

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200780

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391 29-4-72—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. *K 81.4*

Accession No. *K1147*

Author *M19N*

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣರಾಜಾಷ್ಟಕಂ

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾರತರಾಜ್ಯಶಾಸಕಸ್ಯ ಪಶ್ರೇಣ್ಯಾಂ ಪ್ರಭುರ್ಗಣ್ಯತೇ |
 ಯೋವಿಶ್ವೈಸ್ಯ ಹಜೈಶ್ಯುಭೈರ್ನೃಪಗುಣೈರಾದೌ ಮಹಾನಾಯಕಃ ||
 ಸೋಯಂಶ್ರೀಯದುಮಂಶವಾರಿಧಿವಿಧುಃ ಸಮ್ಯಕ್ಕಲಾಭರ್ಯುತಃ |
 ಜೀಯಾತ್ಕೃಷ್ಣಸೃಪಾಲಕಃ ಕುವಲಯಾನಂದಂ ವಿತನ್ವಂಶ್ಚಿರಂ ||೧||

ಯದ್ವತ್ಸ್ವಶ್ರಿತರಕ್ಷಣಾಯ ಸಹತೇ ಮಾರ್ತಂಡತಾಪಂ ದುರ್ಮುಃ |
 ತದ್ವಲ್ಲೋಕಹಿತಾಯ ನೀತಿನಿಪುಣಃ ಕ್ಲಿಶ್ನಾತಿ ಯಃ ಸಂತತಂ ||
 ಯೇನಾತ್ರ ಪ್ರಭುವುಂಗವೇನ ಜನತಾ ಸೌಖ್ಯಂ ಪರಂ ಪ್ರಾಪಿತಾ |
 ಸೋಯಂ ಕೃಷ್ಣಮಹೀಪತಿರ್ವಿಜಯತೇ ಕಾರುಣ್ಯರತ್ನಾಕರಃ ||೨||

ಯೋ ರಾಜಯೋಗೀ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಕೀಯಾಂ |
 ಜಾನಾತಿ ಸರ್ವಾಂ ಸುತನಿರ್ವಿಶೇಷಂ ||
 ರಾಜಸ್ವತೀತಿ ಪ್ರಥಿತಾಭಿಧೇಯಾಂ |
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜಃ ಸ ಧರಾಮಕಾರ್ಷೀತ್ ||೩||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ್ಯಂ ಕಥಯಂತಿ ತುಷ್ಠಾಃ |
 ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಜಾಸ್ತಾ ಇತಿ ರಾಮರಾಜ್ಯಂ ||
 ಚಿತ್ರಂ ಜಗತ್ಯಾಂ ಸುಖಪಾರವಶ್ಯಾಃ |
 ಕಿಂ ಜಾನತೇ ವಿಸ್ತೃತವಸ್ತುಭೇದಂ ? ||೪||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜಸ್ಯ ಯಶೋ ವಿಶಾಲಂ |
 ಭೂಪಾಲನಾತ್ತಂ ಕಕುಬಂತರಾಣಿ ||
 ಸುಪ್ರಾಪ್ಯ ನೂನಂ ಧವಲೀಕರೋತಿ |
 ಕಾಷ್ಠಾಂಗನಾನಾಂ ಮುಖಮಂಡಲಾನಿ ||೫||

ಯಸ್ಯ ಶ್ರೀಗುಣೈವೈಂದಶೇಖರಮಣೀಃ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಪರಾಂ |
 ಕೌಶಲ್ಯಾನ್ನಿ ಜರಾಜ್ಯವಾಲನಜನಿಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮಹತ್ಕೃತುಕಾಃ ||
 ನಾನಾದೇಶನಿವಾಸಿನೋತ್ರ ಸುಮುದಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತು ವಂತ್ಯಾಗತಾಃ |
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಖ್ಯನೃಪಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ಪಾರೇಗಿರಾಂ ರಾಜತೇ ||೬||

ಸ್ವಾಮಿ ! ಮಂಗನೃಪಾಲಕೇನ ರಚಿತಂ ಶ್ರೀನೇಮಿತೀರ್ಥೇಶಿತುಃ |
 ಯತ್ಪುಣ್ಯಂ ಚರಿತಂ ಸುವಿಸ್ತೃತಮಿದಂ ತತ್ ತೋಷಸಂದಾಯಕಂ ||
 ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪಾಣಿಪುಟೇರ್ಪಣಾಯ ಭವತಾ ದತ್ತಾ ಯತಃ ಸಮ್ಮತಿಃ |
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕ ! ಪ್ರಮುದಿತಸ್ತೇಹಂ ಕೃತಜ್ಞಃ ಸ್ತುತಃ ||೭||

ಸಾರ್ವಃ ಶ್ರೀಜಿನೇವಿನಾಥಭಗವಾನಾರೋಗ್ಯದೀರ್ಘಾಯುಷೀ |
 ದತ್ತಾ ತೇ ಮಹಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಚರಿತ ಕ್ಷ್ಣಪಾಲಚೂಡಾಮಣೀ ! ||
 ಮಿತ್ರಾಮಾತ್ಮಸಮಸ್ತಬಂಧುಸಹಿತಂ ಪಾಯಾದ್ಭವಂತಂ ಚಿರಾತ್ |
 ಇತ್ಥಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ ಪ್ರಭಕ್ತಿಯುತಶಾಂತೀಶಃ ಪ್ರಭೋ ! ಸಂತತಂ ||೮||

ರಾಜಭಕ್ತಿನತ

ಎ. ಶಾಸ್ತ್ರಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಾದ

ಕರ್ನಾಟ ಸರ್

ಶ್ರೀ ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್

ಬಹಾದುರ್ ಬಿ. ಸಿ. ಎನ್. ಐ, ಬಿ. ಬಿ. ಇ.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ

ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಹಿಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜಿ ನೇಶಸಂಗತಿಯೆಂಬ ಈ ಗ್ರಂಥವೂ ವಾರ್ತಾಮತ್ತಾದ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕರ್ತರು ಜೈನಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲೋತ್ಪನ್ನರಾದ ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸಕವಿಯವರು. ಇವರ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮುಂದೆ "ಕವಿಪರಿಚಯ" ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

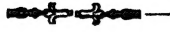
ಈ ಕವಿಯಿಂದಲೇ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಜಯನ್ಯಾಸಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ಸಮ್ಯಕ್ಸ್ತಕೌಮುದಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಓದಿ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಈ ಕವಿಯ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕೌತುಕವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ನಾನು ಸಮ್ಮ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ಎಂಬುದಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದೆನು. ಆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸರ ವಿಶೇಷಪರಿಚಯವುಂಟಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆತ್ಮೀಯರೆಂಬ ಭಾವನೆಬಂದಿದ್ದ ಗೌರವಬುದ್ಧಿಯು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೋದಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಸಮ್ಮ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸರ ನೇಮಿಜಿ ನೇಶಸಂಗತಿ—ಹರಿವಂಶಪುರಾಣವೆಂಬೀ ಗ್ರಂಥವು ನನಗೆ ದೊರೆತು ಇದನ್ನು ನಾನು ಓದಿನೋಡಲಾಗಿ ಇದು ಹಾಡುಗಬ್ಬವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇದರ ಶೈಲಿಯು ಮೂಲಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ವಿಷಯವು ಬಹು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಕವಿಯ ಜೀವಕಳೆಯಂತಿರುವ ಕವಿಯ ಸಜೀವಸ್ವಾರಕವಾಗಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಆ ಕವಿವರ್ಮರಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಆಗಲೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು ಅದು ಈಗ ನೆರವೇರಿದುದರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಮರ್ಪಣೆಗೆ ತಮ್ಮ ಘನಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅನು

ಗ್ರಹಕರ್ತೃಗಿಯೂ ಅವರಿಗಿರುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಕರ್ತೃಗಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಕರಿಗೆ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಅವರು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರ್ತೃಗಿಯೂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಿಯವರ ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಕೃತಜ್ಞ ತಾವೂರ್ವಕವಾದ ಅನಂತವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅರಮನೆಯ ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ ವೇ || ಎ. ಶಾಂತಿರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಬಹುಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಕಥಾಕಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆದು, ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಧಾರ್ಮಿಕೋದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಚತುರಂಗ ಬಸವರಾಜ ಅರಸು

ನಿವೇದನ

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜೈನಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಂಗರಸಕವಿಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮು
ದಿಯೂ ಸೇಮಿಜಿಸೇಶಸಂಗತಿಯೂ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವಷ್ಟು ಬೇರೆ ಕನ್ನಡಗ್ರಂಥಗಳು
ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದು ವಿರಳ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸುಲಭಶೈಲಿಯೂ ಕಥಾಮಾಧು
ರ್ಯವೂ ಕಾರಣಗಳು.

ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯು ಬಹು ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥವೆಂದೂ ಇದರ ಪಠನಪಾಠನಾ
ದಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗುವುದೆಂದೂ ಜೈನರಲ್ಲಿ ರೂಢಮೂಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.
ಈ ಮಾತು ಕವಿಯು ಈ ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು:—

“ ಇಂತಿದನೋಡುವ ಪೇಳುವ ಕೇಳುವ | ಸಂತತಿ ಬರೆವ ಜನಗಳು ||

ಮುಂತೆ ಪಡೆವರಮರೇಂದ್ರಪದವ ಮುಕ್ತಿ | ಕಾಂತೆಗೆ ಪಲ್ಲಭರಹರು || ’

ಶುಭಶೋಭನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭನಿಮಿತ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ
ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ
ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಫಲಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿಯೂ
ಜೈನರಲ್ಲಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಉದ್ಗ್ರಂಥವು ಈವರೆಗೆ ಮುದ್ರಣವಾಗದೆ ಇದರ
ಪಠನಪಾಠನಾದಿಗಳು ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ತಡೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೈಸೂರಿನ
ರಾಜಬಂಧುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಬಸವರಾಜ ಅರಸ್ ಎಂ. ಎ.,
ಎಲ್ ಎಲ್. ಬಿ. ಯವರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಣಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳು ನಾನು ಇದರ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡೆನು. ಈ ಗ್ರಂಥದ
ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅರಸರವರ ಉತ್ಸಾಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳೇ ಮೂಲಕಾರಣಗ
ಳೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲವು.

ಈ ದೊಡ್ಡಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಾನೇ ಬರೆದು ಪರಿಶೋಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ
ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಾಲಿ
ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರಾಫ್ ಪದ್ಮರಾಜಯ್ಯನವರು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಾವು ಬರೆ
ದು ಪರಿಶೋಧಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಪ್ರತಿ

ಗನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ನಾನೂ ನಾಲ್ಕು ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಬಸವರಾಜ ಅರಸರವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರತಿಯು ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಿಂತ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರಿಯಾಯ್ತು.

ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕಠಿನಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೂ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕೊಡುತ್ತಹೋದೆನು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲವು ಹಿಡಿಯುವುದೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಮಹತ್ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಗೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೂ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನೂ ಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ರಚಕುಳಾಕ್ಷರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕೊಡಲ್ಪಡದಿರುವುದರಿಂದ ಯಥಾಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮೂಲಗ್ರಂಥವು ಸುಲಭವಾದ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಆಬಾಲಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಓದುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇದರ ಕಥಾಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಕಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಮಾತೆಯು ಪೋಷಕರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ, ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಂಯೋಜಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಓಲೆಗರಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದ ಮಹಾಶಯರುಗಳಿಗೂ ಕೆಲವು ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಲ್ಪತ್ತ ಜಿನವಾಣೀಪ್ರಚಾರಕ ಕಾರ್ಯಾಲಯದವರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮೈಸೂರು,
೨೯-೯-೧೯೩೧.

ಎ. ಶಂಕರರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ಕವಿಪರಿಚಯ

ಮಂಗರಸ—ಈ ಹೆಸರಿನ ಕವಿಗಳು ಮೂರುಮಂದಿಗಳಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಮಂಗಶಬ್ದವು ಹಿತಾರ್ಥವಾಚಿಯಾಗಿದೆ. ಮಂಗಲಶಬ್ದವೂ ಮಂಗಂ ಲಾತೀತಿ ಮಂಗಲಮೆಂದು ಮಂಗಶಬ್ದದಿಂದಲೇ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಮಂಗ+ಅರಸನು ಹೊಯ್ಸಳದೇಶದ ದೇವಳಿಗೆಯ ನಾಡಿನ ಮೂಗುಳಿವುರದ ದೊರೆಯು. ಈತನು ಜೈನಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲೋತ್ಪನ್ನನೂ ಶ್ರೀ ಪೂಜ್ಯಪಾದಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಈತನು “ಧರೆಗನುರಾಗಮಂ ಹರಿಹರಕ್ಕಿ ತಿಸಂ ಕುಡುತಿಸ್ತನೊಲೈಯಿಂ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈತನು ವಿಜಯನಗರದ ಹರಿಹರರಾಯನ ಸಮಕಾಲದವನೆಂದೂ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೀರಬೇಕೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಈತನು ಖಗೇಂದ್ರಮಣಿದರ್ಪಣವೆಂಬ ವಿಷವೈದ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಮಂಗರಸ—ಈತನು ಕಮ್ಮಿಕುಲದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಗೋತ್ರದ ರೆಮ್ಮಾರ್ಕ ರಾಮರಸನ ಮಗನು. ಈತನು ಅಭಿನವಮಂಗರಸನೆಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1398ರಲ್ಲಿ ಮಂಗರಾಜನಿಘಂಟೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರನೆಯ ಮಂಗರಸ—ಈತನೇ ಪ್ರಕೃತಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತನು. ಈತನು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೪೩೧ ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1508 ರಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ವಕ್ತೌಮುದಿಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆಂದು ಆ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯ “ಸಾಸಿರದಮೇಲೆ ನಾನೂರಮೂವತ್ತೊಂದು | ಭಾಸುರಂಬಡೆದ ಶಕವರ್ಷದೇವಾಶ್ವಯುಜ | ಮಾಸದಾಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಪಾಡ್ಯಮುಂದಮಾರದೊಳಗೀಕ್ರಿಯ ಸು ||” ಈ ಪದ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಆಧಾರಗಳಿಂದಲೂ ಈತನು ಹದಿನೈದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ನೂರಾವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಊಹೆಯಾಗುವುದು.

ಈ ಕವಿಯು ನಾಂದರಸುಗಳೂ ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣದರಸುಗಳೂ ಕಳೆಯೆ ಆರಸುಗಳೂ ವಿಜಯನಗರದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದ - ಈ ಮೂರು ಮನೆತನದವರೂ ಕುರುಮಂ

ಶದ ಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ರದ ಅರಸುಗಳೆಂದೂ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ವಂಶಾವಳಿ ಯಿಂದಲೂ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೫೩೫ ನೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನದಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಾ ಗುವುದು. ಮಂಗರಸಕವಿಯು ಚಂಗಾಳರಾಜರ ಸಚಿವಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಹೊಯ್ಸಳ ದೇಶದ ಹೊಸವೃತ್ತಿಯ ನಾಡಿನ ಧಾತುಪುರದರಸನಾಗಿದ್ದನು. ಧಾತುಪುರವೆಂಬುದು ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಗ್ರಾಮದ ಮೊದಲಿನ ಹೆಸರು. ಇದು ಮೈಸೂರು: ಜಿಲ್ಲೆ ಹುಣುಸೂರು ತಾಲೂಕು ಚಿಲಕಂದದ ಹೋಬಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂಗರಸರ ಮನೆತನವೂ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಾಥದೇವಾಲಯವೂ ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಕವಿಯ ಪಿತಾಮಹನ ಹೆಸರು “ಚಂಗನಾಡರಸು ನಾಲ್ವತ್ತುನಾ ಯಕ ಗಜಸಿಂಗವೆಂದೆನಿಸ ಮೂಢವನು” ಮೂಢವರಾಯ; ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ವಿಜಯೇಂದ್ರ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕವಿಯು ಪೀಠಿಕಾವಂಧಿಯಲ್ಲಿ ೩೮ ರಿಂದ ೪೨ ರ ವರೆಗಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಸೃಪಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿಯ ೧೨-೧೩-೧೪-೧೫ ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಮ್ಯಕ್ಪ್ರಕೃಮಾದಿಯಲ್ಲಿ ‘ಕಲ್ಲಹ ಳ್ಳಿಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ವಿಜಯಭೂವಧೂ | ವಲ್ಲಭನ ತನುಜಾತ ಜಿನಪದಾಂಬುಜ ಭೃಂಗ | ನೆಲ್ಲಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದನು ಮಂಗರಸನಾನ್ವಿಕೃಮಾದೀಕಥೆಯನು || ಸ್ಥಲಿತ ಮಪ್ಪ ಸೆಕ್ಕದದಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ | ರುಲ್ಲಸದಿ ಪೇಳ್ವುದು ಕರ್ಣಾಟಕೃತಿಬಂಧ | ದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಂಡಷಟ್ಟದವಾಗಿ ಬರೆದೆನಿಂತಿದನು ಭವ್ಯರು ಕೇಳ್ವುದು ||೯|| ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಕವಿಯು ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಶಾಸನದಿಂದಲೂ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಹಳೆಯ ರಿಕಾರ್ಡಿನಿಂದಲೂ ಈತನ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವಾಗುವುದು.

ಶಾ ಸ ನ

(ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರ, ತ್ರಿಭುವನಸೂತ್ರ, ಪದ್ಮಾಕರಪ್ರವರ, ಸೂರಿಕಾನ್ಯ ಯೋಗ ಶಾಖೆ, ಕುರುವಂಶ)

ನಮಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯಃ

“ ಕಂ|| ಶ್ರೀಕರಭಾಸುರಗುಣರ | ತ್ನಾ ಕರಲೋಕೈಕಮಥನಮಂಜುಳ....||

.....|.....ಗದಾಪಹಾರಿಜಿನೇಶಾ || ||

ವ || ಅಥ ಚಂಗಳದೇಶಾಧಿಪಂ ಮೂಢವರಾಜೇಂದ್ರಂ. ಅವಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಕುಸುಮಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿ. ಅವರ್ಗೆ ಕುಮಾರನುಂ ವಿಜಯರಾಜಂ. ಅವಂ (ಮೂಢ ವರಾಜ) ಪಿರಿರಾಜಪಟ್ಟಣವನಾಳ್ವಂ ಎಂಬತ್ತೂಲಕ್ಕ ಸೀಮೆಗೆ ದೊರೆಯು, ಆತಗೆ

ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳು ೧ ಲಕ್ಷ, ಗಜ ೫೦, ಖಜಾನಿ ೪೦ ಸಾವಿರ. ಅವಂ ರಣದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವಂ. ಅವಗೆ ಜೈನಗುರುಗಳೇ ಗುರುಗಳು. ಜೈನ ಆಚಾರವೇ ಆಚಾರ. ಜೈನಾಗಮವೇ ಆಗಮ. ಅವಂ ಘನಶೀಲೋಪವಾಸಮನುಳ್ಳವಂ. ಯುವಕಮಾರಕ ವಿಜಯರಾಜನುಡಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಧವರಾಜೇಂದ್ರಂ ಪರರಾಯರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಜಯಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ನಾಮ ಸಲ್ಪುದು. ಆತನುಂ (ವಿಜಯರಾಜ) ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮನುಳ್ಳವಂ, ಸದಾ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಂ, ಜೈನಾಗಮವಿಚಾರಮುಳ್ಳವಂ, ಅವಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಪದ್ಮಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು, ಅತಿ ರೂಪವುಳ್ಳವರು, ಜಿನಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು, ಜೈನಾಗಮಪ್ರೌಢಕಲಾಪಮುಳ್ಳವರು, ಆರ್ನೆ ಕುಮಾರಂ ಮಂಗರಾಜ ಅರಸಂ. ಅನು ವೀರವಿಕ್ರಮನುದಾರಗಂಭೀರ ಶೌರ್ಯಮನುಳ್ಳವಂ. ಅರುಹನ ಸನ್ನಿಧಿಭವ್ಯಾತ್ಮನುಂ, ಚೌಸಟ್ಟಿವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವಂ, ಅವಗೆ ಕುಟುಂಬವಾದಂಥವರು ಕವಲಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು; ಜಿನಧರ್ಮಾಗಮಜಿನಭಕ್ತಿಪರಾಯಣರು. ಈ ಮಂಗರಾಜ ಅರಸನೆಸಗಿದ ಪುಸ್ತಕಂ ರಾಮನ ಸಂಗೀತಂ, ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಂ, (ನೇಮಿಜಿನೇಶವಂಗತಿ) ಪ್ರಭಂಜನಚರಿತಂ, ಒಯನ್ಯ ಸಕಾವ್ಯಂ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿಯುಂ. ಇವಂ ೮ ಲಕ್ಷ ಸೀಮೆಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರ ತಿದ್ಧಂ. ಆತಂಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಳಂ ತರುವಮನೆ ಕೊಡುವಮನೆ—ಚಾಮುಂಡಿ ರಾಯರ ಮನೆ. ಜಂಗಾಳರಾಯರ ಮನೆ. ಇವಂ ಕೋಟಿ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿ, ಚಿಲು ಕುಂದ, ಮಲ್ಲರಾಜಪಟ್ಟಣ, ಕಟ್ಟಿಮಳಲುವಾಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಹುಣುಸೂರು, ಹನ ಗೂಡು, ಹೆಬ್ಬಿನಗುಪ್ಪ, ತಮ್ಮಡಿಹಳ್ಳಿ, ಪಾಲುಪಾಂ ಈ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡ್ಯಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನು. ಕಿಲ್ಲ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಜಿನಜೈತ್ಯಾಲಯಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಜಿನದೇವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೆರೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪೂಜೋತ್ಸವ ನಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವುಡುವಟ್ಟು ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ಯಂಬಗುಂಬವೆನ್ನುವಲ್ಲಿ ೨೨ ಅಂಕಣದ ದೇವ ಸ್ಥಾನಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥಸ್ವಾಮಿಯವರಂ ಪದ್ಮಾವತಿಯಮ್ಮನವರಂ ಜೆನ್ನಿಗಬ್ರಹ್ಮರಾಯರಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜೋತ್ಸವಕ್ಕೆಬೀಕಾದ ಸಾಮಾನು ವಂತಾ ದುವಂ ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪನ್ನೀಕು ಬೆದ್ದಲು ತೋಟ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಶಾಸನ."

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶಾಸನವು ಮಂಗರಸರ ವರೆಗಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಂದಿಬೆಗೆ ಈವರೆಗೆ ಮಂಗರಸರ ವಂಶವೃಕ್ಷವು ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಬೆಳೆದಿರುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಹೇಳುವೆವು.

ಮಂಗಳರಸರ ಪುತ್ರ, ಜಯರಾಜೇಶ್ವರ, ಅವರ ಪುತ್ರ, ಚೆಲುವರಾಜ ಅರಸು, ಅವರ ಪುತ್ರ, ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸು, ಅವರ ಪುತ್ರ, ಅನಂತರಾಜ ಅರಸು, ಅವರ ಪುತ್ರ, ದೇವರಾಜ ಅರಸು, ಅವರ ಪುತ್ರ, ಕೆಂಪರಾಜ ಅರಸು, ಅವರು ತುಂಗದ ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸರ ಪುತ್ರಿ, ಕೆಂಪಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪುತ್ರ, ಚೆನ್ನರಾಜ ಅರಸು. ಅವರು ಚಂಗಾಳರಾಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಆದಿರಾಜ ಅರಸರ ಪುತ್ರಿ, ಕೆಂಪಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ದತ್ತದ ಮಗ ದೇವರಾಜ ಅರಸು. ಅವರು ಪಾಳ್ಯದ ಚತುರಂಗ ಬಸವರಾಜ ಅರಸರ ಪುತ್ರಿ, ಚೆಲುವಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸೆಂಬ ಒಬ್ಬಪುತ್ರನೂ ಅನಂತಮ್ಮಣ್ಣಿ, ಅಕ್ಕಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿ, ಕೆಂಪಮ್ಮಣ್ಣಿ, ಮರುದೇವಮ್ಮಣ್ಣಿಯರೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಪುತ್ರಿಯರೂ ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸರಿಗೆ ಗೌರಮ್ಮಣ್ಣಿಯೆಂಬ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸರವರು ೧೮೯೭ ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದೈವಾಧೀನರಾದರು. ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಗೌರಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು ಈಗಲೂ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರನಾಥ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜೈನಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವಪೂಜೆಯನ್ನೂ ತಾವು ಹೋಸದ ವ್ರತ ಮೊದಲಾದ ಜೈನಾಚಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮನೆತನದ ಎಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ರಾಜ ಬಂಧುವೇತನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸರವರಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರಲು ಅವರ ಸಹೋದರಿಯಾದ ಅನಂತಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರ ಪುತ್ರ ದೇವರಾಜ ಅರಸರ ಮಕ್ಕಳು ದೇವರಾಜ ಅರಸು, ಕೆಂಪರಾಜ ಅರಸು ಎಂಬಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರಾದ ದೇವರಾಜ ಅರಸರನ್ನು ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಗೌರಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು ದತ್ತಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು.

ಪದ್ಮರಾಜ ಅರಸರ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಸಹೋದರಿಯರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರಾದ ಮರು ದೇವಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು ಚತುರಂಗ ಮುದ್ರಾಜ ಅರಸರವರಿಗೆ ನಿವಾಹಿತರಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶಕರು.

ಕವಿಯ ಗುಣವಿಚಾರೇ—ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕವಿಯ ವಂಶಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಆತನು ಮಹಾ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲೋತ್ಪನ್ನನೆಂದು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ನಾವು ಆತನ ಇತರ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೂ ದಾಸತೂರನೂ ಮಹಾಸುಂದರನೂ ಸಕಲಕಲಾನಿಪುಣನೂ ಉತ್ತಮಗುಣವಂತನೂ ನಿಷ್ಕಳಂಕಚರಿತನೂ ಮಹಾದೈವಭಕ್ತನೂ ಧೀರವೀರನೂ ಆಗಿದ್ದನೆಂದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ಹೊರಟಿರುವ ಆತನ ಉದ್ಗಾರಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೇ ಸಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ನಿರ್ಭೀಕವಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸುವ ಆ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ಕವಿಯ ಗುಣಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಇದೋ ಅವನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ:—

“ ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿಢುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿಢತ |

ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು |

ಸದಮಲಚರಿತ್ರಯದುವಂಶಭೂವರರ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ||

ಮದನಸಮರೂಪಗುತ್ಮಮಗುಣಕರಂಡಕಂ |

ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದ್ಧಿಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ |

ಳೊದವಿರಂಜಿಸಿದುದುದಿತೋದಯನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೇಳೆಗೆ ಪನ್ನೆ ರಡು ಸಂಧಿ || ೪೬ || ”

(ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದೀ ೧೨ ಸಂ)

“ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿಜಯಭೂವಧೂ |

ವಲ್ಲಭನ ತನುಜಾತ ಜಿನಪದಾಂಬುಜಬ್ಬಂಗ- |

ಸೆಲ್ಲಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದನು ಮಂಗರಸನಾನೀಕೌಮುದೀಕಥೆಯನು || ’

(ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದೀ ೧ ಸಂ. ೯ ಪ.)

‘ ಅತಿಚತುರಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಸದಮಲಚರಿತಂ ಪ್ರಭುರಾಜಂ ’

(ಜಯನ್ಯಪಕಾವ್ಯದ ೧೬ ನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಕೊನೆಯ ಪದ್ಯದ ಭಾಗ)

“ ಆ ಪ್ರಭುವಿನ ತನುಜಾತನು ಸಕಲಕ | ಲಾಸುಪ್ರವೀಣನುತ್ತಮನು ||

ಆಪ್ರತಿಮನು ಗುಣಾನ್ವಿತ ಕಾಮಧೇನುಸ | ಮಪ್ರದನೆನೆ ರಂಜಿಸುವನು || ೪೭ ||

ಜಿನಪದಭಕ್ತಮಂಗರಸನಾನೀಮುಕ್ತಿ | ವನಿತೇತನೇಮಿತಿಾರ್ಥಕರ || ’

(ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ ೧ ಅ.)

“ ಶ್ರೀರಮಣೇಪತಿಭಕ್ತವಿಜಯಭೂ | ನಾರೀಧವನಗ್ರಸೂನು ||

ಧೀರಮಂಗರಸನೊರೆದನಾಸುಮತ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು ||೨೨|| "

(ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ ೩೫ ಅ)

ಕವಿಯ ಮತ, ಸಂಪ್ರದಾಯ.—ವೈಷ್ಣವರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅರಸು ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮನೆತನಗಳೂ ಕೆಲವು ವೈಷ್ಣವಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮನೆತನಗಳೂ ಕೆಲವು ಶೈವಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮನೆತನಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಮತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಅರಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುಭೇದಗಳಿದ್ದರೂ ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಮೂರುಸಂಪ್ರದಾಯದವರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಶುದ್ಧಾಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಭೋಜನ ಪ್ರತಿಭೋಜನವೂ ಹೆಣ್ಣುಕೊಡುವ ಮತ್ತು ತರುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೈನವುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದೆಂದು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರವಾಲಚಾರತಿಯ ಜೈನವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿಯೂ ವೈನಾಡಿನ ಜೈನವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದ್ಧತಿಯು ಈಗಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ಪರಮತಸಹಿಷ್ಣುತೆಯೂ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯವೂ ಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರವು ಶರೀರದ ಧರ್ಮ. ಮತವು ಆತ್ಮನ ಧರ್ಮ. ಇವುಗಳು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಧರ್ಮಗಳಿಂದಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಭೋಜನಪ್ರತಿಭೋಜನವ್ಯವಹಾರವೂ ಹೆಣ್ಣುಕೊಡುವ ತರುವ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಬಾಹ್ಯಧರ್ಮಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೂಡಿಬಾರವು.

ಮತವೆಂಬುದು ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾದ ಮನೋಧರ್ಮ. ಅದು ಶ್ರದ್ಧಾರೂಪವಾದುದು. ಅದು ಬದಲಾಗಲೂ ಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಿರಬಹುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅತೀಂದ್ರಿಯವಾದ ಈ ಮತಧರ್ಮದ ಸಾಜಾತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗಂಟುಹಾಕಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಭ್ಯಂತರಧರ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಹಾರಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಗಂಟುಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯು ಅಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ಮತ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗರಸಕವಿಯು ಜೈನಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಈ ಮಾತು, ಆತನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಜಿನದೇವಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ ಆತನು ಜೈನಪುರಾಣಕಥೆಗಳ ಅವಲಂಬನದಿಂದಲೇ ಬರೆದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಿನದೇವ ಗುರು ಕವಿಸರಂಪರೆಯ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ “ಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರನು” “ಜಿನಮತಕ್ಕೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು” “ಜಿನಪದವಾರಿಜಮಧುಕರ” “ತ್ರಿಭುವನಪತಿಜಿನಭಕ್ತಂ” “ಜಿನಸತಿಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರಂ” “ಜಿನಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗಂ” ಇತ್ಯಾದಿ ಜಿನಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯದ್ವೇಷಕ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಪ್ರಮಾಣಗಳು ಬೇಕಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲವು.

ಜೈನಮತ—ಜಿನನೆಂದರೆ ಕರ್ಮಶತ್ರುವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಲೋಕವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಪತ್ತೀವೃತ್ತಾವಿವೋಹವನ್ನೂ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿವಿಕಾರಭಾವಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷುಧಾ ತೃಷಾ ಜನ್ಮ ಜರಾ ಮರಣಾದಿದೋಷಗಳನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿರುವವನೆಂದೂ ನಿರ್ಮಕಾರಚಿದಾನಂದೈಕಸ್ವರೂಪನೆಂದೂ ಅವನೇ ದೇವರೆಂದೂ ಅಂತಹ ಜಿನನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಜೈನಮತವೆಂದೂ ಇದು ಅಹಿಂಸಾಪ್ರಧಾನವಾಗಿಯೂ ಸಕಲದೋಷದುವ್ಯಾಪಾರದೂರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪವಿತ್ರಮತವೆಂದೂ ಜೈನರ ಹೇಳಿಕೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ. ಈ ಮತವೇ ಕವಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವಾದ ಮತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಚುಗನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೈನದೇವಾಲಯಗಳೂ ಅಂಜನಗಿರಿಯ ಜೈನದೇವಾಲಯವೂ ಹನಸೋಗೆಯ ತ್ರಿಕೂಟಜೈನ್ಯಾಲಯ ವೊದಲಾದ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜೈನದೇವಾಲಯಗಳೂ ಬಿಳಿಕೆರೆಯ ಸಮಾಪದ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಮುಖೇಶ್ವರವಿಗ್ರಹವೂ ಜೈನರಾಜವಂಶೀಯರುಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿತವಾದುವೆಂದೂ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಜೈನಮತೀಯರೇ ಆಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣಿವಾಸದವರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿರುವ ಒಳಭಾಗದ ಪೌಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಇತರ ಕುರುಹುಗಳಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಈಗಲೂ ಕವಿಯ ಮತೀಯರೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಅರಸಮನೆತನದವರೂ ಈಮತದ ಶ್ರದ್ಧಾಳುಗಳಾಗಿರಬಹುದೆ. ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೈಭವಶಿಖರದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತವಿದು ಇಂದು ಅವನತಿಪಥಗಾಮಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಉನ್ನತವನತಿಗಳು ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ರೋಧಿನಗಳಲ್ಲವೇ ?

ಈ ಕವಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳು—ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಈತನ ಗ. ಹರಿ ವಂತವುರಾಣ, ೨. ರಾಮನ ಸಂಗೀತ, ೩. ಪ್ರಭಂಜನಚರಿತ, ೪. ಶ್ರೀಪಾಲಚರಿತ, ೫, ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯ, ೬. ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯದ “ ಪೀಠಿಕೆ ” ಯಿಂದಲೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿಯ ಮುನ್ನುಡಿಯಿಂದಲೂ ಈತನು “ ಸಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ” ವೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಏಳು ಗ್ರಂಥಗಳ ನಾಮನಿರ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೇನೋ ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿಗಳೆರಡೇ. ಮೂರನೆಯದಿದು ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಏಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿಯ ಉದ್ದಂಡ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯವು ಪರಿವರ್ಧನಿಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮಿ ಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೂ ಶ್ರೀಪಾಲಚರಿತೆಯೂ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ “ ಚರಿತೆಯ ರಾಗ ” ವೆಂದು ರೂಢಿ. ಈತನು ಅಶ್ರುತವೂರವಾದ ಇನ್ನಾವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೋ ತಿಳಿಯದು. ಈತನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಂಟುಲಕ್ಷ ಸೀಮೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ದತ್ತ ಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಂಜನನಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಕಾರ್ಯನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕವಿತಾಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಈತನ ಅದ್ಭುತಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊತ್ತಕವಾಗಿದೆ. ಆತನು ಸಮಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದನು. ಆತನು ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸಮಯವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿತಾರಸಾಸ್ವಾದನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಕ್ಷತ್ರಿಯವೃಂದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ತಂದು ಅನುಕರಣೀಯನಾದನಲ್ಲದೆ ಭೋಗಸುಖ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದವನಲ್ಲ. ಆತನು ಕ್ಷತ್ರಿಯವೀರನೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಧೀರ ಅಂದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ರತ್ನಾಕರನು ಭರತೇಶವೈಭವದಲ್ಲಿ:-

“ ಲೌಕಿಕಜಯವಂತರುಂಟು ಪಲಂಬರಾ | ಲೌಕಿಕಪರಮಾರ್ಥವೆರಡಾ ||

ಭೂಕಾಂತರಲ್ಲಿ ಪಡೆವುದು ದುರ್ಲಭ ಸುಮಿ | ವೇಕಬೇಕದಕೆ ಚಕ್ರೇಶಾ || ”

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸ್ವನಾಮಧಸ್ತನಾದ ಮಂಗಳಸನಲ್ಲಿ ವೀರತ್ವ ಧೀರತ್ವಗಳೆರಡೂ ಸಮಾವಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ವೀರತ್ವ—ಮಂಗಳಸನ ಯುದ್ಧಾಸುಭವವನ್ನೂ ಯುದ್ಧಚಾತುರ್ಧ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಲು ವಾಚಕರನ್ನು ನಾವು ಈ ಗ್ರಂಥದ ೨೭, ೨೮, ೩೦, ೩೧ ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಯುದ್ಧಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ, ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ಗರುಡವ್ಯೂಹಗಳನ್ನು ಅದಿಷ್ಟು ಅನುಭವದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು! ಸ್ವಯಂ ವೀರರಲ್ಲದವರೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಯಂ ವೀರನಾದ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಯನಾಗಿ ಆವೇಶಪೂರಿತನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವ ವರ್ಣನೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವುಂಟು. ಅದು ಉದ್ವೇಗಿತವಾದ ಆತನ ಪದಸರಣಿಯಿಂದ ಧ್ವನಿತವಾಗುವುದು. ಆತನು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಿಜ್ಞಾಸಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಸದೃಶನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಈಗಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ.

ವಿದ್ವತ್ವ—ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದ ಮಂಗಳಸನಿಗೆ ವೀರತ್ವವು ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ವಿದ್ವತ್ವವು ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರಯತ್ನ ಲಬ್ಧವಾದುದು. ಇದು ಅವನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಆಜಾಲಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೂಲಭಾಗ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪರಾಙ್ಮುಖತೆಯಿಂದ ಕವಿಯು ಇದನ್ನು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಆತನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ಶೈಲಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಸುಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿರುವ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕವಿಯು ಸಂಕ್ಷೇಪಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈತನು ಜಯಸ್ಥ ಪಕಾಂಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮ್ಯಕ್ಸೌಮುಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಹಾಡುಗಬ್ಬವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಿ. ವೃತ್ತ—ಪದ್ಯಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲದರೂ ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಿಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವೇ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸುವೆವು:—

“ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲನೆರೆಯಲದರೊಡಲೊಳ | ಗಾವಿಷಪೂರಿಸುವಂತಿ ||

ಲಾವಕರಿಗೆಲೇಸಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವ | ನೇಮೈಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆವರು ||೩೩||

ತಾನಳಿದುಂಡವರಿಗೆ ಓಕರವಾ | ಇವಾನೊಣದಂತೆ ದುರ್ಜನರು ||

ಹಾಸಿತಮಗೆಯಾದೊಡಗಲಿಮಾನ್ಯರ | ಮಾನಾಪಹಾರಮಾಡುವರು ||೩೪||

ಕಾಸಲುಕಾಂಚನ ಕಡುರಂಗುವಡೆವಂತೆ | ದೂಸಕರಾಸಜ್ಜನರಿಗೆ ||

ಎಸೇಸುಪರಿಸೊಳು ಕಪಟವನೆಸೆಗಳು | ಲೇಸನವರಿಗೆಸಗುವರು ||೩೫||

ಪಿಸುಣರಸಂಸರ್ಗವನುರೆಮಾಡಿದ | ರಸಿಕಗೀಕೇಡಾಗದಿಹುದೇ ? ||

ಮಿಸುಗುವವೊಸವೊನ್ನ ಗಟ್ಟಿಯೊಳವಲೋಹ | ಮುಸುಕಲಂತಡುಕೆಡುವಂತೆ||"

(೮. ೧.)

ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಸಜ್ಜನ ದುರ್ಜನರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಉಪಮಾನೋಪಮೇಯಭಾವಗಳೂ ಮುಂದೆ ವಸಂತರ್ತು ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ—

" ಸ್ಮರನೆನ್ನ ಹೂವಿನಮಾರ್ಗಣದಿಂ ಹರಿ | ಹರವಿಧಿಗಳಗಿಲ್ಲನೆಂದು ||

ಉರುಗಬ್ಬದಿಂಬಿಬ್ಬ ನೆಜಿರಿವಂದದಿ | ಬಿರಿದೊಪ್ಪಿದುವು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳು ||೧೨||"

(೮. ೨.)

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹೃದಯಹೃದಯಾಹ್ಲಾ ದಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ!

ಶೈಲಿ—ಕವಿಯ ಭಾವದೋಷತಕವಾದ ಪದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಶೈಲಿಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಭಾವಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳು ಓದುಗಾರರ ಹೃದಯಪಚಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಪದಗಳು ಸಕಾಲ ಕೊಡದದೆ ಪೇಚಾಡುವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪದಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದರೂ ಉಚ್ಚ ಭಾವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪೇಚಾಡುವರು. ಅವೆರಡೂ ಏಕತ್ರ ಸಮಾವಿಷ್ಟವಾಗುವುದು ಅಪ ರೂಪ. ಅದಕ್ಕೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವೊಂದೇ ಸಾಲದು, ಪೂರ್ವಸೂಕ್ತವೂ ಬೇಕು. ಮಂಗಳರಸ ಉಚ್ಚಭಾವಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಾಹುಳ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸುಲಭ, ಸುಗಮ ಪದಸರಣಿಯೂ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆಯೆಂ ದರೆ ಸಾಕಾಗುವುದು. ಈತನ ಕವಿತೆಯು ಮೃದುವಾಕ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸವ್ಯಕ್ತಕೌಮು ದಿಯ ಪ್ರಥಮಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ—

" ತೆಂಬಿರ ಸೋಂಕು ತಕ್ಕರ ಮಾತು ತರಣಿಯರ | ಬಿಂಬಾಧರಂ ಬೀರು ವೊಂದು ರುಚಿ ಪೂವಿನ ತೊ | ಡಂಬೆ ಪೀಯೂಷಪಿಂಡಂ ಜೀನ ಸೋನ ವೊಸಸುಗ್ಗಿ ರಂಜನೆಯ ಹಡೆದಾ || ಕೆಂಬರಲ ತೊಡವು ಚಂದನದಣ್ಣು ಸಿರಿಪಚ್ಚೆ | ಯೆಂಬಂಬು ಜಾಕಾರ ಕೋಗಿರೆನು ನವಪಂಚ | ಮಂಬೊರೆದ ನುಣ್ಣುರಂ ಪ್ರಭುರಾಜಮಂಗಳರ ಸೊರೆದ ಕೌಮುದಿಯ ಮಾತು||೧೩|| ರಸದಾಳಿಯಂತೆ ರಮಣಿಯರ ಚೆಂದುಟಿಯಂತೆ| ವೊಸಜೀನ ಕೊಡದಂತೆ ವೊಣ್ಣುವೆಳಜನ್ವನೆಯ | ರೊಸದೀವ ತಾಂಬೂಲದಂತೆ ಕಾ

ದಿಳಿಪಿಯಾರಿದ ಬಟ್ಟವಾಲಿನಂತೆ || ಅಸಿಯಳೊಡನಾಟದಂತೆ ಮಾವಿನ ತನಿವಣ್ಣ |
ರಸದಂತೆಯನುತ್ತದಂತತಿರುಚಿಯ ಪಡೆದುದತಿ | ರಸಿಕನತಿನಿಪುಣ ಮಂಗರಸನೊ
ಪ್ಪುವ ವಾಕ್ಯಗುಂಫನಂ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ||೧೧|| ”

ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕವಿಯು ಜಯನ್ಯಪಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸಂಧಿಯು
೨೪, ೨೫, ೨೬ ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬೇರೆ
ಯಾದರೂ ಕವಿಯು ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಕವಿಯ ಬಿರುದುಗಳು— ಈತನಿಗೆ “ ಪ್ರಭುರಾಜ ” “ ಪ್ರಭುಕುಲದೀಪ ”
ಎಂಬೀ ಬಿರುದುಗಳಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕವಿಯು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ
ರುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿತಾಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮದವರೊಡನೆ ಹೋರಾಡದೆ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ
ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯಸಮುಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ
ಚಾಮುಂಡರಾಯ, ನೃಪತುಂಗ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ, ಚಾಮರಾಜ, ನಂಜುಂಡರಸ,
ಕವಿಹಂಸರಾಜ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕವಿರತ್ನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಂಗ
ರಸನೊ ಒಂದು ಕವಿರತ್ನ ವಾದರೂ ಈತನು ರಚಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ
ದಲೂ ಈತನಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಿರುದುಗಳು ಅನ್ವರ್ಥಗಳಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ
ಲ್ಲಿಗೆ ಕವಿಪರಿಚಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವೆವು.

ಚಿತ್ರಪರಿಚಯ

ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರೂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರೂ ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸರೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವರಾಜರವರೂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರೂ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇವರುಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಕಥಾಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಇತರ ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯನಾದರೋ ಆಯಾ ಕಥಾಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುವೆವು:—

೧. ಶ್ರೀಮಚ್ಚಾವರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರು. ೨. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು. ೩. ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸಕ.ಗಳು. ೪. ಚಾರುದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ವಸಂತತೀಲಕ. ೫. ಗೊರವ ಮತ್ತು ಚಾರುದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ. ೬. ದೇವಕೀದೇವಿಯು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ವಿಮಾನ, ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ, ಧ್ವಜ, ರತ್ನರಾಶಿ ಈ ಎಳು ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಳು. ಶ್ರೀ ಮಂಗರಸರು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಆನೆಯ ಮರಿ, ಸಿಹ್ಮ, ಚಕ್ರ ಈ ಐದು ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೭. ಕೃಷ್ಣನು ಯಮುನಾನದಿಯ ಮಡುವಿಗಿಳಿದು ಸರ್ಪರಕ್ಷಿತವಾದ ಸಹಸ್ರದಲ ಕಮಲವನ್ನು ತರುವುದು. ೮. ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನೊಡನೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿದುದು. ೯. ದೇವೇಂದ್ರನು ಐರಾವತಗಜದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀನೇಮಿಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಸಮೂಹದೊಡನೆ ಮೇರುವಿನ ಪಾಂಡುಕಶಿಲೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದು. ೧೦. ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ೧೧. ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೌರವನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ ಸೋತು ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. ೧೨. ಶ್ರೀನೇಮಿಕುಮಾರರು ಮದುವೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಪಶುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನೇಕೆ ಬಂಧಿಸಿರುವುದೆಂದು ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು ಕೈನೀಡಿ ತೋರಿಸಿ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ೧೩. ಶ್ರೀ ನೇಮಿತೀರ್ಥಂಕರರು

ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಪರಮಸಮಾಧಿಯೆಂಬ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದು. ೧೪. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜರತ್ಕುಮಾರನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲಿಗೆ ತಗುಲಿ ಅವನು ಮಡಿದುದು. ೧೫, ೧೬, ೧೭. ಈ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾವರಣ, ದರ್ಶನಾವರಣ, ಮೋಹನೀಯ, ಅಂತರಾಯ, ಆಯುಷ್ಯ, ನಾಮ, ಗೋತ್ರ, ವೇದನೀಯವೆಂಬ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳೂ ಸರಕದ ದುಃಖವೂ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಜ್ಞಾನಾವರಣಕರ್ಮವು, ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪರದೆಯು ಮರೆಮಾಡುವಂತೆ, ಜೀವಾತ್ಮರ ಜ್ಞಾನಗುಣವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವುದು. ದರ್ಶನಾವರಣಕರ್ಮವು, ರಾಜದರ್ಶನಕ್ಕೆ ದ್ವಾರವಾಲಕನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವಂತೆ, ದೇವಗುರು ಮೊದಲಾದ ಪೂಜ್ಯರ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವುದು. ಮಧ್ಯವು ಮಧ್ಯಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆಚಾರವಿಚಾರಶೂನ್ಯರನ್ನಾಗಿಯೂ ವಿಪರೀತವ್ಯಾಪಾರವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವಂತೆ, ಮೋಹನೀಯಕರ್ಮವು ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನು ಸದಸದ್ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಭಿಕ್ಷು ಕನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಅವನ ಗುಮಾಸ್ತನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವಂತೆ, ಅಂತರಾಯಕರ್ಮದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಸತ್ತಾತ್ಮದಾನಾದಿ ಸತ್ತಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳೊದಗುವುವು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾದರೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವುಂಟಾಗುವುದು.

ತಪ್ಪುಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದವನು ಮರದ ಬೇಡಿಗೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸರಳುವಂತೆ, ಆಯುಷ್ಯಕರ್ಮವು ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಸರಕ, ತಿರ್ಯಕ್, ಮನುಷ್ಯ, ದೇವಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಡೆದಿರಿಸುವುದು. ಚಿತ್ರಕಾರನು ನಾನಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ, ನಾಮಕರ್ಮದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಎಂಟು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾರೂಪಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕುಂಬಾರನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ನಿಕ್ರಮಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ, ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಗೋತ್ರಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಉಚ್ಚ ನೀಚಕುಲಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿರುವ ಜೇನನ್ನು ಸಕ್ಕುವ ವಿವಾಯಿಗೆ ಅದರ ಸವಿಯಿಂದ ಅಲ್ಪಸುಖವೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ನಾಲಗೆಯು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅಧಿಕ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ, ವೇದನೀಯಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂಸಾರಜೀವನಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳೆಂದೂ ಹೆಸರು. ಈ ಕರ್ಮಗಳೂ ನಾಶವಾದಮೇಲೆ

ಅತ್ಮನು ಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ಶ್ರೀ ನೇಮಿತ್ತೀರ್ಥಂಕರರು ನೀಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಘಾತಿ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳೆಂಬನ್ನೂ ಧ್ಯಾನ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿ ಮುಕ್ತರಾದರೆಂದು ಈಗ್ರಂಥದ ಮುಖ್ಯಭಾವವು. ಮೇಲಿನ ಕೊನೆಯ ಚಿತ್ರದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಘೋರವಾಪದಿಂದ ಸರಕಗಾವಿಗಳಾದ ಜೀವಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ವಿವಿಧ ದುಃಖಗಳು ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ನೇಲಿ ಹೇಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವ ಸುಂದರವಾದ ಬಾದೊಂದು ಹಿಂದಿರಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುವೆವು:—

ಜೈಸೇ ಪರಧಾ ಪಡಾ ಮೂರ್ತಿಪರ್ ಜ್ಞಾನ ನಹೀ ಹೋಸೇ ಪಾತಾ |
ವೈಸೇ ಜ್ಞಾನಾ ನಾವರಣಕರ್ಮಸೇ ಜ್ಞಾನ ಜೀವಕಾ ಧಕ್ ಜಾತಾ ||
ಪ್ರಥಮ ಘಾತಿಯಾ ಕರ್ಮ ಯಹೀ ಹೈ ಚಿದ್ರೋಧಕ ಯಹ ಕಹಲಾತಾ |
ಜಗಕೋ ಇಸಸೇ ಅಜ್ಞ ಬಸಾಯಾ ಅಜ್ಞ ಮನುಜ ನಹಿ ಲಖಪಾತಾ ||೧||

ಯೇ ಭೂಪತಿ ಹೈ ಸರ್ವಜಗತ್ ಕೇ ದರ್ಶನಕರ್ತೇ ಹೈ ಸಬಲೋಗ |
ದ್ವಾರವಾಲಭೀ ಖೂಬ್ ಅಜಬ್ ಹೈ ದೇತಾ ನಹೀ ದರ್ಶನಯೋಗ ||
ಇಸೀ ತರಹ ದರ್ಶನಸೇ ಸಬಕೋ ಕರೈ ದರ್ಶನಾವರಣ ನಿರಾಶ |
ಚಕ್ಷೂ ಅವಧೀ ಕೇವಲದರ್ಶನ ಅರು ಅಚಕ್ಷುಕಾ ಸತ್ತಾನಾಶ ||೨||

ಮದಿರಾ ಪೀಕರ್ ಮಸ್ತುಹುಯೇ ಹೈ ಭೂಲೇಹೈ ಕುಲಗೌರವಮಾನ |
ಸುಧಿ ಬುಧಿ ಭೂಲಗಯೇ ಸಬ್ ತನಕೀ ರಹಾ ನ ಕುಛ್ ಭೀ ಜ್ಞಾನ ||
ಮೋಹನೀಯಭೀ ಗಹರೀ ಮದಿರಾ ದೂಷಿತಕರ್ದೇತೀ ಹೈ ಪ್ರಾಣ |
ಸವ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ ಚರಣಪರ್ ತಾನೇ ರಹತೀ ಸದಾ ಕೃಪಾಣ ||೩||

ದೀನವಿಪ್ರ ಕುಛ್ ಮಾರಗರಹಾ ಹೈ ದಾತಾ ದೇಸೇ ಲಗಾ ಇನಾಮ್ |
ಪರ್ ಮುನೀಮನೇ ಮನಾಕಿಯಾ ತಬ್ ಹುಲಿ ನ ಕುಛ್ ಭೀ ಕಾಮ್ ||
ರೀಕ್ ಸಮ್ ರ್ಪುಲೋ ಇಸೀ ತರಹ ಹೈ ಅಂತರಾಯಭೀ ಕರ್ಮ ಮಹಾನ್ |
ಅಂತರಾಯ ಯಹ ಕರ್ದೇತಾಹೈ ಜೋ ಹೋತಾಹೋ ಶುಭಕಲ್ಯಾಣ ||೪||

ಫಸೇಹುಯೇ ಹೈ ಪೈರ್ ಕಾಷ್ಮಮೇ ಇಧರ್ ಉಧರ್ ನಹಿ ಹೋಸಕ್ತೇ |
ನಷ್ಟ ಹುಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮನುಜಕಾ ಫಿರ್ ಕುಛ್ ಭೀ ನಹಿ ಕರ್ ಸಕ್ತೇ ||
ಸಂಸಾರೀಭೀ ಫಸೇ ಹುಯೇಹೈ ಆಯುಜಾಲಕೇ ಬಂಧನಮೇ |
ದೇವ ಮನುಜ ಪಶು ಸರಕಯೋನಿಮೇ ಫಿರ್ತೇ ಹೈ ಸಬಕೇ ತನಮೇ ||೫||

ಚಿತ್ರಕಾರ ಕುರ್ಸೀಪರ್ ಬೈಲೇ ಬನಾರಹೇ ಹೈ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ |
 ನಾಮಕರ್ಮಭೀ ವೇಹೋಂಕೋ ಹೈ ರಚಿತಾ ಮಾನೋ ಮೇರೇ ಮಿತ್ರ ||
 ಶ್ರೀತ ಕೃಷ್ಣ ಅರು ಹಲ್ ಕಾ ಭಾರೀ ರೂಪರಸಾದಿಕ ಗಂಧಮಹಾನ್ |
 ಯೇಹೀ ವೇಷ್ಪನ ಕರ್ಮಸುಗಂಧ ರಚಾದೇತಾ ಹೈ ಕರ್ಮಪ್ರಮಾಣ ||೬||

ಕುಂಭಕಾರ ಜೋ ಚಾಹೇ ಜೈಸೇ ಪ್ಯಾಲೋಂಕಾ ನಿರ್ಮಾಣಕರೇ |
 ಗೋತ್ರಕರ್ಮಭೀ ಉಚ್ಚನೀಚಕಾ ಉನ್ಮೇ ಜೋ ವ್ಯವಹಾರಕರೇ ||
 ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸಾ ಪರಸಿಂದಾಸೇ ಗೋತ್ರಕರ್ಮಕಾ ಹೋತಾ ಒಂಧ |
 ಅನ್ಯಗುಣೋಂಕೇ ಧಕಾನೇಸೇಭೀ ಹೋತಾ ನೀಚಗೋತ್ರಸಂಬಂಧ ||೭||

ಮೂರ್ಖಸಿಪಾಹೀ ಲಗಾ ಚಾಟನೇ ಶಹದ್ ಲಪೇಟೀ ವಹ ತಲ್ ವಾರಾ |
 ಮಿಲಾ ಸ್ವಾದ್ ಪರ್ ಜೇಭ್ ಕಟ್ ಗಳ ಬಹನೇ ಲಗೀ ಖೂನ್ ಕೀ ಧಾರ ||
 ಫೋಡೇ ಝೂಲೇ ಸುಖಕೇ ಕಾರಣ ಸಹತಾಹೈ ದುಃಖೋಂಕಾ ಭಾರ |
 ವೇದನೀಯಸೇ ಸುಖ ದುಖ ಮಿಲತಾ ವಸಮೇ ಏಕಾ ಕರೋ ವಿಚಾರ ||೮||

ಮಾರಾರಹೇ ಹೈ ಪೀಟಾರಹೇ ಹೈ ಏಕ್ ದೂಸರೇ ಆಪಸಾಮೇ |
 ಕಾಟಾರಹೇ ಹೈ ಛೇದಾರಹೇ ಹೈ ಕುಚಲ್ ರಹೇ ಹೈ ಆಪಸಾಮೇ ||
 ವೈಕ್ಯೋಂಕೇ ಪತ್ತೇ ಅಸಿ ಜೈಸೇ ದೇಹ ವಿದಾರೇ ಛೇದೇ ಗಾತ |
 ಮುಂಡ ಭೂಮಿಪರ್ ಸಡೇಹುಯೇಹೈ ಸರಕದುಖ ಯಹ ದೇಖೋ ಭ್ರಾತ ||೯||

೧೮ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಕಂಠೀರವನೃಸಿಂಹ ರಾಜ ಒಡೆಯರವರು.

೧೯ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿಮಾಚಾರ್ಯರವರು ಒಡೆಯರವರು.

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ.

೧. ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ

ಕವಿಯು ನೇಮಿಜನೀಶ್ವರರನ್ನೂ ಅರ್ಹತ್ತಿದ್ಧ ಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸಾಧುಗಳೆಂಬ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನೂ ವಾಣಿಯನ್ನೂ ಸರ್ವಾಹ್ಲಯಕ್ಷನನ್ನೂ ಯಕ್ಷೇಶ್ವರಿಯನ್ನೂ ಗಣಧರರನ್ನೂ ಗೃಧ್ರಪಿಂಭಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಯನ್ನೂ ಗುಣಭದ್ರರನ್ನೂ ಮಾಘನಂದಿಯನ್ನೂ ದೇವನಂದಿಯನ್ನೂ ಅಕಲಂಕಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ ಪ್ರಭಾಚಂದ್ರಮುನಿಯನ್ನೂ ಶ್ರುತಮುನಿಯನ್ನೂ ವಿಮಲಕೀರ್ತಿಮುನಿಯನ್ನೂ ನವಕೋಟಿಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಕವೀಶ್ವರರನ್ನೂ ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಶ್ರೀವಿಜಯ, ಗುಣವರ್ಮ, ಜನ್ನ, ಪೊನ್ನ, ನಾಗಚಂದ್ರ, ಕಣ್ಣಪ, ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಬಂಧುವರ್ಮ ಪೊದಲಾದ ಜೈನಕವಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಡುಗಬ್ಬದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಶಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸುಜನ ದುರ್ಜನರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಂಶಪರಂಪರೆಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಕಥಾರಂಭಮಾಡುತ್ತಾನೆ:—

ಘನೋದಧಿ ಘನಾನಿಲ ತನುವಾತಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗಾಳಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕವು ನಿಂತಿದೆ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಂಡಾಕಾರದ ತ್ರಸನಾಕವಿರುವುದು. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಲೋಕವು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಆ ದ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರಗಳ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಲವಣಸಮುದ್ರವೂ ಅದರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೂ ಅದರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಮೇರುಪರ್ವತವೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆ ಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಷಧಪರ್ವತವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೀತೋದಾಸದಿಯು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆ ನದಿಯ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ದೇಶಗಳಿವೆ. ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವತ್ಸಕಾವತಿಯೆಂಬ ದೇಶವಿದೆ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದಲೂ ಸಕಲ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ, ಇಂದ್ರನಗರದಂತೆ, ಶೋಭಿಸುವ ಸಿಹ್ಮಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅರುಹದ್ವಾಸನೆಂಬ ದೊರೆಯು, ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನಂತೆ, ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೨. ಇಭ್ಯುಕೇತುಕುಮಾರಾಭ್ಯುದಯ ಸಂಧಿ

ಆ ಅರುಹದ್ವಾದಸನಿಗೆ ಜಿನದತ್ತಿಯೆಂಬವಳು ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಪರಾಜಿತನೆಂಬ ಮಗನಾದನು. ಆತನು ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸಕಲಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಪ್ರೀತಿಯುತಿಯೆಂಬ ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತಂದು ಆತನಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಿದರು. ಅರುಹದ್ವಾದಸನು ಪುತ್ರಸಹಿತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ ಒಂದು ದಿನ ವಿಮಲವಾಹನರೆಂಬ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ಪುತ್ರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನಿತ್ತು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅಪರಾಜಿತನು ಶ್ರಾವಕವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನೀತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅತ್ತ ಅರುಹದ್ವಾದಸಮುನಿಯು ಕಠಿನತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಕಲಕರ್ಮಮಲವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇವೇಂದ್ರನು ನಿರ್ವಾಣಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಮೈಥವದಿಂದ ಬಂದನು. ಆ ಮಾಧ್ಯಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಪರಾಜಿತರಾಜನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದನು. ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಯು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಲ್ಲರಿರುವನೋ, ಆತನನ್ನು ನೋಡುವವರೆಗೂ ಈ ಭೋಗೋಪಭೋಗಗಳೆಲ್ಲ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿರಲೆಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಾನು ಮೇರುವರ್ವತಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸನ್ಮಹಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಸಕಲ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಅವನ ವಿಸರೀತವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ದೇವೇಂದ್ರನು ನಮನಕ್ಕು ಕುಬೇರನನ್ನು ಕರೆದು ಅಪರಾಜಿತನ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೆಂದನು. ಕುಬೇರನು ಹೋಗಿ ಅಪರಾಜಿತನು ಬರುವ ದಾರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಮವಸರಣವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಮಲವಾಹನ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಅರುಹದ್ವಾದಸಮುನಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ತೋರಿಸಿದನು. ಆ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನಿಜವೆಂದೇ ಬಗೆದು ಅಪರಾಜಿತನು ಎಂದಿಗೂ ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ತನ್ನ ವ್ರತವು ಕೈಗೂಡಿತೆಂದು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಹುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು

ದಿನ ಜೈತ್ರಮಾಸದಲ್ಲಿ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಬಸದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಜಿನರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮಣಿಮಂಟ ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಆಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಚಾರಣಮುನಿಗಳು ಇಳಿದು ಬಂದು ಬಸದಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಆ ಮಣಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅಪರಾಜಿತನು ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉನ್ನತಾಸನವನ್ನಿತ್ತು ವಂದಿಸಿದನು. ಆ ಮುನಿಗಳು ಅಪರಾಜಿತನಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮೃತ್ತರೂಪವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಪರಾಜಿತನು ಕೈಮುಗಿದು "ಎಲೈ ಮುನಿಗಳಿರಾ! ನಿಮ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಬಹುವೋಹಂಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರು ಇಂತೆಂದರು:—
 ರಾಜನೆ! ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳು, — ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತಿದೇಶದ ಪುಂಡರೀಕಪುರದ ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಕನಿಂಬ ಬೇಡರ ದೊರೆಯಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹು ಭಯಂಕರಾಕಾರದವನು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ವಾಗುರೆಯೆಂಬವಳು. ಒಂದು ದಿನ ವಿಂಧ್ಯಕನು ವಾಗುರೆಯೊಡನೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಮಲಬುದ್ಧಿ ಏನುಲಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬೀವರು ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡನು. ವಿಂಧ್ಯಕನು "ನಾನೆಂದೂ ಕಾಣದ ಮನುಷ್ಯಾಕಾರದ ಎರಡು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹೊಸವಾಗಿ ಈದಿನ ಕಂಡೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು "ಎಲೈ ವಾಗುರೆ! ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಈ ಮೃಗಗಳು ಭೂಮಿಗುರುಳುವಂತೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕೈಯ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾಗುರೆಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಭೀತಿಯಿಂದ "ವಿಂಧ್ಯಕನೆ! ಇವರು ಮನುಷ್ಯಮೃಗಗಳಲ್ಲ, ಮಹಾನುಭಾವರು. ಇವರನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು ನನಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಂಧ್ಯಕನು "ಇವು ಮೃಗಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಲು ವಾಗುರೆಯು "ನೀನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ಮೃಗತತಿಯ ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ನಾನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ವೃಷಭಸೇನನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಮಾರುವಾಗ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪೂಜ್ಯರಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆ ವೃಷಭಸೇನನು ಇವರಿಗೆ ಉನ್ನತಾಸನವನ್ನಿತ್ತು ಕಾಲೊಳಿದು ಮಗಂಧಫಲಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ

ಪೂಜಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಬಳಗದೊಡನೆ ಬಂದು ಇವರ ಕಾಲೊಡ್ಡಿದರು. ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಎನನ್ನೋ ಕೊಡಿ ಕೊಡಿಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ಇವರು ಸವಿಲಿಯನ್ನು ಅವರ ತಲೆಯಮೇಲಿರಿಸಿ ಇವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು ಕೈಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ತಿಳಿದನು. ಇವರಿಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ನಮಗೆ ಪಾಪವು ಬರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಂಧ್ಯಕನು ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ವಾಗುರೆಯೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿದನು. ಅವರು ಕಣ್ಣೆರೆದು “ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿರಮ್ಮ” ಎಂದು ಹರಸಿದರು. ಇವರನ್ನು ಹೊಡೆ ಯಲು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿದ ಈ ವಾಗುರೆಯನ್ನೂ ಒಂದೇರೀತಿಯಾಗಿ ಇವರು ಹರಸಿದರು. ಇವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ರಾರು? ಎಂದು ವಿಂಧ್ಯಕನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾಡಿನ ಹೂಗಳನ್ನು ತಂದು ಹರ್ಷ ದಿಂದ ಅವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯನ್ನಾಡಿ ಬಳಿಕ “ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು ನನಗೂ ದಯೆಪಾಲಿಸಿ,” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಟವ್ಯವು ಈಗ ನಾಶವಾಯ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಮುನಿಗಳು “ಎಲೈ ಬೇಡನೆ! ನಿನಗೆ ಕಾಲಲಬ್ಧಿಯಿಂದ ಬೇವಹಿಂಸೆಯ ಆಶೆಯು ತೊಲಗಿತ.. ಎಲೈ ಭವ್ಯನೆ! ಕಳವು, ಹುಸಿ, ಪರಸ್ಪರಗಮನ, ಕೊಲೆ, ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀನು ಬಯಸಿದ ಫಲವು ನಿನಗೆ ದೊರಕುವುದು. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಈ ವ್ರತಗಳನ್ನು ನೀನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಮೂರುಲೋಕದ ಒಡೆತನವು ದೊರೆಯುವುದು.” ಎಂದು ಹೇಳಲು “ಹಾಗಾದರೆ ಆ ವ್ರತಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಆ ಬೇಡನು ಮುನಿಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿದನು. ಅವರು ಆ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಸು ವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟರು. ವಾಗುರೆಯು ಆ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಳು. ತರು ವಾಯ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಬಿಸಾಟು ಮೃಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ತೊರೆದು ಹಿಂಸೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಶುಚಿಯಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ವ್ರತಧರ್ಮದಂತಿಗಿದ್ದರು. ಬಿದಿರಿನ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಫಲ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಆಹಾರಕ್ಕುಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪ್ಪುಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಪ್ತೆಯನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವರು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕೃತವಾಗುತ್ತಬಂದರು. ಅದರೂ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಬೇರೆ ಬೇಡತಿಯರು ವಾಗುರೆ

ಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಹಸುರು ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿಂದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಕಣ್ಣು ಹಸುರಾಗುವುದೆಂದು ಗಂಡುಜಿಂಕೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವವನಿಗೆ ಹಸುರೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತಾಯ್ತೇ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಗುರೆಯು “ಅಂದು ನಾನು ಆ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುದುದರಿಂದ ಇಂದು ನಮಗೆ ಈ ವಿಧಿಯಾಯ್ತು. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವ ಕೈಯನ್ನೂ ಮದ್ಯಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಬಾಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬೇಡತಿಯರು “ತಾನು ಬೇಯಿಸಿ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರತಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಿಂದುಂಡುಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ವಾಗುರೆಯು “ಮೊದಲು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡ ವ್ರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ದೋಷವರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೇಕೆ? ಅವನು ಆಚರಿಸಿದ ಆಚಾರವೇ ನನ್ನ ಆಚಾರ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾಗುರೆಯು ಪತಿಯಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತ ಕಾಯಿಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ವಿಂಧ್ಯಕನು ಬಹಳ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಮಧುರಫಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನುವೆನೆಂದು ಮರಕ್ಕೆರಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತನು. ಅದು ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪವು ಕೈಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ವಿಂಧ್ಯಕನು ವಿಷವೇರಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತನು. ವಾಗುರೆಯು ತಾನೂ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪೊಟರೆಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತಳು. ವಿಂಧ್ಯಕನು ಸತ್ತು ಅದೇ ನಗರದ ವೃಷಭದತ್ತನೆಂಬ ಮೈತ್ಯನಿಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇಭ್ಯ ಕೇತುವೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ವಾಗುರೆಯು ಸತ್ತು ಅದೇ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತರನಿಗೆ ಧೀವರನೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅವನೇ ಮುಂದಾಳಾದನು. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಇಭ್ಯಕೇತುವು ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ರೂಪ ವಿಕ್ರಮ ವಿತರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಆ ನಗರದ ದೊರೆ ನಾಗದತ್ತನಿಗೆ ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಬಹುರೂಪ ವತಿಯಾದ ಸೌಂದರಿಯೆಂಬವಳಿಗೆ ದೊರೆಯು ಛತ್ವಮಯವಾದ ಸ್ವಯಂವರ ಘಂಟಪವನ್ನು ರಚಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೆಲ್ಲ ಒರುಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಭ್ಯ ಕೇತುಕುಮಾರನೂ ಬಂದಿರಲು ರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಅವನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ನಾಗದತ್ತನು ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಸರೆಗೊದಲನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಅವುತ್ರಿ ನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಅಳಿಯ ಇಚ್ಛಕೇತುವಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಮದನಸದೃಶನಾದ ಇಚ್ಛಕೇತುಕುಮಾರನು ಮಾವನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೩. ಚಿಂತಾಗತಿಯ ನಿರ್ವೇಗ ಸಂಧಿ.

ಇಚ್ಛಕೇತುಕುಮಾರನು ಒಂದು ದಿನ ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ಒಡ್ಡೋಲಗ ದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದೆ ಹೇಳಿದ ಧೀವರಪತಿಯು ಮದಗಜದ ಮರಿಯನ್ನೂ ಸಿಹ್ಯದ ಮರಿಯನ್ನೂ ಕಸೂರಿಮೃಗದ ಮರಿಯನ್ನೂ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಇಚ್ಛಕೇತುರಾಜನನ್ನು ಕಂಡನು. ರಾಜನು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಮೋಹದಿಂದ ಧೀವರ ಪತಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನು ದೊರೆಗೆ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿ ರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ದೊರೆಯು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅತಿನಿರ್ಮಲರೆಂಬ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನಗೆ ಆ ಧೀವರಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಮತೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಆ ಮುನಿಗಳು “ಹಿಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಂಧ್ಯಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಧೀವರನು ನಿನಗೆ ವಾಗುರೆಯೆಂಬ ಪ್ರಿಯಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಧೀವರನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮಮತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಸಾರನಾಟಕವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಹೇಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ಸುಕೇತುವೆಂಬ ಪುತ್ರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಸೌಂದರಿಯೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು.

ಇಚ್ಛಕೇತುಮುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಧೀವರನು ಅಣುವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಇಚ್ಛಕೇತುಮುನಿಯು ಅವಸಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂದ ಸತ್ತು ಸೌಧರ್ಮಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿಯೂ ಸೌಂದರಿಯು ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಪ್ರಭವಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಮಲಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿಯೂ ಧೀವರನು ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭವಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಮೂವರೂ ಸುರಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನುಂಟು ಬಂದು ಪುಷ್ಕರಾರ್ಧದ್ವೀಪದ ಪಡು ದಿಕ್ಕಿನ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಪಶ್ಚಿಮವಿಡೇಹದ ಸೀತೋದಾನದಿಯ ಉತ್ತರಭಾಗದ ಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧಲದೇಶದ ವಿಜಯಾದ್ರಿಯ ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭವುರದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ಖೇಚರನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಕೇತು—

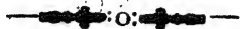
ಶ್ರೀದೇವನು ಚಿಂತಾಗತಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯವುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ಸಕಲಕೃ
 ಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಆ ಸುಪ್ರಭದೇವನು ಜ್ಯೋತನಾಗಿ ಬಂದು
 ಅವನಿಗೆ ಸಹೋದರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಮನೋಗತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಬೆಳೆಯು
 ತಿದ್ದನು. ಒಳಿಕೆ ಧೀವರನಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾತ್ಪ್ರಭದೇವನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಯೋತ
 ನಾಗಿ ಬಂದು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭ ಗಾಂಧಾರಿಯರಿಗೆ ಚಪಲಗತಿಯೆಂಬ ಮೂರನೆಯ
 ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ೪ ಮೂವರೂ ರತ್ನತ್ರಯದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಆ ಸರ್ವತಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಂಧರಪುರವೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ
 ಅರಿಂಜಯನೆಂಬ ಪೇಟರನು ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಜಿತಸೇನೆಯೆಂಬ
 ವಳು ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ಅವರಿಗೆ ವಿಲಾಸವತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯು ಜನಿಸಿದಳು.
 ಐಶ್ವರ್ಯ ರೂಪ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಪಮಳಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯು ಗತಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು
 ಜಯಿಸಿದವನೇ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಯ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧರ
 ಕುಮಾರರು ಆಕೆಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಬಂದುಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಚಿಂತಾಗತಿ
 ಮನೋಗತಿ ಚಪಲಗತಿ ಕುಮಾರರೂ ಬಂದರು. ಆಗ ಅರಿಂಜಯನು ತನ್ನ
 ಪುತ್ರಿ ವಿಲಾಸವತಿಯೊಡನೆ ಆ ಪರ್ಮತಟ ಜಿನಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ ವಿಲಾಸವತಿಯು ರತ್ನಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿ
 ಸಿದನಂತರ ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿ ಲಲಿತೆಯೆಂಬವಳು ಗತಿಯುದ್ಧನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದು
 ಹೂವಿನಮಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಈ ಪುಷ್ಪ
 ಮಾಲೆಯು ಧೂಮಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲು ಮೇರುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಸದಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಿ
 ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರು ಹೊರಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಕೆಲಸವು ತಮಗಶಕ್ಯವೆಂದು ಆ ರಾಜರುಗಳು ವಿಮುಖರಾ
 ಗಲು ಚಿಂತಾಗತಿಯು “ಈ ಗತಿಯುದ್ಧವನ್ನು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ;
 ನೀವೆಲ್ಲ ನೋಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗೊತ್ತಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು. ಆತನ
 ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿದ್ಯಾಧರಕಸ್ಯೆಯೂ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಆಕೆಗೆ ಚಿಂತಾಗ
 ತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವವುಂಟಾಯ್ತು. ಸಾವಧಾ
 ನವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಸಖಿಯು ಹೂವಿನಮಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಅವರಿವರೂ ಆಕಾ
 ಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಚಿಂತಾಗತಿಯು ವಿಲಾಸವತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯು
 ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಬಂದು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಆಗ ವಿಲಾಸವತಿಯು ಸ್ವಯಂವರಮಾಲಿಕೆ

ಯನ್ನು ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಬಂದಳು. ಚಿಂತಾಗತಿಯು "ಈಕೆಗೆ
ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರಿಲ್ಲ ಆತೆಪಟ್ಟರು. ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಆತೆಪ
ಟ್ಟರು. ಈ ಬಾಲಕಿಯೋರ್ವಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಇಚ್ಛಿಸಿದರು. ಇದು ಮನ್ಮ
ಥನ ಗೊಡ್ಡಾಟವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತರು
ತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಾಲಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲು" ಎಂದಂದು ಮುಂದೆ ಹೇಳು
ತ್ತಾನೆ:— "ಕನ್ನೆಯೆ! ನನ್ನ ಗೆಲುವು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಮ್ಮಂದಿರದು. ಅವ
ರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವನನ್ನು ವರಿಸು' ಎಂದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ತಾನೊಂದೆಣಿಸಿ
ದರೆ ತನ್ನ ದುಷ್ಟೃತವು ತಾನೊಂದೆಣಿಸಿತೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ "ಗತಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದವನೇ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪತಿಯೆಂದು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವಂತೆ
ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನೇ ನನಗೆ ಪತಿಯು. ಉಳಿದ
ವರೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಸಹೋದರಸಮಾನರು. ಇದಕ್ಕಿನ್ನು ಸಂದೇಹವೇಕೆ?" ಎಂದು
ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ತನ್ನ ಜತೆ
ಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿದ್ದ ಸಾವಿರಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರ
ಿಸಿದಳು. ಇತ್ತ ಚಿಂತಾಗತಿಯೂ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಡ
ನೆಯೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ದೊರೆಗಳೊಡನೆಯೂ ದಮವರಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂವರೂ ಮಾಹೇಂ
ದ್ರವೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನಿಕರೆಂಬ ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು
ಅವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಚಿಂತಾಗತಿಯು ದೇವಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂಧು ನೀನು
ಅಪರಾಜಿತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಿ. ಜಂಜೂದ್ವೀಪದ ಪುಷ್ಕಳಾವತಿನೇಶದ ವಿಜ
ಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗಗನವಲ್ಲಭವುರದ ಗಗನಚಂದ್ರನೆಂಬ
ದೊರೆಗೆ ಗಗನಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಗತಿಯು ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದ
ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಾಯುಷ್ಯವು ಪೂರ್ತಿಯಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ಜನಿಸಿ ಅಮಿತಗತಿ
ಅಮಿತರಾಜನೆಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಳೆದರು. ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ವೈರಾಗ್ಯ
ವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಚಾರಣತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆ
ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೇ ನಾವು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಭೂಮಿಗಳಿದೆವು.
ನಿನಗಿನ್ನು ಒಂದೇ ತಿಂಗಳ ಆಯುಷ್ಯವಿರುವುದು. ಸಮಸ್ತಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು
ತೊರೆದು ಹೆಚ್ಚು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧರ್ಮಲಾಭದ ಆಶೀರ್ವಾದ
ವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ఇత్త అపరాధితను తన్న పురకే బంధు ఆ తపస్సుగలు ಹೇಳಿದಂ
 ತೆಯೇ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಕರನೆಂಬ ತನ್ನ ಪుತ್ರನಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಎంటುದಿವಸ
 ಸಂವೀಶ್ವರದ ನೋಂಪಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಕಲಪరిಗ್ರಹಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಇಪ್ಪತ್ತ
 ರಡುದಿವಸ ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನವೆಂಬ ಸನ್ನಿಹಿತವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮರಣವನ್ನು
 ಹೊಂದಿ ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೆಂಬ ದೇವೇಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು
 ಅಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂడు ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು
 ಬంబೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಕುರುಚಾಂಗಣದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಸ್ತಿನಾపుರದರಸ
 ಶ್ರೀಚಂದ್ರನೆಂಬನಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ
 ಜನಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಸುನಂದಾದೇವಿಯೆಂಬ ರಾಜಕನ್ಯೆಯೊಡನೆ ವಿವಾಹ
 ವಾಯ್ತು. ಕೆಲವುಕಾಲದವೇಲೆ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಸಾರಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೈರಾ
 ಗ್ಯವುంటಾಗಿ ಪುತ್ರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನಿತ್ತು ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠರಾಜನಿಗೆ ಸುನಂದೆಯಲ್ಲಿ ಸುದೃಷ್ಟನೆಂಬ ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿ
 ದನು. ಬಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರ
 ಸ್ತ್ರೀಜನರೊಡನೆ ವಿಷೋದದಿಂದಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕಾಶದಿಂದೊಂದು ಉಳ್ಳಾಪಾತ
 ವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ದೊರೆಯು ತನ್ನ ದೇಹವೂ ಹೀಗೇ ಆಳಿಯುವ
 ದೆಂದು ಬಗೆದು ಮೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಸುದೃಷ್ಟನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು
 ವಹಿಸಿ ತಾನು ಸುಮಂದರರೆಂಬ ಕೇವಲಿಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಏಕವಿಹಾರಿ
 ಯಾಗಿ ಕಠಿನತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಮೂರು
 ತಿಂಗಳ ಸನ್ನಿಹಿತವನ—ವಿರಾಹಾರವಿಧಿಯಿಂದ ಮೃತನಾಗಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬ
 ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಸಾಗರೋಪಮವರ್ಷಾಯುಷ್ಯವುಳ್ಳವ
 ನಾಗಿ ಅನುಪಮಸುಖಕ್ಕೊಡೆಯನಾದನು. ಸುನಂದಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಎರಡು
 ಸಾವಿರ ಅಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬಂದುಸಾವಿರಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಐನೂರುಮಂದಿ
 ರಾಜರುಗಳೂ ಆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠರಾಜನೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ
 ೫ ಘೋಚಿತವಾದ ಗತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು.

೪. ಹರಿವಂಶೋತ್ತರಾಯ ನಂದಿ

ಜಂಜೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಆರ್ಯಬಂಧದ ವತ್ಸದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ಪುರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗಧರಾಜನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ವನಮಾಲೆಯೆಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿ. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ರಘುವೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೊಡೆಯನಾದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಧನಿಕನಾದ ಸುಮುಖನೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಿದ್ದನು. ಆ ಸುಮುಖನಿಗೆ ವೀರದತ್ತನೆಂಬವನೊಬ್ಬ ಬಂಧುವಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ವನಮಾಲೆಯೆಂಬ ರೂಪವತಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮುಖನು ಮೋಹಿತನಾಗಿ ವೀರದತ್ತನನ್ನು ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಹಡಗನ್ನೇರಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ತಾನು ವನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅತ್ತ ವೀರದತ್ತನು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಹೇರಳವಾದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದು ಪುರಜನರಿಂದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ತಾನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನೋ ಆಕೆಯು ಪರಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಳಾದ ಮೇಲೆ ತನಗೀಕೀಬದುಕೆಂದು ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಲನೆಂಬ ಮುನಿಯ ಸವಾಸದಲ್ಲಿ ತಾಪಸರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಸೌಧರ್ಮವೆಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಸುಮುಖನು ವನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಮುನಿಗಳು ಆಹಾರನಿಷಿತ್ತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸುಮುಖನು ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮುನಿಗಳು "ಅಕ್ಷಯದಾನವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸುಮುಖನು ವನಮಾಲೆಯರು ನಿರ್ಮಲವಾದ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿ ಮಡಿದು ಸುಮುಖನು ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಹರಿವರ್ಷದೇಶದ ಭೋಗನಗರಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಪ್ರಭಂಜನನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಮೃಕಂಡುವೆಂಬವಳಿಗೂ ಹರಿಕೇತುವೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ವನಮಾಲೆಯು ಸತ್ತು ಅದೇ ದೇಶದ ವಿಶ್ವಾವಲಯವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ದೊರೆಯಾದ ವಜ್ರಚಾಪನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಸುಭಾಮಾದೇವಿಗೂ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಹರಿಕೇತುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿ

ದರು. ಅವರೇವರೂ ವೂರ್ವಭವುಧ ಮೋಹವಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ
 ವ್ರತಕರ್ತವಿನಲ್ಲಿ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಂದಲತಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆ
 ಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ ವೀರದತ್ತ—ಪರದನಾಗಿದ್ದ ಚಿತ್ರಾಂಗದ
 ದೇವನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ಆ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬಹು
 ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ' ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಿಂಡದೆ
 ಸುಮ್ಮನಿರುವೆನೇ? ' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಒಯ್ಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ
 ಸುಮುಖನ ಮಿತ್ರನಾದ ರಘುರಾಜನು ಕೆನ್ನೆಯ ಸರಗೂದಲನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ
 ದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಸೌಧರ್ಮ
 ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಹರಿಕೇತುವಿನ ಪುಣ್ಯ
 ವಶದಿಂದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತ ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯ
 ದಿಂದ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು " ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಇವರನ್ನೇಕೆ
 ಒಯ್ಯುವೆ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆದಕಾರ್ತಾದೇವನು ವೂರ್ವಭವದ ವೃತ್ತಾಂತವ
 ನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳುಹಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವೆನೆನ್ನಲು ಸೂರ್ಯ
 ಪ್ರಭದೇವನು " ಇವು ನರಕೀಟಗಳು. ನಾವು ದೇವತೆಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು
 ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲುವುದು ವಿವೇಕತನವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪಾಪಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು
 ನೀನು ತಿಳಿಯೆಯಾ? ನಾವು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಜೀವ
 ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಮಿತ್ರರಾಗಿ ಹುಟ್ಟದವರಾರು?
 ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬಾಸೆಯು ನಿನಗಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಗಳೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ
 ಶತ್ರುಗಳು. ಕೆಲವು ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಮಿತ್ರರು. ನೀನು ಯಾರು? ಯಾರನ್ನು
 ಕೊಲ್ಲುವೆ? ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಶತ್ರುಗಳು? ಮತ್ತು ಒಂಧುಗಳು?
 ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಪತ್ನಿಯರು? ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಅರಸುಗಳು? ವಿವೇಕಿಯೇ!
 ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡು. ಆದುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳನ್ನಿಟ್ಟು
 ಕೊಳ್ಳುವುದು ಗುಣವಂತರ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ. ಜೀವದಯಾ
 ಪರವಾದ ಜನಧರ್ಮವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ದೇವಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೀಗೆ ಮಾಡು
 ವುದು ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ? " ಈ ಮೊದಲಾದ ಯುಕ್ತವಚನಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯ
 ಪ್ರಭನು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ದೇವನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಚಿತ್ರಾಂಗ
 ದನು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನನ್ನು ಕುರಿತು " ಎಲೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭ! ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಡಿಗಳನ್ನು
 ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲವು. " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ರಾಜದಂಪತಿಗಳನ್ನು

ಸೂರ್ಯಪ್ರಭದೇವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ತಂದಿ
ಳಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತಲಾ ಕಂಪಾಪುರದರಸು ಶ್ರೀಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಯೆಂಬವನು ತನುಜಾನು
ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂಬವನಿಗೆ ವಿಧಿವಶನಾಗಿರಲು ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇರಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನು
ಬಿಡಲು ಆದುದು ರಾಜಧಾನಿಯ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ರಾಜದಂಪತಿಗ
ಳಿಗೆ ಸುವರ್ಣಕುಂಭದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂತುಷ್ಟ
ರಾಗಿ ಪುರವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಸಿ ಪಟ್ಟಾ
ಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಮಂತ್ರಿ, ಸಾಮಂತ, ಮಂಡಳಿಕ,
ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಹರಿಕೇತುವಿನ ದೇಶವಾವುದೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ
ಅವನು ತಾನು ಭರತವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಹರಿವರ್ಷದೇಶದ ಭೋಗಪುರದ ಪ್ರಭಂ
ಜನರಾಜನ ಮಕ್ಕು ಆತನ ಪತ್ನಿ ಮೃಕಂಡುವಿನ ಪುತ್ರನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವರು ಹರಿಕೇತುವನ್ನು ಕುರಿತು “ಹತ್ತನೆಯ
ಶೀರ್ಷತೀರ್ಥಂಕರರು ಹರಿವಂಶಸಂಭೂತರಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪದೇಶಮಾಡಿದರು.
ನೀನೀಗ ಹರಿವರ್ಷದೇಶದರಸನಾಗಿಯೂ ಹರಿಕೇತುವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ
ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ನಿನ್ನೀವಂಶಕ್ಕೆ ‘ಹರಿವಂಶ’ ವೆಂಬ ಹೆಸರಿರಲಿ. ಸ್ತ್ರೀ
ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಮೃಕಂಡುವಿನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ
ಹೆಸರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ‘ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ’ ನೆಂದಾಗಲಿ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿ
ದರು. ಹರಿ—ಸಿಹ್ಮಕೇತುವು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ನಿಷ್ಕಂಟಕನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳು
ತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಹರಿಕೇತು ಎದ್ದುನಾಲ್ಕಲೆಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು.
ಆತನಿಗೆ ಹರಿಯೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆ ಹರಿಗೆ ಹಿಮಗಿರಿಯೆಂಬ ಮಗನೂ ಅವ
ನಿಗೆ ವಸುಗಿರಿಯೆಂಬ ಮಗನೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗೆ ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜರು
ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರವಂದಿತರಾದ ಮುನಿಸುಪ್ರತೀರ್ಥಂಕರರು
ಉದ್ಭವಿಸಿದರು. ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಂಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಾಜರು ಹುಟ್ಟಿದಬಳಿಕ ವಸುವೆಂಬ
ರಾಜನೂ ಅವನಿಗೆ ಸುವಸು ಬೃಹದ್ವಸು—ಳೆಂಬ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಸುವಸುವಿಗೆ
ಶತಮನ್ಯುವೂ ಅವನಿಗೆ ಬೃಹದ್ರಥನೂ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು. ಬೃಹ
ದ್ರಥನು ಮಗಧದೇಶದ ರಾಜ್ಯಹವೆಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಜರಾ
ಸಂಧನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದಿಂದ ಆಯುಧಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಚಕ್ರರತ್ನವು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಜರಾಸಂಧನು ಸಕಲರಾಜಕನ್ಯೆ ಗೆದ್ದು ಭರತತ್ರಿಬುಂಡಗಳಿಗೆಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಚಕ್ರಿಯಾದನು.

ಅತ್ತ ಬೃಹದ್ವಸುನ ಪಗಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜರು ಬಸಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದರು. ತರುನಾಯ ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಯುದುಮೇಬವನು ಹುಟ್ಟಿ ಮಹಾಸರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಯದುಮಂಶವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆ ಯದುರಾಜನ ಮಗ ನರಪತಿಯೆಂಬವನಿಗೆ ಶೂರ ವೀರರೆಂಬವರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನರಪತಿಯು ಕನ್ನೆಯ ನರೆಗೂದಲನ್ನು ಕಂಡು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾನು ಬೀಳ್ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಶೂರನು ಕೃತಾರ್ಥವೆಂಬ ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಶೌರೀಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ವೀರನನ್ನು ಮಧುರಾಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಾವೀರ್ವರೂ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಶೂರರಾಜನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಗಾಂಧಾರಿಗೂ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಮಗನೂ ವೀರರಾಜನಿಗೆ ನರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಮಗನೂ ಹುಟ್ಟಿ ನವಮನ್ಮಥಧರತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೆ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನೂ ನರಪತಿ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯೆಂಬ ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನೂ ತಂದು ಮದುವೆಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ವೊದಲನೆಯ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೆ ಶರಧಿವಿಜಯ, ಅಕ್ಷೋಭ, ಸ್ಥಿಮಿತಸಾಗರ, ಹಿಮವಂತ, ವಿಜಯ, ಅಚಲ, ಧಾರಣ, ಪೂರಣ, ಅಭಿನಂದನ, ವಸುದೇವರೆಂಬ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಗುಡುಮಕ್ಕಳೂ, ಕೊಂತಿ ಮಾದ್ರೆಯರೆಂಬೀರ್ವರು ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ನರಪತಿವೃಷ್ಟಿಗೂ ಪದ್ಮಾವತಿಗೂ ಉಗ್ರಸೇನ, ದೇವಸೇನ, ಮಹಾಸೇನರೆಂಬ ಮೂವುಮಂದಿ ಗುಡುಮಕ್ಕಳೂ, ಗಾಂಧಾರಿಯೆಂಬ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಯೋಗ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರಧಿವಿಜಯನಿಗೆ ಬಹು ರೂಪವತಿಯಾದ ಶಿವದೇವಿಯೆಂಬ ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತಂದು ವಿವಾಹಮಾಡಿದರು. ಉಳಿದ ಗುಡುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಯಥಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆ ಶೂರವೀರರಾಜರುಗಳು ಸುಖದಿಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಗಂಧಮಾದನಪರ್ಮ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠರೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಬಂದಿರುವರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದುದಿನ ಶೌರೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೂ ವಸುದೇವಿಯಲ್ಲಿ ನರಪತಿವೃಷ್ಟಿಗೂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶೂರ ವೀರ ರಾಜ

ರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೈದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

೫. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿ ವಿವಾಹನಂದಿ

ಒಂದು ದಿನ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ಸೆಭಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಳಿಕರಿದ ಒಲೈಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಉಚಿತಾಪನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು " ರಾಜನ! ಬಿನ್ನಪವು. ಕುರುಕುಲರತ್ತ ದೀಪರಾದ ಭೀಷ್ಮರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿದರು " ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು " ಎನುಕಾರ್ಯ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆವರು " ಸುಂದರರಾದ ನಮ್ಮ ದೊರೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತನುಜೆಯರನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದರು " ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಉದ್ಘಾತನ ನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ " ನಮ್ಮ ರಾಜರ ವಂತವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ " ಎನ್ನುಲು ಆ ಮಹತ್ತರರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಗಂಭೀರವಚನದಿಂದ " ಭೂಮಿಗೆ ಸೂತ್ರಧಾರರಂತಿದ್ದ ಆದೀಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ವಂತಭೇದವನ್ನು ನಿರ್ದಿಸಿದರು. ಆ ವಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುವಂತವೆಂಬುದೊಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಮಪ್ರಭರಾಜನೂ ಅವನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಯಾಂಕರಾಜನೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಸೋಮಪ್ರಭನ ಮಗ ಜಯರಾಜನೆಂಬವನು ಭರತಚಕ್ರಿಗೆ ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಆ ವಂತದಲ್ಲಿ ಸೋಮಪ್ರಭನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸೋಮವಂತವೆಂದು ಇಂದ್ರನು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳಾಗಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಹಸ್ತಿಯೆಂಬೋರ್ವರಾಜನು ಹುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಆ ವಂತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳಾಗಿಹೋದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಶಾಂತೀಶ್ವರರೂ ಜನಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅರ್ಧಪೃಥ್ವೀಯವು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಕುಂಭತೀರ್ಥಂಕರರೂ, ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಅರತೀರ್ಥಂಕರರೂ, ತರುವಾಯ ಶಕ್ತಿಯೆಂಬೋರ್ವ ರಾಜನೂ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು.

ಶಕ್ತಿರಾಜನಿಗೆ ಧಾರಿಣಿಯೆಂಬವಳು ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ಅವರಿಗೆ ಪರಾಶರ ಶಾಂತನು ನೆಂಬೀವರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತನುವಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಶಕ್ತಿರಾಜನು ಪರಾಶರನೊಡನೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡನು.

ಶಾಂತನುರಾಜನು ಒಂದು ದಿನ ವನವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರತರುಣಿಯ ಒಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಅನುಪಮರೂಪಕ್ಕೆ ಸೋತು “ ಎಲೈ ಬಾಲಕಿ! ನೀನೇಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ? ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳು ” ಎಂದನು. ಆ ಬಾಲಕಿಯು ಶಾಂತನುವಿಗೆ “ ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ನನ್ನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಡುವವರಾರನೊ ಕಾಣದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ” ಎಂದಳು. ಶಾಂತನುವು ಆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು ಆ ಬಾಲೆಯು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಶಾಂತನುವನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ನೂತುಕೊಟ್ಟಳು. ಶಾಂತನುವು ಆಕೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಕೆಯು ತಾನು ವಿಜಯಾರ್ಥವರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೀಣಿಯ ಪೃಥ್ವೀತಿಲಕವೆಂಬ ನಗರದ ಮಹೀಧರನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸತಿ ಮನೋಹರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ ವೃತ್ತಿಯೆಂದೂ ತಾನು ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ಸೋಂಪಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇರುವರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಕತ್ತಿವ.ಜೈತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಚಾರಣಮುನಿಗಳು ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮಾಪನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಕಿಹುಟ್ಟಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗಂಧೋದಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನೆಂದೂ ಅದಕ್ಕವರು ತಮಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರಲು ಅವಳನ್ನೇ ಗಂಡುಮಗನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಆಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿಂದು ತನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸದೆ ತನಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಪುರುಷನು ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರಲು ಭೂಚರರಲ್ಲಾದರೂ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಶಾಂತನುವಿನ ರೂಪ, ಕೆಲ ಬಲ, ಚತುರತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನನ್ನೇ ಮರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಶಾಂತನುವು ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ತನಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಮೇಲೆ

ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಾಂತನುವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಶಾಂತನುವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಕುಮಾರಿಯು ಶಾಂತನುವನ್ನು ಕುರಿತು " ನೀನು ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ವನಕ್ಕೆ ಬಾ. ನಾನು ಗಂಗೆಯ ಮಡುವಿನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತೆ ಬರುವೆನು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಬರುವ ದಿವಸ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ತಾನು ಹೇಳಿದ್ದವೇಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಂಗೆಯ ಮಡುವಿನಿಂದೆದ್ದುಬಂದಳು. ಶಾಂತನುವು ಮೈಭವ ದಿಂದದಿಗೊಂಡು ಕರೆತಂದು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಗಂಗೆಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಗಂಗೆಯು ತನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಂಬುವುದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದಳು. ಒಬ್ಬತ್ತನೆಯ ಮಗುವನ್ನೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಾಂತನುವು ತಾನೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತರಿಸಿ ಆಮಗುವಿಗೆ ಭೀಷ್ಮನೆಂದೂ ಆ ಗಂಗೆ (ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿ) ಯ ಪುತ್ರನಾದುದರಿಂದ ಗಾಂಗೇಯನೆಂದೂ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಾಂಗೇಯನು ರೂಪವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಅತುಲಸುಖವಿವ ಅವಶ್ಯತವೆಂಬ ಹದಿನಾರನೆಯ ವೃದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು.

ಇತ್ತ ಶಾಂತನುವು ಒಂದು ದಿನ ರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಗಂಗಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಸುಂದರಳಾದ ಒಬ್ಬ ತಾಪಸಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ತನಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯು ತಂದೆ ವಸುವೆಂಬವನನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆತನು ವಯಸ್ಸು ಕಳೆದವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆನ್ನುಲು ರಾಜನು ಕೇಳಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರಲು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಭೀಷ್ಮನು ತಿಳಿದು ತಾನು ತಾಪಸಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಆತನ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆ ತಾಪಸಿಯು " ಎಲೈ ಸುಕುಮಾರ ಭೀಷ್ಮನೇ! ನಿನ್ನತಂದೆಗೆ ನನ್ನ ಸುತಿಯನ್ನಿತ್ತರೆ ಆಕೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವಿಕ್ರಮಿಯಾದ ನಿನಗೆ ಭೃತ್ಯರಾಗುವಳು. ಅದುದರಿಂದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮನು ತನಗೀಭವಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಿರಲೆಂದು ವ್ರತವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಆ ತಾಪಸಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು

ಶಾಂತನುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯರೆಂಬೀರ್ವರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಶಾಂತನುವು ತನ್ನ ಅಲ್ಪಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಭೀಷ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಇನ್ನೇಕೀಬಾಳ್ವೆಯೆಂದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಬೆಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು.

ಇತ್ತ ಭೀಷ್ಮನು ಅನುಜರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ಶತ್ರುರಾಜರಲ್ಲಿ ಕಾದಿ ಮಡಿದನು. ಭೀಷ್ಮನು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಲೆಳಸಿ ಕಾಶೀರಾಜನ ಅಂಬಿಕೆ, ಅಂಬಿ, ಅಂಬಾಲೆಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದನು. ಆತನು ಕೊಡಲೊಪ್ಪದಿರಲು ಭೀಷ್ಮನು ದುಡೆತ್ತಿಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಆ ಮೂವರು ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ತಂದು ತಮ್ಮನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನಿಗೆ ಅಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನೂ, ಅಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನೂ, ಅಂಬಾಲಿಕೆಗೆ ವಿದುರನೂ ಹುಟ್ಟಿದ ತರುವಾಯ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಭೀಷ್ಮನು ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದನು " ಎಂದು ಕುರುವಂಶದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪುನಃ ಆ ಮಂತ್ರಿಯು " ರಾಜನೇ! ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೇಳಲು ಭೀಷ್ಮನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು " ನಿಮ್ಮ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಡುವೆವು " ಎಂದನು. ಮಂತ್ರಿಯು " ದೊರೆತನಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಕರ್ತ, ಅವನೇ ಜ್ಯೇಷ್ಠ " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನಾದರೂ ದೊರೆತನಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಕರ್ತನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೇ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು " ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಸರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು " ಎಂದನು. ಮಂತ್ರಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಭೀಷ್ಮನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಶಾರೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ಬಳುವಳಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಡಲು ಭೀಷ್ಮನು ಮದವಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಭೀಷ್ಮನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕೊಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ನೂತನಪಾಂಡುರೋಗಗೀಡಿತನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವರು

ಹೋಗಿ ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂತಿಯ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಆ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನು ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ನಗರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಖೇಚರನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೈಬೆರಳಿನ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಾಂಡುರಾಜನು ತನ್ನ ಕೈಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲು ಆ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನು “ನೀವು ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ವಿದ್ಯಾಧರನು “ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡುರಾಜನು ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ವಿದ್ಯಾಧರನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಆ ಮುದ್ರಿಕೆಯು ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೀಯುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದನು ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರೆಗೂ ಅದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿರಲೆಂದೂ ತಾನು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಕಿನ್ನರಗೀತವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ವಜ್ರವಾಲಿಯೆಂಬ ರಾಜನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಸಾರ್ವರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನೀರೋಗಿಯಾದ ಪಾಂಡುವು ಒಂದು ಏಮಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಾರೀವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂತಿಯು ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಮೀರಿ ಗೇತಿಯೊಡನೆ ವನವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈ ಸುಂದರ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ವನವೊಲಿದು ಈತನಾರೆಂದು ಸಖಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಅವರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಗುರುತಿನಿಂದ ಆತನು ಕೊಂತಿಯ ಭಾವನಾದ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನೆಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹು ಹರ್ಷಿತಳಾಗಿ ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆತನೂ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಪರಸ್ಪರಾನುರಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ಸಖಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏಳುಕು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ತರುವಾಯ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನು ತನ್ನೂರಿಗೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಕೊಂತಿಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಯು ತೋರಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಶುಭಲಗ್ನ ದಕ್ಷಿಣಾಶ್ವಿನ್ಯವಾಗಿ ಗಂಡಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ಒಂದು ಮಂದಾಸಿನಲ್ಲಿ ರತ್ನರಾಶಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಮಶದ ಮಗುವೆಂದು ಬರೆದು ಆ ಮಂದಾಸನ್ನು ಸಖಿಯರು ಕಾಳಿಂದೀನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಚಂಪಾವುರದ

ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಅಂಬಿಗನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಅವನು ಮನೆಗೊಯ್ದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಆ ಮಗುವು ರತ್ನರಾಶಿಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳಿಗಿಟ್ಟು ಬಂಗಾರದ ಪುತ್ತಳಿಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕರ್ಣನೆಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಆ ನಗರದ ಸೂರ್ಯನೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಅವುತ್ಸವತನಾದುದರಿಂದ ಆ ಮಗುವನ್ನೂ ಮಂದಾಸನ್ನೂ ತರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂಶದವನೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಧೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಅದು ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯೆಯ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೬. ಪಾಂಡು ಕೊಂತಿ ಮಾದ್ರಾವಿವಾಹ ಸಂಧಿ.

ಅತ್ತ ಸೂರ್ಯರಾಜನೂ ರಾಧೆಯೂ ಕರ್ಣನನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ಕೊಂತಿಯ ರಹಸ್ಯಕಾರ್ಯವು ಹೊರಬೀಳಲು ತಂದೆ-ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ಚಿಂತಾ ಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಇನ್ನು ಕೊಂತಿಯನ್ನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದೇ ಲೇಸಂದೇಹಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡುವು ಮಾದ್ರೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕೊಂತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ ಬಳುವಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡು ಕುಮಾರರು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಭೀಷ್ಮನು "ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆತನು ಕುರುಡ ; ಹಿರಿಯನಿರುವಾಗ ಕಿರಿಯನಿಗೆ ಕೊಡ ತಕ್ಕದೂ ಅಲ್ಲ " ಎಂದು ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡುರಾಜರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದ ವಿದುರನನ್ನು ತಾನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಿರೋಧರೂ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ ವಸಂತರ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಪಾಂಡುವು ಮಾದ್ರೆಯೊಡನೆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಂಪತಿಗಳು ರತಿಕ್ರೇಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಬಳಿಕ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಹಲ್ಲಿಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂದನು. ದಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆ ಮೃಗ

ಕನ್ನ ಕೊಂಡುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾದ್ರಾದೇವಿಯು ಮರುಕದಿಂದ “ನಿರಪರಾಧಿ
 ಗಳಾದ ಮೃಗಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಏಪರೀತವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದು
 ರಾಜರ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯೇ ? ” ಎನ್ನುಲು ಆ ಮಾತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟಿ ಬಿಲ್ಲು
 ಬಾಣಗಳನ್ನು ಜಿಸಾಟು ಪಾಂಡುವು ದಯಾದ್ರವ್ಯದಯನಾಗಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ
 ಅಲ್ಲಿಗೋರ್ವ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮುನಿಯು ಬರಲು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆತನ
 ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಪಾಂಡುರಾಜನು “ ಎಲೆ ಮುನಿ
 ಪತಿಯೆ ! ಎರಡು ಬೆಂಕಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಕೋಪಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ? ”
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮುನಿಯು “ ಕುರುಣೆಯೆಂಬ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ವಟುಕ
 ನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಅವನಿಗೆ ಅಗ್ಗಲೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ
 ನೀನು ದಾರಕನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವೇದವನ್ನೋದುತ್ತಿರಲು ಜಿನ
 ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ವೇದವೋದುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಅಹಿಂಸಾದಿ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ವಸಂತಮಾಲೆಯೆಂಬೋ
 ವ ಪನಿತೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿರಲು ಅದು ದ್ವಿಜವಂಶಕ್ಕೆ ಕುಂದಕವಾಯಿತೆಂದು ಕೋಪ
 ದಿಂದ ವಟುಕನು ಒಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೂ ನೀನು ಆ ಸೊಳೆಯೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
 ದಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಆ ಊರಿನ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮಾಡು
 ತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ವಟುಕನು ಒಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಇರಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ನೀನು ಆ ವ್ರತದ ಫಲದಿಂದ ಪಾಂಡುಕುಮಾರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ.
 ಆ ವಟುಕನು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ನಗರದ ಹಾರವರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು
 ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲು ಅವನು ಆರ್ತಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮಡಿದು ಹರಿಣನಾದನು. ನಿನಗೆ ಅದ
 ನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಕೋಪಬಂದು ಅದನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದೆ. ” ಎಂದು ಕೇಳಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದಂಪತಿಗಳು
 ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧರ್ಮೋದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಲು ಕೊಂತಿ
 ಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ದೇವನು ಜ್ಯೋತನಾಗಿ ಬಂದು ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ
 ಪುತ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆಶಿಶಿವಿಗೆ ಹತ್ತನೆಯ ದಿವಸ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂದೂ ಧರ್ಮೋ
 ದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಧರ್ಮಜನೆಂದೂ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಪಾಂಡು
 ರಾಜನು ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ತರುವಾಯ ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಿಂದ
 ಮತ್ತೋರ್ವ ದೇವನು ಜ್ಯೋತನಾಗಿ ಬಂದು ಕೊಂತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಒಂಬತ್ತು
 ನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅದು ಅನಿಷ್ಟವೆಂದು ಬಗೆದು

ಬಂಧುಗಳು ಪಾಂಡುನಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಆ ಮಗುವಿನ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಯು ಸುಂಟರಗಾಳಿಯ ಆಕಾರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪಾಂಡುರಾಜನು ತಿಳಿದು ಮಸಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆ ಸುಂಟರಗಾಳಿಯು ಬೈಲಾಡು. ಮಗನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಭೀಮ—ಭಯಂಕರ ಶ್ರುತಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಆ ಮಗುವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಭೀಮನೆಂದೂ ವಾಯುಕುಮಾರನೆಂದೂ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ತದನಂತರ ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವನು ಚ್ಯುತನಾಗಿ ಬಂದು ಕೊಂತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿದಮೇಲೆ ಉತ್ತಮಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ಜನಿಸಿದನು. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಆರ್ಜುನನೆಂದೂ ಇಂದ್ರಸುತನೆಂದೂ ನಾಮಕರಣಮಾಡಿ ಪಾಂಡುರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಚರಮ ಶರೀರಿಗಳೂ ಅನುಪಮಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನರೂ ಆದ ಆ ಮೂವರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಆ ಅಚ್ಯುತಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ದೇವತೆಗಳು ಚ್ಯುತರಾಗಿ ಬಂದು ಪಾಂಡುವಿನ ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಮಾದ್ರೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ನವಮಾಸತುಂಬಲು ಉತ್ತಮಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಕುಲ ಸಹದೇವರೆಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದನು. ಅವರೈವರೂ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನೆಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ದುಶ್ಯಾಸನ, ದುರ್ದಶನ, ದುರ್ಮರ್ಷಣ ಮೊದಲಾದ ನೂರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆಮೇಲೆ ದುಶ್ಯಲೈಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಸಿಂಧುದೇಶದ ಸೈಂಧವರಾಜನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಪಾಂಡುವಿನ ಐವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ನೂರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

2. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ಭವಾವಳಿ ನಂದಿ.

ಇತ್ತ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ರಾಚ್ಯವಾಳುತ್ತ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನ ಗಂಧಮಾದನಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಮುನಿಯು ಯೋಗಾರೂಢನಾಗಿರುವಾಗ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರಿಯಾದ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ ದೈತ್ಯ

ನು ಬಂದು ಆ ಮುನಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಮುನಿಯ ಕರ್ಮವು ಸವೆದು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯ್ತು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯೂ ಆ ಯೋಗಿವರ್ಮನ ಗಂಧಕುಟಿಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಆ ಧನುಜನು ಬಾಧೆಪಡಿಸಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಯೋಗಿಯು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ— ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಸೂರದತ್ತ ಸುದತ್ತರೆಂಬಿಬ್ಬರು ವರ್ತಕರಿದ್ದರು. ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಸುಂಕದವರು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂಕವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಪೊದರನಲ್ಲಿ ತಾವು ತಂದ ರತ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಗಿದಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಗೊಬ್ಬ ಬೆಸ್ತರವನು ಔಷಧಿಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಪೊದರನ್ನು ಅಗೆದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಆ ರತ್ನರಾಶಿಯು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಗೊಯ್ದನು. ಮರುದಿನ ಆ ವರ್ತಕರು ಬಂದು ನೋಡುವಾಗ ತಾವು ಹೂಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಲು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಸಂಶಯಪಟ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಕಾದಾಡುತ್ತ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಸತ್ತು ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗರುಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿದು ಗಂಗಾನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಹೋರಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಕಾದಾಡಿ ಸತ್ತು ಸಮ್ಮೇದಶಿಖರಿಯಲ್ಲಿ ಕಸಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಚ್ಚಾಡಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಸಿಯು ಸತ್ತುಹೋಯ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕುಂಠಕತಪ್ರಾಣವಾಗಿರುವಾಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸುರಗುರುದೇವಗುರುಗಳೆಂಬ ಚಾರಣಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಆ ಕಸಿಯು ಆಸನ್ನ ಭವ್ಯಜೀವವೆಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ದಯೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಮಂಡಲದ ನೀರನ್ನೆರಚಿ “ಎಲೈ ಮರ್ಕಟನೆ! ಧರ್ಮಶೂನ್ಯನಾಗಿ ನೀನು ಕೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಕ್ಕಿಗಿ ಹೋಗುವ ಸಮತಾಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದು.” ಎಂದು ಪದೇಶಿಸಿ ಸನ್ಯಸನವ್ರತವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅದು ಕೈಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿತು. ಆಗ ಮುನಿಗಳು ಅದರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ “ಓಂ ಣವೋ ಆರಹಂತಾಣಂ, ಣವೋ ಸಿದ್ಧಾಣಂ, ಣವೋ ಆಚರಿಯಾಣಂ, ಣವೋ ಉವಜ್ಞಾ ಯಾಣಂ, ಣವೋ ಲೋಕ ಸಂಸ್ಥಾಪಕಾಣಂ” ಎಂಬೀ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪದೇ

ಶಿವಲು ಅದನ್ನು ಅಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಮಡಿದು ಸೌಧರ್ಮವೆಂಬ ಮೊದಲ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಭರತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಚಿತಸೇನರಾಜನಿಗೂ, ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಗೂ ಸಾಗರಸೇನನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಮಂಡಲಿಕರಾಜನಾಗಿ ಒಂದುದಿನ ವನವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಪಿಗಳು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಭವಸ್ಮರಣಿಯಾಗಲು ವೈರಾಗ್ಯವಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಗ್ರಿವೇಯಕವೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಸುರವ್ಯಾಧೇಶದ ಪೌದನಪುರದ ದೊರೆ ಸುಸ್ಥಿರನಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಿಗೂ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಸೋರ್ವಾಸ್ತಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯಗೊಂಡು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸಮೆಯಿಸಿದ ನಾನೇ ಆ ಸೂರದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನ ಜೀವವು.

ಅತ್ತ, ಆ ಸುದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನು ಕೋತಿ, ನರಿ, ನಾಯಿ, ಹಂದಿ, ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಭವಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಸಿಂಧುನದೀತೀರದ ಋಷಿಗಳ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೃಗಾಯಾನಿಗೂ ವಿಶಾಖೆಗೂ ಗೌತಮನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸತ್ತು ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈಗ ನಮಗೆ ಈ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಎಂದು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೋಗೀಶ್ವರರು ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಸುದರ್ಶನನು ಕೇಳಿ ನೊಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಆ ಯೋಗೀಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಅವರು ಇಂತೆಂದರು—

ಕೌಶಲದೇಶದ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನು ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಹೊನ್ನುಗಳಿಂದ ದೇವಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಹಡಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಳಿಸಿ ರುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಹಾರವನನ್ನು ಕರೆದು ಪ್ರತಿದಿನ ನೂರು ಹೊನ್ನುಗಳಿಂದ ದೇವಪೂಜೆಮಾಡುವಂತೆ ನೇಮಿಸಿ ಹನ್ನೆರಡು ನರುಷಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ಹಡಗೇರಿಹೋದನು. ಇತ್ತ ರುದ್ರದತ್ತನು ದೇವದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗಪಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ವೇಶ್ಯಾಲಂಪಟನಾಗಿ ಆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಮಹಾಪಾತಕಿಯೆಂದು ರಾಜ್ಯದೊಡ್ಡ ಅವನನ್ನು ಊರಿಂದ ತಳ್ಳಿದರು. ಅವನು ಒಂದು ವನದಲ್ಲಿ ಬೇಡರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಒಂದುದಿನ ಆ ನಗರದ ದನಗಳನ್ನು ಕದಿಯಲು ಬೇಡರೊಡನೆ ಬಂದು ಪುರನಿವಾಸಿ

ಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಸಪ್ತಮನರಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಮೂವತ್ತು
 ಮೂರು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಲವಣಸಮು
 ದ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಮಿಂಗಿಲ—ಮಾನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಆರನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
 ಇಪ್ಪತ್ತರಡು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂಟು ಬಂದು ಅದೇ ಸಮು
 ದ್ರದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮಾನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಅನೇಕ ಮಾನುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಆಯುಷ್ಯವು
 ತೀರಿದವೇಲೆ ಸತ್ತು ಐದನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹದಿನೇಳು ಸಾಗರೋಪಮ
 ಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂಟು ಬಂದು ಸಿಹ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳನ್ನು
 ಕೊಂದು ತಿಂದು ಸತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮ
 ಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿವಿಷದ ಹಾವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಹು
 ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಮೂರನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಏಳು
 ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂಟು ಬಂದು ಶಾರ್ದೂಲನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ
 ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದ ಪಾಪದಿಂದ ಸತ್ತು ಎರಡನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂಟು ಬಂದು ಗರುಡ
 ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅನೇಕ ಜೀವಜಂತುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದು ಸತ್ತು ಪಾಪವಶದಿಂದ
 ಒಂದನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನಂ
 ಡು ಬಂದು ಗಂಡಭೇರುಂಡಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಅನೇಕ ಜೀವಗಳನ್ನು ಕೊಂದು
 ಮಡಿದು ಅನೇಕ ಕುಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ವೋಪಶಮ
 ದಿಂದ ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶದ ಹಸ್ತಿನಾವುರದಲ್ಲಿ ಗೌತಮಕುಲದ ಕೌಶಿಷ್ಯನೆಂಬ
 ತಾಪಸಿಗೂ ಆತನ ಸೌಂದರಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಸ್ವಗೌತಮನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ
 ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಪಾಪಫಲದಿಂದ ಅವನ ಮಾತಾಸಿತೃ ಬಂಧು
 ಗಳೆಲ್ಲ ಅಳಿದರು. ಆತನು ಅಶನವಸನಗಳಿಗಿಲ್ಲದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರೂ ಕರ್ಮ
 ವಶದಿಂದ ದೊರೆಯದಿರಲು ಆ ಊರಿನ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಎಂಜಲನ್ನು ತಿಂದು
 ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನನ್ನು ಜನಗಳು ನೋಡಿ ಮನುಷ್ಯರೂಪಿನ ಹಂದಿ
 ಯೆಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ
 ಸಾಗರಸೇನನೆಂಬ ನಗ್ನಮುನೀಶನೋರ್ಮನು ಆಹಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನಗವಕ್ಕೆ
 ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಗೌತಮನು, ತನಗಿಂತಲೂ ಆ ನಗ್ನ
 ಮುನಿಯು ಬಡವನೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆ
 ಯುವಂತೆ ಆ ನಗ್ನಮುನಿಯನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುವರೆಂದೂ ಅದನ್ನು ತಾನು ನೋಡ

ಬೇಕೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿ ಆ ಮುನೀಶನ ಹಿಂದೆ ಹೋದನು. ಆ ನಗರದ ವೈಶ್ರವಣ ನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನು ಆ ಮುನಿಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಗೌತಮನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರಲು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮುನೀಶನು “ ಈತನ ಕರ್ಮವು ಉಪಶಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ” ಎಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ದಿಂದ ತಿಳಿದು ಮರುಕದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಊಟಕ್ಕೆಡಿಸಿದನು. ಅಂದಿ ನಿಂದ ಅವನು ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಉತ್ತಮವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುನೀಶನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನೀಕ್ಷೆಯ ನ್ನಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀಗೌತಮನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಆತನು ನಿರತಿಚಾರವಾಗಿ ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಮಡಿದು ಗ್ರೈವೇಯಕವೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನುಂಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದೆ’ ಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯು ತನ್ನ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳ ಭವಾಂತರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆ ಮುನೀಶನು ಇಂತೆಂದನು.—ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಅರ್ಯಬಂಧದ ಮಲಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಿಳಮೆಂಬುದೊಂದು ಪೊಳಲು. ಅಲ್ಲಿ ಘನರಥನೆಂಬವನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿ ದ್ದನು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಧನದೇವನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ನಂದೆಯೆಂಬ ಆತನ ಪತ್ನಿಗೂ ಧನದೇವ, ಧನದತ್ತ, ಜಿನದೇವ, ಜಿನವಾಲ, ಅರ್ಹದತ್ತ, ಜಿನದತ್ತ, ಅರ್ಹದ್ವಾಸ, ಪ್ರಿಯದತ್ತ, ಮನುಧರ್ಮರುಚಿಯೆಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠೆಯೆಂಬೀವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಜನಿಸಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ವಸಕ್ಕೆ ಓರ್ವ ಮುನೀಶನು ಬರಲು ಧನದೇವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರರಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಪಸ್ಸಿಗಳಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಧನದೇವನು ಕಠಿನತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತನಾದನು. ನಂದೆಯು “ ಉತ್ತರಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ” ಎಂದು ನಿದಾನಶಲ್ಯದಿಂದ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಆನತವೆಂಬ ಹದಿ ಮೂರನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯೂ ಆ ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ನಂದೆಯು ನಿನಗೆ—ಅಂಧಕ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಾದಳು. ಆ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು

ಸಮುದ್ರವಿಜಯ ನೊದಲಾದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೊಂತಿ ಮಾದ್ರಿಯರೆಂಬ ಸುತಯರಾದರು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ವಸುದೇವನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕುರುಭೂಮಿಯ ಪಲಾಶಕೂಟಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಅಗ್ಗಿಲೆಯೆಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿ. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾವಾಪಿಯಾದ ನಂದಿಯೆಂಬೋರ್ವ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಲು ಅವರು ರೋಗಪೀಡಿತರಾಗಲು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅಗ್ಗಿಲೆಯ ಸಹೋದರನಾದ ದೇವಶರ್ಮನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿರ್ವರೂ ಮಡಿದರು.

ಇತ್ತ ದೇವಶರ್ಮನು ನಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ತಿಳಿದು ನಂದಿಯ ಕುರುಪಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸುಂದರ ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದಳು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಂದಿಯು ತಿಳಿದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಸಿ ಖಿನ್ನನಾಗಿರಲು ಅದನ್ನು ದೇವಶರ್ಮನು ತಿಳಿದು ಕಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಡುವೆನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಮದುವೆಯಾದ ಮರುದಿನವೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ನಂದಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಆತನ ವಿಕಾರರೂಪವನ್ನೂ ದುರ್ನಾತವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡುತ್ತಿರಲು ತಂದೆಯು ಕಂಡು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ನಂದಿಯ ತಲೆಗೆ ಹಳೇ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಅರಸಿನವನ್ನೂ ಸವರಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಕಳುಹಿದನು. ಈತನು ನಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಜನರ ಗುಂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರೆಲ್ಲರು ಇವನ ವೇಷವನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದರು. ಈ ನಂದಿಯು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತನು. ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕರಗಿ ಕಳಗಿರುವವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಲು ಅವರು ಹೇಸಿ ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಲು ಅಲ್ಲಿಂದಿಳಿದು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಓಡಿ ತನಗಾದೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಒಂದು ಕಲ್ಲು—ಬಂಡೆಯನ್ನೇರಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಯಮನೂ ಏಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬಂಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ತಂಪು ಮತ್ತು ನಿರ್ನಾಮಿಕರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮುನಿಗಳು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ

ತಂಖಮುನಿಯು ನಂದಿಯ ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು ಮುಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಭವದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ತಂದೆಯಾಗುವನೆಂದು ತಿಷ್ಯಮುನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಒಂಡೆಯನ್ನೇರಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎತಕ್ಕಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಂದಿಯು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಮುನಿಯು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮಂತೆ ಮುನಿರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ ಸುಖವು ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಲು ನಂದಿಯು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನಿವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿರತಿಚಾರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದು ಮಹಾಶುಕ್ರವೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹದಿನಾರು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನುಂಡು ಬಂದು ನಿನಗೆ (ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೆ) ವಸುದೇವನೆಂಬ ಸುಂದರಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು ” ಎಂದು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೋಗೀಶ್ವರರು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವಂಕುರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನಿತ್ತು ಐದು ನೂರು ಮಂದಿ ರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೋಗೀಶ್ವರರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಘೋರತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

೮. ವಸುದೇವ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನಸಂಧಿ

ಶೌರೇಪುರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಒಂಬತ್ತುಮಂದಿ ಸಹೋದರರೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಕಿರಿಯನಾದ ವಸುದೇವಕುಮಾರನು ಬಹು ಸುಂದರನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ವಾರಗಿಯ ಬಾಲಕರೊಡನೆ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಸಮಸ್ತ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಸುದೇವನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರ ಮತ್ತು ಪತಿಯ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆ ವಸುದೇವನ ಸುಂದರರೂಪವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವಸುದೇವನಂತೆ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಸದಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಲಜ್ಜಾಶೂನ್ಯರಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮದನಸಿಶಾಚಗ್ರಸ್ತರಾದವರಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ಪುರಜನರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಂದು ದಿನ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಆಕಾಢ್ಯಕ್ಕೆಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವೇದಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ರಾಜನು ಚಕಿತ

ನಾಗಿ ತಮ್ಮನು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ " ನೀವು ಹೆದರಬೇಡಿ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹಲ ಕೇಳಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮರುದಿನದ ಸಂಜೆಗೆ ತನ್ನ ಅನುಜ ಪಸುದೇವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈದಡವಿ " ಹಸುಳೆಯೆ! ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರ ಶರೀರವೇಕೆ ಹೊಸದ ಹೂವಿನಂತಾಯ್ತು? ನಿನ್ನ ಮುಖವೇಕೆ ಕಳೆಗುಂದಿದುದು? ಬಿಸುನಿಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದುದರಿಂದಲೂ ಜನರದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಶರೀರವು ಕೃಶವಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿದರೆ ನನ್ನಾಣೆ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವು ತೋರದಂತೆ ಅವನ ಪತ್ನೀಪರಿವಾರಸಮೇತ ನಗರದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ದಾರುಕ ವಲ್ಲಭೀಕರ ರಂಜೀವರು ಭೆಟರನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿದನು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಸುದೇವನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುದಿನ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಪತ್ನಿ ಶಿವದೇವಿಯು ವಸುದೇವನ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ತನ್ನ ದಾಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪರಿಮಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಂಡು ವಸುದೇವನು ಅತ್ತಿಗೆಯ ದಾಸಿಯೆಂದು ಸರಸಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಾಡಿಸಲು ಆಕೆಯು ಕೋಪಗೊಂಡು " ಕಪಿಯಂತೆ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿರುವೆ " ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಕಿತನಾಗಿ ವಸುದೇವನು ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕೈಯ ಕಂಕಣವನ್ನವಳಿಗಿತ್ತು ಆಕೆಯಿಂದ ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಬೆರಗಾಗಿ ದುಷ್ಟರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನು ನಿರ್ದೋಷಿಯಾದ ತನ್ನನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡುವುದು ಚಿತವೇ? ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಪದೇಪದೇ ಹೋಗಲೇಟು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಶ್ರುಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಒಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಶೂಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳುಹಿ ಒಂದು ಹೆಣವನ್ನು ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಶ್ರುಶಾನವನ್ನು ಕಾಯುವ ಆಳುಗಳು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಆವರಿಗೆ ಆ ದಿವ್ಯಭೂಷಣವೂ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅರೆಬರೆ

ಯಾಗಿ ಬೆಂದ ಹೇವೂ ವಸುದೇವನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಗದವೂ ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಶೂಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ವಸುದೇವನ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಆಳುಗಳು ದುಃಖಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಕಾಗದವನ್ನೂ ಆಭರಣವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಓದುಗಾರನು ಓದಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ “ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಊರೊಳಗೆ ತಿರುಗಿದುದೇ ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಿರಲ್ಲದೆ ನಾನು ಪರನಾರೀಸಹೋದರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದೋಷಿಯನ್ನು ದೋಷಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ದುಷ್ಟರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಸಮಾಡಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಿ. ಈ ಹೀಯಾಳಿಕೆಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಮಾಡದ ತಪ್ಪನ್ನು ಇಂದು ನಾನು ಮಾಡಿದೆನು. ಅದರ ಫಲವು ನನ್ನ ನ್ನಿಗೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಕೊಂದಿತು. ತಮ್ಮನು ಸತ್ತನೆಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರಾರೂ ಅಳಬೇಡಿ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಲು ಶೈಶೋಪಚಾರದಿಂದೆಚ್ಚ ತ್ತು “ಹಾ ವಸುದೇವ! ಹಾ ಯದುಕುಲತತ್ಪದೀಪ! ಹಾ ವನಿತಾಜನಮನ್ಮಥ! ಹಾ ವಸುಧಾಲಂಕಾರ! ಎಲ್ಲಿಯ ರಾಜ್ಯ? ಎಲ್ಲಿಯ ಭೋಗಕಾಂಡ್? ಎಲ್ಲಿಯ ಮಹವೈಶ್ವರ್ಯ? ನೀನಿಲ್ಲಿರಲು ನಮ್ಮ ಬಾಳುವೆ ಹೆಂಗುಸರ ಬಾಳುವೆ” ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿ “ಅನುಜನೆ! ನಿನ್ನನ್ನು ಉರಿವ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿದ ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ ಇನ್ನೇಕೆ ದೊರೆತನದ ಹಂಬಲು?” ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಅರಿಂದಮ ರೆಂಬ ಮುನೀಶರು ಬಂದು ತಮಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ರಾಜನಿಗೆ “ಎಲೆ ರಾಜನೆ! ವಸುದೇವನು ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮಡಿದುದು ಸುಳ್ಳು; ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಇತ್ತ ವಸುದೇವನು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಜಯಶೀಲ ವೆಂಬ ನಗರದ ನಂದನನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮಾರ್ಗಾಯಾಸವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎಳೆಮಾವಿನಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಸೇವಂತಿಗೆಯ ಹೂವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಮಂದರಿಯರು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನೊತ್ತುವ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆಚ್ಚ ತ್ತು ನೋಡು

ವಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಬ್ಬರು ವನಿತೆಯರು ವಸುದೇವನ ವಾದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ
 ತೊಡೆಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮೃದುಹಸ್ತಗಳಿಂದೊತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ವಸುದೇವನು
 ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿ “ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೇಸೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ನಾಡುಬೀಡೆಲ್ಲವನ್ನೂ
 ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದರೂ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಬಿಡದೆ ಬಂದು ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದರು ” ಎಂದು
 ದುಕೊಂಡು ಅವರಮೇಲಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತೆಗೆಯದೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು
 ತೆಗೆದನು. ಆಗ ಆತನ ತಲೆಯ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರಲತೆಯೆಂಬ ಆ ಕನ್ನೆಯರ ಗೆಳ
 ತಿಯು ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ಬೀಸುತ್ತ “ ಸುಕುಮಾರ! ಇದೇಕೆ ನಾಚಿಕೆ? ಕಾಲ್ತೆ
 ಗೆಯುವೆ. ಮದನನು ಈ ಕನ್ನೆಯರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದೊತ್ತಿಸು
 ವನು.” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು
 ಆ ಕನ್ನೆಯರೊತ್ತಲೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ಕೇಳಲು ಚಿತ್ರಲತೆಯು “ ಈ ಪುರದ ಜಿತ
 ಶತ್ರುನಿಗೆ ಜಯ ವಿಜಯೆಯೆಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಅನುಪಮರೂಪಕಲಾಪರಿ
 ಣತೆಯರಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾಗಲು ಇವರ ತಂದೆಯು ಒಬ್ಬ ಸೈಮಿತ್ತಿಕನನ್ನು
 ಕರೆಯಿಸಿ ಈ ಕನ್ನೆಯರಿಗೆ ವರನಾರಾಗುವನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ‘ ಈ ಊರ
 ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಮಾವಿನಗಿಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಲಗುವ ರಾಜಕುಮಾರನು
 ಇವರನ್ನು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ವರಮವನು ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿದನು. ಶಕುನಿಗನ ನುಡಿ
 ಯಂತೆ ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿರಲು ಕಾವಲುಗಾರರು ಬಂದು ದೊರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ
 ದರು. ಈ ಸಂದರಿಯರು ಶಕುನಿಗನು ಹೇಳಿದಂದಿನಿಂದ ವನಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಈ
 ವನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈದಿನ ನೀನು ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದ ಮಲಗಿರಲು ನಿನ್ನ
 ಶ್ರಮಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ತ್ತು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಲಜ್ಜೆ? ನಿನ್ನ
 ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ನೋವನ್ನು
 ಹೋಗಲಾಡಿಸುವರು.” ಎಂದು ಪೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಿತಶತ್ರುರಾಜನು ಬಹು ವೈಭವ
 ದಿಂದ ಬಂದು ವಸುದೇವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ತನ್ನ
 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗೀತವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಸು
 ದೇವನು ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವುಷ್ಟಮಾಲೆ
 ಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ದೊರೆಯು ಸುಮಂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಳಿ
 ಯನಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ವಸುದೇವನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಸುಖ
 ದಿಂದಿದ್ದನು.

೬. ವಸುದೇವ ಗಜಾರೋಹಣ ನಂದಿ.

ವಸುದೇವನು ಜಯ ವಿಜಯಯುಧಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ವಿಜಯಿಗೆ ಅಕ್ರೂರನೆಂಬ ವೀರವುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ವಸುದೇವನು ತಾನು ಸದಾ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನೋಡದಲ್ಲಿರುವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟು ದುಷ್ಟವೃಗಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾದೊಂದು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಒಂದು ಮದದಾನೆಯು ವಸುದೇವನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಮದಗಜವನ್ನೇರಿದರೆ ತಾನೇ ಆನೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವೆನೆಂದು ಬಗೆದು ವಸುದೇವನು ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಧ್ವನಿಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಂಡಿಲನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ವಸುದೇವನು ಬಗ್ಗಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದನು. ಆನೆಯು ದಂತಗಳಿಂದ ತಿವಿಯಲು ವಸುದೇವನು ದಂತಗಳ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ನುಲಿಚಿಕೊಂಡನು. ಆನೆಯು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಒದರಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಡೆಯಿತು. ಆ ಏಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಸುದೇವನು ಕಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿಕೊಂಡನು. ಆನೆ ಬಿಟ್ಟರೂ ತಾನು ಬಿಡದೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ರೀತಿಗಳಿಂದ ಆನೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬಳಲಿಸಿ ಅದರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಚತುರರಾದ ಇಬ್ಬರು ಖೇಚರರು ಬಂದು ವಸುದೇವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ಎಲೆ ರಾಜೋತ್ತಮನೆ! ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಜರಾವರ್ತ ವೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣವಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಶನಿವೇಗನೆಂಬವನು ದೊರೆ. ಆತನಿಗೆ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೆಂಬ ಮಗಳಿರುವಳು. ಆ ಸುಂದರಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ವರ ನಿಲ್ಲದಿರಲು ತಂದೆಯು ಖಿನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಗೋರ್ವ ಶಕುನಿಗನು ಒಂದು ಈ ಮದಗಜವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತುವ ಮಹಾವಿರುಷನೇ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತಿಗೆ ಪುತ್ರಿಯಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಂದಿನಿಂದ ದೊರೆಯು ನಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನೀನು ಈ ಮದಗಜವನ್ನೇರಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಏಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ದೊರೆಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆಕೆಯೊಡನೆ ವಸುದೇವನು ಬಹುದಿವಸ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಧ್ರುವನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಪಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂ

ದು ದಿವಸ ಜೈತ್ರನಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ರತಿಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಂಟಾದ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಪತ್ನಿಯು ತೋಳಿನಮೇಲೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ವಸುದೇವನು ಮಲಗಿದುವಾಗ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ಖೇಚರನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಒಂದು ವಸುದೇವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯು ಎಚ್ಚತ್ತು ಪತಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಖಿನ್ನಳಾಗಿ ಕಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಆ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆತನು ಬೆದರಿ ವಸುದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಪತಿಯನ್ನು ಅಂತು ಅಲಂಗಿಸಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕರೆದೊಯ್ಯುವಾಗ “ ಖೇಚರಿಯೆ! ಈ ರಾಜನನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರೆ ಈತನು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುವನು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಈತನು ಸಾರಥಿಯಾಗುವನು, ಇದು ನಿಶ್ಚಯ ” ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಸುತ್ತಲು ನೋಡಿ ಇದುದೇವವಚನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪತಿಯನ್ನು ಪರ್ಣಾಲಘುವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅದು ವಸುದೇವನನ್ನು ಮೆಲ್ಲಿನ ತಂದು ಅಂಗದೇಶದ ಚಂಪಾವುರದ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಲತಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಅಚ್ಚರಿವೆಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಬರುತ್ತ ಪಥಿಕರನ್ನು ಕಂಡು “ ಇದೆಲ್ಲಿಯ ದಾರಿ? ಈ ಊರಾವುದು? ಹೇಳಿ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ ಇವನು ಆಕಾಶವನ್ನೊಡೆದು ಭೂತಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿವೆ ” ಎಂದು ಆ ಪಥಿಕರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಗುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಖತೊಳೆದು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸುಪೂಜ್ಯತೀರ್ಥಂಕರರ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮದಿಸಿ ಸಿದ್ಧಶೀಷೆ—ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೋಧಸಿಂಧುಗಳೆಂಬ ಮುನೀಶರನ್ನು ಕಂಡು ವಂದಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು “ ಎಲೆ ರಾಜನೆ! ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯು ತಂದೆ ಅಶನಿವೇಗನ ಅಣ್ಣನ ಮಗನಾದ ಅಂಗಾರವೇಗನಂಬ ಶತ್ರುವು ಅಶನಿವೇಗನ ರಾಜ್ಯ ಬೊಕ್ಕಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಳಿದುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಅಶನಿವೇಗನು ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಚಾರಣಮುನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತನಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಯಾವಾಗ ಕೈಸೇರುವುದೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಆತನ ಮಗಳು ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಗೆ ಭೂಚರನೋರ್ವನು ಪತಿಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನಿಂದ ದೇಶವು ಕೈವಶ

ವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಅಶನಿವೇಗನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಷ್ಟ ಅಂಗಾರವೇಗನು ಸಮಯವನ್ನು ಕಾದು ನಿನ್ನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗು ತ್ತಿರಲು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನ ಬೆನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅಶರೀ ರವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಿಡಿಸಿದಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವಸುದೇ ವನು ಆ ಮುನೀಶ್ವರರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸಮೀ ಪದಲ್ಲೇ ಧನುಷ್ಯಂಕಾರದಂತಹ ಒಂದು ಸಪ್ತಕವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋ ಡಲು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರ್ಹನ್ಮಂದಿರದ ರತ್ನ ಮಂಟಪವನು ಕಂಡನು. ಅಲ್ಲಿ ಒರ್ವ ಕನ್ಯೆಯು ಅಭಿನವಶಾರದೆಯಂತೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಲೋಕಾ ತಿತಯವಾದ ರೂಪವತಿಯಾದ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕೌತುಕದಿಂದ ವಸುದೇವನು ಒಂದು ಕಂಬದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಆವನನ್ನು ಆ ಕನ್ಯೆಗೆ ಪಾಠಹೇಳುವ ಗಾಂಧ ವಾರ್ತಾಚಾರ್ಯನು ಕಂಡು ಆರಿವನೆಂದು ನೋಡಿ ಅವನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ದೇವಾಲಯದ ಪದ್ಮಾಪತೀದೇವಿಯು ಕನ್ಯೆಯ ವೀಣಾನಾದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಹೂವನ್ನು ಪ್ರಸಾದವಾಗಿತ್ತಳು. ಕನ್ಯೆಯು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಾದುದೆಂದು ಆ ಹೂವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಡಿಗಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಸು ದೇವನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗುರುವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಇತ್ತ ಗಾಂಧರ್ವಾ ಚಾರ್ಯನು “ಈ ಮಂದರನು ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಪದ್ಮಾಪತೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿ ಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದುದರಿಂದ ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ ಇವನೇ ವರನು” ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೊಂಡು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಸುದೇವನು “ಈ ನಾರಾಯಣ ಚೆಯು ಯಾವ ರಾಜನ ಮಗಳು? ಇವಳ ಹೆಸರೇನು? ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವೀಣೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಸು “ಈಕೆಯು ಚಾರುದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನ ಮಗಳು. ಈ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯ ಹೆಸರು ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯೆಂದು ಈ ವೀಣೆಯಿಂದ ಯಾವನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಲಿಸುವನೋ ಅವನೇ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ಈ ಕೆಯು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ವೀಣಾ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಬಂದು ಈ ಕಾರ್ಯವು ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸ ದೇವನು “ಆಮಾತು, ಈನಡೆ, ಈ ಸೌಂದರ್ಯ, ಈಶೃಂಗಾರ, ಈ ಸೊಬಗು ಭೂಚರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಾಂಧರ್ವಾಚಾರ್ಯನು ವಸುದೇ ವನಿಗೆ ಚಾರುದತ್ತನ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವನು.

೧೦. ಚಾರುದತ್ತನ ಪ್ರಸಂಗನಂದಿ

ಅಂಗದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಎಮಲವಾಹನನು ದೊರೆ ಯಾಗಿದ್ದನು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಭಾಸುದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನು ಆತನ ಪತ್ನಿ ದೇಯಿಲೆ ಯೆಂಬವಳೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ದೇಯಿಲೆಯು ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಮೀರಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಭೋಗಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳಗುವಜಾವದಲ್ಲಿ ಚಾರಣಮುನಿಗಳು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಣಿಕವನ್ನಿರಿಸಿದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಎಚ್ಚತ್ತು ಸುಖವಾಗಿರಲು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಶುಭ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ದೇಯಿಲೆಯು ಚಾರಣರು ರತ್ನವನ್ನಿತ್ತು ಕನಸನ್ನು ಕಂಡು ಮಗನನ್ನು ಹಡೆದುದರಿಂದ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಚಾರುದತ್ತನೆಂದು ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೇರೆ ಐದನುಮಂದಿ ವರ್ತ ಕರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತಂದು ಭಾಸುದತ್ತನು ಹರಿಬಂಧನ, ಗೋಮುಖ, ಮರು ಭೂತಿ ಪರಂತಪ, ದೇವದತ್ತ ಎಂದು ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಚಾರು ದತ್ತನು ಅವರೊಡನೆ ಸಕಲಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಎಹರಿಸಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಶೂಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಜೀವವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಾರುದ ತ್ತನು ಆ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಗುರಾಣಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸರ್ವೌಷಧಿ ಘುಟಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಶೂಲದ ಪುರುಷನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಟ್ಟಲು ಆ ಘುಟಿಕೆಯು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಶೂಲದಿಂದ ಮುಕ್ತ ನಾಗಿ ಜೀತರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:—

“ನಾನು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಶಿವಂಕರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಅಮಿತಗತಿಯೆಂಬ ದೊರೆಯು. ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕಮಲಾವತಿಯೆಂಬವಳೊಡನೆ ನಾನು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಿಸಿ ಒರ್ವ ಖೇಚರನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಪಟಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಒಂದು

ದಿನ ನಾನು ಈ ಜಂಪಾವಗರಿಗೆ ಬಂದು ವಾಸುಪೂಜ್ಯಜಿನರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ
ಈ ವನದ ಕುಂದಲತಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಆಯಾಸಪರಿಹಾರಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಮಲಗಿರಲು ಆ ದುಷ್ಟನು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನನ್ನ
ಹೆಂಡತಿಯನ್ನ ತ್ರಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇನ್ನು ನಾನು ಸಾವಕಾಶಮಾಡಿದೆ
ಗನ್ನ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಸೈರಿಸದೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಆತ್ಮಹತ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು ” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಚಾರುದತ್ತನು ತನ್ನ ಐದುಮಂದಿ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಭಾನುದತ್ತನು ತನ್ನ ಮೈದು
ನನಾದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಮಗಳಾದ ಮಿತ್ರಾವತಿಯೆಂಬ ಬಹುಸುಂದರಳಾದ ಕನ್ಯೆಯ
ನ್ನು ತಂದು ಚಾರುದತ್ತನಿಗೆ ಬಹುವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಚಾರುದತ್ತ
ನಾದರೋ ಸದಾ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಪತ್ನೀಸುಖವಿಮುಖನಾಗಿ
ದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಮಿತ್ರಾವತಿಯು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು
ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯು ಮಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ಬಣ್ಣಗಿಡದ ತುಟಿಯ
ನ್ನೂ ಕೆಡದಿರುವ ನೇತ್ರಾಂಜನವನ್ನೂ ಮಾಸದಿರುವ ಅಂಗರಾಗವನ್ನೂ ಸಡಿಲದ
ಮುಡಿಹೂವನ್ನೂ ಕಡುಸೊಗಯಿಪ ತಿಲಕವನ್ನೂ ಗುಜ್ಜುವಡೆಯದ ಕುಚಗಳನ್ನೂ
ನೋಡಿ ಈ ಬಾಲೆಗೆ ರತಿಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು “ ಎಲೆ ಮಗಳೆ! ನಿಮ್ಮತ್ತೆಯ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದುದರಿಂದ ನಾವು ಮೂರ್ಖರಾದೆವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೇಯಲೆಯ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ಎಲೆ ಪಾತಕಿ! ನವುಂಸಕನಾದ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
ತಂದು ಕೆಡಿಸುವುದುಚಿತವೇ ? ” ಎನಲು ದೇಯಲೆಯು “ ಉತ್ತಮನಾಯಕನಾದ
ನನ್ನ ಮಗನು ವಿದ್ಯಾತುರದಿಂದ ರತಿಸುಖಕ್ಕೆಳಸದಿರುವನು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವೆನು. ನೀನು ನಂಬು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಡು
ನಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಗಂಡನ ತಮ್ಮನೂ ವೇಶ್ಯಾಲಂಪಟನೂ ಆದ
ರುದ್ರದತ್ತನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಚಾರುದತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಕೆಲವು ದಿವಸ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿಿದ್ದು ಊರಿನ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೋಡುವ
ನೆವದಿಂದ ಆ ಊರಿನ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸುಂದರ ರಮಣಿಯರ ರೂಪ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಸೊಳಗೇರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು
ಆ ಸುಂದರ ಸುಕುಮಾರ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಸೊಳೆಯರು ಇಂತಹ
ಸುಂದರನನ್ನು ತಾವೆಂದೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಾರುದತ್ತನು

ಮುಂದೆ ನಡೆವಾಗ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರದತ್ತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮದಗಚವು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮದದಾ ನೆಯು ಬಂದಿತು. ಆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಸಂತತಿಲಕೆಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯು ದಾದಿಯರು ರುದ್ರದತ್ತನ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಆ ಆನೆಗಳು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಒಡತಿಯ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ವಸಂತತಿಲಕೆಯ ಕರುಮಾಡಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ರತಿರೂಪವತಿಯಾದ ವಸಂತತಿಲಕೆಯು ಶೃಂಗವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಚಾರುದತ್ತನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಆಕೆಯು ದಾದಿಯರು ಈರ್ವರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಪಗಡೆ-ನೆತ್ತವನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿದರು, ರುದ್ರದತ್ತನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ವಸಂತತಿಲಕೆಯೊಡನೆ ಪಗಡೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನ ಐವರು ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು.

ಇತ್ತ ಚಾರುದತ್ತನು ಒಂದೆರಡಾಟಗಳನ್ನಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಲು ತನ್ನ ಸೋಲಿಗೆ ಸೋಲನ್ನು ಕೂಡದೆ ಪ್ರೇಗಲಾಗದೆಂದು ವಸಂತತಿಲಕೆಯು ಚಾರುದತ್ತನ ಕೈ ಪಿಡಿದು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಲೆಗೊಯ್ದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಸರಸಲಾ ಪಗಳಿಂದಲೂ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಮಳವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಂಗಜ ಕೇಳಿಗೆ ಆನುಗೊಳಿಸಿ ಸುರತಸುಖಲೋಲರಾದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರೀರ್ವರೂ ಹಗಲಿರುಳು ಸಮರತಿಯಿಂದ ಸುಖಪರವಶರಾಗರಲು ವಸಂತತಿಲಕೆಯು ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ದಾದಿಯರನ್ನು ಚಾರುದತ್ತನ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ ಪರ್ವಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ತರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ವಸಂತತಿಲಕೆಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಹದಿನಾರುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆದಳು. ಮನೆಯು ಬರಿದಾಗುತ್ತಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಚಾರುದತ್ತನ ತಂದೆ—ಭಾನುದತ್ತನು ಮನನೊಂದು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಚಾರುದತ್ತನು ಇತರವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ವಸಂತತಿಲಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಜೀವವೆಂದು ಬಗೆದು ಮತ್ತೆ ಆರುವರುಷಕಾಲ ವಸಂತತಿಲಕೆಯ ಲಂಪಟನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಕುಂಟಣೆಯು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪುನಃ ಹದಿನಾರುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತರಿಸಿದಳು. ಮನೆಯು ಬರಿದಾಯ್ತು. ದಾದಿಯರು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಆ ಮರುದಿನ ಹೋಗಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಲು ದೇಯಿಲೆಯು ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ದಿನವೇ ತನ್ನ ಸಕ್ಕೋದರ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು

ಹೋದಳು. ಅದರ ಮರುದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೂಹೋಗಿ ದಾದಿಯರು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ದೇಯಿಲೆಯು ಲಜ್ಜಿತಳಾಗಿ ತಲೆಬಾಗಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಚಾರುದತ್ತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಿತ್ರಾವತಿಯು ತನ್ನ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಸಂತತೀಲಕೆಯು ಕೇಳಿ ಮನನೊಂದು “ಜಾತಿನೇಶ್ವಿಯರು ವಿಠಲ ಪತ್ನಿಯರು ತೊಡುವ ಅಭರಣಗಳಿಗೆ ಆಶೆಪಟ್ಟರೆ ಪಾತಕವು ಬರುವುದು” ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೈವುತ ಆ ಪರಿಚಾರಕಿಯ ರನ್ನು ಕರೆದು “ಇಂನಿಂದ ನೀವು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಆ ಕಡೆಗೆ ಹಜ್ಜೆಯಿಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ತಡೆದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಂಟಣಿಯು ಮಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಚಾರುದತ್ತನ ಮನೆಯು ಬರಿದಾಯ್ತು, ಬಡತನವು ಬಂದಿತು, ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಉಂಟು ಹೇಸುವಂತಾಯ್ತು. ಮಗಳೇ! ಕೇಳು, ಹಣವುಳ್ಳವನೇ ಇಂದ್ರ, ಹಣವುಳ್ಳವನೇ ಚಂದ್ರ, ಹಣವುಳ್ಳವನೇ ಜಯಂತ, ಹಣವುಳ್ಳವನೇ ಕಾಮ, ಹಣವಿಲ್ಲದವನು ಹೆಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನನು. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವನ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ವಿಾರಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡು. ಹಸುವು ಹಾಲುಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪೋಷಿಸುವರೇ? ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡು ವಿಠಲನ್ನು ಹೊರನೊಂಕುವುದು ಸೊಳೆಯರ ನೀತಿ. ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಮಯ.” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸಂತತೀಲಕೆಯು ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದು ಹಲವು ಸಾತುಗಳಿಂದ ತಾಯಿಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಸಮರೂಪ, ಸಮಯಾವನ, ಸಮಚತುರತೆ, ಸಮಭೋಗಬಲ, ಸಮಸೋಲ, ಸಮರತಿ, ಸಮಸುಖವುಳ್ಳ ಅನುಪಮಮಂದರನಾದ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸಂತತೀಲಕೆ ಕುಂಟಣಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದು ಒಂದುದಿನ ಎಳೆನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮಾದಕವಸ್ತುವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಕಳುಹಲು ಅವರಿವರೂ ಕುಡಿದು ಮತ್ತರಾಗಿ ಬಿದ್ದರು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಕುಂಟಣಿಯು ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಕಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಊರಿನ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದಳು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಸೊಕ್ಕಿಳಿದು ಚಾರುದತ್ತನು “ಆ ಕರುಮಾಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಳ ಸೋಲಿನ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರು ತಂದುಹಾಕಿದರು” ಎಂದೆಂದೂಕೊಂಡು ಕಡೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದವರು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಎಳೆಂಟದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ದೇಯಿಲೆಯು ತಮಗೆ ಮಾರಿ ತನ್ನ ತವರ್ಮನೆಗೆ ಹೋದಳೆಂದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಃಖಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ

ತಾಯಿಗೂ ಮಾವನಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಧನಹಾನಿಯಾದುದನ್ನೂ ತಂದೆಯು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದುದನ್ನೂ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿದವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಿತ್ರಾ ವತಿಯು ಬಂದು ಗಂಡನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿದ್ದ ತಿಪ್ಪೆಯ ಧೂಳನ್ನೂ ರಸ ಬಹು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೈಯೊತ್ತಿ ಸ್ನಾನಭೋಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಆಗಿನ ದೃಶ್ಯವು ನೋಡತಕ್ಕದಾಗಿದ್ದಿತು. ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಚಾರುದತ್ತನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ “ ಎಲೆ ತಾಯೆ! ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಯ್ತು; ತಂದೆಯು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದನು; ಈ ಅಪವಾದವನ್ನು ನಾನೆಂತು ನೀಗುವೆನು! ನಾನು ಹಾಳುಮಾಡಿದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸದೆ ಮನೆಗೆ ಹೊಕ್ಕೇನು ” ಎಂದು ಭಾಷೆತೊಟ್ಟನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆತನ ಮಾವ—ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ತಿಳಿದು ಅಳಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ ನಾನು ನಿನಗೆ ಬೇರೆಯವನಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಸೋದರಮಾವ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವಿರುವುದು. ನನಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ, ಮಿತ್ರಾವತಿಯೊಬ್ಬಳಿ ಮಗಳು. ಆಕೆಯು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಈ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀನೇ ಒಡೆಯ. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಖವಾಗಿರು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು “ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಳುಮಾಡಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದು ಮಾವನ ಮನೆಯ ಸೊತ್ತಿಗೊಡೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬದುಕುವವನಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಹುದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಳಿಯನು; ಇಲ್ಲಿವಾದರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರನು; ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಸಂದೇಹ? ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು “ಹಾಗಾದರೆ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡು” ಎನಲು ನಸುನಕ್ಕು “ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಕೇಳುವವನು ವರ್ತಕನ ಮಗನೇ ? ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ಮಾವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಿತ್ರಾವತಿಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಮರುಕದಿಂದ ಮರುದಿನ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೂ ಹೋಗಿ ಚಾರುದತ್ತನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರೀರ್ವರೂ ಒಂದು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹೊರಗಟ್ಟಿ ಪಲಾಶನಗರಕ್ಕೊಯ್ದು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದು ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಜವಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅದು ಅಳ ಸ್ಮಾತ್ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಉರಿದುಹೋಗಲು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವರ್ತಕರೊಡನೆ ಅವರು ಒಂದು ಸರ್ವತದ ತುದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಗುಹೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು

ಅಲ್ಲಿ ಅಗಿದು ಉತ್ತಮರತ್ನಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಹೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಮಧ್ಯ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೇಡರು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಸಾಹಸಿಯು
ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವದತ್ತ
ನೆಂಬೋರ್ವನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉಪಚರಿಸಿ
ಅವರಿಗೊದಗಿದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷಾದಿಸಿ “ಸದ್ಗುಣಿ ಚಾರುದತ್ತನೆ!
ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಯ
ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು “ಹಡ
ಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಡು” ಎಂದನು, ಅದರಂತೆ
ಅವನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಡಲು ಹಡಗನ್ನೇರಿ ದ್ವೀಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹನ್ನೆರಡು
ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ರತ್ನಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೊದಲು ತಾನು ಹಾಳುಮಾ
ಡಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಅಶುಭಕರ್ಮೋದಯದಿಂದ ಸುಂಟುರೆಗಾಳಿಯು ಬಂದು ಹಡಗನ್ನು ರುಳಿ
ಸಲು ಹಡಗೊಡೆದು ಹೋಯ್ತು. ಚಾರುದತ್ತನೂ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೂ ಅಗಲಿಹೋಗಿ
ಒಂದೊಂದು ಹಲಗೆಯ ತುಂಡುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ದಡವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.
ಚಾರುದತ್ತನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗಿದ್ದು ಗಾಳಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾದ
ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಶಂಬರಿಯೆಂಬೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಧನದತ್ತನೆಂಬ
ವರ್ತಕನು ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉಪಚರಿಸಿ “ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ
ತಂದೆಯು ಆಪದ್ಧನವೆಂದು ಹದಿನಾರುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಟುಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮೊನ್ನೆಯದಿವಸ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಚಂಪಾವುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಉಳಿದುದನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗು” ಎಸಲು ಚಾರುದತ್ತನು ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಊರಿನ
ಜಿನಮಂದಿರಗಳ ದಾನಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದನು. ಅವನ ದಾನಗುಣವನ್ನು
ನಗರನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವೀರಭದ್ರನೆಂಬ
ಯಕ್ಷನು ಆ ಊರಹೊರಗೆ ಜಿನಮಂದಿರದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಒಂದು ಗ್ರಹವು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವನು ಊರಿನ ಜನರಿಗೆ “ನನ್ನ ಒಡೆಯ ವಿಕ್ರ
ಮಾಂಕನಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊರ ಬಸದಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಹವು ಹಿಡಿದು ಮಾನವ
ರಕ್ತವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರು ರಕ್ತವನ್ನು ಕೊಡುವ ಧೀರರಿದ್ದಾರೆಯೇ?”

ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಯಾರೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡದಿರಲು ಧೀರ ಚಾರುದತ್ತನು ಅವನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಆ ಗ್ರಹಪೀಡಿತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಿವಿದು ರಕ್ತವನ್ನು ಬಿಸಿದುಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು. ಅವನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಯಕ್ಷನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನೂ ವ್ರಣವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ವುಷ್ಟ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಸೇರಿದು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆ ಸುವರ್ಣವನ್ನು ಚಾರುದತ್ತನು ಊರಿನ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ದಾನಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಒಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಾಪಸಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಾಪಸಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಗೊರವನು ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಕಂಡು " ನನ್ನಲ್ಲಿಂದ ರಸವಿದ್ಯೆಯುಂಟು. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಈವರೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ' ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು ತಾನು ಸಹಾಯಕನಾಗುವೆನೆನಲ. ಆ ಗೊರವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಸಿದ್ಧರಸದ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು " ಈ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಸವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ನೀನಿಲ್ಲಿರು ನಾನಿಳಿದು ರಸವನ್ನು ತರುವೆನು " ಎನಲು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು ನಮನಕ್ಕೂ ತಾನೇ ಹೋಗುವೆನೆಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ವಂಚಕನಾದ ಗೊರವನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ " ಈ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಾವಿಗಿಳಿದು ರಸಕ್ಕೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೋಕಿಸದೆ ಈ ಸೋರೆಯ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ತಿ ನಿನಗಾಗಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಅದರಿಂದ ನೀನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾ ' ಎಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಚಾರುದತ್ತನು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಬಾವಿಗಿಳಿದು ರಸವನ್ನು ತುಂಬಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಲುಗಾಡಿಸಲು ಗೊರವನು ರಸವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಒಂದೆಡೆ ಗಳಿಗೆಯಾದರೂ ಹಗ್ಗವು ಬಾರದಿರಲು ಆ ದುಷ್ಟನು ತನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೊರಡಲಾಗದ ಈ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅಳಿವಲ್ಲದೆ ಉಳಿವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಎದೆಗುಂದದೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದೆ ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಫಲದಿಂದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯೊದಗಿತೆಂದೂ ಮುಂದೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸನ್ಯಸನವ್ರತವನ್ನು ಧರಿಸುವೆನೆಂದೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬಾವಿಯ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಓರ್ವ ಮನುಷ್ಯನು " ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಭಯಂಕರ

ವಾದ ಬಾವಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು " ನನಗೆ ಹೇಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನೇಕೆ ಮಾಡದಿರುವೆ? " ಎನಲು ಆ ಮನುಷ್ಯನು " ಇಂದಿಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಆ ವರಿಚಕ ಗೊರವನು ಈ ಬಾವಿಗಳಿಸಿ ಹೋದನು. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಲು ಈ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆನು. ಈ ರಸವು ಸ್ವರ್ಣವಾದೊಡನೆಯೇ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಮುರುಟಿದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಸಿದ್ಧರಸವನ್ನು ಒಂದು ಉಡುವು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೀನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಂಠಗತವ್ರಾಣನಾಗಲು ಚಾರುದತ್ತನು ಅವನಿಗೆ ಪಂಚಸಮಸ್ಕಾರಮಂತ್ರವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದನು. ಅವನು ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಉಡುವು ಒಂದು ರಸವನ್ನು ಕುಡಿದು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಚಾರುದತ್ತನು ಅದರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅದು ರಭಸದಿಂದ ಹತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುತ್ತದ ಬಿಲಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಆ ಹುತ್ತದ ಬಿಲವು ಇಟ್ಟಿಡೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಲವು ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಯ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯೆಂದು ಚಾರುದತ್ತನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಡು ಬಂದು ಆ ಹುತ್ತದ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಕ್ಕಲು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಆ ಮೇಕೆಯು ಅರಚುತ್ತಿರಲು ಆಡುವೇನು ಸುವ ಬಾಲಕರು ಬಂದು ಆ ಕಾಲನ್ನೆಳೆದರೂ ಬಾರದಿರಲು ಆ ಹುತ್ತದ ಬಾಯನ್ನು ತೆರವುಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಚಾರುದತ್ತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೊರಮಟ್ಟು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾಡುಕೋಣವು ಎದುರಿಸಲು ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಬೆನ್ನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ದಾಟಿದನು. ಆ ಅಜಗರವು ಕೋಪಗೊಂಡದ್ದು ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಕೋಣವನ್ನು ನುಂಗಿತು. ಹಾಗೆ ಆ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಚಾರುದತ್ತನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಬಂದು ಫಲಭರಿತವಾದ ಒಂದು ಮಾವಿನಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹರಿಸಲು ಮೊದಲಾದ ಅವನ ಐದುಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ರುದ್ರದತ್ತನೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯಾದಮೇಲೆ ಚಾರುದತ್ತನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲಾದವರ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ರುದ್ರದತ್ತನು

“ ಕಮಲಲತೆಯು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೆನೆವಂತೆ ವಸಂತತಲಿಕೆಯು ನೆನೆದು ನಿನ್ನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರುದತ್ತನು “ ಎಲೆ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯನೆ! ಪ್ರತಿದಿನ ಬಂದು ತನಗೆರಗಿ ಮಕರಂದವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವ ತುಂಬಿಯು ಅಗಲಿದರೆ ಕುಮುದಲತೆಯು ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ಬಯಸುವುದೇ? ಎಲೆರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುವುದೆಂಬ ಕುಟಿಲವಚನವನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ?” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರುದ್ರದತ್ತನೂ ಹರಿಸಿಖ ಮೊದಲಾದವರೂ “ ನೀನು ತೊಲಗಿದಂದಿನಿಂದ ವಸಂತತಲಿಕೆಯು ಇತರ ಎಲೆರನ್ನು ಸಹೋದರರಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಭರಣಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ ಭೋಜನವನ್ನೂ ತೊರೆದು ಮೌನವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪರವುರುಷರನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವಳು” ಎಂದು ಆಕೆಯ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನಗೊದಗಿದ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದಿದ್ದ ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ರಚತಪಸ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ಶ್ವಕವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರುದ್ರದತ್ತನ ಮೂಲಕ ಒರ್ವ ಪಾರಸಿಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ರತ್ನದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಾವುದೆಂದೂ ಅದು ಯಾವಕಡೆ ಇರುವುದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೀತಿ ಯಾವುದೆಂದೂ ಕೇಳಲು ಅವನು ಆ ರತ್ನದ್ವೀಪವು ಪೂರ್ವಸಮುದ್ರದ ನಟ್ಟನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವುದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳಗಲದ ಕಲ್ಲಿನ ದಾರಿಯಿರುವುದೆಂದೂ ಆ ದಾರಿಯು ಇಕ್ಕಲದಲ್ಲೂ ಅಗಾಧವಾದ ನೀರಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ಆಡಿನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾರುದತ್ತನು ಏಳು ಆಡುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಖಡ್ಗದಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಡೆಗಲಿಸಿ ಆ ಏಳುಮಂದಿಗಳೂ ಆಡುಗಳನ್ನೇರಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಚಾರುದತ್ತನು ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ಆ ರತ್ನದ್ವೀಪವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡು ಚಾರುದತ್ತನು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಘೋರವಾದ ಅರಣ್ಯದ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಆ ರತ್ನದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ತಡವಾದುದರಿಂದ ರುದ್ರದತ್ತ ಮೊದಲಾದವರು ಚಾರುದತ್ತನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹೊರಟು ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಲು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಚಾರುದತ್ತನು “ ನೀವುಗಳು ವಿಚಾರ

ಮಾಡದೆ ಹೀಗೆ ಬರಬಹುದೇ ? ” ಎನಲು ರುದ್ರದತ್ತನು “ಗೊತ್ತಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಾರದಿರಲು ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ನಾವು ಬಂದೆವು ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರುದತ್ತನು “ ಸಮುದ್ರದ ಈ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಧೀರರುಂಟೇ ? ಆದುದರಿಂದ ನಾನೀ ಸಮುದ್ರದಪಾಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹುವೆನು ” ಎನಲು ಹರಿಸಲು ಮೊದಲಾದವರು “ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂಥ ಮನುಷ್ಯರನೇಕರುಂಟು. ಏಕಾಂಗವೀರನಾದ ನಿನ್ನಂಥ ಗುಣಿಗಳು ಅಪರೂಪವಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುವೆವು, ನೀನು ಹೋಗು ” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರುದತ್ತನು “ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೊಂದು ಬಂದನೆಂಬ ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ನೀಗುವುದೆಂತು ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ “ ನಮಸ್ಕಿದ್ಧೇಭ್ಯಃ ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜ್ಞರಿಸಿ ಎಡಗಡೆಗೆ ಸರಿದು ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿಂದು ಆಡಿನ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ರತ್ನದ್ವೀಪದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಟನು. ಆ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ರುದ್ರದತ್ತ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ರತ್ನದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಚಾರುದತ್ತನು ಒಂದು ಮಾವಿನಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಹೋದನು. ಇತ್ತ ಆ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಯಾದ ರುದ್ರದತ್ತನು ಅವನಿಗೆ ಮಾದಕಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಆ ಪಾರಸಿಕನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಆಡುಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಗುಚಿ ಏಳು ಚೀಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಹೊಗಿಸಿ ಅದರ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಉಳಿದ ಆರು ತಿದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಮಂದಿಗಳು ಹೊಕ್ಕು ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಟು ಬೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಿಬಂದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರುಪಕ್ಷಿಗಳು ಆರು ತಿದಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದುವು. ಚಾರುದತ್ತನು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ತಿದಿಯನ್ನು ಒಕ್ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ಬೇರುಂಡವು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತೊಂದು ಬೇರುಂಡವು ಅದನ್ನು ಹಿಂಭಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಕಿ ಏಳುಸಲ ಬೀಳಿಸಿತು. ಏಳುಸಲವೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು ಬಿಡದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ಅವೆರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಕೋಪದಿಂದ ಹೋರಾಡಲು ಆ ತಿದಿಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ತೆರೆಗಳ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಡಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು. ಆಗ ಚಾರುದತ್ತನು

ಎಚ್ಚತ್ತು. ತಿಡಿಯನ್ನು ಹರಿದು ದೇವರೇಗತಿಯೆಂದು ಹೊರಟು ಒಂದು ಸರೋ
ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ
ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸದೆ ಧೈರ್ಯ
ವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನೇರಿ ಸುತ್ತಲು ನೋಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂವನ
ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯತಿರಾಯನನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀಗಿ
ಕೊಂಡು ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಮುನಿವರ್ಧ್ಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆ ಚಾರಣ
ಮುನಿಗಳು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ಸಂತೈಸುವಾಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ಹರಿಕೇತು
ವೆಂಬ ಖೇಚರನು ಇಳಿದು ಬಂದು ತಂದೆಯಾದ ಆ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಲು ಅವರು
“ ಹರಿಕೇತುವೇ ಕೇಳು, ನಮ್ಮನ್ನು ಚಂಪಾವುರದ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಆ ವೈರಿಯು
ಶೂಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಲು ಕರುಣದಿಂದ ಈ ಚಾರುದತ್ತನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.
ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ನಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಿತೃಸ್ಥಾನವು ಈ ಚಾರುದತ್ತನಿಗೆ ಸಲ್ಲತ
ಕ್ಕುದಾಗಿದೆ. ಇವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ನಿನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತು ಬಾಳು ”
ಎನಲು “ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು ” ಎಂದು ಹರಿಕೇತುವು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ
ದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಕುಸುಮಶೇಖರನೆಂಬೋರ್ವ ದೇವನು ಮೊದಲು ಚಾರು
ದತ್ತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಹರಿಕೇತುವು
ನೋಡಿ “ ಎಲೆ ದೇವನೆ! ಗುರುಗಳಿರುವಾಗ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗಿರುವುದುಚಿತವೇ ? ”
ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೇವನು ‘ ರಸಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸತ್ತು
ದುರ್ಗತಿಗೆ ಹೋಗುವವನಿಗೆ ಈ ಚಾರುದತ್ತನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ
ತ್ರವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಕಳುಹಿದವನೂ ದೇವ ಗುರು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ
ಚಾರಿತ್ರಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳುಹಿದವನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಮೊದಲು
ವಂದಿಸಿದೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ
ಲಂಕರಿಸಿ ಹೊಗಳಿ ಚಂಪಾಸಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಮ್ಮೆ ಬಿಡುವೆನೆಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು
ಕೇಳಿ ಮುನೀಶ್ವರರು ಹರಿಕೇತುವಿನೊಡನೆ ಚಾರುದತ್ತನು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗಬೇಕೆಂದು ತಡೆಯಲು ಆ ದೇವನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಹರಿಕೇತುಖೇಚರನು ಮುನೀಶ್ವರರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಚಾರು
ದತ್ತನೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಕವಮಾನವನ್ನೇರಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ದೊರೆತನ
ವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ಚಾರುದತ್ತನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವು. ಆಗ ಹದಿನಾರು

ಮಂದಿ ರಾಜಕನ್ಯೆಯವನ್ನು ತಂದು ಚಾರುದತ್ತನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಹರಿಕೇತುವನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಗಂಡ ಬೇರುಂಡಗಳು ರತ್ನದ್ವೀಪಕ್ಕೊಯ್ದು ರುದ್ರದತ್ತ ಹರಿಶಖ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಹರಿಕೇತುವು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಚಾರುದತ್ತನು ಹರಿಕೇತುವಿನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಹರಿಕೇತುವನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಒಂದು ದಿನ ತಾನು ತನ್ನ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದನು. ಆಗ ಹರಿಕೇತುವು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಗಂಧರ್ವದತ್ತಿಯನ್ನು ಚಾರುದತ್ತನ ವಶಪಡಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೂಚರರಲ್ಲಿ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಚಾರುದತ್ತನು ಕುಸುಮಶೇಖರ ದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಅವನು ಒಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾಮಧೇನು ಚಿಂತಾರತ್ನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಚಾರುದತ್ತನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ದೇವವಿದ್ಯಾಧರ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಚಂಪಾನಗರದ ಬಾಹ್ಯೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಡುಬಿಡಿಸಿದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ವಿಮಲವಾಹನರಾಜನು ಕೇಳಿ ನಗರವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ವೈಭವದಿಂದ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದನು. ಚಾರುದತ್ತನು ರಾಜನಿಗೂ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗೆ ಮಧುರವಚನವನ್ನೂ ಮಿತ್ರಾವತಿಗೆ ವಿನಯವಚನವನ್ನೂ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವನಿಗೆ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆದಿನ ಕುಸುಮಶೇಖರದೇವನು ಸುಖವಾಹನವನ್ನು ರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕರೆದು ಚಾರುದತ್ತನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಹರಿಕೇತುವನ್ನು ಹತ್ತಿಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶಿವಮಂದಿರವುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಬಳಿಕ ವಸಂತತೀಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಪಟ್ಟಣದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಾವತಿಯನ್ನೂ ಹದಿನಾರುಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ವಸಂತತೀಕೆಯನ್ನೂ ಇರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿರುವನು. ಗಂಧರ್ವದತ್ತಿಗೆ ಸುವರ್ಣದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಚಾರುದತ್ತನು ಕುಬೇರನಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವನು "

೧೧. ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ.

ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ವೀಣಾಗುರುವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಚಾರುದತ್ತನ ಮತ್ತು ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳುಹಲು ವಸುದೇವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಕಡಗವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾಗಲು ಆ ಮನೋಹರನು ವಸುದೇವನನ್ನು ಮನೆಗೊಯ್ದು ಆ ಮರುದಿನವೇ ನಡೆದ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ವಸುದೇವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಕಲ ರಾಜಕುಮಾರರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ವಸುದೇವನು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಶೋಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯು ಸರ್ವಾಭಿಮಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ವೀಣಾಗುರುವು ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ವೀಣಾವಾದನವನ್ನು ಮಾಡ.ವಂತೆ ಹೇಳಲು ಅವರು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಿದರು. ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ಚಿತ್ತವು ವಸುದೇವನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಬೇರೆಯವರ ವೀಣಾವಾದನವನ್ನು ಆಕೆಯು ಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ವಸುದೇವನಿಗೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ತುಡುಕೊಡಲು ಆತನು ತಂತಿಯನ್ನು ಮೀಟಿಸೋಡಿ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ವೀಣೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಹತ್ತಿಂಟು ವೀಣೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದೊಂದು ವೀಣೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ವೀಣಾಗುರುವು “ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ನೀನು ಹಿಡಿದ ವೀಣೆಯ ಕುಲವಾವುದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು, ಅದಕ್ಕೆ ವಸುದೇವನು.

“ಹಸ್ತಿನಾವುರದ ಮೇಘರಥನಿಗೂ ಪದ್ಮಾವತಿಗೂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರ ಪದ್ಮರಥರೆಂಬಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಮೇಘರಥನು ಮೇಘವನ್ನು ನೋಡಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಿರಿಯಮಗನಾದ ಪದ್ಮರಥನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು—

ಇತ್ತ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ಸಂದನವನದಲ್ಲಿ ಅಕಂಪನರೆಂಬ ಮಹಾಯೋಗಿವರ್ಯರು ಯೋಗಾರೂಢರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ನಗರದ ದೊರೆಯಾದ ವೃಷಭಸೇನನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಬಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಶುಕ್ರ ಇವರು ಹೋಗಿ ಅಕಂಪನರೊಡನೆ ಮಿಥ್ಯಾವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸೋತುಹೋದರು. ಬಲಿಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಒಂದುದಿನ ಆ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಕಂಪನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಖಡ್ಗ

ವನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಆಗ ವನದೇವತೆಗಳು ಕೋಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಬಾಧೆಪಡಿಸಲು ಅದನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಆ ನಗರದ ದೊರೆಯು ಬಂದು ಮುನೀಶ್ವರಿಗೆ ಬಲಿಯ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಆ ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಊರೊಡ್ಡಿದನು. ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಆ ಮೂರುಮಂದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪದ್ಮರಥನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಆ ಪದ್ಮರಥನ ಶತ್ರುರಾಜರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಬಲಿಯು ದೊರೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು. ದೊರೆಯು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಸಲು ಬಲಿಯು “ ದೊರೆಯೇ! ನೀನು ಕೊಡುವ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯು ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿರಲಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ಆ ಅಕಂಪನಮುನೀಶ್ವರರು ಐದುನೂರು ಮಂದಿ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಆ ಊರಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೌಮ್ಯಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಾರೂಢರಾಗಿರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಲಿಯು ತನ್ನ ಮುಯ್ಯಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ದೊರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಪದ್ಮರಥನು ಬಲಿಯು ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಏಳು ದಿನಗಳ ದೊರೆತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮರೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಬಲಿಯು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬಾಧೆಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೋಮವನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ನೆವವನ್ನು ಹೇಳಿ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆ ತರು ಮೊದಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಬರುವುದಾಗಿ ಆ ಮುನಿಗಳು ಯೋಗಾರೂಢರಾಗಿರುವ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಹೋಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಉರಿಯಿಂದ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾದ ಒಲೆಯಂತಾಗಿ ಅಕಂಪನಾದಿಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬಹು ಬಾಧೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದಾನೊಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನೆಂಬ ಮುನಿಯು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಸ್ಪರ್ಶವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಕಂಪನಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯು ಕೊಡುವ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಲುಮಲನೆ ಮರುಗಿ ಈ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವರಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೋರ್ವ ಎದ್ಯಾಧರಮುನಿಯು ಕೈ ಮುಗಿದು “ ಎಲೈ ಮುನಿವರೈ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಬಲಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಮುನಿಗಳ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬರುವೆನು. ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕಾ ಸುಗ್ರೀವಮುನಿಯು “ ವ್ರತಿಗಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಎದ್ಯಾಧರಮುನಿಯು ಕೋಪವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಆ ಗುಹೆಯ ಮೂಲೆ

ಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು ಕುಮಾರಮುನಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಋದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನನಾದ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಯು ಬಪ್ಪಿ ಆಕಾಶ ಚಾರಣತ್ವದಿಂದ ಬಹು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹಸ್ತಿನಾವುತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಪದ್ಮರಥರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಮಾಧಾನಗೊಂಡು “ಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೇ?” ಎನಲು ಪದ್ಮರಥನು ಚಕಿತನಾಗಿ ಬಲಿಯಮೇಲೆ ಬಹು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆತನ ತಲೆಯನ್ನು ಚೆಂಡಾಡುವೆಂದೇಳ್ವಾಗ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಯು ದೊರೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ತಾನೇ ಆ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ವಾಮನಾವತಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಲಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು ಬಲಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ “ಎಲೈವಚುವೆ! ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕೇಳು, ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು.” ಎಂದನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನಿಯು ತಾನು ಕುಳಿತು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಜ್ಜೆ ನೆಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಬಲಿಯು “ಘನತರವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಈ ಅಲ್ಪವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, ನೀನು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು, ಅಳಿದುಕೊ” ಎಂದನು. ಆಗ ಶುಕ್ರನು ಬಂದು ಆ ವಾಮನನು ಕಪಟರೂಪಿಯೆಂದು ಬಲಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬಲಿಯು “ದಾಸಕ್ಷೇಕೆ ಕಂಟಕನಾಗುವೆ” ಎಂದು ಶುಕ್ರನನ್ನು ನೂಕುವಾಗ ಆತನ ಕೈಯ ದರ್ಭೆಯು ತಗುಲಿ ಶುಕ್ರನ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಬಲಿಯು ಧಾರಾವ್ಯೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೂರಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಕೃತ್ರಿಮವಾಮನನು ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಆಕಾಶ ಭೂಮಿಗೊಂದಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಆ ತ್ರಿವಕ್ರಮನು ತನ್ನ ಒಂದು ಹಜ್ಜೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅಳೆದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಹಜ್ಜೆಯಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನಳೆದನು. ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಗಳು ಭೂವ್ಯಾಕಾಶವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಲು ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಿಹ್ಮಾಸನವು ಅದಿರಿತು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಇಂದ್ರರೂ ಚತುರ್ನಿಕಾಯಾಮರರೂ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ವಿಷ್ಣುಪಾದವನ್ನರ್ಚಿಸಿ ಸ್ಮೃತಿಸಿ ಕೃಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ೨ ವಿಗುರ್ವಣಿಯನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡುವಾಗ ಗಾಂಧರ್ವದೇವತೆಗಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಸುಘೋಷಣಿಗಳೆಂಬೆರಡು ವೀಣೆಗಳನ್ನು ತಂದು ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಯ ಮುಂದೆ ಬಾರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪದ್ಮರಥನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಹೋದರು. ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಯು ಆ ಅಕಂಪನಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಉಪಸರ್ಗ

ವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ಬಲಿಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ ಚಾರಿತ್ರಗಳೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯ
ಗಳನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ
ಬಂದ ಆ ವೀಣೆಯೇ ಇದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ್ನು ವಸುದೇವನು ತನ್ನ ದಿಗಿಟ್ಟು
ಬಲು ಸೊಗಸಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದನು. ಅವನ ವೀಣಾವಾದನಚಾತುರ್ಯವನ್ನೂ ರೂಪ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯು ಅವನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು
ಹಾಕಿದಳು. ಚಾರುದತ್ತನು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅನುಪಮವೈಭವ
ದಿಂದ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು.
ವಸುದೇವನು ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

೧೨. ರೋಹಿಣೀಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿನ ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲಿ ವಸುದೇವ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯರು ಬಹು
ವೈಭವದಿಂದ ವನಕ್ರೀಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕ್ರೀಡಾವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ತಣಿ
ದು ಸುರತಾಂತರಮವನ್ನಾರಿಸಲೆಂದು ವಸುದೇವನು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಂಗಡೆ
ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನಮರದ ನೆಲೆಗಳಿನಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ತರಳಾಕ್ಷಿಯು ತಾಳಮೇಳದೊಡನೆ
ಬಹುಮನೋಹರವಾಗಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯು ಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವ
ಕೌತುಕದಿಂದ ವಸುದೇವನು ಒಂದು ಲತೆಯನ್ನೊರಗಿ ನಿಂತನು. ಆಕೆಯ ಹಾವಭಾ
ವ ವಿಲಾಸ ವಿಭ್ರಮಯುಕ್ತವಾದ ನರ್ತನವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಸು
ದೇವನು “ ಈಕೆಯು ಯಾರ ಮಗಳು ? ” ಎಂದು ಆಕೆಯ ಗೆತ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು
“ ಈಕೆಯು ಚಾಂಡಾಲಳು ” ಎಂದಳಾ ಗೆತ್ತಿ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು
“ ಈ ಚಾಂಡಾಲಿಕೆಗೆ ಈ ರೂಪವಿಲಾಸಗಳಿರುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯ ” ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ
ಆಕೆಯು ವಸುದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಆಗ ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರು
ಶ್ರೀತ್ಯೋಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯು ಇನೆಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂ
ದು “ ನೀನು ಈಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದುಚಿತವಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಣ
ಯ ಕಲಹದಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಇತ್ತ ಆ ಕೃತ್ರಿಮಚಾಂಡಾಲಿಕೆಯ ಸಖಿಯರು ಅಭೀಷ್ಟವುರುಷನು
ದೊರೆತನೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಆಕೆಗಾದ
ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವಳ ತಂದೆ ಸಿಹ್ಮನಾದನೆಂಬ ಖೇಚರನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆತನು ಸಂತು

ಪ್ವನಾಗಿ ವೈತಾಳಿಯೆಂಬ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕರೆದು ವಸುದೇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ದೇವತೆಯು ಚಂಪಾವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತ
 ಯೊಡನೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸುದೇವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ
 ಆ ಮೇಘವುರಕ್ಕೆ ತಂದಿತು. ಸಿಹ್ಮನಾದನು ವಸುದೇವನನ್ನು ಇದಿಗೊಂಡು
 ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ
 ನೀಲಾಂಜನೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಸುದೇವನು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಕೆಲವುದಿನ ಸುಖ
 ಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ತಾನು ಭೂಮಿಗಳಿಯುವೆನೆಂದು ಆ ಸಿಹ್ಮನಾದನಲ್ಲಿ
 ಹೇಳಲು ಆತನು ಪರ್ಣಾಲಘುವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಸುದೇವನನ್ನು ಭೂಮಿ
 ಗಳಿಸಿದನು. ವಸುದೇವನು ಭೂಚರ ಖೇಚರ ಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು
 ಸ್ವಯಂವರದಿಂದಲೂ ಕೆಲವರನ್ನು ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹದಿಂದಲೂ ಕೆಲವರನ್ನು
 ಶಕುನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಹೀಗೆ ಏಳುನೂರತೊಂಬತ್ತೊಂಟು ಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು
 ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುರತಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತ ಆ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಅವರವರ
 ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದುದಿನ ಅರಿಷ್ಟವುರದ ನಂದನವನಕ್ಕೆ
 ಹೋದನು. ಆ ನಗರದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೂ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಗುಣವ
 ತಿಗೂ ಅತ್ಯಂತರೂಪವತಿಯಾದ ರೋಹಿಣಿಯೆಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು
 ಯಾವ ರಾಜರು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡದೆ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ರಚಿಸಿ
 ದನು. ಆ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವಿಜಯ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರು ಬಂದು ಸೇರಿ
 ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಸುದೇವನೂ ಒಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓರ್ವ ವಾಡ್ಯ
 ಗಾರನ ವಾಡ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ವಾಡ್ಯ
 ಗಾರರೂ ಜೋಡ್ಯಪಡುವಂತೆ ಬಹು ಚತುರತೆಯಿಂದ ಬಾರಿಸಿದನು. ರಾಜಕನ್ಯೆಯು
 ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರಾಜರು ಕುಳಿತಿರುವ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ತನ್ನ
 ಮನಸಿಗೊಪ್ಪುವ ಸೌಂದರ್ಯವಂತರಾರನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ವಸುದೇ
 ವನ ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿತಳಾಗಿ ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪ
 ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಮಗಳು ವಾಡ್ಯಗಾರನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಡಿದಳಿಂ
 ದು ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ವಸುದೇವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆತನ ಸೌಂದರ್ಯ
 ಯೌವನ ಲಾವಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆತನು ಉತ್ತಮ
 ಜಾತಿಯವನೆಂದು ಬಗೆದು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಾ
 ದಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಇತರ ರಾಜರುಗಳು " ನೀಚಕುಲದವನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯು

ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೂಡಿದಳು. ಅದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ದೋಷವು ಬರುವುದು." ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಭೃತ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು " ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಾದ್ಯಗಾರನಿಗೆ ಕೊಡುವುದುಚಿತವೇ? ಮಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಸಂದೇಹವಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕೊಡು" ಎಂದು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಆ ರಾಜರು ತನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿ ತಾನೂ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೂ ಯುದ್ಧಸ್ತನ್ನದ್ಧರಾದರು. ಆತ್ಮ ರಾಜರು ದೂತನು ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪಾರೂಢರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಕಲಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಆ ನಗರವನ್ನು ಮೂರು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿದರು. ಆಗ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೂ ವಸುದೇವನೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಎದುರಿಸಿ ವಸುದೇವನು ಅನೇಕ ಯೋಧರನ್ನೂ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ರಥಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಅನೇಕ ರಾಜರು ಓಡಿಹೋದರು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರೇಶನು ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಿಗೆ ಈ ಯುದ್ಧವು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ವಸುದೇವನ ರಥಕ್ಕಿದಿರಾಗಿ ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ನೂಂಕಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ವಸುದೇವನು ಪ್ರತಿಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು ವಸುದೇವನ ತಲೆಯಮೇಲೂ ವಸುದೇವನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೂ ಹಾಡುಹೋದುವು. ಈ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ವಸುದೇವನು ಆ ಪ್ರತಿಭಟನಾರಿಂದ ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಸಾರಥಿಯು ಸಮುದ್ರವಿಜಯನೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು ತನಗೆ ಪಾಪವಶದಿಂದ ಅಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾದುವ ಪಾತಕವು ಒದಗಿತೆಂದು ಭೀತನಾಗಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಟು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರಲು ಸಾರಥಿಯು ನೋಡಿ ಹಾಗೆ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಟು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಕೊರತೆಯಾಗುವುದೆಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು ತಾನು ತಿಳಿಯದೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಕಾದಿದನೆಂದೂ ತಾನು ಬರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ವೊಡಲು ಹೋಗಿ ಸಾರಥಿಯು ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಿಗೆ ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಸಾರಥಿಯು ಹೋಗಿ ಅದರಂತೆ ತಿಳುಹಲು ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಿಸಾಟು ತಾನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಡುಪನ್ನು ಆ ಸಾರಥಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನು ರಥವಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಅಣ್ಣನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ತಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ “ಹರಿವಂಶಸೂರ್ಯನೆ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧಾರಣಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಹೀಗೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಚಿತವೇ?” ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಬಿಡುವಾಗ ಅಕ್ಕೋಭ ಮೊದಲಾದ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಬಂದರು. ಅವರಿಗೂ ವಸುದೇವನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಹರಸಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ರಾಜರೂ ತಿಳಿದು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಸಮುದ್ರವಿಜಯ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರೊಡನೆ ಪುರಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ವಸುದೇವ ರೋಹಿಣಿಯರ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಬಳಿಕ ವಸುದೇವನು ರೋಹಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಪಡುತ್ತ ಬಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಓರ್ವ ಖೇಚರಸ್ತ್ರೀಯು ಬಂದು ವಸುದೇವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಆನಂದಪುರದ ನಂದನವನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಮರುತವೇಗನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲು ಅವನು ಇದಿರ್ವಂದು ವಸುದೇವನನ್ನು ತನ್ನ ಆನಂದಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಆ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ವಸುದೇವನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಆ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದುದಿನ ಆಕೆಯ ತಂದೆಗೆ ತಾನು ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನೆನಲು ಆತನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಮಗಳಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ವಸುದೇವನು ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೊಡನೆ ಅರಿಷ್ಟನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ನಿಯರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ರೋಹಿಣಿ ಮೊದಲಾದ ಆ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಆ ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಶೌರೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ನಗರಾಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ ತಮ್ಮನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಪುರಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು. ತದನಂತರ ವಸುದೇವನು ರೋಹಿಣಿಗೆ ಅಗ್ರಮಹಿಷೀಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

೧೩. ಕಂಠಪ್ರಸಂಗ ನಂದಿ.

ಬಂದುದಿನ ರೋಹಿಣಿಯು ಋತುಮತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕೀರನ್ನು ಮಿಂದು ಪತಿಯ ಶಯ್ಯೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುರತಸುಖದೊಳೊಲಾಡಿ ನಿದ್ರಿಸಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕನಸುಗಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಗೆ

433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

ಡನು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಸಿಹ್ಮರಥನನ್ನು ಕಂಡು " ನೀನು ಈಗಲೇ ಬಂದು ವಸು-
 ದೇವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬೇರಿಸುವುದು ಲೇಸು "
 ಎನಲು ಅವನು ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸಿ ಆ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ಸಮ-
 ರಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು ತನ್ನ ಪಡೆಗೆ ಕೈಬೀಸಲು ಅದು
 ವಸುದೇವನ ಸೈನ್ಯದಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು
 ವಸುದೇವನು ತನ್ನ ಪಡೆಯ ಮಹಾರಥಿಕರನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ
 ವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಹ್ಮರಥನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಮುಂದೆ
 ನೂಕಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯಾದವಸೇನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿ ಮಹಾರಥಿಕರ ಮೇಲೆ
 ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಸುದೇವನು ಕೋಪಪ-
 ರವಶನಾಗಿ ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಂಸನು ಮುಂದೆ
 ಬಂದು ತನಗೆ ಸಿಹ್ಮರಥನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
 ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ವಸುದೇವನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಲು ಕಂಸನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಮುಂದೆ
 ನೂಕಿ ಇದಿರಾದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಹ್ಮರಥನು ಹಸಿದ ಹುಲಿಯಂತೆ
 ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಬರಲು ಕಂಸನು ಅವನ ರಥದ ಸಿಹ್ಮಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿ
 ರಥವನ್ನೂ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕವಚವನ್ನೂ ಕಡಿದು ಎರಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಸುದೇವನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಅಭಯ
 ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿಯ ಬಸದಿಗೆ
 ಹೊಕ್ಕು ವಂದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಶೌರಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಿಹ್ಮರಥನನ್ನು ಸಮು-
 ದ್ರವಿಜಯನ ಕಾಲಾಗಳ ಮುಂದಿರಿಸಲು ಅವನು ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ
 ಕರೆದೊಯ್ದು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ವಸುದೇ-
 ವನು ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಾಡಲು ಜರಾಸಂಧನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ " ವಸುದೇ-
 ವನ! ಇವನನ್ನು ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿ ಬೇವಂಜಸೆಯನ್ನೂ ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದ
 ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆವೆಂದೆವು. ಕುವರಿಯು ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು
 ನಿನಗಿಷ್ಟಬಂದವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡು " ಎಂದನು. ವಸುದೇವನು ಕಂಸ-
 ನನ್ನು ತೋರಿ ಅವನೇ ಸಿಹ್ಮರಥನನ್ನು ಹಿಡಿದನೆಂದನು. ಜರಾಸಂಧನು ಕಂಸನ
 ವಂಶವನ್ನು ಕೇಳಲು ಕಂಸನು ತಾನು ಕೌಶಂಬಿಯಲ್ಲೋರ್ವ ಬೆಕ್ಕರವನ ಮಗನೆ-
 ನಲು ಅವನ ಭುಜ, ಎದೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸೌಂದರ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
 ಅವನು ಉತ್ತಮಕುಲದವನಲ್ಲದೆ ನೀಚಕುಲದವನಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಆ ಬೆಕ್ಕ

ರವನ ಬಳಿಗೆ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಕಂಸನು ಅವನ ಮಗನಹುದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವನು ಬೆದರಿ ಕಂಸನು ತನ್ನ ಔರಸಪುತ್ರನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮಂದಾಸನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜರಾಸಂಧನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೂರದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಂದಾಸನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಭೀತಿಯಿಂದ “ದೇವ! ಬಿನ್ನ ಪವು. ಕಾಳಂದೀನದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಂದಾಸನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವನು ಆ ಕಂಚಿನ ಮಂಟಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಕಂಸನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಔರಸಪುತ್ರನಂತೆ ಇವನನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಇವನು ಗುಪ್ತನಾಗಿ ಕಂಡಕಂಡನರಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರಲು ನಾನು ಬೇಸತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿರಬೇಡವೆಂದು ಈ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಊರಿಂದ ಹೊರಪಡಿಸಿದೆನು.” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜರಾಸಂಧನು ಆ ಮಂದಾಸನನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಮವಂಶಜನಾದ ಉಗ್ರಸೇನನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಗೂ ಜನಿಸಿದ ಶಿಶುವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ತುಂಗಿಯಾದ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಮಗನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕಂಸನಿಗೆ ಬೇವಂಜನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ “ನಿನಗಿಷ್ಟವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು, ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಸನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಉಗ್ರಸೇನನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಬೇಡಲು ಜರಾಸಂಧನು ತಂದೆಗೂ ಮಗನಿಗೂ ವೈರವು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಓರ್ವ ಮುನೀಶ್ವರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕಂಸನಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕಾಮುನೀಶ್ವರರಿಂತೆಂದರು:—

ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೋರ್ವ ತಾಪಸಿಯು ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೋರ್ವ ವೀರಭದ್ರನೆಂಬ ದಿಗಂಬರಮುನಿಯು ಬಂದು “ಇದು ಹಿಂಸಾರೂಪವಾದ ಕಠಿನತಪಸ್ಸು” ಎನಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ತಾಪಸಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ಇದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತೋರು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕಾವೀರಭದ್ರಮುನಿಯು ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿ— ಅಗ್ನಿಷ್ಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೇವಗಳನ್ನು ತೋರಲು ಆ ತಾಪಸಿಯು ಬೆರಗಾಗಿ ತಾನು ಮುಂದರಿಯದೆ ಮುನಿಗೆ ಮುನಿದೆನೆಂದು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಬಿಡುತು ಆ ಮುನಿಗೆರಗಿ ಅವರಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಠಿನತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಲು ವನದೇವತೆಗಳು ಅವನ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಮುಗಿದು “ಮುನೀ

ತನೆ! ಏನಪ್ಪಣೆ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದುವು. ಅದಕ್ಕಾಯಿತಿಯು " ನಾನು ಸ್ಮರಿಸಿದಾಗ ಬನ್ನಿ " ಎಂದನು. ಬಳಿಕ ಮಧುರಗೆ ಬಂದು ಮಾಸೋಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಬಂದುದಿನ ಉಗ್ರಸೇನರಾಜನು ಬಂದು ಆ ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದ ಭವ್ಯಜನರನ್ನು ಕುರಿತು " ಇವರು ಪಾರಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾನೇ ಇವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವೆನು. ಊರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮರುದಿನ ಆ ಯತಿವರ್ಯರು ಪಾರಣೆಗೆಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಉಗ್ರಸೇನನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯು ಮದಿಸಿ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಗಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಯತಿವರ್ಯರನ್ನು ಪಾರಣೆಗೆ ಕರೆಯಲು ಮರೆತನು. ಯತೀಶರು ನಿರಾಹಾರಿಗಳಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಮಾಸೋಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅರಮನೆಗೆ ಬಿಂಕಿ ಹತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಮುನಿಪತಿಗೆ ಆಹಾರದಾನಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು. ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಗರವಾಸಿಗಳೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದಾದರು. ಮುನಿಪತಿಯು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಪಾರಣೆಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವನನ್ನು ಇದಿಗೊಳ್ಳುವ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಸೇನನು ಈ ಯತಿಪತಿಗೆ ಆಹಾರಕೊಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟನು. ಯತೀಶ್ವರನಿಗೆ ಉದರಾಗ್ನಿಯು ಉದ್ದೀಪಿತವಾಗಲು ಬಲಹೀನನಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಬಂದು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಜನರು " ದೊರೆಯು ಈ ಮುನಿಗೆ ತಾನೂ ಆಹಾರಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ; ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅವನಿಗೆ ಈ ಮುನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋ? " ಎಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮುನಿಪತಿಗೆ ದೊರೆಯಮೇಲೆ ಭಗ್ಗನೆ ಕೋಪವು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು " ಏನಪ್ಪಣೆ? " ಎಂದು ಕೇಳಲು ಯತಿಯು " ಈಗ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣವು ತೊಲಗುವ ವೇಳೆಯಾಯ್ತು. ಮುಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದೊದಗಿ " ಎನಲು ಆ ದೇವತೆಗಳು ಹೋದುವು. ಆ ಯತಿಯು ಮಡಿದು ಉಗ್ರಸೇನನ ಮಡದಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತಪಾನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕೆಟ್ಟ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಗಲು ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಾರದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕೃತವಾಗುತ್ತ ಬಂದಳು. ಹಾಗೆ ಕೃತವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಉಗ್ರಸೇನನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ ಕೇಳಲು ಆಕೆಯು ಬಯಕೆಯ ಪರಿಯನ್ನು

ಉಸುರಿ ತನ್ನ ಜೀವದಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಆಕೆಯ ಬಸಿರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಶುವಿನ ಮುನಿಸಿನ ತೆರನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನಾಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬಮಂತ್ರಿಯು ತಂತ್ರದಿಂದ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ದೊರೆಯ ಒಂದು ಲೆಪ್ಪದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲತಗೆಯ ರಸವನ್ನು ತುಂಬಿ ಮರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅರಸಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆಕೆಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಕೆಯು ಪ್ರತಿಕೃತಿಯ ಎದೆಯನ್ನು ತಿವಿದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪುನೀರನ್ನು ಹೀರಿ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯು ತೀರಲು ತನ್ನ ನಿಜಪತಿಯೆಂದು ಬಗೆದು ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಶೈಶೋಪಚಾರದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಪತಿಯು ಬದುಕಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೈಸಿ ಆತನ ಗಾಯವು ಗುಣವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಕೆಯ ವ್ಯಸನವು ದೂರವಾಯ್ತು. ಬಳಿಕ ನವಮಾಸವು ತುಂಬಿ ಕ್ರೂರಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ರಾಜನು ಅದರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅದು ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೆ ಕೋಪದಿಂದ ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪೇರಿದುವು. ಅದರಿಂದ ಆ ಶಿಶುವು ತನಗೆ ವೈರಿಯೆಂದು ಬಗೆದು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳುಹಲು ಅವನು ಕಂಚಿನ ಮಂದಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನಿರಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರತ್ನವನ್ನು ಸುರಿದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕುಲವನ್ನೂ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಬರೆಯಿಸಿ ಯಮುನಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಲು ಅದು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಶಂಬಿಯ ಬಿಸ್ತರವನೊಬ್ಬನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಲಹಿದನು." ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಮುನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮರು ದಿನ ಮಗಳಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯನ್ನಿತ್ತು ಕಂಸನನ್ನು ಕರೆದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವಾಳಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಧುರಗೆ ಕಳುಹಲು ಕಂಸನು ಜರಾಸಂಧನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ವಸುದೇವನನ್ನು ಕುರಿತು 'ದೇವಾ! ನಿಮ್ಮ ಅಸುಗ್ರಹ ದಿಂದ ನನಗೀ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು. ನೀವು ಮಧುರಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು' ಎಂದು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸುದೇವನು ಕಂಸನೊಡನೆ ಮಧುರಗೆ ಹೋದನು. ಕಂಸನು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಪುರದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಅಸಿಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾಗಿ ವಸುದೇವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ಉಗ್ರಸೇನನ ತಮ್ಮ

ನಾದ ದೇವಸೇನನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಧನದೇವಿಗೂ ಜನಿಸಿದ ಅತಿಮುಕ್ತನೆಂಬವನು ಕಂಸನ ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಕಂಸನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ದೇವಕಿಯೆಂಬ ಬಹು ಸುಂದರಳಾದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಗುರುವೂಜಿಯೆಂದು ವಸುದೇವನಿಗಿತ್ತು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನದಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನು ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಲ್ಲಿದ್ದನು.

೧೪ ಮಂಗಿಯ ಕಥಾನಂದಿ

ಕಂಸನ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಲು ಅನೇಕ ವೀರ ಭಟರೂ ರಾವೃತರೂ ಅರ್ಧರಥ ಸಮರಥ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥರುಗಳೂ ಮುಕುಟ ವರ್ಧನರೂ ಕಂಸನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಕಂಸನು ಅಷ್ಟಮದೋಪೇತನೂ ದುಷ್ಟ ನೂ ಸತ್ಯಸದಾಚಾರದೂರನೂ ಕಪಟಹೃದಯನೂ ಆಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುನಿಯಾಗಿದ್ದ, ದೇವಕಿಯ ಅಣ್ಣನಾದ, ಅತಿಮುಕ್ತನು ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಅವಧಿಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿಗೆ ಪಾರಣಿ ಗೆಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ದೇವಕಿಯು ಕಂಡು ಅನುರಾಗದಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉನ್ನತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿ ಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಂಸನ ಪತ್ನಿ ಜೀವಂಜಸೆಯು ಬಂದು ದೇವಕಿಯ ಮುಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುನಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು “ಅತಿಮುಕ್ತಭಾವನೆ! ನೀನೇಕೆ ಬೆತ್ತಲೆ ಬಂದಿರುವೆ? ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಟ್ಟು ನಿನ್ನೀತಂಗಿಯು ಎಂತಹ ಮಗನನ್ನು ಹಡೆವಳು ಹೇಳು” ಎನಲು ಆ ಮುನಿವರ್ಮನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಜೀವಂಜಸೆಯು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿ ಕಾಡಲು ಮುನಿಯು ‘ದೇವಕಿಯ ಮಗನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೂ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವನು. ಇದು ಸತ್ಯ’ ಎನಲು ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಃಖದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನು ಮುನಿಯ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗದೆಂದು ಬಗೆದು ಭೀತನಾಗಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಮತ್ತೆಳಾಗಿ ನೀನು ಕಾಡಲು ಆ ಮುನಿಗೆ ಪಿತೋದ್ರೇಕವಾಗಿ ಒದರಿದರೆ ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಚಿಂತೆ? ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ದಾರಿ-ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡನೇ?” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ದೇವಕಿಗೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಏಳು ತಿಂಗಳಾಗಲು ಕಪಟಹೃದಯನಾದ ಕಂಸನು ವಸುದೇ

ವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ತನ್ನ ತಂಗಿ ದೇವಕಿಯನ್ನು ಹೆರಿಗೆಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ವಸುದೇವನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಕಂಪನು ವಸುದೇವನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಂದೇಹವೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ ಅವನಿಂದ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ದೇವಕಿಯು ತಿಳಿದು ಭೀತಳಾಗಿ ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯತಿಯು ಬೇವಂಜನೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ದುಷ್ಟಕಂಪನು ತನ್ನ ಗರ್ಭದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡದಿರುವವನಲ್ಲವೆನಲು ವಸುದೇವನು ದೇವಕಿಯೊಡನೆ ಆ ಅತಿಮುಕ್ತಾಯತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಕಂಪನಿಂದ ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಕೇಡಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಯತಿಯು ಇಂತೆಂದನು:—“ಈ ನಗರದ ದೊರೆ ಯಾದ ಸೂರಸೇನನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ರವಿದತ್ತನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಗುಮುನಾದತ್ತಿಗೂ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಾನು, ಸುರ, ಸೂರಕೀರ್ತಿ, ಭಾನುಸೇನ, ಅಸುರದೇವ, ಸೂರ, ಸೂರಸೇನರೆಂಬ ಏಳು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬಹು ದುರಾಚಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯು ಬರಲು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಆ ನಗರದ ರಾಜನು ರವಿದತ್ತನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜೀವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಇತ್ತ ಆ ಏಳುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಗಳಿಸಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಕಳೆದು ಕಳುವಿನಿಂದ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಅದನ್ನು ಆ ನಗರದ ದೊರೆಯು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಊರಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಅವರು ಕದಿಯು ವ್ಯದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ವಶೂರನಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯತಮ್ಮನಾದ ಸೂರಸೇನನನ್ನು ರಿಸಿ ಉಳಿದ ಅರಮಂದಿಗಳೂ ಕದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವೈಷಭಕೇತುವೆಂಬ ದೊರೆಗೆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಭೃತ್ಯನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಕನಕವಲ್ಲರಿ ಮತ್ತು ಮಂಗಿಯೆಂಬ ಈವರು ಹೆಂಡತಿಯು ರಿದ್ದರು. ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಮಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಬೇರೊಂದೊರಿಗೆ ಹೋಗಿರಲು ಮಂಗಿಯು ಸವತಿಯಾದ ಕನಕವಲ್ಲಿಯು ಮಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕಪಟಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಮುಡಿ ಹೂವಿನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವನ್ನು ರಿಸಿದಳು. ಮಂಗಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಆ ಹೂವಿನಮಾಲೆಗೆ ಕೈಹಾಕಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರ್ಕಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತು. ಎಷವೇರಿ ಮಂಗಿಯು ಬೀಳಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಕನಕವಲ್ಲಿಯು ಆ ಊರಿನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ

ರಲು ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಒಂದು ಆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭೆಯೆಲ್ಲಿರುವಳೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕನಕವಲ್ಲರಿಯು “ಮಂಗಿಯು ಹಿತ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಹೂಕೊಯ್ಯಾಗ ಒಂದು ಹಾವು ಕಚ್ಚಲು ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರಲು ತಳವಾ ರರು ಒಂದು ರಾಜನಿಗೆ ವೃತ್ತೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಳ ಕೂಡದೆಂದೂ ಹರ್ಷದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಮಂಗಿಯ ಹೆಣ ವನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿದೆನು” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಜ್ರಮು ಷ್ಠಿಯು ನೊಂದು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೆಂಡತಿಯ ಶವವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಚಿನಮುನಿಯೋರ್ವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ಸಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಂಗಿಯ ಹೆಣವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಮುನಿಯು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕೆಂದಾವರೆಗಳನ್ನರ್ಚಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಂಗಿಯು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿರಿಸಲು ಸರ್ವೌಷಧಿಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಆ ಮುನಿಗಳಮೇಲೆ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯು ಮಂಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ವಿಷಹರವಾಗಿ ಮಂಗಿಯು ಕಣ್ಣೆರೆದಳು. ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ನೋಡಿ ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಂದಾವರೆಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಿಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಆ ಮಸಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಸೂರಸೇನನು ಮಂಗಿಯ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಡದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ದೀಪವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಮಂಗಿಯ ಹತ್ತಿ ರಕ್ಕೆ ಒರಲು ಆಕೆಯು ಆತನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ “ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಲಿದೆನು; ಬೇಗ ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎನಲು ಸೂರಸೇನನು “ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೆದರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂಗಿಯು “ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಮದನಸದ್ಯ ಶನೆ! ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಈ ಮರದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರು” ಎಂದಳು. ಆಗ ಸೂರಸೇನನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದನು:— “ಹೆಂಗುಸರ ಕಪಟವನ್ನು ನಂಬುವ ಮನುಷ್ಯನು ಹೆಡ್ಡನು. ಪರಪುರುಷರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಂಡನಿಗಿಂತಲೂ ರೀತಿ ಯೌವನ ರಸಿಕತೆ ಒಚ್ಚಾಗಿಿದ್ದರೆ ಅವರಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಇಡುವರು. ದೇಹವೆರಡು, ಪ್ರಾಣವೊಂದೆಂಬಂತೆ ಕೈವಿಡಿದ ಕಾಂತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೋಡುವರು. ಮಾವಿನಮರವನ್ನು ಹಬ್ಬಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ವಸಂತರ್ತು ವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಚ್ಛಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಪರಪುರುಷರನ್ನು

ಚೈತನ್ಯವು. ನಾನು ಬಡವನೋ ಬಲ್ಲಿದನೋ ದುಷ್ಟರಾದವನೋ ಸತ್ಕರಾದವನೋ ಕುರುಪಿಯೋ ಎಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಈಕೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದಳು. ಈ ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಡುಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಮಡಿದುಹೋಗುವವಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಮರೆತಿರುವ ಈ ಪಾಪಿಯನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ? ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು ಭುಂಜಿಸುವುದಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಪತಿಯನ್ನು ಮರೆತಿರುವ ಈ ಪಾತಕಿಯನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ? " ಹೀಗೆಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಕೆಂದಾವರೆಗಳನ್ನು ಹೊರೆಗಟ್ಟಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುನಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಮಂಗಿಯ ಕೈಗಿತ್ತು ತಾನು ಮುನಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ತಾವರೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಪಿಸಿ ಅಡ್ಡಬೀಳುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಗಂಡನ ತಲೆಯೊಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆಗ ಸೂರಸೇನನು ಕರುಣದಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೋಲನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಖಡ್ಗವು ಖಣಲೆಂದು ಶಬ್ದವಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದುಷ್ಟೆಯು " ಮರುಕಾಟ " ವೆಂದಳು. ಆಕೆಯ ಕಾಪಟ್ಟವನ್ನರಿಯದೆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಆ ಸಾವಿರ ಹೂಗಳನ್ನರ್ಚಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಮಂಗಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಸೂರಸೇನನು "ನಾವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಾಪಟ್ಟವನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಉತ್ತಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀಚಕೃತ್ಯದಿಂದ ಕೆಟ್ಟವು " ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಆರುಮಂದಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ಅರಸನ ಮನೆಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಬಹು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಹೊರೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಏಳು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಸೂರಸೇನನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆಷ್ಟವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಸೂರಸೇನನು " ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಂಬಿ ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ನರಕಗತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ " ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಸುರಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಆರುಮಂದಿಗಳೂ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟು ಸೂರಸೇನನೊಡನೆ ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರುಗಳ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಮಂಗಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆ ಭಾನುಮುನಿ ಮೊದಲಾದ ಏಳು ಮಂದಿಗಳು ಪಕ್ಷೋಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಪಾರಣಿಗಾಗಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವರನ್ನು ವಜ್ರ

ಮುಷ್ಟಿಯು ತಡೆದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು “ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆಲುವ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಯೌವನವೂ ಲಾವಣ್ಯವೂ ಇದ್ದು ನೀವುಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ—ಕಠಿಣವ್ರತವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಮಂಗಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪತ್ತಿಯರ ಕಪಟವನ್ನು ನೋಡಿ ನೊಂದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಮಂಗಿಯೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು.

ಭಾಸುಮುನಿ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಬಹುದಿನಗಳವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸತ್ಕು ಮೊದಲನೆಯ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನುಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಜ್ಯೋತರಾಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಧಾತಕೀಖಂಡದ ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ದೇಶದ ನಿತ್ಯಾ ಲೋಕವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಚೂಳನೆಂಬ ದೊರೆಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಮನೋಹರಿಗೂ ಚಿತ್ರಾಂಗದ, ಗರುಡಧ್ವಜ, ಗರುಡವಾಹನ, ಮಣಿಚೂಡ, ಸುರಭಿಚೂಳ, ಗಗನಾನಂದ, ಗಗನೇಚರರೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬಹು ಸುಂದರರಾಗಿಯೂ ಸಾಹಸಿಗಳಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆದು ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿರಲು ಹರಿವಾಹನನೆಂಬವನಿಗೆ ಓರ್ವ ಕನ್ಯೆಯು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ವರಿಸಲು ಅವನನ್ನು ಓರ್ವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕೊಂದು ಆ ತರುಣಿಯನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದನು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಮೊದಲಾದವರು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಏಳು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಆಯುಷ್ಯವು ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜ್ಯೋತರಾಗಿ ಕುರುಚಾಂಗದೇಶದ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸಿತವಾಹನನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಬಂಧುಮತಿಯೆಂಬ ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದನಾಗಿದ್ದ ದೇವನು ಶಂಖನೆಂಬ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಉಳಿದ ಆರುಮಂದಿಗಳು ಆ ಊರಿನ ದೊರೆಯಾದ ಗಂಗದೇವನಿಗೆ ಸಂದಯಶೆಯೆಂಬ ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗ, ಗಂಗದೇವ, ಗಂಗಾಮಿತ್ರ, ಸಂದಿ, ಸಂದಿಬಾಂಧವ, ಸಂದಿಷೇಣರೆಂಬ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರನ್ನು ರೇವತಿಯೆಂಬೋರ್ವ ದಾದಿಯು ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಬೆಳೆದು ಅವರು ಶಂಖನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬಹು ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು

ಒಡನುಂಡು ಒಡನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ದೊರೆಯ ಹೆಂಡತಿ ನಂದಯಶೆಯು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರದಿಂದ ಮುನಿದು ಆ ರೇವತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸಾಕುತ್ತೇವೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದಳು. ಆ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಂಖನು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಅದು ಯಾರ ಮಗುವೆಂದು ಕೇಳಲು ಆ ದಾದಿಯು ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮರುಕದಿಂದ ಶಂಖನು ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಮತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಕೆಯು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಿನಾಮಿಕನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇತ್ತ ಗಂಗದೇವನು ಒಂದುದಿನ ಅವಧಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಮುನಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿನಾಮಿಕನನ್ನು ಆತನ ತಾಯಿಯು ಮುನಿಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಡಕ್ಕಾಮುನಿಗಳು “ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದ ಗಿರಿ ನಗರದ ದೊರೆಯಾದ ಘನರಥನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕನಕಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಅಮೃತರಸಾಯನಸಂಬೋರ್ವ ಬಾಣಸಿಗನಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಆತನು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ದೊರೆಗೆ ಬಡಿಸಲು ಅದು ಸವಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೊರೆಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾಂಸದ ಸವಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಭುಂಜಿಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಧರ್ಮರೆಂಬ ಮುನೀಶ್ವರರು ಬಂದು ಆ ದೊರೆಗೆ ಸುಧರ್ಮವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಲು ಅವನು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಚಿತ್ರರಥನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಬಳಿಕ ಚಿತ್ರರಥನು ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆ ಬಾಣಸಿಗನ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡನು. ಅವನು “ಈ ಸೇವಣನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಉಂಬಳಿಯು ತಪ್ಪಿಹೋಯ್ತು” ಎಂದು ಕಡುನೊಂದು ಕಪಟಭಾವದಿಂದ ಆ ಸುಧರ್ಮಮುನೀಶ್ವರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ಎಲೈ ಮುನಿಪತಿಯೆ! ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ರತವನ್ನು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಕಪಟಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣಸಿಗನು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಮುನಿಯು ಪಾಡಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕುಟಿಲಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಷಮಿಶ್ರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನುಂಟು ಮುನಿಯು ಕೂಡಲೆ ಮೃತನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ

ದಲ್ಲಿ ದೇವನಾದನು. ಮುನಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದ ವಿಷಯವು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿದು
 ಆತನು ಆ ಬಾಣಸಿಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ಸತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನರಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಹುಟ್ಟಿ ಕಡುಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಿ ದುರಿತೋಪಶಮದಿಂದ ಆರ್ಯಬಂಡದ ಮಲಯ
 ದೇಶದ ಪಲಾತಕೂಟವೆಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷದೇವನೆಂಬ ಶೂದ್ರನಿಗೂ ಆತನ
 ಪತ್ನಿ ಯಕ್ಷದತ್ತೆಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಕ್ಷಿಣನೆಂಬವನಿಗೆ ಯಕ್ಷದತ್ತನೆಂಬ
 ತಮ್ಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗಿನ ಬತ್ತದ ಪೈರನ್ನು ನೋಡುವೆ
 ವೆಂದು ಬಂಡಿಯನ್ನೇರಿ ಬರುತ್ತ ಯಕ್ಷದತ್ತನು ತನ್ನ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಬಂದು ಹೆಣ್ಣು
 ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಯಿಸಿ ಕೊಂದನು. ಅದು ಸತ್ತು ಶ್ವೇತವುರಾಧಿಪತಿಯಾದ
 ವಾಸವನಿಗೂ ಆತನ ಪತಿ ವಸುದೇವನಿಗೂ ನಂದಯಶೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ
 ನಿನಗೆ—ಗಂಗದೇವನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾದಳು. ಅತ್ತ ತಮ್ಮನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು
 ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಕ್ಷಿಣನು “ಎಲೈ ತಮ್ಮನೆ! ಈದಿನ ನೀನು
 ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದುದು ಯೋಗ್ಯವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ
 ಹಿತವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಕ್ಷದತ್ತನು ಕರುಣಾರ್ಧಕೃದಯನಾಗಿ
 ಕೆಲವು ದಿನವಿದ್ದು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿನಗೆ—ಗಂಗದೇವನಿಗೆ ಈ ನಂದಯಶೆ
 ಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಮಿಕನೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಈಕೆಯು ಪೂರ್ವಜಸ್ಮವೈರ
 ದಿಂದ ಆತನಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿದಳು, ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಗಂಗದೇವನು ಆ ಮುನಿಯ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಆರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಶಂಖನಿರ್ವಾಮಿ
 ಕರೂ ಸಮೇತನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಇತ್ತ ನಂದಯಶೆಯೂ
 ರೇವತಿ—ದಾದಿಯೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿಯೂ
 ಆ ಆರುಮಂದಿಗಳು ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನಂದಯಶೆಯೂ ಆ ಆರುಮಂದಿ
 ಗಳನ್ನು ತಾನು ಆರೈಕೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರೇವತಿಯೂ ನಿದಾನಶಲ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಸನ್ಯಸನವಿಧಿಯಿಂದ ಮಡಿದು ಹದಿನಾರನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಉತ್ತಮಸುಖ
 ವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ನಂದಯಶೆಯು ದೇವಸೇನನ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ
 ಸುಂದರಿಯಾದ ದೇವಕಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ವಸುದೇವಾ! ನಿನಗೆ ಪತ್ನಿಯಾ
 ದಳು. ರೇವತಿಯೂ ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಮಲಯದೇಶದ
 ಭದ್ರಕವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಅಳಕೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಾದಳು.
 ಅತ್ತ ಶಂಖಮುನಿಯು ಸತ್ತು ಮಹಾಶುಕ್ರವೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಬಂದು ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಗಂಗದೇವನ ಆರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು

ನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನ್ನುಂಡುಬಂದು ನಿನಗೆ (ಎಸುದೇವನಿಗೆ) ಮೂರುಸರ್ತಿ ಎರಡೆರಡು—ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಜನಿಸುವರು. ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸೈಗಮದೇವನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಳಕೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವನು. ಆಕೆಯು ಹೆರುವ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇವಕಿಯ ಮುಂದಿರಿಸಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಸನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವನು. ಅತ್ತ ಅಳಕೆಯು ಸಾಕುವ ಆರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಕ್ತ ರಾಗುವರು ಆ ನಿರ್ನಾಮಿಕನಾಗಿದ್ದ ದೇವನು ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಏಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಅರ್ಧಚಕ್ರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನ. ಇದು ವೃಷಭೇರ್ಷಕರೂ ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಇದನ್ನು ನೀನು ನಂಬು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಮುನಿಪತಿಯು ಹೇಳಲು ಮುನಿಗಳು ಸಾರ್ಥಕವಾದ ವಚನವುಳ್ಳವರೆಂದು ಎಸುದೇವನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆಹೋದನು.

೧೫. ಕೃಷ್ಣೋದಯವರ್ಣನಸಂಧಿ

ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆದು ಏಳುತಿಂಗಳಾದಾಗ ಕಂಸನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಮುನಿವಾಕ್ಯದಂತೆ ಸೈಗಮದೇವನು ಬಂದು ದೇವಕಿಗೆ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬರಿಸಿ ತಾನು ತಂದ ಅಳಕೆಯ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆಕೆಯ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಅಳಕೆಯ ಬಳಿಗೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟನು ಆಗ ಕಂಸನು ಬಂದು ಸೂಲಗಿತ್ತಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆ ಅರ್ಧಾಯುಷ್ಯದ ಶಿಶುಗಳ ಕೊರಳುಗಳನ್ನು ಮುರಿಸಿ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದೇವಕಿಯನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಮೂರಾವರ್ತಿಯೂ ಅವಳಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಕಂಸನು ಮುನಿವಚನವನ್ನು ಗೆದ್ದನೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ದೇವಕಿಯು ಋತುವತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಎಂದು ಅಲುಕೃತಳಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯೆಡೆಗೈದಿ ರತಿಸುಖವನ್ನು ಸುಭವಿಸಿ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತಳಾಗಿರಲು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಆನೆಯಮರಿ, ಸಿಹ್ಮ, ಚಕ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಮುಖಪ್ರಕ್ಷಾಲ ನಾವಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನ್ನು

ಹೇಳಲು ವಸುದೇವನು “ಆ ಕನಕಸುಗಂಧವನ್ನು ಕಂಡ ಫಲದಿಂದ ನಿನಗೆ ವಿಕ್ರಮಿ
ಯಾದ ಬಾಲಕನು ಜನಿಸುವನು” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಕಿಯು
ಸಂತೋಷಚಿತ್ತಳಾಗಿರಲು ಆ ನಿರ್ನಾಮಿಕನಾಗಿದ್ದ ದೇವನು ಬಂದು ಆಕೆಯ
ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ದಿನಕ್ರಮದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಎಳನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಲಗ್ನ
ದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮಿಯ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಿನ
ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಮೋಡವು ಆವರಿಸಿ ಸೋನೆಯು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದುದು. ವಸು
ದೇವನು ಬಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ವಾಪಿ ಕಂಸನು ಮೊದಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಈ ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವನೆಂದು ಬಗೆದು ಮರುಕದಿಂದ ಶಿಶುವನ್ನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಬಲರಾಮನು ಶಿಶುವಿಗೆ ಕೊಡೆಯನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಂದನು. ಈವರೂ ಪುರದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ
ರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸು
ತ್ತಿರಲು ಆ ಪುಣ್ಯಶಿಶುವಿನ ಕಾಲಿನ ಕಾಂತಿಯು ಸೋಂಕಿದೊಡನೆಯೇ ಬಾಗಿಲು
ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಗುವಿನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಹೊರಟು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಗುವಿನ ಪುಣ್ಯ
ದೇವತೆಯು ವೃಷಭಾಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿ
ಸುವ ದೀವಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾ
ಲಿಸಿ ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರು ಹೋಗುತ್ತ ಮುಂದೆ ಯಮುನಾನದಿಯು ತುಂಬಿ
ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಟುವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಆ ಎತ್ತು ಮುಂದಾಗಿ ಹೊಳೆಗೆ ಇಳಿಯಲು ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಂತೆ
ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಾಯ್ತು.
ಅದನ್ನು ಬಿಂಬಿಡದೆ ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರು ನದಿಯನ್ನು ದಾಂಟಿ ಕೆಲವು ದೂರ
ನಡೆದು ಒಂದು ಯಕ್ಷಿಯ ಮಂದಿರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ವೃಷಭವು
ಅದ್ಭುತವಾಯ್ತು. ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರು ಆ ಯಕ್ಷಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಂದನಂಬವನು ಕೈದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಿರಲು ಕಂಸನು ಬಂದನೆಂದಂಜಿ ಅವರಿವರೂ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹವೆಂದು
ಅಡಗಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಸಂದನು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುಗೂಸನ್ನು ತಂದು ದೇವಿಯ
ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೋಪದಿಂದ “ಎಲೆ ದೇವಿ! ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಡು
ವೆನೆಂದು ಸಂಬಿಸಿ ಬಹುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹಲವು ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹರ

ಕೆಯ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಈಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗೋಪಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ವರವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ನೀನು ಕೊಡಬಹುದೇ? ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪೀಡೆಯನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದು ಆ ಕೂಸನ್ನಿರಿಸಿ ಹೊರಡುವಾಗ ವಸು ದೇವನು ತನ್ನ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗೂಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಲರಾಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ " ಎಲೆ ಗೋಪ! ನಿನಗೊಂದು ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ನಾನು ಒಲಿದು ಕೊಡುವೆನು, ಹಿಂದಿರುಗು " ಎನಲು ಅವನು ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನೀಲದ ಬೊಂಬೆಯಂತಿರುವ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ದೇವಿಯು ವರವನ್ನಿತ್ತಳೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಗೋಪಿಯನ್ನು ಕುರಿತು " ಯಕ್ಷಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಈ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಮಂತಹ ವುಣ್ಯವಂತರುಂಟೇ? ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಕೊಡಲು ಆಕೆಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷ ಪರವಶಳಾದಳು. ಆ ಮಗುವು ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಯ ವರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಂದನು " ಕೃಷ್ಣ " ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು.

ಇತ್ತ ವಸುದೇವನು ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ತಂದು ದೇವಕಿಗಿತ್ತು ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಏಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಕಿಯು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳೆಂದು ಕೇಳಿ ಕಂಸನು ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಗಂಡನ ದೇವಿಯಿಂದ ತನಗೆ ಕೇಡೊದಗುವುದೆಂದು ಬಗೆದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅದರ ಮೂಗನ್ನೊತ್ತಿಸಿದನು. ಆ ಮಗುವು ಬೆಳೆದು ಯೌವನವಾಂತು ತನ್ನ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹೇಸಿ ತಾಪಸರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ವಿಂಧ್ಯನ ವನಚರರು ಆ ತಪಸ್ವಿನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ವಿಂಧ್ಯಾದೇವತೆಯೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತ ಕಂಸನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನೆತ್ತರಿನ ಹನಿಗಳು ಸುರಿದುವು. ಸತ್ತಿಗೆಯು ಮುರಿದುದು, ಗದ್ದುಗೆಯು ಅದುರಿತು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಾಪಾತವಾಯ್ತು, ಮನೆಯ ದೇವತೆಗಳು ಅತ್ತವು, ಖಡ್ಗಗಳ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಸೂಸಿದುವು, ಭೂಕಂಪವಾಯ್ತು. ಆ ಅಪಶಕುನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಸನು ಭೀತನಾಗಿ ಓರ್ವ ಶಕುನಿಗನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಆ ಉತ್ಪಾತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ' ರಾಜನೆ! ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಓರ್ವ ಶತ್ರುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ' ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರುವಾಗ ಆ

ಹಿಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಿ ಮುನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಂದೊದಗಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ತಮ್ಮಿಂ
ಬೇಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಕಂಪನು ತನಗೋರ್ವ ತತ್ತ್ವವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ
ನೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಏಳು
ದೇವತೆಗಳೂ ವಿಭಂಗವೆಂಬ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿದು ಒಂ
ದೊಂದೇ ದೇವತೆಯು ಹೋಗಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮೊದಲು ಪೂತಿನಿ
ಯೆಂಬ ದೇವತೆಯು ಯಶೋದೆಯು ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ
ಕೂಪವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಿಷವನ್ನು ತುಂಬಿದ ತನ್ನ ಮೊಲೆ
ಯನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅದು ಮೊಲೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ವಿಷವನ್ನೂ ಬಿಸಿಯ
ರಕ್ತವನ್ನೂ ಹೀರಿದರೂ ಅದರ ಹಸಿವು ಹೋಗದೆ ಮತ್ತೆ ಹೀರುತ್ತಿರಲು ಪೂತಿನಿಯು
ಉಬ್ಬಸಗೊಂಡು ಮೊಲೆಯು ತೊಟ್ಟು ಕಿತ್ತುಹೋಗುವಂತೆ ಎಳೆದು ಓಡಿಹೋದಳು
ಯಶೋದೆಯು ನೀರನ್ನು ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಜೆದರಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಗುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಲೆದೊಟ್ಟನ್ನೂ ಕೆನ್ನೆ ಗ
ಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ರಕ್ತವನ್ನೂ ಕಂಡು ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ರಕ್ತವನ್ನು ತೊಳೆದು ಮೊಲೆ
ಯುಣಿಸಿ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಗೆ ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಗು
ವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಮಾಕಾಳಿಯೆಂಬ ಎರಡನೆಯ
ದೇವತೆಯು ಕಾಗೆಯ ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹರಿತವಾದ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಮಗುವು
ತನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಬೀಸಲು ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಮುರಿದು ಕಾಕಾ ಎಂದು ಅರಚುತ್ತ ಆ
ರಕ್ತಸಿಯು ಓಡಿಹೋದಳು. ಯಶೋದೆಯು ಮಗುವಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಕಂಟಕವು
ತಪ್ಪಿತೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಳು. ಮಗುವು ಅಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟು ಹರಿದಾಡುವ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ಮೂರನೆಯ ರಕ್ತಸಿಯು ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ಬಂದು
ಕತ್ತೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಗುವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಬಾಯನ್ನು
ತೆರೆಯುವಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಅದರ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ
ಹಾಕಲು ಅದು ಅರಚುತ್ತ ಓಡಿಹೋಯ್ತು. ಮಗುವಿನ ಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡಿ
ಗೋಪಾಲರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಒಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲದೊಡತಿಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪೃಥುಕಿಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಕ್ತ
ಸಿಯು ಗಾಡಿಯ ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಬಂದು
ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಇಟ್ಟಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಲು ಅದನ್ನು

ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಸುಚ್ಛ ಸೂರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಆ ರಕ್ತಸಿಯೂ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾಯವಾಯ್ತು.

ದಿನಕ್ರಮದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ನುಡಿಗಲಿತು. ತನ್ನ ಓರಗಿಯ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಮನೆಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಹಾಲುಬಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಮೆದ್ದು ತನ್ನ ಜತೆಗಾರರಿಗೂ ಮೆಲ್ಲಿಸಿ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಹೋಗಿ ಯಶೋದೆಗೆ ದೂರುಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಯಶೋದೆಯು ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿ ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿ ಬಿಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಕೆನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೋಗಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳದಿರಲು ಹಿಡಿದು ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಳು. ಕೃಷ್ಣನು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅರ್ಜುನಿಯೆಂಬ ಐದನೆಯ ದೇವತೆಯು ಬಂದು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮತ್ತಿಯ ಮರವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬರುವ ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಅನನನ್ನು ಇರಂಕಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಆ ಮರವನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಲು ಆ ರಕ್ತಸಿಯು ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಜತೆಗಾರರೊಡನೆ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರಲು ತಾಳಜಂಘೆಯೆಂಬ ಆರನೆಯ ದೇವತೆಯು ತಾಳೆಯ ಮರದ ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು—ಫಲಗಳನ್ನು ಸುರಿಯಲು ಕೃಷ್ಣನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಎಡದೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯಲು ಅದು ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಹಿಡಿದೋಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲಲೀಲೆಯಲ್ಲಿರಲು ಒಂದುದಿನ ಕೇಸರಿಯೆಂಬ ದೇವತೆಯು ಕುದುರೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗಾಯಪಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಯೊಳಗೆ ತಿವಿದು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಲು ಆ ರಕ್ತಸಿಯು ಹಿಡಿದೋಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿನ ಯಶೋದೆಯು ಊರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿಂದು ಹೇಳಿ ಕಲಸುಗೂಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದಳು. ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಓರಗಿಯ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತ ಕೊಳಲನ್ನೂ ದುತ್ತಿದ್ದನು. ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳೂ ತಮ್ಮ ವೈರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಹುಲಿ ಆನೆ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಾಧೆಗೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ವೂತಿ ನಿ ಮೊದಲಾದ ಏಳು ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಮೋಡ ಸಿಡಿಲು ಗುಡುಗು ಮಿಂಚುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಏಳು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಜಲವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಆಲಿಕಲ್ಲನ್ನೂ ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳನ್ನೂ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು ಕೃಷ್ಣನು ಗೋವರ್ಧನಪರ್ವತವನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಿಂದತ್ತಿ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಾಂತು ಗೋವುಗಳನ್ನೂ ಗೋಪಬಾಲಕರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ದೇವತೆಗಳು ತಾವೇ ಬೇಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುವು. ಆಕಾಶದಿಂದ ವೃಷ್ಣವೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು; ದೇವದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿದುದು. ಆಗ ಕೇಶವನು ಪರ್ವತವನ್ನು ಇಳುಹಲು ಆ ನಾಡುಬೀಡುಗಳ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಂದು “ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಪರದೈವವು ” ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. “ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಇವನು ಯಾರದೇಸೆಯಿಂದಲೂ ಚ್ಯುತನಾಗುವವನಲ್ಲ ” ಎಂದು ಆಗ ಲೋಕದ ಜನರು ಅವನಿಗೆ “ ಅಚ್ಯುತ ” ನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು.

೧೬. ಕಂಸವಧೆ ಸಂಧಿ.

ಪುತ್ರನ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಕಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಪತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಲರಾಮನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲು ಅವರು ದೇವಕಿಯು ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೆವವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೈನ್ಯಸಮೇಕರಾಗಿ ಹೊರಟು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಂದಗೋಪನನ್ನು ಕರೆಸಿ “ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯರೇಲ್ಲರು ಬಂದು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು ” ಎಂದರು. ಆತನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಅತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯ ತಂದೆಯ ದಾಯಾದನು ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ತನಗೆ ಆಪತ್ತುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಶಕುನಿಗಿಂದ ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೋಸುಗ ತನ್ನ ಅರಿಷ್ಟನೆಂಬೋರ್ವ ವೀರಶೇಷರನನ್ನು ಕರೆದು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದುಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಿಷ್ಟನು ಭಯಂಕರವಾದ ವೃಷಭಾಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗೋಪಾಲಕರುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನು ಇದಿ

ವೆಂದು ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೊತ್ತಲು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಗೋಳಿಟ್ಟು ಆ ವೃಷಭವು ಮಾಯವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋಪಾಲಕರೂ ನಂದಗೋಪನೂ ಬಹುಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಮರುದಿವಸ ದೇವಕೀವಸುದೇವರಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು ಗೋಪಗೋಪರೊಡಗೂಡಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಬಂದನು. ಬಳಿಕ ದೇವಕಿಯು ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಯ ನೋಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ನಂದಗೋಪನಿಗೆ ಉಡುಗರೆಯನ್ನೂ ಗೋಪಿಗೆ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ವಸುದೇವನು “ಇವನು ಯಾರ ಮಗನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗನೆಂದುತ್ತರವನ್ನಿತ್ತರು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ ಬಲರಾಮರು ಬಹುಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಮೈದಡೆ “ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಬಲುಜಾಣನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ದೇವಕಿಯು ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ್ದಪ್ಪಿ ಆನಂದಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಸುರಿದಳು. ತರುವಾಯ ಆ ನಂದಗೋಪನೂ ಗೋಪಿಯೂ ವಸುದೇವ ದೇವಕೀ ಬಲರಾಮರುಗಳಿಗೆ ಪೂತಿ ನಿಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೋರಿಸಲು ಅವರು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆ ಗೋಪಗೋಪಿಯರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ಬಲರಾಮನು ತನ್ನ ಅತುಲಭುಜಬಲದಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಿಲೆಯನ್ನು ರುಳಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಟನು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ ವುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಮಧುರಗೆ ಬಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಆತ್ಮ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳವೆಂಬ ನಗರದ ಸುಕೇತುವೆಂಬ ದೊರೆಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಗೂ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬಹುರೂಪವತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಯೌವನದಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು. ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯು ಆಕೆಯ ತೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಗೆ ಎಂತಹ ಗಂಡನಾಗುವನೆಂದು ಸಂಭಿನ್ನನೆಂಬ ತಕುನಿಗನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು “ನಿನ್ನ ತಸ್ತೃಶಾಲೆಯ ನಾಗತಯ್ಯೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಈಶಾಣಾಧನು ಸ್ವನ್ನು ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಈ ತಂಬವನ್ನೂ ದುವವನೇ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಧಿಪತಿಯಾಗುವನು. ಅವನೇ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡನಾಗುವನು.” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು

ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ಖೇಚರನು ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕಂಸನೇ ಮಹಾಪೀಠನೆಂದು ಬಗೆದು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಸರ್ವಶಯ್ಯೆಯನ್ನೂ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಶಂಖವನ್ನೂ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರ ವತದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಆ ದಿವ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಧುರಾ ನಗರದ ನಂದನವನದಲ್ಲಿರುವ ಜಿನಮಂದಿರದ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರಿಸಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಸನಿಗೆ ತಿಳುಹಿದರು. ಅವನು ಓರ್ವ ತಕ್ಕುನಿಗನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೇಳಲು ಅವನು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಪತಿಯಾಗುವ ನೆಂದೂ ಅವನಿಂದಲೇ ಕಂಸನಿಗೆ ಕೇಡಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಯಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ತಡೆದು ತಾನು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನ ಅಸಾಧನದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕೃಷ್ಣನು ಸ್ವಸ್ಥಪಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿವರೆಗಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಆ ಕಾರ್ಯವು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಂಸನು ಆ ಖೇಚರಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಮರುದಿನ ವ್ರಾತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಅದರಂತೆ ಅವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಕಂಸನು ಸಾಮಂತರಾಜರುಗಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ದೈವಿಕವಾದ ವಾಸುಕಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಉಮರಾಡಿ ವಿಷವನ್ನು ಕಾರುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಹೆದರಿದರು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಹೋಗಿ ಸರ್ವಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಶಂಖವನ್ನೂದಿದನು. ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹೊಗಳಿದುವು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಂಸನು ಕರುಬುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಕೊಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲಭದ್ರನು ತಿಳಿದು ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸದಾ ತಮ್ಮನೊಡನಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಕಂಸನು ಯಮುನಾನದಿಯ ಮಡುವಿನ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಂದಗೋಪನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಲು ಅವನು ಬಹು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಕೃಷ್ಣನು ನಂದಗೋಪನನ್ನು ನೋಡಿ “ಇದೇಕೆ ಚಿಂತೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು “ಎಲೈ ಮಗನೇ! ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಯಮನ ಮನೆಯಂ

ತಿರುವ ಜಗುನೆಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲೊಂದು ತಾವರೆಯು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ಸರ್ಪವು ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಗಳು ಮೊಗವಿಕ್ಕವು. ಅದನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಂಸನು ನನಗೆ ಅಜ್ಜಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹು ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರಿಯು " ಎಲೈ ತಂದೆಯೇ! ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾವಲಿರುವ ತಾವರೆಯನ್ನು ತರಲು ಇದೇಕೆ ಚಿಂತೆ? " ಎಂದು ಸಂತೈಸಿ ತಾನು ಆ ಮಡುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾವರೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಆ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪವು ರೇಗಿ ವಿಷವನ್ನು ಗುಳುತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದುಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಶವನು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಅದರ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅದು ಕೈಯನ್ನು ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಾವನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾವರೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಂದಗೋಪನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಂಸನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲ " ಈ ವೈರಿಯು ಹಲವು ಕೃತಕಗಳಿಂದ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲೋಣವೆಂದರೆ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಸುದೇವ ಬಲಭದ್ರರು ಬಂದು ಇವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಶತ್ರುವನ್ನು ಜಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವೆನು " ಎಂದು ಬಗೆದು ಮಹಾಭುಜಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ಚಾಣೂರ ಕೇಸರಿ ಮುಷ್ಠಿಗ ವಜ್ರಜಂಘ ಮೊದಲಾದ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು " ನಿಮ್ಮ ವಿಧ್ಯೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿರುವ ನಂದನ ಮಗನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಂಟೇ? " ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ತಮಗೆ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನಗಳಲ್ಲದೆ ಗೋಪನ ಮಗನು ಸಮಾನನಲ್ಲವೆಂದೂ ಆದಿಶೇಷನ ಹೆಡೆಯ ಮಣಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳದೆ ದನಕಾಯುವವನನ್ನು ಇದಿರುಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಆ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮರುದಿನ ರಂಗಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರು ತಿಳಿದು ನಂದಗೋಪನನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕರೆಸಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರವನ್ನೂ ಅತಿಮುಕ್ತಮುನಿವರರು ಹೇಳಿದ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಹರಿಯಿಂದ ಕಂಸ ಜರಾಸಂಧರಿಗೆ ಮರಣವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿ ವಸುದೇವನು ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು

ಇತ್ತ, ಕಂಪನು ಮಲ್ಲರಂಗಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಜಗಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸುತ್ತಲು ಸೈನಿಕರನ್ನಿ ರಿಸಿದನು. ವಸುದೇವನೂ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಕಂಪನು ನಂದಗೋಪನ ಬಳಿಗೆ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿ “ಈ ದಿವಸ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಜಟ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿಸಬೇಕು, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಅದನ್ನು ಭೃತ್ಯರು ಹೋಗಿ ಹೇಳಲು ಯಶೋದೆಯು “ನನ್ನ ಮಗನು ಯಮುನಿಂದ ಸಾಯನು, ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಬೀಯನು, ಇವನನ್ನು ನೋಯಿಸುವವರುಂಟೆ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಗನನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ “ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೆಂಹರಿಸು” ಎಂದು ಹರಸಿ ಕಳುಹಲು ಬಲಕೇಶವರು ಕಂಪನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆವೆಂದು ನಂದ ಮತ್ತು ಹಲವು ಗೋಪಬಾಲಕರೊಡನೆ ಹೊರಟು ಕೊಂಬು ತಮ್ಮಟೆ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅಗ ಉಸ್ತತ್ತನಾದ ಕಂಪನು ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರನಾದ ಕೈಟಭನೆಂಬ ಅಸುರನನ್ನು ತನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆದು “ಗೋಪನ ಮಗನು ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ನನ್ನವನಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು” ಎನಲು ಅವನು ತನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಕೃಷ್ಣನು ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ತಾನು ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಅಗಸನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಮುನಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಇಕ್ಕಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತಿರುವ ಗೋವಳರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ “ಎಲೆ ಅಗಸನೆ! ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆ” ಎನಲು ಅವನು “ಎತ್ತು ಕತ್ತಿ ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ಗರ್ವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ ಕೆಡಬೇಡ, ತೊಲಗು. ಕಂಪನಿಗಾಗಿ ಒಗೆಯುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನವರು ತುಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕುದನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ನೋಡಿಸಡೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಕುಂದನು “ಮುಂದೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬರುವುದು ಬರಲಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರಸಮೇತನಾಗಿ ಆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದನು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಅಗಸನು “ಎಲವೋ ದನಕಾಯುವವನೆ! ಎದೆಕೆಚ್ಚಿನಿಂದ ದೊರೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಗೋವಳರೊಡನೆ ನೀನು ಮೆಟ್ಟಬಹುದೇ?” ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದು ಕೆಡಹಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನು” ಎಂದು ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಕೈಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಸುನಕ್ಕು

ಬಿದಿರು ಕಳಿಲೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಆ ಮಾಯದ ಮಡಿವಳನನ್ನು ಮುರಿದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸೆದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋವಳರೆಲ್ಲ ಬಹುಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಆ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯ ಕೋಲುಗಳ ತುದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಗೋವಿಂದನೊಡನೆ ಹೋದರು. ಒಲಕೇಶವರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸನು ಅಜಿತಂಜಯವೆಂಬ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಅದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಗಜವಿಜೆಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆದುರಾಗಿ ಒರುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಸಿಹ್ಮನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಆನೆಯು ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಕೃಷ್ಣನು ರೇಗಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಅದರ ದಂತವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಗದೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಟ್ಟಣಿಗರು ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಲೂ ಕಂಸನ ಮೂಢತನವನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಕಂಸನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯು ಸತ್ತಿತೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹು ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ವಸುದೇವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಜಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಸಮಾಧಾನಿಯಾದ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನು ಅಖಾಡಕ್ಕೆಳೆದು ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ನೋಡುವಂತೆ “ಇತ್ತ ನೋಡು ಕೃಷ್ಣ” ಎಂದು ತನ್ನ ಭುಜಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಆ ಮಲ್ಲನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅದು ಕಗ್ಗಲಿಯ ಒನಕೆಯಂತೆ ಬಗ್ಗದಿರಲು ತನ್ನ ಭುಜಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದನು. ಅದು ಹುಲ್ಲಿನ ಬೊಂಬೆಯು ಉಕ್ಕಿನ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಂತಾಯ್ತು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಲು ಆನೆಯ ಕಾಲನ್ನು ಕಾಡುಹಂದಿ ಹಿಡಿದಂತಾಯ್ತು. ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಕೃಷ್ಣನು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನು ತಿಳಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ನಸುನಗುತ್ತ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟು ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಒಮ್ಮೆ ಸೋಲುವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ಗೆಲುವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು ತನಗೆ ಸಮಸತ್ತನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಹೋರಲು ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕತ್ತನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಲು ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದನು. ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಾಗಿ ಕೇಸರಿಯೆಂಬ ಮಲ್ಲನೂ ಮುಟ್ಟಿಗನೂ ವಜ್ರಜಂಘನೂ ಬಂದು ಹೋರಾಡಲು ಅವರನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣನು ಯಮವುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಆಗ ಕಂಸನ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಸಾವಿರಮಂದಿ ಒಟ್ಟಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ,

ಕಂಸನ ಎದೆಯು ಹವ್ವನೆ ಹಾರುವಂತೆ ಪರಿಪರಿವಿಧದಿಂದ ಕೊಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಸನು, ಭಗ್ಗನೆ ಉರಿದು ಕೆಡುವದೀಪದಂತೆ, ಕೋಪಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈವೀಸಲು ಅದು ಮುಕ್ತಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರು ಇದಿರಾಗಲು ಕಂಡು ಕಂಸನು ಕೋಪದಿಂದಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೇಶವನು ಓರ್ವ ಜಟ್ಟಿಯ ಕಾಲ್ಪಡಿದು ಬೀಸಿ ಎಸೆಯಲು ಅವನು ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದನು. ಬಳಿಕ ಕಂಸನನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅಗಸನು ಬಟ್ಟೆ, ಯನ್ನು ಒಗೆವಂತೆ, ನೆಲಕ್ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದನು.

೧೭. ದ್ವಾರಾವತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣ ನಂದಿ.

ವಸುದೇವ ಬಲಭದ್ರರು ತಮಗಿದಿರಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನೊಡಗೂಡಿ ಅಭಯಘೋಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭಿಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂತೈಸಿ ಅಸಿಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಗ್ರಸೇನನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕಂಸನ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಜೀವಂಜನೆಯು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದಂತೆ ಕಾವಲಿರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ರುಪಾಗ ಕಂಸನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಪಲ್ಲವದೇಶದ ದೊರೆಗಳೂ ಅಸುರರೂ ಮುರ ಮಧು ಕೈಟಭ ಅರಿಷ್ಟ ನರಕಾಸುರ ಮೊದಲಾದವರೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಶವನು ತಿಳಿದು ಅವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಅವರುಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದು ಅವರ ಗದೆ ರಥ ಖಡ್ಗ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಸುದೇವ ಬಲರಾಮರೊಡನೆ ಮಧುರಗೆ ಹೋದನು. ಮಧುಕೈಟಭನ ಮಗ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ರೇವತಿಯನ್ನು ಬಲರಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿದ್ದನು. ತರುವಾಯ ಶೌರೇವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಉಗ್ರಸೇನನನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಸುದೇವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಶೌರೇವುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವನು ಅನುಜ ತನುಜರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಹರಸಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಮರುದಿನ ಉಗ್ರಸೇನನಿಗೆ ಉಡುಗರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಧುರಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಂಜನೆಯು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕೊಂದ ಶತ್ರುಪನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ತುರುಬನ್ನು ಕಟ್ಟಿನೆಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಗ್ರಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ಊರಿಂದ ಹೊರಟು ಬಹುದುಃಖದಿಂದ ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಜರಾಸಂಧ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡಿದಳು. ಜರಾಸಂಧನು ಎಸ್ಥಿತನಾಗಿ

ಮಗಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ದುಃಖದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಆ ಗೋಪಾಲನು ಕೊಂದನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜರಾಸಂಧನು “ಎಲೆ ಮಗಳೆ! ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕೊಂದ ದುಷ್ಟನ ತಲೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ನನಗೇಕೆ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಅಧಿಪತ್ಯ?” ಎಂದು ರೇಗಿ ಕಾಲವಯಸೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು “ನೀನು ಈ ದಿನವೇ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಯನ್ನು ತಂದು ನಿನ್ನ ಈ ತಂಗಿಯಾದ ಜೇವಂಜಸೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡು” ಎನಲು ಅವನು ಬಹುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶೌರಿವುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಲಕೇಶವರು ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಇದಿರಾಗಿ ಕಾಲವಯನ ಪೌಷನ್ನು ಸೆಂಹರಿಸುತ್ತಿರಲು ಅವನು ಅವರಿಗಿದಿರಾಗಲಾರದೆ ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಬಳಿಕ ಜರಾಸಂಧನು ಅಪರಾಜಿತನೆಂಬ ಅಧೀನರಾಜನನ್ನು ಅಪರಿಸುತಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕಳುಹಲು ಅವನೂ ಬಲಕೇಶವರಲ್ಲಿ ಹೋರಲಾರದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನು. ಒಂದುದಿನ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಅಲೋಚಿಸಲಾಗಿ ಅವರು “ಎಲೈ ರಾಜನೇ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಾಲದ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರ್ಕಳು. ಇವರು ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನಾದ ಮಗಧರಾಜನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವರು; ಇದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇವರು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಟು ಬೇರೊಂದೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎನಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಒಡಂಬಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಬರಿದುಮಾಡಿ ತಾನು ಬಲಕೇಶವಾದಿಗಳೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಇತ್ತ ಜರಾಸಂಧನು ಅಪರಾಜಿತನ ಅಪಜಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಸಿತನಾಗಿ ವುನಃ ಕಾಲವಯನನ್ನು ಬಹುಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕಳುಹಲು ಅವನು ಬಲಕೇಶವರು ಹೋದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ತಗುಲಿದನು. ಅವರು ಅವನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕಾದಿ ಸೋಲಿಸಿ ಒಂದು ತಮ್ಮ ಪಾಳಯವನ್ನು ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಗಾವುದ ಪರ್ಯಂತರ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ವುನಃ ಹಿಂದಿರುಗಿಒಂದು ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲವಯನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಹುಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾದಿ ಅದನ್ನು ಸೆಂಹರಿಸಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಪುಣ್ಯದೇವತೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಅವಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕುಂಡಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದಾದಿಯರಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಲು

ಅಲ್ಲಿಗೆ ವುನಃ ಕಾಲವಯನು ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು ಆ ಮುದುಕಿಯರನ್ನು ಕಂಡು " ಏತಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರನ್ನು ಭರತತ್ರಿಪುಂಡಾಧಿಪತಿಯೊಡನೆ ನಮಗೆ ವೈರವು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಉಳಿವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹರಿವಂಶದ ರಾಜರುಗಳು ಅಗ್ನಿಕುಂಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತರು. ಅವರನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಡಿಸಿದ ದಾದಿಯರು ನಾವು. ಅವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಕುಂಡಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವೆವು " ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಲವಯನು ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವು ಎತ್ತವೊಡುದೆಂದು ಕೇಳಲು ಆ ದೇವತೆಗಳು " ಈ ಪರ್ವತದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ಚದರಿಹೋಯ್ತು. " ಎಂದುವು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹು ಎಸ್ಮಿತನಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಅವಾರವಾದ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಾಡಿ ಆ ಸವಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವನು ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ಇತ್ತ ಬಲಕೇಶವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬೀಡನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರ್ಜಯಂತಗಿರಿಯ ಚಿತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಎಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ದರ್ಭಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿರಲು ಆಗ ಅವನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನೇಮಿಾತ್ಮರರು ಅಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸುವ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಸೈಗಮದೇವನನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ಬಂದು ಕುದುರೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಆಗ ಆ ಕುದುರೆಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ಅಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಾವುದ ಎತ್ತಾರವಾಗಿ ಒಂದು ದಿಣ್ಣೆಯು ಆವಿರ್ಭವಿಸಿ ಸಮುದ್ರವು ತೆರವಾಯ್ತು. ಆಗ ಆ ಸೈಗಮದೇವನು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಬಳಿಕ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಕುಬೇರನು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುಂದರವಾದ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಉದ್ಯಾನವನ್ನೂ ರತ್ನಮಯವಾದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಿಗೂ ಎಡಬಲಗಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರಿಗೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ವಸುದೇವ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ಅವರ ಅಂಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುರ್ವಾವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕುಬೇರನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇತ್ತ ಸಮುದ್ರವಿಜಯ ಬಲಕೇಶ

ವಾದಿಗಳು ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ರಥ ಸೂಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ಸುಕೇತುಖೇಚರನು ತಿಳಿದು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಬಂದು ಭುವನಸ್ಮೃತಿಯಾದ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನ್ನು ಕಮಲ ಲೋಚನ—ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಡನೆ ರತಿಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಾರದನು ಬರಲು ಕೃಷ್ಣನು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು “ ನೀವು ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದನು “ ಎದರ್ಭದೇಶದ ಕುಂಡಿಸಪುರದ ದೊರೆಯಾದ ವಿಶ್ವಾವಸುಮಂಡಲೇಶ್ವರನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಿರಿಯಮಗನು ದುಗ್ಮಿಣನು. ಆತನ ತಂಗಿ ದುಗ್ಮಿಣಿಯು ಬಹು ರೂಪವತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಜವಧೂಪತಿಯು ತನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಕೇಳಲು ಬಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಬೀಡಬಿಟ್ಟಿರುವನು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಕೃಷ್ಣನು ನಾರದನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಿಯನ್ನೂ ಅರ್ಜುನನನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರುಗಳೊಡನೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ಕುಂಡಿಸಪುರದ ಹೊಳೆಯ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಆ ನಾಲ್ವರೂ ಆಚೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶಿಶುಪಾಲನ ದಂಡನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಿಯೂ ಅರ್ಜುನನೂ ವಿಶ್ವಾವಸುರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಹದ್ವೇವದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದುಗ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಮಲಗಾರರನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಆ ರಾಜಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೆಗಲಮೇಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪುರಜನರಲ್ಲೆ ಬೆದರುವಂತೆ ಅರ್ಜುನನು ಸಿಹ್ಮನಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದಿರಾದವರನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತಲೂ ಹೋಗಿ ಆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವಾವಸುವೂ ಶಿಶುಪಾಲನೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗಿರಾಗಿ ಬಲಕೇಶವರು ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನು ಅನುಗೊಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಶಿಶುಪಾಲ ವಿಶ್ವಾವಸುರಾಜರು ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆ ಕೈವೀಸಲು ಅದು ಕೃಷ್ಣನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಕದನಕ್ಕಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ನಾರಾಯಣನ ಸೈನ್ಯವು ಶಿಶುಪಾಲನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಕಂಡು ಶಿಶುಪಾಲನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನೇರಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಬಯ್ಯರೂ ಕೃಷ್ಣನು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಜುನನು “ ಎಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ

ನಿಂತಿರುವಿರಿ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು " ಈ ಶಿಶುಪಾಲನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇವನಿಗೆ ಹಣೆಯಲ್ಲೊಂದು ಕಣ್ಣಿತ್ತು. ಆಗ ಇವನ ತಂದೆಯು ಓರ್ವ ಶಕುನಿಗನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು ' ಈ ಮಗುವು ಯಾರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡ ನೆಯೇ ಈ ಕಣ್ಣು ನಷ್ಟವಾಗುವುದೋ ಅವನಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಮರಣವಾಗುವುದು ' ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವನ ತಂದೆಯಿಗಳು ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನ ಆ ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣು ನಷ್ಟವಾಯ್ತು. ಆಗ ಇವನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಲು ನಾನು ಅವರ ದೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಇವನ ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದೆನು ' ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಶುಪಾಲನು ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ನೂರು ಬಯ್ಗಳನ್ನು ಬಯ್ದು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಕಡಿದು ಬಳಿಕ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಜೆಂಡಾಡಿದನು. ಅತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ಯವನನ್ನೂ, ಬಲರಾಮನು ವಿಶ್ವಾಮನುವನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಭಯಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ರುಗ್ಮಿಣನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಆ ಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಾವು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೆ ದೇವತಾಕಾರದ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಊರ ಮುಂದಿನದೊಂದು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆತರುವಾಗ ಆ ಕೃತ್ರಿಮದೇವತೆಯನ್ನು ಕೆಲವರು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು ವೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು " ಇವಳು ಯಾವ ದೇವತೆ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆವರು " ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವಳು ಈ ವನದೇವತೆ " ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಇದನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಆ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ವೂಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಹಣೆಗಿಟ್ಟು " ಎಲೈ ದೇವಿ! ಈಗ ತಂದವಳ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚು ತನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಹಲವು ವಿಧವಾದ ವೂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನು " ಎಂದಳು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ನಗುತ್ತ ಬಂದು " ಸತ್ಯಭಾಮೆ! ನೀನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದುಚಿತವೇ? " ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡಳು. ಅದರೂ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ವೂರ್ವಚಸ್ಕದ ವುಣ್ಯದಿಂದ

ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಮೈಮೇಲೆ ತೊಡಿಗೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ಮನಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಕೃಷ್ಣನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ರುಗ್ಗಿ ಣಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಆಕೆಯ ಮನೋವಿಷಾದವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ದ್ವಾರಾವ ತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಾರದನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ! ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಉತ್ತರಶ್ರೇ ಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಂಬೂಪುರದ ಜಾಂಬವನಂಬ ದೊರೆಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಜಂಬೂಷಣೆ ಗೂ ಜಂಬುಕುಮಾರನೆಂಬ ಪುತ್ರನೂ ಆತನಿಂದ ಕಿರಿಯಳು ಜಂಬಾವತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಂಬಾವತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾಧರದೇಶದ ರಾಜರಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೂ ಜಾಂಬವನು ಕೊಡದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕವನು ನೀನು, ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ವಳು ಅವಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರು ಸೈನ್ಯಸಮೇತರಾಗಿ ಉತ್ತರಾಭಿ ಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಆ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬೀಡುಬಿಡಿಸಿದರು. ತಾವು ಭೂಚರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಗಿರಿಯ ಮೇಲುಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗದೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಮರುದಿನ ಶುಚಿಯಾಗಿ ದರ್ಭಶಯನದಲ್ಲಿರಲು ಆಗ ಅವನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಅಣ್ಣನಾದ ಯಕ್ಷಿಣನು ಸಹಸ್ರಾರವೆಂಬ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಬಲಕೇಶವರಿಗೆ ಸಿಹ್ಯವಾಹಿನಿ ಗರುಡವಾಹಿನಿಗಳೆಂಬ ಎರಡು ರಥಗಳ ನ್ನಿತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಭೀಕರವಾದ ಸರ್ಪಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನಿರಿಸಿ “ಈ ವಿಧದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗು ವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ದೇವನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಬಲವಾಸುದೇವರು ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರಲು ಆಗ ವಿದ್ಯಾದೇವ ತೆಗಳು ಬಂದು “ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ” ಎನಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀ ಕರಿಸಿ ಅವುಗಳು ತಂದ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಬಲಕೇಶವರು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿ ಯ ಕೆನ್ನರಗೀತನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮತಂದೆ ವಸುದೇವನ ಪತ್ನಿ ಯಾದ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯ ಮಗ ಧ್ರುವಕುಮಾರನನ್ನು ಕಂಡು ಅಣ್ಣನಾದ ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆತುರ ದಿಂದ ಬಂದೆವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೀತಿವಂತರಾದ ಕೆಲವು ಖೇಚರರನ್ನು ಆ ಜಂಬಾ ವತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಜಾಂಬವನನ್ನು ಕಂಡು

“ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾಂಬವನು “ ಒಳ್ಳೆಯದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಮದಗಜದೊಡನೆ ಆಡು ಕೊಳ್ಳುಕೊಡುವನ್ನು ಮಾಡುವುದೆಂಬ ಪೊಳ್ಳುಮಾತೇಕೆ ? ಹೋಗಿ ” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ತಳ್ಳಿಸಲು ಅವರು ಬಂದು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಧ್ರುವ ಬಲ ಕೇಶವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಕನಲಿ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಜಂಬೂ ಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಜಾಂಬವನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಪುರದಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದನು. ಆಗ ಧ್ರುವನು ಬಲಕೇಶವರನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಾಂಬವನನ್ನು ಕೊಂದು ಆ ಜಂಬಾವತಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡಲು. ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಯಾದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ನಾರದನು ಬಂದು “ ಎಲೈ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ! ಗಿರಿ ನಗರದ ದೊರೆಯಾದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ವರ್ಧನನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾವತಿಗೂ ಮುಸೀ ಮೆಯೆಂಬ ಬಹು ಮಂದಿರವಾದ ಮಗಳಿರುವಳು. ಆಕೆಯು ನಿನಗೆ ತಕ್ಕವಳಾಗಿ ದ್ದಾಳೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಆ ಗಿರಿನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮುಖಾಂತರ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತಂದು ಮದುವೆಯಾದನು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರಾಜ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ತಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆ, ರುಗ್ಮಿಣಿ, ಜಂಬಾವತಿ, ಮುಸೀಮೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಿ, ಗಾಂಧಾರಿ, ಗೌರಿ, ಪದ್ಮಾವತಿ ಈ ಎಂಟುಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯರಾಗಿದ್ದರು.

೧೮. ಮನ್ನಥೋದಯ ಸಂಧಿ.

ಒಂದುದಿನ ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ಅನೇಕ ರಾಜ ರುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಹ್ಮಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಒಲಗಶಾಲೆಗೆ ಕರೆಯು ಸಲು ಮೊದಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಬಂದು ಪತಿಯ ಬಲದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಬಳಿಕ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರಲು ಕಂಡು ಹರಿಯು ‘ ಎಲೆ ಬಾಲೆ! ನೀನೇಕೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವೆ ? ’ ಎಂದನು. ಆಕೆಯು ಬಾರದಿ ಸಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಅವಳ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು “ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ

ಪತಿಯ ವಾಮಭಾಗವೇ ಸತಿಯರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು” ಎಂದು ತಾನು ಪತಿಯ ಎಡ
ಗಡೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು “ಎಲೆ ಯುವತಿಯಿರಾ! ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ
ಯಾವಳು ಮೊದಲು ಪುತ್ರನನ್ನು ಹೆರುವಳೋ ಅವಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಳು” ಎಂದನು.
ಆ ಮಾತಿಗೆ ಅವರೇರ್ವರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನು “ನೀವು ಮೊದಲು
ಹಡೆದ ಮಗನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ತಾಯಿಯು ಹಿಂದುಳಿದವಳ ತಲೆ—ಮುಡಿ
ಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮಾರುಬೇಕು” ಎನಲು ಅವರು ಒಪ್ಪಿ ತಂತಮ್ಮ ವಸಗೆ ಹೋ
ದರು. ಮಾಧವನು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೂ ರತಿಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿ
ರಲು ಒಂದುದಿನ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಋತುಮತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕರನ್ನ ಮುಂದು ಬಿಳಿಯ
ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಪತಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುಸತೂಲತಲ್ಲದೊಳೊ
ರಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೊಡನೆ ಸುರತಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ನಿದ್ರೆಗೈದು ಬೆಳಗಿನಜಾವ
ದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿಹ್ಮ ಮೂನು ಸಮುದ್ರ ಸಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹರ್ಷ
ದಿಂದಿದ್ದ ತನಗಾದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಂದ ಅವುಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಳು. ಬಳಿಕ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ಪೃಥಿವೀಮಂಡಲವನ್ನು ನೋ
ಡಬೇಕೆಂಬಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ಕೃಷ್ಣನು ದರ್ಭಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು. ಆಗ
ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶುವಿನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಕಳುಹಿದ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆ ದಂಪ
ತಿಗಳು ನರಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖದಲ್ಲಿರು
ತ್ತಿರಲು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹಡೆ
ದಳು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ತ ಸತ್ಯ
ಭಾಮೆಯು ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು. ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮಗನ
ಪೂರ್ವಭವದ ಶತ್ರುವಾದ ಧೂಮಕೇತುವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದೇವನು ಆಕಾಶವಾ
ಗದಿಂದಿಳಿದುಬಂದು ಆ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದನು. ಇತ್ತ
ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಬಹು ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡುತ್ತಿರಲು ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ತನ್ನ ಮಗನು
ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಾನು ತಾರದಿದ್ದರೆ ತಾನಿರುವುದೇಕೆನ್ನುವಾಗ “ಹರಿಯೆ! ಕೇಳು, ಆ
ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನು ವಿದ್ಯಾಧರವೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಾಗಿ ಬಳಿದು ಮಹಾಭೂಜಬಲೋದೇಶ
ನಾಗಿ ಹದಿನಾರು ವರುಷಕ್ಕೆ ಬರುವನು” ಎಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಯ್ತು. ಕೃಷ್ಣ
ನು ಅದನ್ನು ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಬಳಿಕ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಿಯಾಗಿರಲು ಅತ್ತ
ಆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದೇವನು ಶಿಶುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಕೋಪದಿಂದ

‘ ಎಲವೋ ನನ್ನ ಶತ್ರುವೇ! ಸತ್ತೆ, ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಾರು? ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ಅನ್ಯಾಯಕಾರನೇ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನನ್ನೀಗ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ದಂಡಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆಯೇ? ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಒಯ್ಯುವಾಗ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಂತರದೇವತೆಗಳ ಕೃತಕದಿಂದ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಲ್ಲುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಕಿ ಒಡಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಆ ಧೂಮಕೇತುವು “ಈ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈವೈರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಯುವನೆಂದು ಬಗೆದು ಶಿಶುವನ್ನು ಆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದನು. ಇತ್ತ ಆ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳು ಗುಂಡುಮಗುವಿನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ತಾಗದಿರಲು ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಘನಕೂಟವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಕಾಳಶಂಬರಸಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥನು ತನ್ನ ಸತಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಲು ಆ ಚರಮೊಂಗನಾದ ಮಗುವಿನಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಮಾನವು ಮುಂದುವರಿಯದೆ ನಿಂತಿರಲು ಆಖೇಚರನು ಇಳಿದುಬಂದು ಆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಗುವನ್ನೂ ಅದರ ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಈ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ಅವನೋ ಪೂರ್ವಭವದ ವೈರಿಯು ಹಾಕಿ ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಶಿಶುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಎದೆಗಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಗುವನ್ನಿತ್ತು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾಕುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಕೆಗೆ ಪೂರ್ವಭವಸಂಬಂಧದಿಂದ ಆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯುಂಟಾಗಿ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ನಿನ್ನ ಇತರ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರುವಾಗ ನಾನು ಈ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದೇನು ಫಲ? ” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಳಶಂಬರನು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿವ್ದ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಗುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ “ಇವನೇ ಯುವ ರಾಜನು ” ಎಂದನು. ಆಗ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಗೆ ಮೊಲೆಹಾಲು ಸುರಿಯಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಗೂಢಗರ್ಭದಿಂದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹಡೆದಳೆಂದು ಕಾಳಶಂಬರನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಸಗೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಪುರಜನರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದಿಗೊಂಡರು. ಕಾಳಶಂಬರನು ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮವನ್ನೂ ಹತ್ತನೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ “ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ” ನೆಂದು ನಾಮಕರಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮಗುವು ಬಾಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬೆಳೆದು ಅಕ್ಷರಾದಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅತ್ಯಂತರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯಯುತನಾದನು. ಒಂದುದಿನ

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ಸಿದ್ಧ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅರುತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಕಾಳಶಂಬರನಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ರಾಜನೆಂಬ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಶತ್ರುವು ವಾರ್ಮಲೆಯು ತಿದ್ದಿದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಾಳಶಂಬರನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತನಗೆ ವಹಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಪಡೆದು ಒಹುಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಅಗ್ನಿ ರಾಜನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಅವನ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಕಾಳಶಂಬರನು ಇದಿವೆಂದು ತನ್ನ ಕಾಲಿ ಗೆರೆಗಿದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಹರಸಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಮೇಲೇರಿಸಿ ಒಹು ವೈಭವದಿಂದ ಪುರಪ್ರವೇಶನಾಡಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿ ಮದನಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನ ರೂಪವು ಖಚಿತವಾಗಿರಲೆಂದಿರಿಂದ ಸ್ಮರನಿಗೆ ಚಿತ್ತಜನೆಂದು ಹೆಸರಾಯ್ತು. ಕಾಳಶಂಬರನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉತ್ತಮ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥಜಲದಿಂದ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸಿ ಹಾರ ಮುಕುಟ ಕುಂಡಲಾದಿ ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿಸಿ ಸಿಹ್ಮಾಸನವನ್ನೇರಿಸಿದನು ಆಗ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಕಂಠಹಾರವನ್ನು ತಂದು ಮಗನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದಳು. ಆಗ ಆ ನವಮನ್ಮಥನ ಅನುಪಮ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿತಳಾಗಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಅವನಿಗೆ ತಾನು ತಾಯಿಯೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುಲ್ಲಶರನನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮೈ ನಡುಗಿತು. ಮುಖವು ವಿಕಾರವಾಯ್ತು. ಮೈಬಿಮರಿತು. ಹೀಗೆ ವಿಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲದ ಸುಖಕ್ಕೋಸುಗ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಮುಂದೆ ನರಕಗತಿಯಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕಸ್ಥಾಯಿಯಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಪಕೀರ್ತಿಯು ಬರುವದೆಂಬುದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಸದಾಚಾರ, ಧರ್ಮ, ಸ್ವರ್ಗ, ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನ ಸವತಿಯರೂ ಪತಿಯೂ ತಿಳಿದರೆ ತನಗೆ ಕೆಡಕಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ತೀರಿದು ತಾನು ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿದ ಮಗನಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸಿದಳು ಆ ಪಾಪಿ ದುಷ್ಟ ದುರಾಚಾರಿಣಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆ. ಅಂತು ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರನಿಷ್ಠನಾದ

ಮನ್ಮಥನಲ್ಲಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಅತ್ತ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ವಿರಹಾಗ್ನಿ ಯಿಂದ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡು ಬೆಂಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇತ್ತ ಕಾಳಶಂಬರನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಚಿತ್ತಜನು ಅಗ್ನಿರಾಜನ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದ ರಾಜರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಲಿಸಿ ತಂದೆಗೆರಗಿಸಿ ಮುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನೂ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ನೂ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಸ್ಮರಿಸದೆ ಕಾಳಶಂಬರನ ವಜ್ರದಾಡ ಮೊದಲಾದ ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಮರನಲ್ಲಿ ಕಪಟಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚುಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಆ ಪಾತಕಿತ್ತಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಮನ್ಮಥನಲ್ಲಿ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

೧೯. ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ವಿರಹವರ್ಣನ ನೆಂಧಿ.

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ತನಗೆ ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದಾದ ಜ್ವರವನ್ನು ರೋಗದಿಂದಾದ ಜ್ವರವೆಂದು ಪ್ರಕಟಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಮನ್ಮಥನು ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ ಮರುಕದಿಂದ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಎಲೈ ತಾಯೆ! ನಿನಗೇಕೇದಾಹಜ್ವರವುಂಟಾಯ್ತು? ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು “ಹಿತವಲ್ಲದ ಭೋಜನದಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗವಾಗುವಂತಹ ದಾಹಜ್ವರವುಂಟಾಯ್ತು” ಎಂದು ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿ “ಇತ್ತ ಬಂದು ನನ್ನ ವೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿನೋಡು” ಎನಲು ಆತನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಆಕೆಯು ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಘನಕುಚಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲರಿಸಿ “ಮದನ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನಿಂದ ದೊರಕಿತು ನನಗೆ ಪರಿತಾಪ. ನಿನ್ನ ಸುರತ ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬದುಕೆನು. ಇನ್ನು ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಉನ್ನತಗುಣಭೂಷಣನಾದ ಮದನನು, ವಿಷವನ್ನು ಕಾರುವ ಸರ್ಪದ ಘಟದಲ್ಲಿ ಕೈಯನ್ನಿರಿಸಿ ಬೆದರಿ ತೆಗೆಯುವಂತೆ, ಅದುಷ್ಟಳ ಕುಚಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಭಯಕಂಪಿತನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೂರಿತು

“ತಾಯೆ! ಕೇಳು, ಮಗನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯದ ನುಡಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಯುಬ ಹುದೇ? ತಾಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದೇ? ಕಂಡವರು ಚೀ ಎನ್ನ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಪಾಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದವರನ್ನು ಭೂಮಿಯು ಬಾಯ್ದೆರೆದು ನುಂಗದಿರುವುದೇ? ಅಪವಾದಕ್ಕಂಜದೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸದೆ ಪಾಪಾಚಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹುಳುಗಳಿರುವುದೇ? ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿದ ಶರೀರವನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ತಾಸುಂಡ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ತಾಯನ್ನು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಭೂಮಂಡಲವು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸದಿರುವುದೇ?” ಈ ಮೊದಲಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಆಕೆಯು “ಎಲೈ ಮದನನ! ಕೇಳು, ನಾನು ನಿನಗೆ ತಾಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ವನದ ತಸ್ತುರತೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಶಂಬರನು ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದ ತಂದು ನನಗೆ ಕೊಡಲು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮರುಕದಿಂದ ಸಾಕಿದೆನು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಗನಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು,—ಈ ಕಾಳಶಂಬರನ ಬರಬೇರನ ಸಂತತಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪತ್ನಿಯರ ವಶಮಾಡಿ ಇರಿಸುವರು. ಅದು ನನ್ನ ಕೈ ವಶವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ನೀನು ಬೇರೆಯವನಾದರೆ ನಿನಗಾ ವಿದ್ಯೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನಾದರೆ ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರದು. ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನವು” ಎಂದಳು. ಆ ಮತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮದನನು ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ “ಎಲೈ ತಾಯೆ! ಉತ್ತಮವಾದ ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು” ಎನಲು ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮೀಸಕೇತನನು ಒಡಂಪಟ್ಟನೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರವನ್ನು ಪದೇಶಮಾಡಿ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಪಂಚಶರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಉಡಿಗೆ ಉಟಗಳನ್ನೂ ಮರೆತು ಚಿತ್ತಜನು ಎಂದಿಗೆ ಬರುವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಮರನು ಅವಲೋಕಿನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅದು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಸಖಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಅದು ವಿರಹಜ್ವರವಲ್ಲದೆ ದಾಹಜ್ವರವಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ

ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡಲು ಆಕೆಯು ಆ ಸಖಿಯಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನ್ಮಥನ ಮನೋಹರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯುಂಟಾದುದಕ್ಕು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಖಿಯು ಚಕಿತಳಾಗಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಸಖಿಯೆ! ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಸಲಿಗೆಯವಳು. ಕುಲ ಜಾತಿ ರೂಪ ಯೌವನ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ತನುಮನಗಳನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಯಜಮಾನಪಟ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಗಂಡನು ಯಾವ ಮಡದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದು ಆಕೆಯು ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ಸವತಿಯರು ಆಕೆಯು ಗಂಡನಿಗೆ ಮದ್ದು ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ದೋಷಿಯಾಗುವುದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಜನಜನಿತಮಾಡುತ್ತಾರೆ.” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವು ವಿಧಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಕೇಳದಿರಲು ಕೊನೆಗೆ ತಾನು ಅನಲೋಕಿನಿಯೆಂಬ ದೇವತೆಯೆಂದೂ ಆಕೆಗೆ ಹಿತಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಮರನು ತನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿದನೆಂದೂ ಆ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಕೇಳದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಗೆ ಕೇಡಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು.

ಅತ್ತ ಮದನನು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿನಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರರೆಂಬ ಮುನಿವರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾರೆಂಬ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ಮದನನ ಸದನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ ನೀನು ಬೇಡಿದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು. ನೀನನ್ನ ಜೀವವನ್ನುಳಿಸು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೂಡು ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದಿರಲು ಅವನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿರುವುದುಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಎಳ್ವಾಗ “ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸು ” ಎಂದು ಆಕೆಯು ಬಂದು ಪಂಚಬಾಣನ ಪಂಚೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನು “ ಬಿಡು ಬಿಡು ಸೆರಗನ್ನು ” ಎಂದು ಸೆರಗನ್ನು ಎಳೆದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವಾಗ ಆತನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಮಾರನು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆಕೆಯು

ತುರುಬು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋದುದು. ಬಳಿಗಳು ಒಡೆದುವು. ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಹಾರಗಳು ಕಿತ್ತು ಹೋದುವು. ಕಂಕಣಗಳ ಕೀಲುಗಳು ಸಡಿಲಿ ಕಳಚಿದುವು. ಆಗ ಕಾಂಚನ ಮಾಲೆಯು ರೇಗಿ ಎದೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು “ನಿನಗೆ ತಕ್ಕುದನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಎಲವೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೊತ್ತವು ಮೊಲೆಗಳೇ? ಎಕ್ಕೆಯ ಕಾಯಿಗಳು” ಎಂದು ನುಡಿಯಲು “ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಆ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಎರಹಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯೂ ಬೆರೆತು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಲು ಆಕೆಯು ಸ್ಮರನಿಗೆ ಕೇಡನ್ನೆಣಿಸಿ ಹಾರವನ್ನು ಹರಿದು ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೆದರಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಬಳೆಯೊಡೆದು ಮೈಯನ್ನು ಗೀರಿಕೊಂಡು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ತನಗೇತರ ಬಾಳೆಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಶಂಬರನು ಬಂದು “ನಿನ್ನ ಕೋಮಲಶರೀರವು ಕೊರಗಿದ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಳು” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಗದ್ಗದಕಂಠಿಯಾಗಿ ಇಂತೆಂದಳು:—

“ಆ ಕಾಡಿನ ತಸ್ತುರಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನರಿ ನಾಯಿಗಳ ಪಾಲಾಗುವವನನ್ನು ತಂದು ನನಗೀಯಲು ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿದೆನು. ಆತನು ಹೆಚ್ಚಿ ಬೆಳೆದು ನನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಸುವಿನ ಬಸಿರಿಂ ಬಂದ ಕರುವು ಬಲಿತು. ಆ ಹಸುವಿನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವಂತೆ, ನನ್ನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವು ಬರಲು ನಾನೊಪ್ಪದೆ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗಂದೆನು—‘ಮಗನೆ! ಬೇಡ, ಹೆತ್ತತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿ ಇಹಪರಗಳನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಬೇಡ. ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದೆನು. ತಂದೆಯ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಪುತ್ರರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಣಿಸಿದರೆ ತಾಯಿಯ ರಕ್ತಸಿಯಾದಂತಲ್ಲವೆ? ಹೆತ್ತಮಗನೇ! ನೀನೆನ್ನ ಮೋಹಿಸುವುದು. ಚಿತವೇ?’ ಎನಲು ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಬತ್ತಿಹಿಡಿದು ಸೀರೆಯನ್ನು ಹರಿದು ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೆಡವಿ ಮೈಯನ್ನು ಪರಚಿ ಹಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಸರಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಟ್ಟು ಸೀರೆಯ ನಿರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವಾಗ ನಾನು ‘ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ’ ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ದುಷ್ಟನು ಓಡಿಹೋದನು. ಈ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಯಾವ ಮೋರೆಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸವತಿಯರ ಮುಂದೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮನ್ಮಥನೊಂದಿ ಬಾಳುವುದು?”

ಕಾಳಶಂಬರನು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹುಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಮಾರನನ್ನು ಈಗಲೇ ಕೊಲ್ಲಿಸುವೆನೆಂದು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ವಜ್ರ

ದೊಡ್ಡಾದಿ ವೃತ್ತರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊಂದುಬರುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಮಾರನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಪಟಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಿಳಿಯಿಸಿ ವಿಧ್ಯಾ ಸಾಧನೆಗೊಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಅವನೊಡನೆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯ ಸಿದ್ಧಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಜಿಸಿ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಈ ಸಿದ್ಧಕೂಟದ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸರ್ಪವು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಜ್ರದಾಡನು ತಾನು ಅದನ್ನು ತರಲು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಮಾರನು ನಗುತ್ತ ತಾನು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಬಂದ ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಆಗ ಅದು ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ಕಾಮಚಂಡಾಳಿನಿ ಸಮವಿದ್ಯೆ ಅತಿವಿದ್ಯೆ ಸಿಹ್ಮಪೀಠ ಚಾಮರ ಛತ್ರಿ ಇವುಗಳನ್ನಿತ್ತು “ ಮೊದಲೋರ್ವ ಖೇಚರನು ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ‘ ಸರ್ಪರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನೀನಿಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದವನಿಗೆ ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡು’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೀರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆನು.” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಮರನು ತಾನು ಸ್ಮರಿಸಿದಾಗ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳು ಚೋದ್ಯವಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಉರಿವ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವನ್ನು ತೋರಿದರು. ಮಾರನು ಅದನ್ನು ಹೊಕ್ಕಲು ಬೆಂಕಿಯು ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಕುಮಾರನು ಹೊರಟುಬಂದು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ರತ್ನಾಭರಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೇಷವಾಷಾಣಗಳು ಬಹು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತಾಕುಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮಾರಕುಮಾರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅವನು ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು. ಆಗ ಮೇಷಾಸುರನು ಅವನಿಗೆ ಮಕರಕುಂಡಲವನ್ನಿತ್ತನು. ಮುಂದೆ ಸೂಕರಗಿರಿಯ ಗುಹೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅಲ್ಲಿ ಸೂಕರಾಸುರನು ಲೋಕಪೂರಣವೆಂಬ ಶಂಖವನ್ನಿತ್ತನು. ಕಾಳಗು ಹೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಾಸುರನು ಕಾಳದಂಡವೆಂಬ ಗದೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಬಲಿಮುಖಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಮುಖದೇವನು ರತ್ನಕಿರೀಟವನ್ನಿತ್ತನು. ಮಲ್ಲಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಾಸುರನು ಗುರಾಣಿಯನ್ನಿತ್ತನು. ಉರಗಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಉರಗರಾಕ್ಷಸನು ಕಾಮವಿಮಾನವನ್ನಿತ್ತನು. ಕಚ್ಚವೆಂಬ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ತುರಗಾಸುರನು ಅಶ್ವರತ್ನವನ್ನಿತ್ತನು. ಗಜಮುಖಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಗಜರಾಕ್ಷಸನು ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣವೆಂಬ ಗಜರತ್ನವನ್ನಿತ್ತನು.

ಒಂದು ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಜಲಾಸುರನು ಕಾಮಚಕ್ರವನ್ನಿತ್ತನು. ಅಕ್ಕುನೆಂಬ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಮಾಸುರನು ಕಾಮಧೇನುವನ್ನಿತ್ತನು. ರಥಪರಿವೃಥವೆಂಬ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ರಥರಾಕ್ಷಸನು ಮಕರಧ್ವಜಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪರಥವನ್ನಿತ್ತನು. ಬಲಾಹಕಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ಪುಷ್ಪಬಾಣವನ್ನೂ ಇಕ್ಕುಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕದಂಬದ ನೆಂಬ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕದಂಬವಿಯವೆಂಬ ನಾಗಪಾಶವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದನು. ವೈಜಯಂತಗಿರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲೋರ್ವ ರಾಕ್ಷಸನ ಗದೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಲು ಅವನು ಮನುಷ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ “ಈ ವಿಜಯಾರ್ಥ ಗಿರಿಯ ವಿಜಯನಗರದ ಅಜಿತಂಜಯನೆಂಬ ಖೇಚರನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಶಚಿಯೆಂಬ ವಳಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೇಮಾಂಗದನೆಂಬ ಮಗನು ನಾನು. ಅನುಪಮ ರೂಪವತಿಯಾದ ರತಿಯು ನನ್ನ ತಂಗಿ. ಆಕೆಯ ಅವಯವ ಪೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಶತಸಹಸ್ರಸೇತ್ರಗಳಾಗಬೇಕು. ಈಕೆಗೆ ಯೌವನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ‘ಈಕೆಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಪುರುಷನಿದ್ದಾನೆಯೇ?’ ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಒರ್ವ ಶಕುನಿಗ ನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು ‘ವೈಜಯಂತಪರ್ವತದ ತುದಿಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನು ರಾಕ್ಷಸರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರಲು ಅವನನ್ನು ಬೆದರಿಸುವ ಪುರುಷನು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಾಗುವನು’ ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಈ ತಂಗಿ ಸಹಿತ ನನ್ನ ನೀರ್ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು ನಾನೀರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ಆ ಶಕುನಿಗನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನೀಗ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದು ದರಿಂದ ನನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸು” ಎಂದು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರತಿಯನ್ನು ಮಸ್ತಧನಿಗೆ ತೋರಿದನು. ಸಮರೂಪ ಸಮಯೌವನ ಸಮಲಾವಣ್ಯಾದಿಗಳುಳ್ಳ ರತಿಮಸ್ತಧರು ಆಗ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅನುರಾಗದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಅಂಗಜನು ತಾನು ಕರೆಯಲು ಕಳುಹುವವರೆಗೂ ರತಿಯು ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಸಹಸ್ರಮುಖದ ಹುತ್ತವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಕಾವ-ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಮದನನನ್ನು ಕಂಡು ವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳು “ನಾವೊಂದು ಮಾಡಲು ತಾನೊಂದಾಗುವುದು. ಇವನಿಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಬಲವುಂಟು” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಸ್ತಧನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲೈ ವೀರನೇ! ಪೂರ್ವಭವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಇವು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದುವು” ಎಂದು ಕಪಟವನೆಯದ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದ ಮುಂದಣ ವನದ ಹಳೆಯ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು “ಈಜಾಂವಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಇದರೆ ಅವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುವು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯ" ಎನಲು ಅವರ ಕಾವಳಿವನ್ನು ಮದನನು ತಿಳಿದು ರೂಪಪರಾವರ್ತನವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಭನ್ನು ಬಾವಿಗಳಿಸಿ ತಾನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅವರು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಆ ಬಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಸುಟು " ಶತ್ರುವು ಸತ್ತನು. ನಮಗಿನ್ನು ಲೇಸಾಯಿತು " ಎನ್ನುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದನನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾಗವಾಶದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಾಳಶಂಬರನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಾರನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೈಡಿಯಾದ ಬಲವನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದನಾಗಿ ನಿಂತಿರಲು ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ನಾರದನು ಇಳಿದು ಬಂದು ಅವರಿವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ' ಎಲೈ ಖೇಚರಾಜನೇ! ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ನೀವು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯು ಬಾರದಿರುವುದೇ ? " ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಳಶಂಬರನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಆಗ ನಾರದನು ಕಾಳಶಂಬರನಿಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಪರಿಚಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷ್ಣರುಗ್ಮಿಣಿಯರು ಕಳುಹಲು ತಾನು ಶ್ರೀಮದರ ತೀರ್ಥಂಕರರ. ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಣಧರರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿ ಕಾಳಶಂಬರನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಯುದ್ಧಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬುದಿನೆಂದೂ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಈಗಲೇ ಕಳುಹೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಲಜ್ಜಿತೆಯಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಜೀವಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದಳು. ಕಾಮನು ವಜ್ರದಾಡ ಮೊದಲಾದವರ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದನು. ನಾರದನು ಕಾಳಶಂಬರನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಮನ್ಮಥನೊಡನೆ ಕಾಮವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ತಳೆದು ತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾರನು ಅಡಾಪನಗರವೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದನು ' ಎಲೆ ಸುಕುಮಾರ! ಇದು ನಿನ್ನ ಮಾವನಾದ ಕೌರವಭೂಪಾಲನ ಹಸ್ತಿನಪುರವೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿ. ಕೌರವನಿಗೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಜಲಧಿಯೆಂಬವಳಲ್ಲಿ ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಯೌವನವತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹದಿನಾರನೆಯ ವರುಷಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ನಾರಾಯಣನು ನಿನಗೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ನೀನು ಬರುವುದು ಸಾವಕಾಶವಾಧ್ಯದಿಂದ. ಈಕೆಯನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಫಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸತ್ಯಭಾ

ಮೆಯ ಮಗ ಭಾನುಕುಮಾರನಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಸಗೆಯ ವಾಡ್ಯಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯ ಕುರುಳುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯ ಭಾಮೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೀಯುವಳು" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು ರೇಗಿ ನಾರದನನ್ನು ಎಮಾನದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನು ಆ ಕಸ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಪುರಕ್ಕಳಿದು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನಾದ ಕ್ಷೌರಿಕನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೌರವನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಕುರಿತು "ನಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮನೆಯ ನಾಸಿತನು. ಕೌರವನ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಅನುಮತಿಸಿ ಮಾರನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು ಅವನು ಹೋಗಿ ಆ ಸುಂದರಕನ್ಯೆಯ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನಾರದನಿದ್ದ ಎಮಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲು ಆಕೆಯು ನಾರದನ ಅಡಿವಾಸವೆತ್ತಿರಿದಳು. ಆಗ ನಾರದನು "ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಹರಸಲು ಆಕೆಯು "ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡುವೆವೆಂದು ಈವರೆಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಅವನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಭವದ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂದ ಸತ್ಯ ಭಾಮೆಯ ಮಗನಾದ ಭಾನುಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವರು. ಸುಂದರನಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪುವೆನು? ಇನ್ನೇ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಏನು ಚಿಂತಿಸಲಿ? ಈ ಮುದುಕನಾದ ನಾವಿದನು ನನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ಕಾಮನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಬೇರೆಯವರು ಬೇಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಆಕೆಯು ಎಮಾನದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಉರುಳಿದಳು. ಆಗ ಮಾರನು ಅಂತುಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿದನು. ಆಗ ನಾರದನು "ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯೇ! ನೋಡು, ನೀನು ಮೊದಲು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದಿದ್ದ ಮದನಕುಮಾರನು ಇವನು" ಎಂಬುದು ಆಕೆಯು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

೨೦. ಮನ್ಮಥನ ವಿವಾಹವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಮನ್ಮಥನು ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನಾರದನೊಡನೆ ಕಳುಹಲು ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೌರವನಲ್ಲಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು “ರಾಜನೆ! ಈಕೆಯನ್ನು ಓರ್ವ ಖೇಚರನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ನಾನಾ ವಿಧದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆನು” ಎಂದು ನುಡಿದು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಕಂದರ್ಪನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ಕೌರವನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಗೊಂಡು ವೈಭವದಿಂದ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮದನನು ಅದು ಯಾವರಾಜನ ಸೇನೆಯೆಂದು ಕೇಳಲು ನಾರದನು ಅದು ಕೌರವನ ಬಲವೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವೀರರಾದ ಪಾಂಡವರೆಡುವರೆಂದೂ ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಉತ್ಸವದಿಂದ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾರನು ನಾರದನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟು ತಾನು ವೃದ್ಧ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೇಡರವನಂತೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು “ನೀವು ನನಗೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಕೂಡದು. ನಾರಾಯಣನು ಸನ್ನಿಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರು ನಿಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಕೌರವನ ಕಡೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ತಡೆಯಲು ಅವರು ಸಗುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದರು. ಆಗ ಆ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಡ್ಡಹಿಡಿದು ನಿಲಿಸಿದನು. ಯಾರು ಶಕ್ತರು ಬಂದು ನೂಕಿದರೂ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವೀರರಾದ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಂದು ನೂಕಿದೊಡನೆ ಅವರ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ತಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಕುರುಬಲದ ನಾಯಕರು “ಇರಿಯಿರಿ ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲು” ಎಂದು ಬಂದು ಇದಿರಾಗಲು ಆ ಮುದುಕನು ಅವರ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾಯಾಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿಲಲು ಕಂಡು ಭೀಷ್ಮರು ತಾವು ಅದನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು: ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಆ ವೃದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಎಲೆ ಬೇಡನೆ! ನೀನೇಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆ? ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಹೇಳು” ಎನಲು ಅವನು “ಈ ನಿಮ್ಮ ದೊರೆಯ ಮಗಳನ್ನು ನೀವು ಸುಂಕಕೊಡಿ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಭೀಷ್ಮರು ಆ ಸುಂಕವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಕೊಡುವೆವೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಲು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ತನ್ನ

ಮಾಯಾಬಲವನ್ನು ಹಿಂದೆಗೆದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನಾರದನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ವನದ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾರದನನ್ನಿರಿಸಿ ತಾನು ಇಳಿದು ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಕೌರವನು ತನ್ನ ಮಗಳೊಡನೆ ಬರುತ್ತ ಮುಂದೆ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಲು ತಾನು ಅವನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಅದನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೊಳದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕಮಂಡಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಲು ಅಲ್ಲಿಯವರು ಅವನು ಭೂತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರು. ಆಗ ನಡುಬೀದಿಗೆ ಬಂದು “ ನಿಮ್ಮ ನೀಡನ್ನು ನೀವು ತಡೆಯಿರಿ ” ಎಂದು ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಆಡಿ ಮೇಲುಮಾಡಲು ಆ ನೀರು ಹೊಳೆಯಂತೆ ಹರಿಯಿತು. ಆಗ ಪುರಜನರು ಓಡಿ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಬಳಿಕ ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಆಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ನಕ್ಕರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡವಾಸಗಳನ್ನು, ಕೆಲವರ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಆನೆಯ ಸೊಂಡಲಿನಂತೆ, ಕೆಲವರ ಕುಡಗಳನ್ನು ಮೂರು ಮಾರುದ್ದ ಮಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬಂದು ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಡುತು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ “ ದೇಶಾಂತರದಿಂದ ನಾನು ಹಸಿದುಬಂದೆನು. ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಭೋಜನವಾಗಬೇಕು ” ಎನಲು ಆಕೆಯು ಒಪ್ಪಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಬಡಿಸಲು ಅವನು ಭುಂಜಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಆಕೆಯು “ ಇವನು ಮನುಷ್ಯರೂಪದ ರಾಕ್ಷಸನು ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು “ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಭೋಜನವನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊ ” ಎಂದು ಒಕರಿಸಿ ಕಾರಿದನು. ಅದು ಮನೆಯ ಅಂಗಣವನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಹಳು. ಬಳಿಕ ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉದ್ದಿಷ್ಟತ್ಯಾಗಿ ಯೆಂಬ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ನೆಲೆಯ ಶ್ರಾವಕನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆಕೆಯು ಕಂಡು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ವಿರಾಗಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನುಂడు ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಕಾರಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಥಟ್ಟನೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಾತುಕೊಂಡು ಮರುಗಿ “ ಇವರ ದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಲಭುವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಾನು ಸವಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು ”

ಎಂದು ಆಳುತ್ತಿರಲು ಆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಉತ್ತಮಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾರದನನ್ನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಎದ್ದು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಆವನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ “ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳಿಹೋಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದಿರಿ ” ಎಂದು ಗದಗದಕಂಠಿಯಾಗಿ ಅಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನ್ಮಥನು ಆ ರೂಪವನ್ನು ತೊರೆದು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿದನು. ಆಗ ನಾರದನು “ ಎಲೆ ದೇವಿ! ನೀನಿಚ್ಛಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ ಮನ್ಮಥನು ಇವನೇ ಸೋಡು ” ಎನಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡ ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಕ್ಕಿದಳು. ಮದನನು ಉತ್ತಮವಾದ ರತ್ನದ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು ಕಾಣ್ಕೆಯಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಮಗನ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸಿ ಅವರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಪರವಶಳಾದಳು. ಬಳಿಕ ಸ್ಮರನು ಬೇರೆ ಆವನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ನಾರದನು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕರೆತಂದ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು. ಬಳಿಕ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು “ ಎಲೈ ಮಗನೆ! ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಮುದ್ದಾಟವನ್ನು ಬಯಸಿ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ನನಗಿಲ್ಲವಾಯ್ತು ” ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ತರುಣನಾಗುವವರೆಗಿನ ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ದಾಸಿಯರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸಿಜನು ಇವರಾರೆಂದು ಕೇಳಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಅವರು ತನ್ನ ಸೋಲದ ತಲೆಯ ಕುರುಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಒಂದವರೆಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾರನು ಅವರು ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ತಾನು ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರಲು ಅವರು ಬಂದು ಆ ಕೃತಕ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ರುಗ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ‘ ನಿನ್ನ ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯು ಸೋಲವನ್ನು ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ ” ಎಂದರು. ಆ ಸುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃತಕ ಹರಿಯು ಕಡುಮುನಿಸಿಂದಿದ್ದು ಬಂದು ಆ ದಾಸಿಯರ ಕೊಡಲುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಆ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ತಿಳುಹಿದರು. ಆಕೆಯು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಹರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸುಡಿದ ಭಾಷೆಯಂತೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಕುರುಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನ್ನ ದಾಸಿಯರ ಕುರುಳನ್ನೇ ಕೊಯ್ದು ನೀವು

ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ” ಎನಲು ಕೃಷ್ಣನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಗೆ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು.
 ಅವರು ಹೋಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಕುರುಳನ್ನು
 ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಮನ್ಮಥನು ಅವರನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತೂಗುಹಾಕಿದನು.
 ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಬಲರಾಮನನ್ನು ಕಳುಹಲು ಮನ್ಮಥನು
 ಅವನನ್ನು ಕಂಡು “ ಇವನಾರು ? ” ಎಂದು ತಾಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆಯು
 ಬಲರಾಮನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು “ ಎಲೈ
 ತಾಯೆ ! ನಿನ್ನ ಮಗನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡು ” ಎಂದು ಸಿಹ್ಮದರೂಪ
 ವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಲರಾಮನನ್ನು ನುಂಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಯ ಕರುಮಾಡದ
 ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತನು. ಪುರಪರಿಜನರು ಅಜ್ಜ ರಿವೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಬಲರಾಮನನ್ನು ಉಗುಳಿ ಸಿಹ್ಮದರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲಿನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ
 ತಾಯೆಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪವನ್ನು
 ತಾಳಿ ತಾನು ಬರುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಆತನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಆ
 ಮಾಯದವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಲರಾಮನನ್ನು ನುಂಗಿ ಉಗುಳಿದ ಭಯಂ
 ಕರಸಿಹ್ಮಾಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನನೆಂದೂ ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
 ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ
 ಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಕೇಶವನು ಆ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಬರಿಸಿ ಕೌರವ ಭೀಮ
 ರಾಥ ಭೀಷ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೌಜನ್ನಿ ರಿಸಿ ದೂತರನ್ನು ಕರೆ
 ಸು “ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ” ಎನಲು ಅವರು ಬಂದು ಮದ
 ಸನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ಅವನು ತಾಯೆಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಸೇನೆಗೆ ಎರಡ
 ಷ್ಪು ಸೇನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹರಿಯು
 ನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈವೀಸಲು ಆ ಯಾದವಸೇನೆಯು, ನೆರಳೆನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾ
 ದುವಂತೆ. ಸ್ಮರನ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು
 ತಿಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಂಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿರಥರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವರನ್ನು
 ರನು ನಾಗಪಾಶದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹರಿಯು ಕೌರವ ಪಾಂಡ
 ರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವರು ಬಹು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು ಇಕ್ಕು
 ಪನು ಅವರನ್ನು, ಮರದಂತೆ, ಸ್ತಂಭಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋವಿಂ
 ಸು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಪರವಶನಾಗಿ ಮಾರನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರು

ಎಂದು ಆಳುತ್ತಿರಲು ಆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಉತ್ತಮಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾರದನನ್ನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಎದ್ದು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅವನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ “ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳಿಹೋಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದಿರಿ ” ಎಂದು ಗದಗದಕಂಠಿಯಾಗಿ ಅಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನ್ಮಥನು ಆ ರೂಪವನ್ನು ತೊರೆದು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿದನು. ಆಗ ನಾರದನು “ ಎಲೆ ದೇವಿ! ನೀನಿಚ್ಛಿಸುವ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ ಮನ್ಮಥನು ಇವನೇ ನೋಡು ” ಎನಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡ ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಕ್ಕಿದಳು. ಮದನನು ಉತ್ತಮವಾದ ತತ್ವದ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು ಕಾಣ್ತೆಯಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಮಗನ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸಿ ಅವರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಪರವಶಳಾದಳು. ಬಳಿಕ ಸ್ಮರನು ಬೇರೆ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ನಾರದನು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕರೆತಂದ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು. ಬಳಿಕ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು “ ಎಲೈ ಮಗನೆ! ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಮುದ್ದಾಟವನ್ನು ಬಯಸಿ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ನನಗಿಲ್ಲವಾಯ್ತು ” ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ತರುಣನಾಗುವವರೆಗಿನ ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ದಾಸಿಯರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸಿಜನು ಇವರಾರೆಂದು ಕೇಳಲು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಅವರು ತನ್ನ ಸೋಲದ ತಲೆಯ ಕುರುಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಒಂದವರೆಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾರನು ಅವರು ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ತಾನು ಕೃಷ್ಣನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರಲು ಅವರು ಬಂದು ಆ ಕೃತಕ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ರುಗ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ‘ ನಿನ್ನ ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯು ಸೋಲವನ್ನು ತರಲು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ ” ಎಂದರು. ಆ ಸುದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃತಕ ಹರಿಯು ಕಡುಮುನಿಸಿಂದೆದ್ದು ಬಂದು ಆ ದಾಸಿಯರ ಕೊಡಲುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಆ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ತಿಳುಹಿದರು. ಆಕೆಯು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಹರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು. ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸುಡಿದ ಭಾಷೆಯಂತೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಕುರುಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನನ್ನ ದಾಸಿಯರ ಕುರುಳನ್ನೇ ಕೊಯ್ದು ನೀವು

ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ” ಎನಲು ಕೃಷ್ಣನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಗೆ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು.
 ಅವರು ಹೋಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಕುರುಳನ್ನು
 ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಮನ್ಮಥನು ಅವರನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತೂಗುಹಾಕಿದನು.
 ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಹುಕೋಪದಿಂದ ಬಲರಾಮನನ್ನು ಕಳುಹಲು ಮನ್ಮಥನು
 ಅವನನ್ನು ಕಂಡು “ ಇವನಾರು ? ” ಎಂದು ತಾಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆಯು
 ಬಲರಾಮನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು “ ಎಲೈ
 ತಾಯಿ ! ನಿನ್ನ ಮಗನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡು ” ಎಂದು ಸಿಹ್ಮದರೂಪ
 ವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಲರಾಮನನ್ನು ನುಂಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಯ ಕರುಮಾಡದ
 ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತನು. ಪುರಪರಿಜನರು ಅಚ್ಚರಿವೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಬಲರಾಮನನ್ನು ಉಗುಳಿ ಸಿಹ್ಮದರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲಿನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ
 ತಾಯಿಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪವನ್ನು
 ತಾಳಿ ತಾನು ಬರುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಆತನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಆ
 ಮಾಯದವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಲರಾಮನನ್ನು ನುಂಗಿ ಉಗುಳಿದ ಭಯಂ
 ಕರಸಿಹ್ಮಾಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಹಾಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನನೆಂದೂ ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
 ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡರಿಸಿ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ
 ಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಕೇಶವನು ಆ ಮಾತಿಗೊಪ್ಪಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಬರಿಸಿ ಕೌರವ ಭೀಮ
 ಪಾರ್ಥ ಭೀಷ್ಮ ವೊದಲಾದವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೌಜನ್ನಿರಿಸಿ ದೂತರನ್ನು ಕರೆ
 ದು “ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ” ಎನಲು ಅವರು ಬಂದು ಮದ
 ನನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ಅವನು ತಾಯಿಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಸೇನೆಗೆ ಎರಡ
 ರಷ್ಟು ಸೇನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಬಲದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹರಿಯು
 ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈವೀಸಲು ಆ ಯಾದವಸೇನೆಯು, ನೆರಳೆನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾ
 ಡುವಂತೆ. ಸ್ಮರನ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಬಳುುತ್ತಿರಲು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು
 ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಂಗಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿರಥರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವರನ್ನು
 ಸ್ಮರನು ನಾಶಪಾಶದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹರಿಯು ಕೌರವ ಪಾಂಡ
 ವರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವರು ಬಹು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು ಇಕ್ಕು
 ಚಾಪನು ಅವರನ್ನು, ಮರದಂತೆ, ಸ್ತಂಭಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋವಿಂ
 ದನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಪರವಶನಾಗಿ ಮಾರನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರು

ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ನಾರದನು ಇಳಿದು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು “ ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ನಾನು ತಂದೆನು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರಿಯು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ತಂದ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾರದನಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಳಿಕ ತಾನೇರಿದ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಸ್ಮರನು ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಶವನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದನು. ಹರಿಯು ಮಗನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಸುರಿದನು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ಮಾಯಾಸೇನೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮೊದಲು ಬಂಧಿಸಿದ ವೀರರ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನಾರದನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಸಮುದ್ರವಿಚಯ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅವರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆದನಂತರ ಕೇಶವನು ಮಾರನನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯುವರಂಜಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಆ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮಾರನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಉಜ್ಜ್ವಲಗಿರಿಯ ಕಂಡು ಮನ್ಮಥನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ತಾನು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಶವಾದ ರತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುವು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಕರೆಸೆನಲು ಸ್ಮರನು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಕಾಳಶಂಬರ ವಜ್ರದಾಡ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ರತಿಯನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿದನು. ಅವರನ್ನು ಇವಿಗೊಂಡು ಕರೆತಂದು ಅನುಪಮ ವೈಭವದಿಂದ ಗೋವಿಂದನು ರತಿ ಮನ್ಮಥರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ತದನಂತರ ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ನೂರೊಂಟು ಮಂದಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ಮಾರನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆ ಲಲನಾಮಣಿಯರಲ್ಲಿ ಏನೋದದಿಂದಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ತನಗೆ ಗೆಲುವಾದುದರಿಂದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಕುರುಳು ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿದಳು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಕೇಳಲು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಬಹಳವಾಗಿ ರೇಗಿ “ ಯಾವನೋ ಖೇಚರನ ಮಗನನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಮೆರೆದರೆ ನನ್ನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕೊಡುವೆನೇ ? ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೋಗಿ ಹೇಳಲು ಕೃಷ್ಣನು ಮನ್ಮಥನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾರದನನ್ನು ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ಹೋಗಿ ತಾನು ಪೂರ್ವವಿದೇಹವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂದರತೀರ್ಥಂಕರರ ಗಣಧರಂದ

ಮನ್ಮಥನಿರುವಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಅವನ ಜನ್ಮಾಂತರವಿಷಯವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದನೆಂದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ—

ಈ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಆರ್ಯಖಂಡದ ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಅಗ್ನಿಲೆಗೂ ಅಗ್ನಿಭೂತಿ ಮಾರುತಭೂತಿಗಳೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ಪ್ರಾಯ ಭರಿತರಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರದ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಒರ್ವ ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನೊಡನೆ ವಿದ್ಯಾಮದದಿಂದ ವಾದಮಾಡಿ ಸೋತು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಗ ಆ ವನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕನಕಯಕ್ಷನೆಂಬ ದೇವನು ಕೋಪದಿಂದ ಆ ಅಗ್ನಿಭೂತಿ ವಾಯುಭೂತಿಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಬಾಧೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಬೆದರಿ ಪ್ರಾಣದಾತನವನ್ನು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಯ ಅಡಿದಾತವರೆಗೆ ಅವನತರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಲು ಆ ಯಕ್ಷನು 'ನಿಮ್ಮ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದನು. ಆಗ ಅವರು ಗರ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಯಕ್ಷನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಮುನಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು "ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನೀವು ಉತ್ತಮವಾದ ವೈದಿಕಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವಾರ ಧರ್ಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ" ಎಂದು ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಆ ಸಹೋದರರಬ್ಬರೂ ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ವ್ರತವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಸಿ ಆಯುಷ್ಯವು ತೀರದಮೇಲೆ ಸತ್ತು ಆ ವ್ರತದ ಫಲದಿಂದ ಸೌಧರ್ಮವೆಂಬ ಪ್ರಥಮಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನುಂಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ಕೌಶಲದೇಶದ ಸಾಕೇತನಗರದ ಅರಿಂಜಯರಾಜನ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಜಿನದಾಸನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಶ್ರೀವಪ್ರೆಗೂ ಪೂರ್ಣಭದ್ರ ವಾಣಿಭದ್ರರೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರದ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಒರ್ವ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ಬರಲು ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನೂ ಜಿಜ್ಞಾಸುಶ್ರೇಷ್ಠಿಯೂ ಆ ಸಹೋದರರೂ ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಧರ್ಮಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಪೂರ್ಣಭದ್ರ ವಾಣಿಭದ್ರರು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಸೌಧರ್ಮಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನ್ನುಂಟು ಬಂದು ಈ ಕುರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಎಶ್ವಭೂಪತಿಗೂ ಆತನ ಸತ್ನಿಯಾದ ರೂಪ

ವತೆಗೂ ಮಧು ಕೈಟಭರೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಹುಲಾವಣ್ಯಯುತರಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು ವಿಶ್ವಭೂಪತಿಯು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಇತ್ತ ಮಧುವು ರಾಜನಾಗಿಯೂ ಕೈಟಭನು ಯುವರಾಜನಾಗಿಯೂ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಧುರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದ ವೀರಸೇನ ರಾಜನು ಮಧುರಾಜನಲ್ಲಿ ಬಹು ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಚಂದ್ರಾಭೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಧುರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು ಆತನು ಆಕೆಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಗೊಡದೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ವೀರಸೇನನು ತಿಳಿದು ಆತನಿಂದ ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯನ್ನು ತರಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹುಚ್ಚನಾಗಿ ಹಸ್ತಿನಾವುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಮಧುರಾಜನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮಧುರಾಜನು ಪರಸ್ಪೀಹರಣದ ದುರ್ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲ ಸಿದ್ದ ವಿಮಲವಾಹನರೆಂಬ ಕೇವಲಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತಾನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಕೈಟಭನೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಮಹಾಶುಕ್ರವೆಂಬ ಹತ್ತ ನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತನ ತಮ್ಮ ಕೈಟಭನೂ ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಂದ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವರಿರ್ವರೂ ಹದಿನಾರು ಸಾಗರೋ ಪಮಕಾಲದವರೆಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಧುರಾಜನಾಗಿದ್ದ ದೇವನು ಬಂದು ಮನ್ಮಥನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತ್ತ ವೀರಸೇನನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮನ ವಿಟ್ಟು ಮರುಳಾಗಿ ಸತ್ತು ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದು ಕರ್ಮೋಪಶಮ ದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಪಂಚಾಗ್ನಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಿದು ಧೂಮ ಕೇತುವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದು ದಿನ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರು ತ್ತು ತನ್ನ ವಿಮಾನವು ನಿಂತುಹೋಗಲು ಆ ದೇವನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬಂದು ರುಗ್ಮಿನಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾರನಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪೂರ್ವದ ಶತ್ರುವೆಂದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಹೋದನು. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಳಶಂಬರನು ಕೊಂಡೊ ಯ್ದು ಸಾಕಿದನು. ಮನ್ಮಥನು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು, ಪೂರ್ವದ ಆ ಚಂದ್ರಾಭೆಯು ಅನೇಕ ಭವಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಕಾಳಶಂಬರನಿಗೆ ಕಾಂಚನಧಾರಿ

ಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಭವಬದ್ಧವಾದ ಮೋಹದಿಂದ ಮದನನಲ್ಲಿ ಮರುಳಾದಳು. ಅತ್ತ ಕೈಟಭನಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತೀಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಇಂದಿಗೆ ಆರನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾರದನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ನಾರದನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಅವರು “ ಕುರುಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿರೆಂದು ನಮಗೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಹೋಗಿ ಆ ವಿವರವನ್ನು ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ತಿಳುಹಲು ಆಕೆಯು ಕೇಳಿ ಮಗನ ಪುಣ್ಯೋದಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು.

೨೧. ಮದನವಿದುರ್ಭಯರ ವಿವಾಹವರ್ಣನ ಸಂಧಿ

ಇಂದಿಗೆ ಆರನೆಯ ತಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಮನ್ಮಥನ ಪೂರ್ವಭವದ ತಮ್ಮನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮಗನಾಗುವನೆಂಬ ನಾರದನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದಿನದ ಸರ್ತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಸ್ಮರನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಕಾಮ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಜಂಬಾವತಿಗಿತ್ತನು. ಆಕೆಯು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಬೆರಳಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಆ ದಿನ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆಕೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ತಾನು ಕೃಷ್ಣನ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತ ಆತನು ಮತ್ತೋರ್ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮನೆಗೆಹೋಗಿ ಬಹುಕೋಪದಿಂದಿದ್ದು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ ನೀನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂಬುದನ್ನು ಸುಳ್ಳುಮಾಡಿ ದನಕಾಯುಫವನೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಿಜಮಾಡಿದೆ ” ಎನಲು ಕಮಲ

ನಾಭನು ನಮನಗುತ “ ಎಲೈ ಕಮಲವದನೆ! ಕೇಳು, ಸ್ಮರನ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಜಂಬಾ ವತಿಯು ಕಾಮಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡುಬರಲು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾನು ಅವಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಹಿದನು. ಇತ್ತ ಜಂಬಾವತಿಗೆ ಗರ್ಭವು ನಿಂತು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಶಿಶುವು ಜನಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಶಂಭುಕುಮಾರನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಅದು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ರೂಪ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪೂರ್ವಭವದ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರೀರ್ವರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಮದನನು ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಶಂಭುಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಲಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಸಚಿವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ರುಗ್ಮಿಣನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು ಅವರು ಹೋಗಿ ಆ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳನ್ನಿತ್ತು “ ಎಲೈ ರಾಜನೆ! ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಮದನನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಾದ ವೈದರ್ಭಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ ” ಎಂದು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣರಾಜನು “ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯನು ಒಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಒಯ್ದನು. ಅವನ ಮಗನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಿ? ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಚಂಡಾಲರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು ” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಮನ್ಮಥನು ಕೇಳಿ “ ಜನನಿಯೆ! ಕೇಳು, ರುಗ್ಮಿಣ ಮಾವನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಲರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದನಲ್ಲವೆ? ನಾನು ಆ ರೂಪವನ್ನೇ ಅನುಕರಣಮಾಡುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶಂಭುಕುಮಾರನೊಡನೆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಿಂದ ಆ ಕುಂಡಿನವುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಚಾಂಡಾಲಿಯ ರೂಪವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಆ ಚಾಂಡಾಲಿಯು ಆ ನಗರಕ್ಕಿಳಿದು ರುಗ್ಮಿಣನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಚಿಬ್ಬಿಲಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ತಂಬಿಕೊಂಡು ರುಗ್ಮಿಣನ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡು ” ಎನಲು ದೊರೆಯು ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತ “ ಚಾಂಡಾಲಿಯೆ! ಕೇಳು, ನಿನ್ನ ಆ ಮಗನನ್ನು ತಂದೆ ತೋರಿಸು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು

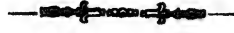
ಮನ್ಮಥನಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ದೊರೆಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವನು ಶಂಭು ಕುಮಾರನೊಡನೆ ಚಂಡಾಲವೇಷದಿಂದ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ, ಒಲಗ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ದೊರೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲು ನೋಡಿ ದೊರೆಯು “ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವಾವುದು? ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇನು? ಹೇಳಿ” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಮನು “ನಾವಿರುವ ನಗರಿಯು ದ್ವಾರಾವತಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಮಾತಂಗರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಸುಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೆವು” ಎನಲು ದೊರೆಯು “ತನಗೆ ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದೊಳ್ಳಿಯದು. ನಿಮ್ಮ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯವು ಚಂಡಾಲರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮದನ ಶಂಭುಕುಮಾರರು “ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ರೂಪವೂ ಸಿರಿಯೂ ದೊರಕಿರುತ್ತವೆ. ರಾಜರು ನುಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವವರಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು” ಎನಲು ರಾಜನು ದ್ವಾರಾವತಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಹೊರಟು ನಡುಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಆಗ ವಿದರ್ಭಿಯು ಅವರನ್ನು ನೋಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನೇರಿ ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅವರ ರೂಪವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ್ಮಥನ ರೂಪವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಮೋಹಿತಳಾದಳು. ಮದನನೂ ಆಕೆಯ ರೂಪವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಮೋಹಿತನಾದನು. ಬಳಿಕ ಅವರು ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೊರವಿಯರ—ತಪಸ್ವಿನಿಯರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತ್ರಿಕಾಲವಿಷಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿದರ್ಭಿಯ ದಾಸಿಯರು ಅವರನ್ನು ಕನ್ಯಾಮಾಡಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ವಿದರ್ಭಿಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಕೈ ತೋರು, ನೀನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನೂ ಉಂಡೂಟವನ್ನೂ ಹೇಳುವೆನು” ಎನಲು ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾನುಂಡ ಊಟದ ಮತ್ತು ಕನಸಿನ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಕಾಮನು ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ “ವನಿತೆಯೆ! ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ಮನ್ಮಥನ ಕೈಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನೂ ಆತನ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲವು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯು ಊಟವಾಡಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ ವಿವರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿದರ್ಭಿಯು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಗೊರವಿಯರನ್ನು ಏಕಾಂತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು “ಗೊರವಿಯಿರಿರಾ! ನನ್ನ

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ” ಎನಲು ಕಾಮನು ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ “ ವಿನಿತೆಯೆ ! ನೀನೋರ್ವ ಮಾದಿಗನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟಿರುವೆ ; ಏನು ಹೇಳುವೆ ? ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕವಳು “ ಇದು ಸುಳ್ಳು ” ಎಂದು ನಮನಕೃತಳು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನು “ ಇದೇಕೆ ಮುಚ್ಚುವರೆ ? ಮೊದಲು ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದವನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದಿರುವನು, ಎನ್ನ ಮಾಕಾಳಿಯಾಣೆ, ನೀನು ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯಿಂದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದು ಆ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡು ಮೊದಲಿನ ಮಾತಂಗರೂಪವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಮನು ವಿದರ್ಭಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು. ಆತನ ಅಸದೃಶವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿದರ್ಭಿಯು ಪರವಶಳಾದಳು. ಮನ್ಮಥನು ಆಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಆಕೆಗೆ ತೊಡಿಸಿ ತನ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಬಾಣಕ್ಕೆ ಮಾರಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪರಿವಾರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಆ ನಗರದ ಜನರು ವಿದರ್ಭಿಯ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆಕೆಯು “ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳು ಯಾವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುವೋ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಮಣಿಮಾಲೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬದಲಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತ್ರೀಯು ರತಿದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರತಿದೇವಿಯು ಉದಧಿಕ್ಮಮಾರಿಯೊಡನೆ ಬರಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ವಿದರ್ಭಿಯು ಪುಷ್ಪಬಾಣವನ್ನು ಬದಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಆ ಮಣಿಮಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ರತಿಯು ನಮನಕೃತಳು “ ಎಲೈ ಮಾಯದ ಮಾತಂಗಿ ! ಈ ಮಣಿಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೆಂಬ ಮರುಳುಮಾತೇಕೆ ? ಮನ್ಮಥನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನೊಳಗೇ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳು ನಟಿಸುವುವು ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿದರ್ಭಿಯು “ ಎಲೈ ದೇವಿಯೆ ! ನೀನು ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಹಿತವಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನಾಡಬಹುದೇ ? ನನಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಂದ ಮಾತಂಗನಿಗಿಂತಲೂ ಮನ್ಮಥನು ಹೆಚ್ಚಿನವನೋ ? ಆ ಮಾತಂಗನ ನೋಟವೇ ಪುಷ್ಪಬಾಣಗಳ ಸಮೂಹವಲ್ಲವೆ ? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೂವಕಂಭವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಕಾಗೆಯಂತೆ, ಚಲಿಸುವು ” ಎನಲು ಉದಧಿಕ್ಮಮಾರಿಯು ರತಿದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಈಕೆಯು ಕುಲೀನಳಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟುಲದವಳಲ್ಲ. ಈ

ಸೌಂದರ್ಯ, ಈ ಭಾಗ್ಯ, ಈ ಚಾತುರ್ಯ ದುಷ್ಟಲದವರಿಗೆಲ್ಲಬರುವುವು? ಇದು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಗೊಡ್ಡಾಟವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲವು ” ಎಂದಳು. ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಕೇಳಿ ಆ ಮಾತಂಗಿಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಆಕೆಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಹೋಗಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಆ ಮಾತಂಗಿಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡದೆ ಬಳಿಕ ಕೈಮುಗಿದು “ ವಿದರ್ಭದೇಶದ ಕುಂಡಿನಪುರದರಸು ರುಗ್ಮಿಣಿ ನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿದರ್ಭಯೆಂಬವಳು ನಾನು. ನಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಈವರು ಮಾದಿಗರು ಬಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಮಹಾಸುಂದರನಾದ ಹಿರಿಯನು ನನ್ನನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದನು ” ಎನಲು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ “ಎಲೆ ಕೋಮಲೆ! ಮೊದಲು ಹರಿಯು ಮುಳಿದುಬಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಂದನು. ಇಂದು ಅವನ ಮಗ ಅಂಗಜನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈರೀತಿಯಾಗಿ ತಂದನು ” ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನೂ ಶಂಭುಕುಮಾರನೂ ಬಂದು ರುಗ್ಮಿಣಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಲು ಆಕೆಯು ಹರಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಮಗನೆ! ನೀನು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಂದೆಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ನಮ್ಮ ತವರುಮನೆಗೆ ಬಹುದುಃಖವುಂಟಾಯ್ತು. ಮಗನೆ! ಈದಿನ ನೀನು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯನ್ನೂ ಕರೆಸು ” ಎನಲು ಅಂಗಜನು ಒಪ್ಪಿ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಾರದನನ್ನು ಬರುವಾಡಿ ಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ಹೋಗಿ ಚತುರತೆಯಿಂದ ರುಗ್ಮಿಣಿರಾಜನನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯನ್ನೂ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ದ್ವಾರಾ ವತಿಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ತಿಳಿದು ರುಗ್ಮಿಣಿರಾಜನನ್ನು ಇದಿಗೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಮದನವಿದರ್ಭೀಯರ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ಉಡುಗುರೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಇತ್ತ ಅಂಗಜನು ಆ ಲಲನಾಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

೨೨. ನೇಮಿಾಶ್ವರೋದಯಸಂಧಿ

ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿವಂತತೀಲಕನೂ ಮಹಾಗುಣವಂತನೂ ಆದ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನು ವಸುದೇವ, ಬಲರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಮನ್ಮಥ ಈ ಕಾರಣ ಪುರುಷರಿಂದ ಒಲೈಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಿಂದೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದ ಅಹಮಿಂದ್ರದೇವನು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಯೋತನಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನ ಪತ್ನಿ ಮಹಾರೂಪವತಿಯಾದ ಶಿವದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವನೆಂಬುದನ್ನು ಆರುತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಸೌಧಾರ್ಮಸ್ವರ್ಗದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಭವನವ್ಯಂತರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಕಲ್ಪವಾಸಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಬಂದು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಮಣಿಮಯವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಗಂಗಾಸಿಂಧುಮೊದಲಾದನದಿಗಳ ತೀರ್ಥೋದಕಗಳಿಂದ ಮಜ್ಜನಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪಾನುಲೇಪನಗಳಿಂದಲೂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಇಂದ್ರನು ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನನ್ನೂ ದಂಭೆ ಶಚಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವಾಂಗನೆಯರು ಶಿವದೇವಿಯನ್ನೂ ವಿವಿಧವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ದೇವೇಂದ್ರನು ಶ್ರೀ, ಹ್ರೀ, ಧೃತಿ, ಕೀರ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಶಿವದೇವಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಗರ್ಭಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ಆ ದೇವಕನ್ಯೆಯರು ದೇವಲೋಕದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಭೋಜನ ಗಂಧ ತಾಂಬೂಲ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವದೇವಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪಾಪಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂದು ಆ ಜಿನಮಾತೃಪಿನ ಗರ್ಭಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕುಬೇರನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಸಮುದ್ರವಿಜಯರಾಜನ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಆ ದೇವಾಂಗನೆಯರು ಜಿನಜನನಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಕುಬೇರನು ರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ಶಿವದೇವಿಯು ಋತುಮತಿಯಾಗಲು ನಾಲ್ಕನೆಯದಿವಸ ಆಕೆಗೆ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ತೀರ್ಥೋದಕ

ಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕರನ್ನು ಎರೆದು ವಿವಿಧ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದರು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಿವದೇವಮ್ಮನು ಪತಿಯು ಶಯ್ಯೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ರತಿಮುಖದೊಳೋಲಾಡಿ ಒರಗಿದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆದು ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನು ಆ ಸ್ವಪ್ನಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು:—

“ದೇವಿಯೆ! ನೀನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆನೆಯನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಅಂಗಜನನ್ನು ಮರ್ದಿಸುವ ತ್ರಿಲೋಕಪೂಜ್ಯನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ವೃಷಭನನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಗೊಡೆಯನಾಗುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಸಿಹುವನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಸಿಹ್ನಾಸನಾಲಂಕೃತನಾಗುವ ಬಲಿಷ್ಠಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಸುರಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಗಧಿಪತಿಯಾಗುವ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಇಂದ್ರಪದಿತನೂ ಸದ್ಧರ್ಮ ತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕನೂ ಆದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕಕ್ಕೆ ಆನಂದದಾಯಕನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದೇಹವುಳ್ಳ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಸುವರ್ಣಕುಂಭವನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಕಾಮಾಂತಕನೂ ಸಮಸ್ತಸಿಂಧೀಶ್ವರನೂ ಆದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ. ಮಾನಿನ ಮರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಆನಂದದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವ ಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಕಮಲಸರೋವರವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಸಾವಿರದೆಂಟು ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವನೂ ಸುವರ್ಣಕಮಲಪೀಠಾಲಂಕೃತನೂ ಆದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಕೇಸಲಜ್ಞಾನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಸಿಂಹಾಪೀಠವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ದೇವವಿಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದವತರಿಸುವ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ನಾಗದೇವತೆಗಳ ನಿಲಯವನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಅವಧಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನೂ ನಾಗಸರಾಪದವಂದ್ಯನೂ ಆದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ರತ್ನರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವೊದಲಾದ ಅನಂತಗುಣರಾಶಿಯೂ ಸವಕೋಟಿ ಮುನಿವಂದ್ಯನೂ ಆದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ; ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಂಡುದರಿಂದ ಘಾಠ

ರಾಶಿಗೆ ಕಾಡಿ ಜ್ಞಾನಂತಿರುವ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಪತಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ನ ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿವದೇವಿಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದಳು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಹಮಿಂದ್ರದೇವನು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಶಿವದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಆ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶಿವದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆಯೂ ಅಲಸ್ಯವೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಹಾಮಹಿಮನು ಒಂಬತ್ತುತಿಂಗಳು ಬಸಿರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿಯ ದಿವಸ ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆಗ, ಇಂದ್ರನ ಆಸನವು ಕಂಪಿಸಲು ಅವನು ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಜಯಜಯವೆನುತ ನಾಲ್ಕು ತೆರೆದ ದೇವದೇವಸ್ತ್ರೀಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನ ಅರಮನೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಜಿನಶಿಶುವನ್ನು ತರುವಂತೆ ಶಚೀದೇವಿಗೆ ಆಪ್ತನೊಡನೆ ಬಂದು, ಆಕೆಯು ಪ್ರಸೂತಿಗೈದಾಗೆ ಬಂದು ದೇವದೇವಸ್ತ್ರೀಯನಾದ ಆ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರು ಸುತ್ತು ಬಲವಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಜಿನಮಾತೃವಿಗೆ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬರಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಶಿಶುವನ್ನಿರಿಸಿ ಆ ಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರನ ಕೈಗಿತ್ತಳು. ಆತನು ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ತನ್ನ ಐರಾವತಗಜವನ್ನೇರಿ ಶಿಶುವನ್ನು ತೊಡೆಯಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವತಾಸಮ್ಮೂಹದೊಡನೆ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಈಶಾನೇಂದ್ರನು ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಉಳಿದ ಇಂದ್ರರು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸಿದರು. ಐರಾವತನಂಬ ದೇವನು ಐರಾವತಗಜದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಂಟೆಂಟು ದಂತಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ದಂತಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಸರೋವರವನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ತಾವರೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ತಾವರೆಗೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಎಸಳುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಆ ಒಂದೊಂದು ಎಸಳಿನ ಮೇಲೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮಗೀತಗಳಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತ ನಡೆದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ದೇವಸಮ್ಮೂಹದೊಡನೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮೇರುಗಿರಿಯ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಂಡುಕಶಿಲೆಗೆ ಆ ಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಿಹ್ನುಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕಲಶಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನೂ ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಈಶಾನೇಂದ್ರನೂ ನಿಂತು ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು,

ದೇವತೆಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುರ್ವಕಲಶಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತು ಜಲವನ್ನು, ಆ ಜಿನಬಾಲಕನಿಗೆ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಗಂಧೋದಕವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಐರಾವತವನ್ನೇರಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವಸಮೂಹದೊಡನೆ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಶಿವದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಜಿನಬಾಲಕನ ಮುಂದೆ ಆನಂದನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಶಿಶುವಿನ ಅನುಪಮಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ತಣೆದನು. ದೇವಲೋಕದ ನೃತ್ಯಗೀತವಾದ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿರಲು ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಜಿನಬಾಲಕನನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ನೇಮಿನಾಥನೆಂದು ಸಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ದಾದಿಯರನ್ನಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜಿನಬಾಲಕನ ಒರಗೆಯ ರೂಪಧಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ನೇಮಿಸಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇತ್ತ ನೇಮಿನಾಥನು ತನ್ನ ಒರಗೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸುರಲೋಕದ ಆಹಾರವನ್ನುಂಟು ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಸಾಕಲ್ಪಡುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ದಿನಕ್ರಮದಿಂದ ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನೂ ತೊದಲುನುಡಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ತಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲೋಕಾತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೂ ನಂದ್ಯವರ್ತ ಸ್ವಸ್ಥಿಕ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರದೆಂಟು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೂ ನೀಲಶ್ಯಾಮಲ ಕೋವಲದೇಹದಿಂದಲೂ ಮೃದು ಮಧುರ ಗಂಭೀರವಚನದಿಂದಲೂ ವಜ್ರವೃಷಭನಾರಾಜಸಂಹನನದಿಂದಲೂ ಸಮಚತುರಸ್ರಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದಲೂ ಮತಿ ಶ್ರುತಾವಧಿಗಳೆಂಬ ತ್ರಿಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನೂ ಸಹಸ್ರವರ್ಷ ಅಯುಷ್ಯವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ನೇಮಿಾಶ್ವರನು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

೨೩. ದ್ರೌಪದೀ ಸ್ವಯಂವರನಂಧಿ

ಹಸ್ತಿನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಾಜನು ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶವನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ಆ ನಗರದ ಸಂದನವನಕ್ಕೆ ಸುವ್ರತರೆಂಬ ಮುನೀಶ್ವರರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಅಂಕುರಿಸಿ ತನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು

ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮುನೀಶ್ವರರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅವರು ಅವಧಿಚ್ಛಾ ನದಿಂದ ನೋಡಿ ಪಾಂಡುರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಹದಿಮೂರು ದಿನಗಳ ಆಯುಷ್ಯವಿರುವುದು ” ಎಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡುರಾಜನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನಿತ್ತು ತಾನು ಮಾದ್ರೆಯೊಡನೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹದಿಮೂರು ದಿನಸ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಭೀಷ್ಮನು ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ದ್ರೋಣನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಅರಸುಮನೆತನದ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಕೃಪನ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನು ಕೌರವ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕರೆದು ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದ್ರೋಣನ ವಶಪಡಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು. ಕೃಪನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಸುಂದರಿಯೆಂಬವಳನ್ನು ಆ ದ್ರೋಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದನು.

ಅತ್ತ ಚಂಪಾಪುರದಲ್ಲಿ ಭಾನುರಾಜನು ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಗೊಡಲನ್ನು ಕಂಡು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನಿತ್ತು ತಾನು ಜಿನವೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಕರ್ಣನು ಬಹು ದಾಸಶೀಲನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕೈಲಾಸವರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ‘ ಆರಹಂತ ಸಿದ್ಧ ಆಇರಿಯ ಉವಚ್ಛಾಯ ಸಾಹು ’ ಈ ಷೋಡಶಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನೀದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ವಜ್ರಕವಚವನ್ನೂ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಕರ್ಣನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ದೇವಿಯು ಉರಿಮಾಲೆಯೆಂಬ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ ಇದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯಾವಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿರುವಳೋ ಅವಳೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಲು ಅವನು ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಗರುಡಿಯ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ “ ಇವರೇ ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣರು? ಇವುತಾನೆ

ವಿದ್ಯೆಗಳು? " ಎಂದನು. ಅವನ ತಾತ್ಕಾರದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖೇದಪಟ್ಟು ಅತಿಶಯವಾದ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಗಳದೆ ಹೀಯಾಳಿಸಿದ ಈತನು ಎಂತಹ ಬಲಿಷ್ಠನೋ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೌರವನು ಕರ್ಣನ ಸುಂದರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಆಸನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ಅವನು ಕೌರವನನ್ನು ಕುರಿತು " ಎಲೈ ರಾಜನೆ! ನಾನಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೇ? " ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೌರವನು " ಎಲೈ ಬಲವಂತನೆ! ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಈ ರೂಪವೂ ವೀರತ್ವವೂ ಬಾರವು " ಎಂದು ತನ್ನ ಧಾರ್ಷನಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಒಬ್ಬನು ' ಇವನು ಚಂಪೆಯ ಸೂರ್ಯ ರಾಜನ ಮಗನು " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕರ್ಣನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಭೀಮನು ನೋಡಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಿಮಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕರ್ಣನು " ಪಸುಳಿಯೇ! ಕೇಳು, ಆನೆಮರಿಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಿಹುವು ಅಂಜುವುದೇ? " ಎನಲು ಭೀಮನು " ನೀನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕೌರವನು ಸರಿಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಪಬಹುದೇ? " ಎಂದು ಬಿರುಸುಡಿಯನ್ನು ನುಡಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮನು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಅವರವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ಕುರುಪತಿಯು ಕರ್ಣನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಒಡನುಂಡು ಒಡನಾಡುತ್ತ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನೊಡನೆ ಅಭೇದಭಾವದಿಂದಿದ್ದನು. ಭೀಮ ಕೌರವರು ಗದಾವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸೊಕ್ಕಾಸೆಯಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರ್ಜುನ ವೊಡಲಾದವರು ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆ ಮಾಡಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದರು. ಕೌರವ ಪಾಂಡವರು ದಾಯಾದಿಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆಗಾಗ ಹೋರಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಭುಜಬಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೌರವನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ದ್ರೋಣನು ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯನಾದ ದ್ರುಪದರಾಜನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೋದಾಗ ಅವನು ಇವನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದಿರಲು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಜನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕರೆದು " ನಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನು ಮನ್ನಿಸದ ಆ ದ್ರುಪದನ ಸೊಕ್ಕನ್ನಡಗಿಸು " ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವನು

ಹೋಗಿ ದ್ರುಪದನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವನ ಪೆಡಗೈ ಗಟ್ಟಿ ತಂದು ಧರ್ಮರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲಿಸಿದನು. ಅವನು ದ್ರೋಣನನ್ನು ಕರೆಸಲು ಅವನು ಬಂದು ದ್ರುಪದನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಅವನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅರ್ಜುನನ ಭುಜಬಲವನ್ನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ಕೌರವನು ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾತ್ಸರ್ಯಪಟ್ಟು ಆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೃತಕದಿಂದ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ಕ್ಷೇಮ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಮೊದಲು ತನಗೆ ವಶವಾಗಿದ್ದ ವಾರಾಣಸಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅರಗಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೂ ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪಾಂಡವರನ್ನು ವಾರಾಣಸಿಯಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೌರವರೂ ಪಾಂಡವರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೂ ಒಂದು ಕಡೆಯವರು ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯವರು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ತಾನು ವಾರಾಣಸಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಶುಭದಿನ ದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅನುಜರೊಡನೆ ವೈಭವದಿಂದ ಹೊರಟು ವಾರಾಣಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೌರವನ ಕಡೆಯ ಸುಲೋಚನನೆಂಬವನು ಇದಿಗೊಂಡು ಅರಗಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ವಿದುರನು ಮರುಕದಿಂದ ಆ ಅರಗಿನಮನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ದೀಪಾವಳಿಯ ನೆವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕೌರವನು ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಲಿಸಲೆಳಸಿರುವನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಗೂಢಚಾರರ ಮೂಲಕ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರು ಒಂದು ಸುರಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ದೀಪಾವಳಿಯ ದಿವಸ ಆ ಸಂಕೇತದವರು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಆ ಉರಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮನೆಯು ಸುಟ್ಟುಹೋಯ್ತು. ಆಗ ಪಾಂಡವರು ಕೊಂತೀವಿವಹಿತ ಆ ಸುರಂಗದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹೊರಟು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಿಮ್ಮಾರನೆಂಬೊಬ್ಬ ದಾನವನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದವರಾರೆಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಭೀಮನು ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಂದನು.

ಇತ್ತ ಕೌರವನು ವಾರಾಣಸಿಯು ಅರಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಸತ್ತರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಹರಿವಂಶದರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಪಾಂಡವರ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹು ದುಃಖಿತರಾದರು.

ಇತ್ತ ಪಾಂಡವರು ಕಿಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕೊಂದು ಆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಸಾಕ ವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಧಾನ್ಯ ರಾಜನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಧರಾಸುಂದರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯೆಂಬ ಸುಂದರಳಾದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಪಾಂಡವರು ಅರಗಿನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಧಾನ್ಯರಾಜನು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಓರ್ವ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಾದ ಮುನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪಾಂಡವರು ಜತುಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಡಿದುದು ದಿಟವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಆ ಮುನಿಯು “ತದ್ಭವಮೋಕ್ಷ ಗಾಮಿಗಳಾದ ಪಾಂಡವರು ಸತ್ತುದು ಸುಳ್ಳು, ಅವರು ಈದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ ಧಾನಿಯ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಲು ಅವನು ಆ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ದು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸುಖಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಧಾನ್ಯರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಪಸಾತ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಡೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರದ ತೊಗಟೆಯನ್ನು ಟ್ಟು ಭಸ್ಮಧಾರಣಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂತಿಯು ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ‘ಎಲೈ ತರುಣಿಯೆ! ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೇಕೆ ದೊಡ್ಡತಪಸ್ಸು? ನನಗೆ ಹೇಳು” ಎನಲು ಆಕೆಯು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಧರ್ಮನಂದನನ್ನು ಕಣ್ತನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನಂದಬಾಷ್ಪವನ್ನು ಸುರಿದು ಕೊಂತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತೆಂದಳು—

“ನನ್ನ ತಂದೆ ವಿಂಧ್ಯಕನು. ತಾಯಿ ಸುರಕ್ಷಣಿ. ಅವರ ವಸಂತಸುಂದರಿಯೆಂಬ ಮಗಳು ನಾನು. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದು ಅರಗಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ಸತ್ತರೆಂದು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಬೇರೆೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಲು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದು ಮರುಗಿ ಆ ಊರಿಂದ ಹೊರಟು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಈ ವನದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಂದಿನ ಭವದಲ್ಲಾದರೂ ಆ ಧರ್ಮರಾಜನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವೆನೆಂದು ಈ ತಾಪಸರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದೆನು” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು

ಕೇಳಿ ಕೊಂತಿಯು “ ಮಾನಿನಿಯೆ ! ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಡು. ನೀನಿಚ್ಛಿಸಿದ ಪತಿಯು ಇವನೆ ” ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಾವು ಹೊರಟುಬಂದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಆಕೆಗುಮರಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತ್ರಿಪ್ಲಂ ಗವೆಂಬ ನಗರದ ಬಾಹ್ಯೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಚಂದ್ರನಾಥದೇವಾಲಯ ವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಮುನೀಶ್ವರರಿಗೆ ನಮ ಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ನಗರದ ಚಂಡ ವಾಹನನೆಂಬ ದೊರೆಯು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಬಂದು ದೇವರಿಗೂ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬಳಿಕ “ ಎಲೈ ಮುನೀಶ್ವರರ ! ನನ್ನ ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆನು. ಅವನು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮಡಿದನೆಂದು ಕೇಳಿ ಈ ಬಾಲೆಯರು ದುಃಖದಿಂದ ತಪಸ್ವಿನಿಯರಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವರು ” ಎನಲು ಆ ಮುನಿಪತಿಯು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೈ ರಾಜನೆ ! ಪಾಂಡವರು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರು ಏತು ಚರಮದೇಹಿಗಳು. ಅವರಿಗೆ ಕೇಡುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮುನಿಗಿರಗಿ ತನ್ನ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಧರ್ಮರಾಜನು ಮುನಿಯ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಮುನಿಪತಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮತ್ತೊಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿನಾ ಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಒಂದು ಅಗ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲು ಅಲ್ಲೋರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಾಲಕನು ಒಂದು ಬಂಡಿಗುಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಬಂಡಿಯ ಹಿಂದೋರ್ವಳು ಅಳುತ್ತಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಪಾಂಡವರು “ ಇದೇನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಳಿಂತೆಂದಳು. —

“ ಹರಿಪುರನಗರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮದಯುಕ್ತನಾದ ಬಾಣನೆಂಬ ರಾಜನು ಮಾಂ ಸಾಹಾರಲೋಲುಪನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಮಾಂಸವು ಸಿಕ್ಕ ದಿರಲು ಅವನ ಆಡಿಗೆಯವನು ಸೆತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಣವನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಬೇಯಿಸಿ ದೊರೆಗೆ ಬಡಿಸಿದನು. ಅವನು ಆ ಸರಮಾಂಸದ ಸವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಯಾವುದರ ಮಾಂಸವೆಂದು ಹಟಮಾಡಿ ಕೇಳಿದನು. ಬಾಣಸಿಗನು ಭೀತಿಯಿಂದ ಅದು ಸರಮಾಂಸವೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವನಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು

ಮೇಲೆ ಸರಮಾಂಸವನ್ನೇ ಅಡಿಗೆಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದು ಅಂದಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿಂದು ತೃಪ್ತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಅನಾಚಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಅವನ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಸರಮಾಂಸದ ಸನಿಗಂಡ ಆ ಬಾಣನು ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ್ದೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಅದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಈ ಅಗ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಹಾರುವರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲು ಈ ಊರಿನವರೊಬ್ಬರೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬನನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅದಕ್ಕವನು ಬಂದನು. ಊರಿನವರ ವಾಗ್ದಾನಪ್ರಕಾರ ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬನು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಮಗನ ಬಾರಿಯು ಬಂದಿವೆ. ಈ ದಿನವೇ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೆನು." ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂತಿಯು ತನಗೆ ಐದು ವಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿರುವರೆಂದೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಭೀಮನೆಂಬವನಿಗೆ ತಾನು ಕೂಳನ್ನೊದಗಿಸಲಾರೆನೆಂದೂ ಆತನನ್ನು ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕಳುಹುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಆಕೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ಭೀಮನನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ತೋರಿ "ಈ ಬಂಡಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಿಂದು ಬಾಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಾ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಕಳುಹಿದಳು. ಭೀಮನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಯುವಕನನ್ನು ಬಂಡಿಯಿಂದಿಳಿಸಿ ತಾನು ಆ ಬಂಡಿಯನ್ನೇರಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಹಸಿದು ಕೋಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣನನ್ನು ಮುದ್ದೆಗೊಳ್ಳೆಂದು ಅಣಕಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಣನು ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮನ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಬರಲು ಭೀಮನು ಅವನನ್ನು ಕೆಡಹಿ ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಹೊಸೆದು ಕೊಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೊಬ್ಬ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವಿನವಿಧ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಒಂದು ಅಲದಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಡವರು ಮಲಗಿದರು. ಭೀಮನು ಅವರಿಗೆ ಕಾವಲಾಗಿ ರಲು ಆಗ ಮನುಷ್ಯವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿತು. ಎಲ್ಲಿಯದೀ ಗಾಳಿಯೆಂದು ಭೀಮನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪೊದರನಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಗದೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡಿದನು. ಅದು ಅವನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕೈಗೆ ಬರಲು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಂಡವರು ಮಲಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿ

ತನು. ಆಗ ಓರ್ವ ಕನ್ಯೆಯು ಬಂದು ಭೀಮನ ತೊಡೆಯನ್ನು ನೋಂಕಿ ಕುಳಿ ತಳು. ಭೀಮನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀನು ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದು ಕುಳಿತೆ? ನೀನು ಯಾರ ಮಗಳು? ನಿನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳುಹು ” ಎನಲು ಆಕೆಯು “ ನಾನು ಸಿಹ್ಯ ಘೋಷಣನೆಂಬ ಖೇಚರನಿಗೂ ಆತನ ಪತಿ ಸುದರ್ಶನೆಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಸುಕೇತಿಯೆಂಬ ಮಗಳು. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಈವರು ಚಾರಣಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ—ನನಗೆ ಪತಿಯಾರಾಗುವನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು ಈ ರುಧಿರೋದ್ಗಾರಿಯೆಂಬ ಗದೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವನು ಪತಿಯಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಈ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದ ಲಂಕಾಪ್ರೀಪದ ದೊರೆಯಾದ ಘನಗತಿಯೆಂಬ ಖೇಚರನು ಹಿಡಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಲು ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಮುನೀಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿಕಳುಹಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಡಿಯನು ಈ ಗದೆಯನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಅದರಿಂದ ಈ ವನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯವನವೆಂದು ಹೆಸರಾಯ್ತು. ಆ ಮಾನ್ವೇಷಣಕರ್ತೃಗಿ ನಾನು ಈ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿಯೆಂದಾಯಿತು. ಆ ದುರುಳನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈ ಇಚ್ಛಾ ಪುರವೂ ಈ ನಾಡೂ ಹಾಳಾದುವು. ನನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವಾಯ್ತು. ” ಎಂದಳು. ಅತ್ತ ಹಿಡಿಯನು ವಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾದಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಆ ಗನೆಯನ್ನು ಕಾಣವೆ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ತಾನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವನ ತಲೆಯನ್ನು ಚೆಂಡಾಡದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಭೀಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನು ಸುಕೇತಿಯೊಡನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅವನು ಆ ರಕ್ಕಸನ ಕಾಲ್ಪಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಪ್ಲಳಿಸಿ ಕೊಂದನು. ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ಆ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ಎನಿದಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಭೀಮನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವನು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಸುತನು ತಮ್ಮನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಬಲುಮೆಚ್ಚಿದನು. ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪಾಂಡವರು ಎದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯೆಯು ಕೈಮುಗಿದು ಹಿಡಿಯನಿಂದ ಹಾಳಾದ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾ ಪುರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಾಗ ಆಕೆಯ ತಂದೆಯು ಆಕಾಶವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬಂದು ಇವರನ್ನು ಇದಿ

ಗೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಾಯುತನಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಮನು ಕೂಡಿರಲು ಗರ್ಭವು ತಲೆದೋರಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಧರ್ಮತನಯನು ಘಟೋದ್ಗಜನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು. ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಸಿಹ್ಯಘೋಷನನ್ನೂ ಸುಕೇಶಿ—ಹಿಡಿಯುವುದು ಸಂತೈಸಿ ಪಾಂಡವರು ಆ ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ಅಂಗದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ನಡೆವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮನಂದನನು “ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವನು ಪಾಂಚಾಲದೇಶದ ಮಹೇಂದ್ರನಗರಿಯ ದೊರೆಯಾದ ದ್ರುಪದರಾಜನಿಗೆ ಅನುಪಮಕಲಾವಿಲಾಸ ರೂಪಾನ್ವಿತೆಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯೆಂಬ ಮಗಳಿರುವ ಕೆಂದೂ ದ್ರುಪದನ ಆಯುಧಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯಧನುವು ದಯಿಸಿರಲು ಅದನ್ನು ಅವನು ವೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಅನಧಿಷ್ಠಾನಿಗಳಾದ ಮುನೀಶ್ವರರು ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ವರನಾರಾಗುವನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಮುನಿಪತಿಯು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು “ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ಯಂತ್ರದ ಮಾಸನ್ನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಭೇದಿಸುವವನು ಪತಿಯಾಗುವನು” ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಈ ಕೆಲಸವು ಅರ್ಜುನ ನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದಾಗದೆಂದೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಪತ್ನಿಯಾಗುವ ಕೆಂದೂ ಬಗೆದು ದ್ರುಪದನು ಸಂಶೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ ಪಾಂಡವರು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆಂದು ಕೇಳಿ ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಒರ್ವ ಮುನಿವರ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾಂಡವರು ಮಡಿದುದು ನಿಜವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕಾ ಮುನಿಯು ತದ್ವವಮೋಕ್ಷಗಾಢಿಗಳಾದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅರ್ಜುನನು ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದವನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಪತಿಯಾಗುವನೆಂದೂ ಹೇಳಲು ದ್ರುಪದನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದನು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರು ದ್ರುಪದನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಅಲ್ಲಿ ದ್ರುಪದನು ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಮಣಿಮಯಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ದೃಢರಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಕೆಯು ಒಲುಮೊಗಸಾಗಿ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಸಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಆಕೆಯು ಸೆಖೆಯೊಡನೆ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟ

ಪಕ್ಕ ಕಳುಹಿದಳು. ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯು ಸೊಗಸುಗಾತಿಯರಾದ ತನ್ನ ಬಹು ಮಂದಿ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಸ್ವಯಂವದಮಂಟಪಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದಳು. ಆಕೆಯ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರರೆಲ್ಲ ಮೋಹಿತರಾದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರು ವೇಷಾಂತರದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರ ರೂಪಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಸ್ವಯಂವರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯ ಧನುಸ್ಸು ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ಗೆಳತಿಯು ಕೈಬಿರಕನ್ನೆತ್ತಿ ಕರ್ಣ ಕೌರವ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅವರುಗಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಆ ಮಾತು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಉಳಿದ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು "ನಿಮಗೆ ಕನ್ಯಾರತ್ನವು ಬೇಕಾದರೆ ಈ ನೀರಿನ ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಎಡಗಣ್ಣನ್ನು ಈ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಭೇದಿಸಬೇಕು" ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರು ರಾಜರುಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಕೆಲವರು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲವರು ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ಕೌರವನು ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಎತ್ತಿ ಬಳಿಕ ಹೆದೆಯೇರಿಸಲಾರದೆ ಬಲು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದು ಕುಳಿತನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕರ್ಣನು ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ನಿಂತು ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದವನ್ನು ಮಾಡಲಾರದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆ ರಾಜರೆಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣರೆಂದು ಬಗೆದು ದ್ರೌಪದನು "ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನೆತ್ತುವ ಸಾಹಸಗಳಿದ್ದರೆ ಎಳೆ" ಎಂದು ಸಾರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು "ಸತ್ತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎತ್ತಾರವಾದ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಲ್ಲದೆ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಈ ರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ ಪಾತ್ರರೇ? ಸಣ್ಣಕ್ಕೆಯ ಅನ್ನವನ್ನೂ ತೋಗರಿಯು ತೋಗಿಯನ್ನೂ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಯಿಸಿದ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಬಡಿಸಿ ಅಣ್ಣಂದಿರಾ! ಊಟಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ ಯೆನಬೇಕಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಸುವಾಸನೆಯಾದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಬಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯ ಪರಿಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಅಯ್ಯೋ ಬಲಿಷ್ಠರಿಂದಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟೆ?" ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮನಗೂತ ಧರ್ಮರಾಜನು ಪ್ರೀತಿಭರಿತ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಫಲ್ಗುನನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

ಸಭೆಯಿಂದಿದ್ದು ಬರುತ್ತಿರಲು ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಪರ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರು. ಅರ್ಜುನನು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹರಳುಗಿಡವನ್ನು ಎತ್ತು ವಂತೆ ಎತ್ತಿ ಹೆದೆಯೇರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಜನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕುಳಿತನು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು. ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರ್ಜುನನ ಅಂಗಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗ್ಧಳಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಆಗ ದ್ರೌಪದನು ಅರ್ಜುನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವ ನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವ ರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನೂ ಕೊಂತಿಯನ್ನೂ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಆಗ ಕೌರವನು ತಾನೂ ಇತರ ರಾಜರುಗಳೂ ಇರುವಾಗ ದ್ರೌಪದನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಓರ್ವ ಬಡಬ್ರಾ ಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೇ ? ಎಂದು ಬಹುಕೋಪಗೊಂಡು ತನ್ನ ಅಪರಿಮಿತ ಸೇನೆ ಯೊಡನೆ ರಣಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ರಣಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕರಾಗಿ ಇತರ ರಾಜರುಗಳೂ ಸೇರಿದರು. ಆ ಬಹುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಂಡ ವರೂ ದ್ರೌಪದನೂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ರಥವ ನ್ನೇರಿ ಅರ್ಜುನನು ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಭೀಮನು ರುಧಿರೇಂದ್ರಗಿರಿದೇ ಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಕೌರವನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಹೆಸರು ಕುರುಹಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಲು ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಳಿದುಳಿದ ಸೇನೆಯು ಓಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಕುರುಸೇನೆಯ ನಾಯಕರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂದು ಕೌರವ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪ ವಿದುರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಭೃತ್ಯ ರನ್ನು ಕಳುಹಿ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಂದು ಪಾಂಡವ ರನ್ನು ಕಂಡರು. ಅವರು ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಲು ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಹರಸಿ ಭೀಷ್ಮರು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀವು ಅರಗಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದಿರಿ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ತಾವು ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ಬದುಕಿಬಂದೆವೆಂದು ಧರ್ಮ ರಾಜನು ಹೇಳಿದನು. ಭೀಷ್ಮರು “ ದೈವಬಲವುಳ್ಳವರನ್ನು ನಾಗಸರಾಸವರರು ಕೆಡಿಸಬಲ್ಲರೇ ? ” ಎನಲು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಕೇಳಿ ಕೈಮುಗಿದು “ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ ದರೆ ನಮಗೆ ಸಮ್ಮ ಕರ್ಮದಿಂದ ಅವಾಯವು ಸಂಭವಿಸಿತಲ್ಲದೆ ಕೌರವನಿಂದಲ್ಲ ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮರು ಅವನ ಸಮತಾಭಾವವನ್ನು ಕೊಂ ಡಾಡಿ “ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಒಂದು ಅವರ

ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೌರವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಕರ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ಎಲ್ಲೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿಯೂ ಪಾಂಡವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮರು ಸೋದರರಲ್ಲಿ ಬಲವನ್ನು ತೋರುವುದು ಅರಸುತನದ ನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಂಡವರಿಗಿತ್ತು ಬಾಳುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ನಾನಾತರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕೌರವನನ್ನು ರಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ತಾವು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ದ್ರುಪದನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬಳಿಕ ದ್ರುಪದನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿ ಬಳುವಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಭೀಷ್ಮರು ಪಾಂಡವರು ಸಮೇತ ಪಾಂಚಾಲಪುರದಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ಶುಭಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೌರವನನ್ನು ಬರುವುದಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಧರ್ಮರಾಜನು ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ವೊದಲು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಕುಸುಮಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಧಾನ್ಯರಾಜನನ್ನೂ ಕರೆಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಆ ಎಂಧ್ಯಕನೂ ಚಂಡವಾಹನನೂ ತಂತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಉತ್ತಮಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಕುಸುಮಮಾಲೆಗೆ ಅಗ್ರಮಹಿಷಿಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಿಹ್ಮಘೋಷನು ಹಿಡಿಂಬೆಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಎರವಾರುತಿಗಿತ್ತು ಹೋದನು. ಬಳಿಕ ಕೆಲವು ರಾಜರುಗಳು ನಕುಲ ಸಹದೇವರಿಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದರು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಭೀಮನಿಗೆ ತಿಲಕಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬ ನಗರವನ್ನೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕಣಿಯಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬ ನಗರವನ್ನೂ ನಕುಲನಿಗೆ ನಾಗಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬ ನಗರವನ್ನೂ ಸಹದೇವನಿಗೆ ಕನಕಪ್ರಸ್ಥವೆಂಬ ನಗರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ತಂತಮ್ಮ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಂತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ತಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು. ಪಾಂಡವರ ಕೀರ್ತಿಯು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಧರ್ಮರಾಜನು ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಕೀರ್ತಿವಡೆವನು.

೨೪. ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸ ಸಂಧಿ

ಒಂದು ದಿನ ಧರ್ಮರಾಜನು ಓರ್ವ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದರು. ಕಣೆಯಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ದೌಪದಿಯೊಡನೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನಿಗೆ ನೀಲಾಂಜನೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿಯಾದ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಕೌರವನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಲೊಪ್ಪದಿರಲು ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಚಿವರೊಡನೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ವಸುದೇವ ವಾಸುದೇವಾದಿಗಳು ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಫಲುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದರು. ದುಪತಿಗಳು ಕಣೆಯಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಖಾನುಭವದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಸಕಲಕಲಾಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಬೆಳೆದನು. ಮನ್ಮಥಸಮರೂಪನಾದ ಆ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರೊಡನೆ ಕಣೆಯಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಕೆಲವುದಿನ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿದ್ದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೌರವನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಆಸ್ತಮಚಿವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ವೈಭವವು ಹೆಚ್ಚಿದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಅರಸತನವು ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಕುನಿಯು ಕೈಮುಗಿದು "ಯೋಚನೆಯೇಕೆ? ಧರ್ಮರಾಜನು ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಹಬ್ಬದ ನೆವದಿಂದ ಬರಮಾಡಿ ಅವನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ ಅವನ ನಾಡುಬೀಡುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗೆದ್ದು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹುವೆವು. ಸಂದೇಹಬೇಡ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ದಾಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಒಂದುದಿನ ಹಬ್ಬದ ನೆವದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅವನು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ವೈಭವದಿಂದ ಬರಲು ಕೌರವನು ಇದಿಗೊಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿ ಸಿನಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ಒಂದುದಿನ ಓಲಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ
 ದ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೌರವನೂ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಉನ್ನತಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು
 ಅವರ ಮುಂದೆ ಈವರು ಪಗಡೆಯನ್ನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೌರ
 ವನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಆಟದ ಆಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಪಕ್ಕದ
 ಲಿದ್ದ ಶಕುನಿಯು “ ದೊರೆಗಳಿರಾ ! ಹೊತ್ತುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಕೆಲವಾಟಗ
 ಳನ್ನು ಆಡಿ ” ಎನಲು ಕೌರವನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ “ ಹಾಗಾ
 ದರೆ ಆಡುವ ಬನ್ನಿ ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಜನು ಒಡಂಬಡಲು
 ಶಕುನಿಯು ಆ ನೆತ್ತದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿ ದಾಳವನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತನು. ಅವರು
 ಎರಡುಮೂರಾಟಗಳನ್ನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಶಕುನಿಯು ‘ ಈ ಆಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರರೂ
 ಪಾಯಿ ಜೂಜು ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆವರು ಒಡಂಬಟ್ಟರು. ಬಳಿಕ ಒಂದೆರಡಾ
 ಟಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಧರ್ಮರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಟವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತರುವಾಯ
 ಅವನ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಪದಾತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು
 ಭೀಮಸೇನನು “ ಸಂಚಿನ ದಾಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಪಗಡೆಯಾಡಿ
 ಮೊದಲು ಗೆಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಹೀಗೆ ಆಡುವ ವಂಚನೆಯು ಲೇಸು ಲೇಸು.
 ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಲಗೆಯನ್ನಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ವಂಶಿಕರನ್ನು ಪಗಡೆಕಾಯಿಗ
 ಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿ ಈ ನನ್ನ ಗದೆಯೆಂಬ ದಾಳದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸದೆ ಬಿಡು
 ವೆನೇ ? ” ಎಂದನು. ಕೌರವನು ಕಾರ್ಯವಶದಿಂದ ಭೀಮನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊ
 ಡಲಿಲ್ಲ. ಭೀಮನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಭೀಷ್ಮ ಎದು
 ರರು ಬೆದರಿ “ ಹೀನರಂತೆ ಉತ್ತಮರು ಜೂಜಾಡುವರೇ ” ಎನಲು ಧರ್ಮರಾ
 ಜನು “ ನನ್ನ ಈ ಸೋಲವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುವೆನು. ನೀವು
 ಅಡ್ಡಬರಬೇಡಿ ” ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದನು. ಅವರು ಮರುಮಾತಿಗವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ
 ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೌರವನಾಡುವ ಜೂಜಿನ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳುಹಿ “ಯುದ್ಧ
 ದಲ್ಲಿ ಭೀಮನು ಗದೆಯನ್ನೂ ಫಲ್ಗುನನು ಗಾಂಡೀವಧನುಸ್ಸನ್ನೂ ಹಿಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ
 ಏಷ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರರೂ ತಡೆಯಬಲ್ಲರೇ ? ” ಎಂದು ಕೌರವನಿಗೆ ಮುಂದಾಗುವ
 ಕೇಡನ್ನು ತಿಳುಹಿ “ ನೀನೀಗಲೇ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ
 ಅವನು ಗೆದ್ದು ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಬರಬೇಕು ” ಎಂದು ಧೃತರಾ
 ಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಕೌರವನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದರು. ಅವನು ಹೋಗಿ ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇ
 ಳಿದರೂ ಅವನು ಕೇಳದಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಧರ್ಮ

ಸುತನು ವಸ್ತುವಾಹನ ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸೋತನು. ಆಗ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೌರವನನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಧಿಯನ್ನು ಸುರಂಧರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಕುನಿಯು ದುರ್ಯೋಧನನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ವನವಾಸವನ್ನೂ ಒಂದು ವರುಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದನು. ಅನುಡಗೊಡಬಟ್ಟು ಧರ್ಮರಾಜನು ಎದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾನು ಗೆದ್ದ ಸಪ್ತಾಂಗವನ್ನು ಕೇಳಲು ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಒಹುಕೋಪದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಕೈನೀಡಲು ಧರ್ಮರಾಜನು ಅವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಬಳಿಕ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕೌರವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಆ ವೀರಪಾಂಡವರು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪ ಮೊದಲಾದವರು ಕೌರವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಬೇಡ, ನೀನು ಮೊದಲು ಗೆದ್ದಿರುವ ದೇಶವನ್ನು ಅವರಿಗೊಪ್ಪಿಸು” ಎನಲು ಅವನು ಕಿವುಡನಂತೆ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಡುನೊಂದು ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರು ಇವರುಗಳ ಕಾಲುಗಳಿಗೆರಗಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿದರು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು “ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಾವೇನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವೆವು?” ಎಂದು ದುಃಖಿಸಿದರು. ಆಗ ಪಾಂಡವರು “ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು” ಎನಲು ಅವರ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದುಃಖದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಇತ್ತ ಪಾಂಡವರು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಗಂಗಾ ನದಿಯನ್ನು ದಾಂಟಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದನುರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬೀಡನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಂತರಾಜರುಗಳನ್ನೂ ಮಂಡಳಿಕರನ್ನೂ ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನೂ ಬಹು ವಿನಯವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಅದಿನ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಮರುದಿನ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಅವರವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದರು. ದ್ರೌಪದಿಯೋರ್ವಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರಲು ಆಕೆಯನ್ನೂ ಕೊಂತಿಗುನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶತಶೃಂಗವೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಬದರೀವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವಾಗ ಪಾಂಡವರು ಕೌರವನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ

ದೇಶಕ್ಕೋಶವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೋತು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ಕೇಳಿ ಧೀರನೂ ಚತುರಕಲಾಪರಿವರ್ಣನೂ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನನೂ ಆದ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬೋರ್ವ ರಾಜವೃತ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶತ್ರುಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಿಕಳು ಹಿಡರು. ಅವನು ಹೋಗಿ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆರಗಿ ತಾನು ಬಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳುಹಿ ಆ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕಾವಲಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಸಂಪ್ರತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ವನವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವುದೂರ ಬರುತ್ತ ಇಂದ್ರಕೀಲನೆಂಬ ಬಹು ರಮಣೀಯವಾದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ತುದಿಯನ್ನು ನೋಡುವನೆಂದು ಬರುವಾಗ ಒಂದು ಬಿದಿರಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಡಗೈಗಟ್ಟಿ ಜೋಲುತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಖೇಚರನನ್ನು ಯಾರೋ ಅವನ ಶತ್ರುಗಳು ಕಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಗಾಂಡೀವಕ್ಕೆ ಬಾಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಬಿದಿರ ಹಿಂಡಲಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದು ಭೂಮಿಗೆ ಉರುಳುವಾಗ ಆ ಖೇಚರನನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜಗಳಿಂದ ಅಂತ್ಯಕೊಂಡು ಪೆಡಗಟ್ಟನ್ನು ವಿಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಖೇಚರನು ಅರ್ಜುನನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ತಾರಮಾಡಿ “ಗುಣಮಣಿಯೆ! ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನುಳಿಸಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅರ್ಜುನನು “ನಿನಗೆ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವರಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕಾ ಖೇಚರನು ಕೈಮುಗಿದು “ಬಲಶಾಲಿಯೆ! ಕೇಳು, ಈ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ಅಂಬುತೀಲಕನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಇಂದ್ರಕಥನೆಂಬ ದೊರೆ ನಾನು. ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈದಿನ ಬರಲು ನನ್ನ ಓರ್ವ ಮೇಘರಥನೆಂಬ ಶತ್ರುವು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೋಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೋದನು. ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಸಾವು ತಪ್ಪಿತು. ನಾನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಸಾಧಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದ ಮೇಲಿರುವ ಆವಿರ್ತೀರ್ಥಂಕರರ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದಿರುವ ಯಕ್ಷಿಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳೊಡಗುವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಅವನೊಡನೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಪಂದಿಸಿ ಆ ಯಕ್ಷಿದೇವಿಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಕುಳಿತು ಆ ಪವಿತ್ರಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸಿದನು. ಆಗ ವೈರಿಭಂಜನಿ, ಲೋಕಮದವಿಧ್ವಂಸಿನಿ, ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿ, ಮೊದಲಾದ ಮೂವತ್ತು ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳು ಬಂದವು.

ಅರ್ಜುನನ ಮುಂದೆ ನಿಂದು " ಎನಪ್ಪಣೆ? ಹೇಳು " ಎನಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಂದ್ರರಥನನ್ನು ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನ ವೈರಿಯಾದ ಮೇಘರಥನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅರ್ಜುನನು " ಇವನಾರು? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರರಥನು " ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಳಿಕ ನನಗೊದಗಿರುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ತೋರುವೆನೆಂದು ಅವರೊಡನೆ ಮೇಘರಥನು ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ " ಎಂದನು. ಆಗ ಮೇಘರಥನು ಆಕಾಶವಾರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬಿದಿರಹಿಂಡಲನ್ನೂ ತಾನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ನಾಗಪಾತವನ್ನು ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದ ಇಂದ್ರರಥನನ್ನೂ ಬಾಲಮೂರ್ಯನಂತೆ ನಿಂದಿದ್ಧ ಪಾರ್ಥನನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ನಿಂದಿರಲು ಅರ್ಜುನನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ " ಎಲೆ ಮೇಘರಥನೆ! ಮೋಸದಿಂದ ಈ ಖೇಚರನನ್ನು ನೀನು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ತೋರುವೆನೆಂದು ಬರುವುದು ಕುಲಹೀನರ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲವೇ? " ಎನಲು ಮೇಘರಥನು ರೇಗಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅರ್ಜುನನಿಗಿರಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಸೇನೆಯು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ಇದಿರಾಗಲು ಕಂಡು ವೀರಪಾರ್ಥನು ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಯಮವುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮೇಘರಥನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒಳಪಿಸಿ ಅರ್ಜುನನಿಗಿರಿದಾಗಲೂ ಅವನು ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಆ ಖೇಚರನ ಕೈಯ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದನು. ಒಳಿಕೆ ಆ ಖೇಚರನು ಎದ್ದಾಬಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಇದಿರಾಗಲು ಪಾರ್ಥನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಆ ಬಲವನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮೇಘರಥನು ಬಿದಿರಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಇಂದ್ರರಥನು ತನಗಿಡೇ ಸಮಯವೆಂದು ಬಗೆದು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದು ಪಡೆಗಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದುತಂದು ಅರ್ಜುನನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನು ನೋಡಿ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಇಂದ್ರರಥನಿಂದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ " ಮೇಘರಥನೆ! ಕೇಳು, ಈವಿನ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ನೀನು ಇಂದ್ರರಥನಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರಬೇಕು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದನು.

ಇತ್ತ ಇಂದ್ರರಥನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು " ವೀರಪಾರ್ಥನೆ! ನನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗಳಿಯುವುದು " ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಸಿ ಸ್ಥಳೋತ್ಸದಿಂದ ಕರದೊಯ್ದು ವಿನಯದಿಂದ ಪಚರಿಸಿ ತನ್ನ ನೂರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು

ಆನ್ನು ಕರೆದು “ ನೀವು ಈತನಿಗೆ ಸೇವಕರಾಗಿರಿ ” ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಲು ಅವರು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅರ್ಜು
 ನನು ಮೂರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರ್ದು ಬಳಿಕ ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂ
 ದೆಳಸಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಂದ್ರರಥನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರಾಭರಣ
 ಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಸಮೇತನಾಗಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ
 ದಿಂದ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಬದರೀವನಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದನು. ಅರ್ಜುನನು ಕೊಂತಿ ಧರ್ಮ
 ರಾಜ ಭೀಮರ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾ
 ಡಿದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರುಗಳಿಗೆ ಹರಸಿ ಕಳಿತನು. ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರರಥನು ಧರ್ಮ
 ರಾಜ ಭೀಮ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
 ತನಗೆ ಪಾಠನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ನೂರು
 ವಂದಿ ವಂಶ್ಯಳಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವಂಶ್ಯಳನ್ನು
 ಅಲ್ಲಿರಿಸಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವಾಗ ಕೌರವನು ವನದಲ್ಲಿ
 ಕಂದಮೂಲಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ತನ್ನ ವೈಭವವನ್ನು
 ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಆ ಬದರೀವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಡ
 ಬಿಟ್ಟರಲು ಅದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಇಂದ್ರರಥನು ರೇಗಿ
 ಇಳಿದುಬಂದು ಕೌರವನ ಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅವನನ್ನೂ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು
 ಕಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಕೌರವನ ಕಡೆಯ ವೀರರು ಆಯುಧವಾಣಿಗಳಾಗಿ ಬರಲು ಅವ
 ರನ್ನು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ತಂಭಿಸಿ ಉಬ್ಬಿಸವಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಕೌರವ
 ದುಶ್ಯಾಸನರನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಡೆದನು. ಆಗ ಕೌರವನ ಬೀಡ
 ನಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯೆದ್ದು ಅವನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯರು ತಾವು ಕೆಟ್ಟವೆಂದು ಕೃಪ ಕರ್ಣ
 ಏಕರ್ಣ ಶಕುನಿ ಶಲ್ಯ ಭೀಷ್ಮ ಸೈಂಧವ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೊದಲಾದ ವೀರಭಟರ
 ಮುಂದೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರು “ ಸತ್ಯನಿಧಿಗಳಾದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಅಣಕಿ
 ಸಲು ಬಂದುದರಿಂದ ಕೌರವನಿಗೆ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಪತ್ತುಂಟಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು
 ನಾವು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಾರೆವು ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಭಾನುಮತಿಯು ಕೇಳಿ ಇತರ
 ರಾಜಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು ವುರುಷ
 ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ಧರ್ಮರಾ
 ಜನು “ ಇದೇನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಾನುಮತಿಯು “ ಆಕಾಶ
 ಧಿಂದೋರ್ವನು ಯಮನಂತೆ ಇಳಿದುಬಂದು ‘ ಪಾಂಡವರ ವೈರಿಯು ನೀನಲ್ಲವೆ ’

ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಸನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸಾವಕಾಶಮಾಡದೆ ತರಿಸು ' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಧರ್ಮರಾಜನು ದಯೆಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ " ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು ನೀನೇ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು " ಎಂದನು. ಆಗ ಭೀಮನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು " ನಾವು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ವೈರಿಯು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಹತನಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? ' ಎನಲು ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೇಳಿ " ಹೆಂಗುಸರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ರಾಜರ ಧರ್ಮವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೂರುಮಂದಿಗಳು ; ನಾವು ಐದುಮಂದಿಗಳು. ಪರಬಾಧೆಯು ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಬಂದದೂ ನಾವು ನೂರೈದು ಮಂದಿಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅದನ್ನು ಆ ಖೇಚರನ ವುಷ್ಟಕವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಆ ಬಾಣವು ತಾಗಿದೊಡನೆಯೇ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂದ್ರರಥನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಪಾಂಡವರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಜನ ಕಾಲಿನ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬಂಧನಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಕೌರವ ದುಶ್ಯಾಸನ ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಕೌರವನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಸಿದನು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು ಕಂಡು " ಎಲೈ ಕುರುಪತಿಯೆ ! ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿರಿ. ನಿಮಗೇಕೆ ಮನೋವ್ಯಥೆ ? " ಎನಲು ಹಲ್ಲು ಮುರಿದ ಆನಿಯಂತೆ ಕೌರವನು ಎದ್ದು ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದು ವನದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರತ್ನಾಭರಣ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಚರಿಸಿ ಹರಸಿ ಸೇಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟರು.

೨೫. ದ್ರೌಪದಿಯಂಕಳೊಯ್ದ ನಂದಿ

ಪಾಂಡವರು ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ಅರ್ಜುನನ ಪತ್ನಿಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಹೊಂದಾವರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿಸಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕನಕದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಫಲಭಾರದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಗ್ಗಿದ್ದ ಮೌನಮರದ ನೆಲಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಹೊಂದಾವರೆಯ ಕೊಳದಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಧಾತಕೀಬುಡದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವಮೇರು ವನ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ತ್ರಿಬುಂಡಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶಂಖನೆಂಬವನ ಭಾವಮೈದುನನೂ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ದೊರೆಯೂ ಅದ ಪದ್ಮರಥನೆಂಬವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಮಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ದ್ರೌಪದಿಯು ಕ-ಳಿತಿರ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿಮಾನವು ಕೇಳಿಸಿ ನಿಂತಿತು. ತನ್ನ ವಿಮಾನವೇಕೆ ನಿಂತಿತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುಬಂದು ಬಹುಸುಂದರಿಯಾದ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ತನ್ನ ಅವಲೋಕನಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯನ್ನು ಕರೆದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಸಲು ಆ ದೇವತೆಯು “ ಈಕೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯನ ಸತಿಯಲ್ಲ, ಭರತತ್ರಿಬುಂಡಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈದುನನೂ ಧರ್ಮರಾಜ ಭೀಮಸೇನರ ತಮ್ಮನೂ ಜರಸಂದೇಹಿಯೂ ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಆದ ಅರ್ಜುನನ ಹೆಂಡತಿ. ಈಕೆಯು ನಿಗಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂದು ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನೊಯ್ದ ರಾಮನು ನರಕಗಾರಿಯಾದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಈಕೆಯನ್ನು ನೀನೊಯ್ಯದು ಉಚಿತವೇ ? ಬೇಡ ” ಎನಲು ಕೇಳಿ ಪದ್ಮರಥನು “ ನನಗೆ ಭಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮೆರು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವತೆಯು “ ಹೊಂದಾವರೆಯನ್ನು ತರಲು ಹೋದ ಪಾರ್ಥನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಈಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯದು ” ಎನಲು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಆ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪದ್ಮರಥನು ಭೂತಲಕ್ಕೆಳಿದುಬಂದು ಕೃತ್ರಿಮಕಮಲವನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಗಿತ್ತು ಕೈಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಲಂಘಿಸಿ ತನ್ನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾಗ. ಆತನ ಜೀವವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟು ದ್ರೌಪದಿಯು ಪರ
ವಿದ್ಯಾಭೇದಿನಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆತನ
ಕೃತ್ರಿಮರೂಪವು ಅಳಿದು ನಿಜರೂಪವು ಪ್ರಕಟವಾದುದು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಪದ್ಮರಥನು ಆಕೆಗೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು
ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಆಕೆಯು “ ಎಲವೊ, ಪಾಳುನೆಗೆ ಪೊಗುವ
ನಾಯಂತೆ ನಾನೋರ್ದವಳೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ಯುದು ಧೀರತನ
ವೇ ? ” ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಜರಿದು ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ವೀರರುಂಟೇ
ಯೆಂದು ಗೋಳಾಡಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಖೇಚರರು ಆ ಪದ್ಮರಥನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋತುಹೋಗಲು
ಕಂಡ ದ್ರೌಪದಿಯು ತನ್ನಗನ್ನಾರೂ ಶರಣಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು “ ಶರಣಾಗು
ವೀರಫಲು ನದೇವ ” ಎಂದು ಮರ ಭೂತಕ್ಕಕ್ಕರುಳಿದಳು. ಆಗ ಪದ್ಮರಥನು
ಪರ್ಣಲಭ್ಯವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ ತರಿಸಿ ವಿಮಾನ
ದಲ್ಲಿ “ ನೀನು ಸಮ್ಮತಿಸದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮೈ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ನೀನು
ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡ ” ಎನಲು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು “ ನೀನೇನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ
ದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಗಂಡನು
ನಿನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಹಿಂಡದೆ ಬಿಡನು ” ಎಂದಳು. ಆ ಬಿರುಸುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ
ದುಷ್ಟನು ಆಕೆಯ ಮೈ ಮುಟ್ಟದೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ತನ್ನ ನಗರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯ
ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬಾರದಂತೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ವಜ್ರದ ಆವರಣ
ವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿ ಆ ದಿನ ತನ್ನ ಭಾವನಾದ
ಶಂಖಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಇತ್ತ
ದ್ರೌಪದಿಯು “ ಪತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ಉಪವಾಸ ’ ವೆಂದು
ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಆ ಮನೆಯ ದೇವತೆಗಳು ಅತ್ತವು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
ಉಳ್ಳಾಪಾತವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ದುಷ್ಟ ಪದ್ಮರಥನ ತಂದೆತಾಯಿ
ಗಳು ಹೆದರಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಒಳಗೆ ಬಂದು “ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಡತೆಯುಳ್ಳ ಪತಿವ್ರ
ತೆಯೇ ! ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಒಳಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊ
ಯ್ಯುವೆವು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಂಬು ” ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ
ಅತ್ತ ಕನಕದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನು ಹೊಂದಾಪರೆಯನ್ನು ತಂದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು
ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಾಕಾಂತನಾಗಿ ಲತಾಮಂಟಪ ತಾವರೆಗೊಳ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳ

ಕಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಕಳವಳಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡು ತಾನೇ ಎದ್ದು “ ನನ್ನ
 ಪ್ರಿಯಕಾಂತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದವನು ಎಂಥವನಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಿಗಿದ್ದರೂ ಅವನ
 ತಲೆಯನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ತರದೆ ಬಿಡುವೆನೇ ”. ಎನುತ
 ಬಹುಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಪದ್ಮರಥನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆ
 ದೊಯ್ಯಾಗ ಆತನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋತಿದ್ದ ಓರ್ವ ಖೇಚರನು ವೀರಪಾ
 ರ್ಥನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪದ್ಮರಥನು ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಂದುಸುರಿ
 ದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳ
 ವನ್ನು ತಿಳಿದು ಧರ್ಮರಾಜನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳುಹಲು
 ಭೀಮನು ರೇಗಿದನು. ಬಳಿಕ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರೀರ್ವರೂ ಅಣ್ಣನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾ
 ರಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು
 ಆ ದುಷ್ಟನು ಕಳೆದೊಯ್ದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರಿಗುಸರಲು ಕೇಳಿ ಕಡಮು
 ಳಿದು ಅವರು ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರೊಡನೆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ
 ಹೋಗಿ ಲವಣಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಂಟಿ ಆ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮಪಾರ್ಥರು ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗಿದ್ದ ಭೀಮನನ್ನು ಪಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ
 ಕಳುಹಿದರು. ಅವನು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ಹೋಗಿ ಆ ಪಟ್ಟ
 ಣಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸಿದ್ ಪಜ್ರದ ಅವರಣವನ್ನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದನು.
 ಗದೆಯ ಶಬ್ದವು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆ ಪಜ್ರದ ಅವರ
 ಣವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಬೆದರಿ ಓಡಿದುವು, ಭೀಮನು ಲಾಂಛನಮುಂಡಿ
 ಗೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತನಗೆ ತಡೆಯಲು ಬಂದ ದ್ವಾರದಮಾಲಕರಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಕಾಲಯು
 ಮನಂತೆ ನಗರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು “ ಯಾದೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಭವನವನ್ನು
 ಹೊಗುವವನು ನಾನಲ್ಲ. ಯಾರಾದರು ಶೂರರಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆಬನ್ನಿ ” ಎನುತ ಭೀಮನು
 ನಡೆವಾಗ “ ರಾಜನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇವನು ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಟರೆ ತಮಗೆ ಕೊರತೆಯಾ
 ಗುವುದು ” ಎಂದು ಪುರಪರಿಜನರು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಅವರು
 ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಒಳಕೆ ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೆಲವ
 ರನ್ನೂ ಹಿಸಿಕಿ ಕೆಲವರನ್ನೂ ಈಡಾಡಿ ಕೆಲವರನ್ನೂ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೆಲವರನ್ನೂ
 ಕೊಂದನು. ಬಳಿಕ ಅನೆ ಕುದುರೆ ರಥ ಮೊದಲಾದ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲ ಬಂದು ಮುಸುಕಲು
 ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ರಥದಿಂದ ರಥವನ್ನೂ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ಆನೆ
 ಯಿಂದ ಆನೆಯನ್ನೂ ಕ್ರೂರ ಪದಾತಿಯಿಂದ ಪದಾತಿಯನ್ನೂ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಆ

ಸೇನೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ಹೋಗುವಂತೆ, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ರಾಜಭವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ಆಗ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಳುಗಳು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಲು ವಾಯುವುತ್ರನು ಅವರನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒದ್ದು ಕಡಹಿ ಅರಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕು “ದ್ರೌಪದಿಯಲ್ಲಿರುವಳು ತೋರಿಸಿ, ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಂಜಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕಂಡು “ಅಕ್ಕ ಬೇಗ ಏಳು ಏಳು” ಎನಲು ಆಕೆಯು ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಸಂಶಯದಿಂದ ಪರವಿದ್ಯಾಭೇದಿನಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಕೈಯುಂಗುರವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆತನ ರೂಪವು ಬದಲಾಗದಿರಲು ಮಾಯೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಒಗೆದು ಆತನ ಹಿಂದೆ ಬಂದಳು. ಬಾಗಿಲ ಕಾಯುವ ಭಟರು ಹೋರಾಡಲಾರದೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿದರು. ಭೀಮನು ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ತನಗಿರಾದ ವೀರರನ್ನೆಲ್ಲ ಗಡೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಲು ಕಂಡು ಭೀತಿಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣಿಗರು “ಇವನೇನು ಕಡೆಗಾಲದ ದುದ್ರನೋ, ಭೈರವನೋ, ದಂಡಧರನೋ, ನಾವು ಇಂತಹ ವೀರನನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಭೀಮನು “ಎಲೈ ಪಟ್ಟಣಿಗರೆ! ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕದ್ದ ಆ ದುಷ್ಟನನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅವನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕುವೆನು” ಎಂದು ಗಡೆಯನ್ನು ತೊಗುತ್ತ ನಾಡುನಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮಫಲ್ಗುನ ರಿದ್ಧಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ದ್ರೌಪದಿಯು ಬಲಗೋವಿಂದರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆಡಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಎಡದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು.

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಿಂದ ತಾವು ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಶಂಖವನ್ನೊದಲು ಆಕಾಶಭೂಮಿಗಳೆದುರಿರುವು. ಆಗ ಸಮವಸರಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಖಚಕ್ರಿಯು ಇದೇನೆಂದು ಗಣಧರಮಹಾಮುನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವರು ಅನಭಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಅವನ ಮೈದೂನನಾದ ಪದ್ಮರಥನು ತಂದಿದ್ದ ವಿವರವನ್ನೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಶಂಖನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳುಹಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಂಖಚಕ್ರಿಯು ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು ಕೋಪದಿಂದ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಅನುಗೊಳಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಡೆವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾವು ಉರಮುಂದಿದ್ದ ಆ ರಾಮ ಕೇಶವ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು

ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಮಾತನ್ನಾಡಲು ಆಗುವವರು ತಮ್ಮ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬದರೀವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನೂ ಪಾಂಡುಲಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ಕೊಂತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೋದರು.

ಇತ್ತ ಪಾಂಡವರು, ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖ ದಿಂದಿರುವಂತೆ, ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ಬಳಿಕ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ದ್ರುಪದರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ದಿನವಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿರಾಟನಗರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಬನ್ನಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿ ರೂಪಪರಾವರ್ತನವೆಂಬ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪವನ್ನೂ ಭೀಮನು ಅಡಿಗೆಯವನ ಮತ್ಸ್ಯ ಜಟ್ಟಿಯ ರೂಪವನ್ನೂ ಅರ್ಜುನನು ಸಟುವನ ರೂಪವನ್ನೂ ನಕುಲನು ಕದುರೆಯ ಶಿಕ್ಷಕನ ರೂಪವನ್ನೂ ಸಹದೇವನು ಗೋವುಗಳ ಹಟ್ಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ರೂಪವನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ವಿರಾಟನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂತಮ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರನ್ನು ಆಯಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದನು. ಒಂದುದಿನ ವಿಷಮಖರ್ಪರನೆಂಬೋರ್ವ ದೊಡ್ಡ ಜಟ್ಟಿಯು ಬಂದು ಕೀಚಕನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವಿರಾಟನನ್ನು ಕಂಡು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನಗಿವಿರಾಗತಕ್ಕ ಜಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದು ನಿಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಾಣಸಿಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೀಮಸೇನನು “ಎಲವೋ ವಿಷಮಖರ್ಪರನೆ! ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರು” ಎನಲು ಕೇಳಿ ದೊರೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಲ್ಲರಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಭೀಮಸೇನನು ತನಗಿವಿರಾದ ಜಗಜಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಪುಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಿರಾಟನ ಮೈದುನನಾದ ಕೀಚಕನು ಕೋಪಾಹಂಕಾರಗಳಿಂದ ಭೀಮನಿಗಿವಿರಾಗಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒದರುತ್ತ ಬರಲು ಭೀಮನು ಅವನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಎಳೆದು ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಪುಳಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನ ಸಭಿಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಆಗ ವಿರಾಟನು “ಎಲೈ ಬಾಣಸಿಗನೆ! ಕೀಚಕನು ಜಟ್ಟಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನಿಂದತಾನೇ ಅಳಿದುಹೋದನು ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು.

ಇತ್ತ ಕೌರವನಿಗೆ ಶಕುನಿಯು “ ರಾಜನೆ! ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ವನವಾಸದ ಅವಧಿಯು ತೀರಿತು. ಅವರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೀಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿರುವುದುಂಟೇ ? ” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮರು ಕೌರವನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೈ ಮಗನೆ! ಕೇಳು, ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸದ ಅವಧಿಯು ತೀರಿತು. ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರ ನಾಡುಬೀಡುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವು ಕೆಡುವುದು ” ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀವು ಯಾರ ಗೆಲುವನ್ನು ಹಾರೈಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ? ನನ್ನ ಈ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೇವದಾನವಪನ್ನು ಗರು ಇದಿರಾಗಬಲ್ಲರೇ ? ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಂದರೂ ಇದಿರಾಗಬಲ್ಲ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥರಿರುವಾಗ ನನಗೇಕೆ ಯೋಚನೆ ? ” ಎಂದು ತನ್ನ ಗರ್ವವನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಭೀಷ್ಮರು “ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ತರುವಾಯ ಕೌರವನು ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಪಾಂಡವರು ಎಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಲು ಅವರು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಎರಾಟನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರುರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೌರವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಶಕುನಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಪಾಂಡವರು ಎರಾಟನಗರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವಾವುದೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು “ ಉಪಾಯವು ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ. ಎರಾಟನಗರದ ಹೊರಗೆ ಮೇಯುತ್ತಿರ್ಪ ಗೋವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಿಡಿದರೆ ಪಾಂಡವರು ಸೈರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಬರಿಸಿ ಅದನ್ನೂ ತ್ರಿಗರ್ತದೇಶದ ಸುಶರ್ಮನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರಥಿಕರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಅವರನ್ನೂ ಕಳುಹಲು ಆ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಎರಾಟನಗರದ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಹರಿಸಿತು. ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಾಟನು ರೇಗಿ ಉತ್ತರಕುಮಾರನನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಾವಲಿಕ್ಕೆ ತಾನು ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊರಟನು. ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ತಮ್ಮಂದಿರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ ಕೌರವನು ಕೊಟ್ಟ ಅವಧಿಯು ಇಂದಿಗೆ ತೀರಿತು. ನಾವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಸೈನಿಕರು ಈ ಊರಿನ ಗೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಹರಿಸಿ

ಸಿದರು. ನಾವು ತಿಳಿದೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ದೋಷಬರುವುದು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾರ್ಥನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಭೀಮನೊಡನೆ ತಾನು ವಿರಾಟನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದೆಮಾಡಿ ಅನಿಲಸುತನು ಗದೆಯನ್ನಾಂತು ಕುರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಂದು ಸುಶರ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಗಟ್ಟಿ ತಂದು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅಳಿದುಳಿದ ಕುರುಸೇನೆಯೆಲ್ಲ ಹೆದರಿ ಓಡಿತ್ತು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಸುಶರ್ಮನ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕಳುಹಲು ವಿರಾಟನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಇತ್ತ ಕುರುಸೇನೆಯು ಪುನಃ ಅಸರಿಮಿತವಾಗಿ ಸೇರಿ ಮರುದಿನ ಆ ಮತ್ಸ್ಯವು ರದ ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವುಗಳನ್ನ ಪಹರಿಸಲು ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಓರ್ವ ಗೋಪಾಲಕನು ಒಂದು ವಿರಾಟನಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿರಾಟನು ಬಹು ಕೋಪದಿಂದ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹುಯ್ದು ಏಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರನು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ತಾನು ಹೋಗಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪಾರುಷದಿಂದ ಶಪಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಆ ಬನ್ನಿಯವರ ದಿಂದ ತಂದು ಉತ್ತರಕುಮಾರನೊಡನೆ ಹೋದರು. ಉತ್ತರಕುಮಾರನು ನಮುದ್ರದಂತೆ ಘೂರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕುರುಸೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಾಡಿಸಿ ದಿಗಿಲುಬಿದ್ದು ನಿಂದಿರಲು ಕಂಡು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಒಂದೊಂದು ರಥವನ್ನೇರಿ ಕುರುಬಲಕ್ಕಿರಿದಾಗಿ, ಆ ಕಲಿಪಾರ್ಥನು ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಧನುಷ್ವಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಬಾಣದಿಂದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಗಜ ರಥ ತುರಗ ಪದಾತಿಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಭೀಮನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ತನ್ನ ಗದೆಯನ್ನು ಘಡುಘಡಿಸುತ್ತ ಹೊಡೆದು ಅನೇಕ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಭೂಮಿಗುರುಳಿಸಿದನು. ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ದಿರಾಗಲಾರದೆ ಅಳಿದುಳಿದ ಕುರುಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಯ್ತು. ಆಗ ಆ ವೀರಾಗ್ರಣಿಗಳು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದರು. ಆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದ ಕುರುಸೈನಿಕರು ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟನಗರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆ ಎಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾರವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

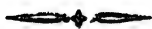
ಇತ್ತ ವಿರಾಟನು ಕುರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಒಡಿಸಿದವರು ಲೋಕೈಕವೀರರಾದ ಪಾಂಡವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಜ ಮೊದಲಾದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು " ಗುಣವಂತರೂ ಸತ್ಯನಿಧಿಗಳೂ ಆದ ನೀವುಗಳು ಅಳಿಗೆ ಆಳಾಗಿ ಹೀನವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದುದು ಕಾಲಮಹಿಮೆ

ಯಿಂದ ” ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡು ನುಡಿದು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಶೃಂಗಾರ ವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅನೆಯಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ತನ್ನ ಅರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಸಿಹಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಂಡಳಿ ಕರು ಸಾಸುಂತರು ಪೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಒಲೈಸಿದನು. ಪಾಂಡ ವರು ವಿರಾಟನಗರದಲ್ಲಿರುವ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಧಾನ್ಯರಾಜ, ವಿಂಧ್ಯಕ ರಾಜ, ಚಂಡವಾಹನರಾಜ, ಸಿಹ್ಯಘೋಷಣ, ಪಾಂಚಾಲರಾಜ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ ರುಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಪರಿಮಿತ ಸೈನ್ಯದೊ ಡನೆ ವಿರಾಟನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಪಮಾನದಪರವಶರಾ ದರು. ಬಳಿಕ ಆ ಇಂದ್ರರಥಬೇಡರನು ತನ್ನ ನೂರುವುಂದಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆಯೂ ಬಂದನು. ವಿರಾಟನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ತನ್ನ ಲಲಿತಾಂಗಿಯೆಂಬ ಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕಸೈನ್ಯ ವನ್ನು ಒಳುವಳಿಯಿತ್ತು ತಾನೂ ಬಂದು ಒಲೈಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನಿತ್ತು ಒಲೈಸುತ್ತಿದ್ದರು.

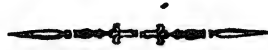
ಇತ್ತ ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯಕನೆಂಬ ರಾಜನು ಬಂದು ಕಾಲಿಗೆರಗಿ “ ಎಲೈ ಧರ್ಮರಾಜನೆ! ಹರಿಯು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕಳುಹಿದನು ” ಎನಲು ಧರ್ಮಸುತನು ಯಾದವರ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಳಿಕ ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಕಳೆದನಂತರ ಬಂದು ದುರಿತಹರನಾದ ನೇಮಿಷನಿಗೆ ವಂದಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ಸತ್ಯಕನನ್ನು ಕಳುಹಿ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ಕೊಂತಿಯು ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದ ವಿದುರನನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಬರುತ್ತೊಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಮುನೀಶನನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ “ ಎಲೈ ಮುನಿಪತಿಯೆ! ನನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಮಗುವನ್ನು ಮಂದಾಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಯಮುನಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದೆನು. ಅವನ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು ” ಎನಲು ಮುನಿಪತಿಯು ಕೊಂತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀನು ಮೊದಲು ಹಡೆದ ಮಗನು ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರ ನಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬೆಳೆದು ನಿಸ್ಸೀಮನಾಗಿರುವನು. ಅವನೇ ಕರ್ಣನು ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂತಿಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಮುನಿಪತಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿದುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಆಕೆಯು ಕರ್ಣನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಆತನು ಎದ್ದು ಆಕೆಗೆ

సమస్తారవన్ను చూచి టున్న తానవన్ని త్తు కృముగిదు “ ఎనప్పణి, జేళి ”
 ఎందను. కేంఠియు “ నాను యౌవనదల్లి మేదలు దడేద జేంజ్జల
 తిరువద నిన్నన్న యమునానదియల్లి బిట్టిను. ఈగ నిన్నన్న నోడబే
 కేంబ కొతుకదింద బందేను. ఎనలు కణ్ణను జ్వాలామాలిని దేవియు
 తనగి హిందే కేంట్టిద్ద గురియ వస్త్రవన్న ఆకేగి హేదివలు ఆదు ఏకార
 వన్న హేందదే ఎళిదళిరుతే శోభిభిఃత్తిరువుదన్న కండు కణ్ణను ఆకేయ
 జరణకమలక్ళరగి కృముగిదు నిందిరలు, ఆగ కేంఠియు స్తనగళ్లి స్తన్యవూ
 నేత్రగళ్లి ఆనందబాష్పవూ సురిదువు. బళిక ఆకేయు కణ్ణనన్న చిగి
 దప్పి “ మగనే! నిన్న తమ్మందిరింద ఓల్పిసికేండిరు ” ఎనలు, కణ్ణను
 “ తాయే! బిన్నపవు. కౌరవేత్తరనన్న కససుమనసినల్లియు నాను బిడు
 వంత్తిల్లి. ఆదుదరింద ఆ మాతు బేడ ” ఎందను. ఆగ కేంఠియు
 “ మగనే! నీను పడేదిరువ చివ్యస్త్రగళ్లిని నిన్న అనుజరమేలే ప్రయో
 గిసేబేడ ” ఎనలు కణ్ణను దాగేయే మాడువేనందూ ఈ ఏకారవన్న
 అవరల్లి జేళిబారదేందూ నుడిదు దివ్య వస్త్రాభరణగళింద పూడిసి వందిసి
 దను. బళిక కేంఠియు అల్లింద హేరటు ద్వారావతిగి బందు సుఖదిం
 దిరలు ఇత్త ధర్మరాజను వక్షాకలవు కళదనంతర విరాటనగరదింద
 ద్వారావతిగి హేరటన్ను. ఆగ విరాటను పాండవరేడనే బహుదూర
 బరలు ఆతనన్న ప్రేమబింద బిల్గొట్టు ముందే నడదుబరుత్తిరువ వాత్స
 యన్న శేళి కృష్ణను ద్వారావతియల్లి నగరశృంగారవన్ను మాడిసి తన్న
 అధీనరాజుగళిడనే పాండవరన్న ఇదిగోండు పురప్రవేశవన్ను
 మాడిసిదను. పాండవరు నేమితిభేదశ్చరగి సమస్తారవన్ను చూచి
 కృష్ణ బలరామాదిగళిడనే అల్లి కలవుకాల సుఖదిందెద్దరు.

೨೬. ಜರಾಸಂಧನು ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿವಾಲನಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಓರ್ವ ಹಡಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಬಂದು ಆ ನಗರವನ್ನು ನೋಡಿ “ಅಮರಾವತಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ ಇಂತಹ ಪಟ್ಟಣವು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತ ಆರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಮೂಲಕ ಕೃಷ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿತ್ತನು. ಕೃಷ್ಣನು ಆತನಿಗೆ ಉಚಿತಾಸನವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ಆ ವೈಶ್ಯನು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಆ ನಗರ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನವಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮಗಧೇಶ್ವರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅರಮನೆಯ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಮೂಲಕ ಜರಾಸಂಧ ಜಕ್ರೇಶ್ವರನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣನು ತನಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತ ಅನರ್ಘ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತನು. ಜರಾಸಂಧನು ಆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಬಳಿಕ “ಈ ರತ್ನಗಳು ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ದೊರೆತುವು?” ಎಂದು ಆ ವೈಶ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವನು “ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಗಳೂ ಸುಂದರರೂ ಉತ್ತಮರೂ ಧೀರೋದಾತ್ತರೂ ಆದ ನೇಮಿಷತ್ವರ, ಸಮುದ್ರವಿಜಯ, ವಸುದೇವ, ಬಲರಾಮ, ವಾಸುದೇವ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಈ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿತ್ತರು” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹುಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಮೊದಲು ತನಗೆ ಹೆದರಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತರೆಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಯಿತೆಂದು ಬಗೆದು “ನನಗೆ ಇದಿರಾಗಲಾರದೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತುಳುಕಿ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಚೆಂಡಾಡದಿದ್ದರೆ ನನಗಿದು ಮೌಸೆಯಲ್ಲ” ಎನುತ ಆ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ

ಯಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು” ಎನಲು ಧರ್ಮರಾಜನು “ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡೆನೆಂಬುದು ಕಾರವನ ಸಂಕಲ್ಪ. ಆದರೆ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕಾದಿ ಕೊಂಡು ಧರ್ಮರಾಜನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಳಿಸಿದನೆಂಬ ಅಪವಾದವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆವೆನು?” ಎನಲು ಭೀಮಾರ್ಜುನ ನಕುಲಸಹದೇವರು ಕ್ರುದ್ಧರಾಗಿ ‘ಅಣ್ಣನೆ! ನೀನು ಹೀಗಿರು. ಆ ದುರ್ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದುವೆವು. ನಿನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇದುವರೆಗೂ ನಾವು ಸೈರಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆ ಕೌರವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಸೈರಿಸುವೆವೇ? ಕೃತ್ರಿಮೋಪಾಯದಿಂದ ಸಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಪಟ ಕೌರವನು ದುರ್ಧರವಾದ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮನ್ನು ಗೆಲುವುದು ನಿಜವೇ?’ ಎಂದರು. ಆಗ ಬಲರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು “ಈ ಪಾಂಡವರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ನಮಗೆ ಆ ಜರಾಸಂಧನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯದಿರದು” ಎಂದು ನುಡಿದು ಅವರು ಯುದ್ಧಸನ್ನಾಹವನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅತ್ತ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕನಲಿ ಯುದ್ಧಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ಯಲು ಆಗ ಅವನ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸೈನ್ಯವು ಸೇರಿತು. ಆಗ ಜರಾಸಂಧನು ಯಾದವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡಲು ವಾಚಸ್ಪತಿಯೆಂಬ ಓರ್ವ ಮಂತ್ರಿಯು ಬಂದು “ಎಲೈ ರಾಜನೇ! ಯಾದವರು ನಿನಗಿಡರಾಗಲಾರದೆ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೋಪಮಾಡುವುದೇ?” ಎಂದನು. ಆ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜರಾಸಂಧನು “ಅವರಿಗೆ ಸಮುದ್ರವು ಹೇಗೆ ಅಪಕಾಶಕೊಟ್ಟಿತು?” ಎನಲು, ಮಂತ್ರಿಯು “ದೇವೇಂದ್ರನು ದಯೆಯಿಂದ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಬಗಿದು ದ್ರೌಪದಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಯಾದವರಿಗಿತ್ತನು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಜರಾಸಂಧನು “ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೇನು?” ಎನಲು ಆ ಮಂತ್ರಿಯು “ಹರಿಯ ಪುಣ್ಯವನ್ನೇನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ನಿನ್ನ ಅಳಿಯನು ಅವನ ಆರುಮಂದಿ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿ ಏಳುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪವನ್ನು ಕೊಂಡು ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲವನ್ನು ತಂದು ಉರಗಶಯ್ಯೆಯನ್ನೇರಿ, ಶಾರ್ಙ್ಗಧನಸ್ಸನ್ನೇರಿಸಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನು ಊದಿ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನನ್ನು ಮುಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ನಿನಗೆ ಅಂಜಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ಮಹಾಸೈನ್ಯವು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಅವರ ಸುಕೃತ

ದೇವತೆಯು ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಳದಂತೆ ನಿನ್ನ ವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಆತ್ಮದ ಅವ
ರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ಬಂದು ಸಮುದ್ರವಿಜಯರಿಗೆ
ನೇಮಿತೀರ್ಥಂಕರರು ಉದಯಸುವುದರಿಂದ ದ್ವಾರಾವತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆ
ಯಾದವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಶುಪಾಲನನ್ನು
ಸಂಕರಿಸಿ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಾಂಬವರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದು ಆತನ ಪುತ್ರಿ
ಜಂಬಾವತಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧಾತಕೀಖಂಡದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಶಂಖನಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶಂಖಚಕ್ರಿಗೆ ಕದನೇಚ್ಛೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ನಾಗಿರುವನು. ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ತದ್ಭವಮೋಕ್ಷಗಾಮಿಯೂ ಆದ ಈ
ಕಾಲದ ಮನ್ಮಥನು ಅವನ ಪುತ್ರನು. ಸಮುದ್ರವಿಜಯಮಹಾರಾಜನ ಪುತ್ರನು
ನೇಮಿಕುಮಾರ. ವಸುದೇವ, ಒಲರಾನು, ಪಾಂಡವರು ಮೊದಲಾದ ವೀರರು ಆ
ಹರಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು
ಹೊಂದಿದವ ಕೃಷ್ಣನು ನಿನಗಿದಿರಾಗಲಾರದೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನಿಶ್ಚಿಂತೆ
ಯಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜರಾಸಂಧನು ಕೋಪ
ದಿಂದ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹೊಯ್ದಿದ್ದು ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಪುರದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತನು.
ಆಗ ಅವನ ಅಧೀನರಾಜಮ ಕೈಮುಗಿದು ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು
ತಾವು ಹೋಗಿ ಓರೋರ್ವರೇ ಗೆದ್ದುಬರುವೆವೆಂದೂ ತಮಗೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನೀಯಬೇ
ಕೆಂದೂ ಹೇಳಲು, ಮಗಧೇಶ್ವರನು ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ನಮನಕ್ಕೂ ತನ್ನ
ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲದೊಡನೆಯೂ ಹದಿನಾಡುಸಾವಿರ
ಮಕುಟಬದ್ಧರಾದ ಅಧೀನರಾಜರೊಡನೆಯೂ ಪಡಂಗಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಹೊರ
ಟು ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಡಬಿಡಿಸಿದನು. ಆ ಸಮಾಚಾರ
ವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನು "ನನ್ನ ವೈರಿಗಳಾದ ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡಿರುವ ಯಾದವರಿಗೆ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಈಗ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿರು
ವುದು. ಇದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯದ ಫಲ. ಇದೇ ನನಗೆ ಸಮಯ" ಎಂದು ತನ್ನ
ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಜರಾಸಂಧನಿಗಿದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು "ಎಲೈ
ಪ್ರಭುವೇ! ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕೇ? ನನ್ನನ್ನು
ಕರೆಸಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನು" ಎನಲು,
ಜರಾಸಂಧನು "ಎಲೈ ಕುರುಪತಿಯೆ! ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಹುಬಲದಲ್ಲಿಯೂ
ಬಂಧುಸಂಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸಮನಾದವರು ಯಾರಿರುವರು? ಅದರಿಂದಲೇ

ನಿನ್ನ ಈ ಮಾತು ಸಹಜವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದನು. ಮರುದಿನ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಮುಂದೆ ಹೊರಡಲನುವಾಯಿತು. ಆಗ ನಾರದರು ಆಕಾಶದಿಂದ ಉದಯ ಬರಲು ಜರಾಸಂಧನು ಎದ್ದು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ "ನಾರದಮುನಿಗಳೆ! ತಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕು. ತಾವಿಗಲ್ಲೇ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲಿ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಒಂದು ನನಗೆ ತರಣಾಗತರಾಗಲಿ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದರು ನಮನಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕಾಶದಾರ್ಗದಿಂದ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಒಂದು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವರು ಎದ್ದು ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದರು. ನಾರದರು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ "ಎಲೈ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು ಕರುಭೂಪತಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದನ್ನು ನೀವೇಬಲ್ಲಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು "ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದಿರುವ ಜರಾಸಂಧನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು "ಎಲೈ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಚಕ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೂಚಕ್ರವನ್ನು ಜಯಿಸಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜರಾಸಂಧನ ಸಾಹಸವು, ಬೆರಳಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟವನ್ನೆತ್ತಿದ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗುವುದೇ?" ಎಂದನು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀ ನೇಮಿಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು.

ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ಸಮುದ್ರವಿಜಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಲು ಅವರು ಅವರನ್ನು ಹರಸಿ "ಎಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನೀವೀರ್ವರು ಈಕಾಲದ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರುಗಳು. ಆ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನಾದ ಜರಾಸಂಧನ ಚಕ್ರವು ನಿಮ್ಮ ಕೈನೇರಿ, ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆರದು ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವಿರಿ. ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಲಾಚ್ಯುತರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ನೇಮಿಕುಮಾರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಶ್ವರರಿಗೂ, ಹಿರಿಯರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯುದ್ಧಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಅವನ ಸಹೋದರರೂ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ

ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಹೊರಟರು. ಹೀಗೆ ಪಾಂಡವರು, ಮನ್ಮಥ, ಸಮಸ್ತ ಹರಿವಂಶದ ರಾಜರುಗಳು ಇವರುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ಆನೆಗಳನ್ನೇರಿ ಶುಭಶಕುನಗಳಂತಾಗುತ್ತಿರಲು ದ್ವಾರಾವತಿಮುಂದೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಜರಾಸಂಧ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬೀಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯಿಂದ ಬಂದ ದೂತನೋವನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಸ್ತರಿಗೆ "ಎಲೈ ರಾಜನೆ! ನಿಮಗೊದಗಿರುವೀಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾಳಶಂಬರ ಮೊದಲಾದ ಖೇಚರರಾಜರನ್ನು ಜರಾಸಂಧನ ಸಾಮಂತರಾದ ಜರಾದ ಕೆಲವರು ಖೇಚರರು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ" ಎನಲು, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ವಸುದೇವ ಮನ್ಮಥ ಶಂಭುಕುಮಾರ ಇವರುಗಳನ್ನು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗಧ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನು ಅಳಿಯುವನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿತನಾದನು. ಉಭಯಪಕ್ಷದವರೂ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದರು.

೨೭. ಪ್ರಥಮಕಾಳಗ ನಂದಿ

ಮಗಧೇಶ್ವರನಾದ ಜರಾಸಂಧ ಮತ್ತು ಮಧುಮಥನನಾದ ಕೃಷ್ಣ ಅವರುಗಳ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಲು ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಶೂರನಾದ ಕರ್ಣನಿಗೆ ವೀರಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವೀರಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಿದ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಜರಾಸಂಧನು ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅಶುಭಸೂಚನೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗಮನಿಸದೆ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಾವಿರ ಎಸಳುಗಳುಳ್ಳ ತಾವರೆ

ಯಂತೆ ರಚಿಸೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಕರ್ಣನು ಶಲ್ಯ, ಶಕುನಿ, ದ್ರೋಣ, ಭೂರಿಶ್ರವ, ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ, ವೀರಭದ್ರ, ಸೋಮದತ್ತ, ಸುಶರ್ಮ, ಕೌರವ, ಜಯದತ್ತ, ಬಾಣಾಸುರ, ವೃಷಭದ್ರ, ವಿಂಧ್ಯ, ವಿಕರ್ಣ, ತಾರಕ, ಪುರಂದರ, ದುರ್ದಶನ, ದುಶ್ಯಾಸನ, ದುಂದುಭಿ, ಕನಕಧ್ವಜ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರನ್ನು ಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅಜಿತಂಜಯ, ಅಪರಾಜಿತ, ಸಿಹ್ಮಧ್ವಜ ಮೊದಲಾದರನ್ನುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾರೂಢನಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿ, ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರರತ್ನವನ್ನಿರಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ಖೇಚರರಾಜರನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಾವಲಿಟ್ಟು ಭೇದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಅಜ್ಯೋತನು, ಶೂರನಾದ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬವನನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಗರುಡಾಕಾರವಾದ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಜಯ, ವಿಜಯ, ಪಾಂಚಾಲ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರನ್ನು ಅವರವರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಗರುಡನ ಎಡದ ರೆಕ್ಕೆಯಂತೆಯೂ, ಧರ್ಮರಾಜ, ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಮತ್ಸ್ಯರಾಜ, ಅಭಿಮನ್ಯು, ವಿಂಧ್ಯಕ, ಘಟೋದ್ಗಜ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಅವರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಬಲದ ರೆಕ್ಕೆಯಂತೆಯೂ, ನೇಮಿರಥ, ಸಾಗರಚಂದ್ರ, ದೃಢರಥ, ಚಿತ್ರಭಾನು ಮೊದಲಾದರನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಂತೆಯೂ, ಸೋಮದೇವ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರನ್ನು ಕೊರಳಿನಂತೆಯೂ, ದೇವಸೇನ, ದೀಪಾಯನ ಮೊದಲಾದ ಅರಸರನ್ನು ಬಾಲದಂತೆಯೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾರೂಢನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಅದರ ಉದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾರೂಢನಾದ ಬಲರಾಮನನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಳಿದ ಖೇಚರ ಭೂಚರ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರವರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಆ ಬಲಕೇಶವರ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ವ್ಯಂತರರು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಸಭೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಅಸಮಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಿಧಿರಾಗಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಾಗುವಂತೆ ಉಭಯ ಪಕ್ಷದ ಸೇನೆಗಳು ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ಬಿದ್ದುವು. ಆನೆಯವರು ಆನೆಯವರೊಡನೆಯೂ, ಕುದುರೆಯವರು ಕುದುರೆಯವರೊಡನೆಯೂ, ಭಟರು ಭಟರೊಡನೆಯೂ ಹೋರಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಉಭಯಪಕ್ಷದ ಜಿಲ್ಲುಗಾರರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲುಗಳು

ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಗಲಿ, ಯುದ್ಧರಂಗದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪರ ಗಟ್ಟಿದಂತೆ, ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇರ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಡಿದ ಸೈನಿಕರ ಮತ್ತು ವಾಹನಗಳ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾದ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧರಂಗವು ತುಂಬಿಹೋಗಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಅತಿಭಯಂಕರವಾಗಿ ಆ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು, ಜರಾಸಂಧನಕಡೆಯ ಎರಡು ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆಯೂ ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆಯ ಒಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆಯೂ ನಾಶವಾದುವು. ಆಗ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವು, ಯಾವಾಗಲೂ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಡೊಡನೆಯೇ ಉಭಯಪಕ್ಷದವರೂ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಗ್ರಸೇನರಾಜನಿಗೆ ವೀರಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ, ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನೂ ಶ್ವೇತರಾಜನನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಜರಾಸಂಧನು, ಶತ್ರುಕ್ಷಯರಾಜನಿಗೆ ವೀರಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೌರವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸೇರಿಸಿದನು. ಕೃಷ್ಣ ಜರಾಸಂಧರು ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಜಾರೂಢರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ವೇತರಾಜನು ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಷ್ಮನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಭೀಷ್ಮರು ರೇಗಿ ಒಂದೇಬಾಣದಿಂದ ಆ ಶ್ವೇತರಾಜನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರು. ಆಗ ಉಗ್ರಸೇನರಾಜನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಭೀಷ್ಮರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಲೂ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರು.

ಆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಡ ಕೂಡಲೆ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದುವು. ಜರಾಸಂಧನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಗ ಕಾಮದಂತನು ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವನಿಗಿರಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮನು ನಿಂತು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು, ಬಲರಾಮನಿಗಿರಲಾಗಿ ಭೀಷ್ಮನು ಬಂದು ನಿಂತನು. ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪರಂತಪನಂಬವನು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರುಪದನು ಒಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಪರಂತಪನ ಕೈ ಮೇಲಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅರ್ಜುನನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅರ್ಜುನನಿಗಿರಲಾಗಿ ಶಲ್ಯನು ಬಂದನು. ಅವರಿವರ ಶರಸಂಧಾನದಿಂದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಬುಗಳೇ ತುಂಬಿಹೋಗಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಿಯು ಕಾಣದಂತಾಯಿತು. ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಮದಂ

ತನಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಅಶನಿಘೋಷರಾಜನು ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಒಲರಾವನ ಕಡೆಯ ಅನುಚಾರಣನೆಂಬವನು ಕೊಂದನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾಯುತು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಆ ಮರುದಿನ ಪುನಃ ಸೈನ್ಯಗಳೆರಡೂ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದುವು. ಕದನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸತ್ಯಕನೆಂಬವನು ವಜ್ರಬಾಹುವನ್ನು ಕೊಂದನು. ಜಯದ್ರಥನು ಉತ್ತರಸನ್ನು ಸೆಂಹರಿಸಿದನು. ಮಹಾಸರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ವಸು ಪಾಲನು ನಕುಲನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ವಿರಥನಾದನು. ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೂ ಕೃಪನೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಹೋರಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಯಂ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

೨೮. ಅಭಿಮನ್ಯುಕವಳಿಗೆ ನಂದಿ

ಆ ಐದನೆಯ ದಿವಸ ಸೂರ್ಯೋದಯಾನಂತರ ಸೈನ್ಯಗಳೆರಡೂ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದುವು. ಕೌರವನು ಅಸುರರಾಜರಾದ ಸಂಪತ್ಕರನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಅವರು ಮಾಯಾಬಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ತಂದೊಡ್ಡಿದರು. ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಿಹ್ಮ, ಶಾರ್ದೂಲ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರವೃಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅತ್ಯುನ್ನತಗಳಾದ ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳಿಂದಲೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅತಿಭಯಂಕರರಾದ ಭಟರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಸೇನಾಸಮೂಹವು ಬಂದ. ನಿಂತಿತು. ಹೀಗೆ ಬಂದುನಿಂತ ಮಾಯಾಬಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಅರ್ಜುನನು ಬಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದದು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಇತ್ತ ದ್ರೋಣನು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇನಾಪತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಗೊಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ "ಈ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ವನ್ನು ಭೇದಿಸಬಲ್ಲ ಅರ್ಜುನನು ರಾಕ್ಷಸಸೇನೆಗೆ ಇದಿರಾದನು. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣ ನಿಗೂ, ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ "ಅರ್ಜುನನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಈ ಚಕ್ರ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸಲಾರರೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಹುದೇ? ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲಿ"

ಎಂದನು. ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ಅಭಿಮನ್ಯುವನ್ನು ಕುರಿತು “ ಮಗನೆ! ನೀನಿನ್ನೂ ಬಾಲಕನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಮಪುರಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗಾದರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಿಡು ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕವನು ತಂದೆಯೇ! ಸಿಹದ ಮರಿಯು ಆನೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸುಗ್ಗಲು ಹೆದರುವುದೇ? ಅಗತ್ಯಮುನಿಯು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನವನಾದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ನಾಶವಾಗಿರುವ ಶತ್ರುಸೈನಿಕರಿಗಿಂತ ನೂರರಷ್ಟು ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಾನಿಂ ದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡಿ ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಜಯಶೀಲನಾಗಿ ಬರುವೆನು ” ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನು “ ಮಗನೆ! ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುವದಿಲ್ಲವೇ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವು “ ತಂದೆಯೇ! ಇದೇನೀ ಭಿನ್ನವಾದ ಮಾತನಾಡುವಿರಿ? ನಾನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಗನು. ನಿಮಗೆ ಮಗನಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿತ್ತರೆ ತಂದೆಯು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸುವನೇ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪೌರುಷವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ನಾನು ಚಂದ್ರವಂಶಜನೇ? ನಾನು ಕೃಷ್ಣನ ತಂಗಿಯ ಮಗನಲ್ಲವೇ? ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡಿ. ನೀವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟುಕಳುಹಿ ಅಥವಾ ಕಳುಹದಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮಾಣೆಗೂ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಡುತುಂಡು ಮಾಡದೆ ಬಿಡೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಧರ್ಮರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಿದನು. ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಭದ್ರೆಯು ಕಂಬನಿಗೂಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳ್ಳುವಳಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಮಗನೆ! ಒರಗೆಯ ಬಾಲಕರ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ದೇವಾ? ನೀನಿನ್ನೂ ಹಸುಕೆ. ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧಕಾರ್ಯವೆಂದರೇನು? ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯರಾದ ಪಟುಭಟರೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿಗಳಿರುವಾಗ ನೀನೇತಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಹೆತ್ತಹೊಟ್ಟೆಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ತಂದು ಹೋಗಬೇಡ ” ಎಂದು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ತಡೆದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವು “ ಅಮ್ಮಾ! ನೀವೇ ತಕ್ಕ ಯೋಚಿಸುವಿರಿ? ಕೆಂಡವು ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಡಲಾರದೇ? ನಾನು ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನವನಾದರೂ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಲಾರನೇ? ನಾನು ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಮೃತಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಂದು

ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ತಾಯೇ ! ತಾವೇನೂ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿ ಆ ಕೌರವನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಮನ ಬಾಯಿಗೆಕ್ಕಿ ಹಿಂದಿರುಗುವೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನೋರಗೆಯರಸುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ದಿವ್ಯವಾದ ರಥವನ್ನೇರಿ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಹೀಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಮನ್ಯುವನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರೋಣನು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಅಭಿಮನ್ಯು ಎಗಿರಿದರಾಗಿ ನೂಂಕಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೆ ಮಗು ! ಅಸಹಾಯಶೂರರಾದ ಅನೇಕ ಸುಭಟರಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೇ ? ಈ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವು. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದನಾ ಧ್ಯವು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಡು ” ಎಂದನು. ‘ಅವಕ್ಕೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ‘ ‘ ಗುರುಗಳೆ ! ಸ್ವಲ್ಪವೇರಿಯಾದರೂ ಅನೆಯು ಬಾಳೆಯ ದೊಡ್ಡವನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂತೆ ನಾನು ಹುಡುಗನಾದರೂ ಈ ದೊಡ್ಡಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುವೆನು. ಆನೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮೂಹವು ಸಿಹ್ಮದಮರಿಗಿದರೇ ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪಾರ್ಚನೆಮಾಡುವಂತೆ ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ರಥವನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಖಂಡಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ವಿರಥರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಅಪರಿಮಿತಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ ಮೊದಲಾದವರು ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗಿರಿದರಾಗಿ ಕರ್ಣ, ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು ತಡೆದರು.

ಇತ್ತ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ತನಗಿರಿದರಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಭೀಷ್ಮರು ಮನಸೊಂದು ಅಭಿಮನ್ಯುವನ್ನು ಕುರಿತು “ ಅಣ್ಣಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ! ಏನಿದು ? ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಬಬ್ಬನೇ ಮಗನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂದುಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೇ ? ನೀನೇನೋ ಒಳ್ಳೆ. ಬಂದೆ, ಆದರೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಮಗುವೆ ! ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು. ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನು. ” ಎಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವು “ ತಾತನೆ ! ನಾನೀ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯಕ್ಕಳುಕಿ ಈಗ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ ಚಂದ್ರಮಾಶಕ್ಕೆ ಅವಮಾನವಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಷ್ಮರು ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿದವರಾಗಿ

ರಲು, ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಅವರ ರಥಕ್ಕೂ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಿ ಅನೇಕ ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ರಥ, ಭಟರುಗಳನ್ನು ಬಂದೇಸಮನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೌರವನ ಮಗನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಂದು ಇದಿರಾದನು. ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಬಂದೇ ದಿವ್ಯಶರದಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಸೂರ್ವರು ಬಂದು ಇದಿರಾದರು. ಆ ಶೂರಾಗ್ರಣಿಯು ಅವಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದುರುಳಿಸಿದನು ಆ ದಿನ ತಾಸೂಬ್ಬನೇ ಬಂದು ಅಕ್ಕೋಷಿಣೀ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಆ ಬಾಲಕನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಿನ್ನರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಕೌರವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರೂ ಸತ್ತುಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಆಗ ಸಿಂಧುರಾಜನು ಕೌರವನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಸೈಂಧವನೊಡನೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಬಹಳ ಕೌತಲದಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತ ಬಾಣಗಳಿಂದವನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಬುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋದುವು. ಕೊಂಬುಮುರಿದ ಆಸೆಯಂತೆ ಸಿರಾಯುಧನಾಗಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ನಿಂತಿರಲು, ಸೈಂಧವನು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ವೀರಶ್ರೀಯ ಕರುಮಾಡದ ಕಲಶವೋ ಎಂಬಂತೆ ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ತಲೆಯು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಮರುಗಿದರು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾದನು. ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಏಳೆಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿತು. ಅತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ಸಂಸಮ್ಪ್ರಕದನ್ನು ಮೋಲಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಜೀಡಿಗೆ ಬಂದು ಜೀಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧುಬಳಗದವರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸುಭದ್ರೆಯೂ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಡಿಲಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನವಿಲಿನಂತೆ ಬೆದರಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪುತ್ರನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿ ಪಂಚಲಿಸಿ ರೋದಿಸುತ್ತಾ “ನನ್ನ ಪುತ್ರನು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಭೇದಕ್ಕೆ ಹೋದ ತೆರನೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಧರ್ಮರಾಜನು “ಅರ್ಜುನ! ಕೇಳು, ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಎಂತಹ ಬಿಲ್ಲೋಜನೂ ಅನುಮಾನಿಸುವನೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಬಂದು ತಾನು ಆ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು ನಾವೆಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಬೇಡವೆಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದರೂ ಕೇಳದೆ ತಾನೇ ಹೊರಟುಹೋದನು” ಎನಲು ಆಗ ಪಕ್ಕದ

ಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅರ್ಜುನನೆ! ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ವೀರನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನರಾರು? ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ತೋಳನುಗ್ಗಿದಂತೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಅವನೆಂತಹ ಶೂರನೊ! ಹಸುಳೆಯಾದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಇಂದು ಒಂದಕ್ಕೋಹಿಣೀ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತೇ? ನಖದಂತ ಹೀನವಾದ ಸಿಹ್ಮವನ್ನು ಆನೆಯು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಅಂಬುಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೀರಿಹೋಗಿ ಬರಿ ಗೈಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಕುಮಾರನನ್ನು ಆ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯಾದ ಸೌಂಧವನು ಮೋಸದಿಂದ ಕೊಂದನು” ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ “ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನಾಮಗುವನ್ನು ಸೆಂಹರಿಸಿದ ನೀಚನಾದ ಸೌಂಧವನನ್ನು ನಾಳೆ ಸಾಯುಕಾಲದೊಳಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಾರದಿದ್ದರೆ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಂದು ಕೂಡಿದುವು. ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಸೌಂಧವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವನೆಂಬ ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೌರವನು, ಉಪಾಯದಿಂದ ಸೌಂಧವನನ್ನು ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅರ್ಜುನನು ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವನೆಂದೂ ಅವನು ಸತ್ತರೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿ ಆ ದಿನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ, ಹೊರಸೂತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಟರೂ, ಅದರೊಡೊಳಗೆ ಜಿಲ್ಲುಗಾರರೂ, ಅದರೊಳಗೆ ತುರಗಸೈನ್ಯವೂ, ಅನಂತರ ರಥಗಳೂ, ಅದರೊಳಗೆ ಗಜಸೈನ್ಯವೂ, ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲಾ ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಸೌಂಧವನನ್ನು ಬಹು ಜೋಪಾನವಾಗಿರಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣ, ಭಗದತ್ತ, ಭೂದಿಸ್ರವ ಮೊದಲಾದ ವೀರರನ್ನೂ ಆತನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣ, ಭೀಷ್ಮ, ದುಶ್ಯಾಸನ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಕಾಪಿಟ್ಟನು. ಇತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಘಟೋದ್ಗಜ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕಾವಲಾಗಿರಿಸಿ, ಉಳಿದ ವೀರರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ, ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯಂತೆ, ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಉಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಹುಸೈನ್ಯವು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಯಿತು ಹೀಗೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಜುನನಿಗಿರಾಗಿ ಶಲ್ಯನು ಬಂದುಬಿದ್ದು

ಸತ್ಯನು. ಅನುತರ ಮಾದ್ರೀಶ್ವರನೂ ಭಗದತ್ತನೂ ಇದಿರಾದರು. ಆಗ ಧರ್ಮ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅರ್ಜುನನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಭೀಮನು ಬಂದು ಭಗದ ತ್ತನನ್ನು ಕೊಂದನು. ಸತ್ಯಕನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಭೂರಿಸ್ರವನನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಕೊಂದು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರಲು ದ್ರೋಣನು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಅವ ನೊಡನೆ ಅರ್ಜುನನು ಎರಡು ಜಾವದವರೆಗೆ ಕಾದಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಇದಿರಾದ ಭೀಷ್ಮನ ರಥವನ್ನೂ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಕೌರವನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಕೃಪ ಕರ್ಣ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ಸೈಂಧವನ ಸೈನ್ಯ ವನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದವನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅರ್ಜುನನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ದಮೇಲೆ ತನಗೆ ಉಳಿವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೈಂಧವನೂ ಬಹಳ ಹೊಡೆದಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ಅರ್ಜುನನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವರಾರು ? ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲೇ ವೀರಪಾರ್ಥನು ಸೈಂಧವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತ ನಾದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋದರು.

೨೯. ಭೀಷ್ಮನಿರ್ವೇಗ ನೆಂಧಿ

ಆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎರಡುಪಕ್ಷದ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಉಭಯಪಕ್ಷದ ಸೈನ್ಯಗಳ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥರು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತ ಒಡು ಕೂರತನದಿಂದ ಕಾದಾ ಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನ ಭೀಮನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಅತ್ಯಂತಕೋಪದಿಂದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವನಮೇಲೆ ಕೌರವನ ನೂರುಮಂದಿ ತಮ್ಮಂದಿರು ಬಂದು ಬಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತಕೋಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಆಗ ಭೀಮ ನು ಕೆಲವರನ್ನು ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದೂ, ಕೆಲವರನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಗುದ್ದಿಯೂ, ಕೆಲವರನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದೂ, ಕೆಲವರನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎಸೆದೂ, ಕೆಲವರನ್ನು ಒಬ್ಬರಮೇಲೊಬ್ಬರನ್ನು ಎತ್ತಿಹಾಕಿಯೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದನು. ಅಷ್ಟುಹೊ ತ್ತಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಲು ಸೈನ್ಯಗಳು ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುವು. ಕೌರವನು

ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಾ, ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಕರೆಸಿ ' ನಿಮ್ಮಂತಹ ಜಗದೇಕಸಾಹಸಿಗಳಿದ್ದೂ ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಒಲಿಗೊಟ್ಟಿರು ' ಎಂದು ಶೋಕದಿಂದ ಹೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು " ಎಲೈ ಕೌರವನೇ! ನಾಳೆ ನನ್ನ ಪೌರುಷವನ್ನು ನೋಡು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನವಾಡಿದರು. ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಸೈನ್ಯಗಳು ಒಂದು ಸೇರಿದುವು. ಭೀಷ್ಮನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದವರನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅಭೇದ್ಯವಾದ ವಜ್ರಕವಚವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತುವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಿವ್ಯರಥವನ್ನೇರಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿನೀ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಡೆಗಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಗಿರಲಾಗಿ ಬಂದು ಅರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಭೀಷ್ಮನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಜುನನು ಪ್ರತಿರಗಳಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದನು. ಅತ್ಯಂತಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಹು ಸೈನ್ಯವು ನಾಶವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ " ಅನುಜರೆ! ಇಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮರು ತೋರಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಸಾಹಸವನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಯೂ ಕೇಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅವರ ಕೈಸೇರುವಳು. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಾಕಿದವರೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದರೆ ರಕ್ಷಿಸುವರಾರು? ಬೇಲಿಯೇ ಹೊಲವನ್ನು ಮೇದಂತೆಯೂ ತಾಯಿ ಹಾಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಷವಾದಂತೆಯೂ ಆಯಿತಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕುವಾಯವೇನು?" ಎನಲು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನು " ಅಣ್ಣಾ! ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯೇಕೆ? ಭೀಷ್ಮರು ವಯೋವೃದ್ಧರು ಮತ್ತು ಗುಣವಂತರು. ಅವರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಹುಟ್ಟುವಂತೆ ನಿರ್ವೇಗನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೊಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ತಕ್ಕ ಜನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾದುದೆಂದು ಆ ಬೋಧಕರಿಂದ ತಿಳಿದು ಧರ್ಮರಾಜನು ತುಷ್ಟನಾದನು. ಅತ್ತ ಭೀಷ್ಮನು ತಾನು ಸಲಹಿದ ಬಾಲಕರಮೇಲೆ ತಾನೇ ಕೈಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯನು ತುಚ್ಛವಾದ ಆಶೆಗೊಳಗಾಗಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನರಕವನೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ನಿರ್ವೇಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸೈನ್ಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದುನಿಂತರೂ " ಈ ಸಂಸಾರ

ಸುಖವು ಹಿಂಸಾದಿದೋಷಗಳಿಂದುಂಟಾದುದು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಪಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ರೌದ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತ ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ರಥವನ್ನೇರಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯಕ್ಕಿರಿದರಾದನು. ಆಗ ಮೋಕ್ಷಗಾವಿಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಲೂ ತನು ಬೇರೆ ಆತ್ಮನು ಬೇರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಲೂ ದೀಕ್ಷಾಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಭೀಷ್ಮನು ಪಾದರಸದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಡೆಯುವವನಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಜುನನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಅನೇಕ ಬಾಣಗಳು ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾಟಿದುವು. ಗರಿಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾಟಿದ್ದ ಆ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೀಷ್ಮನು ಹೂವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷದಂತೆಯೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಗಲಿತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಪಕ್ಷಿಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಶೋಭಿಸಿದನು. ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆಬಂದು ರಕ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂಶುಗಳ ಕೊನೆಗಳು ಭೀಷ್ಮನ ತೇಜಸ್ಸೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಮೊಳಕೆಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಬಾಣಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಭೀಷ್ಮನು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ರಥದ ಕಂಠವನ್ನೊರಗಿ ನಿಂತನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಧರ್ಮರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೊಬ್ಬಿದರು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಇನನು ಅಸ್ತಂಗತನಾದನು. ಸೈನ್ಯಗಳು ಬೀಡಿಗೆ ತೆರಳಿದುವು. ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಾಟಿದ್ದ ಅಂಶುಗಳಿಂದಾದ ನೋವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಆತ್ಮನನ್ನು ದೇಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಸಿ, ಅಕ್ಷಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರರಾದ ಪಂಚಪರಮೇಶ್ವರಿಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಭೀಷ್ಮನು ದೇಹಭಾರವನ್ನಿಳಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಆ ಮರುದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿರಲು, ಕೌರವನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕರೆಸಿ "ಭೀಷ್ಮರಂತಹ ಸಾಹಸಿಯನ್ನು ಕೊಂದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಮನಾರು? ತನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂತೆ ಚತ್ವರ್ವ್ಯಾಹವನ್ನೊಡೆದು ಸೈಂಧವನನ್ನು ಕೊಂದ ಖೇರನಾದ ಕಿರೀಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾರುಂಟು? ನನ್ನ ನೂರುಬನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಸಮನಾದ ಶೂರನಾರುಂಟು? ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರು ನೂರ್ವರನ್ನೂ ಕೊಂದ ಭೀಮನಿಗೆ ಸಮನಾರು? ಹೇಳು" ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕರ್ಣನು "ಇಂದು ನನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ರಥವನ್ನೇರಿ ವಜ್ರಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೌರವನ

ಒಂದು ಅಕ್ಕೋಹಿಣೀ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕರ್ಣನ ಏಟನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಪಾಂಡವರ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಚಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದುದು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮನು ಆತ್ಮಂತಕೋಪದಿಂದ ಕರ್ಣನಿ ಗಿರಿದಿರಾದನು. ಅವನನ್ನು ಕರ್ಣನು ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಮೂರ್ಛಗೊಳಿಸಿದನು ಆಗ ಘಟೋದ್ಗಜನು ಕರ್ಣನಿಗಿರಿದಿರಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಲವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು ಕರ್ಣ ನು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು ; ಘಟೋದ್ಗಜನ ಮರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಂತಿ ನಾದ ಧರ್ಮಜನು ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಕರ್ಣನು ಅವನನ್ನು ಎರಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ; ಬಳಿಕ ನಕುಲಸಹದೇವರು ಬಂದರು ; ಅವರನ್ನೂ ಕರ್ಣನು ಹಿಮ್ಮೆ ಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅರ್ಜುನನು ತನಗಿರಿದಿರಾದ ಶತ್ರುರಾಜರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಲರಾಮನೊಂದು ಕಡೆ ಜರಾಸಂಧನ ಮಗ ಕಾಲವಯನೊ ಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನೂ ಅವನಕಡೆಯ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಮುಕುಟಬದ್ಧರನ್ನೂ ಕೊಂದನು. ಆಗ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಮರುದಿನ ಕೌರವನು ದ್ರೋಣನಿಗೆ ವೀರಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿದನು. ಬಿಲ್ಲು ಎದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದ್ರೋಣನ ಏಟಿನಿಂದ ಪಾಂಡವರ ಸೈನ್ಯವು ಬಹಳ ವಾಗಿ ನಾಶವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರುಪದನು ದ್ರೋಣನಿಗಿರಿದಿರಾಗಲು ದ್ರೋಣನು “ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯಾ? ಬೇಡ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದ್ರುಪದನು “ಎಲ ವೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ! ದೊಡ್ಡ ಬಾಳೆಯಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ರಾಜಾನ್ನವನ್ನೂ, ದೋಸೆ, ಕಡುಬು, ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಡಿಸಿದರೆ ಆಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಲು ದ್ರೋಣನು ಒಂದೇ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವನ ಮಗನಾದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸು ತಂದೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಕಡುಗೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ ದ್ರೋಣನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನಮೇಲೆಯೂ ದ್ರೋಣನೊಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದು ಬಲಹೀನವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರೋಣನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಿಂತನು. ಆಗ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ದ್ರೋಣನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿತು.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜರಾಸಂಧನ ತಮ್ಮನಾದ ಶಂಕುಕರ್ಣಿಯು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನರೊಡನೆ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣ ಸಕಡೆಯ ನಂದನೆಂಬ ರಾಜನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕೌರವನು ದ್ರೋಣನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಆಗ ಕರ್ಣನು " ಎಲೈ ಕೌರವನೆ! ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ? ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿನ್ನೂ ಅನೇಕಮಂದಿ ಸುಭಟರಿರುವರು. ಉಭಯಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಮರುಕವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣರ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಸನವೇಕೆ? ನಾನಿನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವೆನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರಿವರೆಂದು ನೋಡದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು. ಕೌಂತೇಯರೋ, ಗಿವುಂತೇಯರೋ, ಯಾರುತಾನೆ ನನ್ನ ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಬಲ್ಲರು? ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಡು " ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಲು, ಕೌರವನು ಅವನಿಗೆ ಆ ದಿನದ ವೀರಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಶಲ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ " ನೀನೂ ಕರ್ಣನೂ ಕೈತೆಗೆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೂ ಪುತ್ರರೂ ನಾಶವಾಗಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದಿರುವೆನು. ನೀವೀವರೂ ನನ್ನೆರಡು ತೋಳುಗಳಂತೆಯೂ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆಯೂ ಇರುವಿರಿ. ಈ ಪರಾಭವವು ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ನನಗಲ್ಲ. " ಎಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ತಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶಲ್ಯನು " ಎಲೈ ಕುರುರಾಜನೆ! ಸತ್ತವರಿಗೆ ದುಃಖಪಟ್ಟರೆ ಅವರು ಬೇವಿಸುವರೇ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ನೀನು ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸಬಹುದೇ? ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಹೋದರರನ್ನೂ ಕೊಂದ ಆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನು. ನೀನು ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡು " ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೌರವನು ತುಷ್ಟನಾಗಿ " ನೀನು ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆಯಾದರೆ ನಾನಾಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡದೆ ಮನ್ನಿಸು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಲ್ಯನಿಂದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ " ಈ ದಿನ ಕರ್ಣನು ಪಾಂಡವರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೊಲ್ಲುವನು, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಬೇಕು " ಎಂದು ಆತನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು. ಆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲ ಕೆಲವರನ್ನು ಕರ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅವರು ಬಂದು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಮರುದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನೇ ಬರುವುದರಿಂದ ದೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಕರ್ಣನು ಸಕ್ಕು " ರೋಗಿ ಬಯಸಿದುದನ್ನೇ ವೈದ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಬರಹೇಳು " ಎಂದು

ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿ ತಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ “ ಶೂರರಾದ ಪಾಂಡವರು ನನಗೆ ಸಹೋದರರು. ಅವರನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಪಾಪಸಂಘಟನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೌರವನು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಬಲದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲೊಪ್ಪದಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದೇ ನ್ಯಾಯವು. ಆಗಲಿ, ಅನ್ನವಿತ್ತು ಸಾಕಿ ನನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ ಕೌರವನಿಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಣವನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವೆನು ” ಎಂದು ಮರುದಿನ ಜಿನಪೂಜನಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬದಲನುವಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜರಾಸಂಧನು ಜಯದ್ರಥನೆಂಬವನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನು ಅವನಿಗಿರಿದರಾಗಲು ಪದ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಆ ದಿನದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರನ್ನು ಅವರ ಸೈನ್ಯದವರು ಅವರ ಬಿರುದುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

೩೦. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕಾಳಗ ಸಂಧಿ

ಆ ದಿನ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಯುದ್ಧವು ಮೊದಲಾಯ್ತು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷದ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶಕುನಿಗೆ ಭೀಮನು ಇದಿರಾಗಿ ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದವನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಕುನಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದನು; ಅವನನ್ನು ಸಾಳುವನು ಕೊಂದನು. ಅನಂತರ ಭೀಮನನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಅರ್ಜುನನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕರ್ಣನಿಗಿರಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಧನುಷ್ಯಂಕಾರಮಾಡಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಆ ಬಾಣಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದುವು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯಶರಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ ಕರ್ಣನು ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಅದನ್ನು ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದನು. ಕರ್ಣನು ಶೈಲಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ವಚ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗರಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಕರ್ಣನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಪ್ರತಿಶರಗಳಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು

ನೋಡಿ ಕರ್ಣನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ ಕಾಲಾ
ಗ್ನಿ ಶರವನ್ನು ಹೂಡಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಲುನುಮಾದನು. ಆಗ ತಾನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂ
ದಿರಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ
ಕೊಂತಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆಯು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು “ ಸಮುದ್ರವು ಮೇರೆದಷ್ಟಿದರೂ
ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪಲಾರೆನು ” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡದೆ
ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು “ ಎಲವೊ ಕರ್ಣ ! ಕೌರವನು ನಿನ್ನನ್ನೇ
ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಅವನಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕೆ
ನಿಂತಿರುವೆ ? ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಶಲ್ಯನು ತನ್ನ ವಿಶ್ವೇಯ ಬಲ
ದಿಂದ ತಮ್ಮ ರಥದಂತಹ ಅನೇಕ ರಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಎತ್ತ ನೋಡಿ
ದರೂ ಕರ್ಣನ ರಥಗಳೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತಾದುವು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಹೊಂದಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಶಲ್ಯನ
ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹಾಗಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಂದರೆ
ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಅರ್ಜು
ನನು ಪರವಿದ್ಯಾಭೇದಿನಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾ ಬಹುರೂಪಿಣೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿ
ಹರಿಸಿ ರಥವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೂಂಕಿ ಅಮೋಘವಾದ ಬಾಣದಿಂದ ಶಲ್ಯನ ತಲೆ
ಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದನು. ಸಾರಥಿಯಾದ ಶಲ್ಯನ ಮರಣದಿಂದ ಬಹುಕೋಪಗೊಂಡು
ಕರ್ಣನು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಮಾಡಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ಬಂ
ದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅವನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದನು. ಕುರುಭೂಪತಿಯ ಜಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಂಟಪದ ಮಣಿಕಲಶವು ಉರುಳಿತೋ, ಕೌರವನ ಪುಣ್ಯವುಂಜದ ಭರಣಿ
ಯ ಮುಚ್ಚಳವು ಕಳಚಿಬಿದ್ದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಆ ಕರ್ಣನ ಮಣಿಕಿರೀಟವು ಕೆಳಕ್ಕೆ
ಬಿದ್ದಿತು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ಮೋನ್ಮುಖನಾದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹೋ
ದರು. ಆತಾತ್ರಿ ಕರ್ಣನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲೆಲ್ಲರೊಂದಿಗಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕುಟಭಂಗವಾ
ದುದನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನಂತಹ ಸಾಹಸಿಯಾದ ಯೋಧನಿಗೆ ಮಕುಟಭಂಗವು
ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪರಿಗ್ರ
ಹಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸುದರ್ಶವೆಂಬೊಂದು ವನಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ದಮವರರೆಂಬ ಮುನೀಶರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಅವರು ಕರ್ಣ
ನಿಗುಳಿದಿರುವುದು ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿತ್ತರು.
ಅವನು ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದವರೆಗೆ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಕರ್ಣನು ಹೊರಟುಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ, ಕೌರವನು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯನೊಡನೆ ಬೀಡಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬಹುರೂಪಿನಿಯೆಂಬ ಏದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಶಂಪಾಯನಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ವಿವಾಸಾಧನಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಉಭಯಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದುವು. ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೌರವನಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಂಡವರು ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನರಿಯಲು ಚಾರರನ್ನಟ್ಟಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಟನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಕೌರವನು ವೈಶಂಪಾಯನಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕಿಳಿದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಭೀಮನು ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ಆ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಅವನೊಡನೆ ಹೊರಟರು. ಭೀಮನು ಕೌರವನಿದ್ದ ಕೊಳದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರಿಗಿಳಿದು ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಧರ್ಮರಾಜನು “ ಭೀಮನೆ! ನೀರೊಳಗಿರುವ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ” ಎನಲು ಅದಕ್ಕವನ ತಮ್ಮಂದಿರು “ ಪ್ರಬಲನಾದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ನ್ಯಾಯವು ” ಎಂದರು. ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು “ ಸಹೋದರರೆ! ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ನನ್ನ ಸುಮತಿಯಂತೆ ನಡೆದು ಈಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ” ಎನಲು ಅವರು ಅಸ್ಥಾನ ಮಾತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟರು. ಭೀಮನು ಸರೋವರದ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ ಎಲವೋ ಕೌರವ! ಹಟಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು, ತಮ್ಮಂದಿರು, ಬಾಂಧವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ನೀನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಆಡಗಿರುವೆಯಾ? ಬೇಗ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಾ. ಎಲ್ಲರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ವದ ಮಾತನಾಡಿ ಮಾಸೆತಿರುಹಿ ಈಗ ಓಡಿಬಂದು ಅವಿತುಕೊಂಡರೆ ಜನರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡರೇ? ಬಹುಮಂದಿ ಅತಿರಥಮಹಾವಿಧವಿದ್ದರೂ ಗೆಲಲಾರೆನೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಳ್ಳಿಗುಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ? ಹೊರಗೆ ಬಾ ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಭೀಮನ ಗರ್ಜನೆಯಿಂದಾ ಕೊಳದ ನೀರು ಉಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯ್ತು. ಆ ಕೂಗಿನಿಂದ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಮಾಡಲಾರದೆ ಮಾಸಸಿಧಿಯಾದ ಕೌರವನು ಅಲ್ಲಿಂದಿದ್ದು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು “ ಭೀಮನಲ್ಲಿ, ಭೀಮನಲ್ಲಿ ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಸರೋವರದಿಂದ ಕೃತಾಂತನಂತೆ

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೀಮನಿಗೆ ದಿರಾದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮನು ರುಢಿರೋದಾಗಿ ಗದೆಯನ್ನು ತೂಗುತ್ತ “ಎಲೈ ಕುರುಪತಿಯೆ! ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಹಟವನ್ನು ಬಿಡು. ಧರ್ಮರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸುಖವಾಗಿರು.” ಎನಲು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋಧನನು “ಎಲವೋ ಭೀಮ! ನನ್ನ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನೀ ಬಾಹುಬಲವು ಕಡಮೆಯಾಗುವುದೇ? ನಿನಗೆ ಹೆದರಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೇ?” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೈಮುಗಿದು “ಎಲೈ ಕೌರವನೇ! ಐಶ್ವರ್ಯವು ಯಾರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು? ಮೊದಲಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕುರುಪತಿಯು “ನನ್ನ ಅನುಜರನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಬಲಿಗೊಟ್ಟ ಈಗ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಕೊಡುವೆನೇ? ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವೆನು.” ಎಂದನು. ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ಒಬ್ಬನೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮನು ತಾನು ಮೊದಲು ಕೌರವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮುಂದಾದನು. ಕೌರವನು ಭೀಮನನ್ನು ನೋಡಿ “ಎಲೇ ಭೀಮ! ಹುಡುಕಿ ಕೊಲ್ಲುವ ವ್ಯಾಧನಮುಂದೆ ತಾನಾಗಿ ಬಂದ ಜಿಂಕೆಯಂತಾಯ್ತು. ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೂಜವನ್ನೂ ತೊಡೆಯನ್ನೂ ತಟ್ಟುತ್ತ ಎಡಗಾಲನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆಟ್ಟು ಗದೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ “ಹಿಡಿಹಿಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಹೊಡೆದನು. ಭೀಮಸೇನನು ಆ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೊಮ್ಮೆ ಹೊಡೆದನು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆಯುವ ಎಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಮತ್ತೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೂ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಭೀಮಸೇನನು “ಇದು ಅರಿಗಿನಮನೆಯ ಬೆಂಕಿಯ ಪೆಟ್ಟು, ಇದು ಕೃತಕದ್ರೋತದ ಪೆಟ್ಟು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಡೆದನು. ಆಗ ಕೌರವನು “ಇದು ನನ್ನ ಪುತ್ರರ ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ, ಇದು ನನ್ನ ಅನುಜರ ಕೊಂದುದಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಭೀಮಸೇನನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಹೀಗೆ ಭೀಮಕೌರವರು ತಲೆ, ಬೆನ್ನು, ತೋಳು, ಎದೆ, ಭುಜ, ಹಣೆ, ಕೆನ್ನೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಆಯವರಿತು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೂ ಇದಿರಾಳಿಯ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಬಹಳಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ಕೌರವನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಭೀಮನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನೆಗೆದನು. ಆಗ ಭೀಮನು ಗಡೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕೌರವನ ತೊಡೆಗೆ ಹೊಡೆದನು. ಆ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ತೊಡೆಯು ಬದಲಾಯಿತು. ಕೌರವನು ನಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು; ತೊಡೆಯಿಂದ ರಕ್ತವು ಹರಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮನು ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 'ಭಾವು ಕೌರವನೆ! ಭಾವು! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಹಟಗಾರರಂಟೇ?' ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಒಳಿಕ ಪಾಂಡವರು ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಕೌರವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವನು ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಅತ್ತ ಕೌರವನ ತೊಡೆಗಳು ಮುರಿದವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜರಾಸಂಧನು ಅತ್ಯಂತ ಖಿನ್ನನಾದನು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಲು ಸೈನ್ಯಗಳೆರಡೂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದುವು. ಕೌರವನಿಗಾದವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಪಾಂಡವರ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಅವನನ್ನು ಸೆಹರಿಸಿ ಮುಂದೆಸುಗ್ಗಿ ತನಗಿವಿರಾದ ಪೂಜಪಾಂಡವರಂಬ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಕೊಂದು ಅವರೇ ಪಾಂಡವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೌರವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಆ ತಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೌರವನು ಅವು ಪಾಂಡವರ ತಲೆಗಳೆಲ್ಲವೆಂದೂ ಪೂಜಪಾಂಡುಕುಮಾರರ ತಲೆಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಿ "ಆ ಪಾಂಡವರು ವಜ್ರಶರೀರಿಗಳು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಶಾಲಿಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಹಟವಾಧನೆಮಾಡಿದೆನು. ಕೋಪತಾಪಗಳಿನ್ನೇಕೆ? ಈಗ ನನಗೆ ಪರಲೋಕಮುಖವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉಪಶಮಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವಿದುರಸಂಚೋರ್ವ ಮುನೀಶರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮರುದಿನ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೈದಿದನು.

೩೧. ಕೃಷ್ಣ ಜರಾಸಂಧ ಕಾಳೆಗೆ ನಂದಿ

ಆ ಮರುದಿನ ಜರಾಸಂಧನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗಿ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಂದು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರಾದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛರ, ಅಂಗಾರದೇವ, ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭ, ನೀಲಕಂಠ, ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗ, ನಳಿನಕೇತುಗಳೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರನ್ನು ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣನೂ ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಮರುತವೇಗ, ಸಿಹ್ಯದಾಡ, ಅಕಂಪನ, ಹರಿಕೇತು, ವಜ್ರಬಾಹು, ಅರುಣಚಂದ್ರ, ದಧಿಮುಖ, ಮಾಸಪವೇಗ, ಧ್ರುವಕುಮಾರರೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರನ್ನು ಅನುಗೊಳಿಸಿದನು. ವಿದ್ಯಾಧರರು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧವನ್ನೆರಡರಾದರು. ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಜರಾಸಂಧರ ಭೂಚರ ಸೈನ್ಯಗಳಿಗೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಖೇಡರಸೈನ್ಯಗಳಿಗೂ ಯುದ್ಧವು ಮೊದಲಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾಧರರು ಬಹು ಸಾಹಸದಿಂದ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಜರಾಸಂಧನ ಪಕ್ಷದ ವೃಷಭ ಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸದಿಂದ ಯಾದವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಡೆದು ತತ್ತರಗೊಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲರಾಮನು ಕಡುಕೋಪದಿಂದವನ ಮೀಲೆಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಬಲರಾಮನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವು ಹೆದರಿ ನಿಂತಿತು. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಯಾದವರಕಡೆಯ ವಸುಮಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಘೋರವಾಗಿ ಕಾದುತ್ತಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಜರಾಸಂಧನ ಮಗನಾದ ಕಾಲವಯನು ಇದಿರಾದನು. ಅವನನ್ನು ದಾರಣ, ಪೂರಣ, ಜರತ್ಕುಮಾರ ಮೊದಲಾದ ರಾಜರು ಇದಿರಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅತ್ತ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಕಡೆಯ ವಿದ್ಯಾಧರರ ಕೈಮೇಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜರಾಸಂಧನು ತನ್ನ ಭೂಚರ ಸೇನೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ತಾನು ದಿವ್ಯರಥವನ್ನೇರಿ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಬಂದನು. ಕೃಷ್ಣನೂ ತನ್ನ ರಥವನ್ನೇರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಪೂರ್ವದ ವೈರದಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ಜರಾಸಂಧರ ಕೋಪವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆಗ ಜರಾಸಂಧನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಲೆ ಕೃಷ್ಣ! ನಿನಕಾಯುವವನೆ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕೃಲ್ಮದೇವತೆಯನ್ನು ಬರಹೇಳು. ನೀರೊಳ್ಳಿಯ—ಹಾವಿನ ತಲೆಯಮೇಲೆ

ಹತ್ತಿ, ಕೈಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ನೀರಿನಗುಳ್ಳೆ-ಶಂಖವನ್ನೂ ದಿ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಣ್ಣಿನ ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನೆತ್ತಿ, ಸಾಹಸವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಹೆದರಿ ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿನಗೆ ನನ್ನಂತಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧವೇ? ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು “ ಎಲವೊ ಜರಾಸಂಧ! ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಚಕ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಚಕ್ರ ಎನ್ನುವರು. ಸಾಹಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು? ಕುಂಬಾರನನ್ನೂ “ ಚಕ್ರ ” ಎನ್ನುವರು. ಅವನಂತೆಯೇ ನೀನೊಬ್ಬ ಚಕ್ರಿಯಾಗಿರುವೆ. ಯಾರು ಸಾಹಸಗಳೆಂಬುದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವುದು ” ಎಂದನು. ಈರ್ವರೂ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಬನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜರಾಸಂಧನು ಪುಂಖಾಸುಪುಂಖವಾಗಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಅವನ ಬಾಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟನು. ಜರಾಸಂಧನು ಅಗ್ನಿಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು; ಕೃಷ್ಣನದನ್ನು ಜಲಬಾಣದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಿದನು. ಜರಾಸಂಧನ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಭೂಧರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಗಜಬಾಣವನ್ನು ಸಿಹ್ಮ ಬಾಣದಿಂದಲೂ ಶರಭಬಾಣವನ್ನು ಗಂಡಭೇರುಂಡಬಾಣದಿಂದಲೂ ಕೃಷ್ಣನು ಖಂಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣನು ಖಂಡಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜರಾಸಂಧನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಸುಪ್ರಭವೆಂಬ ತನ್ನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಕೈ ನೀಡಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾದವಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಿಂದಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲರಾಮ, ಧರ್ಮರಾಜ, ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ವಸುಪಾಲ ಮೊದಲಾದ ಯಾದವಪಕ್ಷದ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆಂದು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಶರಸಂಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಜರಾಸಂಧನು “ ಎಲೆ ಕೃಷ್ಣ! ನನಗೆ ಶರಣಾಗು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಗೋ ನೋಡು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಅದು ಬಂದ: ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೂರುಸುತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಬಲದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೃಷ್ಣನು “ ಎಲವೋ ಜರಾಸಂಧ! ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದ ಪುಣ್ಯವು ತೀರಿಹೋಯಿತು. ಈಗ ನಿನಗೆ ಜಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂದೀತು? ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನಾಗರ್ವವನ್ನುಳಿದು ಬಂದು ಶರಣಾಗತನಾಗು ” ಎನಲು, ಜರಾಸಂಧನು “ ನನ್ನ ಚಕ್ರವು ಹೋದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನ

ಶಾಧ್ಯವು ಹೋಗುವುದೇ ? ನೋಡು ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ತನಗೆ ವಶವಾದ ಆ ಚಕ್ರವನ್ನೇ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅದು ಜರಾಸಂಧನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು. ಆಗ ಜಯಭೇರಿಯಾಯ್ತು. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಅಭಯಘೋಷವನ್ನು ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅತ್ತ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ವಸುದೇವ, ಮನ್ಮಥ, ಶಂಭುಕುಮಾರ ಇವರೂ ಖೇಚರರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಜರಾಸಂಧನ ಅನುಜರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದನು.

ಪಾಂಡವರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಗಾಂಧಾರಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನೂ ಕೌರವನ ಪತ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು. ಕರ್ಣನ ವಿಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಂಡವರು ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿ ಕರ್ಣನು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯಣ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾವೂ ದುಃಖಪಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುವ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಜಯಶೀಲರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರನ್ನು ಇದಿಗೊಳ್ಳಲು, ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದಿಂದ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇದಿಗೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಸಿ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ನೇಮಾಶರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ “ ಸ್ವಾಮಿ ! ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖವೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಸುವತ್ತೂ ಉಂಟಾಗುವುದಾಶ್ಚರ್ಯವೇ ? ” ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅನಂತರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ರಾಜರುಗಳನ್ನೂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜಾದಿಗಳನ್ನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಇತ್ತ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಜನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೂ ಎದ್ದರನಿಗೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇಶವನ್ನಿತ್ತು, ಹಸ್ತಿನಾಪುರವನ್ನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಿತ್ತು ತಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣನು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೆಳಸಿ ಮಾರ್ಗತೀರ ಶುದ್ಧದಶಮಿಯ ದಿನ ಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಸಿ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜನೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು, ಚಕ್ರಾದಿ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅಪರಿಮಿತ ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣಬೆಳಸಿ ಆರ್ಯಖಂಡದ ಸಮಸ್ತರಾಜರಿಂದಲೂ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ರಾಜಕನ್ಯಾರತ್ನಗಳನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಭರತೇಶ್ವರರಚಿತವಾದ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತೀರ್ಥಂಕರರ ಜೈತ್ರಾಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿವುಟಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಗಂಗಾನದಿಯ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಮೈಲೆಚ್ಚುಖಂಡದ ರಾಜರನ್ನೂ ದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರದ ತಡೀದು ಮಾಗಧ ಪ್ರಭಾ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಅತಿಶೂರರಾದ ಅನುರರನ್ನೂ ಸಿಂಧುನದಿಗೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ದಲ್ಲಿರುವ ಮೈಲೆಚ್ಚುದೇಶದ ರಾಜರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ಉತ್ತಮವಸ್ತು ವಾಹನಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಕನ್ಯಾರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಕಪ್ಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭರತಶ್ರೀಖಂಡವನ್ನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ಆಗ ಅಧೀನರಾಜರೂ ಹಸ್ತಿನಾವುರದಿಂದ ಪಾಂಡವರೂ ಬಂದು, ತ್ರಿಖಂಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ ಸಾವಿರ ಯಕ್ಷರಿಂದ ಕಾಪಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಚಕ್ರ, ಗದೆ, ಶಕ್ತಿ, ಶಂಖ, ಶಾರ್ಙ್ಗ, ಕೌಸ್ತುಭ, ನಂದಕಗಳೆಂಬ ದಿವ್ಯರತ್ನಗಳುಳ್ಳವನೂ ನೀಲವರ್ಣನೂ ಹತ್ತು ಬಿಲ್ಲು ಉನ್ನತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಮಕುಟಾಧೀಶ್ವರಗೊಡೆ ಯನೂ ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ಸತಿಯರ ಪತಿಯೂ ಆದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಬಲರಾಮನನ್ನೂ ರತ್ನಸಿಹ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಸಾಸಿರದೊಂಟು ಕಲಶತೀರ್ಥೋದಕಗಳಿಂದಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಸೇನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹರಸಿದರು. ಹಲ, ಮುಸಲ, ಗದೆ, ಪರಿಘವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಆಯುಧಗಳುಳ್ಳವನೂ ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯುಃಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳವನೂ ಶುಭವರ್ಣನೂ ಹತ್ತು ಬಿಲ್ಲಿನಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಎಂಟುಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣನು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

೩೨. ನೇಮಿಶ್ವರ ನಿರ್ವೇಗಸಂಧಿ

ಒಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತರೂ ತನಗೆ ಸಮಸ್ಥರಿಮು
ತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ ನೇಮಿಶನು ಇಂದ್ರನಿಂದ ಕಳುಹಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂ
ಕೃತನಾಗಿ ಅಮರಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಚಾಮರವನ್ನು ಬೀಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಯಕ್ಷ, ನಾಗ,
ಕಿನ್ನರ, ಕಿಂಪುರುಷಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಓಲೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು “ ದೇವ! ತಮ್ಮ ಬಾಹುವಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ನಾವು ನೋಡಬೇಕು ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನೆದ್ದು ಆ ಬೆರಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿ
ಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅದು ವಜ್ರದಂಡದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು
ಬಗ್ಗಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ಕೃಷ್ಣನು ಬೆಂಡಿನ
ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ತೂಗಾಡಿದನು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಚಂದನವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ
ನೇತಾಡುವ ತುಂಬಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುರರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಸುರಿದರು. ದೇವದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿತು. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ವಸಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಲಜ್ಜೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ವಸಂತರ್ತುವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಎಲ್ಲ
ಲ್ಲೂ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ಆವುಗಳ ಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಂಗಾ
ಳಿಯು ಬೀಸಿತು. ಮಾವಿನ ಮರಗಳು ಚಿಗುರಿದುವು. ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಪಂಚಮ
ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡಿದುವು. ಕೊಳಗಳ ನೀರು ತಿಳಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಶ್ರೀ
ನೇಮಿಶರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು, “ ದೇವ! ವಸಂತಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.
ಜಲಕೇಳಿ ವನಕೇಳಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ
ದನು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಒಪ್ಪಿ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೊರಟು ಸಂದವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವನಕೇಳಿ
ಜಲಕೇಳಿಯನ್ನಾಡಿ, ಸರೋವರದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಒದ್ದೆಯಾದ ವಸ್ತ್ರ
ಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಸನ್ನಿವಾಡಲು ಅವರು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ
ಆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವಾಗ “ ಶಕೆಯು ಭರತ
ತ್ರಿಬಂಧಾಧೀಶ್ವರನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯಾದ ನಾನು ಸೇವಕರಂತೆ ಉಟ್ಟು ತೆಗೆದ ಬಟ್ಟೆ

ಯನ್ನು ಹಿಡಿವೆನೇ ? " ಎಂದು ಗರ್ವದಿಂದ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಕೋಪದಿಂದ "ಅಕ್ಕ ! ಈತನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ನೀರನ್ನು ದೇವಾಧಿದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಲೆಯಮೇಲೆ ತಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ? " ಎಂದುಳು. ಆಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು " ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರಾಕ್ಷಸಿಯರನ್ನು ಕೊಂದು, ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಿ, ಉರಗಶಯ್ಯೆಯನ್ನೇರಿ, ಶಾರ್ಙ್ಗಧನುಸ್ಸನ್ನೇರಿಸಿ, ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನೂದಿ, ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಮಾನರಾರು ? ನನಗೆ ಊಳಿಗವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದೇ ? " ಎಂದುತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಮತ್ತೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ' ಈ ಸೇನಾಪ್ತರನು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮನುಷ್ಯರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಸಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ದೇವೇಂದ್ರ, ಯಕ್ಷೇಂದ್ರ, ಪನ್ನಗೇಂದ್ರ, ರೊಡಗೂಡಿಬಂದು ಇಂದ್ರನು ಆರುತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ರತ್ನದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಇವನ ಮಾತೆಯಾದ ಶಿವದೇವಿಯು ಗರ್ಭಶೋಧನೆಮಾಡಿಸಿ, ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸೇವಕಿಯರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪಾಲ್ಗಡಲ ನೀರಿಂದಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಈತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಹೋದುದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ? ಇವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದ ನೀರನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ದೇವತೆಗಳ ಎಡಗಾಲಿನ ಬೆರಳನ್ನು ನೀನು ಸೋಕಿದರೆ ನೀನು ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವಳೇ ಸರಿ " ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ನಾಚಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಬಳಿಕ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಸರ್ಜಿಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೇವಕಕಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಸೇನಾಪ್ತರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಪಟ್ಟಣಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಇತ್ತ ಆ ಸೇನಿಕುಮಾರನಿಗೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾದಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿತ್ತು. ಆಸೆಯನ್ನೇರಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನಾಗಿ ವಸದಿಂದ ಅವಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಸೇನಾಪತನು ಅಸ್ತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಉರಗಶಯ್ಯೆಯನ್ನೇರಿ ಶಾರ್ಙ್ಗಧನುಸ್ಸನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಡದ ಮೂಗಿನಹೊಳ್ಳೆಯಿಂದ ಊದಲು ಭೂಮಿಯು ನಡುಗಿತು, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಅದುರಿದುವು ಆ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬೆದರಿದ ಮದಗಜಗಳೂ ಕುದುರೆಗಳೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಕಂಭಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಓಡಾಡಿದುವು. ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಇದೇ ಸದ್ಭೂತವೆಂದು ಬಲರಾಮನು ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಚಂದ್ರಾಯುಧ

ವನ್ನು ಝುಳುಪಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೇಮಿಾಶ್ವರನು ತನ್ನ ಆರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಇತ್ತ ಅಯುಧಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದುವು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು " ಸುರನರೋರಗಕಿನ್ನ ರಾದಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿತನಾಗಿರುವ ಈ ನೇಮಿಾಶನು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡರೆ ತಡೆಯುವರುಂಟೇ ? ' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಾದ ಬಲರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು " ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೋಹೋದ್ರೇಕದ ರಾಜ್ಯಲಂಪಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಅನಂತವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವರು " ಎನಲು ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು " ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಚಕ್ರವರ್ತಿಸಂಪತ್ತನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ ? " ಎಂದನು. ಆಗ ಏಕಕುಂಡಲನು " ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಕುಮಾರನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೋಣ " ಎನಲು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಕೆಲವುದಿನಗಳನಂತರ ಒಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣನು ಸಮುದ್ರವಿಜಯರನ್ನು ಕಂಡು ನೇಮಿಾಶರಿಗೆ ಯೌವನವು ಬಂದಿರುವುದೆಂದೂ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಡಂಬಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನೇಮಿಾಶ್ವರರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆ ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನು ಉಗ್ರಕುಲದ ಉಗ್ರಸೇನರಾಜನ ಮಗಳು ರಾಜೇಮತಿ ಮೊದಲಾದ ಐನೂರುಮಂದಿ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ತಳಿರು, ತೋರಣ, ಮೇಲುಕಟ್ಟು, ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲಿಗಳಿಂದ ಆ ರಾಜಭವನವು ಶೋಭಿಸಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ವಿವಾಹಮಂಟಪವು ಇಚ್ಛಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತೆಯಾದ ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ರತಿದೇವಿಯೇ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವವಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಮೊಳಿಸಿದರು. ನೇಮಿಕುಮಾರರಿಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ದಿವ್ಯರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಆನಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ಹೊರಟರು. ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಚಾಮರವನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರನ್ನಗಳನ್ನಡಿಯನ್ನೂ ಸುವರ್ಣಕುಂಭಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದರು. ಕಿನ್ನರಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದಿಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೃಗಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವು ಹಸಿವುತೃಷ್ಣೆಗಳಿಂದ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನೇಮಿಕುಮಾರರು ಮನಕರಗಿ ಆನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ " ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಈ

ಮೃಗಗಳನ್ನಿ ರಿಸಿದವರಾರು? ” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿದ್ದ ಸೇವಕರು “ ಸ್ವಾಮಿ! ತಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ಬರುವ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಜನರ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತೇವೆ ” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಉತ್ತರ ಂತ್ತರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೇವಾಶರು “ ಇಷ್ಟು ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ನಾನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪ್ರಥಮಜಂಬನದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲುಮುರಿದಂತಾದುದು. ನನ್ನ ಈ ಅಲ್ಪವಾದ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಹೆಂಗ ಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಜೆನ್ನಾಯ್ತು ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆಗ “ ಶುಭಲಗ್ನವು ಬಂದಿದೆ, ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು ” ಎನಲು ಕೇಳಿ ಸೇವಾಶರು “ ಈ ಮದುವೆಯು ಅನೇಕ ಪಾಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅನಂತಸುಖವನ್ನೀ ಯುವ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯೊಡನೆ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನು. ಹಿಂಸೆಗೆ ಕಾರಣ ವಾದ ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಹೊರಡುವೆನು ” ಎಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕೊಕ್ಕುರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು. ಶಿವದೇವಿಯು ಮೂರ್ಛೆಹೊಂದಿದಳು. ಆಗ ಸೇವಾಶರು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ “ ಮಂಜಿನ ಬೆಳ ಕಿನಂತೆ ಕ್ಷಣಭಂಗವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಯೌವನ, ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವವನು ಮೂಢನು ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ದೀಕ್ಷೋನ್ಮುಖರಾದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪ ವೃಷ್ಟಿಗರೆದರು. ಲೌಕಾಂತಿಕಾಮರರು ಬಂದು ಸೇವಾಶರಿಗೆ “ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ತಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾವೃತವರ್ಷಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆತುರ ದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಚತುರ್ನಿಕಾಯದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ರತ್ನಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಇಂಗಡಲ ಜಲದಿಂದಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ದಿವ್ಯರತ್ನ ಭೂಷಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ವೂಡಿಸಿ ದೀಕ್ಷಾ—ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಸೇವಿಜಿನನು ಮಾತಾಪಿತೃಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಣಿಮಯ ಶಿಬಿಕೆ ಯನ್ನೇರಲು ಏಳುಹೆಜ್ಜೆ ರಾಜರೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಏಳುಹೆಜ್ಜೆ ವಿದ್ಯಾಧರರೂ, ಮುಂದೆ ದೇವತೆಗಳೂ ಆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಿನ್ನರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಗೀತನೃತ್ಯ ವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಹೊರಗಣ

ಉದ್ಯಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವನಿರ್ಮಿತವಾದ ಹಸೆಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಒರೆಯನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡುವಂತೆ, ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭರಣಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದು, ಕರ್ಮವೆಂಬ ಲತೆಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವಂತೆ, ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತನು. ಆ ಕೂದಲನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಂತ್ಯಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಬಳಿಕ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಜಿನೇಶನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೈದಿದರು. ರಥನೇಮಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಮಂದಿ ರಾಜಕುಮಾರರೂ, ಮದುವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜೇಮತಿ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಕನ್ಯೆಯರೂ ತಮ್ಮ ಆರಸಾವಿರಮಂದಿ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿಯ ದಿನ ನೇಮಿಜಿನೇಶನು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಪ್ತಧಿ-ಸಮೇತನೂ ಮನಃಪರ್ಯಾಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನೂ ಆಗಿ ಆರುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾರಣಿಗೆ ಗಿರಿನಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲು ವರದತ್ತನೆಂಬ ರಾಜನು ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂದಾಯತೀಶ್ವರನನ್ನು ಇದಿಗೊಂಡು ನಿಲಿಸಿ ಪ್ರತಿಗ್ರಹ, ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನ, ಪಾಮೋದಕ, ವಂದನಾ, ಪೂಜಾ, ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿ, ವಚನಶುದ್ಧಿ, ಕಾಯಶುದ್ಧಿ, ಆಹಾರಶುದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ನವವಿಧಪುಣ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ನೇಮಿಾಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆಕ್ಷಯದಾನವೆಂದು ಋರಿಸಿದರು. ಆಗ ಸುರದುಂದುಭಿ, ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ಸರ್ವಾ ವೃಷ್ಟಿ, ಸುಗುಧವಾಯು, ದೇವತೆಗಳ ಜಯಘೋಷಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪಾಶ್ವರ್ಯಗಳಾದುವು. ಅನಂತರ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಉರ್ಜಯಂತಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿರ್ಜನವಾದೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾದ್ರಕಾಂತಿಲೆಯಮೇಲೆ ನಿಂತು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅವರ ತಪಃಪ್ರಭಾವವಿಂದ ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಹ್ಮ, ಅನ, ಹವ್ಯ, ಸರ್ಪ, ಹೆಬ್ಬುಲಿ, ಹುಲ್ಲೆ, ಶರಭ, ಭೀರುಂಡಾದಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರೂರಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಪಶಾಂತತೆಯಿಂದಿದ್ದುವು. ಗಿರಿನಗರದ ರಾಜನಾದ ವರದತ್ತನೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಮತ್ತೆ ನೇಮಿಾಶ್ವರರು ಐವತ್ತಾರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಭದ್ರಸ್ಥಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂದರೆ ಮೋಹನೀಯತರ್ನಾವತಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಒಂದುದಿನ ಬಿದಿರಮೂಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನನಾರೂಢರಾಗಿ ಕರ್ಮವೆಂಬ ಕಾಸನವನ್ನು ಧ್ಯಾನ

ವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಡಲು ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯ್ತು. ಅಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವುಂಟಾಯ್ತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯು ಭೂಮಿಯಿಂದವೈದುಸಾವಿರ ಬಿಲ್ಲು ಎತ್ತರದ ವೇಲೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾದರು. ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ದೇವದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಆಸನಕಂಪದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಮವಸರಣವೆಂಬ ಮಣಿಮಯಮಂಡಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸ್ವಾಮಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ಸೂಳು ಬಲವಂದು ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ, ಸುರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ, ಚಾಮರ, ಸಿಂಹಾಸ್ತನ, ಭೂಮಂಡಲ, ದಂದಂಭ, ಧತ್ರಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಮಹಾಪಾತ್ರಿಕಾಯಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತನೂ ಅನಂತಜ್ಞಾನ, ಅನಂತದರ್ಶನ, ಅನಂತಶಕ್ತಿ, ಅನಂತಮುಖಗಳೆಂಬ ಅನಂತಚತುಷ್ಟಯೋಪೇತನೂ ಜ್ಞಾನಾವರಣ, ದರ್ಶನಾವರಣ, ಮೋಹನೀಯ, ಅಂತರಾಯಗಳೆಂಬ ದುಷ್ಟದುರಿತದೂರೀಕೃತನೂ ಆದ ಆ ನೇಮಿಾಶ್ವರನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಜಲ, ಗಂಧ, ಅಕ್ಷತ, ಪುಷ್ಪ, ಚರ, ದೀಪ, ಧೂಪ, ಫಲಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನೆತ್ತಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಳಿತುಕೊಂಡನು. ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಬಹುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಒಲೈಸಿದರು. ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮರು ಸಮಸ್ತಯಾದವರ ಮತ್ತು ಖೇಚರ ಭೂಚರ ರಾಜಕುಮಾರರ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರರನ್ನು ಕಂಡು ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯಕೋವೃದ್ಧಿ ಕುಳಿತು ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಣೆದು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದರು. ಇತ್ತ ವರದತ್ತ ಮುನಿಸತಿಯು ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದೊಡನೆಯೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ ಅವರು ಗಣಧರಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಬಳಿಕ ದೇವೇಂದ್ರನು ಕೈಮುಗಿದು 'ಎಲೈ ದೇವಾ! ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಮೃತದ ಮಳೆ ಗರೆಯಬೇಕು' ಎನಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಒಡಂಬಟ್ಟು ಧರ್ಮಚಕ್ರಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ ಭರತಾರ್ಯುಂಡದ ನಾನಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಧರ್ಮಾಮೃತವರ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಭವ್ಯಜನಸಮೂಹವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

೩೩. ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭವಾವಳಿನೆಂದಿ

ತ್ರಿಬಂಧಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲೊಂದು ದಿನ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರರ ಸಮವಸರಣವು ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಸಮೀಪದ ರೇವತಿಯೆಂಬ ವನದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವುದನ್ನು ದೇವದುಂದುಭಿಯು ವೈರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಬಂಧು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮನುಷ್ಯಕೋಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ದೇವಕೀದೇವಿಯು ವರದತ್ತಗಣಧರರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಆಹಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದ ಆರುಜನ ಮುನಿರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತಸ್ನೇಹವುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕವರು “ಎಲೆ ದೇವಕೀದೇವಿ ! ನೀನು ಮೊದಲು ಮಧುರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತ ಆರುಜನ ಮಕ್ಕಳೇ ಅವರು. ಅವರು ಚರಮಾಂಗಧಾರಿಗಳು. ಅವರನ್ನು ನೈಗಮದೇವನು ಒಯ್ದನು. ಅವರು ಬೆಳೆದು ನಿರ್ವೇಗದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಂದರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿನಗತ್ಯಂತಸ್ನೇಹವುಂಟಾದುದು ’ ಎಂದು ಹೇಳಲು ದೇವಕೀದೇವಿಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾದಳು. ಬಳಿಕ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಗಣಧರರನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕವರು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ ಇಂತೆಂದರು.

“ ಶೀತಳಜಿನರ ಕಾಲಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಖಿಲವಾಗುತ್ತಿರಲು ಭದ್ರಿಳ ವೆಂಬ ನಗರದ ಭೂತಿಶಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಆತನ ಸತಿ ಕಮಲೆಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಮುಂಡಶಲಾಯನನೆಂಬ ದುಷ್ಟಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿ ಕುಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಭ್ಯಸಿಸಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ಘನರಥನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೂ ದುರುಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಏಳು ಸರಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ತಿರ್ಥಗ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಸತ್ತು ಬಳಿಕ ಒಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲನೆಂಬ ಬೇಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದುದಿನ ಕಾಲಲಬ್ಧಿವಶದಿಂದ ದೊರೆತ ಓರ್ವ ಮುನೀಶರವಾದಗಳಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಆಸೆನ್ನ ಭವ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವ್ರತವನ್ನಿತ್ತರು. ಅವನು ಅದನ್ನಾಚರಿಸಿ

ಸತ್ತು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಅಕಾಸಗದದ ವಿದ್ಯಾಬಲರಾಜನಿಗೂ ಆತನ ರಾಣಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಾಲೆಗೂ ಹರಿಬಲನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಮುನೀಶ್ವರೋರ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೇಹಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧರ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಆ ಪ್ರತದ ಫಲದಿಂದ ಈಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆ " ಎನಲು ಆಕೆಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಕುಳಿತಳು. ಆಗ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ತನ್ನ ಭವಾವಳಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಗಣಧರರು " ಮಗಧದೇಶದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರದಲ್ಲಿ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬವಳು ಒಂದು ದಿನ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಸೋ ಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಶಾಂಗರಾದ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬ ತಪಸ್ವಿಯ ನೆಳಲು ಆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು ಇದೇನೆಂದವಳು ತಿರುಗಿನೋಡಿ ಆ ಮುನೀಶ್ವರನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಬೈದು ಅಟ್ಟಿದಳು. ಆ ಪಾಪದಿಂದವಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬೆದುಂಬುವೆಂಬ ಕುಷ್ಠರೋಗವುಂಟಾಗಿ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ಕೊಳೆತು ದುರ್ವಾಸನೆಯಾಗಿ ಸತ್ತು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಾವು, ಹಂದಿ, ಮೂಗಿಲಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿ, ಜಿಳಿಯಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಅತಿ ದುಃಖವನ್ನುಂಡು ಅನಂತರ ಕಾಳಿಂದೀನದೀತೀರದ ಮಂದಿರವೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನೆಂಬ ಬೆಸ್ತರವನಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಂಡೂಕಿಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸತ್ತರು. ಆ ಊರ ಜನರು ಅವಳ ಮೈಯು ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದವಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಅವಳು ಯಮುನಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಂಬಿಗರೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಅವಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡಿಯ ಹಿಂಗೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ನೆರಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತೋ ಆ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಮುನಿಗಳೇ ಆ ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಂತಿರಲು, ಆ ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಯು ಕರ್ವೋಪಶಮದಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಮುನೀಶ್ವರ ಕಟಂಕಟಿಯಾಗಿದ್ದ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಣಹುಟ್ಟಿ ಈತನು ಒಡವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಡವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅತಿವೇಗನಾಗಿ ಜೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತನ್ನ ಹರಿಗೋಲನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿ ಶೀತವಾಯುವಿನ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಬೆಳಗಾದಮೇಲೆ ಆ ಮುನಿಯು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಯನ್ನು

ನೋಡಿ ಅವಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯಾಗಿದ್ದವಳೆಂದು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು “ ಎಲೆ ಪೂತಿಗಂಧಿನಿ ! ಅಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೌವನಮದದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸಿದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಇಂತಹ ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದುದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳ ಭವಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಲು ಕೇಳಿ ಆಕೆಯು ಆ ಮುನಿಪತಿಗೆರಗೆ ಸುವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ವಸುಂಧರೆಯೆಂಬ ಕಂಠಿಕೆಯು ಬರಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳೊಡನೆ ರಾಜಗೃಹವೆಂಬ ಪುರದ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯೆಂಬ ಗುಹೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ನೋಂಪಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರು ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಪುರದರಸನ ಮಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಭವವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಯು ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾದ ಸಖಿಯಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಸೊಯ್ದು ಜಿನಗುಣಸಂಪತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ನೋಂಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲೆಂದುದಿನ ಆ ಕಂಠಿಕೆಯು ಉತ್ತಮವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಲು, ಆಕೆಗೆ ಆ ದಿನ ಉಪವಾಸವ್ರತವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಭುಂಜಿಸದೆ ಬಿಡುತಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇರುವೆಗಳು ಮುತ್ತು ಸಾಯಲು ಆ ಪಾಸವು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಗುರುಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸನ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಹದಿನಾರನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು ಈಗ ರುಗ್ಮಿಣಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರ.ವೆ. ಅಂದು ನೀನು ಬಿಡುತೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಇರುವೆಗಳು ಮುತ್ತು ಅಳಿದುದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪಿತೃಪ್ರಮೋಗದ್ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿದೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಜಂಬಾವತಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಭವವನ್ನು ಕೇಳಲು ಗಣಧರರು “ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯ ಸೀತಾಸದಿಯ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಪುಷ್ಕಲಾವತೀದೇಶದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವೀತಶೋಕಪಟ್ಟಣದ ದಮನಕನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ದೇವಮತಿಗೂ ವಿಮಲೆಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಸುಮಿತ್ರನೆಂಬವನಿಗೆ ವಿವಾಹಿತಳಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸುಖದಲ್ಲಿರಲು ಆ ಸುಮಿತ್ರನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ವಿಮಲೆಯು ಸುವ್ರತಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸತ್ತು ಅನಿಮಿಷವೆಂಬ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವನದೇವತೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿದ್ದ ದೇಶಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪುಷ್ಕಲಾವತೀದೇಶದ ವಿಜಯವೆಂಬ ನಗರದ ಮಧುಸೇನನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಬಂಧುಮತಿಯೆಂಬ

ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಸೇನೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿಹುಟ್ಟಿ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ಉಪನಾಸಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಕುಬೇರದಿಕೃತ್ವಾಕನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಐದು ಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಲ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಪುಂಡರೀಕೇಣೀನಗರದ ವಜ್ರಸೇನೆಯ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಸುಭದ್ರೆಗೂ ಸುಮತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಸುವ್ರತೆಯೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಆಹಾರದಾನಮಾಡಿ ರತ್ನಾ ವಳಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಯಂ ನೋಂತು ಆಯುಷ್ಯಾ ವನಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಐದನೆಯ ಕಲ್ಪದ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹದಿಮೂ ರು ಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಲ ಸುಖವನುಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಈಗ ಜಂಬಾವತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಬಳಿಕ ಸುಸೀಮೆಯು ತನ್ನ ಜನ್ಮದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಗಣಧರ ರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು “ಧಾತಕೀಖಂಡದ ಮೂಡಣ ಮಂದರದ ಸೀತಾ ನದಿಯ ಬಲಗಡೆಯ ಮಂಗಲಾವತೀದೇಶದ ರತ್ನ ಸಂಚಯ ಪುರದರಸನಾದ ವಿಶ್ವಸೇನ ನನ್ನು ಶತ್ರುರಾಜರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂದರು. ಅವನ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಶೋಕದಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಸತ್ತು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಂತರವೇವತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದು ಮಡಿದು ಹಿಂದೆ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಒಂದು ಜಂಬುದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಾಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಾಂ ಕನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ದೇವಸೇನೆಯೆಂಬಾತನ ಸತಿಗೂ ಯಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತ ಓರ್ವ ಮುನೀಶರ್ಗ ಆಹಾರ ದಾನಮಾಡಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಗರದ ವನಕ್ಕೆಹೋಗಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಡಿದು ಸತ್ತು ಈ ದೇಶದ ವಾಸವಾಗಿರಿಯ ಸೀತಾನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣನಾಡಿನ ಪುಷ್ಕಲಾವತೀದೇಶದ ಪುಂಡರೀಕೇಣಿಯ ಅರಸ ಅಶೋಕನಿಗೂ ಆತನ ವಲ್ಲಭೆ ಸೋ ವಶ್ರೀಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಾಂತೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸತ್ತು ಆದು ಫಲದಿಂದ ಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದ ದೇವನಿಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹನ್ನೊಂದು ಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಲ ಜೀವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಸೀಮೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಣಿಯು ತನ್ನ ಭವದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಗಣಧರರು “ ಸೀತಾನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣತೀರದ ಕಚ್ಚಕಾವತೀದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಿಷ್ಟವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ

రమ సుషేణసంబవను కఠినరೋగదింద యాయలు అవస తాయయు అత్యంత శోకాకూలేయಾಗಿ ఆత్మధ్యానదింద సత్తు మింధ్యాటవియల్లి యట్టి ఒబ్బ బేడన హేండతియొగిద్దు అల్లిగి బంద ఓవర జారణమునివరదింద వ్రతవన్న కృకొండు ముప్పినల్లి సత్తు కాపిష్ఠస్వగద దేవనిగి నరకకి యొగి యట్టి ఇష్టత్తు పల్లొకపమకాలదవరేగిద్దు అల్లింద బందు రజతా ద్రియ దక్షిణశ్రేణియల్లిరువ సుధాసునగరద రాజమహేంద్రనిగొ ఆతన భార్యే వసుంధరేగొ కంఠనమాలియేంబ మగళాగి యట్టి స్వయంవర దల్లి హరివాహనసంబ రాజనన్న వరిసి సుఖవొగిద్దు ముక్తావళియేంబ నొంపియం నొంతు సత్తు మూరసయ స్వగద సురపతిగి పత్నియొగి యట్టి ఒంబత్తు పల్లొకపమకాల స్వగద సుఖవననుభవి అల్లింద బందు నినిగి లక్ష్యణియొగి యట్టిరువే ” ఎందు హేళిదరు.

ఒళిక గాంధారియు తన్న భవవన్న కేళిదరు. గణధరరు “ సాకే తనగరద రుద్రసంబ రాజనరసి వనశ్రీయేంబవళు మునిశరిగాహారదాన మాడుత్తిద్దు ఆ పుణ్యదింద మరణానంతర లుక్తరకురుభోగభూమియల్లి మొరు పల్లొకపమకాల సుఖవిందిద్దు అల్లింద బందు జ్యోతిర్దేవ నాద జంద్రనిగి రోహిణియేంబ పత్నియొగిద్దు మత్తల్లింద బందు ఈ భరతద విజయార్ధద దక్షిణదల్లిరువ వల్లభనగరద విద్యుత్ ప్రభంబ ఖేజరరాజనిగి మగళాగి యట్టి ఆలోకపురద మహేంద్రవిక్రమనన్న వరిసి సుఖదిం దిద్దు ఒందు దినస దంపతిగళు జినేత్తరన పూజిగిండు దేవనిగి హొగి రలు అల్లిగి బంద జారణరల్లి ధర్మశ్రవణమాది వైరాగ్యవన్న హొంది తన్న గండనొడనే దిక్కు గొండు తపశ్శరణమాది సత్తు ఆకేయు స్వగదల్లి యట్టి ఐదు పల్లొకపమకాల సుఖవనుండు అల్లింద బందు గాంధారి యొగి యట్టిరువే ” ఎందు హేళిదరు.

ఒళిక గౌరియేంబ పట్టదరసియు తన్న భవగళన్న కేళలు అవరు “ నాగపురవేంబ నగరద హేమాభసంబ రాజను తన్న హేండతి సరస్వతియేం బవళొడనే సుఖదిందిద్దు యశోధరరేంబ అవధిజ్ఞానిగళింద సరస్వతియు తన్న పూర్వజన్మద కతయన్న కేళి చింతాకాంతళాగిరలు ఆకేయ వల్ల భను అవళ వ్యథిగి కారణవన్న కేళలు అవళు ‘ నాను భోగపురవేంబ

ನಗರದ ವಿಜಯಸೇನನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದಾನಮಾಡಿ ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ಪಶ್ಚೋಪಮಕಾಲವಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಧರಣೀಂದ್ರನಿಗೆ ವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ಮೂರು ಪಶ್ಚೋಪಮಕಾಲ ಸುಖವನುಂಡು ಬಂದು ಈಗ ನಿನಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆತನೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಒರ್ವ ತಪಸ್ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈರ್ವರೂ ಅಹಿಂಸಾಸತ್ಯಾದಿ ಅಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸಿ ಸತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯು ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ವತ್ಸದೇಶದ ಕೌಶಂಬೀನಗರದ ಸುಮತಿಯೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬ ಸತಿಗೂ ಧರ್ಮಿಕೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಜಿನಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಅವೋಘವಾದ ವ್ರತವನಾಚರಿಸಿ ಮಡಿದು ಆಚ್ಯುತಕಲ್ಪೇಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಹವಿಮೂರು ಪಶ್ಚೋಪಮಕಾಲ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಬಂದು ನೀನೀಗ ಗೌರಿಯಾದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಬಳಿಕ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ತನ್ನ ಭವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬಿಳಿಗೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಣಧರರು "ಭರತಖಂಡದ ಅಪಂತೀದೇಶದ ಉಜ್ಜಯಿನೀನಗರದ ವಿಜಯಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಅಪರಾಜಿತೆಯೆಂಬ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಯಶ್ರೀಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಿಸೀರುಷವೆಂಬ ನಗರದ ರಾಜ ಹರಿಷೇಣನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಿದಿರುತ್ತಾ ಒಂದುದಿನ ಒರ್ವ ಮುನಿಪತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನಿತ್ತು ಆ ದಾನದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರಭವದಲ್ಲಿ ಹೈಮವತನೆಂಬ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ಸತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ರೋಹಿಣಿಯೆಂಬ ಸತಿಯಾಗಿ ಬಹುದಿನ ಸುಖವನ್ನುಂಡು ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಮಗಧದೇಶದ ಶಾಲ್ಮಲಿಗ್ರಾಮದ ಒರ್ವ ವಿಜಯನೆಂಬ ವರ್ತಕನಿಗೂ ಆತನ ದೇಯಿಲೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿಗೂ ಪದ್ಮೆಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ವರಧರ್ಮಮುನೀಶರಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯದ ಮರಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು ವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಳು. ಆ ಶಾಲ್ಮಲಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ಒರ್ವ ಬೇಡರ ರಾಜನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಆ ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದರು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಆ ಜನರು ವನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲು, ಪದ್ಮೆಯು ತಾನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ರತವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಹೆಸರಿಯದ ಮರದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟು ಆ ವ್ರತದ

ಫಲದಿಂದ ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ಅತುಲಸುಖವನುಂಡು ಬಂದು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನೆಂಬ ಅಮರನಿಗೆ ವಲ್ಲಭಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಭರತಾರ್ಯಾಖಂಡದ ಜಯಂತೀಪುರದ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮಲಮೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಭದ್ರೀವೆಂಬ ನಗರದರಸು ಮೇಘನಾದನೆಂಬವಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಸುಖವಿಂದಿದರ್ಢು ಬಂದುದಿನ ವರಧರ್ಮರೆಂಬ ಮುನೀಶರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿರ್ವೇಗದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಗೊಂಡು ಆಚಾರ್ಯ ವರ್ಧನನೆಂಬ ವ್ರತವನಾಚರಿಸಿ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಈಗ ಪದ್ಮಾವತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿರುವೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾದಳು. ಹೀಗೆ ಅಚ್ಯುತನ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯರೂ ತಮ್ಮ ಭವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಗಣಧರರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

೩೪. ಮದನನಿರ್ದೇಗ ದ್ವಾರಾವತೀ ದಹನಸಂಧಿ

ಸುರ, ಸರ, ಉರಗ, ಯಕ್ಷ, ರಾಕ್ಷಸ, ವಿದ್ಯಾಧರ, ಕಿನ್ನರ, ಕಿಂಪುರಾಷ, ಗರುಡ, ಗಾಂಧರ್ವ ವೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ನರಾಮರರಿಂದ ಒಲೈಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜಿನರಿಗೆ ಬಲರಾಮನೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು 'ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದ್ವಾರಾವತೀನಗರವೂ ಅದನ್ನಾಳುವ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾವ್ಯಾಜ್ಯಸಂಪದವೂ ಇದೇರಿತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುವೇ?' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು "ಎಲೈ ರಾಜನೆ! ಹೆಂಡದಿಂದ ಲೂ ದೀಪಾಯನನಿಕ್ಕುವ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲೂ ದ್ವಾರಾವತೀನಗರವು ಇನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ನೀನೂ ಕೃಷ್ಣನೂ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಯಾದವರು ನಾಶವಾಗುವರು. ಜರತ್ಕುಮಾರನ ಬಾಣದಿಂದ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಮರಣವುಂಟಾಗುವುದು'' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಯಾದವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರು. ಪುನಃ ಬಲರಾಮನು ವಿನಯದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಭವರಹಿತನೆ! ನನ್ನ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನ ಮಂದಿನ ಭವದವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮರು "ಈ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ತು ವಾಲ್ಮೀಕಿ

ಕಾಪ್ರಭವೆಂಬ ಮೂರನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಏಳುಸಾಗರೋಪನುಕಾಲದವರೆಗೆ
 ಲ್ಲಿದ್ದ ಮಡಿದು ಉತ್ಸರ್ಪಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರನಾಗುವನು ನೀನು ಕೃಷ್ಣನ
 ಮರಣದ ದುಃಖದಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆಯುಷ್ಯಾವಸಾನದಲ್ಲಿ
 ದೇಹಭಾರವನುಳಿದು ಐದನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣತೀರ್ಥಂ
 ಕರರ ಅಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಾಡಿ ತೀರ್ಥಂಕರ
 ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಬಲಾಚ್ಯುತರೂ ಸಮಸ್ತ
 ಯಾದವರೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಹೋದರು.
 ದ್ವಾರಾವತಿಯು ತನ್ನಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಕೇಳಿ ದೀಪಾಯನನು ನಿರ್ವೇಗ
 ದಿಂದ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇತ್ತು ಜಡತ್ಕುಮಾರನು ತನ್ನ
 ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಈ ಬಾಣವೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಚುಟು ತನ್ನ
 ಸೆಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡರಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಾವತೀ
 ಸಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುರೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಊರಮುಂದಣ ಕಲ್ಲುಡೊಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತ
 ನಾಗಿದ್ದನು “ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೇವೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿರಗತವಾದೀದ್ವಾರಾವತಿಗೆ
 ಕೇಡುಬರುವುದೆಂದಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರ ಬಾಳ್ವೆಯು ಸ್ಥಿರವಾದುದೇ” ಎಂದು
 ಯೋಚಿಸಿ ಮನ್ಮಥನು ಇನ್ನು ಸಂಸಾರದ ಹಂಬಲು ಬೇಡನೆಂದು ತನ್ನ ಮಾತೆಯಾದ
 ರುಗ್ಮಿಣಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಆಕೆಯು “ ಮಗುವೆ! ಪರಿಚಾರಕರಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾ
 ನ್ಯರಂತೆ ನೀನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಬಂದುದು ಚೆನ್ನಾಯ್ತು” ಎನಲು ಮನ್ಮಥನು
 “ ದೇವಿ! ಬಿನ್ನಪವು; ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ಜೀವನು ಯಾವಾಗಲೂ
 ಒಂಟಿಯಾಗಿಸೇ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳುಹಲು ಬಂದೆನು” ಎನಲು
 ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು “ ಈತನು ಚರಮಾಂಗನು. ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿರುವನು”
 ಎಂದು ತಿಳಿದು ಭೀತಳಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಧೀರಲಲಿತನೆ! ನಿನ್ನ ಯೌವನವು
 ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತಕ್ಕುದಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನ್ಮಥನು “ ಸಂಸಾರ
 ದುಃಖವು ತೀರಿದರೆ ಅದೂ ತೀರುವುದು. ನಾನು ಆ ನೇಮಾಶ್ವರರಂತೆ ಮುಂದು
 ವರಿದು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲಣ ಆಶೆಯು ಬೇಡ”
 ಎಂದನು. ಆದಕ್ಕವಳು “ ಮಗನೆ! ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರೆನು” ಎನಲು
 ಮನ್ಮಥನು “ ಯುವನು ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಬಿಡದೆ ನಿಮ್ಮಿಂ
 ದ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೇ?” ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು
 ಮೂಢ್‌ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ಶೈಶೋಪಚಾರದಿಂದಿಚ್ಛಿಸಿ “ ಎಲೆ ತಾಯೆ!

ಸಂಸಾರವು ಬಹು ದುಃಖಮಯವಾದುದೆಂಬುದು ನೇಮಿಜನೇಶ್ವರರಿಂದ ಕೇಳಿ
ಯೂ ನೀನು ಇಂತಹ ದುರ್ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ " ಎಂದು
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾಯನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದನು. ಸಿದ್ಧರಸೆಶ್ವರರಿಂದ ಲೋಹವು
ಬುಗಾರವಾಗುವಂತೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ ಪುತ್ರನಿಗನುಜ್ಞೆಯನ್ನು
ಕೊಡಲು ಮನ್ಮಥನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಡುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯರಾದ ರತಿ, ವೈದರ್ಭಿ, ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯರು ಬಂದು
ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು " ಅಯ್ಯೋ ಪತಿಯೆ! ನಮ್ಮೊಡನಿದ್ದು ಅತಿಶಯವಾದ ಭೋಗವ
ನ್ನನುಭವಿಸದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ನಿನಗೆ ಪಾಪವು ಸಂಘಟಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ?
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಮೋಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವ ಹೆಡ್ಡರಂತೆ
ನೀನಾ ಕುಲಗಟ್ಟೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದೇ ? "
ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕವಿಧದಲ್ಲಿ ಐಹಿಕಸುಖವನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ
ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಸತಿಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು " ಎಲೆ
ಸತಿಯರೆ! ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರಿಬ್ಬರು ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಯಾದವರೊಡನೆ ಈ
ದ್ವಾರಾವತಿಯು ಉರಿದು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜನೇಶ್ವರು
ದಯೆಯಿಂದ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಯೂ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ
ಬಹುದೇ ? " ಎಂದು ಮೊದಲಾದ ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಬಳಿಕ
ಬಲಾಚ್ಯುತರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಶಂಭುಕುಮಾರ
ನೂ, ರತಿ, ಉದಧಿ, ಐದರ್ಭಾನೇವಿ ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ರುಗ್ಮಿಣಿ,
ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಮೊದಲಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಸತಿಯರೂ ತನ್ನೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರಲು ಸಮವ
ಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜನೇಶ್ವರಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷಾಗ್ರಹಣಮಾಡಿ
ದನು. ಸಮುದ್ರವಿಜಯನೂ ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರ ಪುತ್ರರು
ಗಳೂ, ಅನೇಕ ಯಾದವರಾಚರೂ ವೈರಾಗ್ಯಹೊಂದಿ ಬಂದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
ಹೊಂದಿದರು. ಶಿವದೇವಿಯೂ ಅನೇಕ ಯಾದವರಾಚರ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಬಂದು
ತಪಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾ
ಚರಿಸಿ ಅವರವರ ಪರಿಣಾಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.
ಬಲರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಂತನು. ಹಿಂಗೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋ
ಗಿದ್ದ ದೀಪಾಯನಮುನಿಯು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಅಧಿಕಮಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಪಾರಣೆ
ಗೆಂದು ಬಂದು ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು,

ಅನೆಯ ಬೇಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದ ಆ ನಗರಿಯ ಯಾದವರು ಬಿಸಿಲ ತಾಪದಿಂದ ಬಾಯಾರಿದರು. ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಲಡೊಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದಿದ್ದ ಸುರೆಯು ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಮಳೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆವಿದ್ದಿತು. ಅದು ನೀರೆಂದೇ ಬಗೆದು ಅದನ್ನು ಅವರು ಕುಡಿದು ಮತ್ತರಾಗಿ ಒರುತ್ತ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ದೀಪಾಯನಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಗೊಂಡು “ ಈ ಸವಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಕುನದಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಂಟೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕಲ್ಲಗುಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಆ ಮುನಿಯ ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಸುತ್ತಲೂ ರಾಶಿವಾಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅದರಿಂದಾ ಯತಿಗೆ ಬಹುಬಾಧೆಯಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾದನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಲಾಚ್ಯುತರು ತಿಳಿದು ಓಡಿಬಂದು ಆ ಮುನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಉಪವರ್ಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದ ದೀಪಾಯನನು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯುವರೆಂದು ಎರಡು ಬೆರಳನ್ನೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಧಾಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಆ ದೀಪಾಯನನು ಸೌಧರ್ಮಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ತಪ್ಪಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಕುಮಾರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಯಾದವರಿಂದ ತನಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದಿಳಿದುಬಂದು ಆ ನಗರಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಟ್ಟನು.

ದ್ವಾರಾವತಿಯೆಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಉರಿಯಲುಪಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಕೇರಿಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದು ದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನಗಳು ಬಹಳ ಹೆದರಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವೃದ್ಧರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜನಗಳು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಅರಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಉರಿಯುವ ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸದಂತೆ ಮಾಡಲು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ನೀರನ್ನು ಹುಯ್ದರು. ಬೆಂಕಿಯು ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತ ವಾಳಿಗೆ ಮನೆ, ಇಟ್ಟಿಗೆಯಮನೆ, ಹೆಂಚಿನಮನೆ, ಕಲ್ಲಿನಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಡುತ್ತಲಿತ್ತು. ಹಟಾತ್ತಾಗಿ ಪುರವೆಲ್ಲೂ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ದಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದರು. ಬಾಣಂತಿಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದೆ “ ಕೆಟ್ಟವು ಕೆಟ್ಟವು ” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸತ್ತ

ದು. ವೃದ್ಧರೂ, ಗರ್ಭಿಣಿಯರೂ, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೊರಗೆ ಒರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಂದುಹೋದರು. ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ತಮ್ಮ ಪತಿಯರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜಪತಪಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದವರು ಸತ್ತು ಸದ್ಗತಿಗೆ ಹೋದರು. ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿಗೆ? ಬೆಂಕಿಯನ್ನಾರಿಸಲು ಪಟ್ಟಶ್ರಮವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಜನರು ಇದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತರು. ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವವರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಅಳುವಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹತ್ತಿ ಸುಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಗೋಪುರಗಳು ರೋಹಣಾದ್ರಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ರತ್ನ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಅರಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿ ರತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಡಿದು ಪುಡಿಯಾದುವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವು ಹಲವು ಬಣ್ಣವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೋಟೆಯಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿದ್ದ ಕೆಂಪಿನ ಬೊಂಬೆಗಳು ಉರಿದು ಸಿಡಿದುವು ಕೃಷ್ಣನ ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದುಹೋದರು. ಕೃಷ್ಣನು ಇದು ದೇವಕೃತವಾದುದೆಂದು ಬಗೆದು ಚಕ್ರ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಆಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಇದು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕೃತ ಪಾಪದಫಲವೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು, ದಂತನಖಗಳಿಂದ ಸಿಹ್ಮದಂತೆ, ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಅವನ ಪುಣ್ಯವು ತೀರಿತು. ಬಲರಾಮನು ಬೆಂಕಿಯನ್ನಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರು ಎಣ್ಣೆಯಂತಾದುದು. ಆಗ ಬಲರಾಮನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ತಕಂಬಲವನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಊರಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದ್ವಾರಾವತಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವುದನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನ ವಿಷ್ಣುರವಾಗಿದ್ದ ದ್ವಾರಾವತಿಯು ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಇದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗ್ನಿ ದೇವನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆಳೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಆ ಸಮುದ್ರತೀರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಪರಿವೃತರಾಗಿ ಖೇಚರ ಭೂಚರರಾಜರುಗಳಿಂದ ಓಲೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಂದ್ರವೈಭವದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಕರ್ಮವತದಿಂದ ಇಂದು ಇಬ್ಬರೇ ಪಾಡಚಾರಿಗಳಾಗಿ ನಡೆದುಬರುವಂತಾಯ್ತು. ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ಮಕ್ಕುಟನರ್ಥನರಿಂದ ಓಲೈಸಲ್ಪಟ್ಟು ವೈಭವ

దింద బరుత్తిద్ద అవరు ఇందు పరవేలిగళంతి బరుత్తిద్దరు. మండళక
రింద సుత్తల్పట్టు రన్నద సత్తిగేయ నేళల్లి బరుత్తిద్ద అవరు ఇందు చిసిలి
నల్లి బరువంతాయ్. రాజభోగవన్న నుభవసుత్తిద్ద అవరు ఇందు
కల్లినమేలి కాలిట్టు నోవిసింద కాలిత్తుత్తు చిసిల్లి బేమత్తు బళి
బండాగి బందు బందు భయంకరవాద అరణ్యవన్న హొక్కరు. హసిదు
బళిద్ద కృష్ణనన్న అల్లి బందు మావినమరద కళగి కుళ్ళిరిసి ఆహారవన్న
తరుత్తేనందు హేళి బలరామను కురుభూపతియ మోమ్మగన్నాద కుయవ
దను ఆళిత్తిద్ద ధనదకుత్తియేంబ పట్టణక్కే హోదను. అల్లి ఆ కుయవరను
ద్వారావతియ సుట్టు కృష్ణ బలరామరిబ్బరు హోరతు లుళిద యాదవ
రేల్ల సత్తుహోదరంద. కేళి సంతుష్టనాగి ఓకుళిమాదిసుత్తిరువుదన్న
కుండు దుఃఖితనాగి తమ్మ పూర్వజన్మద దుష్కృత్యద ఫలవేందు భావసి నాగ
దత్తనంబ వృత్తన అంగడిగి హోగి తన్న కివియ ల్లిద్ద రత్త కుండలవన్న మారి
కలసిద అన్నవన్న తేగదుకొండు హిందరుగిదను. త్రిబండాధిపతియాద
కృష్ణన అణ్ణనూ అత్యంత పరాక్రమశాలియూ ఆద బలరామను కాలవత
దింద అన్నకాగి కివియ కుండలవన్న మారువంతాదుదు. బలరామన
మందరాకారవన్న నోడి అజ్జరిగొండ ఆ నాగదత్తను తాను క్రయక్కే
పడెద ఆ కుండలవన్న తాను ధరిమవుదాచితవ్వనెందు బగిదు అదన్న
దోరేయాద కుయవనగి కేడలు అవను నోడి అజ్జరివట్టు అదన్న
కేడట్టవనారెందు కేళిదను అదక్కానాగదత్తను తేజస్వియూ అత్యంత
మందరనూ ఆద ఓర్వ కారణపురాణను అదన్న కేడట్టు కలసుగూన్న తేగి
దుకొండు హోదనేనలు కేళి, అవను బలరామనేదే అనుమానదింద
తిళిదు కుయవరను అత్యంత కుసితనాగి మిందే పాండవరన్న ఎత్తికట్టి
తన్న వంశవన్న నాశనాడిసిద శత్రువు కృగి సిక్కిదనంబు తన్న అపమిత
సేసయోడనే బలరామనేడగి బరుత్తిరలు కండు బలరామను “కృష్ణన
పుణ్యదేవతగళిరా! ఈ అన్నవన్న ఆతుకొళ్ళి” ఎంద హేళి కృయల్లద్ద ఆ
బుత్తియన్న వేళిలక్కేసేయలు అదు కేళిక్కే బిద్దితు అదన్న నోడి “నన్న
పుణ్యదేవతగళిరా! ఈ అన్నవన్న ఆతుకొళ్ళి” ఎందు మేలెక్కేసేయలు
అదు మేలెసింతితు. అష్టరల్లి సమూహక్కే బందు మేలె బిద్ద కుయవరన

ಸೈನ್ಯವನ್ನು, ಜಿಂಕೆಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಹೆಬ್ಬಲೆಯಂತೆ, ಕೊಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕುಯವರನು ಓಡಿಹೋದನು. ಬಳಿಕ ಬಲರಾಮನು ಅವನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಒಂದು ನೆಲದಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ತಮ್ಮನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತನಾಗಿ "ಎಲೆ ತಮ್ಮನೆ! ರತ್ನಮಂಜದಮೇಲೆ ಮಣಿದೀಪಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ನಿನಗೆ ಈ ವಿಧಿಯಾಯ್ತೋ? ಶ್ವೇತಚ್ಚತ್ರದ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ ಚಾಮರಗಳಿಂದ ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಇಂದು ಈ ವಿಧಿಯಾಯ್ತೋ? ಭೂಮಿಯ ಸಮಸ್ತರಾಜರಿಂದಲೂ ಸಮಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುರವೈರಿಯು ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ಏಕಾಕಿಯಾದೆಯಲ್ಲ?" ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಂದಕೊಂಡು ಸವಿಸಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕುಯವರನು ಸ್ನೇಹದೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದುದನ್ನೂ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿದುದನ್ನೂ ತಿಳುಹಲು: ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಹೆದರಿ "ಅಣ್ಣಾ! ನಾವು ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಲರಾಮನು "ಅಯ್ಯೋ! ವಿಧಿಯೇ! ಲೋಕೈಕವೀರನೂ ಅಚಲನೂ ಆದ ಈತನು ಪಾಪವಶದಿಂದ ಅಂಜಿದನಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಂದು ಒರಿದಾರಿಯ ದೂರ ನಡೆದು ಒಂದು ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ರತ್ನಗಂಜಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ತಾನು ನೀರನ್ನು ತರಲು ಹೋದನು.

ಇತ್ತ ನೇಮಾಶರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಜರತ್ಕುಮಾರನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸುಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ವಿನಾಶಿಸಿದನು ನುಂಗಿರಲು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದ ಬೆಸ್ತನು ಆ ಬಾಣವನ್ನು ತಂದು ಜರತ್ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಕೌಶಂಬೀವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದೆದು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಮೃಗವಿದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಬಾಣವು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲಿಗೆ ನಾಟಿ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿತು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನೆದ್ದು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೋಪದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜರತ್ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಮೃಗವು ಸತ್ತಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು "ಅಯ್ಯೋ ಅಣ್ಣ! ಕೆಟ್ಟೆನು, ನಾನು ಮಹಾಪಾಪಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿ ಶೋಕಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹರಿಯು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ

ಜರತ್ಕುಮಾರನು ಅಳುತ್ತ “ಅರಸ! ನಿನ್ನನ್ನು ಮೃಗವೆಂದು ಊಹಿಸಿ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದ ನಾನು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದೆನು. ಈ ದೋಷಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ದಂಡಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ “ತಮ್ಮ! ಏಕೆ? ನೀನು ಅವಿವೇಕಿಯಲ್ಲ. ಲೋಕೈಕಪತಿಯಾದ ಸೇನಾಪ್ತರರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪುವುದೇ? ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಡು. ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸಾವಕಾಶಮಾಡಿದರೆ ಬಲರಾಮನು ಬಂದು ನನ್ನ ಗಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವನು ಹೊರಟುಹೊದನು. ಇತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು “ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದವನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸತ್ತು ಮೂರನೆಯ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಇತ್ತ ಬಲರಾಮನು ನೀರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೊಳವನ್ನು ಕಂಡು ತಾವರೆಯೆಲೆಯ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರುಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕುಳಿತರಲು, ಆಗ ಕೃಷ್ಣನ ಗಾಯವಾದ ಕಾಲಿಗೆ ನೋಣಗಳು ಮುತ್ತುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲಿಯದೀನೋಣವೆಂದು ಕಾಲಿನ ಗಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನು ಮಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು “ಆಹಾ” ಎಂದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ತಾನೇ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ‘ಅಚ್ಯುತನೆ! ನಿನಗೆ ಈ ವಿಧಿಯಾಯ್ತೇ? ಹಾ ಕೆಟ್ಟೆನು. ಲೋಕೈಕವೀರನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆನು” ಎಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅಭೀಮಾನವಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿ ಆ ಕೊಲೆಗೇಡಿಯು ಸಿಕ್ಕದಿರಲು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಣವನ್ನಪ್ಪಿಕೊಂಡು “ಹಾ! ಮುರಾಂತಕ! ಮಗಧವಿಧ್ವಂಸಕ! ಕಂಠುಜಸಕ! ಕಂಕಾಲಯೇ! ನಿನಗೆ ಈ ಸಾವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೇ? ಹಾ! ಹರಿಕುಲಗಗನಭಾಷ್ಪರ! ಹರಿವಂಶತಿಲಕ! ಹರಿವಂಶಂಬುಧಿಚಂದ್ರ! ರಾಜಕುಲಚೂಡಾಮಣಿಯೆ! ರಿಪುಸೃಪವಿಸನಕುಠಾರ! ನಿನಗೀವಿಧಿಯಾಯ್ತೇ? ನೀನು ಸಣ್ಣ ಮಗುವಾಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ವ್ಯಾಧಿಯು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿದ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯವು ತೀರಿತಲ್ಲ. ಕಾಕಾಸುರನನ್ನೂ ಕಿಶೋರಾಸುರನನ್ನೂ ಗರ್ದಭಾಸುರನನ್ನೂ ಮರ್ದಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲವೇನಾಯ್ತು? ವೀರನಾರಾಯಣ! ನಿನ್ನ ಆ ಬಲವನ್ನು ತೋರು. ಮತ್ತಿಯ ಮರವನ್ನೂ ತಾಳವೃಕ್ಷವನ್ನೂ

ಕಿತ್ತು ಕೈಟಭನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪವನ್ನು ಕೊಂದು, ಅಸುರರನ್ನು ಹತಿಸಿ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, ಸರ್ಪಶಯ್ಯೆಯನ್ನೇರಿ, ಶಾರ್ಙ್ಗಧನುಸ್ಸನ್ನೆತ್ತಿ, ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನೊದಿ, ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತೋರಿದ ಆ ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯೇ ನಾಯ್ತು? ಆ ದಿನ ಜರಾಸಂಧನು ಬಿಟ್ಟ ಚಕ್ರವು ನಿನಗೆ ಬಲವೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿತು. ಇಂದು ಈ ಹೀನಮನುಷ್ಯನು ಬಿಟ್ಟ ಮುರುಕು ಬಾಣವು ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದಿತ್ತಲ್ಲ? ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೀವಧಿಯಾಯ್ತೇ? ನಾನಾದೇಶದ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಎರಗಿಸಿಕೊಂಬ ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಈ ನೋಣಗಳು ಮುತ್ತುವಂತಾಯ್ತೇ? ಅಚ್ಯುತನೆಂಬ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಅಂತಕನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಳಾಯಿತ್ತಲ್ಲ? ನಿನ್ನ ಮರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಈಗ ಈ ಶರೀರವೂ ಮನೆಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನವು ದೃಷ್ಟಾನುಭೂತವಾಯ್ತು. ಹಂಸತೂಲತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರೊಡನೆ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿನಗೆ ಇಂದು ಹುಡುಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುವಂತಾಯ್ತೇ?'' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ, ಶೋಕಿಸಿ, ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಣವನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲೆಯುತ್ತಲೂ ಅದನ್ನು ರಾಜರುಗಳ ಓಲಗಶಾಲೆಗೊಯ್ದು ಶೃಂಗರಿಸಿ “ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೂ “ಅಡವಿಯ ಮೃಗಗಳಿರಾ! ನನ್ನ ಹೆಗಲೇರಿರುವ ನನ್ನ ತಮ್ಮನು ಕೋಪದಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈತನ ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ” ಎಂದು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೂ ಆರುತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ನೈಗಮದೇವನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೆಂಬ ದೇವನೊಡನೆ ಬಂದು ವಿಗುರ್ವಣೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಲರಾಮನು ಒರುತ್ತಿರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೆಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯಿಂದ ನೀರುಹುಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಒಲರಾಮನು “ಎಲೈ ಹುಚ್ಚರೆ! ನೀವೇಕೆ ಆಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು “ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗುವುದು ಆಗದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೋ?” ಎಂದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಲರಾಮನು “ನನ್ನ ತಮ್ಮನು ಸಾರ್ವಭೌಮನು, ಪುರುಷೋತ್ತಮನು. ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಹೆಣವೆಂದು ಹೇಳುವುದನರ್ಥವಲ್ಲವೇ? ಹೇಳಿ” ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಲೂ ಮಳಲನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಲೂ

ಇರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲರಾಮನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆವರು “ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನರಿಯದೆ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ” ಎನಲು ಆಗ ಬಲರಾಮನಿಗೆ ಮೋಹಾಂಧಕಾರವು ದೂರವಾಗಿ ಚ್ಚಾನೋದಯವಾಯ್ತು. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಕುಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ತನಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಅಚ್ಚಾನಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೋದರು. ಬಳಿಕ ಬಲರಾಮನು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಗಿ ಯೆಂಬ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಕಾಶದಿಂದ “ಇದು ಸೇರಿ ನೀನು ಮೋಹದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತುಬಾರಿ ಇವನನ್ನು ಸುಟ್ಟಿಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಚ್ಚರನಟ್ಟು, ಚಂದನದ ಕಾಪ್ತಗಳಿಂದ ಶವಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಈವರು ಚಾರಣರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಪಶ್ಚರಣಮಾಡಿ ಆಯುಷ್ಯಾಪಕಾನದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಐದನೆಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನು ನುಭವಿಸುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು.

೩೫. ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿನಂಧಿ

ದ್ವಾರಾವತಿಯು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಾಶವಾದುದನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣನು ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದುದನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಕುರುಚಾಂಗಣದೇಶಾಧೀಶರಾದ ಪಾಂಡವರು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಿ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿಗೂ ಅವನ ಪತ್ನಿ ಉತ್ತರೇಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಪರೋಕ್ಷಿತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸತಿಯರು ಮೊದಲಾದ ಒಂಧುಕರಿವಾರದೊಡನೆಯೂ ಅನೇಕ ಅರಸುಗಳೊಡನೆಯೂ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಪಲ್ಲವದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನೇಮಾಶ್ವರರ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಜಿನೇಶ್ವರರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಗಣಧರರಿಗೆ ರಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “ಈ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶುಂಡಾಲವೆಂಬ ನಗರದ ರಾಜನಾದ ಘನರಥನ ಮಂತ್ರಿ ಸೋಮನೆಂಬವನಿಗೂ ಅವನ ಪತಿ ಸೋಮ ಯೆಂಬವನಿಗೂ ಸೋಮದತ್ತ, ಸೋಮಿಲ, ಸೋಮಭೂತಿಗಳೆಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಯಾವನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು ತಂದೆಯಾದ ಸೋಮನು

ತನ್ನ ಮೈದುನ ಅಗ್ನಿಭೂತಿಯೆಂಬವನಿಗೂ ಅಗ್ನಿಲೆಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೇಮ ಶ್ರೀ, ಮಿತ್ರಶ್ರೀ, ನಾಗಶ್ರೀಯೆಂಬ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಆ ವೃತ್ತರಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡಿ ಸುಖವಿಂದಿರಲು, ಆ ಊರಿನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿರುವ ವನಕ್ಕೆ ಓರ್ವ ಮುನೀಶರು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮೇಘರಥಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಸೋಮನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಮಾಡಿ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತ ವಿಮಲವಾಹನನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ವಿಮಲವಾಹನನು ಸೋಮನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸೋಮದತ್ತ, ಸೋಮಿಲ, ಸೋಮಭೂತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ವನಕ್ಕೆಳಗಿಂದು ಹೊರಟನು. ಆಗ ಸೋಮದತ್ತನು ಕಾರ್ಯಾಂತರದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು, ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಸೋಮಿಲ, ಸೋಮಭೂತಿಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಸೋಮಿಲನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ವನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಇತ್ತ ಸೋಮಭೂತಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ನಾಗಶ್ರೀಯು ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡಲು ಸಾವಕಾಶಮಾಡಿದಳು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಸೋಪವಾಸದ ಪಾಠಣಿಗೊಂದು ಬಂದ ಓರ್ವ ಯತಿಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸೋಮಭೂತಿಯು ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಪೀಠದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಜನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇವಕರು ಬಂದು ರಾಜನು ಬೇಗ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಸೋಮಭೂತಿಗೆ ಹೇಳಲು ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಹೆದರಿ ನಾದುನಿಯಾದ ನಾಗಶ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮುನೀಶರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇತ್ತ ನಾಗಶ್ರೀಯು ಆ ಮುನೀಶರನಿಂದ ತಾನು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಯಿತೆಂದು ಅತ್ಯಂತರೋಷವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ವಿಷಮಿಶ್ರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಲು ಆ ತಪೋಧನನು ಅದನ್ನು ಭುಂಜಿಸಿ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇತ್ತ ಸೋಮದತ್ತನು ತನ್ನ ನಾದುನಿಯು ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೆದರಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಧನಶ್ರೀ ಮಿತ್ರಶ್ರೀಯರೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಸೋಮದತ್ತ ವೊದಲಾದ ಆ ಐವರೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖವಿಂದಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಮುನಿಯನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾತಗಿತ್ತಿ ನಾಗಶ್ರೀಯನ್ನು ರಾಜನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನು. ಅವಳು ಸತ್ತು ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹದಿನೇಳು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲ

ದುಃಖಾನುಭವಮಾಡಿ ಸತ್ತು ತೀರ್ಗುತ್ತಿರುವ ನಾನಾಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊನೆಗೆ ಕರ್ಮೋಪಶಮದಿಂದ ಅಂಗದೇಶದ ಚಂಪಾನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾತಂಗಿ— ಚಾಂಡಾಳಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆಕೆಯ ಪಾಪವಶದಿಂದ ತಂದತಾಯಿಗಳು ಮೃತರಾದರು. ಕಾಪಾಡುವವರಿಲ್ಲದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದುದಿನ ಓರ್ವ ಅವಧಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮುನಿಗಳು ಬಂದಿರಲು ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಕೆಯು ತಾನೂ ಆ ಮುನೀಶ್ವರನಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ತನಗೂ ವ್ರತವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದಳು. ಆಗ ಮುನಿಪತಿಯು “ ಮಧುಮಾಸಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡ ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮಾತಂಗಿಯು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸಡೆಯಿಸದೆ ಸತ್ತು ಅದೇ ಪುರದ ಬಂಧುವೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ಧನದೆಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಸುಕುಮಾರಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮಹಾದುರ್ಗಂಧವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳಾದಳು. ಆ ಪುರದ ಧನದೇವನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೂ ಯಶೋದತ್ತೆಯೆಂಬವಳಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಿನದೇವ, ಜಿನದತ್ತರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದ ಜಿನದೇವನಿಗೆ ಆ ಸುಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತಂದು ವಿವಾಹಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರಲು ಜಿನದೇವನಾ ಸುಕುಮಾರಿಯು ದೇಹದ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ನಿರ್ವೇಗದಿಂದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಬಳಿಕ ಕಿರಿಯನಾದ ಜಿನದತ್ತನಿಗೆ ಆ ಸುಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಲು ಅವನು ಅವಳ ಶರೀರದ ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಿರಲು, ಆಕೆಯು ಲಜ್ಜಿತೆಯಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಸುವ್ರತರೆಂಬ ಮುನೀಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಅವರಿಂದ ತನ್ನ ಭವದ ಕತೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ನಾಗಶ್ರೀ ಜನ್ಮದ ಪತಿಯಾದ ಸೋಮಭೂತಿಯು ಆಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನೇ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಪಶ್ಚರಣಮಾಡಿ ಸತ್ತು ಆ ದೇವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಸೋಮದತ್ತ, ಸೋಮಿಲ, ಸೋಮಭೂತಿ, ಹೇಮಶ್ರೀ, ಮಿತ್ರಶ್ರೀ ಎಂಬ ಆ ಐದು ಜನಗಳೇ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಪಾಂಡವರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವಿರಿ. ಆ ಸುಕುಮಾರಿಯೇ ಅರ್ಜುನನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾಂಡಾಲಿಯಾಗಿರುವಳು ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರು ವೈರಾಗ್ಯಹೊಂದಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕುಮಾರರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು. ಕೊಂತಿ, ದ್ರಾಪದಿ, ಸುಭದ್ರೆ ಮೊದಲಾದವರೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡ ಪಾಂಡವರು ಅಂತರಂಗಶುದ್ಧರಾಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ ಅವಧಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಡೆದು ಒಂದು ದಿನ ಶತ್ರುಂಜಯನೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ

ನಂತಿರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೌರವನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಕ.ಯವರನೆಂಬವನು ಬಂದು ಮುನಿದು ಆ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕಾಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ, ಕಾಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಕಾಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಣೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಕಾಸಿದ ರಸವನ್ನು ಅವರಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಬೆದರುವಂತೆ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಉಪಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿದ ಧರ್ಮರಾಜ, ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ದೇವದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಯವರನು ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದನು. ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಹೋದರು. ಇತ್ತ ಧರ್ಮರಾಜ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಸೆಕಲ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದರು. ಬಳಿಕ ಸಕುಲ ಸಹದೇವರು ದೇಹವಳಿದು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕಕೋಟಿಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಮಾರಿಮುವ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ನೇಮಿತ್ತೀರ್ಥಂಕರರ ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಗಳೂ ವರದತ್ತರೇ ಮೊದಲಾದ ಹನ್ನೊಂದು ಜನ ಗಣಧರರೂ ನಾಲ್ಕು ಸೂರುಮಂದಿ ಪೂರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಧರರೂ ಎರಡು ಸಾವಿರಮಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಾವಿರದ ಐವತ್ತುಮಂದಿ ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೇವಲಿಗಳೂ ಸಾವಿರದ ಸೂರುಮಂದಿ ವಿಕ್ರಿಯರ್ಥಸಂಪನ್ನರೂ ಒಂಬೈಸೂರುಮಂದಿ ಮನಃಪರ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ರಾಜೀಮತಿ ಮೊದಲಾದ ಸಲವತ್ತುಸಾವಿರಮಂದಿ ಕಂತಿಕೆಯರೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಶ್ರಾವಕರೂ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಶ್ರಾವಕಿಯರೂ ನಾಲ್ಕುತೆರದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವತೆಗಳೂ ತಿರ್ಥಕ್ರಾಣಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ನೇಮಿಜನೇಶರು ದ್ವಾದಶಗಣಸಂವೇಷ್ಟಿತರಾಗಿ ಭವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋಪವೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದುತಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯವುಳಿದಿರುವಾಗ ಸಮವಸರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಊರ್ಜಯಂತಗಿರಿಯ ನಿರ್ಜಂತುಕವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಠ ಶುಭ್ಧ ಸಪ್ತಮಿಯ ದಿವಸ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಸೂರ್ಯಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ದಂಡ, ಕವಾಟ, ಪ್ರತರ, ಲೋಕಪೂರಣಗಳೆಂಬ ಯೋಗಗಳಿಂದ ವೇದನೀಯ, ಆಯುಷ್ಯ, ನಾಮ, ಗೋತ್ರಗಳೆಂಬ ಅಘಾತಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅವರ ದಿವ್ಯದೇಹವು ಮಂಜಿನಂತೆ ವಿಲೀನವಾಯ್ತು. ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ಸಮಸ್ತದೇವತೆಗಳೊಡನೆ

ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋದನು. ವೈಪರತ ಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕೊನೆಯ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿಂದ ಕರ್ಮಸಮೂಹವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಷಯಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ನೇಮಿಜಿನೇಶ್ವರರು ಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ಭವ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನೂ ದಯೆ ವಾಲಿಸಲಿ. ಹೀಗೆ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಓದುವವರೂ ಕೇಳುವವರೂ ಬರೆಯುವವರೂ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಗಾಮಿಗಳಾಗುವರು.

ಜಿನೇಶ್ವರನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮದಿಸಿದ ಭ್ರಮರನೂ ಚತುರನೂ ಅದ ಮಂಗರಸನು ರಚಿಸಿದ ಕಾಮವಿಜಯಿಯಾದ ನೇಮಿಜಿನೇಶನ ಸಂಗತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೈದನೆಯಾಶ್ವಾಸವು ಪೂರ್ತಿಯಾಯ್ತು.

|| ಇತಿ ಮಂಗಲಮುಹಃ ||

ಶ್ರೀಮದ್ಭೂವರಾಜ ಕಂಠೀರವ ಸೃಷಿಷ್ಠರಾಜ
ಒಡೆಯರವರು

ಮಂಗಳಾರಾಚರಣ

ಓಂಕಾರಂ ಬಿಂದುಸಂಯುಕ್ತಂ | ನಿತ್ಯಂ ಧ್ಯಾಯಂತಿ ಯೋಗಿನಃ ||
 ಕಾಮದಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಚೈವ | ಓಂಕಾರಾಯ ನಮೋ ನಮಃ ||೧||
 ಅವಿರಲಶಬ್ದ ಘನೌಘಪ್ರಕ್ಲಾಂತಭೂತಲಮಲಕಲಂಕಾ ||
 ಮುನಿಭಿರುಪಾಸಿತತೀರ್ಥಾ ಸರಸ್ವತೀ ಹರತು ನೋ ದುರಿತಂ ||೨||
 ಅಜ್ಞಾನತಿಮಿರಾಂಧಾನಾಂ | ಜ್ಞಾನಾಂಜನಶಲಾಕಯಾ ||
 ಚಕ್ಷುರುನ್ಮೀಲಿತಂ ಯೇನ | ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರವೇ ನಮಃ ||೩||
 ಪರಮಗುರವೇ ನಮಃ ಪರಂಪರಾಚಾರ್ಯಗುರವೇ ನಮಃ ||೪||

ಸಕಲಕಲುಷವಿಧ್ವಂಸಕಂ ಶ್ರೇಯಸಾಂ ಪರಿವರ್ಧಕಂ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧ
 ಕಂ ಭವ್ಯಜೀವಪ್ರತಿಬೋಧಕಾರಕಮಿದಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಶ್ರೀನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿನಾಮ
 ಧೇಯಕಂ ಅಸ್ಯ ಮೂಲಕರ್ತಾರಃ ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞದೇವಾಃ ತದುತ್ತರಕರ್ತಾರಃ
 ಶ್ರೀಗಣಧರದೇವಾಃ ತದುತ್ತರೋತ್ತರಕರ್ತಾರಃ ಶ್ರೀಕುಂದಕುಂದಾಧ್ಯಾತ್ಮೇಶಾಂ
 ವಚೋನುಸೃತ್ಯ ಶ್ರೀಮಂಗರಸಕವಿನಾ ವಿರಚಿತಂ ಸರ್ವೇ ಶ್ರೋತಾರಃ ಸಾವಧಾನ
 ತಯಾ ಶೃಣ್ವಂತು ||೫||

ಭಾವಾರ್ಥ:—ಬಿಂದುವಿನೊಡನೆ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷ
 ವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೂ ಆದ ಯಾವ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಯೋಗಿಗಳು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿ
 ಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಓಂಕಾರಕ್ಕೆ ಪುನಃಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರವು ||೧|| ಸಾಂದ್ರವಾದ
 ಶಬ್ದವೆಂಬ ಮೇಘಸಮೂಹದಿಂದ ಭೂತಳದ ಮೇವೆಂಬ ಕಳಂಕವನ್ನು ತೊಳೆದಿರುವ
 ವಳೂ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತೀರ್ಥ (ಆಗಮ) ವುಳ್ಳವಳೂ ಆದ ಸರಸ್ವ
 ತಿಯು ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟತವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಿ ||೨|| ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ
 ಕಣ್ಣುಗಾಣದವರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಜನಶಲಾಕೆಯಿಂದ ಯಾವನು
 ತೆರೆಯಿಸಿದನೋ ಅಂತಹ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ||೩|| ಪರಮಗುರುವಿಗೆ ನಮ
 ಸ್ಕಾರವು, ಪರಂಪರಾಚಾರ್ಯಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ||೪|| ಸಮಸ್ತದುರಿತನಾ

ಮಂಗಳಂ ಭಗವಾನ್ನೀರೋ | ಮಂಗಳಂ ಗೌತಮೋ ಗಣೀ ||

ಮಂಗಳಂ ಕುಂದಕುಂದಾದ್ಯಾ | ಜೈನಧರ್ಮೋಸ್ತು ಮಂಗಳಂ ||೬||

ಶಕವೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೂ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧಿಯೂ ಭವ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೂ ಆದ ಶ್ರೀಸೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೆಂಬೀ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಕರ್ತರು ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞದೇವರು, ಉತ್ತರಕರ್ತರು ಶ್ರೀಗಣಧರದೇವರು, ಉತ್ತರೋತ್ತರಕರ್ತರು ಶ್ರೀಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರು. ಅವರುಗಳ ವಚನಪರಂಪರೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂಗಳರಸಕವಿಯಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ವಿರಚಿತವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಶೋಕತೃಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು ||೫|| ಭಗವಾನ್ ಮಹಾಪೀಠಸ್ವಾಮಿಯೂ ಗೌತಮಗಣಧರರೂ ಕುಂದಕುಂದರೇ ಮೊದಲಾದ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಜೈನಧರ್ಮವೂ ಮಂಗಳಗಳಾಗಿರಲಿ ||೬||

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು

॥ ಓಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸೇಮಿಜನಾಯ ನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಮಂಗಳ ಸಂಕವಿಯ

ನೇಮಿಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿ

(ಹರಿ ವಂಶ ಪುರಾಣ)

— ಸ್ತೋತ್ರ —

೧. ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಮ¹ತ್ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣವೈಭವಯುತ | ರಾಮಕೀಶವನತಪರಣ ||
ಸೋಮಾರ್ಕಕೋಟಿಕಿರಣ ನೇಮಿನಾಥನು | ದ್ವಾಮಸುತುಪನೀವ್ರದೇವುಗೆ ||೧||
೨ಪದಿನೆಂಟುದೋಷವ ಗೆಲ್ಲು ಲೋಕದ ತುತ್ತ | ತುದಿಯೊಳು ನಿಂದು ತಮ್ಮಿಂದ ||
ಒದವಿದ ಸುಖಮಯರಾಗಿದ ಸಿದ್ಧರ | ಪದಯುಗಕಾಸೆರಗುವೆನು ||೨||
ಸಾರತರಾಮೃತ ಸುಖವಿವ ಕೈವಲ್ಯ | ನಾರಿ ಮೋಹಿಸಬೇಕೆಂದು ||
ಚಾರುಚರಿತ್ರಾರ್ಥರಣ ಭೂಷಿತರಾದ | ೩ಸೂರಿಗಳಿಗಿರಗುವೆನು ||೩||
೪ಎನ್ನದು ಮನೆಯೊಡಲೊಡವೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಡ | ೫ವೆನ್ನದು ಮನೆಯೊಡಲೊಡನೆ ||
೬ನ್ನ ಮೆಂದುಪದೇಶಗಿಯ್ವ ೬ಪದೇಶಕ | ೭ನಲಿಂದ ವಂದಿಸೆನು ||೪||
ನಿರ್ವೇಗಪಾರಾಯಣ ನಿಜಹೃದಯರು | ೮ನಿರ್ವಾಗಣೇಸ್ವಿತಯುತರು ||
ಸರ್ವಸಾಧುಗಳ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ಪಡೆವೆನು | ಸರ್ವಜ್ಞಾಧಿಕಾರವನು ||೫||
ಜಿನಸಿದ್ಧಸೂರಿದೇಶಕಸಾಧು ಸಮಿತಿಯ | ನನುನಯದಿಂ ವಂದಿಸುವೆನು ||
ಘನತರ ೯ಪಂಚಪರಾವರ್ತನಮೆಂಬ | ೧೦ವನನಿಧಿಯನು ದಾಂಟಲೆಂದು ||೬||

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಗರ್ಭ, ಜನ್ಮ, ದೀಕ್ಷಾ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನ, ಮೋಕ್ಷ. 2 ಹಸಿವೆ, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮೊದಲಾದುವು 3 ಆಚಾರ್ಯರ 4 ನನ್ನದು. 5 ಎನಿಸದು. 6 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು. 7 ಸಂತೋಷದಿಂದ. 8 ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆ. 9 ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ, ಭವ, ಭಾವಗಳೆಂಬೈದು ಸಂಸಾರ. 10 ಸಮುದ್ರ.

ಕೊಲ್ಲದುದೇ ಧರ್ಮ ಪೂರ್ವಾಪರವೈದ | ಎಲ್ಲದುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ¹ನಿರವಸಿದಂಗಳವೈರಿಯು | ²ಮೆಲ್ಲಟಿಗಾನೆರಗುವೆನು ||೨||
 ವಾಣಿ ³ವೃಜಿನಘನತರ ⁴ಕಾಂತಾರ ⁵ಕೃ | ಪಾಣಿ ಸಂಸಾರವಾಲಿಭಗಿ ||
⁶ದ್ರೋಣಿ ನಿರ್ಮಲ ⁷ನಿಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ ⁸ನಿಃ | ಶ್ರೇಣಿಗೆ ನಾಸರಗುವೆನು ||೩||
 ಸರ್ವಜ್ಞ ಪದಸರಸಜನುಡಮುಧುಕರ | ಸರ್ವಯಕ್ಷಾನ್ವಯತಿಲಕ ||
 ಸರ್ವಾಶ್ವಯುಕ್ತ ವರವಕೊಡು ಕವಿತೆಯು | ನಿರ್ವಹಿಸುವಶಕ್ತಿಯನು ||೪||
 ಮದನಮದಾಪಹರಣತೀರ್ಥಕರಮೃದು | ಪದಯುಗನಖಚಂದ್ರಿಕೆಗೆ ||
 ಮುದದಿ ಚಕೋರಿಯೆನಿಸ ಯಕ್ಷೇಶ್ವರಿ | ಯೋದವಿಸೆನಗೆ ಸುಮತಿಯನು ||೫||
⁹ಶರಧಿಯು ಜಲವ ಮುಗಿಲು ತೀವಿ ಧರಣಿಗೆ | ಸುರಿವಂತೆ ಜಿನವಾಕ್ಸುಧೆಯು ||
 ಧರಿಸಿ ಭವ್ಯರ ಹೃದಯದೊಳು ಕರೆವ ಗಣ | ಧರರ ಪಾದವೆ ಗತಿಯೆನಗೆ ||೬||
 ಶುದ್ಧಮೆನಿಸ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಕೆ ವೃತ್ತಿಯು | ನುದ್ಧರಿಸುತ ಮೈಮೆವಡೆದ ||
 ಗೃಹ್ಯಪಿಂಭಾಚಾರ್ಯರ ಚಾರುಚರಣಕೆ | ಬದ್ಧಾಂಜಲಿನತನಯನು ||೭||
 ಅವನತನಹೆನು ಚವ್ವಿಶತೀರ್ಥೇಶರ | ನವಕಥನವನಿಡದೊರೆದು ||
 ಅವನಿಯೊಳತೀರ್ತಿವಡೆದು ವಿರಾಜಿಸ | ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂಘ್ರಿಯನು ||೮||
 ಎಣಿಕೆಮಾಡದೆ ಮದನನ ಬಿಲ್ಲನಾ ಪೂ | ಗಣೆಯ ಮುರಿದು ¹⁰ಪಿಂಪುವಡೆದ ||
 ಗುಣಭದ್ರರಡಿಯು ¹¹ನಣೆಯಮಾಡುವೆನೆನ್ನ | ಹಣಿಗೆ ತ್ರಿಕಡಣಶುದ್ಧಿಯೊಳು ||೯||
 ಕಲಿಯುಗಗಣಧರನು ನಮ್ಮಲೋಕದ | ಅಲಘುಗುಣಾಲಂಕೃತರ ||
¹²ಕಲಿಲಹರರ ಮಾಘಸಂದಿಮುನೀಶರ | ಬಲವಂದು ಪಾಡಿ ವಂದಿಸೆನು ||೧೦||
 ಛಂದೋಲಂಕಾರ ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ | ¹³ಪೊಂದಿಮುರಿದು ಮೂರ್ತಿವಡೆದು ||
 ನಿಂದನಿಲವಿಸಂದದಿಂದೊಪ್ಪುವ ದೇವ | ನಂದಿಯು ಪದಕೆರಗುವೆನು ||೧೧||
¹⁴ಅಂಕದ ಮುಖದೊಳಡಂಗೆದೆ ಕರ್ಮಕ | ಲಂಕರೆನಿಸ ಬೌದ್ಧರನು ||
 ಶಂಕಾಪಹರಣಹೃದಯರಾಗಿ ಗೆಲಿದಕ | ಲಂಕರಿಗೊಲಿದೆರಗುವೆನು ||೧೨||

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ. 2 ಮೃದುಪಾದಕ್ಕೆ. 3 ಪಾಪ. 4 ಕಾಡು.
 5 ಕೃತಿ. 6 ದ್ರೋಣಿ 7 ವೋಕ್ತ. 8 ಏಣಿ. 9 ಸಮುದ್ರದ. 10 ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿದ
 11 ಸಮಾನ. 12 ಪಾಪ 13 ಒಟ್ಟಾಗಿಸೇರಿ, 14 ಯುದ್ಧದ—ವಾದದ.

ಹಿಂದೆ ನಾನೆಸಗಿದ ಘೋರಮು¹ಷ್ಟಘತತಿ | ಯೋದಿಸಿಸಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡುವ ||
 ಅಂದದಿ ಸುವ್ರತವನು ಪಾಲಿಸಿದ ಪ್ರ | ಭೇಂಜುಮುನಿಯ ವಂದಿಪೆನು ||೧೮||
 ಅವ²ರಣುಗಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರುತಮುನಿಗಳ | ಸವಿವಗುಣಗಣಯುತರ ||
 3ಅವಿರತಮೆರಗುವೆ ನಾನೆಸಗಿದ ಪಾಪ | 4ತವಿಸಲೆಂದು ಭಕುತಿಯೊಳು ||೧೯||
 ಶ್ರುತಮುನಿವರ ಸಮೋದರನಾಗಿ 5ಸಂ | ಸೃತಿಬಂಧನವ 6ಪರಿಪಡಿಸಿ ||
 ಅತಿಕೀರ್ತಿವಡೆದ ಏಮಲಕೀರ್ತಿವೆಸರ ವಿ | ಶ್ರುತಮುನಿಗಿರದೆರಗುವೆನು ||೨೦||
 7ಪಾಟಿಗಿಡಿಸುವೆವಘವನೆಂಬಾ ನವ | ಕೋಟಿಮುನಿಗಳ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಿ ||
 ತಾಟಿಸಿ ಹಣೆಯನೇಮಿಾಶವಂಗತಿಯ: 8 ಸಂ | ಘಾಟಿದಿಂದಾಸುಸುರುವೆನು||೨೧||
 ಇನ್ನು ನಾನೊರವೆ ಚಪ್ಪೀಶತೀರ್ಥೇಶರ | ತುನ್ನತಮಪ್ಪ ಸಂಗತಿಯ || 9 ||
 ಕನ್ನಡದೊಳು ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವೆನೆ ಪೇಳ್ವ | ಸನ್ನುತಸತ್ಯವೀಶ್ವರರ ||೨೨||
 ಪುರುಜಿನಪತಿಯ ಪುರಾಣವನುಸುರಿದ | ವರಕವಿಪಂಪರಾಜನನು ||
 ದುರಿತವಿದೂರರಜಿತಚರಿತವಪೇಳ್ವ | ಗರುವ ರನ್ನನ ನುತಿಸುವೆನು ||೨೩||
 ದೇವಚಂದ್ರಪ್ರಭರನು ಕೊಂಪಾಡಿದ | ಶ್ರೀವಿಜಯರ ಪುಷ್ಪದಂತ ||
 ಭಾವಚಾರಿಯ ಪೊಗಳಿದ ಗುಣವರ್ಮನ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ವಂದಿಪೆನು ||೨೪||
 ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ತೀರ್ಥಕರಚರಿತ್ರವ | ಒದವಿ ಪೇಳಿದ ಜನ್ನುಗನ ||
 ಮುದದಿಂದ ಧರ್ಮಚರಿತ್ರವನುಸುರಿದ | ಚದುರಮಧುರನ ಮ್ಮುತವನು ||೨೫||
 ಶಾಂತೀಶನ ಪೊಗಳಿದ ಪೊನ್ನನ ರಘು | ಕಾಂತನ ಮಲ್ಲಿತೀರ್ಥಕರ ||
 ಸಂತಸದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ ನಾಗಚಂದ್ರನ | ಸಂತತಮುಖವಂದಿಸುವೆನು ||೨೬||
 ಅಂಗಜರಿಪು ನೇಮಿ ವೀರೇಶಚರಿತವ | 9ಪೊಂಗಿ ಪೊಗಳ್ವ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ||
 ಕೈಂಗಾರಕಾವ್ಯ ಲೀಲಾವತಿಯನು ಪೇ | 10ಳ್ವಾಂಗಿಕನೇಮಿಯ ನೆನೆವೆ ||೨೭||
 ಬಂಧುರಭರತ ಯಾದವವಂಶವನು ಕೃತಿ | ಬಂಧದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ||
 ಬಂಧುವರ್ಮನನು ನೆನೆದು ನೇಮಿಚರಿತಪ್ರ | ಬಂಧವ ನಾನುಸುರುವೆನು ||೨೮||

ಪಾಠಾಂತರ.—† ಸಘಾಟ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ಪಾಪಸಮೂಹ, 2 ಬಾಲ್ಯದ, 3 ಸದಾ, 4 ನಾಶನಾಡಲು, 5 ಸಂಸಾರ.

6 ಕಿಪ್ಪುಹಾಕಿ, 7 ರೀತಿ, 8 ಸಮೂಹ-ಸಂಗ್ರಹ, 9 ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ, 10 ವಿರಾಸಿ-ತನಕ.

ಇವರಾದಿಯಾಗಿ ಇಳಿಯೊಳುಳ್ಳ ನರವೆನ | ಕವಿಗಳ ನನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 1ಅವಿರತವಿರಿಸಿ ನೇಮಿಶನ ಚರಿತೆಯು | ಸವಿಸಯವಿದುಸುರುವೆನು ||೨೯||

ಕೃತಿಯ ನೆವದಿ ನೇಮಿಶನ ಚರಿತೆಯು | ಸುತಿಗೆಯ್ಯಲಘ್ನ²ಸಂವರಣೆ ||
 ಹತನಾಗಲೆಂದು ಬರೆದೆ ನಿಂತಿದಭವ್ಯ | 3ತತಿಯಿರ⁴ದೊಲಿದು ಲಾಲಿಪುದು ||೩೦||

ಕೇಳಿದೊಡೇನೊ ಕೇಳಿದೊಡೇನೊ ಮನಗೊಂಡು | 5ಕೂಳರದರಿನೇನು ಸಿದ್ಧಿ ||
 6ಕಾಲವಿಜಯನ ಕಥೆಯು ಪುಣ್ಯಕಾರಣ | ನೇಳಿದೆನ್ನ⁷ರಿವಸಿತ ||೩೧||

ಕೋಡಗಗುತ್ತಮನಾಣಿಕವನು ಕೊಡ | ಲೀದಾಡುಪೊಲು ದುರ್ಜನರು ||
 ರೂಢಿವಡೆದ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯನು ‡ ಕೇಳುವ | ರೋದಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹರೆ ||೩೨||

ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲನೆಯಿಂಬದೊಡಲೊಳ | ಗಾ ವಿಷ ಪೂಸುವಂತೆ ||
 8ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಲೇಸನಾಡಲು ಕಷ್ಟವ | ನೇವೈಸಿಕೊಂಡು 9ಕೊನವರು ||೩೩||

10ತನಳಿದುಂಡವರಿಗೆ ಓಕರಮಾ | ಕ್ವಾ ನೊಣಗಂತೆ ದುರ್ಜನರು ||
 ಹಾನಿ ತಮಗೆಯಾದೊದಾಗಲಿ ಮಾಯ್ಯರ | ಮಾನಾವಪಾರನಾಡುವರು ||೩೪||

11ಕಾಸಲು ಕಾಂಚನ ಕಡುರಂಗುವಡೆವಂತೆ | ದೂಸಕರಾ ಸೆಜ್ಜನರಿಗೆ ||
 ಎಸೇಸು ಪರಿಯೊಳು ಕಪಟನನೆಸಗಲು | ಲೇಸನವರಿಗೆಸಗುವರು ||೩೫||

12ಪಿಸುಣರ ಸಂಸರ್ಗವನುರೆ ಮಾಡಿದ | ರಸಿಕರ್ಗಿ ಕೇಡಾಗದಿಹುದೆ ||
 ಮುಸುಗುವ ಪೊಸ ಪೊನ್ನ ಗಟ್ಟಿಯೊ¹³ಳವಲೋಹ | ಮುಸುಕಲುತ್ತದು ಕೆಡುವಂತೆ ||

ಇಂತು ದುರ್ಜನರನು ದೂಸಿಸಿ ಸೆಜ್ಜನ | ಸಂತಾನವ ತುತಿಗೆಯ್ದು ||
 ಕಂತುಮರ್ದನ ನೇಮಿನಾಥನ ಚರಿತೆಯು | ಸಂತಸವಿದುಸುರುವೆನು ||೩೬||

† ಹರಿಕುಲತೀಕ ಮಹಾಮಂಡಳಿಕಥಾ | ತರುಣೀಶಚಂಗಾಳ್ವಸ್ತಪನ ||
 ವರಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರ ಭಾನು ಜಿನಪದ | ಸರಸಿಜ ಮದಮುಧುಕರನು ||೩೭||

ಪಾಠಾಂತರ.—‡ ಕೇಳುವ 4 ಈಪದ್ಯವು (ಐ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. † ಈಪದ್ಯವು
 (ಕ. ಗ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ಸದಾ, 2 ತಡೆ, 3 ಸಮೂಹ, 4 ಪ್ರೀತಿಸಿ, 5 ಅಲ್ಲವು, 6 ಯಮವಿಜ
 ಯನ 7 ತಿಳಿದಷ್ಟು, 8 ಕೆಡುಕರಿಗೆ, 9 ಹಿಗ್ಗುವರು, 10 ಮುಷ್ಕರ, 11 ಕೇಳಲೋಹ,

ಜನಸುತ ಕಲ್ಪತಳ್ಳಿಯ ನಾಡಿನ ಪ್ರಭು | ವಿನಯಿ¹ವನಧಿಚಂದ್ರಮನು ||
 ಮನುನಿಭಚರಿತ ಮಾಧವಸುತ ಮಾಧವ | ತನುಜಸದೃಶ ವಿಜಯೇಂದ್ರ, ||೩೯||
 ವಿತರಣದೊಳಗೆ ²ವಿಬುಧಮುಖೀಜಾತವ | ಸುತವಿಭವದೊಳಿಂದ್ರನನು ||
 ವಿತತವಿವೇಕದೊಳಾ ವಿಧಿಯನು ಗೆಲ್ಲು | ಸುತನಾಥನಾ ವಿಜಯೇಂದ್ರ, ||೪೦||
 ಆ ಪ್ರಭುವಿನ ತನುಜಾತನು ಸಕಲಕ | ಲಾಸುಪ್ರಸೀಣನುತ್ಕಮನು ||
 ಅಪ್ರತಿಮನು ಗುಣಾನ್ವಿತ ಕಾಮಧೇನುಸ | ಮಪ್ರದಸೆನೆ ರಂಜಿಸುವನು ||೪೧||
 ಜಿನಪದ್ವಿಕ್ತ ಮಂಗವಸನಾನೀ ಮುಕ್ತಿ | ವನಿತೇಶನೇಮುತೀರ್ಥಕರ ||
 ವಿನುತಮಸ್ವಾಕಥನವ ಪಾಡುಗಬ್ಬದೊ | ಕನುಗೆಯ್ಬ ತಾನದೊತೆನಲು ||೪೨||
 ಗುರುಕಟಿತಟಿಸ್ಸವ್ಯ ಹಸ್ತದ್ವಯ | ಧರಣೀತಳಾಂಘ್ರಪ್ರಸಾರ ||
 * ವರನರ್ತಕಾಕಾರಮೂಲೋಕವಿಪ್ಲವು | ತಿಮರುತತ್ರಯಾಧಾರದಿಂದ ||೪೩||
 ಆ ರೀತಿವಡೆದ ಭುವನದೊಳು ದಂಡಾ | ಕಾರದ ⁴ತ್ರಸನಾಳಮಿಹುದು ||
 ನಾರಕನರನಾಕಲೋಕಕೆ ತಾನಾ | ಧಾರಮೆನಲು ರಂಜಿಸುತ ||೪೪||
 ಆ ನರಲೋಕದ ಮಧ್ಯದೊಳಿಪ್ಪನು | ನಾನಾವ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರ ||
 ಆ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಮಹಾಲವಗಾಂಬುಧಿ | ತಾನತಿಶೋಭೆವಡೆದುದು ||೪೫||
 ಅಸುರನ ಕೊಂದನ * ನೊಯ್ದ ವನಿಯತಂದು | ಹಸಮಾಡಿ ಮುಂದದಕಾರೂ ||
 ಮುಸುಕದಂದದಿ ಹರಿಗೆಯ್ದ ನೀರಗನ | ⁵ಲೆಸಕವಡೆದುದಾ ಜಲಧಿ ||೪೬||
 ಜಂಬೂದ್ವೀಪವೆಂದೆಂಬ ⁶ಜೈವಾತ್ಮಕ | ಬುಂಬದ ಪೊರವಳಯದೊಳು ||
 ಇಂಬುವಡೆದ ಪುವೇಷದ ನೊಲುವ | ಣಾಂಬುಧಿಯತಿರಂಜಿಸಿದುದು ||೪೭||
 ಕರಮೆಸೆವಾ ಕಡಲೊಳನೆಯೊಳು ಬಂ | ಧುರಮಾಡುದಾ ⁸ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ||
 ಉರುತರಮಸ್ವಾ ⁷ಕಾಸಾರಮಧ್ಯದ | ಸರಸಿಜಕುಸುಮದಂದಮೊಳು ||೪೮||
 ಆ ವಸುಧಾಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ಶೋ | ಭಾವಹಮಾಗರುತಿಹುದು ||
 ದೇವಲೋಕದಿ ಪಾತಾಳಲೋಕಂಬರ | ತೀವಿ ಮಹಾಮೇರುಶಿಖರಿ ||೪೯||

ಪಾತಾಂತರ.—* ಉರುನರ್ತನಾಕಾರ. * ಕಳ್ಳದ್ವೀಪ ⁸ ಜಂಬೂದೀಪ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಸಮುದ್ರ. 2 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನ 3 ಮೂರುಗಾಳಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ.

4 ದ್ವೀಪದ್ವಿಯಾದಿ ತ್ರಸಜೀವಗಳುಳ್ಳವದೇಶ. 5 ಪ್ತುಕಾಶ. 6 ಚಂದ್ರ. 7 ಸತೋವಶ

1ಅಂಬರವೆಸರ ಸುದತಿಸುರಲೋಕವೆ | ದೆಂಬ ಹೆಂಚಿನೊಳಂಜನವನು ||
 ಇಂಬಿನೊಳಡಲೆಂದಿಟ್ಟ 2ಹೆಜ್ಜೊಡರೆ | ದೆಂಬಂತೆ ಮೇರುಮೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೦||
 ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಿಂದೀ ಕಾಲವನೊಕ್ಕುವ | ಇತಳವೆಂಬ3ಕಳದೊಳು ||
 4ಓತು ಎಲೆಯಕರ್ದು ನಿಲಿಸಿದ5ಮೇಟೆಯ | ರೀತಿಯಾಯ್ತಾ ಮೇರುಶಿಖರ ||೫೧||
 ಕೀಳಿನೊಳೆಸವೇಳು ಲೋಕಂಗಳೆಂಬ | ಏಳು ನೆಲೆಯಮಾಡಗಳೊಳು ||
 6ಧಾಳಿಪ ಹೊಂಗಳಸದಮೊಲೊಪ್ಪಿತು ಮೇರು | ಭೂಲೋಕಕಜ್ಜ ರಿಯಾಗಿ ||೫೨||
 ೮ ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿ | ಕಾಶೆಯೊಳಾ ನಿಷಧಾದ್ರಿ ||
 ೮ ಸಾಗರವ ಪೂರ್ವಾಪರದೊಳು ಮುಟ್ಟಿ | ಭಾಸುರನಾಗಿರುತಿಹುದು ||೫೩||
 ೮ ನಿಷಧಾದ್ರಿಯ7ನುಸುತ್ರನುನಿಯು | ತಾನಂತಾ ಬಲು ಹೊರಗೆ ||
 ೮ನದೊಗೆದು ಬೀಳ್ವೆವನ.ರನೆ ನೀತೋ | ದಾಸದಿಯೊಗೆನೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೪||
 ಭೂತರುಣಿಯ ಬೆನ್ನೊಳೆಸವೆ8ವೇಣಿಯಮೂಲು | ಬ್ಯಾತಿವಡೆದು ಪಡುಗಡೆಗೆ ||
 ಓತು ಪರಿವ ಜಂಗಮವಾರ್ಥಿಯೊಂಬ | ತಾ9ತರಂಗಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೫||
 ಅದರೆಡಬಲಗಡೆ ಎಂಟು10ಜನಪದ | ಪವಿನಾಡುನೆಗ್ಗದಂದಮೊಳು ||
 11ಪುದಿದಿಹನದರ ದಕ್ಷಿಣದೆಯೊಳಗೆಸೆ | ದುದು ವತ್ಸಕಾವತಿವಿಷಯ ||೫೬||
 ಧರೆಯೆಂಬ ಲಲಿತಾಂಬುಜದ ಮಧ್ಯದ ಕೋಶ | ದಿರವೆನೆಲೆಸೆವಾ ದೇಶ ||
 ವರಭೋಗಿಗಳು ಭೋಗಿಸ ವಸ್ತುವಿನ ಕೋಶ | ಸಿರಿಮಿರನಿಗೆ ಏಕದೇಶ ||೫೭||
 ಸುರರುಣಿಸಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲೆಸುವ ಭೋಜ್ಯ | ತರವಸ್ತುವಿಂದಾ ರಾಜ್ಯ ||
 ಧರೆಯೊಳಗುಳ್ಳ ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶಕೆ ಪೂಜ್ಯ | 12ಸುರಭಿಶರನ ಕಾಮ್ರಾಜ್ಯ ||೫೮||
 ಸತತ13ಕುಜಾತಿವಿತಾನ ತಟಸ್ಥಮು | ನ್ನತ14ಭಂಗ15ಜಡಭಾವಗಳು ||
 ಅತಿಭಾವಿಸೆ ನದಿಯೊಳಗಲ್ಲದೆಸೆವಾ | ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನನೊಳಿನಿಲ್ಲ ||೫೯||

ಪಾಠಾಂತರ.— ೫೦, ೫೧ ಪದ್ಯಗಳು (ಐ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ೫೦, ೫೧, ೫೨ ಪದ್ಯಗಳು (ಛ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಆಕಾಶವೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀ. 2 ದೊಡ್ಡ ದಿವ. 3 ಕಣ, 4 ಕಾವಾಡಿ. 5 ಕಂಬ. 6 ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ 7 ಪ್ರವಹಿಸುವ, 8 ಜಿಡೆ. 9 ಹೊಳೆ. 10 ದೇಶ. 11 ಸೇರಿಯವೆವು. 12 ಕಾಮನ. 13 ವೃಕ್ಷಸಮೂಹ—ನೀಚಜಾತಿ ಜನಸಮೂಹ 14 ಅಲೆ-ತಿರಸ್ಕಾರ. 15 ಜಲ-ಮಂಕುಳನ

1 ಶ್ರುತಿಶೂನ್ಯಮೆಂಬುದ್ವಂದ್ಯಮನೆಯಬುದ್ಧಿವಕ್ರ | ಗತಿಯೆಂಬುದು ಭಾವಿಸಲು ||
 ನುತಮಾಗಿಯಾದೇಶ⁴ದಹಿಯೊಳ್ಳದೆ ಜನ | ತತಿಯೊಳಗೊಂದಿನಿಸಿಬ್ಬ ||೬೦||
 ಅಲಶಶರನ ಬೀಡಪರಂಜಿಮಿಗ⁵ವಾಡು | ವೊಲ ಕಾಮಪರು ಮೇವ ಕಾಡು ||
 ನೆಲವ ಹಡೆದ ನಾಕಲೋಕದೇಳೆಗೆ ಜೋಡು | ಸಲಿಸೊಗಯಿಪ್ಪವಾ ನಾಡು||೬೧||
 ಆ ಸಗ್ಗದ ನಾಡಿನ ಗುರುಲಘುವನು | ತ್ರಾಸುವಿದಿದು ನೋಡಲಜನು ||
 ಭಾಸಿವ ಗುಣದಿ * ನೆಯ್ದಿ ತು⁶ಳುಡುಧರೆಯನು | ಆ ಸಗ್ಗ ನೆಯ್ದಿ ತುದ್ದವನು ||೬೨||
 ಆ ಜನಪದದ ನಡುವೆ ಸಿಂಹವುರವೆಂಬ | ರಾಜಧಾನಿಯು ಇವುರದನು ||
 ರಾಜಿಸುವಂತೆ ಬಳಸಿ ಉದ್ಯಾನ ಮ | ನೋಜನಾವಾನದಂತಿಹುದು ||೬೩||
 ಹರನೊಳು ಹುಸಿದ ದೋಷಿಗಳೆಮ್ಮ⁷ ಹೊರೆಯೊಳ | ಗಿರಬೇಡವೆಂದುಕೋಪದೊಳು||
 ವರವನ ಸತಿಸೂಂಕಿದಂತೆ ಬೇಲಿಗಳೊಳು | ಪಿರಿದೊಪ್ಪಿದುವು ಕೇತಕಿಗಳು ||೬೪||
 ತೀವಿಹವಲ್ಲಿ ವಕುಳನಾಗಚಂಪಕ | 7 ಬಾವನ್ನ ಬೇಲ ಬಾಳೆತಿಲಕ ||
 ದೇವದಾರು ದಾಡಿನು ಬಯಕುರವಕ | ಮಾವು ಮಂದಾರವನೋಕ ||೬೫||
 ಮಿಸುಗುವ ದಶ⁸ದೋಹಲವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ | ಮಿಸುನಿದಾವರೆಗೊಳದಿಂದ ||
 ಪೊಸರನ್ನ⁹ವೆಸದ ಕೃತ್ರಿಮಶೈಲಗಳಿಂದ | ಹಸನಾದುದಾ ವಸದಿಂದ ||೬೬||
 ಸುರುಚಿರಮಾದ ಸುರ್ವಾಗವನಲೊಳು | ಧರಿಸಿದಪೊಸಸಂಪಗೆಯೊಳು ||
 * ಪೊರೆಯುಲಣ್ಣವು ಚಂಡಾಳಿಕುಲಂಗಳು | ಕರಮೆಸೆವಾ ನಂದನದೊಳು ||೬೭||
 ಪೋಮಕೇಶಗೆಯುಭಿಷೇಕಮಾಡುವೆನೆಂದು | ಹೇಮಕುಂಭದಿ ಸುಧವಿದಿದು ||
 ಪ್ರೇಮದಿನಗೆವಂತೆ ತಿಂಗುಕಾಯಿದಳೆದು | ದ್ವಾ ಮವತ್ತವು ಸೂಂಪುನಡೆದು||೬೮||
 ಕರಮೊಪ್ಪಿದವಲ್ಲಿ ಕರವೀರಮದಿಗಂತಿ | ಮರುಗಮಲ್ಲಿಗೆ ಇರವಂತಿ ||
 ಸುರಗ¹⁰ನಂದ್ಯಾವರ್ತ¹¹ಬಾಧೂಕ¹²ಮಾಲತಿ | 13 ಸಿರಿಸಸಂಪಗೆಸೇವಂತಿ ||೬೯||

ಪಾಠಾಂತರ.—* ನೆಯ್ದಿದುದು. † ನೆರೆಯೊಳ. * ಪೊರೆಯುಲಮೃತ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ಕಿವಿಯುಲ್ಲದಿರುವುದು. ಚಾಡಿದಾತಗೆ ಕಿವಿಗೊದವಿರುವುದು. 2 ಸೊಟ್ಟಾ
 ಗ-ಅಕ್ಕಮಪ್ರವೃತ್ತಿ. 3 ಡೊಂಕಾಗಿನಡೆಯುವುದು-ಕುಟಲತನ. 4 ಸರ್ಪ. 5 ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ.
 6 ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕ. 7 ಶ್ರೀಗಂಧ. 8 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗಂಡೂಪ ಪಾದತಾಡನಾದಿಗಳಿಂದ ಚಿಗುರುವ
 ವೃಕ್ಷಗಳು. 9 ಕೆಲಸದ 10 ನಂದಿಬಟ್ಟಲು. 11 ಗೋರಟೆ. 12 ಜಾಜಿ. 13 ಬಾಗಿ.

ಅತಿ * ಸುಖಿಯಿಸುವು ವಂತದರೊಳು ಪಾರಾ | ವತ ಲಾವುಕ ರಾಜಕೀರ ||
 ಸುತಚಕ್ರವಾಕ ಮರಾಳ ಸಾರಸಪರ | ಭೃತ||ಧ್ರುಗುಸಾರಮಯೂರ ||೨೦||
 ಮೊರವಳಿ ಕಳಭಗಳಿಗೆ ಜೀವಳಿಗೆಯ್ವ | ಮರುತನ ಮೈಗೆ ಕಂಪಿಡುವ ||
 ಅರಲವಲ್ಲು ಹಬ್ಬಿಬಿಡುವಾತಿ ಇಮ್ಮಾವ | ನೊರೆವೆನೇನದರ ವರ್ಣನವ ||೨೧||
 ಮುನಿದು ತೊಲಗಿಪ ಏಟೀನಿಟಸರಧಾನ | ವನೆ ಮಾಡುವಾ ಉದ್ಯಾನ ||
 ಏನುತ ವಸಂತರಾಜನ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ | ಮನಸಿಜನ್ಮ ಪನಾಸ್ಥಾನ ||೨೨||
 ಸಿರಿಯರಮನೆ ಗಾಳಿಯ ಗುಣದಾಗಾರ | ಬೆರಕೆಗಿಂಪಿನ ಬಂಡಾರ ||
 ವರವನಸತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸದ ಪೂರ | ದಿರವಾದುವಲ್ಲಿ ಕಾಸಾರ ||೨೩||
 ಪಿರಿದು ರಂಜಿಸುವು ವಂತದರೊಳು †ಗ್ಗಿಟಿಸುವ | ಗೊರವ ಬಂದುದ ಬಾಯಿಗರೆವ ||
 ಅರಗಿಳಿ ನಲಿದು ಕೆಲವ ಪೊಸ ಪಾರಿವ | ಮೊರೆವಳಿ 4ಕುಳಿರಂಬ ಕೊಳನ ||೨೪||
 ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೊಪ್ಪುವ ವನದಿಂದ | ಬಳವಲಯದ ಬಾತಿಯಿಂದ ||
 ಪೊಳೆವಪರಂಜಿಯೆಸವ ಕೋಂಟಿಯಿಂದಾ | ಪೊಳಲೊಪ್ಪಿತತಿಶೋಭೆಯಿಂದ ||೨೫||
 ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಿನ ಸುತೆಯಾಪಟ್ಟಣದೊಳು | ಜೆನ್ನಾಗಿರೆ ಹರುಷದೊಳು ||
 6ಮುನ್ನೀರಮದ್ಗಪ್ಪಿದಂತೆ ರಂಜನೆಯೊಳು | ಉನ್ನತಮಾಯ್ತಲ್ಲಿಯುಗಳು ||೨೬||
 ಗೆಲೆವಂದುವಾ ಕೋಟಿ ತನೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯನು | ಪಲವು ಕೊತ್ತಳದಿಹೇರುಗಳ ||
 ನೆಲಸಿಡಬ್ಬಣಿಯಿಂದಡುಗೆಯ ಮನೆಯನು | ಪುಲಮೊಗದಿಂದ ರಾಶಿಯನು ||೨೭||
 ತರದಿನೊಪ್ಪುವ ಸೋಮಸೂರ್ಯವೀಳಿಗಳಿಂದ | ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯಿಂದ ||
 7ಬೆರಕೆವರಲ ಶಿಖರದ ದೇಗುಲಗಳಿಂದ | ಪುರಮೊಪ್ಪಿತತಿಶೋಭೆಯಿಂದ ||೨೮||
 ವೀರಭಟರ ವಿಧ್ವಾಂಸರಕ್ಷರಿಗರ | ನೇರಣಿಗರ ಸಚ್ಚಣಿಗರ ||
 ವಾರವನಿತೆಯರ ವೈದ್ಯರ ‡ ಬಚ್ಚರ | ಕೇರಿಯಿಂದಸೆಯಿತಾ ನಗರ ||೨೯||
 ಭೂರಮಣಿಗೆ ಮಾರ್ಮಲೆದಿಪ್ಪಾವೈರಿ | ಭೂರಿಭೂಭುಬರಿಗೆ ಮಾರಿ ||
 † ಈರೆನೆ ಶತಶುಕ್ಲ ಕೋಟಿಭಟರ ಕೇರಿ | ಕೇರಿಯಿಂದಸೆಯಿತಾನಗರಿ ||೩೦||

ಪಾಠಾಂತರ.— * ಅತಿಸೂಯಿಸುವ. † ಭೃಂಗಸಾರ. ‡ ಬಡಸುವ. § ಬಚ್ಚರ
 † ಉರಿಸೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಕೋಗಿಲೆ. 2 ಬಿಲ್ಲುಸಧ್ವನಿಮಾಡುವ 3 ನಿಹಿಮಾವು. 4 ಶೈತ್ಯ.
 5 ಪ್ರಿಯ. 6 ಸಮುದ್ರ. 7 ಮಿಶ್ರರತ್ನ—ನವರತ್ನ.

ಯತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಳಿಕಸಾಮಂತರ | ಪರದೇಶಾಧೀಶ್ವರರ ||
 ಕಲಾಭಿಜ್ಞರ ಕೇರಿಯಂತರ | ತರದಿನೊಪ್ಪಿದುದಾನಗರ ||೮೧||
 ಪೂವೀಳಿಯವನು ಲೇಪನ ಬಲು | ವೇದ*ತೊಡವು¹ಪಲಪರಲು ||
 ಉನಿವಸನ²ಪರಿಯಣದಂಗಡಿಯ ಸಾ | ಲ್ಲುಸುಗಲೊಪ್ಪಿದುದಾ ಪೊಳಲು ||
 ಗುವ ಬೆರಕೆಗಂಪಿನ ಹೂವಿನಸರ | ಗಳನೀವನವಯೌವನೆಯರ ||
 ಗಿಕ್ಕಿಗಣ್ಣಳ ಬೆಳಗಿನಬಲೆಗರ | ದೊಳಗಾದುದಾ ಎಬಿನಿಕರ ||೮೨||
 ಹಪುರವನಾಳುತ್ತಿರ್ಪನರುಹ | ದ್ವಾಸವೆಸರ ಭೂಭುಜನು ||
 ರವಡೆದಮರಾವತಿಯೊಳಗಾ | ³ವಾಸವನಿರ್ಪಂತಿಹನು ||೮೪||
 ನಿತಾಜನಹೃದಯಕಮಲವನ | ⁴ತರುಣಸಹಪ್ರಕಿರಣನು ||
 ಮರೂಪನೊಪ್ಪಿದನು ಸತ್ಕವಿಚಿತ್ತ | ಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನು ||೮೫||
 ಬಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಸಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳು | ಮೊದಲಾಶ್ವಾತಮೊಪ್ಪಿದುದು ||೮೬||

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಸಾತಾಂತರ.—* ತೊಡರ. † ಮಿಸುನಿವಾಸದ ‡ ಗಂಗಳ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ನವರತ್ನ. 2 ಹರಿವಾಣ-ಪಾತ್ರ. 3 ದೇವೇಂದ್ರ. 4 ಬಾಲಸೂರ್ಯ.

೨. * ಜಭ್ಯಕೇತುಕುಮಾರಾಭ್ಯುದಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಸತಿ^೧ವೌಲಕೀಲಿತಪಾದ | ^೨ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೋಭಯಃ ಗಿ ಸೇವುಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿ^೩ರಗುವೆನು ||೧||
 ಅರಿಸ್ಯಸಮರ್ಧನಸರುಹದ್ರಾಸಗೆ | ಸರಸಜಮುಖಿ ಬಿನದತ್ತಿ ||
 †ಅರಸಿಯಾದಳು ಸಣ್ಣಪತಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿ | ವರಸತಿಯಾದಂದದೊಳು ||೨||
 ಆ ಸರನಾಥಚಂದ್ರಗೆ ಬಿನದತ್ತಿಯ | ಮಾನಿತಮಪ್ಪೆ ಗರ್ಭದೊಳು ||
 ತಿರುನಾಳಕೇತನಸ || ಮನುಷ್ಯ ರೂಪನಾಂತೋರ್ದ | ಭೂನುತಸುತನುದಯಿಸಿದ ||೩||
 ಜನಿಸಿದ ಸಿಸುಗಸರಾಜಿತನಾಮವ | ನನುರಾಗದಿಂದವರಿದಲು ||
 ವಿಸುತಮಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಕಲೆಗೂಡಿ ಬೆಳೆದನಾ | ^೪ವನಧಿಕುಮಾರನಂದದೊಳು ||೪||
 ಚತುರಕಲಾಭಿಜ್ಞನನೆ ರಂಜಿಸಪರಾ | ಜಿತಗೆ ಮದುವೆಯೆ ಮಾಡಿದನು ||
 ಅತಿಮುದದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಮಾತಿಯೆಂಬವನಿಪ | ಸುತೆಯನಿಳಾಧೀಶ್ವರನು ||೫||
 ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕಮು ^೫ಸೌಮ್ಯವೆರಸಿ ಜೈ | ವಾತ್ಸ್ಯಕನಾಳುವಂದದೊಳು ||
 ಆ ತನುಜಾತಸಹಿತ ಭೂಪಾಲನಿ | ಳಾತಳವನು ಪಾಲಿಸುತ ||೬||
 ಎಮಲವಾಹನರೆಂಬ ತೀರ್ಥಾಧೀಶರ | ^೬ಸಮವಸರಣದೆಡೆಗೈದಿ ||
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ ಕೇಳ | ಲವಂತು ನಿರ್ವೇಗಮವಗೆ ||೭||
 ಸನ್ನ ತನಪರಾಜಿತಗೆ ಭೂಭಾರವ | ಸುನ್ನತವಿಭವದೊಳಿತ್ತು ||
 ತನ್ನ ಸುಡತಿ ಬಿನದತ್ತಿಸಹಿತ ಸು | ಪನ್ನನು ದೀಕ್ಷೆ ದೊಡನು ||೮||
 ಸುರುಚಿರಗುಣಿಯಪರಾಜಿತಸುಕುಮಾರ | ನಿಧದಾಶ್ರಾವಕವ್ರತವ ||
 ಧರಿಸಿ ಬಳಿಕ ನೀತಿಯ ಮಾರದಿಳೆಯನು | ‡ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನತ್ತ ||೯||

ಪಾಠಾಂತರ.— *ಅಪರಾಜಿತನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಂಧಿ (ಏ) ಅಪರಾಜಿತಸಂಧಿ (ಗ) ನೇಮಿ
 ಶ್ವರರಥವಾವಳಿಸಂಧಿ (ಘ) | ಗರವೆ (ಙ) ಗರಣಿ (ಚ) || ಮಿಸುಗುವರೂಪನಾಂತೋರ್ದವ
 ನ್ನ ನೆಂದನಿಪಪರಾ (ಐ) ‡ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದನು ಮತ್ತಿತ್ತ (ಙ) ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನತ್ತ (ಗ)

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ಕೀರಿಟ. 2 ಕಮಲ. 3 ಮನ್ಮಥನ. 4 ಚಂದ್ರ. 5 ಬುಧ. 6 ಆಕಾಶ
 ದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಭಾಮಂಟಪ.

ಮುನಿಪತಿಯದುಹದ್ದಾ ಸನು ವಿಮಲವಾ | ಹನರೊಡನಘ¹ ಶೃಂಖಲವನು ||
 ಘನಮಾಗಿ ಪರಿದು ಬಳಿಕ್ಕ² ಪವರ್ಗಾ | ವನಿಗೆ ಪೋದನು ಧರೈವೊಗೆ ||೧೦||
 ನಿರ್ವಾಣವೂಜೆಯನೆಸಗುವೆನೆಂದು*³ ಸು | ಪರ್ವಾಣನಾಥನು ಬಗೆದು ||
 ಸರ್ವದಿವಿಜರೊಡಬರಲು ವಾದ್ಯದರವ | ಪರ್ವಿದುದೆ⁴ ಕ್ಷೇಸೆಗಳನು ||೧೧||
 ಆ ವಾದ್ಯದ ರವಗೇಳ್ವ ಪರಾಜಿತ | ಭೂವಲ್ಲಭನಿಜಜನಕ ||
 ಕೈವಲ್ಯಕೆ ಪೋದನೆಂಬುದು⁵ ನರಿಯಲು | ಕೀರ್ತಿವಿತು ಮೂರ್ಛಮುಂಗಮೊಳು ||೧೨||
 ವರ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿ ಮುಸುಕಿದ ಮೂರ್ಛ | ಹರೆಯಲು⁶ ಕಣ್ಣಿರೆದವನು ||
 ಪಿರಿದಾನಿ⁷ ಹವಳಿಸಿದನೆನ್ನಯ ನಿಜ | ಗುರುವೆಲ್ಲಿದ್ದ ನೂಯನುತ ||೧೩||
 ಸನ್ನುತಮಪ್ಪ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳಿ | ವೆನ್ನ ತಂದೆಯನೀಕ್ಷಿಸುವ ||
 ಅನ್ನಿ ವರೈ⁸ ನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದಾ ಸಂ | ಸನ್ನ ಮೋಹಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡು ||೧೪||
 ಕಿಸುರಗಿರಿಯನು ಹಬ್ಬಿಯಾತುದಿಮುಟ್ಟಿದ | ಸುರಲೋಕಮನಿದದವರಿ ||
 ವರಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೊಳು ತಗುಳಿ ಮೇಲೆ | ಭರದಿ ಕೈವಲ್ಯಕೆಯ್ವವನು ||೧೫||
 ಎನುತ ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯ ಹೊಯ್ಸಲು ಕೇಳಿ | ಘನತರವಮ ಬಲಮೆಲ್ಲ ||
 ಇನಿಸು ಬೇಗದಿ ಬರಲುತ್ತರದೆಸೆಗಾಗಿ | ಜನಪತಿದಂಡು ನಡೆಯಲು ||೧೬||
 ಆ ಸೇನಾಪದಧೂಳಿಯಾಗಸವನು | ಕಿಬಾಸಣಿಸಲು⁹ ನಾಕದೊಳು ||
 ಆ ಸುದ್ದಿ ಹರೆಯ ತದ್ವಿಪರೀತವೃತ್ತಿಗೆ | ವಾಸವ ನಸುಸಗೆ ನಗುತ ||೧೭||
 ಕರೆದು ಕುಬೇರನ||ನೀನೀಗವೆ ಪೋಗಿ | ಯರಮಗ ನೆನೆದಕೃತ್ಯವನು ||
 ಪರಿಹರಿಸೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳು ಕಳುಹಲು | ಭರಣೀತಳಕಿಳಿತಂದು ||೧೮||
 ಭರದಿಂದ ಬಡಗಣ ದಿಗಧೀಶನಾನ್ಯಪ | ವರನು ನಡೆವ¹⁰ ಸನಿಸದೊಳು ||
 ಮಠ.ತಮಾರ್ಗದೊಳೊಂದು ಸಮವಸರಣವನು | ಕರಮಸೆವಂದದಿ ರಚಿಸಿ ||೧೯||
 ಆ ಮಧ್ಯದೊಳು ಜನಮಿಮಲವಾಹನರ ಮ | ತ್ತಾ ಮೋಹದ ಜನಕನನು ||
 ಆ ಮೋಹಿಯಪರಾಜಿತನು ಕಾಣ್ಬಂದದಿ | ಸ್ತಪ್ರೇಮದಿನೊಡ್ಡಿ ತೋರಿದನು ||೨೦||

ಪಾಠಾಂತರ.-* ಸುಖವಾರ್ಥಿನಾಥನಾಬಳಗೆ (ಘ ಬ) : ಸುಸುರಲು || ಸ್ತಪ್ರೇಮಗಲಿ

(ಗ) ಸ್ತ ಪ್ರೇಮದಿಯೊಡ್ಡಿ (ಗ ಐ)

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ಸರಪಳ. 2 ವೇಲಕ್ಕ. 3 ಇಂದ್ರ. 4 ಅಪ್ಪದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು. 5 ಕುಂಚಿತು

6 ಹಂಬಲಿಸಿದ. 7 ಬಿಡುಗಡೆ. 8 ಮೇರುಪರ್ವತ. 9 ಕುಂಬಲು ಅಥವಾ ಮುಚ್ಚಲು. 10 ಸ್ವರ್ಗ
 ದೊಳು. 11 ನೇರದಲ್ಲ.

ಆಯಿಂದ್ರಜಾಲದ ಸಮಸಸರಣದೊಳ | ಗಾಯತಿ*ವಲ್ಲಭರಿಲು ||
 ಮಾಯಮಿದಂದರಿಯದೆ ನಿಜಮೆಂದು ಕ | ಟ್ವಾಯತದಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ||೨೧||
 ತಂದೆಯ ನೊಗನ ಕಂಡೆನು ನನ್ನ ವ್ರತಸಂದಿ | ತೆಂದಪರಾಜಿತನೃಪತಿ ||
 ಇಂದುವ ಕಂ'ಡಿಂದೀವರದಂತಾ | ನಂದವಡೆದು ತಿರುಗಿದನು ||೨೨||
 ಬಂದು ಹೊಳಲ ಹೊಕ್ಕು ಹಲಕಾಲವತ್ಯಾ | ನಂದದಿ ನೆಲನ ಪಾಲಿಸುತ ||
 ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನದಿ ಜೈತ್ರಪೂಸದೊ | ಕಂದವಡೆವ ಪನಕೆಯ್ವಿ ||೨೩||
 ತಂದೆ ಮಾಡಿಸಿದಪರಂಜಿಯ ಬಸದಿಯು | ನಂದನದೊಳಗಿರೆ ಕಂಡು ||
 ಸಂದ ಬಕುತಿಯೊಳಲ್ಲಿದಭವಂಗಳಿ | ಮದಿಸಿದನು ಭೂವರನು ||೨೪||
 ಜಿಸರಿಗೆರಿಗೆ ಜಿನಗೃಹಮಣಿಮಂಟಪ | ಕನುರಾಗದಿಂ ಬಂದು ನಿಲಲು ||
 ಅನಿತರೊ^೨ಳಿನತತಿಗಳವೊಲು ಚಾರಣ | ಮುನಿಗಳೀವರನು ಸಭದಿಂದ ||೨೫||
 ಧರಣಿಗಳಿದು ಒಂದಾ ಪೊನ್ನ ಬಸದಿಯು | ಸುರುಮುದದಿಂ ಬಲವಂದು ||
 ಸ್ಮರಮರ್ಧನನ ವಂದಿಸಿ ಪೊರಮಡಲಾ | ವರಮಣಿಮಯಮಂಟಪಕೆ ||೨೬||
 ವಿಸಮಿತಮಾಲಿ ವಿಶ್ವಂಧರೇಶ್ವರನಾ | ಮುನಿಯುಗಕುನ್ನ ತಾಸನವ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂ ತಂದಿರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ | ನನುಸಮಭಕ್ತಿಯೊಳೊಸೆದು ||೨೭||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳಭಿವಂದಿಸಿದಾ^೪ಧೂ | ಪೋತ್ತಂಸಗಾ ಮುನಿವರರು ||
 ಉತ್ತಮಮುಷ್ಠ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮದಿರವನು | ವಿತ್ತರನಾಗಿ ಪೇಳಿದಮು ||೨೮||
 ಎಲಸದ್ಧರ್ಮನಿರೂಪವ ಕೇಳ್ದಾ | ಕತುಳಲಾಳಾ ಮುನಿಯುಗಕೆ ||
 ಜಲಜಾತೋಪಮ ಕರಯುಗಲವ ಮುಗಿ | ದೇಳಸಿ ಕೇಳಿದನಂತೆಂದು ||೨೯||
 ಎಲೆ ಮುನಿಯುಗಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲತಿಮೋಹ | ನೆಲೆಗೊಂಡಿಡೆ †ರನಿಗಂಡ ||
 ಸಳಿಸದಂದದಿ ನನಗೇಸುಕಾರಣಮೆಂ | ದಿಳಿಯಾಧಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ||೩೦||
 ಎನಲಾ ‡ಚಾರಣಯುಗಲದೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯ | ಮುನಿ ಮರುಕದಿ ಬಾಯ್ಬರೆದು ||
 ಜನಪತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ ನಮ್ಮಯ ಭವ | ದನುವನು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ||೩೧||
 ಭೂವರ ಕೇಳ್ಯರ್ಪವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಪ | ಕಾವತಿಯೆಂಬ ವಿಷಯದ ||
 ಭಾವಿಶ್ವತವುಂಡರೀಕವೆಸರ ಪುರ | ದಾ ವಾಸವದಿಕ್ಕಿಸೊಳು ||೩೨||

ಪಾಠಾಂತರ.—*ಪುಂಗವ † ಹೊತ್ತಕಂಡ (ಜ) ‡ ಚಾರಣಮುನಿಯುಗಲದೊಳಗ,

ಟಿಪ್ಪಣಿ.—1 ನೈದಿರಿ. 2 ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ. 3 ಭೂಮಿಗೊಡೆಯ. 4 ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ. 5 ದೀರಭಟ

1ಅತಕ*ಸ್ಯ ಪವರನಾಡುಂಬೊಲನೆಂ | ಬಂತೊಂದು ಕಾಣಸಮಾಡುದು ||
 ಅಂತದರೊಳು ವಿಂಧ್ಯಕಸಂಬ ವನಚರ | ಕಾಂತ ಸಂತಸಮಿರುತಿಹನು ||೩೩||
 ಕಾಲಭೈರವನೊಂದುಗ್ರಾಕಾರವ | †ಸೋತಿಸಿ²ವಿದಿಯುಕ್ಕಿನಿಂಟ ||
 3ಜೇಲಣಿಸಿದ ಚಿತ್ರವೆಂಬಂತೆ ಭಲ್ಲನಾ | 4ಭೀಳಾಕಾರವೊನ್ನಿದುದು ||೩೪||
 ಕಶಾಲಿಯೆರಲೆಯು ಸುಧಾಂಶುವ ಮೊಲನ ಮಾ | ಕಾಳಯೇರಿದ ಕೇಸರಿಯು ||
 ಕಾಲನ ಹೊತ್ತ ಕೋಣನ ಬೇರಿಗಾ ಬೇಡ | ನಾಳೋಚನೆ⁵ಮಾಡುತಿರಲು ||
 ೬ ಗಂಡುಗಲಿ ವಿಂಧ್ಯಕನ ತೋಳಬಾಳನು | ರಾಗದಿ ಕೈವಿದಿದಿಹಳು ||
 ವಾಗುರೆಯೆಂಬಬೇಡತಿ ಕೃಷ್ಣಾಹಿಕಾ | ಲಾಗದುವನು ಸ್ತುತಿದಂತೆ ||೩೬||
 ಇಂತಿರುತೊಂದು ಸಗಲು ತದ್ವನಚರ | ಕಾಂತನು ಮೃಗಃ⁷ಬೇರಿಗೆಗನುತ ||
 ಸಂತಸದಿ ಪ್ರೇರಮಟ್ಟನಿರದೆ ನಿಜ | ಕಾಂತೆ +ವಾಗುರೆ ಸಹವಾಗಿ ||೩೭||
 ಬಡಿ ಬಲೆ ದಡಿ ಕಾಲ್ಪಣ್ಣೆ ..ಯುರುಳು ಪಾಡಿ | ಸಿಡಿ ಸೆಳೆ ಗಾಣ ಬೆಳ್ಳಾರ ||
 ತಡಿಕೆ ದೀವದ ಮಗಮೃಗಸಂತತಿಗೂಡಿ | ಸಡೆತಂದನಾ ವನಚರನು ||೩೮||
 ಕಟ್ಟಿದ 6ಹಾಸ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ⁷ಕೈರವೇಂದ್ರನ | ಹೊಟ್ಟೆಯೇಣನ ಕೊಲ್ಪಿಸೆಂಬ ||
 ಕಟ್ಟುಗ್ಗರದ 8ಜಾಯಿಲದ 9ಬಂಗುಳಿಗಳ | ತಟ್ಟು ನಡೆದು ಬಂದುದಾಗ ||೩೯||
 ದುಡವ ಬಿಸುಟು ಕೋದಂಡನ ನಿರದಾಂತ | ದಂಡಧರನು ಬಹುರೂಪ ||
 ಕೊಂಡೈದುವಂತೆ ಪಲವ ಬೇಡರವನೊತ್ತು | ಗೊಂಡೈದಿದ¹⁰ರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೪೦||
 ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಬಂದು ಬಲೆ ಬೆ | ಳ್ಳಾರವ ಸ್ತುತಿಸಿಬಿಲ್ಲಾ ||
 ಕಾರಿರುಳೊಡ್ಡ ||ನಿಲಿಸುವಂತೆ ನಿಲಿಸಿದ | 11ನೋರಣ..ದಿಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳು||೪೧||
 ಸಾಹಸ ಬಿಲ್ಲಾಳುಗಳಾಃ¹²ಜಾಯಿಲು | 12ವ್ಯಾಹಮನತಿಜೋಕೆಯೊಳು ||
 +ಸೋಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದರು 13ಗರಕದ ಗಾಳಿ | 14ನೋಹರಿಸಿದ ಮಾಕ್ಕೆಯೊಳು||

ಪಾತಾಂತರ. - *ರಾಜೇಂದ್ರ † ಪೊಲ್ವಿನಂ (ಕ) ಪೊಲಿಸಿ (ಐ) § ಮಾಡುತಿಹನು (ಖ)
 § ಹಿಡಿದಂತೆ (ಜ್ಞ) ‡ ಬೇರಿಗೆಂದು (ಜ್ಞ) ÷ ವಾಗುರೆಯೊಡಗೂಡಿ (ಘ) .. ಯುರುಳುಬಲಿ
 (ಖ) ಯುರುಳುಪಾಡಿಸಿ (ಘ) § ಬಿಸುಟುಬೆಳ್ಳಾರ (ಕ) || ನಿಲಿದಂತೆ (ಐ) .. ದಿಂದೊ
 ಡಿನೊಳು ‡ ಜಾತಿ + ಸೋಹಿಕೊಂಪು

ಟಿಪ್ಪಣಿ.-1 ಯಮ. 2 ಬ್ರಹ್ಮ. 3 ನಿರ್ಮಿಸಿದ. 4 ಭಯಂಕರರೂಪ. 5 ತಿವನಹುಲ್ಲಿ.
 6 ವಾಶ-ಹಗ್ಗ. 7 ಚಂದ್ರ. 8 ನಾಯಿಯು. 9 ಸಮೂಹಗಳ. 10 ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ. 11 ಸಾಲಿನಿಂದ
 12 ಸಮೂಹ, 13 ವಿಷದ, 14 ಮುತ್ತಿದ.

ಕರಮರಿ ಶರಭ ¹ಕೇಸರಿ ²ಖಳ್ಗಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ | ಕರಡಿ ಕಡವೆ ³ಚಿತ್ರಕಾಯ ||
 ಹರಿ ಹುಲ್ಲೆ ಸಾರಗ ನೊದಲಾದ ಮಿಗಗಳಂ | ದಿರದೊಳಗಾಯ್ತಾಬಲೆಗೆ || ೪೩ ||
 ಆ ಬಲೆ ಬೆಳ್ಳಾರಕೊಳಗಾದ ಮಿಗಗಳ | ನಾ ಬೇಂಟೆಗಾರರು ಕಂಡು ||
 ಆ ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲ ತೀರ್ವನ್ನ ಬರವೊಚ್ಚ | ರಾ ಬಳಿಯಿಳಿ ಹೇಸುವಂತೆ || ೪೪ ||
 ಕೆಡಹು ಕೆಡಹು ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲೆ ಸು ಇರಿಯಿರಿ | ಇಡು ಇಡು ಬಿಡು ಬಿಡು ನಾಯ ||
 ಬಡಿ ಬಡಿ ಹೊಡೆ ಹೊಡೆಯಂಬಬ್ಬರ ಬಲು | ನುಡಿ ⁴ಯುಗ್ಮೈ *ತಲ್ಲಿನೋಡಿದರು ||
 ಬಲೆಯ ಬಳಸಿ ಬಂದಾ ವನಚರಸಂ | ಕುಲದೊಡ್ಡಣವನೊಡಹಾಯ್ತು ||
 ಕೆಲಬಲದೆಸುಗೆಯನೆಗೆಸದೆ ಪಾರಿದ | ಪುಘುಭೀತಿಯೊಳೆರಲೆಗಳು || ೪೫ ||
 †ನೀಡುಂಗೊರಲು ನಿಲುಕುಗಾಲಾಡಿದೆ | ಗೂಡು ವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು ||
 ನೋಡದಮುನ್ನ ನಾಲ್ಕೈದಾರೇಳೆಂಟು | ಜೋಡಿಸಿ §ನೆಗೆಯೆಯೇಣಗಳು || ೪೬ ||
 ಬಲೆಯ ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳಾರವ ಕಿಳ್ತು | ಕವಲವಿನ ⁶ತೋಹಿನಾಳುಗಳು ||
 .∴ತಲೆಮೆಟ್ಟಿಯಚ್ಚಂಬಿಗೆ ಮುನ್ನ ನೆಗೆದವು | ಸಲೆ ಛೇತಿಸಡೆದು ಹುಲ್ಲೆಗಳು || ೪೭ ||
 ಮರುತಗೆ ಮುಂಚು ಮನವ ಹಿಂಚುಮಾಳ್ವ ಬಿ | ಬೆಳ್ಳೆರಲೆಗೆ ಬಡೆ §ನಿಮುಷದೊಳು ||
 ಹರಿದಡ್ಡವಾಯ್ತು ಹಿಡಿದು || ಕೊಂಡವಾಸನ | ಚರ ಕೈಯ ಬಾಯಿಲಗಳು || ೪೮ ||
 ಕೈವಶವಾದ ಖಳ್ಗಿಯನಸಲೊಲ್ಲದೆ | ‡ಸವ್ವರಗಾಗಿ ನೈಮರಿದು ||
 ಕೈವಾರಿದೆಯನುತಾ ಬೇಟೆಬೈಗಳ | ಬೈವುತಿದ್ದರು ಕೆಲರಾಗ || ೪೯ ||
 ಎಚ್ಚು ಕೆಲವನೆಡವರಿಯದೆ ತಲೆಯೆಲು | ನುಡ್ತಾ ಗುವಂತೆ ..ಜೋಣ್ಣೆಯೊಳು ||
 ಚಚ್ಚಿ ಕೆಲವು ಮಿಗಗಳ ಕೊಂದರಾ ಬನ | ವೋಕ್ತ ತುಯಲಾಗುವಂತೆ || ೫೦ ||
 +ಬಿಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳಿನ ಹಗರು ಮುರಿವವೋಲು | ಕಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತುಂಡಿಸುವೋಲು ||
 ಬಲ್ಲಿತವ್ಯಾ ಕೊಲೆಯೊಂ ಕೊಂದರಾ ಮಿಗ | ಮಲ್ಲಿಂ ನಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ || ೫೧ || (ಚ)

ಪಾಠಾಂತರ. . *ತತ್ತ (ಬ) † ನೀಡುಗೊರಲು ನಿಲುಕುಗಾಲಾಡಿದೆ (ಗ) § ನೆಗೆದ
 ವೊಳು (ಬ ಘ ಙ) .∴ ತಲೆಯಮೆಟ್ಟಿಚ್ಚಂಬಿಗೆ (ಬ ಘ) § ನಿಮುಷ || ಕೊಂಡವು
 ‡ ಸವ್ವರಗಾಗಿ .. ಧಾಳಿಯೊಳು (ಬ) ಧಾಳಿಯೊಳು (ಘ ಙ) + ೫೨ ನೆಯ ಪದ್ಯವು
 (ಚ) ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿಲ್ಲ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಸಿಂಹ. 2 ಖಡ್ಗಮ್ಮಗ. 3 ಹುಲಿ. 4 ಉಬ್ಬಿತು. 5 ದಡವೆ.

6 ಗೊಂಟಿನ.

*ಬೋಳೆ¹ಯಂಬಿನ ಗಾಯದ ಬಾಯ್ತೆ ರೆಯಿಂದ | ಬೀಳುತೆ² ಗೋಣ್ಣು ರಿಗೊಂಡು ||
 ಬೀಳುಗರೆವ ಹಮುಳೆಯ ನೆಕ್ಕುವ ಹುಲ್ಲೆ | ತೋಳಿಯಳಿದು³ ವವರೊಳಗೆ ||೫೩||
 ಕರುಸನ ಕಟವಾಯನಾ ನೊರೆವಾಲ್ಗ | ಕರೆವ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಮೊಲೆಯ ||
 ಅರುಗುಲಿ ವಿಂಧ್ಯಕನೊಂದೇಯಂಬಿನಿ | ಹರಿಯೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದನಾಗ ||೫೪||
 ಈತೆರದಿಂ ಬೇಂಟೆಗೊಳಗಾದ ಬಹುಪದ | ಜಾತಿಯೆಲ್ಲವ ಸಲೆ ಕೊಂಡು ||
 ಮಾತೇನು ಮಾನ ಪೇಸದೆ ಮುಂದಕ್ಕೈದಿದ | ನಾತುರದಿಂ ವಿಂಧ್ಯಕನು ||೫೫||
 4ಎಕ್ಕಲಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ತೆಗಿದ ಜಾಯಿಲಗಳ | ನೆಕ್ಕಡಿಮಾಡಿ ಹಾಯ್ದದನು ||
 +ತಕ್ಕಿನ ಬೇಡರ ಕೆಡಹಿದುದನು ಕಂ | ಡಿಕ್ಕಿದನಾ ವನಚರನು ||೫೬||
 5ಅಡಲ ಹೊಕ್ಕಡಗಿಯಾಳ್ಗ ಕೊಂಡು ತಾನೇರು | ವಡೆದ ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಿರಾರಾಗಿ ||
 ನಡೆದು ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿ ಕೊಂಡು ಕೆಡಹಿದ | ಕಡುಗಲಿತನದಿ ವಿಂಧ್ಯಕನು ||೫೭||
 ಸುಂಡೀನು ತುಂಡಿಸುವಂತೆಸಲೊಂಡು 6ನೇ | ತಂಡನಿಳಿಗೆ ಸ್ತಕೊಂಬೂರಿ ||
 7ಮಂಡಸಲೊಪ್ಪಿದುದಾದವರಾಪ ಭಸ | ಮಂಡಲಕಿಟ್ಟಾಸ್ಯದಂತೆ ||೫೮||
 ಅರ್ಭಟಿಯಿಂದಿರಾದ ಸಿಂಹವ ಕಂಡು | ಕೊರಸಿಯಿಂ ನೆರೆ ತಿವಿದ ||
 ವೀರವಿಂಧ್ಯಕನೊಪ್ಪಿದನಾ ಶೂದ್ರಕ | ವೀರನುಪಾಧ್ಯಾಯನಂತೆ ||೫೯||
 ಕರಿಯ ಬೇಂಟೆಯನು ಕೇಸರಿಯಿಂದಾ ಕೇ | ಸರಿಯ ಬೇಂಟೆಯ ಶರಭಗಳಿಂ ||
 ಶರಭನ ಬೇಂಟೆಯ ಭೇರುಂಡನಿಂದಾಡು | ತುರುಲೀಲೆಯಿಂದೆಯ್ದಿದನು ||೬೦||
 ೮ ವಿಂಧ್ಯಕನಾಡುವ ಬೇಂಟೆಯಾರ್ಭಟ | ಗಾ ವನಕರಿ ಕೆಲವೋಡಿ ||
 ಭೂವಲಯದ ಮರೆ ಹೊಗಳು ದಿಗ್ಗಜವಂ | ದೋವದಾಡುವುದು ಭೂತಕವು ||
 ತಾನೇರಿದ ಗಂಡರಲೆಯನಾ ಬೇಡ | ನಾನದೆ ಕೊಲ್ಪನಂದಂಜಿ ||
 ಮಾನವಡಗಯೋಡಾಪನಾ ಪವ | ಮಾನಕಲಿತನಂದಿಂದ ||೬೧||
 ಅಂಬು ತಾಗಿದ ಕೇಸರಿ ಹರಿಯಲಾತ್ಮ | ನಂಬುಗೆವಿಡಿದು ವಿಂಧ್ಯಕನು ||
 ಬೆಂಬಳಿಯೊಳ ಬರುತಿರೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ | ಗಂಬಾಧ್ಯಾಪೋಕಮೂಲದೊಳು ||೬೨||

ಪಾಠಪ್ರತಿಪತ್ತಿ.—* ಬಾಳೆಯಂಬಿನ ಬಾಯ್ತೆ ರೆಯಂ | ಬೀಳುವಗೋಣ್ಣು (ಕ)
 + ವವರೊಡನೆ [ಕ] ಸ್ತ ತಡೆಯ (ಪ) ಸ್ತ ಹುಯ್ದದನು [ಘ ಪ] + ಟಕ್ಕಿನ ಸ್ತ ಕೋಡನೂರಿ
 ... ಮಂಡಲಕಾಸ್ಯವಿಟ್ಟಂತೆ :- ಮಾನನಂದಿಂದಕಲಿತನು ಸ್ತ ವೃಕ್ಷ ಮೂಲದೊಳು

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— 1 ಧನುಸ್ಸು. 2 ಕತ್ತು. 3 ಸಾಲು 4 ಕಾಡಹದಿ. 5 ಕಾಡು.
 6 ಅಲಂಕರಿಸಲು. 7 ಅನೆ. 8 ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದಕತ್ತಿ.

ಆಮಲಬುದ್ಧಿಗಳು ವಿಮಲಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬ | ವಿಮಲಗುಣಾಲಂಕೃತರು ||
 ಕ್ಷಮೆ ದಮೆಗಳು ಕೂಡಿದಂತೀವರು ಸಂ | ಯಮಿಗಳಿರಲು ಕಂಡನಾಗ ||೬೪||
 ¹ಶಶಿನೇಶರು ತಮ್ಮ ತೀತೋಷ್ಣವ ಬಿಟ್ಟು | ವಸುಧೆಗಳಿದು ಬಂದಂತೆ ||
 ಅಸಮಾನದೋಷಾಪಹರಾರಿರಲುಕಂ | ಡುಸುರಿದನವನಂತೆಂದು ||೬೫||
 ಎಂದು ನಾನರಿಯದ ಮನುಜಮೃಗವನಾ | ನಿಂದು ಕಂಡೆನು ಪೊಸತಾಗಿ ||
 ಎಂದಾ ಭಿಲ್ಲನಾ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಾಣವನಿಟ್ಟು | ನಿಂದನವರನೆಸಲೆಂದು ||೬೬||
 ಎಲೆ ವಾಗುರೆ ನೋಡು ನೋಡೆನ್ನೀ ಕೈ | ಚಳಕವನಿಸೆವೆಯಿಡದೆ ||
 ತಳುವದೊಂದೇ ಶರದಿಂವೀ ಮೃಗಗಳ | ನಿಳೆಗುರುಳ್ವಂದಿ*ನಿಸುವೆ ||೬೭||
 ಎಂದುಪೊನ್ನಿರಿದಂಬನಿಸುವ ಸಮಯದೊಳು | ಬಂದು ವಾಗುರೆ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ||
 ಮುಂದಕೆ ಪರಿವಂಬನುಗಿದು ಬೇಡನೊಳಿಂ | ತೆಂದಳು ಮಿಗೆ ಭೀತಿಯೊಳು ||೬೮||
 ಇವರು ಮನುಜಮೃಗವಲ್ಲ ವಿಂಧ್ಯಕ ಕೇ | ಇವರು ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ||
 ಇವರನೆಸುವುವೆಮಗನುಚಿತವೆಂದಾ | ಯುವತಿ ವಾಗುರೆಯುಸುರಿದಳು ||೬೯||
 ಆ ನುಡಿಗಳಿಳಿ §ವಿಂಧ್ಯಕನೆಂದನಿಂತಿವು | ಮಾನವಮೃಗವಲ್ಲೆಂಬುದನು ||
 ಧೀನೀನಾವತೆರದಿನರಿದೆಯೆಂದೆನಲಾ | ಮಾನಿನಿ ನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ||೭೦||
 ²ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳು ಪೋಗಿ ಬೇಂಬೆಯಾಡುತ್ತ ನೀನು | ಹೊಕ್ಕಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿ ||
 ³ಹಿಕ್ಕಿದ ಕೇಸರಿಯೊಡಲೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ಧ | ಸೊಕ್ಕಾ ನೆದಲೆಯು ಮುತ್ತುಗಳ ||೭೧||
 ಮಾನ ಹಿಡಿದು ಸುಂಬುಲವಕ್ಕಿ ಮುಗಿಲೆಡೆ | ಗಾನದೆ ಹಾರಲುತ್ತದನು ||
 ನೀನೆಸಲವನಿಗೆ ಬೀಳ್ ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತು | ಮಾನ ಬಸಿರ ಮುತ್ತುಗಳನು ||೭೨||
 ಮಿಕ್ಕಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಿಂ ತಂದ ಮಣಿಗಳ | ನೆಕ್ಕಲಗಳ ದಾಡೆಯಿಂದ ||
 ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಣಿಮುತ್ತೆಲ್ಲವ ನಾ ನಗ | ರಕ್ಕೆಮಾವಲುಕೊಂಡುಪೋಗಿ ||೭೩||
 ಪುರಕಗ್ಗಲನು ವೃಷಭಸೇನನೆಂಬೋರ್ವ | ಹರದನ ಮನೆಗಾನುಪೋಗಿ ||
 ಹರಲಮಾರುವ ವೇಳೆಯೊಳಾಮನೆಯೊಳೀ | ಹಿರಿಯಿರಿಯು ಕಂಡೆನಾನು ||೭೪||
 ಆತಿಟ್ಟಿವೃಷಭದತ್ತನು ಬಳಿಕವಗುಣ್ಣ | ತಾಸನಮಿತ್ತು ಕಾಲೊಡ್ಡಿದು ||
 ಸೇನೆ ಸುಗಂಧ ಕುಸುಮ ನವಳಲಗಳಿಂ | ದೋಸರಿಸದೆ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೭೫||

ಸಾಕಾಂತರ.— * ನೆಸೆವೆ [ಕ] + ನುಳಿದು [ಖ] § ವಿಂಧ್ಯಕನೆಂತೆಂದನು [ಖ]

ಧೀ ಜನೇತರದಿ [ಕ ಘ ಗ] ಸ ಮಿಂಗಳಿವಕ್ಕಿ [ಖ]

ಟಿಪ್ಪಣಿ.— ¹ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ. ² ಎಕಾಂಗಿ. ³ ಬೇರೆಮಾಡಿದ.

ಬಳಿಕಾ ಪೊಳಲಬಲ್ಲಿದರೆಲ್ಲರಿವರಪ್ಪ | ನಿಳಯಕಿರದೆ ತಂತಮ್ಮ ||
 ಬಳಗಸಹಿತ ಬಂದು ಭಕುತಿಯಿಂದವ ಕಾಲ | ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು || ೭೬ ||
 ಮತ್ತೇನನಂದರಿಯನು ಕೊಡಿಕೊಡಿ ಯೆ | ದೊತ್ತಿ ಜೇಟಿದೊಡಾಗಲವರು ||
 ಇತ್ತೆವನನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿಯೆನುತ¹ ಪೀಲಿ | ಯಿತ್ತರವರತಲೆಯೊಳಗೆ || ೭೭ ||
 ಇವರದರಿಂದೆಲ್ಲಕೆ ವೆಗ್ಗಳರೆಂಬ | ವಿವರವರಿದೆನದರಿಂದ ||
 ಇವರಸೆಜ್ಜೊಡೆ ಪಾತಕಮೆಂದಾ ವ್ಯಾಧ | ಯುವತಿಯೊಳ್ಳು ಬಯಾಡಿದಳು || ೭೮ ||
 ಆ ನುಡಿಗೆಳಿ ಬೆದರಿ ಬೇಡನಾಯಕ | ತಾನೆಸೆವಂಬುಜ್ಜುಗಳ ||
 ಆನೆದೆ ಬಿಸುಟು ವಾಗುರೆಗೂಡಿ ಮುಸಿಗಳಿ | ಗಾನಂದಮೊಳೆಗದನು || ೭೯ ||
 ಎರಗಿದ ಲುಬ್ಧಕದಂಪತಿಯನು ಕ | ಣ್ಣೆರೆದಾಪುನಿಪುಂಗವರು ||
 ಮರುಕಮಿಗಿಲು ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿಯೆನುತ ಮನ | ದೆರಕದಿ ಮಿಗೆ ಹರಸಿದರು || ೮೦ ||
 ಹರಸಲಿಂತೆಂದನು ತಮ್ಮನೆಮನೆಂದು | ಸರಲಬಿಲ್ಲಿಗೆ ತೊಟ್ಟನನು ||
 ಹರಿದೆಯ್ದಿ ಹರಣವಕಾಯೊ ಸತಿಯನು | ಸರಿಗಂಡು ಹರಸಿದರಿವರು || ೮೧ ||
 ಇವರಿಂದಾವನರತ್ನುತ್ಸುಮರೆದು | ಸುನಯದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
 ತವಕದಿಂದಾ ಕಾಡಹೂವ ತಿರುಡುತು | ದನರಡಿಗಳ ಪೂಜಿಸಿದನು || ೮೨ ||
 ಹರುಷದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು | ಪುರದೊಳಗಾಸೆಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ||
 ನರವನಿತ್ತಿರಿ ಕಂಡಾವರವನು ನನ | ಗಿರವೆ ಪಾಲಿಸಿಯೊಡನವನು || ೮೩ ||
 ಇಂತೆಂದಾಲಬ್ಧಕನ ಬಿನ್ನ ಪವಕೇಳಿ | ಕಂತುಮದಾಪಹರಣರು ||
 ಪಿಂತಿವನೆಸಗಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗ ಸಿ | ಸ್ವಂತಾನಮಾಯಿತೆಂದಬದು || ೮೪ ||
 ಲುಬ್ಧಕನಾಯಕ ಕೇಳುಸಿನಗೆ ಕಾಲ | ಲಬ್ಧಿ ಪಡೆದಿ ಜೀವವಧೆಯ ||
 ಲುಬ್ಧತ್ವಹರಹಾಚಾಯಿತನುತ ಬೋ | ಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮಾರುಮರುತವೆ || ೮೫ ||
 ಎಲೆಭವ್ಯಶೇಳು ಕವಪುಹುಸಿಪಾದರ | ಕೊಲೆಕತ್ತಾಯೆಂದಿಸನು ||
 ಹೊಲಸುಕಳ್ಳೆಂಬವಬಿಡಲು ನೀಬಯಸಿದ | ಫಲವು ನಿನಗೆ ದೊರಕುವುದು || ೮೬ ||
 ಈ ನಾವುಕೊಟ್ಟ ವ್ರತಗಳಸೆಲ್ಲವ | ನೀನಿರದೊಸೆದು ರಕ್ಷಿಸಲು ||
 ಭೂಸುತನುಪ್ಪ ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯತನ | ತಾನಿರದೊಡಗುವುದೆನಲು || ೮೭ ||

ಆದಡೂತಪ್ಪ ವರವಕ್ಕೊಡಬೇಕೆಂ | ದಾಡರದಿಂದಾಬಿಯದ ||

ಆ ದಿವ್ಯಮುನಿವುಂಗವರ ಕೋಮಲ ತರ | ಪಾದಮೂಲಕೆ ಮುಗ್ಗಿದನು ||೮೮||

ಅಡಿಗಿರಗದ ಪನಚರಗಾವ್ರತವನು | ಜಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ರಕ್ತಿ ಸನುತ ||

ಸಡಗರದಿಂದಾಸಂಯಮಿಗಳು ಕೊಡ | ಲೋಡನವ ಕೈಕೊಂಡನಾಗ ||೮೯||

ಗಂಡಸಿರದೆ ಯಾಚರಿಸಿದ ಚರಿತವೆ | ಪೆಂಡರಿಗೊಳಿಕ್ಕನೆಂದು ||

ತೊಂಡೆವಾಯ್ದೆಂಯ ವಾಗುರಿ ಯಾವ್ರತವ ಕೈ | ಕೊಂಡಳು ಕಡುಭಕುತಿಯೊಳು ||

ವ್ರತವಧರಿಸಿ ವ್ರತಿಗಳ ಪಾದಯುಗಕವ | ನತರಾಃಯವರ ಬೀಳ್ತೊಂಡು ||

ಸತಿವತಿಗಳು ತಮ್ಮಾಜೀಡನಳ್ಳಿಗೆ | ಅತಿಹರುಷದೊಳ್ಳಿದರು ||೯೦||

ಬೀಡಿಗೆಬಂದು ಜಿಲ್ಲಂಬುಗಳನು ಮುರಿ | ದೀಪಾಂ ಹರಿದುಬಲೆಯನು ||

ಕೊಡಣದೀವದ ಖಗಮೃಗವನು ಬಿ | ಬೈದೊಡಿಸಿದನು ಭಿಲ್ಲನಂದು ||೯೧||

ಬಡಿಯಬಿಸುಡು ಬಡಿಕೋಲನೆಂಬಲೆಗೆಹಾಕಿ | ಸುಡು ಕೀಳುಕಾಲಕಣ್ಣಿಯನು ||

ಕಡಿಖಂಡಮಾಡು ಬೆಳ್ಳಾರವನೆಂದಾ | ಮಡದಿಗೆ ಬಿಯದನಾಡಿದನು ||೯೨||

ನಂಟರಿಷ್ಟರಮನೆ ಹೊಕ್ಕುತ್ತಿಂಬುಂಬುದ | ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಮೃಗತತಿಗೆ ||

ಕಂಟಕವನು ಮಾಳ್ಕುದನೆಲ್ಲವನಂದು | ಗೆಂಟುಮಾಡಿದನಾಬಿಯದ ||೯೩||

ವರಹನದಾಡೆಯೊಳಗೆ ಮುತ್ತುಘಣಿಪನ | ಶಿರದೊಳು ಮಣೆಪುಟ್ಟುವಂತೆ ||

ದುರಳವಿಂಧ್ಯಕನ ಹೃದಯವೊಳು ಸಂಯಮ | ನಿರುತವೆನಲು ಜನಿಸಿದುದು||೯೪||

ಕೊಲೆಯಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳು ಕಾರಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳು | ಹೊಲಸಿನಿಸಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳು ||

ಎಲುನರತೊವಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳು ಪನಚರ | ನಿಲಯವಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನು ||೯೫||

ಬಿದಿರಕ್ಕಿಯನುತಂದು ಕುಟ್ಟಿಯೋಗರವಟ್ಟು | ಸದಮಲಫಲಪತ್ರಗಳನು ||

ಕುದಿಸಿಯೋಗರಮಾಡಿ ಯಾದಂಪತಿಗಳು | ಉದಧವ ಪೋಷಿಸುತ್ತಿಹರು ||೯೬||

ಉವ್ವಮೆಣಸ ಹಾಕಲರಿಯದೆ ಹಳುವನ | ಸೊವ್ವು ಹಮರುಕಾಯ್ಗಳನು ||

ಸಪ್ತಯತಿಂದು ಜೀವವಹೊರೆವುತ್ತಿರ | ಲಸ್ವಿತುಬಡವವರೊಡಬ ||೯೭||

ಹಿಡಿದಸುವ್ರತವನಿಸಿಸುಬಡಾರದೆ | ಯಡಗುಂಬುದನು ಪರಿಪಟ್ಟು ||

ಅಡವಿಯಗೊಡೆದಿಂಡುಗಳ ತಿಂದಾಬೇಡ | ನೊಡಲು ಕಟಂಕಟಿಯಾಯ್ತು ||೯೮||

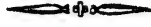
ಕಡುಬಡವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಯಪೊಲುತಿರುಗುವ | ದೃಢಶುಚಿಗಳನು ಕಂಡವನ ||

ಮಡದಿಯಕೊಡಿತಂದಾಡಿದರವ | ಲೋಡನಾಡುವ ಬೇಡತಿಯರು ||೯೯||

ಪಸುವೃಷ್ಟಿತಿಂದಬಿಳ್ಳಿಗನತಿದೊಡೆ ದಿಟ್ಟಿ | ಪಸುರವ್ವುದೆಂದು ಕೋಳ್ಳಿಗದ ||
 ಪಸಿಯಡಗುಂಬ ಬಲ್ಲಿದಗೀಡುಕುವಿನ | ಪಸುರೇಯನುತಿಂಬುದಾಯ್ ||೧೦೧||
 ಎಂದು ನುಡಿದಮಾತುಗೇಳಿವಾಗುರೆ ಇಂ | ತೆಂದಳು ತಾನವರೊಡನೆ ||
 ಅಂದಾಸುನಿಗಳ ನಾಕಂಡಕಾರಣ | ದಿಂದೀವಿಧಿಯಾಯಿತೆನುಗೆ ||೧೦೨||
 ಅಂಬನೆಸುವ ಕೈಯನು ಮದ್ಯಮಾಂಸವ | ತಿಂಬುಂಬವಾಯಕಟ್ಟಿದರು ||
 ನಂಬಿಸಿಯಾಮೃತತಿಗಳೆನುತ ನೀರ | ತುಂಬಿದಳಾದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳು ||೧೦೩||
 ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿಯ ಬೇರಿಂಟೆಯನಾಡಮಿಗನನು | ಕೊಲ್ಲನಡಗತಿಂಬುದನು ||
 ಬಲ್ಲನಂತದರಿಂದಿಂತಾಯಿತೆಂಬಳ | ಸೊಲ್ಲಿಗಿಂತಪರುಮೊದರು ||೧೦೪||
 ತಾನಡಗುಂಬುದಸೊಲ್ಲದೊಡಾಗಲಿ | ನೀಸಮ್ಮ ಮನೆಗೆಯ್ಯೆಂದು ||
 ಸಾನುರಾಗದಿ ತಿಂದುಂಡುಹೋಗಿನಲಾ | ಮಾನಿಸಿನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ||೧೦೫||
 ಮುನ್ನ ಮುಂದರಿಯದೆ ಕೊಂಡಮೃತವನು | ಇನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ದೋಷವಹುದು ||
 ಇನ್ನೇಕವನಾಚರಿಸಿದಾಚಾರವೆ | ಎನ್ನಾಚರಣಿಸಿರ್ಪಯದಿ ||೧೦೬||
 ಎನುತವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದಾಗುರೆ ತನ್ನ | ಇನೆಯನಡೆದ ನಡೆಗಳೆಯ ||
 ಮನಮುಟ್ಟಿನಡೆದಡೆಯ ಕಾಯಿಪ್ಪಳ | ನನುರಾಗದಿಂ ತಿನ್ನುತಿಹಳು ||೧೦೭||
 ಈವಿಧದಾಚಾರವೊಳಾಚರಿಸುತ | ಆವಿಂಧ್ಯಕಸೊಂದುಕಗಳು ||
 ತೀವಿದಹಸುವಿಂದ ಬರುತಿರಲೊಂದಿ | ಮಾವಿನಮರವಿರೆ ಕಂಡು ||೧೦೮||
 ಅಲ್ಲಿತೀವಿದ ನವಮಧುರಫಲಂಗಳ | ನೆಲ್ಲವವಿವೆಸಂದದನು ||
 ಮೆಲ್ಲನೆಹತ್ತಿರಿನ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟರ | ದಲ್ಲಿಬೀಳ್ಳುದು ಕೈಜಹಸಿ ||೧೦೯||
 ಪೋಳಲೊಳಗೆ ಮುನ್ನ ಕೊಯ್ದ ಮಧುರಫಲ | ಬೀಳದನು ತಾನುತೆಗೆನ ||
 ವೇಳೆಯೊಳಾಕೈಯನು ಕಚ್ಚಿದುದೊಂದು | ಕಾಕೋರಗನುಕೋಪದೊಳು ||೧೧೦||
 ಹಾವಿನಹಲ್ಲ ಹಾಲಾಹಲದಿಂದಾ | ಭೂವಲಯದೊಳು ಬಿದ್ದುರುಳಿ ||
 ಆ ವಿಂಧ್ಯಕಸಂಬವಿಸಿನಚರಂಗದು | ಸಾವಾಡುದು ನಿಮುಷದೊಳು ||೧೧೧||
 ಪತಿಯಕಾವನು ಕಾಣ್ಪುದನುಜಿತವೆಂದಾ | ಪತಿವಾಗುರೆ ಮರನೇರಿ ||
 ಅತಿನೇಗದಿಂದಕೋಟರದೊಳು ಬೆರಲಿಟ್ಟು | ಹತಮಾದಳಹಿಮುಖದಿಂದ ||೧೧೨||
 ಸತ್ತಾವಿಂಧ್ಯಕನಾನಗರಿಯ ವೈ | ಶ್ರೋತ್ತಮನೃಪಭದತ್ತಂಗೆ ||
 ಮತ್ತವನಬಲೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಗುಡಯಿಸಿ | ಚಿತ್ತಜನಂತೊಪ್ಪಿದನು ||೧೧೩||

ಸುತಗಿಜ್ಞಕೇತುವೆಸರನಿಟ್ಟವೈಶ್ಯ | ಪತಿಕಡುಸಂತಪದಿಂದ ||
 ಅತಿಮಮತೆಯೊಳು ಜಯಂತನನಾಸುರ | ಪತಿಸಾಕುಪೊಲಸಾಕಿದನು ||೧೧೪||
 ಆ ವನಚರಿಯಳಿದಾಪೊಳಲೊಳಗೋವ | ಧೀವರನಾಯಕಗೊಗೆದು ||
 ಧೀವರನೆಸರಾಂತುತತ್ಕುಲದವರ್ಗ ತಾ | ನೇವರನಾಗಿರುತಿಹನು ||೧೧೫||
 ಅಪಟ್ಟಣದೊಳಳ್ಳ ಗಂಡುಗನೊಳಗೆ ಕ | ಅಪರಿಣತಿಸಜ್ಜನತ್ವ ||
 ರೂಪುಕ್ರಮವಿತರಣದೊಳವನೆಯೆ | ದಾಸ್ಯಧ್ವಿಪೊಗುತಮಿಹುದು ||೧೧೬||
 ಈತೆರದಿಂದಿಭ್ಯಕೇತು ಭೂತಳದೊಳು | ಬ್ರಾಹ್ಮತಿಯಿಂದಿರಲಾವುರದ ||
 ಭೂತಳಪತಿ ನಾಗದತ್ತಗೆ ಸುದತಿ | ನೂತಿಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬಳಿಹನು ||೧೧೭||
 ಸುಗುಣಿಗಳಪರೀವರ ಬಸಿರೊಳಗೋವ | ಮಗನು ಸೌಂದರಿಯಿಂದೆಂಬ ||
 ಬಗಸೆಗಂಗಳಬಾಲೆಯುದಯಿಸಿ ಬಲ್ಲರ | ಬಗೆಯುಬಂಧನತಿಕ್ಕುವನು ||೧೧೮||
 ಜಿಂಬಾಧರೆಯಾ ಸೌಂದರಿಗರಸ ಸ್ವ | ಯಂಬರ ಮುನಿಮಂಟಪವನು |
 ಇಂಬಾಗಿರಜಿಸಿಯುಳಿದನಾಡಸ್ಯಸನು | ರುಂಬಪಬಿಸಿದನಂದು ||೧೧೯||
 ತರುಣಿಯವರಿಯಿಪೆಂದಾ ಸ್ಯಸಸುತ | ರುರು ಮುದದಿಂದ ಸ್ವಯಂವರಕೆ ||
 ಬರಲಾಯೆಡೆಗಿಜ್ಞಕೇತು ವೈಶ್ಯಾತ್ಮಜ | ನಿರದೆ ತಾನಲ್ಲಿಗೈದಿದನು ||೧೨೦||
 ಲಲನೆಯೆಲ್ಲವರಿದಗಂತಿಭ್ಯಕೇತು | ಗೆಳಸಿ ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||
 ಉಳಿದಲೋಹವಬಟ್ಟು ಹೊನ್ನಾಳದಸಿ ಪ | ಜ್ವಳಿಸುವ ಪಣವಿವಂತೆ ||೧೨೧||
 ಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ನಾಗದತ್ತಸ್ಯಪತಿರತಿ | ನಿಭರೂಪಪತಿ ಸೌಂದರಿಯನು ||
 ಅಭಿನವಮದನಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನತಿ | ವಿಭವಮೊಳೆಪೊಗವಂತೆ ||೧೨೨||
 ಆ ರಮಣೀಮಣಿಯೊಳಗಿಜ್ಞಕೇತು ಕು | ಮಾರನೊಸೆದುಕೂಡಿದನು ||
 ಗೌರಿಯೊಡನೆ ನೇಹದಿಂದ ರಾಜಶೇಖರ | ನೋರಣವು ಕೂಡಿದಂತೆ ||೧೨೩||
 ಅತನುಸದ್ವ್ಯಸಂತಿರೆ ನಾಗದತ್ತಭೂ | ಪತಿಕೆನ್ನೆಯನರೆಗಂಡು ||
 ಗತಕೆಕಾರಣವಿಾತನುನೆಂದು ವೈರಾಗ್ಯ | ಯುತನಾದನಿಕ್ಕಿಪೊಗವಂತೆ ||೧೨೪||
 ತನಗೆ ನಂದನರಿಲ್ಲದಕಾರಣವಿಂದ | ಜನಪತಿಯಾನಾಗದತ್ತ ||
 ತನುಜಿಸೌಂದರಿಯ ವಲ್ಲಭನಿಜ್ಞಕೇತು | ಗನುನಯದಿಂದ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ||೧೨೫||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ದೀಕ್ಷೆಯಧರಿಯಿಸಲಾ | ಭಾವಜನಿಭನಿಜ್ಞಕೇತು ||
 ಮಾವನರಾಜ್ಯಕೆ ತಾನೆಯೊಡೆಯನಾಗಿ | ಭೂಮಿಸುತನು ಮಾಗಿಹನು ||೧೨೬||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಜಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದ ಸಂಧಿಗಳೆರಡು ||೧೨೭||

೩. ಚಿಂತಾಗತಿಯು ನಿರ್ದೇಶನಂಧಿ.

ಶ್ರೀಮದನುರಪತಿ ವಶಾಂತೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತರಗುವನು ||೧||
 ಜನನುತನಾಗಿಯುರಪನು ಗೆಯ್ಯುತಿರಲೊಂದು | ದಿನದೊಳಗಿಂದ್ರವೈಭವದಿ ||
 ಮನುಬಾಧೀಶರ ನಡುವೆ ಓಲಗದೊಳ | ಗನುರಾಗದಿಂದಿರುತಿರಲು ||೨||
 ಮತ್ತಗಜದ ಮುರಿಯನು ಸಿಂಗಸಿಸುವನು | ಕತ್ತುರಿಮಿಗದ ಕರುವನು ||
 ಇತ್ತು ಕಂಡನು ಧೀವರಪತಿಯಾ ಭೂ | ಪೋತ್ತಮನಿಷ್ಟಕೇತುವನು ||೩||
 ಇಂತು ಕಂಡಾಧೀವರಪತಿಗರಪ ಜ | ನೃಂತರನೋಹಕಾ ಗಣದಿ ||
 ಸಂತಸದಿಂ ಸೇನಾಪತಿಪದವಿಯು | ಸಂತಪಿಸದೆ ಕೊಟ್ಟನಾಗ ||೪||
 ತನಗೆ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಿಯಾತನೆಯಾಗಿ | ಜನಪದವನು ಪರಿವೃಥನು ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಾಳುತಿದೊಂದಾಸೊಂದು | ದಿನದೊಳು ಬನಕೆಯ್ದಿದನು ||೫||
 ಆ ಸಂದನದೊಳಗತಿನಿರ್ಮಲರೆಂಬ | ಜೈನಮುನಿಗಳಿರೆ ಕಂಡು ||
 ಸಾನಂದದಿಂದ ಮಂದಿಸಿ ಧರ್ಮವ ಕೇಳಿ | ತಾನಿಂತೆಂದಾಯಿದನು ||೬||
 ಭೂವಿಶ್ವತೋಧಸಿಂಧುವೆ ನನಗೀ | ಧೀವರನೊಳಗತಿಮಮತೆ ||
 ಆವರಿಸಿದುದೇನುಕಾರಣವೆನಲಾ | ಭಾವಜ್ಞನಿಧಿಯಿಂತೆಂದ ||೭||
 ಪೋದ ಭವದೊಳು ನೀ ಏಂಧ್ಯಕನಾದಾಗ | ಲೀಧೀವರನು ನನ್ನೊಲವನ ||
 ಕಾದಲೆಯಾಗಿದಳೆಂದಾ ಜನ್ಮದೊ | ಇಾದ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವನು ||೮||
 ಸಿರವಿಸಿಯದರಿದೀ ಧೀವರನೊಳು | ಹಿರಿದು ಮಮತೆಯೊದವಿದುದು ||
 ಧರಣಿವ ಕೇಳೆಂದಾಯತಿಪುಂಸವ | ನೊರೆಯಲಂತದನು ಅಾಲಿಸುತ ||೯||
 ಆವಾವ ಭವದೊಳಗಾವಾವ ಜೀವವ | ದಾವ ಪರಿಯೊಳವ್ಯುದೆಂದು ||
 ಭೂವರನಾ ಸಂಸಾರನಾಟಕಕತಿ | ಹೇವವ ತಾಳಿದನಾಗ ||೧೦||
 ಇಂತು ನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣನಾಗಿ ಭೂ | ಕಾಂತಮುಕೇತುವೆಂದೆಂಬ ||
 ಕೌತುಕದ್ವಶನಪ್ಪಮತಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ | ತಾಂ ತಳಿದನು ದೀಕ್ಷೆಯನು ||೧೧||

ಕಾಂತನುತ್ತುಮದೀಕ್ಷೆ ಗೊಳಲು ಸೌಂದರಿದೇವಿ | ತಾಂ ತಳೆದಳು ದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಮುಂತೆ ವಸಂತಬಂದೊಡೆ ಮಲ್ಲಿಕಲತೆ | ಪಿಂತೆ ಬಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||೧೨||
 ಆ ವ್ರತಸತಿಯ ಕೋಮಲಪದಕಮಲಮು | ಧುವ್ರತನಾಗಿ ಧೀವರನು ||
 ತೀವ್ರಪಾಸಲೋಪಿತವೆಂದೆನಿಸುವ | ಣುವ್ರತನು ಧರಿಸಿದನು ||೧೩||
 ಬೋಧಶರಧಿ ಇಚ್ಛುಕೇತುಮುಸಿವನು ಸ | ಮಾಧಿವಡೆದು ನಿಮುಷದೊಳು ||
 ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯಪದವೀವ | ಸೌಧರ್ಮದೊಳು ಬಸಿಸಿದನು ||೧೪||
 ಶ್ರೀನಿಲಯಾಖ್ಯದ ನವಮಗಿಣಿತವಿ | ಮಾನದಮುಳುವಾಸಿಸೊಳು ||
 ತಾನಿರದುದಯಿಸಿ ಪ್ರೇದೇವನೆಂಬಾ | ಮಾಸಿತವೆಂದವಡೆದನು ||೧೫||
 ಸಿಪ್ರಪಂಚವ್ರತದಿಂದಾ ಸೌಂದರಿ | ಯಪ್ರತಿವಡೆದಕಲ್ಪದೊಳು ||
 ಸುಪ್ರಭವೆಂಬ ವಮಾನದೊಳಗೆ ಏನು | ಲಪ್ರಭನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದಳು ||೧೬||
 ಧೀವರನಾಕಲ್ಪದೊಳು ತೊಳತೊಳಗುತಿ | ಪ್ವಾವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭವೆಂಬ ||
 ಆ ವಮಾನದೊಳು ಶ್ರುತಸ್ರಭವೆಂದಂತು | ದೇವನಾಗಿ ಬಸಿಸಿದನು ||೧೭||
 ಆ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನಾವಿಮಲಸ್ರಭ | ದೇವರೀರ್ಷಕೋನವರತ ||
 ತೀವಿದೊಲವಿನಿಂದ ಸುರಲೋಕಸೌಖ್ಯಮು | ನೋವದೆ ಭೋಗಿಸುತಿದುರ್ ||೧೮||
 ಅಂದವಡೆದ ಪುಷ್ಕರಾರ್ಥದ ಪಡುವಣ | ಮಂದರದಪರವಿದೇಹ ||
 ಎಂದೆಂಬ ವಸುಧೆಯ ಸೀತೋದಾಸದಿ | ಯಿಂದ ಬಡಗಣ ಭಾಗಿಯೊಳು ||೧೯||
 ಭಾಸಿಪ ಗಂಧಿಲನಿಷಯಮಿಹುದು ಮು | ತ್ತಾಸೀಮೆಯೊಳು ವಿಜಯಾದ್ರಿ ||
 ಭೂಸುಧತಿಯಮುದ್ವಮೊಗದೊಳುರಂಚಿಸ | ನಾಸಿಕದಂತೊಪ್ಪುತಿಹುದು ||೨೦||
 ಆದರ ಕುಬೇರದಿಶಾಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ಸಂ | ಪದಕೆ ತಾನೇ ತಾಣವೆನಿಸಿ ||
 ವಿದಿತನಾಗಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭವೆಂಬ ನಾ | ಮದ ಪುರವೊಂದು ರಂಜಿಪುದು ||೨೧||
 ಆ ಸ್ರಾಚೂರ್ಯವಡೆದ ಪುರದೊಳು ಸೂ | ರ್ಯಪ್ರಭನೆಂಬ ಪೇಚರನು ||
 ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪದಿ ಪಾಲಿಸನು ಧ | ರಾಪ್ರಮದೆಯನನವರತ ||೨೨||
 ಆರಾಜೇಂದ್ರಚೂಪಾರತ್ನಕೆ ಗಾಂ | ಧಾರಿವೆನರ ಸತಿಯಿಹಳು ||
 ನೀತಭುಜಾಗಾರದ ಸುಕುಮಾರಿ ಮು | ರಾರಿಗೆ ಮಡದಿಯಾದಂತೆ ||೨೩||
 ಆ ಮಿಥುನದ ಗರ್ಭದೊಳಗಿಚ್ಛುಕೇತುಚೆ | ರಾಮರನಾ ಶ್ರೇದೇವ ||
 ಆ ಮೊದಲನುರಾವನಿಯಿಂದಿಳಿದು ಸು | ಪ್ರೇಮದ ಸುಕುಮಾತನಾದ ||೨೪||

ಅವನಿಗೆ ಚಿಂತಾಗತಿಯೆಂಬ ನಾಮವ | ಸವಿನಯದಿಂದಾ ಖಚರ ||
 ಸುವಿಧಾನದೊಳು ಕೊಡಲೆಲ್ಲಾ ಕಲೆಗೂಡಿ | ಕುವಲಯಪತಿಯೆನೆಬೆಳೆದ ||೨೫||
 ಬಳಿಕವರೊಡಲೊಳಗಾ ಸುಪ್ರಭವೇವ | ನಿಳಿದು ಸ್ವರ್ಗದಿನೆಯ್ವಿ ಜನಿಸಿ ||
 ತುಳಿಲಾಳಾಗಿಮನೋಗತಿನಾಮವ | ತಳೆದು ಜವ್ವನವೇರಿದನು ||೨೬||
 ಮತ್ತಾಧೀವರಚರನು ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭ | ನುತ್ತಮದೇವನಲ್ಲಿಂದ ||
 ಸತ್ತಾಚಸಲಗತಿಯೆಂಬೊಂದು ಪೆಸರನು | ಪೊತ್ತು ಸಂಭವಿಯೊಪ್ಪಿದನು ||೨೭||
 ವರದರುಶನಬೋಧಚರಿತದಂತಾಮೂ | ವರುಸೋದರರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಇರಲಾಪರ್ವತದಾಶ್ರಯೊಳೊಂದು | ಪುರವರಿಂಧರವೆಂಬುದಿಹುದು ||೨೮||
 ಅದರೊಳರಿಂಬಯನೆಂಬ ಪೇಚರಪತಿ | ಮದನಸದೃಶನಿರಲವಗೆ ||
 ಮದವತ್ಪ್ರಯುತೆ ಚಿತಸೇನೆಯೊಬೋರ್ವ | ಮದತಿವಲ್ಲಭಿಯಾಗಹಳು ||೨೯||
 ಕ್ಷಿತಿಪನರಿಂಬಯಪೇಚರೇಶ್ವರಗಾ | ಚಿತಸೇನೆಗೆ ಜನಿಸಿದಳು ||
 ರತಿನಿಭೆ ಮಿಸುನಿದಾಪರಮೊಗದ ಏಲಾಸ | ಪತಿಯೊಬೋರ್ವಕುಮಾರಿ ||೩೦||
 ಸಿರಿಯನ್ನೈಸಿರಿಯೊಳು ರತಿಯ ರೂಪಿಸೊಳಾ | ವರಪತಿಯನು ಜಾಣ್ಮೆಯೊಳು ||
 ಸರಿತನಗಲ್ಲವೆಂದಾಪೇಚರ ಭೂ | ವರಸುತೆ ನಗುತಿರಲವರ ||೩೧||
 ಚತುರತೆ ಚಲ್ಪೈಸಿರಿಜವ್ವನದೊಳ | ಪ್ರತಿಮರಸೆಪಖಚರರೊಳು ||
 ಗತಿಯುದ್ಧದೊಳು ತನ್ನ ಗೆಲಿದವನೇನಿಜ | ಪತಿಯೆಂದು ಡಂಗುರವೊಯಿಸೆ ||೩೨||
 ಆ ಡಂಗುರದನಿಗೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಾದರ | ನಾಡ ಸರೇಂದ್ರನಂದನರು ||
 ಗಾಡಿಕಾತಿಯೊಳೊಲವೆ ಗತಿಯುದ್ಧವ | ಮಾಡುವೆವೆಂದೆಯ್ದಿದರು ||೩೩||
 ಆಗ ಚಪಳಗತಿಯಾಗಮನೋಗತಿ | ರಾಗದಿಂ ತನ್ನೊಡಬರಲು ||
 ಬೇಗಧಿಂದಾಯೆಡೆಗೆಯ್ದಂದನು ಚಿಂ | ತಾಗತಿ ಖಚರಕುಮಾರ ||೩೪||
 ಆಸಮುದೊಳಾಗರಿಂಬಯಖಚರ ವಿ | ಲಾಸವತಿಯಕ್ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಭಾಸುರವಡೆದಾಗಿರಿಯ ಜಿನೇಂದ್ರನಿ | ವಾಸಮನಿಡಬ್ಬಿದನು ||೩೫||
 ಜಿನಗೃಹವನು ಮೂರು ಸೊಕ್ಕುರಬಲವಂದು | ಜಿನರನರ್ಚಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ||
 ಎನಮಿತೆಯಾಗಿ ವಿಮಲಮಣಿ ಮಂಟಪ | ಕನುನಯದಿಂದೈದಿದಳು ||೩೬||
 ಬಳಿಕಾಬಳಿಯರ್ಚಿಸಿದಗತಿಯುದ್ಧವೆ | ಲ್ಲಲಿತಪೀಠದೊಳಾಸತಿಯು ||
 ಕೆಳದಿ ಲಲಿತೆಯೆಂಬೊಂದು ಪೂವಿನಮಾಲೆ | ದಳಿದನುರಾಗದಿನಿಂದು ||೩೭||

ಈರಜತಾದ್ರಿಯೋಳೀ ಜಿಟ್ಟವೂಮಾಲೆ | ಧಾರಣಿಗಳಿಯದಮುನ್ನ ||
 ಮೇರುಗೆ ಪರಿದು ಬಸದಿಯೊಕ್ಕು ಮಗುಳ್ಳಿದ | ಭೋರನೆ ಪಿಡಿಸವರೆಯ್ವಿ ||೩೮||
 ಎಂದಾನುಜಿಗೇಳಿ ನಮಗಿದಶಕ್ಕಮೆ | ಇಂದಿನ ದುರ್ಭರವಾದ ||
 ಎಂದುಬಂದಾನ್ಯಪತತಿ ಹರಸಾರಲಿಂ | ತೆಂದು ಚಿಂತಾಗತಿನುಡಿದ ||೩೯||
 ಈ ಗತಿಯುದ್ಧಮನಾನೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವೆ | ಬೇಗದಿ ನೋಡಿನೀವೆಂದು ||
 ರಾಗದಿಂದಾಗತಿಯುದ್ಧ ಶಿಲಾಪಟ್ಟ | ಕಾಗಂಡುಗಲಿನಡಿತಂದ ||೪೦||
 ಕಡುವೇಗದಿಂದಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಿಜ್ಜಾದರ | ನೆಡಗಡೆಗೆಯ್ದುಂದುನಿಂದ ||
 ಬಡನಡುವಿನ ಭಾವೆಗೆ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವ | ವಡಸಿದುದತಿನೇಗದೊಳು ||೪೧||
 ಅನಿತರೊಳವಧಾನಮೆಂದು ಪೂವಿನಮಾಲೆ | ಯನು ಮಧ್ಯದೊಳುನಿಂದಿದ ||
 ವನಜನದನೆ ಬಿಡುವಾಗ ಪಾರಿದರಾ | ಘನಪಥಕಾ ಈರ್ವರಂದು ||೪೨||
 ಅರಲಮಾಲೆಯು ಬೀಳದಮುನ್ನ ವಿಜಯಾರ್ಥ | ಗಿಂಬಿಂದ ಮೇರುಗೆಪರಿದು ||
 ಅರುಹನಗೃಹಕೆಯ್ವಿ ತಿರುಗಿಹಿಡಿದನದ | ನರಮಗನವಳಪಿಂದುಳುಪಿ ||೪೩||
 ದಿಟ್ಟಿಗಳೆವೆಯ್ಯುದಮುನ್ನ ಕುರಿತೆಡಿ | ಮುಟ್ಟಿಮಗಳಿಹಾರಿಬಂದು ||
 ಬಿಟ್ಟಡೆಯಿಂದಾವೂಮಾಲೆ ಪೃಥಿವಿಯ | ಮುಟ್ಟದಮುನ್ನ ಹಿಡಿದನು ||೪೪||
 ಗುರುಧಮ್ಮಿಲ್ಲೆ ವಿಶಾಲಲೋಚನೆ ಪೀ | ವರಕುಚೆ ಪೀನನಿತಂಬೆ ||
 ಕರಿನಿಭಗಮನೆಯುನ್ಮತ್ತಯೌವನೆ ಪೀ | ಚರಗೆ ಹಿಂದುಳಿದೆಯ್ವಿದಳು ||೪೫||
 ಮಾಲೆಯಹಿಡಿದ ಮಹಾನುಭಾವನಕಂಡು | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಸೋಲವತಾಳಿಯಾತನಕೊರಲೊಳು ಪೂ | ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಲೆಯ್ವಿದಳು ||೪೬||
 ಅರಲಪಾಶವಬೀಸಿಯಾ ಉರುಳಿಂನ್ನಪ | ವರನ ಕೊರಲಬೀರಲೆಂದು ||
 ಸ್ಮರಸತಿನಡೆದು ಒಪ್ಪವೊಲು ಮಾಲೆಯನಾಂತು | ಬರಲವಳನುಕಂಡನಾಗ ||೪೭||
 ಈಸತಿಗೀಬಂದಬಾಂಬಟ್ಟಿಗರಲ್ಲ | ರಾಸನಾಡಿದರಲ್ಲದೆಯ್ಯೊ ||
 ಸಾಸಿಗರೆನ್ನೀಯನುಜಾತರಿಕ್ಕೆಯ್ವಿ | ಯೋ ಪರಿಸದತಳರಿದರು ||೪೮||
 ಓರ್ವಳೀಬಾಲಕಿ ಬಹುರೂಪವಡೆದಂತೆ | ಸರ್ವರೆದೆಗೆಬಂದಳದುತ್ತಾ ||
 ಕರ್ವವಿಲ್ಲನಗೊಡ್ಡಾಟವಲಾಯೆಂದು | ಉರ್ವೀಶನಪ್ಪರಿವಟ್ಟು ||೪೯||
 ಘನತರಮಪ್ಪಭಾವನೆಯ ಭಾವಿಸುತಿರೆ | ನನೆಯದಂಡೆಯ ಕೊಂಡುಬರ್ಪ ||
 ವನಿತೆ ವಿಲಾಸವತಿಯನರಮಗನೊಂ | ದಿನಿಸುನಿಲ್ಲೆಂದಿಂತುನುಡಿದ ||೫೦||

ಎನ್ನ ಗೆಲುವು ಎನ್ನಣುಗನನುಜವದು | ಕನ್ನ ಕೇಳೀನವರೊಳಗೆ ||
 ನಿನ್ನ ಮನಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಮಾಲೆಯ | ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರಿಯಿಸೆಂದೆನಲು ||೫೧||
 ಆ ನುಡಿಗೆಳೆ ಹೆಗ್ಗರಹೊಡೆದಂತಾ | ಮಾನಿಸಿವೆವೈರಗಾಗಿ ||
 ನಾನೊಂದೆನಿಕೆಮಾಡಿದೊಡೆನ್ನ ದುಷ್ಟತ | ತಾನೊಂದೆನಿಸಿದುದೀಗ ||೫೨||
 ಹಸೆಯೊಳು ಹಾವುಹರಿಯಿತೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ | ಹಸನಾಯತೀಗೆನ್ನೊಳೆಂದು ||
 ಮಿಸುವಾವರೆಮೊಗದಬಲೆ ಚಿಂತಿಸುತಾ | ರಸಿಕನೊಳಿತಾಡಿದಳು ||೫೩||
 ಗತಿಯುದ್ಧದೊಳಗೆನ್ನ ಸೋಲಿಸಿದವನೇ | ಪತಿ ಈಜನ್ಮಕೆಂದೊಪ್ಪದು ||
 ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಮರಿವಂದಪೊಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ | ಮತಿಹೀನ ನಾನುಮಾಡಿದನು ||೫೪||
 ಅದರಿಂದನೀನೇಪತಿಯನುಗಭಿನವ | ಮದನಕೇಳುಳಿದವರಲ್ಲ ||
 ಮುದದಿಂದೊಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಸಮಾನಮಿ | ತಿಡಕಿನ್ನು ಪಂದೆಗಮೇಕೆ ||೫೫||
 ಇಂತು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಮಾಡಿಯಾಯೆಡೆಯಿಂ | ಕಾಂತಾಮಣಿ ಸಡತಂದು ||
 ಕಂತುಹರಣಜಿನರೇ ಗತಿಯನುತಾಗ | ತಾಂ ತಪಗೊಳಲೆನಿಸಿದಳು ||೫೬||
 ಆಸಿದ್ಧ ಕೂಟದ ಜೈತ್ಯಬಿಂಬದಮುಂದೆ | ಯಾ ಸತಿತನ್ನೊಡವಂದ ||
 ಸಾಸಿವರ್ಗಬಲೆಯರೊಡಗೂಡಿ ದೀಕ್ಷೆಯ | ನೋಸರಿವದೆಕೊಂಡಳಾಗ ||೫೭||
 ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸಸುಸಗೆವತ್ತೆಶಶಿಭ | ವದನಕೆರಗಿನೆಂಬವನನು ||
 ಸುದತೀಮಣಿ ದೀಕ್ಷಾ ಮುಖದಿಂ ನಿಜ | ವದಕೆರಗಿಸಿಕೊಂಡಳಾಗ ||೫೮||
 ಚದುರೆ ಚಮತ್ಕಾರದೊಳು ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು | ದದುವೆನಿರ್ವೇಗಮುವಾಗ ||
 ಸದಮಲಗುಣಿಚಿಂತಾಗತಿ ದೀಕ್ಷೆಯ | ಪದೆದುಕ್ಕೈಕೊಳಲೆನಿಸಿದನು ||೫೯||
 ಅಪಗತಮೋಹಮನೋಗತಿಮತ್ತಾ | ಚಪಲಗತಿಯುವೊಡವಂದ ||
 ನೈಪರಿಚ್ಛಾಸಿರಗೂಡಿ ಚಿಂತಾಗತಿ | ತಪವಧರಿಸಲೆನಿಸಿದನು ||೬೦||
 ವಿಧುಮುಖಿಯೊಳು ಮದುವೆಯನುಳಿದುಪಶಮ | ವಧುವಿನೊಡಕಮಮವಯನು ||
 ವಿಧಿವಾರ್ವಕದಮವರಂಬ ಮುನಿಯ ಸ | ನ್ನಿಧಿಯೊಳುಹಡೆಮೊಪ್ಪಿದನು ||೬೧||
 ಆ ಉತ್ತಮಮಪ್ಪತಪದೊಳು ನೆಗಳಿಸಿ | ಜಾಯುಷ್ಯಾವಕಾಸದೊಳು ||
 ತಾವು ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದೊಳು ಸಾನಾಸಿಕ | ದೇವರಾಗಿ ಜನಿಸಿದರ. ||೬೨||
 ಅವರು ಮೂವರೊಳು ಚಿಂತಾಗತಿಚರಣೇವ | ದಿವಜಮುಖಮನನುಭವಿಸಿ ||
 ಜನನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದಪರಾಜಿತನಂ | ಬವನಾದವನೀನುಕೇಳಾ ||೬೩||

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮೂಡಗಡೆಯ ಸೀತೆ | ಯೆಂಬನದಿಯ ತೆಂಕಗಡೆಯ ||
 ಇಂಬನ ಪುಷ್ಪಕಾವತಿಯೆಂಬ ವಿಷಯದ | ಬಾಂಬಟ್ಟಿಗವೆಟ್ಟಿದೊಳು ||೬೪||
 ಸೊಗಯಿಪಬಡಗಣದೇಸೆಯ ಶ್ರೇಣಿಯೊಳಿಪ್ಪ | ಗಗನವಲ್ಲಭವುರದರಸು ||
 ಗಗನಚಂದ್ರಮನೆಂಬ ಗಗನಚರನಸತಿ | ಗಗನಸೌಂದರಿಯೆಂಬಳಿಹಳು ||೬೫||
 ಅವರೀವರಿಗೆ ಚಿಂತಾಗತಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿ | ದವರಾಸಗ್ಗದಾಯುಷ್ಯ ||
 ತವೆಯುಮುಂದೆಸೆವೆಣ್ಣೊಡಲೊಳು ಶಶಿ | ರವಿಗಳುದ್ಭವಿಸುವಂದದೊಳು ||೬೬||
 ಮಿಸುಗುವಮಿತಗತಿಯುಮಿತರಾಜನುಮೆಂಬ | ವಸರಾಂತದಯಂಗೆಯ್ದು ||
 ಮೊಸಜವ್ವನದೊಳು ಮೈರಾಗ್ಯುಗೆ ಜನಿ | ಯಿಸಿ ನುಪ್ಪಳಿಚಿನರಲ್ಲಿ ||೬೭||
 ದೀಕ್ಷೆವಡೆದು ಚಾರಣತ್ವಮನಾಂತಮು | ಮುಕ್ತುಗಳ ನಾವುಕೇಳ್ವಿನ್ನ ||
 ಈಕ್ಷಿಸಲೆಂದೆಲೆಯಪರಾಜಿತ ನಾ | ವೀಕ್ಷಿತತಳಕೆಯ್ದಿದವು ||೬೮||
 ತಿಂಗಳಂತೆಯಪರಾಜಿತನಿನಗೊಂದು | ತಿಂಗಳಾಯುವದರಿಂದ ||
 ವಿಂಗಿಸಿಕಲಪರಿಗ್ರಹವನು ಬೇಗ | ಸಂಗೊಳಿಸಧಿಕಪುಣ್ಯವನು ||೬೯||
 ಎಂದುನುಡಿದು ಧರ್ಮರಾಜನಿನಗೆಯಾಗ | ಲೆಂದಾಗಸಕವರೆಯ್ದಿ ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭನಿತ್ತಲವರಸೆನುವುತಿ | ಯ್ತಂದನು ನಿಜವುರವಧಕಿ ||೭೦||
 ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಪೇಳಿದಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ಧ | ರಾತಳಭಾರವೆಲ್ಲವನು ||
 ಪ್ರೀತಿಕರನೆಂಬ ಪ್ರಿಯತನುಜಗೆ ಸ | ತ್ವೀತಿಯಿಂದವೆಕೊಟ್ಟನಾಗ ||೭೧||
 ನಂದೀಶ್ವರದನೋಂಸಿಯನೆಂಟುದವನ ಮಾ | ನಂದದೊಳಗೆ ಮಾಡಿಬಳಿಕ ||
 ಒಂದಿದಸಕಲಪರಿಗ್ರಹವನು ಪುಲ್ಲಿ | ನಂದಲಿಕಡೆಮಾಡಿ ತೊರೆದು ||೭೨||
 ತಳುವದೆಮೊದಲಬಾಂಧವುಬಂಧನವಕಿತ್ತು | ಒಳಿಕ ಕುಂತಳವನುತಿಯನು ||
 ಘಳಿಲನೆವಂದು ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯನಂದು | ತಳೆದನಂತಪರಾಜಿತನು ||೭೩||
 ಆ ಪಗಲಿಪ್ಪತ್ತಿರಡರೊಳಾ ಪಾ | ಯೋಪಗಮನಸನ್ಯಸನದಿ ||
 ಆ ಪರಮಾಯುಷ್ಯಮಿಪ್ಪತ್ತಿಚ್ಛಾಗ | ರೋಪಮಮಾಗ ರಂಜಿಸುವ ||೭೪||
 ಉರುಸುಖವೀವಹ್ಯತಕಲ್ಪದಾಶಾಂತ | ಕರಮೆಂಬಮಣಿವಿಮಾನದೊಳು ||
 ಇರದೆ ಜನಿಸಿಯಡ್ಕುತೇಂದ್ರವೆಸರನಾಂತು | ಸುರಸತಿಯರನೊಲಿಸಿದನು ||೭೫||
 ಭೋಗವನೀಂಟುವ ಸುರಸನತ್ಯಪ್ಪಾ | ಯೋಗವೆಯಪ್ಪತ್ತಿರಡು ||
 ಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯವನೀಂಟಿ | ತ್ವೀಗೆಯ್ತಕರ್ಮದ ತೆರನ ||೭೬||

ನಿರುಪಮ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳೊಪ್ಪುವ | ಭರತಾರ್ಜುನಖಂಡಮಧ್ಯದೊಳು ||
ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶಮಿಹುದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರವೆಂಬುದಿಹುದು ಶೋಭಿಯೊಳು ||

ಆ ಪುರವನು ಪಾಲಿಸುವನು ಸಕಲಕ | ಲಾಪನಂತಕನಿಭ ಕೋಪ ||
ರೂಪ ಮಾನವನುಸಿಬ ಸ್ವಪಕುಲಮಣಿ | ದೀಪ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನೆಂಬವನು ||೨೮||

ಆ ಮಹೀಪಾಲಕನಾ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಗೆ | ಶ್ರೀಮತಿಯೊಡಂಬವಳು ||
ಭಾಮೆಯಾದಳುದಾಸದೊಳು ಶ್ರೀಮತಿಯಿಂ | ಕಾಂನುಧೇನು ಕೃತ್ಯವೃಕ್ಷಮೆನಿಸಿ ||

ಆ ಮಹೀಪಾಲ ಶ್ರೀಚಂದ್ರರಾಜೇಂದ್ರನ | ಶ್ರೀಮತಿಯಮಲಗರ್ಭದೊಳು ||
ರಾಮಣೀಯಕಮಸ್ಪೃಸೌಖ್ಯವನುಂಡಜ್ಞು | ತಾಮರಬಂದು ಪುಟ್ಟಿದನು ||೨೯||

ಅನುರಾಗವೆದೆಯೊಳಂಕುರವ ಹಜೆಯಲಾ | ಮನುಜೇಶ ಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ||
ತನುಜಾತಗೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ ವೆಸೆರನತಿ | ಏನಯದಿಂದಲಿವಾಡಿದನು ||೩೦||

ನಂದನಗೇರುಂಜಪ್ಪನ ನೊದವೆಯಾ | ನಂದದಿನಾ ಶ್ರೀಚಂದ್ರ ||
ತಂದು ಮದುವೆಮಾಡಿದನರಮಗನು | ನಂದಾವೇಸೆಯೆಂಬವಳು ||೩೧||

ಅರಿಕೆವಡೆದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಕುಮಾರಕ | ನಿರವನುರವ ಪರೆಯವನು ||
ನೆರೆ ತಳಿಯಲು ಶ್ರೀಚಂದ್ರಮಹೀಶಗೆ | ಪರಿದುದು ರಾಜ್ಯವಿವೇಕ ||೩೨||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿರ್ವೇಗಮನವನಾವರಿಸಲು | ವಿಟ್ಟತನದಿಭೂವರನು ||
ಕಟ್ಟಿಲವಿಂ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಗೆ ಪಟ್ಟವ | ಕಟ್ಟಿ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತನಿತ್ತ ||೩೩||

ಆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ ರಾಜೇಂದ್ರಶತಾಂಕಗೆ | ಯಾ ಸುಸಂದಾಹವಿಧಿಗೆ ||
ಭಾಸುರಮೂರ್ತಿಸುದೃಷ್ಟ ವೆಸೆರನಾಂ | ತಾ ಸುಕುಮಾರಪುಟ್ಟಿದನು ||೩೪||

ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪದಿನಾ ಸ್ವಲಭ | ರಾಪ್ರಮದೆಯನೊಳಿವಿಂದ ||
ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನು ತನ್ನ ಧನುಸಾಹುವಿನೊಳು | ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಮಾಡಿದನು ||೩೫||

ಇಂತಿರುತಾಪ್ಯಪನೊಂದಾನೊಂದು ದಿ | ನಾಂತದೊಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ||
ಸಂತಸದಿಂದೇರಿದನುಸುರಪತಿ ವೈಜ | ಯಂತಮನೇರುವಂದದೊಳು ||೩೬||

ಮುತ್ತಾಸಗ್ಗ ದಹಾಸಿನ ಹೊರೆಯೊಳು | ತೃತ್ತಿಯಪ್ಪುದತೋರುವಂತೆ ||
ಮುತ್ತನಿವೆವ ಹಂಸತೋಳತಳ್ಳದಮೇಲೆ | ಚಿತ್ತಬನಿಭನೊಪ್ಪಿದನು ||೩೭||

ಉದಯಪರ್ವತದೊಳುತ್ಕಲಪತಿತಾರಾ | ಸುದತೀಜನದಮಧ್ಯದೊಳು ||
ಮುದದಿನೋಲಗದೊಳಿಪ್ಪಂತಾನ್ಮ ಪನಿಂದು | ವದನೆಯರಿಂದಲೊಪ್ಪಿದನು ||೩೮||

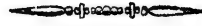
ಇಕ್ಕೆಲದೊಳು ಚಾಮರವನುಬೀಸುವ | ಸುಕ್ಕುಗುರುಳನೀರೆಯರ ||
 ಸೊಕ್ಕುಗಂಗಳ ರುಚಿಸೊಸಲು ನೃಪಮುತ್ತ || ನಿಕ್ಕಿದಾದಿನೊಪ್ಪಿದನು || ೯೦ ||
 ಚಾರುನಕ್ಷತ್ರ ಪದಪ್ರಲೋಚನನಾ | ಕಾರಕಲ್ತಲೆಯೆಂಬಗಿರಿಯ ||
 ಆರಯ್ಯದಿಟ್ಟಕುಲಿತನೆಂಬಂದದಿ | ಭೋರೆನೆಬೀಳ್ತು ದೊಂದುಳ್ಳು || ೯೧ ||
 ಧರಣೀತಳವಸುಡುವೆನೆಂದಂದಾ : ಸುರನೋವದೆತಿಗೆಜ್ಜೆ ||
 ಉರಿಯಬಾಣದಬಗೆಯಂತೆ ಬೀಳ್ತಾ ಉಳ್ಳು | ನಿರದೆಸ್ಯಪತಿಕಂಡನಾಗ || ೯೨ ||
 ಕಾರಿರುಳೆಂಬ ಕಾಂತೆಯ ಕಬರಿಯ ಕಲು | ಹಾರದಮಾಲೆಭೂತಳಕೆ ||
 ಆರೈಯದುಮುಳ್ಳಂದದಿಬೀಳ್ಳುದಾ ಉ | ಇತ್ತಾರಾಯನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು || ೯೩ ||
 ನೀಳ್ವರಿಸಿದಕಾಂತಿಯಕೂಡಿಕೊಂಡುಕ | ಣ್ಣುಳ್ಳದಮುನ್ನಬೀಳ್ತಪ್ಪು ||
 ಉಳ್ಳಾಪಾತವಕಂಡೆಮ್ಮದೇಹದ | ಬಾಳ್ವೆಯಿಂತೆಂದೆಣಿಸಿದನು || ೯೪ ||
 ಉರಿಯಬಾಣದಪರಿಯೊಳುಬೀಳ್ತು ಉಳ್ಳನು | ಅರಸನೀಕ್ಷಿಸುತಿಂತುನುಡಿದ ||
 ಉರಿಯಬಾಣದ ಮೊಸೆಗಿದಿರಾದ ಪುಲ್ಮನೆ : ಯಿರನೆವಿತ್ತಾದೇಹವೆನುತ || ೯೫ ||
 ಪಟ್ಟದಸುಡತಿ ಸುನಂದಾದೇವಿಯ | ಮುಟ್ಟಿದ ಮೋಹದಮಗನು |
 ದಿಟ್ಟಸುದೃಷ್ಟಗೆ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವ | ಕೊಟ್ಟನವನಿಪಾಲಕನು || ೯೬ ||
 ಆವೇಳೆಯೊಳಾನಗದಿಯುದ್ಯಾನಕೆ | ದೇವಸುಮಂದರರಂಬ ||
 ಕೇವಲಿಗಳಸಮವಸೃತಿಬರಲಾ | ನೇವದುಂದುಭಿಮೊಳಗಿದುದು || ೯೭ ||
 ಮಮತೆಯಿಂದದಕೇಳಿ ತಾನೆಲ್ಲಿಗಿರದೆಯ್ವಿ | ಎಮಲಬೋಧರಪದಕೆರಗಿ ||
 ರಮಣೀಯಮಪ್ಪ ತಪವನಾಧರಣೀ | ರಮಣೀರಮಣತಾಳಿದನು || ೯೮ ||
 ಆ ಸುನಂದಾದೇವಿ ಮೊದಲಾದ ಸತಿಯರಿ | ಚ್ಛಾಸಿರನ್ನೇಹದಸುತರು ||
 ಸಾಸಿರಸ್ಯಪವರಶೈನೋರ್ವೊಡಗೂಡಿ | ಸಾಸಿಗದೀಕ್ಷೆವಡೆದನು || ೯೯ ||
 ದೂರೀಕೃತದೂತನು ತನ್ನೊಳೊಡವಂ | ದಾರುಷಿಯರಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಸಾರಮಪ್ರಾತಪದೊಳುನೆಗಳ್ಳೀಕವಿ | ಹಾರಿಯಾದನುಧರಪೊಗಳೆ || ೧೦೦ ||
 ಉರಿಯಮಡಿಲಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೊಡರಿಯಬಾರ | ದಿರವಾಂತಾವಾಗಿಯೊಳು ||
 ವಧಮುನಿ ನದಿಯತಡಿಯೊಳು ನಾಲ್ದಿಂಗಳು | ನಿರುತಮಾಗಿನಿಂದಿಹನು || ೧೦೧ ||
 ಸಿಡಿಲಾಲಿವರಲು ಮೊಳಗುಮಿಂಚು ಬಿರುಗಾಳಿ | ಯೊಡಗೂಡಿ ಕರೆವಮಳೆಯೊಳು ||
 ಎಡವರಿಯದೆ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳಾಲದಮರ | ದಡಿಯಬಿಡನು ಬಿತಿರಾಯ || ೧೦೨ ||

ಕಡೆಗಾಲದ ಸೂರಿತರೆದನೊಪ್ಪಕಣ್ಣು | ಕಡುಗಿಚ್ಚಿಸಂತೆ ಧೂತಳವ ||
 ಮಡುವಬೇಸಿಗೆಯೊಳು ಕಾದಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ | ಯಡಿದೆಗೆಯನು ಮುನಿವಡನು ||೧೦೩||
 ಆ ಸಂಯಮಸುವಿಧಾನದಿ ಪಕ್ಕೋಪ | ವಾಸ ಮಾಸೋಪವಾಸವನು ||
 ಹಸಿರಿವೆದನಾಡಿಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರದ | ಪಾಸಟಿಸಾಯ್ತು ನಿಜಾಂಗ ||೧೦೪||
 ಅಂಗದೊಳಮುವ ಭಿನ್ನ ವಮಾಡಿ ಬಕದ | ಶಾರಂಗವನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯದಿ ||
 ಅಂಗಜನಧಟಮುರಿದು ಮತ್ತಾಮುನಿ | ಪುಂಗವ ತಪಮಮಾಡಿದನು ||೧೦೫||
 ತೀವಿದಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೂಲೋಕಮು | ನಾವಿರಿದವಾಳೈಯೊಳು ||
 ಹಸಿದೆಸನ್ನಿಹು ನೊಡಲಾದ ಸೋಡಶ | ಭಾವಸೆಯುಸುಭಾವಿಸಿದನು ||೧೦೬||
 ಎನಗಹಮಿಂದ್ರತ್ಯವಕೊಡುನೀಸಿದು | ಜಿನಗಿಪಾಳುಂಬಡುವಂತೆ ||
 ಮುನಿ ಮೂರುತಿಂಗು ಸನ್ಯಸನದೊಳಿದು | ತನುಮಾಡಿತನುವಬಿಸುಟನು ||೧೦೭||
 ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿಗೆ ನೆರೆಮನೆಯನಿಸಿಮು | ಸರ್ವಲೋಕಕೆಕಡೆಯನಿಸಿ ||
 ಸರ್ವಸುಖಕನಿಲವನೆಯಂದೆನಿಸುವ | ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೈಯ್ದನು ||೧೦೮||
 ಮೂವತ್ತಮೂರು ಸಸುದೋಷ | ಮೂವತ್ತಮೂರುಸಹಸ್ರ ||
 ಆ ವತ್ಸರತೀವೆಯಾಹಾರಮಹಮಂದ್ರ | ದೇವಗಿಸಂಭವಿಸುತುದು ||೧೦೯||
 ನಿಃಪ್ರವಿಚಾರಸೌಖ್ಯನು ತಾನೇಕರ | ತ್ವಿಪ್ರಮಾಣಸಂಯುತನು ||
 ಸುಪ್ರವಿಚಾರಸದ್ಗುಣ ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಿ | ಕಪ್ರತ್ಯಂಗರಂಜಿತನು ||೧೧೦||
 ಭುವನನಾಳಿಕಾಭ್ಯಂತರ ಗತಮಾ | ದವಧಿಸುಬೋಧವಿಭಾಸಿ ||
 ವಿವರಿಸೆವಾರ್ಥಾಣೋಡಶಮಾಸನಿಶ್ಚಾಸ | ನವಿರಳಸುಖನಹಮಿಂದ್ರ ||೧೧೧||
 ನಿರುಪಮಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಾಪರಿಣಾಮಬಂ | ಧುರನಾಗಿಯಾ ಅಹಮಿಂದ್ರ ||
 ಸುರುಚಿರಸುರಲೋಕಮುಖವನು ಭೋಗಿಸು | ತಿರುಲಿತ್ತಭೂತಲದೊಳಗೆ ||೧೧೨||
 ಇದು ಜಿನಪದಸೆರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಸಂಧಿಗಳೂರು ||೧೧೩||

ಮೂರನೆಯಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

೪. ಹರಿವಂಶೋದಯ ನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಸತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗಿ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾವೋದವೆಕ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಾರ್ಯಖಂಡ | ವಿಂಬಾಗಿಹುದು ಮತ್ಸಲ್ಲಿ ||
 ತುಂಬಿದವತ್ಸೆಯೆಂಬೊಂದು ನಾಡೊಳುಕಾ | ಶಂಬವೆಸರಫುಲಹುದು ||೨||
 ಅದರೊಳು ಮಗಧಮಹೀಪಾಲಕನೆ | ಒಭಟಿಸಹನು ಮತ್ಸವಗೆ ||
 ಸುದತಿಯಿಹಳು ವನಮಾಲೆಯೆಂಬೋರ್ವಳು | ಸದಮಲನಿಭತಲವದನೆ ||೩||
 ಅವರೀರ್ವರಗರ್ಭದೊಳು ರಘುವೆಂಬೋರ್ವ | ಕುವವನೊಗೆದು ಭೂತಳವ ||
 ದಿವಿಬಲೋಕಮನಮರೇಂದ್ರನಾಳುವವೊಲು | ಸುನಿಯುಸಿಂದಾಳುತಿಹನು ||೪||
 ಆಶ್ರಿತಜನಮರತರು ರಘುನೃಪನನ | ಸುಸ್ಮೃತಕೆಳಗೊಲಿದು ||
 ಮೈಶ್ರವಣೋಪಮವಿತ್ತಸಂಯುತನುರಾ | ಜಶ್ರೇಷ್ಠಸುಮುಖಸೆಂಬವನು ||೫||
 ಆ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ ಬಾಂಧವನಾಗಿಸು | ಚಾರುಗುಣಾಲಂಕೃತನು ||
 ವೀರದತ್ತನೆಂಬೋರ್ವ ಪರದನು ಮ | ತ್ವಾರಾಬಧಾನಿಯೊಳಿಹನು ||೬||
 ಆವೀರದತ್ತವೈಶ್ಯನವ್ವಭಿಕೆಂ | ದಾನರೆಯಲರ್ವಜ್ಜಿಗಳ ||
 ಭಾವಕಿವನಮಾಲೆಯೆಂಬೊಳ್ಳಿಸರಿ | ಅನಗಾಂಧಗಿಯೊಪ್ಪಿದನು ||೭||
 ಆಕೆಯನಂಗಜವಿಭು ನಿಜವಿಜಯಪ | ತಾಕೆಯ ಪರಿರಂಜಿಸುವ ||
 ಆಕಾರವನಾಲೋಕಿಸಿ ವಿರಹೋ | ದ್ರೇಕನಾಯ್ಕಾಸುಮುಖಿಗೆ ||೮||
 ನೀತಿಪರಾಜ್ಞು ಬನಾಸುಮುಖನು ಸ | ತ್ವೀತಿಮಾಡಿಪರವಧುಗೆ ||
 ಆತುರದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕೊಟಕೆ ನ | ಭೀತಿಯವ್ವುದನೆನಿಸಿದನು ||೯||
 ಪಿರಿದುವಂಜಿಸಿ ವೀರದತ್ತನಕರವಾ | ದರದಿಂದಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ಪರದುಗೆಯ್ಯಡಿಸುಮ್ಮ ನಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದು | ಪರದರಿಗನುಜಿತವೆನಲು ||೧೦||
 ಪರಿಮಿತನಮ್ಮಿಲ್ಲವೆಯೆನಗತಿವಿತ್ತ | ದೊರಕಲು ಜಲಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ||
 ಪರದುಗೆಯ್ಯೊಡೆನಾಂ ನಿಪುಣನಲ್ಲವೆಯೆಂದು | ಪಿರಿದಾಗಿಮಾತನಾಡಿದನು ||೧೧||

ಅನುಜಿಗೇಳಿಸುಮುಖನಾಗಿ ಸುಮುಖನು | ತಾನೆತಿಪಸ್ತುವನವಗೆ ||
 ಆನದೆಜಲಯಾತ್ರೆಗೆ ತಕ್ಕುದನುಕೊಟ್ಟ | ನೇಸಂಚೆನವನವಂಚನೆಯ ||೧೨||
 ಪಿರಿದುಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸವೀರದತ್ತನು | ವಿರಚಿಸಿಯಾನಪಾತ್ರವನು ||
 ವರುಷಹನ್ನೆರಡೆಕೆ ಸನುನಿಸವಮಕಟ್ಟ | ಸುರುತರಬಂಡವತುಂಬಿ ||೧೩||
 ಹಡಗೇರಿಹರದುಗೆಯ್ಯಲು ವೀರದತ್ತನು | ಸಡೆಯೆಮುತ್ತಿತ್ತಾನುಮುಖ ||
 ಕಡುನೇಹದಿಪರಸತಿನನಮಾಲೆಯೊ | ಕೊಡಗೂಟಿಸ್ತಿಂತಮಿರಲು ||೧೪||
 ವನಯಾತ್ರಾಪರನಾಗಿನಡೆದು ಬಹು | ಧನವಗಳಿಸಿವೀರದತ್ತ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದೆಮಗುಳಿಕಾಶಂಜಯ | ವನದಮಧ್ಯದೊಳೆಯ್ದುತವೆ ||೧೫||
 ತನ್ನವನಿಕೆವನಮಾಲೆ ಸುಮುಖನೊಳ | ಗನ್ಯಾಯದಿಂದಾಚರಿವುದ ||
 ಜೆನ್ನಾಗಿನಿಂವಿಪ ಜನವಚನವಕೇಳಿ | ಯುನ್ನತಿಕೆಯುಕೋಪದಿಂದ ||೧೬||
 ತನಗಾಸುಮುಖನಬಾರಿಸುವಾಶಕ್ತಿ | ಯಿನಿಸಿಲ್ಲದಾವೀರದತ್ತ ||
 ಜನನಾಥಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವವೇಳೆಯಕಾಣ | ದನುಮಾನಿಸಿದನಿಂತೆಂದು ||೧೭||
 ಎನ್ನಮನೋರಮೆಗೆಂದುವಿತ್ತವನಾ | ಸುನ್ನತಿಯಿಂತಂದೆನವಳು ||
 ಅನ್ನಿಗನನು ಮೆಚ್ಚಿದಳೆನುತಾಸಂ | ಪನ್ನನಿರ್ವೇಗವತಾಳಿ ||೧೮||
 ಈಪರಿಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿಪ್ರೋಲಮುಸಿ | ಯಾಪಾದಪದ್ಮಾಂತಿಕದೊಳು ||
 ತಾಪಸರೂಪಧರಿಸಿ ವೀರದತ್ತನು | ಪಾಪರಹಿತವೃತ್ತನಾದ ||೧೯||
 ಸದಮಲಮಪ್ಪತಪದೊಳು ನೆಗಳಿಯಳಿ | ದುದಯಿಸಿಸೌಧರ್ಮವೆಂಬ ||
 ಮೊದಲನಾಕದೊಳು ಚಿತ್ತಾಂಗದನೆಂಬೋರ್ವ | ವಿದಿತದಿವಜನಾದನಿತ್ತ ||೨೦||
 ಉತ್ತಮರಘುಸೃಪತಿಯಸಖನುಮುಖನು | ಮತ್ತಾವನಮಾಲೆಯೊಡನೆ ||
 ಚಿತ್ತಜನಾರತಿಯೊಳುಕೂಡಿದಂತೆಯಿ | ರುತ್ಕೊಂದಾನೊಂದುಪಗಲು ||೨೧||
 ಸಂಯಮಿಗಳುಚರಿಗೆಗೆ ಬರುತಿರಲಾ | ರೈಯದಿರಿದುಗೊಂಡುಬಳಿಕ ||
 ಒಯ್ಯನೆನಿಲಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಹಾರವತನ್ನ | ಕೈಯಾಗದಾನಮಾಡಿದನು ||೨೨||
 ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಕೈಯೆತ್ತಿಮು | ಮುಕ್ಕುಗಳತಿಹರುಷದೊಳು ||
 ಅಕ್ಷಯದಾನಮಕ್ಕೊಂದು ಹರಸಿಯುಪ | ಲಕ್ಷಿಸಿದರುಧರ್ಮವನು ||೨೩||
 ಧರ್ಮಾಧರ್ಮನಿರೂಪಣವನು ಕೇಳಿ | ಕರ್ಮರಹಿತಚಿತ್ತರಾಗಿ ||
 ಕೂರ್ಮೆಯಿನಾವನಮಾಲೆಯು ಸುಮುಖನು | ನಿರ್ಮಲಮಪ್ಪಸಂಯಮವ ||೨೪||

ಹರಿಸದಿಕ್ಕೈ ಕೊಂಡಾವ್ರತವನು ಪರಿ | ಹರಿಸೆವೆನಡಸಿ ಸುಮುಖನು ||
 ಮರಣವನೆಯ್ನಿ ಭರತದವಿದ್ಯಾಧರ | ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲೊಳುರಂಜಿಸುವ ||೨೦||
 ಹರಿವದುಪಾಖ್ಯಾ ವಿಷಯದೊಳು ಶೋಭಾ | ಕರಮಾದ ಭೋಗನಗರಿಯು ||
 ಅರಸು ಪ್ರಭಂಜನಖಚರಗಾತನಸತಿ | ಗರುವೆಮ್ಮಕಂಡುವೆಂಬನಳ್ ||೨೧||
 ವರಸುತನಾಗಿ ಜನಿಸಿಹರಿಕೇತುವೆಂ | ಬುರುತರ ನಾನುವಧರಿಸಿ ||
 ಸಿರಿಯಕುಮಾರನಂದದೊಳು ಬೆಳೆದು ಹೊಸ | ಹರೆಯವಾದನು ಬಳಿಕಿತ್ತ ||೨೨||
 ಆ ವನಮಾಲೆ ಸೆತ್ತಾಪಿಷಯದ ವಿ | ಶ್ವಾವಲಯಾಖ್ಯಾನಗರಿಯು ||
 ಭೂವರವಜ್ರಚಾಪಂಗೆ ಸುಭಾಮಾ | ದೇವಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದಳು ||೨೩||
 ಪೊಸಕುಡಿಮಿಂಚಮನೆದವೊಲುಮಿಗೆ ರಂ | ಜಿಸುವಂಗಳತಿಕೆಯಕಾಂತಿ ||
 ಅಸದೃಶವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಗೆಯ್ಸರ್ವಧ | ವೆಸರಾಯತಿಕೆಯರಿಕೆಯೊಳು ||೨೪||
 ಆ ಸುಕುಮಾರಿ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಯನು ಮ | ತ್ತಾಸಿಂಹಕೇತುಕುವರಗೆ ||
 ವಾಸವಸದೃಶಪ್ರಭಂಜನ ಸೃಪತಿಯ | ತ್ಯಾಸಕ್ಕಿಯಿಂಕೈಗೂಡಿಸಿದ ||೨೫||
 ಈತರದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಿಯಾಸಿಂಹ | ಕೇತುವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಯೊಡನೆ ||
 ಮಾತೇನು ಭವಬದ್ಧ ಮೋಹದನ್ಯೋನ್ಯಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದನು ||೨೬||
 ಬಂದಬಸಂತತುನಿನೊಳಗತ್ಯಾ | ನಂದದಿನಂದನಕ್ಕದಿ ||
 ಕುಂದಲತಾಮಂಟಪದೋವರಿಪೊಕ್ಕು | ಕಂದರ್ಪಕೇಳಿಯೊಳಿರಲು ||೨೭||
 ಆ ಪೀರದತ್ತಚರನು ಚಿತ್ರಾಂಗದ | ದೇವನು ಸೆಗ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ||
 ಆ ವನಕ್ಕದಿಯಾಯೆಡೆಯೊರಗಿದವ | ಭೂವರರನುಕಂಡನಾಗ ||೨೮||
 ಕಂಡತಿಕೋಪಾಪೇಶಮಾನಸನತ್ತಿ | ಕೊಂಡುಸುಮುಖಧರ್ಮವಿಮುಖ ||
 ಜಂಡಸಾಶಕಿವನಮಾಲೆ ನಿಮ್ಮನುವನು | ಹಿಂದಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹನೆ ||೨೯||
 ಎಂದುರೆಮುಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಬೈವುತಕೊಲ್ಪೆ | ನಂದುವೋಪಾಸಮಯದೊಳು ||
 ಹಿಂದಣಭವದ ಸುಮುಖನಬಾಂಧವರಳು | ವಂದೆಂಬಾನ್ಯಪವರನು ||೩೦||
 ವಡನದೊಳೊಗೆದ ಜರಯಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ | ಮೊದವಿದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯಿಂದ ||
 ಅದಿರದಳಿದುಮತ್ತಾಸೌಧರ್ಮ ಕ | ಲ್ಪದೊಳಿರದುದಯಂಗೆಯ್ದು ||೩೧||
 ತರಣಿಪ್ರಭನೆಂಬನಾಮವ ತಳೆದಾ | ಹರಿಕೇತುವಿನ ಪುಣ್ಯದೊಡನೆ ||
 ನಿರುತಮಾಗಬರ್ಪಂತಾಗಸದೊಳು | ಬರುತೆಕಂಡನುಬಳಿಕವರ ||೩೨||

ಕರುಣಾಹೃದಯನಾಗುತ್ತಾ ಚಿತ್ರಾಂಗದ | ಸುರನೊಳಿಂತೆಂದುನುಡಿವನು ||
 ಉರುತರಕ್ಕೋಪದಿನಿವಧನೇಕಾರಣ | ಭರದಿಂಕೊಂಡೊಯ್ಯೆಯೆನಲು ||೩೮||
 ಆಸಗ್ಗಿ ಗನಂದನು ಪ್ರೋದಭವದೊಳು | ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬಪುರವನು |
 ಒಸರಿಸದೆ ನೀನಾಳವಂದಿನಸೆಟ್ಟಿ | ಯಾಸುಮುಖನುಮಂಚನೆಯೊಳು ||೩೯||
 ಬಲಯಾತ್ರೆಯಿಂದಸರದುಗೆಯ್ಯೊಂದೆನ್ನ | ಕಳುಹಿ ಎನ್ನೀಹೆಂಡತಿಗೆ ||
 ಅಳುಪಿದಪಾತಕಿಯಿವಗಾಜ್ಞೆಯಮಾಡ | ಲಳವಂದೆನಗಾದುದಿಲ್ಲ ||೪೦||
 ಅಂದಿನಭವದೊಳಗಾದ ಹಗೆಯನಾ | ನಿಂದಿಂತಪ್ಪಭವದೊಳು ||
 ಕೊಂದುಹಾಕುವೆನೆಂದು ಕೊಂಡೊಯ್ದಪೆನೆನ | ಲೆಂದನು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭನು ||೪೧||
 ಇವು ನರಕೀಟಕನಾವುದಿವ್ಯಾಂಗಿಗ | ಇವನು ಕೈಮುಟ್ಟಿಕೊಲ್ಲುವುದು ||
 ಅವಿವೇಕಮಿಂತಿದರಿಂ ಸಲಿಸಾಪಸಂ | ಭವಿಸುವುದನು ನೀಸರಿಯು ||೪೨||
 ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಜೀವರಾಶಿಗಳೊಳು | ಭಾವಿಸಿನೋಡಿದೊಡೊಂದು ||
 ಜೀವಕೆಹಗೆಕೆಳೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರಾರು | ಭಾವಜ್ಞನಿನ್ನರಿಕೆಯೊಳು ||೪೩||
 ಪಗೆವರಕೊಲ್ವೆನೆಂಬಾಸೆಯುಂಟಾದೊಡೆ | ಜಗದಜೀವಗಳೆಲ್ಲನಿನಗೆ ||
 ಹಗೆಕೆಳೆಯಾಗಿ ಕೆಲವುಸೊಳೊಳೊಗೆವರು | ಸುಗುಣನೀನಾರಾರಕೊಲ್ವೆ ||೪೪||
 ಆರಿಗಾರಾರುಪಗೆವರು ಬಂಧುಗಳು ಮ | ತ್ತಾರಿಗಾರಾರುಸತಿಯರು ||
 ಆರಿಗಾರಾರರಸುಗಳೆಂಬುದಿನೋಡು | ಧೀರನೀನೀಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳು ||೪೫||
 ಅದರಿಂದಾರಾಗದ್ವೇಷಗಳ | ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನಿಲಿಸುವುದು ||
 ಸದಮಲಗುಣಿಗಳಿಗಲ್ಲದ ಕೃತ್ಯಮಿಂ | ತಿದನು ನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಯಾಗಿ ||೪೬||
 ಜೀವದಯಾಸ್ಥಿತ ಜಿಸಧರ್ಮವಿಡಿದೀ | ದೇವಗತಿಯನುರಿಸಡೆದು ||
 ಈವಿಧವನು ಮಾಡುವುದು ನಮಗುಚಿತವೆ | ಕೋವಿದಕೇಳುನೀನೆಂದು ||೪೭||
 ಇವುಸೊದಲಾದ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ | ದಿವಜನನಾಸೂರ್ಯಪ್ರಭನು ||
 ಸಂಸಯದಿಂದೊಡಬಡಿಸಲಂತದನವ | ನವಧರಿಸುತಮಿಂತುನುಡಿ ||೪೮||
 ಎಲೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭ ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ತಿಗಳನು | ಗೆಲುವುದು ಪಿರದನುಚಿತವು ||
 ನಲಿಯೆನಗಿಂದಾರಾಜಮಿಥುನವನು | ಕೊಲಲೊಲ್ಲದವಗೆಯೊಪ್ಪಿಸಲು ||೪೯||
 ಆ ಸಿಂಹಕೇತುವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಯರನಂ | ದಾಸೂರ್ಯಪ್ರಭದೇವ ||
 ಆ ಸಗ್ಗಿ ಗನಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು | ಲೇಸನವರಿಗೆಮುಂದೆನಿಸಿ ||೫೦||

ಪೆಂಪುವಡೆದುರಾಚಿಸುವಂಗದೇಶದ | ಚಂಪಾಪುರದವನದೊಳು ||
 ದಂಪತಿಗಳನುತಂದಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ತ್ತನ | ಕೆಂಪನೆಯ್ದಿದನು ಮುತ್ತಿತ್ತ ||೫೧||
 ಆ ಚಂಪಾಪುರವರದಧಿನಾಥನು | ಶ್ರೀಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಯೆಂಬನು ||
 ನೀಚಕೃತ್ಯದೊಳಂತಕರ್ನದೊಯ್ದನು | ಭೂಚಕ್ರವಳುವಂದದೊಳು ||೫೨||
 ಆ ಸರನಾಥಗೆ ತನುಜಾನುಜ ಸಂ | ತಾನಮಿಲ್ಲದಕಾರಣದಿ ||
 ಮಾನಧಾಸಿಗಳಪ್ಪಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿ | ತಾನವೆಲ್ಲವು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||೫೩||
 ಪೂಜಿಸಿ ಪಟ್ಟದಗಜವನುಬಿಡಲದು | ರಾಜಧಾನಿಯ ನಂದನಕೆ ||
 ಓಜೆಯಿಂದೆಯ್ದಂದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಸಿ ದಾರ್ | ರಾಜಮಿಥುನವನು ಕಂಡು ||೫೪||
 ಬರಿಕೈಯೊಳಿದ್ ಹೊಂಗಳಸದುದಕವನು | ಸಿರಿದಲೆಗಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ||
 ಹರಿಸದಿತ್ತನ್ನ ಮಸ್ತಕದೊಳಿರಿಸಿ ಪುರ | ವರಕೆ ಬಂದುದು ಭದ್ರಹಸ್ತಿ ||೫೫||
 ಸಕಲಾಭರಣಭೂಷಿತರಾಗಿ ಗಜದ ಮ | ಸ್ತಕವನಡರಿಬರುತಿರ್ಪ ||
 ಅಕಲಂಕರೂಪಯುತರಕಂಡು ಹರುಷೋ | ತ್ಸುಕರಾದರಾಮಂತ್ರಿಗಳು ||೫೬||
 ಪುರದೊಳಗಷ್ಟ ಶೋಭೆಯಮಾಡಿ ಸ್ತುತಮು | ದಿರವ ಹೊಗಿಸಿವಿಭವದೊಳು ||
 ಹರಿಕೇತುವಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮನಾ | ದರದಿಂಮಾಡಿದರವರು ||೫೭||
 ಮಂಡಳಿಕರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಾಮಂತರ | ದಂಡನಾಥರದುರ್ಗಾಧಿಪರ ||
 ಮಂಡಳಿಯೆಲ್ಲನೆರೆದು ಭೂಪತಿ ಸಿನ್ಮ | ಮಂಡಲವನು ಪೇಳ್ವದೆನಲು ||೫೮||
 ಹರಿಕೇತುನೃಪತಿಯವರೊಳಿಂಕೆಂದನೀ | ಭರತದವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ||
 ಸುರುಚಿರಹರಿವರ್ಷಾಬ್ಬಿದೇಶದ ಭೋಗ | ಪುರದ ಪ್ರಭಂಜನ ನೃಪನ ||೫೯||
 ಸರಸಿಜವದನೆ ಮೃಕಂಡುವೆಂಬಬಲೆಯ | ವರನಂದನನು ನಾನೆಂದು ||
 ಹರಿಸದಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲವ | ನೊರೆಯಲು ತಾನವರೊಡನೆ ||೬೦||
 ಹೃದ್ರತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತನಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ | ಹರಿವಂಶದಶಮತೀರ್ಥಕರು ||
 ವರತೀರ್ಥಜಿನಸನಕಾಲದೊಳುದು | ಚಿರಮಾದುದೀಗ ನಿನ್ನಿಂದ ||೬೧||
 ಹರಿವರ್ಷಾಬ್ಬಿದೇಶಾಧೀಶನೆಯಾಗಿ | ಹರಿಕೇತುವೆಂಬಹೆಸರನೆ ||
 ಧರಿಸಿದಕಾರಣಮಿನ್ನು ನಿನ್ನೀವಂಶ | ಹರಿವಂಶವಾಗಲೆಯೆನುತ ||೬೨||
 ಪೆಂಡಿರಕುಲಕೆ ಪೇರ್ಮಣಿಯೆನಲೆಸವ ಮೃ | ಕಂಡುವಸ್ತುತನಾದುದರಿಂ ||
 ಮಂಡಲದೊಳು ಮಹೀಪತಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾ | ಕಂಠೀಯನೆಂದಾಗಲೆಂದು ||

పురపరిచనమేల్ల మేల్లనులవృత్తిరే | సరనాథనాథురీకేతు ||
 ధరేయభారవసేల్లవ తన్న తోళోళోళు | ధరిసియరమగియ్యుతిదా ||౬౪||
 బేసననుబేది భూతకదరమగిల్లు | ముసుకుతిరలు సింహకేతు ||
 వసుధయేల్లవనేకజ్ఞత్రదోళు సం | తనదొంద పరిరక్తిసిదను ||౬౫||
 ఈతెరింది రాజ్యపనాళాన్ని సింహ | కేతునిద్యున్నాల్లియిరిగే ||
 ప్రియిందరాహరియేంబ వేనర తను | బాత బసిసియోప్పిదను ||౬౬||
 ఆ హరిన్యపమతనకుతస్యపాల | వ్యూహమమ్మకనకపదను ||
 సాహసి హిమగిరియేంబ వేనరిన వ | మాహిత మతియోప్పిదను ||౬౭||
 జననసుసిరిసోళు వసుగిరియేంబోర్వ | కువరసోగేదు విక్రమదోళు ||
 అవనియేల్లవనాళి కీర్తివల్లరిగా | భువనవనడరువనాడిదను ||౬౮||
 ఆ వంశదోళగేయనేక నృపరు ధర | శ్రీశత్రుతరాగల్లి ||
 దోహేంద్రాజితపదమునిమృత | దోవను సంధునిదను ||౬౯||
 ఆ మునిమృతకీర్తిధారాధితను | ద్వామంద్రదోళగనేక ||
 భూమిపతిగలు బనివేల్లి వసువేంబ | నామదన్యపను పుట్టిదను ||౭౦||
 ఆ మహిపతి వసువిన బసిరేళగు | ద్వామపరాక్రమయితు ||
 సోలవాక్రంకిమవసుబృహత్పమ | నామద సుతరుపుట్టిదరు ||౭౧||
 అవరోళు సువసువ వంశసమితియోళు | ధ్వనిసద తతమస్మవేంబ ||
 అవనిత్వరగే బృహద్రథసంబోర్వ | కువరసోగేదు రంజితు ||౭౨||
 మగధదేతద మధ్యదోళు రాజగృహమేంబ | నగరియ పరివాలితు ||
 సోగయమతిరలు జరాసంధసంబోర్వ | మగనాదనాన్యవవరగే ||౭౩||
 అవన పురాతన పుణ్యప్రభావసం | భవదబసిసే జక్రకత్తు ||
 అవనియోళుళురమగిల్లర తన | గవనతరళు వనాశికిండు ||౭౪||
 భరతావనియత్రిబండవసేల్లవ | సురుతరవిక్రమదొంద ||
 నిరుతమాగియే సాధిసియధాజక్రే | త్వరనాద నాన్యపనిత్తు ||౭౫||
 వసుధిత వసువినకిరియమగను బృహ | ద్వామస్యపతియ వంశదోళు ||
 అశమవిక్రమిగళనేకన్యపరు బని | యిసి కీర్తిపదేదిరల్లి ||౭౬||

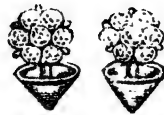
ಯದುವೆಂಬ ಜನನಾಥನೋರ್ವನು ದಯಗೆ | ಯದ್ಧಟನಾಗಿಯವನಿಯನು ||
 ಪಡೆದುಪಾಲಿಸಿಕೀರ್ತಿಯನೆಯ್ದಲಂದಿಂದ | ಯದುವಂಶಮಾದುದಾಕುಲಕೆ || ೭೭ ||
 ಜಸನೆತ್ತಾಯದುವೆಂಬ ನೃಪಾಲನ | ಬಸಿರೊಳು ನರಪತಿಯೆಂಬ ||
 ವಸುಧೀಶನೊಗೆದು ಮಧುರೆಯೆಂಬ ಪುರದೊಳ | ಗಸದೃಶನಾಗಿರಲವಗೆ || ೭೮ ||
 ಶೂರವೀರರೆಂಬ ಹೆಸರಹಡೆದು ಸುಕು | ಮಾರೋರ್ವರು ಸಂಭವಿಸಿ ||
 ಚಾರುಕಲಾನ್ವಿತರಾಗಿ ಬವ್ವನವಾಂತು | ದಾರಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರಲು || ೭೯ ||
 ನರಪತಿ ತನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯೊಳು ಸಂಜನಿಸಿದ | ನರೆಗಂಡು ನಿರ್ವೇಗವನು ||
 ಧರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಯರಸುತನವನು ಕೊಟ್ಟು | ವರಚಾತಮೂಪತಾಳಿದನು || ೮೦ ||
 ಇತ್ತ ಶೂರನೃಪವರನು ಕೃತಾರ್ಥನೊಂ | ಬುತ್ತಮಮಾದದೇಶವನು ||
 ಒತ್ತಿಸಾಧಿಸಿ ಶೌರೀಪುರಮೆಂಬುದ | ಬಿತ್ತರದಿಂಕಟ್ಟಿಸಿದನು || ೮೧ ||
 ಅದರೊಳುತಾನಿದು ಮಧುರಾಪುರದೊಳು | ವಿದಿತನನುಬ ವೀರನೃಪನ ||
 ಮುದದಿನಿರಿಸಿ ತಾಮಾರ್ಪರು ಸುಖಸಂ | ಪದದಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರಲು || ೮೨ ||
 ಸುರಪತಿಸನ್ನಿಭನಾ ಶೂರನೃಪತಿಗೆ | ಗರುವೆಗಾಂಧಾರಿಗುಡ್ಡವನು ||
 ಚರಮಾಂಗನಾಗಿಯಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬೋರ್ವ | ಸರನಾಥಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದನು ||
 ವೀರನೃಪಗೆ ನರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಕು | ಮಾರನೊಗೆದು ರಂಜಿಸಿದನು ||
 ಮಾರಗೆಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಮಿಸುಗುವಾ | ಕಾಡವನಂಗೀಕರಿಸಿ || ೮೪ ||
 ವಿಷ್ಣು ಗೆಸಿರಿಯ ತಪ್ಪಂದದಿಯಂಧಕ | ನೃಪತಿ ಕುಮಾರವಮನದ ||
 ತೃಷ್ಣೆಗೆತಕ್ಕ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂಬೋರ್ವಳು | ಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯತಂದನೊಸೆದು || ೮೫ ||
 ಕಿರಿಯಕುವರನರಪತಿ ವೃಷ್ಣಿಗೆ ಮನ | ದೆರಕದಿ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||
 ತುರುಗೆವೆಗೊಳ ಪದ್ಮಾವತಿಯೆಂ | ಬರಿಕೆಯ ರಾಜನಂದನೆಯ || ೮೬ ||
 ಅಧಟನಂಧಕವೃಷ್ಣಿನೃಪಗೆ ಸುಭದ್ರಾ | ಸುದತಿಗೆ ಸಂಜನಿಸಿದರು ||
 ಸದಮಲರಾ ದಶದಶಿಯಾಕ್ಷರಂದದಿಂ | ದುದಯಿಸಿದರು ದಶನೇತರು || ೮೭ ||
 *ಶರಧಿವಿಜಯನಕ್ಕೋ ಭನುಸ್ಥಿಮಿತಸಾ | ಗರಹಿಮವಂತವಿಜಯನು ||
 ವನಗುಣಿಯಚಲಧಾರಣ ಪೂರಣನುರು | ತರಮೂರ್ತಿಯಭಿನಂದನನು || ೮೮ ||

ಪಾತಾಂತರ.—* ವನಧಿವಿಜಯನಕ್ಕೋ ಭನುಸ್ಥಿಮಿತಸು | ವನಗುಣಿಮವಂತವಿಜಯ ||
 ವಿನುತಾಚಲಧಾರಣ ಪೂರಣಾಭಿನಂ | ದನವಸುದೇವನೊಬವರು || ೮೯ || ಸುರಲೋಕದೊಳು
 ಜನಯಿಸಿ ದಶವಿಧಕಲ್ಪ | ಪದುಬೆಳೆದೊಪ್ಪು ವತೆರದಿ || ಸ್ವರೂಪಧಾರಾಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕುಮಾರ | ಕರಾ
 ವಾಸಯುತರು ಬೆಳೆದರು || ೯೦ ||

ಚಿತ್ತಜನಿಭವಸುದೇವವೆಸರವಡೆ | ದುತ್ತಮರಾಹತ್ಯಮುಂದಿ ||
ಹತ್ತುವಿಧದಸುರತರುವೀವರೂಪು | ವೆತ್ತಂದದಿನೊಪ್ಪಿದರು ||೮೯||
ಇಂತೆಸೆವಾಹತ್ತುಮಂದಿಕುಮಾರಕ | ರಂತರನೊಳು ಜನಿಸಿದರು ||
ಕೊಂತಿಮಾಸ್ತ್ರೆಯರೆಂಬವರು ಪಾರ್ವತಿಗಂಗೆ | ಯಂತೆ ಎಲಾಸೆವಡೆದರು ||೯೦||
ಉಗ್ರವಿಕ್ರಮನರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಸೃ | ಪಾಗ್ರಣಿಗಾಪದ್ಮಾ ವತಿಗೆ ||
ಉಗ್ರಸೇನ ದೇವಸೇನ ಮಹಾಸೇನ | ರಗ್ರಗಣ್ಯರು ಜನಿಸಿದರು ||೯೧||
ಆ ಮೂವರಿಂನೆರೆಕಿರಿಯಳು ಕೋಮಲ | ತಾಮರಸಾಯತನೇತ್ರ ||
ಸೋಮಸದೃಶಮುಖಿಗಾಂಧಾರಿಯೆಂಬೋರ್ವ | ಭಾಮಿನಿಸಂಜನಿಸಿದಳು ||೯೨||
ಇಂತೆಸೆವಾಸುಕುಮಾರರು ಜವ್ವನ | ವಂತಳೆಯಲು ಕಂಡವರಿಗೆ ||
ಸಂತಸದಿಂರಾಜಸುತೆಯರತಂದು ಭೂ | ಕಾಂತನು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೯೩||
ವಿಜಿಗೀಷು ಸಾಗರವಿಬರುಗೆ ಧರಣೀ | ಭುಜನಂದನೆಯನೋರ್ವಳನು ||
ತ್ರಿಜಗದೇಕರೂಪವತಿ ಶಿವದೇವಿಯು | ನಿಜಬಗ್ಗೆದೊಳು ತಂದು ಬಳಿಕ ||೯೪||
ಉಳಿದೆಂಟುಮಂದಿ ಕುಮಾರರ್ಗೆ ಭೂವರ | ಲಲನೆಯರುಗಳೇಣ್ಣರನು ||
ಲಲಿತವಿಭವದಿ ಮದುವೆಮಾಡಿದನಾ | ಇಳೆಯಾಣ್ಣನಾಶೂರನೃಪತಿ ||೯೫||
ಸಿ(ಕ್ರಮದಿಂದೊಸೆದು ಧೃತಿಶ್ಚರಿಯೆಂದೆಂಬ | ರಮಣಿಯನಕ್ಕೋಭಂಗಿ ||
ಸ್ಥಿವಿತಸಾಗರಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂಬಳ | ಹಿಮವಂತಂಗೆ ಸುಸೀಮೆ ||೯೬||
ಎಂಬವಳನು ವಿಜಯಂಗೆ ಸೀತಾದೇವಿ | ಯೆಂಬವಳನು ಪ್ರಿಯವಚನ ||
ಎಂಬಳನಚಲಭೂವಂಗೆ ಪ್ರಭಾವತಿ | ಯೆಂಬಳನಾಧಾರಣಗೆ ||೯೭||
ಕಾಳಿಂದಿಯೆಂಬವಳನು ಪೂರಣಗೆ ವಿ | ಲೋಲಾಕ್ಷಿಜಿನಮತಿಯೆಂಬ ||
ಬಾಲೆಯನಭಿನಂದನಗೆ ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬ | ಲೀಲಾಭಿಯೋರ್ವಳನು ||೯೮||
| ಎಳವಿಯೊಳಿಸಕವಡೆದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯ | ದಳೆದಾವಸುದೇವಂಗೆ || ೧೯೯ ||
ವಿಲಸಿತವಿಭವದಿ ಮದುವೆಮಾಡಿದನಾ | ಇಳೆಯರಿಕೆಯೊಳಾಸೃಪತಿ ||೧೦೦||
ಈತೆರದಿಂ ಪುತ್ರಪೌತ್ರನು ಸಹಿತಧ | ರಾತಳವನು ಪಾಲಿಸುತ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಶೂರವೀರಭೂವರರು ವಿ | ಪ್ಯಾತಿಯಿಂದಿರಲೊಂದುಪಗಳು ||೧೦೧||
ಭೂವಿಕ್ರತಮಪ್ಪ ಗಂಧಮಾದನನೆ | ಬಾವಸುಧಾಧರದಿಡೆಗೆ ||
ಭಾವಜರಿಪುಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಮುನಿಗಳೆಯ್ದ | ಪಾವಾರತೆಯುಕೇಳುತವೆ ||೧೦೨||

ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೆಯ್ವಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮದಿರವನು | ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಕೇಳುತವೆ ||
 ಸುತ್ತಿಬಿಗಿದ ಮೋಹಪಾಶವ ಹರಿವನೆ | ನುತ್ಪೇಸಿದರು ಬೇಗದೊಳು ||೧೦೩||
 ಇಂತು ನಿರ್ವೇಗನೂನಸರಾಗಿ ಯಾ ಮುನಿ | ಕಾಂತಗೆರಗಿಜೀಳ್ತೊಂಡು ||
 ಸಂತಸದಿಂ ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಭೂ | ಕಾಂತರು ಬಂದೊಂದುಪಗಲು ||೧೦೪||
 ‡ವರಶಾರೀವುರದೊಳಗಂಧಕವೃಷ್ಟಿ | ಧರಣಿಪಸನು ಮಧುರೆಯೊಳು ||
 ಸರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯನಿರಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ಯನಾಂತ | ನಿರದಾಭೂವರರುಗಳು ||೧೦೫||
 ಶೂರವೀರರಾಗಿ ಕರ್ಮಭಟರಗೆಲ್ಲ | ಶೂರವೀರಮುನಿವರರು ||
 ಸಾರಸುಖಮನಿರದೀವ ಮುಕುತಿಯೆಂಬ | ಸಾರಿಯನೊಡಗೂಡಿದರು ||೧೦೬||
 ಇತ್ತಲಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ಸರಪತಿವೃಷ್ಟಿಗ | ಳುತ್ತಮಸತ್ತ್ವಸಂಯುತರು ||
 ಪತ್ತುದೇಸೆಯೊಳು ತಮ್ಮ ಯಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿಯ | ಪತ್ತಿಸಿ ಸುಖದೊಳೊಪ್ಪಿದರು||೧೦೭||
 ಶುಭಗುಣಮಣಿಭೂಷಣ ಸುನುನೋಪಾಣ | ನಿಭನಿರುಪಮ ಏಕಮನು ||
 ತ್ರಿಭುವನನುತನತಿಜತುರನೊಪ್ಪಿದ ನಾ | ಪ್ರಭುಕುಲಮಣಿದೀಪಕನು ||೧೦೮||
 ಇಡು ಜನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೀಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊಡವಿದ ಸಂಧಿಗಕ್ಕಾಲ್ಕು ||೧೦೯||

ನಾಲ್ಕನೆಯಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಾಕಾಂತರ.—‡೪ ಮಧುರಾಪುರಿಯನು ತಮ್ಮ ಮೈದುನ | ಸೋಮವಂಶಜನು
 ಸೇನ || ಭೂವಿಾಶಗೆಳೊಟ್ಟು ಸುತಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ಯಾಮಹಿಮರು ದೀಕ್ಷೆ ಗೊಂಡು||೧೦೯||

೫. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಾಂಧಾರಿ ವಿವಾಹಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮಾಲಿಕೀಲಿತಸೂದ | ತಾಮರಸೆದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಸುದೇಧಹರಿಗೆ ನೇಮಿಸಪತಿ | ಗಾವೋದವೆತ್ತರಗುವೆನು ||೧||
 ಒಂದಾನೊಂದುಪಗಲು ಮಂಡಳಿಕರ | ಸಂದಣ ತನ್ನ ನೋಲೈಸೆ ||
 ಅಂದವಡೆದ ವಿಭವವಿನೋಲಗದೊಳು | ಕಂದರ್ಪನಿಭಕುಳ್ಳಿರಲು ||೨||
 ಆ ವೇಳೆಯೊಳು ಹಸ್ತಿನಪುರವರದಿಂ | ಭಾವಕರೆನಿಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ||
 ಆ ಓಲಗಶಾಲೆಗೆಯ್ದಯಂಧಕವೃಷ್ಟಿ | ಘೂವನಿಶಿತನಕಂಡು ||೩||
 ವಿನಮಿತರಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದುಚಿತಾ | ಪನದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಬಳಕ ||
 ಜನಪತಿ ನಿನ್ನ ಪಕುರುಕುಲಮಣಿದೀಪ | ನನುಪಮಗುಣಿ ಭೀಷ್ಮಭೂಪ ||೪||
 ದೇವರಬಳಿಗೆಮ್ಮನಟ್ಟಿದನನಲಾ | ಭೂವರನಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ||
 ಆವುದು ಕಜ್ಜಮೆಂದೆನಲವರೆಂದರು | ಲಾವಣ್ಯಯುತರೆಮ್ಮ ನೃಪನ ||೫||
 ವರತನುಜಾತರ್ಗ ನಿಮ್ಮತನುಜೆಯರ | ಸುರುಮುದದಿಂ ಕುಡಹೇಳಿ ||
 ಧರಣೀಶನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆಮ್ಮನಟ್ಟಿದನನ | ಲರಸು ಮಂತ್ರಿಯನೋಡಿದನು ||೬||
 ಅರಸು ಮೊಗವನೋಡಲುದ್ವಾಯನನಂಬ | ವರಮಂತ್ರಿಯಾಮಹತ್ತರರ ||
 ಹರುಷವೊದವೆನೋಡಿ ನಿಮ್ಮನೃಪರಕುಲ | ದಿರವನೆಮಗೆ ಪೇಳಿಮೆನಲು ||೭||
 ಆಮಾತಿಗಾಮಹತ್ತರರೊಳಗೋರ್ವನು | ದ್ವಾಮಗಂಭೀರವಾಕ್ಯದೊಳು ||
 ಭೂಮಿಗೆ ಸೂತ್ರಧಾರಕನೆನೆನುರೆವಾ | ಶ್ರೀಮದಾದೀಶ್ವರನೊಸೆದು ||೮||
 ಮೊತ್ತಮೊದಲಕಾಲದೊಳು ವಂಶಭೇದವ | ಬಿತ್ತರದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ||
 ಮತ್ತಾಕುಲದೊಳು ಕುರುವಂಶನೆಂಬುದ | ತ್ಯುತ್ಯಮಮಾಗ ರಂಜಿಪುದು ||೯||
 ಆವಂಶದೊಳು ಸೋಮಪ್ರಭನೆಂಬೋರ್ವ | ಭೂವರನಿಹನವನನುಜ ||
 ಭೂವಿಶ್ವತದಾನತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತನ | ಕೋವಿದನಾಶ್ರೇಯಾಂಶ ||೧೦||
 ಆಜನಪತಿ ಸೋಮಪ್ರಭನೃಪನ ತ | ನೂಜಾತ ಜಯನ್ಯಪನೆಯ ||
 ಕಾಶನು ಬುಧಜನಸುರಭೂಜನು ಘನ | ತೇಜನು ಸಂಭವಿಸಿದನು ||೧೧||

ಕೃತಯುಗ ಚಕ್ರೇಶಭರತಗೆ ಸೇನಾ | ಪತಿರತ್ನಮಾಗಿ ಭೂಮಿಯನು ||
 ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳು ದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದು | ನ್ನ ತಸಿದ್ಧ ಪದವನೆಯ್ದಿದನು ||೧೩||
 ಎನುತ ಸೋಮಪ್ರಭ ಜನಿತನಾದುದರಿಂ | ಘನತರಮವ್ವಾವಂಶ ||
 ಅನುಕರಿಸಿತುಸೋಮವಂಶಾಭಿಧಾನಮ | ನನಿಮಿಷಪತಿಯರಿಕೆಯೊಳು ||೧೪||
 ವಿಸ್ತಾರಮವ್ವಾವಂಶದೊಳೊಗೆದು ಸ | ಮಸ್ತನ್ಯಪರು ಪೋಗಲಲ್ಲಿ ||
 ಹಸ್ತಿಯೆಂಬರಸುಕುಡಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಸರೊಳು | ಹಸ್ತಿನಪುರವಕಟ್ಟಿಸಿದ ||೧೫||
 ಬಳಿಕಪಲವು ಭೂಪಾಲಕರುದಯಿಸಿ | ಕಳೆಯೆ ಮತ್ತಾವಂಶದೊಳು ||
 ಬಳಕರ್ಮವಿಜಯನುದ್ಧವಿಸಿದನವನೀ | ತಳವಂದ್ಯಶಾಂತಿತಿರ್ಥಕರು ||೧೬||
 ಬಳಿಕದರೊಳಗರ್ಥಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಲ | ಕಳೆಯಲು ಸಂಭವಿಸಿದನು ||
 ಕಲಿಲಾರಣ್ಯದವಾಸಲಕುಂಠು ಕೇ | ವಲಬೋಧವಿಭ್ರಾಚಿತನು ||೧೭||
 ಆ ಕುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರುದ್ಧತ | ಭೀಕರಕರ್ಮಾಪಹರರು ||
 ಲೋಕಸ್ತವನೀಯರು ಘನಕೀರ್ತಿ | ಸ್ವೀಕೃತರತೀರ್ಥಕರು ||೧೮||
 ಮತ್ತೆಕೆಲವುಕಾಲ ಪೋಗಲಂತದರೊಳು | ಉತ್ತಮರೂಪಸಂಯುತನು ||
 ಚಿತ್ತಜಸನ್ನಿಭಶಕ್ತಿಯೆಂಬೋರ್ವ ಸೃ | ಪೋತ್ತಂಸನುದ್ಧವಿಸಿದನು ||೧೯||
 ಆ ಶಕ್ತಿಸ್ವಪತಿಗೆ ಧಾರಿಣಿಯೆಂಬ ಸು | ಕೇಶಿವಲ್ಲಭಿಯಾದಳವರ್ಗ ||
 ಕೌಶಲ್ಯವದರೆಂದೆನಿಪಪರಾಶರ | ನಾಶಾಂತನು ಜನಿಸಿದರು ||೨೦||
 ಶಾಂತನಿಗರಸುತನವನಿತ್ತು ಶಕ್ತಿಭೂ | ಕಾಂತಪರಾಶರಸಹಿತ ||
 ತಾಂ ತಳೆದನು ನಿಜವಾರಿವ್ರಾಜಕ | ಸಂತತಿಯೊಳು ದೀಕ್ಷೆಯನು ||೨೧||
 ಇತ್ತಲುಜ್ಜ್ವಲಕೀರ್ತಿಯುತ ಶಾಂತನುಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸನೊಂದುದಿನದೊಳು ||
 ಮತ್ತಾವೊಳಬಹಿಷ್ಕಾರದೊಳಗೆ ಬ | ರುತ್ತಿದೊಂದುತಾಣದೊಳು ||೨೨||
 ವಿಮಲಶಶಾಂಕನವನೆ ವಿದ್ಯಾಧರ | ರಮಣಿಯೋರ್ವಳು ಮುದದಿಂದ ||
 ಸಮೆದೊಂದುಕೂಪವನಾನೀರೊಳು ತನ್ನ | ಕಮನೀಯಮಪ್ಪ ಭೂಷಣವ ||೨೩||
 ಹಾಕಿಮತ್ತಾಕೂಪದತಡಿಯೊಳು ನಿಂದು | ಶೋಕಿಸುತಿರೆ ಕಾಣುತವೆ ||
 ಭೂಕಾಂತಶಾಂತನುಮವಳಸದೃಶಮ | ಪ್ಪಾಕಾರಕೆ ಸೋಲ್ತನಾಗ ||೨೪||
 ಈತರದಿಸೋಲೆಲೆ ಬಾಲಕಿನೀ | ನೇತರದುಃಖದಿಂದಳಲ್ವೆ ||
 ಈತರವನು ಪೇಳಿನಲವಳೆಂದಳು | ಭೂತಕವತಿ ಶಾಂತನುವಿಗೆ ||೨೫||

ಸೊಗಯಿಸುವೆನ್ನ ಭೂಷಣವಿಾನೀರೊಳ | ಗಗುಳಿವೆಯಿವನೋರ್ಮೆಯೊಳು ||
 ತೆಗೆದನಗೀವವರಾರನುಕಾಣದೆ | ಮಿಗಿದುಃಖಿಸಿದೆನು ಕುಮಾರ ||೨೫||
 ಎನಲೆಂದನಿದಕುಮ್ಮಳವೇಕೆ ನಾನೊಂ | ದಿನಿಸರೊಳಗೆ ತೆಗೆದೀವೆ ||
 ವನಿತನೋಡನಲೆಂದಳಂತಾದೊಡೆ ನಾನು | ನಿನಗೆ ರಮಣಿಯಾಗುವೆನು ||೨೬||
 ಇಂತೆನಲವನಿಪನೆಲೆಬಾಲೆ ನಿನ್ನ ವೃ | ತ್ತಾಂತವನೆನಗೆಪೇಳಿನಲು ||
 ಕಾಂತೆಯೆಂದಳು ವಿಜಯಾರ್ಥಮಹೀಧರ | ದಂತಕದಸೆಯಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ||೨೭||
 ಸುರುಚಿರಪೃಥ್ವೀತಿಲಕವೆಸರವುರ | ವರದಮಹೀಧರನೆಂಬ ||
 ಅರಸುಪೀಚರಗೆ ಮನೋಹರೆಯೆಂಬೋರ್ವ | ತರುಣಿಗೆ ನಾನುವುಟ್ಟಿದೆನು ||೨೮||
 ಈಪರಿಬೆಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿವೆಸರಾಂತು | ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯ ನೋಂಪಿನೊಳು ||
 ಈವೊಡವಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಪ್ಪ ಮೇರುಮಃ | ಹಾಪರ್ವತಕೆಯ್ದು ತವೆ ||೨೯||
 ಅಲ್ಲಿಯಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಕೆಯ್ದು | ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ ಸಿದ್ಧರನು ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ವೂಚಿಸುತಿರೆ ಚಾರಣಮುನಿ | ವಲ್ಲಭರಾಗಲೆಯ್ದಿದರು ||೩೦||
 ಅವರಿಗೆರಗಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥರ್ಮದಿರವನು | ತವೆಕೇಳಿಯತಿವೇಗದೊಳು ||
 ಭವಪಾಶವನು ಹರಿವೆನೆಂಬುದ್ದಿಸಂ | ಭವಿಸಿದುದಂತರಂಗದೊಳು ||೩೧||
 ಮನವೊಳು ಹೇಯವಂಕುರಿಸಲೂರಿಗೆ ಬಂದು | ಜನನೀಜನಕರನುಕಂಡು ||
 ಜಿನಗಂಧೋದಕವನುಕೊಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಯ | ನನುಕರಿಸುವೆನಾನೆನಲು ||೩೨||
 ಆ ಮಾತುಗೇಳಿಯೊತ್ತರವತ್ತಿದಂದದಿ | ತಾಮಿಂತೆಂದಾದಿದರು ||
 ಪ್ರೇಮದ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ನಮಗಿಲ್ಲಾಗಿ | ಭಾಮೆ ನೀನೇರಾಜ್ಯಕೊಡತಿ ||೩೩||
 ಪಿಂತಣ ಭವದ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂ ಗಂಡು | ಸಂತಾನವೆಮಗಿಲ್ಲವಾಗಿ ||
 ಕಾಂತೆ ನೀನೇಗಂಡುಮಗುವೆಂದು ನಾವು ನಿ | ಶ್ವಿಂತರಾಗಿರ್ದೆವಿಂದುವರ ||೩೪||
 ಬೇಡ ಮಗಳೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಹಡೆದಮ್ಮ | ನಾಡುಬೀಡಿಗೆಕರ್ತೃಗಳನು ||
 ಮಾಡಿ ಬಳಿಕದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳೆಂದು ನನ್ನನು | ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ದೈನ್ಯದೊಳು ||೩೫||
 ವರಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಮಾತನು ಪರಿ | ಹರಿಸದೆ ಬಳಿಕನಾನೆನಗೆ ||
 ಸರಿಯಹ ಸತ್ಪುರುಷರು ನಮ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಧರಲೋಕದೊಳ್ಳವಾಗಿ ||೩೬||

ಸದಮಲಮಪ್ಯಭೂಚರರೊಳುಮುದದಿಂ | ಪುದುವಾಳ್ವನೆಂದಿಳಿಗಳಿದು ||
 ಮದನಸದೃಶ ನಿನ್ನ ಕುಲ ನಿನ್ನ ಬಲ ನಿನ್ನ | ಚದುರತೆಯನು ನೆರೆಕೇಳಿ ||೩೨||
 ನೀನೇವಲ್ಲಭನಾಗಲುಬೇಕೆಂದು | ನಾನಿದಹಣ್ಣೆ ದೆಸನಲು ||
 ಆ ನರಪತಿಯಾಕೂಪದೊಳಗುಳಿದು | ಮಾನಿತಮಣಿಭೂಷಣವನು ||೩೩||
 ಶರದಿಂದ ಶರ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖಿಯೊಳೆಚ್ಚು | ಭರದಿಂದತೆಗೆಯಲುಕಂಡು ||
 ಉರುಮುದವೆತ್ತಾಲನೆನ್ನ ಪಗತ್ಯಾ | ದರದಿಂದಿತ್ತುನುಡಿದಳು ||೩೪||
 ತಡೆಯದೆನ್ನಾ ತನುಜರಸುರನದಿಯೊಳು | ಬಿಡುವುದಕಾನುದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಕಡೆಯೊಳು ಕೈಕೊಂಬುದಕೆಯವನಿಪತಿ | ಯೊಡಂಬಡಬೇಕುನೀನೆನಲು ||೪೦||
 ಅಂತೇಗೆಯ್ವನೆನಲು ಕಡುಹರಿಸವ | ತಾಂ ತಾಳಿ ಬಿಚರಕುಮಾರಿ ||
 ಶಾಂತನು ಕುರುಕುಲಚೂಡಾಮಣಿಯೊಳ | ಗಿಂತೆಂದು ಮಾತನಾಡಿದಳು ||೪೧||
 ಮದನಸದೃಶನೀನತಿವಿಭವದಿಸುರ | ನದಿಯವೇಳಾವನದೊಳಗೆ ||
 ಪದಪಿಂಡಬಂದಿರುನಾನಾಮಡುವಿನಿಂ | ದುದಯಿಸಿದಂತೆಯು ವೆನು ||೪೨||
 ಎನುತತಾನಾನದಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಬರ್ಪ | ದಿನದವೇಳೆಯಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ||
 ವನಿತೆಯಾಗಳೆಪೋಗಿಯಾವಾರ್ತೆಯ ತನ್ನ | ಜನಕಗರಿಕೆಯಮಾಡಿದಳು ||೪೩||
 ಅನುಡಿಗೇಳಿಯಾತನು ಹರಿಸವ ತಾಳ | ಲಾನಾರಿಯಾಶಾಂತನುನಿಗೆ ||
 ಸಾನಂದದಿಸುಸುರಿದವೇಳೆಯೊಳು ಮ | ತಾನದಿಗಾಗಬಂದಿರಲು ||೪೪||
 ಅತ್ತಲವನಿಪತಿಶಾಂತನು ಸಂತಸ | ವೆತ್ತುಮಹಾವಿಭವದೊಳು ||
 ಬಿತ್ತರಮಪ್ಪಗಂಗೆಯತಡಿಗೆಯ್ಪಿವಾ | ರುತ್ತಿದ್ದನವಳಬರವನು ||೪೫||
 ಅನಿತರೊಳಮೃತಸಮುದ್ರದಿಂದಾಸಿರಿ | ಜನಿಯಿಸಿಪೊರಮಡುವಂತೆ ||
 ವನಿತಾಮಣಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಮಂದಾ | ಕಿನಿಯಿಂಪೊರಮಟ್ಟಳಾಗ ||೪೬||
 ಎಾಂಗಳಪುರಿಗಂಗಳಚಕ್ರವಾಕಕು | ಪಂಗಳತಾಮರೆಮೊಗದ ||
 ಅಂಗನೆಗಂಗೆಯೆಂಬಂದದಿನಾ ದೇವ | ಗಂಗೆಯಿಂಪೊರಮಟ್ಟಳಾಗ ||೪೭||
 ಹೊಳೆಯಮಡುವಿನಿಂದ ಪೊರಮಡುವಾ ಕೋ | ಮಲೆಯನಿದಿರುಗೊಂಡುತಂದು ||
 ಸುಲಿತಮಪ್ಪಲಗ್ನದೊಳು ಮಡುವೆಂದಿದು | ತಳೆದನುಸಲಿಸಂತಸವನು ||೪೮||
 ಗಂಗೆಯಮಡುವಿಂದ ಬಂದಕಾರಣದಿಂದ | ಗಂಗೆಯೆಂದೆಂಬನಾಮವನು ||
 ಅಂಗನೆಗಿತ್ತು ಮಮತೆಯಿಂದಾನ್ಯಪ | ತುಂಗನವಳನಾಳುತಿರಲು ||೪೯||

ಸುಧತಿತನಗೆಜನಿಸಿದಮಕ್ಕಳೇಣ್ಣರ | ನದಿಯೊಳುಬಿಟ್ಟಂತೆಮಾಡಿ ||
 ಪದೆದುವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಜನಕನೆಡೆ | ಗೊಡವಿದಮುದಿನಿಟ್ಟಿದಳು ||೫೦||
 ಮತ್ತಮೊಂಬತ್ತನೆಯಣುಗನನಾಸತಿ | ಹೆತ್ತಾನದಿಯೊಳುಬಿಟ್ಟು ||
 ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳವಲಹುವೆನೆಂಬಭಿಲಾಷೆ | ವೆತ್ತಾಮಗುವನುತರಿಸಿ ||೫೧||
 ತತ್ತನುಜಾತಗೊಲಿದು ಭೀಷ್ಮನಾಮವ | ನಿತ್ತಾಗಂಗಾದೇವಿ ||
 ಹೆತ್ತುದರಿಂ ಗಾಂಗೇಯಾಭಿಧಾನಮ | ನುತ್ತುಮನಾನ್ಯಪನಿಡಲು ||೫೨||
 ಧರೆಯೊಳು ತನಗೆಣೆಯಾರಿಲ್ಲವೆಂಬಂ | ತರಮಗನಾಗಾಂಗೇಯ ||
 ವರರೂಪಗಾಡಿವಿಕ್ರಮದೊಡಗೂಡಿಬಂ | ಧೃತನಾಗಿಹರೆಯವೇರಿದನು ||೫೩||
 ಹರೆಯವಡೆದಮಗನನುಕಂಡು ಬಿಜ್ಜಾ | ದರಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿತನ್ನ ||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನವ | ಗುರುಮುದದಿಂಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ||೫೪||
 ಒಡಲೊಳು ಮೊದಲುಹೂಣಿದ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂ | ಬೊಡವೆಯತೆಗೆದುಪಲ್ಲಭನ ||
 ಮಡದಿಯೊಡಂಬಡಿಸುತ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ | ಕಡುವೇಗದಿಂಕೊಂಡಳಾಗ ||೫೫||
 ನುತಮಪ್ಪತಪಸಿನಫಲದಿಂದಾ ಶ್ರೀ | ಮತಿತನುಭಾರವನಿಳುಕಿ ||
 ಅತಿಶಯಮೆನಿಸಿ ಸೌಖ್ಯವನುಸಂಭವಿಸುವ | ಜ್ಯೋತಕಲ್ಪದೊಳುಜನಿಸಿದಳು ||೫೬||
 ಇಂತಜ್ಯೋತಕಲ್ಪದೇವನಾಗಿರಲಿತ್ತ | ಶಾಂತನುನಿರುತೊಂದುಪಗಲು ||
 ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡರಮಗಳುನೆರಸಿ ನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿ ಮೊರಮಟ್ಟುಬಳಿಕ ||೫೭||
 ಬಂದು ಗಂಗೆಯತಡಿಯೊಳು ತಾಪಸಾಶ್ರಮ | ಪೊಂದಿರಲಂತದರೊಳಗೆ ||
 ಇಂದುವದನತಾಪಸಸುತೆಯೋರ್ವಳು | ನಿಂದಿರಲವಳನೋಡಿದನು ||೫೮||
 ಮುಸುಕಿದವಿರಹದಿಂದಾಶಾಂತನು ಭೂಪ | ನಸದ್ಯಶೆಯಾಕೆಯತಂದೆ ||
 ವಸುವೆಂಬಗೊರವನನಾಪ್ಪಣಿಯನು ಸಂ | ತಸದಿಂದಬೇಡಿಸಲವನು ||೫೯||
 ಪ್ರಾಯಕಳೆದವರಿಗಬಯಕೊಡುವುದ | ನ್ಯಾಯಮೆನಲು ಕೇಳಿನ್ಯಪತಿ ||
 ಕಾಯಜಕಣಿಗೆತನುವನೊಡ್ಡಿ ಪುರಕೆಬಂ | ದಾಯಾಸಗೊಳುತಿರಲಾಗ ||೬೦||
 ತಂದೆಗೆ ವಿರಹವಂಕುರಿಸಲು ಕೇಳ್ದಾ | ನಂದನಭೀಷ್ಮಕುಮಾರ ||
 ಬಂದಾತಪಸಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಮುದದಿನಮ್ಮ | ತಂದೆಗೆಕೊಡು ನಿನ್ನ ಮಗಳ ||೬೧||
 ಎನಲವನೆಂದನಲೇಭೀಷ್ಮಕುಮಾರ | ಎನುತವಿಕ್ರಮಿಕೇಳುನಿನಗೆ ||
 ಅನುಜರಣಾಗುವರೆನ್ನ ಮಗಳು ಹೆತ್ತ | ತನುಜರದರಿಂಕೊಡೆನಾನು ||೬೨||

ಎಂದುಬೆಟ್ಟಿಯವಾತನುಡಿಯಲು ಭೀಷ್ಮನಿಂ | ತೆಂದನುನಗೀಭವಕೆ ||
 ಇಂದುಮುಖಿಯರಾರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ವೃತಿ | ಯೆಂದುವ್ರತವಧರಿಸಿದನು ||೬೩||
 ಈತೆರದಿಂಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಸಂಯಮವನಿ | ಖ್ಯಾತಧರಿಸಲಾತಪಸಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂತನ್ನತನುಜೆ ಸತ್ಯವತಿಯನು | ಭೂತಳೇತಗೆಕೊಟ್ಟನೊಸೆದು ||೬೪||
 ಧಾತ್ರಿಸನಿತುಮದುವೆನಿಂದಾಮೃಗ | ನೇತ್ರೆಯೊಳೊಲಿದಿರಲವರ್ಗ ||
 ಪುತ್ರರು ಜನಿಯಿಸಿದರು ಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ವಿ | ಚಿತ್ರವೀರ್ಯರೆಂಬವರು ||೬೫||
 ಸುತರನುಸಲಹುತ ಶಾಂತನುಭೂಪತಿ | ಮತಿಹೀನನೆನಗಾಗಿಮಗನು ||
 ನುತಗುಣಿಭೀಷ್ಮನು ಸತಿಯರತೊರೆದನು | ದತಿಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ||೬೬||
 ಎನ್ನಲ್ವಸುಖಕಾಗಿ ಸುತನಸುಖವು ತಪ್ಪಿ | ತಿನ್ನೇಕೆಬಾಳ್ವೆನೆಂದೆನುತ ||
 ಉನ್ನತಗುಣಿಶಾಂತನುಧರಿಯಿಸಿದನು | ಸೆನ್ನುತಬೆನದೀಕ್ಷೆಯನು ||೬೭||
 ಬಳಿಕಿತ್ತಭೀಷ್ಮಾನುಜರು ವಿಕ್ರಮಗೂಡಿ | ಬೆಳೆದವರೊಳುಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ||
 ತಳುವೆವೆ ಪರಭೂಪರೊಳುಕಾದಿಯವರಸು | ಗಳೆದುತಾನಲ್ಲಿಯಳಿದನು ||೬೮||
 ಬಳಿಕವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಗೆ ಭೀಮನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕನುನ್ನತರೂಪವನು ||
 ತಳೆದಂಬಿಕೆಯುಂಬೆಯಂಬಾಲೆಯೆಂಬ ಹೆಂ | ಗಳನು ಕಾಶೀಜನಪದದ ||೬೯||
 ಒಡೆಯನವುಕ್ಕಳ ಬೇಡಿಕಳುಹಲವ | ಕೂಡದಿರಲಾವಾರ್ತಗೇಳಿ ||
 ಕಡುಗಲಿ ಭೀಷ್ಮನವನಮೇಲೆ ದುಡೆತ್ತಿ | ನಡೆದವನನು ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ||೭೦||
 ಆ ಮೂವರುಸತಿಯರತಂದು ತಮ್ಮಗೆ | ಸ್ತೇಮದಿ ಮದುವೆಯನಾಡೆ ||
 ಆ ಮನುಜೇಶಕುಮಾರನವರೊಳು | ದತ್ತಾಮಸುಖದಿ ಕೂಡಿರಲು ||೭೧||
 ಅಂಬೆಗೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂಬ ಜಾತ್ಯಂಧನು | ಪಂಬಿಕೆಗಾ ಪಾಂಡುನೃಪತಿ ||
 ಎಂಬವನಂಜಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೆವಿಧುತನೆಂ | ದೆಂಬವರುಧ್ವನಿಸಿದರು ||೭೨||
 ಪುತ್ರರು ಪುಟ್ಟಲೊಡನೆ ರೋಗದಿಂದನಿ | ಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ಸತ್ತುವೋಗೆ ||
 ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದೀಪ ಭೀಷ್ಮನವರಸಾಕೆ | ಧಾತ್ರಿಯೊಳತಿಕೀರ್ತಿವಡೆದ ||೭೩||
 ಎಂದಿಂತಾಕುಗುಕುಲದ ವಿಸ್ತಾರವ | ನೊಂದಿನಿಸಿಲ್ಲದೆವೇಳಿ ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭಷೂಪನಂಧಕವೃಷ್ಟಿಗಿಂ | ತೆಂದನು ಮತ್ತಾಮಂತ್ರಿ ||೭೪||
 ಅವನಿಪಕೇಳು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ ಸುತ | ರವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತೆಯರ ||
 ಸದಿಸಯದಿಂಕುಡಣೀಳಿಯಟ್ಟಿದನೆಮ್ಮ | ನವಿಕಳಗುಣಿಭೀಷ್ಮನನಲು ||೭೫||

ಶಾರೀತಿವಡೆದ ನಿಮ್ಮ ವನಿಪಾಲಕಸುಕು | ಮಾರಕರಾಮೂವರೊಳು ||
 ಆರಗ್ರಜಾತರವರಿಗೆಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ | ನಾಸ್ತಿಯದೀವೆನೆಂದೆನಲು ||೭೬||
 ಅರಸುತನಕೆ ಕರ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಲ್ಲಕೆ | ಹಿರಿಯನೆನಲು ಭೂವರನು ||
 ಪಿರಿದುವಿಚಾರಿಸಿದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳು | ನಿರುತಸುಪ್ಪಾಕಾರ್ಯವನು ||೭೭||
 ಹುಟ್ಟುಕುರುಡನಾದೊಡಮೇನೊ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಪಟ್ಟಕೆಕರ್ತುವಾದುದರಿಂ ||
 ನೆಟ್ಟನೆಯವಗೆ ಮಕ್ಕಳಕುಡುಹುದೆಂದು | ದಿಟ್ಟನೆಣಿಸುತ್ತಿಂತುನುಣಿದ ||೭೮||
 ಹಿರಿಯಕುವರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ ನಮ್ರಾ | ಸರಪತಿವೃಷ್ಟಿಯುಸುತಿಯ ||
 ಹರಿಸದಿಕುಡುವೆನೆಂಬಾನುಡಿಗಾಮುತ್ರಿ | ವರದನಃರಾಗಮನೆಯ್ತಿ ||೭೯||
 ಅರಸನಕ್ಕೈಯಿಂದ ಬಳಿಕ ಬೀಳ್ಕೊಂಡತಿ | ಭರವಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟುಬಂದು ||
 ವರಹಸ್ತಿನಪುರಕೆಯ್ತಿ ಭೀಷ್ಮರಕಂ | ಡೊರೆದರಂವಾಕಾರ್ಯವನು ||೮೦||
 ಆ ನುಡಿಗೀಳಿ ಶಾರೀ ಪುರಕಾಭೀಷ್ಮ | ಭೂನಾಥನೆಯ್ತಿ ಮದುವೆಯ ||
 ಸಾಸಂದದಿ ಮಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ | ಭೂನುತೆ ಗಾಂಧಾರಿಯನು ||೮೧||
 ಉರುತರಮಪ್ಪವಸ್ತುವ ಬಳುವಳಿಗೊಟ್ಟು | ಸರಪನಂಧಕವೃಷ್ಟಿಕಳುಹೆ ||
 ಹರಿಸದಿಮದವಕ್ಕಳುಗೂಡಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆಬಂದನು ಭೀಷ್ಮನೃಪತಿ ||೮೨||
 ಪುರವನುಪೊಕ್ಕು ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸದೊಳು | ಗರುವೆಕೊಂತಿಯನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ||
 ಹರಿಸದಿಕುಡುಕೆಳಿ ಕಳುಹಿದವರ ಕೂಡೆ | ಧರಣೀಶನಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ||೮೩||
 ನವಪಾಂಡುರೋಗವಿಡಿದ ಪಾಂಡುಕುವರಗೆ | ಯುವತೀಮಣಿಕೊಂತಿಯನು ||
 ಸವಿನಯದಿಂದೀವುಡುಚಿತವಲ್ಲೆನಲು ಮ | ತ್ತವರು ತಿರುಗಿದವಾರ್ತೆಯನು ||೮೪||
 ಅಂದಾಪಾಂಡುಕುಮಾರನಾ ಕೊಂತಿಯು | ಮೆರೆವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮವ ||
 ನೆರೆಕೇಳಿಕಿವನೇಟಗೊಂಡು ವಿರಹದೊಳು | ಮರುಗುತ್ತಿದೊಂದುದಿನದೊಳು ||೮೫||
 ಪುರದಬಹುಸಂದನಕೆಪೋಗಿ ಎಹರಿಸು | ತಿರೆ ವೊದಲೋರ್ವಖೇಚತನು ||
 ವರಸತಿಯೊಳು ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದೊ ತನ್ನ ಕೈ | ವೆಡಲಕಾಮುಮುದ್ರಿಕೆಯನು ||೮೬||
 ಅಲ್ಲಿ ಮರೆದುಪೋಗಲದನಾ ಪಾಂಡು ಭೂ | ವಲ್ಲಭನೆತ್ತಿಕ್ಕೈಗಿಟ್ಟು ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದಿರಲಾ ಎದ್ದಾಧರ | ನಿಲ್ಲದಾ ಎಡೆಗಿಯ್ದು ||೮೭||
 ಎನನರಸುವಿರಿ ನೀವೆನಲವನೆಂದ | ನಾನೆನ್ನ ಕೈಯಮುದ್ರಿಕೆಯ ||
 ಅನಿಲದೊಳುಕೆಡಹಿದನೆನೆ ಕೇಳಾ | ಮಾನಿಕಗುಣೆ ಪಾಂಡುಕೃತ ||೮೮||

ಭರದಿಂದ ತನ್ನ ವಶದೊಳಿರ್ದ ರನ್ನದುಂ | ಗುರವನು ಕೊಡಲಂದವನು ||
 ಉರುಹರುಷವತಾಳಿ ಎಲೆ ಭೂನುತಗುಣಿ | ವರಸತ್ಯನಿಧಿ ಸುಕುಮಾರ ||೮೯||
 ಮರಸದೆನ್ನೀಕಾಮಮುದ್ರಿಕೆಯನು ಕೈ | ದೊರೆದುಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ ಎಂದು ||
 ಎರಕದಿಂದಾಪಾಂಡುಕುವರನ ಕೊಂಡಾಡಿ | ನೆರೆಗುಣಿಯಾಪೇಚರನು ||೯೦||
 ಇದುಕಾಮಿತಫಲವೀವ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂ | ತಿದುನಿನ್ನ ವಶದೊಳಿರಲಿ ||
 ಇದು ನೀನುಬಯಸಿದ ಕಾರ್ಯವಕೊಡುವುದೆಂ | ದದರ ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ||
 ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನು ವಿಜಯಾರ್ಥಭೂಧರ | ದುತ್ತರದಿದಿರಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ||
 ಉತ್ತಮಮಾದ ಕಿನ್ನರಗೀತವೆಂಬೊಂದು | ಪತ್ತನದಧಿಪತಿನಾನು ||೯೨||
 ನನ್ನಹೆಸರು ವಜ್ರಮಾಲಿ ನಾನಾವಾಗ | ನಿನ್ನೆಡೆಗೈದಿದಾಕ್ಷಣವೆ ||
 ರನ್ನದಮುದ್ರಿಕೆಯನುಕೊಡು ನೀನೆಂದು | ತನ್ನ ನೆಲೆಗಿಪೋದನಿತ್ತು ||೯೩||
 ಸುಕುಮಾರನಾಪಾಂಡುನೃಪತಿಯಾಕಾಮಮು | ದ್ರಿಕೆಯೊಂದುಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ||
 ಸುಕರಮಪ್ಪೊಂದು ವಿಮಾನವರಜಿಸಿಯು | ತ್ಸುಕದಿಂದ ತಾನದನೇರಿ ||೯೪||
 ಒಡನಾಡಿಗಳುಕೊಡಿ ನೀರದಪಥದೊಳು | ನಡೆದು ಶಾರೀಪುರಕ್ಕೆದಿ ||
 ಮಡದಿಮಾಣಿಕಕೊಂಡಿಯಾಡುವ ವನವನು | ಕಡುರಸಿಕನುಹೊಕ್ಕನತ್ತು ||೯೫||
 ಕೊಂಡಿ ನಾಲಕು ನೀರುಮಿಂದು ಕೆಳದಿಯರ | ತಿಂತಿಣಿಯನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಕುತು ರಾಜನವಲ್ಲಭೆಯೆಂಬಂದದಿ | ತಾಂತಳರಿದಳಾಬನಕೆ ||೯೬||
 ಬನದೊಳುತೊಳಲಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಭಿನವ | ಮನಸಿಜನಂದದೊಳಿರ್ಪ ||
 ಜನತಾಧಿಪಪಾಂಡುರಾಜಭಾಸ್ವರನಾ | ವನಜಶೋಚನೆ ಕುಡಳಾಗ ||೯೭||
 ಕಾಣಲೊಡನೆತನ್ನ ಮನದೊಳು ಮನಸಿಜ | ಬಾಣಗಳೆಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು ||
 ತ್ರಾಣವಡಗಿಯಿವನಾರೆಂದು ಸಖಿಯರ | ಎಣಲೋಚನೆಕೇಳಿದಳು ||೯೮||
 ಸುದತೀಮಣಿ ಗಾಂಧಾರಿಯಪರಿಣಯ | ನದೊಳಾಹೃತರಾಷ್ಟ್ರನೊಡನೆ ||
 ಮುದದಿಂದ ಬರಲಿವನನು ನಾವುಕಂಡೆವಂ | ತದರಿಂದಪಾಂಡುಕುಮಾರ ||೯೯||
 ನಿನ್ನ ಸೋದರಭಾವನೆನಲಾನುಡಿಗೇಳಿ | ಉನ್ನತಮಪ್ಪಕಾತರದಿ ||
 ತನ್ನ ಮನವನಾತಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟು | ಚೆನ್ನೆನಿರೇಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ||೧೦೦||
 ಕೆಳದಿಯರವರ ಕಾತರದಚಿತ್ತವನರಿ | ದಲಘುತರಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ||
 ತಳುಮಾಡದೆ ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹವ | ನೆಳಸಿಮಾಡಿದರಂತವರ್ಗೆ ||೧೦೧||

೮ ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹಾಂತರದೊಳು | ರಾಗದಿಂದಾಪಾಂಡುನೃಪತಿ ||
 ಪೂಗೋಲನಾ ರತಿಯೊಳು ಕೂಡಿದಂದದಿ | ನಾ ಗರುವೆಯೊಳು ಕೂಡಿದನು ||೧೦೨||
 ಆರುಮರಿಯದಂತೆ ನಾಲ್ಕೆಂಟುದಿವಸ ಮ | ತ್ವಾರವ್ಯವನದೊಳಗಿದು ||
 ಆ ರಮಣಿಯೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಪಾಂಡು ಕು | ಮಾರ ತಮ್ಮೂರಿಗೈದಿದನು ||
 ಇತ್ತಕೊಂತಿಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನೆ ವು ಲಿನದಿನ | ಕೊತ್ತಂಬಿಸಿ ಗೂಢಮಿದು ||
 ಮತ್ತಮದಾರುಮರಿಯದಂತೆ ಶಿಶುವನು | ಹೆತ್ತಳು ಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ||೧೦೪||
 ಆ ಸುಕುಮಾರನನೊಂದುಮಂದಾಸಿನೊಳ್ | ರಾಸಿಮಾಡಿದ ರತ್ನ ಸಹಿತ ||
 ಆ ಸಹಚರಿಯಿರಿಸಿಸೋಮವಂಶಜ | ನೀಸಿಸುವೆಂದು ಶುದ್ಧಗೆಯು ||೧೦೫||
 ಅಂದಮಾಗಿ ಬರೆದದನಲ್ಲಿ ಪರಿವ ಕಾ | ಇಂದೀನದಿಯೊಳುಬಿಡಲು ||
 ಅಂದಿನಪಗಲೊಳಗಾಮಂದಸುಪರಿ | ತಂದುದುಕಡುವೇಗದೊಳು ||೧೦೬||
 ಮಗಿಸೋಗಯಿಸುವಂಗದೇಶದ ಚಂಪಾ | ನಗರಿಯಾರವೆಯೆಕೆಲದೊಳು ||
 ಧಗಧಗಿಸುತಬರುತಿರಲದನೋರ್ವನಂ | ಬಿಗನು ತೆಗೆದು ಮುದದಿಂದ ||೧೦೭||
 ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಮಂದಸಿನೊಳು | ರನ್ನದರಾಸಿಯನಡುವೆ ||
 ಹೊನ್ನ ಬೊಂಬೆಯವೊಲು ಹೊಳೆವಸಿಸುವಕಂ | ಡುನ್ನತಹರ್ಷವತಾಳಿ ||೧೦೮||
 ಕರಗಗನಿರಡನಿರಡುಕರ್ಣದೊಳಗಿಟ್ಟು | ಕರವೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲಾಸಿಸುವಿಗೆ ||
 ಹರಿಸದಿ ಕರ್ಣನೊಬ್ಬಭಿಧಾನಮನ್ನಿತ್ತು | ಪಿರಿದಳ್ಳಿಯಿಂ ಸಾಕುತಿರಲು ||೧೦೯||
 ಆ ನಗಲಯ ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಮಹೀಪತಿ | ತಾನಾಪಾರ್ತೆಯಕೇಳಿ ||
 ತಾನಪ್ಪತ್ತಿಕನಾದುದರಿಂ ತಡೆಯದೆ | ಸಾಸುರಾಗದಿ ತರಿಸಿದನು ||೧೧೦||
 ಆ ಮಂದಸಿನೊಂದುಕೆಲದೊಳು ಬರೆದಿದು | ಸೋಮವಂಶಜನೀತನೆಂಬ ||
 ನಾಮದಕ್ಕರಗಳನೋದಿಸಿ ನೋಡಿಯು | ದ್ವಾಮಹರ್ಷವನೆಯ್ದಿದನು ||೧೧೧||
 ತನ್ನ ವೋಹದರಾಧೆಯೆಂಬ ರಮಣಿಗಿತ್ತು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲಹುತಲಿರಲು ||
 ಚೆನ್ನೇಸರು ಮೂಡಗಡೆಬೆಳೆವಂದದಿ | ಸನ್ನ ತವೆತ್ತುಬೆಳೆದನು ||೧೧೨||
 ಸುರಭೂಜಾತದ ಸಸಿಯಂದದೊಳಾ | ಸುರಭಿಯುಸಿಸುವಿನಂದದೊಳು ||
 ವರಚಿಂತಾಮಣಿಗರುಳಿನಂದದೊಳು ಬಂ | ಧುರನಾದನಾಸುಕುಮಾರ ||೧೧೩||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದ ಮಧುಕರ | ಚದುರ ಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಸಂಧಿಗಳೈದು ||೧೧೪||

ಐದನೆಯ ನೆಂಧಿ ನೆಂಪೂರ್ಣಂ.

೬. ಪಾಂಡು ಕೊಂತಿ ಮಾದ್ರಾ ವಿವಾಹನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜನಪತಿ | ಗಾವೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಮತ್ತಾಸೂರ್ಯನೃಪತಿಗಾರಾಧಗೆ | ಉತ್ತಮರೂಪ ಸಂಯುತನು ||
 ಉತ್ತುಂಗಶೇಷದಿ ಕರ್ಣನೆಂಬವನು | ತೃಪ್ತಿಯಾದನು ಬಳಿಕಿತ್ತ ||೨||
 ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊಂತಿಯೊಳು ಗಾಂಧರ್ವ ವಿ | ವಾಹದಿನಾಪಾಂಡುಕುವರ ||
 ನೇಹದಿನೆಡೆದನಾಸಿಸು ಜನಿಯಿಸಿ | ದಾಹದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲದನು ||೩||
 ಅರಸನಂಧಕವೃಷ್ಟಿಕೇಶ್ವರಿತಚಿಂತಾ | ತುರನಾಗಿ ತನುಜೆಯೆಸಗಿದ ||
 ದುರಭವ್ಯಾಪಾರಕಿನ್ನೇವೆನೆಂದದ | ಪರಿಹರಿಸಲುಬೇಕೆಂದು ||೪||
 ನವಗಿನ್ನೇಸಿಂವೆನಬಾಳದೊಡಾ | ಕುವರಿಕೊಂತಿಯನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ||
 ಸವಿಸಯದಿಂದೀವುದು ಮತವೊಡಾ | ಸುವಿವೇಕಿಕಾರ್ಯವನೆಣಿಸಿ ||೫||
 ಸುರಸಿಂಧುಜನಲ್ಲಿಗೆ ಪಾಂಡುಗೆವ್ರಾ | ತರಳೆ ಕೊಂತಿಯನೀವೆನೆಂದು ||
 ಚರರಕಳುಹಲತಡಕೇಳಿ ಪಾಂಡುಭೂ | ವರನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೬||
 ಕಿರಿಯತನುಜೆ ಮಾದ್ರೆಯನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ | ಬರಿದೆ ಕೊಂತಿಯನೊಲ್ಲೆನೆಂಬ ||
 ಇರುಕುವಾತಾಡಲದನು ಕೇಳಿಯಾ ನಾ | ಡೆರೆಯನಂತೇಗೆಯ್ವೆನನಲು ||೭||
 ಗಾಂಗೇಯನಾಪುರಕೆಯ್ದಲು ತನ್ನ ಮ | ನಂಗೊಳಿಪಾಕನ್ನೆಯರನು ||
 ಅಂಗಜನಿಭಪಾಂಡುವಿಗೆಯಂಧಕವೃಷ್ಟಿ | ಮಾಂಗಲ್ಯವನು ಮಾಡಿದನು ||೮||
 ಇಂತು ಮದುವೆಮಾಡಿಯುಡುವಲಿಯನುಕೊಟ್ಟು | ಕೊಂತಿಮಾದ್ರೆಯರನು ಕಳುಹೆ ||
 ಕಂತುಸದೃಶಪಾಂಡು ಸಹಿತಾಭೀಷ್ಟಭೂ | ಕಾಂತನೆಯಿದ್ದ ನಿಜಪುರಕೆ ||೯||
 ಅತಿವಿಭವದಿ ಹೊಳಲನು ಹೊಕ್ಕಿರಲಾ | ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡುಕುವರರು ||
 ಸತತಮುಖಿಗಳಾಗಿರಲಾಭೀಷ್ಟಭೂ | ಪತಿಯೊಂದಾನೊಂದುಮಗಲು ||೧೦||

ಹಿರಿಯರಂದದಿ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯುನಿತ್ತೊಡೆ | ಕುರುಡನಿವನು ಕಿರಿಯನಗೆ ||
 ಹಿರಿಯನಿದ್ದಂತೀಯಬಾರವೆನುತ ಸಚಿ | ವರರೋಳಾಲೋಚನೆಗೆಯ್ದು ||೧೧||
 ವಸುಧೆಯನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ ಪಾಂಡುಗೆ | ವಸುಗೆಯರಡ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ||
 ಪಸುಳೆಯಾಗಿದ್ ವಿದುಳಕುಮಾರನ | ನೊಸೆದು ತಾನೋವುತಲಿದ್ ||೧೨||
 ಧರೆಯದುರ್ಧರತರ ವಿಕ್ರಮದಿಂದಾಳು | ತುರುಮುದದಿಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
 ಪಿರಿಯಣ್ಣನೊಳುಕೊಡಿಯಾಡುತ ಪಾಂಡುಭೂ | ವರನು ವಿರಾಜಿಸುತಿದು ||೧೩||
 ಕೊಂತಿಮಾದ್ರಾದೇವಿಯರೊಳು ಬಲಿದು ನಿ | ಶ್ವಿಂತನಾಗಿಯೊಂದುಪಗಲು ||
 ಕಂತುಗುತ್ಸಹವನು ಮಾಡುತ ಬಂದ ಬ | ಸುತಮಾಸದ ಸಮಯದೊಳು ||೧೪||
 ರನ್ನಗೆಲಸದ ವಿಮಾಸವನಿರವೇರಿ | ಚೆನ್ನೆ ಮಾದ್ರಾದೇವಿಸಹಿತ ||
 ಸೆನ್ನುತಮವೊಂದಾನೊಂದು ವಸಕಾಗಿ | ಯುನ್ನತಗುಣಿಯುದಿದನು ||೧೫||
 ನಂದನದೊಳು ನಲವಿಂದತಿಯೊಡನಾ | ಕಂದರ್ಪನೊಸೆದಿರ್ಪತೆರದಿ ||
 ಇಂದುವದನ ಮಾದ್ರೆಯೊಳು ಪಾಂಡುನ್ಯಪತಿಯಾ | ನಂದದಿ ರಮಿಯಿಸಿಬಳಿಕ ||
 ಮಿಗೆಸೊಗಯಿಸುವಾ ವನದ ಬಾಗಿಲೊಳಿದು | ದಿಗವಲೋಕನೆಯ್ಯಾಗ ||
 ಮಿಗಗಳಿರಡು ಮುಂದೆ ಪರಿತರಲಾನ್ಯಪ | ಗೊಗೆದುದು ಕೋಪಾವೇಶ ||೧೬||
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿದ ಕೋಪದಿಂದ ಬಿಲ್ಲೊಳು ಶರ | ದೊಟ್ಟು ಮಿಗಗಳನೆಸಲು ||
 ತೊಟ್ಟನೆ ಬೆಳ್ಳರೆವುತ ತಮ್ಮಸುವನು | ಬಿಟ್ಟು ನೆಲಕೆಬೀಳ್ವವಾಗ ||೧೭||
 ಕರುಣಮಿಲ್ಲದವನುಪರಿಣಿಯುಗವನಾ | ಧರಣೀಶನಚ್ಚುಡಕಂಡು ||
 ಪಿರಿದುಮರುಕದಿಂದಾ ಮಾದ್ರಾದೇವಿ | ಯೊರೆದಳು ತಾನಿಂತೆಂದು ||೧೮||
 ಅಪರಾಧಹೀನಂಗಳವನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂ | ದಪಗತಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ||
 ವಿಪ್ರೀತನೃತ್ತಿಯಿಂದವೆ ಹತಿಯಿಸುವುದು | ನೃಪರ ಸದ್ವರ್ತನವಹುದೆ ||೨೦||
 ಎಂದನುಡಿದ ಸುಡತಿಯಮಾತು ಮನಸಿಗೆ | ಬಂದು ಬಿಲ್ಲುಬೀಳಿದಾಡಿ ||
 ಬಂದಿದ ಕರುಣಹೃದಯನಾಗುತಾನ್ಯಪ | ಕಂದರ್ಪನಿರ್ಪವೇಳೆಯೊಳು ||೨೧||
 ಆ ಉದ್ಯಾನಕುತ್ತುಮಬೋಧಸಂಯುತ | ಪಾವನಮುನಿಯೋರ್ವನೆಯ್ದೆ ||
 ಆ ವರವಧುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಯ್ದಿ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿರದೇಗಿ ||೨೨||

ಕರಕಮಲವ ಮುಗಿದೆಲೆಮುನಿನಾಥಾ | ಎರಲೆಯೆರಡ ಕಂಡೆನಗೆ ||
 ಉರುತರಮಪ್ಪ ಮುನಿಸುಬಂದಿತೇಕೆನೆ | ವರಮುನಿಯಿಂತುನುಡಿದನು ||೨೩||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪಾವಿನಿತಾಖಂಡದ | ಕುರುಣೆಯೆಂಬಗ್ರಹಾರದೊಳು ||
 ಹರುಷದಿಂ ವಟುಕವೆಸರಹಡೆದವನೀ | ಸುರನಿಪ್ಪನಾ ಬಿದಿಯಂತೆ ||೨೪||
 ಅವಗೆಯಗ್ಗಿ ಲೆಯೆಂಬಂಗನೆಯಹಳು ಮ | ತ್ತವರಿಗೆ ದಾರಕನೆಂಬ ||
 ಕುವರನಾಗಿನೀನನುದಿನ ವೇದವ | ಸುವಿಧಾನದಿಂದೋಡುತ್ತಿರಲು ||೨೫||
 ಜಿನಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ನಿನಗೆ ಸಂ | ಜನಿಸಿವೇದವನೋದಬಿಟ್ಟು ||
 ಜನನುತಮಪ್ಪ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳ | ನನುಕರಿಸುತ ಮನಮೊಸೆದು ||೨೬||
 ಚಿಂತಾವಿರಹಿತನಾಗಿಯಾವುರದನ | ಸಂತಮಾಲೆಯೆಂಬೋರ್ವ ||
 ಕಾಂತೆಯೊಳೊಡಗೂಡಲಾ ದ್ವಿಜವಂಶಕೆ | ಕುಂತಾಯಿತೆಂದು ಕೋಪದೊಳು ||೨೭||
 ಲ ವಟುಕನುಬಂದು ಚಪ್ಪಂಸಲ್ಲದ | ಭಾವಿಸದಾಸೂಳೆಯೊಡನೆ ||
 ತೀವಿದೊಲವಿನಿಂದಿದೊಂದುದಿನದೊಳಾ | ಗಾ ಉರನಂದನಕೆಯ್ತು ||೨೮||
 ಭಾವಜಕೇಳಿಯೊಳೊಂದು ಪೂವಿನಮನೆ | ಯೋವರಿಯೊಳು ಲಜ್ಜೆದೊರೆದು |
 ನೀವೊರಗಿರಲೆಲ್ಲೆಗಾವಟುಬಂದು ಕೋ | ಪಾವೇಶವಾನಸನಾಗಿ ||೨೯||
 ಕೊರಸಿಯಿಂದಿರಿಯಲು ನೀನುಸತ್ತಾ | ಸಾರಸ ವ್ರತಘಟಿಂದ ||
 ಈ ರಮ್ಯವಡೆದಾಕಾರದ ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರನಾದೆ ನೀನರನ ||೩೦||
 ಬಳಿಕವಟುಕನನ್ಯಾಯವ ಕೇಳ್ದಾ | ಪೊಳಲ ಪಾರ್ವರು ನಮ್ಮಕುಲದ ||
 ಒಳಗೆ ನೀನಲ್ಲವೆನುತ ಪರಿಭವಿಸುತ | ಕಳೆಯಲಾರ್ತದಿನವನಳಿದು ||೩೧||
 ಹರಿಣನಾದನು ನಿನಗದರಿಂದದಕಾಣು | ತುರುತರಕೋಪವಂಕುರಿಸಿ ||
 ಮರಣವನದಕೆನಾಡಿದೆಯೆಂದುಪೇಳ್ತು ಮ | ತ್ತುರುತರ ಧರ್ಮವರ್ತನವ ||೩೨||
 ನಿರವಿಸೆ ಕೇಳ್ತು ಮತ್ತವರನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ತರುಣಿಸಹಿತ ಪುರವರಕೆ ||
 ಹರುಷದಿಂ ಬಂದು ಧರ್ಮೋದ್ಯೋಗದೊಳು ಗುರು | ತರಹಿತ್ತನಾಗುತ್ತಿರಲು ||೩೩||
 ನುತರೂಪವತಿ ಕೊಂತಿಯಬಸಿರೊಳಗೆಯ | ಜ್ಯೋತಕಲ್ಪದಮರನಲ್ಲಿಂದ ||
 ಜ್ಯೋತನಾಗಿಬಂದು ಬೆಳೆದುನವಮಾಸ ದು | ನ್ನತವಹಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ||೩೪||
 ಸಂತನಾಗಲಾ ಸಿಸುವಿಗೆ ಹತ್ತುದಿನದೊಳ | ಗತಿಶಯಮಪ್ಪವೈಭವದಿ ||
 ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾವನ | ನತಿಮುದದಿಂದಿತ್ತನಾಗ ||೩೫||

ಧರ್ಮೋದ್ಯೋಗದೊಳೊಗೆದಕಾರಣದಿಂದ | ಧರ್ಮಬಸಂಬವೆಸರನು ||
 ಪೇರ್ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಂಡುನೃಪತಿಯತಿ | ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತನಾಗಿರಲು ||೩೬||
 ಬಳಿಕ ತದಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಮರನೋರ್ವ | ನಿಳಿದಲ್ಲಿಂದೆಯ್ದು ||
 ಲಲಿತಾಂಗನಾಗಿ ಕೊಂತಿಯ ಬಸಿರೊಳುಬುದು | ಬೆಳೆದನುನವಮಾಸತುಂಬಿ||೩೭||
 ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದೊಳೊಗೆಯಲು ಕಂಡದ | ನಾಳೋಚಿಸಿ ಬಂಧುಗಳು ||
 ಹೇಳದೆ ನೃಪಗೆ ಪರೇತನಮೊಳಾ | ಬಾಲಕನನು ಹಾಕಿಸಿದರು ||೩೮||
 ಆ ಕುವರನ ಪೂರ್ವಕೃತಪುಣ್ಯದೇವತಿ | ಭೀಕರಮಪ್ಪ ಸುಂಟುರೆಯ ||
 ಆಕಾರದಿಂದ ಬಳಸಿರಕ್ಕೆ ಸುತೀರ್ದು | ದಾಕುಣಪಾಲಯದೊಳಗೆ ||೩೯||
 ಹುಟ್ಟಿದ ಹಸುಳೆಮಗುವನು ಮನಣದೊಳು | ಬಿಟ್ಟು ದನಾಪಾಂಡುವರಿದು ||
 ಮುಟ್ಟಿದ ನೋಹದಿತಾನಲ್ಲಿಗಿರು | ಸುಂಟುರೆ ಪಿಂಗಿದುದಾಗ ||೪೦||
 ಕುವರನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವಕಂಡಾ | ಅವನೀಶನುರುಮುದವೆತ್ತು ||
 ತವಕದಿ ತೆಗೆದು ಮನೆಗೆಬಂಜು ಜಾತಕ | ರ್ಮವನೊಲವಿಂದಮಾಡಿದನು ||೪೧||
 ಭೀಮಪರೇತನದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಮ | ಹಾಮಾರುತನ ರಕ್ಷಣೆಯೊಳು ||
 ಆ ಮಗುವುಳಿದುದರಿಂ ವಾಯುನಂದನ | ಭೀಮವೆಸರನಿಟ್ಟನೊಸೆದು ||೪೨||
 ಬಳಿಕ ತದಚ್ಯುತವೇವನಲ್ಲಿಯು ಭೋಗ | ಗಳನನುಭವಿಸಿಯಲ್ಲಿಂದ ||
 ಅಳಿದು ಕೊಂತಿಯ ಕೋಮಲಗರ್ಭದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ | ಬೆಳೆದೊಂಬತ್ತುತಿಂಗಳೊಳು||
 ಉತ್ತಮಲಗ್ನದೊಳುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು | ಮತ್ತಾಸಿಸುಗಾನ್ಯಪತಿ ||
 ಬಿತ್ತರಮಪ್ಪ ಕರ್ಮದೊಳರ್ಜುನನಾನು | ಎತ್ತನು ದಶದಿವಸದೊಳು ||೪೪||
 ಇಂದ್ರೋತ್ಸವದೊಳೊಗೆದಕಾರಣದಿಂದ | ದಿಂದ್ರಸುತಾಭಿಧಾನವನು ||
 ರುಂದ್ರವಿಭವದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಪಾಂಡುನ | ರೇಂದ್ರ ಸಂತಪದೊಳಗಿದ್ ||೪೫||
 ಚರಮಾಂಗದವರು ಮೂವರು ಸುಕುಮಾರರು | ನಿರುಪಮಸತ್ತ್ವಸಂಯುತರು ||
 ಸರಸಕಲಾಕೋವಿದರುತ್ತಮರೂಪ | ರುರುಮುದದಿಂದ ಬೆಳೆದರು ||೪೬||
 ಮತ್ತಾಅಚ್ಯುತದಿವಿಬರಿರ್ವರು ಭೂ | ಪ್ರೋತ್ತಂಸಪಾಂಡುವ ಕಿರಿಯ ||
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಿ ಮಾದ್ರೆಯಬಸಿರೊಳು ಪುಟ್ಟಿ | ಯುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಲಗ್ನದೊಳು ||೪೭||
 ಅಮಳುಗಳಾಗಿಜನಿಸೆ ಪಾಂಡುಭೂಪತಿ | ಮಮತೆಯಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮವನು ||
 ಕ್ರಮದಿಂದೆಸಗಿ ನಕುಲ ಸಹದೇವರೆ | ಬಮುಲನಾಮವನಿಟ್ಟನೊಸೆದು ||೪೮||

ಸ್ಮರನೈದುಬಾಣಗಳೇ ನರರೂಪಾಂತು | ಪಿರಿದು ವಿಭ್ರಾಜಿಸುವಂತೆ ||
 ತರುಣೀಜನದ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮೋಹನಮನಂ | ಕುರಿಸಿ ಬೆಳೆದರಾ ಕುವರರು || ೪೯ ||
 ಅತಿಬಲಯುತರೇತರದಿ ಬೆಳೆವುತಿರೆ | ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧರಣೀಪತಿಗೆ ||
 ರತಿನಿಭೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆಯೋರ್ವ ಸುಕುಮಾರ | ನುತುಪತಿಯಾಗಿಯೊಪ್ಪಿದನು || ೫೦ ||
 ತನುಜಗೆ ಚಾತಕರ್ಮವಮಾಡಿ ದುರ್ಯೋ | ಧನವೆವರಿಟ್ಟು ಭೂವರನು ||
 ಅನುರಾಗವಡೆದಿರಲಾ ಸೊನು ಬೆಳೆದಾ | ದಿನಕರನಿಭತೀಜನಾದ || ೫೧ ||
 ಆ ದುರ್ಯೋಧನಗೂಡಿ ನೂರ್ವರು ಮುಕ್ತ | ಳಾದರು ದುಶ್ಯಾಸನನು ||
 ಆ ದುರ್ದಶನನಾ ದುರ್ಮರ್ಷಣ | ನಾದಿಯ ಸುಕುಮಾರಕರು || ೫೨ ||
 ಅವರಂತರದೊಳು ದುಶ್ಯಾಪ್ತಿಯೆಂಬೋರ್ವ | ಕುವಲ ಜನಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದಳು ||
 ಅನಳನು ಸಿಂಧುದೇಶಾಧೀಶ್ವರನು ಸೈಂ | ಧನಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು || ೫೩ ||
 ಆ ಪಾಂಡುನೃಪಸುತರೈವರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಭೂಪನ ನೂರ್ವರುಸುತರು ||
 ಆ ಪೂಷ್ಣೀಪೂಷ್ಣಿನ್ನದೆ ಮದಮತ್ಸ | ರೋಪೇತರಂಗಿರುತಿಹರು || ೫೪ ||
 ಒರ್ವರೋರ್ವರೊಳು ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಂ ನೆರೆ | ಪರ್ವದಮಾಸುಕದಿಂದ ||
 ಸರ್ವರು ಜಿಗಣುವಂದದಿ ಕುಳವ ಮನ | ಪರ್ಮಜಿಜೆದೆ ಮಾಡುತಿಹರು || ೫೫ ||
 ವರಬಂಧುಜನಮೆಲ್ಲ ಬೆದರುವಂತಾ ಈರ್ವ | ರರಸಿನ ಸುಕುಮಾರಕರು ||
 ಹಿರಿದುಹೋರಬಿಗೊಂಡಾತಂತಮ್ಮೊಳ | ಗೊರಸೊರಸಾಗಿರುತಿಹರು || ೫೬ ||
 ಮುಕ್ತ ಳಾಚಿಕೆಯೊಳಗಾರಾಜನಂದನ | ರೆಕ್ಕೈಕ್ಕೆಯಿಂದ ಹೋರುತಿಹರು ||
 ತಕ್ಕದೆತಂತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊಳಿರ | ದುಕ್ಕುಕ್ಕು ಹಳಚುವಂದದೊಳು || ೫೭ ||
 ಬವರದಬೀಜಮನಾಬಾಲಕೇಳಿಯೊ | ಳವನಿಯೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ ||
 ಅವರಯುವಿವರು ನೂರ್ವರು ಗರ್ವಗವನತಿ | ತವಕದಿನಚ್ಚಾಡುತಿಹರು || ೫೮ ||
 ಹೋರಬಿಗೊಂಬ ನೂರೈವರುಮುಕ್ತಳ | ಬಾರಿಸುತಾ ಸಿಂಧುಸುತನು ||
 ಆರೈದು ರಕ್ಷಿ ಸುತಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಭೂರಮಣನ ಪಾಂಡುಸಹಿತ || ೫೯ ||
 ಮನುಸಮಚರಿತ ಮನೋಭವನಿಭಧೂಪ | ನನುಪಮು ಮಿತ್ರಮಯುತನು ||
 ಜಗಪತಿಕುಲಸುಣಿದೀಪಸೊಪ್ಪಿದನು ಸ | ಜ್ಜನವನಚಾತಭಾಷ್ಯರನು || ೬೦ ||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದ ಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸೆ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊಡವಿದ ಸಂಧಿಗಳಾರು || ೬೧ ||

ಆರನೆಯ ನಂದಿ ನಂದ್ರೋಣಂ.

೨. ಅಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ಭವಾವಳಿ ನಂದಿ.

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತಸಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯಸಜಗೆ ||
 ಕಾಮವಾದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತರಗುವೆನು ||೧||

ಇತ್ತಲಂಧಕವೃಷ್ಟಿರಾಜೇಂದ್ರನವನಿಯ | ನೊತ್ತಿಯಾಳುತ ತನ್ನ ಚಪನ ||
 ಪತ್ತುದಸೆಯೊಳಿಸಿಡೆದೆರಪಿಲ್ಲದೆ | ಪತ್ತಿಸಿದನು ಏಕ್ರಮದೊಳು ||೨||

ಈತೆರದಿಂದೀರಾರುವರುಷನಿ | ಖ್ಯಾತಿಯಿನಾನ್ಯಪವನು ||
 ಭೂತಳಮೆಲ್ಲವಪರಿಪಾಲಿಸುತನು | ನೂತನಾಗಿರುತೊಂದುಸಗಲು ||೩||

ಆ ಗಂಧಮಾದನಶಿಖರಿಯತಡಿಯೊಳು | ಯೋಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿ ||
 ಯೋಗಿತಿಕಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನು ಪ್ರತಿಮಾ | ಯೋಗದೊಳಗೆನುಂದಿರಲು ||೪||

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ವೈರಸಂಬಂಧಮನವನು | ಪರ್ವಸುಧರ್ಶನಸಂಬ ||
 ಓರ್ವದನುಜನೆಯ್ವಿ ಮುನಿಗುಸಸರ್ಗಮ | ನುರ್ವಿಹೆದರೆಮಾಡಿದನು ||೫||

ಅತಿಮಥಯಿಸಲು ಮಾಣಿಕಕುತ್ಸಮಕಾಂತಿ | ಯುತುಪತಿಯಾಗುವಂದದೊಳು ||
 ಮಹಿಷೇನ ಮಾಡಿದಬಾಧಯನಾಂತಾ | ಯತಿಗಿಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಮಾಯ್ತು ||೬||

ಆನಿರ್ಮಲಬೋಧೋದಯದೊಳುನೇ | ವಾನೀಕಮರದಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ||
 ಆನಂದದೊಳಾಕರುಣಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರನ | ನೂನಮಸ್ವಾಭಕುತಿಯೊಳು ||೭||

ಸಾವಧಾನದಿನಾದೇವವಾಚಿಯನಾ | ದೇವರ್ಕಳುಮಾಡುತಿರಲು ||
 ಭೂವರನಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯೈದಿದನತಿ | ಭಾವತುದ್ವಿಯೊಳಾಬಳಿಗೆ ||೮||

ಗಂಧಕುಟಿಯಹೊಕ್ಕಾಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ | ಸಿಂಧವ ಸಾದಾಂಬುಜಕೆ ||
 ಗಂಧಮಾಲ್ಯಾದಿವಸ್ತ್ರವನರ್ಪನೆಗೆಯ್ದ | ಸಂಧಕವೃಷ್ಟಿಭೂವರನು ||೯||

ಬಳಿಕತುಳಿಲುಗೆಯ್ದಿಂತೆಂದನಲೆದೇವ | ಮುಳಿದೀದನುಜನುನಿಮಗೆ ||
 ಅಲಘುಬಾಧೆಯನೆಸಗಿದಕಾರಣವನು | ತಿಳಿವಂದದಿವೇಳಿಮೆನಲು ||೧೦||

ಆ ಜಿನವರಪತಿಯಂತೆಂದನಲೆ ವಿಧು | ಈ ಬಂಬೂದ್ವೀಪದೊಳು ||
 ರಾಜಪರಭರತದೊಳಗೆ ಕಾಂಚಿಯೆಂಬೊಂದು | ರಾಜಧಾನಿಯುಮುಂಟಿ ||೧೧||

ಹರದರಿಬ್ಬರು ಸೂರದತ್ತಸುಧತ್ತರೆಂ | ಬುರುತದವಸ್ತುಸಂಯುತರು ||
 ಪರದುಗಿಯೈವೆಂದೊಂದುದಿನಸದೊಳು | ಪರದೇಶಕೆಪೋದರನರು ||೧೨||
 ಹಿರದು ವಸ್ತುವನುಗಳಿಸಿ ಮಗುಳ್ತಾಪುರ | ಪರದಾಣಯದಸುಂಕಿಗರು ||
 ವರವಸ್ತುತತಿಯುಕಂಡೊಡೆ ಬಲುಸುಂಕವ | ಸಿರದಬೇಡುವೆಂದವರು ||೧೩||
 ಪೊಳಲಹೊರಗೆಯೊಂದಿನಿಸುದೂರದೊಳಿರ್ಪ | ಹುಳುವನುಹೊಡೊಳೊಂದು ||
 ಮೆಳೆಯಹೊದಗನೆತ್ತಿಯಾರತ್ನವನೆಲ್ಲ | ನೆಲದಿ ಹೂಳಿಹೋಗಲೊಡನೆ ||೧೪||
 ಅಲ್ಲಿಗಂದೋರ್ವಧೀಪರಕಳ್ಳಮುದ್ದುಗ | ಕಳ್ಳಿಕೊಯ್ದೆನೆಂದೆಯ್ವಿ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದಾಮೆಳೆಯ ಹೊದರಮೂಲ | ದಳ್ಳಿದೊಡವೆಯುಕಂಡು ||೧೫||
 ಎನ್ನದುಗಳಿಸಿದೊಡವೆಯೆಂಬವನು | ಚೆನ್ನಾಗಿವನುವಂದೊಳು ||
 ಹೊನ್ನ ಕುಪ್ಪಿಗಿಯೊಳಿರಿಸಿ ಭಗಭಗಿಸುವ | ರನ್ನವನನೊಯ್ದನಿತ್ತ ||೧೬||
 ಆಪಗಲಿನ ಮರುದಿನದೊಳವರು ಬಂ | ದಾಪೂಳಿದೊಡಮೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ||
 ಏಪರಿಯೆಂದರಿಯದೆ ತುತವೊಳು | ಕೋವವತಾಳುವನದೊಳು ||೧೭||
 ಒಬ್ಬರವೇಲೊಬ್ಬರು ಸಂದೇಹಿಸಿ | ಪರ್ಜಿದಲೋಭತೆಯಿಂದ ||
 ಒಬ್ಬಳಿಗೊಂಡುಕೋಪದೊಳೀರ್ವರು ಮನ | ಸುಬ್ಬಕಲಹವಮಾಡಿದರು ||೧೮||
 ಹರದೆನಿಸುವಹಡ್ಡ ಹಸಿಗೆಬಡಿಗೆಗೊಂಡು | ಹರದರೀರ್ವರುಹೊಯ್ದಾಡಿ ||
 ಭರದೊಳುಸತ್ತು ಮೊದಲನರಕದೊಳೊಗೆ | ದಿರದೆತಮ್ಮೊಳು ಹೋರುತಿರ್ದು ||೧೯||
 ಅಲ್ಲಿಂದಳಿದುಬಂದೊಂದು ಕುರಿಯಹಿಂಡಿ | ನಲ್ಲಿ ಮೇಷಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿ ||
 ಬಲ್ಲಿದವಾಗಿವೆಳೆದು ತಂತಮ್ಮೊಳು | ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋರಾಟಗೆಯ್ದು ||೨೦||
 ಕೋಡುಮುರಿದು ಕೊರಲುಡಿದು ಒಡೆದು ಹಣ | ಯೋಡುಕಿಬ್ಬರಿಗಳುಬಿರಿದು ||
 ನೋಡುವಕಣ್ಣುಕಳೆದು ಬೀಳೊಂದೊಂದ | ಕೊಡದಕಾವಿಯುಳಿದವು ||೨೧||
 ಗಂಗಾತೀರದತುರುಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ವೃಷ | ಭಂಗಳಾಗಿಸಂಜನಿಸಿ ||
 ಹಿಂಗದಕೋಪಾವೇಶದಿಂತಮ್ಮೊಳು | ಸಂಗರವನುಮಾಡಿದುಳಿದು ||೨೨||
 ಮರಣಮುಖದಿ ವೃಷಭಂಗಳು ನಮ್ಮೊಡ | ಗಿರಿಯಕೋಡುಂಗಲ್ಲಿನೊಳು ||
 ಉರುತರನುಪ್ಪಮರ್ಕಟಮಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳು | ಹಿರಿದುಹೋರಬೆಯಮಾಡಿದವು ||೨೩||
 ಬಂದರಕಡಿತಕ್ಕೊಂದಿನಿಸಂಜದೆ | ಬಂದಿದಕಡುಗೋಪದಿಂದ ||
 ನಿಂದುಕಾದಿಬೀಳಾ ಕೋಡಗದೊಳ | ಗೊಂದು ಮರಣಮನೆಯ್ವಿದುದು ||೨೪||

ಬಳಿಕೊಂದುಬಲಿಮುಖಹರಣವೆಜಿಡುವಾ | ಗಳಿಗೆಯೊಳಾಗಸದಿಂದ ||
 ಇಳಿದುಬಂದರುಸುರಗುರುದೇವಗುರುವೆಂಬ | ಕಲಿಲವಿಜಯಚಾರಣರು ||೨೫||
 ಸದಮಲಬೋಧದಿನಾಸನ್ನದವ್ಯನಿಂ | ತಿದುತಪ್ಪದೆಂಬುದನರಿದು ||
 ಒದವಿದಕರುಣದಿ ತಮ್ಮಕಮಂಡಲ | ದುದಕಮನದಕೆಸೊಸಿದರು ||೨೬||
 ಬಲಿಮುಖಧರ್ಮಬಹಿರ್ಮುಖೋಪವ | ತಳಿದು ದುರ್ಗತಿಗೆಪೋವುದನು ||
 ಉಳಿದುಸದ್ಗತಿಯನೆಯ್ದು ವಸಮತೆಯನೀನು | ತಳೆಯೆಂದುಸನ್ನಸನವನು ||೨೭||
 ಕಟ್ಟಿಲವಿಂದಲಿಕೊಡಲದ ಕೈಕೊಂಡು | ದಿಟ್ಟಿದರೆದುಮುನಿಗಳನು ||
 ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರೆಬಳಿಯೊಳುಪಂಚಪದಗಳ | ನಿಟ್ಟರದರಕಿವಿಯೊಳಗೆ ||೨೮||
 ಆ ಮಂತ್ರವಕೇಳಿದ ಸತ್ಕಲದಿಂದ | ಲಾಮರ್ಕಟಜೀವಮಿರದೆ ||
 ಆ ಮಹೀಧರದಿಂದ ಪೌಧರ್ಮಕಲ್ಪಕೆ | ಸಾಮಮಾಡದೆಲಂಘಿಸಿದುದು ||೨೯||
 ಆ ಸಗ್ಗದೊಳುಚಿತ್ರಾಂಗದವಕರಾಂತು | ಭಾಸುರಮಪ್ಪಭೋಗವನು ||
 ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಂಝುಬಂದೀಭರತದೊ | ಳಾಸಿರವಡೆದಕಾಂಚಿಯೊಳು ||೩೦||
 ಜಿತಸೇನನೆಂಬವನಿಸಿಗೆ ಸುಭದ್ರಾ | ಸತಿಗೆ ಸಾಗರಸೇನನೆಂಬ ||
 ಸುತನಾಗಿ ಬೆಳೆದುಮಂಡಲಿಕಪದದೊಳು ಸ | ನ್ನುತನಾಗಿದೊಂದುದಿವಸ ||೩೧||
 ಆನಂದದಿಂದ ನಂದನಕೆಯ್ದಲುತ್ತಲಿ | ವಾನರಗಳುಹೋರುತಿರಲು ||
 ತಾನವನೋಡಿ ಜಾತಿಸ್ಮರಣವುಪುಟ್ಟಿ | ಯಾನದೆ ದೀಕ್ಷೆವಡೆದನು ||೩೨||
 ಸಾವಧಾನದೊಳು ತಪಸುಗೆಯ್ದವನಾ | ಗ್ರೈವೇಯಕದೊಳಹಮಿಂದ್ರ ||
 ದೇವನಾಗಿದಿನ್ಯಸೆ.ಖವುಂಡುಬಳಿಗೇ | ಭೂವಲಯದಮಧ್ಯದೊಳು ||೩೩||
 ಜನಸುತಮಪ್ಪಸುರಮ್ಯಜೇತದ ಪೌ | ದನಪುರದರಸುಮುಸ್ಥಿರಗೆ ||
 ವನಿತವನಬಲೋಚನೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಣಿಗೆಸಂ | ಜನಿಸಿಸುಪ್ರತಿಷ್ಠವೆಸರ ||೩೪||
 ಧರಿಸಿಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ | ಏರದುದಯಿಸೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ||
 ಉರುತರಮಪ್ಪದುರಿತವೆಲ್ಲವಸರಿ | ಹರಿಸಿಮತ್ತೀಪದವಡೆದ ||೩೫||
 ಸೂರದತ್ತನೆಂಬಪರದನುನಾವಾಗ | ಭೂರಮಣೀಶಕೇಳತ್ತ ||
 ಕ್ರೂರಹೃದಯಸುದತ್ತಮರ್ಕಟ ಸಂ | ಸಾರಸಾಗರದೊಳುಮುಳುಗಿ ||೩೬||
 ನರಿನಾಯಪಂದಿಸಾವುಡುವೋತಿ ಪಲ್ಲಿಮೂ | ಗುರಿಮೂಷಕಮೊದಲಾಡ ||
 ತಿರಕನಾರಕಗತಿಯೊಳುಪುಟ್ಟಿ ತಿರನೆ | ತಿರುಗುತಿದೊಂದುಜನ್ಮದೊಳು ||೩೭||

ಸುಲಲಿತವಹ ಸಿಂಧುತೀರದ ಚುಷಿಪಳ್ಳಿ | ಯೋಳಗೆಮೃಗಾಯಣವೆಸರ ||
 ತಳೆದತಾಪಸಗೆ ವಿಶಾಖೆವೆಸರನಾಂತ | ಲಲನೆಗೆಸಂಭವಿಸಿದನು ||೩೮||
 ಗೌತಮನೆಂಬಪೆಸರನುರತಳೆದುಮ | ತ್ವಾತಮೋಳಗಾಚುಸಿ ||
 ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸುದರ್ಶನವೆಸರನಾಂ | ತೀತನೀಗಭೂಪಾಲ ||೩೯||
 ಹಿಂದಣಭವಬದ್ಧವೈರಮನೇಮನ | ದಂದುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ||
 ಸಂದೇಹಮುಲ್ಲದೆಘೋರೋಪಸರ್ಗಮ | ನಿಂದುನಮಗೆ ಮಾಡಿದನು ||೪೦||
 ಎಂದುನುಡಿದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠರನುಡಿಗೇಳಿ | ಸಂದಸುದರ್ಶನವ್ರತವ ||
 ಅಂದವರಿಂದ ಸುದರ್ಶನದನುಜನಾ | ನಂದದಿಂ ತಾಂತಾಳಿದನು ||೪೧||
 ಎನುಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯಿಂತೆಂದನೆಲೆದೇವ | ನನಗೆನನ್ನ ಯಪೂರ್ವಭವವ ||
 ಮನದೊಂದು ಪೇಳಿಮೆಂದುಕೇಳಿದೊಡಾ | ಮುನಿನಾಥನಿಂತುನುಡಿದನು ||೪೨||
 ಸುರುಚಿರಕೌಶಲದೇಶದಯೋಧ್ಯಾ | ಪುರದೊಳು ವೈಶ್ಯವಲ್ಲಭನು ||
 ಉತುತರದಾನಿ ಜಿನೇಂದ್ರದತ್ತನೆಂಬ | ಪರದನುಪೇಸರ್ವಡೆದಿರುತ ||೪೩||
 ಒಂದುದಿನಕೆ ನೂರು ಹೊನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು | ಬಂದು ಜಿನೇಂದ್ರವೂಜಿಯನು ||
 ಸಂದಭಕುತಿಯಿಂದಿಜಂಬಿಜಿಯಿಲ್ಲದಾ | ನಂದದಿ ಮಾಡಿಸುತಿಹನು ||೪೪||
 ಈತರದಿಂ ಜಿನವೂಜಿಯಮಾಡಿ ನಿ | ಖ್ಯಾತನಾಗಿದೊಂದುಮಗಲು ||
 ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಡಗಿನವ್ಯವಹಾರವ | ನಾತನು ಮಾಡಲೆಂದೆಣಿಸಿ ||೪೫||
 ತನಗತಿಹಿತವಸವ್ವಾರುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ | ವನೋರ್ವಪಾರ್ವನಕರೆದು ||
 ದಿನಚರಿ ನೂರುಹೊನ್ನ ಸವೂಜಿಯಮಾಡಿ | ಸೆನುತಲಘುಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ||೪೬||
 ವರುಷಷಣ್ಮಿರಡಕೆ ತಕ್ಕ ವಿತ್ತಮನಾ | ಪರದನವನವತಮಾಡಿ ||
 ಪರದುಗೆಯ್ಪಿನೆಂದುಪಡಗೇರಿಯತ್ಯಾ | ತುರದಿಂದವಪೋದನಿತ್ತ ||೪೭||
 ೪ ವೈಶ್ಯಪತಿ ತನ್ನ ವತಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರ್ಥ | ದೇವಸ್ವಮೆಂದುಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಬಾವಿಸದಾರುದ್ರದತ್ತನಾಪೂಳಲವೇ | ಶ್ಯಾವಾಸದೊಳಗನವರತ ||೪೮||
 ನರಶಿಲ್ಪದುರ್ಜನಿಪಂದದಿವೇಶ್ಯಾ | ತರುಣಿಯಗರ್ವವಿತ್ತವನು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಗುಡುವದುರ್ವರ್ತನವನು ತ | ತ್ಪರದತಳಾರರುಕಂಡು ||೪೯||
 ಇವನತಿಪಾತಕಿಯಿದಮೇಲೆಪಾರ್ವನು | ಇವನಕೊಲ್ಲುಬಾರದಿವನು ||
 ಅವನೀಸುರವಂಶಕ್ಕೆ ಹೊರಗೊಂದು ಮ | ತ್ವನನೂರಿಂತೆಗುಳಿದರು ||೫೦||

ಪೊಲೆವಟ್ಟು ಪೊಳಲಿಂ ಪೊರಮಡಿಸಿಕೊಂ | ಡಲಸದೊಂದಡವಿಯೊಳಿರ್ಪ ||
 ಕುಲಗೆಟ್ಟು ಬೇಡವಳ್ಳಿಯ ಪೊಕ್ಕಿದಾರ್ | ಬಳಸೊಂದಾಸೊಂದುಸುಗಲು ||೫೧||
 ವನಚರೊಡಗೂಡಿಯಾಗಲಿಯಜೀವ | ದಸವಕಳ್ಳಿಯು ತನುರಲು ||
 ಅನಿತರೊಳಾಪೌರಲ್ಲಿಹುಯ್ಯಲುಬಂದು | ಕನಲಿಕೊಂದರು ತನ್ನ ನಾಗ ||೫೨||
 ಸಾವಹಡೆಡು ಸಪ್ತಮನರಕದೊಳೊಗೆ | ದಾವರಿಸಿದ ದುಃಖವಂಡು ||
 ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಸಮುದ್ರೋಪಮಾಯುಷ್ಯ | ತೀವೆಮತ್ತಲ್ಲಿಂದಬಂದು ||೫೩||
 ಲವಣಬಲಿಯೊಳಗಾನಾರಕಸ್ತು ಸಂ | ಭವಿಸಿ ತಿಮಿಂಗಿಳನಾಗಿ ||
 ತವೆಯದವಾಪವನಿರದೆ ನರವಿಕೊಂಡು | ಜವನಾಚ್ಚೆಯಂತಾನಳಿದು ||೫೪||
 ಪಿರಿದುದುಃಖಮನೀವಪಪ್ಪಮನರಕದೊ | ಳಿರದೊಗೆದಿಸ್ತತ್ತಿರಡು ||
 ವರಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯವ ತೀರ್ವನ್ನ | ಬರ ಜೀವಿಸಿಯಲ್ಲಿಸತ್ತು ||೫೫||
 ಅವನಭಯೊಳು ಮುಂಪೇಳ್ಮಿನಾನಾಗಿ ನಾ | ನಾನಿಧಮಪ್ಪಮಾನ್ಯನು ||
 ಓವದೆತಂದೈದನೆಯನರಕಬಲ | ದೋವರಿಯೊಳು ಸಂಜನಿಸಿ ||೫೬||
 ಅದರೊಳು ಪದಿನೇಳಣವೋಪಮಕಾಲ | ಪುದಿದದುಃಖಮನನುಭವಿಸಿ ||
 ಒದವಿದಮರಣದಿ ಮಾತಂಗರಿಪುವಾಗಿ | ಉದಯಿಸಿ ಬಹುಪಾಪವಡೆದು ||೫೭||
 ಮರಣವಡೆದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ನರಕವನು | ಸಾರಿಮತ್ತೆತಿದುಃಖವನು ||
 ಈರೈದುಕಡಲನ್ನ ಮಸ್ಪಾಯುಷ್ಯವು | ತೀರುವನ್ನ ಬರುಂಡುಸತ್ತು ||೫೮||
 ಉರುತರದೃಷ್ಟಿವಿಷೋರಗನಾಗಿದು | ಧರವಾಪಮನುರಹಡೆದು ||
 ಪರಣವಬಟ್ಟು ಪೊರಸೆಯ ನರಕದೊಳು | ಧರವಪದಿಂ ಸಂಜನಿಸಿ ||೫೯||
 ಏಳುಸಮುದ್ರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಂಬರ | ಹೇಳಬಾರದದುಃಖದೊಳು ||
 ಆಳುಮುಳುಗುತಿರ್ದ ಸತ್ತುಬಂದೊಂದು ಶಾ | ದೂಲನಾಗಿ ಸಂಜನಿಸಿ ||೬೦||
 ಎಡೆನಿಡದತಿಹಂ ಸೆಯೊಳು ಜೀವಿಸಿ ಮತ್ತೆ | ಮಡಿದರಡನೆಯ ನರಕವ ||
 ಜಿಡೆಯ್ದಿ ಮೂರುಸಮುದ್ರೋಪಮಾಯುಷ್ಯ | ಉಡುಗುವನ್ನ ಬರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ||
 ತನುವಜಿಟ್ಟೊಂದು ಗರುಡನಾಗಿಬಂದು ಸಂ | ಜನಿಸಿಜೀವಿಸಿಯಂಗವಳಿದು ||
 ಘನತರಮಪ್ಪ ದುಃಖವೇರದೊಂಡೊಂ | ದನೆಯನರಕದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ||೬೨||

ಒಂದು ಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯವನುಂಟು | ಹೊಂದಿ ಮತ್ತೀಭೂಮಿಯೊಳು ||
 ಒಂದಾನೊಂದು ಭೇರುಂಡವಹಗನಾಗಿ | ಕೊಂಡು ಸಕಲಜೀವಿಗಳನು ||೨೩||
 ಬಳಿಕಳಿದವನೀತಳದ ಕುಯೋನಿಗೆ | ಳೊಳಗೊಂಡುಳಿಯದತೆರದಿ ||
 ತಳುವದೆ ಹುಟ್ಟಿಸಾವುತ ಭವವನದೊಳು | ತೊಳಲುತ್ತದುರಿತೋಪತಮದಿ ||೨೪||
 ಕುರುಚಾಂಗಣ ವಿಷಯದ ಹಸ್ತಿನಾವುರ | ವರದೊಳು ಗೌತಮಕುಲದ ||
 ವಿಯು ಕೌಶಿಷ್ಯನಂಬೋರ್ವ ಮುನಿಗೆ ಸೌಂ | ದರಿಯೆಂಬಳವನವಲ್ಲಭಗೆ ||೨೫||
 ಜನಿಸಿ ಸ್ವಗೌತಮವೆಸರಾಂತು ನೆರೆಬೆಳೆ | ವನಿತರೊಳಗೆ ತಾನೆಸಗಿದ ||
 ಘನಪಾಪಫಲದಿಂದ ಜನನೀಜನಕ ಬಂಧು | ಜನಮೆಲ್ಲ ಜವಪುರಕ್ಕದೆ ||೨೬||
 ಉಡಲಿಲ್ಲಣವಿಲ್ಲದರಿಂದುದರಾಗ್ನಿ | ಯೊಡಲಸುಡಲು ಬಗ್ಗರೆಯು |
 ಹಿಡಿದು ಪುರದಕೇರಿಗಳೊಳು ಭಿಕ್ಷುವ | ಕೊಡಿಯೆಂದು ಬೇಡುತ್ತನು ರಲು ||೨೭||
 ದುರಿತವಶದಿತನಗಾರುಭಿಕ್ಷುವ ಕೊಡ | ದಿರಲಾವುರದತಿವ್ವೆಯೊಳು ||
 ಸುಬಿಂದೆಬಲುಗೊಳುಗಳನಾಯ್ತು ತಾನುಣು | ತಿರಲಾಗ ಕಂಡಕಂಡವರು ||೨೮||
 ಮನುಬರೂಪಿನ ಪಂದಿಯಿಂತಿದೆನುತ ವುಂ | ಜನಮೆಲ್ಲದಡಿದೊಣ್ಣೆ ಗೊಳಲು ||
 ಘನತರಮಪ್ಪ ಭೀತಿಯೊಳೊಡಿಯೊಂದೆಡೆ | ನಿಲಲನಿತರೊಳಾವುರಕೆ ||೨೯||
 ಕಾನನದಿಂದಚರಿಗೆಗೆಂದು ಸಾಗರ | ನೇನನೆಂಬೋರ್ವ ಮುನೀಶ ||
 ಭೂಸುತಬರಲದನಾಸ್ತ್ರಗೌತಮಕಂಡು | ಮಾನಸದೊಳಗಿಂತುನುಟದ ||೩೦||
 ಜಗದ್ಬಡವರೊಳಗಾನೆ ಬಡವನೆಂದು | ಬಗೆದಿರ್ವನೆನ್ನಿಂದಮಿಪನು ||
 ಮಿಗಿಲಾದ ಬಡವನಾಗಿವನೆಯಿವನನೀ | ನಗರಿಯವರುಕಾಣುತ್ತವೆ ||೩೧||
 ಎನ್ನ ಕೊಲುವತೆರದಿಂದೀಸಾಪಿಯು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು ರಂತದನು ||
 ತಾನೊಡನೆಯ್ದಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಮುನಿಪನ | ಬೆನ್ನೊಳವನು ಬರುತಿರಲು ||೩೨||
 ಆನಗರಿಯ ವೈಶ್ರವಣವೆಸರಸಟ್ಟೆ | ಸಾನುರಾಗದೊಳಾಮುನಿಗೆ ||
 ಆಸತನಾಗಿ ನಿಲಿಸಿ ನಿಜಗೃಹಕಾಗಿ | ತಾನೊಡಗೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ||೩೩||
 ಈವಿಧವನುಕಂಡಜ್ಜರಿಯಿಂ ನೆರೆ | ಭಾಮಸುತಾಸ್ತ್ರಗೌತಮನ ||
 ಆ ವರಮುನಿಕಂಡನನಘನುಪಶಾಂತ | ಭಾವವನನಧಿಯಿಂದಿರಿದು ||೩೪||
 ಕಡುಮರುಕದಮನದಿಂದವನನುಮನ | ಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಯನ್ನ ವನು ||
 ಕೊಟಿಸಲುಕಸುನೊಳಗೆ ಕಂಡರಿಯೆನೆಂ | ದೊಡಲೊಡಸಂತುಂಟುಬಳಿಕ ||೩೫||

ಆವರ್ಣಿಯಬೆನ್ನ ಬಿಡದನುದಿನತನ್ನ | ಜೀವನಹೊರೆವುತಮಿದು ||
 ಆವೃತ್ತಮಮಪ್ಪ ರೂಪಧರಿಪೆನೆಂಬ | ಭಾವನೆಯವಗೆ ಪುಟ್ಟಿದುದು ||೨೬||
 ಅದನಾಮುನಿಸತಿಯವಧಿಬೋಧನಿರಿ | ದೊಡವಿದಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ||
 ಸದಮಲತರಮಪ್ಪ ಚಾತರೂಪವನುಸಂ | ಮುದದಿನವಗೆ ಪಾಲಿಸಿದನು ||೨೭||
 ಪ್ರೀಗಾತಮನುಬಹೆಸರನವಗೆ ಕೊಡ | ಅಗ ಕೊಂಡಾ ಸುವ್ರತವನು ||
 ಚೇಗೆಮಾಡದೆಪಲಕಾಲ ತವಸುಗೆಯ್ದು | ನೀಗಿದನಾಮುನಿತನು ||೨೮||
 ಈವಿಧದಿಂತನುವನು ಬಿಮುಖನವ | ಗ್ರೈವೇಯಕದೊಳುಸಂಜನಿಸಿ ||
 ತೀವಿದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಬುಕಾಗರೋಮಕಾಲ | ಪ್ರೋವದೆಯಹುದಿಂದ್ರನಾಗಿ ||೨೯||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಸುಖವನುಂಡದಸರಿ | ಹರಿಸಿಯಿಂತಪ್ಪ ಸಿರಿಯನು ||
 ಧರಿಸಿಯಂಥಕವೃಷ್ಟಿಭೂಪನೀನಾದೈ | ಯುರಸುಕೃತದಫಲದಿಂದ ||೩೦||
 ಎಂದುಪೇಳಲು ತನ್ನ ತನುಚಾತರು ಹತ್ತು | ಮಂದಿಕಮಾರರಭವವ ||
 ಕಂದರ್ಪವಿಜಯ ಬೆಸೆಸಿಮನಲಮರಿ | ತೆಂದು ನುಡಿದರರಸನೊಳು ||೩೧||
 ಭದತಫೂತದಾಂವಿಸಿತಾರ್ಥಬಂಡದ | ಸುರುಚಿರಮಲಯದೇರದೊಳು ||
 ಪುರನೊಪ್ಪುತಿಹುದು ಭದ್ರಕಮೆಂಬುದದನಾಳ್ವ | ಧುರಧೀರಘನರಥನೃಪತಿ ||೩೨||
 ಅದರೊಳು ಧನದೇವನೆಂಬವನಿಕ್ಕತಿ | ಮದನಸದೈಶನಿಹನವಗೆ ||
 ಸದಮಲಶಶಿನಿಭಮುಖಿ ನಂದೆಯೆಂಬೋರ್ವ | ಸುದತಿರಂಜಿಸುವಳಂತವರ್ಗೆ ||೩೩||
 ತನುಜರು ಧನದೇವ, ಧನದತ್ತ, ಜಿನದೇವ | ಜಿನಪಾಲನರ್ಹದತ್ತ ||
 ಜಿನದತ್ತನರ್ಹದತ್ತಾ ಸನುಸ್ರಿಯದತ್ತ | ಮನುಧರ್ಮರುಚಿಯೆಂಬವರು ||೩೪||
 ಜನಿಯಿಸಲವರಂತರದೊಳು ಪ್ರಿಯದರು | ಶನ ಜ್ಯೇಷ್ಠೆಯೆಂಬೊಂದುಹೆಸರ ||
 ವನಿತೆಯರುದಯಿಸಿ ಜನನೀಬನಕುಗೆ | ಯನುರಾಗವನುಮಾಡುತಿರಲು ||೩೫||
 ದನವೊಂದರೊಳೋರ್ವಮುನಿಯಾಸಗರಿಯ | ಒನಕುಬಲಧನದೇವ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನಿಜಜನ | ವನಿತಸಹಿತನಡೆತಂದು ||೩೬||
 ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿಸದ್ದ ಮೃದತೆರನನು | ಘನವಾಗಿಕೇಳಿನಿರ್ವೇಗ ||
 ಮನದೊಳು ಜನಿಯಿಸಲವರೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ | ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಧರಿಯುತ ||೩೭||
 ಸದಮುಖಮನೀವಮುಕ್ತಿಗೆ ಧನದೇವ | ನಂದ:ಪೋದನುಬಳಿಕಿತ್ತ ||
 ಮುಂದಣಭವಕೀಮಕ್ಕಳು ಸುತರಾಗ | ಲೆಂದು ನಿದಾನವಮಾಡಿ ||೩೮||

ಧನದೇವನಬಲಿ ಮುನಂಜಿಮುಕ್ತಳುಗೂಡಿ | ಬನನುತಮವೃತ್ತವನು ||
 ಅನುಮು. ದದಿಂಮಾಡಿತಾಮೆಲ್ಲರಳಿದಾ | ಘನತಳಸೌಖ್ಯಮುನೀನ ||೮೯||
 ಪದಿಮೂರನೆಯಾನತಕ್ಕಲ್ಲದೊಳು ಪುಟ್ಟಿ | ವಿದಿತಮುಖನಿಸ್ವತ್ತು ||
 ಉದಧಿವಸನಾನಾಯುಷ್ಯಂಬರಮುಂ | ಡೊಡವಿದಾಯುಷ್ಯವೃತ್ತಿರೆ ||೯೦||
 ಧನದೇವನಬಲಿಸುಂದಿಯಲ್ಲಿಂಬಂದು | ಸಿನಗೆಮುಚ್ಚದ್ರೆನೆಸರಿಸ ||
 ನಸಿತೆಯಾದಳು ಮತ್ತನಳಬಿಸಿರೊಳಂ | ದಿನ ನನನಂದನರೆಯ್ತಿ ||೯೧||
 ಅಂಬುಧಿಸುಬಯನಾವಿಯ ಸುಕುಮಾರಕ | ರೊಂಬತ್ತುಮಂದಿಪುಟ್ಟಿದರು ||
 ಬಿಂಬಾಭವೆಯಾನ್ಯಾದ ಕ್ಷಿಯಾಚ್ಚೇಷ್ಟೆ | ಯೆಂಬವರಲ್ಲಿಂದಬಂದು ||೯೨||
 ಕೊಂತಿ ಮಾದ್ರೆಯರಂಬ ಸುತೆಯರಾದರು ಭೂ | ಕಾಂತಕೇಳಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ||
 ಇಂತಿದಿವರ ಬನ್ಯನುಮೇವನಬ | ನ್ತಾಂತರವನು ಸೇನ್ಯವಿಗ್ನ ||೯೩||
 ಅಗ್ರಮೆನಿಸ ಕುರುಭವೆಯ ಸಲಾಶಕೂ | ಟಗ್ರಾಮೊಳು ದೇದಶಾಸ್ತ್ರ ||
 ಮುಗ್ರವನು ಮೋಮತರ್ಮನಂದೆಂಬ ಗು | ಗಾಂಗ್ರಣಿ ಪಾರ್ವನೊಪ್ಪಿದನು ||೯೪||
 ಆ ನುತಗುಣಿ ಸೋವಶರ್ಮಗಗ್ಗಲೆಯೆಂಬ | ಮಾನಿಸಿಯೆವದಿಪನವರ್ಗ ||
 ಸೂನುಜನಿಸಿದನು ಸಂದಿಯೆಂಬೋರ್ವನ | ನೂನಪಾಪೋಪಾರ್ವತನು ||೯೫||
 ಕೆಟ್ಟಪಾಸಿಯು ಸಂಜುಸಿಲವರು ರೋಗ | ವಟ್ಟಾ ಅಗ್ಗಲೆಯೊಡನೆ ||
 ಹುಟ್ಟಿದಣ್ಣನು ದೇವಶರ್ಮಗಾಮಗುವನು | ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡತ ಸತ್ತರತ್ತ ||೯೬||
 ಮುದುಂದ ಸಾಕಿಯವಗೆ ತನ್ನಣುಗಿಯ | ಮದುವೆಯಮಾಡುವೆನೆನಲು ||
 ಅದನಂದವನ ಕುರೂಬಗವನ ತಾ | ಯೊದಂದ ಹೇಸಿಕೆಯಿಂದ ||೯೭||
 ಆ ಮಗನು ತನ್ನ ಗಂಡನರಿಯದಂತೆ | ಸಾಮವಮಾಡವೆಯವನು ||
 ಕಾನುಸದೃಶಸೋರ್ವ ಪಾರ್ವನ ತನುಬಗೆ | ಪ್ರೇಮದ ಮದುವೆಮಾಡಿದಳು ||೯೮||
 ತನ್ನವಿದ್ರೂಪಿಗೊಡಂಬಡದಾಹಣ್ಣ | ನನ್ನಿಗಿತ್ತರೆಂಬುದಕೆ ||
 ತನ್ನ ತಾನೇಹೇಸಿಯಾನಾದಿಮನದೊಳು | ಖಿನ್ನನಾಗಿರಲದನಂದು ||೯೯||
 ಆ ದೇವಶರ್ಮನುತನ್ನಕಿರಿಯ ಮಗ | ಇಾಮೊಡಮಾನಿನಗೀನೆ ||
 ತೇದವೇತಕೆ ಮನದೊಳಗಿಂದಳಿಯನ | ಸಾದರದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸೆ ||೧೦೦||
 ಅದನಂದಾಹಣ್ಣೆನ್ನನೀಪಾಪಿಗೆ | ಮದುವೆಮಾಡಿದ ಮರುದಿನವೆ ||
 ಅಂದಿದೆ ದುರ್ಮರಣವಮಾಡಿಕೊಂಬೆನೆಂ | ದೊಡವಿದಬೆಂಕೆಯೊಳಿರಲು ||೧೦೧||

ಒಂದುದಿವಸಬಿಸಿಲೊಳುಪೋಗಿ ಬಲುಹುರು | ಪೊಂದಿದಮೈಯೊಳು ಜೆಮರು ||
 ನಿಂದುಕನಿತುಮಿಗೆಮಲವುಣ್ಣಲಾಕ | ಗ್ಲೆಂದಸುರಿವ ಜಾರಿನಿಂದ ||೧೦೨||
 ಕೊರಟುದಲೆಯ ಕೊಳೆನಾರುವಕಜ್ಜಾಯ | ಸುರುಟುಕಿವಿಯ ಸುಂಠಿವೆರಲ ||
 ಕಿಂದುಕಿನಿಕೆ ಹತ್ತಿದಹಲ್ಲುಂಟುಗಿದೊಂ | ದುರಡಕುನುಂಗಿದಬೆನ್ನ ||೧೦೩||
 ಬತ್ತಿದಬಡಪೊರವಾರ ಬಲ್ಲೆರೆಸುತ್ತಿ | ಹತ್ತಿದಮಿಕ್ಕಿಗಾಲುಗಳ ||
 ಕೊತ್ತಿಗಣ್ಣ ಕೋತಿಯುಸುನಡಪ್ಪಡೆ | ಪತ್ತಿಸುತೆನಹೆದೆಯಿಂದ ||೧೦೪||
 ಬಾತಕೆಕ್ಕೆಯ ಬಲುಮುಕ್ಕರಿಹೊಜ್ಜೆಯ | ಓತಿದಲೆಯ ಕೀನಡಸಿಯ ||
 ನಾತವಡೆದ ತನುಸು ಸ್ಥಳ ಮೂಗಿನ | ಭೂತವೆ ನಡೆತಪ್ಪಂತೆ ||೧೦೫||
 ನುನೆಗೆಬರಲು ಕುಡಾವಿದೊ ಸಿಗೆ | ಮನಮೊಳುಮಿಗೆಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ||
 ಘನನಾಳಿಕಾರುವ ಕಸ್ತುಕಿಯನುಕಂಡು | ಜನಕನವಕಮೆಪ್ಪಿಸಿ ||೧೦೬||
 ಹೊಳೆಗೆಪೋಗಿ ಮೈಮಂಡೆಯ ಹಸನಾಗಿ | ತೊಳೆದು ತಿರುಗಬರಹೇಳಿ ||
 ಹಳೆಯಬೆಣ್ಣೆಯ ತಲೆಗಟ್ಟರಿಸಿನವನು | ತಳಿದೊಂದರಮೆಯ ಮೊದಲಿ ||೧೦೭||
 ಕಳುವೆ ಬರುತ್ತಿರಲಾ ಊರೊಳಗೋರ್ವ | ರುಯಬೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಬಳಸಿಯಾಡುವ ಜೀದಿಯ ನಾಟಕವನು ಕ | ಕ್ಷಣಿಸಿ ನೀರಕ್ಕನುತಿರಲು ||೧೦೮||
 ತಾನದನೀಕ್ಷೆ ಸೆಸೆದು ಬರುತ್ತಿರ | ಅನಿರಮಯೋಗೋರ್ವಕಂಡು ||
 ಈ ನವವಿಧ ಜೋಹುವನೋಡಿ ನೀವೆಂದು | ತಾಪತಿ ಪಾಸ್ಯಮನಾಡೆ ||೧೦೯||
 ಭರದಿನೆಲ್ಲರು ತಗುಳಲುಪೋಗಿ ತಾನೊಂದು | ಮೂರನೇರಿಸೋಡುತಮಿರಲು ||
 ಉರಿವ ಬಿಸಿಲುತಾಗಿಯಾಮಂಡೆಯ ಜಿಣ್ಣಿ | ಕರಗಿ ಕಸಿತುನೋಡುವವರ ||೧೧೦||
 ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ ಹಸುತುಬೀಳಲಂತದ | ಕಂಡು ಹೇಸಿದಾಣೆಯಿಂದ ||
 ಕಂಡಕಂಡವರಡಲಿಳಿದಲ್ಲಂ ಕಾಲು | ಗೊಂಡೋಡ ಕಡುಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ||೧೧೧||
 ಅರೆನ್ನ ಬೈದೊಡವಾರೆನ್ನ ಕೊಂದೊಡೆ | ಬಾರಿಸರಾರನುಕಾಣೆ ||
 ಕ್ರೂರಕರ್ಮ ನನಗಿಂತಪ್ಪಸಂಸಾರ | ದಿರವೇ ಎಂದೋಡಿಬಂದು ||೧೧೨||
 ಒಂದಡವಿಯಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿಂಬೀಳುವೆನೊ | ದೊಂದುಕಮ್ಮರಿಯನು ಎರಿ ||
 ನಿಂದು ಕೆಳಗೆನೋಡಿ ಚಕಿತಹೃದಯನಾಗಿ | ಯೆಂದುಜಾನಿಸತೀರ್ಥನವನು||೧೧೩||
 ಅಂತಕನವನ ಎದ್ದೊಪಿಗೆ ಹೇಸಿಕೆ | ಯಂತಾಳಿಯೊಳಕೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||
 ಅಂತಲ್ಲದೊಡೆ ತನ್ನ ನಾವಿಗೇನಿಯವ | ನಂತರವನು ಮಾಡುವನೆ ||೧೧೪||

ಆ ಗುಂಡಿನಡಿಯೊಳು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ || ಯೋಗನಿಸ್ತಾ ಪರರಾಗಿ ||
 ಯೋಗಿಯು ಗಲಮಿಠಲಿಯವನ ನೆಳ | ಶಾಗಜೀಳು ದಿಟ್ಟಿದರೆದು ||೧೧೫||
 ಹಿರಿಯಾತಶಂಬನಂಬಾಮುನಿಲಕನಾ | ತರುಣನಿರ್ನಾಮಿಕನೆಂಬ ||
 ವರಶಿಷ್ಯಮುನಿಗಿಂತೆಂದ್ನೀನೆಳಲಾತ | ನಿರದನನುಗೆ ಮುರುಭವಕ ||೧೧೬||
 ತುದೆಯಾಗುವನಿದುನೆಲೆಯೆಂದಲ್ಲಿ | ಬಂದು ಕಮ್ಮರಿಯನು ಏರಿ ||
 ಸಂದಿರ್ದಾ ನಂದಿಯನೆಯ್ವಿ ಯವನೊಳಿಂ | ತೆಂದರು ಹಿತವಾಕ್ಯದಿಂದ ||೧೧೭||
 ಎತ್ತಿ ಸಂದಿರ್ದ ಪೆಯೆನೆಕೇಳ್ದಾ | ವ್ಯಾಕುಲನಾಪ್ರಸಂಹವನು ||
 ಆ ಕಂಠುಹರರೊಳು ನುಡಿಯಲಿಂತೆಂದರು | ಲೋಕೈಕಹಿತಮುಪ್ಪನುಡಿಯ ||೧೧೮||
 ಎಲೆಸಂದಿಸಮ್ಮರೂಪನು ನೀನುತಳೆದೊಡೆ | ಸುಲಲಿತಮಪ್ಪನಾಭಾಗ್ಯ ||
 ಸೆಲೆದೊರಕುವುದು ನಿಶ್ಚಯಮೆನಕೇಳ್ದದ | ಸೂಪದೈಕೈಕೊಂಡುಳಿಕ ||೧೧೯||
 ಮುನಿಗಳವರು ಪಾಲಿಸಿದಸುವ್ರತವನು | ಇನಿಸುಮಿರದೆಬಗೆಗೊಂಡು ||
 ದಿನಚಾರ್ಯದರೊಳು ನೆಗಳಿಸನ್ನವನದಿ | ತನುವವಿವರ್ಜನೆಗೆಯ್ತು ||೧೨೦||
 ತುಂದಿದಸೌಖ್ಯವನೀವ ಮಹಾಶುಕ್ರ | ವೆಂಬವಗ್ಗದೊಳುಸಂಜನಿಸಿ ||
 ಇಂಬಾದ ಈರೆಂಬಜ್ಞೋಪಮಾಯುಷ್ಯ | ತಂಬುವನ್ನತಿಮುಖವುಂಡು ||೧೨೧||
 ಬಂದೀಗಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ಸ್ವಪತಿನವ | ಕಂದರ್ಪನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳು ||
 ಸೌಂದರ್ಯುತನಾಗಿ ವಸುದೇವವೆಸರಾಂತು | ನಂದನನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದನು ||೧೨೨||
 ಎನಲುತನಗೆಮನದೊಳು ವೈರಾಗ್ಯಸಂ | ಜನಿಸಿ ಜಿನಪನ್ನೋಗರಗಿ ||
 ಮನೆಗೆಯ್ದ ಶರಧಿವಿಜಯಗೆ ಭೂಭಾರಮ | ನನುಮುದದಿಂಹೊರಿಸಿದನು ||೧೨೩||
 ಸರಪತಿಯೊಡನ್ನೈನೂರ್ವರಸುಗಳು | ವೆರಸಿಯಂಧಕವೃಷ್ಟಿ ಸ್ವಪತಿ ||
 ಗುರುಪುಪ್ರತಿಷ್ಠರಕೈಯಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯ | ಧರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನೆಯ್ದಿದನು ||೧೨೪||
 ಎರನುದಾರನುತ್ತಮಶುಚಿ ಘನಗಂ | ಭೀರನುತ್ತಮಬೋಧಯುತನು ||
 ಚಾರುಚರಿತ್ರನೆಯ್ದಿದನು ಮುಕ್ತಿಯನಾ | ವಾರಮದಾಪಹರಣನು ||೧೨೫||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಸಂಧಿಗಳೇಳು ||೧೨೬||

ಏಳನೆಯ ನಂದಿ ನೆಂಪೂರ್ಣಂ.

೮. ವಸುದೇವ ಶೃಂಗಾರವರ್ಣನಾನಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮಂಲಿಕೇಲತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ಸೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತೈರಗುವೆನು ||೧||
 ಸ್ವಾರ್ಥಮೆನಿಸುವ ಶೌರೀಪುರದೊಳಗೆ ಕೃ | ಏರ್ಥದೇಶಮನಾಳುತಿರಲು ||
 ವಾರ್ಥವಕುಲ ಮಸ್ತಕಮಣಿವಿನಯಸ | ಮರ್ಥಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ||೨||
 ವಾರಿಧಿವಿಜಯನೃಪತಿಗಾಂಭೀರ್ಯದಿ | ವಾರಿಧಿಯನು ನೆರೆಗೆಲಿದ ||
 ಕಾರಣದಿಂದಾ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವು | ಸೇರಿದುದಿಳಿಯರಿಕೆಯೊಳು ||೩||
 ಆದೇಯಮೂರ್ತಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಧರ | ಣೇದಯಿತ್ತೇಶನೊಳೊಸದು ||
 ಸೋದರರೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿಕುಮಾರರು | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆಕೂಡಿಹರು ||೪||
 ಅಂತವರಿನೆರೆಕಿರಿಯನು ರೂಪಜ | ಯಂತನು ವಸುದೇವಕುವರ ||
 ಕಾಂತಾಚಿತ್ತಚ್ಚೋಂಚಂದ್ರಮನುರೆ | ಸಂತಸದಿಂದಿರುತಿಹನು ||೫||
 ಪ್ರಾಯವೇರದಮುನ್ನು ತರುಣಿಯರುಗಳ ನಿ | ಕಾಯವನೊಲಿಯಿಸಿಕೊಂಬ ||
 ಆಯತಿಕೆಯ ಚಿಲ್ಲಿಕೆಯಾ ವಸುದೇವ | ರಾಯಕುವರಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೬||
 ವನಕರಿಗುತ್ತಮಮದವೇರುವವೋಲು | ಜನತಾಧೀಶನಂದನಗೆ ||
 ಮನುಗುವ ಏರುಂಜವ್ವನವೇರಲು | ನನೆವಿಲ್ಲಿಗೇರಿತುನಾರಿ ||೭||
 ಇಂತು ಒಂದಾನೊತ್ತಮೊದಲ ಜವ್ವನದೊಳು | ಕಂತುಸಿದ್ಧಶವಸುದೇವ ||
 ಸಂತಸದಿಂ ತನ್ನ ಣೆಯದಮಕ್ಕಳ | ಸಂತತಿಯನು ಕೂಡಿಹನು ||೮||
 ನಟಿಯಸುತರಸಿನ ಮನಕೆಸಂತಸಮಾಳ್ಳ | ವಿಟ ವಿದೂಷಕ ನಾಗರಿಕ ||
 ನಟಕಪಂಡಿತಪರಹಾಸಕಾದಿಗಳು ನಿ | ಪ್ಪುಟಲತೆಯಿಂ ಕೂಡಿಹರು ||೯||
 ವಾರದೊಡಿಗೆಗಳ ದೇಸೆಯನರಿದು ಶೃಂ | ಗಾರವಮಾಡಿಕುವರನು ||
 ನಾರಿಯರೆರ್ಡೆಯೊಳಗಾನಗರಿಯ ಕೇರಿ | ಕೇರಿಯೊಳಗೆತಿರುಗುವನು ||೧೦||
 ಭಾವಿಸಿನೋಡುವ ಬಾಲಕಿಯರದಿಟ್ಟಿ | ತೀವಿಬಿಂಬಿಸೆತ್ತನ್ನ ತನುವ ||
 ಆ ವಸುದೇವನಾನೆಯನೇರಿ ವೈಖಲೊಳು | ದೇವೋದ್ರನೆನಿತೊಳುವನು ||೧೧||

ಗೊಂದಲಗಳನು ಕಾಯದಗೋಪದನೊ | ಅಂದವಡೆದಮನುಮಂಥನೊ ||
 ಕುಂದದಚಂದಿರನೋ ಎಂದಾಪುರ | ಸೊಂದರಿಯು ನೋಳ್ವರವನ ||೧೨||
 ವಾಜೆಯನೇರಿ ವಾಹಳಿನಾಡಿಮಗುಳ್ಳಾ | ರಾಜಧಾಸಯ ಕೇಲಿಗಳೊಳು ||
 ರಾಜಸಂದನರೆಡಬಲದೊಳು ಬರೆ ರಾಜ | ರಾಜಸಂದದಿತಿರುಗುವನು ||೧೩||
 ಅದೆಯದೆ ಒಂದಬಂದಸನಾ ಅಭಿನವ | ಮದನಸೆಂದಾಪುರವರದ ||
 ಸುದತಿಯರೊಳಗೊಬ್ಬರುಳಿಯದೆ ಬೀದಿಗೆ | ಅದಿರದೆ ಒಂದು ನೋಡುವರು ||೧೪||
 ಕೇರಿಕೇಲಿಯು ಮನೆಮನೆಯಂಗೂದೊಳು | ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರೆಯ್ಯುಂಟು ||
 ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯವೊ ಈನಗರಿಯೆಂಬಂತಾ | ಮಾರಭಿಧವನೀಕ್ಷಿಸಿದರು ||೧೫||
 ಸ್ವರಸೆಡಸೆಯವತಾರವಕ್ರೈಕೊಂಡ | ಪರಿಯೊಳಗಾಸಗುಯೊಳು ||
 ತಿರುಗುವರಾಜಕುಮಾರಸನಾಪುರ | ತರುಣಿಯರೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸುವರು ||೧೬||
 ಪೋಗದಿರಂಬತ್ತಿಯ ಮಾತಕ್ಕೇಳದೆ | ಬಾಗಿಲವರ ಹೊರನೂಂಕಿ ||
 ಈಗಮಗುಳ್ವನೆಂದೆಯ್ಯುಂಟುನೋಡುವ | ರಾಗಾಧರೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೧೭||
 ಬಾರಿಪಗಂಡಮಗಳ ಬಗೆಗೊಳ್ಳರು | ಕೂರಸಿಗಳನೆದೆಗಿಡರು ||
 ಸೀರೆಕಳೆಯಲೇಸಂದರಿಯರು ಪುರ | ನಾರಿಯರವನನೋಳ್ವಾಗ ||೧೮||
 ಅರಸುಮಕ್ಕಳ ಸತಿಯರು ತೊಟ್ಟುದುಟ್ಟದ | ನಿರದೆ ಬಿಮುಟು ಮಾವಲುಟ್ಟು ||
 ನೆರೆದತೊಳ್ಳಿರೊಳು ತಾಮಾತೊಳ್ಳಿರಾಗಿ ಬಂ | ದುರುಮುದರಿನೋಳ್ವರವನ||೧೯||
 ಅನ್ಯಪುರುಷರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನೆಯಾಣ್ಣರಿ | ಗನ್ಯಾಯಕಾತಿಯರಹವು ||
 ಮಾನ್ಯಗಿಡುವುದೆನ್ನದೆಮನವೆಣ್ಣಾ | ಧನ್ಯನನಂದು ನೋಡಿದರು ||೨೦||
 ಮದಿಲನಡರಿ ಮಾಡವಹತ್ತಿ ಮರಗಳ | ತುದಿಯೇರಿಯಾಪುರವರದ ||
 ಮದವತಿಯರು ನೋಡುವರಂಬರಚರ | ಸುದತಿಯರಂತಾನ್ಯವನ ||೨೧||
 ಲಲನೆಯರವನ ನೊಲಿದುನೋಡುವನೋಟ | ವಲಗಣೆಗಳಕಾಲಾಟ ||
 ಸಲಸಿದಬಗೆಯಬಲೈಯ ನೋಟಸುವೋಟ | ಗೆಲವಿಗಿಕ್ಕಿದಕಾಳಕೂಟ ||೨೨||
 ಅಂಗಡಿವೀದಿವಿಡಿದುನಡೆವಾನ್ಯವ | ತುಂಗನೆಯ್ದುವಡೆಗಾಗಿ ||
 ಹಿಂಗದೆನಡೆತಂದುದಾಸತಿಯರ ಜಾಲ | ವಂಗಭವನಜಾತ್ರೆಯಂತೆ ||೨೩||
 ಮುಟ್ಟುವಿಡಿದುನೋಡುವ ಮುಗ್ಧಸತಿಯರ | ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಕಣ್ಣೆಗಳ ||
 ಅಟ್ಟಹಿತಿಯ ಮುತ್ತಿನಬೊಂಬೆಯಂತಳ | ವಟ್ಟನಡೆದನಾನ್ಯವತಿ ||೨೪||

ಗಂಡುಗಂಡಿಗೆ ಮೋಹಿಸುವ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ಕೈ | ಕೊಂಡ ಕುಮಾರಚಂದ್ರಮನ ||
 ಗಂಡಗಾಡಿಯ ನೋಡಿದಬಲೆಯರಿಗೆ ಕಾವ | ನಂಡಲೆಯತಿಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೨೫||
 ಕಟ್ಟರಸಿಸುವರನಚೆಲ್ವಿಕೆಯನುಕ | ಣ್ಣಿಟ್ಟುನೋಡಿದಮಾತ್ರದೊಳು ||
 ಬಟ್ಟಬವ್ವನೆಯರಬಳಗಕಂಗೋಡ್ಯವ | ನಟ್ಟುಳಿಯತಿಘನಮಾಯ್ತು ||೨೬||
 ಆ ವಸುದೇವಕುಮಾರನ ರೂಪವ | ಭಾವಬಲಿದುನಡೆನೋಳ್ವ ||
 ಘಾವೆಯರಿಗೆ ತಪ್ಪರದೊಳುಕಾವನ | ಹಾವಳಿವೆಗ್ಗನಮಾಯ್ತು ||೨೭||
 ಶೃಂಗಾರಶರಧಿಶಾಂಕನರೂಪಮ | ನಂಗೊಳಿಸಂತೀಕ್ಷ್ಮಿಸುವ ||
 ಅಂಗನೆಯರ್ಗಾಪುರವರದೊಳಗೆಯ | ನಂಗನಬ್ಬರಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೨೮||
 ಅರಮಗನಾಕಾರವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರರ | ಪುರುಷರನೊಲೈನೆಂದೆಂಬ ||
 ತರುಣೀಜನದಕಲ್ಲೆ ದೆಗೋಂಟಕಾವನ | ಹರಿದಾಳಿಗೀಡಾದುದಿಲ್ಲ ||೨೯||
 ಅಲರಂಬನ ದಾಳಿ ಬವ್ವ ವಾರ್ತೆಯಕೇ | ಕ್ಕಲಸದವನನಡೆನೋಳ್ವ ||
 ಲಲನೆಯರೆದೆಯಬಲುಮೆನಾಣ್ಣಿಕೆಗೂಡಿ | ಬಲಸುತೆಗಿದುಪೋದುದಾಗ ||೩೦||
 ಕಟ್ಟಿಲವನಕರುವನವೊಲುಕಣ್ಣಳ | ವಟ್ಟರಮಗನನೀಕ್ಷಿಸುವ ||
 ಪಟ್ಟಣದಬಲಾನೀಕದಳ್ಳೆದೆಲಾಳ | ವಟ್ಟಿಯಾಯ್ತುಲರಂಜಿನಿಂದ ||೩೧||
 ಅವಳನೆಸುವೆನವಳನಿಳಿಗುರುಳಿಪೆ | ನವಳನುಮೆಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ||
 ಜೀವದೆಗೆವೆನೆಂದು ಸಂದೆಗೆಸುರಗಿಯ | ಕಾವಕೀಳುವಶರನಾದ ||೩೨||
 ಆ ಮನಸಿಜನಾ ಪೊಳಲೊಳಗಾ ಉ | ದ್ವಾಮರೂಪನನಡೆನೋಳ್ವ ||
 ಕೋಮಲೆಯರತನುಮನವನು ನಿಧೂಮ | ಧಾಮವಾಗೆರೆಸುಟ್ಟನಂದು ||೩೩||
 ಆ ಸರನಾಥಭಾಸುವನೊಸೆದೀಕ್ಷಿಸು | ಪಾನಗರಿಯನಾರಿಯರ ||
 ಮಾನವನಾಶಂಬರಿವುದಂದಹ್ಯ | ಮಾನಮಪ್ಪಂತುರುಪಿದನು ||೩೪||
 ಕೆಲರಂಬುಗೂಡಾಗಿಬಿಳ್ಳಿರೆ ಕೆಲರಲ್ಲಿ | ಯಲರಂಬಹೊತ್ತುಹೊಮ್ಮಿರಿದು ||
 ನೆಲಕುರುಳ್ಳರುಪುರಸುದತಿಯರಾಸ್ಯಪ | ಕುಲತೀಲಕನನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೩೫||
 ಮೀಟಿನಿಸುವಮುಗುಳ್ಳಣೆಯನರೂಪನಿ | ಧಾರ್ತಿಸನ್ಯಾಸನನೀಕ್ಷಿಸುವ ||
 ನೋಟಮಾತ್ರದೊಳಬಲೆಯರ್ಗಿ ವಿರಹದಾಟ | ಕೋಟಲೆಕಡುಪಿರಿದಾಯ್ತು ||೩೬||

ಅಷ್ಟಾಕ್ಷಿಲ್ಲವಂದದಿ ನಾಪವಗೆಮನ | ಪೊಡ್ಡಿ ಬಿಡದೆಸುಖಿಯಿಸುವ ||
 ದೊಡ್ಡಿ ತೆದಿಂಗಹುದೊ ಬುದು ಕೆಲಬರು | ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆಯನೆಣಿಸುವರು ||೩೭||
 ಬೆನ್ನಿ ಗನ್ನಿವಸುದೇವನಲ್ಲದೆ ನಮ | ಗನ್ನಿ ಗರೀ ಭವಾಂತರಕೆ ||
 ಜಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟೆಂದು ಭಂಷಗಳನು ರಾಜ | ಕನ್ನಿಯರೊಸದು ಮಾಡುವರು ||೩೮||
 ಚಿತ್ರಮೆನಿಪರೂಪುನಡೆದನೀರನ ಭಾವ | ಚಿತ್ರದ ಪಟಗಳ ತರಿಸಿ ||
 ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯಸುಖವಡೆಸರೊಸದು ಶತ | ಪತ್ರಾಕ್ಷಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ||೩೯||
 ಬಣ್ಣವನುಡರು ಬಂಗಾ ಗಳನು ತೊಡ | ರುಣ್ಣರಂಗವನೋಸರಿಸರು ||
 ಕಣ್ಣಿನವಿಗಯಾತನರೂ ಪನೋಡಿದ | ಹೆಣ್ಣೆಲ್ಲರಾವುರದೊಳಗೆ ||೪೦||
 ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶವು ಜೀವಗುಂಟೆ | ಬರವಾತುಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ ||
 ಪುರಮೆದತಿಯರು ಚಿತ್ತವನುಸಂಗದೊ | ಳಿಂಹಡೆದುಮೂರ್ಛೆಯನು ||೪೧||
 ಮರುವುಡಿಮದ್ವು ಮೈಯುಂಡಂತೆ ಮನಸಿಜ | ಸಿರದೇರಿಂ ಸೊಕ್ಕಿದಂತೆ ||
 ಅರಿವನುಂಗಿದನೋಹದ ಮನವೆಣ್ಣಳು | ಮರೆವರು ಮನೆಗೆಲಸವನು ||೪೨||
 ಕನಸುಮನಸು ಕನವರದೊಳಗಾಸ್ಯಪ | ತನುಜಾತನನಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ||
 ಘನಮಾದವೋಹ ನುರುಳುಗೊಂಡವೊಲುಪುರ | ವನಿತೆಯರುಗಳಿರುತಿಹರು ||೪೩||
 ಮನಸಿನೊಳಾಕುಪರನ ಭಾವರತನೋ | ಕನಸಿನೊಳವನಮರತನೆ ||
 ಅನುಕರಿಸಿರಲಂತದರಿಂದಾಪುರ | ವನಿತೆಯರೆದೆವಿಡದಿಹರು ||೪೪||
 ಅನಿತರೊಳಾಕಾಮುನಿಯರೆಲ್ಲರು ಹೆತ್ತ | ತನುಬರೆಲ್ಲರು ನೃಪಸುತನ ||
 ವಿಸುತಮಪ್ಪಾಕಾರದ ಸೌಂದರ್ಯಮ | ನನುಕರಿಸಿಯೆ ಜನಿಸಿದರು ||೪೫||
 ಇಂತುಕಂತುವ ಪಾಪಳಿಯಾವರಿಸಿದ | ಕಾಂತಾಜನನನುಕಂಡು ||
 ಚಿಂತಿಯಿಂದಾಪೌರರೊಂದೆಡೆಯೊಳುನಿಂದು | ಮಂತಣವನುಮಾಡುತಿರಲು ||೪೬||
 ಅನಿತರೊಳೋರ್ವಪಾರ್ವನು ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆ | ಜನನುತನಾಕುಮಾರಕನ ||
 ವನವೆಗೊಂಡುನೋಡಿ ಮನಸಿಜಪಾಣಕೆ | ತನುಲತೆಯನುಗುರಿಮಾಡಿ ||೪೭||
 ಉಂಬುದಬಿಟ್ಟಳು ಉಡುವುದತೊರೆದಳು | ಕೊಂಬುದನೆಲ್ಲವುಳಿದಳು ||
 ಶಂಬರುಪ್ರಭಿವಸುದೇವಕುಂಭರನ | ಪಂಬಲಸುತ್ತಾಸುದತಿ ||೪೮||
 ವಿರಹದೊಳೊಂಬತ್ತನೆಯವಸ್ಥೆಯನಂ | ದಿರದೆನ್ನಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿರಲು ||
 ಪರಿತಂದುನೋಡಿಯಿವಳು ಸತ್ತಳೆಂದತಿ | ಭರದಿಂದ ಪೊರಮುಟ್ಟುಮನೆಯ ||೪೯||

ಮೊದಲುಮಂತಣಗೊಂಡು ಸೆರೆದಿದಾರ್ವವೆ | ಗದಿರುತುಂಡುಮೈಯಿಕ್ಕು ||
 ಪುದಿದದುಂಬಮೊಳಿತೆಂದನುಸಾರ್ವನು | ಮದನೂಪನೆನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೧೯೦||
 ಅತಿರೂಪವತಿ ಹಾವಭಾವಬಲಶಾಲಾ | ನಿಶಿತೈಸ್ಸ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಯ ||
 ಅತನುಸಿರಾಪನಡರಿಕೊಂದಿತೆಂದಾ | ಗತಲಜ್ಜಿತನು ಮೊರೆಬಿಡಲು ||೧೯೧||
 ಅನನ ಮೊರೆಯ ಕೇಳುತ್ತಾಸುರೈಲ್ಲರು | ತವೆ ನಗುತ್ತಲೆಂದೆಳ್ಳು ||
 ಅವನರಮೆದುಗಿದನುತ್ಪವನೊಡಗೂಡಿ | ಯವನೀರನಾಲಯಕೆಯ್ವು ||೧೯೨||
 ಅರಸನೋಲಗದವಸರಮಸರಿದುಬಂದು | ಸೆರೆದರಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ಶರಣುಹೋಡಿಮನಂತೆ ಮೊಲಬಿಡಿದುಕೊಂಡು | ಭರದಿಂಮೊರೆಯಿಟ್ಟರಾಗ ||೧೯೩||
 ಎಲ್ಲಿಯದೀ ಮೊರೆಯಿಂದವ್ವಿವಿವು ಭೂ | ವಲ್ಲಭನವರನು ಕರೆಸಿ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂತೇಳುವರು ಜಿನ್ನ ಪವನು | ನಿಲ್ಲದಿಂತೆಂದುಮಾಡಿದರು ||೧೯೪||
 ವಸುಧೇಶ್ವರಕೇಳಿಮೃದಿಸ್ತ ಪವನು | ಉಸುರಲಮೈವನಿಮ್ಮನು ||
 ವಸುದೇವನಾಟವ ನೋಡೆಂದು ತಂತಮ್ಮ | ನಿಸುಗಳೆಲ್ಲವನಿಳುಹಿದರು ||೧೯೫||
 ವಸುದೇವನ ರೂಪನಗೊಪ್ಪೊಯಿದಂತಿದ | ನಿಸುಗಳೆಲ್ಲವಕಾಣ ತವೆ ||
 ವಸುಧಾಧೀಶನೊತ್ತದವೊತ್ತಿದಂತೆ ಬೆ | ಕೃಪವಟ್ಟು ಸೆವೈರಗಾಗ ||೧೯೬||
 ಅನುಜನಿತಪ್ಪದುಃಸ್ಥಿತಿಗಳನುಪಲ್ಲ | ವೆನುತಮನದೊಳುಭಾವಿಸುತ ||
 ಜನನತಿಯವರನಂಬಲುಪೇರಿದಂತಿ | ವಿನಯದಿಜೀವ್ಯುಟ್ಟನಾಗ ||೧೯೭||
 ಆ ಪೋಲಗದಿಂದೆಳ್ಳು ಮಂತ್ರಾಲೋಚ | ನಾವಾಸದೊಳುಕುಳ್ಳಿದು ||
 ಆ ವಿಭು ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು | ವಾವಾತೆಯನುಸುರಿದನು ||೧೯೮||
 ಅರಸನುಡಿಯಲವಂತೆಂದು ನುಡಿದರು | ಸರನಾಥನಿನ್ನ ನುಜಾತ ||
 ಶರಣತನದಿತ್ತನ್ನೆಣೆಯರಮಕ್ಕಳು | ವೆರಸಿ ಉರೊಳು ತಿರುಗುವನು ||೧೯೯||
 ತಂಡತಂಡದಿ ಪರಿಪಾಸಕರನು ಕೂಡಿ | ಮಂಡಳಿಗಳುಮಂತ್ರಿಗಳ ||
 ದಂಡನಾಧರಕೇರಿಯೆನ್ನದೆ ಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನಂದಿತಿರುಗುವನು ||೨೦೦||
 ಇರುಳು ಹಗಲುಮೆನ್ನದೆಯಳ್ಳಿಕಾರರು | ವೆರಸಿಬಣೆಗಿಬರುತಿರಲು ||
 ಪುರವನಿತೆಯೆಲ್ಲ ಕೈಗಿಳವನಿಟ್ಟು | ಪರಿದುಬಂದವನೋಡುವರು ||೨೦೧||
 ಮನವಾರ್ತೆಯದಂದುಗವನುಮರೆದರು | ತನುಜರಿಗೆರೆಯರು ಹಾಲ ||
 ಇಸೆಯರಹೋಲಾ ಭಕುತಿಯಿಟ್ಟರು | ವಸಿತೆಯರೀಪುರದೊಳಗೆ ||೨೦೨||

ಗುಡರತೋಳೊಳು ಮೈಮರೆದಿದರ್ಥ | ಪೆಂಡಿರುಕನವರನೊಳಗೆ ||
 ಗಂಡುಗಳರಸನು ವಸುದೇವಕುವರನ | ಕೊಂಡುಬನ್ನಿ ಯೆನುತಿಹರು || ೬೩ ||
 ಚಿತ್ತಜನಾಂವಸುದೇವಕುವಾರನ | ಉತ್ತಮದುಷ್ಟರೂಪವನು ||
 ಮತ್ತಾ ಪುರನಿಶೆಯರಂಗದೊಳಗೆ | ಜೊತ್ತಿತ್ತಿದನತಿವಿನ್ನೂದೊಳು || ೬೪ ||
 ರತಿಬಿಲ್ಲದೊಡಮೇನಸ್ಸು ಪುರುಷರೊಳು | ಮತಿಯನಿಟ್ಟು ಮಾನಿನಿಯರ ||
 ಸುತರವರಂತಾಗುವರೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಟ | ಯತಿಸಿದ್ಧ ಮಾಯೈಮ್ಮೂರಿಸೊಳು || ೬೫ ||
 ಮತ್ತನುಂತದರಿಂದಾಪೊಳ್ಳೆಣ್ಣು | ಪೆತ್ತಮಕ್ಕಳರೂಪಲ್ಲ ||
 ಉತ್ತಮವಸುದೇವನ ರೂಪಹರಿತದ | ಹತ್ತಿಸಿದಂತೆಯೊಪ್ಪಿದುದು || ೬೬ ||
 ಇದರಿಂದಾ ಮಾನಸಧಿಯಮೇಲಪರಾಧ | ಪೊದವಿತ್ತದೆ ಬಳಿಕೊಂಡು ||
 ಹದನವಾವರಿಯೆಂದಾಂತಿಗೈಗಳು ಭೂ | ಸುಡತಿಯಾಣ್ಯನೊಳುಮುಂದರು || ೬೭ ||
 ಆ ನುಡಿಗತಿಹರುಷವತಾಳಿಯಂತೆಂದ | ನಾ ನೃಪನೀದುರ್ಯಶಕೆ ||
 ಆಸದೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಮಾಡಬೇಕೆಂದು | ತಾನವರನುತುಡಿಂದ || ೬೮ ||
 ಆ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನಗೈಹುದೆ | ಇನ್ನಮರುದಿನದೊಳಲಗಕೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿನಾವಸುದೇವಕುವಾರನ | ನಾಮಹೀನತಿಕರಿಸಿದನು || ೬೯ ||
 ಬಂದನುಜನಬೇರುವೆಂದ ಸೊಬಗಿಗಾ | ನಂದದಿ ಬಿಗಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||
 ಕಂದಳಿವರ್ಗಯೆ ತಂಬುಲುತ್ತುಕಲದೊಳು | ತುದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮೈದಡವಿ || ೭೦ ||
 ಹಸುಳೆಯಿದೇಕೆ ನಿನ್ನೀಮಕುಮಾರಾಂಗ | ಹೊಸದ ಹೂಮಾಲೆಯಂತಾಯ್ತು ||
 ನಸುನಗೆಮಿಸುಗುವ ವೊಗಮೇಕೆ ಪೊಗಸಿನ | ಶಶಿಯಂತೆ ಕಲೆಗುಂದಿದುದು || ೭೧ ||
 ಬಿಸಿಲೊಳು ತಿವ್ರನೆತಿರುಗಿದಕಾರಣ | ಒಸೆದುನೋಡುವರಕ್ಕೋರು ||
 ಮುಸುಕಿದಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಕೋಮಲತನು | ಹಸಗೆಟ್ಟುಬಡಬಡವಾಯ್ತು || ೭೨ ||
 ಇನ್ನಿನಿತರಮೇಲೆ ತಿರುಗಿದೆಯಾದೊಡೆ | ಎನ್ನಾಣೆಯೆಂದಾಕುವರೆಗೆ ||
 ಕನ್ನೆಯರಾದಿಯಾದಾಸುಕಪರಿಕರ | ಮಂ ನಶ್ಚೆಯಿಂತರಿಸಿದನು || ೭೩ ||
 ಅನುಜನಮನಕೆ ತಾಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವಂ | ದಿನಿಸರಿಯುಬಾರದಂತೆ ||
 ಸನುಮನದಿಂದರಮನೆಯಕಲದನಂ | ದನವನದೊಳಗಿರಿಸುತನೆ || ೭೪ ||
 ದಾರುಕ ವಲ್ಲಭೀಕರರೆಂಬೀವರರು | ವೀರಭಟರ ಕಾಪನಿಸಿ ||
 ಅರಿಯದತೆರದಿಂದಿಬಿಸಿದನು ಕು | ಮಾರನರಕ್ಕಣೆಗೊಂದು || ೭೫ ||

ತಮ್ಮಣ್ಣನೆಸಗಿದಕೃತ್ಯವಾರಿಂಹೊರ | ಹೊಮ್ಮದಿರಲು ವಸುದೇವ ||
 ಕಮ್ಮಗಣೆಯನಂದದೊಳಾವನದೊಳು | ಸುವ್ರಾತದಿಂದಿರುತಿರಲು ||೨೬||
 ಹುಸದಿನೊಂದುದಿನದೊಳೆನ್ನಿ ವಿಜಯಭೂ | ವರನಲ್ಲದೆ ಶಿವದೇವ ||
 ಸ್ಮರನಿಭನಾವಸುದೇವನರಸಿಯರ್ಗೆ | ಪರಿಮಳಮುಪ್ಪವಸ್ತುವನು ||೨೭||
 ಭಾಸಿಸ ಬಹುವುನಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಿಬ್ಬೊರ್ವ | ದಾಸಿಯಕ್ಕೆಯೊಳು ಕಳುಹೆ ||
 ಆ ಸುಕುಮಾರನವಳಕಂಡು ಸರಸವ | ನೋಸರಸದೆ ಮಾಡಿದನು ||೨೮||
 ಅತ್ತಿಗೆಯಾತವದೇವಿಯನೇಹದ | ತೊತ್ತಾದಕಾರಣದಿಂದ ||
 ಒತ್ತಿರೋಡಾಡಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಡುಗೋಪವಿ | ಮತ್ತವಳಿಂತಾದಿದಳು ||೨೯||
 ಕೋತಿಯವೊಲು ಬಂಧನದೊಳಿರ್ದೀಚೇಷ್ಟೆಯ | ನೇತೋರಿದೆಯೆಂಬವಳ ||
 ಮಾತಿಗೆ ಕದುಕಿಸಿದಂತಾಗೆ ವಸುದೇವ | ನಾತೊಳ್ಳಿಸಕ್ಕೆಯಿವಿದು ||೩೦||
 ತನ್ನ ಮುಂಗೈಯಕಂಕಣವನವಳಿಗಿತ್ತು | ಜಿನ್ನಾಗಿಯಾದ್ರ ಪಂಚವನು ||
 ಎನ್ನೊಳುಮರೆಸದೆ ಬೇಳಸಲೆಂದಳು | ಮುನ್ನಾದ ಕಚ್ಚುಪ್ಪವನು ||೩೧||
 ತೆರದರುತನವಾಗಿ ನುಬಿದವಾಸಿಯಮಾತ | ಸೆರೆಕೇಳಿಯಾವಸುದೇವ ||
 ಬಿರಗಾಗಿ ತಾನುಬಿಡುತಾನಿದ ಹುಲ್ಲೆಯ | ತರನೆನೆ ನೆ ನಡೊಳು ನೊಂದು ||೩೨||
 ನಿರ್ವಾಲನನನ್ನ ಸುಜಾತನನ್ನದೆ | ಕೂರ್ಮಯನೊಕ್ಕಿಗಲೆನ್ನ ||
 ದುರ್ಮತಿಗಳಮಾತಿಗೆ ಸೆರೆಯಿಡುವುದು | ಧರ್ಮವೆ ಎನ್ನಗೃಹಿ ||೩೩||
 ಪಿರಿದುವಂಜಿಸಿ ನಿದೋಷಿಯನನ್ನೀ | ಪುರಿಯೊಳು ಸೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟ ||
 ಅರಸನದಿಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಬರಿಸಿ ನಾನು | ಪರಮಂಡಲಕುಯ್ಯವನು ||೩೪||
 ಅಳಿವುನೊಡಲು ಉಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿಯಪಕೀರ್ತಿ | ಇಳಿಯೊಳು ಮನುಜರಿಗೆಂದು ||
 ಅಲಳುವಿಕ್ರಮಿಚಿಂತಿಸುವಾತಮಯಕ್ಕೆ | ನಳಿನಬಾಂಧವನಸ್ತಮಿಸಿದ ||೩೫||
 ಆ ರವಿಯಸ್ತಮಾನದ ಜಾವನರಡರ | ಘೋರವುಪ್ಪಧರಾತ್ರಿಯೊಳು ||
 ಧೀರಲಲಿತವಸುದೇವಕುಮಾರನು | ದಾರಯ್ಯದೆ ಪೊರಮಟ್ಟ ||೩೬||
 ಪೊರಮಟ್ಟು ಪುರವನು ಪೊರವನೊಳು | ಕಿರಿದಾನುದೂರಮೆಯ್ದು ||
 ನೆಗೆಲಿಯದಿದದೆ ಹೊಕ್ಕುನಂತಕರಾಜ | ನೆಗೆಯರುದ್ರಭೂಮಿಯನು ||೩೭||
 ಅವಳಿಯೊಳೆನ್ನದೆ ಕೊಂಡದಕುಂಟೆ | ಯಾ ಉರಿಯಂತಕನೆಂಬ ||
 ದೇವಗೆ ಮಿಳುಕಾತ್ಮಿಕದೊಳಗಿತ್ತಿದ | ದೀವಳಿಗೆಯತೆರನಾಯು ||೩೮||

ಮರಣಮುಖದಿವೆಗ್ಗ ಕೆಸಂದವರನು | ನರಕಕಿಳಿದುಪೋದವರನು ||
 ನಿರಿದಳ ವೃಂದಂತಾಪಾತಳನಾಬಾಂ | ಬರೆಗಮೆಯ್ಬಿದುದುಚಿತಾಗ್ನಿ ||೨೯||
 ಭೂತದನೊಮ್ಮ ರಕ್ತ ಸದ ವಿಶಾಚದ | ಪೇತದಾಗದದಶಾಕಿನಿಯು ||
 ಬೇತಾಳರನುರುಳ್ಳ ಗೊಂದಲದಿ ರುದ್ರ | ಭೂತಳಭೀಕರಮಾಯು ||೩೦||
 ಪಿತ್ತನಸಿರಿಮೂಳೆಯನುಕಟಿದು ಕ | ನ್ನತ್ತರಕುಡಿದು ಮಂಕವನು ||
 ತುತ್ತುಮಾಡಿಸರನನು ಕಾಂನುರುಳ್ಳ | ನೊತ್ತಕೊಬ್ಬಿದಾಡುತಿಯದು ||೩೧||
 ಸಿಮೆಗಳು ಬಾಯೊಳದಸಿಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಬ | ಬಿಸಿಯನಾಂಸನ ತೋಡಿಹಾಕಿ ||
 ಒಸದು ತಾವುಂಬ ಶೈತ್ಯದಬಾಡನೂಡಿನು | ಬಿಸ ವ ಶಾಕಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೩೨||
 ಕಳೆದಪಲ್ಲ ಕವಡೆಯ ಗುಪ್ತೆಯನಾಡಿ | ಬಳಿಕ ಸೋಳಹಡೊಂಪೆಯನು ||
 ಅಲಸದಾಡುವ ಬೊಂಬಗಾಡಮರುಳ್ಳ | ಬಳಗವಲ್ಲವೊಂದಿಷ್ಟಿದುಮು ||೩೩||
 ಬಾತಹೊಂದಹೊಟ್ಟೆಯನುಮದ್ದಳಮಾಡಿ | ಬೇತಾಳಗನುನುಡಿಯಿ ಸಲು ||
 ಒತುನುತಾಜತಿಗೆಡದೆ ಕಣಿವುತಿಪ್ಪ | ಭೂತಗಳೊಪ್ಪಿದುವಲ್ಲಿ ||೩೪||
 ಬಳಸಿನೋಡುವ ಭೂತನೇತ ವಿಶಾಕಂ | ಗಳಮಧ್ಯದೊಳು ಪಂಥಗುಡದೆ||
 ಅಳುಕಮೆಯಲಗುಮಿಡಿದು ಕಾಡುತಿರ್ದವು | ಕಳಸೇರಿ ಕೆಲ ಮರುಳುಗಳು ||೩೫||
 ಅರನೇಯದಮರುಳ್ಳ ಕಾಲಕೊಳ್ಳಿಯಿಂ | ದರುಪಿತ್ತದಮದ್ದನೆರೆದು ||
 ಅರಿದುಚಿಕಿತ್ತೆವಾಡುತಲರ್ಧರುತಲ್ಲಿ | ಯರಿಕೆಯ ವೈದ್ಯರಾಕ್ಷಸರು ||೩೬||
 ಗಂಡರನಂಜಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆಕಾನಳ | ಗೊಂಡಾರುಮರಿಯದತೆರದಿ ||
 ಮಂಡರಬಳಿಗೆ ಪಾದರಕೆ ನಡೆನ ಮರು | ಕ್ಷಿಂಡಿತುಡವೊಪ್ಪಿದುದು ||೩೭||
 ಮಂಡೆಯೋಡಿನ ಸಿಪ್ಪುಗಳನು ಲಗ್ನಿಯನೊಟ್ಟ | ಕೊಂಡೆರೆಯನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ||
 ಸಂಡನಿಟ್ಟಾಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಮರುಳ್ಳ | ತಂಡ ರಂಜಿಸಿತಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೩೮||
 ಸಲಿನ ಮರುಳು ನಗುಪೊತ್ತರಕೆಕ್ಕನ | ಗೆಲೆವಶಾಕಿನಿ ಪಾಕಿನಿಯರು ||
 ಉಲಿವರಾಕ್ಷಸಕೋಟಿಯಿಂದಾರುದ್ರಭೂ | ತನವತಿಭೀಕರಮಾಯು ||೩೯||
 ಇಂತಿಸೆವಾರುದ್ರಭೂತಳದೊಳಗೆ ಕೃ | ತಾಂತದೀಕ್ಷಿತನು ಲೋಕವನು ||
 ತಾಂತನುಸಲ್ಲಿಟ್ಟಮಾರಣಮುಖಕುಂಡ | ದಂತೊಂದು ಕುಂಡವೊಪ್ಪಿದುದು||೪೦||
 ಭರದಿಂದಾ ಕೊಂಡದ ತಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂ | ದರಮಗ ತನ್ನ ಕೈಗೆಯ್ದು ||
 ವರರತ್ನ ಭೂಷಣಾನಳಿಯನು ತೆಗೆದೊಂದು | ಬರೆದೋಲೆಯನಲ್ಲಿರಿಸಿ ||೪೦||

ಅಲ್ಲಿಗನತಿದೂರಮೊಳೊಂದು ಹೊಸಸೂಲ | ದಲ್ಲಿ ಕೀಲಿಸಿಬೀವವಿಡಿದ ||
 ಬಲ್ಲಿದನೋರ್ವ ಬೀರನಕೂಡೆಯದಿರದೆ | ಸಿಲ್ಲದಿಂತೆಂದಾಟದನು ||೧೮೨||
 ಎಲೆ ಶೂಲದ ಬೀರ ಕೇಳನ್ನಗ್ರಜ | ನಿಳೆಹೊರದಸಕೀರ್ತಿಯನು ||
 ಅಲಸದೆಯವಿಚಾರದಿಂದೆನ್ನ ತಲೆಯೊಳು | ಸಿಲೆಮಾಡಿದನಲ್ಲರಿಯ ||೧೮೩||
 ಅಂತದರಿಂದೀ ಉರಿಗೊಂಡದೊಳು ಬೀ | ಕ್ಷಂತಕಗೃಹಕೆಯ್ದವನು ||
 ಇಂತೀವಾರ್ತೆಯಸಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದ ದರೊಳು | ನೀಂ ತಳುಮಾಡದೆ ಪೇಳು ||೧೮೪||
 ಎಂದುಕೊರಚಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನುಸುರಿ ಮು | ತೊಂದುಪಣನಹಿದೆಳೆದು ||
 ತಂದಾಕುಂಡದೊಳಗೆಹಾಕಿ ವಸುದೇವ | ನಂದುಮುಂದಕಚಿಮ್ಮಿದನು ||೧೮೫||
 ಬೆಳಗಾಗುವಸಮಯಕೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲೆ ತಾ | ನಲಘುವೇಗದೊಳ್ಳೆತಂದು ||
 ಬಳಲದೆ ತಳೆರಡಿಗೆಳ ನೋವ ನೋಡದೆ | ಕಳೆದನು ತನ್ನ ಸೀಮೆಯನು ||೧೮೬||
 ಇತ್ತಶಬಾಲಯವನುಕಾವವರಾ | ಹೊತ್ತಾರೆಯಾಬಳಿಗೈದಿ ||
 ಮತ್ತಾಕುಂಡದಬಳಿಯೊಳು ಕಂಡರ | ತ್ವತ್ತಮಮಪ್ಪಭೂಷಣವ ||೧೮೭||
 ೪ ಸಮಯದೊಳಾಕುವರನೊರೆದಮಾತ | ನಾ ಸಾವಿನವಾರ್ತೆಯನು ||
 ೫ ಸೂಲದಮೇಲಣಬೀರನಿಲ್ಲವ | ನೋಸರಿಸದೆ ಪೇಳಿದನು ||೧೮೮||
 ಅಲೆಬಂದಾಕೊಂಡದೊಳಿರಿಯುರಿಯಾಗಿ | ಉರುಳಿಬೀಳ್ತಾ ಶಬಗಂಡು ||
 ಅರಸುಮಗನದೆಂದೇಬಗೆದಾಭಟ | ರುರುತರದುಃಖವತಾಳಿ ||೧೮೯||
 ಮತ್ತಾಮಣಿದೊಡವಾ ಓಲೆಯನಿರ | ದೆತ್ತಿಕೊಂದಾಪುರಕೆಯ್ದ ||
 ಸುತ್ತಿದರಸುಗಳ ನಡುವಣೋಲಗದ ನೃ | ಪೋತ್ತಂಸನುಬಳಿಗೈದಿ ||೧೯೦||
 ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸುನಿನ್ನಣುಗಿನನುಬ ವಸು | ದೇವನ ತೊಡವ ಇವೆಂದು ||
 ಕಾವಲರುದ್ರಭೂಮಿಯೊಳಿದ ವೆಂದವ | ನೋವದೆತಂದುಮುಂದಿಟ್ಟು ||೧೯೧||
 ಸೂಲದಮೇಲೆಕೀಲಿಸಿ ಬೇವವಿಡಿದಿ | ದಾರ್ಳಿನೊಳೊರೆದನುಡಿಯನು ||
 ಪೇಳಿಮತ್ತಾ ಓಲೆಯನೀಯಲದನೋರ್ವ | ನಾಳೋಚಿಸುತಿಂತುನುಡಿದ ||
 ತರಳತನದಿಸತ್ತಿಯಂ ನಾನೂರೊಳು | ತಿರುಗಿದುದನೆ ತಪ್ಪೆಂದು ||
 ಪಿರಿದುಭಾವಿಸಿದಿರಲ್ಲದೆ ಪರವೆಣ್ಣೆ ಸೋ | ದರನೆಂದುಭಾವಿಸಿತಿಲ್ಲ ||೧೯೨||
 ದೋಷಿಯಲ್ಲದನೆನ್ನ ನು ದೋಷಿಯೆಂಬಾ | ದೂಸಕರಾದೂರುಗೇಳಿ ||
 ಮೋವವಮಾಡಿ ಸನ್ನಾನದಿಂದನೆ ಮು | ತ್ತಾಸರೆವನೆಯೊಳಿಕ್ಕಿರಿ ||೧೯೩||

ಇರುಮಟ್ಟಮೆಂದುಚಪ್ಪರಿಸಲದಕೆ ಸುಮ್ಮ | ಸಿರಬಲ್ಲವನನೀವಿಧಿಗೆ ||
 ಬರಿಸಿದಹೀಹಾಳಿಕೆಗಾಗಿ ಕೊಂಡಡ | ಉರಿಯೊಳುತನುವನೀಗಿದೆನು ||೧೧೫||
 ಹಿಂದೆಯಾರಾರುಮಾಡದ ಬೋಷಮನಾ | ನಿಂದುಮಾಡಿದೆನಾಫಲವೆ ||
 ತಂದೆನ್ನನೀಗತುಪ್ಪದೊಳಗೆಬೇಯಿಸಿ | ಕೊಂದುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ||೧೧೬||
 ಅನುಜನಳಿದನೆಂದಗ್ರಜರೆಲ್ಲರೊಂ | ದಿಸಿಸುಮ್ಮಳವಮಾಡಬೇಡ ||
 ಘನದುರಿತದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ನಾ | ತನುವನ್ನಿಯೊಳುನೀಗಿದೆನು ||೧೧೭||
 ಎಂದಾಬರೆದೋಲೆಯ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ | ಯೊಂದಿಸಿಸುಳಿಯದೋದಿದುದ ||
 ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಲೊಡನೆಮೂರ್ಛ | ಯೊಂದಿದುದತಿಬೇಗದೊಳು ||೧೧೮||
 ಸಿರಗಂಪು ಸಿರಿಪಚ್ಚೆ ಪನಿನೀರು ಬಿಜ್ಜಣ | ದೆಲಿರುಪಚಾರಗಳಿಂದ ||
 ಧರಣೀಪತಿವಿಟ್ಟಿರೆದೀತೆರದೊಳು | ಹಿರಿದಾಗಿಹಳವಳಿಸಿದನು ||೧೧೯||
 ಎಲ್ಲಿಯರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಿಯಭೋಗದಕಾಂಕ್ಷೆ | ಎಲ್ಲಿಯಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ||
 ಎಲ್ಲಿಯ ಸುದತೀಜನದಬಾಳುವೆ ನೀ | ನಿಲ್ಲದಿರಲು ವಸುದೇವ ||೧೨೦||
 ಹಾ ವಸುದೇವ ಹಾ ಯದುಕುಲಮಣಿದೀಪ | ಹಾ ವನಿತಾಜನಮದನ ||
 ಹಾ ವಸುಧಾಲಂಕೃತ ಹಾಹಾ ಎಂ | ದಾವಿಧುಹಳವಳಿಸಿದನು ||೧೨೧||
 ಇನ್ನೇಕರಸುತನದ ಪಂಬಲನುಜಾತ | ನಿನ್ನ ನುರಿವಕೊಂಡದೊಳಗೆ ||
 ನನ್ನ ಕೈಯಾರೆಕೆಡಹಿಕೊಂದವಾಸಿಗಂ | ಬನ್ನ ಗಮಾಪೋಲಗಕೆ ||೧೨೨||
 ಮುಕ್ಕಳಿತಮಾದನವಂಬುಜವನವನು | ಏಕಸನಮಾಳ್ವಿನನಂತೆ ||
 ಏಕಲಮಾಗಿದಾರ್ಥಸಭೆಗರಿದಮನಂ | ಬಕಲಂಕಮುನಿಯೆಯ್ದಿದನು ||೧೨೩||
 ಬಂದಾಮುನಿತನಗೆರಗಿದನೊಳಗಿಂ | ತಂದನೆಲೇಸರನಾಥ ||
 ಕಂಡರ್ಪರೂಪನುಕಲವಾನುದಿವಸಕ್ಕೆ | ಬಂದುನಿನ್ನೆಡೆಗೆಯ್ದುವನು ||೧೨೪||
 ಬೇವುದುವುಸಿವಹ್ನಿಯೊಳಕೊಳ್ಳನಾಸ್ವಾ | ಹಾವಧುತನ್ನೋಪವಳು ||
 ಆ ವಸುದೇವನ ರೂಪಿಗೆ ಸೋಲ್ಪಳಿಂ | ಬಾಂಶಂಕಾಭಾವದಿಂದ ||೧೨೫||
 ಎಂದುನುಡಿದು ನರನಾಥನಚಿತ್ತದ | ಸಂದೇಹವಪರಿಹರಿಸಿ ||
 ಹೊಂದಿಸಿಮನಕೆಮುದವನಾಮುನಿಯ | ಳ್ಲಿಂದಪೋದನು ಬಳಿಕಿತ್ತ ||೧೨೬||
 ವಸುದೇವನೆಲ್ಲಾ ಜನಪದವನುಹೊಕ್ಕು | ಕುಸುಮತರನಬೀಡೆನಿಸಿ ||
 ಎಸೆವನಿಜಯಬೇಟಮೆಂಬನಗರಿಯರಂ | ಬೆಸುವನಂದನವನಕೆಯ್ತಿ ||೧೨೭||

ಆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮುಘ್ಯದೊಳೆಸವ ನಾ | ಭೀವಲಯದತೆರನಾದ ||
 ತಾವರೆಗೋಡೊಳಗಡಗಿಸಿದನುಮೈ | ತೀವಿದಪಥಪರಿಶ್ರಮವ ||೧೮೮||
 ಆವನಜಾಕರದೊತ್ತಿಸೊಳೊಂದೆಳೆ | ಮಾನಿರಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುಂಧು ||
 ಸೇವಂತಿಯೆಸಳ ಪಚ್ಚಡಿಸಿಯೆಂದಗಿದನು | ಭೂವನಿತೆಯನಪ್ಪುವಂತೆ ||೧೮೯||
 ಒಂದುಜಾವಪರ್ಯಂತರ ನಿದ್ರಾ | ಸುಂದರಿಯೊಳು ಮೈಮರೆದು ||
 ಒಂದಿದಮೆಬದಿಂದ ತನ್ನ ತಾನರಿಯದೆ | ಕಂದಪನಿಭನು ಕೂಡಿರಲು ||೧೯೦||
 ಹರಿಣಲೋಚನೆಯರೀವರರು ತನ್ನ ಕೋಮಲ | ತರಪದಯುಗಪದ್ಯಂಗಳನು ||
 ಹರಿಸದನೊತ್ತುವ ಕನಸುಗಂಡಾ ನಿದ್ರೆ | ಹರೆಯಲು ರಾಜನಂದನಗೆ ||೧೯೧||
 ಕನಸಿನಿತಾಯಿತ್ತೆಂಬಂತೀವರು | ವನಿತೆಯರಾಪಜ್ಜೆಗಳನು ||
 ಮನುಗುವ ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಬತ್ತಿದರಾ | ವನಜೋಪಮಕವದಿಂದ ||೧೯೨||
 ಆ ವಧುಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣುಗಳೆಚ್ಚಿ | ಗಾವರಿಸಲು ವಸುದೇವ ||
 ಭೂವರ ಕಣ್ಣೆರೆದನುಜೊನ್ನಗಂಡಿಂ | ದೀವರವೆಂಬಮಾಳ್ತೆಯೊಳು ||೧೯೩||
 ಗಾಡಿಕಾತಿಯರ ಕತನದಿಂದಲೆ ಸವ್ವ | ನಾಡುಬೀಡೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟು ||
 ಓಡಿಬುದರೆ ಜೆನ್ನ ಬಿಡವೆಯಿ ಬಂದೆನ್ನ | ಕಾಡಿಕಾಲ್ವಿಡಿದವಂದಾಗ ||೧೯೪||
 ಪೊಗಗೋಳುನಾಂಟಿದ ದಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದಾ | ಸೊಗಯಿಪಕಣ್ಣೊಡವರಿದು ||
 ಮಗಿನಾಂಟಿದ ಮನವನುತೆಗೆಯದೆ ಕಾಲ | ತೆಗೆದ ಸವರತೊಡೆಯಿಂದ ||೧೯೫||
 ಅದನರಿದವರ ಕೆಳದಿ ಚಿತ್ರಲತೆಯೆಂಬ | ಮದವತಿ ತಲೆವೆಸೆಂದು ||
 ಮೊದಲಲರ್ವಜ್ಜಣಿಗೆಯು ಬೀಸುತನನೊಳ | ಗೊದವನುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ||೧೯೬||
 ಲಜ್ಜೆಯಿದೇಕೆ ಕಾಲೆ ಗೆದಪಮಕುವಾರ | ಕಜ್ಜಳಾಕ್ಷಿಯರಂಜಿಸುವ ||
 ಪಜ್ಜೆಗಳನುಮಂದಕೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ | ಸಜ್ಜುಕನರನೊತ್ತಿಸುವನು ||೧೯೭||
 ಎಂದನುಡಿದ ಚಿತ್ರಲತೆಯನುಡಿಗೆ ಮನ | ದಂದಾ ವಸುದೇವಕವರ ||
 ಸುಂದರಿಯರು ಕಾಲನೊತ್ತುವತೆರನೇ | ನೆಂದುಕೇಳಲು ಪೇಳ್ವಳಿಂತು ||೧೯೮||
 ಈಪುರವರದಮುಖೀಪತಿ ಚಿತಶತ್ರು | ಗೀಪೆಣ್ಣುಣಿಗಳುಪುಟ್ಟಿದರು ||
 ರೂಪಕಲಾಪರಿಣತಿಯೊಳು ತಮಗೆ ತಾ | ಮೇಪಡಿಯಾಗ ರಂಜಿಸುತ ||೧೯೯||
 ಈಯಂದದಿನೊಪ್ಪುವ ಜಯೆ ವಿಜಯೆಯೆಂಬ | ಬಾಯತಾಕ್ಷಿಯರಿಗುತ್ತಮದ ||
 ಪ್ರಾಯವೇರಲು ಕಾಣುತಕರಿಸಿದನಾ | ರಾಯನೋರ್ವಶಕುನಗನ ||೨೦೦||

ಕರಸಿದನೈಮಿತ್ತಿಕನೊಳಗಿಂತೆ | ದೊರೆದನೆವಿತ್ತಾಸುತೆಯರಿಗೆ ||
 ವರನೆಂತಪ್ಪನಾಗುವನೆನಕೇಳ್ವಾ | ದರದಿ ನುಡಿದನವನಿಂತು ||೧೪೧||
 ಈಲೂರವನದಕೊಳದತೀರದ ಸಸಿ | ಮಾವಿನಮರದ ಮೂಲದೊಳು ||
 ಭೂವರನೋರ್ವನುಬಂದೊರಗುವನವ | ನೀವನಿತಾಮಣಿಗಳನು ||೧೪೨||
 ನವವಿಧಸಂಗೀತದ ಸುಪ್ರಸಂಚದಿ | ಎವರಿಸಿಗಿಲುವನಂದವಗೆ ||
 ಇವರುರುತರಹರುಹದಿ ಮಾಲೆಸೊಡುವ | ರವನೀತಳಮರಿವಂತೆ ||೧೪೩||
 ಇಂದುವದನೆಯರಿಗಿದು ಸಿದ್ಧಾದೇಶ | ವೆಂದೊರೆದನನುಡಿಗೇಳಿ ||
 ಅಂದಿಂದೀನಂದನವನದೊಳು ಕಾಪ | ತಂದಿಟ್ಟನೆಮ್ಮಭೂವರನು ||೧೪೪||
 ಬಲ್ಲಿದರಾಣೆಯೆಡಲುಮಾರದಂತೆ ನೀ | ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೊರಗರಲು ||
 ಇಲ್ಲಿರ್ದಕಾವಲವರು ನಮ್ಮರಸಿಗೆ | ನಿಲ್ಲದೆಪೇಳಲೈದಿದರು ||೧೪೫||
 ಆ ಶಕುನಿಗನ ಮಾತನುಕೇಳಿದಂದಿಂ | ದೀಸುದತಿಯಿರೀವನದೊಳು ||
 ಬೇಸರದಾತುರದಿಂ ವನಸತಿಯರ | ಪಾಸಟಿಯಂತಿರುತಿಹರು ||೧೪೬||
 ಇಂದುನೀನಾಪಾಂಧಶ್ರಮದಿಂದಿಲ್ಲಿ | ಕಂದರ್ಪನಂತೊರಗಿರಲು ||
 ಸುಂದರಿಯರು ನಿನ್ನ ಕಾಲಾಸರುಕೆಡ | ಲೆಂದುನಲ್ಮೆಯೊಳೊತ್ತಿದರು ||೧೪೭||
 ಇಂತಿದಕೇನುಕುಮಾರ ನಿನಗೆಲಜ್ಜೆ | ಕಾಂತೆಯರುಗಳನ್ನರಲು ||
 ಸಂತಸದಿಂದಕಾಲ್ಗುಳನೀಡಿದೊಡೆ ನೋ | ವಂತನುಸುವರು ಎಂಬಾಗ ||೧೪೮||
 ಸುರಪತಿವಿಭವದಿಂದಾಜಿತಶ್ರುಭೂ | ವರನಾನಂದನಕೆಯ್ವಿ ||
 ಹರಿಸದಿನಾ ವಸುದೇವನಕಂಡಾ | ದರವನುಪಿರಿದಾಗಿವಾಡಿ ||೧೪೯||
 ಆರಮನೆಗೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಸೆತ್ತರಿಸಿ ಬಂ | ಧುರಬಂಧುಕಾಧರೆಯರ ||
 ಸುರುಚಿರಸಂಗೀತವ್ರಸಂಚಮನೀ | ನಿರದೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿವೆನಲು ||೧೫೦||
 ಆ ವಸುದೇವನವರಸಂಗೀತದಿ | ನೋವದೆಗೆಲಲಾತುರದಿ ||
 ತೀವಿದೊಲವಿನಿಂದವನ ಕಂಧರದೊಳು | ಪೂವಿನಮಾಲೆಸೊಡಿದರು ||೧೫೧||
 ಅಂದಿನದಿನದ ಮುಹೂರ್ತದೊಳಾವಿಭು | ಕಂದರ್ಪದೇವಸನ್ನಿಭಗೆ ||
 ಇಂದುಮುಖಿಯಿರೀವರು ತನುಜಿಯರನಾ | ನಂದದಿಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೧೫೨||
 ಈತರದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿಯಾತನು | ಜಾತೆಯರ್ಗರ್ಧರಾಜ್ಯವನು ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಯಲಂತವರೊಳಗಾ ವಿ | ಖ್ಯಾತನೊಸೆದುಕೊಡಿದನು ||೧೫೩||
 ಗಿರಿಸುತೆ ಗಂಗಾಸುಡತಿಯರೊಳಗಿಂದು | ಧರನೊಲವಿಂಕೊಡಿದಂತೆ ||
 ಗರುವೆಯರವರೀರ್ವರೊಳು ಕೊಡಿದನಾ | ವರಗುಣನಿಧಿವಸುದೇವ ||೧೫೪||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ನುದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸಗಳಿಂಟು ||೧೫೫||

ಎಂಟನೆಯ ನಂಧಿ ನೆಂಪೂರ್ಣಂ.

೬. ವಸುದೇವ ಗಜಾರೋಹಣ ನಂದಿ.

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತವಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಎರಕದಿಂದಾ ಈರ್ವರೊಳುಕೂಡಿರಲಾ | ಕಿರಿಯಳು ವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆ ||
 ನೆರೆಗಲಿಯುಕ್ರೂರನೆಂಬಹೆಸರನಾಂ | ತರಿಕೆಯಮಗನುದಿಸಿದನು ||೨||
 ಅವರೀರ್ವರೊಳಗತಿಮೋಹದೊಳಿದೊಂದು | ದಿನದೊಳಗೀಸತಿಯರೊಳು ||
 ಅವಿರತಮಿವುರ್ವದೇನೆಯನುಚಿತವೆಂದು | ಕುವರನೆಣಿಕೆಮಾಡಿದನು ||೩||
 ಒಂದಾನೊಂದುರಾತ್ರಿಯೊಳಾರಮಣಿಯು | ರೊಂದಿನಿಸರಿಯದಂದದೊಳು ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭನಾಸಗರಿಯ ಪೊರಮ | ಟ್ಟೊಂದಿದಾರಣ್ಯಕೆಯ್ದನು ||೪||
 ಕರಿಬಳ್ಳಿ ದಂಪ್ಪಾಪ್ಪಾಪದ ಭಲ್ಲಾಕ | ಹರಿಚಿತ್ತಕಾಯುಲಾಲಾಯ ||
 ಪುರುಷಮೃಗಾನೀಕಾಸ್ಪದಮಾದದು | ಧರತರ ವಿವಿನಕೆಯ್ದನು ||೫||
 ಆ ವನದೊಳು ಲಯಕಾಲದಕಾಮುಗಿ | ಲಾವಳಿಯಾಗವೆಂದ ||
 ಭೂವಲಯಕೆ ಬಂದಂತಿರಾನೆಯಹಿಂಡು | ತೀವಿ ಭೀಕರಮೆಯ್ದಿದುದು ||೬||
 ಆ ಕರಿಗಳಮಧ್ಯದೊಳಗೊಂದು ವ.ದಹಸ್ತು | ನಾಕಾಧಿಪನ ಗಜದಂತೆ ||
 ಆಕಾರವಡೆದುನ್ಮದವೇರಿ ನಡೆದುಬು | ದಾಕುವರನಕಂಡುದಾಗ ||೭||
 ಮರಗಳಕ್ಕಿತ್ತು ವಿವಿಯಮರಗಳ ಹೊ | ಯ್ದುರುಳಿಸತವೆಕ್ಕಗಲ್ಲ ||
 ನೊರಡಿಯನಾಕೊಂಬಿನಿಂ ನುಗ್ಗುನುರಿಮಾಡು | ತಿರದೆಯ್ದಿ ತಾಭದ್ರಹಸ್ತು ||೮||
 ಈ ಸವಮದಮಾತಂಗಮನೇರಿದೊ | ಡಾನೆನ್ನಾಣಿನಾನಹೆನು ||
 ಈನೆಲಕ್ಕೋರ್ವನೆಯೆನುತದಕಣ್ಣು | ತ್ತಾನದೆಸರದೋರಿದನು ||೯||
 ತುಳಿಲಾಳಿನಾಸರವನು ಕೇಳುತಾಗಳೆ | ವಳಿಯಪಾವನಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಇಳಿದ ಸುಂಡಿಲನೆತ್ತಿಯಿದರಾಗಿಬಂದು ಬ | ಲ್ಮಳಿಸಂದಮೇಲ್ವಾಯ್ತಾಗ ||೧೦||
 ದಂಡಧರನಕ್ಕೋಣನುರೆ ಮುಳಿದವೊಲು ವೇ | ತಂಡನುಗ್ರದಿನೆಯ್ಯಂದು ||
 ಸುಂಡಿಲನೆತ್ತಿಪೊಡೆಯಲಾಕುನುಂಗಿ ಭೂ | ಮಂಡಲಾಧಿಪನುರುಳಿದನು ||೧೧||

ధరిగురులువన్నపతియకండున్నద | కరిదంతయుగదిందతివియ ||
 హరనడిగాణలిందాహరియిళయ సో | కరనాగితివిదంతాయు || ౧౨ ||
 తివిదానాయదంతద్వయమధ్యదో | కవనిపజగుళిసిత్తిదోడే ||
 తపకదిపిడిదరాకునినదాడేయోళో | ప్పువ జంద్రసంతోషిదను || ౧౩ ||
 ఎరడఃకోడేడిసిల్లిదరసోపిదనా | కరియేందేంబకమ్మరన ||
 కరదోళగణసవ.దళవవరిదహోన్న | సురగియేందేంబమాళ్ళోయోళు || ౧౪ ||
 జండపక్రమి దంతదింసాయదిదోడే | కండుకోళపదోళిడాడి ||
 సండనోదేవతేరదిందాఘదవే | తండనోదేయితిడియింద || ౧౫ ||
 ఒవేయలొడనే కాలబాయగేసిల్పదే | పదపిందురుళిబళిక్కు ||
 మదదంతియనాలాల్లనడువే భూ | సుదతిపతినిందనాగ || ౧౬ ||
 ఏసంబేనాసాసిగనబలుమేయనా | ఆనేబిట్టొడ తానుబిడదే ||
 నానాతేరదోళదరకూడేమిగేమోలె | తానతికిరీతిపడేదను || ౧౭ ||
 బత్తిరేసేరదబిన్నణదిందా భూ | పోతంపనతుగ్రమప్ప ||
 మత్తగజవబళలిసిబళికాబేన్న | హత్తువేసందేణిసదను || ౧౮ ||
 కడుసోగయిపకాగార్లదమంగిలను | కుడిమింజుహత్తువందదోళు ||
 తడమాడదేతత్తరియబంగడేగా | కడుగలియణ్మితేరిదను || ౧౯ ||
 పరినిలరత్తరజితదమాడదమేలే | సురుజిరమప్పజోంగళస ||
 కరమేసేవంతాకరియకంధరదోళు | సరనాధజంద్రసోపిదను || ౨౦ ||
 కరియమంగిలజోళిళయసేరిదతిరత | కరమండలదమాళ్ళోయోళు ||
 లురుమదవేరిదకరియ తలేయ.నా | అరమగనేరియోప్పిరలు || ౨౧ ||
 ఆ ప్రస్తావదోళుంబరదిందను | తిప్రోధబజరేయిందు ||
 ఆ ప్రభువంశభానువపాదకే మకు | టప్రభేయిర్ఫువేత్తిదరు || ౨౨ ||
 మత్తేతుళిలుగేయింకేందరేలే భూ | పోతంపవిజయాధగిరియ ||
 లుత్తరదికశ్రేణియకుంజరావత్ | పత్తనమేంబుదోప్పిదు || ౨౩ ||
 జల్లియశనివేగసేంబూర్వబోజర | వల్లభనిహనవనణుగే ||
 నల్లిలితాంగి శాల్యలిదత్తియేంబూర్వ | ఫుల్లాక్కికణ్గోప్పిదు || ౨౪ ||

ಆದೇಶವೊಳಾಕೆಗೆಯುನುರೂಪಾದ | ಕಾಪಲರಾರಿಲ್ಲದಿರಲು ||
 ಬೇಡಹೃದಯನಾಗಿ ನಮ್ಮರಸಿರಲಿ | ಗಾದೇಶವಿದನೋರ್ವನೆಯ್ತಿ || ೨೫ ||
 ಈ ಮದಹಸ್ತಿಯನೀಹಳುವಿನೊಳೀಂ | ದಾಮಹಿಸುಸನ್ನಿ ಸುತೆಗೆ ||
 ಪ್ರೇಮದವೊಸಮದುವಳಿಗನಾಗುವನೆಂ | ಬಾಮಾತನಾಡಿದನವನು || ೨೬ ||
 ಆ ಸುಡಿಗೇಳಿಯಶನಿವೇಗಖಚರೇಂದ್ರ | ನಾನಂದದಿಂದೆಮ್ಮಕರೆದು ||
 ಈ ನಡುಗಾಡೊಳು ನಮ್ಮಾರ್ವರನಂ | ದಾನೆಗಾವಲನಿರಿಸಿದನು || ೨೭ ||
 ಅಂದಿಂದಡವಿಯುಮಿಗಮಾಗಿನಾವು ಮ | ತೊಂದುಕಡೆಗೆಪಜ್ಜೆಗಳನು ||
 ಒಂದುಗಳಿಗೆ ತೆಗೆಯದೆಕಾವಲಿದೆವು | ಇಂದುನೀನೀ ಎಡೆಗೆಯ್ತಿ || ೨೮ ||
 ಸಾಸಿಗನಾಗಿಯಾದೇಶಪುರುಷನಾಗಿ | ಈಸಿಂಧುರದಮಸ್ತಕವನು ||
 ಒಸರಿಸದೆಹತ್ತಿದೆ ನಮ್ಮಸುಕ್ಕತ್ತದಿ | ವಾಸವನಿಭಶಕ್ತಿಯಿಂದ || ೨೯ ||
 ಬಲ್ಮಾನಿಸನ ಕೇಳನ್ನವುರುಷರೆಂಬ | ಶಾಲ್ಮಲಿಗರಗಿಳಿಯಾದ ||
 ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೊಡನೆಯೆಡೆವರಿಯದೆ | ನಲ್ಮೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಲೇಳು || ೩೦ ||
 ಎಂದು ವಿಮಾನವನೀರಿಸಿಕೊಂಡಾ | ನಂದದಿನಾಕುಮಾರಕನ ||
 ಅಂದವರೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಲತನಿವೇಗ | ನಂದನಯನುಕೊಟ್ಟನವಗೆ || ೩೧ ||
 ಆ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೊಳು ವಸುದೇವಭೂ | ಮಾಶನಿಶ್ಲಾಘಗಿರಲು ||
 ಆಸಕ್ತಿಯುಂಮೈಮರೆದನು ತಮ್ಮಾ | ದೇಶಾಕೋಶ ನಗರಿಯ || ೩೨ ||
 ಮಕ್ಕಾಬಾಲೆಯುಬಸಿದೊಳು ಧ್ಯಾನನಂ | ಬುತ್ತಮಸತ್ತ ಸಂಯುತನು ||
 ಚಿತ್ತಸಂಭವವನ್ನಿ ಭಸೌಂದರ್ಯನು | ತ್ವತ್ತಿವಡೆದುರಂಜಿಸಿದನು || ೩೩ ||
 ದಂಪತಿಗುರುತಿಮನುಜರಂತೆಯು | ಲಂಪಿನಬೇವನಮಾಗಿ ||
 ಪೊಂಪುಳಿಗೊಂಡು ಸುಖದೊಳಿರೆ ಬಂದುದು | ಸೊಂಪೆವಾಚೈತ್ರಮಾಸ || ೩೪ ||
 ಆ ಉಷ್ಣದಿವಸದೊಂದಿರುಳು ಹಮ್ಮದಮೇಲೆ | ಭಾವಭವಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ||
 ತ್ರಿನಿದಮೈಯುಳಲೈಯಿಂದೊರಗಿಮ | ತ್ತಾವರವನಿತೆಯರಿದು || ೩೫ ||
 ಪಡಿಯಹೊಚ್ಚಿ ದೊಡುಬೈತಾಗುವುದೆಂದಾ | ಮಡದಿಯೆಡದತೋಳೊಳೊರಗಿ ||
 ಬಡಗಾಳಿಗೆಮೈಯೊಡ್ಡಿ ನೃಪಾತ್ಮಜ | ನಡಸಿದನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು || ೩೬ ||
 ಬಳಸಿದುರಗಿಯಬಿಡಿಸಿಬಾವನ್ನವ | ನೆಳೆದೊಯ್ತಂತೋರ್ವಖಳನು ||
 ಲಲನೆಯಶೋಳತಕ್ಕವನುಬಿಡಿಸಿ ನೃಪ | ತಿಲಕನಕೊಂಡೊಯ್ದನಾಗ || ೩೭ ||

ಅನಿತದೊಳಾಖೇಚರಿತನ್ನ ತೋಳೊಳ | ಗಿನೆಯನಿಲ್ಲದಿರೆಕಣ್ಣೆ ರೆಂದು ||
 ಕನಲಿಕಾಸೆಯನುಟ್ಟು ಕಂಚುಕವನೆತೊಟ್ಟು | ಘನವೇಣಿಯನನುವಾಡಿ ||೫೮||
 ಕರವಾಳುಖೇಟಕವನುಕರದೊಳಗಾಂತು | ಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳುನಲ್ಲಭನ ||
 ಭರದಿಂಕೊಂಡೊಯ್ವುಖನನಟ್ಟಿದಳಾ | ಸ್ಮರವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದದೊಳು ||೫೯||
 ಪರಿಮಳವನು ಕಳ್ಳೊಯ್ವನಿಲನಬೆನ್ನ | ಪರಿದುಪಿಡಿತವುಂಬಿಯುತೆ ||
 ಆರಸನೊಂಡೊಯ್ವುಖಜರನ ಪೆನ್ನಪ | ಲೋಕವೆವುತೆಯಿದಳಾತರಣಿ ||೬೦||
 ಬಿಡುಬಿಡು ಬೀರಾಳನು ಬಿಡವಿದೊಡೆ | ಕಡಿಖಂಡಮಾಳ್ವನೆಂದಸಿಯ ||
 ಒಡಿವುತೊಟ್ಟಿದಳು ತಳತ್ತಳಿಸುವಮಿಂಚ | ಪಿಡಿದಂಬರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ||೬೧||
 ಸೋಗೆಯಕಳರವನು ಕೇಳಿಯುಳಿದ | ನಾಗರುಹಿದಿಸಾರಭವ ||
 ಬೇಗಲುಗುಳುವಂತೆಯವಳದನಿಗೆಯುಂಜು | ತಾಗಲವನುಬಟ್ಟುಪ್ರೇದ ||೬೨||
 ನೆಲಕುರುಳುವ ಭೂಪಾಲಭಾನುವನಾ | ಲಲನತಾಮರೆಗೈಯೊಳಾಂತು ||
 ನೆಲೆಮೊಲೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಾನುಗಿಬಾಯತಂ | ಬುಲಮಿಕ್ಕುಮಗುಳಿದಳಾಗ ||೬೩||
 ಅನಿತರೊಳಂಬರದೊಳಗೊಂದು ದೇವ | ಧ್ವನಿಯೆಲಿಖಚರಿಯಾನ್ಯಪನ ||
 ಏನಯದಿ ಭೂತಳಳಿಹುಲಕೆಲವಾನು | ದಿನಕೆನ್ನಿಡೆಗೆಯ್ದವನು ||೬೪||
 ನಿನ ಜನಕನಮನೋರಥಕೀವಕ್ರ | ಮೋನ್ನತನಾರಥಿಯಹನು ||
 ಇಂತಿದುನಿಶ್ಚಯಮೆನಿನಾಲ್ದೆಸೆಯನಾ | ಭಿನ್ನಸ್ತನೋಡಿದಳು ||೬೫||
 ಇದು ದೇವವಚನಮುಂಘ್ಯವನುತ್ಥಾ | ಸದಮಲಗುಣಸಂಯುತನ ||
 ಚದುರೆ ಖೇಚರಿಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯೊಳು ಕೊಡ | ಲದುಧರಣೀತಳಕೆಯ್ವಿ ||೬೬||
 ಅಂಗದೇಶದ ಚಂಪಾಪುರವರದಮ | ನಂಗೊಳಿಸುವನಂದನದೊಳು ||
 ಸಿಂಗರಿಸಿದಲತೆವನೆಯೊಳಗಿಳುಹಿತ | ಭಂಗನನಾವಿದ್ಯೆಯಂದು ||೬೭||
 ಸ್ಲೋಕತೋಳತಪ್ಪದಮೇಲಾನ್ಯಪ | ವಲ್ಲಭನೊರಗಿದಂದದೊಳು ||
 ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಾಲತಿಕಾಮಂದಿರ | ದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆದೊರಗಿರಲು ||೬೮||
 ಮುಂದೆಸೆಯೊಳುಮೂಡುವ ಕೆಂಪುಗಂಡಾ | ಸಂದನವನದಪಕ್ಕಿಗಳ ||
 ಸಂದಣಿಚಿಲುಮಿಲಿಯುವವೇಳಿಗೆ ನೃಪ | ಕಂದರ್ಪದಿಟ್ಟಿದರೆದನು ||೬೯||
 ಬಟ್ಟಜವ್ವಸೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯ ಕಾಣದೆ ಚೋದ್ಯ | ವಟ್ಟಾಯೆಡೆಯಿಂದೆಳ್ಳು ||
 ದಿಟ್ಟನುಬರುತಿರ್ದು ಉದಯದೊಳೆದ್ದಾ | ಬಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬರ್ಪಜನವ ||೭೦||

ಎಲೆಯಣ್ಣ ಗಳಿರಾ ಇದೆಲ್ಲಿಯಬಟ್ಟೆ ಈ | ನೆಲನಾವುದುಪೇಳಿಮೆನಲು ||
 ಚೆಲುವನೀಯಣ್ಣ ನಾಗಸವನೊಡೆದು ಭೂ | ತಳಕೆಬೀಳ್ತೆ ವರಂದಮೊಳು ||೫೧||
 ಕೇಳುವಪರಿಯಚ್ಚ ರಿಯೆಂಬರನಾತ | ಕೇಳಿ ಮುಗುಳ್ಳ ಗೆನಗುತ ||
 ಆ ಲಲಿತಾಂಗನು ಬಂದೊಂದುಕೊಳಹೊಕ್ಕು | ಲೀಲೆಯಿಂದವೆಮೊಗದೊಳೆದು ||
 ಬಳಿಕಾಯೆಡೆ ವಾಸುವೂಜ್ಯತೀರ್ಥೇಶರ | ನಿಲಯಮಿರಲುಕಂಡುಬಂದು ||
 ಅಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳುವಂದಿಸಿ ಸಿದ್ಧ ಶೇಷೆಯ | ತಲೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಭೂವರನು ||೫೨||
 ಆ ಯೆಡೆಯೊಳಗಿದ್ವಜೋಧಸಿಂಧುಗಳೆಂ | ಬಾಯತಿರಾಜಗೆಮಣಿದು ||
 ಆ ಇರುಳಾದವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆವ | ನೊಯ್ಯಾರದಿಂ ಕೇಳಿದವಗೆ ||೫೩||
 ಮನುನಿಭನಿನ್ನ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತಿಯ ನಿಜ | ಜನಕನಶನಿವೇಗನಿಗೆ ||
 ಮುನಿದೋರ್ವಸಂಗಾರವೇಗಸಂಬವನಾ | ತನಪಿರಿಯಣ್ಣನಮಗನು ||೫೪||
 ನಾಡುಬೀಡೆಲ್ಲವನಿರದೆ ಮಲಿದುಕೊಂ | ಡೋಡಿಸಲಾಗಿರಿವರದ ||
 ಕಾಡೊಳಗೊಂದು ಪಟ್ಟಣವನಶನಿವೇಗ | ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೊಂದುಪಗಳು ||೫೫||
 ಚಾರಣನುಕಂಡು ನನಗಿನಮ್ಮಾನಾಡು | ಸೇರುವುದೆಂದಿಗಿಂದೆನಲು ||
 ಭೂರಮಣೀಪತಿನಿನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮುಕು | ಮಾರಿಗೆ ಭೂಚರನೋರ್ವ ||೫೬||
 ಅಸುಗೀಶನಾಗುವನವನ ತನೂಜನ | ದೆಸೆಯಿಂದಹುದೆಂದನರು ||
 ಉಸುರಲಂತದಕೆಯಶನಿವೇಗಮಿಗೆ ಸಂ | ತಸಗೆಯ್ಯಲಾವಾರ್ತೆಯನು ||೫೭||
 ಕ್ಷುದ್ರಮಾಸಸನಂಗಾರವೇಗನುಕೇಳಿ | ಛಿದ್ರಾಸ್ತ್ರೇಷಿಯಾಗಿದು ||
 ರೌದ್ರನಾಗಿನಡೆತಂದು ನೀನವಳೊಳು | ನಿದ್ರೆಯೊಳೊರಗಿರೆಕಂಡು ||೫೮||
 ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗುತ್ತಿರಲಾ | ಚೆನ್ನೆ ಕನಲಿಬೆನ್ನೊಳೆಯ್ದಿ ||
 ನಿನ್ನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಶರೀರವಚನವ | ತಾಂಸರೆಕೇಳಿಯಾಯೆಡೆಗೆ ||೫೯||
 ಒಯ್ಯಾರದಿಂಬಿಡಿಯಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಂತವ | ನಾ ಯತಿವುಂಗವನುಸುರೆ ||
 ಕಾಯಜಸನ್ನ ಭನವರನು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡಾಯೆಡೆಯಿಂದೆಯ್ದಿದನು ||೬೦||
 ಅಲ್ಲಿಗನತಿದೂರದೊಳೊಂದುಕರ್ವಿ | ಎಲ್ಲಟಂಕಾರದಂದದೊಳು ||
 ಮೊಲ್ಲನುಲಿವುತಿರೆಯದನಂದಪೆನೆಂ | ದುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಯ್ದಿದನು ||೬೧||
 ಆ ರಂಜಿಸುವ ಇಂಚರದ ಪಜ್ಜೆಯವಿಡಿ | ದಾರಾಜಮತನಾಬಳಿಗೆ ||
 ಆರೈವುತಪೋಗಿಕಂಡನೊಂದರ್ಹಾ | ಗಾರದ ಮಣಿಮಂಟಪವನು ||೬೨||

ಮತ್ತದರೊಳಗಭಿನವ ಶಾರದೆಯಂತೆ | ಮೊತ್ತದಸಖಿಯರನಡುವೆ ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆಪಿಡಿಡು ವೀಣೆಯಬಾಜಿ | ಸುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ದನು ||೬೪||
 ನವವಿಧಮಸ್ವಾವೀಣೆಯಿಂಚರವನು | ಭುವನಾತಿತಯರೂಪವೆಡೆ ||
 ಯುವತಿಯನೋಡುವೆನೆಂದೊಂದು ಕಂಬವ | ನವನಿವಮರೆಗೊಂಡನಾಗ ||೬೫||
 ಆ ಮಣಿಗಂಬವಮರೆಗೊಂಡುನಿಂದಿರೆ | ಭಾಮಿನಿಗಭ್ಯಾಸಿಸುವ ||
 ಆ ಮನೋಹರನಂಬ ಗಾಂಧರ್ವಾಚಾರ್ಯ | ನಾಮಹಿಮನಕಂಡನಾಗ ||೬೬||
 ಆರಿವನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯವನಾ | ಕಾರಕೆಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತನ್ನ ||
 ಸಾರಕೆಕರೆದೊಲೈಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನ | ಕಾರಣವುರುಷನಸಂದು ||೬೭||
 ಅನ್ನೆಗಮಾಪದಿಯಪದ್ಮಾವತಿ | ಕನ್ನೆಯವೀಣೆಯಿಂಚರಕೆ ||
 ಜಿನ್ನಾಗಿಮೆಚ್ಚಿ ಪಸಾಯನಮಿತ್ತಳು | ತನ್ನಮಂಡೆಯ ಕುಸುಮವನು ||೬೮||
 ಕಾಮಿತಫಲಸಿದ್ಧಿಯಾದುದೆಂದಾ ಹೂವ | ನಾಮುಡಿಗಿಟ್ಟುಜಿತ್ತದೊಳು ||
 ಕಾಮನಿಭನಿಗಿತ್ತು ಗುರುವಿಗೆವಂದಿಸಿ | ಭಾಮೆ ವಸಗೆವೋದಳಿತ್ತು ||೬೯||
 ಈ ಉತ್ತಮರೂಪನೆಯ್ವಲೊಡನೆ ಪ | ದ್ರಾವತಿಯವಳೊಪ್ಪುವನು ||
 ತೀವಿದೊಲವಿನಿಕೊಟ್ಟಕಂತದರಿಂ | ದೀವನಿತೆಗೆವರನವನು ||೭೦||
 ಎಂದಾಚಾರ್ಯನು ಮನಕನುರಾಗವ | ತಂದು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಡಲು ||
 ಕಂದರ್ಪಸನ್ನಿಭನಂತದನರಿಂದಿಂ | ತಂದವನೊಳಗಾಡಿವನು ||೭೧||
 ಈ ನಾರೀಮಣಿ ಯಾವರಾಯನಮಗ | ಳೇನೊಬ ಯೆಸರುಮತ್ತಿವಳ್ಳಿ ||
 ಏನುಕಾರಣ ವೀಣೆಯಸಾಧನೆಯೆನ | ಲಾನುಡಿಗಿಂತೆಂದನವನು ||೭೨||
 ಜಿತ್ತಜನಿಭಕೇಳಿನಗರಿಯ ಚಾರು | ದತ್ತವಣಿಗ್ಗರನಣಿಗೆ ||
 ಉತ್ತಮಸೌಂದರ್ಯಾನ್ವಿತೆ ಗಾಂಧರ್ವ | ದತ್ತೆಯೊಬುಕೆಯುರಮಣಿ ||೭೩||
 ಈ ವೀಣೆಯ ರಮ್ಯವಾದನದಿಂ ತನ್ನ | ನಾವನೋರ್ವನುಗೆಲಿದವನೆ ||
 ಜೀವಿತೇಶ್ವರನೆಂದೊಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ | ನಾವಧುಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹಳು ||೭೪||
 ಅದುದಾಧ್ಯಾತ್ಮವಿಭು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ | ಪದವಿವೀಣಾಸ್ವಯಂವರವ ||
 ಒದವಿಸನಾಡನೃಪಾತ್ಮಜರೆಯ್ಯಂ | ದದುಘಟಿಸದೆ ಪೋಗುತ್ತಿಹರು ||೭೫||
 ಎಂದೆನಲಿನಡಿಯಿನಡೆಯಿಗಾಡಿ | ಒಂದಿವಸಿಂಗಾರದೇಳ್ಳಿ ||
 ಸಂಪೂರ್ಣಗು ಭೂಜರಸತಿಯರಿಗಿಲ್ಲ | ವೆಂದು ನುಡಿದನಾಸೃಪತಿ ||೭೬||

ಆ ಸುಡಿಗೇಳಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆಂದನು | ಮಾನನಿದಾನನಕೂಡೆ ||
 ಭೂನುತಚಾರುಹತ್ತನಕಥನವನು ಮ | ತ್ತಾನಾರಿಯಹುಟ್ಟುಮೆಟ್ಟು || ೭೭ ||
 ವೈಶ್ರವಣೋಪಮನಾಚಾರುದತ್ತ ರಾ | ಚಶ್ರೀಷ್ಠಿಯಸತ್ಯಧನವ ||
 ವಿಶ್ವತನಾಮನೋಹರಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದನಾ | ಆಶ್ರಿತಜನಕಲ್ಪಕುಜನು || ೭೮ ||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದನುಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದ ಸಂಧಿಯೊಂಬತ್ತು || ೭೯ ||

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

೧೦. ಚಾರುದತ್ತನ ಪ್ರಸಂಗ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಬಗೆ ||
ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವತ್ತೆರಗುವೆನು ||೧||

ಮಾನಿತಮಾದೀಯಂಗದೇಶದರಾಜ | ಧಾನಿಚಂಪಾನಗರಿಯೊಳು ||
ಭೂನುತವಿಕ್ರಮಿ ವಿಮಲವಾಹನನೆಂಬ | ಮಾನವೇಂದ್ರನು ಸುಖಮಿರಲು ||೨||

ಆನಗರಿಯೊಳಿಭ್ಯಕುಲ ಚೂಡಾಮಣಿ | ಭಾನುದತ್ತನೆಂಬ ಪರದ ||
ಮಾನಿನಿದೇಯಿಲೆಯೆಂಬವಳಕೂಡಿ | ಸಾನಂದದೊಳಿರುತಿಹನು ||೩||

ಒಂದುದಿವಸ ಕುಸುಮಿತೆಯಾಗಿನಾಲ್ವೀರ | ಮಿಂದುಪತಿಯಸೊಳ್ಗೆವೆಂದು ||
ಕಂದರ್ಪಕೇಳಿಯೊಳಾದೇಯಿಲೆಯಿ | ದ್ವಂದಿನ ಕಡೆಯರಾತ್ರಿಯೊಳು ||೪||

ಕರುಣದಿಚಾರಣ ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಳು ತನ್ನ | ಕರದೊಳಗೊಂದು ಮಾಣಿಕವ ||
ಇರಿಸಿದುತ್ತಮಮಪ್ಪಕನಸುಗಂಡಾನಿದ್ರೆ | ಹರೆದು ಹಿರಿದು ಸುಖಮಿರಲು ||೫||

ಕೆಲವುದಿವಸದೊಳು ಗರ್ಭೋದಯಮಾಗೆ | ಸುಲಲಿತಮಪ್ಪಲಗ್ನದೊಳು ||
ಅಲಗಣೆಯನಸಿರಿ ಹಡೆವಂತೆ ಹಡೆದಳು | ಲಲಿತಾಂಗನನೋರ್ವನನು ||೬||

ಚಾರಣರುಗಳು ರತ್ನವಕನಸಿನೊಳಿಟ್ಟ | ಕಾರಣದಿಂದಾಸಿಸುಗೆ ||
ಚಾರುದತ್ತನೆಂಬಭಿಧಾನವಿತ್ತನು | ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯು ಭಾನುದತ್ತ ||೭||

ಆಲೂರೊಳಗೈವರು ಮೈಶ್ರೋತ್ತಮ | ಗರ್ವೇಳೆಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿದರು ||
ಭೂವಿಶ್ರುತರೈವರು ಸುಕುಮಾರರು | ಕಾವನಕಣಿಗೊಂಬಂತೆ ||೮||

ಅವರೈವರನೊಡಂಬಡಿಸಿಯಾ ಮಕ್ಕಳ | ಸವಿನಯದಿಂ ಕೊಂಡುಬಂದು ||
ತವಿರಲ್ಲದ ಕೂರ್ಮಿಯಿಂದವೆತನ್ನಾತ್ಮ | ಭವನೊಳುಚಾತಕರ್ಮವನು ||೯||

ವಿರಚಿಸಿಯಾ ಭಾನುದತ್ತರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ | ಹರಿಬಾಂಧವಗೋಮುಖನು ||
ಮರುಭೂತಿಯುಂಪರಂತಪ ದೇವದತ್ತನೆಂ | ಬುರುನಾಮವನಿತ್ತನವರ್ಗ ||೧೦||

ಆತನುಸದೃಶಚಾರುದತ್ತನವರುಗೂಡಿ | ಸತತ ಸಕಲಕಲೆಗಳನು ||
ಮತಿವಂತನಾಗಿ ಕಲಿತುಜನ್ಮನವಾಂ | ತತಿಶಯಕೀರ್ತಿವಡೆದನು ||೧೧||

ಚಾರುಕಲಾಕುಶಲತೆಯಿಂದವನುತೋ | ದಾರತೆಯಿಂದ ರೂಪಿಂದ ||
 ಸಾರಸದ್ಗುಣದಿಂದ ಭೂರಿಭೂಷಣನಾಗಿ | ಚಾರುಧತ್ತನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೨||
 ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನದೊಳಾನಗರಯ | ಮುಂದಣ ಹೊಳೆಗೆಯ್ದು ||
 ಮಿಂದಾಕೆಲದ ನಂದನದೊಳಗತ್ಯಾ | ನಂದದಿವಿಹರಿಸಿಬಳಿಕ ||೧೩||
 ಪುರಕೆತಿರುಗುವ ಸಮುದೊಳಗಾವನಾಂ | ತರದೊಳಗೊಂದು ಸೂಲದೊಳು ||
 ಪಿದಾಗಿಕ್ಕೀಲಿಸಿಯರೆಬೇವಮಾಗಿದ್ | ಪುರುಷಸೋರ್ವನ ಕಂಡನಾಗ ||೧೪||
 ಅವನದಿಟ್ಟೆಗಳಾಬಳಿಯೊಳು ಬುದ್ದಿದ್ | ನವರತ್ನ ಮೆಯಬೇಟಕದೊಳು ||
 ಅವಿರಹಮಾಗಿ ಕೀಲಿಸಿದಿರಲಾ | ಕುವರನಾಭಾವವನರಿದು ||೧೫||
 ಆ ರತ್ನ ಮೆಯಬೇಟಕದಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು | ಚಾರುಘಟಿಕೆಕ್ಕೀಲಿಸಿರಲು ||
 ಚಾರುಧತ್ತನು ಸುವೀಳಕತನದ | ನಾರೈದುತೆಗೆದುನೋಡಿದನು ||೧೬||
 ಆಸ್ತಾಪ್ತಾಯೆಂಬ ಘಟಿಕೆಯಿ | ದಾಸೂಲದಪುರುಷನನು ||
 ಒಸರಿಸದೆ ತಾನುತೆಗೆವೆನುತ ಮುಟ್ಟು | ವಾಸಮಯಕೆ ತನ್ನತಾನೆ ||೧೭||
 ಬಸಿದಸೂಲದೊಳಿದಾರ್ ಕಂಠಗತಮಾ | ದಮೆದೊಳದೊಳು ಪೂರೆಯಿಸಿ ||
 ಮುಸುಕಿದ ಶಕ್ತಿಯೊಳಾಯೆಡೆಯಿಂ ಸಂ | ತವದಿಂದಿಳಿತಂದನಾಗ ||೧೮||
 ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿ ಕರುಣದಿಂದ ಪುನರು | ತೃತ್ತಿಯಾದುದು ನನಗೊಂದು ||
 ಚಿತ್ತರುದ್ಧದೊಳು ಕೀರ್ತನೆಗಿಲ್ಲಾಚಾರು | ದತ್ತಗೆ ವಿನಮಿತನಾಗಿ ||೧೯||
 ಇನ್ನೀಬನ್ತುಕೆ ನೀನೇನಿಬಗುರು | ವೆನ್ನ ಮಾತಾಪಿತೃನೀನು ||
 ಇನ್ನಿ ದುಸುಶಯಮಿಲ್ಲೆಂದವನೊಳು | ತನ್ನ ತೆರನ ಪೇಳ್ವನಿಂತು ||೨೦||
 ವಿಸಿತವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣತೆ | ದೊಳಗೆ ಶಿವಂಕರವೆಂಬ ||
 ಪೊಳಲೊಳಮಿತಗತಿಯೆಂಬವನಾನೆನ್ನ | ಲುನ ಕಲಾವತಿಗೂಡಿ ||೨೧||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಿರಲವಳಿಗೆ ನೋಲ್ಪುವಂ | ಚನೆಯಿಂದೋರ್ವ ಬೇಚರನು ||
 ತನಗೆನೆಗೆರವಲ್ಲದಂತೆನ್ನೊಳು ಕೆಳ | ತನವನುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ ||೨೨||
 ಎನ್ನೊಡನಾಟಕೆಸಲವಾಗಿಯಾಖಳ | ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವಬಿಟ್ಟುಬಂದು ||
 ಉನ್ನತಮಪ್ಪಕಪಟನ್ನೇಹವನವ | ಜಿನ್ನಾಗಿಮಾಡುತಲಿದ್ ||೨೩||
 ಇರಲಿಂತುನಾನೀಚಂಪಾನಗರಿಯ | ಪರಜಿನವಾಸುಪೂಜ್ಯರನು ||
 ಉರುಭಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಲೆಂದು ಬಂದಾ | ತುರದಿಂದಾಸತಿಮತ ||೨೪||

ಕಂದರ್ಪಹರನರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕತ್ಯಾ | ನಂದದಿಂದೀನಂದನದ ||
 ಕುಂಢಲತಾಮಂಟಪದೋವರಿವೊ | ಕೈಂದುವದನೆಯೊಡಗೂಡಿ ||೨೫||
 ಮುರತಾಂತ್ಯಶ್ರಾಂತಿಯೊಳಾನುಮೈಮರೆ | ದಿರಲಾಖಳನೆಯ್ದು ||
 ಭರದಿಂದೆನ್ನ ಸೊಲದೊಳಕ್ಕಿ ಬಳಿಕಾ | ತರುಣಿಯ ಕಳ್ಳೊಯ್ಯನಿತ್ತ ||೨೬||
 ಇನ್ನಿಲ್ಲ ನಾನೊಂದಿನಿಸು ತಡಮಾಡಿದೊ | ಜೆನ್ನ ಎಪತ್ತಿಯೊಳಿರದೆ ||
 ತನ್ನ ಬೇವನವತೊರೆವಳು ನಿಜಾಂಗನ | ಸನ್ನ ತಗುಣಗಣನೀಯ ||೨೭||
 ಎನುತಾಚಾರುದತ್ತನಕ್ಕೆಯಿಂ ಕಡು | ವಿನಯದಿಂದವೇಪೀಳ್ಳೊಂಡು ||
 ಇನಿಸುವೇಗದೊಳಾ ವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ | ನನಿಲಪಥಕೆವೊಡನಿತ್ತ ||೨೮||
 ಕೆಳೆಯರೈವರುಗೂಡಿಯಾಚಾರುದತ್ತನು | ಹೊಳಲಹೊಕ್ಕಾ ನಿಜಗೃಹಕೆ ||
 ತಳಿಬಳಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗಳ | ನುಳಿಯದೆಮಾಡುತಮಿಹನು ||೨೯||
 ಈತೆರದಿಂದಿರೆ ಭಾನುದತ್ತನು ತನ್ನ | ಪ್ರೀತಿಸಡೆ ಮೈದುನನ ||
 ನೀತಿನಿಪುಣ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಸಂಬನತನು | ಚಾತುರ್ಮಿತ್ರಾವತಿಯೆಂಬ ||೩೦||
 ಅಭಿನವರತದೇವಿಯನಂಗೋದ್ಭವ | ನಿಭಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||
 ಶುಭತರಮಪ್ಪ ಲಗ್ನದೊಳಮರಾಧೀಶ | ಎಭವದೊಳೆಳೆವೊಗಲ್ವಂತೆ ||೩೧||
 ಅತಿರೂಪಯುತ ಚಾರುದತ್ತಕುಮಾರನು | ವಿತತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದೊಳು ||
 ಮತಿಯನಿಟ್ಟಾಸತಿಮಿತ್ರಾವತಿಯೊಳು | ಸತತನುಬದೊಳಿಹುದಿಲ್ಲ ||೩೨||
 ಅದರಿಂದಾಜವ್ವಸೆಯೊಡಲೊಳು ಚಿಂತೆ | ಯೊದವಿರಲರಿದೊಂದುದಿನದ ||
 ಉದಯದೊಳಾನಿಬಜನನಿ ಸೌಮಿತ್ರ ಸ | ಮೃದವಳಿದವಳೆಗೆಯ್ವ ||೩೩||
 ಬಣ್ಣಗೆಡದುದುಗೆಹೂದುಟಿಯಲ | ಗಗಣ್ಣಂಜನರೇಬಿಬಿಡದ ||
 ಬಣ್ಣೆ ಸಿತೊಡೆದಂಗರಾಗವುದುರದೆಳಿ | ವೆಣ್ಣವಾಣಿಕವನೋಡಿದಳು ||೩೪||
 ಉಡೆನಿರಿಯೊಳಗಿಟ್ಟ ಮಣಿಕಾರಾಚಿಯಕ್ಕಿಲು | ಸೆಡಲದಮುಡಿಯಲರುಗಳ ||
 ಕಡುಸೊಗೆಯಿಸುವ ತಿಲಕವಚ್ಚಳಿಯದ | ಮಡದಿಮಣಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದಳು ||೩೫||
 ನೆ: ತ್ರಯುಗದಕಡೆಸೊಳು ಕೆಂಪುದೋರದ | ಚಿತ್ರವಡೆದನುಣ್ಣದಪಿನ ||
 ಪತ್ರಕೆ ಭಂಗಮಾಗು ಕಾಂಚನಶತ | ಪತ್ರಮುಖಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದಳು ||೩೬||
 ಅನಿಕಭಾಕಳವಳಿಕೆಯೊಳೆಯದ | ಬಳೆಯೊಡೆಯದತನುಲತಿಕೆ ||
 ಬಳಲದ ಬಲುಮೊಲೆಗಳು ಗುಜ್ಜುವಡೆಯದ | ಲಲಿತಾಂಗಿಯನೋಡಿದಳು ||೩೭||

ಕಂದರ್ಪಕೇಳಿಯಸುಖಮಿಲ್ಲಮಾಬಾಲೆ | ಗೆಂದು ಬಗೆವುತೆಲೆಮಗಳೆ ||
 ಅಂದುನಿವೃತ್ತಿಯಮಾತುಗೇಳಿದದನೆ | ಯಿಂದೆಗ್ಗರಾದೆವುನಾವು ||೩೮||
 ಎಂದು ತನ್ನ ತ್ರಿಗದೇಯಿಲೆಯೆಡೆಗೆ | ಯ್ತಂದೆಲೆಪಾತಕಿ ನಿನ್ನ ||
 ನಂದನಗತಭೋಗಿಗೆ ಎನ್ನ ಮಗಳನು | ತಂದುಕೆಡಿಸುವುದುಮತವೆ ||೩೯||
 ಎನಶಾದೇಯಿಲೆಯಿಂತೆಂದಳೆನ್ನ ಗ್ರ | ತನಯನುತ್ತಮನಾಯಕನು ||
 ವಿನುತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದೊಂದಾತುರದಿಂದ | ಮನವನಿಕ್ಕನು ರತಿಮುಖಕೆ ||೪೦||
 ಅದನೊಂದೆರಡುದಿನದೊಳು ಮಾಣಿಸುವೆನಿಂ | ತಿದನುರೆಂಬುನೀನೆನತ ||
 ಚದುರದೇಯಿಲೆ ತನ್ನಾ ನಾದುನಿಯನು | ಸದನಕೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕೆ ||೪೧||
 ತನ್ನ ವಲ್ಲಭ ಭಾಸುದತ್ತನನುಜನ | ತ್ಯುನ್ನ ತವೇಶಶ್ಯಾಚಾರಿ ||
 ಸನ್ನು ತರುದ್ರದತ್ತನನು ಕರೆದುಕೊಂಡು | ಮನ್ನಿಸಿಡಿದಳಂತೆಂದು ||೪೨||
 ಚದುರರನ್ನನು ಚಾರುದತ್ತಗೆ ರತಿಯಿಚ್ಛೆ | ಯುದಿಯದತೆರನಿನ್ನಿಂದ ||
 ಒದವುವುದದನೀನೆಸಗುವುದದಕೆಂದ | ನಿದಕೆ ಸಂಶಯಮಾಡಬೇಡ ||೪೩||
 ಎರಡುದಿನಕೆ ಚಾರುದತ್ತನನೀಪೇಳ್ವ | ಪರಿಯಮಾಡುವೆನೆನಲವಗೆ ||
 ಹರಿಸದಿಸಿದು ವಸ್ತುವನಿತ್ತತ್ಯಾ | ದರವನುಸುರಿಬೀಳ್ಕೊಡಲು ||೪೪||
 ಬಂದಾಮಹಿಮಗೆ ರುದ್ರದತ್ತನುಮನ | ಸೆಂದುಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಯಾಗಿ ||
 ಒಂದಿಸಿಮೇಳವ ಕೆಲದಿನಮಿದು ಮ | ತೊಂದಾನೊಂದುದಿನದೊಳು ||೪೫||
 ಗಾಡುವಡೆದ ನಮ್ಮೂರಸೊಬಗನೀ | ನೋಡುಬಾರೆಂದೊಡುಬಡಿಸಿ ||
 ಕೂಡಿಕೊಂಡುಬಂದು ಪುರವರದೊಳಗಾ | ರೂಢಿವಡೆದಕೇರಿಯೊಳು ||೪೬||
 ಹೂವಿನಂಗಡಿಕೊಂಡುಕದುಬದ | ಹೂವನಿರದೆ ಬೆಲೆಗೊಡುವ ||
 ಭಾವಕಿಯರ ಹಾವಭಾವಂಗಳನಾ | ಭಾವಜನಿಭಗೆ ತೋರುವನು ||೪೭||
 ಸಿರಿಗಂಪನರೆದುಮಾರುವ ಕೋಮಲೆಯಾ | ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪರೂಪವನು ||
 ಸುರನಿಭನಾಚಾರುದತ್ತನಿಗತ್ಯಾ | ದರದಿಂದವೆ ತೋರುವನು ||೪೮||
 ವರವಿದ್ಯಾಧರವನಿತ್ತಿಯುರಂದದಿ | ಕರುಮಾಡಂಗಳನೇರಿ ||
 ಹರಿಸದಿನಾಡುವ ನೃಪಸುತಿಯರನಾ | ಸ್ಮರಸದೃಶಗೆ ತೋರಿಸುವನು ||೪೯||
 ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳೆಡೆಯಾಡುವ ಬಿಡುವೆಣ್ಣ | ಕಾರಮ್ಯಮಪ್ಪರೂಪವನು ||
 ಮಾರನಮಧುರಾಕಾರನಗಲ್ಪಾ | ಚಾರುದತ್ತಗೆ ತೋರುವನು ||೫೦||

ಧಾರುಣಿಪತಿಯೋಲಗಕೆಯ್ಯವ್ವಾ | ವಾರಾಂಗನೆಯಕಚಿಲ್ವ ||
 ಧೀರನುದಾರನುತ್ತಮಗುಣನಿಧಿಗಂ | ಭೀರಗೊಲಿದು ತೋರಿಸುವನು ||೫೧||
 ಈತೆರದಿಂತಿರುಗಿಸುತೊಂದುದಿನ ಚಿತ್ತ | ಜಾತನರಾಜ್ಯದಂದದೊಳು ||
 ರೀತಿವಡೆದ ಸೊಳೆಗೇರಿಯನಾವಿ | ಖ್ಯಾತರೂಪನ ಹೊಗಿಸಿದನು ||೫೨||
 ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳು ಎರಕ್ಕಜನಂಗಳ | ಕೊಂಡಸುವ್ರತವನುಬಿಡಿಸಿ ||
 ಗಂಡುದೊಳ್ತಾಗಿಸುವಾಸೊಳೆಗೇರಿಗೆ | ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನಾಕುಮಾರಕನ ||೫೩||
 ಬೆಲೆವೆಣ್ಣ ಕೇರಿಗೆಯ್ದದನು ಸಖದುಗೂಡಿ | ಒಲವಿನಬಗೆಬಿಟ್ಟಬೀಡ ||
 ಜೆಲುವನ ಬೆಳೆನಳನಳಿಸಿಬೆಳೆವ ಕಾಡ | ಸಲರಂಬನೃಪನಾಳ್ವನಾಡ ||೫೪||
 ಅತಿವೀತರಾಗವ್ರತದವರಿಗೆಮಾರಿ | ಅತನುಸೌಖ್ಯದ ಕೆರೆಯೇರಿ ||
 ರತಿಮುಕ್ತಿಗಿವೆಯ್ವ ಸಲಿಕ್ಕಿದದಾರಿ | ನುತಮಾದುದಾಸೊಳೆಗೇರಿ ||೫೫||
 ಹೊಸಮಿಸುನಿಯ ಹೊನ್ನ ಪಟ್ಟಶಾಲೆಗಳಿಂದ | ಮಿಸುಪರನ್ನ ದಲೋವೆಯಿಂದ ||
 ರಸಚಿತ್ರವೆಸದಿನೊಪ್ಪುವ ಭಿತ್ತಿಗಳಿಂದ | ಹಸನಾದುದಾಕೇರಿಯಿಂದ ||೫೬||
 ಒತ್ತಿಗೆನುತಬಂದಲ್ಲಲ್ಲಿನಿಂದಿರ್ವ | ವೃತ್ತಕುಚೆಯರಜೆಲ್ವಿಂದ ||
 ಚಿತ್ತವಸೆರೆಯ್ಯಾದ ಎಲಜನವೃಂದ | ವತ್ತಿತ್ತ ತೊಲಗದಲ್ಲಿಂದ ||೫೭||
 ಮುತ್ತಿನ ತೋರಮಣಿಯಭೂಷಣವಿಟ್ಟು | ಉತ್ತಮದೇವಾಂಗವುಟ್ಟು ||
 ಕತ್ತರಿಪುಣುಗುಜವಾದಿಯನಂಪಿಟ್ಟು | ಒತ್ತಿಗೆಯ್ವಿದರಳವಟ್ಟು ||೫೮||
 ಪೊರ್ದದವರ ಮೈವಳೆಯೊಳೊಲಿಸಿಕೊಂಬ | ಪೊರ್ದದವರ ಸುಲಿತಿಂಬ ||
 ಬರ್ದಿನಬಲ್ಲಿನಿಂದಾಕೇರಿಯತುಂಬ | ಲಿರ್ದುದುವಧೂನಿಕುರುಂಬ ||೫೯||
 ನರಜನ್ನಲೇಸುಜವ್ವನಲೇಸದರೊಳು | ವರರೂಪುಲೇಸು ಗಂಡದೊಳು ||
 ಸಂಸೋಲಲೇಸು ಪೆಂಡಿರಿಗಿಂದೋರ್ವಳು | ಗರುವೆಗಳಿಯನುಡಿಸಿದಳು ||೬೦||
 ಗರುವರಚಿತ್ತವನೊಲಿಸಿಕೊಂಬಬಲೆಯ | ವರಗೃಹವಾಬಲಮುರಿಯ ||
 ಸುರುಚಿರತಂಬವಡೊಳಿದ ಭೂಮಿಯ | ಸರಿಕೇಳು ಸಖಿಯಾನುಡಿಯ ||೬೧||
 ವರಗುಣಭೂಷಣವಿಲ್ಲದವಳ ಜೆಲ್ವು | ಪರಿಮಲವಿಲ್ಲದಪೂವು ||
 ಸುರುಚಿರಮಾದ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳುಬೆಳೆದಬೇವು | ಉರುರುದ್ರಭೂಮಿಯಮಾವು ||೬೨||
 ಕೊಡುವಕೋವದವಿರುಗಳ ಹೃದಯವನು | ಕೆಡಲೀಯದೆ ಮೋಹವನು ||
 ಬಡದೊಡೆಬಡದೈಸಿರಿಯಾಪೆಣ್ಣನು | ಮಡದಿಮಣಿಯೆಕೇಳಿದನು ||೬೩||

ಸಿರಿಚಲ್ಪುಚಾಣೈ ಜವ್ವನ ವಿತರಣವನು | ಕರಿಸಿ ಬಲಿದಕಾದಲನನು ||
 ಹೊರೆಗಾಣಿಸದೆ ಬಲಿಯಬಲ್ಲವನು | ಅರಲಂಬನೇನಮಾಡುವನು || ೬೪||
 ಸರಲೊತ್ತುವಮೊಲೆಯಿಂದೊಡವೆರೆದೆನು | ದೊರೆವೆತ್ತುಚಾಣುವಡೆದೆನು ||
 ಪರಮುಖಶಶಿಗೆ ಸರೋಜಿನಿಯಾದೆನು | ಗರುವನೀಜಡುವುದಕ್ಕೇನು || ೬೫||
 ಮನೆಯಮಾನಿನಿಯರೆಲ್ಲಕೆಹೊರಗಾಡೆನು | ಅನುದಿನ ದುಃಖವೆಯ್ದಿದೆನು ||
 ಮನದಾಣ್ಣನೆಕೇಳು ನಿನ್ನ ಕತದಿನನನು | ನನೆಗಣೆಗೊಡಲನೊಡ್ಡಿದೆನು || ೬೬||
 ಎಂದುನುಡಿದ ಮೋಹಿಗಳಮಾತಕ್ಕೇಳುತ | ಕಂದರ್ಪನಿಭಚಾರುದತ್ತ ||
 ಮುಂದಕೆನಡೆದುಬರಲು ವೇಸಿಯರಮೊತ್ತ | ನಿಂದುನೋಡಿದುದವನತ್ತ || ೬೭||
 ಆವಾವದಿನದೊಳಗೀಕೇರಿಗೆಬರ್ಪ | ಕೋವದರೊಳಗಿಂತವ್ವ ||
 ಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳರ ಕಂಡುದಿಲ್ಲೆಂದಾ | ಭಾವೆಯರವನನೋಡಿದರು || ೬೮||
 ವರವಜ್ರವಿಲ್ಲದೆಯ್ದಿದ ಸುರವತಿಯೊ | ಅರಲಂಬನುಳಿದಂಗಜನೊ ||
 ಉರಿಗಣ್ಣುಬಿಸುಟುಗ್ರನೊ ಯೆಂದುನೋಡಿದ | ರಿದದಾತರುಣಿಯರವನ || ೬೯||
 ಈತೆರದಿಂ ತನ್ನ ಚೆಲ್ವನಿರೀಕ್ಷಿಸು | ವಾತರಳಾಕ್ಷಿಯರುಗಳ ||
 ರೀತಿಯನಡೆನೋಡುತತದ್ವೀಧಿಯೊ | ಳಾತುಳಿಶಾಳೆಯ್ದುವಾಗ || ೭೦||
 ಆರುದ್ರದತ್ತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ | ವಾರಣಮೊಂದಿದಿರಾಗಿ ||
 ಭೋರೆನೆಬರುತಿರೆ ಕಾಣುತಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ | ಯಾರನಿಕನುಬರ್ಪಾಗ || ೭೧||
 ಮತ್ತೊಂದುಮದಗಜಮಾವೆಸೆಯಿಂದ ಬ | ರುತ್ತಿರಲುತದಕಂಡು ||
 ಉತ್ತಮನೊಂದುಗೃಹದಮಣಿವಾಗಿಲ | ಹತ್ತಿರಸಾಂನಿದಿರಲು || ೭೨||
 ಆರುದ್ರದತ್ತನು ಮುನ್ನತನಗೆಪೇಳ್ವ | ಕಾರಣದಿಂ ಕಳವಿಯರ ||
 ಚಾರುದತ್ತನನು ವಸಂತತಲಕೆಯೆಂಬ | ನಾರಿಕರೆಯಲಟ್ಟಿದಳು || ೭೩||
 ಬಂದಾಸಖಿಯರೀಯಾನೆ ಹೋಹನ್ನವ | ರೊಂಧುನಿಮಿಷ ನಮ್ಮಮನೆಗೆ ||
 ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದೆ ಬಿಜಯಂಮಾಡುವು | ದಂದತ್ಯಾಗ್ರಹದಿಂದ || ೭೪||
 ಕರೆದಕೊಂಡುಹೋಗಿ ತಲೆವಾಗಿಲಹೊಚ್ಚಿ | ಕರುಮಾಡದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು ||
 ಗರುವೆವಸಂತತಲಕೆ ಬಂದಳಾಗ ನಿಂ | ಗರದೊಟ್ಟು ಸಂತಸನಿಂದ || ೭೫||
 ಅರಲಂಬನಾರಾಧಿಸದೇವತೆಯೊ | ಸುರಭಿಶರಸಕೀರ್ತಿಸತಿಯೊ ||
 ಸ್ವರರಾಜನವಿಜಯಾಂಗನೆಯೋ ಎನೆ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ನಡೆತಂದಳಾಗ || ೭೬||

ಸೆಡಗರದಿಂಬಂದು ಕೆಲದೊಳುಕುಳ್ಳಿದ್ಧ | ಮಡದಿಯಮಮತೆಯಾಳಿಯರು ||
 ಕಡುವೇಗದಿನೆತ್ತವಲಗೆಯನೀರ್ವರ | ನಡುವೆತಂದುಮಡಗಿದರು ||೨೭||
 ಎಲೆಚಾರುದತ್ತ ಚೌಷಪ್ಪಿ ಕಲೆಗಳೊಳು | ಸುಲಭನೀನಂತದರಿಂದ ||
 ಲಲನಾಮಣಿಯಿವಳೊಳು ನೆತ್ತವನಾಡಿ | ಗೆಲುವದಿನ್ನಣವತೋರೆಂದು ||೨೮||
 ನೆತ್ತದ ಚಾರಿಹಾಸಗಿಯನದರವೇ | ಲಿತ್ತುತಳುವದಾಡೆನಲು ||
 ಮತ್ತದಕವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾಡಲಾರುಪ್ರ | ದತ್ತನಿದರನೇನುಕೊರತೆ ||೨೯||
 ಒಂದೆರಡಾಟವನಾಡಿ ಮತ್ತೀಬಳಿ | ಯಿಂದೆದ್ದು ಹೋದೆವೆಂದಾಗ ||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪನಕೈಯಿಂದನೆತ್ತಮ | ನಿಂದುಮುಖಿಯೊಳಾಡಿಸಿದನು ||೩೦||
 ಕಡೆಗಣ್ಣಳ ಸನ್ನೆಯಿಂದಾಸುಕುಮಾರ | ನೊಡನೆಬಂದಾಕೆಳೆಯರನು ||
 ತಡೆಯದೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನೇಳಿಸಿತಾಕಟ್ಟ | ಕಡೆಯೊಳು ಚಿಮ್ಮಿದನಿತ್ತು ||೩೧||
 ನೆತ್ತಮನೊಂದೆರಡಾಟವನಾಚಾರು | ದತ್ತನಾಡಿಗಲಲಾಗ ||
 ವೃತ್ತಪದನೆ ನನ್ನೀಸೋಲಕೆಸೋಲ | ಎತ್ತಲ್ಲದೆ ಪೋಗಬೇಡ ||೩೨||
 ಎಂದು ಕಾವನಕೈಯರತಿಪಿಡಿದೆಳೆವಂತೆ | ಯಂದದಿಂದವನಕೈವಿಡಿದು ||
 ಮಂದಗಮನೆಮಾಡದ ವೇಲೈಲೆಗಾ | ನಂದದಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದಳಾಗ ||೩೩||
 ಸರಸೂತದಮೇಲಕೆಗಂಡುಗಿಳಿಯೆಡ | ವೆಳೆಸಿ ಸಾರಿಕೆವೋವಂತೆ ||
 ಕರುಮಾಡವನು ಚಯಂತರೂಪನು ಸಹಿ | ತರವಿಂದಮುಖಿಯೇರಿದಳು ||೩೪||
 ಬಳಿಕಬಂಧುರವಣಿಮಂಚದಮೇಲೆ ಕ | ಣ್ಣೊಳಿಸುವ ಮೃದುತೃಪ್ತಿರದೆ ||
 ಕಳಹಂಸಮಿಥುನಮಳಲ್ಲ ಪೈಗಡರ್ವಂತೆ | ತಳಲದರಾಪ್ರಿಯತಮರು ||೩೫||
 ಪರಿಚಾರಕಿಯರನಿತರೊಳು ಪನಿಸಿರು | ಪರಿಮಲಕುಸುಮತಾಂಬೂಲ ||
 ಸಿರಿಗಂಪುಸಿವಿಪಜ್ಜೆ ವೊದಲಾದ ಸುಖಪರಿ | ಕರಮನಿರಿಸಿಚಾರಿದರು ||೩೬||
 ಮುಸುಕಿದನಾಣ್ಣ ಸದೆಗಿದನುರಾಗದ | ರಸದಿಂವೂಸಿ ಜಿಲ್ಲಡೆದ ||
 ರಸಿಕನಮನದಮನೆಗೆಕಂತುರತಿಸಹಿ | ತೊಸೆದೊಕ್ಕಲೇರಿದನಾಗ ||೩೭||
 ಭೋಗೋಚಿತಮಸ್ತುಪನಲ್ಲವನನು | ರಾಗಮೊದವೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ||
 ಭೋಗಿಗಳವರೀರ್ವರು ನವಸುರತೋ | ಮ್ಯೋಗಮನೆಸಗಿದರಾಗ ||೩೮||
 ನೋಡಿದಣಿವಹಡೆಯರುಲಲ್ಲೆ ವೆರೆದಮಾ | ತಾಡಿದಣಿಯರು ಚುಂಬನವ ||
 ಮಾಡಿದಣಿಯರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಳೊಲವಿ | ಕೂಡಿದಣಿಯರಾಪ್ರಿಯರು ||೩೯||

ಎವೆಯಲುಗದನೋಟವೆಸಕದೆದೆಯಬೇಟ | ಸವಿಗೆಸವಿಸುಪ್ಪೊರೆಯಿಡುವ ||
 ಹವಣಿಸಿಲ್ಲದಲವಲವಿಕೆಯಕೂಟ | ವವರೊಳು ಸಲಿಸಂದಿತಾಗ ||೯೦||
 ಪಗಲಿರುಳೆನ್ನದೀಪರಯ ಚಾಣುಮೆಯಿಂ | ಸೊಗಯಿಸ ಸತ್ಕಾರದಿಂದ ||
 ತೆಗೆಬಿಗಿಯಿಲ್ಲದ ಸಮರತಿಯಿಂದವ | ಕಗಣಿತಮುಖವಿತ್ತವಗೆ ||೯೧||
 ಅವನಕ್ಕಣ್ಣ ಕ ಬೊಂಬೆಗಳ ತನ್ನ ಚೆಲುವಿನ | ಭವನದೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿದಳು ||
 ಅವನಮನದಕಾಲನಾಕಾಮಿನಿತನ್ನ | ಸವಿಯಸಂಕಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದಳು ||೯೨||
 ಇಂತಪ್ಪನೇಹದಿನಾಚಾರುದತ್ತವ | ಸಂತತಿಲಕೆಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಸಂತತಸೋಲ್ಮಿರಲವಳ ಜನನಿತಾ | ನಿಂತಿದೆನಿಕೆಮಾಡಿದಳು ||೯೩||
 ಹಣವಹಿದಿಯದೆ ವಿಚರಗಿವೋಹಿಸೆನೆಂ | ದೇಣಿಕೆಯಮನದೊಳುಮಾಳ್ವ ||
 ಗಣಿಕೆಯರುಂಬುದುಡುವುದನು ಹಡೆಯದೆ | ಬಣಗಾಗಿತಿವರೂರೊಳಗೆ ||೯೪||
 ಎನುತಚಿಂತಿಸಿಯವಳಾಚಾರುದತ್ತನ | ಮನೆಗೆ ಉಳಿದಾಳೆಯರ ||
 ಮನಹೀನಕಳುಹಿದೊಡವರಾತನ ನಿಜ | ಜನನಿದೇಯಿಲೆಯೆಡೆಗೆಯ್ದ ||೯೫||
 ನಿನ್ನ ತನಯನೆಮ್ಮ ಮನೆಯಬೀಯಕೆತ್ತ | ಹೊನ್ನ ತಡೆಯದೀಸಿಕೊಂಡು ||
 ಬನ್ನಿ ಮಂದೆಮ್ಮ ಕಳುಹಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೇಳಿ | ಯುನ್ನ ತಿಕೆಯಮುದದಿಂದ ||೯೬||
 ಲೇಸಾಯಿತೀನುಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆವಿತ್ತ | ವೇಸುಬೇಕೆನೆ ಬೇಡಮೆನಲು ||
 ಆಸುಡತಿಯರೆಂದರಾದೇಯಿಲೆಯನಿ | ರಾಶಾಹೃದಯವನು ಕಂಡು ||೯೭||
 ದಿನಕೆಸಾಸಿರಪವನಕೆ ಪತ್ತುಸಾಸಿರ | ಧನವಾಗಬೇಕೆಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ||
 ಎನಲದುಲೇಸೆಂದಾ ಹವಣಿನಹೊನ್ನ | ನನುಮಾನಿಸದೆ ಕೊಟ್ಟವಳು ||೯೮||
 ಈತೆರದಿಂದಿನ ಬರಡಿಲ್ಲದೆಸು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಕೊಡುತಿವಲು ||
 ಆತನ್ವಂಗಿಯರಿಯದಂದದೊಳ | ತ್ಯಾತುರದಿಂ ತರಿಸುವಳು ||೯೯||
 ಇಂದೂರವುತನಾಮಿಂದುನಂಟರುಬಂದ | ರಿಂದುಮುಯ್ಯನಿಕ್ಕಬೇಕು ||
 ಎಂದು ಎಂದಿನ ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲದವಳೆಕ್ಕ | ಯಿಂದವಿತ್ತವತರಿಸಿದಳು ||೧೦೦||
 ಆರುಸರುಷಮಾತಿವದಲೆಕ್ಕದಿಪದಿ | ನಾರುಕೋಟಿವತ್ತವನು ||
 ನೀರೆಗೆನೆರೆಕೊಟ್ಟಾಚಾರುದತ್ತನು | ದೂರಾದನಾನಗರಿಯೊಳು ||೧೦೧||
 ಮಗನಪ್ರಬುದ್ಧಿ ಗೆಯಾತಾಯಿದೇಯಿಲೆ | ಬಗೆಯಿತ್ತು ಮನೆಯವಿತ್ತವನು ||
 ತೆಗೆದುಹಾಳುಮಾಡಿದುದಕೆ ವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ | ಮಿಗೆನೊಂದನುಭಾನುದತ್ತ ||೧೦೨||

ಇಭ್ಯಕುಲೋತ್ತಮನಾನಂದನನದು | ಲಭ್ಯಾಸಕೇಮನನೊಂದು ||
 ಅಭ್ಯಗ್ರದಿಂಪರಿಪಡಿಸಿದನಾಬಾ | ಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರವಗ್ರಹವ ||೧೦೩||
 ಉತ್ತಮಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ ತಳಿದಾಭಾನು | ದತ್ತನಿರದೈವೋಗಲಿತ್ತ ||
 ಮತ್ತೆವಸಂತತಿಲಕೆಯೊಳಗಾಚಾರು | ದತ್ತನಗಲದಿರುತ್ತಿದು ||೧೦೪||
 ತಂದೆತಪವಕ್ಯಕೊಂಡುದನಾಮನೆ | ಯಿಂದರ್ಥವೆಲ್ಲಹೋದುದನು ||
 ಒಂದಿನಿಸೆರೆಯದೆಯವಳೊಲವೇ ಜೀವ | ವೆಂದುಸಂತಸಮರ್ಥನವನು ||೧೦೫||
 ಲೌಕಿಕಮಪ್ಪಕಾರ್ಯವನ್ನಿಸರಿಯದೆ | ಯಾಕಾಂಶೆಯ ಮೇಲಣೊಲವೆ ||
 ಆಕಾರಮಾಗಿಯವನುಕೂವಕಂಬದ | ಕಾಕನಮಾಳ್ವೆಯೊಳಿದು ||೧೦೬||
 ಇಂತುಮತ್ತಾರುವರುಷ ಪರಿಯಂತವ | ಸಂತತಿಲಕೆಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಸಂತಸಮಿರತರಿಸಿದಳು ಕುಂಟಣಿಮುನ್ನಿ | ನಂತೆಷೋಡಶ ಕೋಟಿಹೊನ್ನ ||೧೦೭||
 ವರುಷಗಳಿತ್ತುಪನ್ನ ರಡಕ್ಕಮೂವ | ತೊಡುಕೊಟಿ ವಿತ್ತವನು ||
 ತರಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಂದಿನಂತೊಂದು ದಿನಹೊನ್ನ | ತರಹೇಳಿ ಸಖಿಯರಕಳುಹೆ ||೧೦೮||
 ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಬಂಗಾರಗಳೆಂಬವು | ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ಳಿದಿರಲು ||
 ಇನ್ನೇವೆನೆಂದುದೇಯಿಲೆ ಮನೆಯನುಮಾರಿ | ಮುನ್ನಿನಂದಿಹೊಟ್ಟೆಳಾಗ ||೧೦೯||
 ಆಮನೆಯನು ಮಾರಿಕೊಟ್ಟವಿತ್ತವಕೂಂ | ಡಾಮರುದಿನಕೆಳವಿಯರ ||
 ಸಾಮಮಾಡೆಯಿಂದಿನಹೊನ್ನ ತನ್ನ ಮೆಂ | ದಾಮುದಿಪಾರಯಟ್ಟಿದಳು ||೧೧೦||
 ಬರುತವರಾದೇಯಿಲೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ | ವರಗೃಹವನು ಮಾರಿತನ್ನ ||
 ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಮನೆಗಾಪೋ | ದಿರುಳೇವೋದಳೆಂಬುದನು ||೧೧೧||
 ಆಮನೆಯನುಕೊಂಡವರುಸುರಲುಕೇಳಿ | ಯಾಮಾನಿನಿಯರಾಯೆಡೆಗೆ ||
 ತಾಮೆಯಿ ಕಂಡುದೇಯಿಲೆಯಿಂದಿನಹೊನ್ನ | ನೀಮಾವುದುನಮಗೆನಲು ||೧೧೨||
 ಆನುಡಿಯನುಕೇಳಿಲಜ್ಜೆ ಸಿತಲೆವಾಗಿ | ಮೋಸಗೊಂಡಿದ್ದತ್ತಿಯನು ||
 ಮಾನಿತೆಮತ್ತಾವತಿತನ್ನ ಸೂಸೆಗಂಡು | ತಾನಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೧೩||
 ಅತ್ತೆಯಿದೇಕೆ ನಿಮಗೆಜಿಂತೆಯಿಂದಿನ | ವಿತ್ತಮನಾನೀನನೆಂದು ||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪತನ್ನಾ ಭರಣವತೆಗೆ | ದಿತ್ತುಳುಸಂತಸದಿಂದ ||೧೧೪||
 ಆ ಉತ್ತಮಾಭರಣವಕೊಂಡುಬರಲವ | ರಾವಾರತೆಯನುಕೇಳಿ ||
 ಭಾವೆನಸಂತತಿಲಕೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳು | ನೋವುತಿಂತೆನುತಾಡಿದಳು ||೧೧೫||

ಚಾತಿವೇಸಿಯರು ಎಟರ ನಿಜಸತಿಯರಿ | ಟ್ವಾತೊಡವಿಗೆಯಾಸೆ ಮಾಡೆ ||
 ವಾತಕಮೆಂದು ತಿರುಗಿಯುಟ್ಟಿದಳು ನಿಜ | ಮಾತೆಯನೆರೆಯೈವುತವಳು ||೧೧೬||
 ಚಾರುದತ್ತನಮನೆಯಿಂದ ತಂದ ಹಣಮೆಲ್ಲ | ವೀರಾಚ್ಯವೀರ ಪಟ್ಟಣವನು ||
 ಆರೈಕೆಯನಾವನುದಿನಮಾಡಲು | ತೀರಲರಿಯದದರಿಂದ ||೧೧೭||
 ಇಂದು ಮೊದಲು ನೀವವರನು ಬೇಡುವೆ | ವಂದತ್ತಲಡಿಯಿಡಬೇಡ ||
 ಎಂದಾಪರಿಚಾರಕಿಯರಕರೆಸಿ ಯಾ | ಯಿಂದುವದನೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು ||೧೧೮||
 ಆ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಹಿಕೋಪವತಾಳು | ತಾನಂದನೆಯೆಡೆಗೆಯ್ದು ||
 ದೀನಮಾನಸೆಸೊಳೆ ಎನ್ನಾಣದಮಾತ | ತಾನಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೧೯||
 ಚಾರುದತ್ತನ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲ | ತೀರಿಹೋದುದು ಹಿರಿದಾಗಿ ||
 ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆಡೆಗೊಂಡುವನನುಕಂಡರೆ | ಊರೆಲ್ಲ ಹೇಸುವಂತಾಯ್ತು ||೧೨೦||
 ಹಣವುಳ್ಳವನೆಯಿಂದ್ರ ಹಣವುಳ್ಳವನೆ ಚಂದ್ರ | ಹಣವುಳ್ಳವನೆ ಜಯಂತ ||
 ಹಣವುಳ್ಳವನೆಕಾಮ ಹಣವಿಲ್ಲದವಸತ್ತ | ಹೆಣನುಕಾಣೆಲೆ ಕೇಳುಮಗಳೆ ||೧೨೧||
 ಈ ಊರೊಳಗೆ ಬವ್ವನದಿಂದ ರೂಪಿಂದ | ಲಾವಣ್ಯದಿಂಚಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ||
 ತೀವಿದವಸ್ತುಂದವಗೆ ಬಲ್ಲಿದರುಂಟು | ಭಾವಕಿವರಿಸುನೀನವರ ||೧೨೨||
 ಹೊನ್ನ ಹಿರಿದುಕೊಟ್ಟವನ ತಗುಳ್ಳುದು | ನನ್ನ ಯಲ್ಲಯೆಂದವೆಯ ||
 ಮುನ್ನ ಕರೆವ ಹಸುವಿನಹಾಲು ಬೀತೊಡೆ | ಮನ್ನಿಸುವರೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ||೧೨೩||
 ಅಲತಗೆಯೆಸವ ರಸವಹಿಂಡಿದರಲೆಯ | ಎಲೆಬೀತಮರದನೆಳಲನು ||
 ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಹಡೆವಸೊಳೆಯರನುಪೋಲ್ವರು | ಸಲೆವಿತ್ತವಿಲ್ಲದವಿಟರು ||೧೨೪||
 ಒಲವು ಮನದೊಳ್ಳಿಲ್ಲದೊಡೇನೊ ಒಲಿದಂತೆ | ಒಲಿಸಿವಿಟನವಿತ್ತವನು ||
 ಸುಲಿದುಬಳಿಕ ಪೊರಮಡಿಸುವುದದುಸೀತಿ | ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಿಗೆಲೆವುಗಳೆ ||೧೨೫||
 ತಗುಳುವುದಿದೆವೇಳೆಯಾ ಚಾರುದತ್ತನ | ಮಗಳೆಯೆಂಬಾಸುಡಿಗೆಳೆ ||
 ಮಿಗೆ ನೊಂದು ಮಾರುತ್ತರವನುಡಿದಳಾ | ಬಗಸೆಗಂಗಳಭಾಮೆಯಿಂತು ||೧೨೬||
 ನಿನ್ನ ವಂಶದವೇಸಿಯರು ಕಡುಜದರೆಯ | ರುನ್ನ ತಿಕೆಯರೂಪಿನವರು ||
 ಸನ್ನುತೆಯರು ತಮ್ಮದಿನದೊಳುಗಳಿಸಿದ | ಹೊನ್ನೇಸುನನಗದನುಸುರು ||೧೨೭||
 ನೀಮುನ್ನ ಹಡೆದೇರುಂಜವ್ವನದೊಳು | ಪ್ರೇಮದಿನನ್ನ ಭೋಜಗರು ||
 ತಾವಿತ್ತಹಣ ಬಂಗಾರಮುಂಟಾದೊಡೆ | ಈ ಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ||೧೨೮||

ಎನ್ನೋರಗೆಯವರೇನೆರೆಯೊಳಗಿದ್ | ಚೆನ್ನೈಯರತಿಚತುರೆಯರು ||
 ಸೆನ್ನತಮಪ್ಪಜವ್ವಸೆಯರುಗಳಿಮೆವ | ಬಿನ್ನಾಣವತೋರೆನೆಗೆ ||೧೨೯||
 ಬರೆದೆ ಜನನಿಯೇತಕೆನುಡಿದವೆನಾ | ಡರಿಕೆಯತನ್ನ ಸಿರಿಯನು ||
 ಪಿರಿದು ನನಗೆಕೊಟ್ಟೊಲಿದೊಲಿಯಿಸಿಕೊಂಡ | ನೆರೆಜೆಲುವನಬಿಡೆನೆಂದು ||೧೩೦||
 ಕೋಟಿಮೂವತ್ತೆರಡರ್ಥಮನಿತ್ತನ | ಮೂಟೆನಿಸಿದರೂಪಯುತನ ||
 ಬೇಟವರಿದು ಸವಿಯಾವವನನು | ಧಾರ್ತಿಸಂದಿಂತು ಪೇಳುವರೆ ||೧೩೧||
 ಅವನಿತ್ತಹಣವವೆಚ್ಚಿ ಸುವುದಕವನಿತ್ತ | ನವಮಣಿದೊಡವಿಡುವುದಕೆ ||
 ಅವನಿತ್ತುಡುಗೆಯುಡುವುದಕ್ಕಂದಿಗೆ | ಸವೆವುದೆಮ್ಮಯಪೇಳಿಗೆಗೆ ||೧೩೨||
 ಸಮರೂಪಸಮಯೌವನಸಮಚತುರತೆ | ಸಮಭೋಗಬಲಸಮಪೋಲ ||
 ಸಮರತಿವಮಸುಖಿಗಳನಗಲಿಸುವುದು | ಕ್ರಮವೆ ಹೆಂಗಳಹೆತ್ತವರಿಗೆ ||೧೩೩||
 ಪಿರಿದು ನಿಷ್ಕಪಟವೋಹದಸತಿಯನು | ನೆರೆವನೆವಕೋವಿದನು ||
 ಬೆರಕೆನೇಹವಮಾಡುವಾತನವನು ನರ | ಗುರಿಯಹಕ್ಕೇಳೆ ಬನನಿ ||೧೩೪||
 ನೆನಹನೊಲೈಯೊಳಾಳಿಸಿಕೊಂಡವನನು | ಮನವಿತ್ತು ಬೆರಸುವಾತನನು ||
 ತನಿಸೊಗಸಿಗೆ ಸೊಗಸನು ಸಂಧಿಸುವನನು | ಇನಿಸಗಲ್ವೆಂತುಜೀವಿಸೆನು ||೧೩೫||
 ಸೋಲದ ಸೊಗಸನಳ್ಳಿದೆಯೊಳು ತೀವಿದ | ಲೋಲುವತೆಯೊಳಗುಳಿಸಿದ ||
 ಲೀಲೆಗಾರನನಾಲಯದಿಂದತಗುಳಿದ | ಬಾಲೆಗೆಬರೆದಪ್ರವಾದ ||೧೩೬||
 ಒಲುಮೆಯಸೋಲತಲೆಯ ಹಿಡಿದವನನು | ಸಲೆನೇಹದೊಳಗಾಳ್ವನನು ||
 ಗೆಲವುಮನದೊಳೆಳ್ಳನಿತ್ತಿಲ್ಲದವನನು | ತೊಲಗಿನಾನಂತುಜೀವಿಸೆನು ||೧೩೭||
 ಒಲವೆಯೊಡಲಬಾಳುವೆಗೆ ಜೀವನವಾದ | ಒಲವೆಜೀವಕೆಮ್ಮುಕ್ತಿಯಾದ ||
 ಒಲವೆಜೀವನವೆಂಬಲತೆಗೆ ಯೆಡರ್ಪಾದ | ಲಲನೆಗಹುದೆ ಬೇರೆಬಿನದ ||೧೩೮||
 ಗೆಲುವನೊಬ್ಬರಮನಸಿನೊಳು ಕಾಣಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲ | ಒಲುಮೆಹಿರಿದುಕಿರಿದಿಲ್ಲ ||
 ಬಲುಮೆಯೆಂಬುದು ಬಗೆಯೊಳಗೊಂದಿನಿಲ್ಲ | ತೊಲಗಿನಾನಮಗೊಂಬುದಿಲ್ಲ ||
 ಪಿರಿದುಮೋಹವನವರತಮಾಡುವನನು | ಸರಿಸವಿಯೊಳುಕೂಡುವನನು ||
 ಹರಣವನುರೆ ಸೆರೆವಿಡಿದಬಲ್ಲಹನನು | ಕರೆಯದೊಡೆಂತುಜೀವಿಸೆನು ||೧೪೦||
 ಒಲಿದುಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಸಿಕನನು | ಸಲುಗೆಯಸಲಿಸುವಾತನನು ||
 ಕಲೆಯನೆಲೆಯನವಿಡಿಸೆದು ಕೂಡುವನನು | ತೊಲಗಿನಾನಂತುಜೀವಿಸೆನು ||೧೪೧||

ಅಗಣಿತಮಪ್ಪವಸ್ತುವನಿತ್ಯವನನು | ಸೊಗಯಿಸಮಣಿಭೂಷಣವನು ||
 ಬಗೆಗುಂದದೆಕೊಟ್ಟ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನು | ತಗುಳಿಂಬರೆ ತಾಯಿನೀನು ||೧೪೨||
 ಭೋಗಮತ್ತವನಿಂದತಿಪಿರಿದಾದುದು | ಶ್ರೀಗಣೆಯೈಸಿರಿಯಾಯ್ತು ||
 ರಾಗದೇಳಿಗೆವಸೆಗೆಲ್ಲ ಕೊದವಿದುದು | ಈಗಲವನನೂಂಕಲಾಯ್ತು ||೧೪೩||
 ಮಳೆಯತನಿಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುವ ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ | ಕೊಳಕುನೀರನು ಸೇವಿಸುವುದೇ ||
 ತುಳಿಲಾಳಿಗೆಕೈವಶವಾದ ಸುದತಿಯು | ರಳವಟರಿಗೆ ಮೋಹಿಸುವರೆ ||೧೪೪||
 ಹೊನ್ನ ತಗಡಮೇಲೆ ಹೊಳೆವಮಾಣಿಕವುಕ | ಬೊನ್ನೊಳಗತಿರಂಜಿವುದೆ ||
 ಜೆನ್ನ ಗಂಡೂಳು ರಂಜಿಸುವತಿಕೂರಾಳ | ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳುಸೊಗಯಿಸಳೆ ||೧೪೫||
 ಕರುಣುಲ್ಲದೆಮೋಹಕೆ ಕಂಟಕಿಯಾಗಿ | ಪಿರಿದುನಿಗ್ಗರಿಸಲು ನೀನು ||
 ಹರಣವಬಿಟ್ಟ ಬಳಿಕ ನಾಸುಬಿಡುವೆನು | ಸರಸಕಲಾಕೋವಿದನ ||೧೪೬||
 ಎಂದನುಡಿವಮುಗುದೆಯಮಾತಿಗೆ ಮನ | ನೊಂದಾಬಳಿಯಿಂದೆಳ್ಳು ||
 ಬಂದಾಕಿನಿತಾಕೃತಕವಾಸಸೆಯಾಗಿ | ಯೊಂದಾಸೊಂದು ದಿನದೊಳು ||೧೪೭||
 ಎಳೆನೀರಿನೊಳು ಸೊಕ್ಕುವ ಮದ್ದನೊಡಗೂಡಿ | ಕಳುಹಲಂದಾಕಾಡಲರು ||
 ಎಳಸಿವಾಸವಮಾಡಲಾ ಸೊಕ್ಕು ಪೂರಿಸಿ | ಬಳಿಕಮೈಮರೆದೊರಗಿರಲು ||೧೪೮||
 ಇಂತುಮೈಮರೆದ ಸೊಕ್ಕಿಂದೆಚ್ಚರದೆವ | ಸಂತತಿಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಕಂತುಸದೈಶಚಾರುದತ್ತನಿರಲುತನ | ಗಿಂತಿದೆ ವೇಳೆಯೆಂದವಳು ||೧೪೯||
 ಆರುಮರಿಯದಂತವನ ಕಂಬಳಿಯೊಳ | ಗಾರಾತ್ರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಆರಯ್ಯದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಹಾಕಿಸಿದಳಾ | ಊರಚಾವಟದ ತಿಪ್ಪೆಯೊಳು ||೧೫೦||
 ಅಲ್ಲಿಕಿರಿದುಹೊತ್ತು ಮೈಮರೆದಿದಾರ್ | ಮೆಲ್ಲನೆಸೊಕ್ಕು ತಿಳಿಯಲು ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದಾಕರುಮಾಡದಮೇಲೆ | ನಲ್ಲಳತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ||೧೫೧||
 ಸಂದಸುಖದೊಳೊರಗಿದನಲ್ಲಿಗೆ | ತಂದುಹಾಕಿದರಾರೊಂದು ||
 ಕಂದರ್ಪರೂಪನೆನಿಕೆಮಾಡಿ ಬಳಿಕ | ಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆಯರಾತ್ರಿಯೊಳು ||೧೫೨||
 ತನ್ನ ಮನೆಯಬಾಗಿಲೈಯ್ಯುತಿರಲಾ | ಮುನ್ನ ಮನೆಯ ಕೊಂಡವರು ||
 ನಿನ್ನ ಜನನಿನಮಗೀಮನೆಯನು ಮಾರಿ | ನಿನ್ನ ಮಾವನ ಮಂದಿರಕೆ ||೧೫೩||
 ಎಳೆಂಟುದಿನದೊಳು ಪೊದಳೆಂಬಾಮಾತಂ | ಗೇಳಿ ಪಿರಿದುದುಃಖವನು ||
 ತಾಳಿಯಕ್ಕಟವಿಧಿಯೊಂದಾಮಾವ | ನಾಲಯಕಂದೈದಿದನು ||೧೫೪||

ಜನನಿಗಿರಗಿಮಾವಗೆಯಭಿವಂದಿಸಿ | ಧನತೀರಲಾ ತನ್ನ ತಂದೆ ||
 ಬೆನದೀಕ್ಷೆಯಕೊಂಡುದನು ಮನೆಯನು ಮಾರಿ | ದನಿತನಲ್ಲವನು ಕೇಳಿದನು ||
 ಅನಿತರೊಳಾ ನಿಜಸತಿಮಿತ್ರಾವತಿ | ವನಜವಿಲೋಚನ ಬಂದು ||
 ಇನಿಯನಮ್ಮೆಯಹತ್ತಿದ ತಿವ್ವೆಯಧೂಳಿ | ನನರಾಗದಿಂದ ಶೋಡೆದಳು ||೧೫೬||
 ಬಳಿಕಮ್ಮೆಮದನ ಮಜ್ಜನಭೋಜನ | ಗಣತತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ಲಲನಾಮಣಿಮಾಡೆ ಕಂಡತಿಸಂತನ | ದಳಿದನು ವೈಶ್ಯಕುಮಾರ ||೧೫೭||
 ಜನನಿಯಮೊಗನೋಡಿ ಎಲೆತಾಯನನ್ನಿಂದ | ನಿನಗೀಯಂದದವಸ್ಥೆ ||
 ಜನಕಗಿದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯಾಯಿತೀ ದು | ಜನನವ ನಾನೆಂತುನೀಗುವೆನು ||೧೫೮||
 ಮುನ್ನ ಕೆಡಿಸಿದ ಏತ್ತಕೆವಾಸಬೆಯಾಗಿ | ಜೆನ್ನಾಗಿಪವಡುಗೆಯ್ದಾನು |
 ಸೆನ್ನು ತನಾದಲ್ಲದೆ ಮನವೊಗಿನೆಂ | ದುನ್ನ ತಿಕೆಯ ಭಾಷೆಮಾಡಿ ||೧೫೯||
 ಈತೆರದಿಂದಾಚಾರುದತ್ತನು ನಿಜ | ಮಾತೆಯೊಳಾಡಿದಮಾತ ||
 ನೀತಿವಿಪುಲಸಿದ್ಧಾರ್ಥನರಿದುಜಾ | ಮಾತೃವಬಳಿಗೆಯ್ದು ||೧೬೦||
 ಅನ್ನಿಗನಾನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸೋದರಮಾವ | ನನ್ನೊಳು ಪದಿನಾರುಕೋಟಿ ||
 ಹೊನ್ನಿದೆಯದನುಕೈಕೊಂಡುಭೋಗಿಸುನೀನು | ಮನ್ನಿನಂದದೊಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ||
 ಎನಗೆಗಂಡುಮಗನಾಗಿ ಮಿತ್ರಾವತಿ | ತನುಜೆಯವಳು ನಿನ್ನರಮಣಿ ||
 ಅನಿತರಿಂದಾವೊಡವೆಗೆ ನೀನೇಕರ್ತ | ವೆನಲಾನುಡಿಗಿಂತುಸುಡಿದ ||೧೬೧||
 ತಂದೆಗಳಿಸಿದವಿತ್ತವನುಕೆಡಿಸಿ ತನ್ನ | ಮಂದಿರವನುಮಾರುಗೊಟ್ಟು ||
 ಬಂದುಮಾವನಮನೆಯೊಡವೆಗೊಡೆಯನಾಗಿ | ನಿಂದನೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಯನು ||೧೬೨||
 ತಳೆದುಬೇವಿಪನಲ್ಲವದರಿಂದ ಪರಮಂ | ಡಲಕೆಯ್ದಬಹುವಿತ್ತವನು ||
 ಗಳಿಸಿಬಂದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಜಾಮಾತೃವಲ್ಲದೊ | ಡಿಳೆಗೆ ನಾನೇಭಾರಕನು ||೧೬೩||
 ಇದಕೆಸಂತಯನೇತಕೆಮಾವ ಎನಲೆಂದ | ನದುಲೇನಾವ್ಯವಹರಕೆ ||
 ಮೊದಲಬಂಡವಕೊಂಡುಪರದುಗೆಯ್ಯೆನಲಂ | ತದಕೆಮುಗುಳ್ಳ ಗಿನಗುತ ||೧೬೪||
 ಪರದುಗೆಯ್ಯೊಡೆಬಂಡಮೊದಲಬೇಡುವನವ | ಪರದರಮಗನೆಸಂಗರಕೆ ||
 ನೆರವಹಾರುವನವಿಕ್ರಮಿಯೇಯೆಂದು | ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ||೧೬೫||
 ಮಾತೆಯಮ್ಮದುಪದಯುಗಕೆಮಣಿದು ನಿಜ | ಮಾತುಳನಡಿಗಿಟ್ಟುಹಣಿಯು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮಿತ್ರಾವತಿಯುಸಂತೈಸಿವಿ | ಪಾತನವ್ಯಗ್ರಹ್ಯದಯನು ||೧೬೬||

ಪೊರಮಟ್ಟು ಮನೆಯನು ದಕ್ಕಿಣದೆಸೆಗಾಗಿ | ಕಿರಿದುದೂರಕೆನೆಡೆತಪ್ಪ ||
 ಮರುದಿನದೊಳು ಮಾತುಳಸಿದ್ಧಾರ್ಥನು | ಮರುಕದಿಬಂದುಕೂಡಿದನು ||೧೬೮||
 ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನತಿಸಿದ್ಧ ಪುರುಷಾರ್ಥನಾಸುಪ್ರ | ಸಿದ್ಧನುಚಾರುದತ್ತನೊಳು ||
 ಒದ್ದನಾಗಲುತಾಮೀರ್ವರುನಡೆದೊಂ | ದುದ್ದತವನವನೆಯಿದರು ||೧೬೯||
 ಅವನದೊಳು ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆಗಳಕಿಕ್ಕು | ತಾಮೀರ್ವರುಪೊರೆಗಟ್ಟಿ ||
 ಓನದೆಪೊತ್ತುಪಲಾಶವೆಸರ್ವಡಿ | ದಾ ಉರಿಗಿರದೆಯಿದರು ||೧೭೦||
 ಅದರೊಳದನುವಿಕ್ರಯಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ | ಮೊದಲಂಜವಳಿಯಕೊಂಡು ||
 ಅದನೊಂದುಮನೆಯೊಳಗಿರಿಸಲಂತದು ಬೇಯ | ಲದಕೆ ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತರಾಗಿ ||೧೭೧||
 ಮತ್ತೆಕೆಲರುಪರದರಕೂಡಿಯಾವೈ | ಶ್ಲೋತ್ತಂಸನೊಂದುಪರ್ವತದ ||
 ತುತ್ತತುದಿಯನೇರಿಯಾಗುಹೆಯೊಳಗ | ತ್ಯುತ್ತುಮನುಪ್ಪರತ್ನವನು ||೧೭೨||
 ಅಗೆದುಪೊರೆಯನವೊಳುಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು | ಮಿಗೆಹರಿಸದಿಬಪ್ಪಾಗ ||
 ನಗದಬೇಡರುದಾರಿದಾಗಲವರನು ಸಾ | ಸಿಗಸಬ್ಬಟ್ಟಿಯೊಡಿಸುತ ||೧೭೩||
 ಮತ್ತೊಂದುಪುರಕೆಯ್ದಲದೊಳು ವಾಸವ | ದತ್ತನೆಯೊರ್ವನುಕಂಡು ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳಿದಿವಂದತಿಷ್ಮದ | ವೆತ್ತುಮನೆಗೆಕೊಂಡುಪೋಗಿ ||೧೭೪||
 ಸದುಪನಯದೊಳತ್ಯುಪಚಾರವಮಾಡಿ | ತದನುತರದೊಳವರಿಗೆ ||
 ಒದವಿದವನ್ನೆ ಯೆಲ್ಲವಕೇಳಿಮನದೊಳು | ಬಿದಿಬೆದೆಬೇವುತಿಂತೆಂದ ||೧೭೫||
 ಸನ್ನತಗುಣಭೂಷಣಚಾರುದತ್ತಕೇ | ಳ್ನಿನ್ನ ಜನಕಭಾನುದತ್ತ ||
 ಎನ್ನೊಳಗೆರವಿಲ್ಲದಿರ್ಪನಂತದರಿಂ | ದೆನ್ನ ಮನೆಯವಿತ್ತವನು ||೧೭೬||
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೆನಲಿಂತೆಂದನು ಜಲಯಾ | ತ್ರೆಗೆತಕ್ಕದ್ಯೋಗವನು ||
 ನೆಗಳಿಸಿಮನೆಪಡಗಿನಸಮಕಟ್ಟಿನು | ಜ್ವಗವನೆಸೆಗೊಟ್ಟನಾಗ ||೧೭೭||
 ತವಕದಿಂದಾಜಲಯಾತ್ರಾಪಾ | ತ್ರವನೇರಿಯಾಶರಧಿಯೊಳು ||
 ಸುವಿವೇಕಿನಡೆಬುಂದೊಂದುತ್ತಮದ್ವೀ | ಪವಸಾರಿ ಚತುರತೆಯಿಂದ ||೧೭೮||
 ತನ್ನವಶದೊಳಿರ್ದರನ್ನದಮೊದಲಿಂ | ಚೆನ್ನಾಗಿಬೆವಕಾರಮಾಡಿ ||
 ಪನ್ನೆರಡಬ್ಬಕಳೆವಪರಿಯಂತರ | ತ್ಯುನ್ನತಮಪ್ಪವಸ್ತುವನು ||೧೭೯||
 ಮುನ್ನಕೆಡಿಸಿದವಿತ್ತಕೆವಾಸಬಿಯಾದ | ಹೊನ್ನಗಳಿಸಿಹಡಗೇರಿ ||
 ಮುನ್ನೀರಬಟ್ಟಿಯೊಳಗಿಬರುತಿರಲಾ | ಮುನ್ನಿನಕೃತವಾಪಫಲದಿ ||೧೮೦||

ಪ್ರಳಯವನನಂದದಿನೊಂದುಸುಂಟುರೆ | ಸುಳಿದಾಭೈತ್ರವನಿರನೆ ||
 ತಳಹೊಳಗೊಳಿಸಿಮತ್ತಾ ಕೂವಕಂಬಮು | ಸುಳಿಯದೆಮುಂದುಪಾಕಿದುದು ||
 ಹಡಗೊಡೆದಾವೇಳೆಯಗಂಡುನಾಮುಂದು | ಹಡೆದದುರಿತವತಮೆನುತ ||
 ಕಡುಗಲಿಯಾಚಾರುದತ್ತನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ | ನೊಡಗೂಡಿ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ||೧೮೨||
 ಹಿಡಿದುಪ್ರಮಾದಪಲಕವನು ಬೇಗದಿ | ಕಡಲೊಳು ಬೀಳ್ತಿಯ್ದುರುತ ||
 ದೃಢಧೀರ ಚಾರುದತ್ತನದೊಂದು ಕುರುವದ | ಕಡೆಗಾಗಿ ಸೇರಿದನಾಗ ||೧೮೩||
 ಲಯೆಡೆಯೊಳು ಮೂರುದಿನತಡಗೈದಾ | ವಾಯುವಶದಿನಲ್ಲಿಂದ ||
 ಒಯ್ಯಾರದಿಂಬಂದು ತಂಬರಿಯೆಂಬೂರ್ಗೆ | ಕಾಮಜನಿಭನುಸೇರಿದನು ||೧೮೪||
 ಅದರೊಳು ಧನದತ್ತನೆಂಬವಣ್ಣಿರ | ನಿರ್ದಿವಂದು ಚಾರುದತ್ತನನು ||
 ಸದುವಿನಯದೊಳೊಡಗೊಂಡು ಪುನಗಿಪೋಗಿ | ಒದವಿದ ಸತ್ಕಾರದಿಂದ ||೧೮೫||
 ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೆನ್ನೊಳು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ | ಗೆಂದು ಷೋಡಶಕೋಟಿಹೊನ್ನ ||
 ತಂದಿರಿಸಿದನದರೊಳು ಮೊನ್ನೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ | ಒಂದೆಂಟುಕೋಟಿವಿತ್ತವನು ||೧೮೬||
 ಕೊಂಡುಚಂಪಾಪುರಕೆಯ್ತಿದನುಳಿದು | ಕೊಂಡು ನೀನೆಯ್ತಿದನಾಗ ||
 ಗಂಡುಗಣರಸನಾಚಾರುದತ್ತನು ಮನ | ಗೊಂಡಾವಮ್ಮವತರಿಸಿ ||೧೮೭||
 ಅನಾಡೊಳಗಿದಬಸದಿಗಳೆಲ್ಲಕೆ | ದಾನಶಾಲೆಗೆವೆಚ್ಚವನು ||
 ಸಾಸುರಾಗದಿಮಾಡುತಿರೆ ಪೊಗಳಿದುದು ಮ | ತ್ತಾನಗರಿಯುಜನಮೆಲ್ಲ ||೧೮೮||
 ಒಡವೆಯುಕೆಡಿಸಿ ಮನೆಯವಾರಿ ಪರದೇಶ | ವಡೆದು ಒಳಿಕಹಡಗೊಡೆದು ||
 ಕಡುಗೇಡುವಡೆದು ಬಳಿಕ ಮಾರವಗುಣವನು | ಬಿಡದಾದನಾಚಾರುದತ್ತ ||೧೮೯||
 ಎಂದು ನಗರಿಯೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನುಲಿವುತಿರ | ಲುದಾತನುತರಣದ ||
 ಅದವನೀಕ್ಷೆ ಪನಂದು ವೀರಪ್ರಭ | ನಂದೆಂಬಯಕ್ಷನದೋರ್ವ ||೧೯೦||
 ಅಲಾರಪೊರವೊಳಲೊಳಗಿರಂಜಿಸುವಡಿ | ನಾವಾಸದಮಂಟಪದೊಳು ||
 ತೀವಿದವೈಕುರ್ಮಣದಿಂದ ಬಲ್ಲಹ | ವಾವರಿಸಿದಮಕ್ಕಿಯೊಳು ||೧೯೧||
 ಕೆಡದಿದುಮತ್ತೋರ್ವನನು ನಿರ್ಮಿಸಿಯೂರ | ಕಡೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಲಾದವನು ||
 ಕಡುವೇಗದಿಬಂದು ನೆರೆದಿದ ಪುರಜನ | ದೊಡನಿಂತೆಂಬಾಡಿದನು ||೧೯೨||
 ಎನ್ನೊಡೆಯನು ಎಕ್ರಮಾಂಕನೆಂಬಾತನು | ನಿಮ್ಮೂರ ಬಸದಬಸದಿಗೆ ||
 ಪಮ್ಮದದಿಂಬರಲವನನುಬಲ್ಲಹ | ನಮ್ಮಹುದತಿವೇಗದೊಳು ||೧೯೩||

ಆದುವಾಸವರಕ್ತವಬಲಿಯನು ಜೀಡು | ತ್ತದೆಯುಡತಡೆಯದೆಕೊಡುವ ||
 ಅಥಟರುಂಟೆಯೆಂಬನುಡಿಗೇಳಿ ಪುರಜನ | ವೊದವಿದವನೊಡೊಳಿರಲು ||೧೯೪||
 ಅನುಡಿಯನು ಕೇಳಿಹರುಷಹೃದಯನಾಗಿ | ಭೂನುತನಾಚಾರುದತ್ತ ||
 ತಾನವನೊಡಗೂಡಿಯಾವಿಕ್ರಮಾಂಕನಿ | ದಾರ್ಪನಂದನಕೆಯ್ದಿದನು ||೧೯೫||
 ಬಸದಿಗಿಬಂದು ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ | ಕುಸುಮಕೋದಂಡಮರ್ದನನ ||
 ಒಸೆದುವಂದಿಸಿಪಲತೆರದಿಂದವೂಪಿಸಿ | ಯಸವಸದಿವೊರಮುಟ್ಟು ||೧೯೬||
 ಬರ.ತಾಗ್ರಪವಾವರ್ತಿಸಿದಾತನ | ಪಿರಿದುಕರುಣಾದಿಂದನೋಡಿ ||
 ವರಮಂತ್ರತಂತ್ರಯಂತ್ರಂಗನತ್ಯಾ | ದರದಿಮಾಡಲು ಬಿಡದಿರಲು ||೧೯೭||
 ಅದರಿಂದಿವನಸುಪನುಕಾವೆನೆಂದಾ | ಸದಮಲಗುಣಿ ತನ್ನ ಬರಿಯ ||
 ಪದೆದುತಿವಿದುಕೊಂಡಾತನ್ನ ರಕ್ತಮ | ನದಿರದೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟನಾಗ ||೧೯೮||
 ಆವೇಳೆಯೊಳಾಗಾಯಸೊರಗಿಮೂರ್ಛ | ಯಾವರಿಸಲು ನೆಲಕೊರಗಿ ||
 ಆ ವೀರವಿಶರಣಗುಣಮಣಿಭೂಷಣ | ನಾವಿಧಿಯನು ನಡೆನೋಡಿ ||೧೯೯||
 ಅನಿತರೊಳಾದೇವನಾವಿಗುರ್ವಣೆಯನೊಂ | ದಿನಿಸುವೇಗದಿಪರಿಹರಿಸಿ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದೊಂದಾಚಾರುದತ್ತನ | ಘನತರಮಪ್ಪಮೂರ್ಛಯನು ||೨೦೦||
 ಪರಿಹರವಾಡಿ ಬಳಿಕ ಗುಣನಿಧಿಯಕಿ | ಬ್ಬರಿಯಗಾಯವ ಮಾಣಿಸುತ ||
 ಉರುಮುದದಿಂದನ್ನದಿವ್ಯರೂಪವತೋರಿ | ಪಿರಿದುಮೆಚ್ಚು ತ್ತಾದೇವ ||೨೦೧||
 ಪುರುಷಾರ್ಥಮಾಗಿತನುವನಿತ್ತುತ್ತಮ | ಪುರುಷ ನಿನಗೆ ಭೂತಳದೊಳು ||
 ಸರಿಯಪ್ಪವರನು ಕಾಣೆನನುತ ಸುಡಿ | ದರಲಮಳೆಯನುರೆಕರೆದು ||೨೦೨||
 ಹೊನ್ನ ಮಳೆಯನು ಸುರಿದು ಬಳಿಕಾದೇವ | ಸುನ್ನತಗುಣಿಬೀಳ್ತೊಂಡು ||
 ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆವೋಗಲಿತ್ತ ಸೌಭಾಗ್ಯಸು | ಪನ್ನ ನಲ್ಲಿಯಕಾಂಚನವನು ||೨೦೩||
 ನಾಡುಜೀಡಿನೊಳುಳ್ಳವರದಾರಿದ್ರ್ಯವೆ | ಲ್ಲೋಡುವದದಿದಾನಗಿಯ್ದು ||
 ರೂಢಿವಡೆದುತತ್ಪರದಿಂದೊಂದು | ಕಾಜೊಳು ತಾಪಸಾತ್ರಮಕೆ ||೨೦೪||
 ಬರಲಲ್ಲಿಲೋಹಿತಾಂಬಕನೆಂಬವನೋರ್ವ | ಗೊರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ||
 ಹರುಷದಿನೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಬಳಿಕಮುಪ | ಚರವಮಾಡುತಮಿಂತುನುಡಿದ ||
 ಮನಸಿಜನಿಭರೂಪ ಚಾರುದತ್ತನೆಕೇ | ಳೆನಗೊಂದುರಸವಿದ್ಯೆಯುಂಟು ||
 ಅನುವಾಗಿಯದನೆಸಗುವರೆ ಸಹಾಯಗ | ಳನುಕಾಣೆನಾನಿದುವರ ||೨೦೫||

ಎನೆಚಾರುದತ್ತನಿಂತೆಂದನೀವಿದೈಗೆ | ಮನದಗೊಂಡೊಡಗೂಡುವೆನು ||
 ನಿನಗೆಂಬಾನುಡಿಯನುಕೇಳಿ ಹರುಷದಿ | ಮನೆಯಿಂವೊರಮಟ್ಟುಬಂದು ||೨೦೭||
 ಉರುತರಮವೊಂದುಕೂಪದಲ್ಲಿಗೆಬಂದು | ವರಸಿದ್ಧರಸಮದರೊಳಗೆ ||
 ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಗಿದೆಯಿದನು ತೆಗೆಯಬೇಕು | ತರುಣನೀವೊಗುವೊಡಸಾಧ್ಯ||೨೦೮||
 ನೀನಿಲ್ಲಿರು ನಾನೀಕೂಪವಹೊಕ್ಕು | ಮಾನಿತಮಪ್ಪೀರಸವ ||
 ಆನದೆತಹೆನೆಂಬುದಕೇಳಿ ನಸುನಕ್ಕು | ನಾನೆಹೋಗುವೆನೆಂದನಲು ||೨೦೯||
 ಅನುಡಿಗತಿಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಭೌತಿಕ | ತಾನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||
 ಈ ನೇಣುವಿಡಿದು ಬಾವಿಯಹೊಕ್ಕುರಸದೊಳು | ನೀನಿನ್ನ ಕೈಗಳನಿಡದೆ ||೨೧೦||
 ಮುರುಚಿದಮಪ್ಪಾನಿದ್ದ ರಸಮನೀ | ಸೋರೆಗುಂಡಿಗೆಯೊಳುತುಂಬಿ ||
 ಕರತಳವನುಸೋಂಕಿಸದೀಹಗ್ಗ ಕೆ | ಭರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಯಲುಗಲು ||೨೧೧||
 ಒಂದುಸೂಳಿಸಿದ್ದ ರಸವತೆಗೆದು ಮ | ತೊಂದುಸೂಳೀಹಗ್ಗವನು ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭನಿಗಿಳಿಯುಜಿಡುವೆನಿದ | ರಿಂದಮೇಲಕೆ ನೀನೆಯ್ಯು ||೨೧೨||
 ಎನಲಾಮಾತನುಕೇಳಿಯಂತೆಗೆಯ್ವೆ | ನೆನುತಾಹಗ್ಗವಹಿಡಿದು ||
 ಅನುಮಾನಿಸದಾ ಘನಕೂಪವಹೊಕ್ಕು | ಇನಿಸುವೇಗದೊಳತಿಮುದದಿ ||೨೧೩||
 ಗೊರವಹೇಳಿದಮಾಳ್ವೆಯೊಳಾರಸವನು | ಸೊರೆಯಗುಂಡಿಗೆಯೊಳುತುಂಬಿ ||
 ಭರದಿಂದಾಹಗ್ಗದತುದಿಯೊಳುಕಟ್ಟಿ | ಪಿರಿದಾಗಿಯಲುಗಾಡಿಸಿದನು ||೨೧೪||
 ಆ ನೇಣನುತೆಗೆದಾರಸವನುಕೊಂಡ | ಡಾನೆಲೆಯಿಂದಾಪಾಪಿ ||
 ಆನದೆವೋಗಲೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆಯೊಳ | ಗಾನೇಣುಬರದಿರಿಕಂಡು ||೨೧೫||
 ಕ್ಷುದ್ರಹೃದಯಭೌತಿಕನೀಗಲೆನ್ನನು | ಛಿದ್ರಿಸಿವೋದನೆಂದೆನುತ ||
 ಅದ್ರಿಸಮಾಸಧೈರ್ಯನಂದಾಶಾಂ | ತೋದ್ರೇಕಮಾನಸನಾಗಿ ||೨೧೬||
 ಹೊರಡಬಾರದಬಾವಿಯೊಳಿನ್ನನುಬಿಟ್ಟು | ಗೊರವಹೇಳಿದನದರಿಂದ ||
 ಮರಣವಲ್ಲದೆನನಗುಳುವಿಲ್ಲೆಂದುರು | ತರಶಾಂತರಸಚಿತ್ತನಾಗಿ ||೨೧೭||
 ಹಿಂದೆನಾನೆಸಗಿದದುಷ್ಕರ್ಮದಫಲ | ದಿಂದೀವಿಧಿಯಾಯಿತೆನಗೆ ||
 ಮುಂದಕೆ ಸದ್ಗತಿಯನುಸಾಧಿಸುವೆನೀ | ಯಂದದೊಳೆಂದುಭಾವಿಸುತ ||೨೧೮||
 ಇನ್ನಹಿತಮಪ್ಪಸನ್ಯಸನಮನಾನು | ಚೆನ್ನಾಗಿಧರಿಸಿ ದೇಹವನು ||
 ಭಿನ್ನವಮಾಡಿ ಬಳಿಕಸಾಧಿಸುವೆನು | ಸನ್ನತಮಪ್ಪಸದ್ಗತಿಯ ||೨೧೯||

ಎಂದುತನ್ನೊಳುತಾನೆನುಡಿವಾಗಳಾಕೂಟ | ದೊಂದುಕಡೆಯತಿಟ್ಟಿನೊಳು ||
 ಮಂದವೀರ್ಯನಾಗಿದೋರ್ವಸರನಿಂ | ತೆಂದುಕಾರ್ಯವನುಸುರಿದನು || ೨೨೦ ||
 ಎಲೆಯುಣ್ಣನೀನೀದಾರುಣಕೂಪದ | ಸಲೆಯಿಂದಧರಣೀತಳಕೆ ||
 ಅಲಸದೆಪೋಪತೆರನಪೇಳುವೆನಾನು | ತೊಲಗಿಸುನಿನ್ನಜಿಂತೆಯನು || ೨೨೧ ||
 ಎನೆಚಾರುದತ್ತನಿಂತೆಂದನವನಕೂಡೆ | ನನಗೆಹೇಳುವವಾಟವನು ||
 ನಿನಗೆಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆಯೇಳಿಕಿದರ್ಪ | ಯೆನಲವನಿಂತುನುಡಿದನು || ೨೨೨ ||
 ಇಂದಿಗೆ ಮೂರುದಿವಸಮೊಳು ನಿನ್ನಜಿ | ಟ್ಟಂದದಿನಾಭೌತಿಕನು ||
 ತುನೆನ್ನನೀಬಾವಿಯೊಳುಬಿಟ್ಟು ಪೋದುದ | ರಿಂದಿಲ್ಲಿನಾನುಬೀಳ್ವಿದ್ದರ್ || ೨೨೩ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪನೀರಡಿಕೆಯನೀರಸವನು | ಸರಸೋದಕವೆಂದುನಾನು ||
 ಭರದಿಂದಪಾಸವಮಾಡುವೆನೆಂದೆನ್ನ | ಕರವನೀಡುವವೆಯುಮೊಳು || ೨೨೪ ||
 ಇದರೊಳುಮುರುಟಿದವೆನ್ನೀಹಸ್ತಗ | ಇದರಿಂದೆನಗೆಯಸಾಧ್ಯ ||
 ಚದುರಕೇಳಿಸಿದ್ಧರಸವನೊಂದುಡುಬಂದು | ಪಡೆದುಪಾಸವಮಾಡಿಕೊಂಡು || ೨೨೫ ||
 ಹೋಗುತಲದೆತುಂತದರಬಾಲವಹಿಡಿ | ದೀಗಳಿಗೆಯೊಳಾನಲಕೆ ||
 ಪೋಗಿಂದುನುಡಿವುತ ಕರತಗತಪ್ರಾಣ | ನಾಗಬಂತವನೆಡೆಗೈದಿ || ೨೨೬ ||
 ಭರದಿಂದಕಿವಿಯೊಳುಪಂಚಪದಂಗಳ | ನೊರೆದ ಸಮಾಧಿಯನವಗೆ ||
 ಹರುಷದಿಮಾಡಲವನು ಜನಿಯಿಸಿದನು | ಸುರಲೋಕದೊಳುಬಳಿಕೆತ್ತ || ೨೨೭ ||
 ಉಡುಬಂದಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಾರಸವನು | ಕುಡಿದುಮಗುಳಾದಿಬಿಲಕೆ ||
 ನಡೆವಸಮಯದೊಳು ತಾನಾಬಾಲವ | ಪಿಡಿಯಲಂತದುಮೇಲಕೆಯ್ತಿ || ೨೨೮ ||
 ಅದವಬೆಂಬಳಿಯೊಳುಬಂದೊಂದುವೃತ್ತಿನೊ | ಇದರಬಾಲವಜಿಟ್ಟುನಿಲಲು ||
 ಅದುಮೇಲಕೆಪೋಗಲಾವಶ್ಮೀಕದ | ವದನವಿಟ್ಟಡೆಯಾಗಲಾಗ || ೨೨೯ ||
 ಮೇಲಕೆಬರಬಾರದಕನ್ನೀವೆನೆಂ | ದಾಲಲಿತಾಂಗನಲ್ಲಿರ್ಮ ||
 ಆಲೋಚನೆಯನುಮಾಡುತಲರಲಾ | ವೇಳೆಯೊಳೊಂದಾಡುಬಂದು || ೨೩೦ ||
 ಹುತ್ತಿನಬಾಯೊಳುಕಾಲಿಕ್ಕಲಂತದ | ನೊತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಕಾಲ ||
 ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಾರದಾಮೇಕನಿರದರು | ಚುತ್ತಿರಲಂತದಕೇಳಿ || ೨೩೧ ||
 ಆಡಮೇಯಿಸುವಮಕ್ಕಳುಗಳೆಲ್ಲರುಬಂದು | ಕೂಡಿತೊಯ್ದೆಡೆಯಾರದಿರಲು ||
 ನೋಡುವೆಂದರೊಳಗೇನಿದರ್ಪವುದೆಂದು | ತೋಡಿದರಾವಶ್ಮೀಕವನು || ೨೩೨ ||

ಆದರಿಂದಾಹುತ್ರಿನಬಾಯಿತೆರಪಾಗ | ಲಭಟನಲ್ಲಿಂವೊರಮಟ್ಟು ||
 ಒದವಿದತನ್ನಾ ಪತ್ತಿಗೆವಿನ್ನೆಯ | ಹೃದಯನಾಗಿಬರುತಿರಲು ||೨೩೩||
 ಕಡುಗೋಪದಿಂಕೊಂದಾಡುಗಿಯ ಕೈಯ | ಮಡಿದು ಬಳಕಮರುಹುಟ್ಟು ||
 ಹಡೆದುಬಪ್ಪಾ ಮಹಿಷಾಸುರನೋಯೆನೆ | ನಡೆತಂದುದೊಂದು ಕಾಡೊಣ||೨೩೪||
 ಆಲಿತಾಗನಕಂಡತ್ಯುಗ್ರದಿ | ಮೇಲುವಾಯಲೆಂದೆನುತ ||
 ಕಾಲಾಂತಕನೇರುವ ಕೋಣನಂತಾ | ಭೀಳಾಕಾರವ ಹಡೆದು ||೨೩೫||
 ನಡೆನೋಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಸಗಿಪರಿದುಬಂದು | ಹೊಡೆಯೆಹೊಳೆದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ||
 ಕಡುದೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪೊಂದು ಹೆಬ್ಬಾವನಸಟ್ಟು | ನಡುಬೆನ್ನ ಮೆಟ್ಟಿದಾಂಟಿದನು ||೨೩೬||
 ಅದಕತಿಕೋವಾಟೋಪದಿನೇಳ್ತು ಹಾ | ಎದಿರಾವಾ ಕೋಣನನು ||
 ಅದಿರದೆನುಂಗಲಂತದಕಂಡು ದುಷ್ಕರ್ಮ | ದೊದವಿಗೆ ತಲೆತೂಗುತ್ತವೆ ||೨೩೭||
 ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಪರವಹೊಳೆಯಹೊಕ್ಕು | ಮುಂದುಮೇಲಕೆವೊರಮಟ್ಟು ||
 ಬಂದುಪುನು ಫಲತೀವಿದನವಮಾ | ಕಂದದಡಿಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಲು ||೨೩೮||
 ಭರವಶದಿಂದಾ ಸಮಯಕೆಬೇಗದಿ | ಹರಿಸಖನಾದಿಯಸಖರು ||
 ಗರುವೈವರುಗೂಡಿಯಾ ರುದ್ರದತ್ತನು | ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನತಿಮಮತೆಯೊಳು ||೨೩೯||
 ಅವರಕಂಪದಿರೇಳ್ತಾ ಚಿಕ್ಕೈಯಗೆ | ಯವನತನಾಗಿತನ್ನ ಡಿಗೆ ||
 ಸವಿನಯದಿಂದೆರಗಿದನಿಜಸಖನಿವ | ಹವನುರೆಹರಸಿದನಾಗ ||೨೪೦||
 ಬಳಕುತ್ತಮುಕ್ತೇಮ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯಕೇಳಿ | ಲಲಿತಾಗನು ತನ್ನ ಜನನಿ ||
 ಲಲನೆಮಿತ್ರಾವತಿ ನೊದಲಾದವರು ಸುಖ | ದೊಳಗೆಯಿರ್ದ ಪರೆಂದು ಕೇಳಿ ||೨೪೧||
 ಕೋವಿದಕುಲಜಿಂತಾಮಣಿಸ್ತ ಸ | ದೃಷ್ಟವವೆತಮ್ಮಲನುನಿಗೆ ||
 ಜೀವಮಾಗಿನೀಸುಬಂದುದು ಮೊದಲಾಗಿ | ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತಿಹರು ||೨೪೨||
 ಎಸುತನುಡಿದುರುದ್ರದತ್ತಮತ್ತಿಂತೆಂದ | ನಿನನನಬ್ಬಿನಿ ನೆನೆವಂತೆ ||
 ವನಿತೆವಸಂತತಿಲಕೆ ನಿನ್ನ ಬರವನೆ | ಯನುಸಯದಿಂಹಾರುತಹಳೆ ||೨೪೩||
 ಎನೆಚಾರುದತ್ತನವದೊಳಿಂತೆಂದನು | ದಿನಚರಿತನಗಿರದೆರಗಿ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದುಂಬತುಂಬಿಯಗಲೆ ಕುಮು | ದಿನಬಳಕದನು ಹಾರುವುದೆ ||೨೪೪||
 ಎಟರನಗಲಿದವಿಟೀಜನಕತಿ ಸಂ | ಕಟವುಂಟು ಎರಹದೊಳಿಂಬ ||
 ಕುಟಿಲವಚವನೆಲೇ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯನೆ | ದಿಟವೆಂದು ನಂಬಲುಬಹುದೆ ||೨೪೫||

ಎಂದಮಾತಿಗೆ ರುದ್ರದತ್ತನು ಹರಿಸೆಖ | ರೆಂದರುನೀನುತೊಲಗಿದ ||
 ಅಂದಿಂದುಳಿದವಿಟರುತನ್ನ ಸೋದರ | ರೆಂದುಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿಹಳೆ ||೨೪೬||
 ಎಲಸಿತವಿಡಕಿಲವಲ್ಲರಿಮದುರಿತು | ತೊಲಗಲಲರಬಿದಿವಂತೆ ||
 ಲಲಿತಾಂಗನೀನಗಲ್ಲದಿಂದಾ ಕೋ | ಮಲಿತೆಗೆದಳು ತೊಡವುಗಳ ||೨೪೭||
 ಕಾರಕಾಲಮನಿಶ್ಚೈಸಿ ಚಾತಕಪಕ್ಷಿ | ನೀರುಣಲೊಲ್ಲದಂದದೊಳು ||
 ಧೀರಲಲಿತನಿನ್ನ ಬರವಹಾರೈಸಿ ಯಾ | ನಾರಿಯುಣಿಸನುತೊರೆದಳು ||೨೪೮||
 ವಿತವಸಂತವಲ್ಲಭನನಗಲಿಸರ | ಭೃತಮೌನಗೊಂಡಿರ್ಪಂತೆ ||
 ಆತನುಸದೃಶನೀನಗಲಿದಂದಿಂದಾ | ಸತಿಯೊಬ್ಬರೊಡನೆನುಡಿಯಳು ||೨೪೯||
 ಇಂದುಬಿಂಬವನಲ್ಲದುಳಿದವಸ್ತುವ ನೋಡೆ | ನೆಂದು ಮುಗಿವಕುಮುದಿನಿಯ ||
 ಅಂದದಿನಬಲಿನೀನಲ್ಲದನ್ಯರನೋಡೆ | ನೆಂದು ವ್ರತವಧರಿಸಿದಳು ||೨೫೦||
 ಎಂದು ವಸಂತತಿಲಕೆಯಿಂದಮನಿ | ದ್ವಂದದಿನವರನುಡಿಯಲು ||
 ಮಂದೇತರಮಪ್ಪ ಹರುಷಮನಾನವ | ಕಂದರ್ಪನುತಾಳಿದನು ||೨೫೧||
 ತನಗೆಬಂದಾಪತ್ತನವರೊಳಗುಸುರುತ | ಜನನುತನಲ್ಲಿಂದೆಕ್ಕ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದನಡೆತಂದಾಪತ್ತಿಮ | ವನಧಿಯತಡಿಯೊಳಗೆಸೆವ ||೨೫೨||
 ಬಿತ್ತರಮಾದರಜತಮೆಂಬವರ್ತ | ದೊತ್ತಿನಪಾಶ್ವರ್ಕಮೆಂಬ ||
 ಪತ್ತನವನುಪೊಕ್ಕುಬಳಿಕಲ್ಲಿಯಾರುದ್ರ | ದತ್ತನಮುಖದಿಂದಾಗ ||೨೫೩||
 ಅಲ್ಲಿಸಕಲದೇಶಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವ | ಬಲ್ಲವಾರಸಿಕನೋರ್ವನನು ||
 ಸ್ಥಿಲೆಯಿಂದಕರೆದುಕೊಂಡವನೊಳು | ನಿಲ್ಲದಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೨೫೪||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪ ರತ್ನದ್ವೀಪಕೆಲಟ್ಟಿ | ಯೆತ್ತಮದೇಕಡೆಯಿಹುದು ||
 ಮತ್ತಮದಕೆಪೋಪತರನೆಂತುಟದನೀನು | ಬಿತ್ತರಿಸೆನಲೆಂದನವನು ||೨೫೫||
 ಆರಮ್ಯಮಪ್ಪ ರತ್ನದ್ವೀಪಮಪರಾಂ | ಭೋರಾಶಿಯನಟ್ಟನಡುವೆ ||
 ಸೇರಿಹುದುತ್ತಮಮಪ್ಪರತ್ನಂಗಳ | ಭೂರಿಯಿಂದದನೇವೊಗಳ್ಳಿ ||೨೫೬||
 ವಾರಿಧಿಯೊಳುನಾಲೈರಳಗಲದಕಲ್ಲ | ದಾರಿಮತ್ತದರಿಕ್ಕೆಲದೊಳು ||
 ಆರಮ್ಯಪಿರಿದುಮಗಾಧೋದಕಮಿವ್ವ | ದಾರುಪೊಗುವುದಳವಲ್ಲ ||೨೫೭||
 ಆಡಿನಬೆನ್ನೊಳುಳುಳ್ಳಿದುರ್ ಮನದೊಳ | ಇತ್ಯಾದವೋಗಲುಬೇಕು ||
 ರೂಢಿವಡೆದರತ್ನದ್ವೀಪದವಾರಿ | ನಾಡಾಡಿಗಳಿಗದುಪತನೆ ||೨೫೮||

ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿನಾವದನೋಡುವೆ | ವೆಂದಾಡುಗಳನುತರಿಸಿ ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭನೇರಿಯಸಿಯಮದಿಲಮೇಲೆ | ಯಂದದಿನಡೆಗಲಿಸಿದನು || ೨೫೯ ||
 ಈತೆರದಿನಡೆಗಲಿಸಿಮತ್ತಾಯೇಳು | ಹೋತಿನನಡುಬೆನ್ನ ನೇರಿ ||
 ಆತುರದಿಂದೆಯ್ವಿಯಂಬುನಿಧಿಯರಂಜೆ | ಪಾತಡಗಿದೆಯ್ವಿದರು || ೨೬೦ ||
 ಆ ವಾರಾತಿಯತಡಿಯೊಳುನಿಂದಾ | ಕೋವದನಿಂತುಸುರಿದನು ||
 ನೀವರುಪರುತಡಿದಿರಿನಾನಾರನ್ನ | ದೀವಿಗೆಯೋರ್ವನೆಪೋಗಿ || ೨೬೧ ||
 ಅದರಳಬಳವನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕೇ | ಉದಧಿಯತಡಿಗೆಯ್ವಿಮತ್ತಿ ||
 ಪಮಳದಿನಾಮೆಲ್ಲರುಪೋಪೆವೆಂದಾ | ಸದಮಲನವರನಲ್ಲಿರಿಸಿ || ೨೬೨ ||
 ಆಗಿನಿಸವಲ್ಲದಂಭೋರಾತಿಯ | ಮಾರ್ಗದೊಳದಿರೆಪೋಗಿ ||
 ಭೋರ್ಗರೆವಾರಣ್ಯದನಡುವಣರತ್ನ | ದುರ್ಗವನೋಡಿಮಗುಳಿದ || ೨೬೩ ||
 ಇತ್ತಲುರುದ್ರದತ್ತಾವಿಗಳಾಚಾರು | ದತ್ತನೇತಕೆಬಾರನೆಂದು ||
 ಅತ್ತಲುಮುಖವಾಗಿರಾಹೋತಿನಬೆನ್ನ | ಹತ್ತಿನಡೆದುಬರುತಿರಲು || ೨೬೪ ||
 ಭೋರೆನೆತವಗಿದಿರೆಯ್ವಿವರನುಕಂಡು | ಚಾರುದತ್ತನುಶಂಕೆಯಿಂದ ||
 ಆರಯ್ಯದಿಂತೆಯ್ವಿವರೆಯೆಂದೆನೆಮ | ತ್ತಾರುದ್ರದತ್ತನಿಂತೆಂದ || ೨೬೫ ||
 ನೀನಾಗಕುರಿತವೇಳಿಗೆ ಬಾರದಿರೆಕಂಡಿ | ದೇನೆಂದುಶಂಕೆಯಿಂದಾವು ||
 ಆನದೆನ್ನ ನೋಡುವೆವೆಂದುವಿಚಾರ | ಮಾನಸರಾಗಿಯೈದಿದೆವು || ೨೬೬ ||
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿದವಾರಾತಿಯನಡುವೆ ನಾ | ಲೈಟ್ಟಗಲದದಾರಿಯೊಳಗೆ ||
 ನೆಟ್ಟನೆಬರುತಪಿಂತಕೆತಿರುಗುವೆನೆಂಬ | ದಿಟ್ಟರುಂಟೀವಿಚಾರಿಸಲು || ೨೬೭ ||
 ಎದುಸುಡಿದುನಾನೀನೀರನಿಧಿಯೊಳು | ಹೊಂದಿನಿಮ್ಮನುಕಳುಹುವೆನು ||
 ಎಂದಾಗುಣಭೂಷಣನನ್ನಾಡಿಗಿಂ | ತೆಂದರುಹರಿಸಖಾವಿಗಳು || ೨೬೮ ||
 ಲೋಕದೊಳಗೆ ನಮ್ಮಂತಪ್ಪಮನುಜರ | ನೇಕರುಂಟುಭಾವಿಸಲು ||
 ಏಕಾಂಗವೀರನಿನ್ನಂತಪ್ಪಗುಣರ | ತ್ತಾ ಕರರೆಂದಿಗಾಗುವರು || ೨೬೯ ||
 ಅದಂನಾವಿಲ್ಲಿಹರಣವನೀಗುವೆ | ಎದನುನೀಕಳಿದುಹೋಗಿನಲು ||
 ಅದಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಕೊಂದುಬಂದಪರ್ತಿತಿ | ಯೊದವನಾನೆಂತುನೀಗುವೆನು || ೨೭೦ ||
 ಎದು ತನ್ನತಿಚಾತುರ್ಯವನೋಡುವೆ | ನೆಂದುನಮಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯ ||
 ಎಂದತ್ಯವಧಾನದಿಂದ ಹೋತಿನಬೆನ್ನ | ನಿಂದೆಡಗಡೆಗಾಗಿಜಗುಳಿ || ೨೭೧ ||

ಒಂದಂಘ್ರಿಯನಾಬಟ್ಟಿಯೊಳಿಟ್ಟುಮು | ತೊಂದಂಘ್ರಿಯಮೇಲಕೆತ್ತಿ ||
 ನಿಂದತಿಕ್ಕುಶಲತೆಯಿಂದಾಹೋತನ | ಮುಂದಕೆನಸುಜಾರಿಸುತ || ೨೭೨ ||
 ಮುಂದಣವೆರಡಡಿಯನುಮಾಸರಣಿಯೊ | ಕ್ಕಂದಿಟ್ಟುಗರಿಯಂದದೊಳು ||
 ಪಿಂದಣವೆರಡುಕಾಲನು ಮೆಲ್ಲನೆತಿರಿ | ತಂದುಸಸಿನವನಾಡಿದನು || ೨೭೩ ||
 ಇಂತುಸಸಿನಮಾಡಿಯಾಹೋತಿನಜಿನ್ನ | ಸಂತರಿಸದೆತಾನೇರೆ ||
 ಪಿಂತಣುತುದ್ರದತ್ತಾದಿಗಳೇಕ್ಷಿಸಿ | ಸಂತಸವನೆಮಾಡಿದರು || ೨೭೪ ||
 ಬಳಿಕನಿಷ್ಟಂತಶೃದಯರಾಗಿಯಲ್ಲಿ | ತಳೆದಾಕಿರುವಟ್ಟಿವಿಡಿದು ||
 ತಳುವದೆಯಾರತ್ನದ್ವೀಪಕೆಪೋಗಿ | ಜಲಧಿಯತಡಿಯೊಳಿಳಿದರು || ೨೭೫ ||
 ಮತ್ತಾದ್ವೀಪದನಾಲ್ದೆಸೆಯನುನೋ | ಡುತ್ತಿದೊಂದೆಡೆಯಿರ್ಪ ||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪಕೊಳನಕಂಡಲ್ಲಿಗೆ | ಚಿತ್ತಜಸನ್ನಿಭನೆಯ್ದಿ || ೨೭೬ ||
 ಕರಚರಣಾನನವನು ತೊಳೆದಲ್ಲಿ | ದುರುಮುಂದದಿಂದೆಯ್ದು ||
 ಸರಸಚೂತವನೊಂದಕಂಡಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯೊ | ಳೆರೆ ರುದ್ರದತ್ತನೆಯ್ಯಂದು || ೨೭೭ ||
 ಒರಗಿದಚಾರುದತ್ತಬಡಪರಿಯ | ಚ್ಚರದಂತೆಯೊಯ್ಯಾರದಿಂದ ||
 ತುರುಗೆನೆದಿಟ್ಟಿಗಂಜನಮಿಟ್ಟಾನ್ವೈ | ಮರೆವಂದದಿಮಾಡಿಬಳಿಕ || ೨೭೮ ||
 ೪ ರುದ್ರದತ್ತನುತನ್ನೊಳುಮೊದಲಾ | ಪಾರಸಿಕನುಪೇಳ್ವಂತೆ ||
 ಕೂರಕರ್ಮಿಯಂದಾಯೇಳಾಡಿನ | ಹೋರಿಯತಲೆಯನುಕಡಿದು || ೨೭೯ ||
 ಕತ್ತಿಯಿಂದವರತೊವಲಸೀಳಿ ಮಾಂಸವ | ಕಿತ್ತಿಟ್ಟಾತೊವಲುಗಳ ||
 ಒತ್ತಿಮಗುಚಿ ತಿದಿಯನುಮಾಡಿಯಾಚಾರು | ದತ್ತನದರೊಳುಹೊಗಿಸಿ || ೨೮೦ ||
 ಅದರಬಾಯನುಸೊಮ್ಮಿಬಳಿಕುಳಿದಾಡಿನ | ತಿದಿಯೊಳಗರುವರುಹೊಕ್ಕು ||
 ಪದುಳದಿನಾಬಾಯಿಗಳಹೊಲಿದಿರ್ಪಾ | ಪದದೊಳುತಾಮಿರ್ಪಬಳಿಗೆ || ೨೮೧ ||
 ಸುರಸತಿಮ್ಮರಟ್ಟಿಯಕಡಿನಂದಂಜಿ | ಶರಧಿಯಹೊಕ್ಕುಶೈಲಗಳು ||
 ಇದದಲ್ಲಿಂಪೊರಮಡುವಂತೆಯ್ದಿದ | ವುರುತರಮೆಂಟುಭೇರುಂಡ || ೨೮೨ ||
 ಅಂತುಬಂದವರೊಳಗಾರುಖಗಂಗಳು | ಮುಂತಿರ್ವಾರುತಿದಿಯನು ||
 ಅಂತರಮಾಡದೆರಿಗಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಾ | ಅಂತರಕ್ಕುಕೆವಾರಿದವು || ೨೮೩ ||
 ಚಾರುದತ್ತನುವೊಕ್ಕುತಿದಿಯನೊಕ್ಕುಣ್ಣಿನ | ಭೇರುಂಡಕಚ್ಚಿಯಾಗಸಕೆ ||
 ಭೋಭಿನೆಪಾರುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಮತ್ತೊಂದು | ಭೇರುಂಡಕುಟುಕುವಡೆಯದೆ || ೨೮೪ ||

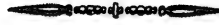
ದಿಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಕಡೆಯಿಂದಾವಹಗನ | ಮುಟ್ಟಿಬಂದದ್ದನುಸುಲಿಯಲು ||
 ಬಿಟ್ಟೋಡಲಾತಿದಿಬೀಳುತಮರಕಂಡು | ತೊಟ್ಟನೆರಗಿಕ್ಕಚ್ಚಿದುದು ||೨೮೫||
 ಅದರಕೈಯಿಂದಾಯೀಕಾಕ್ಷಭೇರುಂಡ | ನದರಂತೆಯದನುಕರ್ದುಕಲು ||
 ಅದುಬಿಡಲಾತಿದಿಮತ್ತೆಬೀಳುತ್ತಿರೆ | ಯೊದವಿಪಿಡಿದುಪಾಪಕ್ಕೆ ||೨೮೬||
 ಈತರದಿಂದೊಂದೊಂದಾತಿಕೋಪದಿ | ನಾತಿಗಿಗಾಗಿಯೋರಟಿಯ ||
 ಆತುರದಿಂದೇಳುಸೊಳ್ಳರಮಾಳವಾಗ | ಭೂತಳಕದುಬಿಟ್ಟದಾಗ ||೨೮೭||
 ಭೇರುಂಡವೆರಡರಹೋರಟಿಯಿಂದಾ | ನೀರನಿಧಿಯಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಚಾರುದತ್ತನುಹೊಕ್ಕಾತಿದಿಬೀಳ್ದುದು | ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವಶದೊಳು ||೨೮೮||
 ಶರಧಿಯತೆರೆಹೊಯ್ದಿಂದೊಂದುಕುರುವಕೆ | ಬರಲಾತಿದಿಯನುಕೊಯ್ದು ||
 ಅರುಹನೆಗತಿಯೆಂದಾಚಾರುದತ್ತನು | ಭರದಿಂದವೊರಮುಟ್ಟನಾಗ ||೨೮೯||
 ಆಕುರುವದೊಳಿದುರ್ದೊಂದು ಕಾಸಾರವ | ನಾಕಂತರೂಪನುಹೊಕ್ಕು ||
 ಸೌಕುಮಾರಾಂಗವೆಲ್ಲವ ಪ್ರಕೃತ್ಯಲಿಸಿ | ಲೋಕೈಕನಾಥನನೆಂದು ||೨೯೦||
 ಏನಿದುಮುನ್ನೆಸಗಿದಕರ್ಮವಶದಿನಂ | ಭೋನಿಧಿಯಾಕುರುವದೊಳು ||
 ನಾನೋರ್ವ ಸೆಸಿಲುಕಿವೆನಿಂತಿದಕಚಿಂತೆ | ಯೇನರುಹನೆಗತಿಯೆಂದು ||೨೯೧||
 ಇವಕೆಮನಗಲ್ಲನಿಯಮಾಡುವುದಿದು | ಸದಮಲರಂಗವಲ್ಲೆನುತ ||
 ಅಥಟರದೇವನಲ್ಲಿದೊಂದುಕಲ್ಲೇರಿ | ಮುದದಿನಾಲ್ದೆಸೆಯನೋಳವಾಗ ||೨೯೨||
 ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದಿನೊಂದುಸವಾಮ್ರ | ಚ್ಚಾಯೆಯೊಳಗೆಕೈಯಿಕ್ಕಿ ||
 ಕಾಯಜಮದಮರ್ದನನೋರ್ವನುಜತಿ | ರಾಯನಿರಲುಕಂಡನಾಗ ||೨೯೩||
 ತನಗಿಬಂದಾಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಮುನಿದರು | ತನದಿಂ ವಿಚ್ಛಿನ್ನಮಾಗೆ ||
 ಅನುನಯದಿಂದೆಯ್ದಿಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ | ವಿನಮಿತನಾಗಲುಕಂಡು ||೨೯೪||
 ಯೋಗಮನುಷಸಂಹರಿಸಿತಚ್ಚಾರಣ | ಯೋಗಿಕ್ಕೈಗಳನೆತ್ತಿಬಳಕೆ ||
 ಆಗಲಿವನಮರುಕದಿನೋಡಿಪಿಂದನು | ರಾಗದಿಮಿಗೆ ಹರಸಿದರು ||೨೯೫||
 ಒದವಿದಮೋಧದಿನಾಚಾರುದತ್ತನೆಂ | ಬುದನುತಿಳಿದು ಕರುಣದೊಳು ||
 ಸದಮಲಗುಣಿನಿನಗಂತಪ್ಪವಸ್ಥೆಬಂ | ದುದು ಪೂರ್ವಕೃತಪಾಪದಿಂದ ||೨೯೬||
 ಎಂಬಾಗಲಂಬರದಿಂದಾದಿನಮಣಿ | ಬಿಂಬವಿಳಿದುಬರ್ಪಂತೆ ||
 ಕೆಂಬಸದನವಿಟ್ಟುಹರಿಕೇತುವೆಂಬೊರ್ವ | ನಂಬರಚರನೃಪವರನು ||೨೯೭||

ಎಲಸಿತವಿಮಲಮಾಣಿಕ್ಯವನಾನದಿಂ | ದಿಳಿದು ತತ್ವಿತ್ಯಗುರುಪದಕೆ ||
 ಅಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳೊಂದಿಸಲಾಮುನಿಕುಲ | ತಿಲಕಹರಸುತಂತೆಂದ ||೨೯೮||
 ಹರಿಕೇತುಕೇಳುನಮ್ಮನು ಚಂಪಾವುರ | ವರದನದಿಯತಡಿಯೊಳಗೆ ||
 ಭರದೊಳಗಾವೈರಿತೂಲದೊಳಿಕ್ಕಲು | ಕರುಣದಿಂದೆಮ್ಮರಕ್ಕಿಸಿದ ||೨೯೯||
 ಉತ್ತಮಗುಣಮಣಿಗೊಪಣನಾಚಾರು | ದತ್ತನೀತಗೆನಮ್ಮಿಂದ ||
 ಮತ್ತೆವೆಗ್ಗಲೆದಪಿತೃಸ್ಥಾನಮಾವುರು | ಷೋತ್ತಮನನುಕೊಂಡುವೋಗಿ ||೩೦೦||
 ಒಸೆದೊನ್ನ ಯಕುಮ್ರಾಚ್ಯಪದವನಿತ್ತು | ಬೆಸೆಯ್ದುಬಾಳುನೀನೆಂದು ||
 ಬೆಸಲಂಕೇಗೆಯ್ದೊಂದಾಹರಿಕೇತು | ಮುಸುಕಿದಸಂತಸದಿಂದ ||೩೦೧||
 ಚಾರುದತ್ತನನಿರ್ಮಲತರನೈದುಪದ | ವಾರಿಜಕಳಿಸಿಸುವಾಗಿ ||
 ಆರಯ್ಯದೆರಿಗುಳ್ಳಿರ್ಪಸಮಯದೊಳು | ನೀರದಪಥದಿಂದಿಳಿದು ||೩೦೨||
 ಕುಸುಮಶೇಖರನೆಂಬವಿವಿಜನೋರ್ವನುಬಂ | ದೊಸದಾಮುನಿಗಳಿರ್ವಂತೆ ||
 ರಸಿಕನುಚಾಪುದತ್ತಗೆಭಕ್ತಿಯಿಂದಬಂ | ದಿಸಿಮತ್ತೆಮುನಿಪದಕೆರಿಗಿ ||೩೦೩||
 ಹರಿಕೇತುವಂತೆಂದನೆಲೆದಿವಿಜಾತಾ | ವರಗುರುವಿದ್ವಮಾಳ್ವಿಯೊಳು ||
 ಉರುಭಕ್ತಿಯಿಂದಗೃಹಸ್ಥಗೆರಗುವುದು | ನಿರುತಮೆಯನೆಲೆದನವನು ||೩೦೪||
 ರಸಕೂಪದೊಳುಬೀಳ್ವಬಾಣನದಿಸಾ | ವೆಸಗಿದುರ್ಗತಿಗೆಪೋಪವನ ||
 ಒಸೆದೊನ್ನಕಿವಿಯೊಳುಪಂಚಪದವಕಟ್ಟಿ | ಹನನಪ್ಪಗತಿಗೊಳಿಸಿದನು ||೩೦೫||
 ಇದುದೈವದುಗುರುವಿದುಸದ್ವರುಶನ | ಏದುಸುಚ್ಚರಿತವೆಂಬುದನು ||
 ವಿಧಿತಮಾಗಿಯರಿವೀಬೋಧವೆನಗೀ | ಸದಮಲನಿಂಸಂಭವಿಸಿತು ||೩೦೬||
 ಅದುಕಾರಣದಿಂದಂತೆಸಗಿದೆನೆಂದು | ಪದೆದಾಕುಸುಮಶೇಖರನು ||
 ಮದನಸವ್ಯಶಬಾಪುದತ್ತನನವಕುಸು | ಮದೊಳಭಿಷೇಕಮಾಡಿದನು ||೩೦೭||
 ಕೊರಗದಲರುಮಾಸದನವಚಿತ್ತಾಂ | ಬರನೆಂದಂದದೊಳಪ್ಪ ||
 ವರರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದಾಬಂ | ಧುರನನಲಂಕರಿಸಿದನು ||೩೦೮||
 ಇಂತುಪೂಜಿಸಿದೇವನಾಗುಣಮಣಿಯನ | ಸಂತಸೊಳಿರದೆಕೊಂದಾಡಿ ||
 ಕಂತುಸದ್ವೈನಿಮ್ಮಜಂಪಾನಗರಿಗೆ | ಸಂತಸದಿಂಪೋಪವೇಳು ||೩೦೯||
 ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿಮನಗೊಡಲಾಮುನಿ | ವೃಂದಾರಕನಾಸ್ಥಪನ ||
 ಒಂದಾಗಿರಮ್ಮಪಟ್ಟಣಕೆಯ್ದಲುಬೇ | ಕೆಂದುತಡೆಯಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೩೧೦||

ಬಳಿಕಾಕುಸುಮಶೇಖರನದುಲೇಸಂ | ದಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ತಳದ್ವನಮರಲೋಕಕ್ಕೆಲಾಖಗಕುಲ | ತಿಲಕನು ಹರಿಕೇತುನೃಪತಿ ||೩೧೧||
 ಚಾರಣರಸುಬೀಳ್ಕೊಂಡತಿನಯೋಪ | ಚಾರದಿವುಷ್ಪಕವೇರಿ ||
 ಚಾರುವಿಭವದಿಂದೊಡಗೊಂಡುಪೋದನು | ಚಾರುದತ್ತನತಮ್ಮ ಪುರಕೆ ||೩೧೨||
 ಹರುಷದಿಕೊಂಡೊಯ್ದ ರಸುತನಮನಾ | ದರದಿಂಕುಡಲೊಲ್ಲದಿರಲು ||
 ಅರಸುವುಕ್ಕನೀರೇಣ್ಣ ರಬಲೆಯರ | ನಿರದೆಮದುಮೆಮಾಡಿದನು ||೩೧೩||
 ಆರಮಣಿಯರೊಳಗನುರಾಗಮಿದರ್ಶ | ಭೇರುಂಡಗಳುಕೊಂಡುಪೋದ ||
 ಆರುದ್ರದತ್ತನುಹರಿವಿವಾದಿಯಸಖ | ರಾರತ್ನದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ||೩೧೪||
 ಇರಲಲ್ಲಿಗೆಸಿಹ್ಮಕೇತುಖೇಚರನನು | ಚರರುವಿದ್ಯಾಧರರುಗಳ ||
 ಬರಿಸಿಕಳುಹಿಯವರಿದಾಚಂಪಾ | ಪುರಕವರನುಕಳುಹಿಸಿದ ||೩೧೫||
 ಇಂತುಸುಖದೊಳೆದುರಹರಿಕೇತುವಿನಪ್ರ | ತ್ಯಂತಪೃಥಿವಿಪಾಲಕರ ||
 ಅಂತಕನಿಭಕೋಪನಾಚಾರುದತ್ತನಿ | ಸ್ನೇಹತಾನವಮಾಡಿದನು ||೩೧೬||
 ಭುರದೊಳಗರಿಭೂಪರನಾನೆಲದೊಳು | ನೆರಪಿಯಾಹರಿಕೇತುವಿನ ||
 ಅರಸುತನಕೆನಿಷ್ಟಂಟಕವನುಮಾಡಿ | ಹರುಷದಿಕೆಲದಿನಮಿದು ||೩೧೭||
 ಹರಿಕೇತುಕುವರನೊಡನೆನಮ್ಮಾನಿಜ | ಪುರಕೆಯ್ದುಲುಬೇಕೆನಲು ||
 ಅರಸುತನವಜಿಟ್ಟುಜನಕನಿಮ್ಮೊಡನಾ | ನಿರದೆಯ್ದು ವೆನೆಂದನವನು ||೩೧೮||
 ಎಂದನುಡಿಯಕೇಳುತಾಚಾರುದತ್ತನಿಂ | ತೆಂದನೆಲೆಸುಕುಮಾರ ||
 ಇಂದುನಿನಗೆನಾನುರಾಜ್ಯವನಿತ್ತನು | ಸಂದೇಹಬೇಡವೆನ್ನಾಣೆ ||೩೧೯||
 ಎಂದು ನಾನಾವಿಧಮವೊಡಂಬಡಿಕೆಗೆ | ಳಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಲಾಕುಪರ ||
 ಕುದರ್ಪರೂಪಗೆ ಕೈಗಳಮುಗಿದಿಂ | ತೆಂದನೆಲೆಪ್ರಿಯಜನಕ ||೩೨೦||
 ತರುಣೀಮಣಿಯನ್ನಿಂದ ಕಿರಿಯಳಾ | ಸಿರಿಸರಸತಿಪಾರ್ವತಿಗೆ ||
 ಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಪೀಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಿಯ | ಗರುವೆಯನ್ನಿನ್ನೆಂದನೆಯ ||೩೨೧||
 ವರಿಯಪಚೆನ್ನ ಗಂಡುಗಳೆಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ | ಧರಲೋಕದೊಳಗಾರಿಲ್ಲ ||
 ಧರಿಯರಸುಗಳೊಳಗೀಕೆಗೆ ತಕ್ಕೋರ್ವ | ಪುರುಷಗೆ ನೀನೀವುದೆಂದು ||೩೨೨||
 ಅನುಜೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಾಗುಣಮಣಿ | ನೆನೆಯತತ್ಪ್ರಸುಮಶೇಖರನು ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದನಿಮಿಷರಬಲವೆಕೊಡಿ | ಯನಿಲಪಥದೊಳೆಯ್ದು ||೩೨೩||

ಕಂಠುರೂಪನನಸುನಯದಿ ಪೂಜಿಸುತಮು | ನಂತಮೂಳಿರದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
 ಸಂತಪದಿಂತಂದುಕೊಟ್ಟನು ಸುವರ್ಧೇನು | ಜಿಂತಾರತ್ನಂಗಳನು ||೨೨||
 ಈಶರದಿಂದಾದೇವಕೊಡಲು ಸಿಹ್ಮ | ಕೇತುಸಹಿತತತ್ಪುರನ ||
 ಆತರುಣಿಯರೀರೇಣ್ಣುರುಸಹಿತ ವಿ | ಪ್ಯಾತನು ಪೂರಮುಟ್ಟನಾಗ ||೨೩||
 ಮಾನಿತಮುಣೆಯುರಂಜಿತಮಪ್ಪ ವಿ | ಮಾನದಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿದು ||
 ಮಾನನಿ-ರಾನನಂಬರಪಥನಿದಿದುನು | ಮಾನಮೊದವಲೆಯ್ದಿದನು ||೨೪||
 ಸುರಸೇನೆಯದ್ಯಾಧರಸೇನಸಹಿತಾ | ದರದಿಂ ಚಂಪಾಪುರದ ||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪಬಹಿರ್ವನದೊಳಗಾ | ಸ್ಮರರೂಪನು ಜೀಡಬಿಡಿಸಿ ||೨೫||
 ಆರಸುವಿಮಲವಾಹನನಂತದಕೇಳಿ | ಪುರದೊಳಗಷ್ಟಶೋಭಿಯನು ||
 ವಿರಚಿಸಿವಿಬುಧಾಧೀಶವಿಭವದಿಂ | ಹರಿಸದೊಳಿದಿವಂದನಾಗ ||೨೬||
 ಆರಸಗೆರಗಿ ಹಿರಿಯರ್ಗಭಿವಂದಿಸಿ | ಹರುಷದಿನ್ನುಳಿದನಂಟುಗೆ ||
 ಉರುತರವಪ್ಪಾದರವಚನಂಗಳ | ನೊರೆದು ಬಳಿಕತಾರುದತ್ತ ||೨೭||
 ಜನನಿದೇಯಿಲೆಯ ಕೈಯಿಂದೆಲೆಗೊಂಡಾ | ಮನೆಯೊಳಗಿದಪ್ಪೈಶ್ಯಂಗೆ ||
 ವಿನಯದಿಂದವೆನೂರುಮಡಿಹೊನ್ನನುಕೊಟ್ಟು | ಅನುಮಾಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||
 ಆರಸೊಡಬರಮೇಲೆವಿದ್ಯಾಧರಸೇನ | ಸುರಸೇನಬಹುವಿಭವದೊಳು ||
 ಪುರವನು ಹೊಕ್ಕರಸನಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಹರಿಸದಿಮನೆಗೆಯ್ದಿದನು ||೨೮||
 ಜನನಿದೇಯಿಲೆಗಭಿವಂದಿಸಿನಿಜಸತಿ | ಜನನುತೆಮಿತ್ರಾವತಿಗೆ ||
 ವಿನಯಮನುಸುರಿಯುಳಿದಬಂಧುಸುಡತೀ | ಜನಕುಪಚರವಮಾಡಿದನು ||೨೯||
 ಅನಿತರೊಳಾದೇವಕುಸುಮಶೇಖರನಾ | ದಿನದೊಳು ಹೊನ್ನಮಳೆಯನು ||
 ಮಿನುಗುವರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯನುಕರೆದು ಜನ | ವಿನುತನಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋದ ||೩೦||
 ಹರುಷದಿ ಹತ್ತಿಂಟುದಿನ ಸಿಹ್ಮಕೇತುವ | ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದರ್ಕ್ಕರಿಂದ ||
 ಪುರಃಪಾರ್ಥನಿಧಿಶಿವಮಂದಿರಪುರಕಾ | ದರದಿಂಕಳುಹಿಮತ್ತಿತ್ತ ||೩೧||
 ಪರವಿಟಜನವಿಕಸಿತನವಚಂಪಕ | ವರವನಕಳಿಸುವಾದ ||
 ತರುಣಿವಸಂತತಿಲಕೆಯನುಮುದದಿಂದ | ಕರೆಯಿಸಿದನು ತನ್ನಮನೆಗೆ ||೩೨||
 ಮತ್ತೆಪೊಳಲಪೊರವನದನಡುವೆಯು | ತ್ಪುತ್ತುಮಮಪ್ಪರತ್ನಗಳ ||
 ತೆತ್ತಿಸವದಿನಂಟುಕರುಮಾಡಂಗಳ | ಬಿತ್ತರದಿಂಮಾಡಿಸಿದನು ||೩೩||

ಅಲ್ಲಿಮಿತ್ರಾವತಿಯನು ವಿವ್ಯಾಧರ | ವಲ್ಲಭೆಯರುಷೋಡಶವನು ||
 ಸ್ವಲ್ಪಲಿತಾಂಗವಸಂತತಿಲಕೆಯನು | ಸ್ವಲ್ಪಲೆಯೊಳಿರಿಸಿದನು ||೩೩೭||
 ಚಿತ್ತಜನಂತವರೊಡನಿರ್ದು ಗಾಂಧರ್ವ | ದತ್ತಿಗೊಪ್ಪಿ ಮಾಡವನು ||
 ಎತ್ತಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕುಬೇರನಂದದಿಚಾರು | ದತ್ತನುಸಂತಸಮಿದ್ ||೩೩೮||
 ಮಾರಸದೃಶರೂಪಶರನಿಧಿನಿಭಗಂ | ಭೀರಸುರಭಿವಮದಾನಿ ||
 ಸಾರಸದ್ಗುಣಿಸುದತೀಜನಹೃದಯ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು ||೩೩೯||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಜದುರಮಂಗರಸಕಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸಗೃತ್ತು ||೩೪೦||

೧೧. ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾವೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಎಂದನುಡಿವೀಣಾಗುರುವಿಗಿಯಾ | ನಂದದಿನಾವಸುದೇವ ||
 ಅಂದವಡೆತನ್ನಮುಂಗೈಯಕಡಗವ | ನಂದುತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟನಾಗ ||೨||
 ಅನಿತರೊಳಾಶಾಸುದತಿಯಮನೆಗಾ | ಇನಸೆಯ್ದಲಾಮನೋಹರನು ||
 ಮನಸಿಜನಿಭವಸುದೇವನೃಪನತನ್ನ | ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡೆಯ್ದಿದನು ||೩||
 ಆಮರುದಿನ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರವಾಗ | ಲಾಮನೋಹರನಾಗ್ಯಹದಿ ||
 ಪ್ರೇಮದೊಳೊಡಗೊಂಡುಪೋದನಲ್ಲಿಗಿತ | ತ್ಯಾಮಸದೃಶನೃಪವರನ ||೪||
 ಸತಿಯಬಯಸಿಬಂದ ಸಕಲಮಹೀಶ್ವರ | ಸುತರಮಧ್ಯದೊಳುಕುಳ್ಳಿದು ||
 ಅತಿರಂಜಿಸಿದನು ವಸುದೇವತಾರಾ | ತತಿಯಮಧ್ಯದಚಂದ್ರನಂತೆ ||೫||
 ಅನಿತರೊಳತಿರಂಜಿಸಿವಭೂಷಣವಿಟ್ಟು | ಜನನುತೆಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂತನ್ನಬಳಸಿಬರಲುಸಖಿ | ಜನದಮಧ್ಯದೊಳೆಯ್ದಿದಳು ||೬||
 ಶಂಬರಶತ್ರುವಾರಾಧಿಪದೇವತೆ | ಯೆಂಬಂತಾಯೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ||
 ಅಂಬುಜಲೋಚನಕುಳ್ಳಿದಳೊಸೆದುಸ್ವ | ಯಂಬರಗೃಹದಮಧ್ಯದೊಳು ||೭||
 ವಸುದೇವನುಕಣ್ಗೆತ್ತಲಾಚಾರ್ಯನು | ವಸುಧಾಧೀಶನಂದನರ ||
 ರಸಿಕತೆಯಿಂಹಸನಾಗಿಬಾಜಿಸಿವೆನ | ಲೊಸೆದುಫೀಣೆಯಬಾಜಿಸಿದರು ||೮||
 ಒಲವಿನದಿಟ್ಟಮನಮನೊಂದುಕಡೆಯೊಳು | ನಿಲಿಸಲವರುನುಡಿಯಿಸುವ ||
 ಎಲಸಿತಮಪ್ಪವಿಪಂಚಿಯಿಂಚರಮಾ | ಲಲನೆಯಕಿವಿಯೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲ ||೯||
 ತರಳಾಕ್ಷಿಯಚಿತ್ತವರಿದಾವೀಣಾ | ಗುರುವಸುದೇವಭೂವರನ ||
 ಸುರುಚಿರನುಪ್ಪವಿದ್ಯಾಪೀಠದಮೇ | ಲಿರಿಸಿದನತಿಮುದದಿಂದ ||೧೦||
 ಕಡುಸೊಗಯಿಸುವವಿಪಂಚಿಯತಂದಿಡ | ಲೊಡನಾತಂತಿಯುಮಿಡಿದು ||
 ನುಡಿಸಿನೋಡಿದೋಷಮಿಲ್ಲದವೀಣೆಯ | ತಡೆಯದೆತಂದೀವುದೆನಲು ||೧೧||

ಸರಸತಿಪಿಡಿದುಬಾಜಿಸುವಾವೀಣೆಗೆ | ಸರಿಮಿಗಿಲಾದವೀಣೆಯನು ||
 ತರಿಸಿಹತ್ತಂಟನಿರಿಸಲವರೊಳುಮರು | ಚಿರಮಪ್ಪದೊಂದುವೀಣೆಯನು ||೧೨||
 ಪಿಡಿಯಲಾಚಾರ್ಯನಿಂತೆಂದನೇಲೀವಿಧು | ಕಡುಚತುರತೆಯಿಂದನೀನು ||
 ಪಿಡಿದವೀಣೆಯಕುಲಮಾವುದುಪೇಳಿನೆ | ನುಡಿದನಿಂತೆಂದಾನ್ಯಪತಿ ||೧೩||
 ಸುತಹಸ್ತಿನಾಖ್ಯ ಪುರದಮೇಘರಥಭೂ | ಪತಿಗೆಪದ್ಮಾಪತಿಯೆಂಬ ||
 ಸತಿಗೆ ಜನಿಸಿದರು ವಿಷ್ಣು ಕುಮಾರನು | ದ್ಧತಪದ್ಮರಥಸಂಬವರು ||೧೪||
 ಆ ಸುತರೀರ್ವರು ಸಕಲಸಾಮಂತರು | ಭೂಸುರರುಗಳಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ವಾಸವನಂತೆಹೊನ್ನು ಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಿ | ಯೋಸರಿಸದೆಕುಳ್ಳಿದ ||೧೫||
 ಮೇಘರಥಾವನಿಪಾಲನೊಂದಾನೊಂದು | ಮೇಘಲಕ್ಷ್ಮಣದರುಶನದಿ ||
 ಈ ಘನದಿರವೀಸಂಸಾರದೇಳೈಯು | ಮೋಘವೆಂದುಭಾವಿಸುತ ||೧೬||
 ಕಿರಿಯತನುಜಪದ್ಮರಥಗೆ ಭೂಭಾರವ | ಹೊರಿಸಿ ತೃಣವಹರಿವಂತೆ ||
 ಹೊರಗೊಳಗಾವರಿಸಿದಮೋಹಸಾಶವ | ಹರಿದನುನಿಮುಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೧೭||
 ತಂದೆಯೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನುಧರಿಸಿಯಗ್ರ | ಸಂದನವಿಷ್ಣು ಕುಮಾರ ||
 ಒಂದಿದತಪಃಪ್ರಾಪ್ತ ಸಂಪನ್ನ ಕೆ | ಯಂದಳೆದಿರಬಳಿಕಿತ್ತ ||೧೮||
 ಭೂಸುತಮಪ್ಪವಂತೀಜನಪದದು | ಜ್ಞಿನಿಯಾಪೂರನಂದನದೊಳು ||
 ಜ್ಞಿನಮುನೀಶನಕಂಪನಂಬೋರ್ವಮ | ಹಾನುಭಾವನುನಿಂದಿರಲು ||೧೯||
 ಅಲ್ಲಿಗಾಪುರದವೃಷಭಸೇನನೆಂಬಭೂ | ವಲ್ಲಭಗೆಸೆವೆಮಂತ್ರಿಗಳು ||
 ಬಲ್ಲದಬಲಿಬೃಹಸ್ಪತಿಶುಕ್ರರೆಂಬವ | ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಯ್ದಿದರು ||೨೦||
 ಅಸುರವಿಧ್ಯಾಗಮನಗರ್ವಶೈಲಾರೂಢ | ರವರಾಮುನಿವರರೊಡನೆ ||
 ಅವಿವೇಕದಿಂವಾದವಮಾಡಿಬಳಿಕನೋ | ಲವನಾಂತುಭಂಗವಡೆದರು ||೨೧||
 ಇಂತುಭಂಗವಡೆದಾ ಬಲಿಯಾಮುನಿ | ಕಾಂತನಕೊಲಲುಬೇಕೆಂದು ||
 ಅಂತಕನಿಭಕೋಪನವರಿದ್ ಸಂದನ | ಕಂತರಿಸದೆ ನಡೆತಂದು ||೨೨||
 ಕರವಾಳಪಿಡಿದವರನು ಕೊಲ್ಲಲಿತ್ತಿದ | ಕರವನಾವನದೇವತಿಗಳು ||
 ಪಿರಿದುಕೋಪದಿ ಕೀಲಿಸಿ ಮತ್ತವಗೆನಿ | ಸ್ಮರಮಪ್ಪಬಾಧೆಮಾಡಿದರು ||೨೩||
 ಆಬಲ್ಲಿತಪ್ಪಬಾಧೆಯತಾಳಲಾರದೆ | ಯಾಬಲಿಮೊರೆಯಿಡಲಾಗ ||
 ಆಬಳಿಗಾಪೊಳಲರಸೆಯ್ದಿಬಂದು ಮ | ತಾಬಲಹೀನನಕಂಡು ||೨೪||

ವಿನಯವೂರ್ವಕದಿ ನಾಪ್ಪಾಂಗಾಸತನಾಗಿ | ಮುನಿಯಮುಖದಿ ಬಲಿಗಾದ ||
 ಘನತರಮವ್ವಪಸರ್ಗವಪಿಂಗಿಸಿ | ಮನುಜೇಶನಿಂತಂದನಾಗ ||೨೫||
 ಯತಿರಾಜನನು ಕೊಲ್ಲು ವೆನೆಂದೆಣಿಕೆಮಾಡಿ | ದತಿದೋಷಿಗಳಿನ್ನು ನಮಗೆ ||
 ಹಿತವರಲ್ಲೆಂದಾಬಲಿಶುಕ್ರನಾ ಬೃಹ | ಸ್ವತಿಯಸೂರಿಂತಗುಳಿಸಿದ ||೨೬||
 ಆವೊಳಲಿಂಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ ಬಂದಾಹಸ್ತಿ | ನಾವುರವರವನುಪೊಕ್ಕು ||
 ಆ ಪದ್ಮರಥನಸಮ್ಮುಖದಿ ಮಂತ್ರಿತ್ವಮ | ನೇಪಡೆದುರೆ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ||೨೭||
 ಮತ್ತತಿಹಿತವರಾಗಿರಲಾನ್ಯಪನಮೇ | ಲೆತ್ತಿಪ್ರತ್ಯಂತಭೂವರರು ||
 ಒತ್ತಂಬಿಸಲಾಬಲಿಯಾಬೆಸನನು | ಹೊತ್ತವರ್ಗದಿರಾಗಿನಡೆದು ||೨೮||
 ಮಂತ್ರಿಬಲದಿ ಮೈರಿಭೂಪಾಲರತಳ | ತಂತ್ರಮನ್ನೊಪೋಡಿಸಲು ||
 ಮಂತ್ರಿಬಲಿಗೆ ಪದ್ಮರಥವಿಭುವೆಚ್ಚಿದ | ತಾಂತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧಿಯೊಳು ||೨೯||
 ವರಮಂತ್ರಿನಿನಗೆಮೆಚ್ಚಿದಿ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ | ನಿರದೀವೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲು ||
 ಧರಣಿಪ ನೀನೀವಮೆಚ್ಚು ಬಂಡಾರದೊ | ಇರಲೆಯೆಂದತಿಮುಖಮಿರಲು ||೩೦||
 ಬಂದಾನೊಂದುದಿನವೆ ಮತ್ತಾ ಊರ | ಮುಂದಣಸೌಮ್ಯಗಿರಿಯೊಳು ||
 ಒಂದಾಗಿಯೈಸೂರ್ವರುಮುನಿಗಳು ನಿಲೆ | ನಿಂದನಕಂಪಮುನೀಂದ್ರ ||೩೧||
 ಧೃತಿಯಿಂದತನ್ನೊಳುಮಜ್ಜರಿಪಾಪ | ವತವನಿರದೆ ಮೆಟ್ಟಿದಂತೆ ||
 ಯತಿನಿಕರದಮಧ್ಯದೊಳಗೆಯಕುಪ | ವ್ರತಿಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರಲು ||೩೨||
 ಹಿಂದೆತಾನವದೊಳುವಾದಿಸಿ ಸೋಲ್ಲುದ | ರೊಂದುಪರಾಭವದಿಂದ ||
 ಅಂದಾಮುನಿಗುಪಸರ್ಗವನೆಸಗುವೆ | ನೆಂದಾಬಲಿಯೆಣಿಸಿದನು ||೩೩||
 ಅರಸಿನೆಡೆಗೆಬಂದು ಬಂಡಾರದೊಳುನಾ | ನಿರಿಸಿದಮೆಚ್ಚೀವುದೆನಲು ||
 ಭರದಿಂಬೇಡುಕೊಡುವೆನೆನಲೇಳುವಾ | ಸರದೊಡತನವ ಬೇಡಿದನು ||೩೪||
 ಕೊಡೆನೆಂಬಿರಡಕ್ಕರಮನಯನಾಗಿ | ಕಡುಬಾಗಿರಾಯೇಳುದಿನದ ||
 ಒಡತನವನುಕೊಟ್ಟು ತಾನರಮನೆಯೊಳ | ಗಡಗಿದನಿಳಿಪೊಗವಂತೆ ||೩೫||
 ಅರಸುತನವಪಡೆದಾಬಲಿಯಾವುನಿ | ವರಗೆ ಬಾಧೆಯಮಾಳ್ಳೆನೆಂದು ||
 ಧರಣಿಯೊಳುಳ್ಳಧರಾಮರರೊಲ್ಲರ | ಕರಸಿದನತಿವೇಗದೊಳು ||೩೬||
 ಹೋಮಕರ್ಮಭೂಸುರಭೋಜನಮುಮ | ನಾಮಹೀಧರದಗುಹೆಯೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತಾಮಂತ್ರಿ | ಯಾಮಹೀಸುರಗುಫಸುರಿದನು ||

ದಂಡಶ್ರಯಧಾರಿಗಳದೀಕ್ಷಿ ತರಪ್ರ | ಚಂಡವಾದಿಗಳವಟುಗಳ ||

ಮಂಡಳಿನೆರಿದಾತನುಜೆಸಸಿದುದಕ್ಕು | ಕೊಂಡೆಸಗಿದುದತಿಧರದಿ ||೩೮||

ವರಮುನಿಗಳುನಿಂದಿದಾರ್ಸೌಮ್ಯಭೂ | ಧರದಗುಹೆಯಬಾಗಿಲೊಳು ||

ಉರುತರಮಪ್ಪಕರ್ಮದಿಕೋಟಿಹೋಮವ | ವಿರಚಿಸಿದರುಬಿನ್ನದಿ ||೩೯||

ಅರೆಯೆಡೆಪಶುಮಾರಣವರೆಯೆಡೆಹೋಮ | ವರೆಯೆಡೆಭೋಜನದಡುಗೆ ||

ಹರವರಿಯಾಗಬುರಿವಕಿಚ್ಚಿ ನಿಂದಾ | ಗಿರಿಯೊಲೆಕಲ್ಲವೊಲಾಯ್ತು ||೪೦||

ಉರಿದುವುಮರನೊಡೆದುವುಕೋಡುಂಗಲ್ಲು | ಕುದುವಲ್ಲಿಯಕಮ್ಮರಿಗಳು ||

ಹುರಿಯೋಡಿಸಂತಾದುದುನಲನಾಗಿರಿ | ವರದೊಳೆಳುವಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ||೪೧||

ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳಹೋರಟೆಯಿಂದಾ ಉಗ್ರ | ದುರಿಲಿಂಗವಾದಂದಡೊಳು ||

ದುರುಳನವನುಮಾಡಿಸುವಹೋಮದುರಿಯಿಂ | ಕರವೊಪ್ಪಿತಾಘೃತಾಘೃತಿಯಿಂ ||೪೨||

ಆ ಉರಿಹೊಗೆಯನಡುವೆಯುಪಶಮವೆಂ | ಬಾವೊರತೆಯನಿರ್ಮಲಾಂಬು ||

ತೀವಿತಮ್ಮಂಗಮನಂತದರಿಂದಮ | ತಾಮುನಿಗಳುಜೀವಿಸಿದರು ||೪೩||

ಮುತ್ತಿದಕೆಮ್ಮುಗಿಲೊಳುತಾರೆಗೂಡಿತ | ಕತ್ತಳಿಸುವಚಂದ್ರನಂತೆ ||

ಹೊತ್ತುವಟಿಖಿಯೊಳುಮುನಿಕುಲದೊಡನೆಸ | ದ್ವೈತ್ತನಕಂಪನೊಪ್ಪಿರಲು ||೪೪||

ಅಲ್ಲಿಗೆಬಡಗಸಹಸ್ರಯೋಜನದೂರ | ದಲ್ಲಿಯೊಂದಾನೊಂದುಗಿರಿಯು ||

ಬಲ್ಲಿತುವಡೆದೊಂದುಗವಿಯೊಳುಮನಸಿಜ | ಮಲ್ಲನವಧಿಬೋಧಯುತನು ||೪೫||

ಕ್ಷಿತಿನುತಸುಗ್ರೀವನೆಂಬಹೆಸರಯತಿ | ಪತಿಯಾರಾತ್ರಿಯೊಳೆಳ್ಳು ||

ಯತಿಯುಪರ್ವರ್ಗಕಂಬರತಳದೊಳಗದು | ಭುತಮಾಗಿನೆರೆಕಂಪಿಸುವ ||೪೬||

ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರವಕಂಡಿದೇತಕ್ಕೆಂ | ದವಧಿಬೋಧದಿನಾಮುನಿಗೆ ||

ವಿವಿಧೋಪಸರ್ಗಮಪ್ಪುದನರಿದೊಡವೆಕೆ | ಟ್ಟವರಂತೆಮಲುಮಲಮರುಗಿ ||೪೭||

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋಕಡುಪಾತಕಬಲುಗೊಲೆ | ಗಯ್ಯವಾರ್ವನುಬಾಧಿಸುವ ||

ಸೆಯಮಿಗಳಬಾಧೆಯನುಬಾರಿಪಬಲು | ಗಯ್ಯರಕಾಣಿನೆಂಬಾಗ ||೪೮||

ನೆರೆದತಿಷ್ಠರುಗಳಮಧ್ಯದೊಳೊರ್ವನು | ಬರಚರಸದ್ವೈತ್ಯಚಾರಿ ||

ಕರಯುಗಲವಮುಗಿದಿಂತೆಂದನೆಲೆಮುನಿ | ವರಕೇಳುನಾನೀಗಲೆಯಿ ||೪೯||

ಅತಿಭರದಿಂದಾಬಲಿಗಾಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿ | ಯತಿಪತಿಗಳಬಾಧೆಯನು ||

ಕ್ಷಿತಿಯರಿವಂತೆಮಾಣಿಸಿಟ್ಟನೆನಲಾ | ಪ್ರತಿಕುಲತಿಲಕನಿಂತೆಂದ ||೫೦||

ವೃತಯುತರೀಕ್ರಮವನುಭಾವಿಸುವುದು | ಮತವಲ್ಲವೆಂದಾಖಗನ ||
 ಅತಿಕೋಪವನುತಂಬಿಸಿಯಾಸುಗ್ರೀವ | ಯತಿಯಾಗುಹೆಯಮೂಲೆಯೊಳು ||೫೧||
 ಮಲಗಿದಾರ್ವಿಷ್ಟ ಮುನಿಯಕರೆದೂನೀ | ವಲಸೆದನೆಡೆಯಾತಿಗೆ ||
 ಬಲಿವಾಡುವುಪನರ್ಗವನುಬಿಡಿಸಿಯೆನೆ | ಸುಲಲಿತಃಪದ್ಧಿ ಸಂಯುತನು ||೫೨||
 ಅಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದಾನಿಜಗುರುಯತಿ | ಕಾಂತಗೆನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅಂತರಿಸದೆಹಸ್ತಿನಪುರಕೆಯ್ದಿಭೂ | ಕಾಂತನುತನ್ನನುಚಾತ ||೫೩||
 ಎತರಾಗುಣಿಸದ್ವಿರಥನೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಕಂ | ಡತಿಭಕ್ತಿಭರದಿಂದೇಳ್ವು ||
 ಸತಿಸಿದೊಡಾತನಹರಸೆಲೊಲ್ಲ ದೈಯಪ | ಗತರಾಗಯುತಮುಖರಾಗಿ ||೫೪||
 ವೀತರಾಗಾಸನವನು ತಂದಿರಿಸಿದೊ | ಡೇತಕೆನಮುಗಿದೆಂದೆನುತ ||
 ಆತಾಪಸಿಯಿಂತೆಂದುನುಡಿದನಾ | ಭೂತಳಪತಿ ಪದ್ಮರಥಗೆ ||೫೫||
 ಅರಸನಾದುದಕಿದುಕುರುಹೇಯಾಮುನಿ | ವರಗಾದುಷ್ಟನಮುಖದಿ ||
 ಪಿದವುಪನರ್ಗವನು ಮಾಡಿಸಿ ಬಲು | ರವಡದಂದದಿನಿಹುದು ||೫೬||
 ಅನುಚಿತವೆಂಬುದನಾಯಬೇಡವೆಯೆಂಬ | ಮುನಿವಚನಕೇಳುತ್ತವೆ ||
 ಮುನಿಸುದಳೆದುಗದ್ದುಗೆಹೊಯ್ದುನನಗೀ | ಘನತರಮಪ್ಪವಾಪವನು ||೫೭||
 ಮಾಡಿಕೊಡುವವಾತಕಿಯುತಲೆಯಸಂ | ಡಾಡುವೆನೆಂದೇಳುವಾಗ |
 ಬೇಡನೃಪತಿನಿಷ್ಠುರಮುಂಜಿನೀಮೇಲ | ನೋಡದೆಕೊಟ್ಟುದಕೀಗ ||೫೮||
 ಅಳಿಸಿದನೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಯದೇಕಾ | ಖಳಗಿನಾನಾಜ್ಞೆಯಿಕ್ಕುವುದು ||
 ಇಳಿಯಾಧಿಪತಿನೀನೋಡೆಂದಾಯತಿ | ಕುಲತಿಲಕನು ನಡೆತಂದು ||೫೯||
 ಪುರವರವೆಲ್ಲನೆರೆದು ಬೆನ್ನಬಿಡದೆಯ | ಚ್ಚರಿವಟ್ಟುನೋಡುತಬರಲು ||
 ಧರಿಯಿಸಿಪಂಚಮತಾಳೋತ್ಸೇಧದ | ವರವಾಮನರೂಪವನು ||೬೦||
 ರನ್ನದಕುಂಡಲದಿಂದರ್ಚಿಯಿಂಪೊಸ | ಪೊನ್ನಂಗುರದಿ ಮುಂಜಿಯಿಂದ ||
 ಜನ್ನಿವಾರವಿತಿಬಿಯಿಂಧೋತ್ರದಿಂಕಡು | ಜೆನ್ನುಹಡೆಮನಡೆತಂದು ||೬೧||
 ಎಳೆಯಮಾಣಿಕದಬೊಂಬೆಯೊಪವಳದ ಪು | ತ್ತಳೆಯೊಂಬಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಎಲಸಿತಮಪ್ಪ ವಾಮನರೂಪವನಾಂತು | ಬಲಿಯೆಡೆಗೆಯ್ದುಂವನಾಗ ||೬೨||
 ಸ್ವಸ್ತಿವನುತಘೋಸುರಬಲಿನಿರ್ವಿಘ್ನ | ಮಸ್ತುಸುರಭಿದಾನಿಯೆಂದು ||
 ಕುಸ್ತುರಿಸಿದಮಾಣಿಗೆಮಣಿದಮಣಿ | ಮಸ್ತಕವನುಬಾಗಿರಿದನು ||೬೩||

ಹರಸಿದಗುಜ್ಜ ಹಾರುವನಾಕಾರಕೆ | ಪಿರಿದು ವಿಸ್ತೆಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ||
 ಸರಸದಿನಲೆವಟುಬೇಡು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ | ಭರದಿಂಸಲಿಸುವೆನೆನಲು ||೬೪||
 ದಿನಚರಿನಾವುಕುಳ್ಳಿದನುಪ್ಪಾನವ | ನನುಗಿಯೊಡೆಮ್ಮೆಹೆಜ್ಜೆಯೊಳು ||
 ಅನುರಾಗದಿಂ ಮೂರಡಿಭೂಮಿಯನೀವು | ದೆನೆ ಬಲಿಯಿಂತೆಂದನಾಗ ||೬೫||
 ಘನತರವನ್ನುವಬೇಡದೆಯಲ್ಲವ | ಮನಮಿತ್ತು ಬೇಡಿದೆಯೆನ್ನ ||
 ಎನುತಬೇಡಿದುದನುಕೊಟ್ಟಿನೆಡೆದುಕೊ | ಕೈನಲಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳು ||೬೬||
 ಒಲಿಯನುಚಾತಭಾರ್ಗವನು ಬಂದಿವಟು | ಸಲೆಯಟಮಟಗನಂತಿವಗೆ ||
 ನೆಲನಕುಡುವುದನುಚಿತಮೆಂದು ಮುಂದಡ್ಡ | ನಿಲುತಮತ್ಯಾಗ್ರಹಗಿಯ್ಯೆ ||೬೭||
 ಏಕೆ ದಾಸಕೆ ಕಂಟಕನಾಗುವೆಯೆಂದು | ನೂಕುವಸಮಯದೊಳವನ ||
 ಆಕೈಯದರ್ಭೆಯಮೊನೆತಾಕಿಕಣ್ಣೊಡೆ | ದೇಕಾಕ್ಷನಾದನಾತುಕ್ರ ||೬೮||
 ಬಳಕ ಮೂರಡಿನಲವನು ಕೊಟ್ಟಿನಲೆವಾಣಿ | ಯಳೆಯೆಂದು ಧಾರೆಯನೆನೆಯೆ ||
 ಜಲಿನೋಡುನೀನಿತ್ತಭೂಮಿಯನಳೆವೆನು | ತಳುವದೆಂದಾವಾಮನನು ||೬೯||
 ಉರದುದ್ದ ಕೊರಲುದ್ದತಲೆಯುದ್ದಮಡಿಲುದ್ದ | ಮರದುದ್ದವಾಮುಗಿಲುದ್ದ ||
 ಮರುತಮಾರ್ಗದುದ್ದ ಮಾಗಿನೋಳ್ವವರಿಗ | ಜ್ವರಿಯಾಗುವಂತೆ ಬಿಳಿದನು ||೭೦||
 ಆಕಾಶಕೇಶನೊಳೇಕಾಂತವಮಾಡ | ಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಬಿಳಿದನೊ ||
 ನಾಕವನಿಲುಕಿನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಿಳಿದನೊ | ಆಕೌತುಕದವಾಮನನು ||೭೧||
 ವರವಣಿಮಕುಟಕುಂಡಲಕಾಸ್ತುಭರತ್ನ | ಕರಕಂಜನಾಳನಳಿನದ ||
 ದೊರೆಯಾದದಿನಬಿಂಬವಾವಿಷ್ಟುಗಗನಕ್ಕೆ | ಪರಿವಿಡಿಯಿಂಬೆಕವಾಗ ||೭೨||
 ಅಂಬರಪರಿಯುತ ಬಿಳಿದತ್ತಿವಕ್ರಮ | ನಿಂಬುವಡೆದ ನಿಜಮುಖಕೆ ||
 ತುಂಬುದಿಂಗಳು ಸಮ್ಮುಖಮೊಳುನಿಜಮುಕು | ರಂಜೋಲುಕಣ್ಣಿಡ್ಡಮಾಯು ||
 ಉಡಿಯಮೇಲಿಬ್ಬಮೇಖಲೆಯ ಕಿಂಕಿಣಿಗಳ | ಪಡಿಯಾಗಿ ಮಿಗಿರೆಂಜಿದುವು ||
 ಉಡುನಿಕುರುಂಬವಂಬರದತಲವುಟ್ಟು | ಕಡುಬಿಳಿದಾತಿವಕ್ರಮನ ||೭೪||
 ಈತರದಿಂದಬಿಳಿದುದೊಂದುಕಾಲನಿ | ಇತಳಕಿಟ್ಟೊಂದುಕಾಲ ||
 ಆತರಣಿಯನೆಂಡನೊದೆವಂದದಿ ಎ | ಖ್ಯಾತನೊದೆದನಂಬರಕೆ ||೭೫||
 ಕಡಲಮಧ್ಯದ ಭೂಮಿಯನೆಲ್ಲವನೊ | ದಡಿಮಾಡಿಯಾಗಸವೆಂಬ ||
 ಕೊಡೆಗಿಮತ್ತೊಂದುಕಾಲನು ಕಾವನುಮಾಡಿ | ನಡುಗಿಸಿದನು ಭೂತಳವನು||೭೬||

ಇದು ತಾರಾಮೃತಮನೋಮಂಜರಿತರು | ವಿದುಚಂದ್ರದೀಪದಕಂಬ ||
 ಇದು ಸುರನದಿಗಿಟ್ಟ ಕಾಲುಮೆಯನಲೊಪ್ಪಿ | ದುದುತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಕ್ರಮವು || ೭೭ ||
 ಗಗನವೆಂದೆಂಬ ಗೂಡಾರಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ದಕಂಬ | ಮುಗಿಲೆಂಬ ಭೂಮಂಡಲವ ||
 ನೆಗೆವಿದ ಪಂಚಘಟಾಶೇಷನವೊಲು | ಸೊಗೆಯಿಸಿದುದು ವಿಷ್ಣುವಾದ || ೭೮ ||
 ಧರೆಯನಡುವೆಂದೆಂದು ಮಾನುಷೋತ್ತರಗಿರಿ | ಗಿರಿಸಿತಿರುಗುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ||
 ಚರಣವೊಪ್ಪಿತು ಬಿದಿನೆಲನನಿರ್ಮಿಸುವೆಂದು | ತಿರುಹುವಕವೆಯರದಂತೆ || ೭೯ ||
 ನರಲೋಕದನಭದೋಳಗೆಡವಿದವಿಲ್ಲ | ದಿರಿಸಿತಿರುವುತಿರಲಾಗ ||
 ಸುರಪನೇರಿದಸಿಹ್ಯಾಸನವದಿರಲು | ಸುರಸಮಿತಿಯಕೂಡಿಕೊಂಡು || ೮೦ ||
 ಇರದೆಂಟುಸಗ್ಗ ದಿಂದ್ರರುಜೋಯಿಸೆರಾ | ಉರಗೇಂದ್ರವ್ಯಂತರಾದಿಗಳ ||
 ಬೆರಸಬಂದಾನಭದೋಳು ತಿರುಗುವವಿಷ್ಣು | ಚರಣವನಂದರ್ಚಿಸಿದನು || ೮೧ ||
 ದೇವರದೇವನೆ ಜಯಜಯಜಯವೆಂಬ | ದೇವರ್ಕಳುಲುಹನುಕೇಳಿ ||
 ಭೂವಲಯಮದೆಲ್ಲಪಿರಿದಚ್ಚರಿವಟ್ಟು | ತಾಮಿಳೆಯೊಳುವಾಜಿಸಿದುದು || ೮೨ ||
 ಬಳಿಕಬಲಾರಿಕ್ಕೈಗಳನು ಮುಗಿದುಮುನಿ | ಕುಲತಿಲಕನವಿಗುವರ್ಣೆಯ ||
 ತಳುವದೆ ಬಿಡಿಸಿಯಾಬಲಿಯನು ಬಂಧನ | ದೊಳಗಿರಿಸುವನಮಯದೊಳು || ೮೩ ||
 ಹರುಷದಿಗಾಂಧರ್ವರಾವಿಷ್ಣು ವಮುಂದೆ | ಕರಕುಶಲದಿಬಾಜಿಸಿದರು ||
 ವರಗಾಂಧಾರಿಸುಘೋಷಣೆಯೆಂಬಾ | ಯೆರಡುವಿಪಂಚಿಯತಂದು || ೮೪ ||
 ಆವಿಷ್ಣು ಮುನಿಪನ ಬೆಸದಿಂಗಳಾಂಧರ್ವ | ರಾವೀಣೆಯನುಭಯವನು ||
 ಆವಸುಧಾಧರ ಪದ್ಮರಥಗೆಕೊಟ್ಟು | ತಾವೆಯ್ಪಿಡರು ತಮ್ಮನೆಲಿಗೆ || ೮೫ ||
 ಅನಿತರೊಳಾಮುನಿಯವನೇರ್ಗವನವಿಷ್ಣು | ಮುನಿಪ ಬಿಡಿಸಿಯಾಬಲಿಗೆ ||
 ಜನನುತರತ್ನ ತ್ರಯವನುಕೊಟ್ಟು ಮ | ತ್ತನುರಾಗದಿಂದೆಯ್ಪಿಡನು || ೮೬ ||
 ಆ ಮಂಶದವೀಣೆಯಿಡುತಾನೆಂದು ಮ | ತ್ತಾವೀಣೆಯನೆದಿಗಿಟ್ಟು ||
 ಕೋವಿದವಸುದೇವನೃಪತಿಬಾಜಿಸಿದನು | ಭಾವಕಿ ಮೆಚ್ಚುವಂದದೊಳು || ೮೭ ||
 ಅವನುಡಿಯಿಸುವವಿಪಂಚಿಯನಾದಕೆ | ಯವನವಿಲಾಸದುನ್ನತಕೆ ||
 ತವೆಸೋಬ್ಬುಬಂದು ಮಾಲೆಯನುಸೂಡಿದಳಾ | ಯುವತೀಮಣಿ ಹರುಷದೊಳು ||
 ತನ್ನ ಕೈಗಾತನಕೊರಲಿಗೆ ಸಂಕಲೆ | ಯಂ ನೆರೆಹೂಡುವಂದದೊಳು ||
 ಜೆನ್ನೆ ಮಾಲೆಯಸೂಡಿ ಚಾರುದತ್ತನುಕಂ | ಡುನ್ನ ತಹರುಷವಡೆದನು || ೮೮ ||

ಹಸನಾದಂದಿನರಾತ್ರಿಯೊಳತಿಸಂ | ತಸದಿಂದಿಳಿವೊಗಳ್ವಂತೆ ||
 ವಸುದೇವಗೆ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯನಿತ್ತ | ಸಸದ್ಯಶವೈಭವದಿಂದ ||೯೦||
 ಇಂತು ಮಡುವೆಯಾಗಿ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಾ | ಕಾಂತೆಯೊಡನೆ ಭೂವರನು ||
 ಸಂತತಸಮರತಿಯೊಳು ಮನಸಿಜನಿ | ಪಾಂತೆಯೊಲಿದುಸುಖಮಹನು ||೯೧||
 ನೋಟದೊಳಲಸಿಕೆಯಕ್ಕರೊಳುಕ್ಕುವ | ಬೇಟದೊಳಗೆ ಭಿನ್ನಮನಸು ||
 ಕೂಟದೊಳಗೆ ದಣಿನನುಪೂರ್ವದಾಸತಿ | ನಾಟಸಿದಳು ತನ್ನೊಳವನ ||೯೨||
 ಮೇರುಮಹೀಧರ ಸಮಧೀರ ಮನುಜಮಂ | ದಾರಮನೋಜಾತರೂಪ ||
 ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಕಾಂತಾಜನಹೃದಯ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು ||೯೩||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸ ಪನ್ನೊಂಡು ||೯೪||

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ನೆಂಧಿ ನೆಂಪೂರ್ಣಂ

೧೨ ರೋಹಿಣೀ ಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಸುರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೋಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಒಸೆದಾರಾಜಮಿಥುನವಿರಡಂಗಳೆ | ಯಸುಪೊದಹಡೆವಂದದೊಳು ||
 ನಸುತೊಲಗದೆ ಸಮರತಿಕ್ಕೇಳಿಯೊಳು ಸಂ | ತಪದಿ ಸುಖಿಸುತಿರಲಂದು ||೨||
 ಅವರುದ್ಧ ತಮೋಹನದಮನಕೆಯುಬ್ಬು | ಗವಳವನಿಕ್ಕು ವಂದದೊಳು ||
 ನವಚೈತ್ರಮಾಸಮೊದವೆವನಕೇಳಿಗೆ | ವಿವಿಧನಿಭವದಿನ್ನಿಬ್ಬಿ ದರು ||೩||
 ಕೃತಕಗಿರಿಯನೇರಿ ಕೃತ್ರಿಮನದಿಗಿಯ್ದಿ | ಲತೆವನಗಳೊಳು ಕುಳ್ಳಿದು ||
 ಶತಪತ್ರಾಕರದೊಳು ಮೂಡಿಮುಳ್ಳಾಡಿ | ಯತಿವಿಷೋದದೊಳಿರ್ದರಲ್ಲಿ ||೪||
 ಕರ್ಪೂರತರುವನದೊಳು ಪನ್ನಿರ್ನಿರ್ಗಳ | ಕಾಳ್ಯಾರದೊಳು ನೂಂಗೊನರ ||
 ಸೀರ್ಪನಿಯೊಳಗಾರಾಜಮಿಥುನವತಿ | ಕೂರ್ಪಿಂತಿರುಗಿಯಾಡಿದುದು ||೫||
 ಮತ್ತೊಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆಳೆತೆವನೆಯೊಳು | ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆಯೊಡನೆ ||
 ಚಿತ್ತಜಕೇಳಿಯೊಳೊರಗಿದಾರ್ ಭೂ | ಪೋತ್ತಮನಲ್ಲಿಂದೆಳ್ಳು ||೬||
 ಸುರತಾಂತಶ್ರಾಂತಿಯನಾರಿಸಲೆಂದು | ಬರುತಿರಿದೊಳು ಸೊಂಪುವಡೆದ ||
 ತರುಣಜೂತದ ತನ್ನೆಳಲೊಳಗೋರ್ವಳು | ತರಳಾಕ್ಷಿ ನಟಿಸಿದಳಿಂತು ||೭||
 ತಾಳದಂಡಿಗೆಯಾವುಜವಾಸೆದುರುಮೆಯು | ಕಾಳೆಮದ್ದಳೆ ಕಿನ್ನರಿಯು ||
 ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರುನರ್ತನೆನೆಂಬ ನಾರಿಯು | ಮೇಳಕೆನಿಂದರಾಬಳಿಯು ||೮||
 ಕಿರಿಯಮುಗಿಲ ಮರೆಯೊಕ್ಕಿಂದುಲೇಖಿಯು | ತೆರದಿತೆರೆಯು ಹೊಕ್ಕುಬಲಿಯು ||
 ಮಿರುಗುವರೂಪ ನೋಡುವೆನೆಂದಾರಾಯ | ನೊರಗಿದನೊಂದೆಳೆಲತೆಯು ||೯||
 ಉಗುರಬೆಳಗುಗೂಡಿಸೊಸೆವೂವಲಿಯನು | ತೆಗೆಯಲಾಳಿಯರು ತೆರೆಯನು ||
 ಮುಗುದೆಜಾರದ ಸಂಜೆಯರೋಹಿಣಿಯನು | ಮಿಗೆಗೆಲ್ಲ ಕೇನೆಂಬಿನದನು ||೧೦||
 ಕಳೆದತೆರೆಯಮುಂದೆಬಂದು ನಿಂದಾವಾತ್ರ | ದಳವುರಂಭಿಯು ಭಾವಚಿತ್ರ ||
 ಎಳಸಿನಿರೀಕ್ಷಿ ಸುವಾರಸಿಕರನೇತ್ರ | ಗಳದೊಂದು ಜನ್ಮಪವಿತ್ರ ||೧೧||

ಅಸಿಯಳಾಟದೊಳಭಿನಯಪಕರಾಂಗುಲಿ | ಯೆಸಕದಿಂದಾಶಶಿವೃಳಿ ||
 ನೊಸಲನಯನದಿಂದುರುಪಲುಮೈಯಳಿ | ಡಸೆಮಾಪ್ತಗೆಮರುಜವಳಿ ||೧೨||
 ಅಳ್ತಿಕಾರರಕಣ್ಣಿನಕೆ ಸೆಂವೋಹನ | ಮೂರ್ತಿಮದನಮಂಡಳಿಕನ ||
 ಕೀರ್ತಿಯೆಂದೆನೆರಂಜಿಸುವಾ ವಧುವಿನ | ನರ್ತನಮಾರ್ಗಸಮಾನ ||೧೩||
 ಹಲುಬುವಮುಗಿಲಮೆಲ್ಲಲಿಗೆ ಸಂತಸದೊಳು | ನಲಿವನವಿಲಮಾಳ್ತಿಯೊಳು ||
 ಉಲಿವಮದ್ದಳೆಯ ಜತಿಗೆಯುರುಮುದದೊಳು | ಲಲನಾಮಣಿ ನಟಿಸಿದಳು ||೧೪||
 ಸೊಗಯಿಸತುದ್ಧ ಮಲ್ಲದಿಯವಗುಣಗಳು | ಹೊಗದಿಹತಾಳವಟ್ಟದೊಳು ||
 ಬಗೆಗೊಳಿಪ್ಪಿದುವಾದ್ಯದ ಸಂದಣಿಯೊಳು | ಬಗಸೆಗಣ್ಣಿಬಲೆಯಾಡಿದಳು ||೧೫||
 ವನಿತೆಗೊದವಿದುದು ಹಾವವದನದೊಳು | ಮಿನುಗುವ ಭಾವಚಿತ್ತದೊಳು ||
 ಎನುತವಿಲಾಸವಾಯತಲೋಚನಗಳೊ | ಳ್ತೊಸೆವುರ್ವಿನೊಳು ವಿಭ್ರಮಗಳು ||೧೬||
 ಧಾರಿನಿಗತಿವಿನ್ನಾಣಿಯಂಗಜಸೂತ್ರ | ಧಾರಿಯುಕ್ತೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ||
 ಚಾರುಲಾವಣ್ಯಸುಧಾಂಬು ಪೂರಿತಗಾತ್ರ | ವಾರಿಜವದನೆಯ ಪಾತ್ರ ||೧೭||
 ಸತಿಯರಕುಲಮಣಿಯಾಡುವ ನರ್ತನ | ಯತಿಗಳ ಧೈರ್ಯಪಹರಣ ||
 ಚತುರಜನಾನೀಕ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಣ | ಸುತಶೃಂಗಾರೋದ್ಧರಣ ||೧೮||
 ಎರಲಿಗಲುಗುವತಮಾಲಲತಿಕೆಯೋ | ತೆರೆಗಲುಗುವ ಕುಮುದಿನಿಯೋ ||
 ನೊರೆವಮುಗಿಲೆ ಕುಣಿವನವಲೋ ಯೆಂದು | ಕರಿಯಳ ನಡೆನೋಡಿದನು ||೧೯||
 ಕಾವನಕೈಯಕಿರಿಯ ಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲೋ | ಕಾವನೇರುವ ಮದಕರಿಯೋ ||
 ಕಾವನರ್ಚಿಪನ್ನಿಲದಬೊಂಬೆಯೊಯೆಂ | ದಾವನಿತೆಯ ನೋಡಿದನು ||೨೦||
 ನಗೆಮಿನುಗುವಮುದ್ದು ಮೊಗವ ತುಂಬಿದವೈಯ | ಹೊಗರನೇಳಿಪನ್ನಿಲಿಗುರುಳ ||
 ಮೃಗಮದವರ್ಣದ ಮೈಯಕೋನುಲೆಮಿಗೆ | ಬಗೆಯಬಂಧನವ ಮಾಡಿದಳು ||
 ನೀಲಕರಂಡಕವೋ ಕುಚವೋಕ | ವಾಳೆಯಕಂಬವೊ ತೊಡೆಯೋ ||
 ತೋಳೋ ಮದನಕೃಷ್ಣ ಪಂಚಘಟಾಹಿಯೋ | ಜಾಲೆಯೊ ಮನಸಿಜಗಜವೋ ||
 ಎಂದುನೋಡುತ್ತೀ ಕುಸುಮಕೋಮಲೆಯಾರ | ನಂದನೆಯನಲಾಸತಿಯ ||
 ಒಂದಾಗಿರ್ದವಳಿವಳು ಚಾಂಡಾಳಿಕೆ | ಯೆಂದುಪೇಳಲು ವಸುದೇವ ||೨೧||
 ಇದುಚಿತ್ರವಿಾಚಾಂಡಾಳಿಕೆಗೀರೂಪು | ವಿವಿತವಿಲಾಸವೆಂಬಾಗ ||
 ಮದನಸದೃಶರೂಪನನೊಲವಿನೊಡ | ಚದುರೆಮೂರ್ಛೆಯನೆಯ್ದಿದಳು ||೨೨||

ಅನಿತರೊಳಾಸಹಚರಿಯರು ಮರುಕದಿ | ಘನಶೈತ್ಯೋಪಚಾರವನು ||
 ವನಿತೆಗೆಮಾಡುತಿರಲು ಬಂದುಕಂಡಾ | ವನಚಾಕ್ಷಿ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆ ||೨೫||
 ಅತಿಮಮತೆಯೊಳುನೀನಿವಳನು ನೋಳ್ವುದು | ಮತವಲ್ಲಕಹಿಸೋರೆಯೊಳಗೆ ||
 ಹಿತವುಂಟೆಯೆಂದು ಪತಿಯುಪಿಡಿದೆಳೆದಳು | ರತಿಯತನುವನೇಳೆವಂತೆ ||೨೬||
 ಅಂತೆಯೊಪ್ಪು ಪ್ರಣಯಕಲಹಕಲುಪಿತೆಯಾಗಿ | ಕಾಂತನೊಳವಳಿರಲಿತ್ತೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂ ಕೃತ್ರಿಮಚಾಂಡಾಳಿಕೆ | ಯಂತಂದಬಿಜ್ಜಾದರಿಯರು ||೨೭||
 ಆದೇಶವುರುಷನು ದೊರಕಿದನೇಳೆಂ | ದಾದರಹಸಿತಾನನೆಯ ||
 ಸಾದರದಿಂತಮ್ಮ ಪುರಕೆಯ್ವಿ ಸಿಯವ | ಇಂದವಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲವನು ||೨೮||
 ತರುಣಿಯುಪಿತೃಸಿಹ್ಮನಾದಖೇಚರನೊಳ | ಗಿರದೆನಿವೇದಿಸಲಾಗ ||
 ಹರುಷದಿವೈತಾಳೆಯೆಂಬ ದೇವತೆಯನು | ಕರೆದುಕಾರಣ ಪುರುಷನನು ||೨೯||
 ತರಹೇಳಲದು ಚಂಪಾಪುರವರಕೆಯ್ವಿ | ಭರದಿಂ ವಸುದೇವನನು ||
 ಗರುವೆಗಾಂಧರ್ವದತ್ತೆಯಕೂಡಿ ನಿದ್ರೆಯೊ | ಇರಲೆತ್ತಿತಂದಾಕ್ಷಣದೊಳು ||೩೦||
 ಅವಿಷಯಾರ್ಥದ ಮೇಘಪುರಕೆತರ | ಲಾವನುಧಾವಲ್ಲಭನು ||
 ಕೋವಿದಗದಿವಂದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹರುಷದಿ | ಭಾವೆಯೆಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||
 ಇಂತುನೀಲಾಂಜನೆಯೊಳು ಮದುವೆಯನಿಂದು | ಕಂತುಸದೃಶ ವಸುದೇವ ||
 ಸಂತಸದಿಂರತಿಮುಖದೊಳೋಲಾಡಿನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿಕೆಲದಿನಮಿದು ||೩೧||
 ಭೂವಲಯಕ್ಕವತರಿಸುವೆನೆಂದಾ | ಮಾವನೊಳುಸುರಲುಕೇಳ್ವು ||
 ಸಾವಧಾನದಿಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿಂ ವಸು | ದೇವನನಿಳಿಗುಹಿದನು ||೩೨||
 ಈತೆರದಿಂಬಿಜ್ಜಾದರನಾಡಿಂ | ಭೂತಳಕಿರದೆಯ್ವೆಂದು ||
 ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂ ಭೂಚರಖೇಚರನೃಪತನು | ಜಾತೆಯರತಿಜತುರೆಯರ ||೩೩||
 ಕೆಲಬರನಾಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹದಿ | ಕೆಲಬರನಾದೇಶಮುಖದಿ ||
 ಕೆಲಬರನಾಸ್ವಯಂವರದಿಂದಾನ್ಯಪ | ತಿಲಕನುವರಿಸಿದನೊಸೆದು ||೩೪||
 ಇಂತೇಳುನೂರತೊಂಬತ್ತೇಣ್ಣರು ಭೂ | ಕಾಂತಸುತೆಯರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ||
 ಸಂತಸದಿಂ ಕೆಲಸಗಲುಮತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಕಂತುಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ||೩೫||
 ಅವರನವತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ಬಳಿಯೊಳು | ಸುವಿನಯದಿಂದಿರಿಸುತವೆ ||
 ಅವರನರಿಸ್ವಪುರಡವೊಳಗೊಪ್ಪುವ | ನವನಂದನಕೆಯ್ವಿದನು ||೩೬||

ಆನಗರಿಯೊಳು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ನೆಂಬೋರ್ವ | ಭೂನಾಥನಾತನವನಿತಿ ||
 ಭೂನುತೆಗುಣವತಿಯವರೀರ್ವರಿಗೋರ್ವ | ಮಾನಿನಿಜನಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದಳು ||೩೮||
 ರೋಹಿಣಿಯೆಂಬವಳಾಕೆಯ ರೂಪಿಗೆ | ಊಹಿಸಿನೋಡಲು ರತಿಯ ||
 ರೂಪಪರಂಜಿಯತಗಡಿಗೆಕರ್ಬೊನ್ನ | ನೂಹಿಸಿನೋಡುವಂತಿಹುದು ||೩೯||
 ಅತ್ರಿಭುವನಸೌಂದರ್ಯಸಂಕೇತಧ | ರಿತ್ರಿಯನಾ ಕೋಮಲೆಯ ||
 ಧಾತ್ರಿಪರಾರುಬೇಡಲು ಕೊಡದಾಹೇಮ | ನೇತ್ರಸ್ವಯಂವರಗೃಹವ ||೪೦||
 ಎರಚಿಸಲ್ಪಿಗೆ ಸಾಗರವಿಜಯಭೂ | ವರಮೊದಲಾದರಸುಗಳು ||
 ನೆರೆದುಕುಳ್ಳಿರಲಾಯೆಡೆಗಾ ವಸುದೇವ | ನುರುಮುದದಿಂದೆಯ್ವಿದನು ||೪೧||
 ಪೋಗಿವ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವನು ಸಾನು | ರಾಗದಿಹೊಕ್ಕುಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ||
 ಆಗರುವೆಯನುಬಯಸಿ ಕುಳ್ಳಿದಾರ್ | ಭೂಗಧಿಪರಕಂಡನಾಗ ||೪೨||
 ಆಯೆಡೆಯೊಳುವಾದಿಸುವ ವಾದಕಸಂಪ್ರ | ದಾಯದೊಳೋರ್ವವಾದಕನು ||
 ಜಯ್ಯಾರದಿಂಬಾಜಿಪವಾದ್ಯವನು ಎ | ಡಾಯಕಾರನೀಸಿಕೊಂಡು ||೪೩||
 ಆವಾದ್ಯವ ತನ್ನ ಕೊರತೊಳಗಿಟ್ಟುನಾ | ನಾವಿಧಮಾಗಿ ಬಾಜಿಸುವ ||
 ಆವಾದ್ಯದಧ್ವನಿಗಾವಾದ್ಯಕಾರರು | ತಾವತಿಚೋದ್ಯವಡೆದರು ||೪೪||
 ಆಪದದೊಳಗಲ್ಪಬಲ್ಲಹಬಹು | ದೂಪುವಡೆದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಭೂಪಾಲಸಂತತಿಕುಳ್ಳಿರಲವರ ಮ | ತ್ತಾಪೆಣ್ಣಿನೋಡಿದಳು ||೪೫||
 ಅವರೊಳುತನ್ನ ಮನಕೆ ತಕ್ಕಲಾವಣ್ಯ | ನವಯೌವನಗಂಡಗಾಡಿ ||
 ಭುವನಾತಿಶಯ ರೂಪಯುತರಿಲ್ಲದಿರಲಾ | ಯುವತೀಮಣಿಮುಂಡಕೆಯ್ವಿ ||೪೬||
 ನಟನೆಮಿಗಲುನಡೆನೋಳ್ವನೈ ಪರನಟ || ವಿಟರಕಂಡಂತೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ||
 ಚಟುಲಚಕೋರಲೋಚನೆ ಕಂಡಳಾನಿ | ಪ್ಪುಟಲಕುವಾರಚಂದ್ರಮನ ||೪೭||
 ತುಂಬಿಕುಳ್ಳಿದರ್ಕುಮಾರಕರುಗಳ ಎ | ಡಂಬಿಸಿ ಬಿಸರುಹನಯನೆ ||
 ಮುಂಬರಿದೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಲೆನೋಲ್ತಳಾ ರವಿ | ಜುಂಬಸದೈಶತೇಜಯುತಗೆ ||೪೮||
 ಅತಿರೂಪಯುತರೆಂದೆನಿಪವನೀಶ್ವರ | ಸುತರತಿರಸ್ಕಾರವಾಡಿ ||
 ಸುತಸತ್ಯವಾಣಿ ನಡೆದುಬಂದಳಾಕಡು | ಚತುರಚತುರ್ಮುಖನೆಡೆಗೆ ||೪೯||
 ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯನೇಳಿವವದನದ ಹೊಸ | ಹೊನ್ನ ಕಳಸಕುಚಯುಗದ ||
 ಚಿನ್ನದಚಿತ್ರದಂದದಿನಾಪೆಣ್ಣಿನಿ | ಸನ್ನುತನೆಡೆಗೆಯ್ದಿದಳು ||೫೦||

ನಿಡುಗಣ್ಣುಳ ನಿಬಿಡಸ್ತನಗಳಪಿಡಿ | ನಡುವಿನ ಪೀಲಿದುರುಬಿನ ||
 ಕಡುಚೆಲ್ವುವಡೆದ ಸೊಬಗುಗಂಟಿಮೆಲ್ಲನೆ | ನಡೆತಂದಳಾ ನೃಪನೆಡೆಗೆ ||೫೧||
 ಮೊತ್ತದಮಾನ್ನಯರುಗಳ ಧೈರ್ಯಂಗಳ | ನೆತ್ತರತ್ತರಮಾಡಿ ||
 ಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಸೂತನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾ ಪುರು | ಪೋತ್ತಮಗತಿಸೋಲ್ವಳಾಗ ||೫೨||
 ರೂಢಿಸಿದವನೀಶ್ವರರೂಪವನು ರೋ | ಡಾಡಕನಕಲಲಿತಾಂಗಿ ||
 ಗಾಡಿಯಿಂದಾ ಭೂಪಾಲವಸುತಗೆ | ಸೂಡಿದಳಲರಮಾಲೆಯನು ||೫೩||
 ರಾಜಾಧಿರಾಜಕದಂಬವ ಬಿಸುಟಾ | ರಾಜಶೇಖರಗೆ ಸೂಡಿದಳು ||
 ಒಡೆಯಿಂದಾ ಅಭಿನವಪಾರ್ವತಿ | ಭ್ರಾಜಿಸುಮಲರ ಮಾಲೆಯನು ||೫೪||
 ಭೂಲೋಕಾಧಿಪರಿದರ್ಶಿತೆ ವಾದಕ | ಗಾಲೋಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲಿದಳು ||
 ಬಾಲೆಯರೊಲಿದೊಡೆ ನೊರೆಜಾತಿಯೆಂಬುದ | ನಾಳೋಚನಮಾಳ್ವದಿಲ್ಲ ||೫೫||
 ಇದರಿಂದಿಳೆಯೊಳಗಪಕೀರ್ತಿಯೊದವುವು | ದಿದರಿಂದಕೇಡುದಯವುದು ||
 ಇದರಿಂದಕುಲಕಾಣಿಯೆಂಬುದರಿಯರೊಲೈ | ಗೆದೆಯ ನಿತ್ತೇಣಾಕ್ಷ್ಮಿಯರು ||೫೬||
 ಮೇಲುತಾಗೆಂಬುದನೇನೆಂದರಿಯರು | ಕಾಲೋಚಿತವಭಾವಿಸರು ||
 ಸೋಲವಸೊಗಸೆಯೊಳಗಾವರಿಸಿದ | ಲೋಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯರೀಯೊಳಗೆ ||೫೭||
 ಮೋಹೋಸ್ತತ್ತದಫಲವು ಮೈದಾಗಿದ | ಮೋಹಿಗಳದಿರನೀಕ್ಷಿಸರು ||
 ಈಹದರಿಂಕೇಡುನಮಗವ್ವದೊಂಬು | ನಾಹೆಗಿನಿಸು ತಂದರಿಯರು ||೫೮||
 ಮೋಹಿಮುಗಾಣ್ಣುದಿಲ್ಲ ಬಾನಾಣ್ಣುಡಿ | ಈ ಹೆಣ್ಣಿಂತೆರೆದರ್ಶನವೂ ||
 ಆಹಾ ಕಡುಚೆನ್ನಾಯಿತ್ತೆಂದನು | ತಾಹಿರಣಾಕ್ಷ್ಮನು ಬಗೆದು ||೫೯||
 ಬಂದಿದಚಿಂತೆಯಿಂದೆಯ್ಯಂದಾ ನವ | ಕಂದರ್ಪ ವಸುದೇವನೆಸೆವ ||
 ಮಂದರತೆಯನೋಡಿ ಈತನುತ್ತಮಜಾತಿ | ಯಿಂದಾಮೋದವನೆಯ್ವಿ ||೬೦||
 ಅವನಜಲ್ಪಕಯನವನಲಾವಣ್ಯವ | ನವನುತ್ತುಮಯವನವ ||
 ಅವನಗರುವತನವನು ಕಂಡಾಧೂ | ಧವನತಿ ಸಂತಸವಡೆದು ||೬೧||
 ಬಳಿಕಾದಂಪತಿಗಳ ರತ್ನಮಯರಥ | ದೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಂಮುದದಿ ||
 ಪೊಳಲೊಳಪೊಸೆ ಮತ್ತಿಸ್ತಭೂಪಾಲಸಂ | ಕುಲಮೆಲ್ಲಮಂತದನರಿದು ||೬೨||
 ಅಂತರಮಪ್ಪಜಾತಿಗೆ ಮಾಲೆಯನಾ | ಕಾಂತೆ ಸೂಡುವುದನುಚಿತವು ||
 ಇಂತಿದನಾವು ವಿಚಾರಿಸದೊಡೆದೋ | ಪಂತಪ್ಪದು ನಮಗೆಂದು ||೬೩||

ಚರನನೋರ್ವನನುಕರೆದು ಹೇಮಾಕ್ಷ ಭೂ | ವರನಲ್ಲಿಗಟ್ಟಲಂತವನು ||
 ಭರದಿಂಪೋಗಿಯಂತೆಂದಾಡಿದನು ನಿ | ಸ್ಮರತರವಚನಗಳಿಂದ ||೬೪||
 ರಾಜಸುತೆಯನು ತಜ್ಞಾತಿಗೆಕುಡುವುದೊಂ | ದೋಜಿಯ ಮಾರಿದುಷ್ಟುಲದ ||
 ಬಾಜನೆಕಾರಗೆಕುಡುವುದುಚಿತವೆಯೆಂ | ದಾಜನಪತಿಗಳೆಟ್ಟಿದರು ||೬೫||
 ನೆರೆದನೈ ಪರೋಳಣುಗೆಯನಾರ್ಗೀವೆನೆಂ | ದರಸಸಂದೆಗೆ ಮಾಡಬೇಡ ||
 ದುರಗಲಿಯರ್ಧಚಕ್ರೇಶಚರಾಸಂಧ | ಗುರುಮುದದಿಂದೀವುದೆನಲು ||೬೬||
 ಇಂತೆಂಬ ಚರನಮಾತನುಕೇಳಿಯಾಕ್ರೋ | ಧಾಂತಕನಾ ವಸುದೇವ ||
 ಮಂತಣಮೇಕಿನ್ನು ನಿಮುಷಮಾತ್ರದೊಳಾ | ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡ ಭೂವರರ ||೬೭||
 ನೆಲಹೊರದಂತಪ್ಪ ಜಲವನುನೆಲದೊಳ | ಗಲಸದೆ ನೆರೆಪಿಯಂತಕಗೆ ||
 ನೆಲೆಯಾಗಿಯೆಂತಣವನು ಮೊಡದಿದೊಡೆ | ಪುಲುವಾನಿಸಮಾತ್ಮೆಸೆ ||೬೮||
 ಬಾಜನೆಕಾರನಾನಹುದೆನಗಿದಿರಾಗಿ | ಯಾಜಿರಂಗದೊಳೆನ್ನ ಗೆಲಿದು ||
 ಈ ಜಲಬಾಕ್ಷಿಯ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ ತಾವು | ರಾಜರ ಬಸಿರ ಬಂದವರು ||೬೯||
 ಎಂದು ನುಡಿದು ದೂತನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಕಂದರ್ಪರೂಪನೋಡಿ ||
 ಸಂದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಮಾಕ್ಷ ನೃಪವರ | ನಂದುಕಲಹಕುಚ್ಚುಗಿಸಿದ ||೭೦||
 ಚರನನುಡಿಯನಿತ್ತಕೇಳಿ ನೃಪಾಲಕ | ರು:ಕೋ ಪಾರೂಢರಾಗಿ ||
 ಭರದಿಂದೆಯ್ದೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತಾ | ಪುರವಮುತ್ತಿದರು ಮೂವಳನಿ ||೭೧||
 ಆ ನಗರಿಯ ಧೂಳಿಗೋಂಟಿಯ ಕೊಳಲೆ | ದಾನಾಡನಾಡಮನ್ನೆಯರು ||
 ಆನೆದೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿದರಾರ್ಭಟಿಯಿಂ | ಜೇನೆಯ್ನಿ ಮುಸುಕುವಂದದೊಳು||೭೨||
 ಆವೇಳೆಯೊಳು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ನಾವನು | ದೇವಸಹಿತ ಬಲವೆರಸಿ ||
 ತೀವಿದ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದವೆ ತನ್ನ | ಊರನೆಪೊರಮಟ್ಟನಾಗ ||೭೩||
 ಇಂತು ಪೊಳಲಪೊರಮಟ್ಟುಬಲವ ಕಂ | ಡಂತಕನಾ ಒಹುರೂಪ ||
 ತಾರ ತಳೆದಂದದಿ ಕಡುಮುಳಿದಾಸ್ಯ | ಸಂತತಿಯಾರುತೇರಿದುದು ||೭೪||
 ತಬ್ಬಿಬ್ಬಿಗೊಂಬ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಪಾಜಿ | ನುಬ್ಬಿಯಕಂಡು ಕೋಪದೊಳು ||
 ಗಬ್ಬಿಗರಸನು ವಸುದೇವನಿದಿರಾಗಿ | ಕೊಬ್ಬಿದಾಗಲೇರಿದನು ||೭೫||
 ಗಂಡರಗಂಡನುದ್ದಂಡನೊಂದೇಬಿಲ್ಲು | ಗೊಂಡಾಗನಾಡಮನ್ನೆಯರು ||
 ಮಂಡಳಿಸಿದ ಮೋಹರವ ಹೊಕ್ಕನು ಹಸು | ವಿಂಡ ಹೆಬ್ಬಲಿ ಹೊಕ್ಕಂತೆ ||೭೬||

ಎಕ್ಕತೂಳದ ಬಂಟನಾವಸುದೇವನು | ಕಕ್ಕಸದಿಂದಿದಿರಾದ ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮನ್ನೆಯರ ಮೋಹರವನು | ಹೊಕ್ಕು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದನು ||೨೭||
 ಕಲಿಗಳರಸೆಚ್ಚ ಕಣಿಗಳೊಂದೊಂದು ಮಾ | ಮಲೆವ ಮನ್ನೆಯರ ಮೋಹರದ ||
 ಪಲವಾನೆಕುದುರೆ ಕೂರಾಳು ತೇರುಗಳನು | ನೆಲಕಿಕ್ಕಿದನು ನಿಮುಷದೊಳು ||೨೮||
 ಅಳುಕದೆ ನಿಂದತಿರಥರೆಸುವಾ ಕಣಿ | ಗಳನಾಬಿಲ್ಲನಾರಥನ ||
 ತಳುವದೆಕಡಿದು ಭಂಗಿಸಿದನವನ ಕೈಯು | ಚಳಕವನೇನಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||೨೯||
 ಅರೆಬರ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಯರೆಬರ ಬೆದರಿಸಿ | ಯರೆಬರ ನೋಡಿಸಿ ಬಳಿಕ ||
 ಅರಿಯರೆನಿಪರಾಯರ ಪೌಜಿನೊಳು ಚಾರಿ | ವರಿದಾಡಿದನಾಸುಭಟ ||೩೦||
 ಬೀರಿತೋಡಿತು ಬೀರಾಕ್ಷತಿ ಹಯದೊಡ್ಡು | ಮುರಿದುದಾನೆಯ ಬಲುಪೌಜು ||
 ಹೆರೆಸಾರಿತು ತೇರತಟ್ಟು ತಟ್ಟಾದುದು | ನೆರೆಗಲಿಯೆಸುವುರವಣಿಗೆ ||೩೧||
 ಎಲ್ಲಿಯವಾರಿಯು ಬರಿಯಚಿವುಟಿ ಮ | ತ್ತೆಲ್ಲಿಯು ಬಲುಮಿಕ್ಕುವಿನ ||
 ಹಲ್ಲೆಗಿಗಾಡಿದೆವೆನುತೊಲ್ಲೆ ಸಿತು | ಬಲ್ಲಿದನೈವನುಕುರುಂಬ ||೩೨||
 ಮಾಕವ ಮಗಧಕಳಿಂಗಗುಜ್ಜರ ನೇ | ಪಾಳ ಕೊಂಕಣಪಾಂಚಾಳ ||
 ಜೋಳತೆಲುಂಗಭೂಭುಬರವನೆಸುಗೆಯು | ತಾಳಲಾರದೆ ತೊಲಗಿದರು ||೩೩||
 ಹರೆಗಾರನಲ್ಲಿವನಿರಿಗಾರನೆನುತವೆ | ಬೆರಗಾಗಿ ನಾಡಮನ್ನೆಯರು ||
 ಗರಿಮೂಡಿದಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿರಲೆಗೆ ನಿಮುಷದಿ | ಬಿರಿತೋಡಿದರು ದಶದಿಶೆಗೆ ||೩೪||
 ಅದನರಿದರ್ಪಚಕ್ರೇಶ ಜರಾಸಂಧ | ನಿದುಹರಿವಂಶಾಗ್ರಗಣ್ಯ ||
 ಅಥಟನಂಬುಧಿವಿಜಯಂಗಲ್ಲದಾಗದೆಂ | ಬುದಕೇಳಿ ಕೆಕ್ಕಳಗೆರಳಿ ||೩೫||
 ವಿಜಿಗೀಷು ವಸುದೇವನೆಸುಗೆಗೆ ಸಕಲಭೂ | ಭುಜರೆಲ್ಲ ಹೆರಸಾರಲಾಗ ||
 ನಿಜಗಲಿತನದಿಂದಿದಿರಾಗೆ ಸಾಗರ | ವಿಜಯನೆಕ್ಕಟಗಲಿನಿಂದ ||೩೬||
 ಕದುಬಿತನ್ನೊಳು ಕಾದಲೆಂದು ರಥವ ಸಾರ್ಜು | ತಿರಿದಾದ ಭಟನಿನಾರು ||
 ಅದಿರದೆನುತ ವೆ ಚ್ಚತಾವಸುದೇವನು | ದೊಡವಿಶರವತಿಗೆದೆಚ್ಚ ||೩೭||
 ಶರಧಿವಿಜಯನೆಚ್ಚ ಕಣಿವಸುದೇವನ | ತಿರದಮೇಲಾವಸುದೇವ ||
 ನಿರದೆಚ್ಚ ಶರವು ಸಾಗರವಿಜಯನ ಚಾರು | ಚರಣದೊಳೆರಗುತಮಿರಲು ||೩೮||
 ಆರುಭಟೆಯೊಳಾನೆಚ್ಚ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗ | ಕಾವೈಯದೆನಗಿದಿರಾದ ||
 ವೀರನ ಮೃದುಪಾದ ತಳಕೆರಗುವುದೇನು | ಕಾರಣವಿವನಾರೊಂದು ||೩೯||

ಸಾರಥಿಯನು ಕೇಳಲವನಂತೆಂದನೀ | ಧೀರನು ಹರಿಕುಲತಿಲಕ ||
 ಮೇರುಸದೃಶಧೀರನಂತಕನಿಭ ಕೋಪ | ವಾರಿಧಿವಿಜಯಭೂವರನು ||೯೦||
 ಎಂದ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತಾವಸುದೇವನು | ಮಂದೇತರಫೇರುವಾಗಿ ||
 ಇಂದು ಸೋದರನೊಳು ಕಾಡುವವಾತಕ | ಪೊಂದಿತೆನೆಗೆ ಪಾಪವಶವಿ ||೯೧||
 ಎಂದು ಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳನುಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ | ನಿಂದಿದಾರ್ಸಾಹಸಿಯೊಳು ||
 ಕುಂದಲ್ಲವೆರಣದೊಳುಕೈಬಿಡುಡುವು | ದೆಂದಸಾರಥಿಗಿಂತುನುಡಿದ ||೯೨||
 ಹಿರಿಯಣ್ಣನೊಳು ಮುಂದರಿಯದೆ ರಣದೊಳು | ಹಿರಿದುಹೋರಿದೆನೆಂದೆನುತ ||
 ಇವನೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿಯಪೇಳುತ್ತಿಂತೆಂದ | ಕರುಣಾಹೃದಯ ವಸುದೇವ ||೯೩||
 ಸಾದರದಿಂದಾನೆಯ್ದುವ ಬರವನಿ | ವೇದಿಸು ಮುಂದೆ ನೀಪೋಗಿ ||
 ಸೋದರನೊಳಗೆಂದು ಕಳುಹಲಾ ಸಾರಥಿ | ಪೋದನು ತಾನಾತನೆಡೆಗೆ ||೯೪||
 ಪೋಗಿ ಸಾಗರವಿಜಯನ ಪಾದಕೆ ತಲೆ | ವಾಗಿ ತ್ವದೀಯಾನುಜಾತ ||
 ಆ ಗಂಡುಗಲಿ ವಸುದೇವನು ನಿಮಗಿದಿ | ರಾಗಲಣ್ಯದೆ ಬಿಲ್ಲಬಿಡು ||೯೫||
 ನಿಮ್ಮಡಿಗಿರಗಲು ಬರುತಿರ್ದಪನೆನ | ಗಮ್ಮನೆ ಬಿಲ್ಲನೀಡಾಡಿ ||
 ತಮ್ಮ ನಿರವಪೇಳಲು ತೊಟ್ಟತೊಡವನು | ಸಮ್ಮದದಿಂ ಕೊಟ್ಟನವಗೆ ||೯೬||
 ಅನಿತರೊಳಾವಸುದೇವನು ರಥದಿಂ | ದನುರಾಗದಿಂದಿಳಿತಂದು ||
 ಮನುಗುವ ಮಕುಟಮಣಿಯನಣ್ಣನ ಪಾದ | ವನಜಮೂಲದೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||೯೭||
 ಇಂತು ವಿನಯವಿನಮಿತನಾದ ತಮ್ಮನ | ಸಂತಸದಿಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||
 ಕಂತುಸಗೃಹ ಸುಖವಂಶಭಾನುವೆ ನೀ | ನಿಂತೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಯ್ದವರೆ ||೯೮||
 ದೇಸಿಗನಾಗ ಈತೆರದಿನೋರ್ವನೆ ಪರ | ದೇಶಕೆ ಪೋವುದುಚಿತವೆ ||
 ದೇಶಾಧಿಪತ್ಯವ ಬಿಟ್ಟಿಂದಾಭೂ | ಮಾಶ ಕಣ್ಣೀರಿಡುವಾಗ ||೯೯||
 ಹರುಷದಿನಕ್ಕೋಲಭ ಮೊದಲಾದಣ್ಣಂ | ದಿರು ಬರಲಾಗವರಡಿಗೆ ||
 ಸಿರಿದಲೆಯಿಕ್ಕಲಂತವರಿರದಮರ್ಧಪ್ಪಿ | ಹರಸಿದರತಿಹಿತದಿಂದ ||೧೦೦||
 ಬಳಿಕ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಸಂತದನರಿದಾ | ಜಲಧಿವಿಜಯನೆಡೆಗೈದಿ ||
 ತಳೆದನು ಕಡುಹರುಷವನತಿದಾರಿದ್ರ್ಯ | ನೆಳಸಿ ನಿಧಿಯಪಡೆಂತೆ ||೧೦೧||
 ಶರಧಿವಿಜಯಭೂವರನನುಜಾತನು | ವರರೂಪಯುತವಸುದೇವ ||
 ದುರಗಲಿಯೆಂಬುದನರಿದು ನೆರೆದಭೂ | ವರರೆಲ್ಲ ಹರುಷವೆಯ್ದಿದರು ||೧೦೨||

ಮತ್ತೆ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ನಬ್ಬ ವಿಜಯಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸನುಸಹಮಾಗಿ ||
 ಪತ್ತನವನು ಪೊಕ್ಕತಿವೈಭವದಿಂ | ದುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಲಗ್ನದೊಳು ||೧೦೩||
 ನೆರೆದ ನರೇಂದ್ರರೆಲ್ಲರು ದಿಬ್ಬಣಿಗರಾಗಿ | ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ||
 ವರಸುತಿ ರೋಹಿಣಿಯನು ವಸುದೇವಧೂ | ವರಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೧೦೪||
 ಮದುವೆಯಮಾಡಿವಧೂವರರನು ಸಂ | ಮದದಿನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ||
 ಉದಧಿವಿಜಯಭೂಪಾಲನನತಿವಿನ | ಯದೊಳೊಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ||೧೦೫||
 ಅಣ್ಣನನುಜ್ಞೆಯೊಳುಳಿದಾ ವಸುದೇವ | ಹೆಣ್ಣುಕುಲಕೆ ಮಾಣಿಕದ ||
 ಕಣ್ಣಬೆಂಕಿತಿಗೆಬೆಳಗಿಂಬ ಬಲೆಯೊಳು | ಬಣ್ಣಿಸಲೇನು ಸಿಕ್ಕಿದನು ||೧೦೬||
 ಕುಸುಮಗಂಧಿಯಕುಮುದಾಕ್ಷಿ ಯಬಂದುಗೆ|ಯೆಸಳ್ವಾಯಿದೆರೆಯಕೋಮಲೆಯ ||
 ಮಿಸುನಿದಾವರೆವೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯೊಳವಸದಿಟ್ಟಿ | ಹಸುಳೆದುಂಬಿಯೊಲೆರಗಿದುವು ||
 ಇಂತಿರುತೊಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳಾವಿಭು ನಿ | ಸ್ತಂತದೊಳಾ ಸತಿಯೊಡನೆ ||
 ಸಂತಪದಿಂ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರೆಬೇಚರ | ಕಾಂತೆಯೋರ್ವಳಿಹೊಂದು ||೧೦೭||
 ಉರುಮುದದಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಏವಾನದೊ | ಳಿಸಿ ತಮ್ಮಾನಂದಪುರದ ||
 ವರಸಂದನದೊಳಗಿರಿಸಲವಳಪತ್ಯ | ಮರುತವೇಗಗೆ ಸೂಚಿಸಲು ||೧೦೮||
 ಕರನೊಳ್ಳಿತೆಂದವನಿದಿವಂದು ಕಾರಣ | ಪುರುಷನ ಪುರಕೆಯೊಂದು ||
 ತರಳಲೋಚನೆ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯನತ್ಯಾ | ದರದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೧೦೯||
 ಆ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯೊಳೊಲವಿಂ ಕುಸುಮನಾ | ರಾಚಸದೃಶನಿರ್ದುಬಳಿಕ ||
 ಭೂಚಕ್ರಕೆ ಪೋಪೆಂದಾನ್ಯಾಪನೊಳು | ಸೂಚಿಸಲವನದಕೇಳಿ ||೧೧೦||
 ಅದಲೇಸೆಂದು ಸಂದನೆಗುಡುವಲಿಗೊಟ್ಟು | ಒದವಿದವೈಭವದಿಂದ ||
 ಸದವಲರೂಪಯುತನನು ಕಳುಹಿದನು | ಮದದಿಂದಾಪೇಚರನು ||೧೧೧||
 ಪದಪಿಂದೆಯ್ವಿ ಯರಿಷ್ಟನಗರಿಗಾ | ಸುದತಿ ರೋಹಿಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಮೊದಲುಮದುವೆಯಾದ ಪೇಚರಭೂಚರ | ಮದವತಿಯರನೆಲ್ಲರನು ||೧೧೨||
 ಇಂದುವದನೆ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯ ವಿದ್ಯೆಗ | ಳಿಂದ ಕರೆಯಲಟ್ಟಲವರು ||
 ಒಂಧಿದಹರುಷದಿನಾನಗರಿಯ ಪೊರ | ಸಂದನಕಿಠದೆಯ್ದಿದರು ||೧೧೩||
 ಕಾಮಧೇನುವು ಕರೆಂದದಿತನುಜಿಗೆ | ಪ್ರೇಮದಿನುಡುವಲಿಗೊಟ್ಟು ||
 ಹೇಮಾಕ್ಷ ಕಳುಹೆ ಮತ್ತಾರೋಹಿಣಿಗೂಡಿ | ಯಾ ನುಹಿಮನು ಪೊರಮಟ್ಟ

ಇಷ್ಟವಲ್ಲಭಿಯಲ್ಲರುಗೂಡಿ ನಡೆದನ | ರಿಷ್ಟವುರವಮೊರಮಟ್ಟು ||
 ಸಷ್ಟಾರಾತಿ ಕುಮಾರಚಂದ್ರಮನು | ಶಿಷ್ಟವಿಭವದಿನೆಯ್ದನು ||೧೧೬||
 ಸುರಪತಿಕಪ್ಪವ ಕಳುಹಿದವಗ್ಗದ | ತರುಣಿಯರೆಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳು ವಿಮಾನವನೇರಿ ಖೇ | ಚರಕಾಂತಿಯರೆಯ್ದಿದರು ||೧೧೭||
 ದೆಸೆವೆಣ್ಣಳಾಕುವರನ ರೂಪಿಗೆ ಮನ | ವೊಸೆದೆಯ್ದುವತೆರನಾಗಿ ||
 ಆಸವಸದಿಂದಬಂದರು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ | ವಸುಧಾಧಿಪನಂದನೆಯರು ||೧೧೮||
 ರತಿಬಹುರೂಪವಡೆದು ಮನಸಿಜನೊಳ | ಗತಿಮುದದಿಂಬರ್ಪಂತೆ ||
 ಕ್ಷಿತಿಪನೊಡನೆ ಶೌರೀಪುರಕಾನ್ಯಪ | ಸುತೆಯರೆಲ್ಲರು ಬಂದಂತಾಗ ||೧೧೯||
 ಪುರದೊಳಗಷ್ಟುಶೋಭೆಯನಬ್ಧಿ ವಿಜಯಭೂ | ವರನು ಮಾಡಿಸಿಯಿದಿವಂದು ||
 ಚರಣಕೆರಗಿದನುಜಾತನಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ | ಹರುಷವೊದವಿಹರಿಸಿದನು ||೧೨೦||
 ಬಳಿಕಕ್ಷೇಪನು ಮೊದಲಾದಗ್ರಜ | ರೊಳುವಿನಮಿಸಿ ಹರಕೆಯನು ||
 ತಳೆದವರೊಡಗೂಡಿ ಶೌರೀಪುರವರ | ದೊಳಹೊಕ್ಕನಾವಸುದೇವ ||೧೨೧||
 ಈತೆರದಿಂದೂರ ಹೊಕ್ಕರಮನೆಗೆಯ್ದ | ಯಾತರಳಾಕ್ಷಿ ರೋಹಿಣಿಗೆ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಿಂ | ದಾತುಳಿಲಾಳೊಪ್ಪಿದನು ||೧೨೨||
 ಪಲವುನಕ್ಷತ್ರಕಾಂತಿಯರೊಳು ಚಂದ್ರಮ | ನೊಲವಿನಿಂಕೂಡುವಂದದೊಳು ||
 ಲಲನೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಯಾವಸುದೇವನು | ಸಲಿಸೆ:ಖದೊಳಗಿರುತಿರ್ದ ||೧೨೩||
 ಅಭಿನವಾಂಗಬನತಿಚತುರಕಲಾನ್ವಿತ | ಶುಭಗುಣಗಣಭೂಷಿತನು ||
 ತ್ರಿಭುವನೈಕಸಾಹಸಿರಂಜಿಸಿದನಾ | ಪ್ರಭುಕುಲಮಣಿದೀಪಕನು ||೧೨೪||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಚರಿತೆಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾನ ಹನ್ನೆರಡು ||೧೨೫||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ನಂದಿ ನಂಪೂರ್ಣಂ

೧೩. ಕಂಸಪ್ರಸಂಗ ಸಂಧಿ

ಅಂಗಜವಿಜಯಮುಕ್ತ ಸ್ವಂಗನೆಯಧಿಪಭು | ಜಂಗೇಶವಂದಿತಚರಣ ||
 ಮಂಗಲಮೂರ್ತಿನೇಮಿಾಶನಚರತಮ | ಸಂಗೊಳಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||೧||
 ಒಂದುಪಗಲು ಮೆತುಮತಿಯಾಗಿ ರೋಹಿಣಿ | ಮಿಂದುನಾಲಕುನೀರ ಬಳಿಕ ||
 ಅಂದವಡೆದಬೆಳುವಸದನಮಿಟ್ಟಾ | ಸಂದದಿಪತಿಯ ಸೂಳ್ಳಿಯಿಂದ ||೨||
 ಸುರತಸುಖದೊಳೋಲಾಡಿಸುಷುಪ್ಪಿಯೊ | ಳಿರೆಬೆಳಗಪ್ಪಚಾವದೊಳು ||
 ತರುಣಿಶಶಾಂಕನನಾಸ್ವಪ್ನದೊಳುಕಂಡು | ಹರುಷದಿ ದಿಟ್ಟಿದರೆದಳು ||೩||
 ಬಳಿಕಿನನುದಯದೊಳೆಳ್ಳು ಕೈಮುಗಿದು ಸ | ಲ್ಲಲಿತಾಂಗನಲ್ಲಿಗೈತಂದು ||
 ಲಲನಾಮಣಿತಾನು ಕಂಡಾಕನಸನು | ತಳುವದೆಸೇಳಲು ಕೇಳಿ ||೪||
 ಲಲಿತಾಂಗಿ ನಿನಗೆಯಗಣ್ಯವುಣ್ಯನುಸೃಪ | ಕುಲಲಲಾಮನೋರ್ವಕುವರ ||
 ಅಲಘಾವಿಕ್ರಮಿಜನಿಸುವನೆನೆಸಂತಸ | ದಳಿದಿರೆಪಡೆವಿಡಿಯಿಂದ ||೫||
 ಗರ್ಭದದಾರಿದ್ರ್ಯವಳಿದು ತುಹಿನರೋ | ಳಿರ್ಭಾಸುರಕಾಂತಿಯುತನ ||
 ಅರ್ಭಕನನುಪಡೆಯಲು ವಸುದೇವನು | ನಿರ್ಭರವೈಭವದಿಂದ ||೬||
 ಕ್ಷುದ್ರಾಶಾತಿಭೂಪಾಲಕನಿಕುರುಂಬ | ವಿದ್ರಾವಣನಿವನೆಂದು ||
 ಭದ್ರಮುಹೂರ್ತದೊಳಾ ಸಿಸುವಿಗೆಬಲ | ಭದ್ರವೆಸರನಿಟ್ಟನೊಸೆದು ||೭||
 ವರಮಾಕ್ತಿಕವರ್ಣ ವಜ್ರಶರೀರನು | ಉರುತರಧೀರೋದಾತ್ತ ||
 ನಿರವಧಿಸಾಹಸನತಿರೂಪಯುತ ಬಂ | ಧುರಗುಣಮಣಿಭೂಷಣನು ||೮||
 ಏಕಕುಂಡಲನೇಕಾಂಗವಿಕ್ರಾಂತನ | ನೇಕಕಲಾಕೋವಿದನು ||
 ಆ ಕುವರನುಕೂಡಿ ಹರುಷದಿವಸುದೇವ | ಭೂಕಾಂತನತಿಮುಖಮಿರಲು ||೯||
 ಸ್ಥಲ್ಲಿತಾಂಗಿ ರೋಹಿಣಿಯ ಸ್ವಯಂವರ | ದಲ್ಲಿ ಸಕಲಭೂಭುಜರ ||
 ಎಲ್ಲವರೊಳುಕಾದಿಗೊಲಿದ ತನ್ನ ಧಟಿನ | ಬಿಲ್ಲುಬಿನ್ನಾಣಮನರಿದು ||೧೦||
 ಕಲಿವೆವೆನತ ತನ್ನೆಡೆಗಿರದೆಯ್ದಿದ | ನೇದಾಣ್ಮರನಂದನರ್ಗೆ ||
 ಒಲವಿಂದಬಿಲ್ಲೋಜನಾಗತಾನಿರಲಾ | ನೆಲೆಗೊಂದಾನೊಂದುಪಗಲು ||೧೧||

ಕಂಪನೆಂಬನುಬಂದು ಸಮಿಸಿನರೇಂದ್ರೋ | ತ್ತಂಸಗೆನಾನು ಧೀವರರ ||
 ವಂಶದವನು ದೇವರೊಳುನಿಂದು ಬಿಲುವಿದ್ಯೆ | ಯುಕ್ತಾಧಿಸಲೆಯ್ದಿದನು ||೧೨||
 ಎನಲಿವನಕುಲಜನಾದೊಡಂತೀ ರೂಪು | ಜನಿಯಿಸದೆನುತಾನ್ಯಪತಿ ||
 ವಿನಯವೊದವಿಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನವನಿಗೆ | ಯನುಮಾನಿಸದೆ ಕಲಿಸಿದನು ||೧೩||
 ಮರೆದುದನೆಚ್ಚರಿಸಿದೊಡದಕೈಕೊಂಬ | ತೆರನಾಗಿಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನು ||
 ಅರಿಕೆಮಾಡಿದೊಡದನನುವಾಗಿಸಾಧಿಸಿ | ಮೆರೆದನು ಮಹಿಮೊಗ್ಗಂತಿ ||೧೪||
 ಬಿಲ್ವಿಡಿದಿವನನು ಸಂಗರಮುಖದೊಳು | ಗೆಲ್ಪವರಾರ್ಲದಂತೆ ||
 ಬಲ್ಪಲದಿಂದ ಕಂಪನು ವಸುದೇವಗೆ | ಸಲ್ಪವನಾಗಿರಲತ್ತ ||೧೫||
 ವಸರುಳ್ಳ ವಾದನಪುರದಧಿಪತಿ ಸಾ | ಹಸದಿಂದೆರಡು ಸಿಹ್ಮವನು ||
 ವಶಮಾಡಿ ತಾನೇರುವರಥದೊಳು ಕಟ್ಟಿ | ಎಸುಧಯೊಳತಿಕ್ಕೀತವಡೆದ ||೧೬||
 ಅದರಿಸಿಹ್ಮರಥಾಭಿಧಾನವನಂತು | ಕಡನೋದ್ರೇಕವಾಸಸನು ||
 ವದವೆತ್ತರ್ಥಚಕ್ರೇಶ ಜರಾಸಂಧ | ಗಿದಿರಾಗಿ ಮಾರ್ಮಲೆತಿರಲು ||೧೭||
 ಕೆಲವುಸೇನಯಕಳುಹಲು ಕಂಡುತನ್ನದೋ | ವಲದಿಂದೋಡಿಸಲದಕೆ ||
 ಕೆಳಲಿಬಳಿಕ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಾದುರ | ಗಲಿಸಿಹ್ಮರಥನೊಳುಕಾವಿ ||೧೮||
 ಗೆಲಿದವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನು ಮತ್ತವ | ನೊಲಿದು ಬೇಡಿದರಾಜ್ಯವನು ||
 ನೆಲೆಯಾಗಿಕೊಡುವೆನುತ ಸಾರಿಸಲಾ | ಉಲುಹಿಗ್ಗಿರು ಸುಮ್ಮನಿರಲು ||೧೯||
 ಇವನಗೆಲುವಶಕ್ತಿ ವಸುದೇವಗಲ್ಲದೆ | ಸವನಿಸದೆಂದಾಚಕ್ರಿ ||
 ಸವಿನಯದಿಂದ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಭೂ | ಧವಗೆ ಲೇಖನವನಟ್ಟಿದನು ||೨೦||
 ಆಲೇಖನವನೋದಿಸಿನೋಡಿಯಾಭೂ | ಪಾಲಕನಾಸಿಹ್ಮರಥನ ||
 ಮೇಲೆತ್ತಿನಡೆಯೆಂದುಕಳುಹಲುವಿಕ್ರಮ | ಶಾಲಿಸನ್ನತವಸುದೇವ ||೨೧||
 ಎಕ್ಕತೂಳದಭಟಸಂತತಿಯನುಕೂಡಿ | ರಕ್ಕಸನಂತೆಯ್ಯುಂದು ||
 ಮಿಕ್ಕಸಾಹಸಿಸಿಹ್ಮರಥನೂರಿಗಿಯ್ಯುಂ | ದಕ್ಕರಿಗರಕಳುಹಿದನು ||೨೨||
 ಬಳಿಕವರೆಯ್ಯುಂದೆಲಿವಿಭುಯಾದವ | ಕುಲತಲಕನನೀಗಬಂದು ||
 ತಳುವದೆಕಂಡವನತನಾಗಿವಲೆನುಖ | ದೊಳುಣೀವಪುದುಲೇಸನು ||೨೩||
 ಉದ್ರೇಕಿಸಿಸಿಹ್ಮರಥನೆಂದನೆಲವೊ | ಕ್ಕುದ್ರನಿನ್ನೊಳಗೇನುಮಾತು ||
 ರಾಧತೆಯೊಂದನಾನಿರಿಯಲಾನವರೆಸ | ಮುದ್ರಪರೀತಾವನಿಬರು ||೨೪||

ಎಂದರೆಸಿಹ್ಯ ನಾದವಿಗರ್ಜಿಸಿಯಲ್ಲಿ | ಬಂದಕ್ಕರಿಗಳನುಕಳುಹಿ ||
 ಪಿಂದೆಸಮರಸನ್ನದ್ಧ ನಾಗುತಪೋಳ | ಲಿಂದಬೇಗದಿಪೋರಮಟ್ಟ || ೨೫ ||
 ಆರಭಟಿಯಿನಾಕಲ್ಪಾಂತಕಲ್ಲೋಲ | ವಾರಧಿವಜ್ರವೇದಿಕೆಯ ||
 ದ್ವಾರದಿಪೋರಮಡುವಂತಾನಗರಿಯ | ದ್ವಾರವಪೋರಮಟ್ಟುಬಂದು || ೨೬ ||
 ಚಾತುರ್ದಂತಬಲವಕೂಡಿಯಾಹವ | ಭೂತಳದೊಳಗೊಡ್ಡಿನಿಲಲು ||
 ಆತುಳಿಲಾಳ್ವಸುದೇವನದಕೆ ಕಲ | ಹಾತುರನಾಗಿನಡೆಯಲು || ೨೭ ||
 ಅದನುಕಂಡಾಸಿಹ್ಯ ರಥತನ್ನಬಿಲ್ವದೆ | ಗದಿರದೆಕೈವೇಸಶಾಗ ||
 ಒದವಿಕಡೆಯಕಾಲದಮುಳೆಕರೆವಂತೆ | ಕದುಬಿಸುರಿದುದಪ್ರಸಮಿತಿ || ೨೮ ||
 ಬಲವೆಲ್ಲವಂಬುಗೂಡಾಗಿಬೀಳ್ವದಕಂಡು | ಕೆಳಲಿಮಹಾರಥರುಗಳ ||
 ತಳುವವೆವಸುದೇವಕಳುಹಲವರು ಪವ | ಬಲವಸುಹರಿಸಿದರಾಗ || ೨೯ ||
 ಅದಕಂಡುಸಿಹ್ಯ ರಥನುರಥವನುನೂಕೆ | ಪದೆದುಪಿಡಿದುಬಿಲ್ಲುಕೋಲ ||
 ಒದವಿಯಾದವಬಲವನುಹೊಕ್ಕುಕಣ್ಣಿಡಿ | ಸಿದನುಮಹಾರಥಿಕರನು || ೩೦ ||
 ಇಂತುಬರ್ಪವನುರವಣೆಯಕಂಡಾಕ್ರೋ | ಧಾಂತಕನಾವಸುದೇವ ||
 ಅಂತರಿಸದೇತೇರನೂಂಕುವಸಮಯಕೆ | ಮುಂತೆಬಂದಾಕಂಸನಿಂದು || ೩೧ ||
 ದೇವಜಿನ್ನ ಪಮಾಬೆಸನನು ನನಗಿರ | ದೀವುದೆನುತಬೇಡಲಾಗ ||
 ಆವಸುದೇವನುತೇ ಮಾಡೆನಲವ | ನಾವಹಿಲದಿತ್ತೇರನೂಂಕಿ || ೩೨ ||
 ಗಂಡುತನದೊಳಿದಿರಾದಾಕಂಸನ | ಕಂಡುಪಸಿದಹುಲಿಯಂತೆ ||
 ದಿಂಡುಗೆಡಹುವೆನಿನನನೆಂದಾ ಉ | ದ್ವಂಡನುಕೊಚ್ಚುರಿದೇರಿ || ೩೩ ||
 ಎಲವೋ ಧೀವರನೀನೆನಗೆಣೆಯೇಯೆಂದು | ಬಲಿದೆಸವಾಸಿಹ್ಯ ರಥನ ||
 ಅಲಘುವರೂಢಕಿಕ್ರಿದಸಿಹ್ಯವೆರಡರ | ತಲೆಗಳಪರಿದೆಷ್ಟನಾಗ || ೩೪ ||
 ತಡೆಯದೆಮತ್ತೊಂದುಶರದೊಳಗಾವಿಧು | ವಡರ್ಧವರೂಢವನವನು ||
 ಪಿಡಿದಬಿಲ್ಲಂಬನವನುತೊಟ್ಟಕವಡವ | ಕಡಿದುವಿರಥನಮಾಡಿದನು || ೩೫ ||
 ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲದೆಪಿಡಿದಾಸುಭಟೋ | ತ್ತುಂಸಕಂಠೀರವರಥನ ||
 ಕಂಸನಿರದೆಪಿಡಿದಾಯಾದವರಾಜ | ಹಂಸನಮುಂದಿರಿಸಿದನು || ೩೬ ||
 ಬಳಿಕಮುಭಯಘೋಷಣೆಯಹೊಯಿಸಿಯಾ | ಹೊಳಲಹೊಕ್ಕುಳ್ಳಿಶೋಭಿಸುವ ||
 ಕಲಿಲವಿಜಯಬಾಹುಬಲಿಕೇವಲಿಗಳ | ನಿಲಯವಹೊಕ್ಕು ಭನಮಿಸಿ || ೩೭ ||

ಅಲ್ಲಿಂದಬೀಡನೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು | ಕಲ್ಪಾ ಸದಿಂದಿಯ್ಯಂಧು ||
 ಬಲ್ಲಿದಸಿಹ್ಮ ರಥನನುತಂದಣ್ಣನ | ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಮುಂದಿರಿಸಲು ||೩೮||
 ಈ ಸಿಹ್ಮ ರಥನನೀನೇಕೊಂಡುಪೋಗಿ | ರಾಸಂಧಕೇಶ್ವರಗೆ ||
 ಈಮಮಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿಬರಹೇಳೆನ | ಲಾಸಾಸಿಗನಲ್ಲಿನೆಯ್ದಿ ||೩೯||
 ಅವನೊಪ್ಪಿಸಿಕಂಡತಿಹರುಷವತಾಳಿ | ಯವನೀಶ್ವರನಿಂತುನುಡಿದ ||
 ಇವನನಾವನುಗೆಲ್ಲಾ ತಗಿನಮಿತ್ತಾ | ಕುವರಿಯಬೇವಂಜಸೆಯನು || ೪೦ ||
 ಅವನೊರೆದಿಳಿಯಕೊಡುವೆನೆಂದೆವದರಿಂದ | ಕುವರನಿಗನೊರೆಯಲ್ಲ ||
 ಇವನನ್ನಯಮನುಸಿಗೊಂದವನಾವ | ನವಗೆಮದುವೆನಾಡೆನಲು || ೪೧ ||
 ಆಸೊಲ್ಲಗಿವನು ದೇವನಿಂತೆಂದನಿ | ದೀಸಿಹ್ಮ ರಥನನುಹಿಡಿದ ||
 ಸಾಸಿಗನಿವನೆಂದಾಕಂಸನನುಜ | ರಾಸಂಧಕೇಶೋರಿಸಿದನು || ೪೨ ||
 ಅವಮಂಶೋದ್ಭವನೆಂದವನನುಕೇಳಿ | ದೇವಕಾಶಂಜಿಯೊಳೊರ್ವ ||
 ಧೀವರನಣುಗನೆಂದಾಕಂಸನುಮರಿದೊ | ಡಾವಮುಧಾವಲ್ಲಭನು || ೪೩ ||
 ಅವನಬಾಹುಬಂಧಿಗಳಪ್ಪಭುಜಯುಗ | ಮವನಲಕ್ಷ್ಮಣಲಲಿತಾಂಗ ||
 ಅವನವಿಶ್ರುತವಕ್ಷಮವನಸೌಂದರ್ಯಮ | ತ್ತವನಲಾವಣ್ಯವನೋಡಿ || ೪೪ ||
 ಇವನುಸತ್ತಲಜನಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟಲಜನಲ್ಲ | ವಿವರವನಾನಿದನೆಂದು ||
 ಅವನತಂದೆಯಕರೆತರಹೇಳಿ ಕಾಶಂಜಿ | ಗವನಿವನಾಳನಟ್ಟಿದನು || ೪೫ ||
 ಬಂದಾಚರರಾಧೀವರನೊಳಗಿಂ | ತೆಂದರಾಕಂಸನುನಿನ್ನ ||
 ನಂದನನೊ ಅಲ್ಲವೊ ಎಂಬುದನುಕೇಳ | ಲಿಂದೆಮ್ಮರಸನಟ್ಟಿದನು || ೪೬ ||
 ಎನೇಚ್ಚುತಾಧೀವರನೆಂದನುಕಂಸ | ನೆನಗೆಯುಟ್ಟಿದಮಗನಲ್ಲ ||
 ಎನುತೊಂದುಮಂದಾಸುಸಹಿತ ಚಕ್ರೇಶನ | ಬಳಿಗಿರದೆಯ್ದಿದನವನು || ೪೭ ||
 ಬಂದುದೂರದೊಳುಸಾಪ್ತಾಂಗನಮಿತನಾಗಿ | ಮಂದಾಸನಿರಿಸಿಫೀತಿಯೊಳು ||
 ನಿಂದುಬಿನ್ನವದೇವಕಾಳಿಂದಿಯೊಳೀ | ಮಂದಾಸುಬರುತಿರೆತೆಗೆದು || ೪೮ ||
 ಕಾಂಸ್ಯಮಂಜೂಷೆಯೊಳಿಡಕಾರಣದಿಂ | ಕಂಸನೆಂಬಾಯೆವರಿಟ್ಟು ||
 ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಜತನುಜನತೆರ | ದಿಂಸಾಕುತಿರೆದುಷ್ಟನಾಗಿ || ೪೯ ||
 ಮೊಳಲೊಳುಕಂಡಕಂಡವರೊಳುಹೋರಟೆ | ಗೊಳುತಿರಲದಕಾನಲಸಿ ||
 ಬಳಿಕನನ್ನೊಳುನೀನಿರಬೇಡವೆಂದೀ | ಬಳನಮೂರಿತಗುಳಿದನು || ೫೦ ||

ಎನಲಾಮಂದಾಸತರಿಸಿಯಾಕೆಲದೊಳು | ಜನನುತಸೋಮವಂಶಜನು ||
 ಮನುಜೇಶನುಗ್ರಸೇನಗೆಯಾತನಸತಿ | ವನಜಾಕ್ಷಿ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ||೫೧||
 ಜನಿಸಿದಸುಮೆಂಬವರ್ಣವನೋದಿಸಿ | ಜನಸತಿತನ್ನ ನುಜಾತೆ ||
 ವನಜಾವತಿಯತನುಜನೆಂಬುದನರಿ | ದನುರಾಗಮಾನಸನಾಗಿ ||೫೨||
 ಅರಸುವಬಳ್ಳಿಕಾಲನುತೊಡರಿತ್ತೆಂಬ | ತೆರನಾಗಿನನ್ನ ನಂದನೆಗೆ ||
 ಎರೆಯನೀನಾದೆಯೆನುತಕಂಸಗೆಧಾರೆ | ಯೆರೆದನು ಜೀವಂಜಸೆಯ ||೫೩||
 ಮದುವೆಯಮಾಡಿಬಳಿಕಬೇಡಿದ ಜನ | ಪದವನೀವೆನುಬೇಡೆನಲು ||
 ಅದಕಾಕಂಸನು ನಿಜಪಿತೃರಾಜ್ಯಮ | ನಡನೆಪಾಲಿಸಬೇಕೆನಲು ||೫೪||
 ಇವನಪೈರವನುತಿಳಿವೆನೆಂಪಾಭೂ | ಧವನಿರದೆಳ್ಳು ಬಂದೋರ್ವ ||
 ಅವಧಿಬ್ಲಾನಿಮುನೀಶನಪದಪದ್ಮ | ಕವನತನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ||೫೫||
 ಮುನಿಕುಲತಿಲಕವಿನ್ನ ಪಮಾಕಂಸಗೆ | ಜನನೀಜನಕರೊಳುಮೈರ ||
 ಜನಿಸಿದುದೇನುಕಾರಣಬೆಸಸೆನಲತಿ | ವಿನಯದೊಳುಸುರ್ದನಿಂತೆಂದು ||೫೬||
 ಈಪೃಥವಿಯೊಳುಪಂಚಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದೊಳೋರ್ವ | ತಾಪಸಿತಪಗೆಯ್ಪುತ್ತಿರಲು ||
 ಆಪದದೊಳುವೀರಭದ್ರವೆಸರಬಾತ | ರೂಪನೋರ್ವನುಬರುತಿರ್ದು ||೫೭||
 ಇದುಹಿಂಸಾರೂಪದತಿಕಷ್ಟತಪವೆನ | ಲದಕೇಳಿಕೋಪವಿಂದಿದ್ದು ||
 ಅದಿರದೆಕೊಡಲಿಯತಿರುಪುತಹಿಂಸೆಯ | ನಿದರೊಳುತೋರುನೀನೆಲು ||೫೮||
 ಅವರನನುರಿಪುಕಚ್ಚಿನೊಳಗೆ ಜೀವ | ನಿವಹವುರಿವುದನುತೋರೆ ||
 ಅವನದಕತಿಬೆರಗಾಗಿ ಮುಂದರಿಯದೆ | ಇವಗೆ ಮುನಿದೆನೆಂದಾಗ ||೫೯||
 ಪರಸುವಬಿಸುಟು ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಚರಿತವ | ಧರಿಸುವೆನೆನುತವರ್ಗರಗಿ ||
 ನಿರುತಮುಪ್ಪ ಜನದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ನಿ | ಸ್ವರಮುಪ್ಪ ತಪಗೆಯ್ಯಲೊಡನೆ ||೬೦||
 ವನದೇವತೆಗಳಾತಪದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕೆ | ಮನದಿಗೊಂಡಯ್ಯ ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಮುನಿಪತಿಬೆಸಸೆನಲಾನಾವಾಗ | ನೆನೆಯಲೊಡನೆ ಬನ್ನಿ ಮೆಂದು ||೬೧||
 ಮುದದಿಂ ಮಧುರೆಗೆಬಂದು ಮಾಸೋಪವಾ | ಸದೊಳಿರಲಾ ಉಗ್ರಸೇನ ||
 ಪದಪಿಂಬದವರ್ಗರಗಿ ತನ್ನೊಡನೆ | ಯಿದ್ದ ಭವ್ಯನಿರಕರಿಂತೆಂದ ||೬೨||
 ಪಾರಣೆಗಿವರು ಬಿಜಯಮಾಡಲು ತಾನೆ | ಯಾರಯ್ಯದೆನಿಲಿಸುವೆನು ||
 ಊರೊಳಗಾರುನ್ನಿಲಿಸಬೇಡವೆಂದಾ | ಭೂರಮಣೀಶನು ಬೆಸೆನು ||೬೩||

ಮುನಿಗೆವಂದಿಸಿ ಪುರವರಕೆಯ್ದಲಾಮರು | ದಿನದೊಳಗಾಯತಿವರರು ||
 ಅನುನಯದಿಂಪಾರಣೆಗೆಂದು ಬರಲಾ | ಜನಪನೇರುವ ಪಟ್ಟದಾನೆ ||೨೪||
 ಮದವೆದ್ದ ಪುರದೊಳು ಕೋಳಾಹಳ ಮಾಡ | ಲದರಿಂದಾನ್ಯಪವರನು ||
 ಪದುಳದಿನವರನು ನಿಲಿಸಲು ಮರೆದಿರ | ಲದಕವರಲ್ಲಿಂದತಿರುಗಿ ||೨೫||
 ಬಂದು ಬಳಿಕ್ಕೊಂದು ಮಾಸೋಪವಾಸದೊ | ಳ್ಳಿಂದು ಮತ್ಸದರಂತರದೊಳು ||
 ಒಂದಿದಹಸುವಿಂದಾನಗರಿಗೆಭಿಕ್ಷೆ | ಗೆಂದು ನಡೆದುಬರುತಿರಲು ||೨೬||
 ಅರಮನೆಕಿಚ್ಚೀಳಾ ಸುಭ್ರಮದಿಂ | ಧರಣೀಪತಿನಿಲಿಸುವುದ ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಮರೆದಿರಲರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾ | ಪುರಜನನಿಲಿಸಲಣ್ಣಾದಿರೆ ||೨೭||
 ಮುನಿಪತಿಮಗುಳ್ಳು ಮುನ್ನಿ ನತೆರದಿಂದನ | ಶನವಕ್ಕೆಕೊಂಡಾಕಡೆಯ ||
 ದಿನದೊಳುಪಾರಣೆಗೆಂದ.ಬರಲೋರ್ವ | ಜನಪತಿಯಾಪುರಕೆಯ್ವಿ ||೨೮||
 ಬರಲಾತನನಿದಿಗೊಂಬವೈಭವದಿಂ | ದರಸುಮುನಿಯನಿಲಿಸುವುದ ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಮರೆದಿರಲೊಡಲೊಳುದೀಪನ | ದುರಿಹತ್ತಿಬಲಹೀನನಾಗಿ ||೨೯||
 ತಿರುಗನಡೆಯಲಾರದಾನಗವದ ಜ | ತ್ವರದ ಕೆಲದಗೋಡೆಯೊಳು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿ ನೆಮ್ಮಿರೆ ಕಂಡಿಂತೆಂದರು | ಪುರದೊಳಗಡೆಯಾಡುವರು ||೩೦||
 ಆರೊಬ್ಬರಿಂದ ನಿಲಿಸಲೀಯತಾಸವಿ | ಚಾರದಿನಿವವನಿಲಿಸನು ||
 ಈ ರಾಯಗೀಮುನಿಯೊಳು ಚಲಪೋಯೆನೆ | ಭೋರೆನೆ ಮುನಿಸಂಕುರಿಸಿತು ||೩೧||
 ಈನಿಧದಿಂ'ಕೋಪಾನಲನೊಡಲೊಳ | ಗಾವರಿಸಲು ಪಿಂತೆತನಗೆ ||
 ಓವದೆ ಸಾಧ್ಯಮಾಡಾದೇವತೆಗಳು | ತಾವೈದಿಬೆಸಸೇನೆನಲು ||೩೨||
 ಇಂತೆಂದನಾಮುನಿಯನಗೀಗ ಜಿವನ | ವಂತೊರೆವಾವೇಳಿಯಾಯ್ತು ||
 ಮುಂತಣಭವಕೆಯೊದಗಿಯೆನಲವು ಪೋ | ದಂತರದೊಳಗಾತಪಸಿ ||೩೩||
 ತನುವನು ಬಿಸುಟಾ ಉಗ್ರಸೇನನ ನಿಜ | ವನಿತೆಯ ಗರ್ಭವಾಸದೊಳು ||
 ಜನಿಯಿಸಲೊಡನಾಕೆಗೆ ಪೊಲ್ಲದಬೈಕೆ | ಮನದೊಳಗೊಗೆಯಲಂತದನು ||೩೪||
 ಇಸೆಯನೊಳುಸುರಲಮ್ಮದೆ ಮೌನಗೊಂಡಿರೆ | ಜನಪನವಳಮನವರಿದು ||
 ವನಿತೆಯಿದೇಸು ಕಾರಣವೆಂದಾಗ್ರಹ | ವನೆಮಾಡಿ ಬೆಸಗೊಳುವಳು ||೩೫||
 ಏಕಾಂತದೊಳೆಲಿವಿಭು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷವ | ನೇ ಕೊರೆದಾರಕ್ತವನು ||
 ಸಾಕೆಂಬಂತೀಂಟುವ ಬೈಕೆಯಾಯ್ತು | ನ್ನೇಕೆನ್ನ ಜೀವನದಾಸೆ ||೩೬||

ಎನಲೆಂದನೆಲೆಮಾನಿನಿ ನಿನ್ನ ಬಸಿರೊಳು | ಜನಿಸಿದ ಶಿಶುವಿನಮನದ ||
 ಮುನಿಸಿನೆತರನ್ನದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ | ವೆನುತ ಮನೆಯವೊರಮಟ್ಟು ||೨೭||
 ಮಂತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಾಕಾರ್ಯವನಂದು | ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಮಾಡೆ ||
 ತಂತ್ರದಿಂದಾನಿದನೆಸಗುವೆನೆಂದಾ | ಮಂತ್ರಿಭೂಪಸಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||೨೮||
 ಅರಸನ ಪೋಲ್ವಿಕೆಯಿಂದೊಂದು ಲೆಪ್ಪದ | ಕರುವಮಾಡಿಸಿಯದರೊಳಗೆ ||
 ಪರಿಪೂರಿಸಿಯಲತಗೆಯರಸವನಾ | ವರಮಂತ್ರಿ ಗೂಢದೊಳಿರಿಸಿ ||೨೯||
 ಅರಸಿಯಲ್ಲಿಗೆಬಂದು ದೇವಿಬಿನ್ನ ಪನಿ | ಮ್ಮರಸನಿರ್ದಪನುತೀರ್ಚುವುದು ||
 ಭರದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನೆಂದಾಲೆಪ್ಪ | ದರಸನ ಮರೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ||೩೦||
 ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನು ಎಲೆದೇವಿ ನಿನ್ನಾ | ಚಿತ್ತೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತವೆ ||
 ಕತ್ತಿಗೊಂಡಿರಿವುದುಚಿತವಲ್ಲವೆಂದಾ | ವೃತ್ತಕುಚೆಯ ನಿಜಮುಖಕೆ ||೩೧||
 ವರವಸ್ತ್ರವನು ಮರೆಯಮಾಡಿ ಕೈಯೊಳು | ಸುರಗಿಯಕೊಡಲು ಕೃತ್ರಿಮದ ||
 ಅರಸನೆದೆಯ ತಿವಿಡೊಗುವರುಣಾಂಬುವ | ನರಸಿ ಕೋಪದೊಳೀಂಟಿಬಳಿಕ ||೩೨||
 ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ತೀರೆಲೆಪ್ಪದಭೂಪತಿಯನು | ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನೆಂದು ಬಗೆದು ||
 ಉನ್ನತಮವ್ವದುಃಖದಿ ಕಟ್ಟಿನೆಂದಾ | ಚೆನ್ನೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಲಲಾಗ ||೩೩||
 ಅತಿಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಮೆಚ್ಚ ರಿಸಿ ಭೂ | ಪತಿಬರ್ದುಕಿದನೆಂದವನು ||
 ಸತಿಯಸಂತೈಸಿ ಕೆಲವುದಿನಕಾತನು | ಕ್ಷತಸಿಂಗಿತೆಂದಾಕೆಗರುಪೆ ||೩೪||
 ಆರಮಣೀಮಣಿಗೊಗದಮನಕ್ಷತ | ತೀರಲು ನವನಾಸತುಂಬಿ ||
 ಕ್ರೂರಮಪ್ಪಲಗ್ನದೊಳು ಸಿಸುವುದಯಿಸ | ಲಾರಯ್ಯದಾಭೂವರನು ||೩೫||
 ಬಂದಾಹಸುಳೆಯ ಮೊಗನೋಡಲದು ತನ್ನ | ತಂದೆಯಮೊಗವನೋಡುತವೆ ||
 ಒಂದಿದ ಕೋಪದಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳು ಕೆಂಪು | ತಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ||೩೬||
 ಈಮಗತನಗೆ ಪಗೆವನೆಂದುಬಗೆದು ಮ| ತ್ತಾಮನುಜೀಶ್ವರನುಸುರೆ ||
 ಆ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದು ಕಂಚಿನಮಂಜೂಷೆಯೊ | ಕಾಮಗುವನುತಂದಿರಿಸಿ ||೩೭||
 ಕೆಲದೊಳುಸುರಿದುರತ್ನ ಮತಂದೆತಾಯ್ಕಳ | ಕುಲಮನವರ ನಾಮವನು ||
 ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬರೆಯಿಸಿಬಗುನೆಯೊಳಗೆ ಬಿಡೆ | ನಲವಿಂದದು ಪರಿತರಲು ||೩೮||
 ಅದನು ಕೌಶಂಬಿಯೊಳೋರ್ವಧೀವರಕಂಡು | ಮುದದಿಂದೆಗೆದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ||
 ಒದವಿದಮರುಕದಿನಾಕಂಸನ ಸಾ | ಕಿದನೆಲೆಯರ್ಧಚಕ್ರೇಶ ||೩೯||

ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಾಜತಿರಾಯಗೆ | ಬಂದಿಸಿ ಬಳಿಕ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಮಂದಿರಕೆಯ್ವಿ ಮತ್ತಾಮರುದಿನದೊಳು | ನಂದನೆಗಡುವಲಿಗೊಟ್ಟು ||೯೦||
 ಅವನಕೋಪವಸರಿದಾಮಧುರಿಯನಾ | ನಿವಗೆಕೊಡಲು ಮಾತ್ಸೃಪಿತ್ಯಗೆ ||
 ತನೆಯದದೂಖವಹುದು ಕೊಡದಿದೊಡೆ | ನವಗೆ ಭಾಷಾಭಂಗವಹುದು ||೯೧||
 ಎಂದು ಕಂಸನಕರಿದಾತಂದೆತಾಯ್ಗಳ | ಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯವನಾಳಬೀಡ ||
 ಎಂದು ನುಡಿದು ಬಳಿಕವಗಾಮಧುರಿಯ | ನಂದುಪಾಲಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ||೯೨||
 ಪಿರಿದು ಭಕ್ತಿಯೊಳು ವಂದಿಸಿ ವಸುದೇವಭೂ | ವರಗೆ ಕಂಸನು ದೇವನಿಮ್ಮ ||
 ಕರುಣದಿನಂತಪ್ಪ ಮಹದೈತ್ಯರ್ಥವು | ದೊರೆಕೊಂಡಿತನಗದರಿಂದ ||೯೩||
 ಆ ಮಧುರಗೆ ಬಿಜಯಂಗಿಯೆನ್ನ ಸು | ಪ್ರೇಮದೊಳಿರಿಸುವುದೆನಲು ||
 ಆಮಾತನವಧಾರಿಸಿ ಕಂಸನಕೂಡ | ಯಾಮಹಿಪನು ನಡೆತರಲು ||೯೪||
 ಭರದಿ ಮಧುರಗೆಯ್ವಿ ಜನನೀಜನಕರ | ನುರುತರಕೋಪವಂಪಿದಿದು ||
 ಪುರದಬಾಗಿಲಾಡದವೇಲಸಿಪಂ | ಜರದೊಳು ಸರೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ||೯೫||
 ಮತ್ತಾವುರಕೆಯುರಸನಾಗಿಯಾಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸವಸುದೇವನೊಳು ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಭೃತ್ಯತ್ವವಡೆದು ಸಂ | ಪತ್ತಿಯೊಳಾಕಂಸನಿರ್ದ ||೯೬||
 ಆ ಉಗ್ರಸೇನ ಮಹಿಪನನುಜಾತನು | ದೇವಸೇನನೆಂದೆಂಬ ||
 ಭೂವಲ್ಲಭನಗ್ರಮಹಿಪಿಪೆಣ್ಣಣಿ ಧನ | ದೇವಿಯೆಂಬವಳಿಹಳವರ ||೯೭||
 ಅತಿಮುಕ್ತನೆಂಬ ಕುಮಾರಕನಾಕಂಸ | ನತಿದುಷ್ಟತನವನುಕಂಡು ||
 ಮತವಲ್ಲಸಂಪೃತಿಯೆಂದು ದೀಕ್ಷೆಯನ | ಪ್ರತಿಮನಾಗತ ಧರಿಯಿಸಿದ ||೯೮||
 ಮತ್ತಾತನಕಿರಿಯಳು ದೇವತೆಯೆಂಬ | ಬುತ್ತಮರೂಪವತಿಯನು ||
 ಮತ್ತಮರಾಳಗಮನೆಯನುರ್ದೀಪಾ | ಲೋತ್ತಂಸವಸುದೇವನಿಗೆ ||೯೯||
 ದೇವಕೇಳಿಂತಿದು ಗುರುಪೂಜೆಯೆಂದು ಮ | ಹಾವಿಭವದೊಳು ರತಿಯನು ||
 ಭಾವಭವಗೆ ಕೊಡುವಂದದಿ ನುಡುವೆಯ | ತೀವಿದ ಮುದದಿಮಾಡಿದನು ||೧೦೦||
 ಅವನಿತಾರತ್ನ ದೊಡನೆ ಸಂತತವಸು | ದೇವರಾಜೇಂದ್ರಶೇಖರನು ||
 ತೀವಿದ ಮಮತೆಯಿಂದತ್ಯಂತಸುಖಸಂಕ | ಥಾವಿನೋದಮೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||೧೦೧||
 ಅನುಪಮರೂಪನತ್ಯಂತಕಲಾವಿದ | ನನಿಮಿಷಕುಜನಿಭದಾನಿ ||
 ಜನತಾಧಿಪವಸುದೇವನೊಪ್ಪಿದನಾ | ವಿನಯವನಧಿಚಂದ್ರಮನು ||೧೦೨||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದು ಪದಮೂರಾಶ್ವಾಸ ||೧೦೩||

೧೪. ಮಂಗಿಯ ಕಥಾನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತೆರಗುವೆನು ||೧||
 ಬಾವನ್ನ ನೀರಕಂಸನಕಡುಗೈಗೇಳಿ | ದಾವಮುಧಾಮಂಡಲದ ||
 ಚಾವಡಿಚಾವಡಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ನೀರಭ | ಟಾವಳಿಬಂದುಸೇರಿದುದು ||೨||
 ತಾನಿರಿಯಲು ಬಲ್ಲನಿರಿದವರಿಗೆ ಕೈ | ವಾರದೆ ಮೆಚ್ಚೀಯಬಲ್ಲ ||
 ಭೂನುತಗುಣಿಕಂಸನೈಪನೆಂದು ಸೇರಿದ | ರಾನಾಡನಾಡಮುಭಟರು ||೩||
 ಪೃಥುವಿಯೊಳುಳ್ಳರ್ಧರಥಸಮರಥರತಿ | ರಥರು ಮಹಾರಥರುಗಳು ||
 ಪೃಥುವೀರವಿತರಣಗುಣಿ ಕಂಸನಗುಣ | ಕಥನವಕೇಳಿಸೇರಿದರು ||೪||
 ದಿಕ್ಕರಿನಿಕರವನಾನೆನನ್ನಾಣದಿ | ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಜೋಧರರು ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆಬಂದು ಸೇರಿದರಾರಣ | ರಕ್ತಸ ಕಂಸಭೂವರನ ||೫||
 ಭರತತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲದೊಳಗುಳ್ಳರಿ | ಬಿರುದಿನರಾಯರಾವುತರು ||
 ಅರಿನೈವಗಜಕೇಸರಿ ಕಂಸನೈಪನನಾ | ದರದಿಂಬಂದುಸೇರಿದರು ||೬||
 ಚಕ್ರಿಗವನೆತೋಳ್ವಲವೆದಾಭೂ | ಚಕ್ರದಮಕುಟವರ್ಧನರು ||
 ಎಕ್ರಾಂತಯುತ ಕಂಸಭೂಪಾಲನನಾ | ನಾಕ್ರಮದಿಂದೋಲಯಿಪರು ||೭||
 ದುರಗಲಿಕಂಸನುಧ್ಧ ತಪಾಹಸವಕೇಳಿ | ಹರಿವಹಾವುರಿವಕಿಚ್ಚುಗಳು ||
 ಭರದಿಂದಡಗುವುವದರಿಂದವನ ನಿ | ಪ್ತುರಬಲಯುತವನೇನೆಂಬೆ ||೮||
 ನಷ್ಟಾರಾತಿಸರೇಂದ್ರನಿಕಾಯನ | ರಿಷ್ಟನಧಿಕಕೋಪಯುತನು ||
 ಅಷ್ಟಮದೊಪೇತನವನೀತಳಕತಿ | ದುಷ್ಟನರಸನಾಗಿಹನು ||೯||
 ಸತ್ಯಸದಾಚಾರಗಳಿಗತಿದೂರನ | ಕೃತ್ಯಮಾನಸೆರ್ಗಿ ಹಿತವನು ||
 ಅತ್ಯಂತಕಪಟಹೃದಯನಾರಾಜಾಧಿ | ಪತ್ಯದೊಳಗೆ ನಿಂದಿರಲು ||೧೦||
 ದೇವಕಿದೇವಿಯ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಖಿಲೋ | ವೀವಿಸ್ಮೃತತಪದೊಳಗೆ ||
 ಓವದೆನೆಗಳಿಯವಧಿದೋಧಯುತನಾಗಿ | ಯಾ ಊರಿಗೊಂದುದಿನದೊಳು ||೧೧||

ಅನಶನಮಿದುರ್ವಾರಣೆಗೊಂದತಿಮುಕ್ತ | ಮುನಿಜೀದಿಯೊಳು ಬರುತಿರಲು ||
 ವನಜವದನೆದೇವಕಿದೇವಿಯಿದಿವಂ | ದನುರಾಗದಿಂ ನಿಲಿಸಿದಳು ||೧೨||
 ಬಳಿಕುನ್ನ ತಾಪಸದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೋ | ಮಲತರಪಾದಪದ್ಮವನು ||
 ತೊಳೆದುವಿಶಿಷ್ಟಮಪ್ಪಷ್ಟವಿಧಾರ್ಜನೆ | ಗಳಿನರ್ಚಿಸಸಮಯದೊಳು ||೧೩||
 ಭೂವಲ್ಲಭ ಕಂಸನಪಟ್ಟವಲ್ಲಭೆ | ಜೀವಂಜನಿಸಡೆತಂದು ||
 ದೇವಕಿಪುಷ್ಪಿತೆಯಾದ ವಸ್ತ್ರವನುತಂ | ದಾವರ್ಣೆಯಮುಂದೆಹಿಡಿದು ||೧೪||
 ಎಲೆಯತಿಮುಕ್ತಭಾವ ನೀನೇಕೆ ಬಿ | ತ್ತಲಿಬಗದೆಯಾವಸ್ತ್ರವನು ||
 ಒಲಿದುಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿನ್ನೀತಂಗಿ ದೇವಕಿ | ಹೊಲಿತಡೆದೊತ್ತಪ್ಪವಗನ ||೧೫||
 ಹಡೆವಳಿನಲುಕೇಳಿಯಲ್ಲಿಂಮುಂದಕೆ | ನಡೆವುತಿರಲುಪರಿತಂದು ||
 ಕಡುರಾಗದಿಂದಡ್ಡೆ ನಿಂದುಕಾಡಿದೊಡಾ | ಕೆಡಿಕೆಯೊಳಿಂತಾಡಿದರು ||೧೬||
 ಸನ್ನುತವೇವಕಿವೇವಿಯುಣುಗವಿಕ್ರ | ವೋನ್ನತನಿನ್ನ ಗುಡನನು ||
 ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನು ನೆಲಕೆನೆರವುವನಿದು | ನನ್ನಿಯೆಂಬಾನುಡಿಗೇಳಿ ||೧೭||
 ಸಿಂಗವಗರ್ಜನೆಯನುಕೇಳಿದ ಮಾ | ತಂಗಿಯುಂದದೊಳಾದುಷ್ಟ ||
 ಅಂಗಜಮುಲ್ಲನನುಡಿಗೇಳಿ ಮನೆಗೆಯ್ದಿ | ಹಿಂಗವಿವಾರ್ಧುಬದಿಂದ ||೧೮||
 ಮಾಗಿಯುಕೋಗಿಲೆಯುಂದದಿನಾಸತಿ | ಮೂಗುವಟ್ಟಿರೆಕಂಸನೆಯ್ದಿ ||
 ರಾಗಾಧರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸುಸುಚೈಗವನು | ನೀಗಿಸುವೆನು ಪೇಳಿನಲು ||೧೯||
 ಅತಿಮುಕ ಮುನಿಪತಿಸುಡಿದ ನುಡಿಯತನ್ | ಪತಿಯೊಳೊರೆಯೆಕೇಳಿಯವನು ||
 ಅತಿಭೀತಮಾನಸನನ್ಯಥಾಮುನಿಭಾ | ಪಿತವೆಂದು ಮನಮೊಳೆವೈಸಿ ||೨೦||
 ಮತ್ತಮುದ್ಧತಪ್ತಪ್ಪವಪ್ಪದರಿಂದಾ | ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಿಗಿಂತುನುಡಿದ ||
 ನುತ್ಪತ್ತದಿಂ ನೀನುಕಾಡಿದೊಡಾಮುನಿ | ಪಿತ್ತೋದ್ರೇಕದೊಳಿರಬೆ ||೨೧||
 ಒರಲಿಮೊಡೇತಕೆ ಒಹುಚಿಂತೆಬಣ್ಣವಾ | ಯ್ದೆರೆಯಕೋಮಲೆಯುಂತದಕೆ ||
 ಹರುವನುಕಾಗುವೆಯಿದೊಡೆ ನಾನುನಿ | ನ್ನೆಯನೆಯೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ||೨೨||
 ಇರಲಾದೇವಕಿದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭವಂ | ಕುರವಾಗಿಕಾಣಿಸಬೆಳೆದು ||
 ಬರಲೇಳುತಿಂಗಳು ದಿನದೊಳಗಾಕಂಸ | ನುರೂತರಕಪಟವಾನಸನು ||೨೩||
 ವಸುದೇವನಲ್ಲಿಗಿಬಂದು ಕೈಮುಗಿದಿಂ | ತುಸುರ್ದನು ದೇವಕಿದೇವಿ ||
 ಪ್ರಸವಸಮಯದೊಳು ತವರುಮನೆಗೆಬಂದು | ಸಿಳುವನುಹಡೆಯಲುಜೇಕು ||೨೪||

ಎಂದವಾತಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆಮಾಡಲೊತ್ತಂಬ | ದಿಂದವಾದವಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ||
 ಸುದೇಹವೇಕೆಂದು ತಿಳುಪಿಭಾಷೆಯುಕೊಂಡು | ಡಂದುಮನೆಗೆವೋಡನಿತ್ತು ||೨೫||
 ದೇವಕಿಯಿಂದ ಚಕಿತಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ ಮ | ತ್ತಾನಲ್ಲಭನೆಡೆಗೈದಿ ||
 ಆವರ್ಣಕೋಪದಿಂದ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಮು | ಜೀವಂಜನೆಯೊಳಗಿರದೆ ||೨೬||
 ಉಸುರಿದನದಂದೆನ್ನೀಗರ್ಭದ | ಸಿಸುಗೆಕಂಟಕವನುತರದೆ ||
 ಸಸಿನೆನ್ನಿವನಲ್ಲನಾದುಷ್ಟನೆನಕೇಳಿ | ವಸುದೇವನಾಸತಿಗೂಡಿ ||೨೭||
 ಗರ್ಭೀಕೃತದೋಧರತಿಮುಕ್ತದೆಡೆಗೆಯ್ದು | ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ||
 ಮರ್ಭಾವಿಕರವನಿಂದೀ ದೇವಕಿಯನಿಜ | ಗರ್ಭಕುಂಟವುದೇಕೇಡು ||೨೮||
 ಎಂದನುಡಿದ ವಸುದೇವನೊಳಾಮುನಿ | ವೃಂದಾರಕನಿಂತುನುಡಿದ ||
 ಸುದೇಹವೆದೆ ಕೇಳೇಮಧುರೆಯನೃಪ | ನಂದವಡೆದೊರಸೇನ ||೨೯||
 ಅವನರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿರವಿದತ್ತನೆಂಬವ | ನವನಿಗೆಯಮುನಾದತ್ತಿ ||
 ಯುವತಿಯವರ್ಗೇಳು ಮಂದಿಮಕ್ಕಳು ಸಂ | ಭವಿಸಿದರತಿರೂಪಯುತರು ||೩೦||
 ಆನಗರಿಯೊಳತಿದುಷ್ಟಾಚಾರದಿ | ಭಾಸುಸುರನುಸೂರಕೀರ್ತಿ ||
 ಭಾಸುಸೇನಾಸುರದೇವಸೂರನುಸೂರ | ಸೇನನೆಂಬವರುತಿರಲು ||೩೧||
 ಆನಗರಿಯೊಳೋರ್ವ ಮುನಿಬರಲಲ್ಲಿಯ | ಭೂನಾಥನವರೆಡೆಗೆಯ್ದು ||
 ಭಾಸುದತ್ತನುಗೂಡಿ ಧರ್ಮದಿರವಕೇಳಿ | ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯತಾಳಿತ್ತು ||೩೨||
 ತಂದೆಗಳಿಸಿದಬಾರಹಕೋಟಿವಿತ್ತುವ | ನೊಂದುಳಿಯದೆ ಮೈಶ್ಯಸುತರು ||
 ತಂದುದುರ್ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಕೆಡಿಸಿಕ | ವಿದಬೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ||೩೩||
 ಭೂವನಸರಿದಾಯೇಳ್ವರುಕಳ್ಳರ | ನಾ ಊರಿಂ ವೊರಮಡಿಸಿ ||
 ಆವಿಷಯವವೊರಮಟ್ಟುಜ್ಜಿನಿಯೆಂ | ಬಾ ಊರಿಗೆೊಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳು ||೩೪||
 ಕಳಲೆಂದುಬಂದಾವೊಳಲ ಬಹಿರ್ಭಾಗ | ದೊಳಗೊಂದು ಪಿತ್ತವನದೊಳಗೆ ||
 ಕುಲಸಂತತಿಗಿರಿಸುತ್ತಾಕಿರಿಯನಾ | ಬಲಯುತಸೂರಸೇನನು ||೩೫||
 ಬಳಿಕತಾವರುವರುಕಳಲೆಯಲ್ಲಾ | ವೊಳಲವೃಷಭಕೇತುನೆಂಬ ||
 ಇಳಿದಾಣ್ಣಾನಕಿಂಕರವಬ್ರಹ್ಮಮುಷ್ಠಿಯೆಂ | ಬಲಘುವಿಕ್ರಮಿಯುತನವಗೆ ||೩೬||
 ಕನಕವಲ್ಲರಿಸಂಗಿಯೆಂಬ ಹೆಸರನಾಂತ | ವನಿತೆಯರಿಹರವರೊಳಗೆ ||
 ವಿಸುತವಲಾಕಾನ್ತಿತ ಮಂಗಳಿಗೆ | ಣ್ಣನವಿತ್ತು ಸಲೆನಾಳುತಿಹನು ||೩೭||

ಉಂಟೊಂದುದಿವಸದೊಳಗರವೆನೆ | ದಿಂದಬೇರೂರ್ಗಿಯ್ದಲವನು ||
 ಉಕನಕವಲ್ಲರಿಯತಿಕಾಪಟ್ಟು | ದಿಂದವಳೊಳುನೇಹಮಾಡಿ ||೩೮||
 ಉಗಮುಡಿಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯಮೇಲೆ | ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದಬ್ಬಳಾಗಿ ||
 ಉಲ್ಲದೆ ಹೂವಿನಹೇಳಿಗೆಯೊಳು | ದ್ವಾಮವಿಷಾಹಿಯನಿರಿಸೆ ||೩೯||
 ಕಮನರಿಯದೆ ಹೂವಮುಡಿನೆನೆ | ದಾಕೈಯನಿಡಲಲ್ಲಿದ್ ||
 ಉಹಿ ಹಿಡಿಯೆವಿಷವೂರಿಸಿ | ಯಾಕಾಮಿನಿಬೀಳ್ತಳಾಗಿ ||೪೦||
 ಉರಪಿತ್ಯವನದೊಳಗಾಮಂತ್ರಿಯ | ನಾವಧು ಹಾಕಿಸಲಾಗಿ ||
 ಉಮುಷ್ಟಿಬಂದಾಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭೆ | ಯಾವಡೆಯಿದ್ವಪಳಿನಲು ||೪೧||
 ಉಳಿಗೆ ಹೂವಕೊಯ್ದವೇಳೆಯೊಳು ಕ | ರುತ್ತೊಂದು ಹಾವುಹಿಡಿಯಲು ||
 ಉಮಂಗಿಯಂತದಕಂಡು ನಾನಳ | ಲುತ್ತಿರೆತಳವಾರರೆಯ್ದಿ ||೪೨||
 ಉಪ್ರೋತ್ತಮಿಯಾದುದಕಿಂದು | ಪುರದೊಳಗಾರಳಬೇಡ ||
 ಉನಿರಮೆಂದು ಬಂದುಹೇಳಲತ್ತಾ | ರಗೇಳಿನಾನದರಿಂದ ||೪೩||
 ಉಯಶಬವನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ | ನಾಮುಂಚೆಕಳುಹಿದನೆಂಬ ||
 ತುಗೇಳಿ ನೊಂದಾವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು | ದ್ವಾವದುಃಖೋಪೇತನಾಗಿ ||೪೪||
 ತ್ರಿಯೊಳಗಾನಗರಿಯ ಪೊರಮ | ಟ್ಪಾರುದ್ರಭೂಮಿಗೆಯ್ಯಂದು ||
 ಮುಶಬವನರಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಾ | ಧೀರನಡೆದುಬರ್ಪಾಗ ||೪೫||
 ಮೊಳಗೋರ್ವ ಜಿನಮುನಿಕೈಯಿಕ್ಕಿ | ದಿಟ್ಟನೆಯಾಗಿನಿಂದಿರಲು ||
 ವರಪಾದಮೂಲಕೆ ಮಂಡೆಯ | ನಿಟ್ಟಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೪೬||
 ಪ್ಲಳಶಬವನು ನಾನುಕಂಡೊಡೆ | ನಿನ್ನ ಕೆಂದಳಿರ್ವಜ್ಜಿಗಳಿಗೆ ||
 ಪ್ರತಾಮರೆಯ ಸೂಸಿರಮನರ್ಚಿಸೆನೆ | ಬುನ್ನ ತಿಕೆಯ ಭಾಷೆಮಾಡಿ ||೪೭||
 ಮುಂದಕೆಬಂದೊಂದುಬಳಿತನ್ನ | ಸಲ್ಲಳುಬಿದ್ದಿರೆಕಂಡು ||
 ಮದುಃಖದಿಂದಾಮುನಿಯ | ದ್ವಲ್ಲಿಗವಳತಂದಿರಿಸಲು ||೪೮||
 ಕರ್ಪಾಪಧಿಪುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರ | ಪ್ಪದರಿಂದವರದೇಹವನು ||
 ಗಿದೆಲರುತ್ತೀಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳಗಾ | ಸುದತಿಗೆಯಸುಪೂರಿಸಿತು ||೪೯||
 ಕರಿದನ್ನಳಕಂಡುಸಂತಸ | ವಟ್ಟಾಕೆಯನಲ್ಲರಿಸಿ ||
 ನದಿಹೊಂದಾವರೆಗೊಳನಿರ್ಪ | ಬಟ್ಟಿವಿಡಿದುಪೋದನಿತ್ತ ||೫೦||

ವೊಡಲಲ್ಲಿಯ. ಡಗಿದಾರ್ ಸೂರಸೇನನಾ | ಸುದತಿಯೊಗನೋಳ್ವೆನೆಂದು ||
 ಚದುರತನದಿಕೊಡದೊಳಗಿ ದರದೀವನು | ನೊಡವಿಸಿಪಿಡಿದೆಯ್ಕುರಲು ||೫೧||
 ಆತನುಸಿಗಿಮಿ. ಗಿಸೋಲಾ ಮಂಗಿ | ಮಾತೇನುನಾನಿನಗೊಲಿದೆ ||
 ಆತುರದಿಂಕೊಂಡು ಪೋಗಿನಲೆಂದ ನ | ನ್ನಾ ತನತ್ಯಂತವಿಕ್ರಮನು ||೫೨||
 ಅದರಂದಾಸಂಬ. ವೆನೆಂದೊಡನುಂವ | ಳದಕೆತಕ್ಕುಡುಬಲ್ಲೆ ನಾನು ||
 ಮದನಸದ್ಯ ಶನೀ ನೀವು ರದಡಿಯೊಳು | ಮೊದಲಿರ್ದಂತಿರೆಂದಿರಿಸೆ ||೫೩||
 ಆನಿತರೊಳಾ ಅಂಬನಚೋರನಾತನ್ನ | ವ. ನದೊಳಗಿಂತೆಣಿಸಿದನು ||
 ವನಿತೆಯ. ರ. ಗಳಕಾಪಟ್ಟವನಂಬುವ | ಮನುಜನಿಳಿಗೆಯಗ್ಗ ನೈಸೆ ||೫೪||
 ರೀತಿಯೌವನರಸಿಕತೆಯುನ್ಯಗೇತ | ನ್ನಾ ತನಿಂದಧಿಕಮಾಗಿರಲು ||
 ಆತರಳಾಂಬಕಿಯರಕಣ್ಣು ನಗಳು | ಕಾತರಿಸದೆಸುಮ್ಮನಿರುವು ||೫೫||
 ಮಡದಿಯರಾಕಾಲೋಚಿತದೊಡವೆದೆ | ವಿಡಿಯಲನ್ಯರನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
 ಒಡಲೆರಡಕೆಯೊಂದೇಯಸುವಾಗಿಕ್ಕೆ | ವಿಡಿದಕಾಂತರಕ್ಕೆಬಿಡುವರು ||೫೬||
 ಮಾವನೇರಿದಮಲ್ಲಿಗೆಮಧುಮಾಸನ | ನೋವದಿಚ್ಛೈಸುವಂದದೊಳು ||
 ಜೀವಿತೇಶ್ವರಸರ್ವೋಳಗಿದನ್ನಿಗ | ಗಾರವನಿತೆಯರುಮೋಹಿಸರು ||೫೭||
 ಅಕಟಕಟಾಬಡವನೊಬ್ಬದನೋ | ಅಕುಲಜನೋಪಶ್ಚುಲಜನೊ ||
 ಎಕರಿಯೊಯೆಂಬುದನರಿಯದೆನಗೆಯು | ತ್ನ ಕದಿನವಳುಮೋಹಿಸಿದಳು ||೫೮||
 ಸ ಡುಸುಣ್ಣುಮಾಗಿಮುತ್ತಿಸುಡುಗಾಡೊಳು | ಮಡಿದುಹೋದವಳೀವವನು ||
 ಹಡೆದಹರಣದೆರೆಯನಲೇಸಮರೆದೀ | ಕಡುಪಾಪಿಯನಂಬಬಹುದೆ ||೫೯||
 ಭೂತಪ್ರೇತಗಳುಭುಂಜಿವುದಗೀಡಾಗಿ ಪ | ರೇತಭೂಮಿಯೊಳುಬಿಡಿದ ||
 ಈತನುವನುರಕ್ಕೆ ಸಿದನನುಮರೆದೀ | ಪಾತಕಿತ್ತಿಯನಚ್ಚ ಬಹುದೆ ||೬೦||
 ಎನುತವನೇನಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತಲಾಹೇಮ | ವನಜವನಾವಬ್ರಮುಷ್ಠಿ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂತಲೆಹೊರೆಹೊತ್ತುಬಂದಾ | ಮುನಿಯನ್ನನಿಧಿಯೊಳುನಿಂದು ||೬೧||
 ಕೈಯಕತ್ತಿಯಮಂಗಿಯ ಕಡದೊಳುಕೊಟ್ಟು | ಸಂಯಮಿಗಳ ಮೈಲಿಗೆ ||
 ಒಯ್ಯನೊಂದೊಂದು ಹೊಂದಾವರೆಯುಲಿಟ್ಟು | ಮೈಯಿಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ವವೇಳೆಯೊಳು ||
 ತ್ವರಿತದಿ ಕೈಯಬಳ್ಳದಿನಾಬಂಧಕಿ | ಪುರುಷನ ತಲೆವೊಮ್ಮಾಗ ||
 ಕರುಣದಿನಾಸೂರಸೇನತಸ್ಕುಗ ತನ್ನ | ಕಡದಲೋಹದಬಡಿಕೋಲ ||೬೨||

ಭರದಿಂದಡ್ಡ ಹಿಡಿಯೆ ಖಣಿಲೆಂದಾ | ಕರವಾಳುಬೀಳಲು ಕಂಡು ||
 ತರುಣಿಯಿದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದೊಡಾದುಷ್ಟೆ | ಮರುಳಗೊಡ್ಡಾಟವೆಂದೆನಲು ||೬೪||
 ಅವಳಿಪಗುವ ಕಾಪಟ್ಟವನರಿಯದೆ | ಯವನಾಬಡ್ಗ ವತೆಗಿದು ||
 ತವಕದಿ ತನ್ನೆಡಗೈಯೊಳಗಿರದಾಂತು | ಸವಿನಯದಿಂದಾಹುವ ||೬೫||
 ಸಾಸಿರವನು ಬಲಗೈಯಿಂದಚ್ಚಿಸಿ | ಆಸಂಯಮಿಯದಿದಳಕೆ ||
 ಸಾಸಿರ ಸೂಳುನಮಿಸಿ ಮತ್ತವಳೊಡ್ಡಿ | ಸಾಸಿಗನೊಗೈದನಿತ್ತ ||೬೬||
 ಮಾನಿನಿಯರು ಮಾಡುವ ಕಾಪಟ್ಟಮ | ನೇನೆಂದಿನಿಸುಭಾವಿಸದೆ ||
 ಮಾನಿತಮವ್ವಾಚಾರವನುಳಿದತಿ | ಹೀನಕೃತ್ಯದಿ ಕೆಟ್ಟವೆಂಬ ||೬೭||
 ಸೂರಸೇನಾಗ್ರಜವರುವರು ಕಳ್ಳರಾ | ಊರರಸಿನಮನೆವೊಕ್ಕು ||
 ಭೂರಿವಸ್ತುವಕಳ್ಳು ಪೊರೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮ | ತ್ತಾರುದ್ರಭೂಮಿಗೆಯ್ದಿದರು||೬೮||
 ಬಂದಾವಸ್ತುವನಾಸೂರಸೇನನ | ಮುಂದೇಳುಭಾಗಿಯಮಾಡಿ ||
 ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನುನೋಡಿ ನಿನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ | ಬಂದುದ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳೆನಲು ||೬೯||
 ನಾರಿಯರನುನಂಬಿ ಹರಣದಾಶೆಯ ಬಿ | ಟ್ವಾರಿಕೆಯೊಡಮೆಯಕದ್ದು ||
 ನಾರಕಗತಿಗೆಯ್ದಬೇಡೆಂದು ಮಂಗಿಯ | ವಾರತೆಯನು ಪೇಳಿದನು ||೭೦||
 ಆಮಾತುಗೇಳಿಯಗ್ರಜರುಗಳರುವರು | ತಾವತಿವಿಷ್ಣುವಟ್ಟು ||
 ಪ್ರೇಮದಿ ಸೂರಸೇನನು ಗೂಡಿದೀಕ್ಷೆಯ | ನಾಮುನಿಯಿಂಧರಿಸಿದರು ||೭೧||
 ಗಂಡರಾಮಂಗಿಯ ಕಥನದೀಕ್ಷೆಯ | ಕೊಂಡುದ ಕೇಳಿ ಮತ್ತವರ ||
 ಪೆಂಡಿರೇಳ್ವರು ನಿರ್ದೇಗಟ ದೀಕ್ಷೆಯ | ಕೊಂಡುಪೋದರು ಬಳಿಕಿತ್ತ ||೭೨||
 ದೀಕ್ಷೆ ಗೊಂಡಾಭಾನುಮುನಿಮೊದಲಾದ ಮು | ಮುಕ್ಕುಗಳೇವರೆಯ್ದು ||
 ಪಕ್ಷೋಪವಾಸಾಂತರದೊಳುಜ್ಜಿನಿಗೆ | ಭಿಕ್ಷೆಗೆಂದು ಬರುತಿರಲು ||೭೩||
 ಅವರಕಂಡಾ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತನ್ನ | ಭವನಕೆಯ್ದಿಸಿ ಭಿಕ್ಷೆಯು ||
 ಸುವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಮ | ತ್ತವರೊಳಿಂತಿದಾಡಿದನು ||೭೪||
 ಕುಸುಮಕೋದಂಡನ ಗೆಲ್ವೀಚೆಲ್ವಿಕೆ | ಹಸನಾದೀ ಿಕ್ಕಹರೆಯ ||
 ಮಿಸುಗುವಿಂತ್ಪಲಾವಣ್ಯಮುಮಿದೀ | ಯಸಿಧಾರಾಸುವ್ರತವು ||೭೫||
 ನಿವಗೇನುಕಾರಣದಿಂದಾಯಿತೆನಲಾ | ಗವರು ಮಂಗಿಯ ಕಥನವನು ||
 ಎವರಿಸೆಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯಮಾನಸನಾಗಿ | ತವೆಯದ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ||೭೬||

ಆ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿವೆಂಡಿರದೊಂದು ಕಪಟಕೆ | ನೋವುತ್ತದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದನು ||
 ಆವಿಧವರಿದು ತಪವನಿರದಾಂತಳು | ಅಾವಣ್ಯಯುತೆಯಾಮಂಗಿ ||೨೨||
 ಮತ್ತಾಸಪ್ತರ್ಷಿಯರು ಪಲವು ಪಗ | ಲುತ್ತಮತಪದೊಳು ನೆಗಳಿ ||
 ಸತ್ತುಮೊದಲ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳು | ತೃತ್ತಿಯಾದರು ಧರೆವೊಗಳೆ ||೨೩||
 ಅಲ್ಲಿಯೇಕಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಂಬ | ರುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಸುಖವುಂಡು ||
 ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಂದಿಳಿದಿಧಾತಕಿಖಂಡ | ದಲ್ಲಿಯ ವಾಸವದಿಸೆಯು ||೨೪||
 ಮಂದರಗಿರಿಯ ತೆಂಕಣ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ | ದೊಂದುನುಧ್ಯದ ವಿಜಯಾರ್ಧ ||
 ಎಂದೆಂಬಗಿರಿಯ ತೆಂಕಣತಪ್ಪಲೊಳಗತಿ | ಸುಂದರಮಾದದೇಶದೊಳು ||೨೫||
 ಎಸೆವ ನಿತ್ಯಾಲೋಕಮೆಂಬವುರದೊಳು ರಂ | ಜಿಸುತಿರ್ಪನಾಚಿತ್ರಚೂಳ ||
 ನಸುಧೀಶನವಗೆ ಮನೋಹರಿಯೆಂಬೋರ್ವ | ಆಸಿಯಳು ಸತಿಯಾದಳವಗೆ ||೨೬||
 ಆ ಸಗ್ಗಿ ಗರೇಶ್ವರುಬಂದು ಪುಟ್ಟಿವಿ | ಅಸವಡೆದದೇ ಹವಾಂತು ||
 ಸಾಸಿಗರಾಗಿಬೆಳೆದು ಜವ್ವನವಾಂತು | ಭಾಸುರತರ ಕೀರ್ತಿವಡೆದು ||೨೭||
 ಇರುತಾಚಿತ್ರಾಂಗದ ಗರುಡಧ್ವಜ | ಗರುಡವಾಹನ ಮಣಿಚೂಡ ||
 ಸುರಭಿಚೂಳ ಗಗನಾನಂದ ಗಗನೇ | ಚರರೆಂಬಾನ್ಯಪಸುತರು ||೨೮||
 ಹರಿವಾಹನನೆಂಬವಗೋರ್ವಳಾಸ್ವಯಂ | ವರದೊಳು ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿ ||
 ವರಿಸಲೋರ್ವನುಚಕ್ರಿಯವನಹತಿಸಿಯಾ | ತರುಣಿಯನೆಳೆದೊಯ್ಯಲಾಗ ||೨೯||
 ವನಿತೆಯುಕಥನದಿಹರಿವಾಹನಸತ್ತ | ನೆನುತಸಂಸೃತಿಗೆಕೊಕ್ಕುರಿಸಿ ||
 ಜನನುತಮೆನಿಸಿದುತ್ತಮಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ | ನನುಕರಿಸಿದರಿಕೆವೊಗಳೆ ||೩೦||
 ಇಂತುದೀಕ್ಷೆ ಯನಾಂತು ತಪಗೆಯ್ದಾಜೀವಿ | ತಾಂತದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ||
 ಸಂತತಸುಖಮಾವಸಗ್ಗದೊಳಗೆನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿ ಜನಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದರು ||೩೧||
 ಅಲ್ಲಿಸಪ್ತಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯವ | ನಿಲ್ಲವತೀರಿಸಿಬಳಕ ||
 ಸ್ವಲ್ಪಲಿತಾಂಗಚಿತ್ರಾಂಗದಚರದೇವ | ನಿಲ್ಲಿಯಕುರುಜಾಂಗಣದ ||೩೨||
 ಜನನುತ ಹಸ್ತಿನವುರದೊಳು ಸಿತವಾ | ಹನನೆಂಬ ವೈಶ್ಣೋತ್ತಮಗೆ ||
 ವನಜಾಕ್ಷಿ ಬಂಧುಮತಿಗೆ ಶಂಖನೇಬೋರ್ವ | ತನುಜಾತನಾಗಿಯೊಪ್ಪಿದನು ||
 ಆ ಊರರಸು ಗೂಗದೇವಗೆ ನಂದಯ | ಶಾವನಿತೆಗೆ ಪುಟ್ಟಿದರು ||
 ಆ ಉಳಿದರುವರು ಗರುಡಧ್ವಜಾದಿಯ | ದೇವರ್ಕಳಾಸಗ್ಗದಿಂದ ||೩೩||

ಬಂದು ಗಂಗ ಗಂಗದೇವ ಗಂಗಾಮಿತ್ರ | ಸಂದಿಸಂದಿಬಾಂಧವನು ||
 ಸಂದಿಷೇಣರೆಂಬ ನಾಮವಹಡೆದತಿ | ಸುಂದರತೆಯನೈಯ್ದಿ ದರು ||೯೦||
 ರೇವತಿಯೆಂಬೋರ್ವ ದಾದಿಮಮತೆಯಿಂ | ದೋವಲಂತವರರೆ ಬೆಳೆದು ||
 ಆವೈಶ್ಯಸುತ ಶಂಖನೊಳು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊ | ಇಾವರಿಸಿದನೇಹದಿಂದ ||೯೧||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೊಡನುಂಡೊಡವೆರದಾಡಿ | ಓವದೆಕೆಗೆಗೊಂಡಿರಲು ||
 ಆ ವಸುಧೀಶನ ಸತಿ ನಂದಯಶಾ | ದೇವಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗುವನು ||೯೨||
 ಹಡೆದದ ನೋಡಿಯವಳು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊ | ಕಡೆಗಿದ ನಿಜವೈರದಿಂದ ||
 ಕಡುಮುನಿದಾದಾದಿ ರೇವತಿಯೆಂಬಾ | ಮಡದಿಯುಕೈಯೊಳುಕೊಟ್ಟು ||೯೩||
 ಆರೊಬ್ಬರಿದನು ಸಾಕುವೆನೆಂಬವರಿಗೆ | ಸೇರಿಸಿದವಳನು ಕಳುಹೆ ||
 ಆರಾಜಶಿಶುವುಕೈಯೊಳಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮ | ತ್ವಾರೇವತಿಬರುತಿರ್ಪ ||೯೪||
 ಕೇರಿಯೊಳಗೆ ಮೈಶ್ಯಸುತ ಶಂಖಬರುತಿ | ದಾರ್ಪತನುಜನಿವನೆಂದು ||
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂಕೇಳಲಾಪ್ರಪಂಚಮನಾ | ನಾರಿಯುಸುರೆಕೇಳುತವೆ ||೯೫||
 ಒಂದಿದಮರುಕದಿನಾಸಿಮವನುತಂದು | ನಂದಯಶೆಯುಸಹಜಾತೆ ||
 ಸುಂದರಿತನ್ನ ಜನನಿಬಂಧುಮತಿಗಾ | ನಂದದಿ ಕೊಡಲು ಕೈಕೊಂಡು ||೯೬||
 ಅವಗೆನಿನಾರ್ಥಮಿಕನೆಂಬ ಹೆಸರವಿ | ಟ್ಟವಳು ಸಾಕುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ||
 ಅವನಿಪ ಗಂಗನೊಂದಾನೊಂದುದಿನದೊಳ | ಗವಧಿಬೋಧರಬಳಿಗೆಯ್ದಿ ||೯೭||
 ಎನಮಿತನಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮಿಕಗಾಣಿಜ | ಜನನಿ ಮುನಿದಕಾರಣವ ||
 ಎನಗೆ ಬೆಸಸಿಮೆನಲವರಿಂತೆಂದರೀ | ಎನುತಸೌರಾಷ್ಟ್ರವಿಷಯದ ||೯೮||
 ಗಿರನಗರಮನಾಳ್ವ ಘನರಥಭೂಪತಿ | ತರುಣಿಕನಕಮಾಲೆಗೂಡಿ ||
 ಇರಲವಗಮೃತರಸಾಯನ ನಾಮವ | ಧರಿಸಿಬಾಣಸಿಯೋರ್ವನಿಹನು ||೯೯||
 ಒಂದುದಿವಸಮವಸ್ತಿತಶಾಕಂಗಳ | ನೊಂದಿಸಿಯಾಭೂವರಗೆ ||
 ತಂದಿಕ್ಕಲವು ಸವಿಯಾಗಲವಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನತ್ತನಾಗ ||೧೦೦||
 ಹಿಂಸಾಸುರೂಪದ ಬಾಣಸಿ ಬಿನ್ನಣ | ದಿಂಸೆಲೆಸವಿಯಾಗಿ ಸಮೆದ ||
 ಮಾಂಸಾಹಾರವನಾಭೂವಾಲೋ | ತ್ತಂಸನುಣುತ ಸುಖಮಿದು ||೧೦೧||
 ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸ ಸುಧರ್ಮರೆಂಬೋರ್ವರ | ತ್ಯುಕ್ತಮಮುನಿಯಲ್ಲಿಗೈದಿ ||
 ಏತ್ತರಮಪ್ಪ ಸದ್ಧರ್ಮವನಾಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸಗೆ ಪೇಳಲಾಗ ||೧೦೨||

ದೊರೆಕೊಂಡಲಬ್ಧಿ ವಶದಿ ನಿಜನಿರ್ವೇಗ | ಮಿರದಾಂತತಿವೇಗದೊಳು ||
 ವರಸುತ ಚಿತ್ರರಥಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ | ಧರಿಸಿದನಮಲದೀಕ್ಷೆಯನು ||೧೦೩||
 ಒಳಿಕಾಚಿತ್ರರಥಾವನಿವಾಲಕ | ವಿಲಸಿತಮಪ್ಪಸುವ್ರತವ ||
 ತಳೆದಾಬಾಣಸಿಗಗೆಕೊಟ್ಟಗ್ರಾಮವ | ತಳುವಾಡದೆ ತೆಗೆಯಿಸಿದ ||೧೦೪||
 ಈಸವಣನವೆಸೆಯೊಂದೆನ್ನುಂಬಳಿ | ಯೋಸದಮಾಯಿತ್ತಾಗವೆಂದು ||
 ಆಸೂಪಕಾರನು ಕಡುನೊಂದುಕಪಟದಿ | ಸಾಸುಧರ್ಮರಬಳಿಗೆಯ್ವಿ ||೧೦೫||
 ಚರಣಯುಗಕೆ ವಿನಮಿಸಿಯೆಮ್ಮುನಿಪತಿ | ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪಸುವ್ರತವ ||
 ಪರಿವಾಲಿಸೆಸುತ ಕಪಟವಾಸವೆನಂದು | ಧರಿಸಿದನಾಚರಿತವನು ||೧೦೬||
 ಪ್ರಾಣಿದಯಾಪರಧರ್ಮವ ಪೊರಿದಿದ | ಬಾಣಸಿಗನುಗುಣಯೋಗ ||
 ಬಾಣದಗುಣಯೋಗದಂದದಿ ಮನದೊಳು | ಹೂಣಿಸಿದುದನೇನೆಂಬೆ ||೧೦೭||
 ಈತೆರದಿಂಕಾಪಟ್ಟಚರಿತ್ರೋ | ಪೇತವಾಚಕನೊಂದುಪಗಲು ||
 ಆತಾಪಸಿಚರಿಗೆಗಿಬರೆ ಕುಟಿಲ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಾನುನಿಸಿ ||೧೦೮||
 ಭಕ್ತ್ಯುಗೊಳು ಗರವಕೂಡಿ ಕೈಯೆತ್ತಿ | ಭಿಕ್ಷೆಯನೊಸೆದು ಕೈಕೊಂಡು ||
 ಆಕ್ಷಣದೊಳು ನಿಜದೇಹವಜಿಸುಟು ಮು | ಮುಕ್ತುಸ್ವರ್ಗಕೆಪೋದನಿತ್ತು ||೧೦೯||
 ಯತಿಪಥಿಗೆಯ್ದಾ ಪಾತಕಿಯನು ಭೂ | ಪತಿತಲೆಪೊಯ್ಯಲುಸತ್ತು ||
 ಅತಿದುಃಖಮಾವೆಲ್ಲಾ ನರಕದೊಳುತ | ಪತಿಯಾಗಿ ನೆರೆಜೀವಿಸುತ ||೧೧೦||
 ಪಲಪಗಲೀತೆರದಿಂದ ಸಂಸೃತಿಯೆಂಬ | ಜಲರಾಶಿಯ ಮಡುವಿನೊಳು ||
 ಸಲಿಸಿಕ್ಕಿ ಊಹಿಸಬಾರದದುಃಖಮು | ಸಲಸದೆತಾನುಣುತಿದು ||೧೧೧||
 ಎತ್ತಾನುದುರಿತೋಪಶಮದಿನಾರ್ಯಖಂಡ | ದುತ್ತಮಮಲಯುದೇಶದೊಳು ||
 ಬಿತ್ತರವಾದ ಪಲಾಶಕೂಟಾಖ್ಯಂ | ಬೆತ್ತರಂಜಿಸಪಳ್ಳಿಯೊಳು ||೧೧೨||
 ಯಕ್ಷದೇವನೆಂಬ ಶೂದ್ರನಾತನಪತಿ | ಯಕ್ಷದತ್ತೆಯೆಂಬಳವರ್ಗ ||
 ಯಕ್ಷಿಗಳೆಂಬವನಿನೆರೆಕಿರಿಯನು | ಯಕ್ಷದತ್ತಪುಷ್ಪವರ್ಜಿತ ||೧೧೩||
 ಜನಿಸಿಬೆಳೆದು ಮತ್ತಾನೋದರರೊಂದು | ದಿನದೊಳು ಬೆಳೆದಕಳಮೆಯ ||
 ವನವನೋಡುವೆವೆಂದೊಂದುಬಂಡಿಯನೇರಿ | ಯತಿರಾಗದಿಂಬುತಿರ್ದ ||೧೧೪||
 ಮತ್ತಲ್ಲಿಯೊಂದುರಗಿಯವೇಲಾಯಕ್ಷ | ದತ್ತತಾನೇರಿದರಧವ ||
 ಒತ್ತಿಹಾಯಿಸಲಾವೇಳೆಯೊಳಂತದು | ಸತ್ತುಮತ್ತೀಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು ||೧೧೫||

ಭಾಸುರಮಪ್ಪಾಶ್ವೇತಪುರಮನಾಳ್ವ | ವಾಸವಸಂಬಂಜೂಪತಿಗೆ ||
 ಅಸತಿ ವಸುದೇವಿಗೆ ಸಂದಯಶೆಯಂ | ಬಾಸುದತ್ತೀಮಣಿಯಾಗಿ ||೧೧೬||
 ಜನಿಯಿಸಿ ಗಂಗಸೃಪತಿನಿಗೊಲವನ | ವಿನಿತೆಯಾದಳು ಬಳಕಿತ್ತ ||
 ಜನನುತ ಪಿರಿಯಯಕ್ಕಿಳನಾತಮ್ಮನು | ಮುನಿಸಿದಾ ಉರಗಿಯನು ||೧೧೭||
 ಕೊಂಡುದಕಂಡೆಲೆಯನುಚಾತಾನೀ | ನಿಂದುನಿರಪರಾಧಿಯನು ||
 ಹೊಂದಿಸುವುದು ಮತವೇಯೆಂದಾವನ | ಸಂದುಬೋಧಿಸಲದಕೇಳಿ ||೧೧೮||
 ಕರುಣಹೃದಯನಾಗಿ ಕೆಲವಿನಮದಾರ್ | ಮರಣದಿನಾಯಕ್ಕದತ್ತ ||
 ಅರಸಕೇಳಿ ನಾರ್ಮಿಕನಾಗಿ ನಿನ್ನೀ | ಯರಸಿಯಬಸಿರೊಳೊಗೆವನು ||೧೧೯||
 ಹಿಂದಣಜನ್ಮಾಂತರವೈರದಿಂದಾ | ಸಂದಯಶಾದೇವಿಯವಗೆ ||
 ಒಂದಿಸಿದಳು ಕೋಪವನೆಸಕೇಳ್ದಾ | ಸಂದದಿನಾಗಂಗಸೃಪತಿ ||೧೨೦||
 ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತನ್ನಾ ಅರುವರು ಸುಕು | ಮಾರಕರಾವೈಶ್ಯತನುಜ ||
 ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಶಂಖನಿರ್ನಾರ್ಮಿಕರುಗ | ಕಾರೆಯ್ಯದೊಡನೆಯ್ದಿಬರಲು ||೧೨೧||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳುತಪವತಾಳಲಾಗಂಗ | ದೇವನಸತಿಸಂದಯಶೆಯು ||
 ರೇವತಿಯೆಂಬಾಡಾದಿವೆರಸಿತಾ | ನೋವದೆದೀಕ್ಷೆಯಹಡೆದು ||೧೨೨||
 ಮುಂದಣಭವಕೀಯರುವರುಕುವರರು | ಸಂದನರಾಗಬೇಕೆಂದು ||
 ಸಂದಯಶಾಕಂತಿಕೆಯರುನಿದಾನಮ | ಸಂದು ಜೆನ್ನಾಗಿಮಾಡಿದರು ||೧೨೩||
 ಆ ರೇವತಿಕಂತಿಕೆತಾನಾರೈ | ದಾರಾಜಸುತರುವರನು ||
 ಆರೈವೆಮುಂದಣಜನ್ಮಕೆನುತನುನ | ವಾರೆನಿವಾನಮಾಡಿದಳು ||೧೨೪||
 ಇಂತವರೇವರಮಾಡಿ ನಿದಾನಮ | ಸಂತತಮಾಜಿಸತಪವ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಮಾಡಿ ಸನ್ಯಸನದಿಜೀವಿ | ತಾಂತದೊಳುತ್ತಮಮಪ್ಪ ||೧೨೫||
 ಪದಿನಾರನೆಯಸಗ್ಗದೊಳು ಸಂಜನಿಯಿಸಿ | ಸದಮಲತರಸುಖವುಂಡು ||
 ಒದವಿದಮರಣಮುಖದಿದೇವಸೇನಗೆ | ಉದಯಿಸಿಕಡುಚೆಲ್ವವಡೆ ||೧೨೬||
 ದೇವಕಿಯೆಂಬನಾಮವನುಹಡೆದು ವಸು | ದೇವನಿನಗೆಸತಿಯಾದ ||
 ರೇವತಿಚರದೇವನುಬಂದು ಮಲಯವೆಂ | ಬಾವಿಷಯದಮಧ್ಯದೊಳು ||೧೨೭||
 ಪರಂಜೆಸುವಧದ್ರಿಳಮೆಂಬನಗರಿಯ | ವರದಸುದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬವಗೆ ||
 ಗರುವೆಯಳಕೆಯೆಂಬವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ಬಂ | ಧುರಶೀಲವತಿಯಾದಳತ್ತ ||೧೨೮||

ಆ ವೈಶ್ಯಸುಃ ಶಂಖಮುನಿಸತ್ಪುಸಲೆ ಸುಖ | ವಾವಮಹಾಶುಕ್ರದೊಳು ||
 ಓವದೆಜನಿಸಿಯಲ್ಲಿಂಬಂದೀಬಲ | ದೇವನಾಗಿಯೆ ಪುಟ್ಟಿದನು ||೧೨೯||
 ಮತ್ತಾಗಂಗಸೃಪಾಲಕನಾತ್ಮಜ | ರುತ್ನಮರರುಪರುತಪದಿ ||
 ಸತ್ಪುಮತ್ತಾಸಗ್ಗದೊಳುಸುಂಜನಿಯಿಸಿ | ಜಿತ್ತರವಹಸುಖವುಂಡು ||೧೩೦||
 ಅಲ್ಲಿಂನಿಗತವೇವಿಗಳಾಗಿಲೆ ಭೂ | ವಲ್ಲಭ ನಿನಗೆ ಮುಚ್ಚೊಳು ||
 ಸ್ಥಲಿತಾಕಾರದಮಳುಗಳಾಗಿತಾ | ವುಲ್ಲಾಸದಿಂಜನಿಸುವರು ||೧೩೧||
 ಆ ಗುಡುಮಕ್ಕಳನಿಂದ್ರನಬಿಸಿದಿಂ | ನೈಗಮದೇವನೆಂಬವನು ||
 ಬೇಗದೊಳೆತ್ತಿಕೊಂಡಳಕೆಯುಬಳಗನು | ರಾಗದಿತಂದಿರಿಸುವನು ||೧೩೨||
 ಅವಳುಪೆತ್ತರೆಯಾಯುಷ್ಯದಮಕ್ಕಳ | ಯುವತಿದೇವಕಿಯಮುಂದಿಡಲು ||
 ತವಕದಿಬಂದಾ ಅರುಮರುಮಕ್ಕಳ | ತವೆಕೊಲಿಸುವನಾಕಂಸ ||೧೩೩||
 ಬಳಿಕತ್ತಲಳಕೆ ಸಾಕಿದನಿನ್ನಮಕ್ಕಳು | ಸುಲಲಿತಚರವಾಂಗಿಗಳು ||
 ತಳುವದೆದೀಕ್ಷೆ ಯಧರಿಯಿಸಿನಿರ್ವಾಣ | ಲಲನೆಗೆನಲ್ಲರಾಗುವರು ||೧೩೪||
 ಭೂವರಕೇಳಾನಿರ್ವಾಮಿಕಚರ | ದೇವನುನಿನ್ನೀರಮಣಿ ||
 ದೇವಕಿಯೊಡಲೊಳಗೊಗೆದೇಳುತಿಂಗಳು | ತೀವಲೊಡಸಸಂಜನಿಸಿ ||೧೩೫||
 ಪಿರತೊಂದೆಡೆಯೊಳುಬೆಳೆದು ಮಾರಾಂತರ | ನುರದಿಕ್ಕಿ ಮರೆಹೊಕ್ಕರನು ||
 ನೆರೆರಕ್ಕಿ ಸಿಂಧುರ್ಧಡಕ್ರೇಶ್ವರನಾಗಿ | ಮೆರೆವನುಭೂತಳದೊಳಗೆ ||೧೩೬||
 ಈನುಡಿವುರುತೀರ್ಥಕರುಭರತಧರ | ಣೀನಾಧಗೆನಿರವಿಸಿದ ||
 ಮಾನಿತಮಪ್ಪವಚನಮಿಂತಿದನಂಬು | ನೀನೆಂದಾಮುನಿಯುಸುರೆ ||೧೩೭||
 ಸರ್ವೋತ್ತಮೋಘಪಯೋಗೋಯೆಂದುಭೂಮಿಾ | ಧವತಿಲಕನುವಸುದೇವ ||
 ಯುವತಿಸಹಿತಯತಿಗೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ | ಭವನಕೆನಡೆತಂದನಾಗ ||೧೩೮||
 ಜನನುತಜಯಜಾಯಾಪತಿನೂತನ | ಮನಸಿಜನುಮಜಮಂದಾರ ||
 ಘನಗುಣಭೂಷಣನೆಸೆದನುಸೆಜ್ಜನ | ವನರುಹವನಭಾಸ್ಕರನು ||೧೩೯||
 ಇದುವೆನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾಂ ಸೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸವೀರೇಳು ||೧೪೦||

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧೫ ಕೃಷ್ಣೋದಯವರ್ಣನಾಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿವಾಲಿಕೀಲಿತವಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾವೋದವತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಅಲಿತಾಂಗಿಯ ಗರ್ಭಜೆಳೆದು ಬಳಿ | ಕೇಳುತಿಂಗಳು ಸಮನಿಸಿದ ||
 ವೇಳೆಯೊಳಾಪಾತಕಿ ಕಂಸನಿರದೆ ತ | ನ್ನಾಲಯಕೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿ ||೨||
 ಅಂತರಂಗದಕುಗೆ ಬಹಿರಂಗದ ಹಿತ | ವಂತಿಕೆಯಿಂದುಷ್ಟನಿರಲು ||
 ಅಂತದನರಿದಾಮುನಿವಾಕ್ಯವನಂಬಿ | ಕಾಂತೆನ್ನಿಶ್ಚಿಂತದಿನಿದು ||೩||
 ನವಮಾಸವೃತ್ತಿವಿವಜ್ರದೇಹಿಗಳಪ್ಪ | ಜವಳಿಮಕ್ಕಳನು ಹಡೆಯಲು ||
 ತವಕದಿನಿದ್ರಸಬೆಸಿನಿಸೈಗಮ | ದಿವಿಜಾತನಾಬಳಿಗೈದಿ ||೪||
 ಲಲನೆಗೆ ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನೊದವಿಸಿ | ಯಳಕೆಹೆತ್ತಾಸಿಸುಗಳನು ||
 ತಳುವದೆತಂದಲ್ಲಮಡಗಿ ಮತ್ತಾಶಿಶು | ಗಳನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಪೋದ ||೫||
 ಆಸಮಯದೊಳ್ಳಿತಂದು ಹೆರಸಬಂ | ದಾಸೊನೆಗಾತಿಗೆಹೇಳಿ ||
 ಓಸರಿಸದೆಯರಿಯಾಯುಷ್ಯವ ಹಡೆ | ದಾಶಿಶುಗಳಕೊರಲುಗಳ ||೬||
 ಅರುಗುಲಿತನದಿಮುರಿಸಿ ಬಹಿರಂಗದ | ಮರುಕದಿನಾದೇವತೆಯನು ||
 ನೆರೆಯುಪಚರಿಸಿನೋಯದ ಕಣ್ಣೊಂ ನೀರ | ನೊರಯಿಸಿನಿಶ್ಚಿಂತಮಿದು ||೭||
 ಇಂತು ಮೂರುಸೂಳವಳಿ ಮಕ್ಕಳನು ಕೃ | ತಾಂತನಂದದಿನಾಕಂಸ ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಹತಿಯಿಸಿ ಮುನಿವಚನವ | ಸಂತಾನುಗೆಲಿದೆನೆಂದೆನತ ||೮||
 ಘನತರವಹಕ್ಕೃತಕದಿನಿರದಾಕಂಸ | ಮನೆಮರೆಯೊಳು ಮಾಡಿಸಿದ ||
 ಮುನಿಸುಗಿಚ್ಚು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದುದಡುಗೆಯ | ಮನೆಯ ಕಿಚ್ಚ ನಹೊಗೆಯಂತೆ ||೯||
 ಈತೆರದಿಂ ಕಪಟವಮಾಡಿ ಮತ್ತಾ | ಪಾತಕಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರಲು ||
 ಆತನುಜಾತರಗಲೈಯದಃಖದಿ | ನಾತರುಣೇಮಣಿಯಿರಲು ||೧೦||
 ಬಂದುದಿವಸ ರುತುಮತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ವೀರ | ಮಿಂದುಬಳಿಯತೊಡವಿಟ್ಟು ||
 ಕಂದರ್ಪನಿಭವಮದೇವನ ಸೊಳ್ಳೆ | ತಂದುರತಿಯೊಳೊಲಾಡಿ ||೧೧||

ಬೆಳಗಪ್ಪಜಾವದೊಳಗೆ ರವಿಶಶಿಕರಿ | ಕಳಭಕೇಸರಿ ಚಕ್ರಗಳನು ||
 ಲಲನೆಕನಸಿನೊಳುಕಂಡುಪ್ಪವಡಿಸಿ | ಬಳಿಕದನಿನಯನೊಳುಮರೆ ||೧೨||
 ಬಾಲಿನೀನು ಕಂಡಕನಸಿನಿಂವಿಕ್ರಮ | ಶಾಲಿವಶ್ವಂಭರೇಶ್ವರನು ||
 ಬಾಲಕ ನಿನಗೋರ್ವನಪ್ಪನೆಂಬುದಕೇಳಿ | ಲೀಲೆಯೊಳಾಸತಿಯಿರಲು ||೧೩||
 ಆ ನಿರ್ನಾಮಕಚರದೇವನೆಯ್ಯಂದು | ಮಾನಿನಿಯಮಲಗರ್ಭದೊಳು ||
 ತಾನಿರದುದಯಿಸಿದನು ಶುಕ್ತಿಯೊಳುಪುಟ್ಟು | ಪಾನವಮೌಕ್ತಿಕದಂತೆ ||೧೪||
 ಕೇಡನೆನಿಸುವನೆಂಬಾಕಂದಗೆ ಮಿಕ್ಕು | ಮೂಡಿಬೆಳೆವಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ಮೂಡಿ ಬೆಳೆದುಗರ್ಭಜಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಸಿತಾ | ಗಾಡಿಕಾತಿ ದೇವಕಿಗೆ ||೧೫||
 ಕರವನೀಡುವ ಕಂಪನನುಂಗುವೆನೆ | ದುರುಗರ್ಭನಿಧಿಯಮೇಲಿರ್ದ ||
 ಕರಿಯನಾಗರವೊಲಿರ್ದುದು ರೋಮಾವಳಿ | ಸರಸಿಬಜದಲೋಚನಗೆ ||೧೬||
 ಕಡುಗಲಿ ಕಂಪನಹಣಿಯಕ್ಕರವನಿ | ತಡಗಿಪೆನೆಂದು ತೋರ್ಪಂತೆ ||
 ಮಡದಿಯೊಡಲಿಸಿಬೆಳೆದು ತ್ರಿವಳಿಗಳ | ನಡಗಿಸಿತದನೇನೆಂಬೆ ||೧೭||
 ಈವಿಧದಿಂ ಸಿಸುವಿನಗರ್ಭಮಾವನು | ದೇವನ ಪಟ್ಟದಮಡತಿ ||
 ದೇವಕಿದೇವಿಗೆ ಬೆಳೆದೊಳುತಿಂಗಳು | ತೀವಿದುಕ್ತಮಲಗ್ನದೊಳು ||೧೮||
 ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯಕಷ್ಟಮಚಂದ್ರನ | ದೃಷ್ಟನಾಗಿವಡೆವಂತೆ ||
 ಅಷ್ಟಮಿಯರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳರ್ಧಚಕ್ರಿಯ | ನಿಷ್ಟದಿನವಳುಪಡೆದಳು ||೧೯||
 ನೀದವುತ್ರಿಕೆಗಮುಪೂರಿಸಿದಂತೆ | ಬಾಲಕ ಸೊಗಯಿಸುತಿರ್ಪ ||
 ವೇಳೆಯೊಳೊಸಗೆಯದೇವದುಂದುಭಯಂತೆ | ಮೇಲೆ ಗುಡುಗುಮೊಳಗಿದುದು||೨೦||
 ಆ ವಸುದೇವಕುಮಾರನ ನಿಜವೈರಿ | ಭೂವರತತಿಯುಪಕೀರ್ತಿ ||
 ಆವರಿಸುವಮಾಳ್ವೆಯೊಳುದಿಕ್ಕುಟವನು | ತೀವಿದುದಾಕಾಳಮೇಘ ||೨೧||
 ಇಂತೊಡ್ಡಿ ಕಣ್ಣು ಹುಯ್ಯರ ಕಾಣಲ್ಪಾರ | ದಂತಾದ ಮಳೆಯಮೋಡದೊಳು ||
 ಅಂತರಮಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿವಸೋನೆಯೊಳು ಭೂ | ಕಾಂತನಾಶಿಸುವನುನೋಡಿ ||೨೨||
 ಹಿಂದೆಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನಾಪಾತಕಿ | ಕೊಂದನು ಮತ್ತಾತೆರದಿ ||
 ಇಂದಿಲಿಶುವನುಕೊಲ್ಲದೆನಿಲ್ವನ | ಲ್ಲೆಂದು ಪಿರಿದುಮರುಕದೊಳು ||೨೩||
 ಮತ್ತಾಮಗುವನುಕಂಡು ನಿಕ್ಷೇಪವ | ನೆತ್ತುವಂತಾವನುದೇವ ||
 ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಮನೆಯನು ಪೊರಮಟ್ಟು ಬ | ರುತ್ತಿರಲಾಕಾವದೊಳು ||೨೪||

ಧಾತ್ರೀಪಲಯವೆನ್ನೀತಮ್ಮಗೇಕ | ಚ್ಛತ್ರವೆಂಬಂತೊಂದುಕೊಡೆಯ ||
 ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂಬಲರಾಮ ಪಿಡಿಯಲಾ | ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ನಡೆತಂದು ||೨೫||
 ಆ ಪುರವರದಕಡೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ | ಗೋಪುರಪರಿಯಂತರೈದಿ ||
 ಆಪಡಿಹೊಚ್ಚಿ ರಲ್ಲಿಂಮುಂದಕೆ | ಪೋಪಹಾದಿಯನು ಪಡೆಯದೆ ||೨೬||
 ಪಿರಿದುಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾ ಪುಣ್ಯಶಿಶುವಿನ | ಚರಣಾರುಣರುಚಿಸೋಂಕೆ ||
 ತರಣಿಕಿರಣವ ಕಂಡಾಕಂಜಮಲರ್ದಂತೆ | ಬಿರಿದುವಾವೊಳಲಕವಾಟ ||೨೭||
 ಪಡಿದೆಗೆಯಲು ಪಸುಳೆಯಪುಣ್ಯಕೆ ಚೋದ್ಯ | ವಡುತಲ್ಲಿಂಪೊರಮಟ್ಟು ||
 ಇಡಿಕಿರಿದಾಗಿ ದಾರಿಯೊಳು ಮುಂದಕೆಹೋಹ | ಹಡೆಯದೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾ ||೨೮||
 ಮತ್ತಾಮಗುವಿನಸುಕೃತದೇವತೆಯರ | ಡುತ್ತಂಗೆಮಪ್ಪಕೊಂಬಿನೊಳು ||
 ಪೊತ್ತುಪಜ್ಜಳಿಸದೀಪವನುವೃಷಭರೂಪ | ವೆತ್ತುಮುಂದಕೆನಡೆತರಲು ||೨೯||
 ಆ ವೃಷಭನಬೊಬಳಿಗೊಂಡುಬಂದುಮ | ತಾವಿಭುಗಳುಮುಂಗಡೆಯೊಳು ||
 ತೀವಿಸರವಜಗುನೆಯಕಂಡಿಂತಿದ | ನಾವಂದದಿದಾಂಟುವೆವು ||೩೦||
 ತಳುವದೆಂದಿಂತುಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾಗೂಳಿ | ನಳನಳಿಸುತಪರಿತಪ್ಪ ||
 ಹೊಳೆಯಹಾಯಲುಕಟ್ಟಿಯಕಟ್ಟಿದಮಾಳ್ಕೆ | ಯೊಳಗದರೊಳುಕಾಣಿಸಿತು ||೩೧||
 ಈಂಧದಿಂ ದಾರಿದೋರಿದಪೊಳೆಯೊಳ | ಗಾವಸುದೇವನಾಬಲನು ||
 ಆವೃಷಭನಬೆಂಬಿಡಿಬಾಚೆಯತಡಿ | ಗೋವದೆನಡೆತಂದರಾಗ ||೩೨||
 ಆನದಿಯನುದಾಂಟಿ ಕೆಲದೂರನಡೆತಂ | ದಾನೆಲೆಯೊಳಗಿವ್ವುದೊಂದು ||
 ಮಾನಿತಮಪ್ಪಯಕ್ಕಿಯಗೃಹಪರಿಯಂತ | ರಾನಂದದಿಂದೈದಿದರು ||೩೩||
 ಆವೇಳೆಯೊಳಗದೃಶ್ಯತೆಯನುಹಡೆ | ದಾವೃಷಭನುಪೋಗಲಾಗ ||
 ಆವಸುದೇವನಾಸುತಗೂಡಿಯಾಯಕ್ಕಿ | ಯಾವಾಸಕೆಹೋಗಿರಲು ||೩೪||
 ನಂದನೆಂಬವನುಕೈದೀವಿಗೆಸಹಿತಾ | ಮಂದಿರಕೆಯ್ದುರುತಿರಲು ||
 ಬಂಧಪನಾಕಂಸನೆಂದಂಜಿದೇವಿಯ | ಹಿಂದೆಯಡಗಿಕೊಂಡಿರಲು ||೩೫||
 ಅನಿತರೊಳೊಂದುಪೆಣ್ಣೊ ಸನುಕೊಂಡಾ | ಮನೆಯೊಕ್ಕಾ ಗೋವಳನು ||
 ವಿನಯವಿದೂರನಾಯಕ್ಕಿಯಮುಂದೆನಿಂ | ದಿನಿಸುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ||೩೬||
 ಎಲೆದೇವಿಯೆನ್ನ ನಂದಿಸಿಗಂಡುಮಗುವನು | ಒಲಿದುವರವನೀವನೆಂದು ||
 ಹಲವುತೆರದಿಹಸನಾದವುಜೆಯನಾ | ಹಲವುಹಗಲುಕೈಕೊಂಡು ||೩೭||

ಹರಕೆಯಹಣವೆಂದುನಂದಿಸಿತಿಗೆದತಿ | ಕರುಣವೆಂಬುದಿನಿತಾಯ್ತು ||
 ವರಪತಿಗೋಪಿದೇವಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ | ವರವಕೊಡದೆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವ ||೩೮||
 ನೀನೀಯಬಹುದೇನಿತ್ತಪೀಡೆಯನಿನ್ನು | ನೀನೇತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೆಂದು ||
 ಆ ನಂದನಾಕೂಸನಿರಿಸಿಯಲ್ಲಿಂಕೋಪ | ಮಾನಸವೈರಮಡಲಾಗ ||೩೯||
 ಅನಿತರೊಳರಸುವನಿಧಿಯನೆಡಹಿಕಂಡೆ | ವೆನುತಸುತನನ್ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ||
 ಜನನುತವಸುದೇವನಾಪೆಣ್ಣುನುಮನ | ದನುರಾಗದಿಂಕೈಕೊಂಡು ||೪೦||
 ಬಲದೇವನಕ್ಕೈಯಕೊಟ್ಟಾದೇವಿಯು | ನೀಯದಬಾಗಿಲೈಯ್ದಿ ||
 ಎಲೆಗೋಪನಿಸಗೊಂದುಗಂಡುಮಗುವನಾ | ನೊಲಿದೀವೆನು ತಿರುಗೆನಲು ||೪೧||
 ತಿರುಗಿ ನೀಲದಪೊಂಬೆಯಂದದಿತೊಳಗುವ | ತರುಣನನೊಸೆದಿತ್ತಿಕೊಂಡು ||
 ವರವನಿತ್ತಳು ದೇವಿಯೆಂದುವಿನತನಾಗಿ | ಹರಿಸದಿವನಗೆಯ್ಯೆಂದು ||೪೨||
 ಯಕ್ಕಿ ಯೆನ್ನ ನುಕರೆದೀಗಂಡುಮಗುವ ಪ್ರ | ತ್ಯಕ್ಷದಿನಿತ್ತಳೆಮ್ಮಂತೆ ||
 ಈಕ್ಕಿ ತಿಯೊಳು ಪುಣ್ಯವಂತರುಂಟೀಕಮ | ಲಾಕ್ಕಿ ಕೈಕೊಳ್ಳೊಲವಿದ ||೪೩||
 ಎಂದಾನಂದದಿನಾನಂದನಾಕೂಸ | ನಂದುಕೊಡಲುಕೈಕೊಂಡು ||
 ಇಂದುವದನೇಕಣ್ಣು ರುಡರ್ಗೇಕಣ್ಣುಳು | ಬಂದಂತೆಹರ.ಷವೆಯಿದ್ದನು ||೪೪||
 ಆಕೃಷ್ಣಯಕ್ಕಿ ಯವರದತನುಜನಂ | ದಾಕುವರಗೆಕ್ಕೃಷ್ಣವೆಸರ ||
 ಗೋಕುಲದಭಿಪತಿಯಾನಂದನೊಲವಂ | ಸ್ವೀಕಾರವಮಾಡಿದನು ||೪೫||
 ವಸುದೇವನಿತ್ತಲಾಬಾಲೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂ | ಡೊಸದಾಮಧುರೆಗೆಬಂದು ||
 ಅಸಿಯಳುದೇವಕಿಯೊಡನಾಪ್ರಪಂಚಮ | ನುಸುರಿಯಾಮಗ.ವನುಕೊಡಲು ||೪೬||
 ಏಳುತಿಂಗಳಗರ್ಭದೊಳಗಾದೇವಕಿ | ಬಾಲಕಿಯನುಪೆತ್ತಳೆಂದು ||
 ಕೇಳಿಮತ್ತಾಕಂಸತನ್ನೊಳಗಂತೆ | ದಾಳೋಚನೆಯಮಾಡಿದನು ||೪೭||
 ಆ ಪೆಣ್ಣುಗುವಿನಗಂಡನದೇಸೆಯಂ | ದಾಪತ್ತುತನಗವ್ವದೆಂದು ||
 ಆ ಪಸುಳಿಯಮೂಗನಾರರಿಯದವೊಲು | ಪಾಪಕರ್ಮಿಯೊತ್ತಿಸಿದನು ||೪೮||
 ಈಪರಿಯಿಂದಮಯೋಗ್ಯಮಪ್ಪಂತೆ ಕು | ರೂಪಾಗಿಸಂತತಬೆಳೆದು ||
 ಆ ಪೆಣ್ಣಾರೂಪಿಗೆತಾನೇಹೇಸಿ | ತಾಪಸದೂಪನುತಾಳಿ ||೪೯||
 ಭಾವತುದ್ಧಿಯೊಳುವಿಂಧ್ಯವಹೊಕ್ಕುತನಗೆಯ್ದು | ದೇವಲೋಕದೊಳುದ್ಧವಿಸಲು ||
 ಆ ವನಚರರಾರೂಪವವಿಂಧ್ಯಾ | ದೇವತೆಯೆಂದುಮಾಜಿಪರು ||೫೦||

ಇತ್ಯಕಂಸನಮನೆಯೊಳುಸುರಿದುದುಕ | ನ್ನೈತ್ತರಹನಿಮುತ್ತವನ ||
 ಸತ್ತಿಗೆಮುರಿದುದವನಗದ್ದುಗೆಯದಿ | ರಿತ್ತುಬಿದ್ದುದುಸಗಲುಳ್ಳು ||೫೧||
 ವಃಸದೇವತೆಗಳತ್ತವುಕೂರಸಿಗಳ | ಮೊನೆಯೊಳುಕಿಡಿಸೊಸಿದುವು ||
 ಘನತರನ.ಪ್ಪುದುಭುತವಹಡೆದು ಸು | ಜನಿಸಿತು ಭೂಕಂಪನವು ||೫೨||
 ಕಂಸನಂತದಕಂಡುಮುಗಿಲದನಿಯಕೇಳ್ | ಹಂಸನಂದದಿನಿದೇನಂದು ||
 ಹಂಸಹಾರಿಯೋರ್ವಶಕುನಿಗನೊಳಗೆ ಪ್ರ | ಶಂಸೆಯುನಿಂತುಮಾಡಿದನು ||೫೩||
 ಏನುಕಾರಣಮಾ ಉತ್ಪಾತವೆನಲೆಂದ | ನೀನೆಲದೊಳು ಭೂಪನಿನಗೆ ||
 ಭೂನುತವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಪಗೆವನೋರ್ವ | ನಾನದೆಬೆಳೆಯುತಲಹನೆ ||೫೪||
 ಎಂದಮಾತಿಗೆಶಂಕೆಗೊಂಬವೇಳೆಯೊಳಾ | ಂದಣಭವದೊಳುತನ್ನ ||
 ಬಂದುಬೆಸನಬೇಡಿದದೇವತೆಗೈ | ತಂದು ಕಂಠಾವನಿಪಾಲಾ ||೫೫||
 ಮುನಿಪತಿನೀನಾಗಿದ್ವಜನ್ಮದೊಳಾವು | ನಿನಗೆಬೆಸನಮಾಡುವೆವು ||
 ಎನಲುಮುಂದಣಜನ್ಮ ಕೊಡಗಿಯೆಂದೆಯಲಾ | ಅನಿತರಿಂದೀಗಲೆಯ್ದಿದೆವು ||೫೬||
 ಆರಸುಗೊಳ್ಳೆವಾರನು ನಿನಗರಗಿಪೆ | ವಾರಬೀರವನುಬಾರಿಪೆವು ||
 ಆರನೊಣವೆವಾರ ದಿಗುಬಲಿಗೊಡುವೆ | ವಾರನಾರಂತೆ ನೀಳುವೆವು ||೫೭||
 ಬೆಸಸು ಬೆಸಸುಕಂಸಭೂಪತಿಯನಲೀ | ವಸುಧೆಯೊಳಿನಗೋರ್ವವೈರಿ ||
 ಎಸಕದಿಬೆಳೆವುತಲಹನೆ ನೀ ಎರದೆಯ್ದಿ | ಮಸಕದಿನವನಕೊಲುವುದು ||೫೮||
 ಎನಲಾದೇವತೆಯರು ತಾಮೇಳ್ವರು | ಎನುತವಿಭಂಗಬೋಧದೊಳು ||
 ವನರುಹನಾಭನು ಬೆಳೆವನೆಲೆಯನರಿ | ದೆನಿತ.ಕೋಪದಿನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ||೫೯||
 ನಾವೈರುಕೂಡಿಕೊಲ್ವಡೆ ನರಕೀಟಕ | ಮಾವೈರಿಯಂತದರಿಂದ ||
 ನಾವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೆ ಪೋಗಿಕೊಲ್ಲುವೆವೆ | ದೋವದೆಪೂತಿನಿಯೆಂಬ ||೬೦||
 ದೇವತೆಯಾಗೋಪಿ ನೀರ್ಗವೋಡೆಯೊಳ | ಗಾವಾಸಕೆನಡೆತಂದು ||
 ಅವನಜಾಕ್ಷಿಯಶೋದೆಯರೂಪನಂ | ದೋವದೇವತೀವಕೋಪದೊಳು ||೬೧||
 ತೊಟ್ಟನೆಂಬುದುಹಸಿದಮಗನೇಯೆಂದು | ತೊಟ್ಟಲೊಳಿದ್ವಮಗುವನು ||
 ಕಟ್ಟೊಲುಮೆಯವೊಲುತೆಗೆದು ತನ್ನದೆಯಮೇ | ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು ಮುದ್ದಾಡಿ ||
 ಹಸಿದೆಯಲಾಯೆನ್ನಹಿಡಿದೋರಿಕೊಳ್ಳೆಂದು | ವಿಷವನೂಡಿದತನ್ನ ಮೊಲೆಯು ||
 ಮಸಕದಿಕೊಡೆವುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿನಾ | ಸಿಸುಬೇಗದೊಳು ಮೊಲೆಗಚ್ಚಿ ||೬೨||

ವಿಷವನೆಲ್ಲವನುಂಡಾ ಮೊಲೆಯೊಳಗುಳ್ಳ | ಬಿಸಿಯರಕ್ಕವನೆಲ್ಲವನು ||
 ಹಸಿವುಹೋಗದೆಮತ್ತೆ ನೆರೆಹೀರುತಿರಲು | ಬ್ಬಸಮಾಗಿ ತಳಹೊಳಗೊಂಡು ||೬೪||
 ಉಸುರಿಗುಬ್ಬಸಮಾಗಿಯಸುರರಿಗಿದುತಾ | ಸಸುರನಾಗಿದೆಯೆಂದವಳು ||
 ಅಸವಸದಿಂದಮೊಲೆಯತೂನಲ್ಪಾ | ಸಿಸುಕಚ್ಚಿಬಿಡದಿರಲಾಗ ||೬೫||
 ಮತ್ತಾಮಗುವಿನಬಾಯೊಳು ಮೊಲೆದೊಟ್ಟು | ಕಿತ್ತುಹೋಹಂದದಿತುಯ್ದು ||
 ನೆತ್ತರುಸುರಿವುತಿದೆಲ್ಲಿಯುಮಿಳ್ಳುವೆ | ನುತ್ತರಕ್ಕಸಿವೋದಳಿತ್ತ ||೬೬||
 ಮತ್ತೆಯಶೋದೆ ನೀರಸುತಂದುಮನೆವೊಕ್ಕು | ನೆತ್ತರೊಕ್ಕಿರಲಿಕ್ಕಿಂడు ||
 ಒತ್ತಿಬೆದರಕೆಟ್ಟಿ ಮಗನೆಯಿನ್ನೇವೆನೆ | ನುತ್ತತೊಟ್ಟಿಬಬಳಿಗೈದಿ ||೬೭||
 ಆರಕ್ಕಸಿಯಮೊಲೆದೊಟ್ಟು ಬಾಯೊಳುಸಿಕ್ಕಿ | ಯಾರಕುತದಧಾರಿಸುರಿವ ||
 ಚಾರುಕಪೋಲಸಹಿತ ಬಾಲಕ್ಕಷ್ಟನು | ಧಾರುಣಿಯೊಳುಬಿದ್ದಿರಲು ||೬೮||
 ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಮೊಲೆ ದೊಟ್ಟತೆಗೆದುಬಾಯ | ಹತ್ತಿದನೆತ್ತರ ತೊಳೆದು ||
 ಮತ್ತೆತೂಪಿರಿದು ಮುಂಡಾಡಿಮೊಲೆಯನೊಲಿ | ದಿತ್ತು ಮೊಗವನೋಡಿದಳು||೬೯||
 ಹರಕೆದೆಗೆದು ಮತ್ತಾಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಗಿ | ಹರಿಸದಿಂದಾ ಹಮಳೆಯನು ||
 ಕೊರಲದೇವರಹೊನ್ನ ನೋವುವವೊಲುಕಡು | ಹರಿಸದಿಸಾಕುತಲಿರಲು ||೭೦||
 ಹೊಂಬಣ್ಣದಂಬುಜದೊಳು ಝೇಂಕರಿಸುತ | ತುಂಬಪಮಳೆಬೆಳೆವಂತೆ ||
 ತುಂಬಿಗರೆವುತಕ್ಕಷ್ಟನು ಹೊನ್ನತೊಟ್ಟಿಲೊ | ಳಿಂಬಾಗಿಬೆಳೆವುತಲಿರ್ದ ||೭೧||
 ದುರುಳಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಗರನೊದೆದುಗುದ್ದಿ | ಯರಸುವ ಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯನು ||
 ಭರದಿಸಾಧಿಸುವಂತೆ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಾಹರಿ | ಕರಚರಣವನಾಡಿಸುವನು ||೭೨||
 ಕಾಕಾಕಾರವಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕೋಪದಿ | ಮಾಕಾಳಿಯೆಂಬೋರ್ವಸುರೆ ||
 ಆಕುಲಿಶೋಪಮನಿಶಿತ ಚಂಚುವಿನಿ | ದಾ ಕೃಷ್ಣನಿರ್ದೆಡೆಗೈದಿ ||೭೩||
 ದಿಟ್ಟಿಗಳನುಕುಟುಕುವಸಮಯದೊಳಾ | ದಿಟ್ಟನುಪೊರಕೈಯಿಂದ ||
 ಮುಟ್ಟಿಬೀಸಲು ಬೀಳ್ತದಿಂದ್ರನುಹೊಡೆದಾ | ರಟ್ಟಿಯಬೆಟ್ಟಿಬೀಳ್ತಂತೆ ||೭೪||
 ಕಾಕಾಕಾಯೆಂದು ಕೊಕ್ಕನಲಕ್ಕೂರಿ | ಮಾಕಾಳಿಕೆಟ್ಟಿನಾನೆಂದು ||
 ಕಾಕಾಕಾರವ ಬಿಟ್ಟದೈತ್ಯತೆವೆತ್ತು | ಸಾಕಿದೆನುತಪೋಗಲಿತ್ತು ||೭೫||
 ಬಂದುಯಶೋದೆಯದೆಲ್ಲಿಯ ಬಲುಮಿಳ್ಳ | ವೆಂದು ಸಿಸುವನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ||
 ಇಂದಿಗಿರಡುಕಂಟಕಹಮಳೆಗೆ ತಪ್ಪಿ | ತೆಂದತಿಸಂತಸದಿಂದ ||೭೬||

ಎನ್ನ ದೇವತೆ ಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿಯಕ್ಕುಕುಣವೆಂ | ಬುನ್ನ ತವ್ವಹವಬ್ರಹ್ಮವಡ ||
 ಎನ್ನ ಶಿಶುವಿನಂಗಳಕುಂಟೆಂದು ನಿತ್ಯಯ | ವಂಸರೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ||೨೭||
 ಉರುಳಿಟ್ಟಂಜೆಗಲಿಸಿ ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟು | ಪರಿದಾಡುವವಮಯದೊಳು ||
 ಉರುತರಕೋಪವಿ ಕೌಶಂಜಿಯೆಂಬ ನಿ | ಸ್ವರಮಪ್ಪರಕ್ಕಸಿಯೈದಿ ||೨೮||
 ರಾಸಭರೂಪಧರಿಸಿ ಪರಿಪರಿದು ಕ | ಟ್ವಾಸುರವಾಗಿಘೋಷಿಸುತ ||
 ಓಸರಿಸದೆಕಚ್ಚಿ ಕೊಲುವೆನೆನುತ ಬರ | ಲಾಸಿಸುವಂತದಕಂಡು ||೨೯||
 ಭರದಿಂಕಚ್ಚು ವೆನೆಂದು ತೆರೆದತುಟಿ | ಎರಡನರಡುಕರದಿಂದ ||
 ಎರಡುಹಸುಗೆಯುಪ್ಪಂದದಿ ಸರನೆ | ಉರುಕೋಪದಿಂದ ಸೀಳಿದುದು ||೩೦||
 ಸೀಳಿಹಾಕಲೊಡನಾಬಲುರಾಸಭ | ಗೋಳಿಡುತಂದದೃಶ್ಯತೆಯ ||
 ತಾಳಿವೋಗಲು ಕಂಡಚ್ಚರಿಯನು ಗೋ | ಪಾಲರೆಲ್ಲರುಮಾಡಿದರು ||೩೧||
 ಇಂತುರಾಸಭರಾಕ್ಷಸಿಯನುಮರ್ದಿಸಿ | ಸಂತತಮಾಕೇಶವನು ||
 ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡಗೋಪರಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿಂದಾಡುತಮಿರಲು ||೩೨||
 ಪೊಂಗವಡಿಕಸಿಂಗದುಗುರುಡೆವಣಿಗೆಜ್ಜೆ | ಮಾಂಗಾಯಿ ಬಂದಿಬೆಂಜೋಲೆ ||
 ಸಿಂಗಾರಮಾಗಿ ಮತ್ತಾಬಾಲಕೇಶವ | ನಂಗಣಮೊಳಗಾಡುತಿರು ||೩೩||
 ಬೇರುಮೇಲಾಗಿ ಬಲ್ಮರಗಳನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ | ಕೇರಿಕೇರಿಯಮನೆಗಳನು ||
 ಮಾರಿಹೊಕ್ಕಂದದಿ ಮುಂದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು | ಚಾರವನುಪ್ರತೈತಂದು ||೩೪||
 ಪೃಥುಕಿಯೆಂಬಾರಕ್ಕಸಿಯಾಸುರಮಸ್ವ | ರಥರೂಪವಕ್ಕೆಕೊಂಡು ||
 ಮಥಿಸುವೆವೈರಿಯನೆಂದು ಮುನಿದುಮುರ | ಮಥನನಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತರಲು ||೩೫||
 ಇಟ್ಟಿಡೆಯೊಳು ಸಿಲುಕಿದಬಾಲಕೃಷ್ಣನು | ಕಟ್ಟಿವು ಕಟ್ಟಿವೆಂದೆನುತ ||
 ಕಟ್ಟಮ್ಮ ಪದಿಗೋಳಿಡುತಾಗಲಾತುರು | ಪಟ್ಟಿಯಗೋಪಿಯಿರಲು ||೩೬||
 ಕಟ್ಟುಗ್ಗರದೊಳಂತು ಮೇಲ್ವಾಯ್ವಶಕಟನ | ಹಿಟ್ಟಿನಬಂಡಿಯನೊಡೆದು ||
 ನೆಟ್ಟನೆಮುರಿವಂತೆಪದತಳದಿಂದಾ | ದಿಟ್ಟನೊಡೆದುನೂಕಲಾಗ ||೩೭||
 ಅಚ್ಚುಮುರಿದುಮೂಕುಗುಡುಗಿರಿದಾಗುಂಬ | ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಲಾತಕಟ ||
 ಬೆಚ್ಚಿದಂದದಿ ಮಾಯವಾಗಿವೋಗಲು ಕಂ | ಡಚ್ಚರಿಯನುತಾಳರೆಲ್ಲ ||೩೮||
 ಕಕ್ಕನದಿಂಬಂದಾಶಕಟನನೇಲ | ಕಿಕ್ಕಿಬಳಕನುಡಿಗಲಿತು ||
 ಮಕ್ಕಳಮಾಣಿಕಮಾತನ್ನ ಪಾಟಿಯ | ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||೩೯||

ಕರೆವಗೋಪಿಯರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿಯಂಡೆಯ | ಹರಿದುಕೊಂಡಾಹಾಲಸುರಿದು ||
 ಎರಡಿದಿ ತನ್ನೊಡನಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿ | ಗೆರೆದು ಮುಂದಕೆ ಪೋಗುತಿಹನು ||೯೦||
 ಒಡನಾಡುವಮಕ್ಕಳಹೆಗಲನುಮೆಟ್ಟಿ | ಹಿಡಿದುನಿಲಹಿನೊಳಗಿರ್ಪ ||
 ಮಡಕೆಯಬಿಣ್ಣೆಯ ಮೆದ್ದಾ ಸತಿಯರು | ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆನಲೋಡುತಿಹನು ||೯೧||
 ಕಡೆಗೋಲಿಂದ ಬಡಿಯಲದಕಳುಕದೆ | ಹಿಡಿದುಗೋಪಿಯರನುಸೂಂಕಿ ||
 ಕೂಡದೊಳಗಣಮೊಸರನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂರೆ | ಗೊಡುತಿರಲವರಿದೆಯ್ದಿ ||೯೨||
 ಎಲೆಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗನವೆಸೆಯಿಂದೆಮ್ಮ | ಕಲತಿಯ ಮೊಸರುಬದುಕದು ||
 ನೆಲಹಿನಬಿಣ್ಣೆಯುಳಿಯದಾಕಾಪಕಂ | ದಲಪಾಲಾಹಾಳಾಗಿಹೋಯ್ತು ||೯೩||
 ತನ್ನೊಡಲನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಬುದಲ್ಲದೆ | ತನ್ನೊಡವಂದಮಕ್ಕಳಿಗೆ ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಘುಲ್ಲಮೆನುತ ಸೂರೆಗುಡುವುದ | ನಿನ್ನ ಸೈರಿಸುವವರಲ್ಲ ||೯೪||
 ಬೇಡುಬೇಡದೆ ಮೊಲೆಯುಕೊಡು ನಿನ್ನೇ | ಕೇಡಾಳಿಕೇಶವಗನಲು ||
 ಕೂಡಪುದುಬಂದು ಹಸುಳೆಯನೆತ್ತಿ ಮು | ದ್ವಾಡಿಸಿ ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟಳಾಗ ||೯೫||
 ಮತ್ತಿಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ಬಿಣ್ಣೆಯಮುದ್ದಿ | ಯಿತ್ತುಕೆನೆಯಮೆಲ್ಲಗೊಟ್ಟು ||
 ಅತ್ತಿತ್ತಹೋದಡೆ ಹೊದವೈವಗಳುಕ | ರುತ್ತುಮುಸುಕುವುವುನಿನ್ನ ||೯೬||
 ಅನಿತರಿಂದಲಮನೆಯೊಳಗರು ಎಂಬಾ | ಜನನಿಯಮಾತನುಮಾರಿ ||
 ವನಕರಿಕಳನಂದದಿ ಪೊರಮಡೆ ಬಿ | ನ್ನನೆ ಬಗಡುಪಿಡಿದೊಡೆಯ್ತು ||೯೭||
 ಕಲೊ ರಳೊಳುಹಗ್ಗ ವಿಟ್ಟು ಕಾಲನುಕಟ್ಟ | ಲುಶ್ಲಾ ಪದಿಂದದಕಿಳ್ಳು ||
 ಎಲ್ಲಾಜ್ಞರಿವಡುವಂತೆದಸುರರ | ಮಲ್ಲನಂಗಣಕೆ ಒರ್ಪಾಗ ||೯೮||
 ಅರ್ಜುನಿಯಿಂಬ ದೇವತೆಯಾಸುಕುನಾ | ರಾರ್ಜುನನನುಕೋಪದಿಂದ ||
 ನಿರ್ಜೀವನಾಡುವೆನೆಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ | ಗರ್ಜುನತರುಯುಗಮಾಗಿ ||೯೯||
 ಕವಡಿಯನೆಟ್ಟಂದದಿಬೆಳೆದಾಕೇ | ಶವನಲ್ಲಿನಡೆವವೇಳೆಯೊಳು ||
 ಬವನದಾಡೆಗಂತಿರುಂಕಿಬೇಗದಿಕೊ | ಲ್ಲ ವೆನೆಂಬಾಸಮಯದೊಳು ||೧೦೦||
 ಎರಡುತೋಳಿಂದಹಿಗ್ಗಿ ಸುಯತಿಭವದೊಳು | ಕರದಿಂಕಿಳ್ಳೀಡಾಡೆ ||
 ಧರಿಯನಿರ್ವಂತೆಗೋಳಿಡೆತಾಮತ್ತಿಯ | ಮರಮಾಯಮಾಯುಬೇಗದೊಳು ||
 ಈಪರಿಯಾರಕ್ಕ ಸಿಯಬಿಟ್ಟೋಡಿಸಿ | ಗೋಪಾಲಸುತರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಆವೊಳ್ಳುಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳೊಲವಿ | ದಾಪದ್ವನಾಭನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೦೧||

ಹಾಲುಂಡಸೊಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಹರಿದಾಡುವ : ಬಾಲಕರೇಣುವಂದದೊಳು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾತುರುಪಟ್ಟಿಯಂಗಣದೊಳು | ಬಾಲಕೇಶವಬಂದುನಿಲಲು ||೧೦೩||
 ತಾಳಬಂಧನೆಯೆಂಬದೇವತೆಬಂದೊಂದು | ತಾಳತರುವಿನಂವವನು ||
 ತಾಳಿಯಾಕಸ್ಮಿ ಕದಿಂಬೆಳೆದವನನು | ಕಾಲನಾಲಯಕೆಯ್ವಿ ಸುವನು ||೧೦೪||
 ಎಂದುಸುಂಟುರೆಗಾಳಿಗೆಪ್ಪಳುವಪಣ್ಣ | ಏಂದದಿಹಿಡಿಗುಂಡುಗಳ ||
 ಅಂದವಡೆದುಕರೆಯಲುಕುಡಾಗೋ | ಎಂದನುಕಡುಮುನಿಸಿಂದ ||೧೦೫||
 ಎಡಗಾಲೊಳಗೊಡೆಯಲುತಾಳುಮೇಲಾಗಿ | ಕೆಡದುಮುಂದರಿಯದೆಬಂದು ||
 ಕೆಡಿಕನಕಣಕೆನೆಂದುಪಿರಿದುಗೋ | ಕೆಡುತದೃಶ್ಯತೆವೆತ್ತದಿತ್ತು ||೧೦೬||
 ಕೇರಿಕೇರಿಗೆಹೋಗಿಕಣಕಿಸುಕ್ಕುಮಂಡೆ | ಜೋರೆಹೋಪುದುಹೆಟ್ಟಿ ||
 ಹೋರಿಬಳಿಕಗುದ್ದಿಯಾಡುವುದಾಬಾಲ | ನಾರಾಯಣಗದುಲೀಲೆ ||೧೦೭||
 ಮರೆಯೊಳುಬಂದು ಮಕ್ಕಳಗರ್ಭಗವಹಾಲು | ಪರೆಯೆಂದುಬಾಚಿಹಿಡಿಯಲು ||
 ಹೆರನೂಂಕಿಬಳಿಕಕೃಷ್ಣಿಯಿಂದಸುಲವನಾವ | ದುರುದುಂಬಿಯಾಬಾಲವಿಷ್ಣು ||೧೦೮||
 ಕಕ್ಕಸದಿಂದಕಡಿದವೆಪ್ಪಟುವನುಗು | ರಿಕ್ಕುವಹಿಸಿವಪೆಟ್ಟಿವನು ||
 ಚಿಕ್ಕವರುಗಳನ್ನೆರಸೇನುನಿರಿಯೊ | ಮಕ್ಕಳಾಟದೊಳುಮಾಧವನು ||೧೦೯||
 ಬಾಸುಳ್ಳೆವೃಂತ್ಯುಡಿದತಡೆಗಾಲ್ವಿಯು | ಒಸೆರಿಸದೆಕೆಡಹವನು ||
 ಗಾಸಿಮಾಡುವನುಮಕ್ಕಳನೇನುಕೆಡಿಕನೊ | ಕೂನಾಟದೊಳುಕೇಶವನು ||೧೧೦||
 ಈಪರಿಯೆಂಪರಿಮರೆಯಾಡುತಾಬಾಲ | ಗೋಪಾಲನಿರಲೊಂದುದಿವಸ ||
 ಕೋಪದಿಕೇಸರಿಯೆಂಬದೇವತೆಮ | ತ್ತಾವಳ್ಳಿಗಿರದೆಯ್ಯಂದು ||೧೧೧||
 ತುರಗವೂಪವನಾಂತು ತುರುಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ | ಬರನೊದೆದರೆಬರಕಚ್ಚಿ ||
 ಅರೆಬರಲುರವುಟದಿಂಕೊಲುತಾ ಚಾರಿ | ವರಿದಾಡಿವೋಗುತಿರಲಾಗಿ ||೧೧೨||
 ಬಿಚ್ಚಿಗೋವಳರಲ್ಲ ಮನೆಯಕದಂಗಳ | ಹೊಚ್ಚಿ ಕೊಳಲುಸಡೆತಂದು ||
 ನಿಜ್ಜಟಗಲಿ ನೀಲವರ್ಣನೆಡೆಗಿಬಂದು | ಕಚ್ಚುವೆನೆಂದುಕೋಪದೊಳು ||೧೧೩||
 ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟುಬಾಯನುಕಂಡುಭರದಿ ಕ | ರುತ್ತುತಿವಿದಕರತಾಪಿ ||
 ನೆತ್ತಿಯೊಳಗೆ ಮೂಡಲಾಕುದುರೆಗೆ ಕಿವಿ | ಮತ್ತೊಂದುಮೂಡಿದಂತಾಯ್ತು ||
 ಅಂತಾದಮೊಗಮಹಿದು ಕಡುಮಿಕೋ | ಪಾಂತಕನದಿರದೆ ಸೀಳಿ ||
 ಪಿಂತುಮುಂತಾಗುವಂದದಿ ಹಾಕಲಾಜೀವಿ | ತಾಂತಮೊಳಾತುರಂಗಮದ||೧೧೪||

ಕಡುನಿಡಿದಪ್ಪಾಬಾಲವಕಿತ್ತು ತ | ನೋಡನಾಡುವಗೋವಳರು ||
 ಬಿಡದೊಡುವಕೋಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡೆ ಕಡು | ಸಡಗರವೆಯ್ವಿದರಿಲ್ಲ ||೧೧೬||
 ಒಡನಾಡುವ ಗೋಪನಂದನರನುಕೂಡಿ | ಹಿಡಿದವಡಿಕಹಿಟ್ಟುಲಗ್ಗೆ ||
 ಸಡುಗುಡುವೊದಲಾದ ಮಕ್ಕಳಾಟವಕಡು | ಸಡಗರದಿಂದಾಡುತಿಹನು ||೧೧೭||
 ಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲರನೊಡಗೊಂಡು ಮನೆಮನೆ | ಹೊಕ್ಕು ಹಾಲುಬೆಣ್ಣೆಮೊಸರ ||
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಮೊರೆಯಾಡುವುದನುಕಂ | ಡಕ್ಕರಿದಾಗೋಪಿಯರು ||೧೧೮||
 ಮೊರೆಯಿಡೆಕೇಳಿಯಶೋದೆಕ್ಕಪ್ಪನಕರೆ | ಬೆರಕದಿ ಬಿಗಿಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ ||
 ತುರವಕಾವುದನು ಕಶಿಯಬೇಕು ಮಗನೇನೀ | ಪೊರವಡುಸಡಗರದಿಂದ ||೧೧೯||
 ಎಂದುಕಲಸುಗೂಳಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಾಗೋಪಿ | ಯೊಂದೊರಗಿಯಮಕ್ಕಳನು ||
 ಒಂದಾಗಿಕೂಡಿಕೊಟ್ಟುತುರುಗಳಕಾಯ | ಲೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಕಳುಹಿದಳು ||೧೨೦||
 ಕಳುಹುಲುಬಂದು ತುಮವನೊಂದು ಬಿಟ್ಟದ | ಕೆಳಗಣಕಾಡೊಳಹೊಕ್ಕು ||
 ಬಲಯುತನಾಬಾಲಗೋಪಾಲನಾಗೋ | ವಳರುಸಹಿತಮೋಯಿಸುವನು ||೧೨೧||
 ಹರಿಸದಿಂದಾಬಾಲಹರಿಕೊಳಲೊಡುವ | ಸರಗೇಳಿ ವೈರವತೊರೆದು ||
 ಕರಿಹರವಸುಹುಲಿಫಣಿಪರ್ದುಗಳುಕೂಡಿ | ಯುರುಮುದದಿಂಕೇಳುತಿಹವು ||೧೨೨||
 ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳನುಹಿಡಿದು ಗೋಣ್ಮರಿಗೊಂ | ಪಾಡುವಮಕ್ಕಳಬಾಯ್ಗೆ ||
 ಆಡಕರೆವತೆರದಿಂದ ಕರೆವುತಳ್ಳಿ | ಮಾಡುವನಾಕೇಶವನು ||೧೨೩||
 ಬೇಕೆಂದುಗುಹೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ಹೆಬ್ಬಲಿಗಳ | ನೆಕ್ಕಲುಗಳುತಪ್ಪವೆಂದು ||
 ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳನು ಹಿಡಿವನೇನುಸತ್ತನೊ | ಚಿಕ್ಕಂದಿನೊಳುಕೇಶವನು ||೧೨೪||
 ಈಸಲಿಯಂತುರುಗಳಮೋಯಿ ಸುತಿರ | ಲಾಪದಮೊಳಗಾಯೆಡೆಗೆ ||
 ಆ ಪೂತಿಸಿಮೊದಲಾದರಕ್ಕಸಿಯರು | ಕೋಪಮೊದಲನಡೆತಂದು ||೧೨೫||
 ಹರೆಯದಮುಗಿಲಡಗದಮಿಂಚಳಿಯದ | ಸರಧನುಭಟಿಭಟಿಲಿಂಬ ||
 ಸರವಡಗದಸಿಡಿಲೇಳತಗ್ಗದಸುಂ | ಟುರೆಗಳನೊಡ್ಡಿ ದರಾಗ ||೧೨೬||
 ಸುರನದಿಪರಿವೊಡಾಧಾರವಕಾಣದೆ | ಮರುತವಾರ್ಗದಿನೀಧರೆಗೆ ||
 ಸುಂದವುದೊಯೆನಲೆಡನಿಡವಿಲ್ಲದೆ | ಸುರಿದುದಂದಿನಬಲುನೃಪ್ಪಿ ||೧೨೭||
 ಪೊಡೆವಸಿಡಿಲನದಿರದೆಪೊಡೆಸೆಂಡನು | ಪೊಡೆವಂತಾವನವಾಲಿ ||
 ಪಿಡಿದಗೋವಳಗೋಲಿನುಗ್ಗುನುರಿಮಾಡಿ | ಪಡೆದನದೇನುಬಿಟ್ಟದನೊ ||೧೨೮||

ಸುರಿವಾಲಿವರಲೆಲ್ಲವುಬಲುವಜ್ರದ | ಹರಲಂತಿರಾಗೆಗೋವಳರು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಬೆದರಿತಾ ಗೋವರ್ಧನ | ಗಿರಿವರಕಾಗಿಯೋಡಿದರು ||೧೨೯||
 ಅದುತಾನೊಂದೇಶಿಲೆಯವೃದ್ಧರಿಂ | ದದರೊಳುಗವಿಕೊಡೆಗಲ್ಲು ||
 ಹುದುಗಿಬೆಳೆದಮರನ್ನಿವಾದುದರಿಂ | ದದುರಿಸಂಕಟಗೊಳುತಿರಲು ||೧೩೦||
 ಆಸಮಯದೊಳಜ್ಞತನಾಬಳಿಗೆಯ್ತಿ | ಯೋಸರಿಸದೆಯಾಗಿರಿಯು ||
 ಕೇಸಡಿಯಿಂಬುಡದೊತ್ತಿಯೊದೆದುವಸು | ಧಾಸಂಧಿಯಪತ್ತುವಿಡಿಸಿ ||೧೩೧||
 ಕರಮನದರಕೆಲದೊಳಗಿಕ್ಕಿಹಿಗ್ಗಿಸಿ | ಭರದಿಂತಾನೊಳಪೊಕ್ಕು ||
 ಉರಬಾಹುದಂಡದಿಂದಾಗೋವರ್ಧನ | ಗಿರಿಯನುಮೇಲಕೆತ್ತಿದನು ||೧೩೨||
 ಹರಿಸದಿಂದಾಂಗ್ರಾಣಿಯನೆತ್ತುವ | ಪರಿಯೆನೆಪದ್ಮೋದರನು ||
 ಉರುತರಮವೃದ್ಧಿಧರವನುವಾಮು | ಕರದಿಂಬುಡದೆತ್ತಿದನು ||೧೩೩||
 ಲೀಲಾವಾತ್ರದಿಗಿಳಿಯನೆತ್ತಿದಗೋ | ಪಾಲನಹಸ್ತಮೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಭೂಲಲಸಗೆಪಿಡಿದಾಸತ್ತಿಗೆಯಹರಿ | ನೀಲದಕಾಂವಿಡುಬಂತೆ ||೧೩೪||
 ಹುಬೆಡಗೈಯೆಂಬಪಂಚಫಣೀರಗ | ನಿರದಾಳಾಧರವೆಂಬ ||
 ಧರಿಯಹೊರಲುಕಂಡು ಬೇಸರಿಸುವೆವೆಂದು | ಭರದಿಂದಾದೇವತೆಯರು ||೧೩೫||
 ಇರದೇಳುದಿನಕಲ್ಲಮಳೆಯಬಲ್ಲುಂಡಿನ | ಸರಿಯಪಾಸರೆಯುತಂದಲನು ||
 ಪಿರಿಯಸರಿಯನೋನೆಯನುಸುರಿದರುಪಗ | ಲಿರುಳೆನ್ನದತಿಕೋಪದಿಂದ ||೧೩೬||
 ಮತ್ತದಕ್ಕಿಸುಬೇಸರದಿಳುಹದೆ ಪುರು | ಪೋತ್ತಮನಾಪರ್ವತವನು ||
 ಎತ್ತಿರೆಕಂಡಸುರಿಯರು ತಾವೇಬೇ | ಸತ್ತಿವನಮಗೆಬಲ್ಲಿದನು ||೧೩೭||
 ನಾವಿವನನುಕೊಲ್ವೆವೆಂಬುದಜ್ಞತೆಯೆಂದು | ದೇವತೆಗಳುಬಿಟ್ಟುಪೋಗಿ ||
 ದೇವದಂಡುಭಿವೊಳಗಿದುದಾಗಸದಿಂದ | ಪೂವಿನಮಳೆಸೂಸಿದುದು ||೧೩೮||
 ಆವಸುಧಾಧರದಡಿಯೊಳುನಿಂದಿದರ್ | ಗೋವಿನಗೊಂದಣಗಳನು ||
 ಗೋವಳರುಗಳನುಪೊರಮಡಿಸಿದನಾ | ಭೂವಲಯುಕೆಲೆಲಿಯಿಂದ ||೧೩೯||
 ಎಸ್ರಸ್ಮರಿವುನಿಕ್ಕುರುಂಬಸಜ್ಜನಮುಖ | ದಾಶ್ರಯನಾಕೇಶವನು ||
 ಎಶ್ವತಮಪ್ರಭೂಧರಮನಿಳಾತಳ | ಕಶ್ರಮದಿಂದಿಳುಹಿದನು ||೧೪೦||
 ಆನಾಡುಬೀಡೆಲ್ಲವು ಬಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ | ನೀನೇನೆದೈವವೆಂದು ||
 ನಾನಾಸರಿಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಾಡಿದು | ದಾನಂದದಿಂದಾಹರಿಯು ||೧೪೧||

ಅತಿಬಲಯುತನಿವನಾರಾರದೇಸೆಯಿಂ | ಚ್ಯುತಮವ್ವುದಿಲ್ಲೆಂದೊಸೆದು ||
 ಕ್ಷಿತಿತಳಮೆಲ್ಲಕೊಂಡಾಡಿಯವಗೆಯ | ಚ್ಯುತನಾಮವನಿಟ್ಟರೊಸೆದು ||೧೪೨||
 ಅಹವಲಂಪಟನತಿಶಕ್ತಿಸಂಯುತ | ಬಾಹುಭುವನಭುಂಭುಕನು ||
 ಶ್ರೀಹರಿಕಣ್ಣೆಸೆದನುಸತ್ಯವಿಚಿತ್ತ | ಗೇಹವಾಣೀಕೃದೀಪಕನು ||೧೪೩||
 ಇದು ಜಿನವದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುಪದಿನೈದಾಶ್ವಾಸ ||೧೪೪||

ಹದಿನೈದನೆಯ ನಂದಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧೬. ಕೆಂಸವೆಧನೆಂದಿ

ಅಂಗಜವಿಜಯಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯಧಿಪಧು | ಜಂಗೀಶವಂದಿತಚರಣ ||
 ಮಂಗುಮೂರ್ತಿನೇವಿತಾನಪದಯುಗ | ಲಂಗಳಿಗೊಲಿದೆರಗುವೆನು ||೧||
 ನಂದನ ನಂದನನತಿಬಲನೆಂಬುದ | ನಂದುದೇವಕಿದೇವಿಕೇಳಿ ||
 ನಂದನದೊಳುಸೋಗಿಮುಗಿಲದನಿಗೆಯಾ | ನಂದಿಪಂದದಿನಲವೇರಿ ||೨||
 ಸುತವದನಾಳೋಕನೋತ್ಸುಕತೆಯಿನಾ | ಪತಿಯೊಳುಬಲರಾಮನೊಳು ||
 ಅತಿಗುಪ್ತದಿಂದರುಪಿದೊಡಾಕಾರ್ಯಕೆ | ಹಿತಮಾಗಿನಿಬಸನಿಸುತ ||೩||
 ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಯನಾದೇವಕಿ | ಪ್ರೇಮದಿವಾಡಬೇಕೆಂದು ||
 ಆಪ್ತಪಾಲಕರಾತುರುಪಟ್ಟಿಗೆ | ಸಾಮವಿಲ್ಲದೆವೋದರಾಗ ||೪||
 ನಂದಗೋಪನನುಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸುದತಿಯ | ರೊಂದಾಗಿ ನಾಳಿಯುದಯಕೆ ||
 ಬಂದುವೊಡೆಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆನೆ ಮನ | ದಂದು ಮನೆಗೆಬರಲತ್ತ ||೫||
 ಉತ್ತಮವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯೊಳು ಶಾಲ್ಮಲಿ | ದತ್ತಿಯಪಿತನದಾಯಾದ ||
 ಮತ್ತಾವಸುದೇವಸುತನದೆಯಿನಾ | ಪತ್ತುಂಟುತನಗೆಂಬುದನು ||೬||
 ಮೊದಲುಬಲ್ಲವನಾಗಿಶಕುನಿಗರಿಂದಾ | ಅಧಃಪದ್ಧತಾಣವನು ||
 ಪದೆದುತಿಳಿದು ತನ್ನ ರಿಷ್ಟನೆಯೋರ್ವನ | ಗೃಹಕಲಿಬಚರನಕರೆದು ||೭||
 ಅರಿಕೆವಡೆದ ಮಧುರಿಯೊಳುರಂಜಿಸುವಾ | ತುರುಪಟ್ಟಿಯನಂದಸುತನ ||
 ತರಿದಿಕ್ಕಿಬರೆಯೇಳಿಕಳುಹಿದೊಡವನಾ | ಎರವೆಸಿದಿಂದೆಯ್ಯಂದು ||೮||
 ಕಟ್ಟುಗ್ರಮಪ್ಪವೃಷಭನಾಕಾರವ | ತೊಟ್ಟುಗೋಪಾಲರೈಲರನು ||
 ಅಟ್ಟಿಕೊಲುತಬರ್ಪ ಕೋಲಾಹಲವನು | ದಿಟ್ಟನಾರಾಯಣನರಿದು ||೯||
 ಇದಿವರ್ಗಾ ಕಡೆಗಾಲದರುದ್ರನೇರುವ | ಗೃಹಗೂಳಿಯೆಂಬಂದದೊಳು ||
 ಬದಗಿಬಸು ಪೃಷ್ಠನಕಂಡುನಡೆದು ಬಂ | ದದರಕೊಂಬೆರಡನುಸಿದಿದು ||೧೦||
 ನೆಲಕನೆಗೆ ಲುಗೋಳಿಟ್ಟಾಗೂಳಿ | ಕಲಿಯುಕ್ತೆಯಿಂಹತಮಾಗಿ ||
 ನಲಿಯೆ : : : : : ರೈಲರಾಸಮಯದೊಳಾ | ನೆಲೆಯುದದುಮಾಯಮಾಯು ||೧೧||

ಈಪರಿಯಿಂದ ವೃಷಭರಾಕ್ಷ ಸನನಂ | ದಾಪದ್ತನಾಭನುಕೊಲಲು ||
 ಗೋಪವಲ್ಲಭನತಿಮುದದಿಂದಿರೆ ಮ | ತ್ತಾಪಗಲಿನ ಮರುದಿವಸ ||೧೨||
 ದೇವತೆಯಾವಾಸದೊಳಿಡದೇವಕಿ | ಯಾವಸುದೇವನಿರ್ದೇಗೆ ||
 ಆವಿಷ್ಟು ವಾಗೋಪಿಯಾಗೋಪರೊಡಗೂಡಿ | ತೀವಿವಿವಿಭವದಿಂದೆಯ್ವೆ ||೧೩||
 ಬಳಿಕಾ ಕೃಷ್ಣ ಯಕ್ಷಿ ಯನೋಂಪಿಯನು ಕ | ಳೊಳಿಪಂತೆ ದೇವಕಿದೇವ ||
 ಶಕುವದೆನಾಡಿಯತ್ಯಂತಸಂತೋಷಮ | ತಳಿದಾನಂದಗೋಪನನು ||೧೪||
 ಕರೆದುಡಗೊಟ್ಟು ಮತ್ತಾಗೋಪಿಗೆ ಪಲ | ಪರಲಿವಿಭೂಷಣಮಿತ್ತು ||
 ಮುರವೈರಿಯವರಕೆಲದೊಳಿರಲಿವನಾರ | ವರಸುತನೆಂದುಕೇಳಿದನು ||೧೫||
 ಕೇಳಲವರುತಮ್ಮತನ ಜಾತನಿವನೆಂದು | ಪೇಳಲು ಕರೆದುಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾಮಾತಾಪಿತೃವಗ್ರಹ | ರಾಲೋಕನವಮಾಡಿದರು ||೧೬||
 ಬೆನ್ನ ತಡವಿನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಬಲ್ಲಿದನೆಂ | ದುನ್ನತಮಪ್ಪನೇಹದೊಳು ||
 ರನ್ನ ದೊಡವು ಬಹುಚಿತ್ತಾಂಬರದಿಂ | ಚೆನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಸಿಂಗರವ ||೧೭||
 ಬಳಿಕನುರಾಗದಿ ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಂ | ದೆಳೆವರೆಯದಕೇಶವನ ||
 ಲುನಾಮಣಿಯಮರ್ದಪ್ಪಿಯಾನಂದಾಶ್ರ | ಗಳೊಳಾಪ್ಯವನುತೊಳೆದಳು ||೧೮||
 ಅನಿತರೊಳಾನಂದನಾನಂದಗೋಪಿಯು | ರನುರಾಗದಿಂವಸದೇವ ||
 ವನಬಲೋಚನೆ ದೇವಕಿದೇವಿಯಾಜನ | ನನುತನುಬಲದೇವರಿಗೆ ||೧೯||
 ಮತ್ತಾಹರಿಹೀರಲು ಪೂತಿನಿ ಮೊಲೆ | ಯಿತ್ತಾಗಲಾನಂಜುಗೂಡಿ ||
 ನೆತ್ತರೊಗಲು ಕೆಂಪುಕರುಕೂಡಿದ ವಿಷ | ವೃತ್ತಿಕೆಯೆಂಬಭೂಮಿಯನು ||೨೦||
 ಮುರರಿಪುಮುರಿದಕಾಕನಕೆನ್ನೆತ್ತರು | ಸುರಿದಲ್ಲಿಯಾವಾಗನೋಡೆ ||
 ಇರದೆಕಾಗೆಗಳು ಪಾರಲುಕಾಕಗರ್ಭಿಯೆಂ | ಬುರುಧೀಕರಧರಣಿಯನು ||೨೧||
 ಶಕಟನನಾವಿಷ್ಟು ವೊಡೆಯಲುಪಾತಾ | ಕಕತೂತುಗೊರೆಯಲಂತಲ್ಲಿ ||
 ಶಕಟಚ್ಛಾಯೆದೋರುತರ್ಫಿತಿಮಾಡುವ | ಶಕಟಬಲದ್ವಾರವನು ||೨೨||
 ವಸಮಾಲಿಕಿತ್ತಮತ್ತಿಯಮರಗಳಮೂಲ | ದನಿತುಕೊರೆದಕುಳಿಯೊಳಗೆ ||
 ಏನಿತುಮಣ್ಣು ನುತಂದುಹೊಯ್ದಡೆಹೂಳದ | ಜುಫನಗರ್ತವೆಂಬಕುಂಡವನು ||೨೩||
 ಸಿರಿಯೆರೆಯನುಸೀಳಿದಾಕಿತೋರನಬಾಯೊ | ಳಿರದರುಣೋದಕಸುರಿದ ||
 ಧರೆಯೊಳುಕುದುರೆಯಮುಖಮಾಗತೋರುವ | ತುರಗವದನಮೆಂಬನೆಲನ ||೨೪||

ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಕೆಡಹಿದ ತಾಳವೃಕ್ಷದ | ಮೂಲದ ನಿತ್ಯಧರೆಯೊಳಗೆ ||
 ಆಲೋಕಿಸತಾಳಫಲಪಣಿದಾಗುವ | ತಾಳಗರ್ತಮುನೆಯಬಿಲವೆ ||೨೫||
 ದೋರ್ದಂಡದಿಂದ ಬಾಲಗೋಪನವೃತ್ತಿಗಳು | ಗರ್ದಭಸುರುಗಳಂತೆ ||
 ಗಾರ್ದಭನಂತಾನಾಗಲರುಚುತಿರ್ಪ | ಗರ್ದಭರವಮೆಂಬಿಲೆಯು ||೨೬||
 ಓವದೆಯಾದೇವತೆಗಳೇಳುತ್ತಾ ಸರ | ತೀವಿಸುವ ಕ್ಲಮಗಳಿಗೆ ||
 ಆನಿಷ್ಟವೆತ್ತಿಯೆಡದಕ್ಕೈಯೊಳಗಾಂತ | ಗೋವರ್ಧನಮೆಂಬಿಲೆಯು ||೨೭||
 ಅಂದವಡೆದು ಶೋರುತಬರಲತ್ತಾ | ನಂದದಿನಾನ್ಯಪವರತು ||
 ನಂದಗೋಪನಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ವನೇಗಿಪೋಪ | ವಂದೆಯು ವದಾರಿಯೊಳು ||೨೮||
 ವಸುಧೆಯನಾಗಗನಕೇಳಿಲುಕೊಟ್ಟಂತಿ | ರೆಸಕವಡೆದು ದೊಂದಿಲೆಯು ||
 ಅಸಮವರಾಕ್ರಮಿಯಾಯೇಕಕುಂಡಲ | ನಸದೃಶಘಟಬಲದಿಂದ ||೨೯||
 ಒತ್ತಿಯುಣೆದು ಧೂತಳಕಿರದುರಳಿಸಿ | ಕಿತ್ತುಚೆಂಡನುಹಾಕುವಂತೆ ||
 ಮತ್ತೊಂದವಕಡೆಗೆಹಾಕಲು ಪೂವಃಕಳಕೆ | ಯಿತ್ತುನಭೋವಾಗದಿಂದ ||೩೦||
 ಅದನುಕಂಡಾಮಾತಾಪಿತೃಗಳುಸು | ಮದವೇರಿನುಧುರಾಪುರಗೆ ||
 ಪದುವದಿಸೆಯ್ದಿ ಸುಖದೊಳಿರಲತ್ತ | ವಿದಿತದಿವ್ಯಾಧರಗಿರಿಯು ||೩೧||
 ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದೊಳಿರಿ | ಮಧನಸುಕೇತುವೆಂಬೋರ್ವ ||
 ವೃಥುವಿಸಾಲಕಗಾಸ್ತ್ರಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂಬೋರ್ವ | ವೃಥುನಿತನೆಗೆಜನಿಸಿದಳು ||೩೨||
 ಕಂಜವದನೇತೃಭಾಮೆಯೆಂಬೋರ್ವಳು | ರಂಜಿಸಕಲೆಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಹೊಂಜೆಹೊಗರಹಡೆವತೆರದಿಂದೇ | ರಂಜವ್ವನಮೆಯ್ದಿದಳು ||೩೩||
 ಅವರಯ್ಯನಾಖೇಚರನೊಂದಾಸೊಂದು | ದಿನದೊಳು ತನ್ನತನುಜೆಯು ||
 ಭುವನಾತಿಶಯಮವ್ವದೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸು | ಭುಸುವ ಸಡಗರವಿಂದ ||೩೪||
 ತರುಣಿಗವರನೆಂತಪ್ಪನಾಗುವನೆ | ದಿರದೆಸಂಭವಿಸೆಂಬೋರ್ವ ||
 ಸುರುಚಿರಯೋಧನಯುತ ಶಕುನಿಗನೊಳ | ಗೋರೆಯಲಿತವನುಸುರಿದನು ||೩೫||
 ಮಾನನಿಧಿಯೆನ್ನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೊಳ್ಳಿದಿ | ನಾಗಶಯ್ಯೆಯನೊಲಿದೇರಿ ||
 ಭೂಕುತಮಪ್ಪೀಶಾರ್ಜಯನೇರಿಸಿ | ಈ ನವಶುಖವಾದಿದನೆ ||೩೬||
 ಭರತಾವನಿಗಧಿಪತಿಯಕ್ಕುಮವನೇ | ಯರಸೇಳನ್ನ ನಂದನೆಗೆ ||
 ನಿರುತಮಾಗಿವಲ್ಲಭನಕ್ಕುಮನೆಕಂಡು | ಹರುಷದಿನಾಖೇಚರನು ||೩೭||

ಭವತದವಸುಗಳೊಳಗೆ =ಂಪನೇಯುರು | ತರವಿಕ್ರಮಯುತನೆಂದು ||
 ಪಿರಿದು ವಿಚಾರಿಸಿಯವನಿಷ್ಟಮಧುರಾ | ಪುರಕಾವ್ಯವಸ್ತುವನು ||೩೮||
 ಚರರಕ್ತೆಯಿಂದ ಕಳುಹಲುತ್ತವರತಿ | ಭರದಿಂದಾಪುರವರದ ||
 ಹೊರೆಯನಂದನದ ಮಹಾಪೂತಚಿನಮಂ | ದಿರದಮಂಟಪಕಿರದೆಯ್ವಿ ||೩೯||
 ಭೂವರಕ ಸಗರುಪೆಯವನಂದಾ | ದೈವಜ್ಞನಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಅವಸ್ತುವಾವನಿಗೆ ವಶಮವನೇ | ಶ್ರೀವಧುವಿಗೆ ವರನಹನು ||೪೦||
 ನಿನಗಹಿತವುಮವನಿಂದೆನೆಶಂಕಿಸಿ | ಮನದೊಳು ಬಳಿಕಾಕಂಪ ||
 ಎನುತಮಪ್ಪೀವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾಧಿಸಿದರ್ಗೆ | ಯನಿತು ಬೇಡಿದುದಕೊಡುವೆನು ||೪೧||
 ಎಂದುಡಂಗುರವನೆಲ್ಲೆ ಚೆಯೊಳು ಹೊಯಿಸಿದೊ | ಡಂದಾತುರುವಟ್ಟಿಯೊಳು ||
 ನಂದನ ನಂದನನಿದನು ಸಾಧಪನಾ | ನೆಂದುನಿಲಿಸೆಘೋಷನೆಯು ||೪೨||
 ಆವಾರತೆಯನೊಲಗದೊಳಗಿದರ್ ಕಂ | ಸಾವನಿವಾಲಕಗೊರೆಯೆ ||
 ಆ ಒಲಗದೊಳಗಿದರಿಂತೆಂದರು | ಭೂವಿಶ್ವತವಿಷ್ಟವಿರವ ||೪೩||
 ಮೊಲೆಯುಂಬಕಾಲಮೊದಲು ತಿನ್ನ ಕೊಂಬಂದ | ಒಲಯುತದೇವತೆಗಳನು ||
 ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಬಳಿಕಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನು | ಚಲಿಸದೆಚಾಳಿಸಿದವನು ||೪೪||
 ಮುಳಿದೊಡೆನೆಲನನಾಗಸಕಾನಭವನು | ಇಳಿಗೆತರ್ವಾಬಲಯುತಗೆ ||
 ತಿಳಿಯಲಿದೇನುಗಹನಮೆಂದು ನುಡಿದವ | ರೊಳಗಾಕಂಪನಿಂದೆ ||೪೫||
 ನಾಳೆಯದನು ಕಾಣಲಕ್ಕುಮೆಂದಾವಸ್ತು | ಪಾಲಕರುಗಳನು ಕರೆಸಿ ||
 ಮೇಳೈಸಿ ನಿಮ್ಮವಸ್ತುವನುದಯುಕ್ತಂದು | ಪೇಳಿದೊಡಾಖೇಚರರು ||೪೬||
 ಆಮರುದಿನದ ದಯದೊಳಂತವನು ಸು | ಪ್ರೇಮದಿನಚ್ಚನೆಗೈದು ||
 ಸಾಮಂತರರುಮಕ್ಕಳುಸಹಿತಾಕಂಪ | ಭೂಮಿಾಶನಲ್ಲಿಗೈದಿದನು ||೪೭||
 ಆ ಸುರತರಮಪ್ಪಾಶಯನದಚಂಡ | ವಾಸುಕಿವಿಷದುಸುರ್ವೋಯ್ಯೆ ||
 ಕೇಸರಿ ಭವಿಭವಿಲನೆ ಕಂಡಡಕೆ ಸ | ಭಾಸದರೆಲ್ಲಕುಕ್ಕಿದರು ||೪೮||
 ಆಸಮಯದೊಳಂಬುಜೋದರನಾಬಳಿ | ಗೋಸರಿಸದೆನೆಡೆತಂದು ||
 ಕೇಸರಿಯಿಂದ ಭರದಿಮೆಟ್ಟಿ ಯೇರಿದ | ನಾಸರ್ವಶಯ್ಯೆಯನಂದು ||೪೯||
 ರಾಜೇವೋದರನಂಗದೀಧಿತಿಫಣಿ | ರಾಜತಟ್ಟದೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ರಾಜಮಂಡಲದನಡುವೆ ನೆರೆಕಾಣಿಸಿ | ರಾಜಪಚಿಸ್ತದಂದಮೊಳು ||೫೦||

ಮತ್ತಮಗುವಿ ಸುವಾಶಾರ್ಜುನಾ | ಉತ್ತಮಸತ್ತ್ವನುಂಗುಟದಿ ||
 ಒತ್ತಿತಿರುವನೇರಿಸುರಧನುವನು | ಹೊತ್ತಕಾವರ್ಗಿಲಂತೆಸೆದನು ||೫೧||
 ಕಂಬುವನೂದುವೆನೆಂದು ಕರ್ಚಿದಕಮ | ಲಾಂಬಕನಾಸ್ಯವೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ತುಂಬುವೆರೆಯನೋವದೆ ಕಚ್ಚಿದರಾಹು | ಬಿಂಬುದೆಂಬಂದಮೊಳು ||೫೨||
 ಆ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮನತಿಭರದಿಂಪಿಡಿ | ದಾಪೀತಾಂಬರನೂದೆ ||
 ಆಸತ್ತುದಿಗ್ವಿಸರಂಗಳೊಳಗೆ ತಾ | ನೇಪೂರಿಸಿತಾರವನು ||೫೩||
 ಏರಿಭುಜಂಗಶಯ್ಯೆಯನಾಶಾರ್ಜುನ | ನೇರಿಸಿಯಾಶಂಖವನು ||
 ಹಾರಲೂದಿದ ಹರಿಯನುಕಂಡುಕಂಸಗೆ | ಎರಿಟ್ಟಿಗೊಂಡಂತಾಯ್ತು ||೫೪||
 ಆವಸ್ತುಗಳನುರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಪಾರ್ಥಯಕ್ಷ | ದೇವತೆಗಳು ಸಂತಸದಿ ||
 ಆವಾಸುಪೇವನವೂಜಿಸಿ ಒಳಿಕನಾ | ನಾವಿಧದಿಂವೊಗಳಿದರು ||೫೫||
 ಮತ್ತಾತುರುಪಟ್ಟಿಗಾಹರಿವೋಗೆ ಕ | ರುತ್ತಾಕಂಸನಂದವನ ||
 ಎತ್ತರವನುಕಂಡುಕೊಲಿಸಬೊಕವನನ | ಸುತ್ತ ಮನದೊಳೆಣಿಸಿದನು ||೫೬||
 ಅವನಮುನಿಸನಿರಿದಂಬಲಭದ್ರನು | ತವಕದಿ ತುರುಪಟ್ಟಿಗೈದಿ ||
 ಸವಿನಯದಿಂದನ್ನತಮ್ಮನಚ್ಚುತನೊಳ | ಗವಿರತಕೂಡಿರಲಿತ್ತು ||೫೭||
 ಕಾಳಿಂದಿಯಮಡುವಿನಕವಲವತರ | ಹೇಳಿನಂದಗೋವಳಗೆ ||
 ಆಳನಿರದೆಕಂಸನಟ್ಟಲಂತದನವ | ಕೇಳಿಚಿಂತೆಯೊಳಿರತಿರಲು ||೫೮||
 ಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆಂದಾಹರಿಕೇಳಿದೊ | ಡಿಂತೆಂದನೆಲೆತನುಜಾತ ||
 ಅಂತಿಂತೆನಲೇಕಂತಕನಾಲಯ | ದಂತೆಯಗುವಿಸುತಿರ್ಪ ||೫೯||
 ಜಗುನಯಮಡುವಿನೊಳೊಂದು ಹೇಮಾಂಬುಜ | ವೊಗೆದಿದೆಯದನುಕಾದಿರ್ಪ ||
 ಏಗಡವಿಷೋರಗಗಳಕಿಯದಕೆತುಂಬಿ | ಮೊಗವಿಕ್ಕವದತರಹೇಳಿ ||೬೦||
 ಅರಸೆನ್ನ ಬಳಿಗಾಳನಟ್ಟಿದನದರಿಂ | ಪಿರಿದಪ್ಪ ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತನಲು ||
 ಹರಿಯೆಂದನೆಲೆತಂದೆಯೊಳ್ಳೆಯಕಾಸಿನ | ಸರಸಿಜವನುತಹುದಕ್ಕು ||೬೧||
 ಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆನುತಾತನ್ನಣೆಯ ಗೋಪ | ಸಂತತಿಯನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಡುವಿಗೆ | ಸಂತಸದಿಂದೆಯ್ಪಿದನು ||೬೨||
 ಸಾಸಿರೆಸಳಕಂಜಮನಾಮಡುಹೊಕ್ಕು | ಸಾಸಿಗನಲ್ಲಿಂದಕೀಳಿ ||
 ಓಸರಿಸದೆಯದನೊನೆಡು ರಕ್ಷಿಸುವಾ | ವಾಸುಗಿಕೆಕ್ಕಳಗಿರಲಿ ||೬೩||

ಅರೆವೆಡೆಗೊಂಡು ಭುಗಿಲ್ಬುಗಿಲೆನುತಕೇ | ಸುರಿವೆರಸಿದಗರಳವನು ||
 ಭರದಿಂದುಗುಳುತ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದಾಕರಿ | ಯುರಗನಕಂಡು ಕೇಶವನು || ೬೪||
 ಎಡದಕ್ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತದರ ಹೆಡೆಯಹಿಡಿ | ದೊಡನೊಡನಮು ಕೈಯಸುತ್ತೆ ||
 ಕಡುನೇಹದಿಂದಾನುವಿನನಾಗರ | ಪಡಿಯಾಗಿ ಪಿರಿದುರಾಜಿಸಿತು || ೬೫||
 ಮತ್ತಾಕೈಯಿಂದಾತಲೆಯನು ಪಿಡಿ | ದೊತ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿಕಾಳಿಂಗನನು ||
 ಮೊತ್ತದಗೋಪರು ಕೊಂಡಾಡಲಾವುರು | ಷೋತ್ತಮನಲ್ಲಿಗೈತಂದು || ೬೬||
 ಬಂದುಕೈಯೊಳು ಕಾಣಜನಕುಜವನು ಮ | ತೊಂದುಕೈಯೊಳು ಕಾಳಿಂಗನನು ||
 ತಂದಾಂದಗೆರೀಪನ ಕೈಯಕೊಡಲಾ | ನಂದದಿನಂತವು ಸಹಿತ || ೬೭||
 ಒಂದಾಕಂಸಗೊಪ್ಪಿಸೆಕಂಡುಕಡುವೆಚ್ಚಿ | ದುದವಿನುಡುತೊಡವಿತ್ತು ||
 ನಂದನನಾತುರುಪಟ್ಟಿಗೇಕಳುಹಿಯಿಂ | ತೆದುಮನಮೊಳೆನಿಸಿ ದನು || ೬೮||
 ಪುನುಕೃತಕದಿಂದಪತ್ತುದಿಲ್ಲೇಪಗೆ | ಯಲಗನಮುಖವಿಕೊಲ್ವದಕೆ ||
 ಬಲುಗೈಯವಮದೇವ ಬಲಭದ್ರರುಬಂದು | ಬಲವಾಗುವರುಬೇಗದೊಳು || ೬೯||
 ಅದರಿಂದೀಹಗೆಯನು ಜಟ್ಟಿಗಳಿಂದ | ಸದೆಯಿಸಿನಿಶ್ಚಿಂತಮುಹನು ||
 ಅದುಕಾರ್ಯಮೊಂದು ಬಗೆದುಕಂಸನೃಪತಿಯ | ಗ್ಗದಭುಜಬಲಶಾಲಿಗಳು || ೭೦||
 ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ಚಾಣೂರಕೇಸರಿಮು | ಪ್ಪಿಗವಜ್ರಜಂಘರಕರೆದು ||
 ಎಗಡಮಪ್ಪಾತುರುಪಟ್ಟಿಯನಂದನ | ಮಗನನಿಮ್ಮಾ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ || ೭೧||
 ನೆಲಕಿಕ್ಕುವ ಸತ್ತ್ವಮುಂಟೆಯೆನೆಕೇಳಿ | ಇಳೆಯಾಧಿಪತಿಕೇಳಿಮಗೆ ||
 ಕಲಹಕದಿಗುದುತಿಗಳೆಣೆಯಲ್ಲದೆ | ಹುಲುಗೋವನಸುತನೆಣೆಯೇ || ೭೨||
 ಒತ್ತಿತಿವಿದು ಛಿದ್ರವಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯು | ಹೊತ್ತಹಾವಿನಹೆಡವಣಿಯು ||
 ಕಿತ್ತುತ್ತನ್ನಿ ಯೆನ್ನ ದೆಡನಗಾಯಿಯು | ಮತ್ತೆಮಗಿದಿರನಿಕ್ಕುವರೆ || ೭೩||
 ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮಾನಾಧನೆ | ಯಿಂದಮವನನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ||
 ಸಂದೇಹವೇಕೆನಿಮಗೆ ಬೇಡಿದುದನೀವೆ | ನೆಂದವರೊಳುಮಾತನಾಡಿ || ೭೪||
 ಆ ಮರುದಿನಮಲ್ಲರಾಗಮನಾಕಾಸ | ಭೂವಿಾಶನುಮಾಡಿಸುತಿರೆ ||
 ಆ ಮಹೀಪಾಲಕ ವಸುದೇವನಾಬಲ | ರಾಮನವನಕಾರ್ಯವರಿದು || ೭೫||
 ನಂದಗೋಪನನಾರುಮರಿಯದವೊಲು ಗೋ | ವಿಂದಸಹಿತಕರೆತನಿಸಿ ||
 ಬಂದವರೊಳಗೇಕಾಂಕದೊಳಾ ಅರ | ವಿಂದನಾಭನಹುಟ್ಟುಮೆಟ್ಟು || ೭೬||

ವರಮುನಿಯುತಿಮುಕ್ತರು ತವ್ನೋಳಗಂ | ದೊರೆದವಚನಮಾದಿಯಾಗಿ ||
 ಹರಿಯಿಂದಕಂಸ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರಿಗೆ | ಮರಣಮುಂಟೆಂಬುದೆಲ್ಲವನು ||೨೭||
 ತಿಳಿಯಪೇಳಿಯೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಿಂದವರನು | ಬಲರಾಮನಕೂಡೆಕಳುಹೆ ||
 ಬಳಿಕಿತ್ತಮಲ್ಲರಂಗಮನಾನ್ಯಪನನು | ಗೊಳಿಸಿತಾನಾಬಳಿಗೆಯ್ನೆ ||೨೮||
 ಉತ್ತಂಗಮಪ್ಪಜಾಪಳಿಕೆಯಮಾಡಿಸಿ | ಮೊತ್ತದರಸುಗಳುವೆರಸು ||
 ಮತ್ತಹೃದಯಕಂಸಕುಳ್ಳಿದುರ್ಬಲವನು | ಸುತ್ತುವಲಯದೊಳಗಿರಿಸಿ ||೨೯||
 ಇರಲಲ್ಲಿಗೆವಸುದೇವನೃಪತಿತ | ನ್ನುರುತರಸೈನ್ಯವಕೂಡಿ ||
 ಭರದಿಂದಮತ್ತೊಂದುಚೌಪಳಿಕೆಯೊಳುಸಂ | ಗರಕೆಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರಲು ||೩೦||
 ಮಲ್ಲರೊಳಗೆಹೋರಿಸಬೇಕುನಿನ್ನಾ | ಬಲ್ಲಿದನಪ್ಪನಂದನನ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಕಸುಹಿಂದಾನಂದಗೆಕಂಸ | ವಲ್ಲಭನಾಳನಟ್ಟಿದನು ||೩೧||
 ಅವರುಬಂದುಸುರೆಯಶೋದೆಯಿಂತಂದಳು | ಎವರಿಸಲೆನ್ನನಂದನನು ||
 ಜವನಿಂದಸಾಯಕಿಚ್ಚೆಂಬೀಯನದರಿಂ | ದಿವನನೋಯಿಸುವವರುಂಟೆ ||೩೨||
 ಎಂದಾಬಂದದೂತರೊಳುಸುಡಿದುನಿಜ | ನಂದನನನುಸಿಂಗರಿಸಿ ||
 ಇಂದನಿನ್ನಾರಿಪುಗಳನೆಲ್ಲರಹೊಂದಿ | ಸೆಂದುಹರಸಿಬೀಳ್ಳೊಡಲು ||೩೩||
 ಬಲನಾರಾಯಣರಾಕಂಸನನಿಂದು | ಕೊಲುನೆವನುತನಂದಸಹಿತ ||
 ಪಲವುಗೋಪಾಲನಂದನರೊಡಗೂಡಿಸಿ | ಶ್ವಲರಾಗಿವೊರಮಟ್ಟರಾಗ ||೩೪||
 ಕೊಂಬುತಿತ್ತಿಗಾಳಿಕೊಳಲುತಮ್ಮಟಿತಾಳ | ಚೆಂಬಕವರೆವೀರವಂದ ||
 ಬೊಂಬುಳಿಗಳಬಾಜಿಸುವಗೋಪವನಿಕು | ರುಂಬಸಹಿತಬಂದರಾಗ ||೩೫||
 ಅತ್ತಲತ್ಯಂತಕುಹಕಿಯಾಕಂಸನ | ನೃತ್ಯತನಗೆಯುತಿತಿತನು ||
 ಮತ್ತೋರ್ವಕೈಟಭನೆಂಬಸುರನನುತ | ನ್ನೊತ್ತಿಗೆಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ||೩೬||
 ನೀನೆನಗುಳ್ಳವನಾದೊಡೆಗೋಪನ | ಸೊನುಜಟ್ಟಿಗಳಕಾಳಗಕೆ ||
 ಆನದೆನಡೆತರುತಹನೆಯವನನುಮ | ತ್ತೀನೆಲಕಿಕ್ಕುವುದೆನಲು ||೩೭||
 ಎಲೆನೃಪಕಡೆಗಾಲದುದ್ರನಭುಜ | ಬಲವನೆಗ್ಗುವಸತ್ತ್ವಯುತಗೆ ||
 ಹುಲುಗೋವಳಹುಡುಗನಕೊಲ್ಲಿಂದೆನ | ಗಲಸದೀಬೆಸನಹೇಳುವರೆ ||೩೮||
 ಒಂದುಗಲ್ಲವಹಿಸಿಯಲುಮೊಲೆವಾಲುಮ | ತೊಂದುಗಲ್ಲವನುಹಿಸಿಯಲು ||
 ಒಂದಾಗಿನೆತ್ತರುಸುರಿವಬಾಲನಕೊ | ಲ್ಲೆಂದುಬೆಸನಹೇಳುವರೆ ||೩೯||

ಕರುಕೂಚಿಗನನುಕೈಟಭಕೊಂದನೆಂದೆಂಬ | ಕೊರತೆಯನೆನಗಿನ್ನಪಾಲ ||
 ಹೊರಿಸಿದೆಮುಂದರಿಯದೆಂದುದುಡಿದಾ | ನೆರೆಗಲಿಯವನಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||೯೦||
 ಬಂದಾಬಲಯುತನಾನಾದಗೋಪನ | ನಂದನನಾಕೇಶವನು ||
 ಗೊಂದಣಗೊಂಡಗೋವಳರನಡುವೆಯಾ | ನಂದದಿಬಪ್ಪಬಟ್ಟಿಯೊಳು ||೯೧||
 ಪಲವುಬಣ್ಣದಚಿತ್ರಾಂಬರಂಗನಾ | ನೆಲಹಿದಿಯದವೊಲುಹರಹಿ ||
 ಉಲಿದುಪರಿವಜಗುಸೆಯತಡಿಯೊಳಗೋರ್ವ | ಬಲಯುತರಜಕರೂಪವನು ||೯೨||
 ಧರಿಸಿಸೀರೆಯತೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಾನುರ | ಹರನುತನ್ನಡಬಲವಿದಿದು ||
 ಹರಿಸದಿಬರ್ವಗೋವಳರನಕುವೆನಡಿ | ತರುತೆಲೆಪಜಕದಾರಿಯೊಳು ||೯೩||
 ಹರಹಿದಸೀರೆಯತೆಗೆಯೆಂದೊಡವನೆಂದ | ನಿರವೆತ್ತಕತ್ತಿಕಾಗಿಯನು ||
 ದುರುಳತನದಿಕೊಂದಗಜ್ಜಿತನದಮಾತ | ನೊರೆದುಕಡೆಬುಜೆಡತೊಲಗು ||೯೪||
 ಜನಪತಿ ಕುಸಗಿತೊಳೆವದುಕೂಲವ | ನಿನಿಸುನಿನ್ನವರು ಮೆಟ್ಟಿದೊಡೆ ||
 ನಿನಗಿತಕ್ಕುದನುಮಾಳ್ಳಿನು ನೋಡಿಸಡೆಯೆಂದು | ಕನಲಿನುಡಿದನುಡಿಗೆಳಿ ||೯೫||
 ಮುಂದೆಬಂದುದನೋಡಿಕೊಂಬಮಿಂತಿದರಿ | ಬಂದುದುಬರಲಿಯೆಂದೆನುತ ||
 ಸಂದಣಿಗೊಂಡಗೋಪಾಲರುಸಹಿತಮು | ಕುಂದಮೆಟ್ಟುನುಸೀರೆಗಳನು ||೯೬||
 ಎಲವೋ ಕರುಗಾಯಿಯೆದೆಹುಯ್ಲುತನದಿ | ದಿಳಿಯಾಣ್ಣನವಸ್ತ್ರಗಳನು ||
 ಹುಲುಗೋವಕುಸಹಿತಮೆಟ್ಟಬಹುದೆಯೆ | ದಲಘುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ||೯೭||
 ಮಾರಿಮೈಮರೆದುಮಸಗಿಬರ್ಪಂದದಿ | ನಾರಾಯಣನೆಡೆಗೈದಿ ||
 ಭೂರಿಗೋಪಾಲರುನಡುಗುವಂದದಿಬಿಡ | ದಾರುತಮುಟ್ಟಿಮೂದಲಿಸಿ ||೯೮||
 ಕೆನ್ನಯಹೊಡೆದುಕೆಡಹಿಕೊಲ್ವೆನೆಂದಾ | ಉನ್ನತಮಪ್ಪಹಸ್ತವನು ||
 ತನ್ನಹತ್ತಿರಕ್ಕೈದಿಸಿನಸುನಗುತು | ತ್ವನ್ನವರಾಕ್ರಮಯುತನು ||೯೯||
 ಕಳಿಬಿಬಿರಕುಡಿಯನುಮುರಿವಂದದಿ | ಮುರಿದುಮಾಯದಮಡಿವಳನ ||
 ಮೊಳಕೈಗಳನೆರಡನುಮುರಿದುಬರ | ತಳಕಿರದೀಡಾಡಿದನು ||೧೦೦||
 ಅದನುಕಂಡಾಗೋವಳರಾಲಿಬೊಬ್ಬರಿ | ದಧಟಿನಿನಗೆಸಮರದೊಳು ||
 ಇದಿರಪ್ಪರುಂಟೆಯೆಂದೆನುತಾಯೆಡಹರ | ಹಿದಸೀರೆಗಳನ್ನೊಪನು ||೧೦೧||
 ಓವದೆಸೊರೆಯನಾಡಿತಮ್ಮಾಕೈಯ | ಗೋವಳಗೋಲತುದಿಯೊಳು ||
 ತೀವಿಗುಡಿಯಗಟ್ಟಿಕುಣಿಕುಣಿದಿದಾ | ಗೋವಿಂದನೊಡನೈದಿದರು ||೧೦೨||

ತಪ್ಪಳಿಗುಟ್ಟುತ್ತಾರಲೆವಾಡ.ತ | ಬಪ್ಪಗೋವಳರಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಬಪ್ಪದಿನಾಒಲಕೇಶವರೀವರು | ಬರ್ಪಪಟ್ಟಣದೊರಿಯೊಳು ||೧೦೩||
 ಅಡಿತಜಯನೆಂಬಕಂಸನಪಟ್ಟದ | ಗಜಮನವನುಪೊರಮಡಿಸೆ ||
 ಗಜಬಜಿಸಲುತತ್ಪುರಮನೆಲ್ಲಾ ಸರ | ಸಿಜನಾಭಗಿದಿರಾಗಲಾಗ ||೧೦೪||
 ಎಲಿಲೆಕ್ಕಷ್ಟ ತೊಲಗತೊಲಗೆಂದುರೆ | ಪಲುಬುತಿರಲುಪುರಜನವು ||
 ಅಲಘುವಿಕ್ರಮಿಸಿಹ್ಮ ನಾಡಮನಾಭೂ | ತಳಮದಿವಂತೆಮಾಡಿದನು ||೧೦೫||
 ಬಳಿಕದುಬರಿಕೈಯಿಂದತ್ತಿಹುಯ್ಯಲು | ಬಲಭದ್ರಾನುಜನಾಗ ||
 ಕೆಳಲಿಯಕ್ಕಲನನೊದೆವತೆರದಿಂಪದ | ತಳದಿನೊದೆಯೆಕುಕ್ಕುರಿಸಲು ||೧೦೬||
 ಹದದನೆಲದಮೂಲಂಗಿಯಕೀಳ್ವಂತೆ | ಯದರಕೊಂಬನುಕಿಳ್ಳುಕೊಂಡು ||
 ಗದೆಮಾಡಿಹಿಡಿದುಪೆಗಲೊಳಕ್ಕೆಕೊಂಡಾ | ಏದಿತವಿಕ್ರಮಿನಡೆತರಲು ||೧೦೭||
 ನೋಡಿರೆನಮ್ಮ ಕಂಸನಹೆಡ್ಡಾಟವ | ನಾಡಕೊಲುವಮಾಳ್ಳೆಯೊಳು ||
 ರೂಢಿಸಿದೀದ್ವಿರದವಕೊಂದಗೆಮಲ್ಲ | ರೀಡೆಯೆಂದೆಲ್ಲರುಲಿಯಲು ||೧೦೮||
 ಆ ಹಸ್ತಿಯಳಿದವಾರ್ತೆಯಕೇಳಿ ಕಂಸನಾ | ಜ್ಯಾಹುತಿಗೊಂಡಗ್ನಿಯಂತೆ ||
 ಊಹಿಸಬಾರದಕೋಪದಿನಿರಲತ್ತ | ಲಾಹರಿಯತಿಲೀಲೆಯಿಂದ ||೧೦೯||
 ವಸುದೇವನಿರ್ದಪಕ್ಕದೊಳಗೆಮಲ್ಲರು | ಪಸದನಗೊಂಡುನಿಂದಿರಲು ||
 ಅಸಮಸಾಹಸಿಚಾಣೂರನಕ್ಕಡಕಿರ | ದಸವಸದಿಂಹೊಕ್ಕನಾಗ ||೧೧೦||
 ದಂಡಾಧೀಶರದುರ್ಗಾಧಿನಾಥರ | ಮಂಡಲಿಕರಮನ್ನೆ ಯರ ||
 ಗುಂಡುಗಲಿಗಳಗಡಿಯನಾಯಕರತಂಡ | ತಂಡದನಡುವೆಕುಳ್ಳಿರಲು ||೧೧೧||
 ವರಬುಧಗುರು ಕವಿಜನವೆಡಬಲದೊಳ | ಗಿರಿದೋಷಾಕರನಾಗಿ ||
 ಇರೆಕಲಸನಾರಂಗದೊಳು ರಾಹುಬಿಂಬದ | ದೊರೆಯಾದನಾಕೇಶವನು ||೧೧೨||
 ಮತ್ತೆಚಾಣೂರಮಲ್ಲನು ಭುಜವನುಹೊ | ಯ್ದಿತ್ತಿತ್ತಕ್ಕಷ್ಟನೋಡೆಂದು ||
 ಹತ್ತನಾರಿಬಂದುಗರ್ಜಿಸಿಕಂಡುಕ | ರುತ್ತಾಯೆಡೆಯೊಳುನಿಂದು ||೧೧೩||
 ಆರಭಟಿಯನಾಸ್ಥಳಿಸಲಾಧ್ವನಿ | ನಾರಾಯಣನಮುಡುಹಿನೊಳು ||
 ಕಾಡಕಾರ್ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿ ನೊಳುಜನಿಸಿದಸಿಡಿ | ಲೋರಗೆಯಂತಗುವಿಸಿತು ||೧೧೪||
 ಕಗ್ಗಲಿನೀಡಿದೆಡದಹಸ್ತವನವ | ನಗ್ಗಲಮಪ್ಪಕೈಯಿಂದ ||
 ಬಗ್ಗಿಸಿನೋಡಲಿನಿಸುಬಗ್ಗಿ ತಿಲ್ಲದು | ಕಗ್ಗಲಿಯೊನಕೆಯಿಂದದೊಳು ||೧೧೫||

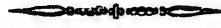
ಅಣೆದುತನ್ನರು ಭುಜಬಲದಿನೋಡಿದರಾ | ತೃಣಜೊಂಬಿಯ-ಕ್ಕಿನಕರುವ ||
 ಅಣೆದುನೋಡುವತೆರನಾಯ್ತಾಕಮಲೇ | ಕ್ಷಣಸೇನುಸತ್ತಾಧಿಕನೊ ||೧೧೬||
 ಡೊಕ್ಕರದಿಂಬಂದವನಕಾಲ್ಗುಳನೊಳ | ಹೊಕ್ಕುಹಿಡಿದುನೋಡಿದೊಡೆ ||
 ಸೊಕ್ಕಾನೆಯಮುಂಗಾಲನಂಜದೆಂಬ | ದೆಕ್ಕನೇಳೆವಂತಾಯ್ತು ||೧೧೭||
 ಬಳ್ಳಿತವ್ವುಬಲಗೈಯಿಂದದಿದದೆ | ಪೊಲ್ಲಮುನಿಸಿನಿಂತಿವಿಯೆ ||
 ಮಲ್ಲರಮಲ್ಲನ ಮೈಯೊಳನಮುಷ್ಟಿ | ಕಲ್ಲತಾಗಿದಮಿಂಟೆಯಾಯ್ತು ||೧೧೮||
 ಒತ್ತಿಹಿಡಿದುಕೊಲ್ವೆನೆಂದೆನುತಾಮೈಯ | ಹತ್ತಿಹಿಡಿದುನೋಡಿದೊಡೆ ||
 ಮತ್ತವನಿರದೆಸಾಧಿಪಮಲ್ಲಗಂಭದಂ | ತುತ್ತಮಸತ್ತನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೧೯||
 ಇಂತುಪಲವುಪರಿಯಿನೋಡಲಿವನನ | ಗೆಂತಾನುಶಕ್ತವಲ್ಲೆಂದು ||
 ಚಿಂತಿಸುತಾಚಾಣೂರನೊತ್ತಿದೊಡನು | ರಾಂತಕನಸುಸಗಿನಗುತ ||೧೨೦||
 ಅಕ್ಕಿಯಿಂದಾಸರಿಗಾಳೆಗವನುಕೆಲ | ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುವೆನಿವಗೆಂದು ||
 ಮಿಕ್ಕುಸಮಾಧಾನವಡೆಂದಂತಡಗಿಸಿ | ಎತ್ತರಮಪ್ಪಕೋಪವನು ||೧೨೧||
 ಒತ್ತಿದೊಡೊಡನೆಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವನೊಮ್ಮೊ | ಕೈತ್ತಿವೊಡೇಳ್ವಕೈವಿಡಿದು ||
 ಎತ್ತಲೆಳೆಯಲತ್ತಲೈದುವನಾಹರಿ | ಮತ್ತವನಿಗೆಗಿಲುವಿತ್ತು ||೧೨೨||
 ವಿರಿದಾಣಕೆಮ್ಮೊಗೊಡುವನುಡೊಕ್ಕರ | ದಿಂದಹಾಕಿದೊಡುರುಳುವನು ||
 ಬಂದಾಗಿದುಗುಡುಗಿದುಗಿನೋಡುವನುಮು | ಕುಂದನದೇಂವೈಸಿಕನೊ ||೧೨೩||
 ಒಮ್ಮೊಪೊಲವನಿತ್ತೊಮ್ಮೆಗಿಲುವನಿ | ತೊಮ್ಮೆಸರಿಯಕಾಳಗವನು ||
 ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದಿತ್ತಾಸಫೆಗಜ್ಜರಿ | ಯಂಮಿಗೆಮಾಪ್ಪವೇಳೆಯೊಳು ||೧೨೪||
 ಹರಿಯವಂಚನೆಯಕಾಳೆಗದಸತ್ತವತನ್ನ | ಸರಿಸತ್ತಮೊದೇಬಗೆದು ||
 ಮರಳಿಮರಳಿಮೈಯನಂಟುಹತ್ತುವವೊಲು | ಮರುಳುಗೊಂಡವರಂದದೊಳು ||೧೨೫||
 ಹೂಣಹೊಕ್ಕುಹಿಡಿದಾಕ್ಕುಷ್ಣನನುಮಿ | ಬಾಣಂಗೊಳ್ಳಿಸೆಂದೆಂಬ ||
 ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನನೆತ್ತಿಹಿಡಿದುಕೊಂಡು | ಗೋಣಮುರಿದುಹಾಕಿದನು ||೧೨೬||
 ಎಲೆಕಂಸನೀನೆನಗಪರಾಧಿಯಲ್ಲೆಂ | ದಲಸದಿಂತಿದನೆತ್ತೆನುತ ||
 ಜಲಜೋದರನುಹಾಕಿದಮುಂಡಿಗೆಯೆನೆ | ನೆಲಕುರುಳೊಪ್ಪಿದನವನು ||೧೨೭||
 ಅದಕಂಡು ಕೇಸರಿಯೆಂದೆಂಬವನುಕಂಸ | ಗೆದೆಗಲ್ಲಾಗಿನಿಂದಿಡ ||
 ಅಧರದೇವಚ್ಯುತನಿತ್ತಿತ್ತಂ | ದದಿರದೆಬಂದುಮೇಲಾಯ್ತು ||೧೨೮||

ಕುಟ್ಟಿಕೆಡಹಿಕಾಲ್ವಿಡಿದುನಭೋಮಾರ್ಗ | ಕಿಟ್ಟುಹಾಕುವೆನೆಂಬಾಗ ||
 ಮುಟ್ಟುಗನೆಂಬಜೆಸರ ಜಟ್ಟಿಯಡಕಂಡು | ಮುಟ್ಟುಮೊಡಲಿಸಿಮೇಲ್ವಾಯ ||೧೨೯||
 ಒಂದುಹಸ್ತದೊಳುಮುಷ್ಟಿಗನಹಿಡಿದುಮ | ತೊಂದುಕೈಯೊಳುನೊತ್ತಮೊಡಲು ||
 ಅಂದದಿಹಿಡಿದಕೇಸರಿಯಹಿಳ್ಳೆಯಹೊಡೆ | ವಂದದಿಹೊಡೆದಿಡಲಾಗ ||೧೩೦||
 ಮಿಗೆಮುನಿಸಿಂವಜ್ರಜಂಘನೆಂದೆಂಬೋರ್ವ | ಜಗಜಟ್ಟಿಬರೆಕಂಡುಹಿಡಿದು ||
 ಗಗನಮಂಡಲಕಿಟ್ಟುಬೀಳದಮುನ್ನಮು | ಪ್ಪಿಗನಿಂದಿಡಲುಮತ್ತವನ ||೧೩೧||
 ಮತ್ತಾಚಾಣೂರಮಲ್ಲನಸೂಡಿಂ | ದೊತ್ತಿಕಾವಿನಾವಡರ್ವ ||
 ಮತ್ತಹೃದಯಮೂವರಿಂಕುಸನತಿಥೈರ್ಯ | ದೆತ್ತರಮದವಡಗಿದುದು ||೧೩೨||
 ಬಳಿಕಬಳಸಿಂವಸಾಸಿರ್ವದುಮಲ್ಲ | ರೊಳಗೊಬ್ಬರುಳಿಯದೆಬಂದು ||
 ವಿಲಯುಬೈರವನಂತೆನಿಂದಹರಿಯ ಜೀನ | ಹುಳುಮುತ್ತುವಮಾಳ್ಳೆಯೊಳು ||೧೩೩||
 ಮುತ್ತಿಹಿಡಿಯಲುನೊರಜನಿರದೊರಮವಂ | ತೊತ್ತಿಹೊಸೆದುಕೆಲಬರನು ||
 ಹತ್ತಿಯಹಿಸಿವಂತೆ ಹಿಸಿದುಕೆಲಬರ | ತೊತ್ತಳತುಳಿದುಕೆಲಂನು ||೧೩೪||
 ಒದೆದುಕೆಲರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕೆಲಂಬರ | ಮಿದಿದುಕೆಲರಗುದ್ದಿಕೆಲದ ||
 ಕುದಿದುಕೆಲರಕೊಂದನಾನೊಡುವಕಂಸ | ನೆದೆಹವ್ವನೆವಾರುವಂತೆ ||೧೩೫||
 ಕೆಪ್ಪೆಯಕುಟ್ಟಿ ಕೆಲಬರ ಸುರೆಬಿಗಿ | ಯಪ್ಪಿ ಕೆಲರಕಾಲ್ವಿಡಿದು ||
 ಅಪ್ಪಳಿಸುತ ಕೆಲಬರ ಕಂಸನೃಪನೆದೆ | ಹೆಪ್ಪಳಿವಂತೆ ಮರ್ದಸಿದ ||೧೩೬||
 ಗುದ್ದಿಕೆಲರಗೂಡುಕೆಡೆವಂತೆ ಕೆಲಬರ | ಸುದ್ದಿಯೊರಸಿಕೆಲಬರನು ||
 ಉದ್ದಕೆಹಾಕಿಕೆಲಂಬರನಾಹರಿ | ಬುದ್ದಿಕ್ಕಿದನುಮಿಳ್ಳುವಿಗೆ ||೧೩೭||
 ಕುಟ್ಟಿಕೆಲರ ಸುಮುಕಿದು ಕೆಲರದೆಸೆ | ಗಿಟ್ಟುಕೆಲರನವನಿಯೊಳು ||
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಲರಕೊಂದಾರಂಗದೊಳವೆದೆ | ಯೊಟ್ಟಿಹೆಮ್ಮಾರಿಯಂದೊಳು ||೧೩೮||
 ಇರೆಕಾಣುತ್ತುರಿದುಕೆಡುವದೀವಿಗೆಯಂ | ತುರುತರಮಪ್ಪಕೋಪದೊಳು ||
 ತರಹರಿಸದೆಕಂಸಘನಪತಿತ್ನದು | ಘರತರಮಪ್ಪಸೇನೆಯನು ||೧೩೯||
 ತಲೆಗೊಳ್ಳಿತಡೆಯದೆನುತಕ್ಕೈವೀಸಲು | ನೆಲನೆಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆ ||
 ಬಲಮೆಲ್ಲಮೇಲ್ವಾಯಲುಕಂಡು ವಸುದೇವ | ಬಲದೇವರಂದಿದಿರಾಗಿ ||೧೪೦||
 ಅದನುಕಂಡಾಕಂಸನತಿಕೋಪದಿಂದೇಳ್ವ | ಪದದೊಳಗಾಶೇಶವನು ||
 ಅಧಟನಪೋರ್ವಜಟ್ಟಿಯಕಾಲ್ವಿಡಿದುಬೀಸಿ | ಯೊಡಗಿಯವನಕಾಲನಿಡಲು ||೧೪೧||

ಧರಗಿಜೀಳ್ವಾ ಕಂಸನಕಂಡು ಕೋಪದಿ | ಪರಿದುಬಂದುಕಾಲಹಿಡಿದು ||
 ಅರಸನೀನೇಕಿಂತಿದ್ವಪೆಯೆನ್ನ ಸೋ | ದರರನೆಲ್ಲರಕೊಂದೆಯಲ್ಲ ||೧೪೨||
 ಮತ್ತೆನ್ನ ಹಸುಳೆವರೆಯಮೊದಲಾಗಿ ಕ | ರಾತ್ರುನಿನ್ನಾರಕ್ಕಸಿಯರು ||
 ಮೊತ್ತದಿಂದಕೊಲಲೆಣಿಸಿದದೋಷಿಯೆ | ನುತ್ಕೊಂದುಪಾಸರೆಯೊಳಗೆ ||೧೪೩||
 ಪಸರಿಸಲವನಿಯೊಳಗೆ ಖಂಡವರುಣಾಂಬು | ದೆಸೆದೆಸೆಯನು ಬಣ್ಣವಿಡಲು ||
 ಮಸಕದಿನಾಹರಿಯಾಕಂಸನತಿ | ಯಸಗಹೊಯಿಂಕೊಂದನಾಗ ||೧೪೪||
 ಅಕಲಂಕವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತಸತಿಕೋಪಾಂ | ತಕನುಧ್ಧತಸತ್ತ್ವಯುತನು ||
 ಪ್ರಕಟಿತನಾಹರಿಯೆಸೆದನು ಸತ್ಯವಿ | ನಿಕರಮಾಕಂದಕೋಕಿಲನು ||೧೪೫||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾಂ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊಡವಿದಾಶ್ವಾಸೋಡಶವು ||೧೪೬||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧೭. ದ್ವಾರಾವತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತಸಾಧ | ತಾಮರಸೆದ್ವಯಸಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಅತ್ತಲುಮದೇವಬಲಭದ್ರರುಗಳು ಕ | ರುತ್ತುತಮಗೆ ಮಾರ್ಮಲೆವ ||
 ಮೊತ್ತದಬಲವನೆಲ್ಲವಕೊಂದಾ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನೊಡಗೂಡಿದರು ||೨||
 ಅಭಯಘೋಷಣೆಯಮಾಡಿಸಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿದ | ಸಭೆಯನೆಲ್ಲವನು ಸಂತೈಸಿ ||
 ತ್ರಿಭುವನವೀರನಸಸಿಪಂಜರದೊಳಿದ | ವಿಭುವಗ್ರಸೇನನಬರಿಸಿ ||೩||
 ಆಕಂಪನಶಬ್ದವನು ಸಂಸ್ಕಾರಿಸಿ | ಯಾಕಾಂತೆಜೀವಂಜಸೆಯ ||
 ಏಕಡೆಗೈದದಂದದಿಕಾಪಿಟ್ಟಾ | ಲೋಕಾಗ್ರಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲು ||೪||
 ದುರುಳಕಂಪನಿಜಪವರು ಪಲ್ಲವದೇಶ | ದರಸುಗಳಸುರವಲ್ಲಭರು ||
 ಉರುಬಲಯುತವನುರಮಧುಕೈಟಭಾರಿಷ್ಟ | ನರಕಾಸುರರೆಂಬವರು ||೫||
 ಒದವಿದಬಲಸಹಿತಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತರ | ಲದನಾ ಕೇಶವನರಿದು ||
 ಇದಿವಂದಾಬಲವನುಸಂಹರಿಸಿ ಮ | ತ್ತಧಟಿಂದವರನುಕೊಂದು ||೬||
 ಮುರನಗದೆಯ ಮಧುವಿನತೇರನರಕಾ | ಸುರನಖಡ್ಗವಕೈಟಭನ ||
 ಉರುಕೇತುವನರಿಷ್ಟನವನಗೆಯಕೊಂಡು | ಹನುಷಡಿಮಧುರೆಗೈದಿದರು ||೭||
 ಅನಿತರೊಳಾಮಧುವಿನನಿಜಮತ ಭೂ | ಜನನುತನಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ||
 ತನಗಿಂದಸರೆಕಿರಿಯಳು ರೇವತಿಯಿಂಬ | ವನರುಹದಳಲೋಚನೆಯನು ||೮||
 ಬಲರಾಮಗೆಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತವರನುಕಂಡು | ಬಳಿಕನಿಶ್ಚಿಂತದಿನಿರಲು ||
 ಬಲಯುತರಾತಮ್ಮ ಶೌರೀಪುರವರ | ಕಲಸದೆಪೋಪೆನೆಂದೆನಿಸಿ ||೯||
 ಉಗ್ರಸೇನನನುಕರೆಸಿ ತನ್ನತನುಜಾತ | ರಗ್ರಗಣ್ಯರುಸಹಮಾಗಿ ||
 ವ್ಯಗ್ರದಿಂದಲಿಮಧುರೆಯವೊರಮಟ್ಟು ಸ್ಮ | ಪಾಗ್ರೇಶವಮದೇವನೈದಿ ||೧೦||
 ಶೌರೀಪುರಕಾನಂದದಿವೊಕ್ಕಾ | ವಾರಿಧಿವಿಜಯಭೂವರನ ||
 ಚಾರುಚರಣಕಾತನುಜಾತರುಗೂಡಿ | ಭೀರುತೆಯಿಂದೆವಗಿದನು ||೧೧||

ಆವುಣ್ಯದೇವತೆನೆನೆದಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಂ | ದಾಪಾರ್ಥವರಿಗಪಾಯ ||
 ಈಪರಿಯಿಂದಲ್ಲದೆಹೋಗದೆಂದಾ | ಭೂಪರವರುಬಿಟ್ಟುಪೋದ ||೩೮||
 ಬೀಡಿಸುಬಳಿಯೊಳು ಪಲವುಕುಂಡಂಗಳ | ಮಾಡಿಕವುರುಹೊಗೆಯುರಿಯು ||
 ಕೂಡಿಯೇಳಿಸಿಯೆಕ್ಕೆಯಿಂಬಾ ಯೆಡೆಯೆಡೆ | ಯಾಡುವದಾದಿಯರಾಗಿ ||೩೯||
 ಇರಲಲ್ಲಿಗಾಕಾಲವಯಸೆತ್ತಿಬರುತಾ | ಪರಿಯುಕಂಡಾಚರತಿಯರ ||
 ಸೆದಿಂದತೇಕೆಶೋಕಂಗೆಯ್ವೆನೆಲವ | ರೊರೆದರವರೊಳಿಂತೆಂದು ||೪೦||
 ಸರತ್ತಿಖಂಡವುಂಡಲಪತಿಯೊಳೆಮ | ಗಿರದೆನಿಷ್ಟು ರವೈರಮಾಯ್ತು ||
 'ಎನ್ನು ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೆದರಿಯಾ | ಹರಿವಂಶದಘನರರು ||೪೧||
 ಕೆಗಳನುತೋಡಿಸಿ ಮತ್ತಾಳುರಿ | ಗೊಂಡದೊಳಗೆ ಭವದಿಂದ ||
 'ವಿಬಿದ್ದು ಸತ್ತರವರನೆತ್ತಿ | ಕೊಂಡಾಡಿಸಿದ ದಾದಿಯರು ||೪೨||
 ನಮಮತೆಯಿನಾ | ವೀಕುಂಡದತಡಿಯೊಳಗೆ ||
 ವ-ಪೆವೆನೆ ಮ | ತ್ತಾಕಾಲವಯಸ್ಸುಪಳೇಳಿ ||೪೩||
 ಸಲಿಸ್ಸೆಯ್ಯನೀಧರದಡವಿಯೊಳು ||
 ಮುಕೇಳುತವೆ ||೪೪||
 ಗಿಯಲ್ಲಿಂದ ||
 ದನು ||೪೫||
 ಮಂದಾಡ ||
 ಗಿಯವನಿರಲಿತ್ತು ||೪೬||
 ಒಡತಪ್ಪಿ ಮಕಾಗಿ ||
 ಒಡಣತಡಿಯೊಳುನಿಂದು ||೪೭||
 ಧನನುಮತದಿಂದ ||
 ಒಲ್ಲವದಿಂದಿರಲಾಗ ||೪೮||
 ೧ | ಶ್ವರನಲ್ಲಿಯುದಯಂಗೆಯ್ವು ||
 ಸಮ | ಸುರಸತಿಬೋಧದಿನಂದು ||೪೯||
 ವನು | ಧರಣೀತಳಕಿಳಿತಂದು ||
 ದಿರೆಕಂಡಾ | ಹರಿಹರುಷದೊಳಿರಲಾಗ ||೫೦||

ಶರಧಿಗಿಲಂಘಿಸಿ ಯಾರಾರುಯೋಜನ | ಪರಿಯಂತ್ರರೇರಿಯತೆರದಿ ||
 ಭರದಿನಾಲೆ ಸೆವರಿಯಲು ಮತ್ತಾ | ಧರಣಿಯುಚ್ಚ ರಿವಡುವಂತೆ ||೫೧||
 ಶರನಿಧಿತರಪಾಗಲಾಗಸದಿ | ಪೂ | ಸರಿಸರಿಯಿಸಿ ತನ್ನ ರೂಪ ||
 ಹರಸದಿನಾನ್ಯಗಮದೇವ ತೋರಿಯಾ | ದರದಿಂದಾವಿಷ್ಟು ವನು ||೫೨||
 ಭರದಿವ್ಯಜಿಸಿಯ ವನಾಸಗ್ಗ ಕೆಪೋಗೆ | ಸುರಪನಬೆಸದಿಕ್ಕುಬೇರ ||
 ಇರದಲ್ಲಗೈದಿಯುತ್ತುಮವಪ್ಪ ನಗರಿಯ | ವಿರಚಿಸಿದನುಶೋಭೆಯಿಂದ ||೫೩||
 ಆನಗರಿಯುಸುತ್ತುವಳಿಯದೊಳಗೆಯು | ದ್ವಾರನವ ವಿರಚಿಸಿಬಳಿಕ ||
 ಮಾನಿತಮಗಿರಂಜಿತಪ್ರಾಕಾರವ | ಸಾಸುರಾಗದಿನನುಗೈದು ||೫೪||
 ಶತಮಖಸೆವ ನಗರಿಯಾಬಲನಿಧಿ | ಯತಿನಿರ್ಮಲಾಂಬುವಿನೊಳಗೆ ||
 ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದುದೆಂಬಂದದಿ ಯತ್ಯು | ನ್ನ ತವೆತ್ತ ಪುರವನುರಚಿಸಿ ||೫೫||
 ಜಲಧಿವಿಜಯನ್ಯಪತಿಗೆ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆಡ | ಬಲದೊಳು ಬಲಕೆಶವರಿಗೆ ||
 ಬಲಯುತ ವಸುದೇವನಾದಿಯನೃಪರಿಗೆ | ಕೆಲದೊಳು ಗೃಹಗಳರಚಿಸಿ ||೫೬||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯವರನಿರಿಸಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಭೂ | ವಲ್ಲಭನನುಮತದಿಂದ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿದನಾ | ಪುಲ್ಲನಾಭಂಗಾಧನದ ||
 ಹೊನ್ನ ಮಳೆಯನವರಂಗದೊಳಗೆ | ತ್ಯುನ್ನ ತಮಪ್ಪಂತೆಕರೆದು ||
 ತನ್ನ ನೆಲೆಗೆವೈಶ್ರವಣನು ಪೋಗಿಸಂ | ಪನ್ನರು ಸುಖದಿನೊಪ್ಪಿದರು '೮೪'
 ಈಪರಿಯನು ವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯರಥ | ನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳದೊಳು ||
 ಭೂಪಮುಕೇತುಖಚರನರಿದತಿಹ | ಪೋಪೇತಮಾನಸನಾಗಿ 5೯||
 ಅತ್ಯಂತವಿಭವದೊಳೆಯ್ದುಂಧು ಭುವನ | ಸ್ತುತ್ಯೆವಿಲಾಸಾನಿಶೆಯ ||
 ಸತ್ಯಭಾಮೆದುಮದುಮೆಯಮಾಡಿದನು ಕೃತ | ಕೃತ್ಯ ಕಮಲಲೋಚನಗೆ 5೯||
 ಆವನಿತಾಮಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಳಂ | ದಾ ವಾಸುದೇವನುಕೂಡಿ ||
 ಭಾವಜಕೇಳಿಯೊಳೊಲಾಡಿಸುಖಸಂಕ | ಧಾವನೋದದೊಳಿರುರಲು ||
 ಒಂದುದಿವಸನೀರದಪಥದಿಂದೆ | ಯ್ದುಂಧು ನಾರದನಾಬಳಿಗೆ ||
 ಒಂದುದನರಿದು ಮುಕುಂದನೇಳ್ವ ತಿಮಂದ | ದಿಂದನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ೪||
 ಮನಕಾರಣವಿಜಯಂಗೈದಿರೆನಲಾ | ಭೂನಾಥಗಿಂತುಸುರಿದನು || ೧೧೧೫||
 ಮಾನಿತಮಪ್ಪವದರ್ಭವೆಂಬೊಂದಳಿ | ಧಾನದನಾಡಮಧ್ಯದೊಳು ||೧೧೬||

ಕುಂಡಿನಪುರಮಿಹುದದಕೆ ವಿಶ್ವಾವಸು | ಮಂಡಳೇಶ್ವರನಿಹನವನ ||
ಪೆಂಡತಿಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತಿಯೆಂಬಳಿಹಳಿದು | ಮಂಡಲಪದನೆಯಂತವರ್ಗ || ೬೪ ||

ಪಿರಿಯತನುಜರುಗ್ಮಿಣಿನಿಂಕಿರಿಯಳು | ಸರಸೀರುಹಾಯತನೇತ್ರ ||
ತರುಣೀಮಣಿರುಗ್ಮಿಣಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಿನ | ಗರುವೆಸಂಭವಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದಳು || ೬೫ ||

ಮದನಮೋಹನಶರಮದನ ಮದನಬಾಣ | ಮದನಮನ್ಮಥನಾರಾಜ ||
ಮದನವಶೀಕರಣೋನ್ನತವರ್ಗಣ | ಮದನಸಂತಾಪಾಸ್ತ್ರಮವಳು || ೬೬ ||

ಇಂತೆಸೆವಾರುಗ್ಮಿಣಿಯನು ಜವಭೂ | ಕಾಂತನು ತನ್ನ ಕುಮಾರ ||
ಅಂತಕನಿಭಕೋಪಶಿತುಪಾಲನ್ಯಪತಿಗೆ | ಸಂತಸದಿಂ ಬೇಡಿಬಂದು || ೬೭ ||

ಇಂದಾಪೋಲಪೊರಗೆಬಿಟ್ಟಹರೆಯೆಂ | ಬೊಂದು ನುಡಿಯುಕೇಳುತನೆ ||
ಇಂದೀವರನಾಭನಾರದನನುಭಕ್ತಿ | ಯಿಂದವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು || ೬೮ ||

ಬಲದೇವಗರುಪಿಸಾತ್ತ್ವಕಿಯರ್ಜುನರನು | ಬಳಿಕ ಕರೆಸಿ ನಿಜಪುರವ ||
ತಳುಮಾಡದೆ ಪೊರಮಟ್ಟಿದಿವನಾ | ಜಲಬಾತೋದರನಂದು || ೬೯ ||

೧ ಡಿನಪುರದ ಸದಿಯತೀರಕೈದಿಯು | ದ್ವಂಡರು ನಾಲ್ವರುನಿಂದು ||
ಡರಾಚೆಯಕಡೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶಿಶುಪಾಲ | ಗುಡುಗಲಿಯುಪಾಳೆಯವ || ೭೦ ||

ಧನಂಜಯನಾಸಾತ್ತ್ವಕಿಯರು | ಜಲರುಹನಾಭಗೆಯರುಸಿ ||
ಯಾವಿಶ್ವಾವಸುಭೂಪನ | ಹೊಳಲನಿರದೆ ಪೊಕ್ಕರಾಗ || ೭೧ ||

ಏಪೊಕ್ಕರುಹಂಗಳಿವಂದಿಸಿ | ಮರಳಿ ಮನೆಗೆಹೋಗುತಿರ್ಪ ||
ಮಣಿರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯನಾ | ನರನು ಸಾತ್ತ್ವಕಿಯರುಕಂಡು || ೭೨ ||

ನರ ಬೆದರಿಸಿ ಕನ್ನೆಯನು ಮ | ತ್ತಾಪೆಗಳೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ||
ಜನಮಂಜುಪೊಲು ಸಿಹ್ಮನಾದಮ | ನಾಪಾರ್ಥನು ಮಾಡುತ್ತಾಗ || ೭೩ ||

೧ ದವರನಂತಕಮುಖಿಕಿಕ್ಕುತ | ವಿದಿತವಿಕ್ರಮಯುತರವರು ||
೧ ದಿ ನಡೆತಂದಾಪದ್ಮನಾಭಗೆ | ಸುದತಿಯ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರು || ೭೪ ||

೧ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವಾವಸುಭೂಪಾಲ | ನೊದವಿಸಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನು ||
ಪೊರಮಂಡಲಾಸಮಯದೊಳು | ನೃದಯುತನಾಶಿತುಪಾಲ || ೭೫ ||

೧ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಜ್ಜನಕನ | ತ್ಯುನ್ನತವಿಕ್ರಮಯುತನು ||
೧ ರಲು ನಡೆತರುತಿ | ಪನ್ನೆಗಮಾಕೇಶವನ || ೭೬ ||

ಬಲಮೈಲ್ವಪಿಂತನೆಂಬಂಧುಕೂಡಲು ಕಂಡು | ಬಲಕೇಶವರುಪಾಜನಿಕ್ಕಿ ||
 ನಿಲಲುಕುಡಾಯಮನಾ ಶಿಶುಪಾಲಕ | ಕಲಿವಿಶ್ವಾವಸುನೃಪರು || ೭೭ ||
 ಕಡುಮಸಕದಿತ್ತು ಸೇನೆಗೆ ಕೈವೀಸ | ಲೋಡನಾಹರಿಯುಬಲವನು ||
 ತಡಮಿಲ್ಲದೆ ತಾಗಿಯೋರೋರ್ವರೊಳು ಕಡು | ವಿಡಿದುಪಳಂಚಿದರಾಗ || ೭೮ ||
 ಆ ನಾರಾಯಣಬಲ ಶಿಶುಪಾಲನ | ಸೇನೆಯನೋಯಿಸೆ ಕಂಡು ||
 ತಾನತಿಕ್ಕೋಪದಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದ ಮದ | ದಾನೆಯನೇರಿಮುಂಬರಿದು || ೭೯ ||
 ಮುರಮಥನನಮುಟ್ಟಿಬಂದೆಲವೋ ಸಂ | ಗರದಗೊಡವೆನಿಸಗೇಕೆ ||
 ಹಂದಾಡಿಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ದನಗಳಕಾಯ್ತು | ಪರಿಯಲ್ಲವೋ ಗೋಪಾಲ || ೮೦ ||
 ಎಂದುಮೂದಲಿಸಿದ ಶಿಶುಪಾಲನಕಂಡು | ಇಂದಿವರನಾಭನಗುತ ||
 ನಿಂದಿರೆಕೆಲದೊಳಿರ್ದರ್ಜುನನೀವು ನಿಂ | ದಂದಮಿದೇನುಕಾರಣವು || ೮೧ ||
 ಎನಲಾಹರಿಯಿಂತೆಂದನೀಶಿಶುಪಾಲ | ಜನನಮಪ್ಪಂಡುಹಣೆಯೊಳು ||
 ಮಿನುಗುವದಿಟ್ಟಿಸಹಿತ ಹುಟ್ಟಲೋಡನಾ | ಜನಕನೋರ್ವಶಕುನಿಗನ || ೮೨ ||
 ಕೇಳಿದೊಡವನಿಂತೆಂದನುವತ್ತೀ | ಬಾಲನಾವನಮೊಗನೋಡಿ ||
 ಭಾಳಲೋಚನವಡಗುವುದವನಿವದಿ | ಕಾಲನಾಲಯಕೆಯ್ದುವನು || ೮೩ ||
 ಎಂದಮಾತನುಕೇಳಿಯಾಶಿಸುವಿನತಾಯಿ | ತಂದೆಗಳಾಬಾಲಕನ ||
 ಅಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಾ ಪುರಪುರಕ್ಕೈದಿ | ಬಾದ್ವಲ್ಲಿಯನೃಪಗ || ೮೪ ||
 ತೋರುತನನ್ನಲ್ಲಿಗೆಯ್ಯರಲಾದಿಟ್ಟಿ | ಹಾರಲು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ||
 ನೀರನಮಗೆ ಪುತ್ರಭಿಕ್ಷು ವೀಯೆಂದು ಬಾ | ಯಾರಿಪಲುಂಬುತಮಿರಲು || ೮೫ ||
 ಅವರವೈಸ್ಯವನೋಡಿ ನೂರವರಾಧಮ | ನಿವನೊಳುಸೈರಿಪೆನೆಂದು ||
 ಸವಿನಯದಿಂದನುಡಿವೆನದುಕಾರಣ | ಮಿವನನುಡಿಗೈಸೈರಿಸಿವೆನು || ೮೬ ||
 ಎಂದಾನರನೊಳುನುಡಿವುತಿರ್ಪಾ ಗೋ | ಎಂದನನಾಶಿಶುಪಾಲ ||
 ಒಂದಿದಬಹುಕೋಪದಿ ನೂರುಬಯ್ಲೆ | ನಂದುಬಯ್ಯುತ್ತೆಚ್ಚನಾಗ || ೮೭ ||
 ಆ ಶಿಶುಪಾಲಕುಮಾರಕನಾರ್ದೆ | ಚ್ಚಾಶರಸಂಘಾತವನು ||
 ಕೇಶವನಂಬೊಂದರಿಂದ ಕಡಿದುಮ | ತ್ತಾಶಿರವನುಪರಿದೆಚ್ಚ ||
 ಅರ್ಜುನನತ್ತಯವನದೇವವನು ಎ | ಸರ್ಜಿಸಿದನುಕಡುವುನಿದು ||
 ಲೂರ್ವತನಾಬಲವಿಶ್ವಾವಸುವನು | ನಿರ್ಜೀವವಮಾಡಿದನು

ಇಂತಾದಸಮರಸವಾಪ್ತಿಯೊಳಾವಿ | ಕ್ರಾಂತರಭಯಘೋಷಣೆಯ ||
 ಸಂತಸದಿಂಹೊಯ್ಸುಯಾರುಗ್ಮಿಣನನು | ಸಂತ್ಸೈಸುಪುರದೊಳಗಿರಿಸಿ ||೯೦||
 ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಮಗುಳಿಬಂದುಮುದದಿಂ | ದಾರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯನು ||
 ಊರಮುಂದೊಂದುವಂಟವದೊಳು ದೇವತಾ | ಕಾರದಸುಂಗರದೊಡಿಸಿ ||೯೧||
 ಇರಿಸಲಲ್ಲಿಗೆಸತ್ಯಭಾಮೆಯಚ್ಚುತನು ತಂ | ದರಮಗಳನುನೋಳ್ವೆನೆಂದು ||
 ಬರುತಾಕೃತಕದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುವಾ | ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಕಂಡು ||೯೨||
 ಅವದೇವತೆಯವಳೆನೆ ಬೇಡಿದುದನೀವ | ಕೇವನದೇವತೆಯೆನಲು ||
 ಅವಧುವಿದನು ನೋಡುವೆನೆಂದಾದೇವ | ತಾವಾಸಕೆನೆಡೆತಂದು ||೯೩||
 ನೆಲೆಯದೇವತೆಯೆಂದೊಸೆದರ್ಚಿಸಿ ಕರ | ತಳವಮುಗಿದು ಹಣೆಗಿಟ್ಟು ||
 ಎಲೆದೇವಿಯಾಗತಂದವಳಿಗೆಯಚ್ಚುತ | ನೊಲವಿಲ್ಲದಂತುಮಾಡಿದೊಡೆ ||೯೪||
 ನಿನಗೆಪಲವುತೆರಸಪ್ಪವೂಜಿಯಮಾಳ್ವೆ | ನೆನುತಿರಲಾಸಮಯದೊಳು ||
 ವನಮಾಲಿಬಂದುನಗುತ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನೀ | ನಮಮಾನಿಸದೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ||೯೫||
 ವನಮಿತೆಯಾಗುವುದುಜಿತವೆಯೆನೆಕೇಳಿ | ಕನಲಿಕೆಗದಿಯರುಗೂಡಿ ||
 ವನಿತೆರುಗ್ಮಿಣಿಯಮೇಲ್ವಾಯ್ವುಶೃಂಗಾರವ | ನಿನಿಸಿಲ್ಲದೆಸುಲಿಯುತಿರೆ ||೯೬||
 ಪಿಂಡಣಜನ್ಮದೊಳಗೆಮಾಡಿದವುಣ್ಯ | ದಿಂದರುಗ್ಮಿಣಿಯುಡತೊದವು ||
 ಒಂದಿನಿಸಿಲ್ಲದೆಸೆಳೆವುತಲಿರೆ ಮುನ್ನಿ | ಸಂದದಿಮೆಯೊಳಗಿರಲ ||೯೭||
 ಅದನುಕಂಡುಶಂಕಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಮು | ತೊದುವಿದಕೋಪದಿತನ್ನ ||
 ಸದನಕೆಪೋಗಲಚ್ಚುತನತಿವಿಸ್ಮಯ | ಹೃದಯನಾಗರುಗ್ಮಿಣಿಯು ||೯೮||
 ಮೃದುಪದತಳಕೆಂದನಿಸುತನುನಕ್ಷತ | ದೊದವನುಪರಿಹರಮಾಡಿ ||
 ವಿದಿತಮಪ್ಪಾದ್ವಾರಾವತಿಯನುಪೊಕ್ಕು | ಸದಮಲಮಪ್ಪಲಗ್ನದೊಳು ||೯೯||
 ಕಟ್ಟಿಲುವಿಂದುವೆಯನಿಂದಾಕೆಗೆ | ಪಟ್ಟವನಾಕೇಶವನು ||
 ಕಟ್ಟಿಸುಬದೊಳಿರಲೊಂದುದಿವಸವೆಲ | ವಟ್ಟಿಯಿಂದಿಳಿದುನಾಡದನು ||೧೦೦||
 ಹರಿಯಕುಡಲೆವಿಭುವಿದ್ಯಾಧರಗಿರಿ | ವರದುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ||
 ಸಿರಿಮರಂಜಿತ ಜಂಬೂಪುರಮಿಹುದಲ್ಲಿ | ಗರಸುಜಾಂಬವನೆಂಬವನು ||೧೦೧||

'ಗೆ ಜಂಬೂಷಣೆಯೆಂಬಮಾನಿನಿಯರ್ಪ | ಕರ್ವರ್ಗಿಸುತನು ಜಂಬುಕುವರ ||

ಕಿರಿಯಳು ಜಂಬಾವತಿಯೆಂಬ | ಯುವತೀಮಣಿಯೊಪ್ಪಿದಳು ||೧೦೨||

ಆ ಜಲಜಾಕ್ಶಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರದೇಶ | ದಾಜನತಾಧಿಪದೆಲ್ಲ ||
 ಓಜೆಯಿಂದಲಿಬೇಡಲುಕೊಡದಿದ್ವಪ | ನಾಜಾಂಬವಖೇಚರನು ||೧೦೩||
 ಅವಳಿಗೆತಕ್ಕವನೀನು ನಿನಗೆತಕ್ಕ | ಕವಳಿಂದಾನಾರದನು ||
 ಪವನಪಥಕೆಪೋಗಲಂತದನಾಕೇ | ಶವನೇಕಕುಂಡಲಗರುಸಿ ||೧೦೪||
 ಬಲವನೆಲ್ಲವಕೂಡಿ ಬಡಗದೆಸೆಗೆನಡೆ | ದಲಘುವಿಕ್ರಮಿಗಳಾತುರದಿ ||
 ಅಲಸದೆ ನಡೆತಂದಾವಿಜಯಾರ್ಥಾ | ಜಲದಕೆಳಗೆಬೀಡಬಡಿಸಿ ||೧೦೫||
 ಭೂಮಿಚರರು ತಾವಪ್ಪುದರಿಂದನು | ತಾಮ್ರಾಹೀಧರದುಪರಿಮಕೆ ||
 ತಾವೆಯೆ ಬಾರದಿಂದಾಪೀತಾಂಬರ | ನಾಮರುದಿನಶುಚಿಯಾಗಿ ||೧೦೬||
 ಉತ್ಪತ್ತಿಧಿಯೊಳು ದರ್ಭಶಯನಮಿರ | ಲನ್ನೆಗಮಾಕೇಶವನ ||
 ಮುನ್ನಿ ನಜನ್ಮದಗ್ರಜಯಕ್ಷಿಗಳೆಂಬ | ಸನ್ನತನತಿವುಣ್ಯಫಲದಿ ||೧೦೭||
 ಬಿಟ್ಟು ವಡೆದುಸೆ.ಖಮಿವ ಸಹಸ್ರಾರ | ಕಲ್ಪದೊಳೊಗೆದಲ್ಲಿಂದ ||
 ಅಲ್ಪೇತದವೋಹದಿಂದಾವರ್ಭಯ | ತಲ್ಪದನುಜನೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ||೧೦೮||
 ಸನುಮಾನದಿಸಿಹ್ಮವಾಹಿನಿ ಗರುಡವಾ | ಹಿನಿಯೆಂಬೆರೆಡುರಥವನು ||
 ಜನಸುತರಾಮಕೇಶವರ್ಗಿತ್ತಬಳಿಕಾ | ಅನಿಮಿಷನತಿಮುದದಿಂದ ||೧೦೯||
 ಆರಾರಿಗೆ ಶಕ್ಯಮಲ್ಲದತೆರದಿ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಯರಚಿಸಿ ||
 ದಾರುಣಮಪ್ಪಮಹೋರಗಶಯ್ಯೆಯೊ | ಕಾರಾಮಹರಿಗಳನಿರಿಸಿ ||೧೧೦||
 ಈವಿಧದಿನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವಾಗುವುದೆಂದೆ | ದಾವಾಸವನವರ್ಗುಸುರಿ ||
 ದೇವಲೋಕಕೆಪೋಗಲಿತ್ತಲಬಲವಾಸು | ದೇವರಲ್ಲಿಯೆನಾಲ್ಕು ಮಾಸ ||೧೧೧||
 ಇರೆಮತ್ತೆಬೆಸೆಬೆಸೆಯೆನುತತ್ಯಾ | ದರದಿವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳು ||
 ಬರಶಾಗಲವನುಕೈಕೊಂಡಾಬಲಭದ್ರ | ಮೂರರಿವುಗಳುಮುದದಿಂದ ||೧೧೨||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವುತಂದವುಷ್ಪಕಗಳನೇರಿ | ಯಾತುರದಿಂದಾಗಿರಿಯ ||
 ಆ ತೆಂಕಣತಪ್ಪಲೊಳಗಿರ್ಪಕನ್ನರ | ಗೀತವೆಸರವುರಕ್ಕಿದಿ ||೧೧೩||
 ಅಲ್ಲಿತಮ್ಮಯ್ಯನು ವಸುದೇವನಚಿತ್ತ | ವಲ್ಲಭಶಾಮ್ನಲಿದತ್ತಿ ||
 ಚೆಲ್ಲೆಗಣ್ಣುಗಳದುರೆಯಮಗಧ್ಯವನೆಂಬ | ಬಲ್ಲಿದನಾಸುಕುಮಾರ ||೧೧೪||
 ಒಂದುಕೂಡಲುಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಬಲಗೋ | ವಿಂದರಣ್ಣನಪದಕೆರಗಿ ||
 ಇಂದುನಿಮ್ಮನುಕಾಣೈವೆಂಬಾತುರದಿ | ಬಂದೆವೆಂದಾನ್ಯಪವರರು ||೧೧೫||
 ನೀತಿಸಂಯುತರಪ್ಪಖೇಚರನುಮು | ತ್ತಾತರುಣಿಯಬೇಡಿಕಳುಹೆ ||
 ಆತುರದಿಂದಿದ್ದಿ ಜಂಬೂವುರದವಿ | ಖ್ಯಾತಜಾಂಬವನಕಂಡವರು ||೧೧೬||

ದ್ವಾರಾವತಿಯಧಿಪತಿನಾರಾಯಣ | ಗಾರ್ಭೆಯದೆನ್ನಿತನುಜೆ ||
 ನಾರೀಮಣಿಯನುಕೊಡಿಯೆಂದು ಬೇಡಿದೊ | ಡಾರಾಜನವರೊಳಿಂತೆಂದ ||೧೧೭||
 ಒಳ್ಳೆತೊಳ್ಳಿತುಮದವಾರಣದೊಳಗಾಡು | ಕೊಳ್ಳುಕೊಡೆಯಮಾಳ್ವದೆಂದು ||
 ಪೊಳ್ಳುನುಡಿಯಿದೇಕೆಪೋಗಿಂದವರನು | ತಳ್ಳಿಸಲವರೈತಂದು ||೧೧೮||
 ಉತ್ತಮಸತ್ತ್ವರುಧ್ರುವಬಲನಾವುರು | ಷೋತ್ತಮರೊಳಗದನುಸುರೆ ||
 ಮತ್ತವರಾಶ್ರೇಣಿಯಜಂಬೂಪುರ | ಕೆತ್ತಿಬಂದುಮೌಜನಿಡಲು ||೧೧೯||
 ಅದನರಿದಾಜಾಂಬವಖೇಚರೇಶ್ವರ | ನಥಟಂತನ್ನಸೇನೆಯನು ||
 ಪದಪಿಂಕೂಡಿತ್ತವನು ಪೊರಮ | ಟ್ಟದಿರದೆಮೌಜನಿಕ್ಕಿದನು ||೧೨೦||
 ಅನಿತರೊಳಾಬಲಹರಿಗಳಪಿಂತಿಕ್ಕಿ | ಎಸುತವಿಕ್ರಮಿಧ್ರುವಕುನರ ||
 ಕನಲಿಕ್ಕಿತಾಂತನಂದದಿನಾಖಚರನ | ಘನಬಲಕಿರಿದಾಗಿನಡೆದು ||೧೨೧||
 ಆಜಿರಂಗದೊಳಾಧ್ರುವಸುಕುಮಾರಕ | ನಾಜಾಂಬವನನಲಿಕ್ಕಿ ||
 ಆ ಜಂಭಾವತಿಯನುತಂದುಕೊಟ್ಟನಂ | ದಾಜಲಜಾತೋದರಗೆ ||೧೨೨||
 ಇಂತುಜಂಭಾವತಿಯನುಕೊಂಡಾಕೈಟ | ಭಾಂತಕನಾನಿಜಪುರಕೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂಬಂದು ಮದುನೆಯನಿಂದನ | ತೈಂತಮೈಭಸದೊಳಗಂದು ||೧೨೩||
 ಮತ್ತೊಂದುದಿನಬಂದುನಾರದನೆಲೆ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮಗಿರಿಸಗರವನು ||
 ಒತ್ತಿಯಾಳ್ವನುಜ್ಯೇಷ್ಠವರ್ಧನನಂಬವ | ಗುತ್ತಮೆಜ್ಯೇಷ್ಠಾವತಿಗೆ ||೧೨೪||
 ಸಂಜನಿಸಿದಳು ಸುಸೀಮೆಯೆಂಬೋರ್ವಳು | ಕಂಜಾಕ್ಷಿನಿನಗನುರೂಪೆ ||
 ರಂಜಿಸಳೆಂದುನಾರದಪೋಗಲಾಮಧು | ಭಂಜನನಾವುರಕ್ಕೈದಿ ||೧೨೫||
 ಆಹವಮುಖದಿನಾಕುವರಿಯತಂದು ಎ | ವಾಹವಧಿಯೊಳಿದುರ್ಬಳಕ ||
 ಈಹದದಿಂಪುಬರುರಾಜಸುತೆಯರ | ನಾಹರಿತಂದುಕೂಡಿದನು ||೧೨೬||
 ಆವಿಭುವಿಗೆ ಸತ್ಯಭಾವೆ:ರುಗ್ಮಿಣಿ ಜಂ | ಭಾವತಿವೇವಿಸುಸೀಮೆ ||
 ಕೋವಿಡಲಿಕ್ಷ್ಮಣಿಗಾಂಧಾರಿಗಾರಿ ಪ | ದ್ವಾವತಿಸತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೧೨೭||
 ಜನವೆಣ್ಣೆಂಬದೂತಿಯವಚನವಕೇಳಿ | ಮುಸುಕಿದಕಿವಿವೇಟದಿಂದ ||
 ದಿಸೆವೆಣ್ಣೆಳ್ಳಿತಂದವೊಲೇಣ್ಣುರಬಲೆಯ | ರೆಸದಿದರ್ಧರಾನರಹರಿಗೆ ||೧೨೮||
 ಇದುಜನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕು | ಚದುರಮಂಗರಸುಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇತಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುಪದಿನೇಕಾಶ್ವಾಸ ||೧೨೯||

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೧೨. ಮನ್ಮಥೋದಯನಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದವಃರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತವಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗವೆನು ||೧||
 ದ್ವಾರಾವತಿಪುರದೊಳಗಿಂದ್ರವಿಭವದಿ | ನಾರಾಯಣಸುಖದಿಂದ ||
 ಭೂರಿಭೂಭುಜರಮಧ್ಯದೊಳೊಪ್ಪುವಕಂ | ರೀರವಪೀತದೊಳೆದು ||೨||
 ತನ್ನವೆರಡುತೋಳಬಾಳಿಗೆಹುದುಗಾಡ | ಕನ್ನಡಿವೊಗದಕಾಂತೆಯರ ||
 ಚೆನ್ನೆಯರನುತನ್ನೊಲಗಶಾಲೆಗೆ | ಯುನ್ನತಮಪ್ಪನೇಹದೊಳು ||೩||
 ಕರಸಲೊಡನೆಮುಂದೆರುಗ್ಮಣಿಬಂದಾ | ಹರಿಯಬಲದಭಾಗೆಯೊಳು ||
 ಇರೆಮತ್ತೆಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಬಂದುರು | ತರಕೋಪದಿನಿಂದಿರಲು ||೪||
 ಅದನುಕಂಡಾವಿಷ್ಟು ವೆಲೆಬಾಲಿನೇನೇ | ಕಿದಿರೊಳೆಡೆವೆಯೈದೆನಲು ||
 ಮದವತಿಬಾರದಿರಲು ರುಗ್ಮಣಿದೇವಿ | ಯದನರಿದಂತೆಂದಳಾಗ ||೫||
 ಭಾಮಿನಿಯರಿಗೆ ಬಗೆಯಲಾಪುರುಷನ | ಪಾಮಭಾಗವೆಮುಖ್ಯವೆಂದು ||
 ಕೋಮಲೆರುಗ್ಮಣಿಯಾಪತಿಯೆಡಗಡೆ | ಪ್ರೇಮದಿಬಂದುನಿಂದಿರಲು ||೬||
 ಅವರಿರನಿದುಗೋವಿಂದನುಡಿದನೆಲೆ | ಯುವತಿಯರಿರನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಕುವರನಾವಳೋರ್ವಳು ಮುಂಪೆತ್ತವ | ಇವಳಿಯುಗ್ಗಿಳವೆನಲಾಗ ||೭||
 ಆಮಾತಿಗವರೊಡಬಡಬಳಕಿಂತೆಂದ | ನೀಮುವೊದಲುಪೆತ್ತಮಗನ ||
 ಆಮದುವೆಯೊಳುಪಿಂದುಳಿದವಳಕವ | ನೇಮೆಟ್ಟಿಮಾಯಬೇಕವಳು ||೮||
 ಎನಲವರದನೆಕ್ಕೈಕೊಂಡುತಂತಮ್ಮಯ | ಮನೆಗೆವೋಗಲುಮಾಧವನು ||
 ವನಿತಾಮಣಿಗಳೊಳಗೆರತಿಕೇಳಿಯೊ | ಇನುದಿನಸುಖಿಯಿಸುತಿರಲು ||೯||
 ಒಂದುದಿವಸರುಗ್ಮಣಿ ಋತುಮತಿಯಾಗಿ | ಮಿಂದುಬಿಳಿಯತೊಡವಿಟ್ಟು ||
 ಕಂದರ್ಪನಕೀರ್ತಿಕಾಂತೆಯಂದದೊಳುಮು | ಕುಂದನಸೊಳ್ಳೆತ್ತಂದು ||೧೦||
 ಹಂಸತೂಳದತ್ಪದೊಳಗೊರಗಿದರಾಜ | ಹಂಸನವೊರೆಗೈದಿವಳು ||
 ಹಂಸಗಮನೆಹಂಸವುಳಿನತಳದರಾಜ | ಹಂಸನಬಳಿಗೈದುಸಂತೆ ||೧೧||

ಭಾಮೇರುಗ್ಮಿಣಿಯರಾಜೀವೋದರನು | ದ್ವಾಮರಾಗದೊಳೊಡವೆರೆದ ||
 ಪ್ರೇಮವನೇನೆಂಬೆನುಕಾಮಗೆ ಚನ್ಮ | ಭೂಮಿತಾನಾದುದರಿಂದ ||೧೨||
 ಸುರತಸುಖಾವಸಾನದೊಳಾದನಿದ್ರೆಯೊ | ಇರುತಬೆಳಗುಜಾವದೊಳು ||
 ಸಿರಿಸಿಂಗಮಾನುಮುನ್ನೀರುವಿಮಾನವ | ತರುಣಿಕಸಸಿನೊಳುಕಂಡು ||೧೩||
 ಹರಿವದಿನೆಳ್ಳಾಕನಸಿನಫಲವಭೂ | ವರವೇಳಲನುರಾಗದೊಳು ||
 ಇರೆತಕುಣಿಯನಡುವಿನಬಡತನವೋಗಿ | ವರಭುವನವನೊಳ್ಳೆನೆಂಬ ||೧೪||
 ಉರುತರಮಪ್ಪಿಚ್ಚೆಯಾಗಲುಪೇಂದ್ರನಾ | ದರದಿಂದಭೃಶಯ್ಯೆಯೊಳು ||
 ಇರಲವಳೊಡಲಬಾಲಕನಸುಕೃತದುರು | ತರಫಲದೇಳ್ಳೆಯಿಂದಾಗ ||೧೫||
 ಸುರಪತಿಯಟ್ಟಿದಕಾಮವಿಮಾನವ | ನಿರದೇರಿಯಾದಂಪತಿಗಳು ||
 ನವಲೋಕಮನೆಲ್ಲವನೋಡಿಸುಗುಳ್ಳಾ | ಪುರಕೆಬಂದುಸುಖಮಿರಲು ||೧೬||
 ಬಳಿಕಾಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಗೆಗರ್ಭ | ಮೊಳೆತುಬಳೆವುತಿರಕಂಡು ||
 ಜಲಜಾತೋದರನತ್ಯಂತಹರುಷವ | ತಳೆದು ಸುಖದೊಳಿರುತಿರಲು ||೧೭||
 ಅಂಗನೆರುಗ್ಮಿಣಿಯಂಗದಕಾಮನ | ಸಂಗತಿಯನುಪರಿಹರಿಸಿ ||
 ಅಂಗವಡೆದುಬಳೆವಂದದಿನಾಶಿಶು | ತಿಂಗಳೊಂಬತ್ತನುಕಳೆದು ||೧೮||
 ಅತ್ಯಂತಶುಭತರವಹಲಗ್ನದೊಳುಕೃತ | ಕೃತ್ಯಸುತೀಲಸಂಪನ್ನ ||
 ಸತ್ಯವಂತೆಯುಬಸಿರಿಂಭೂಭುವನ | ಸ್ತುತ್ಯನುಸಂಜನಿಸಿದನು ||೧೯||
 ಅಂತದನಚ್ಯುತನರಿದೊಸೆಗೆಯಮಾಡಿ | ಪಂತರದೊಳುಸತ್ಯಭಾಮೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂದೋರ್ವಸುತನನುಹಡೆದು ನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿಸುಖಮಿರಲತ್ತು ||೨೦||
 ಆರುಗ್ಮಿಣಿಯನಂದನನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ | ವೈರಿಯೋರ್ವಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ ||
 ಕ್ರೂರಮಾನಸಧೂಮಕೇತುವೆಂಬವನಾ | ಮಾರುತಮಾರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು ||೨೧||
 ಪಸುಳಿನೇಸರನುಪಿಡಿವರಾಹುವಂತೆ ಕ | ಕೃಪದಿಂದತಿರಂಜಿಸುವ ||
 ಸಿಸುವನೆತ್ತಿಕೊಂಡತಿಭರದಿಂದಾ | ಗಸೆನೆಗೆಯೆಬಳಿಕೆತ್ತ ||೨೨||
 ಸೋವಿಲೊಳಿರ್ಧಮಗುವಕಾಣದಾಸತಿ | ಯೆವ್ವೆನುಕೆಟ್ಟಿನಾನೆನುತ ||
 ಆವಸುಧೆಗೆ ಹಂಮಳಿಸಿಯುರುಳಿಶೋ | ಕಾವೇಶದೊಳಗಿರುತಿರಲು ||೨೩||
 ಅಂತದನಚ್ಯುತನರಿದುಬಂದಾ ನಿಜ | ಕಾಂತೆಯನಿರದೆ ಸಂತ್ಸೈ ||
 ಇಂತಿದಕೇನುಬೇವಸವೆನ್ನ ಸುತನು ದಿ | ಗಂತದೊಳಾವೆಡೆಯಿರಲಿ ||೨೪||

ಕಿನ್ನರಭೂಚರರಾವಿದ್ಯಾರ್ಥ | ಪನ್ನಗರೋಳಗಿಲ್ಲಿರಲಿ ||
 ಚೆನ್ನೆ ಕೇಳಿಕ್ಕುಣದೊಳು ತಾರದೊಡೆಮ | ತ್ವನ್ನಿರವೇಕೆಂಬಾಗ || ೨೫ ||
 ಹರಕೇಳಾನಿನ್ನ ಕುವರನುವಿದ್ಯಾ | ಧರದೇಶದೊಳುನೆರೆಬಳಿದು ||
 ಉರುಭುಜಬಲನಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೀರೆಂಟು | ವರುಷಕೆಮಗುಳುವನೆಂದು || ೨೬ ||
 ದೇವವಚನಮಾಗಸದೊಳಾಗಲು ವಾಸು | ದೇವನೊಸೆದುರುಗ್ಮಿಣಿಯ ||
 ಓವಿಸಂತ್ಯೆಸಿನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರಲುಖುಕ್ಕು | ದೇವನತ್ತಲಾಶಿಶುವ || ೨೭ ||
 ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗಸದೊಳುಮುನಿಸಿಂದ ಬ | ರುತ್ಮೆಲವೋಯೆನ್ನ ಹಗೆಯೆ ||
 ಸತ್ತಿಯಲಾಯೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಪರಿದುಕೊಂಡು | ಬುತ್ತಮಸತ್ತ ಸದಾರು || ೨೮ ||
 ಮುನ್ನಿನಭವದೊಳಗಿನ್ನ ಸತಿಯ ನೊ | ಯ್ದನ್ನ ಯಕಾರನೆಕೇಳು ||
 ನಿನ್ನ ನೀಗಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವಮಾಡುವೊ | ಡೆನ್ನ ನುಬಾರಿಪರುಂಟಿ || ೨೯ ||
 ಎನುತಾಪಸುಳಿಯನುರೆಮೂದಲಿಸುತ | ಘನಪಥದೊಳುಧೂಮಕೇತು ||
 ಮುನಿಸಬಲಿದುಬರುತಿಳೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತೊಂಡು | ಘನತರಮಪ್ಪಡವಿಯೊಳು || ೩೦ ||
 ವೃಂತರಗಳಕೃತಕದಿಮತ್ತದರ | ಭೃಂತರದೊಳುಶಿಲೆಯೆರಡು ||
 ತಂತಮ್ಮೊಳುತಾಕಿಸಪಚುವುದನುಕಂ | ಡಿಂತೆಂದನಾ ಧೂಮಕೇತು || ೩೧ ||
 ಮಿಗಿಹೋರುವೀಕಲ್ಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗೀ | ಹಗೆಯಹಾಕಲುಸಾವುದೊಂದು ||
 ಬಗೆದುಮತ್ತದೊಳಗಾಹಗೆಯನುಹಾಕಿ | ಗಗನಕೊಗಿದನವನಿತ್ತ || ೩೨ ||
 ಆಗಂಡುಮಗುವಿನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿ | ನಾಗುಂಡುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ತಾಗದೆಬೆರಗುವಟ್ಟಿರಲಾವೇಳೆಯೊ | ಕಾಗಸವಟ್ಟಿಯೊಳೊಸೆದು || ೩೩ ||
 ವಿಸುತವಿಜಯಶಿಖರಿಯ ಬಲಕಟದೊಳು | ಘನಕೂಟಮೆಂಬಪಟ್ಟಣದ ||
 ಜನಪತಿಕಾಳಶಂಬರನೆಂಬನು ತನ್ನ | ವನಿತೆಕಾಂಚನಮಾಲೆಗೂಡಿ || ೩೪ ||
 ಬರುತಿರಲಾಚರಮಾಂಗನಮೇಲಾ | ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪವಿಮಾನ ||
 ಪರಿಯದೆನಿಲಲಿಂತಿದೇನೆಂದಾಖೇ | ಚರನಾಗಸದಿಂದಿಳಿದು || ೩೫ ||
 ಒಕ್ಕಲ ಕೆರಡರಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ವೊಳೆ | ವಾಕುವರನಕಾಣುತವೆ ||
 ಏಕಾರಣಮಿಂತಿದೆಂದುವಿಸ್ಮಯಮಾಗು | ತಾಕಾಳಶಂಬರನೃಪತಿ || ೩೬ ||
 ಅವನಂಗಸಂಗತಮಾಗಿದ ಶುಭಲಕ್ಷ | ಣವಕಂಡಿಂತು ತಿಳಿದನು ||
 ಅವನಿಪಾಲಕನನಂದನನಿವನನು ಪೂರ್ವ | ಭವದವೈರಿಹಾಕಿಹೋದ || ೩೭ ||

పరియేందామగువను తేగేదాఖే | జరను తన్నే దేయోళగిట్టు ||
 మరుతమార్గకేపొగియావిమానదోళిద్ద | తరుణికనకమాలేయోడనే ||
 బాలకననుకండామప్రపంచవ | వేళియివనసాకేనలు ||
 బాలేపింతఃభవబద్ధదితిశువన | మేలతికరుణవంకురిసి ||౩౯||
 కడుబడవనుకడవరవకండందది | సడగరవేత్తామదతి ||
 నుడిదళింతేందువల్లభనిన్నమత్తిన | మడదియణుగరిద్దంతే ||౪౦||
 ఈనందనసాకిదోడేనుభలవేన | లానుడిగాఖేజరను ||
 మానితమప్పకేలకంఠికేయను | తానందుకట్టిదనవగి ||౪౧||
 ఇవనేయువరాజనేందునుడియలా | యువతిగేమోలేవాలుసూరియే ||
 సవిసయిందొడిసిత్వన్నగరిగి | యవరఃముదదినేదిదరు ||౪౨||
 నందనదోళగిర్దుగొధగభదినా | సుందరికాంచనమాలే ||
 కందనపడేదళినుతపురకేలసేగియ | నందట్టిదనుఖేజరను ||౪౩||
 పురజనమతిముదదిందిదిగోళల | సురపతివృథవదింద ||
 అరమనేగ్గీతందు శుభలగ్నదోళగ | తరుణగేజాతకర్మవను ||౪౪||
 దశమదివసదోళుమాడిబళికబాల | శతీయందదిధళధళివ ||
 తిశువిగేప్రద్యుమ్ననేంబ నామవనా | కుశలనిట్ట సుమమతేయోళు ||౪౫||
 బళికబాసోళుబాలభానుబేళివవోలు | బేళిదక్ష్మరాదివిద్యేయను ||
 లుళియదేకలితేరుంజవ్వనవను | తళిదతితేజవడేదను ||౪౬||
 మరకతమణివర్ణ సమజతురస్రబం | ధురతరవ్యృషభనారాజ ||
 లురుశక్తియుతనాదేయసౌందర్యను | జరమశరీరియేస్పిదను ||౪౭||
 స్మరననూహిసుభరుత్తమపురుషర | నిరదేవణిపరుప్రత్యక్ష ||
 స్మరననిన్నా రోళుహిసువేనవనసుం | దరతేగవనసక్త సమను ||౪౮||
 ఇంతేసేవుత్తమరూపనుతళిదా | కంతుకుమారచంద్రమను ||
 సంతసదింహిమవద్గిరితిబరకే | తాంతళద్దతిశుచియాగి ||౪౯||
 సిద్ధకళింకేపొగిషణ్మాసపరియంత | రుద్ధతమప్పవిద్యేయను ||
 శుద్ధచిత్తదిసిద్ధిమాడితత్పురకే ప్ర | సిద్ధనాగిమగుళిదను ||౫౦||

ಆಜನಪತಿಕಾಳಶಂಬರಗೋರ್ವಗ್ನಿ | ರಾಜನೆಂಬವನುಮಾರ್ಮಲಿತು ||
 ತೇಜೋಧಿಕನಾಗಿರಲದನರಿದಾ | ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆವೋಗಲೇಣಿಸಿ ||೫೧||
 ಅದನರಿದಾಸ್ಮರನಾತಂದೆಯೆಡೆಗೈದಿ | ಪದಕೆನುಸಿಯಾಬೆಸೆನ ||
 ಆದಿರದೆಬೇಡಿಸಡೆದುಬಹುಬಲಗೂಡಿ | ಯಥಟಿಂದಾಬಳಿಗೈದಿ ||೫೨||
 ಆಹವಲಂಪಟನಾ ನಗರಿಯುಮುಂದೆ | ಮೋಹರಮಾಗಿನಿದಿರಲು ||
 ಆಹದನರಿದಗ್ನಿ ರಾಜನುಸೇನಾ | ವ್ಯೂಹಸಹಿತನಡೆತಂದು ||೫೩||
 ಇದಿರೊಡ್ಡ ಕಾಣುತ್ತವನಬಲವನಾ | ಮದನಕುಮಾರನಸೇನೆ ||
 ಹುದುಗಿತಳ್ಳಿರಿವೃತ್ತಿರಲದಕಡಾ | ವಿದಿತವಿಕ್ರಮಿಯಗ್ನಿ ರಾಜ ||೫೪||
 ಬಲವನೆಲ್ಲವಪಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮುಂದಕೆನಡೆ | ದಲವಿಲ್ಲನಸೇನೆಯನು ||
 ತಲೆಬಾಲಗಡಿಸುತ್ತಿರೆಕಂಡಾ ಕ | ಗ್ಗಲಿಯವನಿದಿರಾಗಲಾಗ ||೫೫||
 ವಿದ್ಯಾಬಾಣಗಳಿಂದೆಸಲಾಪ್ರತಿ | ವಿದ್ಯೆಯಿಂದವನು ಖಂಡಿಸುತ ||
 ಸ್ವದ್ಭುಮ್ನ ನೆಚ್ಚ ನಾತನತೇರುಬಿಲ್ಲುಮ | ಭೇದ್ಯಮಪ್ಪಾಕವಚವನು ||೫೬||
 ವಿರಥನಮಾಡಿ ಬಳಿಕ್ಕಗ್ನಿ ರಾಜನ | ಭರದಿಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿಬಳಿಕ ||
 ವರವಿಜಯಾನಕಮೆಸೆಯಲಾತನನಿಜ | ಪುರಕೆಯ್ವಿಯುಮಿತವಸ್ತುವನು ||೫೭||
 ಕರಿತುರಗಾದಿಯುತ್ತುಮಮಪ್ಪರತ್ನವ | ತರಿಸಿಯಿಲ್ಲಂವೊರಮಟ್ಟು ||
 ತ್ವರಿತದಿನಾಮೇಘಕೂಟನಗರಿಗಾ | ಸ್ಮರಕುಮಾರಕನೆಯ್ದುರಲು ||೫೮||
 ಅದನರಿದಾಕಾಳಶಂಬರನಿರಿದಿವಂದು | ಪದಕೆರಗಿದಪಂಚಶರನ ||
 ಪಡೆದಮದಪ್ಪಿ ಹರಸಿನಿಜಪುರಕತಿ | ಮುದದಿಂದೊಳಹೊಗಿಸಿದನು ||೫೯||
 ಪೊಳಲಪೊಗುವಸಮಯದೊಳು ಸಂತಸದಿಂದ | ಬಳಸಿದಬಾಸವಟ್ಟಿಗರ ||
 ಬಳಗದನಡುವೆಸದನುಕಂತು ಕಲ್ಪಜ | ಕುಲದನಡುವಣಂದ್ರನಂತೆ ||೬೦||
 ಪಟ್ಟದನಿಜಮದಗಜಮಸ್ತಕವನೇರಿ | ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿದನೃಪವರರ ||
 ನಟ್ಟನಡುವೆಬರ್ಪಾನೆವಿಲ್ಲನ | ಪಟ್ಟಣವೆಯ್ದಿನೋಡಿದುದು ||೬೧||
 ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತಲೆಡವರಿಯದೆ ಸುತ್ತು | ಮುತ್ತಿನೋಡುವ ಮಡದಿಯರ ||
 ಚಿತ್ತದೊಳಗೆನಿಲಲಾಕಂತುವಂದಿಂದ | ಚಿತ್ತಜವೆಸರಹಡೆದನು ||೬೨||
 ಈಪರಿವಿದಿತವಿಲಾಸವಡೆದ ಪುಷ್ಪ | ಚಾಪನಸರಮನೆಹೊಗಿಸಿ ||
 ಆಪರಿವೃಥಕಾಳಶಂಬರನುತ್ಸಾ | ಹೋಪೇತಮಾನಸನಾಗಿ ||೬೩||

ಉತ್ತಮಮುಪ್ಪಮುಹೂರ್ತದೊಳತಿ ಮುದ | ವೆತ್ತು ಮಹಾವಿಭವದೊಳು ||
 ಚಿತ್ತಭವಗೆಯುವರಾಜಪದವನೊಸೆ | ದಿತ್ತವೆನೆಂದಿದದೆಣಿಸಿ || ೬೪ ||
 ಪದಿನಾಲ್ಕು ನದಿಯುಪಜ್ಜಳಿವುದಕವತೀವಿ | ಮುದದಿಂದಮಜ್ಜನಗೊಳಿಸಿ ||
 ಸದಮಲಮುಪ್ಪಸಕಲಶೃಂಗಾರವ | ಸುದಿತಯಶಗೆ ಮಾಡಿಸಿದನು || ೬೫ ||
 ಹಾರಮಕುಟಕುಂಡಲ ಕೇಯೂರಾದಿ | ಚಾರುವಿಭೂಷಣಮಿಟ್ಟು ||
 ಮಾರಕುಮಾರನೆಸೆದನೀಕ್ಷಿ ಪರಕ್ಷಿ | ಬೋರೈ ಕುವಮಾಳ್ತಿಯೊಳು || ೬೬ ||
 ಮರಕತವರ್ಣಮದನನೇರಿದಮುತ್ತಿ | ನುರುಸಿಹ್ಮಪೀಠಮೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಹರಸದಿಬುಧಬಿಂಬವನೆತ್ತಿ ತೆತ್ತಿದ | ವರವಿಧಮಂಡಲದಂತೆ || ೬೭ ||
 ಇಂತುಸಿಹ್ಮಾಸನದುಪರಿಯೊಳಿಸೆವಾ | ಕಂತುಕುಮಾರಕುಂಜರನ ||
 ಸಂತಸದಿಂಕಾಂಚನಮಾಲಿಕಂಠಿಕೆ | ಯಂತಂಡುಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿದಳು || ೬೮ ||
 ಮುತ್ತಿನಹಾರವಿಕ್ಕುವವನುಯದೊಳಾ | ಚಿತ್ತಜನಾಸ್ಥವೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಸುತ್ತಿದಪರವೇಷದಮಧ್ಯದೊಳು ಕಾಂತಿ | ವೆತ್ತಕಲಾಧರನಂತೆ || ೬೯ ||
 ಈತೆರದಿಂದವಿಲಾಸಮನಿದದಾಂ | ತಾತುಳಿಲಾಕಂಗಳಜನ ||
 ರೀತಿಯನೋಡಿಜಿಟ್ಟಳು ತಾನವಗೆನಿಜ | ಮಾತೆಯಿಂದೆಂಬ ಭಾವವನು || ೭೦ ||
 ಅವನಮುಖಾಂಬುಜಮವನಕ್ಷಿ ಕುವಲಯ | ವವನಬಾಯ್ದರೆ ಬಂದುಗೆಯೊಳು ||
 ಅವಳಲೋಚನಮೆಂಬ ಜವಳಿದುಂಬಿಗಳತಿ | ಲವಲವಿಕೆಯೊಳಿರಗಿದುವು || ೭೧ ||
 ಅವನಲಲಿತಶಾವಣ್ಯಾಂಬುವಿನೊಳ | ಗವನಾಸ್ಥಚಂದ್ರಬಿಂಬದೊಳು ||
 ಅವಳಲೋಚನವಂಬರದಚಕೋರಿಯ | ಹವಣಿನೊಳಿರಗಿದುವಾಗ || ೭೨ ||
 ಬಿಂಬಾಧರೆಬಿಸಿರುಹಮುಖಿಯಾನೊಗ | ದುಂಬಿದತುರುಗೆವೆಗಣ್ಣು ||
 ಬೊಂಬೆಗಳುಗಳನಂಗದೊಳಗೆ ಹಣೆ | ಗೊಂಬಂದದಿನೋಡಿದಳು || ೭೩ ||
 ಹೊಲ್ಲದದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ತನುಜನನೋಡ | ಸಲ್ಲದೆಂಬಾ ಭಾವವನು ||
 ಅಲ್ಲವಮಾಡಿಯಾತುರದಿ ನೋಡಿದಳಾ | ಫುಲ್ಲಾಕ್ಷಿಯಾ ಫುಲ್ಲಶರನ || ೭೪ ||
 ನಡುಗುವ ಮೈನವಿರೇಳುಗೆವೈವರ್ಣ | ವಡರಿದವೊಗವೇಳ್ವಬೆಮರು ||
 ಕಡುಬೆರಗಾದ ಭಾವದಿನಾಂಬಂಧಕಿ | ನಡೆನೋಡಿದಕಂಗಳಜನ || ೭೫ ||
 ಇಂತುನೋಡಿ ಮೊರೆಧರ್ಮವೆಂದೆಂಬುದ | ನೆಂತಾನುಭಾವಿಸದವಳು ||
 ಸಂತಸವಡಿಸಲಾರದೆಚಿತ್ತವನಾ | ಕಾಂತೆಶಯ್ಯಾಗೃಹಕೆಯ್ವಿ || ೭೬ ||

ಮಗನೆಂಬಭಾವವಬಿಟ್ಟು ತಾನವನೊಳು | ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕೂಡುವಿಚ್ಛೆಯನು ||
 ಬಗೆದಾಬಂಧಕಿತ್ತನ್ನ ಮೆಲ್ಲೆ ದೆಯನು | ಮುಗುಳುಬಿಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟು ||೨೭||
 ಇದರಿಂದಾರಕಗತಿಯೆಂಬುದರಿಯದೆ | ಇದರಿಂದ ಪಿರದಪಕೀರ್ತಿ ||
 ಒದಗುವುದೆಂಬುದನರಿಯದೆ ಮೊರೆಗೆಡು | ವುದನೆಬಗೆದು ಭಾವವೊಳು ||೨೮||
 ಎಲ್ಲಿಯಸುರಲೋಕವೆಲ್ಲಿಯಮುಕ್ತಿ ಮ | ತ್ತೆಲ್ಲಿಯಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ ||
 ಎಲ್ಲಿಯಮೊರೆಧರ್ಮ ತಾನೆಣಿಸಿದಸೌಖ್ಯ | ವಲ್ಲದೆಂದೆಣಿಸಿಮತ್ತವಳು ||೨೯||
 ಸವತಿಯರಿದರೆಸಿಸಿನವಾಗದು ಮೇ | ಲವನಿಪನಿನಿಸುಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ಹವಣಿಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂದೆಣಿಕೆಯನಣಿಸದೆ | ಯುವತಿಕಾತುರಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ ||೩೦||
 ಮನ್ನಣೆಗಿಟ್ಟು ಮಾನಾಪಹರಣಮಾಗಿ | ಯುನ್ನತಮಪ್ಪನ್ನಬದುಕು ||
 ತನ್ನ ತಾನೇಹೋಹುದಿಂತಿದನರಿದೊಡೆ | ದೆನ್ನ ದೆಕೆಟ್ಟಿಣಿಸಿದಳು ||೩೧||
 ಲಜ್ಜೆ ದೊರೆದು ಲೆಕ್ಕವಮಾಡದತಿದೂರು | ದುರ್ಜನವಹುದೆಂಬುದಕೆ ||
 ಬಿಜ್ಜರವನುಮಾಡದೆ ತನ್ನ ತನುವನು | ಸಜ್ಜುಕಸರಗೊಪ್ಪಿಸಿದಳು ||೩೨||
 ಮಾಸಂಕದಮಡದಿಯರು ಮನೆಯೊಳುಂ | ಟೋಸರಿಸದೆ ಗುಜ್ಜುಗುರುಕು ||
 ಆಸುಡತಿಯರಿದಹುದೆಂಬುದನುವು | ದಾಸೀನವಮಾಡುವವಳು ||೩೩||
 ತನುಜನೊಡನೆಕೂಡುವೆನೆಂಬಾಡುಷ್ಟೆ | ಮನದಿಗೊಂಡತಿರಹದೊಳು ||
 ಘನಮಾಗಿಬೆಂದು ಬಳಿಕತಾಪಜ್ವರ | ತನುವಡಿಯಲು ಬಂದೊರಗಿ ||೩೪||
 ಭಾವಕಿಬಲುಮೊಲೆಗಳ ಸಂಗಳಮೇಲೆ | ಬಾವನ್ನವಿಡೆಭರದೊಳಗೆ ||
 ಅವಿರಹಾವಸ್ಥೆಯ ನೀವಸದಬೇಗೆ | ಯಾವುಗೆಗಿಚ್ಛಾ ದುದೊಳಗೆ ||೩೫||
 ಕಡುನೀರೆಯಕರಚರಣಪಲ್ಲವವನು | ನಡುವೆಂಬನವಲ್ಲರಿಯನು ||
 ಬಡಬಾಸೆಯೆಂಬತಮಾಲಲತಿಕೆಯನು | ಅಡಸಿತುವಿರಹಾಸಲನು ||೩೬||
 ಹಿಡಿದುಸುಟ್ಟಿತು ವಿರಹಾಗ್ನಿಕಂಜಾಕ್ಷಿಯ | ತೊಡೆಯಕಂಬದ ತೋಳತೊಲೆಯ ||
 ನಡುವೆನ್ನೆಂಬಮುಜ್ಜುಳ ಹೊಸಹಲಗೆಯ | ಒಡಲೆಂಬೊಲುಮೆಯಮನೆಯ ||೩೭||
 ಸ್ಮರರಾಹುವಡಸಿದುದಾಮೃಗನೇತ್ರೆಯ | ವರವಟಫಲನಿಭಾಧರಿಯ ||
 ಸುರುಚಿರಪೀಯೂಷೋಪಮವಾಣಿಯ | ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನೆಯ ||೩೮||
 ಹೇವಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಬಯಸಿಬರಿದೆಹೋದ | ಕುಳಿಗೊಂಬಂತಾಕುಲಟಿ ||
 ಸುಲಲಿತಸತ್ಯಗುಣಾಭರಣಗೆ ಮನ | ದೆಳಸಿಹೊರಳುತಿರಲತ್ತ ||೩೯||

ದಿವಿಜೀಂದ್ರ ವಿಭವದಿನಾಖೇಚರಭೂ | ಧವನತಿಮುಮತೆಯೊಳಿತ್ತ ||
 ಯುವರಾಜಪದವಿಯೊಳಗೆ ನೆರೆನಿಂದಾ | ಭುವನಭುಂಭುಕನಂಗಜನು || ೯೦ ||
 ಬಳಿಕಗ್ನಿ ರಾಜನ ಬಂಧನವನುಬಿಟ್ಟು | ಕಳುಹಿತನ್ನಾತಂದೆಗಿರದೆ ||
 ಅಳುಕದರಸುಗಳತಂದಾತನಪದ | ತಳಕೆಮುಗ್ಗಿಸಿ ಸುಖಮಿರಲು || ೯೧ ||
 ಆತನಕೀರ್ತಿಯಾತನತೇಜವಾತನ | ನೀತಿಯಾತನಲಾವಣ್ಯ ||
 ಆತನಜೆಲ್ವಾತನಚಾತುರ್ಯದ | ರೀತಿಯನೋಡಿ ಪೈರಿಸದೆ || ೯೨ ||
 ಮುಳಿಸಿಂದಾಕಾಳಶಂಬರನುಳಿದ ಮ | ಕೃಳುವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳು ||
 ಮಲಮಾನಸರೈವರು ಬಂದಾಸ್ತರ | ನೊಳುಕಪಟನ್ನೇಹದೊಳು || ೯೩ ||
 ಇಂತವ್ವಮರುಕದಗ್ರಜರುಂಟೀಯೆ | ಬಂತೊಡಗೂಡಿಮತ್ತವನ ||
 ಎಂತಾನುಪರಿಯೊಳು ಕೊಲ್ವವೇಳೆಯತಾ | ವಂತರಿಸದೆ ನೋಡುತಿರಲು || ೯೪ ||
 ಇತ್ತಮನ್ಯಥನಕೂಟವಹಾರಿಯಾಪಾತ | ಕಿತ್ತಿತನ್ನಂಗವನಿರದೆ ||
 ಹತ್ತಿದವಸ್ಥಾಂತರದೊಳು ಮಿಗಿಹೊರ | ಕುತ್ತಿದ್ವಳತಿಗೂಧಮಾಗಿ || ೯೫ ||
 ಇಡುಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸುಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸುಗತಿಯೊಳ | ಗಿದು ಪದಿನೆಂಟಾಶ್ವಾಸ || ೯೬ ||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ನಂದಿ ನಂಪೂರ್ಣಂ

೧೯. ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ವಿರಹವರ್ಣನಾ ನಂದಿ

ಅಂಗಜವಿಜಯಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯಧಿಪಭು | ಜಂಗೇಶವಂದಿತಚರಣ ||
 ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿನೇಮಿಶಸಪದಯುಗ | ಲಂಗಳಿಗೊಲಿದಿರಗುವೆನು ||೧||
 ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದಾದಾಜ್ವರವನು | ಪಿರಿದಪ್ಪರೋಗದಿನಾದ ||
 ಜ್ವರವೆಂಬಮಾತನು ಜನಜನಿತವಮಾಡು | ತ್ವಿರಲಾ ಕಾಂಚನಮಾಲೆ ||೨||
 ನನೆಯಸರಳನೀರನಾವಾರ್ತೆಯನೋರ್ವ | ವನಿತೆಯಮುಖದಿಂದಕೇಳಿ ||
 ಮನದೊಳುಮರುಕವತಾಳಿ ವಿಚಾರಿಪೆ | ನೆನುತವಳೆಡೆಗೆಯ್ದುತವೆ ||೩||
 ಎಲೆತಾಯಿನಿನಗೇಕೀದಾಹಜ್ವರ | ತಲೆದೋರಿತಿದನುಸುರೆಂದು ||
 ಮಲುಮಲಮರುಗಿಮನೋಭವಬೆಸಗೊಳಿ | ಕುಲಟಿಯಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೪||
 ಪಥ್ಯವಲ್ಲದಭೋಜನದಿಂದೆನಗೆ ವ್ರಾ | ಣತ್ಯಾಗಮವ್ವಂದದೊಳು ||
 ಅತ್ಯಂತದಾಹಜ್ವರಮಾಯಿತೆನುತಮ | ಸತ್ಯವಚನಮನಾಡುತವೆ ||೫||
 ಇತ್ತಬಂದೆನ್ನ ಮೈಯನುಮುಟ್ಟಿನೋಡೆನ | ಲೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದುನಿಂದಿರಲು ||
 ಉತ್ತಮಚಿತ್ತಚಿತ್ತಜನಹಸ್ತವತಾ | ನೊತ್ತಿ ಪಿಡಿದುಕೈಯಿಂದ ||೬||
 ತರಳನಯನೆ ತನ್ನ ಘನಕುಚಮಧ್ಯದೊ | ಳಿಸಿಯವನಹಸ್ತವನು ||
 ಒರೆದಳಿಂತೆಂದು ಮದನಕೇಳುನಿನ್ನಿಂದ | ದೊರಕಿತುಪರಿತಾಪವೆನಗೆ ||೭||
 ನಿನ್ನ ಸುರತದಿಂದಲ್ಲದೆ ಬದುಕೆನು | ಇನ್ನು ಸಂತಯಮಾಡಬೇಡ ||
 ಜೆನ್ನಿ ಗಕೇಳೆಂಬಾ ನುಡಿಯನುಕೇಳಿ | ಯುನ್ನತಗುಣಭೂಷಣನು ||೮||
 ಗರಳಮನುಗುಳ್ಳುರಗನಘಟದೊಳುಕೈಯ | ನಿರಿಸಿದಿರಿತೆಗೆವಂತೆ ||
 ದುರುಳಿಯೆಕುಚಕುಂಭಯುಗಮಧ್ಯದಿಂದಾ | ಸುರುಚಿರಗುಣಿಕೈಯತೆಗೆದು ||೯||
 ಮುಂಗಾರಮೊಳಗುಗೇಳಿದ ರಾಜಹಂಸನ | ಭಂಗಿಯವೊಲುವೆದಿರದನು ||
 ಸಿಂಗವಸುಳನಡುವಿನಜಾರೆಯನುಡಿ | ಗಂಗಳಿರಾಜಕುಂಜರನು ||೧೦||
 ಈಯಂದದಿಬಿಜ್ಜರಗೊಂಡು ನುಡಿದನಿ | ತಾಯಿನಿವಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹೆನು ||
 ತಾಯಿಕೇಳು ತನುಜನಕೂಡಿತ | ನ್ಯಾಯದ ನುಡಿಯನುಡಿವೆರೆ ||೧೧||

ತಾಯಿಗೆತಪ್ಪಿ ಮೋಹಿಸಿದೊಡೆ ಲೋಕಕ | ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ ಕಂಡವರು ||
 ಚೀಯೆನ್ನ ರೆಯದಕೊಡಬಟ್ಟ ವರಭೂಮಿ | ಬಾಯಿದರೆದುಸುಂಗದಿಹುದೆ ||೧೨||
 ಕೊರತೆಗಂಜದೆಕೊಕ್ಕುರಿಸದೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ | ಮೊರೆಗೆಟ್ಟು ನಡೆವೆನೆಂಬರನು ||
 ಮರೆದುತೆರೆದುಮಾತನಾಡುವವರಬಾಯಿ | ದೆರೆಯೊಳು ಹುಳುಹುಟ್ಟದಿಹುದೆ ||
 ಕೊಂಡೆತ್ತಿಯಾಡಿದತನುವತಳ್ಳಿಸಿ ತಾ | ಸುಂಡಮೊಲೆಯನೊತ್ತಿಪಿಡಿದು ||
 ಪೆಂಡಿರಂದದಿತಾಯಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ಭೂ | ಮಂಡಲಹೊರಹಾಕದಿಹುದೆ ||೧೪||
 ಒಂದುದೋಷವನುಕಂಡೊಡೆ ನಿಜಸತಿಯಾದೊ | ಡಿಂದುಮೊದಲುನೀನೆನಗೆ ||
 ನೊಂದುಹಡೆದತಾಯಸಮವೆಂದು ನುಡಿದುದ | ರಿಂದನಾಡುಗರೊಲ್ಲರವಳ ||೧೫||
 ಆರೊಬ್ಬರುಪೆಣ್ಣು ತಹೆನೆಂದುನೋಡಿ ಎ | ಚಾರಿಸುವೆಡೆಯೊಳುತಮಗೆ ||
 ದೂರದನಂಟೆಂದುಮೊರೆಧರ್ಮವಲ್ಲೆನೆ | ತಾರರವಳನದರಿಂದ ||೧೬||
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪೆತ್ತತಾಯಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿದೊಡೆ | ಸತ್ಯಹೊರತುಸಾವಡಿಸಿ ||
 ಅತ್ಯಂತದುಃಖಮನನುದಿನಮಿರದುಂಬ | ನಿತ್ಯನಿಗೋಡಕೆಯ್ದವರು ||೧೭||
 ಅನಿತರಂದೆಲೆತಾಯೆ ನಿನ್ನ ಸೋಂಕುವುದೆನ | ಗನುಚಿತವೆನಕೇಳುಮದನ ||
 ಜನನಿನಾನಿನಗಲ್ಲನಿನ್ನ ನಗುರ್ವಪ | ವನದತಸ್ತುತತಿಲೆಯಲ್ಲಿ ||೧೮||
 ಕಂಡಾಕಾಳಶಂಬರನತಿಕರುಣದಿ | ಕೊಂಡುಬಂದೆನಗೀಯಲಾನು ||
 ಗಂಡುಗಳರಸನ್ನ ಸುಮರುಕದಿ ಮನ | ಗೊಂಡುಸಾಕಿದೆನದರಿಂದ ||೧೯||
 ನೀನೆನ್ನ ಮಗನಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವ | ನಾನುಕೋರುವೆನೆಂತೆನಲು ||
 ಈನ್ಯಪಕಾಳಶಂಬರಖಚರನ ಸಂ | ತಾನದೊಳಗೆವುಟ್ಟಿದವರ್ಗೆ ||೨೦||
 ಸುಲಲಿತವಹಪ್ರಜ್ಞಪ್ರಿವೆಸರವಿವೈ | ಫಲಿಯಿಸದದರಂದತಮ್ಮ ||
 ಒಲವನಸತಿಯರವಶಮಾಡಿಯಿರಿಸುವ | ರಲ್ಪಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹಕೇಳು ||೨೧||
 ಎನ್ನ ಕೈವತವಾಗಿದೆ ನಿನಗೀವೆನೀ | ನನ್ನಿ ಗನಾದೊಡಾವಿವೈ ||
 ನಿನ್ನ ಸೇರುವುದು ನೀನೆನ್ನ ನಂದನನಾಗಿ | ನಿನ್ನ ಸೇರದುನಿಶ್ಚಯದಿ ||೨೨||
 ನೀನೆನ್ನ ಮಗನಹುದಲ್ಲವೆಂಬುದಕಿದು | ತಾನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂದೆನಲು ||
 ತಾನಾವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದುದರಿಂದಾ | ಮಾನಕೇತನನಿತುನುಡಿದ ||೨೩||
 ಭೂನತಮವ್ವಾವಿದ್ಯೆಯನೆಲೆತಾಯೆ | ನೀನೆಗೀವುದೆಂದೆನಲು ||
 ಅನುಡಿಗಾತನೊಡಂಬಟ್ಟನೆಂದಾ | ಮಾನಿನಿಯತಿವೇಗದೊಳು ||೨೪||

ಆನಂದವಡೆದಾವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರವ | ತಾಸುಪದೇಶವಮಾಡಿ ||
 ಈನಗದುಪರಿಮದಿಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನೊಳತಿ | ಮಾನಿತಮಯವನು ಪಡೆದ ||೨೫||
 ಸಿದ್ಧ ಕೂಟಕೆವೋಗಿ ಮತ್ತೀವಿದ್ಯೆಯ | ಸಾಧ್ಯವಮಾಡುವುದೆನಲು ||
 ಉದ್ಧತಸತ್ತನಲ್ಲಿಗೆವೋಗಿ ಮಂತ್ರವ | ಸಿದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತಿರಲತ್ತ ||೨೬||
 ಉಣಲುಡುವುದನು ಮರೆದುಮೈಗುಂದಿ ಪೂ | ಗಣೆಯನೆಂದಿಗಿಬರ್ಪನೆಂದು ||
 ಎಣಿಕೆಮನದೊಳುಜೀವನವಾದ ಜಲಜೇ | ಕ್ಷಣೆಯೆಡೆಗೋರ್ವಭಜಾತೆ ||೨೭||
 ಅವಳಂಗವನಾವರಿಸಿದತಾಪದ | ಎವರವನರಿವೆನೆಂದೆನುತ ||
 ಸವನಯದಿಂದೆಯ್ದಲಿತ್ತಬಾರೆಂದಾ | ಯುವತಿ ಕರೆದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು ||೨೮||
 ಬೇರುವೆರಸಿಬಿಸಿಲೊಳು ಕೀಳ್ತಲತೆಯಂತೆ | ನಾರಿನಿನ್ನಂಗವಿದೇನು ||
 ಕಾರಣದಿಂದಕುಂದಿಕುಂದಿತೆಂದೆಂಬವಿ | ಚಾರವರಿಯಬಾರದೆನಗೆ ||೨೯||
 ಮುಗುದೆನ್ನಿಯಮಿನುಗುವ ಮುದ್ದುಮೊಗಮಾ | ಸೊಗಸಿನೊಳಿರದೆಸಂಜನಿಸಿ ||
 ವೊಗರಡಗಿದಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೊಪ್ಪುವ | ಬಗೆಯರಿಯಲು ಬಾರದೆನಗೆ ||೩೦||
 ಎನಲಿಂತೆಂದಳವಳು ದಾಹಜ್ವರ | ಜನಿಸಿದಕಾರಣದಿಂದ ||
 ಮನದನ್ನ ಕೆಳೆಳೆನ್ನೀನಿಜತನು | ವನುಗೆಟ್ಟಿತೆನೆಸಸುನಗುತ ||೩೧||
 ಈಡಾಹಜ್ವರವನು ನಿಮಿಷದೊಳೇ | ಡಾಡುವೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದು ||
 ತೀಡಿದಳವಳುಮೈಯೊಳುಪೊಸವನಿನೀರು | ಗೂಡಿದನವಚಂದನವ ||೩೨||
 ಅದು ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲವುತ್ಪಳಿಯೊಳು ಸೂಸಿದ | ಸದಮಲಜಲಧಾರೆಯಾದ ||
 ಹದಗಂಡವಳೆಂದಳಿದುಡಾಹಜ್ವರ | ಮುದಯಮಲ್ಲೆಲೆಲಿತಾಂಗಿ ||೩೩||
 ಡಾಹಜ್ವರಮಲ್ಲೆಲಿತಂಗಿ ನಿನ್ನೀ | ದೇಹಸೂಚನೆಯೊಂದಿರವು ||
 ಮೋಹರಿಸಿದವಿರಹಜ್ವರಮಾಗಿದೆ | ಊಹಿಸಿನೋಡಿದೊಡನಗೆ ||೩೪||
 ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿದೇಕೆನಗೀವಿರಹದ | ಕಿಚ್ಚನಿರೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡೆ ||
 ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಮೈಯೊಳು ಪಡಿ | ಪುಚ್ಚವೇಕಿದನುಸುರಬಲೆ ||೩೫||
 ತಂದೆಯಿಂದ ತಾಯಿಂದ ಮೋಹದ ಗಂಡ | ನಿಂದ ಬೆನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ||
 ಸಂದನೇಹದ ಸವಿಯರೆವೆಗ್ಗಳವದ | ರಿಂದ ಕಮಲದಳನಯನೆ ||೩೬||
 ಕಾಣಿಸೆನಗೆಕರೆಮರೆ ಬೇಡಬೇಡವೆ | ನ್ನಾಣೆ ನಿನ್ನಿರವನೆಂದೆಂಬ ||
 ಪ್ರಾಣಸಖಿಯುಕೈಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರ | ಮಾಣಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಳಕೆ ||೩೭||

ಮದನಕುಮಾರನಮಧುರಾಕಾರವ | ನೊದವಿನೋಡಿದಕಾರಣದಿ ||
 ಚದುರೆಕೇಳು ನನ್ನೀಮೈಯೊಳಗಿರ | ದೊಡವಿತು ಕಡುವಿರಹಾಗ್ನಿ ||೩೮||
 ಎನೆಕೈಯಚಿಹುಕನೊತ್ತುತ ಕೆಟ್ಟಿನೆವೈನೆ | ದೆಸುತ ನುಡಿದಳಾಕೆಳದಿ ||
 ಮನುಜೇಶನ ಮಡದಿಯರೊಳು ನೀನಸ | ಜ್ಞಾನಸಲುಗೆಯರಾಣಿವಾಸ ||೩೯||
 ಕುಲಜಾತಿರೂಪಯೌವನಸರ್ವವಿದ್ಯಾ | ಕಲೆಯೊಳು ನಿನಗೆವೆಗ್ಗೊಳದ ||
 ಲಲನೆಯರೀಮನೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ಗಂಡಗೆ | ಪಲಬರುಂಟವರಿದಂತೆ ||೪೦||
 ನಿನಗೆಲ್ಲರಕೆಯೊಳೆರವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ | ತನುಮನವನುಮಾರುಗೊಟ್ಟು ||
 ಘನತರವಹವೆಜನಾನಪಟ್ಟವನಾ | ಜನಪತಿಕೊಡಲದರಿಂದ ||೪೧||
 ಗಂಡನಲೇಸಾವಳಮೈಯೊಳು ನೆಲೆ | ಗೊಂಡಿಹುದವಳನಾಮನೆಯ ||
 ಹೆಂಡಿರೆಲ್ಲರುಕಂಡೊಡೆ ಕಣ್ಣೊಳುಹೊತ್ತು | ಕೊಂಡಿಹರತಿಕ್ಕನದೊಳು ||೪೨||
 ತನಗೆ ಮುನ್ನಿ ನವಾಪದಿಂಗಂಡನಿಂದಾಯಿ | ತನಮನ್ನಣೆಯೆಂಬುದನು ||
 ವಿವರಿಸದೆಮ್ಮನೆಲ್ಲರ ಬಾಳುಗಡಿಸುವ | ಇವಳೆಂಬರಾಸವತಿಯರು ||೪೩||
 ಅವಳುಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಫಲದಿಂದೊಪ | ನವಳೆಕ್ಕವಶವಾಗಲದಕೆ ||
 ಅವಳಾತಗೊಲುಮೆಮದ್ದನು ತಿನಿಸಿದಳೆಂದು | ತಮತಮಗೆಲ್ಲರಾಡುವರು ||೪೪||
 ಎಂದಿಗಿವಳು ದೋಷಿಯಹಳೊ ಇವಳೆಗಾಜ್ಞೆ | ಯೆಂದೊದಗುವುದೊ ಮತ್ತೆಮಗೆ ||
 ಜಂದದಬದುಕೆಂದಿಗಿಹುದೊಯೆನುತ ಚಿಂತೆ | ಯಿಂದಿರ್ಪರಾಮನೆಯವರು ||೪೫||
 ಅನಿತರಂದಾಸಲೆ ವಂತೆಗೊಂದಾನೊಂ | ದಿನಿಸೊದವಿದೋಷವನು ||
 ಜನಜನಿತವಮಾಡಿಕೆತ್ತಿಕೆರಟೆಗೊಂಡು | ಕೊನೆಯದಿಹರೆಸವತಿಯರು ||೪೬||
 ಎನಲೆಂದಳೆಲೆಸಖಿ ನಾನುಮಾಡುವ ಜಾರ | ತನವನೀಯರಮನೆಯವರು ||
 ಇನಿಸಿದೊಡೆನನಗೇತರದೀಜಾಣ್ಮೆ | ಯೆನವಳಿಂತೆಂದಳಾಗ ||೪೭||
 ಅರಿಯಬಾರದು ನಮ್ಮ ಕಳವನೆಂದೇ ಮೈ | ಮರೆದುಮಾಡುವ ಜಾರತನದ ||
 ತೆರನನವಳಮೈಯೊಳೊಗೆದಜೇಷ್ಠೆಯೆಕಣ್ಣು | ದೆರವುಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||
 ಮನೆಯವರಾರರಿಯರು ನಮ್ಮಾಜಾರ | ತನವನೆಂದೆಸಗಿದಕಳವು ||
 ಅನುಮಾನಿಗಳು ನಮ್ಮಾಜಾತಿಯಿಂಜನ | ಜನಿತವಾಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||೪೮||
 ಶಶಿಯರವಿಯಮಾಡಿರವಿಯ ಶಶಿಯಮಾಡಿ | ಮಿಸುನಿಯಕರ್ಬೊನ್ನಮಾಡಿ ||
 ಪಿಸುಸುರುಳ್ಳೊರಿಸುವರು ನಿನ್ನ ವಿರಹವ | ನಸಿಯಳೆಕಾಣಿಸಬೇಡ ||೪೯||

ಅಂತದರಿಂ ನಿನ್ನೀಕಾರ್ಯಮನಿ | ನ್ನಂತರಂಗದೊಳಿರಿಸುವುದು ||
 ಎಂತಾಸುಮತವಲ್ಲೆಂಬಕೆಳದಿಯೊಳ | ಗಿಂತೆಂದಾಡಿದಳವಳು || ೫೧ ||
 ನೀನೆಸಗಿಂದುದತ್ಯುತ್ಕಮವೆಲೆಸಖಿ | ಯೇನಾದೊಡೇನೊಮ್ಮನು ||
 ಮಾನಿತಮಪ್ಪಂಗವೆಸೆರೆವನೆಯಾಯಿ | ತೀನೇತ್ರಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ || ೫೨ ||
 ಪೊಡವಿಗತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದೆನಿಪಾತನ | ಕಡುಸೊಗಯಿಪರೂಪವನು ||
 ಸಡೆನೋಡಿಬಿಡುವುದರಿಂದೀಯಸುವನು | ಬಿಡುವುದುಲೇಸೆಬಲೆಯರ್ಗೆ || ೫೩ ||
 ಸ್ಮರನಿವಗೆಣೆಯೆಂಬಾಕಿವಿವೇಟಕೆ | ಪರಿತಾಪಗೊಂಬಬಲೆಯರು ||
 ಸ್ಮರನರೂಪನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಪರಿಹರಿಸಲುಜೀವಿಪರಿ || ೫೪ ||
 ಎನಲೆಂದಳವಳು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಗೆ ನೀ | ನಿಂತುಬಯಸಿಬಾಯಾರೆ ||
 ಮನಸಿಜನವ ಮೊರೆಗೆಟ್ಟಚರಿತ್ರವ | ಕನಸಿನೊಳೆಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ || ೫೫ ||
 ಮಾತುಹೊದಿದ ಪರಪತಿಯನಿವಳು ಹೆತ್ತ | ಮಾತೆಯೆಂದುಶಪಥವನು ||
 ನೀತಿವಿದರು ಮಾಡಿಯೊಡಬಡಿಮೆವರು ಮ | ಹೀತಳವನುಮದಿರಾಕ್ಷಿ || ೫೬ ||
 ಅನಿತರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತನಗೆ ಹೆತ್ತ | ಜನನಿನೀನಾದಕಾರಣಾದಿ ||
 ಮನವನ್ನೊಳಗಿಕ್ಕುವನಲ್ಲ ಮನಸಿಜ | ನೆನೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳವಳು || ೫೭ ||
 ಹರಿಹರವಿಧಿ ಮೊದಲಾದರನ್ನೆಲ್ಲ | ನಿರದೆಚ್ಚು ನೆರೆಮೊರೆಗೆಡಪ ||
 ಅರಲಂಬನುತನ್ನ ತಾಮೋರೆಗೆಡನೆಂಬ | ಪರಿಯನದಾರುಮೆಚ್ಚು ವರು || ೫೮ ||
 ಅದರಿಂದವನೆನ್ನ ರೂಪನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಯೆದೆಗೆಟ್ಟುಮೋಹಿಸದಿಹನೆ ||
 ಇದಕೆಸಂಶಯಬೇಡಬೇಡವೆಂದೆಂಬಾ | ಮದವತಿಗಿಂತೆಂದಳವಳು || ೫೯ ||
 ಪ್ರಣುತನುತ್ಕಮಪರತತ್ವವಿಚಾರಿ ಪ | ದ್ಗುಣಿಚರಮಾಂಗನಂಗಜನು ||
 ಬಣಗಿನಿನಗೆಕೈವಶನಪ್ಪನೆಂಬಗು | ಡ್ಡೆಣಿಕೆಯನೆಣಿಸಿಹುಚ್ಚ ಹರೆ || ೬೦ ||
 ನಾನವಲೋಕಿನಿಯೆಂಬದೇವತೆ ಯೆನ್ನ | ನಾನನೆವಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹನು ||
 ನಾನಾತೆರದಂಕೆಜಂಕೆಯಬುದ್ಧಿಯ | ನಾನದೆತಿಳಿಯಪೇಳೆಂದು || ೬೧ ||
 ಅನ್ಯಾಯಕಾತಿನಿನ್ನೆ ಡೆಗೀಸಮಯದೊ | ಳೆನ್ನ ನಟ್ಟಿದನದರಿಂದ ||
 ನಿನ್ನ ಸಖಿಯರೂಪಕೈಕೊಂಡು ಬಂದೆನಾ | ನುನ್ನ ತಮಪ್ಪಬುದ್ಧಿಯನು || ೬೨ ||
 ಆವಾವತೆರದಿ ಕಾಣಿಸಿಪೇಳೊಡೆ ನೀನು | ಭಾವಿಸಿತಿಲ್ಲದರಿಂದ ||
 ಓವದೆನಿನಗೆ ಕೇಡೊದಗುವುದೆಂದಾ | ದೇವಪಡೆದಳವ್ಯತ್ಯಯ || ೬೩ ||

ಅನಿತರೊಳತ್ತಲನನ್ಯಜನಾಜನ | ವಿಸುತಮಪ್ಪಾವಿದ್ಯೆಯನು ||
 ಮನದೆಗೊಂಡ ಸಾಧಿಸುಪಾತಿಖರಿಯ | ಜಿನಭವನಕೆ ನಡೆತಂದು ||೬೪||
 ಕರಕಮಲಗಳಮುಗಿದಾಭವನಮ | ನುರುಮುದದಿಂದುಮಾರುಸೊಳು ||
 ತಿರುಗಿನಯವಿಸುತನಾಗಿಯನುಘನ | ಚವಣಾರುಣಪಂಕಜಕೆ ||೬೫||
 ಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರರೆಂಬ ಮುನಿಯಕಂಡು | ಸಾಸುರಾಗದೊಳಡಿಗಿರಗಿ ||
 ತಾನಾವಮಗನೆಂಬ ವಿವರವಕೇಳಿ ಮ | ತಾನಗರಿಗೆ ನಡೆತರಲು ||೬೬||
 ಅಂತದಸರಿದು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಮತಿಗೆಟ್ಟು | ಕಂತುವನೊಲಿಸುವೆನೆಂಬ ||
 ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸರ್ವಭರಣಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ | ಸಂತೋಷದಚಿತ್ತದಿಂದ ||೬೭||
 ಸುಲಲಿತಗುಣಿಸುಮನೋಮಾರ್ಗಣನಿರ್ದ | ನಿಲಯಕಿರದೆನಡೆತಂದು ||
 ತಳುವದೆ ನೀಬೇಡಿಬಿಚ್ಚೆಯನಿತ್ತೆನು | ಉಳುಹುನೀನೆನ್ನ ಜೀವನವು ||೬೮||
 ಮನಸಿಜನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಣಿಗಳುಬಂದೆನ್ನ | ತನುವತಟ್ಟುರ್ಚಿವೇದನೆಯ ||
 ಘನಮಾಡುತಲಿವೆಯುಳಿಯದಂತದರಿಂದ | ಮನದೆಗೊಂಡೆನ್ನೊಳುಕೂಡು ||೬೯||
 ಎಂದನುಡಿದಕುಲಬಿಯನುಡಿಯನುಕೇಳಿ | ತಂದುಕಿವಿಗೆ ಕರಯುಗವ ||
 ಮಂದೇತರಸತ್ಯಗುಣಭೂಷಣನಿಂದ | ತೆಂದನುತ್ತಮಮಪ್ಪನುಡಿಯ ||೭೦||
 ಪರಸತಿಯಗರ್ವಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯರ್ಗ | ಸಿರಿಹಾರಿಯಾಯುಷ್ಯವರತು ||
 ಉರುತವಮಪ್ಪವಿಕ್ರಮಬೀತುಕುಂಭೀ | ನರಕವಹುದುನ್ನಿಶ್ಚಯದಿ ||೭೧||
 ಪಾದರಕೆಂದುಪಣ್ಣ ಕನೊಲವಿಂನೋಡಿ | ಯಾದರದಿಂದುಡಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಭೂದೇವತೆವೇಸುವಳು ಸತ್ತೊಡವರನಿ | ಗೋದಮನಿರದೈದುವರು ||೭೨||
 ಗಂಡರುಕಂಡೊಡಿದುಕಾಲಕಟ್ಟಿ ಭೂ | ಮಂಡಲಕೆಳಿದುಹಾಕುವರು ||
 ದುಡವಕೊಂಬಸೃಪತಿಯದರಿಂದರ | ವೆಂಡಿರಿಗೆಕಸಲುಬಹುದೆ ||೭೩||
 ಬೇಡಜನನಿಯರಿದೊಡೆ ಘನಘಟಿತವ | ಮಾಡುವ ಮನದಮಜ್ಜರದ ||
 ಗಾಡಿಕಾತಿಯರುಂಟದರಿಂದಿವಾತ | ನಾಡುವೆನೆಂದೆಂಬೊಕೆ ||೭೪||
 ತನುಜರಾಗಲಿ ತನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಾಗಲಿ | ಇನಿತುದೋಷಮನವರೊಳಗೆ ||
 ಕನಸುಮನಸಿನೊಳು ಕಂಡುಸೈರಿಸುವರೆ | ಜನನಿಕೇಳಭಿಮಾನಿಗಳು ||೭೫||
 ಅರಸರಿದೊಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನುರಿವೊಡದೆ | ತರಹರಿಸುವನಲ್ಲವದರಿಂದ ||
 ಹರಣದಮೇಲಣ ಸರಸವೆಂದೆಂಬಾ | ಅರಲಂಬಗಿಂತೆಂದಳವಳು ||೭೬||

ಒಂದುಸಮಯದೊಳ್ಳಿ ಗರೊಳು ಸಮಸುಖ | ದಿಂದಕೂಡಿದಕೂಟದಿನಿತು ||
 ಮುಂದಣಭವದಸಗ್ಗ ದಸಾಸಿರಸುಖ | ದಂದವಲ್ಲವೆವೋಹಿಗಳಿಗೆ || ೭೭ ||
 ಕಡುಮೋಹಿವೆಣ್ಣುಳಿದೆಯಮೇಲಳಿದಾ | ಉಡುಪತಿಮಂಡಲದೊಡಲ ||
 ಒಡೆದುಮೋಹನಮುಕ್ತಿವಡೆವರೊಳ್ಳಿ ಗರೊಂಬ | ಸುಡಿವಾಗಮವಕೇಳ್ವರಿಯ || ೭೮ ||
 ಅವಭಾವದೊಳಳಿದವರ್ಗಾಗತಿಯಹು | ದೋವದೆಂದುಸುರ್ವದಾಗಮವು ||
 ಈವಿಧದಿಂದಳಿದವರಾಮೋಹನ | ಕೈವಲ್ಯವನೆಯ್ದವರು || ೭೯ ||
 ಅತಿರೂಪಧಿಕಲಾವಣ್ಯಯೌವನರಸ | ಕತೆವೆತ್ತೊಲುಮೆಗಾತಿಯರು ||
 ಮತಿಯಿತ್ತುಮೇಲಿಕ್ಕಿವುದದುತಾನೆಯು | ಸ್ನತಮೋಹಮುಕ್ತಿಬೇವರಿಗೆ || ೮೦ ||
 ದೇಹವಿಡಿದು ದೇಹವಳಿದಿಹಪರಮುಕ್ತಿ | ಯೂಹಿಸೆವೋಹಿಗಪ್ಪಂತೆ ||
 ದೇಹವಳಿದು ಪರಮುಕ್ತಿವಡೆವ ಮುಕ್ತಿ | ಮೋಹಿಗಹದ ಸುಖವುಂಟೆ || ೮೧ ||
 ಅಂತದರಿಂದೋಹಿಗಳಿಮ್ಮೈಸಿರಿ | ವಂತರವರನಾರ್ಗವನು ||
 ಭ್ರಾಂತಿಂಬಿಟ್ಟೊಡವರಿಗಹಪರಗತಿ | ಯಂತಾನುಬಿಟ್ಟುಪಾರುವುದು || ೮೨ ||
 ಎಡಹಿಹಡೆದಚಿಂತಾರತ್ನವನು ಕೈ | ಜಿಡೆವೆಗ್ಗರಂದವಡೆವರು ||
 ಕಡುನೀರೆಯರುತಮ್ಮತಾಮೆಯೊಲಿದುಬಂದೊ | ಜೊಡಗೂಡದೆಬಿಡುವವರು || ೮೩ ||
 ಎಂದನೇಸುಪರಿಯೊಳೊಡಬಡಿಸಲು | ಸಂದೇಹವಬಿಡುಜನನಿ ||
 ಮುಂದಣಗತಿಯಕೆಡಿಸಿಕೊಂಬೆನೆನಾ | ನಂದವನೇಳ್ವವೇಳೆಯೊಳು || ೮೪ ||
 ಎನ್ನ ಕೈಯಿಂದಬಲ್ವಿದೈಯನೀಸಿಕೊಂ | ಡಿನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆನೀನಿಹುದು ||
 ನನ್ನ ಯೆಪೇಳೆಂಬಜಾರಿಗೆ ಸದ್ಗು | ಣೋನ್ನತನಿಂತಂದನಾಗ || ೮೫ ||
 ಎಲೆತಾಯಿನಿನ್ನವಿದೈಯನು ಬೇಡಿದೆನ್ನೆನೆ | ಯೊಲಿವೆನೆಂದೆನೆನಾನುನಿನಗೆ ||
 ನೆಲಹೊರದೀಮಾತಿಗಾಸೆಡಂಟೊಡೆ | ಫಲಿಸುವುದೇಯಾವಿದೈ || ೮೬ ||
 ಎಂದುಸುಡಿದು ನಾನೀವಾಣ್ಣಿಯೆಡೆಯೊಳು | ನಿಂದೊಡೆ ದೋಷನೆಯ್ದುವುದು ||
 ಎಂದೆಂದಿಗೆನ್ನೀತಲೆಗೆಹರಲೆಬವು | ದಿಂದವನೇಳ್ವವೇಳೆಯೊಳು || ೮೭ ||
 ಕಾಣಮಕಣ್ಣಮೋಹಿಗಳೆಂಬರಮಾತ | ನೇಣನಯನೆಯುಂಟುಮಾಡಿ ||
 ಪ್ರಾಣವನುಳುಹೆಂದು ಒಂದುಹಿಡಿದಳಾ | ಬಾಣಪಂಚಕನಸೆರಗನು || ೮೮ ||
 ಬಿಡುಬಿಡುಬೇಡ ಬೀಡಾಡಿತನದಿಬಂದು | ಹಿಡಿದಸೆರಗನೆಂದೆನುತ ||
 ನುಡಿದುನಿಜಾಡಿಸಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಂವೊರ | ಮಡಲದಿಯಿಡುವೆನೆಂಬಾಗ || ೮೯ ||

ನಡೆಯಬಾರದತೆರದಿಂದಕಾಲ್ಗೊಳಹಿತಿ | ದಡಿಗಿರಗಿದಪಾಣ್ಣಿಯನು ||
 ಕೆಡಿಕನಾಗರುಮುತ್ತಿದಕಾಲನೊದವಂತೆ | ಜಡಿದೊದರಿದನಾಕುನರ ||೯೦||
 ಒದರಿದಧರವಸಕಾಬಂಧಿಸಿದಮುಡಿ | ಕೆದರಿದುದಾಬಂಧಕಿಯು ||
 ಒದವಿಮಡಿಲುಗಟ್ಟಿದಪಕೀರ್ತಿವಲ್ಲರಿ | ಹೊದರುಗಿದರುವಂದದೊಳು ||೯೧||
 ಬಳಿಗಳೊಡೆದುಬಲುಮಣಿಯಮುತ್ತಿನಹಾರ | ದೆಳೆಕಿತ್ತುಪಡಲಿಕೀಲುಗಳು ||
 ಕಳೆದುಕುಂಕಣವುರುಳ್ಳುದಕಂಡುಕೆಕ್ಕಳ | ಗೆಳಲಿಯೆದೆಯತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ||೯೨||
 ಸೈರಿಸುನಿಸಗತಕ್ಕುದಮಾಳ್ವೆನೆಂದುಕು | ಮಾರಚಂದ್ರನನೇರಲಿಕಿಯು ||
 ಆರಾಹುಗಣ್ಣಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿಬಳಿಕಾ | ಜಾರೆಪಂಥವಮಾಡಿಕೊಂಡು ||೯೩||
 ಎನ್ನವಂಚಿಸಿಯೆನ್ನವಿದ್ಯೆಯನೀಸಿಕೊಂ | ಡೆನ್ನನಶ್ಲಾಘ್ಯವಮಾಡಿ ||
 ಮನ್ನಣೆಗಿಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲನಿನಗಿನಾ | ನಿನ್ನತಕ್ಕುದನೆನಿಸುವೆನು ||೯೪||
 ಎಲವೊ ನಿನ್ನಸುಗೊಳ್ಳದೊಡಾಸುಹೊತ್ತವು | ವೊಲೆಯೆಯೆಕ್ಕೆಯಕಾಯ್ಗೊಳೆಂದು||
 ಕುಲಟಿಸುಡಿಯಲುತೇಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದಾ | ಭಲದಂಕನುಪೋದನಿತ್ತು ||೯೫||
 ವಿವಹವೇಧನೆಯಿಂದಾದಾಕಿಚ್ಚಿನೊ | ಕುರುತರಕೋಪಾನಲಸು ||
 ಬೆರಸಲಿಮ್ಮಡಿಗಿಚ್ಚಿನಿಂದವಳಾವುಪ್ಪ | ಶರಗೆಯಪಾಯವನೆನಿಸಿ ||೯೬||
 ಹಾರವಹರಿದು ಕೇಶವಕೆದರಿಸಿಸೀಳಿ | ಸೀರೆಯನಾಬಳಿಯೊಡೆದು ||
 ಜಾರಾಕಾರವಕನ್ನಡಿಪಂದದಿ | ಜಾರೆಬರೆದುಕೊಂಡುಮೆಯ್ಯು ||೯೭||
 ಈತೆರದಿಂತನ್ನತನುವಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು | ಪಾತಕಿಮನೆಯೊಳಗಿದು ||
 ಮಾತೇನವನಕೊಲಿಸದೊಡೆನನಗಿ | ನ್ನೇತರಬಾಳುವೆಯೆಂದು ||೯೮||
 ಇರಲಿಗಿ ಕಾಳಶಂಬರಬಗಪತಿ | ಬರುತೇನುಕಾರಣದಿಂದ ||
 ಗರುವೆನಿನ್ನಯಕೋಮಲತನುಕೊರಗಿದ | ಪರಿಯನೆನ್ನೊಳುತಿಳಿವಂತು ||೯೯||
 ಒರೆಯನಪಾನುಡಿಗೇಳಿಗದ್ದದಕು | ಧಗೆಯಾಗಿಸುಡಿದಳಿಂತೆಂದು ||
 ಪಿರಿದುವಿಚಾರದಿನಾವಿನದತ | ಸ್ವರತಿಲೆಯೆಡೆಯೊಳುಬೀಳ್ತು ||೧೦೦||
 ಸರಿನಾಯಿತಿಂದು ಸಾವವನನೀನೆನಗಿತ್ತೊ | ಡೆರವಿಲ್ಲದಾತ್ಮನಂದನನ ||
 ಸರಿಯೆಂದುನಾನುರಕ್ಷಿಸಿಹೆಜ್ಜೆಬಿಳಿದೆನ್ನ | ಗರುವಿಕೆಯನುನಡೆನೋಡಿ ||೧೦೧||
 ಹಸುವಿನಬಸಿರಬಂದಾಕರುಬಲಿದಾ | ಹಸುವಿನಮೇಲ್ವಾಯ್ವಂತೆ ||
 ಬಸಿದೆನ್ನಮೇಲ್ವಾಯಲುಬಂದೊಡೊಲ್ಲದೆ | ಯುಸುರ್ದನಾನವಗಿಂತುಟೆಂದು ||

ಬೇಡಮಗನೆಹೆತ್ತ ತಾಯನುಕಣ್ಣಿಟ್ಟು | ನೋಡಿವೋಹಿಸಿಮಿಹಪರಕೆ ||
 ಕೇಡನೆಣಿಸಿನ್ನ ನೀನಾಣ್ಣು ಡಿಗೀಡು | ಮಾಡುವೆನೆಂಬಪ್ರಬುದ್ಧಿ ||೧೦೩||
 ಪಟ್ಟಕೆವಲುನಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲರಕ್ಕೆ | ಬಿಟ್ಟುಡೊಡ್ಡಿ ತುಮಾಡಿನಿಗೆ||
 ಮುಟ್ಟಿದವೋಹದಿಯುವರಾಜಪದವಿಯು | ಕಟ್ಟಿದೆನದುಕಾರಣದಿ ||೧೦೪||
 ತಂದೆಯಮಹಿಮಾನಿಕೆಯನುರಕ್ಷಿಸ | ನಂದನರಿದನೆಣಿಸಿದೊಡೆ ||
 ನೊಂದುಹಡೆದತಾಯೀರಕ್ಕಸಿಯಾ | ದಂದವಲ್ಲವೆಯದರಿಂದ ||೧೦೫||
 ಹೆತ್ತಮಗನೆನೀನೆನ್ನ ಮೋಹಿಸುವು | ಡುತ್ತಮಿಕೆಯೆ ಬೇಡವೆನಲು ||
 ಒತ್ತಿಹಿಡಿದುಸೀರೆಯಸೀಳಿಕುರುಳ್ಳಳ | ಕಿತ್ತುಕೆಡಹಿಯೆನ್ನ ಮೈಯು ||೧೦೬||
 ಹರಿದುಹಾರವನೀಮೊಲೆಗಳಮೇಗಣ | ಸೆಡಗನುಗಿದುನಾಣುಟ್ಟು ||
 ನಿರಿಯತೆಗೆವಸಮಯದೊಳಯ್ಯೊ | ಮೊರೆಯೊಮೊರೆಯೊನು ತಾಸು ||
 ಕೊರಚಿದೊಡೆನ್ನ ನುಬಿಟ್ಟೋಡಿದನಾ | ದುರುದುಂಬಿಯತಿಪಾತಕನು ||
 ಬರಿವೆನ್ನಭಂಗವಕಡಿಸಿದನಿಂತಪ್ಪ | ಕೊರತೆಯನಾಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ||೧೦೭||
 ಇನ್ನಾವಮೋರೆಯೋಳೀಮನೆಯೊಳುಮ | ತಿನ್ನ ಸರಿಯವನತಿಯರ ||
 ಮುನ್ನಿನಗದಿದಿಯೊತ್ತರಿಸಿಯಣಕವಾಡಿ | ಮನ್ನಣೆಯಿಂದನಿನ್ನೊಡನೆ ||೧೦೮||
 ಬಾಳುವುದಿನ್ನೆ ನಗೇಕೆಂದಾಚಾಂ | ಡಾಳಿನುಡಿದನುಡಿಗಳನು ||
 ಕೇಳಿವೊಳಗುಗೇಳಿದಸಿಹೃದಂದದಿ | ತಾಳಿಪಿರಿದುಕೋಪವನು ||೧೦೯||
 ನಾರಿಯಕೌಟಿಲ್ಯವನಿಜವೆಂದುವಿ | ಚಾರಹೀನನಾನ್ಯಪತಿ ||
 ಆರೈಯದವನನೀಗಲೆಕೊಲಿಸುವೆನೆಂ | ದಾರಾಜಗೃಹದಿಂದಬಂದು ||೧೧೦||
 ಉಕ್ಕುವಕೋಪದಿ ವಜ್ರದಾಡಾದಿಯು | ಮಕ್ಕಳನ್ನಿವರಕರಸಿ ||
 ಮಿಕ್ಕಪಾತಕಿಯಾಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಿಲ | ಕಿಕ್ಕಿಬೇಗದಿನೀವೆನಲು ||೧೧೧||
 ಸುಮ್ಮನೆಕುಣಿನವರಿಗೆಹರೆಯನುಹುಯ್ಯೆ | ಸುಮ್ಮಾನವೇಳುವಂದದೊಳು ||
 ತಮ್ಮತಾವೇ ಕೊಲಲೆಂದಿದರ್ವರಿಗೆ | ತಮ್ಮಯ್ಯನುಬೆಸೆದೊಡೆ ||೧೧೨||
 ಕರಮೊಳ್ಳಿತೆಂದು ತಂದೆಯಬೀಳ್ತೊಂಡಾ | ಅರಲಸರಲನೀರನೊಳು ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪವಂಶನೆಯಿಂನ್ನೀಹವನಾ | ದರವೆಂಬಂದದಿಮಾಡಿ ||೧೧೩||
 ಮುಂದಕುತ್ತಮವಿದ್ಯೆಯನಾವುಪಡೆಯಬೇ | ಕೆಂದುಬಳಿಕೊಡಂಬಡಿಸಿ ||
 ಅಂದಾಕೃತಕಮಾನಸರಾಪುರವರ | ದಿಂದವಿಮಾನವನೇರಿ ||೧೧೪||

ಆ ವಿಜಯಾದ್ರಿಯಸಿದ್ಧ ಕೂಟಮನ್ಯೈದಿ | ದೇವರದೇವನಕಂಡು ||
 ಭಾವತುದ್ಧಿಯೊಳುಭಜಿಸಿಬಳಿಕೆಂದರು | ಪೂವಿನಬಿಲ್ಲಬಿಲ್ಲಹಗೆ ||೧೬||
 ಬಿತ್ತರಮನೆರಂಜಿಸಿದ್ಧ ಕೂಟದ | ತುತ್ತತುದಿಯೊಳಗುರ್ವಸುವ ||
 ಉತ್ತಮವಸ್ತುವನೊಂದುಪನ್ನಗರಕ್ಕೆ | ಸುತ್ತಿರ್ಪುದಲ್ಲಿಗೆವೋಗಿ ||೧೭||
 ಅದನದಿರದೆವೋಯ್ಯಲಾವಸ್ತುಬರ್ಪುದೆಂ | ದದರಬಳಿಗೆವಜ್ರದಾಡ ||
 ಮೊದಲಾನವೋಗುವೆನೆಂಬಾತನುಕೇಳಿ | ಮದನಕುಮಾರನುನಗುತ ||೧೮||
 ಇದನುವೋಗುವೆನಾನೆಂದುಹೋಗಲ್ತಾ | ಅಧಟನಕಂಡಲ್ಲಿರ್ಪ ||
 ವಿದಿತವಿಷೋರಗನುರಿಭುಗಿಭುಗಿಲೆನ | ಲೊಡವಿದಕರ್ಪೋಗೆಗೂಡಿ ||೧೯||
 ಕಡೆಗಾಲದರುದ್ರನಿಟ್ಟಾಭರಣದ | ಕೆಡಿಕನಪ್ಪಾವಿಷೋರಗನು ||
 ಕಡುಮುನಿಸಿಂಪರ್ಪವೊಲುಬಂದಾಬಲು | ಗಡಿಯನಮೇಲ್ವಾಯ್ದುದಾಗ ||೨೦||
 ಬಾಲಭಾನುವನುಂಗುವೆನೆಂದೈದುವ | ಕಾಳರಾಹುವಿನಂದದೊಳು ||
 ಅಲಿತಾಂಗನನಾದುಷ್ಟಫಣಿಪತಿ | ಮೇಲುವಾಯಲೊಡನವನು ||೨೧||
 ಸನ್ನತವಜ್ರೋಪಮಬಾಹುದಂಡದಿ | ಪನ್ನಗನನುವೋಯ್ಯಲಾಗ ||
 ಉನ್ನತಿಕೆಯುಪಾಂಗಳಿದುಬಳಿಕ್ಕಾ | ತನ್ನದಿವ್ಯರೂಪುದೋರಿ ||೨೨||
 ಕಾಮಚಂಡಾಳಿನಿವಮಿದೈಯತಿವಿದೈ | ಸಾಮಜವೈರಿವಿಷ್ಟರವ ||
 ಚಾಮರದಿವ್ಯಾತಪತ್ರಪುನಧಿಕಸು | ಪ್ರೇಮದಿಕೊಟ್ಟಿಂತುನುಡಿದ ||೨೩||
 ಮುನ್ನೋರ್ವಗಗನೇಚರನೀವಸ್ತುವ | ನೆನ್ನಕೈಲೆಡೆಯನುಕೊಟ್ಟು ||
 ಉನ್ನತಮಪ್ಪತಪಕ್ಕೆರದೊಯ್ಯು | ತೆನ್ನೊಳಗಿಂತುನುಡಿದನು ||೨೪||
 ಉರಗರೂಪವನಾಂತು ನೀನೀಬಳಿಯೊಳ | ಗಿರಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆಬಂದು ||
 ಭರದಿನಿನ್ನವೊಯ್ದವಗೀವಸ್ತುವ | ಸುರುಮುದದಿಂದೀವುದೆನುತ ||೨೫||
 ನುಡಿದನಂತದುಕಾರಣದಿಂದೀರೂಪು | ವಡೆದಿದೇ ಸಂತದರಿಂದ ||
 ಕಡುಗಲಿನೀನವಧರಿಸೆನಲಾದೇವ | ನೊಡನವನಂತಾಡಿದನು ||೨೬||
 ನಾನಾವಾಗ ನೆನೆಯಲೊಡನೆಯ್ದು | ನೀನೀವಸ್ತುಸಂತತಿಯು ||
 ಸಾನಂದದಿತಂದೀವುದೆಂದಲ್ಲಿ | ದಾನನೆಗಣೆಯನೆಯ್ಯರಲು ||೨೭||
 ಅದನುಕಂಡಾವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳು ಜೋಡ್ಯ | ಹೃದಯರಲ್ಲಿಂಮುಂದಕೆಯ್ತಿ ||
 ಕೆಡರುಪಕಿದಿಯೊಳು ಪುರಿಧಗಧಗಿಸಿಕೆಂ | ಡದಕುಂಡವನೊಂದತೋರೆ ||೨೮||

ಫುಲ್ಲಮಾರ್ಗಣನಡೆವುತ್ತಿರಲಾವುರಿ | ಯೆಲ್ಲವಡಗಿತಣ್ಣನಾಗಿ ||
 ಅಲ್ಲಿಂದಗ್ನಿ ಕುಮಾರನುಪೊರಮಟ್ಟು | ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ ಮತ್ತವಗೆ ||೧೨೯||
 ನೆನೆದಂತಾಗುವ ದಿವ್ಯಾಂಬರವನು | ಮಿಸುಗುವ ರತ್ನಭೂಷಣವ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂಕೊಡಲವಕ್ಕೈಕೊಂಡಾ | ನನೆಗಣೆಯನು ನಡೆತರಲು ||೧೩೦||
 ರೋಷಾವೇಶದಿನೊಂದೆಡೆಯೊಳು ಮೇಷ | ಪಾಪಾಣಗಳುಮಿಗೆಹೋರಿ ||
 ಭೀಷಣವನುತೋರುತಿರಲಲ್ಲಿಗಾಣಿ | ದೋಷಿಯಹೊಗಿಸಿದರವರು ||೧೩೧||
 ಸಿಡಿಲುಸಿಡಿಲುತಾಗುವಂತೆ ವಜ್ರದಗುಂ | ಡಡಸಿವಜ್ರವಹಾಯ್ತಂತೆ ||
 ಪೊಡವಿಯದಿರಲಾಕಲ್ಲತಗರುಗ | ಕ್ಷಡುಪಿದಹಾಯ್ದಾಡುತಿರಲು ||೧೩೨||
 ಮತ್ತೆಹೊಕ್ಕಾ ಮೇಷವಾಪಾಣಯುಗಲವ | ನೊತ್ತಿಹಿಡಿದುನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳಿತ್ತ ನಾಮೇಷಾಸುರ | ಸುತ್ತಮಮಕರಕುಂಡಲವ ||೧೩೩||
 ಆಕಾಶವ್ಯಮಾನಸರು ಮುಂದಕೆಬಂದು | ಭೀಕರಮಪ್ಪತಾಣವನು ||
 ಆಕಾಸುಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆತೋರಿದೊಡವ | ನೇಕಾಂಗದಿನೊಳಹೊಕ್ಕು ||೧೩೪||
 ಸೂಕರಗಿರಿಯಭೀಕರಮಪ್ಪಗುಹೆಹೊಕ್ಕು | ಸೂಕರಾಸುರನೊಸೆದಿತ್ತ ||
 ಲೋಕವೂರಣಮೆಂಬಜಯಘೋಷಶಂಬಮ | ಸ್ವೀಕಾರವಮಾಡಿಮಗುಳ್ಳು ||
 ಕಾಳಗುಹೆಯಪೊಕ್ಕು ಭೀಳಕಾಳಾಸುರ | ಕಾಳದಂಡಮೆಂಬಗದೆಯ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದೀಯಲಂತದಕ್ಕೈಕೊಂಡೈ | ಗೋಲನುಮುಂದಕೆಬಂದು ||೧೩೫||
 ಬಲಿಮುಖಗಿರಿಯಕೋಡುಂಗಲ್ಲನಿರದೇರಿ | ಬಲಿಮುಖಾನುರನೊಸೆದಿತ್ತ ||
 ಸುಲಲಿತವಣಿಮಯಮಪ್ಪಕಿರೀಟಮ | ನಲಗಣೆಯನುಕ್ಕೈಕೊಂಡು ||೧೩೬||
 ಮಲ್ಲಗಿರಿಯಗುಹೆಯೊಳಗಗುವು ಸುತಿರ್ಪ | ಮಲ್ಲಾಸುರನುಖೇಟಕವ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂಕೊಡಲದನು ಕೈಕೊಂಡಲ | ಎಲ್ಲನುಮುಂದಕೆಬಂದು ||೧೩೭||
 ಉರಗಗುಹೆಯಹೊಕ್ಕು ರಗರಾಕ್ಷಸನನು | ಪಿರಿದುಬಿಚ್ಚಿ ಸಿಯವನಿತ್ತ ||
 ಸುರುಚಿರಕಾಮವಿಮಾನವಪಡೆದಾ | ಸುರಭಿಶರನುಮಗುಳಿದನು ||೧೩೮||
 ಪಿರಿದುಮಗುವು ಸುವಾಕಚ್ಚಮೆಂಬಗ | ಹ್ವರದೊಳಗದಿರದೆಹೊಕ್ಕು ||
 ತುರಗಾಸುರನನಂಜಿಸಿಯವನಿತ್ತಾ | ತುರಗರತ್ನವಕ್ಕೈಕೊಂಡು ||೧೩೯||
 ಗಜಮುಖಮೆಂಬ ಹೆಸರಗುಹೆಯೊಳಹೊಕ್ಕು | ಗಜರಾಕ್ಷಸನಮೇಲ್ವಾಯ್ತು ||
 ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಮೆಂಬನಾಮದಮದ | ಗಜರತ್ನವಕ್ಕೈಕೊಂಡು ||೧೪೦||

ಬಳಿಕೊಂದ ಭೀಕರತರಮವ್ವ ಕಾಸಾರ | ದೊಳಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತಲ್ಲಿರ್ಪ ||
 ಜಲದನುಜನಜೆದರಿಸಿ ಕಾಮಚಕ್ರಮ | ತಳೆದಂಗಳಜನೆಯ್ಯಂದು ||೧೪೨||
 ಭೀಮವೆನಿಸುವಕ್ಕು ವೆಂಬದರಿಯಹೊಕ್ಕು | ಭೀಮಾಗುರನಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ||
 ಕಾಮಧೇನುವಕ್ಕು ಕೊಂಡಲ್ಲಿಂದು | ದ್ವಾಮವಿಕ್ರಮಿಪೊರಮಟ್ಟು ||೧೪೩||
 ರಥಪರಿವೃಥಮೆಂಬಗಿರಿಯೇರಿವೇರಿಸಿ | ರಥರಾಕ್ಷಸನೊಸದೀಯೆ ||
 ಪೃಥುವೀರ್ಯನು ಮಕರಧ್ವಜಯುತವುಪ್ಪ | ರಥಮನಿರದೆಕೈಕೊಂಡು ||೧೪೪||
 ದೋರ್ವಲದಿಂದ ಬಲಾಹಕಗುಜೆಯೊಳ | ಗುರ್ವಸಿತನ್ನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು |
 ಪೇರ್ವಲಿಯನುತಿವಿದದುಕೊಟ್ಟವೂಗಣೆ | ಗರ್ವವಿಲ್ಲನು ಕೊಂಡುಮಗುಳ್ಳು ||
 ಏದಿತಕದಂಬವದನಮೆಂಬಕೂಪಮ | ನದಿರದೆಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ||
 ಕದನವಿಜಯಮೆಂಬ ನಾಗಪಾಶಮನಾ | ಸದಮಲಗುಣಿ ಕೈಕೊಂಡು ||೧೪೬||
 ಉರ್ವಿಯಿಂದಾಕಾಶಕೆ ಕೀಲುಗೊಟ್ಟಂತಿ | ರುರ್ವಿಬೆಳೆದವೈಜಯಂತ ||
 ಪರ್ವತವನು ಹತ್ತಿಯಾಕೋಡುಗಲ್ಲೊಳ | ಗೋರ್ವರಾಕ್ಷಸನನುಕಂಡು ||೧೪೭||
 ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದುಘರ್ಜಿಸಿ ತಾನುಹಿಡಿದಿದ | ಗದೆಯನಗಹಿವೊಯ್ಯಲಾಗ ||
 ಆದನೆಡಗೈಯೊಳಗಾಂತು ಸುಲಿದುಕೊಂ | ಡದರಿಂದವನ ಸವೆಬಿಡಿಯೆ ||೧೪೮||
 ಅನಿತರೊಳವನಾರೂಪನುಡುಗಿ ತನ್ನ | ಮನುಜರೂಪವತಾಧರಿಸಿ ||
 ಅನುರಾಗದಿನಿಂದಂತೆಂದುನುಡಿದನಾ | ನನೆಯಸೆರಲನೀರನೊಡನೆ ||೧೪೯||
 ವಿಜಯಾರ್ಥಾಚಲವೆಂಬೀತಿಖರಿಯ | ವಿಜಯನಗರಿಗಧಿರಾಜ ||
 ಅಜಿತಂಜಯನೆಂಬಬೇಜರನಾತಗೆ | ನಿಜಸತಿಶಚಿಯೆಂಬಳಿಹಳು ||೧೫೦||
 ಅಮಿಥುನದಗರ್ಭದೊಳು ಜನಿಯಿಸಿದನು | ಹೇಮಾಂಗದನೆಂದೆಂಬ ||
 ನಾಮದಮಗನಾನೆನ್ನಂತರದೊಳು | ದ್ವಾಮರೂಪಮನಿರದಾಂತು ||೧೫೧||
 ರತಿಯೆಂಬರಮಣಿಪುಟ್ಟಿದಳವಳವಯವ | ದತಿಶೋಭೆಯನೀಕ್ಷಿಸುವೊಡೆ ||
 ಅತನುಕುಮಾರಚಂದ್ರಮೇಕೇಳುಕಣ್ಣು | ಶತಸಾಸಿರವಾಗಬೇಕು ||೧೫೨||
 ಅವಳಿಗಿಂಬುಜಕುಸುಮಮಾಂಗಲ್ಯ | ಮವಳಮುಖಕೆ ಶತಿಶಲ್ಯ ||
 ಅವಳಕ್ಕಿಗಿಂದೀವರವತಿನಿರ್ಮಾಲ್ಯ | ವವಳರೂಪಜಗೆ ಕಾಶಲ್ಯ ||೧೫೩||
 ಅವಳೆಡಗಡೆಗೆಯವಳಬಲಗಡೆಪಡಿ | ಯವಳಮಿಸುಪಬಲಗಡೆಗೆ ||
 ಅವಳೆಡಗಡೆಸರಿಯಲ್ಲದಿನ್ನೊಬ್ಬರ | ಹವಣಿಸಲಹಿಪತಿಗಳವೆ ||೧೫೪||

ಈತೆರಬಿಂದೊಪ್ಪವಹಡೆಡೆನ್ನನು | ಜಾತಿಜವ್ವನವೇರಕಂಡು ||
 ಭೂತಳದೊಳಗೀಸತಿಗನುರೂಪಾದ | ಜಾತಿಪುರುಷರತ್ನಮುಂಟೆ ||೧೫೫||
 ಎಂದೆಮ್ಮಪಿತೃಪೋರ್ವಶಕುನಿಗನನುಕೇಳ | ಲಂದವನಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ಇಂದುಮಂಡಲನಿಭಮುಖಿಗೂಡಿ ನಿನ್ನಗ್ರ | ನಂದನಹೇಮಾಗದನು ||೧೫೬||
 ವೈಜಯಂತಪರ್ವತದತುದಿಯೊಳು ಎ | ರಾಜಪಕ್ಕೋಡುಗಲ್ಲೊಳಗೆ ||
 ಭೂಜನಕತಿಪೊಸತೆನಿಸರಕ್ಕಸರೂಪ | ನಾಜವನುದದಿಧರಿಸಿ ||೧೫೭||
 ಇರಲಲ್ಲಿಗೆಬಂದನನಂಜಿಸಿದಾ | ಪುರುಷರತ್ನವೆನಿಸ್ಸುಸುತೆಗೆ ||
 ವರನಾಗುವನೆನುವನ ನುಡಿಯುಕೇಳಿ | ಹರುಷವೆನಿಮ್ಮಜನಕನು ||೧೫೮||
 ಈತಂಗಸಹಿತೆನ್ನನೀಪರ್ವತಾಗ್ರಕೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಕಳುಹಿದೊಡೆ ||
 ಈತೆರನಪ್ಪರೂಪವನು ಧರಿಸಿ ಎ | ಖ್ಯಾತಕೇಳಿದೊನಾನ್ನಿ ||೧೫೯||
 ಆಶಕುನಿಸೊರೆದಂದದಿನಧಟನೀ | ನೀಸಮಯದೊಳಿಹ್ತುಂದು ||
 ಒರಿಸದೆಯೆನ್ನನುಗೆಲೈಯಲಾ | ಕಾಸಿಗತನದಿನಂತದರಿಂ ||೧೬೦||
 ಎನ್ನನುಜಾತೆರತಿಯಕ್ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದು | ತನ್ನಪಿಂಗಡೆನಿರಿದಿದ ||
 ರನ್ನದರಮಣಿಯಂತೆವರತಿಯನಾ | ಉನ್ನತಗುಣೆಗೆತೋರಿದನು ||೧೬೧||
 ಪೊಸಮಿಸುನಿಯಂತಾಪುರಮೊಗದವಳನು | ಎಸೆವುದುಗೆಡುಟ್ಟಿಯಳನು ||
 ಮಿಸುಪಲತಿಗೆವಣ್ಣದವಜ್ಜೆಯವಳನು | ಒಸೆದುನೋಡಿದನಂಗಬನು ||೧೬೨||
 ನಿರಿಗುರುಗಳನವನೀಲಾಂಬಕಿಯನು | ಮರಿಯಂಚೆನಡೆಯಮುಗ್ಧಿಯನು ||
 ನೆರೆವೆರೆಮೊಗದೀರುಂಜವ್ವನೆಯನು | ಎರಕದಿನೋಡಿದನವನು ||೧೬೩||
 ಹರುಷದಿರಾಜವಸಂತನೀಕ್ಷಿಸಿದನು | ತಮಣಕೋಕಿಲವಾಣಿಯನು ||
 ಸುರುಚಿರಸುರಭಲತಾಕೋಮಲಿಯನು | ಸರಸಪಲ್ಲವಪಾಣಿಯನು ||೧೬೪||
 ಚಾರುಚಕೋರವಿಲೋಲಲೋಚನೆಯನು | ಕೈರವಕುಸುಮಗಂಧಿಯನು ||
 ಮಾರಕುಮಾರಚಂದ್ರನುನೋಡಿದನುಮನ | ವಾರಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಕಾತರವಿ ||೧೬೫||
 ತೊರೆದಕಾತರದೇಳಿಗೆಯನುಮನಸಿಂದ | ಉರವಣಿಸಿದಸೋಲದಿಂದ ||
 ಅರಲಂಬನರೂಪವನುರುಮುದದಿಂದ | ಗರುವೆನೋಡಿದಳೊಲದಿಂದ ||೧೬೬||
 ಸಮದೃಷ್ಟಿಸಮಕಾತರಸಮಸಾತ್ವಿಕ | ಸಮನಿಸಿತಾಯಿವಾರ್ತರಿಗೆ ||
 ಸಮರೂಪಸಮಯೌವನಸಮಲಾವಣ್ಯ | ಸಮಸಂದಕಾರಣದಿಂದ ||೧೬೭||

ಇಂತುತನ್ನ ಸುಸಲೆಸೋಲಿಸಿಸೋಡುವ | ಕಾಂತೆಯನವಗೃಜನೊಳು ||
 ಸಂತಸದಿನಾನುಕರೆಯಲಟ್ಟು ವಪರಿ | ಯಂತರಮಿರಲಿನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ||೧೬೮||
 ಎಂದನುಡಿದುಮುಂದಕೆಯ್ವಿ ಸಾಸಿರಮುಖ | ದಿಂದಗುವಿಪಹುತ್ವಹೊಕ್ಕು ||
 ಅಂದವಡೆದಕಾಮಮುದ್ರಿಕೆಯನುಕೊಂಡು | ಬಂದನಂಗಜನಳ್ಳಿಯಿಂದ ||೧೬೯||
 ಈವಿಧದಿಂಬಂದವನಕಂಡಿಂತೆಂದ | ರಾವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳು ||
 ನಾಪೊಂದಮಾಡೆತಾನೊಂದಾದುದುಪುಣ್ಯ | ದೈವದಬಲಮುಂಟೆವಗೆ ||೧೭೦||
 ಎಂದುಮನದೊಳೆಣಿಸಿತಕಾಮನೊಳಿಂ | ತೆಂದರಾಯೆಲೆನಿಕ್ರಮಾಂಕ ||
 ಹಿಂದಣಭವದೊಳುನೀನೆಸಗಿದಪುಣ್ಯ | ದಿಂದಿವುನಿನಗೇಸೇರಿದುವು ||೧೭೧||
 ಎಂದು ಕಪಟವಿನಯವನುಸುರಾರ್ಥತ | ಮೊಂದಾಗಿ ನಿಜಪುರವರದ ||
 ಮುಂದಣಬನದ ಪುರಾಣಕೂಪಕೃತ್ | ಕಂದರ್ಪನಕೊಂಡುಬಂದು ||೧೭೨||
 ಇದರೊಳಗುತ್ತಮವಸ್ತುಸಂತತಿಯಿವೆ | ಯಿದನು ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಸಾಧ್ಯವಹುದು ||
 ಇದುವಿಶ್ವಯಮೇಸಲವರ ಡಂಬಕವನು | ಮದನಕುಮಾರಕನರಿದು ||೧೭೩||
 ರೂಪಪರಾವರ್ತನುದ್ಯೋತಿಸ್ತನ್ನ | ರೂಪಮನಿರ್ಮಿಸಿಬಳಿಕ ||
 ಕೂಪವಹೊಗಿಸಿಯದೃಶ್ಯದಿನಾವುಪ್ಪ | ಚಾಪನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ||೧೭೪||
 ಇವನು ಬಾಹ್ಯಯೋಗ್ಯನಿದ್ದುಲೇಸಾಯಿತೆಂ | ದವರತಿಭರವನೆಂದ ||
 ಪವಣಿಲ್ಲದಪಾಪಾಣಮನದರೊಳ | ಗವಿರಳಮಾಗಿ ಸೂಸಿದರು ||೧೭೫||
 ಸತ್ತನು ಹಗೆನಮಗಿನ್ನು ಲೇಸಾಯಿತೆ | ನತ್ತವಮಸುರ್ವವೇಳೆಯೊಳು ||
 ಉತ್ತಮಸತ್ತನದೃಶ್ಯತೆಯನುಬಿಟ್ಟು | ಮತ್ತವನು ಕೋಪದಿಂದ ||೧೭೬||
 ಪಿಡಿದುಪನ್ನಗಪಾಶದಿಂದ ಪಡೆಗೈಗಟ್ಟಿ | ಕುಡುವಿಲ್ಲನಿಡಲದನರಿದು ||
 ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ಕಾಳಶಂಬರನಾತನ್ನ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವಕೂಡಿಕೊಂಡು ||೧೭೭||
 ಪೊಳಲನಿದೆ ಪೊರಮಟ್ಟುಬರಲುಕಂಡು | ತುಳಿಲಾಳಾಮನಸಿಜನು ||
 ಘಳಿಲನವನಬಲಗಿಮ್ಮಡಿ ವಿದ್ಯಾ | ಬಲವನಿರ್ಮಿಸಿಪೌಜನಿಕ್ಕಿ ||೧೭೮||
 ನಿಲನಿತರೊಳಂಬರದಿಂದನಾರದ | ನಲಘುವೇಗದಿನಿಳಿತಂದು ||
 ಇಳಿಯಾಧಿಪರೀವರಮಧ್ಯದೊಳುನಿಂದು | ನೆಲೆಯನುಡಿಯನಿಂತುನುಡಿದ ||೧೭೯||
 ಪರಿಕಿಸದಾಪೆಂಡಿರಮಾತನೆಲೆಖೇ | ಚರಪತಿನಿಮ್ಮನಿವೊಳಗೆ ||
 ಪಿರಿದುಹೋರಟೆಮಾಡಲಪಕೀರ್ತಿವಲ್ಲರಿ | ಧರೆಯೊಳುಪಸರಿವೆಡೆ ||೧೮೦||

ಎಂಬ ನಾರದನುಡಿಯನು ಕೇಳಿಯಾಕಾಳ | ಶಂಬರಖಚ್ಛರೇಶ್ವರನು ||
 ಶಂಬರಾರಿಯಕೂಡಣಕುಲಹವನು | ಡಂಬಸಿನಿದಿರಲಾಗ ||೧೮೧||
 ಬಳಿಕೆಂತೆಂದುನುಡಿದನಾನಾರದ | ನಿಳೆಯಾಧೀಶ್ವರಕೇಳು ||
 ಜಲಧಿಮಧ್ಯದೊಳಾದ್ವಾರಾವತಿಯೆಂಬ | ಪೊಳಲೊಪ್ಪವಿಡಿದಿಹುದಲ್ಲಿ ||೧೮೨||
 ಭರತತ್ರಿಬಂಧನುನಾಳೆಂದಿದಾರ್ | ಮುರವೈರಿಯ ನಿಜವನಿತಿ ||
 ತರುಣೀಮಣಿ ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯವರೀ | ವರಸುತನೀಪುಷ್ಪಚಾಪ ||೧೮೩||
 ಇವನುಡಯಿಸಿದವೇಳೆಯೊಳೀತನಪೂರ್ವ | ಭವದವೈರಿಯೋರ್ವದನು ||
 ಇವನನೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಕಾಶಕೆವೋಗ | ಅವರತಿದುಃಖದೊಳಿರಲು ||೧೮೪||
 ಇಂದಿಗೆ ಹದಿನಾರುಸಂವತ್ಸರಕೆ ನಿಮ್ಮ | ನಂದನಬರ್ಪನಿಂತಿದಕೆ ||
 ಸಂದೇಹಬೇಡೆಂದು ದೇವವಚನಮಾಗ | ಲಂದವರತಿಸುಖಮಿದು ||೧೮೫||
 ಇಂದು ನಾನಲ್ಲಿಗೆವೋಗಲು ನನಗವ | ರೆಂದರೆಲೇಮುನಿನಮ್ಮ ||
 ನಂದನಸೆಲ್ಲರಪನಿದನಾರೈಯಿ | ಮೆಂದುನನ್ನನು ಕಳುಹಿದರು ||೧೮೬||
 ದೇವಗಿರಿಯ ಪೂರ್ವವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕ | ಕಾವತಿಯೆಂಬದೇಶದೊಳು ||
 ಭೂವಿಶ್ರುತ ಪುಂಡರೀಕಿನಿಯೊಳು ಚಿನ | ದೇವಶ್ರೀಮಂದರರೆಂಬ ||೧೮೭||
 ಅರುಹನಸಮವಸರಣಕೆಯ್ದು ಜಾಗಣ | ಧರಂದಾಧೂಮಕೇತು ||
 ಭರದಿಂದೊಯ್ದು ಮುಂತಾಗಿಯೆಲೆಖೇ | ಚರವತಿನೀನೆತ್ತಿತಂದು ||೧೮೮||
 ಸೆಲಹಲುಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದುದನತ್ಯಂತ | ಬಲನಾದುದನೀಗನಿನ್ನ ||
 ಲಲನೆಯಮಾಯಮನಿಜಮೆಂಚುಯ್ದು | ನಲಸದೇನಿಸುಮಾಳ್ವದನು ||೧೮೯||
 ತಿಳಿಯಲುಕೇಳಿಯಾಗಣಧರರುಗಳಡಿ | ದಳಕೆನುಮಿಬಂದೆನೀಗ ||
 ಕಳುಹುಬೇಗದಿನೀತನತಂದೆತಾಯ್ಗಳ | ಬಳಿಗೆಂದುನಾರದನುಸುರೆ ||೧೯೦||
 ಆನುಡಿಯನುಕೇಳಿಯಾಕಾಂಚನಮಾಲೆ | ನಾನಿದನೆಸಗದೆನೆಂದು ||
 ತಾನುರಲೆಜ್ಜಿತೆಯಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿ | ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಧರಿಸಿದಳು ||೧೯೧||
 ಆ ವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳಕಟ್ಟನು ಕಾಮ | ದೇವಬಿಡಲು ನಾರದನು ||
 ಆ ವಿಭುಕಾಳಶಂಬರಖಚರನನಾ | ನಾವಿಧದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ||೧೯೨||
 ಕಾಮವಿಮಾನವನೇರಿಯಾನಂದದಿ | ನಾಮನುಜನಾರದರು ||
 ತಾಮಾರ್ವರು ದಕ್ಷಿಣಾಶಾಮುಖಕೆನ | ಭೋಮಾರ್ಗದಿನೆಯ್ದಿದರು ||೧೯೩||

ನಾರದನಿಂತಾನೆಯ್ಯಪ್ಪಕೆಳಗಣ | ಧಾರಿಣಿಯೊಳಶೋಭಿಸುವ ||
 ಆರಾಜ್ಯವನಾರಾಜಧಾನಿಯ ತಾ | ನಾರೈವುತಬರುತ್ತಿದೊ ||೧೯೪||
 ಪಸುಳಿದಳಿರತೋರಣದಿಂಗುಡಿಯಿಂ | ದೊಸಗೆವರೆಯದನಿಯಿಂ ||
 ಎಸೆವುತಿಸೊಂದುವುರವಕಂಡೀವೂರ | ಪೆಸರೇನೆಂದು ಮಸ್ತುಧನು ||೧೯೫||
 ನಾರದನನು ಕೇಳಲಿಂತಂದನೆಲೆಸುಕು | ಮಾರನಿಸ್ಮಾಮಾತುಳನು ||
 ಕೌರವಭೂಪಾಲನ ಹಸ್ತಿನಮೆಂಬ | ರಾರಾಜಿಪರಾಜಧಾನಿ ||೧೯೬||
 ಮತ್ತೀಕುರುಭೂಪಾಲನನಿಜಸತಿ | ಯುತ್ತುಮೆಜಲಭಿಯೆಂಬೋರ್ವ ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆಗುದಧಿಯೆಂಬವಳು | ತ್ವತ್ತಿಯಾಗಿ ನೆರೆಬೆಳೆಯ ||೧೯೭||
 ಈರೆಂಟುವರುಷಕ್ಕೆ ನೀನುಬಂದಾಗ ಮ | ತ್ತಾರಮಣಿಯತಪ್ಪೆನೆಂದು ||
 ನಾರಾಯಣನಿರೆ ನೀನೆಯ್ದುವುಡತಿ | ದೂರವಾಗಲದರಿಂದ ||೧೯೮||
 ಮತ್ತೀಕುವರಿಯನಿಮ್ಮಯ್ಯನಾವುರು | ಪೋತ್ತಮ ತನ್ನ ಗ್ರವನಿಕೆ ||
 ಮತ್ತಮಾನಸೆಸತ್ಯಭಾಮಾವಲ್ಲಭೆ | ಪೆತ್ತಾಭಾಸುವೆಂಬವಗೆ ||೧೯೯||
 ತರಲೆನಲಾವೊಸಗೆಯವಾಡ್ಯದವ್ವನಿ | ಯರಲಸರಲಕೇಳಿನ್ನ ||
 ವರಮಾತೆಯಾರುಗ್ನಿಣಿದೇವಿಯನಿರೆ | ಗುರುಳ್ಳನಾಸತ್ಯಭಾಮೆ ||೨೦೦||
 ಮಗನಮದುವೆಯೊಳು ಮೊಲಿನೀರಿನೊಳುಮೆಟ್ಟಿ | ವಿಗೆಹರುಷದಿವಿಯಬೇಕು ||
 ಮುಗುಳ್ಳಣೆಯನಕೇಳೆಂಬಾಮಾತಿಗೆ | ಯೊಗುಮಿಗೆ ಕೋಪವತಾಳಿ ||೨೦೧||
 ಬಳಿಕಿಂತುನುಡಿದನೆಲೇಮುನಿನೀನಿಲ್ಲಿ | ತಳುಮಾಡು ನಾನೀವುರಕೆ ||
 ಇಳಿದಾಲಲನೆಯನೀಕ್ಕಿಪೆನೆಂದಾ | ತುಳಲಾಳಾವುರಕಿಳಿದು ||೨೦೨||
 ಮುತ್ತುನಾವಿದನಾಗಿವೋಗಿ ಕೌರವಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸನರಾಜಗೃಹದ ||
 ಬಿತ್ತರವಪ್ಪ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳುನಿಂದು | ಮತ್ತವರೊಳಗಿಂತುನುಡಿದ ||೨೦೩||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮನಮನೆಯನಾವಿದನುನಾನು | ಕುರುಭೂಪನಕುವರಿಯನು ||
 ಹರುಷದಿಸಿಂಗರಿಸೆಂದೆನ್ನ ಕಳುಹಿದ | ನರಸಗರುಪಿಯಿಂತಿದನು ||೨೦೪||
 ಎಂದುಬೌವಾರಿಕರೊಳುಪೇಳಲವರಾ | ಅಂದಮನರಸಗರುಪಲು ||
 ಅಂದಾತನನೊಳಹೊಗಿಸಲಲ್ಲಿಗೆಮುದ | ದಿಂದಕಂಡಾಕುವರಿಯನು ||೨೦೫||

ಸರಲೋಕದನಾರಿಯರು ತನ್ನಂ ಗುಟ | ಕೊರೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸದ ||
 ಗರುವೆಯುಂ ಗುಟದು ಗುರ್ಗಳಿಗೆ ಮಿಚಿಕ್ಕಿದ | ಸರಲಂಬನತಿವಿನ್ನಾಣದೊಳು ||
 ಕರ್ವುವಿಲ್ಲನಕಡುಚೆಲ್ವನೇಳಿಪಕುಡು | ವುರ್ವುಗಳನುತಿದ್ದಿದನು ||
 ಕರ್ವುವಿಲ್ಲನುಸೋಡುತನವಯೌವನ | ಗರ್ವದುರ್ಗಾರೂಢೆಯನು ||೨೦೭||
 ಪಂಚಶರವಮೊನೆಗೆಯ್ದೊಪ್ಪವಿಡುವಂತೆ | ಪಂಚಶರನುನಡೆನೋಡಿ ||
 ಸಂಚಲಾಕ್ಷಿಯುಕೈಯುಗುರಮೊನೆಯತಿದ್ದಿ | ಮಿಂಚಿಕ್ಕಿದನುಬಿನ್ನಾಣದಿ ||೨೦೮||
 ಮಡದಿಮಣಿಯಮಿಸುಪಂಗೋಪಾಂಗದೊ | ಕೆಡೆವರಿಯದೆಸಿಲುಕಿದುವು ||
 ಕಡುನೀರನಕ್ಕುಳಿದೊಂಬೆಗಳುಪೊರ | ಮಡಲಡಿಯಿಡುವುದಮರೆದು ||೨೦೯||
 ಲೀಲೆಮಿಗುಬಿಟ್ಟಿಪತನ್ನ ಕಣ್ಣಳ | ಕಾಲುವಳಿಯೊಳಾಮನವು ||
 ಮೇಲಿಕ್ಕಿಸೋಲತ್ತಾಕೆಯನೆತ್ತಿಕೊಂಡು | ಗೋಲನಾಗವೆಕೆಪಾರಿದನು ||೨೧೦||
 ನಾರದನಿರ್ದವಮಾಂಕಿತರಲವ | ಕಾರೈದವನಡಿಗಿರಗೆ ||
 ಆರಮಣೀವನೆಯನುರುಗ್ಮಣಿಯಕು | ಮಾರಗೆಮದುಮೆಯಾಗೆಂದು ||೨೧೧||
 ಹರಸಲಿಂತೆಂದಕುಮೊದಲೆನ್ನ ನಾತಗೆ | ಯುರುಮುದದಿಂದೀವೆವೆಂದು ||
 ವರಮಾತಾಪಿತೃಗಳುನುಡಿವುತ್ತಿಂದು | ವರಮಿರ್ದೀಗಮತ್ತೆನ್ನ ||೨೧೨||
 ಅವನಬರವಕಾಣದೆಸತ್ಯಭಾಮೆಯ | ಕುವರನುಘಾನುವೆಂಬವಗೆ ||
 ತವಕದಿಕೊಡಲೆನುತಿದರ್ಶನೆಯಪೂರ್ವ | ಭವದಪಾಪದಫಲದಿಂದ ||೨೧೩||
 ಚೆನ್ನಿಗಚಿತ್ತೋದ್ಭವನಲ್ಲದೆನನ | ಗನ್ನಿಗರೆಂತೆಳಸುವರು ||
 ಇನ್ನೀವಿಧಿಗೇನನೆಣಿಸುವೆನೆಂದತಿ | ಭಿನ್ನಮಾನಸೆಯಾಗಿಬಳಿಕ ||೨೧೪||
 ಈವೃದ್ಧನಾವಿದನೆನ್ನನುಕೊಂಡುಬಂ | ದೀವಿಧಿಯತಿಲೇಸಾಯ್ತು ||
 ಕಾವನಲ್ಲದೆನನಗನ್ಯವಿಲ್ಲಿಂದಾ | ಭಾವೆಭೂತಳಕುರುಳಿದಳು ||೨೧೫||
 ಈಪದಿಯಿಂಬೀಳಲಿತ್ತಿಕೊಂಡಾಪುಷ್ಪ | ಚಾಪನಿರದೆತಂದುತನ್ನ ||
 ರೂಪುದೋರಲುಕಂಡಾನಾರದಮುನಿ | ಯಾವೆಣ್ಣೊಳಿಂತುನುಡಿದನು ||೨೧೬||
 ಉದಧಿಕುಮಾರನಿರೀಕ್ಷಿಸುನೀಮುನ್ನ | ಮದುಮೆಯಾಗುವೆನೆಂದಿದರ್ ||
 ಮದನಕುಮಾರಕನಾನೆನಲಾಮುಗ್ಧಿ | ಮುದದಿಂದನಡೆನೋಡಿದಳು ||೨೧೭||

ಆವನಿತಾರತ್ನದಕಣ್ಣಳಕಾಂತಿ | ತೀವಿತನ್ನಂಗವನಡರೆ ||
 ಪೂವಿನಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹನೊಪ್ಪಿದನಾ | ಬಾವನ್ನದಬೊಂಬೆಯಂತೆ || ೨೧೮ ||
 ವಟವಕ್ತೃಫಲರುಚಿರಾಧರೆಯನಿ | ಪ್ಕುಟಿಲಕುಮಾರಚಂದ್ರಮನ ||
 ಚಟುಲಚಕೋರಲೋಚನಪುತ್ರಕೆಗಳು | ಚಟಗೊಂಬಂತೆನೋಡಿದಳು || ೨೧೯ ||
 ವರಚಕ್ರವಾಕಮಿಥುನಸನ್ನಿಭಸ್ತನೆ | ಸರಸಿಜದಳಲೋಚನವನು ||
 ಉರುಮುದದಿಂದತೆರೆದುನೋಡಿದಳಾ | ಹರಕುಲಗಗನಭಾಸ್ವರನ || ೨೨೦ ||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸೆರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿರಂಜಿಸೆನವದಶಕ || ೨೨೧ ||

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೦. ಮನ್ಮಥನ ವಿವಾಹವರ್ಣನಾ ನಂದಿ

— ಸುಖಾಭಿಷೇಕ —

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗಿ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೇನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತರಗುವೆನು ||೧||
 ಅನಿತರೊಳಾನಾರದನಕೈಯಿಂದಾ | ವನಿತೆಯನಾಕಂಠುಕಳುಹೆ ||
 ಮನದಗೊಂಡಾಪುರಕಿಳಿದುಸುಯೋಧನ | ಮನುಜೇಶಗಿಂತೆಂದುನುಡಿದ ||೨||
 ಈನಾರಿಯನೋರ್ವಖೇಚರನೆತ್ತಿಕೊಂ | ಡಾನಭದೊಳುಪೋಗುತಿರಲು ||
 ನಾನಾಪರಿಯೊಡಂಬಡಿಸಿಬಿಡಿಸಿತಂದೆ | ನಾನಾತನಕೈಯಿಂದ ||೩||
 ಎಂದುನುಡಿದುಗುಕುಮಾರಿಯನಿರಿಸಿಯ | ಳ್ಲಿಂದಮರುತಮಾರ್ಗಕೈದಿ ||
 ಕಂದರ್ಪನೊಡನಾಪುಷ್ಪಕದೊಳಗಾ | ನಂದದಿಂದಲಿಬರುತಿರಲು ||೪||
 ಇತ್ತಲುಕೌರವಸೃಪನಾಸುತೆಗೂಡಿ | ಮೊತ್ತದರಸುಗಳುತನ್ನ ||
 ಸುತ್ತಿಬರುತ್ತಿರಲಾದ್ವಾರಾವತಿ | ಯತ್ತಲಾಗಿನಡೆತಂದ ||೫||
 ಅದನುಕಂಡಾಪಡೆಯಾವರಾಯನದೆಂದು | ಮದನನುಕೇಳಿನಾರದನು ||
 ಇದಕೌರವಬಲವಿದರೊಳುಪಾಂಡವ | ರಥಟರುತಾವೆಲ್ಲಗೂಡಿ ||೬||
 ದ್ವಾರಾವತಿಪುರವರಕಾವುದಧಿಕು | ಮಾರಿಯಕೊಂಡುತ್ಸವದಿ ||
 ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಗೆಪೋದಪರೆನ | ಲಾರಾಜಸುತನಿಂತುನುಡಿದ ||೭||
 ನಾರದಮುನಿಪತಿಕೇಳೀಯಧಟರ | ನಾರೈವೆನೆಂದುಮತ್ತವನ ||
 ಮಾರುತಮಾರ್ಗದೊಳಿರಿಸಿಯಲ್ಲಿಂದಾ | ಧಾರಿಣಿತಕಕಿಳಿತಂದು ||೮||
 ಬಲ್ಲಿದರವರುನಡೆವದಾರಿಯಮುಂದೆ | ಬಿಲ್ಲುಬುನಿಡಿದೋರ್ವವೃದ್ಧ ||
 ಭಿಲ್ಲನೆಂದವನುಧರಿಸಿಬಲೆಯನುಹಗ | ಲಲ್ಲಿಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಂದು ||೯||
 ಎನಗೆಸುಂಕವತೆತ್ತಲ್ಲದೆನೀವುಸು | ಮ್ಮನೆಮುಂದಕೆಹೋಗಲಿಲ್ಲ ||
 ಜನಪಜನಾರ್ದನನೆನ್ನನಿಲ್ಲಿರಿಸಿದ | ನೆನುತಮುಂಗಡೆನಡೆವವರ ||೧೦||
 ನಿಲ್ಲಿನೀಮೆಲ್ಲರೆನುತತಡೆಯಲುಬಳಿ | ಕಲ್ಲಿಪೋಪವರೆಲ್ಲನಗುತ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಪೋಗುತಿರಲುಕಂಡಾಕನ್ನ | ಬಿಲ್ಲಿಂದವರನಡೆನಿಲಿಸಿ ||೧೧||

ಆರಾರುಬಲ್ಲಿದವೈ ತಂದುನೂಕಲು | ದಾಖಿಯೊಳಗೆಯಡ್ಡೆನಿಂದು ||
 ಹೋರುತಲಿರಲಲ್ಲಿಗೆಭೀಮಾರ್ಜುನ | ನೀರರುತಾಮೈತಂದು ||೧೨||
 ನೂಕಲೊಡನೆಕೈಕಾಲೆತ್ತದಂದದಿ | ನಾಕೃತ್ತಿಮವನಚರನು ||
 ಲೋಕೈಕನೀರರನರನುತರಬಿಸೆಕಂ | ಡಾಕುರುಲದನಾಯಕರು ||೧೩||
 ಇರಿಯಿರಿಕೊಲು ಕೊಲ್ಲೆಂದುಬಂದಿದಿರಾಗಿ | ಹೆರಸಾರಿನಿಂದಾಬಲಕೆ ||
 ನೆರೆಮಿಗಿಲಾದಮಾಯಾಸೇನೆಯನಾ | ದುರುದುಂಬಿನಿರ್ವಿಸಿಸಿಲಲು ||೧೪||
 ಅದನೋಡಿಯಿದುಚೋದ್ಯಮೆಂದಾಭೀಷ್ಠರಿಂ | ತಿದನಾವುಗೆಲಬಾರದೆಂದು ||
 ಪದುಳದಿಬಂದಾಮಾಯದಬೇಡನೆನೊ | ಳೊದವಿಸುಡಿವದಿನೆಂದು ||೧೫||
 ನೀನೇಕೆನಮ್ಮ ತಡೆದೆಯೆಲೆಬೇಡನೀ | ನೇನಬೇಡುವೆವೇಳೆನಲು ||
 ಈನಿಮ್ಮರಸಿನಮಗಳನುಸುಂಕನ | ನಾನದೆಕೊಡನೀವೆನಲು ||೧೬||
 ಆಮಾತುಗೇಳಿನಿನ್ನಾ ಸುಂಕವನುನಿ | ನ್ನಾ ಮುರವೈರಿಯಮುಂದೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಕೊಡುವೆನೆಂದೊಡಬಡಿಸಲ್ಕು | ದ್ವಾ ಮನಂತದುಲೇಸೆಂದು ||೧೭||
 ಆಕೃತಕದವಾಹಿನಿಯಹಿಂಗಿಸಿಬಳಿ | ಕಾಕೀಲಣೆಯೊಳಗಿದ ||
 ಆಕಲಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿಂ | ದಾಕಾಶಕೆಸಾರಿದನು ||೧೮||
 ಬಳಿಕಾಬಂಬಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳೈತಂದುಕಂ | ಗೊಳಿಸಾದ್ವಾರಾವತಿಯ ||
 ತೊಳಗುವವನದಸಿಸದೊಳಗಾಮುನಿ | ತಿಲಕನನಿರಿಸಿತಾನಿಳಿದು ||೧೯||
 ಉನ್ನತಬಲವನಿರ್ವಿಸಿಯಾಕುರುಪತಿ | ತನ್ನ ಮಗಳಕೊಡಿಕೊಂಡು ||
 ಮುನ್ನಟ್ಟಿದಾಭೀಷ್ಠರರೂಪವತಾನು | ಜೆನ್ನಾ ಗಿಧರಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ||೨೦||
 ಕಡುನೀರೆಸತ್ಯಭಾಮೆಯವನದೊಳುಬಿಟ್ಟು | ಕೆಡಿಸಿಯಾವನವನಾರೂಪ ||
 ಉಡುಗಿಂಕಟದೇಹದಮುನಿರೂಪವ | ಪಡೆದಾಕೆಯಮನೆಗೈದಿ ||೨೧||
 ಆಗೃಹದೊತ್ತಿನಕೊಳದುದಕವನುತ | ನ್ನಾ ಗುಂಡಿಗೆಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲವನು ||
 ಬೇಗದಿತುಂಬಲರ್ಜಿದವರಿವಭೂತ | ವಾಗಲೆವೇಳ್ಳುಮೆಂದೆನಲು ||೨೨||
 ನಡುಗೇರಿಗೆಬಂದುನಿಮ್ಮನೀರನುನೀವು | ತಡೆಯಿಮೆಂದಾಗುಂಡಿಗೆಯು ||
 ಅಡಿಮೇಲುಮಾಡಿದೊಡಾನೀರುಹೊಳೆಯಂತೆ | ಘುಡಿಘುಡಿಸುತಪರಿತರಲು ||೨೩||
 ಮೊಳಲಜನಗಳೆಲ್ಲವೋಡಿಮನೆಗೆವೋಗೆ | ಬಳಿಕಾರೂಪವಬಿಸುಟು ||
 ತಳೆದುಂಕಟಕುಬ್ಬರೂಪವನಾಬೀದಿ | ಯೊಳಗೆಬರುತ್ತಿರೆಕಂಡು ||೨೪||

ನಗರಿಯನಾರಿಯರಾರೂಪವಕಂಡು | ನಗಲುಮತ್ತವರೊಳುಕೆಲರ ||
 ಮೊಗದೊಳುಗಡ್ಡವಿಸೆಯಕೆಲಬರಮೂ | ಗುಗಳನಾನೆಯಸೊಂಡಿಲಂತೆ ||೨೫||
 ಕೆಲರನೊಲೆಯವಾರುಮಾರುದ್ದವಮಾಡಿ | ನಲಿವುತಬಂದಾರೂಪ ||
 ತೊಲಗಿಸಿಮತ್ತೋರ್ವಪಾರ್ವನರೂಪವ | ನಲರ್ವಿಲ್ಲನುಕೈಕೊಂಡು ||೨೬||
 ಆಶಶಿಮುಖಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯಬಳಿಗೆಬಂ | ದಾಶೀರ್ವಾದವಮಾಡಿ ||
 ದೇಶಾಂತರಿನಾನುಹಸಿದುಬಂದೆಮ್ಮ | ಪ್ವಾಶನವಾಗಬೇಕೆನಲು ||೨೭||
 ಕರಮೊಳ್ಳಿತಂತೇಮಾಡೆಂದಾಸತಿ | ಹರುಷದಿಮುಂದೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ತರಿಸಿಯುತ್ತಮಪಂಚಭಕ್ತ್ಯಮನಿಕ್ಕಿಸೆ | ಲಿರದುಂಡುಮತ್ತಬೇಡಿದೊಡೆ ||೨೮||
 ಎನಿತೆತಶವನಿಕ್ಕಿಸಲಂತದ | ನನಿತನಿತುಣುತಿರೆಕಂಡು ||
 ವನಿತೆಯಂತೆಂದಳಿವನುಸರವೇಷವ | ನನುಕರಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸನು ||೨೯||
 ಎನನೀನುಕೊಟ್ಟಶವನೀನೆಕೊಳ್ಳೆಂ | ದೆನುತಪೋಯೆಂದುಪೋಕರಿಸೆ ||
 ಮನೆಯಂಗಣವನಾಕಾರಿದಬಲುಗೂಳು | ಘನವಾಗಿತೀವಲುಕಂಡು ||೩೦||
 ಅಲ್ಲಿಂದಾಸತ್ಯಭಾಮೆಗೃಹಕ್ಕೋಡ | ಲುಲ್ಲವದಿಂದಾರೂಪ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಬಿಸುಟೋರ್ವಪನ್ನೊಂದನೆಯ ನೆಲೆ | ಯಲ್ಲಬಿಡದೆಯಾಚರವ ||೩೧||
 ಶ್ರಾವಕರೂಪವಧರಿಸಿರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿ | ಯಾವಾಸಕನಡೆತರಲು ||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳುಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಿಳಿತಂ | ದಾವನರುಹದಳನೇತ್ರ ||೩೨||
 ಸಾತಿಶಯದಭಕ್ತಿಯಿಂಮನಗೈದಿಸಿ | ವೀತರಾಗಾಸನವಿತ್ತು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದುತ್ತಮಮಪ್ಪಾಹಾರವ | ನಾತಗೆಕೊಡೆದನೆಯುಂಡು ||೩೩||
 ದಕ್ಕಿಸೆಲಾರದೆಯಾ ಮುನಿಯಾಕೂಳ | ಕಕ್ಕಲುಕಂಡಾಸುದತಿ ||
 ಧಿಕ್ಕನೆತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಾತುಕೊಂಡುಬ | ಳಿಕ್ಕರೆಮನದೊಳುಮರುಗಿ ||೩೪||
 ಇವರದೇಹಕೆತಕ್ಕಲಘಾವಪ್ಪನ್ನವ | ಹವಣನರಿತುನಾನುಕುಡದೆ ||
 ಸವಿಯುಳ್ಳಭಕ್ತ್ಯವನಿಕ್ಕಿದನಾನೆಂದು | ಯುವತೀವನೆಯಳಲುತಿರೆ ||೩೫||
 ಆ ನಿಜಜನನಿರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯದೊಂದ | ನೂನಗುಣಕೆಮಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ ||
 ಆನಾರದನತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂಕರೆಯಿಸೆ | ಲಾನಭದಿಂದಿಳಿತರಲು ||೩೬||
 ಅವನಕುಡಾರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯದಿರೇ | ಳ್ದವನತೆಯಾಗಿಯಾಸನವ ||
 ಸುನಯದಿಂದಿತ್ತು ಬಳಿಕೆಂದಳೆನ್ನಾತ್ಮ | ಭವನನರಸಿತಹೆಸರು ||೩೭||

ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದಿರೆಂದಾಗಿದ್ದ ದಕಂಠೆ | ಯುಮ್ಮಳಿಸಿದೊಡಾರೂಪ ||
 ಸುಮ್ಮನಾದಿದಬಿಸುಟ್ಟುನಿಜರೂಪನು | ಕಮ್ಮಗಳೆಯತೋರಿದನು ||೩೮||
 ಎಲೆದೇವನೀಸರಸುವನಿನ್ನ ಸುಕುವಾರ | ಸಲವಿಲ್ಲನಿವನುನೋಡೆಂದು ||
 ಉಲಿಯಲುನಾರದನದಕೇಳಿಶಶಿಗಂಡ | ಜಲನಿಧಿಯಂತೆಪೆರ್ಚಿದಳು ||೩೯||
 ಅತ್ಯಂತಭಕ್ತಿಯನುತ್ತಮರತ್ನದ | ಜೈತ್ಯಬಿಂಬವಾಣ್ಣೆಯಿತ್ತು ||
 ಸತ್ಯಭೂಷಣರುಗ್ಗಿಣಿಯವಾದಕೆಕ್ಕತ | ಕೃತ್ಯನಿರವೆಯೆರಗಿದನು ||೪೦||
 ತನ್ನ ಕಾಲುಗುವೆಳಗಿನೊಳುರತೀಶನ | ರನ್ನದಮಕುಟಮರೀಚಿ ||
 ಭಿನ್ನ ಮಿಲ್ಲದೆಕಲಸಲುಸದ್ಗುಣಸಂ | ಪನ್ನಿತಲೆಯಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ||೪೧||
 ಹರಸಿಬಳಿಕ್ಕತಿಹರುಷಾಂಬುವಿನಿ | ಸ್ಮರಕುಮಾರಕನದೇಹವನು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಮಜ್ಜನಬೊಗಿಸಿಮತ್ತಮರ್ದಪ್ಪಿ | ತರುಣಿತೊಡೆಯಮೇಲರಿಸಿ ||೪೨||
 ಗಲ್ಲವಹಿದಿದುಮುದ್ದಿಸಿನೋಡುತಿರಲುಮ | ತ್ತಲ್ಲಿಂದಲಘುಪಿಷ್ಟರಕೆ ||
 ಸ್ಥಿರೆಯಿಂದಿಳಿದತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಾ | ಫುಲ್ಲಶರಸುಕುಳ್ಳಿರಲು ||೪೩||
 ಆಸಮಯದೊಳಾಕೆಯೊಳಾನಾರದ | ನಾಸುಮನೋಮಾರ್ಗಣನ ||
 ಓಸರಿಸದೆತಂದವಿವರವನೆಲ್ಲದ | ನಾಸತಿಯೊಳುಪೇಳಿದನು ||೪೪||
 ಬಳಿಕಿಂತೆಂದಳೆಲೇವನಗನೇನಿ | ನ್ನಳವಿಯಮುದ್ದಾಟವನು ||
 ಎಳಸಿನೋಡುವಭಾಗ್ಯವೆನಗಿಲ್ಲವಾಯ್ತೆಂ | ದಳುತಿರಲುಕುಸುಮಾಪ್ತ ||೪೫||
 ಬಾಲಕನಾಗಿಸೆವಪರಿಯಂತರ | ಬಾಲಕೇಳಿಯನೆಲ್ಲವನು ||
 ಲೀಲಾನಿಧಿತೋರಲುಕಡುಹರುಷವ | ತಾಳಿದುಗ್ಗಿಣಿಸುಖಮುರಲು ||೪೬||
 ಅನಿತರೊಳಾಸತ್ಯಭಾಮಾವಲ್ಲಭೆ | ಯನುಚರಿಯರುಬರ್ಪದನು ||
 ಮನಸಿಜಕಂಡಿವರಾರನೆಕೇಳ್ದಾ | ಜನನಿಯಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೪೭||
 ಇವರೆನ್ನ ಸೋಲದಮಂಡೆಯಕುರುಳನು | ತವಕದಿಬೇಳ್ವವರೆನಲು ||
 ಅವಮಬಾರದಮುನ್ನಲಾಕಾಮನಾಪೂ | ಧವನರೂಪವನಿರದಾಂತು ||೪೮||
 ಇರಲವರೈತಂದುಕೃತಕಗೋವಿಂದಗೆ | ಭರದಿಂದಕರಗಳಮುಗಿದು ||
 ತರುಣಿದುಗ್ಗಿಣಿಗಿಂತೆಂದರೆಲೇದೇವ | ತುರಿಹದಿನೀವಂದುನುಡಿದ ||೪೯||
 ನುಡಿದಳೆಯೊಳಗಾದಸೋಲವನೀಗೆ | ಮೊಡತಿದೇಡಿದಳೆಂದೆಂಬ ||
 ನುಡಿದೇಳಿಯೊಕ್ಕತಕಾಂಬುಜನಾಭನು | ಕಡುಮುನಿಸಿಂದೇಳ್ಳುಬಂದು ||೫೦||

ಅವರಳಕವಕೊಯ್ದ ವರಕೈಯೊಳುಕೊ | ಟ್ಟವರನುಪೋಗ್ಗಿನೀಮೆನಲು ||
 ಅವರುಬಂದಾಸೆತ್ಯಭಾಮೆಯೊಡನೆಯಾ | ವಿವರವನೆಲ್ಲವನುಸರೆ ||೫೧||
 ಉನ್ನತಮಪ್ಪಕೋಪದಿಹರಿಯೆಡೆಗೈದಿ | ಚೆನ್ನಮಾಡಿದಿಕಾರ್ಯವನು ||
 ಮುನ್ನನಿನ್ನಯಮುಂಸನುಡಿದಾಭಾಷೆಗೆ | ತನ್ನಕರುಳಬೇಡಿದೊಡೆ ||೫೨||
 ಎನ್ನವರಳಕವಕೊಯ್ದುಬಳಿಕನೀ | ವೆನ್ನಬಳಿಗೆಕಳುಹುವುದು ||
 ನನ್ನಿಯೆನಿವಗೆನಲಾನುಡಿಯನುಕೇಳಿ | ಚೆನ್ನೆನಾನಲ್ಲಿದುಡಿಲ್ಲ ||೫೩||
 ಎನುತವಿಸ್ಮಯಮೂಸಸನಾಗಿಹರಿತ | ನ್ನನುಚರರನುಕಳುಹಿದೊಡೆ ||
 ಇನಿಸುವೇಗದೊಳ್ಳೆದಿರುಗ್ಗಿಣಿದೇವಿಗೆ | ವಿನಯದಿಕರಗಳಮುಗಿದು ||೫೪||
 ದೇವಿನಿಮ್ಮಕುರುಳನುಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ | ಈವುದೆಂಬಾನುಡಿಗೇಳಿ ||
 ಭಾವಜುಬಂದವರನುತಲೆಕಳಗಾಗಿ | ಯೋವದೆಕಟ್ಟಿನೇರಿದನು ||೫೫||
 ಅದನುಕೇಳಿಯುಚ್ಚುತನತಿಕೋಪದಿ | ಕದನಕೋರಮಾನಸನು ||
 ಅಥಟನಗ್ರಜಬಲರಾಮನಕಳುಹಲು | ಪದುಳದಿನಲ್ಲಿಗೈತರಲು ||೫೬||
 ಕಂಡಿನವಾರುಜನನೆಯೆಸೆಕಮುಕೋ | ದಂಡಕೇಳರಿಗಜಘಟಿಗೆ ||
 ಗಂಡುಸಿಂಗನುಮೆನಿಸುವಬದೇವನು | ದ್ವಂದನಿನ್ನಾಪಿರಿಯಯ್ಯ ||೫೭||
 ಎನಿಕೇಳಿಯೆಲಿತಾಯೆನಿನ್ನಮಗನದೊಂದು | ಘನತರವಹವಿಕ್ರಮವನು ||
 ಮನದೆಗೊಂಡುನೋಡೆಂದಸಿಂಗದಮೂಪ | ನನುವಾಗಿತಳೆದಿದ್ದುಬಂದು ||೫೮||
 ಬಲ್ಲಿದಬಲರಾಮನನುಂಗಿಕರಮೊಡ | ದಲ್ಲಿಗೆನೆಗೆದುಕುಳ್ಳಿರಲು ||
 ನಿಲ್ಲದಚ್ಚರಿವಟ್ಟಪುರಪರಿಜನತತಿ | ಮೆಲ್ಲನುಲಿದುನೋಡುತಿರಲು ||೫೯||
 ಆಮಣಿಹರ್ಮ್ಯದತುದಿಯಿಂದಾಬಲ | ರಾಮನನುಗುಳಿಯುಲ್ಲಿಂದ ||
 ಆಮನಸಿಜನಾರೂಪವನುಡಗಿಮು | ತಾಮ್ರಮಾತ್ಮವೆಡೆಗೈದಲಿತ್ತ ||೬೦||
 ಹರಿಕೇಳಿಹಿರಿದುಕೋಪವತಾಳಿನಡೆತರು | ತಿರಲಾಸಮಯದೊಳವನ ||
 ವರಮಂತ್ರಿಗಳುಬಂದುಮುಂದೆಕೈಮುಗಿದುಭೂ | ವರಕೇಳೀಮೂಯದವನು ||೬೧||
 ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲನಾಹವಲಂಪಟಬಲ | ರಾಮನನುಂಗಿಯುಗುಳ್ಳ ||
 ಭೀಮಾಕಾರದಸಿಂಗದಂತಾದು | ದ್ವಾಮಸತ್ತ್ವನುಮದರಿಂದ ||೬೨||
 ಬಲವನೆಲ್ಲವಕೂಡಿಯಿದಿರೊಡ್ಡಿಯವನನಾ | ನಿಲಯದಿಂದಪೊರಮಡಿಸಿ ||
 ಬಲುಹಾಗಿದಿರಿಸಿತಗುಳಬೇಕೆನಲಾ | ನಳಿನನಾಭನುಮೊಡಂಬಟ್ಟು ||೬೩||

ಬಲವಬರಿಸಿಕೌರವಭೀಮಪಾರ್ಥನು | ಕಲಿಭೀಷ್ಮರುಮೊದಲಾಗಿ ||
 ನಿಲಿತನ್ನೊಳುಕದನೋತ್ಸುಕನಾಕೃಷ್ಣ | ನೆಲೆನೆಲೆಯೊಳುಪೂಜನಿಕ್ಕಿ ||೬೪||
 ದೂತಪಕರೆದುರುಗ್ಗಿಣಿಯಮನೆಯೊಳೆ | ದಾರ್ತನಕರೆಯೆಮೆಂದೆನಲು ||
 ಆತುರದಿಂಬಂದುಕರೆಯಲುಕೇಳ್ವದು | ತ್ವಾತಾಯಬಳಿಯಿಂಬಂದು ||೬೫||
 ವಿನಾಸಪತಾಕನಚ್ಯುತನಸೇನೆಗಿಪ್ರತಿ | ಸೇನೆಯನಾವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ||
 ತಾನಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿರಿಸಿಹೊಯಿಸಿದ | ನಾನಾತರದಪರೆಯನು ||೬೬||
 ಮಾಯಾಬಲವಕಂಡಾಹವಿಕ್ಯವೀಸ | ಲಾಯಾದವಬಲಮೆಲ್ಲ ||
 ಛಾಯಾಯುದ್ಧಮಗೆಯ್ದುದದಿಮ | ತ್ವಾಯಾಸಬಡುತಿರಲಾಗ ||೬೭||
 ಅತಿಕೋಪದಿವಿಷ್ಟತನ್ನಬಿಂಗಡೆನಿಂ | ದತಿರಥರುಗಳನುಕಳುಹೆ ||
 ಅತನುಕುಮಾರನುರಗಪಾಶದಿಂದ | ಪ್ರತಿಮರಕಟ್ಟಲಂತದನು ||೬೮||
 ಕಂಡಾಕೃತಭರಿವೃಕೌರವರು | ದ್ವಂಡವಾಂಡವರನುಕಳುಹೆ ||
 ಜಂಪಕೋಪದಿನವರೈವುಲಿಕ್ಕುಕೋ | ದಂಡಕುನರವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ||೬೯||
 ಮರವಿಚ್ಛಂದದಿತ್ತಂಜಿಸಿನಿಲಿಸಲು | ಮುರವಿವೃವಂತದಕಂಡು ||
 ಪಿರಿದುಕೋಪದೊಳಿಡಿರಾಗುವನಿತರೊಳು | ಭರದಿಂದಾನಾರದನು ||೭೦||
 ಆಂಬರಮಂಡಲದಿಂದಿಳಿದುಪೀ | ತಾಂಬರನಿನ್ನಕುಮಾರ ||
 ಶಂಬರಮರ್ಧನನಿವನತಂದೆನನಾ | ನೆಂಬಲೇಸನಮಾತುಗೇಳಿ ||೭೧||
 ಎಂತುತಂದಿರೆನಲಾನಾರದನಾ | ದ್ಯಂತಮಾಗಿಪೇಳಿಕೇಳಿ ||
 ಸಂತಸದಿಂತಾನೇರಿದರಥವಮು | ರಾಂತಕನಿಳಿತರುತಿರಲು ||೭೨||
 ಅದನುಕಂಡಲರಬನಿದಿರಾಗಿರಡೆತಂ | ದೊಡವಿಧಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ಅಥಲರವೇವನಂಬುಜನಾಭನನಿಜ | ಪದಕೆಮಂಡೆಯನುಡಗಿದನು ||೭೩||
 ಇಂತೆರಿಗದಸೊಕುಮಾರಮಾರನನುಮು | ರಾಂತಕತಲೆವಿಡಿದಿತ್ತಿ ||
 ಸಂತಸದಿಂದಹರಿಸಿತನ್ನಮೈಯೊಡೆ | ಮತೆಬಿಗಿದುತಳ್ಳಿಸಿ ||೭೪||
 ಕಾಳಾಗರುಭೂಜಮನಮರ್ಧಪ್ಪಿದ | ಮಾಲತಿಯೆಳಲತೆಯಂತೆ ||
 ನೀಲಾಗನತಳ್ಳಿಯೊಳುಪಸುವಣ್ಣಮೈ | ಗೋಲನತನುವೊಪ್ಪಿದುದು ||೭೫||
 ಇಂತಮರ್ಧಪ್ಪಿಮುದಾಶ್ರುಗಳಿಂಶ್ರೀ | ಕಾಂತನೊಸೆದುಮೈದೊಳೆಯೆ ||
 ಕಂತುಕುಮಾರನುವಿದ್ಯಾಸೇನೆಯ | ಸಂತತಿಯನುಪರಿಹರಿಸಿ ||೭೬||

ಮೊದಲುಕೇಲಿಸಿದವೀರರಕೀಲಣೆಯಬಿಟ್ಟು | ಮುದದಿನಾರದನನುಮತದಿ ||
 ಉದಧಿವಿಜಯವೊದಲಾದಹೆತ್ತಯ್ಯಗೆ | ಸದುನಿನಯದೊಳರಗಿದನು ||೨೭||
 ಉತ್ತಮರವರುಹರಸಿದಬಳಿಕವಿಷ್ಟು | ಚಿತ್ತಜನನುಮಂದಿರಕೆ ||
 ಎತ್ತರವುಪ್ಪವೈಭವದಿಂದತಿಮುದ | ವೆತ್ತುಕರೆದುತಂದನಾಗ ||೨೮||
 ಕಂಠೀರವಾಸನದೊಳಗೆಕುಳ್ಳರಿಸಿವೈ | ಕುಂಠನಲರವಾರ್ಗಣಗೆ ||
 ಕಂಠಿಕೆಯನುಯುವರಾಜಪದವಿಗೆಂದು | ಕಂಠದೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದನು ||೨೯||
 ಆಲಗ್ನದೊಳಗಾಸ್ತ್ರರಗೆಕೌರವಭೂ | ಪಾಲನಣುಗೆಯುದಧಿಯನು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಮದುಮೆಯಮಾಡಲೆಂದಾ | ವ್ಯಾಲಶಯನನುಜ್ಜುಜಗಿಸಲು ||೩೦||
 ಸದುನಿನಯದೊಳುಕೈಮುಗಿದಾಜನಕಗೆ | ಪದುಳದಿನುಡಿದನಂತೆಂದು ||
 ಮೊದಲುನಾನಾವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯತುತ್ತು | ತುದಿಯೊಳುಬಹುವಸ್ತ್ರಗಳನು||೩೧||
 ಸಾಧಿಪಸಮಯದೊಳಗೆವಶಮಾಡಬಿ | ಜ್ಞಾದರರಾಜಕುವರಿಯು ||
 ಆದಿವಿವಾಹವವದೊಡವಿಷ್ಟು | ವಾದೊಡವರಕರೆಸೆನಲು ||೩೨||
 ಸ್ಮರಿಸಿದಿದೈಯನುಬರಿಸಿಯಾಕಾಳಶಂ | ಒರವಜ್ರದಾಡಾದಿಗಳನು ||
 ತರುಣೀಮಣಿರತಿಯನುಮುಂಪಡೆದಾ | ವುರುತರಮಪ್ಪವಸ್ತುವನು ||೩೩||
 ತ್ವರಿತದಿಕರಸತತ್ಪರದನಂದನದೊಳ | ಗಿರಿಸಿಯರುಪಲಾಕ್ಷಣದೊಳು ||
 ಮುರರಿವುನಿದಿಗೊಳುತಾದ್ವಾರಾವತಿ | ಗುರುವಿಭವದೊಳೆಯ್ದಿಸಿದನು ||೩೪||
 ಅಸಮಾನರೂಪವತಿಯನಾರತಿಯನು | ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಗೆಮದುವೆಯನು ||
 ಒಸಗೆಮರುಳುಗೊಂಡಂದದಿನಾಡಿದ | ನೆಸೆಕದವೈಭವದಿಂದ ||೩೫||
 ನುತಿಸುವೆನೆಂದುಬಾಯ್ಗೆರೆಯಲುವಾಚ | ಸ್ವತಿಗೆಬಾರದೆಂದಿನಿಫ ||
 ಅತಿರೂಪವತಿರತಿದೇವಿಯನಾವಿಷ್ಟು | ವತನುಗೆಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೩೬||
 ತದನಂತರದೊಳುಕೌರವನೃಪಸುತೆ | ಯುದಧಿಯನತಿರೂಪವತಿಯು ||
 ಸದಮಲಶಶಿವೊಂಡಲನಿಭವದನೆಯ | ಮದನಗೆಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೩೭||
 ಮತ್ತೀತರದಿಧರಾಧೀಶ್ವರರುತಂ | ದಿತ್ತವರಣುಗೆಯುರುಗಳ ||
 ಉತ್ತಮರೂಪವತಿಯರನೂರೇಣ್ಣರ | ಚಿತ್ತಜಕೈಗೂಡಿದನು ||೩೮||
 ಆದರಹಸಿತಾನನೆಯರೊಳಧಿಕವಿ | ನೋದದಿನಿಲಲಂಗಜನು ||
 ವಾದದಿರುಗ್ಗಿಣಿದೇವತನಗೆಗಿಲು | ವಾದುದಕಾಕುಂತಳವನು ||೩೯||

ಆತ್ಮಾತುರದಿಂದತರಹೇಳಿತನ್ನ ಸು | ಭೃತ್ಯರಕಳುಹಲಂತವರು ||
 ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯಬೇಡಿದೊಡವ | ಆತ್ಮಂತನಿಷ್ಠುರೆಯಾಗಿ ||೯೦||
 ಅನ್ನಿ ಗನಂಬರರಾಜತನುಜನನು | ತನ್ನ ನಂದನನೆಂದುಬರಿಸಿ ||
 ಉನ್ನತಿಕೆಯಮೆರೆದೊಡೆನಾನುಕೊಡುವೆನೆ | ನನ್ನ ಮಂಡೆಯಕುಂತಳವನು ||೯೧||
 ಎನಲಾಮಾತನವರುಪೋಗಿಪೇಳಲು | ವನಮಾಲಿಯಾನಾರದನ ||
 ನನೆಗಣೆಯನಸುಪ್ರಪಂಚಮನೆಲ್ಲವ | ನಿನಿಸುಳಿಯದೆಪೇಳೆಂದು ||೯೨||
 ಕಳುಹಲವನುಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿಯು | ನಿಲಯಕೆಪೋಗಿಕುಳ್ಳಿದು ||
 ತುಳಿಲಾಳಾಮನಸಿಜನಪ್ರಪಂಚಮ | ತಿಳಿಯಪೇಳಿದನಂತೆಂದು ||೯೩||
 ಈಮೇರುವಿನಪೂರ್ವವಿದೇಹಕೆಪೋಗಿ | ಶ್ರೀಮಂದರತೀರ್ಥಕರಿಗೆ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೆರಿಗಮತ್ತಾಗಣಧರರಿಂ | ದಾಮಾರನಿರ್ಪತಾಣವನು ||೯೪||
 ಮತ್ತಮವನಜನ್ಮಾಂತರದಿರವನು | ಬಿತ್ತರಮಾಗಿಕೇಳಿದೆನು ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರೆಯದನುಸುರುವೆನೇಕ | ಚಿತ್ತದಿಕೇಳುವೇಳುವೆನು ||೯೫||
 ಎನುತೀಭರತಾರ್ಯಾಖಂಡದಜನ | ವಿನುತಮಗಧದೇಶದೊಳು ||
 ಘನಶೋಭಿವಡೆದಶಾಲಿಗ್ರಾಮವುಂಟಲ್ಲ | ವನಿತೆಯಗ್ಗಿಲೆಯೆಂಬೊಡನೆ ||೯೬||
 ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬಪಾರ್ವನುಕೂಡಿಹ | ನಾಮಿಧುನದಗರ್ಭಕೊಗೆದ ||
 ಪ್ರೇಮರಸುತರಗ್ನಿಭೂತಿಮಾರುತಭೂತಿ | ನಾಮದವರುಸೆರೆಬೆಳೆದು ||೯೭||
 ಇರಲೊಂದುಪಗಲಾಪುರದನಂದನಕೋರ್ವ | ವರಮುನಿಬರಲವರೊಡನೆ ||
 ಉರುತರಮಪ್ಪಮಿಥ್ಯಾಗಮಗರ್ವದಿ | ಭರದಿನವರುವಾದವಾಡಿ ||೯೮||
 ಅವರವಜೋವಜ್ರವಾತದಿಂತಮ್ಮಾ | ಏವಿಧವಿದ್ಯಾಗರ್ವವೆಂಬ ||
 ಅವನೀಧರನುಚ್ಚುನುರಿಯಾಗಲಾಗಸಂ | ಭವಿಸಿದಕಡುಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ||೯೯||
 ಮುನಿಸಿಂದಕೂರಸಿಗೊಂಡಾಯಿರುಳೊಳು | ಮುನಿಯುಕೊಲುವೆನೆಂದುಪೋಗಿ ||
 ವನವರಕ್ಕಿಸುವಕನಕಯಕ್ಷನೆಂಬೋರ್ವ | ನಿನಿಸುಕೋಪದಿನೆಯ್ದು ||೧೦೦||
 ವಿವಿಧೋಪಸರ್ಗಮನೆಸಗುತಮಿರಲುಮ | ತ್ತವರದಕಾನದೆಬೆದರಿ ||
 ನವಗೀವುದಸುದಾನವನೆಂದಾಮುನಿ | ಗವನತರಾಗಿಬಿದ್ದಿರಲು ||೧೦೧||
 ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರ್ಗವಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಧರ್ಮವ | ನೆಮ್ಮದೊಡ್ಡದೊಡನಾಸು ||
 ಸುಮ್ಮನೆಬಿಡೆನೆಂದಾಯಕ್ಷನುಸುರಲು | ಹಮ್ಮುನುಳಿದುಬೇಗದೊಳು ||೧೦೨||

ಆಯುಕ್ತ ಸುಸುಧಂತಾಪಾವಕಭೂತಿ | ವಾಯುಭೂತಿಗಳುಸುವ್ರತವ ||
 . ಆಯತಿಯಿಂದಧರಿಸಿತಮ್ಮಾಲಯ | ಕೊಯ್ಯಾರದಿಂಬರಲಾಗ ||೧೦೩||
 ಜನನೀ ಜನಕರಾವಾರತೆಯನುಕೇಳಿ | ತನುಜರಿರಾವೈದಿಕದ ||
 ವಿಸುತಮಾರ್ಗವಜಿಟ್ಟು ಸವಣರಥಮವ | ನನುಕರಿಪುದುಮತವಲ್ಲ ||೧೦೪||
 ಎಸುತನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನುಡಿದನುಡಿಯನುವಿಾರಿ | ಜನಮಾರ್ಗದೊಳೊಳಿಸರಿಸದೆ ||
 ಅನಲಭೂತಿಯುವಾಯುಭೂತಿಗಳನುದಿನ | ಮನದೊಗೊಂಡು ನೆರೆನೆಗಳಿ ||೧೦೫||
 ಆಧರ್ಮದಫಲದಿಂದವರಳಿದಾ | ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದೊಳೊಗೆದು ||
 ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲದಸುಖವುಂಡುಸ | ಮೂಢಮುಖದಿನೆಯ್ತುಂಡು ||೧೦೬||
 ಇಲ್ಲಿಯಕೌಶಲವಿಷಯದಸಾಕೇತ | ದಲ್ಲಿಯರಿಂಜಯನೆಂಬ ||
 ಬಲ್ಲಿದನ್ಯಪನಿಹನವನರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ | ಸಲ್ಲಲಿತನುಜಿನದಾಸೆ ||೧೦೭||
 ಶ್ರೀವಪ್ರಿಯೆಂಬಸುಡತಿಗೂಡಿಸುಖಸಂಕ | ಧಾಪನೋದದೊಳಿರುತಿರಲು ||
 ಆವಹ್ಯ ಭೂತಿಯನಿಲಭೂತಿಚರದೇವ | ರಾವೈಶ್ಯಮಿಥುನಕೆಜನಿಸೆ ||೧೦೮||
 ಒಸೆದುಪೂರ್ಣಭದ್ರವಾಣಿಭದ್ರಸುಮೆಂಬ | ಹೆಸರನವರುಕೊಡಲವರು ||
 ವಿಸುಗುವನಕ್ಕಲೆಗೂಡಿಬೆಳೆದುಹೊಜ್ಜ | ಹೊಸಜವ್ವನವೇರಿದರು ||೧೦೯||
 ಈಪರಿಯಿಂದಿರ್ದೊಂದುಪಗಲುಮ | ತ್ತಾಪುರವರದನಂದನಕೆ ||
 ಪಾಪರಹಿತನೋರ್ವಮುನಿಬರಲಲ್ಲಿಯ | ಭೂಪನುತಮ್ಮ ಜನಕನು ||೧೧೦||
 ಬಂದುಬಳಿಕಧರ್ಮಾಧರ್ಮವನುಮನ | ದಂದುಕೇಳಿದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲು ||
 ಅಂದಾಪೂರ್ಣಭದ್ರನುವಾಣಿಭದ್ರರು | ದಂದುಗವನುಪರಿಹರಿಸಿ ||೧೧೧||
 ಉತ್ತಮದೀಕ್ಷೆಯುಹಡೆದದರೊಳಗೇಕ | ಚಿತ್ತದಿನಡೆದುಮತ್ತಳಿದು ||
 ಮೊತ್ತಮೊದಲಸೆಗ್ಗದೊಳುಜನಿಯಿಸಿಸಂ | ಪತ್ತಹಡೆದುಸುಖವುಂಡು ||೧೧೨||
 ಮತ್ತಲ್ಲಿಯೇಕಸಮುದ್ರೋಪಮದಾಯು | ಒತ್ತವನ್ನಬರಲ್ಲಿದ್ದು ||
 ಸತ್ತುಬಂದೀಕುರುಧರಣೀಮಂಡಲ | ದುತ್ತಮಹಸ್ತನಪುರದ ||೧೧೩||
 ಅಧಿಪತಿವಿಶ್ವಭೂಪಗಿಯಾಪಟ್ಟದ | ವಧುರೂಪವತಿಯೆಂಬವಳ್ಳೆ ||
 ಮಧುಕೈಟಭರೆಂಬಸುತರಾಗಿಜನಿಯಿಸಿ | ಯಧಿಕಲಾವಣ್ಯವಹಡೆದು ||೧೧೪||
 ಬೆಳೆದುಜವ್ವನವೇರಲಾವಿಶ್ವಭೂಪತಿ | ಬಳಿಕಮಕ್ಕಳಿಗಿರಾಜ್ಯವನು ||
 ತಳುವನೆಕೊಟ್ಟು ತ್ತಮಜಿನದೀಕ್ಷೆಯ | ತಳೆದೊಪ್ಪಿದನುಮತ್ತಿತ್ತ ||೧೧೫||

ಅಧಿರಾಜಯುವರಾಜಪದದೊಳುನಿಂದಾ | ಮಧುಕೈಟಭರಿರಲತ್ನ ||
 ಮಧುರಾನಗರಿಯೊಳಗೆವೀರಸೇನನೆ | ಬಧಿಪನರಸುಗೆಯ್ಯುತಿಹನು ||೧೧೬||
 ಆವೀರಸೇನನೃಪಾಲಕನಾಮಧು | ಭೂವನಿತಾವಲ್ಲಭನೊಳು ||
 ತೀವಿದನೇಹದೊಳಿದುರ್ಚಂದ್ರಾಭೆಯೆ | ಬಾವನಿತೆಯಕೈಯಿಂದ ||೧೧೭||
 ಘನತರಮವೃವಸ್ತುವನುಪಸಾಯನ | ವನುಕೊಟ್ಟುಕಳುಹೆಮತ್ತವಳ ||
 ಮನುಗುವಶಾವಣ್ಯವನೋಡಿಯಾಮಧು | ಜನನಾರ್ಥನವಳಿಗೆಸೋಲ ||೧೧೮||
 ಅವಳನುಮನೆಯಿಂದೊರಮಡಲೀಯದೆ | ಯವೀಕಿನೆರೆಕೂಡರ್ಪ ||
 ವಿವರವರಿದುವೀರಸೇನನಾಮಧುಭೂ | ಧವನಿಂದತನ್ನವಲ್ಲಭೆಯ ||೧೧೯||
 ತರಿಸಿಕೊಂಬುದಕೆಯಶಕ್ತನಾದುದರಿ | ಮರುಳಾಗಿಯಾಯಿಭವುರಕೆ ||
 ಬರಲಲ್ಲಿಯಜನವರಸಸತ್ಯಕ್ಕೆ | ಪಿರಿದಾಗಿನಗುವುದಕೇಳಿ ||೧೨೦||
 ಪರದಾರಹರಣದದುರ್ಯಶಕಂತಃ | ಕರಣದೊಳಾಮಧುನೃಪತಿ ||
 ಪಿರಿದುಕೊಕ್ಕುರಿಸುತಿದೊಂದುದಿನದೊಳಾ | ಪುರವರದುದ್ಯಾನವನಕೆ ||೧೨೧||
 ವಿಮಲವಾಹನರಂಬಕೇವಲಿಗಳುಬರೆ | ಸಮತೆಯಿಂದಾಮಧುನೃಪತಿ ||
 ಮಮತೆಯಿನಾತ್ಮೀಯಸುತಗಿರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು | ರಮಣೀಯಮವೃದ್ಧೀಯನು ||೧೨೨||
 ಅನುಜಾತನಾಕೈಟಭಗೂಡಿಧರಿಸಿ | ವಾಸದೊಂಡದೊಳುನಡೆದು ||
 ತನುವನುಬಿಡುಮಹಾಶುಕ್ರಕಲ್ಪದೊ | ಕನಿಮಿಷಪತಿಯಾದನಿತ್ತು ||೧೨೩||
 ರುದ್ರಮಪ್ಪಾಯೋಗದೊಳುಕೈಟಭಯೋ | ಗೀಂದ್ರನೆಗಳಿಯಾದಿವದ ||
 ಇಂದ್ರಗೇಭವದ್ಧಸ್ತೇಹದಿಂದಪ್ರ | ತೀಂದ್ರನಾಗಿಜನಿಯಿಸಿದ ||೧೨೪||
 ಉರುಮುದದಿಂದಪ್ರತೀಂದ್ರವೆರಸಿಮಧು | ಚರದಿವಿಜಾಧೀಶ್ವರನು ||
 ಎರಡೆಂಟುಸಾಗರೋಪಮದಾಯುತವೆವನ್ನ | ಮರದೆಸುಖವನನುಭವಿಸಿ ||೧೨೫||
 ಗೋವಿಂದಗಿರುಗ್ಮಿಣಿಗಾಮಧುಚರ | ದೇವೇಂದ್ರನಲ್ಲಿಂಬದು ||
 ತೀವಿದನವಶಾವಣ್ಯಸಂಯತನಪ್ಪ | ಪೂವಿಲ್ಲನಾಗಿವುಟ್ಟಿದನು ||೧೨೬||
 ಅತ್ತಲುವೀರಸೇನನುತನ್ನಸುದತಿಗೆ | ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟುಮರಳಾಗಿ ||
 ಸತ್ತುಭವಾಂಬುಧಿಯೊಳುತೊಳುತಮಿ | ದೇವತಾನುಮುಪಕಮದಿಂದ ||೧೨೭||
 ಹಡೆದುಮನುಷ್ಯಜನ್ಮವಪಂಚಾಗ್ನಿಯ | ನಡುವೆತಪಂಗೈದುಬಳಕ ||
 ಮಡಿದುಧೂಮಕೇತುವೆಂಬಹೆಸರನಾಂತು | ವುಡುಲೋಕದೊಳುಸಂಬಿಸಿ ||೧೨೮||

ಮಾರುತಮಾರ್ಗದೊಳಗೆಬರುತಿರಲುಮ | ತ್ತಾರುಗ್ಮಿಣಿಯಮಗ್ಗಿಲೊಳು ||
 ಮಾರಕುಮಾರನಿರಲುಕಂಡಾಯೆಡೆ | ಭೋರನೆನಡೆತರುತಿರ್ಪ ||೧೨೯||
 ತನ್ನ ವಿಮಾನನಿಲುನೆಲಕಿಳಿದಾ | ಚೆನ್ನಿ ಗನನುಕಂಡುಬಳಿಕ ||
 ಮುನ್ನಿನಹಗೆಯೆಂಪರಿದೆತ್ತಿಕೊಂಡೊ | ಯುಂಜ್ವತಮಾದಡವಿಯೊಳು ||೧೩೦||
 ಹಾಕಿಪೋಗಲು ಕಾಳಶಂಬರಕೊಂಡೊಯ್ದು | ಸಾಕಲುಜವ್ವನವಡೆದ ||
 ಆಕಾಂಕ್ಷಕಂಡಂದಿನ ಚಂದ್ರಾಭಿ | ಬೇಕಾದಭವದೊಳುತೊಳಲಿ ||೧೩೧||
 ಕಾಳಶಂಬರವಚರೇಶಗೆ ಕಾಂಚನ | ಮಾಲೆಯೆಂಬಾನ್ಲಳಾಂಗಿ ||
 ಅಲಿತಾಂಗಗಂದಿನಬದ್ಧಮೋಹದಿ | ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಮರುಳಾದಳತ್ತ ||೧೩೨||
 ಮತ್ತಾಕ್ಮೈಟಭಚರದೇವನೀವುರು | ಷೋತ್ತಮಗಾಸಗ್ಗದಿಂದ ||
 ಸತ್ತುಬಂದಿಂದಿಗಾರನೆಯತಿಂಗಳಿಗು | ತ್ವತ್ತಿಯಾಗುವನೆಯೆಂಬಲೆ ||೧೩೩||
 ಎನುತನಾರದನು ತಿಳಿಯಪೇಳಲಾಮಾತ | ಮನದೊಂಡಾಸತ್ಯಭಾಮೆ ||
 ಅನಿತೊಳಗೆಯಕವನು ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿ | ಯನುಚರರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿಮೆನಲು ||೧೩೪||
 ಇಂತೆಂದು ನುಡಿದರವರು ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿ | ಕುಂತಕವನು ಬೇಡಿದೊಡೆ ||
 ಅಂತರಸದೆ ಕೊಡಬಂದರೆ ಪಿಡಿಯದೆ | ಪಿಂತಕೆತಿರುಗಿನೀವೆಂದು ||೧೩೫||
 ನವಗಾಜ್ಞಾಪಿಸಿಕಳುಹಿದಳದರಿಂ | ಯುವತಿ ನಾನಿವನೊಲೆವೆಂದು ||
 ಅವರು ತಿರುಗಿಬಂದಾರುಗ್ಮಿಣಿಗಾ | ವಿವರವೆಲ್ಲವನುಸುರಿದರು ||೧೩೬||
 ಅದನುಕೇಳಿ ರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯುತಿಸ | ಮೃದವಹಡೆದು ತನ್ನತನುಜ ||
 ಮದನಕುಮಾರನಸುಕೃತದೊದವನೋಡಿ | ಪದುಳಮಿದಳುಸುಖದೊಳಗೆ ||೧೩೭||
 ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಸುಹೃದ್ಭೂಜಮಾ | ತಂಗಮೃಗಾಧೀಶ್ವರನು ||
 ಮಂಗಲಗುಣಭೂಷಣಸೊಪ್ಪಿದನಾ | ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರಿತನು ||೧೩೮||
 ಇದು ಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿ ನೇಮಿಬಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿವಾಶ್ವಾಸವಿಪ್ಪತ್ತು ||೧೩೯||

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೧. ಮದನವಿದರ್ಭೆಯರ ವಿವಾಹವರ್ಣನಾನಂದಿ.

—:೦:—

ಅಂಗಜವಿಜಯಮುಕ್ತೈಂಗನೆಯಧಿಪಭು | ಜುಗೇಶವಂದಿತಚರಣ ||
 ಮಂಗಲಮೂರ್ತಿನೇವಿತಾಶನಪದಯುಗ | ಲಂಗಳಿಗೊಲಿದೆರಗುವೆನು ||೧||
 ಇಂದಿಗಾವನೆಯತಿಂಗಕಾತ್ರಿಗೆ ಸಗ್ಗ | ದಿಂದಂಗಜಕುಮಾರಕನ ||
 ಪಿಂದಣ್ಣವದನುಜಾತನುಬಂದು ಮು | ಕುಂದಗೆ ಮಗನಾಗುವನು ||೨||
 ಏನುತನುಡಿದ ನಾರದನನುಡಿಯುಕೇಳಿ | ಮನದಗೊಂಡು ಸತ್ಯಭಾಮೆ ||
 ವನಜೋದರನಬಳಿಗೆ ಬಂದುತಾನಂ | ದಿನ ಸೂಳನು ಬೇಡಹಡೆದು ||೩||
 ಮಗುಳಿಮನೆಗೆಬರಲಂತದನರಿದಾ | ಮುಗುಳ್ಗಣೆಯನುತನ್ನ ಕೈಯು ||
 ಸೊಗಯಿಪ ಕಾವ-ಮುದ್ರಿಕೆಯನು ತಂದಾ | ಸುಗುಣಿ ಬಂಭಾವತಿಗೀಯೆ ||೪||
 ಆದನವಳಂಗುಲಿಯೊಳಗಿಟ್ಟುದಿನ | ವೊದಗುವವರಿಯಂತರಿದು ||
 ಮದವತಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯದೊಂದುರೂಪವ | ಪದಪಿನಿದವೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ||೫||
 ಅಂದಿಸರಾತ್ರಿ ಯೊಳಗೆ ಮೊದಲೇಗೋ | ಎಂದನಸೂಳಿಯ್ಯುಂದು ||
 ಮಂದಗಮನೆನಿಲೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊತಪ್ಪ | ದೊಂದು ರತಿಯೊಳಿರಲಾಗ ||೬||
 ಪಿರಿದುಸಿಂಗರದೊಟ್ಟು ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿ | ಭರದಿನೋಪನಸೊಳಗೆಂದು ||
 ಬರುತಾಮುದರಿವುಮತ್ತೋರ್ವಸತಿಯೊಳು | ನೆರೆದವನೆಂಬುದಕೇಳಿ ||೭||
 ಮನೆಗೆಬಂದತಿಕೋಪವಿಂದಿವಾರ್ತಮರು | ದಿನದುದಯಕೆನಡೆತಂದು ||
 ವನಜನಾಭನಕಂಡು ನೀವುರುಷೋತ್ತಮ | ನೆನಿಸಿಕೊಂಬುದ ವುಸಿಮಾಡಿ ||೮||
 ದನಗಾಹಿಯೆಂಬಮಾತನು ನೆಲೆಮಾಡಿದೆ | ಯೆನೆನಸುನಗುತಾವಿಷ್ಟು ||
 ವನಜವದನಕೇಳಾಬಂಭಾವತಿ | ನನಗಣೆಯನಕ್ಕತ್ಯದಿಂದ ||೯||
 ಕಾಮಮುದ್ರಿಕೆಯನುಕೈಗಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಭಿ | ರಾಮಮಪ್ಪಾರೂಪಧರಿಸಿ ||
 ಈವಾಟದೊಳು ಬರೆನೀನಿಂದವಳೊಳು | ಪ್ರೇಮದಿಕೂಡಿದೆನ್ನೆನೆ ||೧೦||
 ಎನ್ನೊಳು ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆದಾತರುಣಿಗೆ | ಯುನ್ನತನುಪ್ಪೊಳುನುಡಿಯು ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿರುಡಿದು ಸಂತೈಸಿಕಳುಹತಾ | ನನ್ನ ತೆಜುಬಾವತಿಗೆ ||೧೧||

ಬಸಿರುಬಲಿದುಸವಮಾಸನೆಯೆ ಕಡು | ಹಸನವೃದ್ಧೊಂದುಲಗ್ನದೊಳು ||
 ಸಿಸುವುದಯಿಸೆಪದ್ಮನಾಭನರಿದುಮನ | ಮೊಸೆಮೊಸೆಗೆಯಮಾಡಿಸಿದನು ||೧೨||
 ಅವನಿಗೆಶಂಭುಕುವರನೆಂಬವೆಸರನು | ಸುವಿಧಾನದಿಂದಿತ್ತುಸಲಹೆ ||
 ನವಶತಿಕಲೆಗೂಡಿನೆರೆಬೆಳೆವಂದದಿ | ನವನಿಪಕುವರಬೆಳೆದನು ||೧೩||
 ರೂಪಿನೊಳತಿಬಲವೊಳುಸುಗುಣದೊಳುವಿ | ದ್ಯಾಪರಿಣತೆಯೊಳಗವನು ||
 ಅಪಂಚಬಾಣಗಸಂಮಿಗಿಲೆಂದುಮ | ತ್ವಾಪ್ಯಧ್ವಿಪ್ರೇಗಳತಪ್ಪಿಹುದು ||೧೪||
 ಚಿತ್ತಭವನುಪ್ಪೂರ್ವಭವದೊಲವಿಂಮನ | ವಿತ್ತಾಚರಮತರೀವಿ ||
 ಉತ್ತಮಸಂಭುಕುವರಾರಚಂದ್ರನೊಳೊಲ | ಮತ್ತುಕೂಡಿಸುಖಿಸುಹನು ||೧೫||
 ತನಗೆಮುನ್ನತಿಸಾಹಸದಿಂಸೇರಿದ | ಘನತರಮಪ್ಪವಿದ್ಯೆಯನು ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಮನೇಕವನಿತ್ತನು | ವಿನಮಗಲವೆಕೂಡಹನು ||೧೬||
 ಈರೀತಿಯಿಂದವರೊಡಗೂಡಿಸುಖಮಿರ | ಅಾರುಗ್ಮಿಣಿಯೊಂದುದಿವಸ ||
 ಸಾರವಸ್ತುವನುಪಾಗುಡಗೊಟ್ಟುತಮ್ಮಣ್ಣ | ನಾರುಗ್ಮಿಣಭೂಪನೆಡೆಗೆ ||೧೭||
 ವರಸಚಿವರನಟ್ಟಲವರಾಕಾಂಡಿನ | ಪುರಕೈದಿಯಾರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ||
 ಹರುಷದಿವಾಗುಡಮಿತ್ತುಬಳಿಕ್ಕಂ | ತೊರೆದರು ಎಲೆಭೂಪಾಲ ||೧೮||
 ನಿಮ್ಮತನುಜೆಮ್ಮದರ್ಭಯರುಗ್ಮಿಣಿ | ತಮ್ಮಪಿರಿಯಸುಕುಮಾರ ||
 ಕಮ್ಮಗಣೆಯಗೀವುದೆಂದುನಿಮಗೆಹೇಳ | ಲೆಮ್ಮನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿದಳು ||೧೯||
 ಎನಲೆಂದನಿವೊಡೆಯನುಒಂದುಮೊದಲೆಮ್ಮ | ಜನಕನಕೊಂದುಮತ್ತೆನ್ನ ||
 ಅನುಜೆಯನೊಯ್ದುನಾತನತನಯಂಗಿನ್ನ | ತನುಜೆಯನೆಂತುಕೊಡುವೆನು ||೨೦||
 ಅವರಿಗೆಕೊಡುವುದಕಿಂತಮಾತಂಗಗೆ | ಸವಿನಯದಿಂದೀವೆನೆಂದು ||
 ಅವರೊಳುಬೆಟ್ಟಿಸುಡಿಸುಡಿವಾಭೂ | ಧವನುಕಳುಹಲಸರೆಯಿ ||೨೧||
 ಆರುಗ್ಮಿಣಭೂಪಾಲನೊರೆದಮಾತ | ನಾರುಗ್ಮಿಣಿಯೊಳಗವರು ||
 ಆರೈದುಸುರಲಂತದನುಕೇಳ್ದಾಸುಕು | ಮಾರಚಂದ್ರಮನುಪೇಳಿದನು ||೨೨||
 ಜನನಿಚಿತ್ತೈಸುರುಗ್ಮಿಣಮಾತುಳತನ್ನ | ತನುಜಿಯಮಾತಂಗರಿಗೆ ||
 ಅನನಯದಿಂಕೊಟ್ಟವೆನೆಂದಗಡನಾ | ನನುಕರಿಮೆವೆನದೆನೆಂದು ||೨೩||
 ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಗೆಮಣಿದುತಾಯಬೀಳೊಂಡು | ನಿಲ್ಲದೆಶಂಭುಕುವರನ ||
 ಸ್ವೇಲೆಯೆಂಕೂಡಿಕೊಂಡುನಿಮಾನವ | ಪುಲ್ಲಾಸ್ತ್ರನೇರಿಯಾತುರದಿ ||೨೪||

ಅನಿಲಪಥಮೊಳ್ಳಿತಂದಾಕಾಂಡಿನ | ಪುರದಮೇಗಡೆಯೊಳುನಿಂದು ||
 ಮನಸಿಜನೋರ್ವಳುವೃದ್ಧಮಾತಂಗಿಯ | ನನುರೂಪವವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ||೨೫||
 ಎರಚಿಸಲಾಮಾಯುದವೃದ್ಧಮಾತಂಗಿ | ಭರದಿಂದಾವುರಕಿಳಿದು ||
 ಅರಮನೆಗಾಗಿನಡೆದುಬಂದುರಂಜಿಪ | ಬೆರಕೆವರಲಚಿಬ್ಬಲೊಳಗೆ ||೨೬||
 ಹೊಸಹೊನ್ನ ಸರಿಗೆಯುವಿವುಗಳನುತುಂಬಿ | ಮಸುಧಾಧೀಶರುಗ್ಮಿಣನ ||
 ಎಸೆವವೋಲಗಕೆಯ್ದಿನ್ನಿನ್ನ ಮಗಳನೆನ್ನ | ಬಸಿರೊಳುಬಂದನಂದನಗೆ ||೨೭||
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳೀವುದೆನಲುಚೋದ್ಯವಡುತಾ | ಭೂತಳಪತಿಯಿಂತುನುಡಿದ ||
 ಮಾತಂಗಿಕೇಳಿಮ್ಮ ಮಗಳನುತಪ್ಪನಿ | ನ್ನಾತನುಜನತಂದುತೋರು ||೨೮||
 ಎಂದುನುಡಿದನುಡಿಗೇಳಿಯಂತೇಗೆಯ್ವ | ನೆಂದುಮಾಯದಮಾತಂಗಿ ||
 ಪಿಂದಕ್ಕೆತಿರುಗಿರುಗ್ಮಿಣನಾಡಿದಮಾತಿ | ನಂದವನಾಕಾಮಗುಸುರೆ ||೨೯||
 ಹೊನ್ನ ಜೊತ್ತಗೆಹೊರಜೆಯತೆಕ್ಕಪಗಲೊಳು | ರನ್ನವಾವುಗೆಕಂಕುಳೆಡೆಯ ||
 ಕೆನ್ನೆಯಕೀಲುಳಕಣ್ಣೆಸೆಯಲುಕಡು | ಜೆನ್ನಿಗನಾಚಿತ್ತಭವನು ||೩೦||
 ಘಟ್ಟಪಟ್ಟಿಯುಸೀಳಸುರಳತಲೆಯಮೇ | ಲಿಟ್ಟಾಶಂಭುಕುಮಾರ ||
 ಮುಟ್ಟಿಮುಯ್ಯಳಚೀರವಿಡಿದುಕಣ್ಣಿಗೆಗಳ | ವಟ್ಟುಬರಲುಬಂದನಾಗ ||೩೧||
 ಈಸರಿಯಿಂಮೂತಂಗವೇಷವತಾಳಿ | ಯಾಪಟ್ಟಣದಬೀದಿಯೊಳು ||
 ಆವು ಶಜನಮೆಲ್ಲನೋಡುತಿರಲುತ | ದ್ವ್ಯಪನಾಲಯಕಾಗಿನಡೆದು ||೩೨||
 ಓಲಗತಾಲೆಯನೆಯ್ವರುಗ್ಮಿಣಭೂ | ಪಾಲಗೆರೆಗಿದೂರದೊಳು ||
 ಆಲಿಸಿನೋರ್ದರಚ್ಚರಿವಡುವಂತಾ | ಲೀಲಾನಿಧಿನಿಂದಿರಲು ||೩೩||
 ಆವಿಭುವಿಂತೆಂದುನಿರವಿಸಿದನುನೀ | ವಾವವೊಳುನಿಮ್ಮಕಾರ್ಯ ||
 ಆವುಡುವೇಳೆನಲವರೆಂದರಾದ್ವಾ | ರಾವತಿನಾವಿಪ್ಪನಗರಿ ||೩೪||
 ಭೂಪರನಿಮ್ಮ ಸುತಿಯಮಾತಂಗರ್ಗೆ | ನೀವೀವೆವೆಂದಿರಿಕಂಡ ||
 ಆವಾರ್ತಯಕೇಳಿಯಾಸುಕುಮಾರಿಯ | ನಾವುಬೇಡಲುಬಂದಿವೀಗ ||೩೫||
 ಎಂದುಡಕರಸುವಿರಸನಾಗದೆನಗು | ತೆಂದನುತನಗಲ್ಲದವರ್ಗೆ ||
 ನಂದನೆಯನುಕುಡುವುದರಿಂದನಿಮಗೀವು | ದಂದವುಮಾತಂಗರಿರ ||೩೬||
 ಸದಮುಲತರಮುಪ್ಪೀರೂಪಲಾವಣ್ಯ | ದೊದವುಮಾತಂಗರಿಗುಂಟಿ ||
 ಇದುನಮಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿದೆಯೆನಲವ | ರದಿರವೆನುಡಿದರಿಂತೆಂದು ||೩೭||

ಹರಿಯಕರುಣಾದಿಂದೆಮಗೀರೂಪೀ | ಸಿರಿವೊರಕಿತುಮೈರುಗಿರಿಯ ||
 ಪೊರೆದಕಾಗೆಯಮೈ ಪೊಂಬಣ್ಣ ವಾಗುವ | ಪರಿಯೊಳಗೆಲೆಭೂಪಾಲ ||೩೮||
 ಅರಸುಗಳಾಡಿದುದಕೆತಪ್ಪರದರಿ | ತರುಣಿಯನಮಗೀವುದೆನಲು ||
 ಒರೆದಸಂತೆಂದುನೀವಾದವ್ವಾರಾವತಿ | ಪುರನದರಿಂದಲ್ಲಿಯವರ್ಗ ||೩೯||
 ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲಾ ವ್ರಪರಗ್ಗೊಡುವೆವೆಂದು | ಸುಡಿದಸುಡಿಯುಕೇಳುತವರು ||
 ಕೊಡದೊಡೆಮಾಣಿಯಿಂದಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು | ನಡುಬೀದಿಗೆಬಂದುನಿಲಲು ||೪೦||
 ಅನಿತರೊಳಾರುಗ್ಮಿಣಭೂಪಾಲನ | ತನುಜೆವಿದರ್ಭಿಶೃಂಗದಿಸಿ ||
 ಕನಕವಿರಾಜಿತಕನ್ಯಾಮಾಡವ | ನಸುರಾಗದಿಂದೇರಿದಳು ||೪೧||
 ಉದಧಿಯೊಳಗೆಯುದಯಿಸಿಚಂದ್ರಲೇಖಿಬಂ | ದುದಯಾದ್ರಿಯನೇರುವಂತೆ ||
 ಸುದತಿತಿರೋಮಣಿಮಣಿಮಯಮಾಡವ | ಮುದದಿಂದೇರಿದಳಾಗ ||೪೨||
 ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲುಪಿರಿಯುಪ್ಪರಿಗೆಯನಭಿ | ಜಾತೆಯರೊಗ್ಗಿ ನೊಳೆಯ್ದೆ ||
 ಆತರಳಾಕ್ಷಿಯೇರಿದಳಾವಾಯದ | ಮಾತಂಗರನೋಳ್ವೆಸೆಂದು ||೪೩||
 ನೀಲಕುಂತಳದನಿಬಿಡಕುಚಯುಗದವಿ | ಶಾಲನೇತ್ರದವಿಧುಮುಖದ ||
 ಬಾಲೆಯರೊಗ್ಗಿ ನೊಳೆಯ್ದೇರಿದಳುಭೂ | ಪಾಲತನುಜೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯ ||೪೪||
 ವ್ರೋಮಕೇಶನತಲೆಯೇರುವಗಂಗಾ | ಭಾಮಿನಿಯೆಂಬಂದದೊಳು ||
 ಆನಾಮತಪಥಜುಂಬಿತಸೌಧಮ | ನಾಮಾನಾಕ್ಷಿಯೇರಿದಳು ||೪೫||
 ಈತರದಿಂಹೊನ್ನು ಪ್ಪರಿಗೆಯನೇರಿ | ಯೂತಾಮರಸದಳನಯನೆ ||
 ಭೂತಳಕತಿಹೊಸತೆಂದೆನಿಸುವವಿ | ಖ್ಯಾತರವರಮೂವುಗಳನು ||೪೬||
 ಆದರೊಳಗ್ರಜಸಂಜಬಾಣನರೂಪವ | ವಿದಳಿತವಿಮಲಾಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ||
 ಎದೆಗೆಟ್ಟುತನ್ನಂಗದೊಳಸಾತ್ವಿಕಭಾವ | ವುದಯಿಸುದದಿನೋಡಿದಳು ||೪೭||
 ಮಂಡಲಕತಿಹೊಸತೆನಿಸುವಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನಂಗೋಪಾಂಗದೊಳು ||
 ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳುಕಣ್ಣುಳಪುತ್ರಿಕೆಗಳು | ಚಂಡಿಗೊಂಬಂತೆನೋಡಿದಳು ||೪೮||
 ನಾರಿಯನಗೆಗಣ್ವಿಳಗುಹರಿಯಲುಕು | ಮೂರನಮನವತಾನಡರ್ದ ||
 ಚಾರುಮವರ್ಣಹರ್ಯಕೆಹತ್ತಿಸಲಿ | ಟ್ವಾರಜ್ಜು ವಿಸಂತಾಯ್ತು ||೪೯||
 ಕೃತಕಮೂತಂಗಮನ್ಮಧನುತನ್ನನೆಕಂ | ಡತಿಕಾತುರಚಿತ್ತಿಯಾಗಿ ||
 ಮತಿಯನಿಟ್ಟು ನೋಡುತಿರ್ಪವಿದರ್ಭಿಯು | ಸ್ನತಮಪ್ಪಲಾವಣ್ಯವನು ||೫೦||

ನಡೆನೋಡಿತನ್ನಂ ಬಗೆತಾನೆಗುರಿಯಾಗಿ | ಪೊಡವಿಯೊಳೀಜೆಲುವಿಕೆಯು ||
 ಹಡೆದಹೆಣ್ಣುಳಕಾಣೆನೆಂದುತಲೆಯತೂಗು | ತೊಡನಾರೂಪವಬಿಸುಟು ||೫೧||
 ತುರುಗಿನೋಡುತ್ತಿರಲಾಪುರವರವೆಲ್ಲ | ಕೊರವಿಯರಂದವಧರಿಸಿ ||
 ಕುರುವಿನಡುವಿನಕುವರಿಕಾಣ್ಣಂದದಿ | ದುರುದುಂಬಿಗಳುಬಂದರಾಗ ||೫೨||
 ಕಂಕುಳಗೂಡೆಕ್ಕೆಯೊಳುಬೆತದನೆಳೆ | ಶುಕಿನಮಣಿಕಣೆಗಾಲ ||
 ನೋಂಕಿದುಡುಗೇಸೀಮದಲೆಯಕೊರವಿಯರ | ದೇಂಕಡುಡೇಸಿವಡೆದರೋ ||೫೩||
 ಈಡೆಲ್ಲೀಜವ್ವನಮಾಲಾವಣ್ಯ | ಎಣಜಕುರುತೆಯಾವೇಷ ||
 ಭೂಜಕ್ರಮೋಳಾಗಮಿಲ್ಲೆಂದು ಜನಮಾ | ಛೋಚಿಸಿನಡೆನೋಡುತಿಡಲು ||೫೪||
 ಮುನ್ನಹೋದುದನೀಗ ಮನದೊಳಗಿದುರ್ದ | ನಿನ್ನುಮುಂದಕೆಬಪ್ಪುವನು ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿವೇಳುವೆವೆಂದೆಯ್ವುತಿರಲಾ | ಕನ್ನೆವಿವರ್ಧಯಾಳಿಯರು ||೫೫||
 ಕಂಡುಭರವಿಕನಾಳಮಾಡಕ್ಕೂಡ | ಗೊಂಡುಪೋಗಲುಕುವರಿಯನು ||
 ದುಂದಿನಿನ್ನಯಕ್ಕೆಯತೋರು ನೀನುಂಡೂಟ | ಕಂಡಕನಸಹೇಳುವೆನು ||
 ಏಕೆತಡವುಮೊರಕ್ಕಿಯತರಿಸೆಂ | ಬಾಕೊರವಿಗೆಕ್ಕೆಯನೀಡಿ ||
 ನಾಕಂಡಕನಸಾವುದುಂಡೂಟವಾವುದೆಂ | ದಾಕಂಜಮುಖಿಬೆಸಗೊಳಲು ||೫೬||
 ಎಲಸತ್ತಜ್ಜುಪ್ಪಿಯೆಂಬವಿದ್ಯೆಯಿನಾ | ಲಲನೆಕೇಳಿದಮಾತುಗಳನು ||
 ತಿಳಿದವಳುಂಡೂಟಕಂಡಕನಸನಿ | ಸುಳಿಯದೆಪೇಳ್ಳಳಂತೆಂದು ||೫೭||
 ವನಿತೆನೀನಿಂದಿನಿರುಳುಕಾವನಕ್ಕೆಯ | ನನೆವಿಲ್ಲನವಲಂಬುಗಳನು ||
 ಕನಸಿನೊಳಗೆಕಂಡುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲೆಂ | ದೆನುತವಳುಂಡೂಟವನು ||೫೮||
 ಬಂದಿನಿಸುಳಿಯದೆಪೇಳಿಕೇಳುತಬಿಸ | ಪಂದವಡೆದುವೈದರ್ಭಿ ||
 ಬಂದಿದಹರುಷದಿನೇಕಾಂತಕೊಡಗೊಂಡು | ಬಂದಿಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೫೯||
 ಕೊರವಿಯರರನನ್ನಮನಸಿನೊಳಿದುರ್ದ | ತೆರದರಸನುಮಾಳ್ವದೆನಲು ||
 ತರಿಸ್ಸೆಗಂಗಳತೆಳುವಸಿರತರುಣಿನಿ | ನ್ನೊರಕವನಿರದುಸುರುವೆನು ||೬೦||
 ಎನುತೇಣಾಕ್ಷಿಯಕ್ಕೆಯುಪಿಡಿದುನೋಡಿ | ವನಿತೆನೀನೋವಮಾದಿಗಗೆ ||
 ಮನವಿತ್ತಿರೋನಹೇಳುವೆನಲದುಪುಸಿ | ಯೆನುತಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಡಲು ||೬೧||
 ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿದೇಕೆಮುಗುಧೆಮೊದಲುನೀ | ನಿಚ್ಚೈಸಿದವನಿನ್ನಡೆಗೆ ||
 ಮೆಚ್ಚಿಬಂದವನನ್ನಮಾಕಾಳಿಯಾಣಿನೀ | ನಚ್ಚುಕವನುಮಾಡಬೇಡ ||೬೨||

ಎಂದವಳೊಳು ವೆಚ್ಚು ಗೊಂಡಾಯೆಡೆಯಿಂ | ಬಂದಾರೂಪವದಿಸುಟು ||
 ಹಿಂದಣಮಾತಂಗರೂಪಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು | ತಂದಾಪಂಚಮಾರ್ಗನು || ೬೪ ||
 ತರುಣೀಮಣಿವೈದ್ಭಯಮುಂದೆಬಂ | ದಿರಲಾತನಚೆಲ್ವಿಕೆಯು ||
 ಪಿರಿದುನೋಡಿದುಮತ್ತೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮುದಯಿಸಿ | ಮರವಿಟ್ಟು ಮೈಯಮರೆದಳು || ೬೫ ||
 ಅವನವಕ್ಕ ಸ್ಥಲವೆಂಬಮಂಟಪದೊಳ | ಗೆವೆದೆರೆದೆಗೆಯದೊಪ್ಪದೊಳು ||
 ಅವಳವಿಲೋಲಲೋಚನವುತ್ರಿಕೆಗಳು | ಸವಿನಯದಿಂನಟಿಸಿದುವು || ೬೬ ||
 ಚಾರುಕುಟಾಕ್ಷ ಮುರೀಚಿನಟಿಸುತಿರೆ | ತಾರವೆಗಳನ್ನಿನಿಸಿದದೆ ||
 ನಾರೀಮಣಿನೋಡುತಿರಲಾಮಾರಕಃ | ಮಾರನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು || ೬೭ ||
 ತಡವೇಕೆತರಳಲೋಚನೇಜೀವನ | ನೋಡವೆಂದುಮಾರಬೇಕೇಳು ||
 ಜಡುಸಂದೇಹವನೆಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡುಬಾಂ | ಗಡೆಯವಿಮಾನಕೃತಂದು || ೬೮ ||
 ರಂಭೋಪಮಾರೂಪೆಯೆಡಗಡೆಬಲದೊಳು | ಶಂಭುಕುಮಾರಕುಳ್ಳರಲು ||
 ಅಂಭೋರಾಶಿಯನಡುವಣೂರಿಗೆ ಲೋಕ | ಭುಂಭುಕನಿರದೈತಂದು || ೬೯ ||
 ಬಳಿಕಲವೊಳಲುದ್ಯಾನದೊಳಗೆಬಂ | ದಿಳಿದುವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯರ ||
 ಕಳುಹಿಸುಗಂಧಮಾಲಾಂಬರಭೂಷಣ | ಗಳನತಿವೇಗದಿಂತರಿಸಿ || ೭೦ ||
 ತನ್ನ ಕೈಮುಟ್ಟಿಕುಸುಮಮಾರ್ಗಣನಾ | ಕನ್ನ ವೈದ್ಭಯನೊಲಿದು ||
 ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಂಗರವನುಮಾಡಲೆನೆದಳು | ರನ್ನ ಕೆಚೆನ್ನ ಮಿಟ್ಟಂತೆ || ೭೧ ||
 ಶೃಂಗಾರಕೆತಾನೆಶೃಂಗಾರಮಾದಾ | ಅಂಗನೆಯನುನಡೆನೋಡಿ ||
 ಅಂಗಜರಾಜಕುಮಾರನುತನ್ನಮ | ನಂಗೊಳಿಸುವಹಾರವನು || ೭೨ ||
 ಬೀವುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲೆವೆಣ್ಣಿನೀನಿದ | ನೀವೂರೊಳುನನೆಗಣಿಗೆ ||
 ಓವದೆಮಾರೆಂದನೀಮಿಸಿವಿದ್ಯಾ | ದೇವತೆಯರನತಿಮುದದಿ || ೭೩ ||
 ಪರಿವಾರನಾರಿಯರನುಮಾಡಿಭಕ್ತಚಾ | ಮರವ್ಯಜನಾದಿಯಪಲವು ||
 ಪರಿಯಸಿಯೋಗವನಿರ್ವರ್ತಿಸಿಯಾ | ತರುಣಿಯೊಡನೆಕಳುಹಿದನು || ೭೪ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪರೂಪುಪಡೆದುಬರ್ಪಕೃತ್ರಿಮ | ತರುಣಿಯರೆಡೆಯಾಶೆದುಗಿ ||
 ಸುರಸತಿಯರಮಧ್ಯದೊಳುಬರ್ಪಾಶಚಿ | ಯಿರವೆನೆಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಳು || ೭೫ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂಬೀವಕೊಳ್ಳಿಯರಲಶರ | ಕೆಸುತಾಕೃತಕಪಾತಾಗಿ ||
 ಜನಜಾತ್ರೆಯಾಗಿ ಕಾವರೆಗೊಂಡಾಪುರ | ಜನವಿಾಕ್ಷಿಪಂತೈದಿದಳು || ೭೬ ||

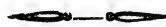
ಕಣ್ಣು ಮುಂದಣಕ್ಕೆ ಗೆಲಸವೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟು | ಉಣ್ಣು ದುಡೆದಪರಿತಂದು ||
 ಬಣ್ಣ ದುಟಿಯಬಾಲೆಯನಲ್ಲಿಯಗಂಡು | ಪೆಣ್ಣೆಲ್ಲನೆರೆದುನೋಡಿದುದು ||೨೭||
 ಚಿನ್ನ ವರದರುಪರದುಗೈಯಲಿಂದಿದರ್ | ಹೊನ್ನು ಹಣವನೆಲ್ಲವನು ||
 ಮನ್ನಿ ಸದಲ್ಲಿಬಿಸುಟುನಡೆತಂದಾ | ಚೆನ್ನ ಯನಡೆನೋಡಿದರು ||೨೮||
 ಸನ್ಯಾಸಿಗಳುತಮ್ಮ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು | ಪನ್ಯಾಸಂಗಳಮರೆದು ||
 ದೈನ್ಯದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದನೋಡಿದರಾರಾಜ | ಕನ್ನೆಯಸಾಂದರಿಯುವನು ||೨೯||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ತಮ್ಮವೈಭವವನುಪರಿ | ಹರಿಸಿಬಡವರಂದದೊಳು ||
 ನೆರೆದನೆರವಿಯೊಳಗೇಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿ | ಗರುವೆಯುನಿಂತುನೋಡಿದರು ||೩೦||
 ಅಂಗಡಿಗಳುಸೂರೆಹೋಹುದಮರೆದೇ | ಕ್ಷೃಂಗಡಿಕಾರರಾತುರದಿ ||
 ಪಿಂಗಡೆಪೀಲಿದುರುಂಬಿನಬಲೆಯಮ | ಸಂಗೊಳೆನಡೆನೋಡಿದರು ||೩೧||
 ಅಸುವನುಹಡೆದಪರಂಜಿಯುಪುತ್ರಿಕೆ | ಉಸುರಹಡೆದರನ್ನ ಬೊಂಬೆ ||
 ಪೊಸನಡೆಗಲಿತಚಿನ್ನ ದಚಿತ್ರವೆಂದಾ | ಅಸಿಯಳನಡೆನೋಡಿದರು ||೩೨||
 ಮಾತುಗಲಿತಕನ್ನ ಡಿಕಣ್ಣ ಹಡೆದಕಂ | ಚಾತಕಲಂಕುಗಾಣಿಸದ ||
 ಆತಿಂಗಳಬಿಂಬವೆನೆನೋಡಿದರು ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವಳಾಸ್ಯವನು ||೩೩||
 ಅಳಿಕಳಭಗಳುಕುಳ್ಳಿದರ್ಸಿತಾಂಬುಜ | ದಳವೊಬೆಗ್ಗರಿಯುದಯಿಸಿದ ||
 ಅಳಿಕಳಭಗಳೋಯೆಂದಾನೀರೆಯ | ಲಲಿತನೇತ್ರವನೀಕ್ಷಿಸಿದರು ||೩೪||
 ಮಧುರತೆವಡೆದಮಾಣಿಕಬಲಿಯದಬಾಲ | ಎದುಕಡುಗೆಂಪುದ್ಭವಿಸಿದ ||
 ಸುಧೆಯಲ್ಲದೆಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದವ | ಕಧರವನೆರೆನೋಡಿದರು ||೩೫||
 ಕ್ರೂರತೆಯನು ಕುಂದುಮಾಡಿಮೆರೆವಕಂ | ರೀರವನೋಮೃದುಮಡೆದ ||
 ಚಾರುಕನಕಲತೆಯೋತಪ್ಪದೆಂದಾ | ಸಾರಿಯನಡುವನೋಡಿದರು ||೩೬||
 ಪಸುಳೆದಳಿರೊ ಪವಳದವಾವುಗೆಗಳೊ | ಮಸುಪಕೆಂದಾವರೆಯಲರೊ ||
 ಅಸಿಯಳರಃಣಪದತಳವೋಯೆನುತೀ | ಕ್ಷಿಸುತಿರಲಾಪುರಜನವು ||೩೭||
 ಅಲರಂಬುಗಳಾವನಕ್ಕೆಯೊಳುಂಟವ | ನೊಲಿದಿತ್ತಿನ್ನೀಕೈಯು ||
 ಸುಲಲಿತಮಸ್ವೀಮಣಿಮಾಲೆಯಬೀವ | ಬೆಲೆಗೊಳಿಮೆನುತಬೀದಿಯೊಳು ||೩೮||
 ಬಳಸಿನೋಳ್ವರಕಣ್ಮನವನುಹರಿಸೂರೆ | ಗೊಳುಕಜಂಗಮಲತೆಯಂತೆ ||
 ತಳಿರಡಿದಳಿದಕುಸುಮಗಂಧಿಯುರಾಜ | ನಿಲಯಕಿರದೆನಡೆತರಲು ||೩೯||

ಅಲ್ಲೆಯೋರ್ವಳುಬಂದಾ ಅಂಗಜನಪಟ್ಟ | ವಲ್ಲಭರತಿದೇವಿಯೊಡನೆ ||
 ಸ್ಥಲಿತಾಂಗಿಯವಳುರವನುತಾ | ನಿಲ್ಲದೆಪೇಳುತ್ತಿಂದು ||೯೦||
 ದೇವಿಬಿನ್ನ ಪಸಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಉತ್ತಮಹಾವ | ಭಾವವಿಲಾಸವೆನು ||
 ಆವಾಣಿಯಾಲ್ಪಕ್ಷಿಯಂತೋರ್ವಳತಿಮುಗ್ಧ | ಬೀವನುಬೆಲೆಗೊಳ್ಳಿಮನುತ ||೯೧||
 ಬರುತಿರ್ದ ಪಳೆನೆಕೇಳ್ದಂತೀಯ | ಚ್ಚರಿಯನಿರೇಕ್ಷಿಪೆನೆನುತ ||
 ಹರುಷದಿಂದಾರತಿದೇವಿಯುದಧಿಯನು | ಕರೆಸಿಕೊಂಡೊಡನೆಯಿದ್ದಳು ||೯೨||
 ಕ್ಷಿತಿತಳಕತಿಶಯಮೆನಿಪರೂಪಾನ್ವಿತೆ | ಕೃತಕಮಾತಂಗಲೋಲಾಕ್ಷಿ ||
 ರತಿಯಮುಂದೆಬಂದಿಂತುಸುರಿದಳುಸ | ನ್ನುತಕೋಕಿಲಾಶಾಪದಿಂದ ||೯೩||
 ಅಲರಶವನು ಎನಗೆಕೊಟ್ಟೀಬೀವ | ಬೆಲೆಗೊಳ್ಳಿಯೆನುತನನಯದಿ ||
 ಲಲಿತಾಂಗಿನುಡಿಯಲಂತದಕಾರತಿನಕ್ಕು | ಎಲೆಮಾಯದಮಾತಂಗಿ ||೯೪||
 ಅದಲಂಬನೀಬೀವಕೊಟ್ಟು ಪಡೆನೆಂಬ | ಮರುಳುತನದಮಾತೇಕೆ ||
 ಸ್ಮರನರೂಪವನೋಡೆನಿನ್ನ ಮನಸಿನೊಳ | ಗರಲಂಬುಗಳುನಖಿಸುವುವು ||೯೫||
 ಎನಲವಳಿಂದಳೆಲೇದೇವನೀನನ್ನ | ಮನಕೆಬಾರಮದನುಡಿವರೆ ||
 ಎನಗೆನ್ನ ನುತಂದಮಾತಂಗನಿಂದಾ | ಮನಸಿಜನೇನಗ್ಗೊಸೊ ||೯೬||
 ಅವನಾಲೋಕಗಾತವೆಯಲರಂಜಿನ | ನಿವಹವಲ್ಲವೆಯದಿಂದ ||
 ಅವನನೋಡಿದಲೋಚನಗಳುಕೂವಕಂ | ಭವನೆಮ್ಮಿದಕಾಕನಿರವು ||೯೭||
 ಎನೆಕುರುಪತಿಯುಕುಮಾರಿಯುದಧಿಯಿಂದ | ಕನಿಮಿಷಲೋಚನೆಯಿವಳು ||
 ಜನನುತವಂಶವಲ್ಲದೆದುಷ್ಟಲಸಂ | ಜನಿಶೆಯಲ್ಲಿವಳುಭಾವಿಸಲು ||೯೮||
 ಅಲ್ಲದಕುಲದನೋಚ್ಚೇಶ್ವೀಭಾಗ್ಯ | ಮುಲ್ಲಸವೆತ್ತೀಚ್ಚದರು ||
 ಎಲ್ಲೆಯದೆಲೆರತಿನಿಮ್ಮಾತನಗೊಡ್ಡ | ವಲ್ಲದೆಪರತೊಂದಲ್ಲ ||೯೯||
 ನಿರತಮದೆಂದುನುಡಿಯುತಿರಲದನೋರ್ವ | ಪರಿಚಾರಕಿಕಂಡುಬಂದು ||
 ಅರಸಿರುಗ್ಗಿಣಿಗರುಪಲುಕೇಂದ್ರತಾ | ತುರಲಿಂದಕರೆಯಲಬ್ಬಿದಳು ||೧೦೦||
 ಅರಸಿಕರೆಸಲತಿವಿಭವದಿಂದೈತಪ್ಪ | ಗರುವೆಮಾತಂಗಸತಿಯನು ||
 ನೆರೆದಂತೆವುರದಬಲಾನೀಕವ | ಚ್ಚರಿವಟ್ಟುನಡೆನೋಡುತಿರಲು ||೧೦೧||
 ಆರಾಜಮುಖಿಯುಬಳಸಿದವಿದ್ಯಾಪರಿ | ಚಾರಕಿಯರಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ತಾರಾಸತಿಯರನಡುವಣರೋಹಿಣಿ | ರಾರಾಜಿಸಂತೊಪ್ಪಿದಳು ||೧೦೨||

ಈತರದಿಂ ಬಂದಕೃತಕಮಾತಂಗಿಯ | ರೀತಿಗೆಬಿಸವಂಧವಡೆದು ||
 ನೀತಿನಿವುಣೆಗುಗ್ಗಿಣಿದೇವಿಯವಳೊಳು | ಮಾತನಿಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೦೩||
 ಬಾಲೆನೀನೇನಮಾರುವೆ ಎನಕೊಂಡಪ | ಪೇಳಿನಲಿಂತೆಂದಳವಳು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದರಲಂಬುಗೊಂಡೀನವಮಣಿ | ಮಾಲೆಯುಬೀವಮಾರುವೆನು ||೧೦೪||
 ಎಂದಮಾತಿಗೆ ಶಂಕೆಯೊಳಾರ.ಗ್ಗಿಣಿ | ಕಂದರ್ಪನುತನ್ನೊಡನೆ ||
 ಬಂದುಬೆಸನಬೇಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿಗೆ ವೋ | ದಂದಮನರಿದುಚಿತ್ತದೊಳು ||೧೦೫||
 ಮರೆಬೇಡಮಗಳೆ ನಿನ್ನೀವೃತ್ತಾಂತವ | ತೆರೆದವನುಮಾಳ್ವದೆವಲು ||
 ನೆರೆವೇರಿವೊಗದಮಾನಿನಿಲಜ್ಜೆ ಸಿಮಂಡೆ | ಯೆರಗಿಮೌನದೊಳಿರುತಿರಲು ||೧೦೬||
 ಇನ್ನೇಕೆಮೌನತಿಯಪೇಳೆಂದಾ | ಸನ್ನು ತೆಕೀರಿಕೇಳಿದೊಡೆ ||
 ತನ್ನ ತಾಮರೆಗೈಯಮುಗಿದಾ ಹೆಂಗಳ | ರನ್ನೆಯಿಂತೆಂದುಪೇಳಿದಳು ||೧೦೭||
 ವಿಸುತವಿದರ್ಭವಿಷಯದೊಳಗೆಸವಕೌಂ | ಡಿನವುರದರಸಮಗ್ಗಿಣನ ||
 ವನಿತೆಲಕ್ಕಿತ್ತೀಮತಿಯವರೀವರ ನಿಜ | ತನುಜೆವಿದರ್ಭೆಯೆಂಬವಳು ||೧೦೮||
 ನಾನಿದಿವ್ವನೆಲೆಗೀರ್ವರು ಮಾತಂಗ | ರಾನದೆಯಿದ್ದರವರೊಳಗೆ ||
 ಭೂನುತರೂಪಯುತನು ಏರಿಯವನೆನ್ನ | ನೀನೆಲೆಗಿರದೆಯ್ವಿ ಸಿದನು ||೧೦೯||
 ಎನುತತನ್ನ ಸುತಂದ ಸುಪ್ರಪಂಚವನೊಂ | ದಿನಿಸುಳಿಯದೆಪೇಳಿಕೇಳಿ |
 ಅನಿತರೊಳಾರುಗ್ಗಿಣಿದೇವಿಯೆದ್ದು ಬಂ | ದನುರಾಗವಿಂದಪ್ಪಿದಳು ||೧೧೦||
 ಬಳಿಕಕಣ್ವನಿಗಳ ಸುರಿವುತೆಲೇ ಕೋ | ಮಲೆಮುನ್ನ ಕೈಟಫಾಂತಕನು ||
 ಮುಳಿದುಬಂದೆನ್ನ ಜನಕನನಾಹವಮುಖ | ದೊಳಗೆಮಡಿಹಿತಂದನೆನ್ನ ||೧೧೧||
 ಇಂದಾತನಸುತನಂಗಜನಿನ್ನ ನೀ | ಯಂದದಿಬರಿಸಿದನೆನುತ ||
 ಇಂದುವದನೆಯವಳನುತನ್ನ ಕೆಲದೊಳು | ತಂದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಬಾಗ ||೧೧೨||
 ಸ್ಮರನಾಶಂಭುಕುಮಾರಸಹಿತಬಂದು | ವರಜನನಿಯಪದಯುಗಕೆ ||
 ಹರುಷದಿಯೆರಗಲುಹರಸಿಕ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯಿಂ | ತೊರೆದಳುನೀರುಗಣ್ಣೆಂದ ||೧೧೩||
 ಮಗನೇನೇನ್ನ ಗ್ರಜಾತನನೇನೆಂದು | ಬಗೆಯದೆಪೆಣ್ಣ ತಂದೆಯಲಾ ||
 ವಿ:ಗಿದು:ಖವೆಮ್ಮಿಂದೆಮ್ಮ ತವರುಮನೆ | ಗೊಗಿದುದುಕಡುಪಿರಿದಾಗಿ ||೧೧೪||
 ಎಂದುಮತ್ತಿಂತೆಂದಳೆತನುಜಾತನೀ | ನಿದನೆನ್ನ ಪಿರಿಯಣ್ಣನನು ||
 ಇಂದುವದನಲಕ್ಕಿತ್ತೀಮತಿಯನುಕರೆ | ಸಂದೊಡಂತೇಗೈವನೆಂದು ||೧೧೫||

ಭರದಿಂದವಿದ್ಯೆಯುಬರಿಸಿನಾರದನನು | ಕರೆಸಿಕಳುಹಲಾಕ್ಷ್ಮಣದೊಳು ||
 ಹರುಷದಿಕೌಂಡಿನವುರಕೆಬಂದಾನ್ಯವ | ವರರುಗ್ಮಿಣನನುಕಂಡು ||೧೧೩||
 ಚತುರತೆಯಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಬಳಿಕಭೂ | ಪತಿಯನಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯನು ||
 ಆತಿನಿಭವದೊಳುದ್ವಾರಾವತಿವುರಕಾ | ಯತಿತರಲರಿದುಮುರಾರಿ ||೧೧೪||
 ಇದಿವಂದುವುರಕೊಡಗೊಂಡುಬಂಡತಿಸಂ | ಮದದಿಂದರಮನೆಗೈದಿ ||
 ವಿದಿತನಿಭವದಿಂದಾವಿವರ್ಧೆಯನಾ | ಮದನಗೆಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೧೧೫||
 ಬಳಿಕರುಗ್ಮಿಣಭೂಪತಿಗೆಸಂತಸದಿಂ | ವಿಲಸಿತಮಪ್ಪವಸ್ತ್ರವನು ||
 ನಳಿನನಾಭನುಮುಯ್ಯನಿತ್ತುಬೀಳ್ತೊಡೆತಮ್ಮ | ಪೊಳಲನ್ನೆದಿದನುಮತ್ತಿತ್ತು ||೧೧೬||
 ಮನಸಿಜನಾಮಾನಿನಿರತ್ನ ಗಳೊಳ | ಗನುದಿನಸುಖವಿರ್ದನೊಸೆದು ||
 ಅನಿಮಿಷಸತಿಯರೊಳಮರಾಧಿತ್ವರ | ನನುಭವಿಸುವವಾಳ್ಳೆಯೊಳು ||೧೧೭||
 ಮಂಗಲಗುಣಮಣಿಗಣಭೂಷಿತನು | ತ್ತುಂಗಪರಾಕ್ರಮಯುತನು ||
 ಆಂಗಜಕವರನೊಪ್ಪಿದನುಸತ್ಯವಿಜನ | ಜಂಗಮಕಲ್ಪಭೂರುಹನು ||೧೧೮||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸೈಕವಿಂಶ ||೧೧೯||

ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದನೆಯ ನಂದಿ ನೆಂಪೂರ್ಣಂ

೨೨. ನೇಮಿಶ್ವರೋದಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತರಗುವೆನು ||೧||

ಹರಿವಂಶತಿಲಕನಾನತನ್ಯಪಮಸ್ತುಕ | ವರಮಣಿಮಕುಟಾಂಘ್ರಿಯುಗಲ ||
ನಿರುಪಮಗುಣಭೂಷಣನಬ್ಧಿವಿಜಯಭೂ | ವರಚಂದ್ರಮನೊಪ್ಪಿದನು ||೨||

ಕಾರಣವುರುಷರುಪಸುದೇವಬಲಭದ್ರ | ನಾರಾಯಣಮನ್ಮಥರು ||
ಚಾರುಚರಣಮೂಲದೊಳ. ಮುಗ್ಗುತ್ತಿರಲಾ | ಧೀರಲಲಿತನೊಪ್ಪಿದನು ||೩||

ಅಪೃಥಿವಿನಸಂಜಾಂಗಸಸಕಲಕ | ಲಾಸರಿಣಿತೆವುಣ್ಯವಂತೆ ||
ರೂಪವಿಲಾಸಾನ್ವಿತಗುಣಭೂಷಣೆ | ಯಾಸೆಣ್ಣುಣಿತವದೇವಿ ||೪||

ಅವಳಶೌಂದರ್ಯಮವಳನವರಾವಣ್ಯ | ಮವಳಸಲ್ಲಲಿತವಿಲಾಸ ||
ಅವಳವಿವೇಕದೊಡವುಭಾವಿಸಿದೊಡೆ | ಭುವನದೊಳತತ್ತ್ವಯ ||೫||

ಅರಲೆಯಪಾದುಕಕರಗಿನರಸವನು | ಪರಿವೂರಿಸಿದಂದಮಾಗಿ ||
ತರುಣಿಯಮೃದುವಾದತಳದೊಳರುಣರುಚಿ | ಯಿರವುಮನೋಹರಮೂಯ್ಯ ||೬||

ಉಗುರೆಂಬುವೈದ್ಯದುನಗೆಗಣ್ಣಳಿಂಧಗ | ಧಗಿಪಶುಕ್ತಿಯಚರವಾಂಗ ||
ಸೊಗಯಿಸುವಂತಾಸೊಬಗುಗಾತಿಗೆವೊಗು | ಮಿಗಿರಂಜಿಸಿದುವುಮೇಗಾಲು ||೭||

ಲಲಿತಾಂಘ್ರಕೂರ್ಮಪೀಠದಮೇಲೆಜಂಘೆಯೆಂ | ಬಲರಶರದಬತ್ತಳಿಗೆಯ ||
ನೆಲಸಿವಜ್ರದಮೊಳೆಗೊಟ್ಟಂತಿರೆಸಿದುವು | ಲಲನೆಯಗೂಢಗುಲ್ಫಗಳು ||೮||

ಬಾಲಕರೇಣುಕರಕೆಸಮವಾದಾ | ಬಾಲೆಯಬಟ್ಟದೊಡೆಗಳು ||
ಬಾಳಿಯೆಂಬಕಾವಣೆಯೆಂಬಗವದಿ | ಬಾಳೊಂದೇತಮಗಾಯ್ಯ ||೯||

ಅಂಗಜಘಾತಿಕನತಿಸಂಯಮಿಗಳಬೆ | ಹಂಗಬೇಯಿಸಿದಘಸ್ಮವನು ||
ಪಿಂಗದೇವಿದಾಧಾರದಗುಂಡಿಗೆ | ಯಂಗಿಲ್ಲದವಳನಿತಂಬ ||೧೦||

ಬಡಬಾಸೆಸುಳಿನಾಥಿಯರ್ಧಕಾರಣದಿಂದ | ಮಡದೀಮಣಿಗೆಸಂಶಯದಿ ||
ನಡುವುಂಟೆಂಬದನರಿವರಲ್ಲದೇಯದ | ನಡೆನೋಡಿಂಡವರಿಲ್ಲ ||೧೧||

ತನುಮಧ್ಯದೊಳುನಿಂದಲಾವಣ್ಯಜಲದೊಳು | ತನುಸ್ತೊಬಗಿನಸಣ್ಣ ಸೋನೆ ||
 ಹನಿವಾಗಲೊ ದಕಿರಿಯಬಟ್ಟೆದರೆಯೆನೆ | ವನಿತೆಯನಾಭಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೨||
 ಅಂಗಜೊಲಿದರೊಳಗಲದವೋಹಿಜ | ಸಂಗಸಂಜಬೇಡೆಂದು ||
 ಪಿಂಗದೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿದಭಯಹಸ್ತದರೇಖೆ | ಯಂ ಗೆಲ್ಲದವಳವಳಿಗಳು ||೧೩||
 ಸುಳಿನಾಭಿಯೆಂಬಕೂಸದೊಳೊಗೆದಸಿತೋ | ತ್ವಲನಾಳಮತಿರಂಜಿತಂತೆ ||
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಯ.ತನುಮಧ್ಯದೊಳಗೆಕ | ಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದಾರೋಮರಾಜಿ ||೧೪||
 ಎಲವಿತತಿಗೆವಿಷವನುಪೂರಿಸಿಸಂ | ಕಟಮಾಳ್ವಮೋಹಸರ್ಪಗಳ ||
 ಘಟಯುಗಮೆನೆಗುರುಕುಚಗೊಪ್ಪಿದುವಾ | ಚಟುಲಚಕೋರಲೋಚನೆಗೆ ||೧೫||
 ವರವೈರಿವದನವಿಧುವನೋಡಲೊಲ್ಲದೆ | ಧನಣಿಗೆಮೊಗಮೊಗಿಜೆಳೆದ ||
 ಅರುಣಾಂಭೋರುಹನಾಳಗಳೆಲಲಾ | ತರುಣಿಯತೋಳೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೬||
 ಶೃಂಗಾರಶರಧಿಯೊಳೊಗೆದೆ.ಳ್ವವೊಗಮೆಂಬ | ತಿಂಗಳಬೆಂಗಳಡೆಯುದಿಸಿ ||
 ಪಿಂಗನೆನೆಗೆನಕಂಬುವಿದೆಂಬಂತೆ | ಡಂಗಾದುದವಳಸುಣ್ಣೊರಲು ||೧೭||
 ಉರಗಸುಂಡುಗುಳ್ಳುನ್ನತವ್ಯಾಧಿವಡೆದಾ | ಕರಿವದನಸಶಾಸವಡೆದ ||
 ವರವಕ್ರಿಯಾದದೋಷಾಕರನಾಕೆಯ | ಸಿರಿಮೊಗಕೆಣೆಯೆನುಹುದೇ ||೧೮||
 ಮಾಣಿಕ್ಯಮಣಿಗರಡಿಗಿಮಧ್ಯರತೆಯಿಕ್ಕೆ | ದಾಣಸುಗಂಧದಬರಣಿ ||
 ವಾಣಿಯುನಿಲೆವನೆಯಾಯ್ತುಬಾಯ್ದೆರೆಯಾ | ಎಣಾಂಕನಿಭನಿಜಮುಖಿಗೆ ||೧೯||
 ಮುತ್ತಿನಸರವೊಮುಗುಳ್ಳಣೆಯನಸೊಂಪು | ವೆತ್ತಪತ್ತೀರ್ತಿವಲ್ಲರಿಯು ||
 ಬಿತ್ತಿನಸಾಲೊವಜ್ರದಪಜ್ಜಾಗೋ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯದಂತಗಳೊ ||೨೦||
 ಮುಗುದೆಯಮುಖದನಾಸಾಚಂಪಕದರೆ | ಮುಗುಳವಾಸನೆತುಂಬಿವರಿಗೆ ||
 ಪಗೆಯಾದುದಿಲ್ಲವಗುಣದಿರವುಂಟೇ | ಸುಗುಣಿಗಳನುಪೊರ್ವದವರ್ಗ ||೨೧||
 ಗಸುವೆಯಗಂಧಮಂಡಲದಗುಣವನವ | ಧರಿಸಿದತಂಬುಲದೆಲಿಗೆ ||
 ಸುರತೋದ್ವೀಪನಕಾರಿನೀನಾಗೆಂದು | ವರವಿತ್ತಮದನವಿರಂಚಿ ||೨೨||
 ಮುತ್ತೈದೆತನದಶೃಂಗಾರಕೆತಾನಿಂಬು | ವೆತ್ತರುಂಜಿಸುವಕಾರಣದಿ ||
 ವೃತ್ತಪಯೋಧರಯುಗಳಯಕರ್ಣಮೊ | ದುತ್ತಮಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆ ||೨೩||
 ಬಟ್ಟಜವ್ವನದಬಾಲೆಯವೊಗದೊಳಗಳ | ವಟ್ಟನಿಶಿತಗುಣವಾಂತ ||
 ದಿಟ್ಟಗಳೋಧೀರೋದಾತ್ತರೆದೆಯೇ | ರಿಟ್ಟಗಳೋಭಾವಿವಲು ||೨೪||

ಅಂಕದಮುಖಕಿರಿದರಾದವಿರಕ್ತರ | ಜಿಂಕವನಂಗಜನವಳ ||
 ಕೊಂಕಿದವುರ್ಬಿಂಜಜಿಲ್ಲೆ ಹೂಗಣೆಯಿಟ್ಟು | ಕೊಂಕುವಂತಾರುತೆಸುವನು ||೨೫||
 ಕುವಲಯುಕಾನಂದವನುವಿಬುಧಜನ | ನಿವಹಕೆಸಂಪ್ರೀತಿಯನು ||
 ನವವೋಹನಾಬ್ಧಿಗುಚ್ಚಹವನೆಯ್ದಿವುದಾ | ಯುವತಿಯನಿಟಿಲೇಂದುಲೇಖ ||೨೬||
 ಕುರುಳೋಕುಡುಪಿಲ್ಲನೆಂಬಶಬರನಾ | ಎರಹಿವಹಂಗವಸೆಳೆವ ||
 ಉರುಳೋಯಿನೆಕಣ್ಣೆಡ್ಡೆವಡೆದುವಾ | ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನನೆಯ ||೨೭||
 ಬಂಧೂಕಸಿದ್ಧಶಾಧರೆಯವಿಸ್ಮೃತಕೇಶ | ಬಂಧನಮಾತನಗುಳ್ಳ ||
 ಬಂಧುರತರದಿಬಲ್ಲರಬಗೆಗಳನನು | ಬಂಧನವನುಮಾಡುತಿಹುದು ||೨೮||
 ಆಸುರುಚಿರಮಿಥುನದಗರ್ಭದೊಳುಮ | ತ್ವಾಸುಸ್ರತಿಷ್ಠೆಚರೇಂದ್ರ ||
 ಆಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಿನಿಳಿತಂದಾರು | ಮಾಸಕೆನೇಮೊಶನಾಗಿ ||೨೯||
 ಜನಿಯಿಪನೆಂಬುದನವಧಿಬೋಧದಿನರಿ | ದನಿಮಿಷಪತಿನಾಲ್ದಿರದ ||
 ಅನಿಮಿಷರನುಕೂಡಿಕೊಂಡುದ್ವಾರಾವತಿ | ಗನಿಲಮಾರ್ಗದಿನಿಳಿತಂದು ||೩೦||
 ಪಿಂಗದಭಕುತಿಯಿಂದವೆಯಾಸೃಪಮಿಥು | ನಂಗಳನತಿಸುಮತೆಯೊಳು ||
 ರಂಗುವಡೆದರತ್ನದಹಸೆಯೊಳಗೆಮ | ನಂಗೊಳಿಪಂತೆಕಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೩೧||
 ಗಂಗಾನದಿಮೊದಲಾದವಾನವತೀ | ಥಂಗಗಳನಿರ್ಮಲಜಲವ ||
 ಮೊಂಗೊಡದೊಳುತೀವಿಯಾದಂಪತಿಗಳುತ್ತ | ಮಾಂಗಕೆಮಜ್ಜನವೆರೆದು ||೩೨||
 ಅಮರೀಮಾಂಗಲ್ಯಸಂಗೀತಸ್ವನ | ವಮರದುಂದುಭಿಯಿಂಚರಗಳು ||
 ಅಮರಲೆಣ್ಣೆಸೆಯನುನ್ನತಹರುಷದೊಳಾ | ಅಮರೇಶನಾದಂಪತಿಗಳ ||೩೩||
 ದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣದಿವ್ಯಾನುಲೇಪನ | ದಿವ್ಯಾವೋದವ್ಯಸೂನ ||
 ದಿವ್ಯಾಂಬರದಿಂದವೂಜೆಮಾಡಿಪನಾ | ದಿವ್ಯದೇಹಿಗಳನೀತರದಿ ||೩೪||
 ಮಣಿಮಯಮೌಳಿಕುಂಡಲಮುದ್ರಿಕೆಕಂ | ಕಣತಾರ ಹಾರಕೇಯೂರ ||
 ಫಣಿಸರಪದಕವುತ್ತರಿಕೆಯಾದಿಯುಭೂ | ಷಣವಿಟ್ಟರಬ್ಧಿವಿಜಯಗೆ ||೩೫||
 ರಂಭಾವಲನವನುಸೋಲಿಪಕನ | ಕಾಂಭೋಜಾಸ್ಯೆಯತೊಡೆಗೆ ||
 ರಂಭೆನಿರಿಯನಿಟ್ಟಳಾಪಸದನದವ್ರಾ | ರಂಭದೊಳತಿಚದುರಿಂದ ||೩೬||
 ಕೇಶಬಂಧನವನತ್ಯಂತಬಿನ್ನಣದಿಸು | ಕೇಶಿರಚಿಸಲಾಸ್ಯವೆಂಬ ||
 ಆಶಶಿತ್ಲನು ಕರೆಯಪೆರನೂಂಕಿದಂ | ತಾಶಿವದೇವಿಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೩೭||

ತಿಲಕಮನೊಸೆದಿಕ್ಕಿ ದಳುತಿಲೋತ್ತಮೆ | ಯೆಳೆವೆರೆಗಂಕವಿಟ್ಟಂತೆ ||
 ಎಲಸಿತಮಪ್ಪಕತ್ತೂರಿಯಿಂನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕನಂಗನೆಯಳಕದೊಳು ||೩೮||
 ಮಂಜಿನಹನಿಯರೆಮುಗುಳ್ಳ ಸಂಪಗೆಯೊಳು | ಮಂಜುಳವಾಗಿನಿಂದಂತೆ ||
 ಮಂಜುಘೋಷೆಯಿಕ್ಕಿದನಾಸಾಮಣಿ | ಕಂಜವದನೆಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೩೯||
 ಶ್ರೀಕಾರಮನೇಳಿಪಕರ್ಣಯುಗದೊಳು | ಶ್ರೀಕಾಂತೆಮುತ್ತಿನೋಲೆಯನು ||
 ಸ್ವೀಕಾರಂಗೆಯ್ದಳಾಕೈವಲ್ಯ | ಶ್ರೀಕಾಂತನಮಾತ್ಮವಿಗೆ ||೪೦||
 ರೋಹಿಣಿಯವಳಕುಚಕೆಕಂಠಿಕೆಯನಾ | ರೋಹಣವನುಮಾಡಿದಳು ||
 ಊಪವಡೆದುದಂಗಳಜಗಜಶಿರಕೆತಾ | ರಾಹಾರಮಿಕ್ಕಿದಂದದೊಳು ||೪೧||
 ಇಂದ್ರಾಣಿಯಸರವನುತಂದಿಕ್ಕಿದ | ಇಂದ್ರಾಣಿಯತಿಮುದನಿಂದ ||
 ಇಂದ್ರನೇಂದ್ರವಂದಿತಚರಣನನೇಮಿ | ಚಂದ್ರನಜನಿಯಕೊರಲೆ ||೪೨||
 ಗೀರ್ವಾಣಧನುರ್ಲೇಖಿಯನಿಮಗಿಲೊಳು | ನೇರ್ವಡಿಸಿದಮಾಳ್ಳಿಯೊಳು||
 ಉರ್ವೀದೂರವಳಸಿದನಿರಿಗಿಕ್ಕಿದ | ಉರ್ವಸಿಮಣಿಮೇಲೆಯ ||೪೩||
 ಪದ್ಮರಾಗರತ್ನೋಪಮನಿಜಪದ | ಪದ್ಮಯುಗಲಕಲತಗೆಯ ||
 ಪದ್ಮಾ ವತಿಮನವೊಸೆದೊಡಿಸಿದಳಾ | ಪದ್ಮಿನಿಶಿವದೇವಿಗಾಗ ||೪೪||
 ಲಲನೆಗೊಪ್ಪಿದುನಲಕ್ಕಕಕಾಂಚಿಕಂಚುಕ | ತಿಲಕಮೊಸಕತಾಟಂಕ ||
 ಲುಳಿಸರಪದಕನಾಸಿಕಭೂಷಣಕಲ್ಪ | ಒಳೆಬಾಹುಪುರಮಣಿಕಟಕ ||೪೫||
 ಸರಭಿಲತೆಗೆ ಸುಮನೋಮಂಜರಿಯೇಣ | ಧರಗನವಾಮೃತಕಿರಣ ||
 ಸರಸೇಕ್ಷು ಕೋದಂಡಕೆ ಸಂಚಮಾರ್ಗಣ | ದಿವವಾದುವವಳಾಭರಣ ||೪೬||
 ಇಂತುಸುರಾಂಗನೆಯರಕ್ಕೆಯಿಂದತಿ | ಸಂತಸದಿಂಭೂಷಣವನು ||
 ಕಂಕುಪರನನಿಜಮಾತೆಗಿಂವ್ರಾಣೀ | ಕಾಂತನುರಚನೆಮಾಡಿಸುತ ||೪೭||
 ಮಿಗೆವಂಜಿವಾರುಕುಲಾದ್ರಿಯಕಾಸಾ | ರಗಳಸುರತ್ನ ಕುಂಟದೊಳು ||
 ಸೊಗಯಿಪಶ್ರೀಹ್ರೀಧೃತಿಕೀರ್ತಿಬುದ್ಧಿಲ | ಕ್ಷಿಗಳೆಂಬಸತಿಯರರುವರ ||೪೮||
 ಬಳಿಕರುಚಕಶೈಲದ ಜೈತ್ಯಗೃಹದಕ | ಣೋಳಿಪಮರಪದಿಕ್ಕಿನೊಳು ||
 ತೊಳಗುವಕೂಟಾಷ್ಟಕದೊಳಗಿರ್ಪದಿ | ಗ್ಲಲನೆಯರುಗಳೇಣ್ಣರನು ||೪೯||
 ಮತ್ತಾಗಿರಿತಿಖರದತೆಂಗಡೆಯೊಳು | ಬಿತ್ತರಮಾಗರಂಜಿಸುವ ||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪಕೂಟಾಷ್ಟಕದೊಳಗಿರ್ಪ | ತತ್ತರುಣಿಯರೇಣ್ಣರನು ||೫೦||

ಆ ಭೂಧರದಮೇಗಡೆರಂಜಿಪಪರದಿ | ಶಾಭಾಗದಕೂಟದೊಳು ||
 ಶೋಭೆವಡೆದುಎಹರಿಸಿನೆರೆಬಾಳ್ವಮು | ರೀಭಾಮೆಯರೇಣ್ಣರನು ||೫೧||
 ಆರುಚಕಾದ್ರಿಯ ತಿಖರದೊಳೆನೆವಕು | ಬೇರದಿಕ್ಕಿನಮಾಡಗೊಳು ||
 ಆರಯ್ಯದತಿಸುಖದಿಂದೀವಪದೇವ | ನಾಡಿಯರೆಂಟುಮಂದಿಯನು ||೫೨||
 ಮತ್ತುಳಿದಮರಲೋಕದಮಾನಿನಿಯರ | ವೊತ್ತವನೆಲ್ಲವಕರೆದು ||
 ಉತ್ತಮೆಗಾಳೆಲಸವಗೆಯಿವೆಂದುದೇ | ಪೋತ್ತಂಸನತಿಮುದದಿಂದ ||೫೩||
 ಜಿನರಾಜಚಂದ್ರನಜನಿಯಗರ್ಭಶೋ | ಧನವನುಮಾಡಿನೀವೆಂದು ||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿಯಮರಿಯರಿಗೆ ಬೆಸನಿತ್ತು | ಮನದೆಗೊಂಡುಪೋದನಿತ್ತು ||೫೪||
 ದಿವ್ಯೋದಕಮಜ್ಜನ ದಿವ್ಯಭೋಜನ | ದಿವ್ಯಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲ ||
 ದಿವ್ಯಕುಸುಮದಿವ್ಯಮುಪ್ಪನುಲೇಪನ | ದಿವ್ಯಾಂಬರದಿಂದೊಸೆದು ||೫೫||
 ದಿನಚರಿಯಾದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರು ಜಿನ | ಜನನಿಯಗರ್ಭಶೋಧನೆಯ ||
 ಘನದುಃಕೃತಪರಿಹರತಮಗಾಗಬೇ | ಕೆನುತನುನಯದಿಮಾಡಿದರು ||೫೬||
 ಅನಿಮಿಷರಾಜನಬೆಸದಿಕುಬೇರನು | ದಿನಚರಿಯಾಮೂರುಹೊತ್ತು ||
 ಮಿನಗುವವತ್ಸವೃಷ್ಟಿಯನುಮಾಡಿದನಾ | ವಸಧಿವಜಯನಂಗಣದೊಳು ||೫೭||
 ಅಡಿಗಲತಗೆಯನೂಡುವತೋಡಮಿಕ್ಕುವ | ಮುಡಿಗಿಮುಗುಳನಳವಡಿಸ ||
 ಉಡಿಸುವಕನ್ನಡಿದೋರುವಸಗ್ಗದ | ಮಡದಿಯರೊಪ್ಪಿದಳವಳ್ಳಿ ||೫೮||
 ಗೀತವಾಡ್ಯನೃತ್ಯವನಭವನನಿಜ | ಮಾತೆಯಮನದಿಚ್ಛೆಯರಿದು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಯಂದ್ರನಂಗನೆಯದುನಾ | ನಾತೆರದಿಂತೋರಿಸುವರು ||೫೯||
 ಇಂತರುದಿಂಗಳುಪದಿಯಂತರಾದೇವ | ಕಾಂತೆಯುರತಿಮುದದಿಂದ ||
 ಕಾಂತಕಲಾಭೃದ್ವಿಂಬಮುಖಿಗೆನಿ | ಶ್ಚಿಂತದಿಮಾಡುತಲಿರಲು ||೬೦||
 ಮನದನುರಾಗವೆಮ್ಮೆಂಟೊಳುಣ್ಣಿದುದೆನೆ | ಪನಿತೆವಡೆಯಿಮಾಣಿಕವನು ||
 ಅನಿಮಿಷಸುದತಿಯರನುಗೊಳಿಸಿದರಾ | ಮಿನುಗುವರುಣಭೂಷಣವನು ||೬೧||
 ಅರುಣಚಂದನದಬೊಂಬೆಯೊಪದ್ಮರಾಗದ | ಪರಿಜೋವಿದ್ರಮದವೃತ್ತಳಿಯೋ ||
 ಸರಸಕುಂಕುಮದಮೂರುತಿಯೋಯೆನೆನೈವ | ನರಸಿಜೆಂದೊಡವಿಟ್ಟೊಪ್ಪಿದಳು||೬೨||
 ಬಳಿಕಾಕಾಶಗಂಗೆಯದಿವ್ಯಜಲವನು | ಲಲನೆಗೆನಾಲ್ಕೀರನೆರೆದು ||
 ಬೇರ್ವಸದನದಿಂದಶೃಂಗರಿಸಿದರಿಂ | ತೆಳಸಿನಿಳಂಪನಾರಿಯರು ||೬೩||

ದುಗುಲದಂಡೆಯ ಮೇನಕಿಮಲ್ಲಗಿಯಬರಿ | ಮುಗುಳಮುಡಿಯಮಂಜುಷೋಷ ||
 ಸೊಗಸುಮುತ್ತಿನಹಾರವರಂಭವಜ್ರಸೂ | ಜಗವನುಶಚಿಯನುಗೊಳಿಸೆ ||೬೪||
 ಸಿರಿಗಂಪಿನಣ್ಣ ಸುಕೇಶಿಯಂಗಳದೊಳುಕಾ | ಲೈರಲುಗುರ್ದುಳತನಿಮಿಂಚ ||
 ಹರಿಸದಿಯೂರ್ವಸಿಸುಂಜೋಲೆಯನಾ | ದಧದತಿಲೋತ್ತಮೆಯಿಡಲು ||೬೫||
 ಅತನುಭೂಪನವಿತರಣಲಕ್ಷ್ಮಿಮೊವುಡು | ಪತಿಪೂಜಿವಡೇವತೆಯೋ ||
 ಏತತವಿದ್ಯುಲ್ಲತಿಕೆಯಬೊಂಬೆಯೊನೆ | ಸತಿದೆಕ್ಕೊಡವಿಟ್ಟೆಸೆದಕು ||೬೬||
 ಅನಿತರೊಳಾಪಗಲಳಿಯಲಹಿಂದ್ರನ | ಪನಿತಮುತ್ತಿನಹಾವುಗೆಯ ||
 ಅನುರಾಗದಿನೀಡೆಯರಸನಸೊಳ್ಳಾ | ಜನನುತನಡೆತಂದಳಾಗ ||೬೭||
 ಮುತ್ತಿನಮುಗ್ಧೆಯವೊಲುನವಕುಲಿತದ | ಪುತ್ತ್ವಳಿಯೊಲುಕರ್ಪುರದ ||
 ವೃತ್ತಕುಚೆಯವೊಲುನಡೆತಂದಳಾಗ | ತ್ವತ್ತಮೆಯರಸನಸೊಳ್ಳ ||೬೮||
 ಶರದದಮುಗಿಲನೇರುವಶಶಿಲೇಪಿಯ | ದೊರೆಪುನಪತಿಯೊರಗಿದ ||
 ಅರಸಂಜೆದುಪ್ಪಳುವಾಸಿನಮಂಚವ | ನರಸಿಯೊಲಿದಳತಿಮುದದಿ ||೬೯||
 ಇನಿಯನೊಡನೆಮನಸಿಜಕೇಳಿಯೊಳಿದು | ಪನಿತವೆಗುಬಾವದೊಳು ||
 ಏನುತಮಸ್ವೀರಂಟುಕನಸುಗಂದಾಮರು | ಬನದುದಯದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿ ||೭೦||
 ಸಿರಿಪೊಗಳೊಳೆದುಸಿಂಗರಿಸಿಪತಿಯಬಳಿ | ಗಿರದೈದಿತಾಕಂಡಕನಸ ||
 ಕರಡಿಗೆವಾಯ್ದೆರೆಯೊರೆಯುಕೇಳಾ | ದರದಿನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ||೭೧||
 ಗಜಪನಿರುಳುಕಂಡಕನಸಿನಫಲದಿನಂ | ಗಜಮಂಡಳಿಕನಸೈನಿಕಕೆ ||
 ಗಜಜಬೆಯನುಪುಟ್ಟಿಸುವನುದಯಿಪನಾ | ಗಜರಾಜಸನ್ನಿಭಗಮನೆ ||೭೨||
 ಗೋಪತಿಯನುಕನಸಿಂಕಾಣೆಲಿತಾಂ | ಗೋಪಾಂಗೇಳಿನ್ನಗೋರ್ವ ||
 ಗೋಪತಿಸುತಮದಪರಮಪುತ್ರೀ | ಗೋಪವನುಧ್ವನಿಸುವನು ||೭೩||
 ಸಿಹ್ಮವನಿಂಜಿಸಿರುಳುಕಂಡಕನಸಿಂದ | ಸಂಪತದುಷ್ಟಕಿಲ್ಲಿಷನು ||
 ಸಿಹ್ಮಾಪನಾಲಂಕೃತನಿನಗೊಗೆವನು | ಸಿಹ್ಮಸದೃಶತನುಮಧ್ಯ ||೭೪||
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೀಕಂಡಕನಸಿನಿಂದಭಿನವ | ಲಕ್ಷ್ಮಿಕೇಳಿನ್ನಗರ್ಭದೊಳು ||
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಸುತಮದಭಂಜನನಾಮುಕ್ತಿ | ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನುಧ್ವನಿಸು ||೭೫||
 ಸುರಭಿಕುಸುಮಮಾಲೆಯಕಂಡಕನಸಿಂ | ಸುರಭಿಸಮಪ್ರದಾಯಕನು ||
 ಸುರಪತಿಮಾಲೀಕೀಲಿತಪಾದಯುಗಲಭಾ | ಸುರಮೂರ್ತಿನಿನಗುದಯಿಪನು ||೭೬||

ಚಂದ್ರನನೀಕಂಡಕನಸಿಂದಾಪೂರ್ಣ | ಚಂದ್ರಮಂಡಲನಿಭವದನೆ ||
 ಚಂದ್ರಾರ್ಕಕೋಟಿಸಂಕಾತನಿಪಚಿಸ | ಚಂದ್ರಸುನಿಸಗುದಯಿಪನು ||೨೭||
 ಪಗಲೆರೆಯನಕಂಡಕನಸಿನಮುಕ್ತದಿ | ಪಗಲದಮುತನುಧ್ಯವಿಪನು ||
 ಪಗಲವಕ್ತ್ರಿಯನೇಳಿಸುವವಯೋಧರೆ | ಪಗಲಪಂಕೋದ್ಯವವದನೆ ||೨೮||
 ಕುಂಭವಕಂಡಾಸ್ವಪ್ನಫಲದಿಶಾತ | ಕುಂಭಸರೋರುಹವದನೆ ||
 ಕುಂಭೋರೋಜಿನಿಸಗಮನಸಿಜಗಜ | ಕುಂಭಕೇಸರಿಯುದಯಿಪನು ||೨೯||
 ಬಾಳೆದೊಡೆಯಬಾಲಕಿರತಿದೇವಿಯ | ಬಾಳಕೆಡಿವರೂಪಿನವಳಿ ||
 ಬಾಳೆವರಿಯಕಂಡಕನಸಿಂಶ್ರೀಜಿನ | ಬಾಲಕನುಧ್ಯವಿಪನು ||೩೦||
 ಕಂಚಾಕರವನುಕಂಡಕನಸಿನಿಂದ | ಕಂಚಾತನನ್ನಿಭವದನೆ ||
 ಕಂಜೇಕ್ಷಣೆನಿಸಗೊಗೆವನುಕಾಂಚನ | ಕಂಜಸೀತಾಲಂಕೃತನು ||೩೧||
 ಶರನಿಧಿಯನುಕಂಡಕನಸಿಂದುದ್ಗಮ | ಶರನಸೊಗಮವಿಲ್ಲಮುರಿವ ||
 ಶರಧಿಗಂಧೀರನಿಸಗೇಸಂಜನಿಪನವ | ಶರದಿಂದುಪನ್ನಿಭವದನೆ ||೩೨||
 ಮೃಗಪತೀತವಕಂಡಕನಸಿನಿಂದ | ಮೃಗಮದಮಧುರಮುಗಂಧಿ ||
 ಮೃಗಲೋಚನಸಿನಗುದಯಿಪನಾಕೋಟಿ | ಮೃಗಧರಮಿತ್ರವಿಕಾಸ ||೩೩||
 ಮಾನನಿದಾಸಮೂರ್ತಿಯೇಕೇಷ್ಟಬುಧವಿ | ಮಾನವಕಂಡಕನಸಿನ ||
 ಮಾನಿತಫಲಮುದಯಿಸುವುದುಮನ್ಮಥ | ಮಾನಾಪಹಾರಕಾರಿಯನು ||೩೪||
 ನಾಗಾಲಯಮನಿರುಳುಮಲಗಿದುರ್ನೀ | ನಾಗಕಂಡಾಸ್ವಪ್ನಫಲದೀ ||
 ನಾಗನರಾಮರವಂದ್ಯನೊಗೆವನುಪು | ನಾಗಕುಮಮಸೌಗಂಧಿ ||೩೫||
 ನವರತ್ನರಾಶಿಯುಕಂಡುದರಿಂದಮಾ | ನವಸುರಘಟಿಸತಿನುತ ||
 ನವಕೋಟಿಮುನಿವಂದ್ಯನುಧ್ಯವಿಪವನಭಿ | ನವಚಂದ್ರಮಂಡಲವದನೆ ||೩೬||
 ತಿಂಗಳಂದದಮೊಗದಳಿಪಜ್ಜಳಿಸುತೆಳಿ | ತಿಂಗಳಿರಲುಕಂಡಕನಸಿಂ ||
 ತಿಂಗಳೊಂಭತ್ತಕೆಜಿನಮುಖಶಶಿಬೆ | ತಿಂಗಳಿಳಿಯನಾವರಿವುದು ||೩೭||
 ಈತೆರದಿಂಕಂಡಕನಸಿನಫಲವನಿ | ಇತತಳಪತಿನಿರವಿಸಲು ||
 ಆತರಳಾಂಬಕಿಕೇಳಿಮನಕೆಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯೊದವಿಸುಖಮಿರಲು ||೩೮||
 ಮುನ್ನಪೇಳ್ದಾನರ್ವಾಘಸಿದ್ಧಿಯೊಳ | ತ್ಯುನ್ನತಸೌಖ್ಯವಸುಂಡು ||
 ಸನ್ನುತನಹಮಿಂದ್ರನಲ್ಲಿಂಬಂದಾ | ಚನ್ನುಯಬಸಿರೊಳುಬೆಳೆಯ ||೩೯||

ಬಸಿರಬಡವುಹೋದುದಿಲ್ಲಬಲೋಲಿತೋ | ಟ್ಟಸಿತವರ್ಣವನಾಂತದಿಲ್ಲ ||
 ಎಸಕಮಾಯಿಲ್ಲರೋವಾಳಿಯಡಗಿತಿಲ್ಲ | ಮಿಸುಪವಳಿಗಳಾಸತಿಗೆ ||೯೦||
 ಬಸಿರೊಳಗಿದರ್ಬಲಾರವಂದ್ಯನಮೂರು | ಮಿಸುಪಸೀರದರೇಖೆಗಳೆ ||
 ಪುಸಿನಡುವಿನೊಳುತೋರ್ಪಂತಡಗದೆರಂ | ಜಿಸಿದುವವಳಿತ್ರವಳಿಗಳು ||೯೧||
 ತೆಳುವನಿರನೊಳುಬೆಳೆವಜಿನಶಿಶುವಿನ | ಗ್ಗಳವೆಸಿಸುವಶಾಂತರಸದ ||
 ಬಲಧಿಯವಳಿಗಳಂದದಿನಾಪೇವಿಯ | ವಳಿಗಳಡಂಗದೊಪ್ಪಿದುವು ||೯೨||
 ಬಡಲೊಳುಬೆಳೆವರುಹಚ್ಚಿ ಶುವಿನಮೇಲೆ | ಪಿಡಿದೈದಲಾಯೆಂದಂಬ ||
 ಕೊಡೆಯನೀಲದನ್ನೊ ಗೂವೆಂದೆನುತಾಸೆ | ಕಡುಸೊಗಸಿದುದಾಸತಿಗೆ ||೯೩||
 ದೂರೀಕೃತದೋಷನುದಯಿಸಲೊಡನಂಧ | ಕಾರಪರೆಯಲಾಬ್ಧೆ ||
 ಭೋರನೆಹರೆವಂದಿನಿಲಸಲವೆಸಿಂಗ | ತಾರಾಬಸೀಮಂತಿನಿಗೆ ||೯೪||
 ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಯಮಲಗರ್ಭದೊಳೊಪ್ಪಿದನಾ | ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಘಾಶ್ವರಸು ||
 ಲೀಲಾದರ್ಪಣದೊಳುಮೂರ್ವೊಳೆವಕು | ತ್ರೀಲೇಂದ್ರವೆಂಬುದದೊಳು ||೯೫||
 ಭಾವಿಸಿನೋಡಿನುಡಿದುರಿತಿಕಾಪ್ಪಿಮ | ನಾವಧುವಿಂದಹಡೆದನು ||
 ಅನಿಧುವೀರಾನಕಲ್ಪದಿನತ್ತಣ | ದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬುದದೊಳು ||೯೬||
 ಅಸತಿಯಿಂತುಮುಖದೊಳಿವಲನವ | ಮಾಸನೊದವೆವೈಶಾಖ ||
 ಮಾಸದವೊದಬತ್ರಯೋದಶಿಯೊಳುಭಾ | ಭಾಸಪಡಂವ್ರತಾರೆಯೊಳು ||೯೭||
 ಇಂದ್ರದಿಗ್ವಿನಿಕೆಯಬಸಿರಿದಾಪೂರ್ಣ | ಚಂದ್ರನುಧ್ವನಿಸುವದದೊಳು ||
 ಇಂದ್ರನೇಂದ್ರಭೋಂದ್ರವಂದಿತನೇಮಿ | ಚಂದ್ರನುದಯಗೆಯ್ಯಲೊಡನೆ ||೯೮||
 ತಡವುನೂಡದೆಯಧನವಮುಜ್ಜನವಮನ | ವಿದಿದುಮಾಡವೊಡೇಳೆಂದು ||
 ತೊಡೆಯತಿವಿದುಸನ್ನಮಾಡುವಂದಿನಡ | ನಡುಗಿತಂದ್ರನಸಿಹ್ಮಪೀಠ ||೯೯||
 ಅಲುಗುವಾಸನವಕಂಡವಧಿಬೋಧದಿನಾ | ಕಲುವಿಜಯನುತುಪತಿಯ ||
 ನಲೆಯನರಿದುನಾಕಪತಿಬಯಬಯವೆನು | ಶಲಸದಿಳಿದುಬಂದನಾಗ ||೧೦೦||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿಯರ್ಹತ್ವತಿಯುಭಿಷೇಕ | ಕನುರಾಗದಿಂದೆಯಿದನು ||
 ಎನುತನಾಲ್ದೆರೆದನಿಳಿನಪನಿಕರಮೆಲ್ಲ | ಮಿನಿಸುವೇಗದೊಳೆಯ್ದಿದುದು ||೧೦೧||
 ತುಂಬಿದುರಗಲೋಕಮೆಲ್ಲತಂತಮ್ಮಕು | ಟುಂಬಿಸೆಹಿತಬಂದುದಾಗ ||
 ಶಂಬರರಿಪುಸಂಹರಣನನಾಮಜ್ಜ | ನಂಬೊಗಿಸುವಲೀಲೆಯೊಳು ||೧೦೨||

ಗಾಡಿಸಡೆದಗರಿಮನಮಜ್ಜನವಕೊಂ | ಡಾಡಿಮೂಡುವೆವೆಂದೆನುತ ||
 ವಾಡದಿತಡವನಂದಾಯಕ್ಕರುಗಳ | ನಾಡುಜೀಡೆಲ್ಲವೆನ್ನಿದುದು ||೧೦೩||
 ತೆಕ್ಕೆತೆಕ್ಕೆಯೊಳುಬೋಯಿಸರಭವನಮಜ್ಜ | ಸಕ್ಕೆಮಹಾವಿಭವದೊಳು ||
 ಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲದೆನಡತಂದಧುತಂತ | ಮೊಕ್ಕುಕ್ಕುಗಳುಸಹಮಾಗಿ ||೧೦೪||
 ಮಾರಮದಾಪಹರಣಗಿಮಜ್ಜನಮನ | ವಾರಿಮಾಡುವೆವೆಂದೆನುತ ||
 ಈರೆಂಟುಸಗ್ಗದರಸುಗಳುತಮ್ಮೂರು | ಕೇರಿಸುಪಿತಬಂದರಾಗ ||೧೦೫||
 ಮನೆಗಾತಿಗಮಿಂದ್ರನನುವತದಿಂ | ಮನೆಗಿಮೇಗಾವುನಿರಿಸಿ ||
 ಮನಭಕ್ತಿಯಿಂದಂದರಬಿಲಕಲ್ಪಜದಿಂ | ಮನೆಯೊಳಗೊಬ್ಬರುಳಿಯದೆ ||೧೦೬||
 ಹರಿಪ್ಪುಗಹಯ್ಯ ಸಮೀಪಸುಕರಪಕ್ಷಿ | ಕರಿಹುಲಿಸಿಹುಲುಶಾಯ ||
 ನರರಾದಿಯಾದನಾನಾವಾಹನವನೇರಿ | ಭರದಿನೆಯ್ವಿತುಸುರನಿಕರ ||೧೦೭||
 ರುಂದ್ರಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂದ್ರನಂತಃಪುರದಪು | ರಂಧ್ರಿಯರೈಲ್ಲರುಸಹಿತ ||
 ಇಂದ್ರಾಣಿಸಡೆತಂದಕತಿವಿಭವದಿನೇಮಿ | ಚಂದ್ರನಜನನೋತ್ಸವಕೆ ||೧೦೮||
 ಪದ್ಮನೇತ್ರದಪದ್ಮಸನ್ನಿಭಹಸ್ತದ | ಪದ್ಮಾನಂದಕೋರಕಿತ ||
 ಪದ್ಮಕುಚದಪದ್ಮನಿಯರೆಯ್ದಿದರಾ | ಪದ್ಮಾವತಿಯರೊಂದಾಗಿ ||೧೦೯||
 ಬಿರಕೆನರಲಭೂಷಣರುಚಿದೆಸೆದೆಸೆ | ವರಿದುಚಿತ್ರಿಸಲಬರವನು ||
 ಗರಗನಿಯಗಾಡಿಸಡೆದಗಂಧರ್ವರ | ತರುಣಿಯರೈದಿದರಂದು ||೧೧೦||
 ಪವನದುಟಿಯಪವನಕುಚಿವೆರಲಿನ | ಪವನವಾವುಗೆವೆಜ್ಜಿಗಳ ||
 ನವನಾಗಪತಿಯರೈತಂದರುಪವನದ | ನವಲತಿಕಾವನದಂತೆ ||೧೧೧||
 ತಳಿವೆಜ್ಜಿಯತಾರಾವಳಿನಖಗಳ | ಪೊಳೆವಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಗಳ ||
 ಎಳೆಲತೆನುತುನಿಳಿಯದಹರೆಯದಿಂದ್ರ | ಲಲನೆಯರೈದಿದರಾಗ ||೧೧೨||
 ಚಂದ್ರಮುಖದಚಂದ್ರಿಕಾಪಾಂಗದಬಾಲ | ಚಂದ್ರನಮಾನಾಧರದ ||
 ಚಂದ್ರಲೋಕದಸುಪತಿರುರೈದಿದಮನೇಮಿ | ಚಂದ್ರನಜನನೋತ್ಸವಕೆ ||೧೧೩||
 ಕುಂದಕುಟ್ಟುಳರದನದಕುಂಕುಮಗಂಧ | ದಿಂದೀವರಲೋಚನದ ||
 ಬಂದುಗೆದುಟಿಯಬ್ಬಮುಖದಕಿನ್ನರಿಯರೆ | ಯ್ತಂದರಂಬರವುಷ್ಪದಂತೆ ||೧೧೪||
 ಸುಳಿನಾಭಿಯಸುಲಲಿತಶಾವಣ್ಯಾಂಬು | ವೆಳೆವಾಳೆಗಣ್ಮಲರುಗಳ ||
 ವಳಿನೀಚಿಯಮರಿಯರೈತಂದರಾಗಸ | ಹೊಳೆಯಿಳಿತವ್ವಂದದೊಳು ||೧೧೫||

ಚಂದಳದರ್ಪಟಿಯಚೆಲ್ವಡೆದತರುಣಶಾಖೆ | ಯಂದದನಳ್ಳಿತ್ತೋಳುಗಳ ||
 ಸುಂದರಿಯರು ಬಂಗಮಸುರಲತಿಕಾ | ನಂದನದಂತೆಯ್ದಿದರು ||೧೧೬||
 ಈತೆರದಿಂದನಿಮಿಷಜನವೆಯ್ವೆಸಂ | ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲುಸಗ್ಗದಿಂದ ||
 ಸಾತಿಶಯದವೈಭವದಿಸುರೇಂದ್ರನಿ | ಛಾತಳಕಿಳಿತಂದನಾಗ ||೧೧೭||
 ಸಂತಸದಿಂಸುರಪನ್ನಗತಾರಾ | ವ್ಯಂತರಲ್ಲೆರುಸಹಿತ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಯಚ್ಚುತನಪುರವರಕ | ತ್ಯಂತವಿಭವದಿಂಬರು ||೧೧೮||
 ಸಂದಣಿಸಿದಪಲಮಣಿವುಪ್ಪಕಗಳು | ಪಂದರಿಸಿತುಗಗನದೊಳು ||
 ಅಂದುಕುಂಭಬಿಂಬಿಡದತ್ತಾಕೆರ | ದಂದವೆಮಾರ್ಪೊಳೆಂತೆ ||೧೧೯||
 ನಾನಾತೆರದನಿಳಿಸರತ್ನವ | ಮಾನಸಿಯನ್ಮಾರ್ಗವನು ||
 ನೂನಮಿಲ್ಲದೆತುಂಬಿತುಲೋಕಮೂರಲ್ಲ | ವಾನಾಲ್ಕುಲೋಕವೆಂಬಂತೆ ||೧೨೦||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿಯಾತೆರದಿನ್ಮಾಂಕತೆರ | ದನಿಮಿಷರೆಲ್ಲರು ಸಹಿತ ||
 ವನಧಿವಿಜಯವಸಂಧಾರ್ಥರನ್ನರಸರ | ಮನೆಯಮೇಗಡೆಬಂದುನಿಂದು ||೧೨೧||
 ಶಚಿಗೇವಸನಿಜರತ್ನವಿಭೂಷಣ | ರಚಿದೆಸೆದೆಯೊಳಾವರಿಸೆ ||
 ಸಚರಾಚರಸತ್ತ್ವಜಿನಶಿಶುವಿನಗೃಹ | ಕುಚಿತದಿಂದನೆನಡೆತಂದು ||೧೨೨||
 ಜನನಿಯಮುಂದೊರಗಿದಶಿತವನುಕಂಡು | ಮನದಸುರಾಗದಿನೋಟ ||
 ಘನತರವಪುಷ್ಪಕಿಯಿಂಕೊನೆಬಿಂಬವೆಂದು | ವಿನಮಿತೆಯಾಗುತಿದ್ರಾಗೆ ||೧೨೩||
 ಮಾಯಾನಿದ್ರೆಯನಾಚಿನಜನನಿಗೆ | ಪ್ರೋಯಾರದಿಂದಮಾಡಿಬಳಕ ||
 ಮಾಯದಸಿಸುವನಿರಿಸಿಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು | ದಾಯತಿಯಿಂದಾಸಿಸುವ ||೧೨೪||
 ಬಡವರೊಡನೆಗೊಡುರತೆಯೈಗಣ್ಣುಸ | ಮಡದಿಮೈಮನಸಿತ್ತಿಕೊಂಡು ||
 ಸಡಗರದಿಂಬರೆಕಂಡುಸಗ್ಗಿಗರೆಲ್ಲ | ಬಡಗುಲಿದರುಜಯವೆಂದು ||೧೨೫||
 ಇಂತುಬಂದಾಶಚಿಯಾಸಿಸುವನುಜ | ಕಾಂತನಕ್ಕೈಯೊಳುಕೊಡಲು ||
 ಸಂತಸದಿಂದತಳೆದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯೊ | ಕಂತಮಿಲ್ಲದೆನುತಿಗೆಯ್ದು ||೧೨೬||
 ಐರಾವತಮನದರಿತೊಡೆಯೊಳು ಜಿನ | ದಾರಕನಸುಮೆಲ್ಲನಿರಿಸಿ ||
 ಆರಂಭಾರಮಾನುಸುರಸೇನೆಯ | ಮೇರುಗಿನಡೆಯಹೇಳಿದನು ||೧೨೭||
 ಕೊಡೆಯಹಿಡಿದನೀಶಾನೇಂದ್ರಚಮರವ | ಬಡದಿಕ್ಕಲುಳಿದಿದ್ದರುಗಳು ||
 ಪಡಿಯರನಾಗಲುಘನಿಪತಿಯಾಲೋಕ | ದೊಡೆಯಗೆಕಡುಭಕುತಿಯೊಳು ||೧೨೮||

ಮದನಾರಿಯೇರಿಡಮದಮಾತಂಗಳೆ | ವದನಬತ್ತೀಸಮಾಮುಖಿಕೆ ||
 ರದನವೆಂಟೆಂಟಾರದನವೊಂದೊಂದಕೆ | ಸದಮಲಸರಸಿಯೊಂದೊಂದು ||೧೨೯||
 ಆ ವೊಂದೊಂದುಸರಸಿಗಾಲೆಕ್ಕದ | ತೀವಿದನಾಂಗಳಿಗೆ ||
 ಹೂವುಮೂವತ್ತಿರಡವೊಂದೊಂದಕೆ | ಮೂವತ್ತಿರಡೆಸಳುಗಳು ||೧೩೦||
 ಆವನರಹಪತ್ರವೊಂದಕೆಬತ್ತೀಸೆ | ದೇವನುರತಿಯಾದದಿಂದ ||
 ಹಾವಳಾವಸದ್ವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮವಡೆ | ದೋವವೆನಟಿಸುತ್ತೆಯ್ದರು ||೧೩೧||
 ಚಂಡಾಳಿಯಾಡಿದ ಒಂಡಿನಭವನಮು | ಕಂಡುಮೆಟ್ಟಲುಪೋಷಮೆಂದು ||
 ಪುಂಡರೀಕವನುನಾಲೆವ್ವರಲುಸೋಂಕದೆಸಗ್ಗ | ವೆಂಟೆನೊಸೆದುನರ್ತಿಸಿದರು ||೧೩೨||
 ಪರಮಜಿನೇಶನಪಾದಸೀತಕಸಲು | ವರವಿಂದವಮೆಟ್ಟಲಘಾವು ||
 ನಿರುತಮೆಂದೆಸುತನಿಳಿಂಪನಾಲಯರಲ್ಲಿ | ಚರಣಮಿಡದೆನಟಿಸಿದರು ||೧೩೩||
 ತಾಳದೊಳಗುಮೂರದಗೀತಗಳೊಳು | ನೋಳ್ಳೆಸುಸಮುದ್ದಳಿಯೊಳು ||
 ಮೇಳವಮೂರದಾಡಿದರಾಪ್ಣೆಳು | ಬೋಳ್ಳೆಸಲಾಸುರರುಗಳು ||೧೩೪||
 ಸರಸಿಯತೆರೆಪೊಯ್ಲೊಂದಸಂಚಲಿಸುವ | ಸರಸಕಂಬದಕಡುಚೆಲುವ ||
 ಧರಿಯಿಸಿದಿವಿಜರುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲು | ದಿರದಾಡಿದರುನರ್ತನವನು ||೧೩೫||
 ಇಂತತೀವಿಭವದಿಂಮೇರುಗಿರಿಗೆ ದೇನ | ಸಂತತಿಸುತಿಯ್ಯಂದು ||
 ಸಂತಸವಿಂದಾಗಿಯಪಾಂಡುಕತೆಲೆ | ಗಂತಲ್ಲದಭಕ್ತಿಯೊಳು ||೧೩೬||
 ತಂದದರೊಳು ಸಿಹ್ಮಪೀಠವವಿರಚಿಸಿ | ಕಂದರ್ಪರಿವ್ಯವಕುಳ್ಳಿದಿಸಿ ||
 ಅಂದದಿಸಾಧಮ್ಯೇಶಾನೇಂದ್ರರು | ಮಂದೇಶರಭಕ್ತಿಯೊಳು ||೧೩೭||
 ಕಲಶಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ಯಾಶಕ್ರರೀರ್ವರಂ | ದಲಘುಧುಜವನಾಸಿರವ ||
 ತಳೆದೊಂಡುಕ್ರೋಶದಹವಣೆನಕಾಂಚನ | ಕಲಶಂಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ||೧೩೮||
 ಅವ್ಯತಾಂಬುನಿಧಿಯುಂಬುವನಂಜೆಯೊಳುಳಿ | ದಮರಲ್ಲರುಮೊಗೆಮೊಗೆದು ||
 ತಮತಮಗತಿಭರದಿಂಕೊಡಲಾಯಿಂದ್ರ | ರಮಿತುಹುಗಳಿಂದೆತ್ತಿ ||೧೩೯||
 ಗಗನದೊಳಗೆಪಲಪರೆಗಳುಣ್ಣುತ್ತಿರೆ | ನೊಗಸುಗಡಲತನಿವಾಲ ||
 ಮಿಗೆರುಷದಿನಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರಾ | ನಿಗಮನಿಲಕದನಿರ್ವಲಗೆ ||೧೪೦||
 ಮೊಳಗುದುಂದುಭಿಯವರಿಕ್ಕಿದನುಣ್ಣೊಡ | ವೆಳಗಂದ್ರಧನುದೇವಿಯರ ||
 ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ಣಿಂಚೆನಲಾ ಅಭಿಷೇಕ | ಮಳೆಗಾಲವಾಯ್ತುಭವಂಗೆ ||೧೪೧||

ಅಂದುವುಧಿಸಿತನ್ನ ಗುಟ್ಟುಗೆಡಿಸಿತೀ | ಮಂದರಮೆಂದುಕೋಪದೊಳು ||
 ಬಂದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಬೇಗದಿನುಂಗುವೊಲುಸುರಿ | ತಂದುದಭವನಭಿಷೇಕ ||೧೪೨||
 ಹಿಂದಣಜನ್ಮದತಪದೊಳಗಾನೀ | ಯಂದದಿಮಳೆಗಾಲದೊಳು ||
 ನಿಂದೆಸೆಂದದತೋರುಂ ತಂ ತಭಿಷೇಕದೊ | ಕಂದವತೆದನಘವೈರಿ ||೧೪೩||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಾಹೊನ್ನ ಬೆಟ್ಟದಜರಿಯೊಳು | ನಿಲ್ಲದಿಳಿವಹಾಲಧಾರೆ ||
 ಬಲ್ಲರಬಗೆಗೊಳಿಸಿತು ವೈಡೂರ್ಯದ | ಕಲ್ಲಬೆಟ್ಟದಸೂತ್ರದಂತೆ ||೧೪೪||
 ಪಳುಕಿನಪರ್ವತಮೋನವ್ಯಾಮೃತ | ಶಿಲೆಯಶೈಲವೊವಜ್ರಗಿರಿಯೊ ||
 ಕಲಿಲವಿಜಯನಭಿಷೇಕದ ಹಾಲೊಳು | ಮುಳುಗಿದಮಂದರಗಿರಿಯೊ ||೧೪೫||
 ಮಲರಹಿತನಮೈಯಭಿಷೇಕದ ಸುಧ | ಬಳಸಿದೊಡಾಮೇರುಶಿಖರಿ ||
 ಇಳೆಯೆಂದೆಂಬಪೀಠದಮೇಲೆ ಧಳಧಳ | ಧಳಿಪವೆಳ್ಳಿಯಲಿಂಗಮಾಯು ||೧೪೬||
 ಮತ್ತಾ ಅಭಿಷೇಕದಹಾಲಹನಿವೈಯ | ಹತ್ತಿದೊಡಾಮೇರುಶಿಖರಿ ||
 ಜತ್ತರವನಪ್ರಾಸವೆಂಬಗುಡಿಗಿಟ್ಟ | ಮುತ್ತಿನಕಂಬದಂತಾಯು ||೧೪೭||
 ಅರತುದಿಗಡಲೆಲ್ಲವೆಂಬಂದದಿಮನ | ದಿವಕದೊಳೂಸುರಸಮಿತಿ ||
 ಮಿರುಗುವಹಲವುಹಸ್ತವಿನಮೃತಾಂಬು | ತರಿಸೆಂದುಮಜ್ಜನಗೊಯ್ಸಿ ||೧೪೮||
 ಇಂತಭಿಷೇಕವಮಾಡಿಯಿಂದ್ರಾಣಿಯ | ಕಾಂತನೊಸೆದುಜಿನಶಿಶುಗೆ ||
 ಸಂತಸದಿಗಂಧೋದಕಮಜ್ಜನ | ವಂತಳುವದೆಮೂಡಿದನು ||೧೪೯||
 ಬಳಿಕೆಂಬುತೆರೆದರ್ಚನೆಮೂಡಿಸಿಗ್ಗಿ | ಬಳಗಸಂತಜಿನಪತಿಯ ||
 ಎಲಸಿತಮಪ್ಪೈರಾವತದೊಳಗಿಟ್ಟು | ತಳರಿದನಾಸುರರಾಜ ||೧೫೦||
 ಸಕಲದೇವರ್ಕುಸಹಿತಾಪುರವರ | ಕಕಲಂಕಮಹಿಮನತಂದು ||
 ಚಕಿತಕುರಂಗಲೋಚನಶಿವದೇವಿಗೆ | ಮುಕುಳಿತಕರಕಂಜನಾಗಿ ||೧೫೧||
 ಜಲಧಿವಿಜಯನಪೂಜಿಸಿಮಣಿಮಂಟಪ | ದೊಳಗಾಶಿತುವಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಬಳಿಕಸುರರುಪೊಗಳಲುಚಾತಕರ್ಮವ | ನೆಳಸಿರಚಿಸಿಯಂತದೊಳು ||೧೫೨||
 ಸುರರುಬಾಜಿಸೆಪಾಡ್ಯವನಮರೀಚನ | ವುರುಮುದದಿಂಪಾಡುತಿರಲು ||
 ವುರುಹೂತನೊಸೆದುನಾಟ್ಯಮನಾಡಿದನಾ | ವರಜಿನಶಿಶುವನಮುಂದೆ ||೧೫೩||
 ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಡುವಿಟ್ಟಿಗಳೆಯ್ದವೆಂದಾ | ನಿಟ್ಟಿಸ್ಕಣ್ಣಾಸಾಸಿರವ ||
 ನೆಟ್ಟನೆಧರಿಸಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನುಮನ | ಮುಟ್ಟಿವಾಸವನಾಜಿನನ ||೧೫೪||

ಮತ್ತಾತಗಿನೇಮಿನಾಥನೆಂಬೊಳ್ವೆಸ | ರಿತ್ತೋಸಗೆಯಮೇಲೊಸಗೆಯ ||
 ಮೊತ್ತದಸುರರುವೆರಸಿಮಾಡಿಬಳಿಕಾ | ಚಿತ್ತಜರಿಪುನಿಗೆನಮುಸಿ ||೧೫೫||
 ಬೆನನಭಿಷೇಕೋತ್ಸವನನೀತೆರದಿಂ | ದನಿಮಿಷಪ್ಲಭನೆಸಗಿ ||
 ಮಿಸುಗುವರತ್ನಾಭರಣಸುವಸ್ತ್ರದಿ | ಬಿಸಶಿಶುವನುಸಿಂಗರಿಸಿ ||೧೫೬||
 ಮೇನಕಿರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿಯರುನೊಡಲಾ | ದಾನಾರಿಯುನಾಬಿನಗೆ ||
 ನಾನಂದದಿದಾಂವಿಯರಾಗಿನೀಮಂ | ದಾನಾಕವಲ್ಲಭನುಸು ||೧೫೭||
 ಸುರನೋರಗೆಯವೆಕ್ಕುಗಮಾಡಿಬಳಿಕಾ | ಅರುಹನಜನನೀಜನಕರ ||
 ಹರುಷದಿಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಸಗ್ಗ ಕಾಸುರ | ಪರಿವೃಥನೆಯ್ವೈಮತ್ತಿತ್ತ ||೧೫೮||
 ಸುರಸೆಣೆಯೆಳೆವುಕ್ಕುಳಾಗಿಕ್ರೀಡಿಸುತಿರೆ | ಸುರಸತಿಯರುಸಾಕುತಿರಲು ||
 ಸುರಲೋಕದಾಹಾರವನುಂಡುಬೆಳೆದನು | ಸುರಸುರವೃಥಾಪಿತನು ||೧೫೯||
 ಬಾಲದೊಡವತೊಟ್ಟುತೊಡಲುನುಡಿಯನತಿ | ಲೀಲೆಯೆನುಸುಂದಟ್ಟುಡಿಯ ||
 ಲೋಲನಾಗಿಸಗ್ಗ ಗರೊಡನಾಡುತ | ಕಾಲನಿಜಯನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೬೦||
 ಬಾಲಕಾಲಮುಸಿರದೀ ದಾಡಿಬಳಿಕಾ | ಲೀಲಾನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದನು ||
 ನೀಲರತ್ನಾಮೇಕೋಮಲಗಾತ್ರನು | ಮೂಲೋಕವಲ್ಲಪಂಜುಸು ||೧೬೧||
 ಉತ್ತಮನಂದ್ರಾಪತಗಸ್ತಸಿಂಹಮು | ಪೋತ್ತರಪತನಾಸರದ ||
 ಉತ್ತಮಚಿಹ್ನೆ ಯುತನುರಕ್ಷಿಸುವನು | ಯೋತ್ತರಮೋಷವರ್ಜಿತನು ||೧೬೨||
 ಪೃಥುಮಭುರೋಪೇತಗಂಭೀರವಚನನು | ನಿಧಿತತ್ರಿಜ್ಞಾನವಯುತನು ||
 ಸದಮಲತಿಲರೂಪಕಾಮುಖ್ಯನಪರತ | ಮುಷಿತವ್ಯಂಜನಸಂಯುತನು ||೧೬೩||
 ಚರಮಾಗನುಡತಭಸುಪ್ರೇಭನು | ವರವಜ್ರವೃಷಭನಾರಾಚ ||
 ಸುರುಚಿರಸಮಚತುರಸ್ತ್ರಮಸಾರ | ವರುಷದಾಯುಷ್ಯರಂಜಿತನು ||೧೬೪||
 ಈತೆರದಿಂನೇಮಿಶ್ವರನಾವು | ವೀತಳವನುತನ್ನ ಪದಕೆ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಗಿಸಿಕೊಂಡತೋಕದೊಳುವಿ | ಪಾಶ್ಯತನಾಗಿಯೊಪ್ಪಿದನು ||೧೬೫||
 ಸುರಸುರವೃಥಾಘನಿಪತಿಜನತಾಳೇಶ | ವರಮಣಿಮಂಕುಟಾಂಕುಯುಗಲ ||
 ನಿರುಪವ ಬೋಧನೊಪ್ಪಿದನುಸದ್ಭವ್ಯಬಂ | ಧುರಂತನಿಧಿಯದ್ರಮನು ||೧೬೬||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜವದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಜಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊಡವಿದಾಶ್ವಾಸದ್ವಾವಿಂಶ ||೧೬೭||

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

೨೩ ದ್ರೌಪದೀಸ್ವಯಂವರ ಸಂಧಿ:

—:O:—

ಶ್ರೀಮಘಮರಪತಿ ಮೌಲಿಕೀಲಿತ ಪಾದ | ತಾಮರಸೆದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆ ನೇಮಿಜನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಎಸ್ತರಮಾಗಿದಂಜನೆಯನು ಹಡೆದಾ | ಹಸ್ತಿಸಪುರವರದೊಳಗೆ ||
 ದುಸ್ತರವಿಕ್ರಮಯುತರಿಪುಭೂಭುಜ | ಮಸ್ತಕಪದಪಾಂಡುರಾಜ ||೨||
 ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶವನತಿಬಲದಿಂ | ದಿರದಾಳುತಿರಲೊಂದುಪಗಲು ||
 ಪುರದವನಕೆಮುನ್ಮತರೆಂಬ ಮುನಿಪತಿ | ಬರಲಾಳುಳಿಗೆವಿವಿದನು ||೩||
 ಉರುತರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿಹರಕೆಯಾಂತು | ವರಧನೋಪದೇಶವನು ||
 ಸಿರವಿಸಲವರು ನಿರ್ವೇಗಚಿತ್ತದೊಳಂ | ಕುರಿಸದೀಕ್ಷೆಯಬೇಡಿದನು ||೪||
 ಅನುರಾದಿಂದೀಕ್ಷೆಯಬೇಡೆಕರವೊಳ್ಳಿ | ತನುತಾಮುನಿಯೆಂದನಪಗೆ ||
 ಮನುಜಾಧಿಪಕೇಳಿಂದಿಗೆಪದಿಮೂರು | ದಿನದಾಯುಷ್ಯವುನಿನಗೆ ||೫||
 ಎನೆಪಾಂಡುರಾಜನವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ | ಮನೆಗೆಯ್ಯಧರ್ಮನಂವನಗೆ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ಪಾಪಾ, | ವನಿತೆಸಹಿತ ದೀಕ್ಷೆಗೆಗೊಂಡು ||೬||
 ಪದಿಮೂರುಪಗಲುತಪಂಗೆಯ್ನು ಜೀವಿತಾಂ | ತ್ಯದೊಳಾಪಾಡುಮುನೀಶ ||
 ವಿದಿತಾಮರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಾದನು | ಮುದದಿಪ್ಯಧುನಿವೊಗಳ್ವಂತೆ ||೭||
 ಇತ್ತಕೌರವಪಾಂಡುನಂವನರನು ಮನ | ಎತ್ತುಭೀಷ್ಮರು ಸಾಕುತಿರಲ, ||
 ಮತ್ತೊಂದಂದಿನ ಬಿಲ್ಲೋಜನು ದ್ರೋಣನು | ಬುತ್ತಮನೋಪಭೂಸುರನು ||
 ಆರಾಜಾನ್ವಯಾಗತನುಕೃಪನುವಿಡಿ | ದಾರಾಜಭೀಷ್ಮರತಾಣೆ ||
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಮನ್ನಿಸಿಯಾಪಾಂಡವ | ಕೌರವರುಗಳನು ಕರೆಸಿ ||೮||
 ಇವರಿಗೆ ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನು ತೋರಿಸಿಯೆಂದು | ಸವಿನಯದಿಂದಾಸುತರ ||
 ಅವರಕೈವಶಮಾಡಲಾನೊರೈವರ್ಗೆ | ವಿವಿಧಮಸ್ವಾವಿದ್ಯೆಯನು ||೧೦||
 ವಿನಯದಿ ತೋರುತಲಿರಲಾನ್ವಪ ತ | ನ್ನನುಜಾತೆ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ ||
 ವನಜಮುಖಿಯನಾದೋಣಗೆ ಮದುವೆಯ | ವಿನಯದಿಂದಲಿಮಾಡಿದನು||೧೧||

ಅಮಿಥುನದಗರ್ಭದೊಳಗೊಗಿದಶ್ವ | ತಾಢಿಮವೆಸರನಂದನನು ||
 ಕೋಮಲಗಾತ್ರನುಬೆಳೆದುಜವ್ವನದೊಳು | ದ್ವಾಢಿಮವಿಕ್ರಮಯುತನಾದ ||೧೨||
 ಮತ್ತಾನೂರೈವರು ಸುಕುಮಾರಗೇ | ಯುಕ್ತಮಶರವಿದೈಯನು ||
 ಬಿತ್ತರದಿಂ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನೇಕ | ಚಿತ್ತದಿನಭ್ಯಾಸಿಸುತ ||೧೩||
 ಇರಲತ್ತ ಚಂಪಾಪುರದೊಳು ಭಾನುಭೂ | ವರನು ಕೆನ್ನೆಯನೆರಿಗಂಡು ||
 ಧುರಧೀರಕರ್ಣಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಬಂ | ಧುರಜಿನದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದನು ||೧೪||
 ಸುರಭಿಗಿಮ್ಮಡಿ ಸುರಭೂಜಕೆ ಮೂವಡಿ | ಪರುಷಕೆನಾಲ್ವಡಿಯೆನೆವ ||
 ವರಚಿಂತಾಮಣಿಗೈವಡಿಯಾ | ಬಂ | ಧುರದಾನಿಯಾದನಾಕರ್ಣ ||೧೫||
 ಇಳಿಯನಾಳುತ ಕರ್ಣನೊಂದುಪಗಲು ತನ್ನ | ಕುಲಭೂಷಣವಿವರವನು ||
 ತಿಳಿವೆನೆನುತ ಕೈಲಾಸಮಹಾಚಲ | ಕಲಘುನಿಕ್ರಮನಡೆತಂದು ||೧೬||
 ಅಶೈಲದ ಕೆಳಗೊಂದು ಸುರವ್ಯುಕ್ತ | ದೇಶದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ||
 ಅಶುಚಿಷೋಡಶಾಕ್ಷರದುಂತ್ರಂಗಳ | ನೇ ಶುದ್ಧಮಾಗಿಜುಪೆಲು ||೧೭||
 ಅವನಿಗೆ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನಿವಜ್ರದ | ಕವಚ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ||
 ಸನಿವಯದಿಂದಿತ್ತು ಬಳಿಕೇನಜೇಡಿನ | ಲವಳೊಳಗಿಂತುಸುರಿದನು ||೧೮||
 ಎಲೆದೇನಿ ಯೆನ್ನ ಒನನಿಯಾಂಂಬುದ | ನಲಸದೆ ನನಗರುವೆನಲು ||
 ಜಲಜಲಿಪುರಿಮಾಲೆಯೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವನಿತ್ತು | ಬಲಯುತಗಿಂತುನುಡಿದಳು ||೧೯||
 ಇದನಾರುವೊಡೆದು ಪದುಕಮಿದಾರ್ಕೆಯೆ | ಯಥೆಟನಿಗೆಮಾತೆಯೆಂದು ||
 ಮುಡುಂನುಡಿದಿದಾದೇನಿ ಜೀಳ್ವೊಡಲಾ | ಚದುರನೂರಿಗೆ ತಿರುಗಿದನು ||೨೦||
 ಪುರವನುಹೊಕ್ಕು ಸುಖದೊಳಿರುತಿರಾರ್ | ತರಣಿತನುಜನೊಂದುದಿವಸ ||
 ವರಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳು ಕೌರವವಾಂಡ | ವರ ಶರವಿದೈಯಕೀರ್ತಿ ||೨೧||
 ಹರೆಯಲು ಕೇಳಿಯುವರನಾನೊಳ್ಳೆನೆ | ದಿರದೆ ಪುರವಪೊರಮಟ್ಟು ||
 ಭರದಿಹಸ್ತಿನಪುರಕೆಯ್ವ ಕುಮಾರರ | ಗರುಡಿಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕುನಿಂದು ||೨೨||
 ಇವರೇ ದಿವ್ಯಶರಾಸನವಿದ್ಯಾ | ಪ್ರವರರು ಮತ್ತೀವಿದೈ ||
 ಇವುತಾಸೈಸೆಯೆಂದೆಂಬ ಕರ್ಣನಮಾತ | ನವಧಾರಿಸಿಪಾಂಡವರು ||೨೩||
 ಖತಿಯನು ಮನದೊಳಕಾಳಿ ಮತ್ತೆವಿನ್ಮಾ | ಯತಿಶಯಮಪ್ಪವಿದೈಯನು ||
 ನುತಿಸದೆಕಟಕಿಯಾಡಿದನಿವನೆಂತ | ಪ್ಪತಿಬಲನೋಯೆಂದುನುಡಿಯೆ ||೨೪||

ಆವೇಳೆಯೊಳಾಕೌರವ ಕರ್ಣನ | ಲಾವಣ್ಯಾಕಾರವನು ||
 ಭಾವಿಸಿಯಿವನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆ ನುತ ಮ | ಹಾವಿನಯದಿ ಹತ್ತಿರೆಯ್ಬಿ ||೨೫||
 ಆ ಕರ್ಣನಕೈವಿಡಿದು ಬಳಿಕ ತ | ನ್ನೇಕಾಸನಕೆಕರೆಯಲು ||
 ಭೂಕಾಂತ ಕೇಳು ನಾನಾಂಂದರಿಯದೆ | ಈಕೃತ್ಯವನೇಗಿಸುವರೆ ||೨೬||
 ಎನಲಿಂತೆಂದನು ಕೌರವನಾರವ | ತನಯನಿಗಿಲೆಬಲವಂತ ||
 ಮನುಜಾಭಾಸರಿಗೀರೂಪೀವೀರ | ವನುಕರಿಸದುಧರೆಯರಿಯೆ ||೨೭||
 ಎಂದುನುಡಿದು ತನ್ನ ಧಾರ್ಷನಕೆ | ಯ್ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಬಂತಾಗ ||
 ಎಂದನದೋರ್ವನಿವನು ಚಂಪೆಯ ಸೂರ್ಯ | ಸಂದನಸಂಬನುಡಿಯನು ||೨೮||
 ಕೇಳಿಚಿತ್ತದೊಳು ಕೌರವನತಿಹರ್ಷವ | ತಾಳಿ ಮತ್ತಾಕರ್ಣನೊಳು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾ ಭೀಮ | ನಾಲೋಕಿಸಿ ಕೋಪಗಿಯ್ಬಿ ||೨೯||
 ಕಿಸುಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲದನರಿ | ದುಸುರ್ದಸುಕರ್ಣನಿಂತೆಂದು ||
 ಪಮುಳಿಕೇಳು ಕರಿಕಳಭದನೋಟಕೆ | ಬಸವಳಿವುದೆ ಮೃಗರಾಜ ||೩೦||
 ಎನಲೆಂದನು ನಿನ್ನ ನಾರಂದರಿಯದೆ | ಎನಯದಿ ಸಂಗದ್ದುಗಿಯೊಳು ||
 ಮನಹೇಸದೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಬಹುದೆಯೆಂ | ದನಿಲನಂದನಬಿರುನುಡಿಯೆ ||೩೧||
 ಆನುಡಿಗಾಕುರುಪತಿಕೋಪವಿ ಭೀಮ | ಸೇನನನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ||
 ಮಾನವನೋರ್ವನುಬಂದು ಭೀಷ್ಮರಕೂಡೆ | ತಾನಾಪಾರ್ತೆಯನುಸುರೆ ||೩೨||
 ಆನುಡಿಯನು ಕೇಳಿಬಂದು ಕೌರವಭೀಮ | ಸೇನರನಾಭೀಷ್ಮಸೃಪತಿ ||
 ಎನಿದುಕೋಪಮೆನುತ ನಿಜಭವನಕೆ | ತಾನೆಯ್ಬಿ ಸಲನಿತರೊಳು ||೩೩||
 ಕಡುನೇಹದಿ ಕುರುಪತಿಯಾಕರ್ಣನ | ನೊಡಗೊಂಡುಮಂವಿರಕೆಯ್ಬಿ ||
 ಬಡಸುಂಡೊಡನುಟ್ಟಿದನಾಡುತ ಪಲ | ವೊಡವಿಯನೊಲವಿಕೊಟ್ಟು ||೩೪||
 ತನ್ನುತ್ಪತ್ತಿಯವಿತ್ತದೊಳಗಿಸು | ಪನ್ನ ಸುದಶವಂದವನು ||
 ಮನ್ನಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕತಾನವನೊಳ | ಭಿನ್ನತೆಯಿಂಕೂಡಿದನು ||೩೫||
 ಎಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನರು | ಲೆಕ್ಕಿಸದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನು ||
 ಮಿಕ್ಕಗದಾವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರಾಗಿ | ಸೊಕ್ಕಾ ನೆಯಂತೊಪ್ಪಿದರು ||೩೬||
 ಹೇಳುವೆನೇನಜುಗನನುಬಿಲ್ಲೊಳು ಬ | ಲ್ಲಾಳುನಕಲನುಕೊಂತದೊಳು ||
 ಬಾಳನೊಳಗಿಸಹದೇವನಗ್ಗರಾಗಿ | ಭೂಲೋಕದೊಳಗಿಮೆರೆದರು ||೩೭||

ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರುಪೋದವಾರಿಯಮೆಟ್ಟರು | ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊಳುನುಡಿಯರು ||
 ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರನೋಡರುಕೌರವರೊಳು | ಗಬ್ಬುಗಳಾಗಿಪಾಂಡವರು ||೩೮||
 ಅನಿಲಸುತನಪಲುಗುಣರದೋರ್ವಲದೊಂದು | ಘನತೆಯುಕಂಡುಕೌರವನು ||
 ಮನದೊಳುವನು.ಘೃತಾಕುತಿಯನುಕೊಂ | ಡನಲನೆಂಬಮಾತ್ಮಿಯೊಳು ||೩೯||
 ಇಂತವರಿದ್ರೋಣಸೊಂನುನಿವಸತನ್ನ | ಪಿಂತಗಾಹರೆಯದಸಖನು ||
 ಕಂತುಸದೃಶಪಾಂಚಾಲಾಧಿಪತಿಯನು | ಸಂತಸದಿಂನೋಳ್ವೆನೆಂದು ||೪೦||
 ಕರಿಪುರವನುಪೊರಪುಟ್ಟಿದ್ದು.ಪದಭೂ | ವರನಲ್ಲಿಗೆಬರಲವನು ||
 ಸಿರಿಮದದಿಂಸಖತನವನುಮರೆದಾ | ದರವಮಾಡದೆಸುಮ್ಮನಿರಲು ||೪೧||
 ಅದಕೆಲಜ್ಜಿಸಿಬಂದಾದ್ರೋಣಸತಿಕೋಪ | ಹೃದಯನುಗಜಪುರಕೆಯ್ದಿ ||
 ಅಧಟನಂತಕಸುತನೊಳುತಾನೆಯ್ದಿದ | ಹದನನುಮರೇಳುತವೆ ||೪೨||
 ಎಮ್ಮಗುರುವನುನ್ನಿಸದಾಮೃತದನ | ಹಮ್ಮಬಿಡಿಸುನೊಂದು ||
 ತಮ್ಮನರ್ಜುನಸುಭಟರದೇವಗುಮರಲು | ಸುಮ್ಮಾನದಿಂಪೊರವುಟ್ಟು ||೪೩||
 ಅತಿಕೋಪದಿಂಪೋಗಿಕಾದಿಯಾಪಾಂಚಾಲ | ಪತಿಯನುಪಡೆಗೈಗಟ್ಟಿ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯೆಲ್ಲವೊಗಳಲುತಂದುಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಪತಿಯಮುಂಗಡೆಯೊಳುನಿಲಿಸೆ ||೪೪||
 ಪಾಡುಗೆಡಿಸಿಪಿಡಿತಂದಾದ್ದು.ಪದನ | ನೋಡೆಂದುಗುರುವನುಬರಿಸೆ ||
 ನೋಡಿಯೆನ್ನನುನಾಣ್ಣಿಸಿದೆಯೆನುತಮಾತ | ನಾಡಲಜ್ಜಿಸಿಬಳಿವನ ||೪೫||
 ನಿಜನಗರಿಗೆಕಳುಹಲುಕಂಡುಪಾರ್ಥನ | ಭುಜಬಲದೊಂದೇಳಿಗೆಗೆ ||
 ಗಜಪುರವೆಲ್ಲವೊಗಳುತ್ತಿರಲುರಗ | ಧ್ವಜನಾನುಡಿಯನುಕೇಳಿ ||೪೬||
 ಎಕ್ಕಟಗಲಿಫೇವನುಮೇಲಣಕೋಪ | ವುಕ್ಕುವುಘೃತದೊಳಗುದಕ ||
 ಒಕ್ಕವೊಲಾದುದರ್ಜುನನ ಎಕ್ರಮರಸ | ವುಕ್ಕವದಿಂಕೌರವಗೆ ||೪೭||
 ಇನ್ನಿವರನುಕ್ಕತಕದಿಕೊಂದಲ್ಲದೆ | ಯೆನ್ನಬಾಳುನೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ||
 ತನ್ನೊಳುತಾಚಿಂತಿಸಿಕುರುಭೂಪತಿ | ಮುನ್ನತನಗೆವಶವಾದ ||೪೮||
 ವಾರಾಣಸಿಪುರದೊಳುಜತುಗೇಹವ | ನಾರರಿಯದಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ನೇರಮಾಗಿಮಾಡಿಸಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಮ | ಹೀರಮಣನಬಳಿಗೆಯ್ದಿ ||೪೯||
 ಜನಕಚಿತ್ತೈಸೆನ್ನಬಿನ್ನಪವನುಪಾಂಡು | ತನುಜಾತರುಮನ್ನಿಸದೆ ||
 ಮನದೊಳುಬಗೆಯುದುಡ್ಧತರಾಗಿರ್ಪುದ | ನಿನಿಸುತಾಳುವುದಿಲ್ಲನಾನು ||೫೦||

ಒಂದೊರೆಯೊಳಗತಿಸಿತಮಪ್ಪಸಿಯೆರ | ಡೊಂದುವಣೆಯವದರಂತೆ ||
 ಒಂದೂರೊಳಗೀರ್ವರರಸುತನವನಾಳ್ವು | ದಂದವಹುದೆಭೊವಾಲ ||೫೧||
 ಎನಲೆಲಿತನುಜಾತನಿನ್ನಯ ಮನಸಿಗೆ | ಯನುವಪ್ಪಂತುವಾಡುವೆನು ||
 ಎಸುತವನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕಧರ್ಮ | ತನುಜನಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ||೫೨||
 ಮಗನಕೇಳುಧರ್ಮಜನಾನುನಿನಗೊಂದು | ಸೊಗಯಿಪಮಾತನೊರೆವೆನು ||
 ಬಗೆಗೊಂಡಾನುಡಿಯನು ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದು | ಮಿಗಿಲಾಗಬೋಧಿಸುನುಡಿಯೆ ||೫೩||
 ಆನುಡಿಗಿಂತೆಂದನೆಲೆಪ್ರಿಯಜನಕಾ | ನೀನೆನಗುಸುರುವನುಡಿಯ |
 ನಾನುಮಾರುವುದಿಲ್ಲನಿರನಿಮೆನಲಾ | ಭೂನುತನುಮರಲುಕೇಳಿ ||೫೪||
 ನಿಮ್ಮಾರ್ವರುಭೂವರೊಳಗೋರ್ವರು | ನಮ್ಮದೇಶದೊಳೊಂದುಪುರಕೆ ||
 ಸಮ್ಮದದಿಂಪೋಗಿನಿಮ್ಮದೇಶಮನಾಳ್ವು | ದೆಮ್ಮನುಮತವೆಲೆಮಗನೆ ||೫೫||
 ನೀವೇಪೋದಸಿರೋ ಅಲ್ಲದೊಡೆಕುರು | ಭೂವರನನುಕಳುಹುವೆವೊ ||
 ಈವಧವನುನಿನ್ನಮನದೊಳಗೆರಡಿಲ್ಲ | ದೇವುಸುರುವದೆಲೆಮಗನೆ ||೫೬||
 ಎಂದುನುಡಿದನುಡಿಯನುಕೇಳಿಯಾಧರ್ಮ | ನಂದನನಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ತಂದೆಕೇಳುನಿಮ್ಮಯಚಿತ್ತಕೆಬಂದು | ದೊಂದೂರಿಗಾನುಪೋದಸೆನು ||೫೭||
 ಎನಲೆಂದನುನಿನ್ನನುಜರುಸಹಿತಾ | ಜನನುತವಾರಾಣಸಿಗೆ ||
 ಆನುರಾಗದಿಂಪೋಗಿಸಲೆಸುಖದಿಂದಾ | ಜನಪದವನುರಕ್ಷಿಸುವುದು ||೫೮||
 ಎಂಬುದಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಸದ್ಗುಣನಿಳು | ರುಂಬನವಸಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಇಂಬುವಡೆದಶುಭದಿನದೊಳಗನುಜರು | ಬೆಂಬಳಿಯೊಳುಪೊರಮಡಲು ||೫೯||
 ಅನುರಾಗದಲಿಭೀಷ್ಮರಿಗೆವಂದಿಸಿಬಂಧು | ಜನಗಳನುರೆಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿವಿಭವದಿಪೊರಮಟ್ಟನು | ಜನನುತನಾನಾಗಪುರವ ||೬೦||
 ಭರದಿಂದಪೊರಮಟ್ಟವಾರಾಣಸೀ | ಪುರಕೆಪೋಗಲ್ಲರ್ಧ ||
 ಕುರುರಾಜನಪೆರ್ಗಡೆಸಲೋಚನನೆಂಬ | ನುರುಮುದದಿಂದಿದಿಗೊಂಡು ||೬೧||
 ಕೃತಕದಿಂದಮಾಡಿದರಗಿನಮನೆಗಾ | ಕ್ಷಿತಿಪಕುಮಾರರಹೊಗಿಸಿ ||
 ಅತಿಸುಖದಿಂದಿರಲಲ್ಲಿಗೆವಿದುರನು | ಸ್ನತಿಕೆವಡೆದಮರುಕದೊಳು ||೬೨||
 ತೊಳಪರಗಿನಮನೆಯನುಮಾಡಿದೀಪಾ | ವಳಿಯೊಳಗಾದೀವಿಗೆಗಳ ||
 ಬೆಳಗುವನೆವದಿಂದಾಮನೆಯನುಸುಟ್ಟು | ತುಳಿಲಾಳುನಿಮ್ಮನಲ್ಲರನು ||೬೩||

ಕುರುಪತಿಕೊಲುವಕಜ್ಜಮನೆಸಗಿದನಿದು | ನಿರುತಮೆಂದುಗೂಢಚರರ ||
 ತ್ವರಿತದಿನೆಯ್ದಿ ಸಲಾಮಾತನವರುಬಂ | ದೊರೆಯಲದನುತಾಮರಿದು ||೬೪||
 ಮುನ್ನ ಸುರಂಗವೆಂಜೊಂದುಬಿಲವತಾವು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಮೆದುಕೊಂಡಿರಲು ||
 ಅನ್ನೆ ಗಮಾದೀಪಾವಳಿಬರಲಾ | ಸನ್ನೆಯಸಂಕೇತದವರು ||೬೫||
 ದೀವಿಗೆಗಳನುಬೆಳಗಲಾವುರಿಲಾ | ಕ್ಷಾವಾಸವನಿರದಡರೆ ||
 ಅವುತ್ಸಮಸತ್ಕೋಪೇತರುಕೊಂತಿ | ದೇವಿಸಹಿತವೊರಮಟ್ಟು ||೬೬||
 ಆಸುರುಚಿವಿಲದಿನಡುವಿರುಳಿನೊ | ಕೋಸರಿಸದೆನಡೆತಂದು ||
 ಭಾಸುರಮೂರ್ತಿಗಳದಿರದೆಹೊಕ್ಕೊಂ | ದಾಸುರಮಪ್ಪಡವಿಯನು ||೬೭||
 ಅಲ್ಲಿಕಿಮ್ಮಾರನೆಂಬೋರ್ವದಾನವನತಿ | ಬಲ್ಲಿದನಾನಿದೆಡೆಗೆ||
 ನಿಲ್ಲದೆಬಂದವರಾರೆಂದಿರಾಗಿ | ವೊಲ್ಲದಮುನಿಸಿಂಬುದು ||೬೮||
 ಹಿರಿಯದೊಂದುಮರವನುಕಿಳ್ಳುತಿರ್ರನೆ | ತಿರುಹಿಹೊಡೆವೆನೆಂಬಾಗ ||
 ಉರುಕೋಪದಿಂದಗದೆಯಕೈವಿಡಿದಾ | ಮರುತನಂದನನಿರಾಗಿ ||೬೯||
 ಪರ್ವತನುವಜ್ರದಂಡವಪಿಡಿದುಸು | ಪರ್ವಾಧಿಪತಿವೊಡೆಪಂತೆ ||
 ದೋರ್ವಲಶಾಲಿಯುಸುರನಹೊಡೆದುಕೊಂಡ | ಸುರ್ವಿಯೆಲ್ಲದಿರುವಂದದೊಳು ||೭೦||
 ಇತ್ತ ಕೌರವನಾಪಾಂಡವಭೂಪಾ | ಲೋತ್ತಂಸರರಗವನೆಯೊಳು ||
 ಸತ್ತರೆಂಬವಾರತೆಗಳೆಸಂತಸ | ವೆತ್ತುನಿಶ್ಚಿಂತದಿಂದಿರ್ದ ||೭೧||
 ಅವಗಿನಮನೆಯೊಳಗಾಪಾಂಡುತನುಜರು | ಮರಣವಡೆದವಾರ್ತೆಯನು ||
 ಹರಿವಂಶದವನೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರುಕೇಳಿ | ಪಿರಿದುದುಃಖವತಾಳಲಿತ್ತು ||೭೨||
 ಆಮಹಿಮರುತದ್ವಿಪಿಸರಕ್ಕ ಕನು | ದ್ವಾಮಸತ್ಕೋಪೇತನಾದ ||
 ಕಾಮುದನಸುರನಕೊಂಡುದಯದೊಳಭಿ | ರಾಮತೆಯನುನೆರೆಪಡೆದ ||೭೩||
 ಕಾಸಾರಮೆಂಬಪುರದವನದೊಳಗಾ | ಸಾಸಿಗಿರಲಲ್ಲಿಯರಮು ||
 ವಾಸವನಿಭಧಾನ್ಯರಾಜನರಮಣಿಧ | ರಾಸುಂದರಿಯೆಂಬವಳು ||೭೪||
 ಅವರೀರ್ವರಸುತಕುಸುಮಮಾಲಿನಿಯೆಂಬ | ಯುವತಿಯಪ್ರತಿಮೆಎಲಾಸೆ ||
 ಅವಳನುಧರ್ಮನಂದನಗಲ್ಲದಿಯೆನೆಂ | ದವರನುನಯದಿಂದಿರಲು ||೭೫||
 ಅರಗಿನಹರ್ಮ್ಯದೊಳಗೆಪಾಂಡುತನುಜರು | ಮರಣವಡೆದರೆಂಬಮಾತು ||
 ಹರೆಯಲುಕೇಳಿದುಃಖಿತನಾಗಿಧಾನ್ಯಭೂ | ವರನೋರ್ವಮುನಿಯೆಡೆಗೆಯ್ದು ||೭೬||

ನತನಾಗಿಕ್ಕೆ ಮುಗಿದೆಲೆ ಮುನಿತಿಲಕಾ | ಬತುಗ್ಯ ಹದೊಳು ಪಾಂಡು ಸುತರು ||
 ಹತಮಾದರೆನ್ನ ತನೂಜೆಯ ನಾಥರ್ಮ | ಸುತಗೀವೆನೆಂದು ನಂಬಿದೊ ||೨೭||
 ಅವರಳಿದುದು ನಿಜವೋ ಹುಸಿಯೋ ಯೆಂಬ | ಎವರವನಿರವಿಸೆಂದೆನಲು ||
 ಅಪಧಿಚ್ಛಾ ನಿಗಳಾಚರಮಾಂಗರ್ಗಿ | ಭುವನದೊಳುಂಟಿಕಂಟಕವು ||೨೮||
 ಅದರಿಂದವರು ಕಿಚ್ಚಿ ನೊಳಗಳಿದುದು ವುಸಿ | ಯಧಟಕೇಳಿಂದಿನದಿನದ ||
 ಉದಯದೊಳಗೆನಿನ್ನೂ ರವನಕೆಬಂದ | ರಿದನು ನೀನರಿವೋಗೆಂದು ||೨೯||
 ಮುನಿಪತಿಯಾ ಜನಪತಿಯು ನುಬೀಳ್ತೊಡ | ಲನುನಯದಿಂದೆಯ್ಯೊಂದು ||
 ವನದಮಧ್ಯದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರ್ತೊ ಕೊಂತೀ | ತನುಜಾತರಕಂಡನಾಗ ||೩೦||
 ಹರುಷದಿನಿ ಜಗ್ಯ ಹಕೆಯ್ವಿ ಸಿಯಾದಿನ | ದಿರುಳೊಳು ಕುಸುಮಮಾಲೆಯನು ||
 ಉರುಶೋಭೆಯಿಂದಮದುವೆಯಮಾಡಿದನಾ | ವರಗುಣಧರ್ಮನಂದನಗೆ ||೩೧||
 ಬಂದುಗೆದುಟಿಯಬಲ್ಮು ಗುಳುವೊಂದಾವರೆ | ಯಂದದಘನಕುಚಯುಗದ ||
 ಕುಂದರದನದಕುಂಕುಮಗಂಧಿಯನಾ | ನಂದದಿಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೩೨||
 ಅಂದದಿನಂಬರಮಧ್ಯೆಯನಾದಲಿ | ತೇಂದೀವರನೇ ತ್ರಿಯನು ||
 ಸಂದಸದ್ವೃತ್ತಸುಭಗರಾಜಹಂಸಗಾ | ನಂದದಿಮದುವೆಮಾಡಿದನು ||೩೩||
 ಸಂತಸದಿಂದಾಸ್ತ್ರೀರತ್ನದೊಡನ | ತ್ಯಂತಾಸಕ್ತಿಯೊಳಿರ್ದು ||
 ಅಂತಕಾತ್ಮಜನಲ್ಲಿಂವೋಪಕಜ್ಜವ | ತಾಂತವಕದಿನೆನಿಸಿದನು ||೩೪||
 ತಮ್ಮ ಪಯಣವನುಧಾನ್ಯರಾಜಗಿಪೇಳಿ | ಸುಮ್ಮಾನದಿನೊಂದಿರುಳು ||
 ತಮ್ಮಂದಿರೊಡವರೆತತ್ಪರವರನು | ಘಮ್ಮನೆವೊರಮುಟ್ಟನಾಗ ||೩೫||
 ಕೊಂತಿಸಹಿತಕಡುದೊಡ್ಡಿ ತವೊಂದುವ | ನಾಂತರಾಳವಹೊಕ್ಕು ಬಳಿಕ ||
 ಸಂತತಸುಖಿಸುವತಾಪಸರಾಶ್ರಮ | ವಂತವಕದಿನೆಯ್ದಲಾಗ ||೩೬||
 ಅಲ್ಲಿಯೋರ್ವಳು ಹರಸುರಿಗಣ್ಣಿನಳಿದಲ | ವಿಲ್ಲಬಲ್ಲಹನಗಲ್ಲೆಯೊಳು ||
 ನಿಲ್ಲದೆರತಿತಪಮಿದರವಳೋಯೆನೆ | ಫುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ತಪಗೈಯುತಿರಲು ||೩೭||
 ಟಿಟ್ಟುಜಡೆಯಬಿಳುಪೇರಿಸಿಲ್ಲಳ | ನುಟ್ಟುವಲ್ಪಲದಡಿಗೈಯನು ||
 ತೊಟ್ಟುಭಸ್ಮವನಂಗೋಪಾಂಗದೊಳುಬಗೆ | ಯಿಟ್ಟುತಪಸುಗೈಯುತಿರಲು ||೩೮||
 ರನ್ನದರಮಣಿಯೆಂಬಂತಪರಂಜಿಯು | ಹೊನ್ನ ಕುಮಾರಿಯೆಂಬಂತೆ ||
 ತನ್ನತನುವತಾಮರೆದುತಪಂಗೈಯ್ವ | ಕನ್ನಕಣ್ಣಿಗೆಗೊತ್ತುತಿರಲು ||೩೯||

ಈಯೇಳುವರೆಯದೊಳೇಚಲ್ವಿಕೆಯನಾಂ | ತಾಯತಾಕ್ಷಿ ಗೆತಪಮೇಕೆ ||
 ಈಯಂದಮನುರೆಯರಿವೆನೆನುತಕೊಂತಿ | ಯಾಯೆಡೆಗಿರದೆಯ್ಯಂದು ||೯೦||
 ತರುಣಿನಗಕಿರುವರೆಯದೊಳೇಕೀ | ಪಿರಿದಪ್ಪತಪಮಿದನೆಗೆ ||
 ಒರೆವುದೆನುತಕೀರಿಕೇಳಿಕಣ್ಣಿರೆದಾ | ತುರದಿಕಂಡಳುಧರ್ಮಸುತನ ||೯೧||
 ಕಟ್ಟೊಲವಿಂತಪವನುಮಾಡುತಾಮಂಜು | ವೆಟ್ಟಮಗಳುಶಂಕರನ ||
 ದಿಟ್ಟಿದೆರೆದುನೋಡಿದಂತಾಸತಿಕ | ಣ್ಣಿಟ್ಟುನೋಡಿದಳಾನ್ಯಸನ ||೯೨||
 ಚರಿದುಕೈಯುಜಪದಮಾಲೆಕಣ್ಣಿಳೋ | ಕ್ವರಿಸಿದುದಾಂಂದವಾರಿ ||
 ಪರಿದುದುಕೈರವಾಕ್ಷಿಯಕಣ್ಣಿನವಾ | ನರನಾಥಚಂದ್ರನಮೇಲೆ ||೯೩||
 ಇಂತುನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಾಯಿಂದಮುಖಿತ | ನ್ನಂತರಂಗದಕಾರ್ಯವನು ||
 ಕೊಂತಿದೇವಿಯೊಳುಕಣ್ಣಿನೀರಮಿಡಿವುತ | ತಾಂತಕುವದೆಪೇಕ್ಷಳಿಂತು ||೯೪||
 ಎನ್ನಜನಕವಿಂಧ್ಯಕನಾತನಪತಿ | ಜೆನ್ನೆಸುರಕ್ಷಣೆಯವರ್ಗಿ ||
 ಕನ್ನೆವಪಂತಸುಂದರಿಯೆಂಬಸುತನಾನು | ಮುನ್ನಯುಧಿಪ್ತಿರನ್ನಪಗೆ ||೯೫||
 ಎನ್ನನುಕೊಡುನೆಂದಿರೆಜತುಗೇಹದೊ | ಕುನ್ನತರಳಿದುದಕೇಳಿ ||
 ಅನ್ನಿಗನೋರ್ವರಮುಗಗೆಮ್ಮಯ್ಯನು | ಮನ್ನಿಸಿಕೊಡುವೆನೆಂದೆಣಿಸೆ ||೯೬||
 ಆವಾರತೆಯನಾನರಿದುಬ್ಬಗದಿನೆ | ಮ್ಮಾಪೂರನುಪೂರಮಟ್ಟು ||
 ಆವಾವರಿಯದಂದದಿಬಂದುಭರದಿಂ | ದೀವನಮಧ್ಯವಹೊಕ್ಕು ||೯೭||
 ಮುಂದಣಭವಕಾದೊಡಾಧರ್ಮತನುಜನೊ | ಳೊಂದಿಸಾಖ್ಯವನುಹಡೆವೆನು ||
 ಎಂದೀತೆರದತಾಪಸೆರೂಪಧರಿಸಿದೆ | ನೆಂದುತಾ ನೆಯ್ದದತೆರನ ||೯೮||
 ಆನಾರಿನುಡಿಯೆನಿವೇದಿಸಿದಳುಕೊಂತಿ | ಮಾನಿನಿಬಿಡುಡುಖವನು ||
 ನೀನಿಜ್ಜೈಸುವಪತಿಯವನೆಂದುಮ | ಹಾನುಭಾವನತೋರುತವೆ ||೯೯||
 ತಾಮೆಯಿದ್ದವೃತ್ತಕವನವಳಕೂಡೆ | ಪ್ರೇಮದಿಮಾತಾಡಿಬಳಿಕ ||
 ಕೋಮಲೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಮುರುಮೆಂದಾ | ಭಾಮೆಯನವರೂರ್ಗಕಳುಹೆ ||೧೦೦||
 ಸುಗುಣರಲ್ಲಿವೋಗಿತ್ರಿಸೃಂಗಮೆಂಬೊಂದು | ನಗರಿಯಪೂರವನದೊಳಗೆ ||
 ಸೊಗಯಿಪಚಂದ್ರನಾಥನಬಸದಿಯಹೊಕ್ಕು | ಪೊಗುಮಿಗೆಯೊಲವನೊಳೆರಗಿ ||೧೦೧||
 ಅಲ್ಲಿದವೀರಾಚಾರ್ಯಮುನೀಶಗೆ | ಯುಲ್ಲಾಸದಿಂಪೊಡಮಟ್ಟು ||
 ಸೊಲ್ಲಿಸಲವರುಧರ್ಮವಕೇಳುತಿರ್ಪನ್ನೆ | ಗಲ್ಲಿಗಾಪಟ್ಟಣದರಮ ||೧೦೨||

ಭರತಪಟ್ಟಂಡವಾಳಿದ ಮುನ್ನಿನಚಕ್ರ | ಧರರಾಪನ್ನೀವರ್ಗುಗಳ ||
 ಉರುತರಮಪ್ಪೈಸಿರಿವೆಣ್ಣು ಕೆಂದಿನೆ | ವರತನುಜಿಯರೊಡವರಲು ||೧೦೩||
 ಅನುದಿನಮಂಬರದೊಳು ಭ್ರಮಿಸಿದುದೊಂದು | ತನುವಿನಾಸರು ಹಿಂಗಲೆಂದು ||
 ಮನಮೊಸೆದಿಳಿದಬಾರಹಭಾಸ್ವರರ ನಿಜ | ವನಿತೆಯರಿವರೆಂಬಂತೆ ||೧೦೪||
 ಪನ್ನೀರ್ವರುಕುವರಿಯರೊಡವರೆ ಬಂದು | ಸೆನ್ನುತಮಪ್ಪಭಕ್ತಿಯೊಳು ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿರಾದೇವರು ಗುರುವಿನಕಾಲ್ಗೆ | ತನ್ನ ಮಂಡೆಯನಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ ||೧೦೫||
 ಎಲೆಯವಧಿಪ್ಪಾಣಿ ಮುನಿಪತಿಯನ್ನೀ | ಒಲವಿನತನುಜಿಯರಿವರ ||
 ಬಲವಂತನಂತಕವುತ್ರಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು | ನೆಲೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ನೀಗ ||೧೦೬||
 ಆಲಲಿತಾಗಸನುಜರುವೆರಸಲಾ | ಕಲ್ಲುಲೆಯದೊಳುಸತ್ತರೆಂದು ||
 ಬಾಲೆಯರಿವರುಬೈಗದಿಂತವವನು | ತಾಳುವೆಂದೆನುತಿಹರೆ ||೧೦೭||
 ಎನೆಮುನಿಯೆಂದನೆಲೇಮನುಜೇಶಾ | ಘನಮಹಿಮರುಪಾಂಡವರು ||
 ವಿನುತಚರಮದೇಹಿಗಳವರಿಗೆಕೇ | ಡನುಕರಿಸುವುದಿನಿಸಿಲ್ಲ ||೧೦೮||
 ಎಂಬುದುಚಂಡವಾಹನನಾಮುನಿಪನ | ಕೆಂಬಜ್ಜಿಗಿಸಣೆಯಿಟ್ಟು ||
 ಅಂಬುಜಮುಖಿಯರಣುಗೆಯರುಸಹಿತಾ | ಡಂಬರದಿಂಪೋದನಿತ್ತು ||೧೦೯||
 ಆಮಾತುಗೇಳಿದಮಂಜನಾಬಳಿಯಿಂದ | ಭೀಮಾರ್ಜುನರಮಳುಗಳು ||
 ಆಮಾತ್ಯಕೊಂತಿಸಹಿತಮುನಿನಾಥನ | ಕೋಮಲಪದಪದ್ಮಕೆರಗಿ ||೧೧೦||
 ಪೊರಮುಟ್ಟಾಭೀಮಾಟವಯನುದಾಂಟಿ | ಸರತೊಂದುನಗರಮನೆಯ್ವಿ ||
 ಉರುವಜಿನಾಲಯವನುಹೊಕ್ಕುಜಿನಪತಿ | ಗಿರಗಿಯೊರಗಿರಾತ್ರಿಯೊಳು ||೧೧೧||
 ಅಲ್ಲಿಂದವೆಪೊರಮುಟ್ಟಾವಸುಧಾ | ವಲ್ಲಭರಂದೈತಂದು ||
 ಸ್ಥಲಿತಂಬಡೆದೊಂದಗ್ರಹಾರಕೆ | ಯುಲ್ಲಾಸದಿಂದೆಯ್ದಿದರು ||೧೧೨||
 ಆವೂರಮುಂದೆರಂಜಿಸುವಾರವೆಯೊಳು | ಭೂವರರವರುನಿಂದಿರಲು ||
 ತೀವಿಪ್ಪಕ್ಕೈವನೊಂದುಬಂಡಿಯೊಳೊಳೊವರ್ಧಾ | ದೇವನಮಗನಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೧೧೩||
 ಅವನೇರಿಬಂಡಿಯಹಿಂದೊಳೊವರ್ಗು | ತವೆಶೋಕಿಸುತೆಯ್ಯರಲು ||
 ಅವನೀಶರಿಂತಿದೇನೆಂದುಕೇಳಿದೊಡಾಗ | ಅವಳಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೧೪||
 ಹರಿವುರಮೆಂಬಪಟ್ಟದೊಳುಬಾಣನೆಂ | ಬರಸೆಷ್ಟಮದಯುತನಾಗಿ ||
 ಧರೆಯನಾಳುತಮಾಂಸಾಹಾರಲೋಲುಪ | ನಿರಲೊಂದಾನೊಂದುಪಗಲು||೧೧೫||

ಎಡೆಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆತನ್ನ ಕೈಯಾರೆತಂ | ದಡುಗೆಮಾಡುವಬಾಣಸಿಗನು ||
 ಅಡಗುದೊರಕದಿರಲರಸಿಬರುತ್ತೊಂ | ದೆಡೆಯೊಳಗೋರ್ವಮಾನವನು ||೧೧೬||
 ಮರಣವಡೆದುಬಿದ್ದಿ ರೆಕಂಡಾಮೈಯ | ಸರಿದುಮತ್ತಾಮಾಂಸವನು ||
 ತ್ವರಿತದಿತಂದಡುಗೆಯಮಾಡಿಯುಣಲಿಕ್ಕ | ಲಿರದಾಸ್ಯಪನದಸವಿದು ||೧೧೭||
 ಸವಿಯಾಯಿತ್ತಾಮಾಂಸವೇತರದೆಂಬುದ | ವಿವರಿಸೆಂದೆಸುತ್ತಾಗ್ಯಹದಿ ||
 ಅವನೀಸತಿಕ್ಕೇಳಿದೊಡತಿಭೇತಿಯಿಂ | ದವನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೧೧೮||
 ಅಡಗುದೊರಕದಿರೆ ಸರಮಾಂಸವತಂ | ದಡುಗೆಯಮಾಡಿದನೆಂದು ||
 ಕಡುಬೆದರುತಪೇಳಲಂಜಲುಬೇಡನೀ | ಸಡುವುದಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ||೧೧೯||
 ಈಸರಮಾಂಸಮನೆಂದುನುಡಿದುಮ | ತ್ತಾಸ್ಯಪನತ್ಯಾಸೆಯಿಂದ ||
 ಮಾನವರನುಕೊಂದುತರಿಸಿರಾಮಾಂಸವ | ತಾನುಂಡುತಣೆವುತಲಿಹನು ||೧೨೦||
 ಅರಸಿರದೆಸಗುವನಾಚಾರವಕೂಡು | ಪುರವಂಜನಮೆಲ್ಲನೆರೆದು ||
 ತ್ವರಿತದಿಂದವನಮಗಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ | ಪುರದಿಂತಗುಳಿದರವನ ||೧೨೧||
 ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಬಂದಾಬಾಣನತ್ಯಂತ | ದುಷ್ಟನುತನ್ನತನುವಿಗೆ ||
 ತುಷ್ಟಿಯಪ್ಪಂತೆರಾಕ್ಷ ಸವಿಧೈಯನುಮನ | ದಿಷ್ಟದಿನಭ್ರಾಸವಾಡಿ ||೧೨೨||
 ಆ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದರಾಕ್ಷ ಸರೂಪುವಡೆದುಮ | ತ್ತಾಮಾವವಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಯೊಳು ||
 ಹೇವನಿಲ್ಲದೆಮನುಜರಕೊಂದುತಿಂಬನು | ಭೂವಲಯವುಬೆಚ್ಚು ರಂತೆ ||೧೨೩||
 ಈ ರೀತಿಯುಂಕೊಂದುತಿನುತ್ಪೈದುತೀಯಗ್ರ | ಹಾರವಹೊಕ್ಕಿಲ್ಲಿರ್ಪ ||
 ಹಾರುವರೆಲ್ಲರಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲದೆಕೊಂದು | ಪೂರಿತುವನುತನ್ನೊಡಲ ||೧೨೪||
 ಘನವಾಗಿಕೊಲುವರಕ್ಕ ಸನಬ್ಬಳಿಗೆಪುರ | ಜನಮೆಲ್ಲನೆರ್ದೈಯ್ದು ||
 ವಿನತರಾಗಿಯೆದಿನಕೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರತಂದು | ನಿನಗೆಬಲಿಯನುಕೊಡುವೆವು ||೧೨೫||
 ಎಂದಾಬಾಣಾಸುರನದಕೊಡುಬಡು | ವಂದದಿನುಡಿವಾದ್ವಿಜರು ||
 ಒಂದೊಂದುದಿನಕ್ಕೋರ್ವಪಾರ್ವನನಿರದೆ | ಯ್ದುಂದುಬಲಿಯುಕೊಡುತಿಹರು||೧೨೬||
 ಈ ಬಂಡಿಯಹೋರಿಯಿದೊಳುತೀವಿ | ದೀರ್ಘಕ್ಷಯಸಹಿತಮೂರ ||
 ಈ ಭೂಸುರರನೆಲ್ಲರತಂದುಬಿಡನೀ | ಕ್ಷೋಭೆಕಾರರಕ್ಕನು ||೧೨೭||
 ಇಂದೆನ್ನ ಮಗನಮದುವೆಬಂದುದುಮ | ತ್ತಿಂದೇ ಈ ಬಾಣನಬಾಂ ||
 ಎಂದಾತನವೃತ್ತಾಂತವನುಸುರಲಿಂ | ತೆಂದಾಡಿದಳುಕೊಂತಿದೇವಿ ||೧೨೮||

ಕೇಳೆನ್ನ ನುಡಿಯಪಾವರ್ತಿಯೆನಗೈವರು | ಬಾಲರುಂಟವರೊಳಗೋರ್ವ ||
 ಹಾಳೊಡಲಿನಭೀಮಸಂಜೀವನಸಿಗೆ | ಕೂಳನಾದೊರಕಿಸಲಾರೆ ||೧೨೯||
 ಅದರಿಂದಾರಾಕ್ಷ ಸಗೀತನುಜನ | ನದಿರದೆಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ||
 ಇದಕೆಸಂಶಯದೊಡೆಂದುಮಾತಾಡಿಮು | ತ್ವಧಟನನಾವಾಯುಸುತನ ||೧೩೦||
 ಕರೆದುಮುನ್ನ ಸಿತ್ತೋರಿಯಾಬಂಡಿಯನ್ನವ | ನಿರುತದಿಂಫೋಜನಗೆಯ್ದು ||
 ಕರುಳತೆಗೆದುಬಾಣನಕೊಂದುಬಾರೆಂದು | ವರಸುತನನುಹರಸುತವೆ ||೧೩೧||
 ಆತುಂಬದಬಂಜೆಯನೇರಿಸಿಬಳಿ | ಕಾತರುಣಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ||
 ಭೂತಳಕಿಳುಹಿಸಿಲಿಸಿಮುಂದಕವಾಯು | ಬಾತನವೋಗಿನಲಾಗ ||೧೩೨||
 ಬಂಡಿಯೊಳಗೆತೀವಿದಕಚ್ಚಾಯದ | ಪಿಂಡವಬಲಗೈವಡಿಡು ||
 ಕೊಂಡಡಗೈಯಿಂದವನಸೇಡಿಮತಾ | ಗಂಡರದೇವನೆಯ್ದಿದನು ||೧೩೩||
 ಮುಸುಡಮುರುಂಕಿಸಿ ಮುದ್ದೆಗೊಳ್ಳೆಂದಾ | ಹಸಿದುಕೋಪದೊಳುನಿಂದಿದ ||
 ಅಸುರನಿದಿರುನಡೆದಣಕವಾಡುವನಾ | ಅಸಮವಿಕ್ರಮಿಯನಿಬನು ||೧೩೪||
 ಅದನುಕಂಡಾರಾಕ್ಷ ಸನಿವಗೀಯಾಟ | ವದುಭುತವೆಂದಾಯೆಡೆಗೆ ||
 ಇದಿರಾಗಿಬಂದುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಾ | ಅಧಟನಮೇಲ್ವಾಯ್ದನಾಗ ||೧೩೫||
 ಸೊಕ್ಕಾ ನೆಗೆಂಡುಸಿಗದ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದಂತೆ | ರಕ್ತಸನ್ಮಾಣೈಸುತ ||
 ಎಕ್ಕಟಗಲಿಯಲರಣುಗನಮೇಲೆತ | ನ್ನುಕ್ಕವ ವಕ್ರಮದಿಂದ ||೧೩೬||
 ಸಿಡಿಲಂತೆ ಸಿಡಿಸಿಡಿದೆರಗುವವನಕಂಡು | ಕಡುಮುಳಿದಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ಬಡಪಾರುವಾಕನೆಲ್ಲರ ಕೊಂದುತಿಂದಾ | ವೊಡಲಸೀಳದೆಬಿಡೆನೆಂದು ||೧೩೭||
 ಬಿಡುಮಡಿದಾಬಾಣನನಾಭೀಮನಿ | ಮೃಡಿಜವನಂದನಿಮುನಿದು ||
 ಎಡಗಾಲಿಂದಹಂಜಿಯುಹೊಸವಂದದಿ | ಕಡಹಿಹೊಸದುಕೊಂದನಾಗ ||೧೩೮||
 ಅದನುಕಂಡಾಪಳ್ಳಿಯಪಾವರ್ತರೆಲ್ಲರು | ಮುದದಿಂದಮಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿ ||
 ಅಧಟರದೇವಕೇಳಿಂದಿನದಿನಿ | ನ್ನುಡರದೊಳಾ ವುಪುಟ್ಟಿದನು ||೧೩೯||
 ಎಂದಾಭೀಮಸೇನಗೆಹರುಷದಿಯಭಿ | ವಂದಿಸಿಯುಳಿದಪಾಂಡವರ್ಗೆ ||
 ಸಂದಭಕ್ತಿಯೊಳೆರದೆರಗಿಕೊಂತಿಗೆಬಲ | ವಂದುನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ||೧೪೦||
 ಇಂದೆಮ್ಮೂರಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಬೇ | ಕೆಂದತಿವಿಸಯದಿಂಕರೆದು ||
 ಮಂದೇತರವಿಕ್ರಮಿಗಳಸೊಡಗೊಂಡು | ಬಂದುಪಡರಿಸಿದರವರು ||೧೪೧||

ಒಂದೊಂದುದಿನಕ್ಕೋರ್ವರೋರ್ವರಮನೆಗೈ | ತಂದುಮಜ್ಜನಭೋಜನವನು ||
 ಅಂದವಡೆದುಮಾಡಿಕೆಲದಿನಮರ್ದ | ಲ್ಲಿಂದಮುಂದಕೆತೆರಳಿದರು ||೧೪೩||
 ಕಾಳಮ್ಮಗಾಳವಾಚಾಳಾಭೀಳಶಂ | ಡಾಲಮ್ಮಗಾಳಸಾರ್ದೂಲ ||
 ವ್ಯಾಳಾದಿಮ್ಮಗದಿಕ್ಕೆಯಾದಾರಣ್ಯವ | ನಾಲಲಿತಾಂಗರೆಯ್ದಿದರು ||೧೪೩||
 ಅನಿತರೊಳಾಪಗಲಳಿಯಲಾಬಿಂಜದೊ | ಕನಿಲಮಾರ್ಗವಚುಂಬಿಸುವ ||
 ಘನತರಮವೊಂದುವಟವಿಟಪಿಯಕಂಡು | ಎನುತರದನುಸಾರಿದರು ||೧೪೪||
 ಅಲ್ಲಿಯುಧಿಪ್ಪಿರಮೊದಲಾದಸೋದರ | ರೆಲ್ಲನಿದ್ದೆಯೊಳೊರಗಿರಲು ||
 ಬಲ್ಲದನಾಭೀಮನವರಿಗೆಕಾಪಾಗಿ | ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ||೧೪೫||
 ಮಾರುತನಾತನ್ನಮಗಗಾರುಧಿರೋ | ದ್ವಾರಿವೆಸವಗದೆಯವಗೆ ||
 ಸೇರುವುದೆಂದಲ್ಲಿಗವನನುಕರವಂತೆ | ಸಾರ್ಥ್ಯವೆರಸಿತ್ತೀಡಿದುದು ||೧೪೬||
 ಎಲ್ಲಿಯದೀಯಾಮೋದಾನಿಲನೆಂದು | ಬಲ್ಲಿದನದರಬೆಂಬಳಿಯ ||
 ಮೆಲ್ಲನೆಬರಲೊಂದುಬಲುಹೊದರನತಳ | ದಲ್ಲಿದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಸಹಿತ ||೧೪೭||
 ಭೇಕರತರಮಪ್ಪಗದೆಯಿರಲಾಮುಂದೆ | ಎಕಚಿತ್ತೊಳೊಳುಕ್ಕುಳ್ಳಿದು ||
 ಎಕಾಂಗವೀರವಿದ್ಯಾಸಾಧಕನಿರ | ಲಾಕಲಿಮರುತನಂದನನು ||೧೪೮||
 ಕರಮನದಕನೀಡಲಾಗವೆಭೋಂಕನೆ | ಬರಲುದ್ದಾಮಸುಕೃತನು ||
 ಧರಿಸಿಯದನುಸೋದರರೊರಗಿದವಟ | ತರುವಿನಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರಿದನು ||೧೪೯||
 ಅನಿತರೊಳಾಯೆಡೆಗಾವನದೇವತೆ | ಯನುರಾಗದಿಂಬಪ್ಪತೆರನ ||
 ಅನುಕರಿಸುತ್ತೋರ್ವಕಧಿಕಲಾಪವ್ಯದ | ವನಿತಾಮಣಿಸಡತಂದು ||೧೫೦||
 ಚಿನ್ನದಬೊಂಬೆಯಂದದಿಚಿಕ್ಕಹರೆಯದ | ಚಿನ್ನಮೆಲ್ಲನಿಡೆತಂದು ||
 ಉನ್ನತಮಪ್ಪವಿಲಾಸದಿನಾಸಂ | ಪನ್ನಸಾಹಸಿಯೆಡೆಗೆಯ್ದ ||೧೫೧||
 ತೊಡಿಸೋಂಕಿಕ್ಕುಳ್ಳಿರಲಾಮರುತಾತ್ಮಜ | ಮಡದಿನೀನೇನುಕಾರಣದಿ ||
 ನಡೆತಂದುಕ್ಕುಳ್ಳಿದೆನೀನಾರನಂದನೆ | ನುಡಿನಿನ್ನಯವೃತ್ತಕವ ||೧೫೨||
 ಎನಲೆಂದಳೇವನನಿಧಿಯಮಧ್ಯದೊಳರ್ಪ | ಜನನುತವಾಧ್ಯನಗರಿಯ ||
 ಮನುಜೇಶಸಿಹ್ಯಾಘೋಷಣನೆಂಬಖಚರನ | ವನಿತೆಸುದರ್ಶನೆಯವರ ||೧೫೩||
 ತನುಜೆಸುಕೇಶಿಯೆಂಬಳುನಾನುಮತ್ತಿನ್ನ | ಜನಕನೀರ್ವರುಚಾರಣರ ||
 ವನಜೋಪಮಾಂಘ್ರಗೆವಂದನೆಗೆಯ್ದುದು | ತನುನಯದಿಂವಿಂತುನುಡಿದ ||೧೫೪||

ಎನ್ನ ತನೂಜೆಸುಕೇಶಿಗೆ ವರನಾರು | ಸನ್ನ ತರಿದನೆನಗಿರದೆ ||
 ಮನ್ನ ಸಿರಿವಸಿಯೆನಲಾವಿಭುಗೊಂದ | ರುನ್ನ ತಜೋಧಸಂಯುತರು ||೧೫೫||
 ಅರಸಕೇಳಿಚ್ಛಾ ಪುರನಿಹಿಡೊಳಿ | ದುರಕಾಂತಾರಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಪಿರಿದುಮಗುರ್ದಿಪಾಲದಮರದಿರೊಳು | ಸರಿಯಮದಂಡಕ್ಕನಿಪ ||೧೫೬||
 ರುಧಿರೋದ್ಗರಿಯೆಂಬೊಂದುಗದೆಯನುಸ | ದ್ವಿಧಿಯಿಂದಸಾಧಿಸಿದವಗೆ ||
 ವಿಧುಮಂಡಲಮುಖಿನಿನ್ನ ಮಗಳು ನಿಜ | ವಧುವಪ್ಪಳೆಂದುಸುರಿದರು ||೧೫೭||
 ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಾಯತಿರಾಯಗೆ | ಬಂದಿಸಿಸಮ್ಮಜನಕನು ||
 ಮಂದೇತರನಾಖ್ಯಾದಿದಿರಲೊಂದಾ | ನೊಂದುದಿನದೊಳೇನೆಲದ ||೧೫೮||
 ವನಧಿಮಧ್ಯದಲಂಕಾದ್ವೀಪದಧಿಪತಿ | ಘನಗತಿಖಚರನುತನ್ನ ||
 ತನುಜಹಿಡಿಂಬಗೆನ್ನ ನುಬೇಡಿನೇಹದಿ | ಯನುಚರರನುಕಳುಹಿದನು ||೧೫೯||
 ಅವರುಬಂದೆಮ್ಮಯ್ಯಗೆ ಕರಗಳಮುಗಿ | ದವಿರಳಮಪ್ಪನ್ನೇಹದೊಳು ||
 ವಿವರಿಸಿನ್ನ ಬೇಡಿದೊಡುಸುರಿದನು | ಸುವಿವೇಕದೊಳಂತೆಂದು ||೧೬೦||
 ಆದೂತರಕೂಡೆಯಾಮುನಿಪತಿಪೇಳಿ | ದಾದೇಶಮನೆನ್ನ ಜನಕ ||
 ಸಾಧರದಿಂಪೇಳಲವರಾಖಗಗಿನಿ | ವೇದಿಸಿದರುಸನ್ನ ತೆರನ ||೧೬೧||
 ಅಜನರಿದಾಹಿಡಿಂಬನುದಿವ್ಯವುಪ್ಪೀ | ಗದೆಯನರ್ಚಿಸಿಯಾಯೆಡೆಯೊಳು ||
 ಪದೆದುಸಾಧಿಸುತಿರ್ಧನದುಕಾರಣದಿಂ | ದಿದುಹಿಡಿಂಬವನಮಾಯ್ತು ||೧೬೨||
 ನಾನಾದೇಶಪುರುಷನಿಚ್ಛೆಯಿಂಬಂ | ದಾನಂದದಿಂದೀಹಿಡಿಂಬ ||
 ಕಾನನದೊಳಗಿರಲೆನಗೀಹಿಡಿಂಬೆಯೆಂ | ಬಾನಾವಸಂಭವಿಸಿದುದು ||೧೬೩||
 ದುರುಳನದೆಸೆಯಿಂದೀಪೊತ್ತಿನಿಚ್ಛಾ | ಪುರವಾನಾಡುಪಾಳಾಯ್ತು ||
 ಗರುವಕೇಳೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿನನ್ನದರ್ಶನ | ದೊರಕಿದುದೆಂಬಾಗಲತ್ತ ||೧೬೪||
 ದಿಟ್ಟಹಿಡಿಂಬಸನ್ಮಂತ್ರಸಮಾಪ್ತನಾ | ಡಿಟ್ಟಿದೆರೆದುದಿವ್ಯಗದೆಯ ||
 ದಿಟ್ಟಿಸಿಕಾಣದೆನಾನನುದಿನಮನ | ಮುಟ್ಟಿಸಾಧ್ಯವಮಾಡಿದುದನು ||೧೬೫||
 ಅವಿಚಾರದಿನೊಯ್ದ ನವನುರಾಕ್ಷಸನೋ | ದಿವಿಜನೋವಿದ್ಯಾಧರನೋ ||
 ಅವನತಲೆಯಸೆಂಡಾಡುವೆನೆಂದತಿ | ತವಕದಿನಲ್ಲಿಂದೆಳ್ಳು ||೧೬೬||
 ಅವಿಪಿನಾಂತರದೊಳಗರಸುತಬಂ | ದಾವಿಟಪಿಯಮೂಲದೊಳು ||
 ಅವನಿತಾಮಣಿಯೊಡನಿರೆಕ್ಕಳ್ಳಿ | ದಾರ್ವಾಯುವುತ್ರನಕಂಡು ||೧೬೭||

ಚಂಡಕೋಪದಿನೆಲವೋಯೆನ್ನ ಗದೆಯನು | ಕೊಂಡೊಯ್ದವನೇನೀನು ||
 ಹಿಂಡುವೆನಸುವೆನ್ನಂಗದಿಂಡೆಂದು | ದ್ವಂಡನೊಂದುದಂಡವಿದಿದು ||೧೬೮||
 ಕೊಡುಕೊಡುಪುಲಮಾಸಿಸಯೆನ್ನ ಗದೆಯನೆಂ | ದೊಡನೆತ್ತಿ ಪೊಯ್ದರಕ್ಕನನ ||
 ಕಡುದೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪ ಗದೆಯನೆಡಗೈಯೊಳು | ಪಿಡಿದಾಫಲ್ಗುನಾಗ್ರಜನು ||೧೬೯||
 ಆರಕ್ಕ ಸನುಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ವಮಾಡಲು | ಮಾರುತಿಯವನಕಾಲ್ವಿಡಿದು ||
 ತಾರಗಿಯದುರಿಫೂರ್ಣಿ ಸಲೆಣ್ಣೆ ಸೆಯಾ | ಧಾರಣಿಗಪ್ಪಳಿಸಿದನು ||೧೭೦||
 ತ್ರಿಭುವಸ್ಯ ಕವೀರನತಿಕೋಪದಿಂದಾ | ಸುಭಟನನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಿದ ||
 ರಥನಕ್ಕಾ ಮರದಡಿಯೊಳಗೊರಗಿದ | ಏಭುಗಳೆಲ್ಲರುಕಣ್ಣೆರೆದು ||೧೭೧||
 ಏನಿದಚ್ಚ ಬಿಯೆಂದುಕೇಳ್ವಣ್ಣ ನೊಳುಭೀಮ | ಸೇನನುತದ್ವೈತ್ತ ಕವನು ||
 ತಾನೊರೆಯಲು ಕೇಳಿಯನುಜನಸಾಹಸ | ಕಾನಂದಪೆತ್ತಿರುತಿರಲು ||೧೭೨||
 ಅನಿತರೊಳಿನನುದಯಿಸಲಲ್ಲಿಂಧರ್ಮ | ತನುಜನನುಜರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಅನುರೂಪದಿಮುಂದಕೇಳ್ವ ವೇಳೆಯೊಳಾ | ವನಿತೆಕರಾಬ್ಬ ವಮುಗಿದು ||೧೭೩||
 ಮನುನಿಭಚರಿತರಿರಾವಿನ್ನ ಪವಿಲ್ಲಿ | ಗನತಿದೂರದೊಳವನಿಂದ |
 ಜನನುತಮಿಚ್ಛಾ ಪುರವಾಳಾಗಿವು | ದನುನಯದಿಂದಲ್ಲಿಗೆಯ್ವಿ ||೧೭೪||
 ಮುಂದಕೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯದೆಂದಾಗ್ರಹ | ದಿಂದಾಪಾಂಡುನಂದನರ ||
 ಬಂದುಗೆದುಟೆಯಬಾಲಕಿನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು | ಬಂದಾವೊಳಲನೈದಿದಳು ||೧೭೫||
 ಅನಿತರೊಳಾಹಿಡಿದೆಯೆನುಜನಕನುತನ್ನ | ತನುಜಿತಜೆದುಬಾರದುದಕೆ ||
 ಮನದಮರುಕದಿಂದಘನಪಥವಿಡಿದಲ್ಲಿ | ಗನುನಯದಿಂದೆಯ್ವಿದನು ||೧೭೬||
 ಬಂದಾಕಾರಣವುರುಷರಕಂಡ | ಲ್ಲಿಂದಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ತಂದುತನ್ನಾ ನಗರಿಗೆಕಡುಸಮಾಸ | ದಿಂದಾತನ್ನ ನಂದನೆಯ ||೧೭೭||
 ಅಕೆಯನಂಗವಂಭವನಸೆಲ್ಲಲಿತಪ | ತಾಕೆಯನತಿವಿಭವದೊಳು ||
 ಲೋಕೈಕವೀರಭೀಮಗೆಮುಂದುವೆಯನಾ | ಭೂಕಾಂತನುಮಾಡಿದನು ||೧೭೮||
 ಈತೆರದಿಂದಮದುಮೆಯನುಲಿತನು | ಬಾತನುತಳೆದೊಂದುಬವಸ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡವೆರದಿರೆಗರ್ಭತಲೆದೋರಿ | ಯಾತನ್ನಿಹಡೆವಳುಮಗನ ||೧೭೯||
 ಅಮಗುವಿಗೆಧರ್ಮಸತನುಘಟೋದ್ಗು | ನಾಮವಿಟ್ಟುಕೆಲದಿವಸ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದರ್ಲಿಂಪೋಗಲೆಂದೆಂ | ಬಾಮಾತನಾಸಿಹ್ಮ ಘೋಷ ||೧೮೦||

ಕೇಳಿಚಿಂತಿಸುತಿರಲವನಸಂತ್ಪ್ರಸಿತ | ದ್ವಾಲೆಹಿಡಿದೆಯನಿವಿಸಿ ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾವುರವನುಪೊರಮುಟ್ಟುವಿ | ಶಾಲನಿಕ್ರಮರೆಯ್ವಿದರು ||೧೮೧||
 ಸುಲಲಿತಮುಪ್ಪಂಗದೇಶವಹೊಕ್ಕಾ | ಕಲಿಕರ್ಣನಕೀರ್ತಿಯನು ||
 ಸಲೆಪೊಗಚ್ಚಕ್ಕರಿಗರಮಾತುಗೇಳುತ | ಬಲವಂತರೊಂದುದಾರಿಯೊಳು ||೧೮೨||
 ಓರ್ವಧರಾಮರನನುಕಂಡುಮತ್ತಾ | ದೋರ್ವಲಶಾಲಿಗಳವನ ||
 ಪಾರ್ವನೀನೆಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗಿಬಂದೆಯಾ | ಪೂರ್ವಿಯೊಳಗೆವಾರ್ತೆಯೇನು ||೧೮೩||
 ಎಸಲಾಧರ್ಮನಂದನಗಾಪಾರ್ವನು | ವಿನಯದೊಳಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ಜನನುತಮುಪ್ಪಪಾಂಚಾಲದೇಶಕೆಮುಖ್ಯ | ಮೆನಿಪಮುಹೇಂದ್ರನಗರಿಯ ||೧೮೪||
 ದ್ರೌಪದಮಹೀವಲ್ಲಭನಾತನಮತೆ | ಉಪಮಾತೀತನಿಲಾಸೆ ||
 ಅಪರಿಮಿತಕಲಾನ್ವಿತದ್ರೌಪದಿಯೆಂಬ | ಚಪಲಲೋಚನೆಯೊಪ್ಪಿದಳು ||೧೮೫||
 ತೊಳಗುವತೋಕೆಯೆಳೆಯತಳಿರುಗಳೋ | ಪೊಳೆವಪವಳವಾವುಗೆಗಳೋ ||
 ಎಳೆನೇಸರುಗುಡಕಿಂದಾವರೆಗಳೋ | ಲಲನಾಮಣಿಯಂಘ್ರಗಳೋ ||೧೮೬||
 ಎಳೆದಳೆಗಳತುದಿಯೊಳುಮಂಜುವನಿಗಳು | ತಳತಳಿಸುವಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಿಯೆನೆವಕೇಸರಿಯೊಳು | ಪೊಳೆದುವುಬೆಳ್ಳುಗುರುಗಳು ||೧೮೭||
 ಮಮತೆಮನದೊಳ್ಳಿಲ್ಲದಯತಿಗಳಮೈಯ | ಸಮರಪಿಡಿನರತಿಪತಿಯ ||
 ಸಮದಳದಮುಳ್ಗಲ್ಲುಗಳಮಂದರತೆಯ | ಸಮನಾದವೂರುಮಾನಿನಿಯ ||೧೮೮||
 ಮನಸಿಜನೀರವಮಾಡುಪೆಟ್ಟುಗಳೋ | ಮಿನುಗುವಮಳಗುವೈಗಳೋ ||
 ನನಗಣೆಯನಹುದೇರಚಕ್ರಗಳೋ | ವನಿತೆಯಗುರುನಿತಂಬಗಳೋ ||೧೮೯||
 ಸುದತೀಜನಪತೋರಿದಯತಿಪತಿಗಳ | ಮದವೆಂಬಗಜಮಸ್ತಕಗಳ ||
 ಮಿದುಳಕೆದರವಸಿಂಗದನಟ್ಟನಡುವಿನ | ಪದಸಗೆಲ್ಲದುನಡುವನಳ ||೧೯೦||
 ಸರಸಲಾಪಣ್ಯವಾರಾಶಿಯಾಪರ್ತವೋ | ಸ್ಮರಕೇಳಿಯಂಬುಚಾಕರವೋ ||
 ಪರಮೋಪಮಂತಾಕ್ರಮಗಳಿಂದುವೋ | ತರುಣಿಯನಾಭಿವಲಯವೋ ||೧೯೧||
 ಎಳೆಯವಿಟರಮನಮೆಂಬಹಸೆಮಿತಿಯ | ತಳರಲೀಯದೆಹರಿತನಯ ||
 ತಳುವದೆಬೆಯಲೊಪ್ಪಿದಮೂರೇಬೆಯ | ನಿಳಿಕೆಯ್ವ ವಳಿನಿತಂಬಿನಿಯ ||೧೯೨||
 ಆಸುಳಿನಾಭಿಯಕೊಡದೊಳರ್ಧಮೃತಮ | ನೋಸರಿಸದೆರತಿಕಡೆವ ||
 ಭಾಸಿಪನೀಲದಕಡೆಗೋಲಿನಂದವ | ಬಾಸೆತಾಳಿತುಬಾಲವಧುವ ||೧೯೩||

ಕುಸುಮಾಯುಧಚಕ್ರಿಯೆಸೆವಮಳ್ಳುಡಿಯೋ | ಶತಿಯಸಮ್ಮುಖದತಾವರೆಯೋ ||
 ಅಸಮಾಪ್ತಸರಸಿಯಾಡಿಪಹೊನ್ನಬೊಗರಿಯೋ | ಪೊಸಜವ್ವನೆಯನೆಲೆವೊಲೆಯೋ||
 ನನೆವಿಲ್ಲನೀರನಕ್ಕೈಯಪಾಶಂಗಳೋ | ಕನಕಾಂಬುಜದನಾಳಗಳೋ ||
 ಮಿನುಗುವವೋಹವಲ್ಲಿಯಬಿಳಲುಗಳೋ | ವನಿತೆಯಲಿಶಬಾಹುಗಳೋ ||೧೯೫||
 ಸಿರಿಮೊಗಮೆಂಬರನ್ನದಕನ್ನಡಿಯನು | ಧರಿಸಿದಹೊನ್ನಹಿಡಿಯನು ||
 ಸರಿಮಾಡಿದಸುದತಿಯನುಣ್ಣೊರಲನು | ಪ್ರೊರೆವೆನ್ನೇನೆಂದದನು ||೧೯೬||
 ಕಿಲುಬುಹಡೆದುಮಾಸದನವಮುಕುರವ | ಕಲೆಯುಡುಗದಪೂರ್ಣವಿಧುವ ||
 ಸಲೆಕೆಸರೊಳಗೊಗೆಯದಕನಕಾಬ್ಬವ | ಗೆಲಿದುದುಮುಖಮುಗ್ಧವಧುವ ||೧೯೭||
 ಸ್ಮರನೀರಸಿಡಿದಕೆಂಪಿನಗುಂಬದಡಿಯೋ | ಅರುಣಮಣಿಯೋಕೆಂಬರೆಯೋ ||
 ತರುಣಪಲ್ಲವವೊಂಬವೊಂಬಂದುಗೆಯೋ | ತರುಣಿಮಣಿಯೆಂದುಟಿಯೋ ||೧೯೮||
 ಸಲೆವಿರಕ್ತರಘೈರ್ಯಮೆಂಬಬಲೊರಡಿಯ | ಬಲಿದುಛಿದ್ರಪವಜ್ರಮಣಿಯ ||
 ಗೆಲಿದೆಸೆದುವುಸುಲಿಪಲ್ಲಳಪಜ್ಜೆಯು | ಲಲಿತಲತಾಕೋಮಲೆಯು ||೧೯೯||
 ರತಿಪತಿಪಿಡಿದಪೇಟಲಹೊಂಗೊಳವೆಯೋ | ಅತಿರಂಜಿಸುವೆಳ್ಳನನೆಯೋ ||
 ಹಿತವಳಿಗಾದರೆಮುಗುಳಸಂಪಗೆಯೋ | ಸತಿಯನಾಸಿಕದಡಲ್ವಿಕೆಯೋ ||೨೦೦||
 ಬಿಳಿಯತಾಮರೆಯೆಸಳ್ಳಳನಡುವಳಿಯೊಳು | ತೊಳತೊಳಪಳಿಕಳಭಗಳು ||
 ಎಳಸಿಕುಳ್ಳಿದ್ವಮಾಳ್ವೆಯೊಳುಲೋಚನಗಳು | ಪೊಳೆದವನಳವದನದೊಳು ||೨೦೧||
 ಹರಿಯಕುಮಾರನಬಡಿಕೋಲ್ಗಿರವೋ | ಅರಲಂಬನಸಿತೇಕ್ಷುಧನುವೋ ||
 ಸ್ಮರನೆಡಗೈಯೆರಲೆಯಕೊಂಬಿನನುವೋ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯಕುಡುವುವೋ||೨೦೨||
 ಅಲರಂಬಿನಧಟೆಂದೆಲ್ಲಾ ಪೊಡವಿಯ | ಒಲಿದೆಚ್ಚುಜಯಸಿದಬಳಿಯ ||
 ಗೊಲೆಯನಿಳುಹಿಮಡಗಿದಸಿಂಗಾಡಿಯ | ಗೆಲಿದುವುಕಿವಿಕೋಮಲೆಯು ||೨೦೩||
 ಮಡದಿಮಣಿಯಮುಕುರೋಪಮವದನೆಯ | ಕಡುರಂಜಿಸತೆಳುವಣೆಯ ||
 ಪಡಿಯೆನಬಹುದೆಯೆಸುತಸುರಸಮುದಾಯ | ಕಡಿದುಕೊರೆವರಾಹರೆಯು ||೨೦೪||
 ತೊಳಗುವತೆಳ್ಳಣೆಯೆಂಬಿಂದುಲೇಖಿಯ | ಕೆಳಗೊಂಡಮರಿಗಳ್ಳಲೆಯು ||
 ಇಳಿಕೆಯ್ದರಂಜಿಸಿದುವುಕೋಮಲಾಂಗಿಯ | ಅಳಿಗುರುಳುಗಳನಿಕಾಯ ||೨೦೫||
 ಎನೆವಪರಂಜಿಯತಗಡಬಣ್ಣಿಗಿಯನು | ಮಿಸುಪಸಂಪಗೆಯುಧಾತುವನು ||
 ಪೊಸಪುಷ್ಕರಾಗರತ್ನದಕಡುರುಚಿಯನು | ಅಸಿಯಳಂಗೆವಹೋಲಿಸುವೆನು ||೨೦೬||

ಪರಪತಿಪಿಡಿದುಬಾಜಿಸಿಕನ್ನಿರಿಯೋ | ಸ್ಮರಧನುಷನಜೀವೋಡೆಯೋ ||
 ವರವನಸತಿಯದೀವದಕ್ಕೋಗಿಲೆಯೋ | ಗರುವೆಯವಳನ್ನುಡಿಯೋ || ೨೦೭ ||
 ಅರಲಂಬನಡವನೊಕ್ಕಾಸೆಯನಡೆಯನು | ಅರಸಂಜೆಯಗಮನವನು ||
 ಪರಿಪೂರ್ಣಜಃ ದ್ರಮಃ ಡಲದವದ್ಗತಿಯನು | ಪರಿವಾಳೈನವಳಯಾನವನು || ೨೦೮ ||
 ಪಡೆಯೆಜವ್ವನಮನವಳುಕಾವನಾಬಿಡಿ | ಮೃಡಮುರುಪುಗಳವೇಲೆ ||
 ತೊಡರನಿಕ್ಕಿದನದರಿಂದಾಕೆಗೆರೂವು | ಗೆಡೆಯಾಗಿಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುದು || ೨೦೯ ||
 ಅರಸೆಕೇಳವನಾಯುಧಶಾಲೆಯೊಳೊಂ | ದುರುತರಕಾಳದಂಡವನು ||
 ಪಿರಿದುಗೆಲುವದಿವ್ಯಧನುವುದುಮಿಸಿತದ | ನರನುಮುದದಿಪೂಜೆಗೆಯ್ದು || ೨೧೦ ||
 ಇರಲಲ್ಲಿಗವಪಿಪೋಧನುಮುನಿಪತಿಯೋರ್ವ | ಬರಲಾತೆಗೆಪೊಡಮಟ್ಟು ||
 ಕರವಮುಗಿದುಕೇಳ್ವನೆನ್ನೀತನುಜೆಗೆ | ವರನಾಪನಾಗುವನೆಂದು || ೨೧೧ ||
 ಎನಲಿಂಕೆಂದರೆಲೇನೃಪವರನಿನ್ನ | ಮನೆಯೊಳೊಗೆದಕಾಮುಕವ ||
 ಇನಿಸುವೇಗದೊಳೀರಿಸಿಗಗನದೊಳುತಿ | ರ್ರನೆಭರದಿಂಭ್ರಮಿಯಿಸುವ || ೨೧೨ ||
 ಜಂತ್ರದಜಲಚರವನುಭೂವರತಳ | ತಂತ್ರಮೆಲ್ಲವುಪೊಗವ್ವಂತೆ |
 ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂಜೆಜ್ಜಬುನಸೇನಾ | ಸಂತ್ರಾಸಕನಿಪತಿಯುಕನು || ೨೧೩ ||
 ಎಂದುನುಡಿಯಲೀಕಾರ್ಯಧನಂಜಯ | ನಿಂದಲ್ಲದೆಯಾಗದವಗೆ ||
 ನಂದನೆನಲ್ಲಳಾಗುವಳಿದುನಿಶ್ಚಯ | ಮೆಂದಾನ್ಯಪವನಿರಲು || ೨೧೪ ||
 ಲಾಕ್ಷಾಽಲಯದೊಳಗಾಪಾಂಡವರಾ | ಯುಕ್ತಯಮಾಡವಾರ್ತೆಯನು ||
 ಆಕ್ಷಿತಿಪತಿಕೇಳಿದುಃಖಿಸಿಯೋರ್ವಮು | ಮುಕ್ಕುಗೆರೆಗತಿತುನುಡಿದ || ೨೧೫ ||
 ದಿವ್ಯಾಪಭಿಪೋಧನಕೇಳುಪಜ್ಜನ | ಸೇವ್ಯಮಪ್ರಾಪಾಂಡವರು ||
 ಹವ್ಯವಾಹನನುನಡಲುಪತ್ತವಾರ್ತತಾ | ಸವ್ಯವಹಿತವಾದುದೀಗ || ೨೧೬ ||
 ನಿರುತಪೋಯಾವಾರತೆಯೆನಲಾಮುನಿ | ಯೊರೆದನಿಂತೆಂದುಪಾಂಡವರು ||
 ಚರವಾಂಗದವರಿಗೆಕೇಡಿಲ್ಲಾಸ್ವಯಂ | ವರಮಂಟಪಕೊಡಗುವರು || ೨೧೭ ||
 ಜನನಾಥರೆಲ್ಲರಿದಂದದಿನಾಫ | ಲ್ಗುನನಾಜಂತ್ರಮನಿಸುವ ||
 ಮನುಜೇಶನಿನ್ನಮಗಳುದ್ರಪದಿಬ | ಪನಿತೆಯಪ್ಪಳನುಬಿಪೋಗು || ೨೧೮ ||
 ಎನಲಾನ್ಯಪವರನಾಸ್ವಯಂವರವನು | ಮನಗೊಂಡುಮಾಡಿಸಿಬಳಿಕ ||
 ಮನುಜಾಧೀಶರನೆಲ್ಲರನಲ್ಲಿಗೆ | ವಿನಯವೊದವೆಕರೆಸಿದನು || ೨೧೯ ||

ಎಂದಾವಾರ್ತೆಯನೂರಿದಾಪಾರ್ವನ | ಸಂದಾನ್ಯಪರುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||
 ಅಂದವಡೆದಪಾಂಚಾಲನವುರಕಾ | ಸಂದವಿನಡೆತಂದರಾಗ || ೨೨೦ ||
 ಅನಿತರೊಳಾಪಗಲಿಯಿಲ್ಲಾ ಮರು | ದಿನದುದಯದೊಳುಮುನ್ನರೆದ ||
 ಜನಪತಿಗಳನು ಸ್ವಯಂಪರಕಾದ್ರಾಪ | ದನಸಚಿವರುಬರಿಸಿದರು || ೨೨೧ ||
 ನಾನಾರಶ್ಚ ದಚೌಪಳಿಗೆಯೊಳಾ | ಭೂನಾಥರನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಮಾನಸಿಯನು ಸಿಂಗಂಸಿಯೆಂದುದ್ರಪದಮ | ಹೀನಾಥನುಸಿರಬಸಲು || ೨೨೨ ||
 ಆತನಸತಿದೃಢವಥೆತನ್ನಾತನು | ಬಾತೆಗೆಣ್ಣೆಯನೊತ್ತಿಸಿದಳು ||
 ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದಂಗಳವನಪುಷ್ಪಬಾಣಕ್ಕೆ | ಹಿತುಬಾಸಬಿಮುಕ್ತವಂತೆ || ೨೨೩ ||
 ಸುರಲತಿಕೆಗೆನವದಿಸ್ತೊದಕವನು | ಸುರನಾರಿಯರೆವಂತೆ ||
 ಪಗುಪಮೊದವೆನುಜ್ಜ ನಂಬೊಗಿಸಿದರಾ | ಅರಮಂಗಳಾಂಕಕವಿಯರು || ೨೨೪ ||
 ಪುಳಿನತಳವಬಳಸಿದನೀರತೆರೆಯಂತೆ | ಅಲನೆಯಗುರುನಿಂತಬದೊಳು ||
 ಕೆಳದಿಯರುಗಳುಸಿದಮಗುಲದನಿರಿ | ತೊಳತೊಳತೊಳಗಿದು ವವಳ್ || ೨೨೫ ||
 ತೊಳವಚಂದ್ರನತುಡುಕಿದರಾಪುನಿಸಂತೆ | ಯಲಘುಕಬರಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ನಳಿನವನಳಿಸೇರಿದಂತೆಕಣ್ಣೆ ಸದುದು | ತಿಲಕವವಳವದನದೊಳು || ೨೨೬ ||
 ತಿಳುಕುಮವವಸೇರ್ಪನೀರ್ಪನಿಯೆನಕ | ಣ್ಣೊಳಿಸಿತುನಾಸಾಭರಣ ||
 ಅಲನಸನ್ನೋಲೆಕಲ್ಲೋಲೆಯಾಗಲಿಯೆಂದು | ಕುಲರದೋಲೆಯನಿಟ್ಟರವಳ್ || ೨೨೭ ||
 ಮನಸಿಬದೇವಾಭಿಷೇಕಕೆಕಲಶಾ | ಚರನೆಯನುಮಾಡುವಂದದೊಳು ||
 ಘನಕುಚದೊಳನವಮೌಕ್ತಿಕಮಾಲೆಯ | ನನುಗೊಳಿಸಿದರಾಸತಿಗೆ || ೨೨೮ ||
 ಮನಸಿಜರಾಜನಮಂತ್ರದೇವತೆಯೋ | ನನೆಗಣೆಯನಪಟ್ಟವಧುವೋ ||
 ವನಜೋದರನಣುಗನಜಯಸತಿಯೋ | ಯೆನೆಸತಿಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದಳು || ೨೨೯ ||
 ಇಂತುಕೈಗೆಯ್ದೊಡನಾಡಿದಪಖಿಯರ | ಸಂತತಿಸನ್ನೊಡನೆಯ್ದಿ ||
 ಕಾಂತಿಯಂದಣವೇರಿಯಾಸ್ವಯಂವರಕತಿ | ಸಂತಸದಿಂದೆಯ್ದಿದಳು || ೨೩೦ ||
 ಅಡಪಡಸಕುಂಚಕರಗಕನ್ನಡಿ ಕೌ | ಳುಡೆಪಾವುಗೆಗದ್ದುಗೆಯು ||
 ಮಡದಿಯರೆಡಬಲವನು ಸುತ್ತಿಬರಲಾ | ಕಡುನೀರೆನಡೆತಂದಳಾಗ || ೨೩೧ ||
 ಬಟ್ಟದುಪುಂಜಿನಜೆಲ್ವಭಾಮಿನಿಯರು | ನಿಟ್ಟಸಗ್ಗಣ್ಣನೀರೆಯರು ||
 ಇಟ್ಟಡೆಮೊಲೆಯೇರುಂಜವ್ವನೆಯರು | ಕಟ್ಟೊಲವಿಂದೆಯ್ದಿದರು || ೨೩೨ ||

ಮಡಿಯುಟ್ಟು ವೈಗೆಮಲಯಜಾತಮನಿಟ್ಟು | ಮುಡಿಯೊಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಟ್ಟು ||
 ವಿಡುಮುತ್ತಿನತೋರಮಣಿಯತೊಡವನಿಟ್ಟು | ನಡೆದರಾಳಿಯರಳವಟ್ಟು ||೨೩೩||
 ಸ್ಮರವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಿವಾಣಿಕವತೊಟ್ಟು | ಸರಸಕುಂಕುಮವನಣ್ಣಿಟ್ಟು ||
 ಅರುಣಾಂಬದವುಟ್ಟುಡಿಗಲತಿಗೆಯಿಟ್ಟು | ಬರುತಿರ್ದರವರಡಿಯಿಟ್ಟು ||೨೩೪||
 ತೊಟ್ಟುನೀಲದಕಾಳುಟ್ಟಿಯನಿಂವಡಿ | ದುಟ್ಟುಕಸ್ಮೂರಿಯತೀಡಿ ||
 ನಟ್ಟಿರುಳ್ಳಣ್ಣಳಂದನೊಳು ಕೆಲಬರಡಿ | ಯಿಟ್ಟುರುಬಲೆಯೊಡಗೂಡಿ ||೨೩೫||
 ಅಂಗಜನರ್ಜಸುವಸರಂಜಿಬೊಂದೆಯ | ಭಂಗಿಯವೊಲುವೊಂದೊಡಿಗೆಯ ||
 ಶೃಂಗಾರದ ಹಳದಿಯಪಟ್ಟಿಯುಡಿಗೆಯು | ತ್ತುಂಗಕುಜೆಯರೆಯಿಡರು ||೨೩೬||
 ನಡೆವನಂದನದಂದದಿವಸುವಟ್ಟಿಯು | ನುಡೆಯುಟ್ಟುನುರಕತಮಣಿಯು ||
 ತೊಡವಿಟ್ಟು ಮುದಿದುಕತ್ತುರಿವೊಂಬಾಳೆಯು | ನಡೆದರಾಳಿಯರಾಬಳಿಯು||೨೩೭||
 ಒಗಸೆಗಂಗಳ ಒಡನಡುವಿನಬಲೆಯರು | ನಗೆಗಣ್ಣಳನಾರಿಯರು ||
 ಮುಗುಳುವೊಲೆಯಮುದ್ದು ಮೊಗದಮಾನಿನಿಯರು | ಮುಗುಳುಗುಮುಂದೆಯಿಡರು
 ತೊಳಗುವತುರ ಗೆವೆಗಣ್ಣತರುಣಿಯರು | ಬಳಲುಮುಡಿಯಭಾಮಿನಿಯದು ||
 ನಳನಳಿಸುವನಳಿತೋಳಬವ್ವನೆಯರು | ಲಲನೆಯಮುಂದೆಯಿಡರು ||೨೩೮||
 ಕಡೆಗಣ್ಣಳಿಂದ ಕಾಮುಕರವೀಳಲೊಯ್ದು | ನಡೆಯೊಳಂಚೆಯನುರೆಬರಿದು ||
 ನುಡದಿಯರುಗಳ ಬಳಗವೆಯ್ದುದುದು | ಕಡುಸೀರೆಯಬಳಿವಿಡಿದು ||೨೪೦||
 ಸೋರುಮುಡಿಯಸೋಗೆ ಮುಡಿಯಮುಗುಳ್ಳುಡಿ | ಯೋರೆಮುಡಿಯಬಲ್ಲುಡಿಯ||
 ತೋರಮುಡಿಯ ತೊಳಗುವನಿರಿಮುಡಿಗಳ | ನಾರಿಯರೆಯ್ದಂದರಾಗ ||೨೪೧||
 ನಗೆಗಣ್ಣ ನನೆಯಂಬುಗಣ್ಣ ತಾಮರೆಗಣ್ಣ | ಬಗಸೆಗಣ್ಣಿಳಿವಾಳೆಗಣ್ಣ ||
 ಮಿಗವರಿಗಣ್ಣ ವೊಟುಂಬವ್ವನೆಯರು | ಬಗೆಗೊಳುವಂತೆಯಿಡರು ||೨೪೨||
 ಬಣ್ಣದ ಟೆಯುಬದುಗೆಯಲದುರ್ಘಟಿಯಾಲ | ಮಣ್ಣದುಟೆಯತೊಂದೆಡುಟಿಯ ||
 ಸಣ್ಣಜೆಂದಳಿರುದುಟಿಯ ಹೆರೆದುಟಿಯಳಿ | ಮಣ್ಣತಿಂತಿಣಿಬಂದುದಾಗ ||೨೪೩||
 ಕುಂದಕುಟ್ಟಿಳರದನಂಗಳನವಕುರು | ವಿಂವಮಾಣಿಕ್ಯದಂತಗಳ ||
 ಅಂದನಡೆದರಾಡಿದುದಂತಂಗಳ | ಸುಂದನಿಯರು ಬಂದರಾಗ ||೨೪೪||
 ಮುಕುರಮುಖದ ಮುದ್ದು ಮುಖದವಿರಾಜಿತ | ವಿಕಸಿತಾಂಭೋರುಹಮುಖದ ||
 ಅಕಲಂಕಚಂದ್ರಮುಖದ ಮುಗ್ಧ ಸತಿಯರ | ಸಿಕರವೆಯಿಡುದವಳೊಡನೆ ||೨೪೫||

ಕಳಶಕುಚದ ಕಾಂಚನಕಂಜಾತಕು | ಬೈಲಿತಕುಚದ ಕುಂಭಕುಚದ ||
 ತೊಳಪಕರಂಡಕುಚದ ಕೋಮಲೆಯರು | ಲಲನೆಯಮುಂದೆಯ್ದಿದರು || ೨೪೬ ||
 ಬಡನಡುವಿನಬಳ್ಳಿ ನಡುವಿನುಂಗುರವಿಡಿ | ನಡುವಿನಸುದೇಹವಡೆದ ||
 ನಡುವಿನಸುನು ನಡುವಿನಸಣ್ಣನಡುವಿನ | ಮಡದಿಯರೆತ್ತೊಂದರಾಗ || ೨೪೭ ||
 ಪೊಂಬಾಳೆದೊಡೆಯ ಪೊಣ್ಣುವಮೋಹನಮಲ್ಲ | ಗಂಭದೊಡೆಯನುಣ್ಣೊಡೆಯ ||
 ಇಂಬುವಡೆವಮರಿಯಾನಿಗೈದೊಡೆಗಳ | ಬಿಂಬಾಧರೆಯರೆಯ್ದಿದರು || ೨೪೮ ||
 ತಳವೆಣ್ಣೆಗಳ ತಾವುರವಣ್ಣಿಗಳ ಕ | ಣ್ಣೊಳೆಪಲತೆಗೆವಣ್ಣಿಗಳ ||
 ಪೊಳೆವಪವಳವಾವುಗೆವಣ್ಣಿಗಳನ | ಲಲನೆಯರೆತ್ತೊಂದರಾಗ || ೨೪೯ ||
 ಪಂಚಶರನ ಸಟ್ಟಗಜಬರುತ್ತಿದೆ ಮುಂದೆ | ಸಂಜಲಚಿತ್ತರಲ್ಲಿಂದ ||
 ವಂಜಿತೊಲಗಿಯೆಂದು ಬಿಡದುಗ್ಗಡಿಸುವ | ಂಜುಕೆಯರುಕಣ್ಣೆಸೆದರು || ೨೫೦ ||
 ಈತೆರದಿಂದ ಸ್ವಯಂವರಸದನ | ಕೃತಕರಳಾಕ್ಷಿಯೆಯ್ದರಲು ||
 ಭೂತಳೇಶರುಮದನಗ್ರಹ ವಡೆದಂತೆ | ಯಾತನುಮರೆದು ನೋಡಿದರು || ೨೫೧ ||
 ಆಗವಳಬೆನ್ನ ಮರೆಯೊಳುಸಿಂದಾ | ಪೂಗೋಲ್ಲಳಿಂದ ಮನ್ಮಥನು ||
 ಭೂಗಧಿನಾಥಕುಮಾರಕರೆಲ್ಲರ | ಲಾಗುಗೆಡಿಸಿಬೀಳೆಚ್ಚ || ೨೫೨ ||
 ಆಸೆಯುದೊಳು ಪಾಂಡರರ ಮೆಲ್ಲನೆಬುದು | ಭೂಸುರರೆಡೆಹೊಕ್ಕಿರಲು ||
 ಭಾಸುರಮೂರ್ತಿಗಳವರಲಕ್ಷ್ಮಣಕೆಮ | ತ್ತಾಸೆಳೆವಡೆದುಡಚ್ಚರಿಯ || ೨೫೩ ||
 ಆಲಿತಾಂಗರಿಂತಿರಲು ಸ್ವಯಂವರ | ಶಾಲೆಯೊಳರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು ||
 ಕಾಲದಂಡಮನೇಳಿಸುವಂದವಡೆದಾ | ಭೀಳಕೋದಂಡಮೊಪ್ಪಿದುದು || ೨೫೪ ||
 ಅದರಮೇಗಡೆಜಂತ್ರದ ಝಷಮಿರಲಾ | ಸುದತಿಯನೇಹದಕೆಳದಿ ||
 ಚದುರೆಸುಂದರಿಯೆಂಬಳು ಬೆರಳೆತ್ತಿ ಸು | ಮದದಿನಂತೆಂದುನುಡಿದಳು || ೨೫೫ ||
 ಇವನುಕೌರವನಿನಸಂಗಾಧೀಶ್ವರ | ನಿವನುತೆಲುಗಿನವನುಗಧ ||
 ಇವನುಕನ್ನಡಿಗನಿನಸುಕೇರಳನು ಮ | ತ್ತಿವನುಕೊಂಕಣನಿನತಿವುಳ || ೨೫೬ ||
 ಇವನುಕಳಿಗಿನನು ಮಾಳವನು ಮ | ತ್ತಿವನುಸಿಂಧುಜನಿನಗೊಳ ||
 ಇವನುಕನ್ನೊಡೆಯವನು ಕಾಶ್ಮೀರ ಮ | ತ್ತಿವನುಸೌರಾಷ್ಟ್ರಾಧಿನಾಥ || ೨೫೭ ||
 ಏನುತಕೌರವ ಮೊದಲಾದವನೇತರ | ಘನತರವುಪ್ಪಜೆಲ್ವಿಕೆಯ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂ ನೇಳುತ್ತಿರಲಾನುಡಿ | ವನಿತೆಯಕಿವಿವೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲ || ೨೫೮ ||

ಪಾರ್ಥಸರೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನಸ್ಸಹೃದಯ | ಇತ್ಯಾರ್ಥಪುಣ್ಣನೆ ಮತ್ಕೃತಃ ||
 ಪಾರ್ಥವರೇನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪೊಗರೇಸುಸೆ | ಮಾರ್ಥರಾದೊಡಮೆನುತವಳು ||೨೫೯||
 ಮನುಜಗೊಂಡುನೋಡದೆ ತಲೆವಾಗಿರ | ಲನಿತರೊಳಗೆ ಪಡಿಯರರು ||
 ಮನುಜೇಶಗೊಂದರೆಲೆ ಭೂಪರಿರಾ | ವನಿತೆ ಬೇಕಾದೊಡನಿಮಗೆ ||೨೬೦||
 ಈನಭದೊಳು ನೆರೆತಿರ್ದ ನೆತಿರುಗುವ | ಮೀನಮನುಗುವೆಡೆಗಣ್ಣು |
 ಈನೀರನೆಲನೀಕ್ಷಿಸಿ ಯಿರಾಧನುವಿಡಿ | ದಾನದಿಸುವುದೆನಲಾಗೆ ||೨೬೧||
 ಆನುಡಿಗೇಳಿ ಕೆಲರುದ್ರುದುಂಬಿ ಮ | ಹೀನಾಧನಂದನರುಗಳು ||
 ಸಾನಂದದಿನೆಗಲ್ಲ ದರುಗ್ರತೆಗಭಿ | ಮಾನವಡಗಿತಿರುಗಿದರು ||೨೬೨||
 ಅರಿಬರದನುಬಲವಂದು ಜಾರಿದರುಮ | ತ್ತರೆಬರುವುಂಟೆ ಜಾರಿದರು ||
 ಅರಿಬರುಸಿಡಿದುನೆಗೆಹಲಾರವಾದರು | ಪಿರಿದುಮಗುವಿಪಧನವ ||೨೬೩||
 ಅದನುಕಂಡಾಕಾರವನಲ್ಲಿಂದೆಳ್ಳು | ಪದವುಮಿಗಲುಬಲವಂದು ||
 ಅಧಟಿಂದೆತ್ತಿಮಗುಳ್ಳ ನಾಧನುವಿಗೆ | ಹೆದೆಯ ನೇರಿಸಲವಡದೆ ||೨೬೪||
 ಪಿರಿದಾಗಿರಾಣ್ಣಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಪಸನಕಂ | ಡುರುಬಲಯುತನಿಸುತನು ||
 ಭರದಿಂದೆತ್ತಿಯಾಧನುವಿನಕೊಪ್ಪಿಗೆ | ತಿರುವನೀರಿಸಿನಿಂದುಬಳಿಕ ||೨೬೫||
 ಆಧನುವನುತೂಸಲ್ಕಾರವೆಯಂ | ಗಾಧೀಶತಿರುಗಿಲಜ್ಜಿಯೊಳು ||
 ಭೂಧವದ್ರ್ಯಪದನೀಕ್ಷಿಸಿಯಾನ್ಯ ಪರೆಲ್ಲ | ಸಾಧಾರಾರೆಂದುಬಗೆದು ||೨೬೬||
 ಭೂಸುರಸಭೆಯೊಳಗೀಬಿಲ್ಲನೆತ್ತುವ | ಸಾಸಿಗರುಂಟಾದರೇಳಿ ||
 ಓಸರಿಸದೆಯೆಂದುಸಾರಿಸಲದಕೇಳಿ | ಯಾಸಭೆಯಿಂತಾಡಿದುದು ||೨೬೭||
 ಸತ್ತದಮನೆಯೊಳುಕುಳ್ಳಿದರ್ಪವಿಸ್ತೀರ್ಣ | ಪತ್ತಭಾಜನದಭೋಜನಕೆ ||
 ಪಾತ್ರವಲ್ಲದೆಮತ್ತೀರಾಜಪುತ್ರಿಗೆ | ಪಾತ್ರವೆಡಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ||೨೬೮||
 ಸಣ್ಣ ಗಳಮೆಯೋಗರತೋಗರಿಯತೋಯೆ | ಬೆಣ್ಣೆ ಗಾಸಿದತುಪ್ಪವೆರೆದು ||
 ಅಣ್ಣಂದಿರುಣಬನ್ನಿಯೆನಬೇಕಲ್ಲದೆ | ಹೆಣ್ಣಿಗೆಂದೆಮ್ಮ ಕರೆವರೆ ||೨೬೯||
 ತುಯ್ಯಲುತುಪ್ಪವಬಡಿಸಿಬಳಿಕನಮ್ಮ | ಕೈಯಪರಯನೀಕ್ಷಿಸದೆ ||
 ಅಯ್ಯಯ್ಯೋನಮಗುಸುರುವರೇಬಲು | ಗೈಯರಿಗಾಗದಬೆಸನ ||೨೭೦||
 ಈತರದಿಂದುಸುವಾಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾ | ಮಾತುಗೇಳಿನಸುನಗುತ ||
 ನೀತಿನಿಪುಣನಿರುಪಮಸತ್ಯನಿಧಿಯಮ | ಚಾತನತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ||೨೭೧||

ಪುರ್ವಸಸನ್ನೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಲರಿದಾ | ದೋರ್ವಲಶಾಲಿಫಲ್ಗುನನು ||
 ಪಾರ್ವರಸಭೆಯಿಂದಾರೂಪಿಸೊಳೆ | ಕ್ಷುರ್ವೀಶರಲ್ಲನೋಳ್ವಂತೆ ||೨೭೨||
 ಬಿಟ್ಟಣೆಗಂಟುಕಿವಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಕುಂಡಲ | ಉಟ್ಟದೋತ್ರವುಳ್ಳಿಗಡ್ಡೆ ||
 ಮುಟ್ಟಬೆರಲದರ್ಭೆಯಂಕೃತಕದ್ವಿಜ | ನಿಟ್ಟಣಿಸಿದಸಭೆಯಿಂದ ||೨೭೩||
 ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ಳುಬಪ್ಪಾಗಲಲ್ಲಿದರ್ವ | ರೆಲ್ಲರವನಕಾಣುತ್ತವೆ ||
 ನಲ್ಲಳಬಯಸಿದಯ್ಯಗಳೇನೀವೆಂದು | ಮೆಲ್ಲನಲಿವುತಿರ್ದರಂತು ||೨೭೪||
 ಬಡ್ಡಿ ಸಿದ್ಧಿಲಿಗೆಯಮುಂದೆಕುಳ್ಳಿದರ್ | ಗಡ್ಡೆಮಾಸೆಯನೀವಿಕೊಳುತ ||
 ಅಡ್ಡಾಕಿಲ್ಲದುಂಬುವಕಾರ್ಯವಜಿಟ್ಟು | ದೊಡ್ಡಕಾರ್ಯವನೆಣಿಸಿದಿರಿ ||೨೭೫||
 ಸುತ್ತಿದಮೈಯುಯಜ್ಞೋಪವೀತದಗಂಟು | ಪೊತ್ತಿಹರವನಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ತುತ್ತನೆತ್ತಲುಬಲ್ಲಕೈಯಲಿಬಲುಜಿಲ್ಲ | ಸೆತ್ತಲೇಳ್ವುದುಹವನಾಯ್ತು ||೨೭೬||
 ಭೂರಿಭೋಜನದಬ್ರಾಹ್ಮರುಬಿಟ್ಟಿಗೊಂಬಂ | ತಾರೋಗಣೆಯವನಾಳ್ವುದನು ||
 ದೂರೀಕೃತಮಾಡಿಯೊಸೃಪತನುಡೆಗೆ | ಹಾರೈಸುವುದೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ||೨೭೭||
 ನಾರಿಗೆಮೋಹಿಸಿಯಾಬಿಟ್ಟುಕೊಪ್ಪಿಗೆ | ನಾರಿಯನಿಟ್ಟುಚಂತ್ರವನು ||
 ನಾರಾಚದಿನೆಸಲೆಂಬೀಕಜ್ಜಮಿ | ನ್ನಾರೊಳುಸಂಭವಿಸುವುದು ||೨೭೮||
 ಹೊಟ್ಟಿಹರಿವತಿರದಿಂದುಂಬೂತನ | ಬಿಟ್ಟುಬಿಂಬಾಧರೆಯು ||
 ಸೆಟ್ಟನೊಲಿಸಿಕೊಂಬೆನೆಂದೇಳುವಖೂಳ | ದಿಟ್ಟನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರು ||೨೭೯||
 ಎಂದಾನೋಟಕಜನಮುಲಿಯುತ್ತಿರ | ಲಂದಾವೀರಕೀರೀಟಿ ||
 ಕಂದರ್ಪನೆವಟುವೇಷವನೆರೆತಾ | ಕ್ಷಂದದಿನಡೆತಂದನಾಗ ||೨೮೦||
 ಈರೀತಿಯೊಳುಬಂದಾದಿವ್ಯಚಾಪನ | ನೇರಂಡದಂಡವೆಡಿದಿರು ||
 ಆರೈಯದೆತ್ತವಂದದಿನೆತ್ತಿಗೊಲೆಯಿತ್ತು | ನಾರಾಚವನಲ್ಲಿಹೂಡಿ ||೨೮೧||
 ಕೌರವಕರ್ಣದುಶ್ಮಾಸನರಾದಿಯು | ಭೂರಮೂರಚೋದ್ಯವಡೆಯೆ ||
 ನೀರನೆಳಲನೋಡಿಯಾಜಾತ್ರದಮಾನ | ನಾರಣರಂಗರಸಿಕನು ||೨೮೨||
 ಎಡದಕಡೆಯಕಣ್ಣು ಸೆಟ್ಟನಡುವೆಯುಂಬು | ನಡುವಂದದಿನೆಡ್ಡುಮಗುಳ್ಳು ||
 ನಡೆತಂದಾಪಾರ್ವರಿದೆಯೆರ್ದಗ್ರಜ | ನಡೆಗಿನಮಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಲು ||೨೮೩||
 ಬ್ರಹ್ಮದೇವರುಬಾಲೆಗಿಬಗೆಯಿತ್ತಾ | ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವಿನಿಳಿತಂದು ||
 ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವೇಷವನಾನಬೊಡೀ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೀಚೆಲುವಂಟೆ ||೨೮೪||

ಎನುತೆಲ್ಲರನಿಗಿ ಕೊಂಡಾಡತೀರಲಿಲ್ಲ | ಜನತಾಧಿಪನಿಕ್ಕುರುಂಬ ||
 ಮನದೊಳುನೆರೆನಾಣ್ಣು ವತೆರದಿಂದಾ | ವನಿತಾಮಣಿನಡೆತಂದು ||೨೮೫||
 ಬಲ್ಲಿದನಾಪಾರ್ಥನಾಸಭೆಯೊಳುತನ್ನ | ಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಣವತೋರಿದೊಡೆ ||
 ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿಯೊಳಾಪುಲ್ಲಶವನುತನ್ನ | ಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಣವತೋರಿದನು ||೨೮೬||
 ನನೆಯವರಕ್ಕ ತನ್ನ ಯತನಮನವನು | ವನಿತಾಮಣಿವಾರಾಗೊಟ್ಟು ||
 ಮನುಜಮುದಾರಮಧ್ಯಮಪಾಂಡವನಬಳಿ | ಗನುನಯದಿಂದಡೆತದಲು ||೨೮೭||
 ರತಿಭಾರತಿರಂಭಿಗಣೆಯರಮಣಿಯನು | ಸತಿಯರಕುಲಕೆರತ್ನವನು ||
 ಛತಿಯವಡೆದವೋ ಹನಪುತ್ರಿಯನು | ಮತಿಯಿತ್ತುನಡೆನೋಡಿದನು ||೨೮೮||
 ಅಕೆಡುಸಂಗವಿಜಯಪತಾಕೆಯು | ನಾಕುಪಲಯಲೋಚನೆಯು ||
 ಲೋಕಾಶ್ವರ್ಯವಿಲಾಸಾನ್ವಿತೆಯನು | ದಾಕಂತುನಿಧನೋಡಿದನು ||೨೮೯||
 ಇಂತುನೋಡುವನರನಾಥಚಂದ್ರನನಾ | ಕಾಂತಾಮಣಿತನ್ನ ತನುವ ||
 ಕಂತುಕಣಿಗಿಗುರಿನಾಡತರುಗಿದವೆ | ಮಂತಿಗೆಯದೆನೋಡಿದಳು ||೨೯೦||
 ಮತ್ತಾಸ್ತೀರಕಣ್ಮನಮೊಳವನರೂಪ | ಸತ್ತಿಕೊಂಡಾಬಲುಹೊರೆಯು ||
 ಹೊತ್ತಾಸ್ತೀರಿಸರಾರದೆನಡೆವಂದದಿ | ಮತ್ತಮಿತ್ತನಡೆತಂದು ||೨೯೧||
 ಅಂಗವೋ ಹಪಾಶವನಾಸತಿತನ್ನ | ಮುಂಗೈಗವನಕೊರಗ್ಗೆ ||
 ಸಂಗೊಳಿಸುವಮಾಳ್ವೆಯೊಳುಮಾಲೆಯನುಮ | ಸಂಗೊಳಿಸೊಡಿದಳಾಗ ||೨೯೨||
 ಮಧ್ಯಮಪಾಂಡವನಾಬಿಲ್ಲನಾಸಿಹ್ಮ | ಮಧ್ಯಯರೂಪಸಕ್ರಮದಿ ||
 ಸಾಧ್ಯವಮಾಡಲುಳಿದನುಪತತಿ | ಜ್ವಾಧ್ಯಾನದೊಳೆದುರಿದಾಗ ||೨೯೩||
 ಬಸಗೆವರೆಗುಳಿಡ್ಡುಪದನಾಗಳೆಮನ | ಮೊಸೆದವನೆಡೆಗಿಯ್ದು ||
 ಆವಮಾನಸತ್ತ್ವಕಿರೀಟಿಯಕಂಡುಸಂ | ತಸಗಡಲೊಳಗಾಳಿದನು ||೨೯೪||
 ಭಾವಿಸಿಧರ್ಮಜಫೀಮನಕುಲಸಹ | ದೇವರೆಂಬುದನುರೆತಿಳಿದು ||
 ಓವದೆಯವರವರಿಗೆತಕ್ಕವನಯವ | ನಾವಸುಧಾಪತಿಮಾಡಿ ||೨೯೫||
 ಅವರನದರತಾಯಿಕೊಂತಿಯತನ್ನಾತ್ಮ | ಭವೇಣ್ಣಣಿವೌಪದಿಯನು ||
 ಸವನಯದಿಂತೇರೇರಿಸನಗರಿಗೆ | ತವಕದಿಕೊಂಡೊಯ್ಯಾಗ ||೨೯೬||
 ಅನಿರೆರೆದವನಿಪರಿಬಡಪಾರ್ವ | ಗಾನಾರಿಯನಾದ್ರುಪದ ||
 ತಾನೀಯಬಹುದೆಯೆನುತಕೌರವಧರ | ಣೀನಾಥನುರುಕೋಪದಿಂದ ||೨೯೭||

ಸಮರಸನ್ನಾ ಹಭೇರಿಯದನಿಗೈಯಿತ | ನ್ನ ಮಿತಸೇನೆಯಕೂಡಲಾಗ ||
 ಕ್ರಮವಿಡ್ಲವೆನ್ನ ದೆನೆರೆದಿರ್ದಭೂ | ರಮಣರೈಲ್ಲರುಕೂಡಿವರು ||೨೯೮||
 ಪ್ರಳಯವಾರಿಧಿಯಂತೆನೆಡೆತ್ವಾಒಹು | ಬಲವಕಂಡಾವೂರಹೊಗುವ ||
 ಒಲಯುತವಾಂಡವರಾದ್ರು ಪದನುತಮ್ಮ | ಪೊಳಲಪೊಗದೆತಿರುಗಿದ ||೨೯೯||
 ಅನರಸಾಫೀಮಸೇನವಿರದೆಧರ್ಮ | ಸೊಸುಸಕುಸಹದೇವ ||
 ಭೂನುತದ್ರು ಪದಪೃಷ್ಟದ್ರುಮ್ನ ರನುಮ | ತ್ತಾನಗರಿಯಮುಂದಿರಿಸಿ ||೩೦೦||
 ತೇರನದಿರದೇರಿಗಾಂಡೀವವನಸರ | ನಾರಧಿರೋದ್ಗಾರಿಯನು ||
 ಮಾರುತಿಪಿಡಿದುಕೌರವಬಲಜಲಧಿಯು | ನಾರಯ್ಯದೆಹೊಕ್ಕುಬಳಿಕ ||೩೦೧||
 ಹೆಸರುಕುರುಹನರಿಯಲುಬಾರದಂತಾ | ಅಸಮಬಲವನ್ನೆಲ್ಲವನು ||
 ಮಸಗಿಕೊಲುತಿತ್ತರಲಾಸೇನನಮಗಿದು | ಮುಸರಮಲ್ಲೆಂದೋಡುತಿರಲು ||೩೦೨||
 ಸುದತಿಯಬಯಸಿಬಂದಣ್ಣಂದಿರೊಳಗೆಮ | ಗಿಡಿರಾಗುವಲೆಂದ್ರು ||
 ಅಧಟರವರುಳ್ಳೆದುಗೊಳ್ಳದೆನಿಂದಿರ | ಲದಸುಜೆದಿರಕಾಲ್ತೆಗೆವ ||೩೦೩||
 ಆಕುರುಸೇನೆಯನಾಯಕರುಗಳುಮ | ತ್ತಾಕಲಿಗಳಮೊಗನೋಡಿ ||
 ಏಕಾಂಗವೀರರವರುಭೀಮನರನಾಗ | ಬೇಕೆಂದುಪಿರಿದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||೩೦೪||
 ಪಂತಂದಾಕೌರವಭೀಷ್ಮರಾಜ್ಞ | ಗುರುವಿದುರಕ್ರಳೊಳೊರೆಯೆ||
 ನಿರುತವೊಯಿ ದುವುಸಿಯೋಯೆಂದುಮನಿವೇಕ | ಚರರಕಳುಹಲವರಿದು ||೩೦೫||
 ತಿರುಗಿಬಂದವರುಕೌಂತೇಯರೆಂಬುದನವ | ರೊಡೆಯಲೊಡನೆಭೀಷ್ಮವಿದುರ ||
 ಗುರುಳ್ಳಪರೆಯ್ತರೆಪಾಂಡವರವರಕಂ | ಡುರುಭಕ್ತಿಯಿನತರಾಗೆ ||೩೦೬||
 ಮರಳಿಮರಳಿಹರಕೆಯನಿತ್ತುಮತ್ತಾ | ದರದಿಭೀಷ್ಮರುಧರ್ಮಸುತಗೆ ||
 ಒರೆದರುನೀವೆಂತುಜೀವಿಸಿಪೋದಿ | ಯರಗಿನಕರನಾಡದಿಂದ ||೩೦೭||
 ಎಂದುನುಡಿಯೆಜತುಗೃಹದಿದೈವಾಧೀನ | ದಿಂದನಾವುಪೊರಮಟ್ಟು ||
 ಒಂದೆವೆನುತತಮಗೂಡತೆರನನಾ | ತಂದೆಗೆಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ||೩೦೮||
 ಮಗನೆಸದೈವರಕೆಡಿಸಲಾರ್ಪರೆಸ | ನ್ನಗನರದಸುಜಾಮರರು ||
 ಜಗತೀತಳದೊಳೆನುತನುಡಿಯಲ್ತಾ | ಮಗ ಣಿಧರೈಜನಾನುಡಿಯು ||೩೦೯||
 ಅವಧಾರಿಸಿಕ್ಕೈಮುಗಿದೆಂದನಾಕೌ | ರವನಿನಮಗೆಯಪಾಯ ||
 ಸವನಿಸಿತಿಲ್ಲಭಾವಿಸಲುಮತ್ತಾಬಾಧೆ | ನವಗೆಕರ್ಮಯತನುನಲು ||೩೧೦||

ತನುಃಸಿನ್ನಯಸಮತೆಯನಂತುಟಿಂತಟಿಂ | ದೇವಹುಬೇಯದರಿಂದ ||
 ಮನದಿಗೊಂಡೆನ್ನ ಸುಡಿಯನವಧಾರಿಪ್ಪ | ದೇವಲುಧರ್ಮಜನಿತುನುಡಿದ ||೩೧೧||
 ಗುರುವಚನವನುಲ್ಲಂಘಿಸುವೆನೆಯೆಂ | ದುರುಭಕ್ತಿಯಿಂಕೈಕೊಳಲು ||
 ಸುರಸಿಂಧುಜನೆಂದನುನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯದೊ | ಕಿಂಯೆ ನೋಡೊಡಬಟ್ಟರವರು ||೩೧೨||
 ಮತ್ತವರಲ್ಲಿಂದತಿರುಗಿಬಂದಾವಿಕ್ಯ | ಮೋತ್ತಂಸರವೃತ್ತಕವನು ||
 ಬಿತ್ತರಮಾಗಿಸುಡಿಯೆಕುರುಭೂಪತಿ | ಗೊತ್ತರವೊತ್ತಿದಂತಾಗೆ ||೩೧೩||
 ಆವೇಳೆಪೊಳುಕರ್ಣನಾಭೀಷ್ಟರಾಪರಂಜು | ಭೂವರರೇಳೈಯವೂತ ||
 ಓವದೆನುಡಿಯಲಂತದಕೇಳಿಮನಮೊಳು | ತೀವಿದಕಡುಮುನಿಸಿಂದ || ೩೧೪||
 ಇಂತೆಂದನೆಯೆಂಬಾಪಾಂಡುನಂದನ | ಗೆಂತಾನುವೀರವೊದವಲು ||
 ಅಂತಕಪದ್ಯತಪರಾಕ್ರಮಿಕುರುಭೂ | ಕಾಂತಗೇವಾಪೆಯುಹರೆ ||೩೧೫||
 ಏಕಾಂಗವೀರರೆನಿಪನಾಯಕರುಮ | ನೇಕರಿವನಸೇನೆಗುಂಟು ||
 ಲೋಕೈಕವೀರನಿವನುಕುರುಭೂವರ | ಗಾಕಾಂತೇಯರುಳೆಯೆ ||೩೧೬||
 ಎದುಕೊಲೀರವಚನವನುಡಿದರವಿ | ನಂದನಗಾಬಾಂದೊರೆಯ ||
 ಕಂದನಿತಾದನು ನೋದರರೊಳುತನ್ನ | ದೊಂದುನತ್ತವತ್ತೋರುವುದು ||೩೧೭||
 ಅರಸತನದನೀತಿಯಲ್ಲಮವನನೀ | ಧರೆಯೊಡಂತದರಿಂದ ||
 ಅನಿರಾಡನಾಪಾಂಡವರ್ಗತ್ತಾಬಾಳ್ವದು | ನಿರುತಮಂದಿವುಮೊದಲಾದ ||೩೧೮||
 ನಾನಾತೆರಮೊಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿದಮ | ಹೀನಾಥನನೊಡಂಬಡಿಸಿ ||
 ನಾನಂದವಿಂಬೆಯ್ವಿದನಪನಮಮ | ತಾನಾಗನಗೀವರಕೆ ||೩೧೯||
 ಆಗುರುಮೊದಲಾದಮಿತ್ರವರ್ಗವನುಸ | ರಾಗದಿಂದನೆಕೊಡಿಕೊಂಡು ||
 ಆಗುಡುಗಲಿಗಳುಬೆರಸಿದ್ದುಪದವುಸ | ಕಾಗಾಂಗೀಯನೆಯ್ದಿದನು ||೩೨೦||
 ಬಳಿಕವನಂಜಯಗಾಹೃಪವಿಯಕ | ಳೊಳಿಸಂತೆನುದುವೆಯಮಾಡಿ ||
 ಬಳುವಳಿಯನುದ್ರುಪದನುಕೊಡಲಿಲ್ಲ | ತಳುವವೆವೊರಮಟ್ಟರಾಗ ||೩೨೧||
 ಆಪಾಂಚಾಲಪತಿಯಜೀಳ್ಕೊಂಡುನು | ತ್ತಾಪಾಂಡವರುಸವೇತ ||
 ಆಪುರಂದರಮರೇಂದ್ರವೈಭವದಿಗಂ | ಗಾಪುತ್ರನುನಡಿತಂದು ||೩೨೨||
 ನೊಗಯಿಸಂಪಿದ್ರಸ್ತವೆಸರದೊಂದು | ನಗರಿಗೆಕುಳಲಗ್ನದೊಳು ||
 ಹೊಗಿಸಿದೂತರನಟ್ಟಿ ಕಾರವನುಮರು | ವಗಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಕರೆಸುತನೆ ||೩೨೩||

ಅಂತಕಸುತಗಾರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ | ಯಂತವರಾವುರದಿಂದ ||
 ಸಂತಸದೊಳುಪೊರಮಟ್ಟು ಹಸ್ತಿಸವುರ | ವಂತವಕದಿಪೊಕ್ಕರಾಗ ||೨೨||
 ಅಧರ್ಮನಂದನಸನುಸಮಸಕಲಕ | ಅಧರನವಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ||
 ಅಧರಣಿಯನೇಕಚ್ಚತ್ರದಿಂದಮ | ಗಾಧಸದ್ಗುಣಿರಕ್ಷಿಸುತ ||೨೩||
 ಮೊದಲುಮದುವೆನಾಡಧಾನ್ಯರಾಜನಸುತೆ | ಸದಮಲಶಶಿಸ್ಥವದನೆ ||
 ಚದುರೆಕುಸುಮನಾಲೆಯುಕರೆಸಿದನುರು | ಮುದದಿಂದನಕತಂದೆಸಹಿತ ||೨೪||
 ಬಳಿಕವಿಂಧ್ಯಕನಾಚಂಡನಾಹನಮು | ಡಳಿಕರುತಸ್ಮಾತ್ಮಜೆಯರು ||
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಿಯರನುತಂದುಶುಭಲಗ್ನ | ದೊಳಗಾಪವಿಮೂರ್ಧರನು ||೨೫||
 ಉತ್ತಮಲಗ್ನದೊಳತಿವಿಭವದಿಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸಧರ್ಮನಂದನಗೆ ||
 ಇತ್ತಬಳಿಕಮಿಗೆಸಂತಸದಿಂತಮ್ಮ | ಪತ್ತನಕ್ಕೈದಿಲಿತ್ತ ||೨೬||
 ಕುಸುಮನಾಲೆಗೆಯುಗ್ರಮಹಿಷಿಯಪಟ್ಟವ | ನೊಸದಿತ್ತುಸುಖಮಿರುತಿರಲು ||
 ಅಸದೃಶವೀರವಾರುತಿಗೆಹಿಡಂಬೆಯು | ನಸಿಯಳನಾಸಿಹೃಘೋಷ ||೨೭||
 ಬಿತ್ತರಮಸ್ತವೈಭವದಿಂದವೆತಂ | ದಿತ್ತತಿಸಮ್ಮದಿಂದ ||
 ಉತ್ತಮವಸ್ತುವನಿತ್ತಣುಗೆಗೆತನ್ನ | ಪತ್ತನಕಿರದೈದಿದನು ||೨೮||
 ಬಳಿಕನಕುಲವವೇವರ್ಗಿಕೆಲಭೂಪ | ರೆಳಸಿತಂತಮ್ಮಣುಗೆಯು ||
 ಸುಲಲಿತಾಂಗಿಯರನುತಂದುಸಂತಸವನು | ತಳೆಮಮದುವೆನುವಾಡಿದರು ||೨೯||
 ನಿಸ್ಪೃಪಂಚಕಧರ್ಮನಂದನನಾತಿಲ | ಕಪ್ರಸ್ಥಕಣೆಯಪ್ರಸ್ಥ ||
 ಅಪ್ರತಿಯೆನಿಪನಾಗಪ್ರಸ್ಥಮಾಕನ | ಕಪ್ರಸ್ಥಮೆಂಬನಾಲ್ವಳಲ ||೩೦||
 ಆ ವಾಯುವುತ್ರಕಿರೀಟನಕುಲಸಹ | ದೇವರ್ಗಿಕೂಡಲಿಂತವರು ||
 ಆವೂರುಗಳನ್ನೈದಿಯುತಿಮುದದಿಂದಮು | ಹೀವಲಯಮನಾಳುತಿರಲು ||೩೧||
 ಧರೆಯೊಳಗುಳ್ಳರಸುಗಳುತಮ್ನೊಳಗುಳ್ಳ | ಸುರುಚಿರವಪ್ಪವಸ್ತುವನು ||
 ವರಸುತೆಯರನುಕಾಣೈಯುನಿತ್ತುಕಾಂತೇ | ಯರಕಂಡುಸುಖಮಿರುತಿಹರು ||೩೨||
 ವಿತರಣವಿಕ್ರಮಯುತವಾಂಡವಭೂ | ಪತಿಗಳಮನುಗುವಕೀರ್ತಿ ||
 ಅತಿಶೇಜದಿಂದೊಡಗೂಡಿಸರಿದುವಾ | ಕ್ಷಿತಿತೆರಪಿಲ್ಲದಂದದೊಳು ||೩೩||
 ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದನಾಲ್ವರುತಮ್ಮಂದಿರ | ನುನ್ನತಸತ್ತ್ವಸಂಯುತರ ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿಧರ್ಮನಂದನನುನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು | ಸನ್ನತಕೀರ್ತಿವಡೆದನು ||೩೪||

ಧೀರತೆಯೊಳು ಸತ್ಯದೊಳು ಶುಚಿತನದೊಳು | ದಾರತೆಯೊಳು ವಿಕ್ರಮದೊಳು ||
 ಚಾರಿತ್ರದೊಳಗಿವನೇಯೆಂದು ಪೊಗಳ್ವುದು | ಧಾರಿಣಿಯಾಧರ್ಮಸುತನ ||೨೩೭||
 ಏಕವಚನಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನ | ನೇಕಕಲಾಕೋವಿದನು ||
 ಲೋಕಪೂಜಿತನಂತಕಸುತನೆಂದನಿ | ಇತಕಾಲಕಾಲಶೇಖರನು ||೨೩೮||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿಡು ತ್ರಯೋವಿಂಶಾಶ್ವಾಸ ||೨೩೯||

ಇವೃತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೪. ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸ ನೆಂಧಿ.

—:—

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೇನೇನುಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವತ್ತೈರಗುವೆನು ||೧||
 ಅಂತಕಸಂದನನೋರ್ವ ಸಚಿವನನು | ಸಂತಸವಿಂದವಕರಿದು ||
 ಇಂತೀವಾರ್ತೆಯನಾದ್ವಾರಾವತಿ | ಗಂತರವನುಮಾಡದೆಯ್ದಿ ||೨||
 ಹರಿವಂಶದವರೊಳುಪೇಳಿದುಕಳುಹಲು | ಭರದಿಂದವನೆಯ್ಯಂದು ||
 ಹರಿಬಲದೇವಾದಿಗಳಿಗೆಪಾಂಡವ | ರವನಲ್ಲವೇಳಲೊಡನೆ ||೩||
 ಮಣಿಗಣಧೂಷಣಗಳನೀಯಲುಮನ | ದಣಿವಹಡೆದುಬರಲವನು ||
 ಕಣಿಯಪ್ರಸಕ್ತ ಪುರದೊಳರ್ಜುನನೊಂದು | ಕ್ಷಣವಗಲದೆದ್ರಾಪದಿಯೊಳು ||೪||
 ಅತಿಸುಖದಿಂದೊಡಗೂಡಿರ್ದುದ್ವಾರಾ | ವತಿಯೊಳುವಸದೆವಸ್ಯಪಗೆ ||
 ಅತಿರೂಪವತ್ತಿನೀಲಾಂಜನಗೊಗೆದಸ | ನ್ನುತಗುಣವತಿಸುಭದ್ರೆಯನು ||೫||
 ಕುರುಪತಿಬೇಡಿದೊಡವರುಕೊಡದವಾರ್ತೆ | ಹರೆಯುಲುಕೇಳಿಯಾಕೆಯನು ||
 ಹರುಷದಿಂತನಗೀವುದೆಂದಲ್ಲಿಗೆಸಚಿ | ವರರನುಕಳುಹಕಿರೀಟಿ ||೬||
 ಅವರೆಯ್ದಿಯಾವಾರತೆಯನುಸುರೆಕೇ | ಶವಕೇಳಿಕರಮೊಳ್ಳಿತೆಂದು ||
 ಸನಿಸಯದಿಂದೊಡುವೆವುಬರಹೇಳೆನೆ | ದಿವಿಜೀಂದ್ರಮತನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ||೭||
 ವಸುದೇವವಾಸುನೇವರುಶುಭಲಗ್ನದೊ | ಕವಮಾನರೂಪವತಿಯನು ||
 ಒಳೆದುಮದುವೆಯಮಾಡಲುಕೆಲವನುದು | ರಸಿಕರದೇವನರ್ಜುನನು ||೮||
 ಗರುವೆಸುಭದ್ರೆಸಹಿತಕಣಿಯಪ್ರಸಕ್ತ | ಪುಡಕೆಯ್ದಿರಲಂತವರ್ಗೆ ||
 ಸ್ಮರನಿಭನಭಿಮನ್ಯುವೆಸರಗರಿಮನೋರ್ವ | ವರಸುತನುಧ್ವನಿಸಿದನು ||೯||
 ಆಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ್ಗಮುದವೆತ್ತುಬೆಳೆದಾ | ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಗೀತಮುಚಿತ್ರ ||
 ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನವನುಕಲಿತುಕುಸು | ಮಾಸ್ತ್ರನಂದದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||೧೦||
 ಉತ್ತಮನಭಿಮನ್ಯುವನುಕರೆಸಿಪುರು | ಷೋತ್ತಮತನ್ನಸುತೆಯನು ||
 ಮತ್ತಯಾವನಸೌಂದರಿಯೆಂಬಕನೊಸೆ | ದಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿಯವರೊಡನೆ ||೧೧||

ಹರಿಸದಿನಾಕಗೈಯಪ್ರಸ್ಯ ವೃಕಾ | ಹರಿಬಂದಾನರನೊಡನೆ ||
 ಪರಮಸ್ನೇಹದಿಕೆಲದಿನಮಿರತಾ | ಕುರುಪತಿಯಂತದನಂದಿ ||೧೨||
 ಮಂತ್ರಶಾಲೆಗೆಬಂದುತನಗಾಪ್ತರೆನಿಸುವ | ಮಂತ್ರಿಗಳನುಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯನುಮಾಡಿದನುಕು | ತಂತ್ರಿಮುಂದಣಕಾರ್ಯವನು ||೧೩||
 ಪಿರಿದಾದುದುರಾಯಿಗಪಾಂಡವರೈ | ಸಿರಿಯದರಿಂಮುಂದೆನಮಗೆ ||
 ಧರಣಿಗರಸುತನಮಿಲ್ಲಿಂದನೈವನೊಳಿಂ | ತೊರೆದನುಶಕುನಿಕೈಮುಗಿದು ||೧೪||
 ಮಂತಣವೇಕಮಹಿಮಜೂಜಿನೊಳಗೆ | ಅಂತಕಸುತನತಿವೋಹಿ ||
 ಅಂತದರಿಂನಾಳವಾಸಗಿಗಳನುಪಾ | ಯೊಂತರದಿಂದವೆಸಮೆದು ||೧೫||
 ಬರಸಿಯಾತನನೊಂದೊಸಗೆಯನೆವದಿನಾ | ದರದಿನಿಸಿಕೊಂಡುಬಳಿಕ ||
 ಹರಿಸದಿನೆತ್ತಮನಾಡಲೆನುತಮೊಗ | ದಿದುಗಿಸಿಕೊಂಡುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೧೬||
 ಆಡಿಬೂಜನುಸಾಡುಬೀಡನೆಲ್ಲವಗೆಲ್ಲ | ಕಾಡೊಳುಹೊಗಿಸುವವಿದಕ ||
 ಬೇಡಸಂದೆಗಮೆಂದುಶಕ ನಿನೈವಗೆಮಾತ | ನಾಡೆಯಂತದನವಧರಿಸಿ ||೧೭||
 ಅತಿಗುಪ್ತದಿಂದಾಳವಾಸಗಿಗಳನಾ | ಕೃತಕಿಮಾಡಿಸಿಯೊಂದುದಿನ ||
 ಅತಿಶಯವಪ್ಪೊಸಗೆಯನೆವದಿನಂಧು | ಸುತನವಂಚಿಸಿಧರ್ಮಸುತನ ||೧೮||
 ಪ್ರೇಮದಿಕರೆಯಟ್ಟಲನುಜರುಗೂಡಿಯು | ದ್ವಾಮವೈಭವದಿನೈತರಲು ||
 ಆಮನುನಿಭನನಿದಿಗೊಂಡಾಕುರು | ಭೂಮಿಾಶನೈಯ್ದಿಸಿಫರವ ||೧೯||
 ವಿನಯೋಪಚಾರದಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡೊಸಗೆಯ | ನನುವಾಗಿಮಾಡಿಸಿಬಳಿಕ ||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿಯವಿಭವದಿಂದಿದೊಂದು | ದಿನದೊಳಗೊಲಗಮಿರಲು ||೨೦||
 ಅರಸುಗಳವರೀರ್ಪರಿದಿರೊಳುನೆತ್ತಮ | ನಿರದೀರ್ಪರಕೈಯಿಂದ ||
 ಪಿರಿದುರಚನೆಯೊಳಾಡಿಸುತಿರಲದನಾ | ತುರದಿಧರ್ಮಜನೊಡುತಿರಲು ||೨೧||
 ಕುರುಪತಿಯೋರ್ವಗಿಧರ್ಮಜನೋರ್ವಗೆ | ಹರುಷದಿಮೇಲುದಾಯವನು ||
 ಒರೆವುತಲಿರೆ ಕೆಲದೊಳಗಿದಾಶಕುನಿಯಿಂ | ತಿರದುಸುರ್ದನುಭೂಪರಿರಾ ||೨೨||
 ಹೊತ್ತುಹೋಗುವುದಕ್ಕನೆಲವೆರಡಾಟವ | ನೆತ್ತಮನಾಡಿನೀನೆಂದು ||
 ಒತ್ತೊಂಬದಿಪೇಳಿಕುರುಪತಿಯಾಸ | ತ್ಯೋತ್ತಂಸನಮೊಗನೋಡೆ ||೨೩||
 ಅಂತಾಪೊಡಾಡುವಬನ್ನಿ ನೀವೆನಲುಕ್ಕ | ತಾಂತಸುತನುಮನಮೊಳಗೆ ||
 ಇಂತೆನಿಸಿದನಿದಕಾರದವನುರಾ | ಕೆಂತೊದಗುವನಾಸ್ಯಪನು ||೨೪||

ಎಂದುನೆರೆಯದೊರೆಗಳುಹಳೆವರುತಪ್ಪ | ದೆಂದೀಗಜೂಜಿಂದಪಾಪ ||
 ಬಂದೊಡೆಬರಲೆನುತವೆಯಾಡಲುಮನ | ದಂದನುಧರ್ಮನಂದನನು ||೨೫||
 ಇಳೆಯಾಧಿಪರಮನವನದಾನೆತ್ತ | ವಲಗೆಯಶಕ್ತುನಿತಂದಿರಿಸಿ ||
 ನಿಲಿಸಿಸಾರಿಯನುಹಾಸೆಗಿಯನೀಯಲುಕೈಗೆ | ಚಲದಂಕರಂದಾಡಿದರು ||೨೬||
 ಎರಡುಮೂರಾಟವನಾಡಿದಬಳಿಕಿಂತು | ಬೊರೆವನುಶಕ್ತುನಿಭೂವರಗೆ ||
 ವರವಿತ್ತಮಾಯೊಂದಾಟಕ್ಕೆ ಪತ್ತುನಾ | ಸಿರಮೆನಲೊಡಬಟ್ಟರಾಗ ||೨೭||
 ತನ್ನ ವಂಶವನೊರಸುವವೊಲುಕೃತಸಂ | ಪನ್ನ ನುನಾಳವಾಸೆಗಿಯ ||
 ತನ್ನ ವೆರಡುಕರದಿಂದಲೊರಸಿಕಡು | ಬಿನ್ನಾಣದಿಂದಾಡಿಸಿದನು ||೨೮||
 ಕೆಲವುಪಲಗೆಗಳಡಾಳಕತನದಿಂ | ಗೆಲುವನಾತಗೆಕೊಟ್ಟು ಬಳಕ ||
 ಕೆಲವುಪಲಗೆಯಗೆಲಿದುಧರ್ಮತನುಜಗೆ | ಛಲವನೆದೆಯೊಳುಪುಟ್ಟಿಸಿದ ||೨೯||
 ಹಿರಿದುಹಲಗೆಯಾಡಿಧರ್ಮಸುತನಕರಿ | ತುರಗನಾಮಜಪದಾತಿಯನು ||
 ತರತರದಿಂಗೆಲೆಕಂಡುಕನಲ್ಪಾ | ಮರುತನಂದನನಿಂತುನುಡಿದ ||೩೦||
 ಸಂಜಿನಹಾಸಂಗಿಯನುಮಾಡಿಯಣ್ಣನ | ಪಂಚಿಸಿನೆತ್ತವನಾಡಿ ||
 ಮುಂಜೆಗೆಲವಕೊಟ್ಟು ಬಳಕಿಂತುಟಾಡುವ | ವಂಚನೆಯದುಲೇಸುಲೇಸು ||೩೧||
 ಹಲಗೆಯಮಾಡಿಧುರಾವನಿಯನುನಿನ್ನ | ಕುಲವೆಂಬಬಹುಚಾರಿಗಳನು ||
 ನಿಲಿಸಿಯೆನ್ನೀಗದೆಯೆಂಬಹಾಸಂಗಿಯಿಂ | ನೆಲಕುರುಳಿಸದೆಬಿಡುವೆನೇ ||೩೨||
 ಎನೆದುರ್ಯೋಧನನಾಕೈಪೆಸರವನು | ಮನಗೊಳದಿರೆಕಾರ್ಯವಶದಿ ||
 ಅನಿಲಸುತನಕಣ್ಣು ಪನ್ನೆಯಿಂದಾಧರ್ಮ | ತನುಜಸಡಕಕ್ಕಿದನು ||೩೩||
 ಅದನರಿದಾಭೀಷ್ಠನಾವಿದುರನುಕಡು | ಬೆದರಿಹೀನರಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ||
 ಸದಮಲರೀಜೂದನಾಡುವರೇಯೆನ | ಲದಕಧರ್ಮಜನಿಂತುನುಡಿದ ||೩೪||
 ಎನ್ನೀಸೋಲವನಿನ್ನೊಂದುಪರಿಯೊಳು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೆತಿರುಗಿಸುವೆ ||
 ಇನ್ನು ನೀವಡ್ಡಬರಲುಬೇಡವೆಂದುಗು | ಣೋನ್ನತನವರ್ಗಕ್ಕೆಮುಗಿದು ||೩೫||
 ಮರುಮಾತುಗುಡದಂ ತೆಮಾತನಾಡಲ್ಪಾ | ತೊರೆಯಣುಗನುಸುರಿತಂದು ||
 ಅರಗುಲಿಕಾರವನಾಡುವಜೂದಿನ | ತೆರನನುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗುಸುರೆ ||೩೬||
 ಬಳಕಿಂತೆಂದನುಬವರದೊಳನಿಲಜಗದೆ | ಗೊಳಲುಕಿರೀಟಿಗಾಂಡವ ||
 ತಳಿಯಲುನಿತ್ತರಿಸಲ್ಪಾ ಪರಬಿಬಿ | ಜಲಜೋದರಮಹೇಶ್ವರರು ||೩೭||

ಎಂದುಮಂದಾಕಿನಿಯಣುಗನುವಿದುರನು | ಮುಂದೆಕೌರವಗೆಕೇಡವ್ವ ||
 ಅಂದಮನುಸುರಿನೀನೀಗನಡೆದುನಿನ್ನ | ಸಂದನಗತಿಬುದ್ಧಿವೇಳಿ ||೩೮||
 ಜೂದನಿಸಿಮುಂಜೆಗೆಲಿದವನೆಲ್ಲವ | ನಾದೈಪಜ್ಞ ಧರ್ಮಜಗೆ ||
 ಸಾದರದಿಂದಕೊಡಿಸಿಬವ್ವುದೊಂದಾ | ಮೇದಿನಿಯೆರೆಯನುಳಿಗೆ ||೩೯||
 ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಸುಕಳುಹಲವನೆಯ್ಯಂ | ದತಿಬುದ್ಧಿಯವೇಳಿತನ್ನ ||
 ಸುತನತಿಳುಕಲಾರದೆಮಗುಳುಧರ್ಮ | ಸುತನಿತ್ತಲತಿಜಲದಿಂದ ||೪೦||
 ಮತ್ತೆಧಂದಾರಸುವಸ್ತುವಾಹನಗಳ | ವೇತ್ತವನೆಲ್ಲವಸೋಲ್ಲಾ ||
 ನಿತ್ತರಮುಪ್ಪದೇಶಕೆವೊಡ್ಡಮೊಂದಾ | ನೆತ್ತದಸಾಲಿಯುಹೂಡೆ ||೪೧||
 ಕುರುಪತಿವೇಡೆಂದುಹಾಸಂಗಿವಿಡಿದಾ | ಸುರಸಿಂಧುಜನಕೈಬಿಡಿಸಿ ||
 ಸಿವದುಕೋಪದಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಾಕುರು | ಧರಣಿವಗಿಂತುನುಡಿವರು ||೪೨||
 ಬಸಪತಿಕೇಳಿಕಾರ್ಯವನೆಣಿವುದು | ನಿನಗೆನಹಜನಂದಿಂದ ||
 ಮನನಿಭನೀವೊಡ್ಡವನಿಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ | ಪನಿತರಿಂದನಧಿಯನುಸುರು ||೪೩||
 ಎನಲನಧಿಯನೀವೇಪೇಳಿಮೆನೆಧರ್ಮ | ತನಯನುನಾವಾಡಲಿಲ್ಲ ||
 ಇನಿತುವರುಷಮೆಂಬುದುನೀವೇಪೇಳಿ | ಮೆನೆಕುರುಪತಿಯನುಮತದಿ ||೪೪||
 ಈರಾರುವರ್ಷವನದೊಳಿದುರ್ದೇಶವ | ಸಾರದೆಬಳಿಕೊಂದುವರ್ಷ ||
 ಆರಿಯದವೊಲಿರಲುಬೇಕೆಂದಾ | ಭೀರಗೇಶಕುನಿಮಾತಾಡೆ ||೪೫||
 ಆನುಡಿಗಾಧರ್ಮಸಂದನನೊಡಬ | ಟ್ಟಾನಾಡುಪೀಡೆಲ್ಲವನು ||
 ಆನದೆಯಾಡಿಸೋಲವನುರೆಪಡೆದುದು | ಮ್ಮಾನದಿಮನೆಗೆದ್ದವೊಗೆ ||೪೬||
 ಹರುಷದಿನಾಗಸುಯೋಧನತಾಗೆ | ಲ್ಲುರುತರಸಪ್ರಾಂಗಳನು ||
 ಎರೆದುಡರರನಟ್ಟಲುಧರ್ಮನಂದನ | ನುರುಭಂಗದಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು ||೪೭||
 ಆವೇಳೆಯೊಳುಭೀಮಾರ್ಜುನರತಿಕೋ | ಪಾವೇಶವಾಸಸರಾಗಿ ||
 ಓವದೆತಂತಮ್ಮಕ್ಕೈದಿಗೆಕ್ಕೈನೀಡ | ಲಾಸುಧಾವವರನುನೋಡೆ ||೪೮||
 ಗಾರುಡಿನಮೊಗವನುಕಂಡವಿಷಮಕಾ | ಳೋರಗನಡುಗುವಂದದೊಳು ||
 ಭೀರಲಿತರಣ್ಣನಾಚ್ಚಿಗಡಗಿದರು | ವೀರವಾರುತಿಪಲುಗುನರು ||೪೯||
 ಬಳಿಕತಮ್ಮಾಸಪ್ರಾಂಗಳರಾಜ್ಯಮನಿನಿ | ಸುಳಿಯದೊಪ್ಪಿಸಿಕೌರವಗೆ ||
 ತುಳಿಲಾಳಗಳವರಲ್ಲಿರದತಿಮುದದಿಂದ | ವೊಳಲನುಪೊರಮುಟ್ಟರಾಗ ||೫೦||

ಪುರವನವರುಪೊರಮಡುವಾಗಲಾಭೀಷ್ಟ | ಗುರುವೊದಲಾದಿಷ್ಟರುಗಳು ||
 ಕುರುಪತಿಯೆಡೆಗೆಯ್ದಬೇಡನೀಮಂಗೆಲ್ಲ | ಧರಿಯನವರಿಗೊಪ್ಪಿಸುವುದು ||೫೧||
 ಎನಲಾನುಡಿಗೆಕಿವುಡುಗೇಲ್ದರಂತಿರ | ಲನಿತರೊಳವತಿಸೊಂದು ||
 ಮನುನಿಭಪಾಂಡವರೆಡೆಗೆಯ್ದಲವರತಿ | ಎನಯದಿನವರಡಿಗಿರಗಿ ||೫೨||
 ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳಂದೂಖಾಶ್ರುತೊರೆದುಬೀಳಿ | ನುಡಿದರೆಲೇಮಕ್ಕಳಿರಾ ||
 ಆಡವಿಯೊಳಿರ್ಪವರ್ಗಾವೆಂತುಪರಕೆಯ | ಕೊಡುವೆವೆಂದುಮ್ಮಳಿಸಿದರು ||೫೩||
 ನಿಮ್ಮಾಶೀರ್ವಾದವೆಪಾಲಿಸುವುದು | ನಮ್ಮನಾದರಿವುದಿನ್ನೇಕೆ ||
 ಉಮ್ಮಳಬೇಡನಾವೆಮ್ಮನನ್ನಯನಿನ್ನು | ಸಮ್ಮದದಿರಕ್ಕಿಮೆವೆವು ||೫೪||
 ಎನಲವರವರಸಾಹಸಸತ್ಯಸಂಪದ | ಎನಯಧೀರೋದಾತ್ತತೆಗೆ ||
 ಮನದೊಳುಮೆಚ್ಚಿಮರುಕದಿಂದಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಘನದೂಖವಿತಿರುಗಿದರು ||೫೫||
 ಇತ್ತಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕಾಸದ್ಗು | ಳೋತ್ತಂಸರುಪೋಗಿಬಳಿಕ ||
 ಮೊತ್ತದನ್ಯಪರುಬೆಂಬಳಿಯೊಳೆಯ್ದಲುಕಂಡು | ಮತ್ತಲ್ಲಿನಿಸುಹೊತ್ತಿರದೆ ||೫೬||
 ಪದುಳದಿನಲ್ಲಿಂಪೊರಮಟ್ಟುಗಂಗಾ | ನದಿಯನಿರದೆದಾಂಟಿಬಂದು ||
 ಮುದದಿಂದೊಂದುಮಹಾವಟವಿಟಪಿಯ | ಮೊದಲೊಳುಬೀಡನುಬಿಡಿಸಿ ||೫೭||
 ಬಳಿವಳಿಬಂದಬಂಧುಗಳನಾಮಂತಮಂ | ಡಳಿಕದುರ್ಗಾಧಿನಾಥರನು ||
 ಅಲಘುವನಯವಚನಗಳೆಂಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ತಳುವಿದರಲ್ಲಿಯಾಪಗಲು ||೫೮||
 ಆ ಮರುದಿನಕೌಂತೇಯರುತಂತಮ್ಮ | ಪ್ರೇಮದಪೆಂಡವಾಸವನು ||
 ಆ ಮಾತೃಪಿತೃಗಳಬಳಿಗಟ್ಟಿಪಾಂಚಾಲ | ಭೂವಿಾಶನಸುಕುಮಾರಿ ||೫೯||
 ಹರುಷದಿನವರಬೆಂಬಳಿಯೊಳುಬರಲಾ | ವರಮಾತೆಕೊಂತಿಸಮೇತ ||
 ಭರದಿನಂತಕದೇಸೆಗಾಗಿನಡೆದುಬಂದು | ಪಿರಿಯದೊಂದುವನಕೆಯ್ನಿ ||೬೦||
 ಎದಿತಶತಶೃಂಗವೆಂಬೊಂದುಶೈಲದ | ಮೊದಲೊಳುಮಿಗಿರಂಜಿಸುವ ||
 ಬದರೀವನವನುಸಾರ್ಗಲ್ಲಿಯತಿಸಂ | ಮದವಿಂದಿರುತಿರ್ದರಾಗ ||೬೧||
 ಕೌರವನೊಳುಕೌಂತೇಯರುಜೂದಾಡಿ | ಧಾರಿಣಿಯೆಲ್ಲವಸೋಲ್ಲು ||
 ಆರಣ್ಯವಹೊಕ್ಕಿವುರ್ದನಾಬಲ | ನಾರಾಯಣರುಕೇಳುತವೆ ||೬೨||
 ಧುರಧೀರನತಿಚತುರಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣ | ನುರುಶಕ್ತಿಯುತಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ||
 ಅರಸುಮಗನಕರಿದಾಪಾಂಡವರಬಳಿ | ಗಿರದೆಯ್ದಿಯಾವನದೊಳಗೆ ||೬೩||

ಪರಬಾಧೆಯವರಿಗಿಲ್ಲದವೊಲುನೀನನ | ವರತವಿರೆಂದುಜೀಳ್ತೊಡಲು ||
 ಭರವಿಂದಾವನಕೆಯ್ವಿ ಯಾಕೃಷ್ಣನು | ವರಗಣಿಧರ್ಮಜಗೇರಿಗೆ ||೨೪||
 ತಾನೆಯ್ವಿದಕಾರ್ಯವಬಿನ್ನವಿಸಿಯಾ | ಕಾನೋಳಗವನಿಜ್ಞಮಿರಲು |
 ಮಾನನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಕೆಲದಿನಮಿರಲೊಂ | ದಾನೊಂದುದಿನದುದಯದೊಳು ||೨೫||
 ಧೀರನರ್ಜುನನುವಿನೋಡದಿವಿನವ | ಹಾರಾರ್ಥದಿಂದವೆಕೆಲವು ||
 ದೂತಬರುತ್ತಿದ್ರಕೇಲವೆಂಬದ್ರಿಯ | ನಾರೈದುನಿಂದುನೋಡಿದನು ||೨೬||
 ಸುರಭಿಯಿಂದದೊಳುಪಯೋಧರಕಾಮಾಸ | ಸುರತರಿಗಿಣಿಯುದದೊಳು ||
 ಸುರುಚಿರತರತಟಸಂಯುತಮಾಗರಿ | ವರವತಿ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೨೭||
 ವೃಷಭೇಶನುತುರುತರಶೃಂಗಾನ್ವಿತ | ವಿಷನು ಶೋಚನನಂತೆ ||
 ವಿಷಪೃಥ್ವ್ಯಾಸಿವಿಷ್ಣುವಿನುತೆನಾಗ | ದ್ವಿಷಭಾಸ ರಮಾಶಿಖರಿ ||೨೮||
 ಭೂಭೃದ್ಗುಣದಿಭುಜಂಗಾವಾಸದಿ | ಶೋಭಿಸನಚರತತಿಯಿಂ ||
 ಭೂಭುಜರನುವಿಧುವನುವಾರಾಶಿಯು | ಸಾಧೂಸರಗಲ್ಪದಾಗ ||೨೯||
 ಪವಣಿಲ್ಲವೆಯುಗ್ರಖಗಮಿಗಸಂತತಿ | ತವೆಕೊಂ ಮುಕ್ತಿಗದಿಂದ ||
 ಅವನೀಧರಮತಿಫೀಕರಮಾಮದು | ಜವನಿರ್ಪ ಮಗದಂದದೊಳು ||೩೦||
 ಅಫಲನವನುಬಿನದದಿನಾಶೈಲವ | ತುದಿಯನೊ ಸುವೆನೆಂದುಬರ್ಪ ||
 ಪದದೊಳುಪೆತಗೈಗಟ್ಟಿಜೋಲುತೊಂದು | ಬಿರಕೊನೆಯೊಳೋರ್ವನಿರಲು ||
 ಗಗನೇಚರನಿವನನನೀಯೆಡೆಯೊಳು | ಪಗನು ಕಟ್ಟಿದನೆಂದು ||
 ಬಗೆದುಗಾಂಡೀವಕ್ಕೆಶರನಿಟ್ಟುಕಿನವರ | ತೆಗೆದು ಕಾಮಾಣ್ಡದಿವೆಸಲು ||೩೧||
 ಖಂಡಿಸೆಯಾಬಲ್ಪದಿರಹಂಡಿಲು ಭೂ | ಮಂಡ ಕುರುಕ್ಷಪೇಳೆಯೊಳು ||
 ಚೂಡವಿಕ್ರಮವೇತಂಡತುಂಡಾಲವೋ | ದೃಢ ತಿವಿಡಿದಿತ್ತಿದನು ||೩೨||
 ಮತ್ತಾತನಪಡಗಟ್ಟನುಬಿಡಲಿ | ವೃತ್ತಮಾಸು ಪ್ಪನಪದಕೆ ||
 ಉತ್ತಮಾಂಗವನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯೆನ್ನ ಸುವನೀ | ನಿಶ್ಚಯಲಾಗುವಣವನೆಯೆ ||೩೩||
 ಎಂದಖಚರಗಂತಂದನುನಿನಗೀ | ಯಂದವನೆ ದರಾರು ||
 ಎಂದಕಿರೀಟೆಗನುಡಿದನುತನಗಾಡ | ದಂದುಗವನುಕೈಮುಗಿದು ||೩೪||
 ಬಲಯುತಕೇಳೀವಿಜಯಾದ್ರಿಯಂಬರ | ತಿಲಕ ಮಂದೆಂಬಪಟ್ಟಣದ ||
 ಇವಯಾಧಿ ಸುಂದ್ರರಥನಾನೀಯ | ಗ್ಗಳಮಪ್ಪ ಸರಣೀಧರದೊಳು ||೩೫||

ಆಗಣಿತವಪ್ಪವಿದ್ಯೆಯಸಾಧಿಸಲ್ತೀ | ಪಗಲೋಳುಬರೆಬೆಂಬಳಿಯೊಳು ||
 ಪಗೆವನೋರ್ವಸುಮೇಘರಥನೆಂಬಪೆಸರಿನ | ಗಗನಚರನುಬಂದೆನ್ನ || ೭೭ ||
 ಮೋಸದಿಕಟ್ಟಿ ಪೋದನುನನ್ನೀಸಾವು | ಸಾಸಿಗನ್ನಿ ಕರುಣಾದಿ ||
 ಹಿಸರವನಾದುದೆಸುತಬಳಿಕೆಂತೆಂದ | ನಾಸುಬನೋತ್ತಂಪನೊಳು || ೭೮ ||
 ನಾನಿಲ್ಲಿನಾಥಸಬಂದವಿದ್ಯಂಗಳ | ನೀನೇ ಸಾಧಿಸೆಂದೊಸೆದು ||
 ಅನರಗಾಪದ್ರಾಪುಂತ್ರಂಗಳ | ತಾನಿತ್ತಾಚ್ಚಿಂದ್ರರಥನು || ೭೯ ||
 ಉರುತರನುಸ್ವೇಗಿರಿತಿಬರದೊಳಿರ್ಪ | ಪುರುಷನಭನುಮುಂದೆ ||
 ವರಯುಕ್ತಿ ಗುಣಪಾಸನೊಂದುಂಟಿಲ್ಲಗೆ | ನಿರುತವಿಪೋಗಿ ಕುಳ್ಳಿದು || ೮೦ ||
 ಈವಿವ್ಯಮುಂತ್ರಗುಣುಜ್ಜರಿಸಿದೊಡನು | ತ್ತಾದೇವತೆಗಳೊದಗುವುವು ||
 ಸಾದವನಿವೆನುನಗೂಡಿಯಾಯೆಡೆ | ಗೂಡಿಟ್ಟನುನಡೆತಂದು || ೮೧ ||
 ದೇವರಸೇವಗೆವಂದಿಸಿಯಾಯುಕ್ತ | ದೇವಿಯನಾವಸಕೆಬಂದು ||
 ಸಾವಧಾನದೊಳುಕುಳ್ಳಿದು | ಜುಸಿಸಿದನು | ಪಾವನತರವಂತ್ರಗಳನು || ೮೨ ||
 ಮೈರಭಂಜನಿಲೋಕಮದವಿಧ್ವಂಸಿನರು | ನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯೆಂದೆಂಬ ||
 ಸಾರಮಪ್ಪಾದೇವತೆಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ | ಮೀರಪಾರ್ಥನೆಬಿಸೆನುತ || ೮೩ ||
 ಮೂವತ್ತುವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳನು | ದಾವಿಧ ವಿನಮುಂದೆನಿಲಲು ||
 ಸಾವಧಾನವಿಕ್ಕು ಕೊಂಡುಪೂಜಿಸುತಿ | ಪಾರ್ವೇಳಿಯೊಳಾಯೆಡೆಗೆ || ೮೪ ||
 ಆ ವಿವ್ರಾಧರನನುಮುನ್ನ ಕಟ್ಟಿಪೋ | ದಾವೈರಿಬರುತಿರೆಕಂಡು ||
 ಈವಾಹಿನಿಗೂಡಿಬರ್ಪವನಾರಂ | ದಾವೀರನರ್ಜುನಕೇಳೆ || ೮೫ ||
 ಮೊದಲೆನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಬಂಧಿಸಿಪೋಗಿಬಳಿಕೆನ | ಗೊದವಿದುಬನ್ನ ವತನ್ನ ||
 ಸುದತಿಯರಿಗೆತೋರುವೆನೆಂದವರುಗೂಡಿ | ಮುದದಿಂದಬಹುಬಲಸಹಿತ || ೮೬ ||
 ಬಂದನೆಂದಿಂದ್ರರಥನುಪೇಳುತಿರಲಿಳಿ | ತಂದಲ್ಲಿವಿಧವೇಣುವನು ||
 ದಂದಶೂಕನಪಾಶದಿತಾನುಕಟ್ಟಿದು | ದೊಂದುಕಟ್ಟನುಸರಿಪಡಿಸಿ || ೮೭ ||
 ಹುತುಪದಿನಿಂದ್ರರಥನನುಬಾಲಭಾ | ಸ್ವರನನಂದದಿನಿಂದಿದ ||
 ನರನನುನೋಡಿಸುತ್ತಯಮಾನಸನಾಗಿ | ಮರವಟ್ಟುನಿಂದಿರಲಾಗ || ೮೮ ||
 ಎಲೆಮೇಘರಥಮೋಸದೊಳೀಲಗನನೀ | ನೆಲೆಯೊಳುಕಟ್ಟಿನೀಪೋಗಿ ||
 ಲಲನೆಯರಿಗೆತೋರ್ಪನೆಂದುಮಗುಳ್ಳುದು | ಕುಲಹೀನರಮತವೈಸೆ || ೮೯ ||

ಎನಲುಕಡಂಗಿಮತ್ತಾಮೇಘಫರಧತನ್ನ | ಧನುಗೋಂಡುನರಸೊಳಿದಿರ್ಚೆ ||
 ಅನಿತಗೋವನಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ಖಚರಸೇನೆ | ಘನತರವಹಕ್ಕೋಪದಿಂದ ||೯೦||
 ಇದಿರಾಗಲುಕಂಡುದಿವ್ಯಶರದಿನಾ | ಅಧಟನಬಲವನಲ್ಲದನು ||
 ಒದವಿಸೆಯಂತಕರಾಜನಜಪುರ | ಕದನುಕಂಡಾಮೇಘಫರಧನು ||೯೧||
 ಪೊಡೆವಸಿಡಿಲ್ಲಿ ದಿರಾಗುವಹುಯಂತೆ | ಜಡಿವ್ರತತನ್ನ ಬಡ್ಗವನು ||
 ಕಡುಮುನಿಸಿಂದಿದಿರಾಗಲವನಕ್ಕೈದ | ಕಟಿದನದೊಂದುಮಾರ್ಗಾಣದಿ ||೯೨||
 ಬಳಿಕವನಕ್ಕಂತಕ್ಕೋಪದಿದಿವ್ಯಾ | ಬಲವನ್ನಿರ್ವಿಸಿಯದಿರೊಡ್ಡೆ ||
 ಬಲವಂತನೊಂದುಪಾಣದಿನಾವಿದ್ಯಾ | ಬಲವನಲ್ಲವನೋಚಿಸಿದನು ||೯೩||
 ಅದನುಕಂಡವನುಬೆದರುಮಾಪಾರ್ಥನ | ಗದಿರಾಗದಾಗನಕ್ಕೋಗೆದು ||
 ಬೆದರಿಕಾಲ್ತೆಗೆವ್ರತಲಿರಲಿಂದ್ರರಥನಿಂ | ತಿದುತನಗವನರವೆಂದು ||೯೪||
 ಗಗನಕೆನೆಗವಾಪಗೆವನಬೆಂಬಳ | ಯೊಗೆದುಮಿಟದುವೆಡಗಟ್ಟು ||
 ಬಿಗಿದುಧೂತಕಳಿತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನಾ | ಅಗಣಿತಮಹಿಮನಮುಂದೆ ||೯೫||
 ಕಟ್ಟುವೆಡೆಬಂದುನಿಂದಾವುಚರನ | ನಿಟ್ಟಿಸಿಯಾಧನಂಜಯನು ||
 ಕಟ್ಟುಮೈಳದಿಂದ್ರರಥನಕ್ಕೈಯಿಂದಾ | ಕಟ್ಟಿಬಿಡಿಸುತಿಂತುನುಡಿದ ||೯೬||
 ಎಲೆಮೇಘಫರಧಕೇಳೆಂದುಮೊದಲುನೀ | ಯಲಘುನಿಕ್ರಮಿಯಿಂದ್ರರಥಗೆ ||
 ಅಲಸದೆಬೆಸೆಯ್ದದೆಂದುರನಿಯುಮಿಸಿ | ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನಕಳುಹೆ ||೯೭||
 ಬಳಿಕಿಂದ್ರರಥನಾಯಿಂದ್ರಕುಮಾರಗೆ | ತುಳಿಲ್ಲೆಯ್ವಿಂತುನುಡಿದನು ||
 ಅಲಘುನಿಕ್ರಮಿಬಿಜಯಮಾಡುವುದೆನ್ನ | ಪೊಳಲಿಗೆಂದೊತ್ತಂಬದಿಂದ ||೯೮||
 ವರಮಣಿವುಷ್ಪಕದೊಂಗೆರೆಸಿತನ್ನ | ಪುರಕುರುಮುದದಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ||
 ಉರುವನಯದೊಳುಪಚರಮಾಡಿತನ್ನನೂ | ವರಾತನುಚಾತರಕರೆದು ||೯೯||
 ನೀಮಾತಗಾಕ್ವಿಸನಾಗಿರಿಮೆಂದುನಿ | ಯಾಮಿಸಲಪರೊಲವಿಂದ ||
 ಆಮಹಿಮಗೆಸಾಧ್ಯವಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು | ದ್ವಾವವಿದ್ಯಾವಿತ್ತತಿಯನು ||೧೦೦||
 ಇಂತಾರ್ಪೋಲೊಳುಮಾಸತ್ರಯಮಿದುಃ | ಸಂತಸದಿಂದಾನರನು ||
 ಅಂತಕಸುತನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಲೆಂದಾಖಗ | ಕಾಂತಗೆನಿರವಿಸಲವನು ||೧೦೧||
 ಉತ್ತಮರತ್ನಭೂಷಣವಸ್ತ್ರದಿಂದನೃ | ಪೋತ್ತಂಸನಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
 ಜಿತ್ತರಮಪ್ಪವಿಮಾನಮನೇರಿಸಿ | ಮತ್ತಾಸುತರೊಡಗೂಡಿ ||೧೦೨||

ಪದುಳದಿಂದಲಿಪವಮಾನಮಾರ್ಗವಿಬಂದು | ಬದರೀವನದೊಳಗಿಳುಹೆ ||
 ಅಧಭರದೇವನರ್ಜುನನುಕೊಂತಿಯನಿಜ | ಪದಕೆಪಣೆಯಚಾಚಿದನು ||೧೦೩||
 ಬಳಿಕಧರ್ಮಜವಾಯುಸುತಗಿವಂದಿಸಿತನ | ಗಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳಂಘ್ರಿಯುಗಕೆ ||
 ಅಳಕಮನಿಟ್ಟನಕುಲಸಹದೇವರ | ನೆಳಸಿಹರಸಿಕ್ಕುಳ್ಳಿರಲು ||೧೦೪||
 ಅತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಾಯಿಂದ್ರರಥನುಯಮು | ಸುತಭೀಮಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ||
 ಸತನಾಗಿಯುಚಿತಾಸನದೊಳುಕ್ಕುಳ್ಳಿದು | ಕ್ಷಿತಿಪಸೊಳಂತಾಡಿದನು ||೧೦೫||
 ತನಗೆಸರನುಗೆಯ್ದ ಜೀವೋಪಕಾಶವ | ಸಸುರಾಗದಿಂಪೇಳಿಬಳಿಕ ||
 ಏನುತವಿಕ್ರಮಯುತರನೂರ್ವರುತನ್ನ | ತನುಜರಿವರಕೈಯಿಂದ ||೧೦೬||
 ಸೇವೆಗೊಂಡಿಪ್ಪುದೆನುತಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಪೇಳಿ | ಯಾವಿಭುವಿನನ್ನಿಧಿಯೊಳು ||
 ಆ ವಿದ್ಯಾಧರನಾಸುಕುಮಾರರ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ||೧೦೭||
 ಬಳಿಕಬಲ್ಲಿದರಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಭೋಮಂ | ಡಲದೊಳಗಾಯಿಂದ್ರರಥನು ||
 ತಳುವದೆಯ್ದು ವಸಮಯದೊಳಿತ್ತಲವನೀ | ಲಲನೇಶನಾಕೌರವನು ||೧೦೮||
 ನಸವಾಸದೊಳುಕಂದಮೂಲಪತ್ರದಿತ್ತಮ್ಮ | ತನುವನಿರದೆಚೆನ್ನಾಗಿ ||
 ದಿನಚರಿಹೊರೆವಪಾಂಡವರಿಗೆನನ್ನೀ | ಘನತರಮುಪ್ಪೈಸಿರಿಯು ||೧೦೯||
 ಚೆನ್ನಾಗಿತೋರಲುಬೇಕೆಂದುಬಗೆದಾ | ತನ್ನಬಲವನೆಲ್ಲಗೂಡಿ ||
 ಸೆನ್ನುತರವರಿದ್ವಿಬದರೀವನಕೆಯ್ದಿ | ಗನ್ನಕಾರನುಬೀಡಬಿಡಲು ||೧೧೦||
 ಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳುಪೋಪಾಯಿಂದ್ರರಥನಾ | ಕುರುಪತಿಬನಕೆಯ್ಯಂಡ ||
 ಇರವಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿವಿದ್ಯೆಯಿಸರಿದತಿನಿ | ಪುರತರಮಾನಸನಾಗಿ ||೧೧೧||
 ಈತನುತ್ತಮಪಾಂಡವರಿಗಹಿತನನ | ಗೀತಪರನುನಾನಿವಗೆ ||
 ಮಾತೇನುಕೇಡನೆಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಎ | ಖ್ಯಾತನಲ್ಲಿಂದಿಳಿತಂದು ||೧೧೨||
 ಉರುತರಕೋಪದಿನವನಸಭೆಯಹೊಕ್ಕು | ಕುರುಪತಿದುಶ್ಮಾಸನರ ||
 ಭರದಿಪಿಡಿದುಕಟ್ಟುವಾಗಲ್ಲಿದಾರ್ | ದುರಗಲಿಗಳುಮಾರ್ಮಸಗಿ ||೧೧೩||
 ಅಸಿಗೊಳಲವರನೆಲ್ಲರವಿದ್ಯೆಯಿಂದತಂ | ಬಿಸಿಲೆಪ್ಪದಿಂಹಸಗೆಯ್ದು ||
 ರಸಚಿತ್ರದಂತೆಕೀಲಿಸಿಬಲುಗಟ್ಟನು | ಬ್ಬಸಮಾಗುವಂದದಿಕಟ್ಟಿ ||೧೧೪||
 ಆಗಸಕೊಗೆದುಬಳಿಕ್ಕುವಮಾನದ | ಮೇಗಡೆಯೊಳುಹಾಕಿಕೊಂಡು ||
 ಭೂಗಧಿಪರಕೊಂಡಾಖಚರನುಪೋಗು | ವಾಗಲಿತ್ತಾಬೀಡಿನೊಳಗೆ ||೧೧೫||

ಯಮಾರಿನ್ಯಪರಕೊಂಡುಪೋದುದೆಂ | ದೆಲ್ಲರುಪಂಚಕ್ರಿಯಂತೆ ||
ಸೆಬಾಯ್ವಿಡುತಿರೆಯರಸಪಟ್ಟ | ವಲ್ಲಭೆಯರುಕೆಟ್ಟಿವೆನುತ ||೧೧೬||
ಏಕೈಕಕರ್ಣವಿಕರ್ಣಶಕುನಿಶಲ್ಯ | ಸುರಸಿಂಧುಸುತಸಿಂಧುನೃಪತಿ ||
ಏಸುತನೊದಲಾದವೀರಭಟರಮುಂದೆ | ಹೊರಳಿಶೋಕವಮಾಡುತಿರಲು ||
ಏಸತ್ಯನಿಧಿಪಾಂಡವರಹಂಗಿನಲು ಬಂ | ದುದುಕಾರಣಕುರುಪತಿಗೆ ||
ಏಭುತಮಾವಾಪತ್ತುಸಂಜನಿಯಿಸಿ | ತಿದನಾವುಮಾಣಿಸಲರಿದು ||೧೧೭||
ದವರೆಲ್ಲನುಡಿಯೆಭಾನುಮತಿಕೇಳಿ | ಯೊಂದಾಗಿರಾಜಸತಿಯರ ||
ಸಣಿಬರೆಧೃರಾಧರಾಯನುಬಳಿಗೆ | ಯುದ್ಧಾತನಮುಂದೆಬಿಟ್ಟು ||೧೧೮||
ಏಷುಭಿಕ್ಷು ವನೀವುದೆಂದುಕೋಮಲಪದ | ಸರಸಿಜವನುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ||
ಸಳುತಲಿರಲಿಡ್ಲಿಯದೆಂದಾಸತಿ | ಗೊರೆಯಲಿಂತೆಂದುಸುರಿದಳು ||೧೧೯||
ತೆಂದರಿಯೆನಲರ್ವಟ್ಟಿಯಿಂದೋರ್ವ | ನಂತಕನಂತಿಳಿತಂದು ||
೨ತೇಯರಾಹಗಿನೀನಲ್ಲವೆಯೆನು | ತಂತರಿಸದೆಕೋಪದಿಂದ ||೧೨೦||
ಕರಿಕ್ಷು ಕೆನಿಜಪತಿಯನುಕೊಂಡೊಯ್ದು | ನಂತರಿಸದೆತರಿಸೆಂದು ||
೨ತೆಕಾರ್ಪಣ್ಯದಿಬಿನ್ನ ಏಸಲಕ್ಷಾ | ಅಂತಕಸುತಕರುಣದೊಳು ||೧೨೧||
ಸಮೊಗವನೋಡಿಬಿನ್ನಾತನಿಂದಿ | ಪರಿಯಾಯಿತಿಂತಿದನೀನೆ ||
ಪರಿಸೆನೆಕೆಲದೊಳಗಿರ್ದಮಾರುತಿ | ಯೊರೆದನಿಂತೆಂದಣ್ಣನೊಳು ||೧೨೨||
ವುಕೊಲುವೆವೆಂಬಹಗೆಯುಮನ್ನಿಗರಿಂ | ಸಾವಹಡೆದುಹೋಗುವುದು ||
ಸಕೇಳತಿಹಿತವೆಸುಗಲ್ಲವೆಯೆನ | ಲಾವಿಭುವಂತೆಂದನಾಗ ||೧೨೩||
ಗವೊರೆಗೇಳಿಸುಮ್ಮನಿರ್ಪುದುಸೃಪ | ರಂಗವಲ್ಲಂತದಿಂದ ||
ಗಿವೆಬೇಕಾತನನೋವನೆನುತು | ತ್ತುಂಗಸದ್ಗುಣಿಭೀಮಗುಸುರೆ ||೧೨೪||
ಸಮೊಳಗವರುನೂರ್ವರು ನಾವೈವರು | ಪರಬಾಧೆಯಾರಿಗೆಸಗಲು ||
ಸತದಿನಾವುನೂರೈವರವರಿಸಿದ | ಪರಿಹರಿವುದುಮತವೆಂದು ||೧೨೫||
ಯಲದನುಕೇಳಿಸರನೋಲೆಯನೊಂದು | ಶರದಿಂದಬರೆದುಮತ್ತೊಂದು ||
ಮೊಳುಕಟ್ಟಿಖೇಚರನೇರಿವೋವಾ | ವರಪುಷ್ಪಕಮನೆಚ್ಚನಾಗ ||೧೨೬||
ಏಷುಪಾವಿಮಾನವತಾಗಲೊಡನೆವು | ತ್ತಾಯಿಂದ್ರರಥನದನೋಡಿ ||
ಏರ್ವಟ್ಟಿಯಿಂದನೆಯಿಳಿದವರಿ | ದಾರ್ಯದಿಗಿರದೆಯ್ದು ||೧೨೭||

ಪದುಳದಿಂದಾಧರ್ಮತನುಜಾತನವ್ಯದು | ಪದಮೂಲದೊಳುಕಟ್ಟುವೆರಸಿ ||
 ಮದಯುತರವರನಿರಿಸಿಯಿಂದ್ರರಥನಾ | ಮರುತಮಾರ್ಗಕೆಪೋದನಿತ್ಯ ||೧೨೯||
 ನರನತಿಕರುಣದಿನಾಕಟ್ಟಿಸುಬಿಡ | ಲುರುಲಜ್ಜೆಯಿಂಕೌರವನು ||
 ತಿರವಬಾಗಿರೆಕಂಡಿಂತುನುಡಿದನಾ | ದರದಿಂದೆಲೆಕುರುರಾಯ ||೧೩೦||
 ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿರಿನಿಮಗೆಕೆಮನಕ್ಕತ | ನಿಜವುರಕೆನೆಪಲ್ಕುರಿದ ||
 ಗಜದಂತೆಕುರುಪತಿಯೆಳ್ಳಾಗವೋಗಲು | ಸುಜನರಿತ್ತಲುಸನದೊಳಗೆ ||೧೩೧||
 ಇರಲುಧರ್ಮಜನಸತ್ಯಕೆಮೆಚ್ಚಿಬಂದತಿ | ಹರುಷದಿವನದೇವತೆಯರು ||
 ವರರತ್ನಭೂಷಣಾಂಬರದಿನರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು | ಹರಸಿಸೇಸೆಯನಿಟ್ಟರಾಗ ||೧೩೨||
 ಭಯರಹಿತರುಭಾವೋದ್ಭವನದೃಶರು | ಲಯರುದ್ರನಿಗಕೋಪಯುತರು ||
 ಜಯಬಾಯಾವಲ್ಲಭರೊಪ್ಪಿದರಾ | ನಯಗುಣಮಣಿಭೂಷಿತರು ||೧೩೩||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶನಚರಿತೆಯೊ | ಇದುಚತುರ್ವಂಶತಿಸಂಧಿ ||೧೩೪||

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೫. ದ್ರೌಪದಿಯಂ ಕೆಳೊಯ್ದ ನಂದಿ

ಬಲವಿಷ್ಣು ಮೌಲಿಕೀಲಿತರತ್ನ ರಾಜಿತ | ಕಲಧೌತಪೀಠೋಭಿತನ ||
 ಕಲಿಲವಿಜಯನೇಮಿಜಿನಪತಿಪದವೆನ | ಗೊಲಿದೀವುದುಮುಕ್ತಿ ಸುಖವ ||೧||
 ಅತಿಮುದದಿಂದಾಪಾಂಡವರಾವು | ದ್ವಿತವನದೊಳುಸುಖಮಿರಲು ||
 ಕ್ಷಿತಿವತಫಲ್ಗುನಸಂಗನೇಗಾದ್ರಾ | ಪದಿಗೆಗರ್ಭೋದಯಮಾಯು ||೨||
 ಆಗರ್ಭದೊಳುಕಾಂಡನಕಂಬ | ತಡ | ಪೂರ್ವನೀಕ್ಷಿಸುವಿಚ್ಛೆ ||
 ಆಗಲಂತದನು ವಲ್ಲಭಗೊರೆಯಲಕಡು | ರಾಗದಿನೇರಿಪುಷ್ಪಕವ ||೩||
 ಆವಿಗ್ಗೊಳದಸಿಪತಿವನಾಕನಕ | ದ್ವೀಪಕಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳು ||
 ಆ ಪೂರ್ಣಶರೀರೋಹಿಣಿಗೊಡುಪಂ | ತಾಪಾರ್ಥಸಂದೆಯ್ದಿದನು ||೪||
 ಬಳಿಕಾಪ್ಪೀವಕಿಳಿದುಫಲಭಾರದಿ | ನಿಳಿಗೇರಗಿದಮಾನ ರದ ||
 ನೆಳಲೊಳುಬಲೆಯನಿಧಿಸಿಕನಕಾಬ್ಬದ | ಕೊಳದಕಡೆಗೆಪೋಗಲತ್ತು ||೫||
 ಎರಡನೆಯೆನವದೀವಿಯುಮೂಡುಮಂ | ದರದಭರತಫಲತಳದ ||
 ಕರಮೊಪ್ಪುಮುಜಯಾಪ್ರಿಯರಥಮೂ | ಪುರಚಕ್ರವಾಳಪಟ್ಟಣದ ||೬||
 ನರಪತಿಪದ್ಮಸೆಂಬವನಾನ್ವೀಪದ | ಭರತತ್ರಿಬುಂಡಾಧಿನಾಥ ||
 ಧುರಧೀರಶಂಖಸೆಂಬವಾಸುದೇವಫೂ | ವರನಸೋದರದಮೈದುನನು ||೭||
 ಅನುರಾಗದಿಂದುಮಾನಮನುಸಡದಾರ್ | ಅನಿಲಪಥದೊಳೆಯ್ದುತಿರಲು ||
 ಅನಿತರೊಳಾವಿಮಾನವುಕೀಲಿಸಿನಿಲೆ | ವನಿತೆಯಿದಾರ್ಪಸಿನದೊಳು ||೮||
 ಏಕಿನ್ನೀವಿಮಾನವುಕೀಲಿಸಿತೆಂ | ದಾಕಾಶದಿನೆಲಕಿಳಿದು ||
 ಆಕಮಲಾಕ್ಷಿಯನಾವಿಧುವದನೆಯ | ನಾಕಳಶೋಪಮಕುಚೆಯ ||೯||
 ಆಕೋಕಿಲಾಲಾವೆಯನಾಚೆಯವೆಯ | ನಾಕುವಲಯಗಂಧಿಯನು ||
 ಆಕಾಂತಾಮಣಿಯನುಕಂಡುನಿರತ | ವ್ಯಾಕುಲನಾಪೇಚರನು ||೧೦||
 ವನದೇವತೆಯೊವಾಸವನವಧುವೊಡುಗ್ಧ | ವನಧಿಯಣುಗಿಯೊಮನ್ಮಥನ ||
 ವನಿತೆಯೊಬಿದಿಯನತಿಯೊಶಶಿಯರಸಿಯೊ | ಯೆನುತಪದ್ಮಜನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೧೧||

ಅವಲೋಕಿನಿಯೆಂಬವಿದ್ಯೆಯಕರೆದುಮು | ತ್ತಿವಳಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಯವನು ||
 ತವಕದಿಂದುಸುರೆನಲಾದೇವತೆಯಿಂ | ತವನೊಳುಮಾತನಾಡಿದುದು ||೧೨||
 ಗರುವೆಯಿವಳುಸಾವಾನ್ಯನಸತಿಯಲ್ಲ | ಭರತತ್ರಿಬಿಂಡಾಧಿನಾಥ ||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮನಮ್ಮೆದುನಧರ್ಮಜಾನುಜ | ಚರಮಾಂಗನರ್ಜುನನರಸಿ ||೧೩||
 ಮುಳಿದೊಡೆದುಹಿಯನಾಗಸಕೆಯಾಗಸವನೀ | ಯಿಳಿಗೆಯ್ವಿಸಿತರಬಲ್ಲ ||
 ಬಲಯುತನವನಣ್ಣಭೀಮನಂತದರಿಂ | ಲಲನನಿಗಿಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲ ||೧೪||
 ಅಂದವಿಚಾರದಿಸೀತೆಯನೊಯ್ದದ | ರಿಂದತಿಬಲರಾವಣನು ||
 ಹೊಂದಿನಾರಕನಾಗಿಜನಿಸುವನೆಂಬುದ | ನಿಂದುನೀಬಲ್ಲವನಾಗಿ ||೧೫||
 ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯಿವಳನೀನೊಯ್ಯುದು | ನಿರುತಮೆಬೇಡನಂದೆನಲು ||
 ಪಿರಿದಾಗಿನನಗೆಭೀತಿಯತೋರಬೇಡತಿ | ಭರದಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಯವನು ||೧೬||
 ಒರೆಯೆನಲಾಕಾಂಚನಕಂಜಾತವ | ತರಯೋದಾಘ್ನನನ ||
 ವರರೂಪಧರಿಸಿಯಿವಳನೊಯ್ಯದೆನಲಾ | ತುರದಿಂದಾರೂಪನಾಂತು ||೧೭||
 ಧರಣೀತಳಕಿಳಿತಂದುಕೃತಕಸರ | ಸೀರುಹಮನವಳಕ್ಕೈತ್ತು ||
 ತರಹರಮಿಲ್ಲಿಬೇಡೇಳಿಂದಾಕಾ | ತರಿಯಾಕೆಯಕ್ಕೈವಿದಿದು ||೧೮||
 ಇಂದುಬೇಖೆಯನುಪಿದಿದುನಾರುವರಾಹು | ವಂದದೊಳಾಖೇಚರನು ||
 ಜಿಂದಳಿದುಫಟಿಚೆನ್ನೆಯನಿದೆತ್ತಿಕೊಂ | ಡಂದಾಗಸಕಲಂಘಿಸಿದ ||೧೯||
 ಕನ್ನವಮಾನದೊಳರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ಯಾ | ಗನ್ನಕಾರನಚೇಷ್ಟೆಗಂಡು ||
 ನೆನ್ನುತೆಪರವಿದ್ಯಾಭೇದಿನಿಯೆಂಬ | ರನ್ನದುಂಗುರವಮುಟ್ಟಿಸಲು ||೨೦||
 ಶಕೃತಕಾಂಗವಳಿದುನಿಂದಖಗನನಿ | ಜಾಕಾರವನೋಡುತವಳು ||
 ಶಣ್ಣುಳಮುಚ್ಚಿದಳುಕಮಲಿನಿದೋ | ಪಾಕರನನುಕಂಡಂತೆ ||೨೧||
 ಕಿತರದಿಂಕಣ್ಮಜ್ಜಲಬಲೆಯು | ನ್ನೇಕಕಿಜಿಡುಸಂಶಯವ ||
 ಒತುನೋಡೆನ್ನನೆನಲುನೋಡದೆಬಿಡು | ವಾತನಂತಾಡಿದಳವಳು ||೨೨||
 ಎಲವೊಪಾಳ್ಮನೆಗೆವೊಗುವನಾಯಂ | ಸಲಸದೆನಾನೋರ್ವಳಿಪ್ಪ ||
 ನೆಲೆಗೆಬಂದೆನ್ನನುಕಳ್ಳುಕೊಂಡೊಯ್ಯ | ಕಲಿತನವೇಮನುಜರಿಗೆ ||೨೩||
 ಎನುತವನೆೊಳುನುಡಿದಾನಂತಕಸ | ನನಿಲಜರುಗಳನುಜಾತ ||
 ಮನುಜಮಂದಾರವಾರ್ಧನಸತಿ | ತನುಜೆದ್ವಾಪದಿಯೆನ್ನನಿವನು ||೨೪||

ಜೋರತನದಿತಂದಪಾತಕನನುಖೇಚ | ಲೋರುಗನುರವನುತಿಯೊಳು ||
 ಆರೊಬ್ಬರಳುಕಿಸಿಯೆನ್ನೀಸೆರೆಯನು | ಕಾರುಣ್ಯಮಾಸಸರಾಗಿ || ೨೫ ||
 ಬಿಡಿಸುವನೀರರುಂಟೀಯೆಂದುಶೋಕಿಸ | ಮಡದಿಯಮೊರೆಯನುಕೇಳಿ ||
 ನಡುಬಾನೊಳೆಡೆಯಾಡುವಬಿಜ್ಜಾದರ | ಕಡುಗಲಗಲೊಳುಕೆಲಬರು || ೨೬ ||
 ಬಹುರಂದದಿಕೇಳಿದಿಯುಷಮಚಿತಮೆಂ | ವಿನಿರಾಗಲೊಡನಾಸದ್ವು ||
 ಅಭಟೆಂದತಿಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ವರನು | ಬೆದರಿಸಿದನುಸುಖಮೊಳು || ೨೭ ||
 ಈತೆರದಿಂಪೇಚರರನೋಡಿಸಿದಾ | ಪಾತಕಿಯಿರವನುಕಂಡು ||
 ಆತರಳಾಕ್ಷಿಯೆನಗೆಶರಣೆಲ್ಲೆಂದು | ಭೂತಕಲ್ಪಿಂಧುಧುಳಿ || ೨೮ ||
 ಶರಣಾಗುನೀರಘ್ನು ನದೇವಯನುತುನು | ದೀರದೇನೀರ್ವನಾಶುಕನು ||
 ವರಪರ್ಣಾಲಘುವೆಂಬುಯ್ಯೆಯೊಂದ | ತನಿಸಿದನಾಸದೊಳಿರಿಸಿ || ೨೯ ||
 ಡೆಕ್ಕಾಂಗಿನೀನೂಡುಬಟ್ಟೆಲ್ಲದೇನಾನು | ನಿನ್ನ ಮೈನೋಂಕುವುದಿಲ್ಲ ||
 ಇನ್ನು ನೀಸಂತೆಗೆಸಲುಬೇಡವೆನಲುಗು | ಳೋನ್ನತೆಯಿಂತೆಂದಳಾಗ || ೩೦ ||
 ಏತ್ತಾನುನೀಸೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದೆಯಾದೊಡೆ | ಕಿತ್ತಿಡುವೆನುನಾಲಗೆಯು ||
 ಮತ್ತೆನ್ನ ಪತಿಸೆನ್ನ ತನುಂಟೀವವ | ನೊತ್ತಿಕೇಳದೆಸುಮ್ಮನಿಹಸಿ || ೩೧ ||
 ಏನುತನುಡಿದುಬಿಡುನುಡಿಗಳೆಯಾಚು | ನಿಸಿಸುಮುಟ್ಟಿದೊಪ್ಪದಿಯು ||
 ಅಸಿಲವೇಗದಿಸಿಬಗಗೆಯ್ದಿಸಿತನ್ನ | ಮನೆಯೊಳುಕಾಪಲಸಿರಿಸಿ || ೩೨ ||
 ಆರಘನಾಪುರಷಕ್ರವಾಳಕಮು | ತ್ತಾರುಬಾರದಮಾಳ್ತೆಯೊಳು ||
 ಸೇರಿಸಿದನುಪಬ್ರವಖರ್ವವನು | ಭೂತನಿದ್ರಾಸಿರ್ವತದಿ || ೩೩ ||
 ಆಪುರವಕಪಲವುದೇವತೆಗಳ | ಕಾವನಿಸಿಯೊಳುಕನು ||
 ಆಸಗಲೊಳುತನ್ನ ಯುಭಾವಶಂಬು | ಹೀಪಾಲಕವಾಸುಬೇವ || ೩೪ ||
 ಅಲ್ಲಿಯುತೀರ್ಥೇಶನಸಮವಸೃತಿ | ಗುಲ್ಲಾ ಸದಿಂಪೋಗಲವನು ||
 ಸಿಲ್ಲದೆತಾನವನೊಡನೆಯ್ದಿನಿತ್ತುಲು | ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷಿ ದ್ರೌಪದೀವ || ೩೫ ||
 ಇಸಿಯನಮೊಗಗಾಣ್ಣಿನ್ನೆ ವರೆಸಗನ | ಶನಮೆಂದುಭಾಷೆಯಮಾಳ್ವ ||
 ಅನಿತರೊಳಾಮನೆದೈವಗಳತ್ತವು | ಬನಿಸಿಬಿದ್ದು ದುವಗಲುಳ್ಳು || ೩೬ ||
 ಅದನುಕಂಡಾದುಷ್ಟನತಂದೆತಾಯಿಗ | ಇದಿರುತಂದವನೊಡನೆ ||
 ಸದಮಲಚಂತೆಪತಿವ್ರತೆನ್ನೀ | ಹೃದಯದೊಳಗೆಚಿಂತೆಬೇಡ || ೩೭ ||

ಭೂವಿಸುತನುನಿನ್ನ ಪತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ | ಓವದೆನ್ನಿನೆಯ್ವ ಪೆವು ||
 ಈವಡನವನುನಂದೆಂದುಕೈಮುಗಿದಿ | ಪಾವವೇಳೆಯೊಳುಫಲ್ಲು ನನು ||೩೮||
 ಅತ್ತಲುತ್ತಮಕನಕಾಬ್ಬವತಂದಾ | ಮತ್ತಾಗಜೋಪಮಗಮನೆ ||
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆದ್ರಪದಿಯನುಕಾಣದೆ | ಒತ್ತರವೊತ್ತಿದಂತಾಗಿ ||೩೯||
 ಒಳಿಕಲ್ಲೆಬಳಸಿದಲತೆವನೆತಾವರೆ | ಗೊಳವೂಗಿಡುಗೊಳಕರಸಿ ||
 ಲಲನೆಯಕಾಣದೆಕವಳಿಸಿದನು | ಮ್ಮಳಿಕೆಯನಾಫಲ್ಲು ನನು ||೪೦||
 ನಮಮೂರ್ಛವೋಗಿತನ್ನಿಂತಾನೆಳ್ಳೆ | ಸ್ನಸಿಯಳಕೊಂಡೊಯ್ದವನು ||
 ಅಸುರನೊಸುರನೊಬೇಚರನೊಪನ್ನಗನೋ | ವಸುಧಾಚರನೊಮತ್ತವನ ||೪೧||
 ದಿವಿಜೋರಗನರಲೋಕದೊಳಾವೆಡೆ | ಯನಳಿರಲಿಟ್ಟನಪೋಗಿ ||
 ತವಕದಿನವನತಲೆಯುಸೆಂಡೊಯ್ದನ್ನ | ಯುವತಿಯತರಲೆಡುವೆನೆ ||೪೨||
 ಎನುತತಿಕೋಪಾರೂಢಮಾನಸಸಿ | ಪನಿತರೊಳಾವದ್ಮನಾಭ ||
 ಜನನುತೆನಾಂಚಾಲಿಯನುಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗ | ಘನತರಯದ್ಧವಮಾಡಿ ||೪೩||
 ಗೆಲವನುಡಡೆಯದೆಬಂದಬೇಚರನೋರ್ಗ | ನಲಘುವಿಕ್ರಮಯೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ||
 ಲಲನೆಯನಾಪದ್ಮನಾಭನುಕೊಂಡೊಯ್ದ | ನೆಲೆಯನುಸುರಲದನರಿದು ||೪೪||
 ತನ್ನವಿದ್ಯೆಯನಾತಮಣಿಯಿದೆಗಡೆಯನು | ಚೆನ್ನಾಗಿರುದುದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||
 ಉನ್ನತನಿಕ್ರಮಿಯಾಧರ್ಮತನುಜನ | ಸನ್ನಿಧಿಗಿರದೆಯುತವೆ ||೪೫||
 ಲಲನಾವಣಿಪೋದವೃತ್ತಾಂತವನೇಳೆ | ಯಲಘುವಿಕ್ರಮಯನಿಲಜನು ||
 ಮುಳಿಯಲುನಿಲಿಸಿತಾಮಾರವರಣ್ಣನಪದ | ತಳಕೆನಮಿಸಿರೊಳ್ಳೊಂಡು ||೪೬||
 ಚಾರುವಿಚಿತ್ರವಮಾನವನಡವರ್ಗ | ದ್ವಾರಾವತಿಪುರಕೆಯ್ವಿ ||
 ನಾರಿಯನಾಖಳನೊಯ್ದತೆರನಬಲ | ನಾರಾಯಣರೊಳಗುಮರೆ ||೪೭||
 ಆನಾರ್ತೆಯಕೇಳಿಕಡುಮುಳಿದಾಬಲ | ದೇವವಾಸುದೇವರುಗಳು ||
 ಆವಾಯುಸುತನರನೊಡನೆವಿಮಾನವ | ತಾವೇರಿಯನಿಲಮಾರ್ಗದೊಳು ||೪೮||
 ಜಂಬುದ್ವೀಪವಮೊರಮಟ್ಟಲವ | ಕಾಂಬುಧಿಯನುದಾಂಟುತದರ ||
 ಮುಂಬಳಸಿದಧಾತಕಿಬುಂಡದಮೂಡ | ಣಿಂಬುವಡೆದಮೇರುಗಿರಿಯು ||೪೯||
 ಕಾಲನದಿಕ್ಕಿನಭರತದವಿಜಯಾರ್ಥ | ಶೈಲದತೆಂಕಣತಟದ ||
 ಮೇಲೆನಿರಾಜಿಸರಥನೂಪುರಚಕ್ರ | ವಾಳಪಟ್ಟಮನೆಯಿದ್ದರು ||೫೦||

ಅವೊರವಳೊಳುಬಲಕೇಶವರುಮು | ತ್ತಾಪಾರ್ಥನೊಡಗೂಡಿಂನಿಂದು ||

ಅವನಜನಕಳುಹೆಗದೆವಿಡಿದತಿ | ಕೋಪದಿಗ್ಲೆಗೆಯ್ದುಂನು ||

||೫೧||

ವುರವವನುಸರೆಕವಿಸಿದವಜ್ರಬ | ಪರವನುದ್ಧತಗದೆಯಿಂದ ||

ಭರದಿವೊಡೆಯಲದುಡುಗೊಂಡಮಣ್ಣುಬ | ಗ್ಗರೆಯನೊಡೆದತೆರನಾಯ್ತು ||

||೫೨||

ಕಡೆಗಾಲದಕಾರ್ಯಗಿಲೊಡ್ಡಿ ನುರ | ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಮಾಳ್ಳೆ ಯೊಳು ||

ಕಡುಗಲಿಭೀಮಗದಾವಾತದದನಿ | ಯಡಸಿತುಪಕಲದಿಕ್ಕುಟವ ||

||೫೩||

ಅವಜ್ರಮಯಖರ್ಪರವನುಬಿಡವಿಲ್ಲ | ದೋವದೆಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡರ್ಪ ||

ದೇವತೆಗಳುಸಿಹ್ಮನಾದವಕ್ಕೇಗ | ಬಾನಳಿಯಂತೆಬಿಚ್ಚು ತನೆ ||

||೫೪||

ಎಲ್ಲೆಯವಾರಿಯೆಲ್ಲೆಯಮಿಳ್ಳುವೆನುತಾ | ಕಲ್ಲತಾಗಿದನೆಲ್ಲಿಯಂತೆ ||

ಜಿಲ್ಲೆಸಿಲ್ಲೆಯಾಗುವಂತೋಡಿದುವಲ್ಲಿ | ನಿಲ್ಲದೆದನೆದೆಸೆಗಾಗಿ ||

||೫೫||

ಲಾಳಮುಂಡಿಗೆಗಳಕಿಳ್ಳುಬಾಗಲಕಾವ | ಲಾಳಡ್ಡೆವಾದರಬಡಿದು ||

ಕಾಲಯಮನೆಂಬದಾಪಟ್ಟಣವನು | ಕೋಳುಗೊಂಡಂತೆಯ್ದಿದನು ||

||೫೬||

ಅರಿಯದತೆರದಿನಿಮ್ಮರಾಜಾ | ಗಾರವವೊಗುವನಾನಲ್ಲ ||

ಸೊರರುಂಡಾಡೊಡಿದಿರುಬನ್ನಿ ಮೊಂದಾ | ನೀರಮಾರುತಿನಡೆತರಲು ||

||೫೭||

ಅರಸಿಲ್ಲದೂರನಿವನುಹೊಕ್ಕು ವೊರಮಡೆ | ಸಿರಿದುಕೊರತೆಯಹುದೆಂದು ||

ವುರವರಿಬನಮೆಲ್ಲಮುತ್ತುಮುಕ್ತಿದುದಾ | ಗಿರಿಯಮುಕ್ತಿದಮಂಜಿನಂತೆ ||

||೫೮||

ಇಡಿಯಿಡಿಯೆಸೆಯೆಸೆತಿವಿತಿವಿತರಿತರಿ | ಬಡಿಬಿಡಿ ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲೆಂದು ||

ಹಿಡಿಗುಂಡಂಜಿಟ್ಟಬಾಳುಬಲ್ಲಡಿಗೊಂ | ಡಡಸಿಮುಕ್ತಿದಮುತ್ತುವನ ||

||೫೯||

ಅಂತವರೆಲ್ಲಹತ್ತಿರಕೆಯ್ದು ವಪರಿ | ಯಂತರತಾಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ||

ಅಂತರಿಸದೆತದ್ಗದೆಯನುಕುಪಿತಕ್ಕ | ತಾಂತನಿಡುತತತ್ತ್ವದೊಳು ||

||೬೦||

ಅರೆಬರನೊರಸಿನೊರಬನೊರಸುವವೊಲ | ಅರೆಬರನಿಡಿದಿಡಾಡಿ ||

ಅರೆಬರನವನಿಯೊಳಪ್ಪಳಿಸುತಕೊಂದ | ಸೆರಸಂತನದಿಂದವನು ||

||೬೧||

ಅನಕುದುರೆತೇರಾಳಾದಿಯಬಲು | ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವುಬಂದುಮುಸುಕೆ ||

ತಾನದನಿನಿಸುಲೆಕ್ಕಿಸದೆಕೊಂದಿಕ್ಕಿದ | ನಾನೆನುನೋಕರಿಪಂತೆ ||

||೬೨||

ತೇರಿಂತೇರನಶ್ವದಿನಶ್ವವಮದ | ವಾರಣದಿವಾರಣವನು ||

ಕೂರಾಳಂಕೂರಾಳನಿಟ್ಟಿಟ್ಟಾ | ಧೀರಮಾರುತಿಕೊಂದನಾಗ ||

||೬೩||

ಬೆಳ್ಳೆರಲೆಯುಹಿಂಡಬೆದರಿಸಿಹರ್ಷಲಿ | ಬಳ್ಳಿನನೆಗೆಪೋಗುವಂತೆ ||
 ತಕ್ಕಂಕಗೊಳಿಸಿತತ್ಸರಪರಾಜಾಲಯ | ಕುಲ್ಲಸದಿಂದೆಯ್ದಿದನು ||೬೪||
 ಅದನುಕಂಡಾಪಡಕಣದಾಳೆಳಾರಾಜ | ಸದನದರಣಮಂಡಲಕೆ ||
 ಬದಗಿತುತ್ತುರುಬಾಗಿಸಿಂದುಬಾಗಿಲನಿಕ್ಕ | ಲಘಟನನಿಲನಂದನನು ||೬೫||
 ಜನನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದಂದದಿನಿರದಾಭಬ | ಸಿವಹವೆಲ್ಲವಸಲಕಿಕ್ಕಿ ||
 ತವಕಟ್ಟಬಾಗಿಲನೊದ್ದುಕೆಡಹಿಮ | ತ್ತವನಿಸಗೃಹಕೆಯ್ದಿದನು ||೬೬||
 ಮೂರುಬೋಕದಗಂಡನರ್ಜುನದೇವನ | ನೀರೆಯಾವೆಡೆಯಿದ್ವಪಳೊ ||
 ತೋರಿತೋಡದೊಡಕೊಲುನೆಂದಾಗಾಡಿ | ಕಾರನಲ್ಲರಸಂಚಿಸುತ ||೬೭||
 ಎಕ್ಕಟಿಯೊಳಗಿದ್ವಪ್ರಪುಯನುಕಂ | ಡಕ್ಕಬೇಗದೊಳೊಳಿನಲು ||
 ದಿಕ್ಕನೆಪೊರಮಟ್ಟ ಸಂಶಯಂಟುಕ್ರಿಯೊ | ಇಕ್ಕಿದಮಣಿಮುಟ್ಟಕೆಯನು ||೬೮||
 ಸದವಿದ್ಯಾಭೇದನಿಯನುಮುಟ್ಟಿಸೆ | ಗರುವೆಯವನನಿಜರೂಪ ||
 ಸಿರುತನಾಗರವಾಯಮಿಲ್ಲೊಂಸುತಾನತಿ | ಭರದಿಂದಪಿಂತನಬರಲು ||೬೯||
 ಜಾಗಲಕಾಪಿಸಭಟಸಂತಿಪಿಬಂದು | ತಾಗಬಣ್ಣದಿಹರನಾರೆ ||
 ಆ ಗಂಡುಗಲಿರಾಜ್ಯಾಧಿಗನಡೆತ | ಪ್ವಾಗಲಿದ್ವಗವಿದಿರಾಗೆ ||೭೦||
 ಬಡಿಗೆಮಿಂದದುವ್ಸಲ್ಲಿಯಕಾಯಂದವಿ | ಕಡುಗಲಿಕ್ರಿಯೆತ್ತಿಪೊಯ್ಯೆ ||
 ಕಡೆಯಲವರುಬವನುಂಡುಡರ್ರನೆತ್ತೆಗ | ಯೊಡಲತಡಹಿಕೊಳುತಿರ್ದ ||೭೧||
 ಪೆಂಡಿರೊಳಾಟಪಂಭವನಂ ಆಂಗಣ | ಗಂಡಿಗರವಕೊಂದಕೊಲೆಯ ||
 ಕಂಡುಬೆದರುದೊರದೊಳಿದ್ವರಾ ಆಂಬ | ಕಂಡಕಾಗೆಯತೆವನಾಗಿ ||೭೨||
 ಪಾದುಗನಪಟ್ಟಣದೊಳುತನಗದಿ | ರಾದರನುರೆಯಂಚಿಸುತ ||
 ಬೀದಿಯುಸಿಂಗದಂದದೊಳೆಯ್ದಿದನು | ನೋದವಿಕ್ರಮಿಫೇಮಸೇನ ||೭೩||
 ಬೆಂಗೊಟ್ಟುಜೆವರಬಾಗಿಲನಿಕ್ಕಿಮನೆಮನೆ | ಯಂಗಣಕೋಡಿಡರಾಗ ||
 ಆಂಗಡಿಯಾನೆಯಂದವಿಮೆಲ್ಲನೆಯ್ಯುವ | ಭಂಗನಕಾಣ ತಿರ್ದವರು ||೭೪||
 ಬಳಿಕಾಕವನವನುಕಂಡುಮೈಗಲಿ | ಗಳುದುರುದಂಚಿಕಲಿಗಳು ||
 ಅಳಿಗಲಿಗಳುವರುಗಲಿಗಳೆಲ್ಲರಫೇಮ | ನುಡಯದೆನೆಲಕಿಕ್ಕಿದನು ||೭೫||
 ಕಂಡುಭೀತಿಯೊಳೀತನುಕಡೆಗಾಲದ | ಖಂಡಪರಶುಮೊಘೈರವನೋ ||
 ದಂಡಧರನೊನಾವಂತಪ್ಪವೀರನ | ಕಂಡುಬಿಲ್ಲೆನುತಿರಲವರು ||೭೬||

ಎಲೆಪುರಜನರೇಪರಸ್ತ್ರೀಯನುಕಳಾಡ್ತೆ | ಬಳಸನೆಗೆತೋರಿಸಿದೊಡೆ ||
 ನೆಲದೊಳುನೆರವು ವೆನೆನುತಗದೆಯತೂಗು | ತಲಸಿಕೆಯಿಂನಡೆತಂದು ||೨೭||
 ಮುಂಜೆನಾದುನಿಯನುನಡೆಯಿಸಿತಾನಾ | ಪಿಂಡೆನಡೆದುತತ್ಪರದ ||
 ಇಂದಿರದೆಸೆಯೊಳುನಿಂದಿರ್ದಬಲಗೋ | ವಿಂದಫಲ್ಲು ನರಕೂಡಿದನು ||೨೮||
 ಅದ್ವೈಪದಾತ್ಮಜಬಲಗೋವಿಂದರ | ಪಾದಕೆರಗಿಸರಕೆಯನು ||
 ಸೂದರದಾದತಳೆದುಬಂದುನಿಂದಳಾ | ಕಾದಲನೆಡದಭಾಗದೊಳು ||೨೯||
 ಬುಬುದ್ವೀಪದಿಂದಾವಿಲ್ಲಗೆಬಂದ | ರೆಂಬವಾರತೆಯೆಣ್ಣೆಸೆಯ ||
 ತುಂಬಬೇಕನುತಶಂಖವನೂದಿದನಾ | ಅಂಬುರುಯೋದರನಾಗ ||೩೦||
 ಅದಿರತನುಸಿಯಾಗಸದಿಂದೊಡುತತಿ | ಯುದುರಿದುವಾರಾದಂತಿ ||
 ಬೆದಲಿದುವಾವಾಸುದೇವನುಭರಣಂ | ದೊಡುಬಯೂದಿದಶಂಖವಕೆ ||೩೧||
 ಅಭಲನಾಸವನುಸರಣಮಂಟಪದೊಳಿ | ದ್ವಾರಭಟನಲ್ಲಿಯವಾಸುದೇವ||
 ಇದುವತಾಸ್ತಲ್ಲಿಯದೆಂದುಕೇಳಿದನಾ | ಏದಿತಬೋಧುಗಣಾಧರ ||೩೨||
 ಭೂಪತಿಕೇಳಲಿಂತೆಂದರುಬುಬೂ | ದ್ವೀಪದ್ವಾರತಾರ್ವಚಕ್ರ ||
 ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನವನವೈದುನನತಿ | ಕೋವಕ್ಯತಾತಫಲ್ಲುನನು ||೩೩||
 ಚರಮಾಗನವನವ್ವಿಧದ್ರೋಪದಿಯಂಬ | ತರುಣಿಯನ್ನಪ್ಪೈದುನನು ||
 ದುರುಚಿತನವಿವಂಚಿಸಿತಂದುನಿಬವುರ | ವರದೊಳುಸರೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ||೩೪||
 ಅದನಿಂದಾವೆಂಬಳುಂದವರಾ | ಸುದತಿಯನಲ್ಲಿಂದತಂದು ||
 ವಸುಂದೂದಿದಶಂಖವೈರಮನ | ಲದಕೇಳಿಯಾಶಂಖಚಕ್ರ ||೩೫||
 ಆಸಮವಸ್ಯತಿಯುಭವಗೆವಂದಿಸಿ | ಯೋಸರಿಸವೆನೆಜಿತಂದು ||
 ಆಸುರಮಪ್ಪಕೋಪದೊಳೂರಿಗೈದಿಮ | ಹಾಸೇನೆಯನೆಲ್ಲಕೂಡಿ ||೩೬||
 ಸುಗರರಂಗಕನಜೆವಸಮಯದೊಳ | ಗಂಗೀಕರಾಮಂತ್ರಿಗಳ ||
 ಜುಗುಳಿಸಿದುಬಂದಿಂತೆಂದರಿದುನ್ಮಥ | ರಂಗವೆಶಂಖಚಕ್ರ ||೩೭||
 ಅನುಹಾರದಿನ್ನಪ್ಪೈದುನನಾಸರ | ಯುವತಿಯವಂಚಿಸಿತಂದು ||
 ಭವನದೊಳಿಡೆಸರೆಯನುಸಿಂತನಬಂದು | ತವಕದಿಂದಾಬಲ್ಲಿದರು ||೩೮||
 ತಮ್ಮಸೊಮ್ಮನುತಾಮೊಯ್ಯಲೇತಕಿನಿ | ಗುಮ್ಮಳಮಾವುಜ್ಜುಗವು ||
 ಸಮ್ಮತವಲ್ಲೆಂದುಪಲವುಬುದ್ಧಿಯಪೇಳಿ | ಸುಮ್ಮನಿರಿಸೆಯಾನ್ಯಪನ ||೩೯||

ತಾಮಾಬಳಿಯಿಂಬಂದೂರಮುಂದಿರ್ಡ | ರಾಮಕೇಶವರ್ಧನನರರ ||
 ತಾಮರೆವಜ್ಜೆಗೆವಗಿಕ್ಕುಮುಗಿದುಸು | ಪ್ರೇಮದಿನಂತೆಂದರಾಗ ||೯೦||
 ಕಡುಗಲಿತನದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದುನಿ | ಮೊಡವೆಯತಂದುನೀಮಿಲ್ಲಿ ||
 ತಡವುದಕ್ಕೇನುಕಾರಣಮೆಂದುಪಲತೆರ | ದೊಡಬಡಿಕೆಯಮಾತನಾಡೆ ||೯೧||
 ಆಮಾತನವಧಾರಿಸಿರಾಮಕೇಶವ | ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಪುಷ್ಪಕವನು ||
 ಕೋಮಲೆಯಾದಾ | ಪದಿಗೂಡಿಯಡರ್ಡುಸು | ಪ್ರೇಮದಿತಿರುಗಿದರಾಗ ||೯೨||
 ಬದರೀಪಸವೊಕ್ಕುಧರ್ಮಜನನುಕಂ | ಡಧಟರುಭೀಮಗಿರೇಟಿ ||
 ಸದಮಲಚರತೆವಾಂಚಾಲಿಯನಲ್ಲಿಸ | ಮೃದದಿಬಲಾಚ್ಯುತರಿಸಿ ||೯೩||
 ಕೊಂತಿಮಹಾದೇವಿಯನೊಡಗೊಂಡತಿ | ಸಂತೋಷದಿನಿಜವುರಕೆ ||
 ಅಂತರಿಕ್ಷ ಪಥವೊಳುಪೋದರಿತ್ತಲು | ಕೌಂತೀಯರಾವಿಸಿದೊಳು ||೯೪||
 ನಿಜದೇಶನಿಜರಾಜಧಾನಿನಿಜಾಲಯ | ನಿಜಬಂಧುಜನದಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ನಿಜಸುಖದೊಳಗಿರ್ಡಂದದಿನಿರ್ಡರು | ನಿಜಭುಜಬಲಶಾಲಿಗಳು ||೯೫||
 ಈರೀತಿಯಿಂದವಧಿಯತಾವುಕ್ಕೈಕೊಂ | ಡೀರಾರುವತ್ಸರಕಳೆಯೆ ||
 ಧೀರೋದಾತ್ತರಲ್ಲಿಪೋಪಕಾರ್ಯಮ | ನಾರೈದಾಪ್ತ | ಪದಿಯನು ||೯೬||
 ಆಪಾಂಚಾಲನಬಳಿಗೆಯ್ದಿಸಿತಾ | ವಾಪಳುವನುಪೊರಮುಟ್ಟು ||
 ಆಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿನಡೆದು ಕಣ್ಗೊವ್ವುವ | ಶ್ರೀಪರ್ವತವಸಾರಿದರು ||೯೭||
 ಹರುಷದಿಕೆಲದಿನಮಿರ್ಡಲ್ಲಿಕಾಂಚೀ | ಪುರಕೈದಿಕೆಲಪಗಲಿರ್ಡು ||
 ವರುಣದಿಶಾಮುಖವಾಗಿನಡೆದುಬಂ | ದುರುಕಣಾಟಕಕೆಯ್ತು ||೯೮||
 ಆವಿಷಯದೊಳುರಂಜಿಸುವವಿರಾಟಮ | ಹೀವಲ್ಲಧಪುರಕೆಯ್ತು ||
 ಆಪೂರವನ್ನಿಧಿಯೊಳಗರ್ಗುವಿಸುವಮ | ಹಾವಿಸಿನವಮಧ್ಯದೊಳು ||೯೯||
 ಕಡುದೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪಬನ್ನಿ ಮುಮರದೊಳುತಾವು | ಪಡೆದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ||
 ಮಡಗವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗಳನವಕೆಕಾಪ | ನಿಡುತಲ್ಲಿಂಬಂದರಾಗ ||೧೦೦||
 ರೂಪಪರಾವರ್ತನವಿದ್ಯೆಯಿಂಬನಿಜ | ರೂಪವಪಲ್ಲಟಮಾಡಿ ||
 ರೂಪಮನ್ಮಥಧರ್ಮಜನುಧರಾಮರ | ರೂಪನುಕ್ಕೈಕೊಂಡುಬಳಿಕ ||೧೦೧||
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಿತಪ್ಪವಾರ್ವನರೂಪನು | ಕಾಣೆವೆನುತಪುರಜನವು ||
 ಮಾಣದೆನಿಂದುನೋಡುತ್ತಿರಲವನುವು | ರಾಣಭಟ್ಟವೆಸರಾಂತು ||೧೦೨||

ಇಂತುನಡೆದುಬಂದಾವುಹೀಪತಿಯನೆ | ಭಾಂತರಾಳವಮೊಕ್ಕವಗೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂದಕ್ಕ ತೆನುನಿಟ್ಟುಸತ್ಯ | ವಂತನುಹರಸಿಕ್ಕುರ್ದೆ ||೧೦೩||
 ಬಳಿಕಮುಪನ್ಯಾಸಮನಲ್ಲಿಯುಬುಧ | ರೆಳಸಿಕೇಳ್ವಂತುಚ್ಚರಿಸಲು ||
 ಇಳೆಯಾಧಿಪನೆಚ್ಚಿಯವಗೆಜೀವಿತವನೆ | ಗ್ಗಳಮಾಡಿನ್ನಿಲಿಸಮತ್ತಿತ್ತ ||೧೦೪||
 ಮಾರುತ್ರಿಯಾಮುಹೀಪತಿಯಕಾಣಲುನೀ | ನಾರೇನಲಾನುಸುವಾರ ||
 ಧಾರಿಣಿಯೊಳುಮುಲ್ಲಯುದ್ಧದೊಳೆನಗಿದಿ | ರಾರಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲಿನಿಲಲು ||೧೦೫||
 ಮತ್ತೆಕಿರೀಟನಿಟ್ಟುಪನಾನಕುಲನ | ತ್ತುತ್ತುಮಹಯಶಿಕ್ಕಕನು ||
 ಮೊತ್ತದಹಟ್ಟಿಯತುರುಮಿಗಧ್ಯಕ್ಕಗು | ಳೋತ್ತಂಸನಾಸಹದೇವ ||೧೦೬||
 ಇಂತೀರೂಪವಕ್ಕೆಕೊಂಡಾಭೂ | ಕಾಂತನಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ||
 ತಂತಮ್ಮತೆರನಪೇಳಲುಕೇಳಿಯವರನಿ | ತ್ತಂತದಿನಿರಿಸಿದನವನು ||೧೦೭||
 ಇಂತುವೈಗರೆದಾಮತ್ಸ್ಯನಗರಿಯೊಳು | ಕೌಂತೇಯನಿರಲೊಂದುದಿವಸ ||
 ಅಂತಕನೇಯಂದವಡೆದೆಯಿದನೋಯೆಂ | ಬಂತೋರ್ವನತಿಬಲಯುತನು ||೧೦೮||
 ಬಲ್ಲಿದನವನುನಿಷಮುಖರ್ಪರನೆಂಬ | ಮಲ್ಲನಾಪುರವಸಕೆಯ್ದಿ ||
 ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಕೀಚಕನೆಂಬವನಮುಖ | ದಲ್ಲಿನಿರಾಟನಕಂಡು ||೧೦೯||
 ಮಲ್ಲಗಾಳೆಗದೊಳೆನಗಿದಿರಾಗುವ | ಬಲ್ಲಿದರನುತುಡುನಿಲಿಸು ||
 ನಿಲ್ಲದೆನಲುಬಾಣಸಿಗವೇಷವನಾಂತ | ಗೆಲ್ಲಕಾರನುಭೀಮಸೇನ ||೧೧೦||
 ಎಲವೋನಿಷಮುಖರ್ಪರನಿನ್ನೊಳಗುಳ್ಳ | ಬಲುಹನೆನ್ನೊಳುತೋರೆನಲು ||
 ನೆಲೆದಾಣ್ಮನುರುಮುದುಮಲ್ಲರಂಗಮ | ನೆಲೆಮಾಡಿಸಿಕುಳ್ಳಿರಲು ||೧೧೧||
 ಇದಿರಾದಜಗಜಟ್ಟಿಯಕಂಡುಕೋಪದಿ | ನಥಟರದೇವಸುವಾರ ||
 ಮದದಂತಿಯನುಮದಿಪಸಿಕ್ಕದಂದದಿ | ನದಿರದೆನೆಲಕ್ಕಿದನು ||೧೧೨||
 ಅದನುಕಂಡಾವತ್ಸ್ಯಸೃಪನಮೈದುನನತಿ | ಮದಯಂತನಾಕೀಚಕನು ||
 ಪುದಿದಕೋಪದೊಳೆದಿರಾಗಿಖಡ್ಗವಪಿಡಿ | ದೊದರಿಬರಲುಪವನಜನು ||೧೧೩||
 ಅವನಖಗ್ಗವನುನೆಳೆದುಹಾಕಿಕಾಲ್ವಿಡಿ | ದವನೀತಳದೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ ||
 ಜವನದಾಡೆಯೊಳಿಕ್ಕಲಾಸ್ಯಪತಿಯಸಭೆ | ಯವಧರಿಸಿದುದುನಿಷ್ಠಯವ ||೧೧೪||
 ಅಂತಾಮದನುಕಂಡಾವತ್ಸ್ಯಸೃಪತಿಯಿಂ | ತೆಂದನೆಲೆಬಾಣಸಿಯೆ ||
 ಭ್ರಾಂತಕೀಚಕನುಜಟ್ಟಿಗೆಮುವಾಗಿತ | ನ್ನಂತಾನೆಯೆಳಿದುಹೋದುದಕೆ ||೧೧೫||

ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಿಹಿಕೆಯಮಾಡಬೇಡೆಂದು | ಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಲೆಯ್ಯೆಂದು ||
 ನನ್ನಿ ಕಾರರುಪಾಂಡಪರಮೈಗರೆದಿರ | ಲನ್ನಿ ಗಮಿತ್ತಕಾರವಗೆ ||೧೧೬||
 ಅವಧಿಯಾರಾರುಸಂವತ್ಸರವಾಪಾಂ | ಪಾಂಡಪರಿಗೆಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಯು ||
 ಅವರಿದ್ವಿಜ್ಞಾತವಾಸದನಲೆಯನು | ಪವರಿಸದವಿಚಾರದಿಂದ ||೧೧೭||
 ಇಂತುಮೆಲ್ಲನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹರೇಭೂ | ಕಾಂತಕೇಳನುತಾಶಕು ||
 ಮಂತಣವನುಮಾಡಬದಕೇಳಿಯಾಭೀಷ್ಟ | ರಂತೆಂದರಿಳೆಯವ್ವಿಭಗಿ ||೧೧೮||
 ಎಲೆಮಗನೇಕೇಳವರವಧಿಯದಿನ | ಸಲಿಸಂದಿತಂತದರಿಂದಾ ||
 ಕಲಿಗಳಕರೆಸಿಯವರನಾಡುಬೀಡುಮ | ಸೊಲಿವೀವುದುಚಿತವ್ರನಿಗಗೆ ||೧೧೯||
 ಅಲ್ಲದಿದೊಡೆಕಾರ್ಯತಪ್ಪುವುದೆನಲಾ | ಸೊಲ್ಲಗೆಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊಗೆದು ||
 ಪೊಲ್ಲಮುನಿಸಿನಿಂದಿಂತೆಂದನೀವಾರ | ಗೆಲ್ಲವಹಾರೈಸುತಿಹಿರಿ ||೧೨೦||
 ಎನುತೆಂದನೆನ್ನೀಕರ್ಣಸೋವಗಲೋಕ | ದನಿಮುಷದನುಬಪನ್ನಗರು ||
 ಮೊನೆಯೊಳಗಿದಿರಾಗಲೂರದರಿನೆನ್ನ | ಘನತರಮಪ್ಪಸೇನೆಯೊಳು ||೧೨೧||
 ಹರಿಹರವಿಧಿಗಳ್ಗೆ ಹರುವಹೇಳುವೆವೆಂಬ | ದೊರೆಗಳುನಿಮ್ಮರಿಕೆಯೊಳು ||
 ಧರೆಯೊರದಂತತಿರಥಮುಹಾರಥ | ರಿರಲೆನಗೇಕವಿಚಾರ ||೧೨೨||
 ಎಂದುಕೊರವತನ್ನಿಗರ್ವವನುಸುರಲು | ಮಂದಾಕಿನಿಯನಂದನನು ||
 ಮುಂದಣಕಾರ್ಯವನೀನೇನೋಡಿಕೊ | ಳೈಂದುಮನೆಗೆಪೋಗಲಿತ್ತ ||೧೨೩||
 ಬಳಿಕವಿಚಾರಪರಂಪರದೂತರು | ಗಳನುಕರೆಸಿಪಾಂಡವರು ||
 ಹಳುವಿನೊಳಗೆಹನ್ನೆರಡುವರುಷಮಿದು | ಬಳಿಕಲ್ಲಿಗೆಯ್ವಿದರವರು ||೧೨೪||
 ತಿಳಿದುಬೇಗದಿಬನ್ನಿ ಮೊಂದುಕಳುಹಲವ | ರಲಸದೆಬಂದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ||
 ತೊಳಲಿಯರಸಿವನರದೊಳುವಿರಾಟನ | ಪೊಳಲೊಳಗವರೊಂದುವರುಷ ||೧೨೫||
 ಸತ್ಯಮನುದ್ಧರಿಸಲುಮೈಗರೆದರ | ಸತ್ಯಂತವನರದಿವರಿದು ||
 ಭೃತ್ಯರರಸಿಬಂದುಪೇಳಿಕರೆಸಿದನು | ಕೃತ್ಯಾಧಿಕಾರಿತಕುನಿಯು ||೧೨೬||
 ಬಳಿಕೆಂದನಾಪಾಂಡವರುವಿರಾಟನ | ಪೊಳಲೊಳಗಿದರ ಸಶಯವ ||
 ತಿಳಿವುದಕಾವುದುಪಾಯಮೊಂದಾಧೂ | ಲಲನೇಶನುಕೇಳಲವನು ||೧೨೭||
 ಪೆರತಿಲ್ಲಮತ್ಸ್ಯಮಹೀಶನನಗಿರಿಯ | ಹೊರಗೆಹರಿದುಮೇವ್ರತಿರ್ಪ ||
 ತುರುವನುನಾವುಹಿಡಿಯಲುಸೈರಿವುದಿಲ್ಲ | ನೆರೆಗಲಿಗಳುಪಾಂಡವರು ||೧೨೮||

ಈಮೈಯೊಳಗಲ್ಲದವರಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ | ಭೂಮಿಾಶ್ವರಕೇಳಿಸಲು ||
 ಆಮಾತನವಧಾರಿಸಿಬೇಗತನ್ನು | ದ್ವಾಮಸೇನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಬರಿಸಿ ||೧೨೯||
 ಬಳಿಕತ್ರಗರ್ತಧೀಶಸುಶರ್ಮನ | ಗ್ನಳಿಕೆವಡೆದರಥಿಕರನು ||
 ತಳುವದೀರೇಳುಸಾಸಿರವನುವತವಾಡಿ | ಕಳುಹಲವರುಬೇಗಮೆಂಬಿದ್ದ ||೧೩೦||
 ಆನಗರಿಯತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನೊಳಗಿರ್ಪ | ಕಾಸೊಳುಮೇವತರುವನು ||
 ಆನಲಂತಾಪಾರ್ತಿಯಕೇಳಿಮುಸ್ಸುಮ | ಹೀನಾಭಕ್ತಕ್ಕಳಿಗೆಳಿ ||೧೩೧||
 ಉತ್ತರಸಸುನಗರಿಯೊಳುಕಾವಲನಿಕ್ಕಿ | ಮತ್ತೊಂದಿನಿಸುತಡೆಯದೆ ||
 ಮೊತ್ತದಚತುರಂಗವಾಹಿನಿಯದಿರದೆ | ಸುತ್ತಿತನ್ನೊಡನೈದಿಬರಲು ||೧೩೨||
 ಅನಿತರೊಳಿತ್ತಲತಕಸೊಸುಬಂದುತ | ಸ್ವನುಜರೊಳಿತ್ತುನುಡಿದನು ||
 ಕುನಯದಿಂದಾಕೌರವಕೊಟ್ಟವಧಿಯ | ದಿನಮಿಂದುಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು ||೧೩೩||
 ನಾಏರ್ಮದಸುಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ | ದೀವ್ವಾರತುರುವನೆಲ್ಲವನು ||
 ಓಪದೆಬಂದುಪಿಡಿದರಿದನುರೆಯರಿ | ದಾವಿರಲತಿಡೋಷವಹುದು ||೧೩೪||
 ಎಂದುಫಲ್ಲುನನನಿಸಿತನಾವಾಯು | ಸಂದನಸನುಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಬಂದು ಏರಾಟಸೈನಿಕನುಬೇಗದಿ | ಪಿಂದಿಕ್ಕಿಬರಲನಿಬಜನು ||೧೩೫||
 ಗದೆಗೊಂಡುಗಡಿತಡೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬದವಿ | ಸದಿರವೆಕುರುಸೈನಿಕದ ||
 ಇದಿರಾದವರನೆಲ್ಲರಬಡಿದಾಕಾಲ | ಸಂದರವೋಪಾವಮಾಡಿದನು ||೧೩೬||
 ಬಳಿಕದಿರಾದಸುಶರ್ಮನಪೆಡಗಟ್ಟ | ನುಳಿಯದೆಕಟ್ಟಿಫತ್ವಜಗೆ ||
 ಅಲಘುವಿಕ್ರಮಿತಂದೊಪ್ಪಿಸಲಾಕುರು | ಬಲವೆಲ್ಲನಾಬರತೋಡಿದುದು ||೧೩೭||
 ಧರ್ಮತನುಜನಾವರ್ಮವಬಿಸುಟುಸು | ಶರ್ಮನಬಿಟ್ಟುಕಳುಹಲು ||
 ಪೇರ್ಮೆಯಿನಾಮತ್ಸೈನ್ಯಪತಿತಿರುಗಲಿತ್ತ | ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಾಕುರುಸೇನೆ ||೧೩೮||
 ಆಮರುದಿನವಿಳಿಬೆಸೆಯಾದುದವಿ | ನಾಮತ್ಸೈನ್ಯಪರಡೆಡಗಡೆಯ ||
 ಸೀಮೆಯೊಳಗೆಮೇವತರುಗನನೆಲ್ಲವ | ಸಾಮನೆಲ್ಲದೆಬಂದಪಿಡಿಯ ||೧೩೯||
 ಓಲಗಮೋಗಿದರ್ಮತ್ಸೈನ್ಯಪತಿಗೆ ಗೋ | ಪಾಲಕನೋರ್ವನುಬಂದು ||
 ಆಲಿಸಿನೋಡಬಾರದಬಲವೆಮ್ಮಗೋ | ಜಾಲವಬಂದುಪಿಡಿದುದು ||೧೪೦||
 ಕದುಬೇರಿತಾಯಿಬೇರಾದಹಿಂಡನುಕಂಡು | ತುರುಗಾವಲವರುಬೇಡಿಸಲು ||
 ಅರಗುಲತನದಿನವತಲೆವೊಯ್ದುಮೈ | ಮರೆದುನಿಂದದೆಯೆನಲಾಗ ||೧೪೧||

ಎತ್ತರಮಾದಕೋಪದಿಗದ್ದು ಗೆವೊಯ್ದು | ಮತ್ತವನೇಳ್ವವೇಳೆಯೊಳು ||
 ಉತ್ತರನೆಳ್ಳು ಕೈಮುಗಿದೀತುರುಗಳ | ಮೊತ್ತವನಾತಿರುಗಿಪೆನು ||೧೪೨||
 ಎನುತಾವುತ್ತರನಾನಿಜಜನಕಗೆ | ಘನತರಮಪ್ಪ ಪಂಥವನು ||
 ಅನುವಾಗಿನುಡಿದುಪಟ್ಟಣವನುಮೊರಮಡು | ವನಿತರೊಳಾಪಾಂಡವನು ||೧೪೩||
 ತಂತಮ್ಮ ಗದೆದಿವ್ಯಕೋದಂಡಕೂರ್ವಾಳು | ಕೊಂತಂಗಳಾದಿಯಾಯುಧವ ||
 ಸಂತಸದಿಂದಾಬನ್ನಿ ಯಮರದಿಂದ | ಮತುತಸದೇತಂದರಾಗ ||೧೪೪||
 ಅನಿತರೊಳಾವುತ್ತರತನ್ನ ಸೇನೆಯ | ನನುವಾಗಿಮೋಹರಮಾಡಿ ||
 ವನನಿಧಿಯಂತೆಘೋರ್ಣಪ ಕುರುಸೇನೆಯ | ದೊನೆಯೊಳಗೀಕ್ಷಿಸಿನೋಡಿ ||೧೪೫||
 ಶಿರಮನಳ್ಯಾಡಿದುನಸುಗುಂದಿನಿರಿದಿರ | ಲನಿಲಜನಾಘ್ನನನು ||
 ಪಿರಿದುಕೋಪದೊಳೊಂದೊಂದುಪಥವನೇರಿ | ಕುರುಬಲಕಿವಿರಾದರಂದು ||೧೪೬||
 ಒಡೆದುದಜಾಂಡವಾಗಸುಳಿಗುರುಳ್ಳುದು | ಕಡೆದುದುವಾಸವಶಿಖರಿ ||
 ಸಿಡಿದುದುಭೂತವೆಂಬಂತೆಧನುವಜೇ | ವಡೆಯಲುಕಲಿವಾರ್ಥನಾಗ ||೧೪೭||
 ಶರವೊಂದರಿಂದಸಾಸಿರರಥಪತ್ತುಸಾ | ಸಿರಗಜಲಕ್ಷ್ಮ ಕುದುರೆಯ ||
 ನರರನುಪತ್ತುಲಕ್ಷವನಾನೆಲದೊಳು | ನೆರವಿದನಾಯಿಂದ್ರಮೊನು ||೧೪೮||
 ಕಡೆಯಕಾಲದೊಳೆರಗುವಬರಸಿಡಿಲಂತೆ | ಘಡುಘಡಿಸುತಲನಿಲಜನು ||
 ಕಡುಮುನಿಸಂಪೊಡೆಯಲುಪೊಡವಿಗಿಪೀಳ್ತು | ನೆಡೆಯಿಲ್ಲದಾಕುರುಸೇನೆ ||೧೪೯||
 ಪರಿವನೆತ್ತರವೊಸಲಿಂಪಡಲಿಟ್ಟಂ | ತುರುಳ್ವ ಶಬಾಣೀಕದಿಂದ ||
 ಧುರಧರಿಯತಿಫೀಕರಮಾಡುದುರರಥ | ರುರವಣೆಯಿಂದಿರಿದಿರಾಗಿ ||೧೫೦||
 ಅವನಿಯಿದಾಗಸಮಿದುದಿಕ್ಕೆಂಬಾ | ವಿವರಮರಿಯಬಾರದಂತೆ ||
 ದಿವಿಜತನೂಭವನಿರದೆಜ್ಜ ನಾರಾಜ | ನಿವಹಕವಿದುದುಬಲವ ||೧೫೧||
 ಶತಶರಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿಯುತಿರಥರುನಿ | ತ್ತದಿಸಲಾರದೆಜಾರಿದರು ||
 ಕುರುಬಲವವನೆಸುಗೆಗೆಮುಗಿಲನಿಲನ | ಭರಕೋಡುವಂತೋಡಿದುದು ||೧೫೨||
 ತೆಟ್ಟಿ ತೆಟ್ಟಿಯೊಳೋಡುವಕುರುಸೈನಿಕ | ಕೆಟ್ಟುದನೋಡಿದಿಗೊಳ್ಳೆಂದು ||
 ದಿಟ್ಟರವಸುನಗುತವೆತುರುಗಳನುಹಿ | ಮೈಟ್ಟಿಸಿದರುಬೇಗದೊಳು ||೧೫೩||
 ಕುರುಬಲವೆಂಬಮಹಾವಿಪಿನಕತ್ಯಾ | ಮರುತಾತ್ಮಜ ಧನಂಜಯರು ||
 ಮರುತಧನಂಜಯರುತಾದರೆಂದರೆ | ಬರುಮಿಗೆಕೊಂಡಾಡಿದರು ||೧೫೪||

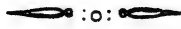
ಇವರುನಿಶ್ಚಯದಿಂದಪಾಂಡವರೆಂಬುದ | ವಿವರಿಸಿಯಾಕ ರುಸೇನೆ ||
 ತವಕದಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ತಮ್ಮನಗರಿಗೆಯ್ದ | ಯವನಿಪಗರುಹಿದಿತ್ತು ||೧೫೫||
 ಆಕುರುಬಲವನ್ನೋಡಿಸಿದಪಾಂಡವರೀ | ಲೋಕೈಕವೀರರೆಂಬುದಕೆ ||
 ಆಕರ್ಣಾಟಾಧಿಪತಿಮತ್ಸ್ಯರಾಜನ | ನೇಕಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ||೧೫೬||
 ಬಂದುಧರ್ಮಜಗೆವಂದಿಸಿಯುಳಿದವರ್ಗಾ | ಸಂದದಿನೆಶಿಕ್ಷೆಮುಗಿದು ||
 ನಿಂದೀತೆರದಿಬಿಟ್ಟು ಸಿದನಾಗುಣ | ವೃಂದಾರಕಸತ್ಯನಿಧಿಯೆ ||೧೫೭||
 ಆಳಿಗಾಳಾಗಿನೀವತಿಹೀನವೇಷವ | ತಾಳಿಯೆನ್ನೊಳುಜೀವಿಸಿದುದು ||
 ಕಾಲದಗುಣವೈಸೆಯೆನುತರಾಚರಣ | ಪಾಲಕನತಿನೊಂದುನುಡಿದು ||೧೫೮||
 ಪುರದೊಳಗಷ್ಟ ಶೋಭೆಯಮಾಡಿಸಿದ | ಕರಿಯಮೆಮ್ಮಕದೊಳಗವರ ||
 ಹರಿಸದಿನೇರಿಸಿರಾಜಗೃಹಕೆನಬ್ರ | ಧರವಭವದಿನಡೆತಂದು ||೧೫೯||
 ರಾಜವದನೆಯರಿಕ್ಕೆಲದೊಳುಚಮರವ | ನೋಡೆಮಿಗಲುಧಾಳಿಸಲು ||
 ರಾಜೇಂದ್ರಚೂಡಾಮಣಿಧರ್ಮಜನಮೃಗ | ರಾಜಪೀಠದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೧೬೦||
 ಮಂಡಳಿಕರುಮನ್ನಯರುಸಾಮಂತರು | ದಂಡನಾಯಕರೊಡಗೂಡಿ ||
 ಚಂಡವಕ್ರಮಿಗಳನ್ನೊಲೈಸಿದನುಧೂ | ಮಂಡಲೇಶ್ವರನುನಿರಾಚ ||೧೬೧||
 ಇಂತುವಿರಾಟನಪುರದೊಳಗಾಗುಣ | ವಂತರಿಪ್ಪಾವದ್ದಿಗೇಳಿ ||
 ತಂತಮ್ಮತನುಜೆಯರೊಡಗೂಡಿಸಿಲಹೊರ | ದುತಪ್ಪಸ್ಥನಿಕಸಹಿತ ||೧೬೨||
 ಅತಿಮುದದಿಂದಾಸ್ತ್ರರಾಜವಿಂಧ್ಯಕಛೂ | ಪತಿಚಂಡವಾಹನರೇಂದ್ರ ||
 ನುತಸಿಹ್ಮಘೋಷಣಪಾಂಚಾಲಪೃಥ್ವೀ | ಪತಿಯಾದಿಯರಸವೈದಿದರು ||೧೬೩||
 ಬಳಿಕಾಯಿಂದ್ರರಥಾಂಬರಚರತನ್ನ | ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲನಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ತುಳಿಲಾಳ್ಗುಳುತನ್ನ ನೂರ್ವರುಸುತ | ರೇಳಸಿಬಳಸಿಬುದನಾಗಿ ||೧೬೪||
 ಮತ್ತಾಮತ್ಸ್ಯಸೃಪನನಿಜಸಖನುಗು | ಣೋತ್ತಂಸನಾಪಾಂಡ್ಯನ ಪತಿ ||
 ಉತ್ತಮರೂಪಾನ್ವಿತನಿಜಸುತೆಯು | ಸ್ಮತ್ತಗಜೋಪಮಗಮನೆ ||೧೬೫||
 ಲಲಿತಾಲಗಿಯೆಂಬಳನಾಫಲು ನಗಿತ್ತು | ಬಳಿಕತನ್ನರುಬಲಮೆತ ||
 ಬಳಿವಳಿಯಾಗಿತಾನೇಬಂದತಿಸುಖ | ದೊಳುಕೂಡಿಯೊಲೈಸುತಿರಲು ||೧೬೬||
 ಮತ್ತೆಕೆಲವುಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕರುತ | ವಸ್ತುತಮವಃಸ್ವನುತೆಯರ ||
 ಇತ್ತುಸುಖದಿನೊಲೈಸುತಿರಲುಮ | ತ್ವಿತ್ತಯಾದವಪುರದಿಂದ ||೧೬೭||

ಹರಿಪದಿಸತ್ಯಕಸಂಬನ್ಧಪತಿಬಂದು | ಚರಣಕಮಲಯುಗಕೇರಗಿ ||
 ಒರೆದನಂತೆಂದೆಲೆಧರ್ವತನುಜಕೇಳು | ಮುರರಿವುತಮ್ಮಪಟ್ಟಣಕೆ ||೧೬೮||
 ಸ್ವಾಮಿಯನೊಡಗೊಂಡು ಬರಹೇಳಿಯೆನ್ನ ಸು | ಪ್ರೇಮದಿಕಳುಹಿದನೆನಲು ||
 ಅಮಾತನವಧಾರಿಸಿಯಾದವರಸು | ಪ್ರೇಮಕುಶಲನಾರ್ತಗೇಳಿ ||೧೬೯||
 ಬಳಿಕೆಂದನಂತು ಸುರಿವಪಾರ್ವಕಾಲ | ಕಳೆದಂತರದೊಳುಬಂದು ||
 ಕಲಿನವಿಜಯನೇಮಿಜನಿಗೆಮದಿಪೆಮೆಂದು | ಕಳುಹಿದನಾಸತ್ಯಕನ ||೧೭೦||
 ಇಂತುಕಳುಹಿಸುಖವೊಳಗಿರಲಾಶ್ರೀ | ಕಾಂತನವುರದೊಳಗಿದ ||
 ಕೊಂತಿಯೊಂದಾನೊಂದುದಿನದೊಳುನಿದುರನ | ಸಂತಪದಿನೋಡಲೆಂದು ||೧೭೧||
 ತ್ವರಿತವಿಪೂರವಟ್ಟು ಬರಲೊಂದುವಿನಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೋರ್ವಮುನೀಶ ||
 ಇರೆಕಂಡುಚರಣಕಮಲಕೆಮದಿಸಿಯಿಂ | ತೊರೆದಳೆಲೇಜತಿರಾಯ ||೧೭೨||
 ಸೊಗಯಿಸುವೆನ್ನ ಜವ್ವನದೊಳುಮುಂಪೆತ್ತು | ಮಗನಮಂದಸಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ||
 ಜಗುನೆಯೊಳಗಿಬಿಟ್ಟಿನವನಬಾಳುವೆಯನು | ಜಗೊಂಡುನಿರವಿವುಡೆನಲು ||೧೭೩||
 ನೀಮುನ್ನ ಹಡೆದಮಗನುಬಲಯುತನಾಗಿ | ಭೂವಿಾತ್ಪರಕಾರವನ ||
 ಪ್ರೇಮದಿನೊಡನುಂಡೊಡನುಟ್ಟುಬಿಳೆದನಿ | ಸ್ನೇಹವನುಕರ್ಣನನಲು ||೧೭೪||
 ಅಮಾತನವಧಾರಿಸಿಹರ್ಷಿತೆಯಾಗಿ | ಯಾಮುನಿಪನಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||
 ಸಾಮಾಜವುರಕೆಯ್ವಿದುರನಮನೆಗೆಸು | ಪ್ರೇಮದಿನಾಕೊಂತಿಬಂದು ||೧೭೫||
 ಸಾಸಂದದೊಳಿರಲೊಂದುದಿನದೊಳಾ | ಕಾನೀನನಬಳಿಗೆಯ್ವೆ ||
 ಭೂನುತನವನಿರಿದಿರೆಳವಳಡಿಗಿಸು | ಮಾನದಿನವನತನಾದ ||೧೭೬||
 ಒಸೆದನ್ನ ತಾಸನವಿತ್ತುಮುಗಿದುಕೈಯು | ಬೆಸನಾವುದುಪೇಳಿಮೆನಲು ||
 ಹೊಸಹರೆಯದೊಳಾನುಮುಂಪೆತ್ತುಚೊಚ್ಚಿಲ | ಸಿಸುನಿನ್ನ ನಾಜಗುನೆಯೊಳು ||
 ಜಿಟ್ಟಿನಂತದರಿಂನಿನ್ನ ನೋಡುವೆನಂಬ | ಕಚ್ಚುಮೃಳದಿಬುಡೆನನಲು ||
 ದಿಟ್ಟನದಕ್ಕಾಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನಿ | ಕೊಟ್ಟವುರಿಯವಸ್ತ್ರವನು ||೧೭೭||
 ಭರದಿಂದಹೊದಿಯಿಸಲೊಡನಾಸೀತಾಂ | ಬರವೆಳೆದಳಿರಂತಾಗೆ ||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪತಮಾಲಲತಿಕೆಯೆನೆ | ಸುದತಿಕಣ್ಣೊಪ್ಪವಡೆದಳು ||೧೭೮||
 ಇರೆಕಂಡಿಸುತನಾಕೊಂತಿದೇವಿಯು | ಚರಣಕೇರಗಿಕ್ಕೆಮುಗಿಯೆ ||
 ತೊರೆಯಲುಮೊಲೆಹರ್ಷಾಂಬುದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳು | ಸುರಿಯಲುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ||

ಈತರದಿಂಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಬಳಿಕತನು | ಜಾತನೊಳಿಂತಾಡಿದಳು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೋಲೈಸಿಕೊಂಡಿರುನ್ನನು | ಜಾತರಕ್ಕೆಯೆಂದೆನಲು ||೧೮೧||
 ಜನನಿಬಿನ್ನ ಪಕಾರವೇಶನಜಡುವುದು | ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಗಿಲ್ಲ ||
 ಅನಿತರಂದಾನುಡಿಬೇಡೆಂದಾಡಿದ | ತನಯಗಿಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೮೨||
 ತನುಜನೀಪಡೆದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿ | ನ್ನನುಜರಮೇಲೆಸಬೇಡ ||
 ಎನಲಂತೇಗೆಯ್ವೆನೆನ್ನ ಕಥನವನೀ | ಮನಿಸತರೋಗಗಾಡಬೇಡ ||೧೮೩||
 ಎಂದುಚಿತ್ರಾಂಬರಮಣಿಭೂಷಣತತಿ | ಯಿಂದವೂಜಿಸಿವಿನಮಿಸಿದ ||
 ಕಂದನಬೀಳ್ಳೊಂಡಾಡವ್ವಾರಾವತಿ | ಗಂದೆಯ್ವಿ ಸುಖಮಿವಲಿತ್ತು ||೧೮೪||
 ಅಂತಕಸೂನುವತ್ತಾವರ್ಷಕಾ | ಲಾಂತರಮೊಳಗಲ್ಲಿಂದ ||
 ಸಂತಸದಿಂದಪೊರಮಟ್ಟಲ್ಪಕ್ಷೀ | ಕಾಂತನಪುರಕೆಯ್ಯಂದು ||೧೮೫||
 ಒಡನೆಯ್ಯಂದವಿರಾಟಮಹೀಶನ | ಕಡುನೇಹದಿಂದಬೀಳ್ಳೊಟ್ಟು ||
 ನಡೆತಪ್ಪಾಪಾಂಡವರವಾರತೆಗೀಳಿ | ಸದಗರದಿಂದಕೇಶವನು ||೧೮೬||
 ಪೊಳಲೊಳಗಷ್ಟ ಶೋಭಿಯನುಮಾಡಿಸಿದರಿ | ಕುಲದರಮಗಳೆಲ್ಲಸಹಿತ ||
 ತಳುವದಿರುಬಂದುಹರ್ಷದಿನಾಪುರ | ದೊಳಹೊಗಿಸಿದನುವಾಂಡವರ ||೧೮೭||
 ಇಂತುಬಂದಾಕಾಂತೇಯರುಭುವನೈಕ | ಕಾಂತಗನೇಮಾಶ್ವರಗೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂದನಮಿಸಿಯವರೊಳುನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿಸುಖಮಿದರ್ಲಿ ||೧೮೮||
 ಭೂಜನವನುತಗುಣಾಲಂಕೃತಸುರ | ಭೂಜೋಪಮದಾನಯುತರು ||
 ರಾಜೀವಸಖಸಮತೇಜರೆಸದರಾ | ರಾಜಾಸ್ವಯುಶೇಖರರು ||೧೮೯||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೀಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಿಪ್ಪತ್ತೈದಾಶ್ವಾಸ ||೧೯೦||

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೬. ಜರಾನಂಧನು ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದ ಸಂಧಿ

ಉರ್ವಕೋರ್ವದಸರ್ವಕರ್ಮಭಟರಗರ್ವ | ಪರ್ವತಕಶನಿಯೆನಿಸಿದ ||
 ಸರ್ವಗೀರ್ವಾಣವಂದಿತನೇಮಿಜಿನಪಗೆ | ಸರ್ವಾಂಗವಿನಮಿತನು ||೧||
 ನಾರಾಯಣನಾಪಾಂಡವರೊಡಗೂಡಿ | ಭೂರಿಭೋಗಾನ್ವಿತನಾಗಿ ||
 ಧಾರಣಿಯನುಪದಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಾ | ದ್ವಾರಾವತಿಗೊಂಡುದಿವಸ ||೨||
 ಹಡಗಿನಹರದನೋರ್ವನುತತ್ಪರಕಾ | ಹಡಗುಬಂದುಸೇರಲಾಗ ||
 ಸಡಗರದಿಂದಾತಡಿಯೊಳುಬೀಡನು | ಬಿಡಿಸಿವೊಳವೊಕ್ಕನಾಗ ||೩||
 ಅನಿಮಿಷಪತಿಯಮರಾವತಿಗೆಣಿಮಿಗಿ | ಲಿಪಿಪಾದ್ವಾರಾವತಿಯ ||
 ಮನಗೊಂಡುನಡೆನೋಡುತ್ತಿಂತಪ್ಪ ಪುರಮಾ | ಮನುಜಲೋಕದೊಳ್ಳವೆಂದು ||೪||
 ಪಿರಿದುಕೊಂಡಾಡುತಬಂದುಗೊಂದಣಗೊಂಡು | ಧರಣೀಶಗೃಹದಬಾಗಿಲೊಳು ||
 ಅರಸಿನಸಮಯಗಾಣದೆಂದಪರಭೂ | ವರರನೀಕ್ಷಿಸುತೊಳಹೊಕ್ಕು ||೫||
 ಅಪ್ರತಿಹಾರವುರಸ್ಸರನಾವೈ | ಶ್ವಪ್ರಭುತಾನಡೆತಂದು ||
 ಅಪ್ರತಿವಡೆದಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಹರಿಪಂ | ಶಪ್ರಭುಪಿಷ್ಣುವಕಂಡು ||೬||
 ತರುಣತರಣಿಮಂಡಲದಮರೀಚಿಯಾ | ವರಿಸಿದಂಜನಗಿರಿಯಂತೆ ||
 ಅರುಣರತ್ನಾಂಚಿತಭೂಷಣಪೀತಾಂ | ಬರನಿರೆಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||೭||
 ವನಮಿತನಾಗಿಯವೂರ್ವವಸ್ತುವನುತಂ | ದನುನಯದಿಂಕಾಣ್ಕೆಯಾಯೆ ||
 ವನಯದೊಳುಚಿತಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಮತ್ತೆ | ಸನುವಾನದಿಂಮಾತನಾಡಿ ||೮||
 ಪ್ರಿಯದಿಂದಿರಿಸಿಯತ್ಯುತ್ಸಮರತ್ನಸಂ | ಜಯಮನನರ್ಘ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ನಯನಾನಂದಮನೀವವನಿತ್ತನು | ನಯದಿಂದೀಳ್ಳೊಡಲವನು ||೯||
 ಅನಗರಿಯೊಳುಕೆಲವುದಿನಮಿದುರಮ | ನೋನುರಾಗದಿಪೊರಮಟ್ಟು ||
 ಮಾನಿತಮಾದಮಾಗಧನಪುರಕೆವೈಶ್ಯ | ತಾನತಿವಿಭವದಿಂಬಂದು ||೧೦||
 ಆರಾಜಗೃಹದತೋಭೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತಮು | ತ್ತಾರಾಜಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ||
 ಆರಾಜಭವನದಮುಂದೆಸಂದಣಿಗೊಂ | ಡಾರಾಜನಿವಹವಕಂಡು ||೧೧||

ಕಡುಪಿರಿಡ್ಚ್ಚ ರಿವಡೆದಾವೈಶ್ಯನು | ಪಡಿಯರರುಗಳಮುಖದೊಳು ||
 ಸಡಗರದಿಂದಾಚಕ್ರೇಶನೋಲಗ | ದೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ||೧೨||
 ಮುನ್ನ ಮುರಾರಿತನಗೆವುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ರನ್ನ ವಕಾಣ್ಣೆಯನೀಯೆ ||
 ಉನ್ನ ತವ-ತಿಯವನೋಡಿಯಚ್ಚ ರಿವಟ್ಟು | ತನ್ನ ತಲೆಯತೂಗಿದನು ||೧೩||
 ಈನಯಮಿಗುಣಮಿಂಬಾತಿಯಾಕಾಂತಿ | ಯಾನಾಕದೊಳಗುದಯಿಸಿದ ||
 ಮಾನಿತಮಯಮಪ್ಪ ನೂಣಿಕ್ಕೈ ಕಲ್ಲದೆ | ಯಾನೊದವಕುದಯಿಸಿದ ||೧೪||
 ಅದರಿಂದೀರತ್ನ ಮಾವೆಡೆಯೊಳುನಿನ | ಗೊದವಿದವೆಂದುವೈಶ್ಯನನು ||
 ಚದುರನವನನಯದಿಂ 'ಲೇಳಲಾಭ್ರಾಂತ | ಹೃದಯನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೧೫||
 ನೀರನಿಧಿಯಮಧ್ಯದೊಳುರಂಜಿಸುವಾ | ದ್ವಾರವತಿಯೊಳುನೇಮಿಶ ||
 ವಾರಿಧಿವಿಜಯಬಲಾಚ್ಯುತವಸುದೇವ | ಮಾರಕುಮಾರರೆಂಬವರು ||೧೬||
 ಶೂರರುಶುಭಮತಿಗಳುಶುಚಿಗಳುಗಂ | ಭೀರರುತ್ತಮರೂಪಯುತರು ||
 ಧೀರೋದಾತ್ತರವರುನನಗೊಲಿದಿತ್ತು | ಚಾರುಮಣಿಗಳುಚಕ್ರೇಶಾ ||೧೭||
 ಎಂದನುಡಿಯೆಬೂದಿಮರಸಿದಕೆಂಡವ | ತಂದುಹುಲ್ಲಿದಹತ್ತಿಸಿದ ||
 ಅಂದದಿನರಸನಮನದಮುನಿಸುವೈಶ್ಯ | ನಿಂದವೊಗದೊಳುದಯಿಸಿತು ||೧೮||
 ಮೊದಲುತಾವೆನಗದಿರದೆದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ | ಬೆದರಿಯಾದವರುಕೊಂಡದೊಳು ||
 ಹುದುಗಿಬೀಳ್ತೆಳಿದರೆಂದಾಡಿದವರನುಡಿ | ಯದುಬಕ್ತುಬಯಲಾಯಿತ್ತಾಗ ||೧೯||
 ಎಂದುತುಂಬುರಗೊಳ್ಳಿಯಂದದಿಥಿತಿಥಿತಿ | ಲೆಂದುಕಣ್ಣಳನೋಗೆಯೊಳು ||
 ಒಂದಿದಕೆಂಪಿನಿಂದಾಚಕ್ರಪತಿಯಿಂ | ತೆಂದುಪೆಟ್ಟಿಯನಾಡಿದನು ||೨೦||
 ಎನಗದಿರಾಗಲನ್ನದೆತಾವುಹೊಕ್ಕಾ | ವನಧಿಯೆಲ್ಲವನುತುಳುಂಕಿ ||
 ಇನಿಸುತಡೆಯದೆಲ್ಲರತಲೆಗೊಳ್ಳದೊ | ಡನಗಿವುಮಾಸೆಯಲ್ಲೆನುತ ||೨೧||
 ಹರವೆಗೆಹಿರಿದುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತುಬೀಳ್ತೊಟ್ಟು | ಕರೆಸಿನೇನಾನಾಯಕನ ||
 ಉರುತರಮವ್ವಬಲವನಿಲ್ಲವನುಸಂ | ವರಿಸಹೇಳಲುಬಳಿಕೆತ್ತ ||೨೨||
 ದ್ವಾರಾವತಿನಗರೇವರದೊಳುಬಲ | ನಾರಾಯಣರುಧರ್ಮಸೂನು ||
 ಮಾರುತಿವಾರ್ಥನಕುಲಸಹದೇವರೊ | ಳಾರೈದುಮಂತನಾಮಿದು ||೨೩||
 ಜೂದಿಂದವಂಚಿಸಿನೀವಾಳುತಿರ್ದಾ | ಮೇದಿನಿಯನುಕೌರವನು ||
 ಅದರಿಸದೆಕೊಂಡುನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕೆವಿ | ಪಾಡವತಂದನೆಂದೆನಲು ||೨೪||

ಅಂತಕನಣುಗನಿಂತೆಂದನುಸೋದರ | ರೆಂತಾನುಗೈದವೊಬ್ಬಮೆಯು ||
 ಅಂತರಂಗಕೆತಹುದನುಚಿತಮೆನಲುಮು | ರಾಂತಕನಿಂತುನುಡಿದನು ||೨೫||
 ಜನನುತಜವನ ತನುಜನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ | ಮನುಮುನಿಗಳುಪಾಪೆಬೆಯೇ ||
 ಏನುತಮುತ್ತಿಂತೆಂದನಿನ್ನೊಮ್ಮೆಕೌರವ | ಗನುನಯದಿಂಪಾಂಡವರೊಳು ||೨೬||
 ಮುನಿಸಬೇಡವರರಾಜ್ಯವನವೆಗೆಕೊಟ್ಟು | ವಿನಯವಿಕೂಟಕೊಂಡಿಹುದು ||
 ಅನುಮತವೆಂದನುಚರರನಟ್ಟುವೆನಿ | ದೇವಾಧರ್ಮನಂದನು ||೨೭||
 ಅತಿಮೂರ್ಖನಾಕುರುಪತಿಯತಿಳುಹಬಲ್ಲ | ಚತುರನನೀತಿವೈದ್ಯನನು ||
 ಮತಿಯುತನಪ್ಪಮಾನಸನಟ್ಟುವುದನು | ಮತವೆಂಬಮಾತನುಕೇಳಿ ||೨೮||
 ಆಮುರಂಪುತನಗತಿಪಜ್ಜನನು | ದ್ವಾಮಗುಣಾಸ್ವಿತನೆನಿಸು ||
 ಪ್ರೇಮದಿಕ್ಕಷ್ಟನೆಂಬವನಕರೆದುನೀನು | ಸಾಮಮಾಡದೆಪೋಗಿಂದು ||೨೯||
 ಕಳುಹಿದೊಡವನುಕರೇಣುನಗುಗೈದಿ | ತುಳಿಲುಗೆಯ್ದಾಕುರುಪತಿಗೆ ||
 ಬಳಿಕತನ್ನ ಚಿತಾಸನದೊಳುಕುಳ್ಳಿರ | ಲಲಘುವಿನಯವಚನೊಳು ||೩೦||
 ಯದುಕುಲದವನೀಪಾಲಕರೆಲ್ಲರು | ಪದುಳಮಿದ್ರಪರೇಯನಲು ||
 ಮುದದಿಂದಿಂತುನುಡಿದನೆಲೆನೃಪತಿಯೆ | ಮೃಧಟರುಸುಖಮಿದ್ರಪರು ||೩೧||
 ಎಂದುಕೈಮುಗಿದುಮುಂದಣಕಾರ್ಯಮಾಗಮು | ಕುಂದಸೃಪತಿದೇವರೆಡೆಗೆ ||
 ಇಂದೆನ್ನ ಕಳುಹಿದನೆನಲಾಕಜ್ಜವೇ | ನೆಂದುಕೇಳಿದೊಡಿತುನುಡಿದ ||೩೨||
 ಒಂದಿನಮುಖದೊಳುನೀವಂದುಗೆಲಿದಾ | ಮೇದಿನಿಯನುಭೂಸನಿನ್ನ ||
 ಸೋದರರನುಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡುಬಳಿಕ | ತ್ಯಾದರದಿಂದೀವುದುಚಿತ ||೩೩||
 ಅವರುಮೊದಲುಜೂಜಿನೊಳುನೇಮಿಸಿಕೊಂ | ಡವಧಿಯಪದಿಮೂರುವರುಷ ||
 ಸವೆದುದೆನಲುಕೇಳಿಯಿಂತೆಂದನಾಭೂ | ಧವನಂದಾಕೃಷ್ಟನೊಳಗೆ ||೩೪||
 ದಾಯಾದ್ಯರವೇರ್ವರುಸಮವೆಂಬಾ | ನ್ಯಾಯವಪರಿಪಟ್ಟನೀವು ||
 ವೈಯಾರದಿಂದವವರಕೂಡಿಕೊಂಡ | ನ್ಯಾಯಮನಾರುಮೆಚ್ಚುವರು ||೩೫||
 ಹಿಂದೆಯುಪಾಯದಿಕೊಂಡಧರೆಯನೀ | ಎಂದುಜಿಡಲುಹೇಳಬಹುದೇ ||
 ಎಂದುನುಡಿಯೇನೀವೇರ್ವರುತತ್ಸಮ | ವೆಂದುಕಾಣ್ಣಾರುನಮ್ಮನೃಪರು ||೩೬||
 ಕಟ್ಟಬಂದೋರಗೆಯರಸುಗಳನುಮುಂ | ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಹುದುಭೂತಳದ ||
 ಕಟ್ಟರಸುಗಳನೀತಿಯನಲ್ಲವೆಂದುಬಾ | ಯಿಟ್ಟಾಡುವರೆನೃಪತಿಲಕ ||೩೭||

ಚತುರತೆಯಿಂಕೊಂಡರಾಚ್ಯಮನಾಪಾಂಡು | ಸೇತಗೀಳಿಯೆನೆಂಬುದುಸಿನಗೆ ||
 ಮತವಲ್ಲವೀಮಾತನಾರವಧವಿಪರು | ಕ್ಷಿತಿಹೊಂದಂತದರಿಂದ ||೩೮||
 ಲೋಕೈಕವೀರರುತ್ತಮಪುಣ್ಯನಿಧಿಗಳ | ನೇಕಚಿತ್ತದಿಕೂಡೆನಿನ್ನ ||
 ಚಕಡೆಗಾಲದಮೃಡನೋಡಬಲ್ಲನೆ | ಯಾಕಡೆಗ್ಗಾ ನುತರೆದು ||೩೯||
 ಎನಲೆಂದನವರಪುಣ್ಯಮನವೇಳ್ಳೆಯ | ನಿನಿಸುನೀಕೊಂಡುಕೊನೆವುದು ||
 ಅನುನಯವೋಯೆನಲಿಕೆಂದನರಗನ | ಮನೆಗಿಚ್ಚವರವಾಯಿಸಿತೀ ||೪೦||
 ಅದರೊಳುಳಿದುಬಂದಮದಿಸಿಯಸುರರ | ಸುದತೀರತ್ನಂಗಳನು ||
 ವಿದಿತಮಪ್ಪಾಯುಧಗಳನೋವನೆಗಳಿ | ಸಿದುದನೆಲ್ಲವನೀವರಿಯಿರೇ ||೪೧||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದನಿಮ್ಮವಾಹಿನಿಯೆಲ್ಲವ | ಹೊಕ್ಕುಸ್ವಯಂವರದೊಳಗೆ ||
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದನೀವಾಯಿರೆ | ಯೆಕ್ಕತೂಳದಭಟರವರು ||೪೨||
 ಈಸಾಹಸಿಕೃಪನೀಕಲಿರವಿಸುತ | ನೀಸೂರನಶ್ವತ್ತಾಮ ||
 ಈಸುಭಟದ್ರೋಣನೀರಸೈಂಧವ | ನೀಸಮರೋದ್ಧತಶಕುನಿ ||೪೩||
 ಈಬಲವಂತಸಂಸಪ್ತಕರಾನಿ | ಮ್ತಾಬಲಗೈಯವಿಕರ್ಣ ||
 ಈಬಂಟನಮರಗಂಗಾತನುಚಾತಮ | ತ್ರೀಬಾಹುಬಲಯುತಶಲ್ಯ ||೪೪||
 ಧರೆಹೊರದುತ್ತಸ್ವೀಯರಥಿಕರು | ವರವಿಚ್ಛವೊಲುನೋಡುತಿರಲು ||
 ಅರಸನಿನ್ನನುಗಾಂಧರ್ವರಿಂದನೆತಂದ | ನರನುನಾಡರಿಕೆಯುಭಟನೀ ||೪೫||
 ದ್ವೀಪಾಂತರಕೆಯಿಲ್ಲವೋಗಿಯಾರಥ | ನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳವನು ||
 ವ್ಯಾಪಿಸಿದಾವಜ್ರಬರ್ವನನುಕೋಪಾ | ಟೋಪವಂದನುಗ್ಗುವೊಯ್ಯ ||೪೬||
 ಬೆದರಿಸಿಕಾವಲದೇವತೆಗಳತನ | ಗಿವಿರಾದಾಪೂರಭಟರ ||
 ಸದೆದುತನ್ನಾನಾಮನಿಯನಿರದೆತಂದ | ದಧಬಿಭೀಮಗೆಸವನಾರು ||೪೭||
 ತುರುಪಹಿಡಿಸವನುಯದೊಳುಧರಾತಳ | ಹೊರದಂತಾನಿಮ್ಮಬಲವ ||
 ಬಲಕೆಯ್ದಿಬೀರಿತೋಡಿಸಿತಿಲ್ಲವೆನಾ | ಚಂಕೆಯೊಳಾವಕ್ರಮಿಗಳು ||೪೮||
 ಇಂತಪ್ಪನೀರರುಸಿನ್ನೊಳಗೆರವಿಲ್ಲ | ದೆಂತುಕೂಡುವರುಭೂಪಾಲ ||
 ಮಿಂತನೀಕೊಂಡಧರೆಯಪಾಲಿವುದೆನ | ಲಿಂತೆಂದನಾಸುಯೋಧನನು ||೪೯||
 ಎಲೆಕ್ಕಪ್ಪನೀನುಕೊಂಡಾಡಿದೆಯವರಮೊ | ವಲವನದರಿನಾಹವದೊಳು ||
 ಕಲಪವನಾಡಿಗಿಲಿದುಭೂತಳವನು | ಬಲುಪರಿಯುಕೊಳ್ಳಹೇಳು ||೫೦||

ಹರಿಹರವಿಧಿಗಳಲ್ಲದೆಸನ್ನೊಳುಕಾದಿ | ತರಹರಿಸುವಭಟರುಂಟೀ ||
 ನರಲೋಕದೊಳಗೆನುತವೆಬಿರುನುಡಿದಾ | ಕುರುಪತಿಯವನಬೀಳ್ಕೊಡಲು ||೫೧||
 ನೀವೀಗೆಸಗಿದಕಾರ್ಯದಫಲವನು | ನೀವೇನೆರೆಯುಂಜಿರೆಂದು ||
 ಓವದೆನುಡಿದೆಳ್ಳು ಪೊರಮಟ್ಟನವನುನು | ತತ್ವಾರಣವುರವರವ ||೫೨||
 ಕತಿಪಯಣದಿನಾದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ಬಂ | ದತಿಬಲಬಲಕೇಶವರ ||
 ನುತಗುಣಿಧರ್ಮಜನನುಕಂಡಾಕುರು | ಪತಿಸುಡಿದ ದನುಸುರಿದನು ||೫೩||
 ಆನುಡಿಗೀಳಿಬಲಾಹೃತರಿಂತೆಂದ | ರೀಸಿಮ್ಮಕಾರ್ಯಸಂಗರದ ||
 ಆನಲದೊಳಗಲ್ಲದಾಗದೆನಲುಧರ್ಮ | ಸೂನುನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೫೪||
 ಕಾದಿದೊಡ್ಲದೆಕೊಡೆನೆಂಬುದವನದು | ಸೋದರರನುಕಾದಿಕೊಂದು ||
 ಮೇದಿನಿಯನುಧರ್ಮಜನೊಯ್ದು ನೆಂಬೊಂ | ದಾದುರ್ಜನವನೆಂತುಕಳೆವೆ ||೫೫||
 ಎನೆಭೀವಪಾರ್ಥನಕುಲಸಹದೇವರು | ಕನಲಿಯಂತೆಂದಾಡಿದರು ||
 ಮನುನಿಧಿಚರಿತನೀನಿಂತಿರುನಾವಾ | ಘನದುರ್ಯಶವತಾಳುವೆವು ||೫೬||
 ಎಲೆಘೂಪನನ್ನು ತ್ತಮಮಸ್ಪಸತ್ತವ | ಸಲಿಸಲನಾಸಿಂದುವರ ||
 ಸೆಸೈರಿಂದೆವಲ್ಲದೆಸೈರಿಸುವೆವೇ | ಕಲಹಕೆಕೌರವನೊಡನೆ ||೫೭||
 ಕುಟಿಲೋಪಾಯದಿಕೊಲಲಾದುದಿಲ್ಲನು | ಘಟಮಪ್ಪಾಚಿರಂಗದೊಳು ||
 ದಿಟಮಾಗಿಸಮ್ಮಗಿಲುವುದಪುದೇಯ | ಕೃಟಕಡುಕಪಟಿಕೌರವಗೆ ||೫೮||
 ಎಂದುನುಡಿವುತಿರಲಾಹರಿಯೊಡನಿಂ | ತೆಂದನುಬಲಭದ್ರನಿವರ ||
 ಅಂದದಿನೆನುಗಾಮಗಧಾಧೀಶಗೆಂ | ದೆಂದಿಗುಳಿಯದುಸಂಗ್ರಾಮ ||೫೯||
 ಎನುತಸಂಗ್ರಾಮದಸಮಕಟ್ಟನಾಥೂ | ವನಿಶೇಶನೊದವಿಸುತಿರಲು ||
 ಅನಿತರೊಳತ್ತಜರಾಸಂಧಚಕ್ರಿಯು | ಮುನಿಸದಳೆದುಭವದಿಂದ ||೬೦||
 ರಣಸನ್ನಾಹನಿಸ್ಸಾಳವಹೊಯ್ಸಲು | ಕ್ಷಣದೊಳಗಾಬಲುಸೇನೆ ||
 ಗಣನಾತಿಶಯನಲುನೆರೆಯಲುತಲೆ | ಮಣಿದುದಿಳೆಯಹೊತ್ತಫಣಿಯ ||೬೧||
 ಅಂತು ನೆರೆದಸೇನೆಯಕಂಡಾಥೂ | ಕಾಂತನಾಯಾದವರೊಡನೆ ||
 ಅಂತವಲ್ಲದಕೋಪವಮಾಡಿಪೊರಮಡ | ಲಿಂತೆಂದನೋರ್ವ ಸಚಿವನು ||೬೨||
 ಎಲೆಸೃಪನಿರಗ್ಮಾದೆಯಾದವರೆಯ್ವಿ | ಜರಾಶಿಯೊಳುಮನೆಗಟ್ಟಿ ||
 ತಲೆಯಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರ್ದವರೊಳುನೀನು | ನೆಲೆಮಾಡುವರೆಕೋಪವನು ||೬೩||

ಎಸಲಾವಾಚಸ್ವ ತ್ರಿಯೆಂಬಸಚಿವಗೆ | ಜನಸಾಧನಿತುನುಡಿದನು ||
 ವಸನಿಧಿಯನರ್ಗಾವತೆರದಿತೆರವುಗೊಟ್ಟು | ದನಲವನಿಂತುನುಡಿದನು || ೬೪ ||
 ಬೇವೇಂದ್ರನವರಡೆಗತಿಕರುಣದಿಬಂ | ದಾವಾರಾಶಿಯನೀರಬಗಿದು ||
 ತೀವಿದರಚನೆಯಿಂದವೆಸಮದಾದ್ವಾ | ರಾವತಿಯೆಂಬಪಟ್ಟಣವ || ೬೫ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಲ್ಲಿಯವರನಿರಿಸಿಪೋದ | ನೆರೆಸುರಪತಿಯಾದುರವ ||
 ಅನುಗೈಯ್ದು ಕೊಡುವುದಕವರಮಹಿಮೆಯೇ | ನೆನೆಚಕ್ರಿಗವನಿತುನುಡಿದ || ೬೬ ||
 ನಳಿನೋದರನಪುಣ್ಯವನೇನನೆಂಬಿನಿ | ನ್ನಳಿಯನವನಮೋದರರು ||
 ಎಳೆಯರನರುವರಕೊಂದುಮತ್ತವನಸು | ಗೊಳಲೆಂದುದೇವಶಿಗಳನು || ೬೭ ||
 ಕಳುಹಲಕಾರತಾನುಮೊಲೆಯುಂಟಕಾಲದಿ | ಬೆಳೆಪನ್ನವರಹತಮಾಡಿ ||
 ಒಳಿಕೇಳುದಿನಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನಂ | ಗುಲಿಯೊಂದರೊಳುಬಿಡದೆತ್ತಿ || ೬೮ ||
 ಕಾಳಾಹಿಯಕೊಂದುಕವಲವತಂದಾ | ಎಲ್ಲಲಿಶಯ್ಯನಿರದೇರಿ ||
 ಕಾಳದಂಡುನೇಳೆಪಬಿಲ್ಲನೇರಿಸಿ | ಮೇಲೂದಿಪಾಂಚಜನ್ಯವನು || ೬೯ ||
 ಮರಣಮನೆಯ್ವಿಸಿಮಲ್ಲದಕಂಪನ | ಹರಣಾಪಹಾರವಮಾಡಿ ||
 ನರಪತಿನಿನಗಂಜಿಪೋಪಾಗಿನಿನ್ನರು | ಶರವಾಹಿನಿಬೆನ್ನೊಳೆಯ್ದೆ || ೭೦ ||
 ಅವರಸುಕೃತದೇವತೆಯಗ್ನುಕುಂಡದೊ | ಇವರಳಿದಂದವಮಾಡಿ ||
 ಅವನಿಪನಿನ್ನವರಿಗತೋರಿಯಲ್ಲಿಂ | ದವರಕಳುಹಿಕೊಡಲಾಗ || ೭೧ ||
 ಪುರಹೂತಬಂದುಪುರವಮಾಡಿಯವರನ | ಳ್ಲಿರಿಸಿದನಬ್ಧಿವಿಜಯನ ||
 ವರಗರ್ಭದೊಳುತ್ರಿಭುವನಪತಿನೇಮಾ | ಶ್ವರನುದಯವಕಾರಣದಿ || ೭೨ ||
 ಅದರೊಳಚ್ಚುತನಿರ್ದಾಶಿಶಮಾನಕೊಂದು | ವಿವಿಧವಿಜಯಗಿರಿಗೆಯ್ತಿ ||
 ಅಥಟಜಾಂಬವನಕೊಂದವನತನೂಭವೆ | ಮದವತಿಜಂಭಾವತಿಯನು || ೭೩ ||
 ಮದುವೆಯನಿಂದೆರಡನೆಯದೀವಿಗೆಪೋಗಿ | ವದುವಿದಶಂಖಸ್ವರದಿ ||
 ಅದುರಿಸಿಯವನಿಯನಾಶಂಖಚಕ್ರಿಯ | ಕದನಕಿಚ್ಚೆಯಮಾಡಿರಿದ || ೭೪ ||
 ಮುರವೈರಿಕೇಳುಭೂಪಾಲಮತ್ತಾತನ | ವರನಂದನನೀದಿನದ ||
 ಅರಲಂಬನತಿವಕ್ರಮಸಮುಪೇತಬಂ | ಧುರತರಚರವಶರೀರಿ || ೭೫ ||
 ವಸಧಿವಿಜಯರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನನಿಜ | ತನುಜಾತನೇಮಿಳುಮಾರ ||
 ವನಿತೆರೋಹಿನಿಯಮದುವಯೊಳ್ಳರಗೆಲ್ಲ | ನಿಸುತವಿಕ್ರಮವಸುದೇವ || ೭೬ ||

ಬಲವೇವನಂಬವನತಿಬಲಯುತನವ | ಗಳೆಯೊಳಗಾರಣೆಯಿಲ್ಲ ||
 ಕಳಿಗಳಃಪಾಂಡರಾಹರಿಯನುಸೇರಿ | ನೆಲಸಿದರೆಲೆನರನಾಥಾ ||೨೭||
 ಇಂತುಸಹಾಯಸಂಪತ್ತಿಯಿದಾಳಿಶ್ರೀ | ಕಾಂತನುನಿನಗಿದಿರಾಗಿ ||
 ಎಂತಾನುಸಿಲಲಣ್ಮದವನಧಿಯಹೊಕ್ಕು | ಚಿಂತೆಮಿಗಲುಬಾಳತಹನೆ ||೨೮||
 ಎಂದಾಸಚಿವನಮಾತುಗೇಳದೆಕೋಪ | ದಿಂದಗದ್ದುಗೊಪ್ಪೆಯೆದ್ದು ||
 ಮುಂದಿದರ್ಧಗಂಧಸಿಂಧುರಮಸ್ತಕವೇರಿ | ಯಂದುಬಾಗಿಲಿಗೆಯ್ದಿ ನಿಲಲು ||೨೯||
 ಚೋಳಕೇರಳಕರ್ಣಾಟಕಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ | ಮಾಳವಮಗಧಕನ್ನೋಜಿ ||
 ಗೌಳಗುಜ್ಜರಮರಹತಸೌರಾಷ್ಟ್ರನೇ | ಪಾಳಾದಿಯಸೃಪವರರು ||೩೦||
 ದೋರ್ವಲಗರ್ವಪರ್ವತದುರ್ಗಾರೂಢ | ರೋರೋರ್ವರೆಕ್ಕು ಕೈಮುಗಿದು ||
 ಪರ್ವದಕೋಪಾವೇಶದಿನಾಮಗ | ಧೋರ್ವೀಶಗಿಂತಾಡಿದರು ||೩೧||
 ದೊರೆಯೆದ್ದು ಹಗರಣವಾಡಿದಂದದಿನೀ | ನಿರವೀಹುಲುಕಜ್ಜಕಾಗಿ ||
 ತರಲುಮನವನಾಲೋಕನಗದೆಭೂ | ವರಕೇಳದುಕಾರಣದಿ ||೩೨||
 ಕೊಟ್ಟಿಯಾದೊಡೆನನಗೀಬೆಸನನುದಾಳಿ | ಯಿಟ್ಟುತದ್ವಾರಾವತಿಯ ||
 ಸುಟ್ಟುಸೂರಿಯಹೊಯ್ದು ಹುಲಕರಡಿಗೈಮನೆ | ಗಟ್ಟಿಸದೇಸುಮ್ಮನಿಹೆನೆ ||೩೩||
 ಭೂಮಿಾಶಕೇಳಮಗೀಬೆಸನನುಕೊಟ್ಟೊ | ಡೀಮೈಯೊಳುದಾಳಿಯಿಟ್ಟು ||
 ಆಮಾಧವನಪಟ್ಟಣವನುನಿರ್ಧೂಮ | ಧಾಮಮಪ್ಪಂತುರುವುವೆವು ||೩೪||
 ಎನಿವನತಿವಾಚಾಲನೆನಲುಬೇಡ | ಭೂನಾಥನೀಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ||
 ಆನಾರಾಯಣನೂರನುದಂದಹ್ಯ | ಮಾನಮಪ್ಪಂತುಸುಡುವೆವು ||೩೫||
 ಬೇಗಬೆಸನನಿತ್ತೊಡೆಬಿಟ್ಟುಸುಲಿಯೊ | ಕ್ಷೋಗಿವಿಷ್ಟು ವನವೀರವನು ||
 ಲಾಗುಗೊಡಿಸದಿದೊಡೆಜೋಗಿಬಾಗಮ | ರಾಗುವೆವರಸನಿನ್ನಾಣೆ ||೩೬||
 ದುರುಳತನದಿಮಾರ್ಮಲೆತಗರ್ವದಿನಿನ್ನ | ಚರಣಮೂಲಕೆಮುಗ್ಗದಿವಾರ್ ||
 ಹರಿಯನಗರಿಯೆಂಬುಮುಘೋಪಕೇಳಿಮ್ಮ | ಹರಿದಾಳಿಗೀಡಾಗುವುದೇ ||೩೭||
 ಎನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಾನಲವಾಡವನಿಂ | ಮುನ್ನೀರಹೀರಿಸಹರಿಯ ||
 ಬನ್ನ ಬಡಿಸುವೀಬೆಸನನುಕೊಡದೊಡೆ | ನಿನ್ನಾಣೆನಿನಗೆಭೂಪಾಲಾ ||೩೮||
 ಬಲರಾಮನನುಬಾಳಲೆಗೊಂಡವನಕರ | ತಳದಹಲಾಯುಧಸಹಿತ ||
 ಛಲದಂಕಕೇಳಿ ನ್ನ ತೆರಿಗೆಯಹಳ್ಳಿಯೊ | ಳುಳುವೊಕ್ಕಲಮಾಡುವೆವು ||೩೯||

ಒಂದ:ಹಗಲುಸೈರಿಸುದಾಳಿಯಿಟ್ಟುಗೋ | ಎಂದನಹಿಡಿಯಾಳಹಿಡಿದು ||
 ತಂದೆಂದಿಸಂದದಿನನ್ನ ಕೀಲಾರದ | ಗೊಂದೆಗಳಸುಕಾಯಿಸುವೆವು ||೯೦||
 ಬೀವಮಾರುತರುಗ್ಮಿಣನವುರಕೆವೋದ | ಕಾವನಕೈಸೆರೆತಂದು ||
 ಭೂವರಕೇಳಿನ್ನ ಪದಪದ್ಮಕೆವಮ್ಮ | ವಾವುಗೆಗಳಸಿಕ್ಕಿಸುವೆವು ||೯೧||
 ರೋಹಿಣಿಯುದ್ವಾಹದೊಳ್ಳೆರಬಕೆಯೊ | ಳಾಹರೆವೊಯ್ದಂತೆನಿನ್ನ ||
 ವ್ಯೂಹದಮುಂದಾಸಮದೇವನತಂ | ದಾಹರೆಯನುಹೇಯಿಸುವೆವು ||೯೨||
 ಕೇಳೆಂದುಪಾಡುಪಂಥವಯಾದವುಘ | ಪಾಲಕ.ಮಾರರೆಲ್ಲರನು ||
 ನಾಳೆಗಿನಿನ್ನ ವೈಗಾಪಿನಾಳೆ.ಯೋಳಿ | ಯಾಳಮಾಡುವೆವುನಿನ್ನಾಣೆ ||೯೩||
 ಗಂಡುತನದೊಳಾಪುರವರದೊಳಗಿರ್ಪ | ಪಾಂಡವರುಗಳತಲೆಯನು ||
 ಸೆಂಡಾಡದೊಡೆಯ್ಮಾ ವೊಗದೊಳುವಾಸೆ | ಗೊಂಡ.ನಿಸ್ಸೊಳುಬೀವಿಸುವೆವೇ ||೯೪||
 ದಿಟ್ಟತನದಿವೋಗಿವನನಿಧಿ.ಮೊಳುಮನೆ | ಗಟ್ಟಿದಬಲಕೇಶವರ ||
 ಪಟ್ಟಣವದುನಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆಧೂಳಿ | ಪಟ್ಟವಲ್ಲವೆಮಗಧೇಶ ||೯೫||
 ಎಂದುತಂತಮ್ಮ ಬೀರನನೊದರುವಸೃಪ | ವೃಂದನಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
 ಮಂದಸ್ಥಿತಮುಖನಾಭೂಪಾಲಕ | ಚಂದ್ರಸ್ಥದಿದನುಸಂಗರಕೆ ||೯೬||
 ಪಾಯವಬಾರುಪರಾವನಿಪಾಲನಿ | ಕಾಯಕರೇಣುಪಂಚಾಸ್ಯಾ ||
 ಆಯತವೆಂದೆನುತಾಕಂಚುಕಿಗಳನಿ | ಕಾಯುಪರದೆಘೋರ್ಗಿಸಿದುದು ||೯೭||
 ಅವನೀಸುರರಾಶೀರ್ವಾದಮಾಗಧ | ಸಿವಹದಕೊಂಡಾಟದೀಳ್ಗೆ ||
 ಕಪಿಗಮಕಿಗಳುಗ್ಧಾಣೆಯಕೇಳುತ | ತವಕದಿನಡೆತಂದನಾಗ ||೯೮||
 ಪದಿನಾರುಪಣ್ಣಾನೆಯನೇರಿಸುದತಿಯ | ರೊದವಿದಸಂತಸದಿಂದ ||
 ಜದುರಿಂಧವಲಚಾಮರಪಬೀಸಿದರಾ | ವುದಿತಪರಾಕ್ರಮಿಗಾಗ ||೯೯||
 ರಮಿಯರಥದಸಪ್ತವಾಜಿಗೆಮನದೊಳು | ಸವನೆನಿಸುವತೇಜಿಯೇರಿ ||
 ನಗಕೋಟರಾಯರಾವುತರೈದಿದರಾ | ಭುವನಭುಂಭುಕನನೋಲೈಸಿ ||೧೦೦||
 ಎಣಿಸಿದೊಡಂಬತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದೊಳರ್ಧ | ಗಣನೆಯಮದಹಸ್ತಿಗಳ ||
 ವಿಣಿಲೇರಿದಜೋದರರೈದಿದರಾ | ಪ್ರಣಾತಪರಾಕ್ರಮಿಯೊಡನೆ ||೧೦೧||
 ಅತಿರಥರರ್ಧರಥಿಕಸಮರಥಿಕರು | ನ್ನತರೆನಿಪಾಮಹಾರಥರು ||
 ಕ್ಷಿತಿಪನನೋಲೈಸಿನಾಲ್ಪತ್ತೆರಡುಲಕ್ಷ | ವತಿಭರದಿಂದೈದಿದರು ||೧೦೨||

ಕೋಟಿಬಲಕೋರೋವರಂದೆನಿಸಪ | ಘಾಟಿಯಿಂದಾಕೃತಾಂತನನು ||

ತೋಟಿಗೆಕರೆವವರಾನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು | ಕೋಟಿಭಟರುಬಂದರಾಗ ||೧೦೩||

ಮತ್ತುಳಿದಾರ್ಯಾ ಖಂಡದಭೂಪರ | ಮೊತ್ತದಚತುರಂಗಸೇನೆ ||

ತುತ್ತುರುಬಾಗಿತದ್ವಲವಕೂಡಿದುದಿ | ಪ್ವತ್ತನಾಲಸ್ಸಿರಕ್ಕೋಣಿ ||೧೦೪||

ಪೊಡೆಯಪೊತ್ತ ಫಣಿಂದ್ರನತಲೆಚೆವ್ವೆ | ವಡೆದುಡುಯಾಕಿವಿವಟ್ಟಿ ||

ಒಡೆದುಡುಜಿಹ್ವೆಯಡಗಿದವಂಘ್ರಗಳಾ | ನಡೆವಪಡೆಯಭಾರದಿಂದ ||೧೦೫||

ಧರೆರತ್ನಗರ್ಭಿಯಾದುದರಿಂದಾಬಲ | ದುರುತರಪದಹತಿಯಿಂದ ||

ಪರಿದೇಳಾವ್ವರಜಸಹಿತಬಾಸೂಳುಸಿಲ್ವಿ | ಧರಿಯಿಸಿದುವುಗ್ರಹವೆಸರ ||೧೦೬||

ಸೇನಾಪದಹತಿಯಿಂಜನಿಸಿದರಜ | ಮಾಂಡುಗಡಲೆಡೆಗೈದಿ ||

ನಾನಾನೆಲೆಯೊಳುಜನಿಸಿದೀವಿಗಳಾದು | ವೇಸೆಂಬೆದರುನ್ನತಿಕೆಯು ||೧೦೭||

ಇಳೆಯೊಳಗೆಮ್ಮರಸಂಗಿವಿರಿಲ್ಲೆಂ | ದಲಸದೆಸುರಪರಿವೃಥನ ||

ಕಲಹಕೆಕ್ಕೈವೀಸಿಕರೆವಂತೆದ್ದುವು | ಪಲವುಪತಾಕಾನುವಹ ||೧೦೮||

ಈರೆಂಟುಸಾಸಿರಮಕುಟಾಧೀಶ್ವರ | ರಾರೈದೊಡನೈದುತಿರಲು ||

ಭೂರಿಪಡಂಗವಾಹಿನಿಗೂಡಿಬಂದನು | ಧಾರಣಿಪೊರದಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||೧೦೯||

ವಸುಧನೆರೆಯದಾಬಲದಬಲೈಗಿಯಾ | ಗಸನೆರೆಯದುಕೇತುತತಿಗೆ ||

ದೆಸೆನೆರೆಯದುವಾಡ್ಯದರಭಸಕ್ಕೇನೆ | ಮಸಗಿನಡೆದುಬಂದನಾಗ ||೧೧೦||

ಸೇನಾಪದಪಾತದಿಸೆಮೆದಾನೆಲ | ನಾನಭಮಾಯ್ತಾಗಗನ ||

ತಾನಾಧೂಳಿಯಡರೆನೆಲನಾಯ್ದ | ನೇನೆಂದುಬಣ್ಣಿಸಿಪೇಳ್ವೆ ||೧೧೧||

ಇಂತುನಡೆದುಬಂದುತೊರೆಕೆರೆಕಾಲುನೆ | ತಿಂತಿಗೆಗೊಂಡುರಂಜಿಸುವ ||

ಮುಂತಣಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯದೊಳುಭೂ | ಕಾಂತನುಬೀಡಬಿಡಿಸಲು ||೧೧೨||

ಆ ವಾರ್ತೆಯಕೇಳಿಮುದದಿಂದಕೌರವ | ಭೂವರತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದು ||

ಭಾವಿಸಿದನುದಯಾದಿಪಾಂಡವರುಗ | ಳಾವೈರಿಗಳನುತಾವೊಸೆದು ||೧೧೩||

ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ರಿಯಾದವರಿಗೆಚಕ್ರಿಯಂ | ಕೇಡುಸಂಭವಿಸಿದುದಾನು ||

ಮಾಡಿದವುಣ್ಯದಫಲದಿಂಬೇಡಿದ | ಕಾಡೊಳುಮಳೆಹೊಯ್ದಂತೆ ||೧೧೪||

ಇದುವೇಳೆನನಗೆಂದು ತನಗುಳ್ಳಬಲವನು | ಪದವಿಂಕೂಡಿಕೌರವನು ||

ಮದಯುತನಾಗಿಜರಾಸಂಧಚಕ್ರೇಶ | ಗಿರಾಗಿಬಂದುಕೂಡಿದನು ||೧೧೫||

ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದಲೋಕೈಕವೀರರು | ಎಕ್ಕತೂಳದ ಕೋಟಿಭಟರು ||
 ಇಕ್ಕಲದೊಳು ಸಂದಣಿಸಿಬರಲುಬಂದು | ಹೊಕ್ಕನುಚಕ್ರಿಯಬೀಡ ||೧೧೬||
 ಇಂತುಬಂದುಕೌರವಮಗಧೋರ್ವ | ಕಾಂತನಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ||
 ಇಂತೆಂದನೆಲೆದೇವನೀನೀ ಪುಲುಕಜ್ಜ | ಕಿಂತುದಂಡೆತ್ತಿನಡೆವರೇ ||೧೧೭||
 ಎನ್ನ ಕರೆಸಿಯಾಯೆವನನುಕೊಟ್ಟೊಡೆ | ನಿನ್ನ ಮನಸಿನಭೀಷ್ಟವನು ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲಿಸುವೆನೆಂದುನುಡಿದಗಾ | ವುನ್ನತಸತ್ತ್ವನಿಂತೆಂದ ||೧೧೮||
 ಎಲೆಕುರ. ಪತಿನಿನ್ನ ಬಲುಬಲನಿನ್ನದೋ | ವಲನಿನ್ನ ಬಂಧುಸಂಪತ್ತಿ ||
 ನಲದೊಳಗಾವನಗುಂಟೀಯಾನುಡಿ | ಸಲುವುದೆಸಾಧಾರಣಗೇ ||೧೧೯||
 ಎಂದವನನುಕೊಂಡುಕೊನೆದುನುಡಿದುತ | ನ್ನೊಂದಾಗಿಬೀಡನುಬಿಡಿಸಿ ||
 ಮುಂದಕ್ಕನಡೆವಸಮಯದೊಳುಸಂರದ | ಬಂದನುಬಾಂಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ||೧೨೦||
 ಆ ನಾರದನಕಂಡಿದಿರೆದ್ವಮಗಧಮ | ಹೀನಾಧನವನತನಾಗಿ ||
 ಸಾನಂದದಿನಂತುನುಡಿದನೆಲೆಬ್ರಹ್ಮ | ಸೊನುನೀವೀಗಲೆಪೋಗಿ ||೧೨೧||
 ಬಲ್ಲಿದಬಲಕೇಶವರೆನ್ನೊಳುಕಾದ | ಬಲ್ಲರೆಯಿದಿರಾಗಿಬರಲಿ ||
 ಅಲ್ಲದೊಡೆನಗಿಬಂದೆರಗಲಿಯಿದನವ | ಗುಲಲ್ಲ ಸದಿಂಪೊಳಮೆನಲು ||೧೨೨||
 ನಸುನಗಿನಗುತನಿನ್ನೀಮಾತನವರೊಳ | ಗುಸುರುವೆನೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅಪನಸದಿಂದವಿಮಾನವನೇರಿಯಾ | ಗಸವಟ್ಟಿಗಿರದೆಯ್ದು ||೧೨೩||
 ದ್ವಾರಾವತಿಗಿರದೆಯ್ದು ಮತ್ತಾಬಲ | ನಾರಾಯಣರನುಕಂಡು ||
 ಚಾರುಚರಣಕೆರಗಲುಕಡುಹರಸಿಯಾ | ನಾರದನಿಂತುನುಡಿದನು ||೧೨೪||
 ಎಲೆವಿಷ್ಣು ಕೇಳುತನ್ನಾ ಜಯವನಿತೆಯ | ನೊಲಿದುನಿನಗೆಕೊಡಲೆಂದು ||
 ಇಳೆಯಾಧಿಪತಿಮಾಗಧನಾಕುರುಭೂ | ತಳದೊಳುದಂಡುಬಿಟ್ಟುಹನೆ ||೧೨೫||
 ಇದಕೆತಕ್ಕದನುನೀವೇಬಲ್ಲಿರೆಸುತನಾ | ರದನುನುಡಿದುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಪದುಳದಿತ್ನ ವಿಮಾನವನೇರಿನೀ | ರದಪಥಕೆಯ್ದಿದನಿತ್ತ ||೧೨೬||
 ನ್ಯಾಯಮಿಲ್ಲದೆನ್ನ ಮೇಲೆತ್ತಿಬಂದಾ | ರಾಯನತಲೆಪರಿಯೆಚ್ಚು ||
 ಆಯಾಸಮಿಲ್ಲದೆಕೆಡಹುವೆನೆಂದುನಾ | ರಾಯನೊಡಗಿನುಡಿದನು ||೧೨೭||
 ಚಕ್ರದಬೆಂಬಳಿಯೊಳುಭೂಚಕ್ರಮ | ನಾಕ್ರಮಿಸಿದತನ್ನ ಬಲುಪ ||
 ಸಕ್ರಮದಿಂದೊದೆದದ್ರಿಯನೆತ್ತಿದ | ಎಕ್ರಮವಿಷ್ಟು ವೀಣೆಯೇ ||೧೨೮||

ఎంద్రేకకుండలగంభిరవజనది | సందువిష్ణు వకేంద్రాది ||
 ఇందెన్న బాతుకుతారదిరివువన | వృందచడివేసేందెనుత ||౧౨౯||
 దుష్టదురితదూరనేమిరానింతమ | గిష్టసిద్ధియుమాగలేందు ||
 శాస్త్రాంగవేదగిక్యేముగిదుభక్తియోకువి | శిష్టవిరరుబిళ్ళొండు ||౧౩౦||
 బళికసముద్రవిజయభూపాలన | తళిరడిగవనతరాగి ||
 అలఘుతరస్త్రితియిందహరసియా | తుళిలాళ్ళళిగింతునుడిద ||౧౩౧||
 ఎలేమక్కుళిరకేల్లిమికాలద | బలవాసుదేవర్కళుగళు ||
 కలిగళునిమగాప్రతివాసుదేవన | గ్గళికియ చక్రకృసేరి ||౧౩౨||
 ఆతనతలియనదరినుత్తరిసిమ | హిలకవేల్లివనిచ్చు ||
 బ్యాతియిందాళ్ళిరియిదురాన్త్రసిద్ధివే | దాతనుజాతరిగుమరే ||౧౩౩||
 మత్తికృముగిదింతెందరేలేభూ | పోత్తంసనేమిరాన్తరన ||
 ఒత్తి నోళిరిమేందాబలనాపురు | షోత్తమనవనల్లిరిసి ||౧౩౪||
 బళికమక్లొభాదియసిత్వసమితిగి | యలఘుభక్తియోకుబందేదిగి ||
 కళుహిసికేండుసంగ్రామనిస్సాణవ | తళువదేహొయ్సిదరాగ ||౧౩౫||
 లుత్తమనంతకసోనుసహాయసం | పత్తియేల్లచకూడికేండు ||
 చిత్తరచుప్పవాహినిగూడియాపురు | షోత్తమనోడగూడిదను ||౧౩౬||
 విరనూరుతిచక్రమిఘల్గునధుర | ధిరనకులసుకుమార ||
 సూరనుసహదేవనారణకారయ్య | దోరందదిందోడవధలు ||౧౩౭||
 లుత్తమశకునమోదనేయాబలపురు | షోత్తమరానేయనేరి ||
 జిత్తజనాదిగుహరివంశభూపచ | సుత్తిబళసిబరుతిరలు ||౧౩౮||
 అసురనమోలియమరపతిబర్హం | తసేదృతచక్రమయతరు ||
 చిసజోదరనుమగధరాజగిదిరాగి | యేశకవడేడుబందనాగ ||౧౩౯||
 మోదలల్లిచిట్టిద్రమగధమహితన | విదితమపాపాళియకే ||
 ఇదిరాగియనతిదూరదోళాసేనేయ | నధటనజ్యోతబిడిసిదను ||౧౪౦||
 అనితరీళావిజయాధశృలదినేయ్ది | యనుజరనోర్వకృమగిదు ||
 జనపజిత్త్యసునిస్మాయవసరకతి | మనదేగోంజోడగువేసేంబ ||౧౪౧||

ಕಾಳಶಂಬರಮೊದಲಾದಂಬರಚರ | ಜಾಲಮನಾಚಕ್ರಧರನ ||
 ಓಲೈಸಿಬಾಳ್ವಪೇಚರರೆಯ್ದಲಿಸದೆ | ಮೇಲುವರದುನಿಂದಹರೇ ||೧೪೨||
 ಎಂದನುಡಿಮುಕೇಳಿಬಲರಾಮನೂಡನೆಮು | ಕುಂದನಾಳೋಚನೆಮಾಡಿ ||
 ಪಂದೇತರವಿಕ್ರಮಯುತವಸುಡೇವ | ಕಂದರ್ಪಶಂಭುಕುವರರ ||೧೪೩||
 ಪದುಳದಿವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತಕೆಯ್ದಿಸಿ | ಪದಪಿಂಬಿಟ್ಟಿರಲಾಗ ||
 ಮದಯುತಮಗಧನೆನ್ನಂತೆಯಳಿವನೆಂದು | ಉದಧಿಯೊಳಿನಸಸ್ತನಿಸಿದ ||೧೪೪||
 ಮತ್ತಾರಾತ್ರಿಯೊಳೆದುನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದ | ರತ್ತಚಕ್ರಾಧೀಶ್ವರನು ||
 ಇತ್ತಬಲಾಚ್ಯುತಭೂಮಿಪಾಲಕರ | ತ್ವತ್ತಮಸತ್ತ್ವಸಂಯುತರು ||೧೪೫||
 ಇದುಜಿನಪದಪರಸಿಜಮದವ್ಯುಹರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವವಿಷ್ಯತ್ತಾರುಸಂಧಿ ||೧೪೬||

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೭. ಪ್ರಥಮಕಾಳಗ ನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತವಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗೆನೇಮಿಜನಪತಿ | ಗಾವೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಮಗಧಮಹೀಶನಮಧುಮಥನನಕಾ | ಳಗವನುನೋಡಬೇಕೆಂದು ||
 ಸೊಗಯಿಸುವುದೋರ್ವಿಧರದುಪರಿಮ | ಕೊಗಿದೆಸದನುಲೋಕಚಕ್ಷು ||೨||
 ಆರವಿಯುದಯದೊಳಗೆನಿತ್ಯಕರ್ಮವ | ನಾರೈದುಮಾಡಿಮಾಗಧನು ||
 ಕೌರವನನುಮತದಿಂಕಲಿಕರ್ಣಗೆ | ನೀರಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿದನು ||೩||
 ಇತ್ತಲೇಕಾಂಗವಿಕ್ರಮಪಾರ್ಥಗೆವುರು | ಷೋತ್ತಮವೀರಪಟ್ಟವನು ||
 ಬಿತ್ತರಮಪ್ಪವೈಭವದಿಂದಲೆಕಟ್ಟಿ | ಮತ್ತಿಸಂಗರಕನುವಾದ ||೪||
 ಅತ್ತಲುದ್ಧತಚಕ್ರೇಶ್ವರನುರುಗಬ | ದುತ್ತಮಾಂಗವನುಸಿಂಗರಿಸಿ ||
 ಹತ್ತಲನೇಕದುಂದುಭಿಗಳವನೋಳ | ಗಿತ್ತಸಕಲಭೂತವ ||೫||
 ಮೊಳಗುವವಾಧ್ಯಂಗಳಕೂಡೆಭೂತಳ | ಮೊಳಗಿತ್ತಿತ್ತಿವಕೇತುಗಳ ||
 ಬಳಿವಳಿಯೊಳಗೆಯಶುಭಕೇತುವೆದ್ದುವು | ಬಲಯುತವೊರಮಡುವಾಗ ||೬||
 ಅದನುಕಂಡಿನಿಸೆವೆಸೆಯಾಮಗಧನು | ವಿವಿತ್ತವಿಕ್ರಮನಡೆತರಲು ||
 ಅಧಭವನೇಕರವಸುಮಕ್ಕಳೆಡಬಲ | ಹದಗಿಬರಲುಸಂಭ್ರಮದಿ ||೭||
 ಆಹವಲಂಪಟನತಿಬಲಸಿವಿಯು | ತನ್ನಕದಿಪಂಥನಾತಾಡಿ ||
 ಮೋಹರಮಾಗಿಯದಿರದೆಯ್ದುಂದುದು | ಸಾಹಸಯಾಚಕ್ರಿಯೊಡನೆ ||೮||
 ಮುಂದುಗೆಡಿಸುವನೇನಾಪದಧೂಳಿಯು | ನೊಂದಿಜೀಸುವಚಾಮರದ ||
 ಮಂದಮಾರುತನಿರದೋಡಿಸಲಾನ್ಯಪ | ವೃಂದಾರಕನೆಯ್ವಿದನು ||೯||
 ಈತೆರದಿನಡೆತಂದಾಕುರುಧರ | ಣೀತಳದೊಳುನಿಂದುಬಳಿಕ ||
 ಏತ್ಯಾತನನಾಕರ್ಣನನುಬರಿಸಿಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿತುನುಡಿದನು ||೧೦||
 ಈಸೇನೆಯನುಸರೋರುಹಕುಸುಮದ | ಸಾಸಿರೆಸಳಮಾಳ್ವಿಯೊಳು ||
 ಓಸೆಸದೆವಿರಚನೆಗೆಯ್ಯುಮೆವಲಾ | ಸಾಸಿಗನದನವಧರಿಸಿ ||೧೧||

ಗುರುಶಲ್ಯತಕುನಿಕುಂಭಜಭೂರಿಸ್ರವ | ಗುರುಸುತಕೃಪಕೃತವರ್ಮ ||
 ಸುರಸಿಂಧುಜೀವರಧ್ವಜಂಸಿಂಧುಭೂ | ವರಸೋವದತ್ತಸುತವರ್ಮ ||೧೭||
 ಕುರುಪತಿಬಾಹೀಕಜಯದತ್ತಬಾಣಾ | ಸುರವೃಷಭಧ್ವಜವಿಂಧ್ಯ ||
 ಉದಗಪತಾಕವಿಕರ್ಣಮುತ್ತಾಪುರಂ | ದದತಾರಕದುದ್ಗರುಶನ ||೧೮||
 ಆದುಶ್ಯಾಸನದುಂದಭಿಕನಕಧ್ವ | ಜಾದಿಯನೇಕಭೂವರರ ||
 ಆದರದಿಂದಾವ್ಯಾಹಸರೋರುಹ | ದಾದಳದಂತಿರಿಸಿದನು ||೧೯||
 ಅಜಿತಂಜಯಸರಾಜಿತಸಿಹ್ಮ | ಧ್ವಜಕಾಲಪಯಭಾನುಮಿತ್ರ ||
 ಗಜರಿಪುರಧಮೋದಲಾದರನಾವಾ | ರಿಜದಕರ್ಣಿಕೆಯಂತಿರಿಸಿ ||೨೦||
 ಪರಿವೃತಭಟಸೈನ್ಯಾಂತದೊಳುರುಮದ | ಕರಿಘಟಿಗಳುನಿಂದಿರಲು ||
 ವರಗಜವೇರಿದಚಕ್ರಿಯನಾಬಂ | ಧುರಕರ್ಣಿಕೆಯಂತಿರಿಸಿ ||೨೧||
 ಆಕರ್ಣಿಕೆಯಮೇಗಡೆಚಕ್ರರತ್ನಮು | ನಾಕಾಶದಮೇಲಿರಿಸಿ ||
 ಲೋಕೈಕವೀರರೆನಿಸಿಖೇಚರಚ | ಕ್ರಾಕ್ಯತಿಯಂದದಿಬಳಸಿ ||೨೨||
 ಭೇದ್ಯಮಲ್ಲದವೊಲಪ್ರತಿಮನಕಂಪನ | ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭರಾದ್ರಕೇತಿ ||
 ವಿದ್ಯುದ್ಗಮನನಶನಿವೇಗರಾದಿಯು | ವಿದ್ಯಾಧರರನಲ್ಲಿರಿಸಿ ||೨೩||
 ಗಜಮದಗಂಧಗಂಧದಿಬಳಸಿದಭೂ | ಭುಜರಿಟ್ಟತೊಡವೇಗುಗಳ ||
 ರಜದಿಂದಮವರೊಡ್ಡಿ ದವ್ಯಾಹದಸರ | ಸಿಜಮತಿಬಂಧುರಮಾಯ್ತು ||೨೪||
 ಈತೆರದಿಂದಪದ್ಮವ್ಯಾಹಮನಿಸಿ | ಜಾತನುಂವರಜಿಸಲಿತ್ತು ||
 ಪ್ಯಾತರುಬಲವಾಸುದೇವರಜುಸನಸಂ | ಪ್ರೀತಿಮಿಗಲುಕರೆಯಿಸುತ ||೨೫||
 ಸೆನ್ನುತನಾಪಟುಗುಲಕೃಷ್ಣನೆಂಬನ | ಮುನ್ನಿಸಿಯಾಫಲು ಸಗೆ ||
 ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಾರಥಿಯಾಗೆಂದುಪೇಳಿಗು | ಣೋನ್ನತರೊಪದಿತ್ತರಾಗ ||೨೬||
 ಬಳಿಕಾತಗೆಗರುಡವ್ಯಾಹವನುಕ | ಣೋಳಿಸಂದದಿಮಾಡುವುದು ||
 ತಳುವದೆನುತಪೇಳಲದನುಕೈಕೊಂಡಾ | ಬಲಯುತವೀರಕೀರತಿ ||೨೭||
 ತರಥಿವಿಜಯಭೂವರನನುಜಾತಗೇ | ಜ್ಞಮುಜಯವಿಜಯಪಾಂಚಾಲ ||
 ಗಿರಿಪೂರಣನಭಜಂದ್ರನುಸತ್ಯಂ | ಧರರಾದಿಯಾದಭೂವರರ ||೨೮||
 ತಂತಮ್ಮಜತುರಂಗನೇನೆಸಹಿತನೀ | ವಿಂತಿರೆದಾಯಕನಾಗಿ ||
 ಸಂತಪದಿಂದಾಗರುಡನೆಡದರಟ್ಟಿ | ಯಂಜೊಡ್ಡಿನಿಲಿಸಿದನಾಗ ||೨೯||

ಭೂವರಧರ್ಮಜಘ್ನೀಮನಕುಲಸಹ | ದೇವಮತ್ಸ್ಯನುಮಭಿಮನ್ಯು ||
 ಆವಿಂಧ್ಯಕನುಘಟೋದ್ಭವರಾದಿಯ | ಭೂವನಿತೇಶರಲ್ಲರನು || ೨೫ ||
 ಬಲಯುತರುಗಳನುತಂತಮ್ಮಚತುರಂಗ | ಬಲಗೂಡಿಯಾಖಗಪತಿಯ ||
 ಬಲದಕಡೆಯರಿಟ್ಟಿಯಾಗಿರಿಸೀಮೆಂದು | ಚಲದಂಕನಿಲಿಸಿದನಾಗ || ೨೬ ||
 ರಥನೇಮಿಸಾಗರಚಂದ್ರವಿಂಧ್ಯಕದೃಢ | ರಥಚಿತ್ರಭಾನುವೆಂದೆಂಬ ||
 ವೃಥುವೀಪಾಲಕರನದರತುಂಡದದಿ | ವೃಥುಬಲಯುತನಿರಿಸಿದನು || ೨೭ ||
 ಸೋಮವೇವನುಮಣಿವೃತ್ತಾಂಶಮಾಳಮ | ತತ್ತಾಮೇಘರಥರಾದಿಯಾದ ||
 ಭೂಮಿಪಾಲಕರನದರಕೊರಲಂತೆಯು | ದತ್ತಮಕಾಹನಿಯಿರಿಸಿದನು || ೨೮ ||
 ಉಗ್ರವಿಕ್ರಮಿದೇವಸೇನದೀಪಾಯನ | ಸುಗ್ರಸೇನನುಸಿಹ್ಮಕೇತು ||
 ಅಗ್ರಗಣ್ಯಶಕ್ತಿಧ್ವಜರೆಂಬನು | ಪಾಗ್ರೇವರಪಲಬರನು || ೨೯ ||
 ಸಾರೇನಿಲಿಸಿಮತ್ತಾಕೋಪಾಂತಕ | ನಾರಾಯಣನಮದವೆತ್ತ ||
 ವಾರಣಶಿರವನೇರಿಸಿವುಚ್ಛದಂದದಿ | ಸೇರಿಸಿದನುಹಸನಾಗಿ || ೩೦ ||
 ಮದಮಾತಂಗವೇರಿಸಿಬಲರಾಮನ | ನದರವಕ್ಷಸ್ಥಲವಾಗಿ ||
 ಅಥಲರನೇಕರಸುಗಳಕೂಟಸಂ | ಮದವಿಂನಿಲಿಸಿದನಾಗ || ೩೧ ||
 ಅರಣಚಂದ್ರದಧಿವದನವರಾಹಕಂ | ಧರಪಿಂಗಕಬಯವರ್ಮ ||
 ಅರಿಮರ್ದನವಜ್ರಾಡಮನೋವೇಗ | ದರಿಕೇತುವೆಂಬಖೇಚರರ || ೩೨ ||
 ಪಲಬರರಸುಗಳನವರವರುತರ | ಬಲವಸ್ತ್ರವಮೋಹರಿಸಿ ||
 ಚಲದಂಕಬಲರಾಮಕೇಶವರುಗಳೆಡ | ಬಲದೊಳುನಿಲಿಸಿದನಾಗ || ೩೩ ||
 ಇಂತತಿರೌದ್ರವಡೆದಪಡೆಗಳನುಕ್ಯ | ತಾಂತಕುಸಿತಮಾನಸರು ||
 ಅಂತರಿಸದೇರಿಸಿತಪಲುಗುಣಧೂ | ಕಾಂತರುರಚನೆಯಮಾಡೆ || ೩೪ ||
 ಅನಿತದೊಳಾಗಸವಟ್ಟಿಯೊಳಗಿದೇವ | ದನುಜೋರಗವ್ಯಂತರರು ||
 ಘನತರಮಪ್ಪಕಾಳಗವನೋಡುವೆನೆಂ | ದನುರಾಗದಿನಿಂದರಾಗ || ೩೫ ||
 ಗರಕದುರಿಗೆಗಾಳಿಯತೋರುವವೊಲು | ತರಣಿತನುಜವಾರ್ಥರುಗಳು ||
 ಭರದಿಂದಕೈವೀಸಲಿರವೆಮೊಳಗಿದುವು | ಬಿರುದಿನಬೀರಗಾಳಿಗಳು || ೩೬ ||
 ಕಡೆಯಕಾಲದೊಳುಮೇರಿಯನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ | ಪಡವಣಮೂಡಣಜಲಧಿ ||
 ಕಡವಿಂದಬಂದುತಾಗುವವೊಲಿತ್ತಟ್ಟಿನ | ಪಡೆಗಳೆರಡುತಾಗಿದುವು || ೩೭ ||

ಭರದಿಂದಾಭಟತತಿಭಟತಿಯೊಳು | ತುರಗಂಗಳುತುರಗದೊಳು ||
 ಕುಲಕರಿಯೊಳುರಥರಥದೊಳಿರ್ಚಿದು | ಧರವಕ್ರವಂದಿರಿದತಾಗಿ ||೩೮||
 ಕಣೆನೊಟ್ಟುಬಿಲ್ಲತೆಗೆದುಬಿಲ್ಲರಬೆರು | ಡೊಣೆಬೆನ್ನೊಳು ಸೊಗಯಿಸಲು ||
 ರಣರಂಗದೊಳುನಲಿಸಿದಾಡಿದರಾ | ಕುಣಿವನೋಗೆಯಮಾಳ್ವಿಯೊಳು ||೩೯||
 ದೆಸೆಯೊಳುನೆರಕೆಗಟ್ಟಿದವೊಲುಮೇಲಾ | ಗಸದೊಳುಪಂದಲಿಟ್ಟಂತೆ ||
 ಮುಸುಕಲುತರವಲ್ಲನೋಡುವರುಮರಿಗು | ಬೃಸವಮಾಡಿದುದಾಸಮರ ||೪೦||
 ಸುಸವಿಸಿಯರಕುತದಸೊಸುವುಂಡ | ದುರುಳ್ಳಮುಂಡದಪಾರಿಬೀಳ್ವ ||
 ಓರದಬೀಳುವಕರುಳಿಂದಾರಣಾಧೀ | ಕರತರವನುತೋರಿದುದು ||೪೧||
 ಸರಳಿಟ್ಟುಜಿಲ್ಲತೆಗೆವಜಿಲ್ಲಗಾರನ | ಕೊರಳನಿರಭಟನೆಸಲು ||
 ಭರದಿಂದಾಮುಂಡವನತಲೆಯನಾ | ಸರಳನೆಜ್ಜುದುಚಿತ್ರವಾಗ ||೪೨||
 ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗೆಕವಲಂಬುಕೀಳದವೊಲು | ಸಿಕ್ಕಿರೆಮುಂದಿಹಾಕಣೆಯ ||
 ಎಕ್ಕಟಗಲಿಗಳೇಳಿಗೆಯಿಂದವೆಹೊಕ್ಕ | ರೆಕ್ಕಲವಂದಿಗಳಂತೆ ||೪೩||
 ಅಂಬುತೀರೆಹೆಡೆಕಿತ್ತುಮುಂದಿಹಿಲ್ಲ | ಬೆಂಬಳಿದೇರನುಕಂಡು ||
 ಬೆಂಬೀಳದುದಾಗಿಯುಸುರಗಿಗಳನುಕಿಳ್ಳು | ಮುಂಬರಿದಬೆಂಬರಿದರು ||೪೪||
 ಬಗುವಕರುಳನೊಳನೂಂಕುತಮೆಂತವ್ವ | ಪೊಗದನೆತ್ತರನೊರಸುತ್ತ ||
 ತೆಗೆಯುರಾರದೆಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಿಂದವೆಹೊಯ್ದು | ಮಿಗೆಕಾದಿದರುಕೆಲಬರು ||೪೫||
 ಪಡಲಿಟ್ಟಂದದಿಬಿಟ್ಟರುಳುವಜಿಲ್ಲ | ಪಡೆಗಂಡುಪರಿಗೆಯಭಟರು ||
 ಜಡಿವುಡ್ಗದಿಮುಂಡಮುಂಡಹೊಯ್ದಂದದಿ | ಕಡುಸಿಂದಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ||೪೬||
 ಮರಣಾಹಡೆದಮಹಾಳಟವತಿಯು | ಹರಿಗೆಗಳಾಧರೆಯೊಳಗೆ ||
 ಕರಮೆಸದುವುಕಾಲಂಗಿಡೆಮಾಡಿದ | ಪರಿಯಾಣಗಳಪಜ್ಜೆಯಂತೆ ||೪೭||
 ಅಡಿದುಡಕಣೆಕಾಲತೊಡೆನಡುವೊಡಲಿದೆ | ಮುಡುಹುಮುಂಗೈಕಿವಿಕೊರಲು ||
 ಖಡಿಖಂಡಮಾಗಿಯುಮರದಹೊಯ್ದಾಡಿದ | ರಡಗನೆಕೆಲವೀರಭಟರು ||೪೮||
 ನೆಲವೆಲ್ಲಹೇಸುವಂದಿನೆಬಿಳ್ಳಾ | ಕಲಿಗಳಕಂಡುರಾವುತರು ||
 ಭರದಿನೇರಿದರುಕಡೆಯಕಾಲದಬಿಲ್ಲು | ತೆರಿತರೆಗಳು ತಾಗುವಂತೆ ||೪೯||
 ಸಿಡಿಲಬಳಗಮಾಸಿಡಿಲಬಳಗದೊಳು | ಕಡುಸಿಂದಹೊಯ್ದಾಡುವಂತೆ ||
 ಪಡೆಯೇರಡರರಾಯರಾವುತರೋಪದೆ | ಕಡಿದಾಡಿದರುಖಡ್ಗದೊಳು ||೫೦||

ಮಸಕದಿಹೊಯ್ಯಿಸೀಸಕಗೂಡಿ ತಲೆಗಳಾ | ಹಸಕೆಯ್ಬಿಬೀಳೆಭೂತಳಕೆ ||
 ಎಸಕವಡೆದುದುಗುಂಡಿನಮಳೆಯಂತೆಭಾ | ವಿಸಿನೋಡಲಾಜಿರಂಗದೊಳು || ೫೯
 ತಲೆಯಪರಿದರಾವುತರಟ್ಟಿಗಳುಳ್ಳೆ | ಯಲಗಿಂದಿದರಾವುತರ ||
 ಮಲಿತುತಿವಿದವೇನೆಂಬಿಸುರಣದ | ಗ್ಗುಳಿಕೆಯನಾಬಲದೊಳಗೆ || ೫೯
 ಎರಡುಹೋಳಾಗಿಹೋಕ್ಕುಳುವರಸೀಳಿದ | ವರವಾಹಕರಟ್ಟಿಗಳು ||
 ತುರುಗದರಡುಕಡೆಯೊಳಗೆಸೆದುವುಹೇರಿ | ನಿರವಾಗಿಯಾಬವರದೊಳು || ೫೯
 ಗರಿವರಮುಳುಗಿದಂಬುಗಳೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು | ತುರುಗಿರಲಾತುರುಗಗಳು ||
 ಬಿರಿತುಹರಿಣವುಟದೊಳುಹಾರುತಂದಿನ | ಗರಿಗುಡುರೆಯೊಲೊಪ್ಪಿದುವು || ೫೯
 ಇಂತುಮುಣ್ಣುರಿಗೊಂಡರಾವುತರನುಕಂ | ಡಂತಕಬಹುದೂವುವಡೆದು ||
 ಇಂತೆಯ್ಬಿದನೊಯೆಂಬಂತತಿರಥಿಕರ | ತಿಂತಿಣೆಯೊಪ್ಪಿದುದಾಗ || ೫೯
 ಕೆಲರಥಿಕರುಪುರಮಥನನೆಂಬದದಿ | ಕೆಲರಥಿಕರುರವಿಯಂತೆ ||
 ಕೆಲರಥಿಕರುಶಕಟಾಸುರನಂತಾ | ನೆಲದೊಳುಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದರು || ೫೯
 ಸಾರಥಿಗಳಬೊಬ್ಬೆಯಚಕ್ರದಚೀ | ತ್ವಾರದಹಯದಬ್ಬರದ ||
 ನಾರಿಯಟಂಕಾರದರಥಿಕರಕೂಗಿ | ನಾರಭಸವೆತೀವಿದುದು || ೫೯
 ಸಾರಥಿಗ್ಗತ್ತುಕುಡುರೆಗಿಟ್ಟೆಡೆದುಮು | ತ್ವಾರದಚಕ್ರಗಳೊಡೆದು ||
 ಶೂರರವರಜೀವಹೋಹನ್ನೆವರಕ್ಕೆ | ವಾರದಚ್ಚಾಡಿದರಂದು || ೫೯
 ಈತೆರದಿಂದಿಚ್ಛಾಡಿರಥಿಕರುಮು | ಹೀತಳದೊಳುಬೀಳಲಾಗ ||
 ಮಾತಂಗಘಟಿಕಡೆಗಾಲದಕರಿಯಜೀ | ಮೂತದಂದದೊಳೆರಗಿದುವು || ೫೯
 ಹರಿವಹಸ್ತಿಯಮೇಗಡೆಪಾಕಿದಹ | ಕ್ಕುಳಿಕೆಗತರಂಜಿಸಿದುವು ||
 ಧುರಧರಣೀತಳದೊಳಗಂದಿನಗಿರಿ | ವರದಟ್ಟಿಗಳೆಂಬಂತೆ || ೬೦
 ಕಳೆದುರುಳಿದಗಜದಂತೆಕೈಕಾಲ್ಪಾಲ | ಗಳಿನಾನೆಲನೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಕಳೆಲಿಕದಳಿಮೊಗವಾಳೆಲ್ಲಿಸಿಕಿಲ | ಹಳುವಕುಮ್ಮುಳಿಗಡಿದಂತೆ || ೬೦
 ಉರುಳಿದಫಲಕುಕೆಡೆದವಾಜಿಧರಿಯೊಳು | ನೆರೆದರಥಿಕರಳಿದಾನೆ ||
 ಹರವರಿಯಾಗಲಾಹವಧರಣೀತಳ | ಪಿರಿದುಮಗುರ್ವಿಸಿತಂದು || ೬೦
 ಆಹಗಲೊಂದಕೆಮಗಧನಬಲದೊಳ | ಕ್ಲೋಹಿಣಿಯೈರಡಳಿಯಿತ್ತು ||
 ಸಾಹಸಿಹರಿಯಬಲದೊಳದರಧ | ಕ್ಲೋಹಿಣಿಯಳಿದುದೇನೆಂಬೆ || ೬೦

ಆಸಮಯದೊಳಾದಿತ್ಯನಪರದಿ | ಗ್ವಾಸವಹೊಗಲುಮತ್ತಿತ್ತ ||
 ಸಾಸಿಗರಾಯಿವರ್ವಲದರಸುಗಳು || ಲಾಸದಿಬೀಡಿಗೆಯ್ದರು || ೬೪ ||
 ಆಯಿರುಳೊಳು ಸಂಗ್ರಾಹದವಮಕಟ್ಟು | ನಾರಾಯವರ್ವಲದರಸುಗಳು ||
 ಆಯತಿಯಿಸಮನಿಸುತಿರಲತ್ತಮು | ತ್ವಾಯಿನನುಧ್ವವಿಸಿದನು || ೬೫ ||
 ಆದವಿಯದಯದೊಳತಿವಿಕ್ರವ ಯುತ | ನಾರಾಯಣನುದೊಳವರ್ವಲದ ||
 ಭೂರಿಭೂಧುಜರುವೆರಸಿಯಾನೆಯನೇರಿ | ಯಾರಣರಂಗೇಯ್ದನು || ೬೬ ||
 ಉಗ್ರಸೇನಾಪರಿವೃತನಾಗಿನಿಂದಿ | ದುರ್ಗ್ರಸೇನಮಹೀಪತಿಯು ||
 ವ್ಯಗ್ರದಿಕರೆದುನೀವಿಂದಿನರಣಕೇಳಿ | ಗಗ್ರಣಿಯಾಗಿರಮೆಂದು || ೬೭ ||
 ಆತನೊಡನೆಯತಿಬಲನುಯುಧಿಪ್ತಿರ | ಭೂತಳೇಶನನುಸಾಹಸಿಗಾ ||
 ಶ್ವೇತಸಂಬಾಯಿವರ್ವಲದನಿವೇಳ್ವು | ಪ್ಯಾತನಿರಲುಬಳಿತಿ || ೬೮ ||
 ಮಗಧಮಹೀಪತಿಶತ್ರುಕ್ಲಯನೆಂ | ಬಗಣಿತವಿಕ್ರಮಯುತನ ||
 ಬಗೆಗೊಂಡುಕರೆದಿಂದಿನೊಂದುರಣಕೇ | ಳಿಗೆಕರ್ತುನೀನಾಗೆಂದು || ೬೯ ||
 ನಿರವಿಸಿಬಳಿಕವನೊಡನೆಯೊಳಧನ | ಸುರಸಿಂಧುಜನನಿರವೇಳಿ ||
 ಭರದಿಂದಾಸಮರಾಂಗಣಕುನ್ನತ | ಕರಿಯನಡೆಬಂದನಾಗ || ೭೦ ||
 ಇಂತುಬಂದಾಜಿರಂಗದೊಳಾಮಗಧಭೂ | ಕಾಂತಶಿರೋಮಣಿನಿಲಲು ||
 ಅಂತರಿಸದೇಳವಾಯರುಳ್ಳೆವೀಸೆ | ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡಾಸೇನೆ || ೭೧ ||
 ನೆಲನಾಕಾಶಮಂಡಲಗಳೆರಡ ಬಂದು | ಬಲುಪರಿಯಂತಾಗುವಂತೆ ||
 ಅಲಸದೆಬಂದುತಾಗಿದುವುಮತ್ತಾಯಾ | ವರ್ವಲಮತಿಸಾಹಸದಿಂದ || ೭೨ ||
 ಇಂತುಬಂದು ಜೀವಕೋಪಿಸದೆ | ತಿಂತಿಣಿಗೊಂಡಾಬಲವು ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ತಾಗಿಜೀವಲಕಂಡುಕೋ | ಪಾಂತಕನಾಶ್ವೇತನುಪತಿ || ೭೩ ||
 ಕೆಕ್ಕಳಗಿಳಿರಥವನೊಂಕಲುಕು | ಡೆಕ್ಕಟೆಗಲಿಗಾಂಗೇಯ ||
 ತೆಕ್ಕನಬಂದಿರಾಗೆಕಂಡವನನು | ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಶರದಿಂದ || ೭೪ ||
 ಶ್ವೇತನುಬ್ಬಸಗೊಳಿಸಲುಕಂಡುಸುರಸಿಂಧು | ಜಾತನುನ್ನತಕೋಪದಿಂದ ||
 ಏತರವಿಕ್ರಮಿಯವನೆಂದು ಶರದೊ | ಟ್ಪಾತಲೆಯನುಪದೆಚ್ಚ || ೭೫ ||
 ಆದನುಕಂಡಾವುಗ್ರಸೇನಮಹೀಪತಿ | ಯಧಬಿಂದುಬಹುಬಲಸಹಿತ ||
 ೭ ಎರಾಗಲುಕುರುಬಲವವಗಿರಾಗಿ | ಹುದುಗಿಕಾಡುವಸಮಯದೊಳು || ೭೬ ||

ವಾರಿಬಸವನಪರಾಂಭೋರಾಶಿಗೆ | ಸೇರಲುಬೀಡಿಗಾಬಲವು ||
 ಸಾರಿಯಾಯಿರುಳುಕಳೆದುವುದಯದೊಳೆ | ಇತ್ತಾರಣಧರೆಗೆಯ್ಯಂದು ||೨೭||
 ನಿಲಲುಜರಾಸಂಧನನಾಜಿಸುತ | ಬಲಯುತಕಾಸುಂದಂತನನು ||
 ಬಲಕಧ್ಯಕ್ಷನೀನಾಗೆಂದುಪೇಳಲು | ಗ್ಗನಾಗಿಬಂದವನಿಲಲು ||೨೮||
 ಬಲಭದ್ರನದನುಕಂಡಕಿಶೋಪದಿದಾ | ಬಲಯುತಗಿದಿರಾಗಿನಿಂದು ||
 ತಲೆಬಾಲಗೆಡಿಸುತಿರಲುಕಂಡುಗಾಂಗೇಯ | ಸಲಿವರಿದವಗಿದಿರಾಗಿ ||೨೯||
 ಅಂತಕಸಂತೆಕಾದುವಭೀಷ್ಠರಸುಪ | ರಂತಪನೆಂಬಭೂವರಸು ||
 ಪಿಂತಿಕ್ಕಿನಿಲಲುಕುಡಾಪಾಂಚಾಲಭೂ | ಕಾಂತನವನಿಗಿಡ್ಡಬರಲು ||೩೦||
 ಕಂಡುಪರಂತಪನನಿಗುಬ್ಬಸ್ಥಮಾಡೆ | ಗಂಡರದೇನಫಲ್ಲುನನು ||
 ಗಾಂಡೀವವಿಡಿದವಗಿದಿರಾಗಿಯಾತನ | ದಿಂಡುಗಿಡಹಿಯೆಸುವಾಗ ||೩೧||
 ಇತ್ತಿತ್ತನಗಿದಿರಾಗೆನಗಣ್ಣಿಣ್ಣೆ | ಸುತ್ತಶಲ್ಯನುತನ್ನರಥವ ||
 ಒತ್ತಂಬದಿಂಕಣಿಗಳಕರೆದನುವಿಕ್ರ | ವೋತ್ತಂಸಪಾರ್ಥನಮೇಲೆ ||೩೨||
 ಕಡುಭರದಿಂದಾಶರಸಂಘಾತಮ | ನಡೆಗಿಡಿಯಾಗಿಬುಂಡಿಸುತ ||
 ಒಡನಚ್ಚಾಶರತತಿರವಿಕಿರಣವ | ನಡಗಿಸಿತದನೇಸಂಬೆ ||೩೩||
 ಅಥಟಿಂದವರಿವರೇಸುವಬಾಣಾವಳಿ | ಯಿದುಸೆಲನಿದುದೆಸೆಯೆಂದು ||
 ಇದುನಭವೆಂಬಭೇದವಕಾಣಿಸದುರೆ | ಪುದಿದುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೩೪||
 ಅಂತೀರ್ವರುಕಾದುತ್ತಿರಲಾಕಾಮ | ದಂತನತ್ತಲುಮತಿಭರದಿ ||
 ಅಂತಕಸಂತೆಕೆಲಿಬಲಭದ್ರಭೂ | ಕಾಂತನೊಳಗೆಕಾದುತಿರಲು ||೩೫||
 ಅವನಪಿಂತಿಕ್ಕಿಯಶನಿಘೋಷನಂಬಭೂ | ಧವನಿದಿರಾಗಲುಕಂಡು ||
 ಅವನಸುಚಾರಣನೆಂಬೋರ್ವವಿಕ್ರಮ | ಜವನದಾಡೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||೩೬||
 ಅವೇಳೆಯೊಳಿಸನಸ್ತಂಗತನಾಗ | ಲಾವುದ್ಧತಬಲವೆರಡು ||
 ಓವದೆತೆಗೆದುತಂತಮ್ಮಪಾಳೆಯವೊಕ್ಕು | ತೀವಿದನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು ||೩೭||
 ಆ ಇನನುದಯದೊಳೆತ್ತಿಭರದಿ | ದಾಯಾರ್ವಕ್ಕದಸೇನೆ ||
 ಆಯಾರ್ವರರಸುಗಳನುಮತದಿಂಕ | ಟ್ವಾಯತದಿಂದೊಡ್ಡಿನಿಲಲು ||೩೮||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳುತಂತಮ್ಮಸೇನೆಯನುರು | ತವಕೋಪದಿಂಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಸುರರಸುರರುತಾಗುವಂತೆಕಾದಿದರಾ | ಸುರತರನುಪ್ಪವಿಕ್ರಮದಿ ||೩೯||

ಆಸಮಯದೊಳುಸೆತ್ಯುಕನೆಂಬಭೂವರ | ನೋಸರಿಸದೆಯ್ಬಿರಾಗಿ ||
 ಸಾಸಿಗವಜ್ರಬಾಹುವನುಕೃತಾಂತನಿ | ವಾಸಮಹೊಗಿಸಿದನಾಗ ||೯೦||
 ಉತ್ತಮಸತ್ತ್ವಜಯದ್ರಧೂವರ | ನುತ್ತರನುಕುಮಾರಕನ ||
 ಒತ್ತಂಬದಿಂಕಾದಿಯಾಜವನಿಗಿಬೋನ | ವಿತ್ತನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೯೧||
 ಉಸುರಿಗುಬ್ಬಸವಮಾಡುವವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯು | ನಸಮವಿಕ್ರಮಿವಸುವಾಲ ||
 ದೆಸೆಯಾಳ್ವರುದಿವಿಜರುವೆಡ್ಡು ಪಂದದಿ | ವಸುಧಯೊಳಗೆನೆರವಿದನು ||೯೨||
 ಅಮಿತವಿಕ್ರಮಿನಕುಲಸಸುಭೂರಿಸ್ರವ | ಸಮರಾಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ||
 ಸಮಸದಸಾಹಸವಿಂವಿರಫನನುವಿ | ಕ್ರಮದಿಂವಿಗಮಾಡಿದನು ||೯೩||
 ಓರೋರ್ವರೊಳುಕೋಪದಿವೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ | ಭೂರನುಣೇಶನಕೃಪನು ||
 ಓರಣಮಾದತಿಸಾಹಸವಿಂಮ | ತ್ತಾರಣಕೇಳಿಯೊಳಿರಲು ||೯೪||
 ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಾದಿತ್ಯನಪರಾ | ಶಾಪ್ರಮದೆಯಕೂಡಲೆಂದು ||
 ಸುಪ್ರೇಮದಿನೆಯ್ವಿಪಾಳಿಯಕಪ್ರತಿ | ವ.ಪ್ರತಾಪಿಗಳೆವ್ವಿದರು ||೯೫||
 ಪ್ರತ್ಯಂತಪೃಥುವೀಪಾಲಕಜನತಿಮಿರಾ | ದಿತ್ಯರುದ್ಧತವಿಕ್ರಮಿಗಳು ||
 ಅತ್ಯಂತಧೀರಲಲಿತರೊಪ್ಪಿದರುಕೃತ | ಕೃತ್ಯಕಾಂತೇಯಭೂವರರು ||೯೬||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಬಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುನಿಪ್ಪತ್ತೇಳಿಶತ್ವಸ ||೯೭||

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೨ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕಾಳಗನಂಧಿ

ಉರ್ವಕೋರ್ವದರ್ವಕರ್ಮಭಟರಗರ್ವ | ಪರ್ವತಕಶನಿಯೆನಿಸಿದ ||
 ಸರ್ವಗೀವಾಣವಂದಿತನೇಮಿಜನಪಗೆ | ಸರ್ವಾಂಗವಿನಮಿತನಹೆನು ||೧||
 ಆಯಿರುಳೊಳುನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತರಾಗಿ | ಯಾಯಿನಸುದಯದೊಳಿಟ್ಟು ||
 ಭೂಯುವತೀಶರೀರ್ವರುಧುರಧರೇಪೊಳ | ಗಾಯತಮಾಗಿನಿಂದಿರಲು ||೨||
 ಕುದುಪತಿಯಸುರವದ್ಯೋಪೇತಸಂಪಪ್ತ | ಕರಸುಕರೆದುನೀಮಿಂದು ||
 ನರನನುನಲಕ್ಕಿಯೆಂದುಜಿಸಸಲಾ | ಧುರಧರೆಗವರೆಯ್ದು ||೩||
 ವೆಸೆಯಾಗಸಧರಣೀಮಂಡಲವೆಂಬ | ಹೆಸರನರಿಯಬಾರದಂತೆ ||
 ಮಸಕದಿಮಾಯಾಬಲವನುಬೇಗನಿ | ಮಿಸಿದರಿಂತಾಮರಮಾಗಿ ||೪||
 ಒರ್ವೆಕಾಲಾಳಪೌಜೋರ್ಮವಾದಿಯಪೌ | ಜೋರ್ಮವರೂಢಪೌಜು ||
 ಒರ್ವೆವಾರಣದಪೌಚಾಗಿನೋಳ್ವರಕಣ್ಣೆ | ಗುಮ್ಮನಪ್ಪಂತೊಡ್ಡಿದರು ||೫||
 ಸುಗಗಳನುಶರಭಗಳನುಮದಮಾ | ತಂಗಮಾದಿಯಕ್ಕೂರಮೃಗದ ||
 ಜುಗುಳಿಗಳನುಹೂಡಿದಮಾಯದತೇರ | ಸಂಗರಮೊಡ್ಡೊಪ್ಪಿದುದು ||೬||
 ಆಕಾಶವನುಚುಂಚಿಸುವಾನೆಯಪೌ | ಚಾಕಲ್ಕಿಯಡರ್ವವಾಹನದ ||
 ಆಕಾರಮನೇಳಿಪಕುದುರೆಯಪೌಜು | ಭೀಕರಮಾಗತೋರದುದು ||೭||
 ಕೆಕ್ಕಳಗಣ್ಣುಕೆದರ್ವಕುರುಗಳಗ | ನಕ್ಕೆಬಿಳಿದುರಾಜಿಸುವ ||
 ರಕ್ಕವರೂಪಿಕಾಲಾಳಪೌಜ | ಸಿಕ್ಕಿದರದ್ಭುತಮಾಗಿ ||೮||
 ಮಸಕದಿನಿಂತುಮಾಯಾಬಲವನುನಿ | ಮಿಸಿವೋಹರಮಾಗಿನಿಲಲು ||
 ಅಸಮಪರಾಕ್ರಮಿಯುತದನರಿದಾ | ವೆಸೆಗೆರಥವನೂಂಕಿದನು ||೯||
 ಮಾರಾತಾಮಾಯಾಸೇನಮತ್ತಾ | ನೀರನೆಚ್ಚೊಂದಂಬಿನಿಂದ ||
 ಪಾರಿದುದಾಪಾರ್ಥಗಿಭೂಲೋಕದ | ಗಾರುಗಲಿಗಳಪಾಸಟಿಯೆ ||೧೦||
 ಜಳಿಕವರದ್ಧತಮಪ್ಪಸೈನಿಕವನು | ಬಲಯುತನರನಾರ್ದನಲು ||
 ಇಳಿಗುರುಳ್ವಟ್ಟಿಯಾಗಸಕೆನಗೆವತಲೆ | ಗಳಬಗಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೧||

ಅದನುಕಂಡಾಶಕ್ತ ಸೆರುವಿದ್ಯಾಗರ್ವ | ದಧಟಿಂದಮೇಲ್ವಾಯಲಾಗ ||
 ಮದವದರಾತಿವಿದ್ರಾವಣಸವರನು | ಸದೆವುತಿರಲುಬಳಿಕಿತ್ತ ||೧೨||
 ಪೊಗಲುಎಲಯುಭೈರವಗಳವಲ್ಲದಂ | ತಗಣಿತಮಪ್ಪಸೇನೆಯನು ||
 ಸೊಗಯಿಪಚಕ್ರದುಡುನೊಡ್ಡಿ ದನಾ | ವಿಗಡವಿಕ್ರಮಿಯಾದ್ರೋಣ ||೧೩||
 ಅದನುಕಂಡಂತಕಸೂನುಮುರಾಂತಕ | ರದಿರದಿಂತಿದನುಭೇದಿಸುವ ||
 ಅಥಟನರ್ಜುನನುರಕ್ತ ಸೆರವುಹಾಸೇನೆ | ಗಿರಿರಾದನಿನ್ನಾ ರುಮಿಲ್ಲ ||೧೪||
 ಎಂದುನುಡಿವಸಮಯದೊಳಾಪಾರ್ಥನ | ನಂದನನಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ||
 ಬಂದುಮುರಾಂತಕಧರ್ಮ ಸುತರ್ಗಭಿ | ವಂದಿಸಿಬಳಿಕಿಂತುನುಡಿವ ||೧೫||
 ಸರಸ್ವದೀಚಕ್ರವ್ಯೂಹವಸರಿ | ಹರಿಸ-ವೊಡಾರಿಲ್ಲವೆಂದು ||
 ಒರೆಯಬಹುದೆನಗೀಜೆವನನುನೀವು | ಪರಿವಾಲಿವುದೆಂದೆನಲು ||೧೬||
 ಮಗನಿನ್ನ ಮೊಗವನುನೋಡುತಾಯಮ | ನಗರಿಯಂದದಿಘೋರ್ ಸುವ ||
 ಅಗಣಿತಮಪ್ಪೀಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೆ | ಹೊಗಿಸುವುದುಚಿತವೆನಮಗೆ ||೧೭||
 ತರುಣಕೇಳಿದನುಹೊಗಲುಬಹುದೆಂತಾನು | ತಿರುಗಬಾರದದರಿಂದ ||
 ಪರಿಹರಿಸುವುದೀನುಡಿಯನೆನಲುಕೇಳಿ | ಯೊರೆದನಿಂತೆಂದಭಿಮನ್ಯು ||೧೮||
 ಕುಸುರಿದರಿವೆನುಕಕ್ಕೆ ಸದಿಂದಿದಿರಾ | ದಸುಹೃತ್ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವನು ||
 ತಿಶುವಿನೆನವೇಡಗಜಘಟಿಯನುಸಿಂಗ | ಪಸುಳಿಹೊಗುವುದಕಂಜುವುದೇ ||೧೯||
 ಕಿರಿಯನಗಪ್ಪೆ ನೀಂಟನೆಯಂಬುಧಿಯನು | ತರಿಯದೆಕುಲಿತವದ್ರಿಯನು ||
 ನೆರೆಚಿಕ್ಕವನಿವನಜೇಡುರಿಕೆಯ್ವು | ನರಿಕೆಯಂವುಪಾಹಿನಿಯು ||೨೦||
 ದಿಟಗಲಿತವಂದಿರಾಕೌರವನಬಹು | ಕಟಕದೊಳಗೆಮುಸುಕಿದಾರ್ ||
 ಪಟುಭಟರುಗಳನುನ್ನ ತಬಲದಿಂದಸಂ | ಕಟಗೊಳಿಸದೆಸಮ್ಮನಿಹನೇ ||೨೧||
 ಚಂಡಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಿದಿರಾವು | ಧ್ವಂಡಮಂಡಳಿಕಲ್ಲರನು ||
 ಗಂಡುತನದಿಹೊಕ್ಕಾತಲೆಗಳಜೊಡೆ | ಸೆಂಡಾಡದೆಸಮ್ಮನಿಹನೇ ||೨೨||
 ಹಿಂದೆನಾಲ್ಕೈದುದಿನಸದಿದನಿಮ್ಮಕ್ಕೆ | ಯಿಂದಸತ್ತವಾಹಿನಿಗೆ ||
 ಇಂದುನೂರ್ಮಡಿಯನು ಕೊಲ್ಲದಿದೊಡೆನಿಮ್ಮ | ನಂದನನೇಯುಭಿಮನ್ಯು ||೨೩||
 ಎಂದಾಗ್ರಹವಿವನಜೇಡಜ | ನಂದನನಾರಂಡಭರನ ||
 ಕಂದನಿಂತೆಂದನುನಿನ್ನ ಕಳುಹೆನಿನ್ನ | ತಂದೆನಮ್ಮೊಳುನೋಯದಿಹನೇ ||೨೪||

ಎಂಢುನುಡಿಯಲಿಂತೆಂದನರ್ಜುನಗಾಢು | ಕಂದನಾಗಿರ್ದೇವನಿಮಗೆ ||
 ಕಂದನಲ್ಲವೆಭಿನ್ನ ಮೆಪ್ಪನುಡಿಯನಿಂ | ತೆಂದುಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಾಡುವರೇ ||೨೫||
 ಪುವಾತನುಸುರಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೊಡಾನಿಂದು | ಕುಲಜನಲ್ಲವೆಜಮಾತ್ಯ ||
 ಜಲಜೋದರಸಹಜಾತೆಯಾದುದರಿಂ | ನಿಲಿಸುವುದುಚಿತವೆನಿಮಗೆ ||೨೬||
 ಅಡ್ಡಾ ಕಿಲ್ಲದೆಯೆಸೇಸೆಯೊಳಿರ್ಪ | ದೊಡ್ಡಾ ದೊಡ್ಡಿಗಳಡಗ ||
 ಬಡ್ಡಿ ಸುವೆನುಭೂತಕೆಕೊಡುಬೆಸನು | ಗುಡ್ಡೆ ಣಿಕೆಯಮಾಡದರನಾ ||೨೭||
 ಕುಂದಿರಿಯದೆಮಾಣೆನುಕುರುಭೂವರ | ಸರಿಕೆಯಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರನು ||
 ಬರಿವಾತಲ್ಲವಾಲಿಸುವೆಸನುಗುಬ್ಬು | ಗುಮಕಮಾಡವೆನಾನಪೇಂದ್ರ ||೨೮||
 ಮದವದರಾತಿಮೆಹೀಶರನೆಲ್ಲರ | ನದಿರಿಸೆಮೊಡೆನ್ನಿಸುತನೇ ||
 ತೊದಲಲ್ಲ ನೀನುಡಿಕೊಡುಬೆಸನುನನ | ಗೆದೆಹಾರವಾಡವಿಳೇಶಾ ||೨೯||
 ತಲೆಮೊದಲಿಲ್ಲದಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮ | ನಲಸದೆಹೊಕ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ||
 ಕಲಿಗಳನೆಲ್ಲರನೊಂದುನಿಮಿಷದೊಳು | ತಲೆಬಾಲಗಿಡಿಸಿನಿಮಾಣೆ ||೩೦||
 ಕಳಹಿಕಳುಹದಿನೊಡೆಮಾಣೆತದ್ವ್ಯೂಹ | ದೊಳಹೋಗದೆನಿಲ್ಲನಲ್ಲ ||
 ಉಳವುಗುಕೀರ್ತಿಯಳಿವುದೊಡಲೆಂದಾ | ತುಳಿಲಾಳಾಧರ್ಮಸುತಗೆ ||೩೧||
 ಎನುತತ್ಯಾಗ್ರಹದಿಂಬೆಸನುಬೇಡೆ | ಮನವಲ್ಲದಮನದಿಂದ ||
 ಜನತಾಧಿಪನಿತ್ತನುಕೇಡಿಗೆಬುದ್ಧಿ | ಯಿನಿಸತೋರುಪುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ||೩೨||
 ಇಂತೆಬೆಸನೊಂಡಾಸುಕುಮಾರಕ | ಸಂತಕನಿಭಕ್ತೋಪಯುತನು ||
 ಸುತೋಪದಚಿತ್ತದಿಂದತಿವೇಗದಿ | ಸಂತಪುರಕೆಯ್ಯೆಂದು ||೩೩||
 ರಣಕೇಳಿ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ವೆನೆಂದೆಂ | ಬೆಣಿಕೆಯಿಂಬೀಡಿಗೆಬುದ್ಧ ||
 ಅಣುಗನಕಂಡುಸುಭದ್ರೆಕಣ್ಣೊಳಗಶ್ರು | ಕಣವಿಟ್ಟುನುಡಿದಳಂತೆಂದು ||೩೪||
 ಎಲೆಬಾಲಕನಿನ್ನ ಸರಿಯರನುಕ್ಕೊ | ಕಲಸದೆಬಾಲಕೇಳಿಯೊಳು ||
 ಬಲಿದುದಿನವನೂಂಕುವಹರೆಯದೊಳೇ | ಬಲುಗಲಸವನೆನಿಸುವರೇ ||೩೫||
 ಬಂದುಗಲ್ಲವತಿವಿಯುಲುಹಾಲುಬಳಿಕಿ | ನೊಂದುಗಲ್ಲವನುತಿವಿಯಲು ||
 ಬಂದಾಗಿನೆತ್ತರುಬಪ್ಪಕಾಲದೊಳೇ | ಯಂದಮನಿರದೆನಿಸುವರೇ ||೩೬||
 ಏಳೆವೆರೆಬೆಳೆವಂದದಿಸುತ್ತಮಮಸ್ವ | ಕಲೆಯಕಲಿವಕಾಲದೊಳು ||
 ಪ್ರಳಯರುದ್ರಂಗಳವಲ್ಲದರಣಕೇಳಿ | ಗಲಸದೆವೊಗಲೆನಿಸುವರೇ ||೩೭||

ಇಂದ್ರಮೇರೆದುಪೊಕ್ಕು ಪೊರಮಡಬಲ್ಲ | ಅರಿಕೆಯು ಧಟರಿದಂ ತೆ ||
ದುರುದುಂಬಿತನದೊಳಿಂತಿದನೆಣಿಸುವರೇ | ಕಿರುವರೆಯದೊಳಿಲೆಮಗನೇ ||೩೮||
ಕಂದಕೇಳೀಹೆತ್ತಬಸುರಿಗೆಬೇಗೆಯ | ನೊಂದಿಸುವುದನೀತಿಯಲ್ಲ ||
ಎಂದೆಂಬನಿಜಮಾತೆಯನುಡಿಗೇಳಿಮು | ತ್ತೊಂತೆಂದುಮಾತನಾಡಿದನು ||೩೯||
ಎನೊಂದುಕಿಡಿಕಿರಿದಾಪೊಡೆದಂದಹ್ಯು | ಮಾನವನುರೆಮಾಡದಿಹುದೇ ||
ಕಾನನವನುನಿಶ್ಚಯದಿಂದದಕನು | ಮಾನವೇತಕೆನಿಜಜನನಿ ||೪೦||
ಎಕ್ಕಟಿಯೊಳುಪೊಕ್ಕು ಕುರುಭೂಪಾಲನ | ಮಕ್ಕಳುಗಗಳನೆಲ್ಲರನು ||
ಮಿಕ್ಕವಾತೇನಲೆತಾಯೆಜವಂಗುಣ | ಲಿಕ್ಕದಿಹನೆಯುಭಿಮನ್ಯು ||೪೧||
ಎಲೆತಾಯೆನಿನ್ನ ಕುಲದಕಾಂತೇಯರ | ಕುಲದಮೀಳಿಗೆಯರಸುಗಳ ||
ತಲೆಗೆಹರಲೆಬಾರದಿಹುದೇರಣಕೇಳಿ | ಗಲಸಿಹಿಮೈಟ್ಟಿದೊಡಾನು ||೪೨||
ಬಾರ್ತೆಗೆಸಲ್ಲದಬದುಕುವಡೆದದೇಹ | ದಾರ್ತಕ್ಕೆಮನವತಂದಿಕ್ಕಿ ||
ಕೀರ್ತಿಗೆಬದುಕುವುದನುಬಿಟ್ಟಾಪ | ಕೀರ್ತಿಗೆಬದುಕಲುಬಹುದೇ ||೪೩||
ಇಂತುನುಡಿದುಬೀಡನುಪೊರಮಟ್ಟತಿ | ಸಂತಸದಿಂತೇರನೇರಿ ||
ಅಂತಕನಿಭಕೋಪದಿಂಬಹುವಿಧಶಸ್ತ್ರ | ಸಂತತಿಯನುಸಂಹರಿಸಿ ||೪೪||
ಕೊನೆಮಾಸೆಯಜೆನ್ನ ಗಂಡವೆನಿಸುವ | ವಿಸುತವಿಕ್ರಮಸಂಯುತರ ||
ತನಗೊಂದೋರಗೆಯಾದವರನುಮನ | ದನುರಾಗದಿಂದಾಯ್ದು ಕೊಳಲು ||೪೫||
ತರುಣತರಣಿತಮದೊಡ್ಡ ಸಂಹರಿಸುವೊ | ಡುರುತದಮವ್ವರಥವನು ||
ಹರುಷದಿನೇರುವಂದವಿನಾಸಕುಮಾರ | ನಿರದೆರಥವನೇರಿದನು ||೪೬||
ಸಾಸಿವರುರಥಿಕರುತನ್ನೊಡವರೆ | ಕೇಸರಿನಿಜಗುಹೆಯಿಂದ ||
ಆಸುರತರಮಾಗಿಪೊರಮಡುವಂತತಿ | ಸಾಸಿಗನಂತೆಯ್ದಿದನು ||೪೭||
ರಣನಿನ್ನಾಣದರವಮುಣ್ಣಿಭೋರನೆ | ಯಣಿಕೆಗಗೋಚರಮಾದ ||
ಅಣಿಯರವನುಕಾಣುತ್ತಾತುಂಟಾ | ಗ್ರಣಿಯುಭಿಮನ್ಯುನಡೆದನು ||೪೮||
ಆದರಬಾಯೊಳಗಡಲೊಳಗಿದ್ಡಹುಲಿಯಂತೆ | ಕದನಕತೋರಕುಂಭಜನು ||
ಗದುಚಿತ್ರಮಾಬಾಲಕನೀವ್ಯೂಹಕೆ | ಯದಿರದೆನಡೆತಹುದೆನುತ ||೪೯||
ಮುಂದಕೆತನ್ನೊಂದೇರಥವನುನೂಂಕಿ | ಬಂದಿವಿರೊಳಗಿಂತುನುಡಿದ ||
ಸುಂದರಸುಭಟರುಪಲಬರಿದಂದದಿ | ಕಂದಕೇಳಿನ್ನ ನಟ್ಟುವರೇ ||೫೦||

ಪುಗಲಕವಲ್ಲಭವಾಮಾರಿಪೊಕ್ಕೊಡೆ | ಮಗುಕಡೆಯದದರಿಂದ ||
 ಮಗನೆಯಸಾಧ್ಯಮಿಂತಿದುತಿರುಗಿನೆನಸು | ನಗುತನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ||೫೧||
 ಬಾಲಕನೆಂದುನುಡಿಯಬೇಡಗುರುವೇ | ಬಾಳೆಯಬಲುಬಿಂಜವನು ||
 ಬಾಲವಾರಣಪೊಕ್ಕು ಪಡಲಿಡುವಂದದಿ | ಬಾಳುಗಿಡಿಸೆನಿಂದುಬಲವ ||೫೨||
 ತರುಣಕೇಸರಿಗಿರೇ ವಾರಣದವೋ | ಹರವೆಂದುಕಡುಭರದಿಂದ ||
 ಗುರುವಾದಮೂಲಕರ್ಷನವುಷ್ಟಮಾತ್ರವ | ನುರುಮುದದಿಂದವಧಿಸಿ ||೫೩||
 ಎಂದಾತನತೇರತೇಜಿಯನೆಜ್ಜಲ್ಲಿ | ನಿಂದಿದ್ಧಪಟುಭಟರುಗಳ ||
 ಗೊಂದಣವನುತಲೆಬಾಲಗಿಡಿಸಿತರ | ಸಂದೋಹದಿನೆಜ್ಜನಾಗ ||೫೪||
 ಮುಂದಕ್ಕೆನಡೆತಂದಾಚಕ್ರವ್ಯೂಹ | ದೊಂದೆಡೆಯೊಳುನಿಂದಿದ್ಧ ||
 ಸಂದಸುಭಟಕೃಪಕೃತವರ್ಮರಕಂಡು | ನಿಂದುನಿಟಲಿನೇತ್ರಸಂತೆ ||೫೫||
 ಕೆಕ್ಕಳಗೆಳಲಿಯವರಸಾರಥಿನೊಗ | ಕಿಕ್ಕಿದಶ್ವಮನಾನಲಕೆ ||
 ಇಕ್ಕಿಯವರನಾಣ್ಣಿಸಿರಿಪುವಾಹಿನಿ | ಯುಕ್ಕಮುರಿದವುಂದಕೆಯ್ವಿ ||೫೬||
 ದಿಂಡುರುಳಿಸಿಲಗ್ಗಿ ಗೊಂಡಡ್ಡಣವನುಭೂ | ಮಂಡಲಕಾರಿಪುನೃಪರ ||
 ಮಂಡೆಯನಾಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯುಭಿಮನ್ಯು | ಸಂಡಾಟವನಾಡಿದನು ||೫೭||
 ಸಾಲಃಗೊಂಡೊಡ್ಡಿದಗದ್ದುಗಿನೊಡ್ಡಿಯನಿ | ಸಾಳೋಚಿಸದೆಸುವಂತೆ ||
 ಲೀಲೆಯೊಳೊಡ್ಡಿದೊಡ್ಡಣವನೆಚ್ಚಾಕಲಿ | ಬಾಲಕೇಳಿಯತೋರಿದನು ||೫೮||
 ನಿರುತದಿವೈಶಾಖಸ್ಥಾನದಿನಿಂದು | ಭರದಿಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದೊಳು ||
 ಉರುವಣೆಯಿಂದೆಸೆಶಾರಿಪುಸೈನಿಕ | ವುರುಳ್ಳುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೫೯||
 ತುತ್ತುರುಬಾಗಿನಿಂದಾಕೌರವಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸನಸೇನೆಯೆಂಬ ||
 ಮೊತ್ತದಬನವತನ್ನಸ್ತ್ರಕುಠಾರದಿ | ತತ್ತರದರಿದುಬಿಸುಟನು ||೬೦||
 ಉರುವೀರರಸವೂರಿತರಿಪುಸೇನಾ | ಶರಧಿಯನಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ||
 ವರಕೋಪಾಸಲನಂಬವಾದವನಿಂ | ಹಿಂದಾಗಿಹೀರಿಸಿದನು ||೬೧||
 ಮಾರಿಯಂದದಿಮಿಳ್ಳುವಿನಂದದಿಕಾಲ | ಭೈರವನಂದದಿಬಲವ ||
 ವೀರನವನುಪೊಕ್ಕು ಪಡಲಿಡುವಂತೆವಂ | ಹಾರವನಿರದೆಮಾಡಿದನು ||೬೨||
 ಅನ್ನಗಮಾ ಅಭಿಮನ್ಯುಚಕ್ರವ್ಯೂಹ | ಮುನರೆಹೊಕ್ಕುಸಿಕ್ಕಿದನು ||
 ಇನ್ನವನುತಿರುಗಿಸಿಕೊಳಬೇಕೆನು | ತುನ್ನತವಿಕ್ರಮಯುತರು ||೬೩||

ಭೀಮನಕುಲಸಹದೇವಪಾಂಚಾಲರು | ದ್ವಾಮಸತ್ಪುರುನಡೆತರಲು ||
 ಆಮೊನೆಗಿದಿರಾಗಿಗುರುತರಣಿಜಮಾದ್ರಿ | ಭೂಮಿಪರುಗಳುನಿಂದಿರಲು ||೬೪||
 ಒಳಿಕಿತ್ತಲಾಸುಕುಮಾರಕನಾಬಲ | ದೊಳಹೊಕ್ಕುರಿವುಸುಪರುಗಳ ||
 ತುಳಿವುತಿರಲುಬಂದಾಭೀಷ್ಠರುಮನ | ದಳಲಿಂದಿಂತುನುಡಿದರು ||೬೫||
 ಏನಣ್ಣನಿನ್ನತಂದೆಗಳಾವುತ್ರಸಂ | ತಾನಕ್ಕರ್ಹನನಿನ್ನ ||
 ಏನೆಂದೆನ್ನದೇಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕೆ | ಯಾಸದಟ್ಟುವುದುಮೆಮ್ಮತನೇ ||೬೬||
 ಮುಂದಂಯದೆಕಳುಹಿದೊಡ್ಡೀನುನೀನಿನ್ನು | ಹಿಂದಕೆಯ್ದಲುವಶವಲ್ಲ ||
 ಕಂದಕೇಳದರಿಂದೆನ್ನಹತ್ತಿರಕೆ | ಯ್ತಂದೊಡೆನಿನ್ನನೆಬ್ಬಿಮುವೆ ||೬೭||
 ಎಂದಭೀಷ್ಠರಿಗಿಂತೆಂದನೆಲೇಯಜ್ಜ | ಸಂದಣಿಸಿದಪೌಜಿಗಳ್ಳಿ ||
 ಹಿಂದಕ್ಕೆತಿರುಗಲುಲಜ್ಜೆಯಲ್ಲವೆಕೇ | ಇಂದುಕುಲದರಾಯರಿಗೆ ||೬೮||
 ಎನೆಕಣ್ಣಿನೀರತುಂಬಿಯಾನದಿಯನಂ | ದನನತಿದುಃಖಿಸುತಿರಲು ||
 ಅನುಮಾನಿಸದಾತನತೇರತೇಜಿಯು | ಮುನಿದೆಚ್ಚುಮುಂದಕೆನಡೆದು ||೬೯||
 ಹದಗೆಯ್ದುರಕ್ತೋದಕದಿರಣಧರೆಯೊಳು | ಮದವದರಾತಿಭೂವರರ ||
 ಒದವಿದಬೆಳೆಯನಾಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಾಣದಿ | ಬೆಜೆಯಹಿರಿದುಹಾಕಿದನು ||೭೦||
 ಮೃಗದೊಡ್ಡಮುರಿವಂಧಿಯಹುಲಿಯಂದದಿ | ನಿರದೆರಥವಹರಿಯಿಸುವಾ ||
 ಧುರಗಲಿಯನುಕಂಡುಕುರುಭೂಪಾಲನ | ವರಸುತನಾಲಕ್ಕಾಣನು ||೭೧||
 ಭವದಿಂತಾಗಲುಭೈರವನಂದದಿ | ಸುರವಣೆಯಿಂದಭಿಮನ್ಯು ||
 ಸರಳಸರಿಯನುಮರಿದುಮೆತ್ತಾವೀರ | ಸುರುತರಮಪ್ಪಸೇನೆಯನು ||೭೨||
 ವಾರಣಮಿವುವಾಜಿಯಿವುಭಟತತಿಯಿವು | ತೇರಿವುಯೆಂಬಭೇದವನು ||
 ಆರಿಯದತೆರದಿಂಥಿನ್ನಭಿನ್ನವ | ನಾರಣಧೀರಮಾಡಿದನು ||೭೩||
 ಈರೀತಿಯಿಂತನ್ನಸೇನೆಗೆಕದಸಕ | ಶೋರನುಬ್ಬಸಮಾಡುತಿರಲು ||
 ಆರಿಬೊಬ್ಬರಿವುತಬಂದಿದಿರಾದನು | ಕಾರವಸ್ಯಪನಂದನನು ||೭೪||
 ನೆಲನಾಗಸವೆಣ್ಣಿಸೆಯೆಂಬಭೇದವ | ನೆಲೆಯಸರಿಯಬಾರದಂತೆ ||
 ಬಲಯುತನುರುಬಾಣವಾತ್ರವನಾ | ಕಲಿಯತಲೆಗೆಸೊಸಿದನು ||೭೫||
 ಅದನುಕಂಡತಿಕೋಪದಿನಾಶರಗಳ | ನುದಿತವಿಕ್ರಮಿಯಭಿಮನ್ಯು ||
 ಪದಸಿಂದೊಂದೇಶರದಿಂದಸಲೆಬಿಂಡಿ | ಸಿದನದನೇನುಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೭೬||

ಮತ್ತೊಂದುದಿವ್ಯಶರವತೆಗೆದಾಸಾಹ | ಸೋತ್ತಂಪಸುಲಕ್ಷಣನ ||
 ಉತ್ತಮಾಂಗವನುದ್ದದವರುಮೆಚ್ಚುವವೊಲು | ಕತ್ತರಿಸಿಯೆಹಾಕಿದನು || ೭೭ ||
 ಮರುಪರುಣಾಬ್ಜವನಾನಿಜವೈರದಿ | ಹೆರೆಕರ್ಚಿಹಾರುವಂದದೊಳು ||
 ನೆರೆಗಲಿಯೆಚ್ಚಕವಲ್ಗಣೆಪಾರಿತು | ಪರಿದರಿಭಟನಶಿರವನು || ೭೮ ||
 ಎಕ್ಕತೂಳದಬಂಟನಾಫಲ್ಗುನಸೊನು | ಲಕ್ಷಣನಸುಭೂತಕೆ ||
 ಇಕ್ಕಲವನತಮ್ಮಂದಿರುನೂರ್ವರು | ತಕ್ಕಿನಿಂದವಗಿದಿಂಗೆ || ೭೯ ||
 ಕಡುಮುನಿದನಿಬರತಲೆಗಳನೆಲ್ಲವ | ನೆಡೆವಿಡೆಮೊಂದೇಶರದಿ ||
 ಕಡಿಯಲವರಮಸ್ತಕಚಂದ್ರಲೋಕದ | ಪಡೆಮಾಡಿದುದಾಗವನನು || ೮೦ ||
 ಆಕಲಿಯೆಚ್ಚಬಾಣದಿಕೌರವಧರ | ನೀಕಾಂತಸುತರಮೌಳಿಗಳು ||
 ಆಕಾಶದೊಳುಕೆದರ್ವುಪುರಧನುಕೆದ | ದಾರ್ಕಾರಮನನುಕರಿಸಿ || ೮೧ ||
 ಕೌರವಸುತರನಾಹವಮಂಟಪದೊಳ | ಗಾರೈಯದಮರಾವತಿಯ ||
 ನಾರಿಯರಿಗೆಮದುವೆಯಮಾಡಿದನು | ಧಾರಾಪೂರ್ವಕದಿಂದ || ೮೨ ||
 ಇಂತವರನುಸಲದೊಳಗೆನೆರೆಸಿಭಟ | ಸಂತಾನದೊಳಗೊಂದುಳಿಯದೆ ||
 ಮುಂತಕ್ಕೆಬಿನ್ನಿಮೆನುತವೀರವನಿತಾ | ಕಾಂತನುನಿಂದಿರಲಾಗ || ೮೩ ||
 ಭೀಕರಮಸ್ತೀನಿಷ್ಠುರಚಕ್ರಪ | ತಾಕಿನಿಯೊಳಗೀಪಸುಳೆ ||
 ಏಕಕ್ಕೋಹಿಣಿಯನುಕೊಂದನೆಂದುಮೇ | ಲಾಕಲ್ಪಜರುಕೊಂಡಾಡೆ || ೮೪ ||
 ಅನಿತರೊಳಾಕುರುಧರಣೀಪತಿತನ್ನ | ತನುಜತತಕವಳಿದುದಕೆ ||
 ಮನದೊಳಳಲತಾಳಿಪಿರಿದಾದಚಿಂತೆ | ನನುಕರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗ || ೮೫ ||
 ದೇವಬಿನ್ನ ಪಮಾಬೆಸನನನಗಿರ | ದೀವುದೆನುತಸಿಂಧುಸ್ಯಪತಿ ||
 ಆವಿಭುವಿಂದಾಬೆಸನಹಡೆದುಬಂ | ದೋವದೆತಾಗಿದನಾಗ || ೮೬ ||
 ಪೊಣೆದೋರೋರ್ವರನೆಚ್ಚಂಬುಗಳುಮಧ್ಯ | ರಣರಂಗದೊಳುಕತ್ತರಿಸುತ ||
 ಬಣಬೆಯನೊಡ್ಡಿ ದಂತಾಗಲುಕಪಿಕೇತು | ವಣುಗನಕೈಯಂಬುತೀರೆ || ೮೭ ||
 ಕೊಂಬುಮುರಿದಕೂರಾನೆಯತೆರದಿಂ | ದಂಬುತೀರಿಯಭಿಮನ್ಯು ||
 ಬೆಂಬಿವದಿರೆಕಂಡುಸೈಂಧವನೆನಗಿ | ನ್ನಿಂಬಾದುದುಕಾರ್ಯವೆಂದು || ೮೮ ||
 ಉರುವಬಾಣದಿನೆಲಾಕುವರನತಲೆ | ಪರಿದುಪವನಪಥಕೊಗೆಯೆ ||
 ಮನುಗುವಬೀರಸಿರಿಯಮಣಿಮಾಡಕೆ | ಯಿರಿಸಿದಕಳತದಂತಾಯ್ತು || ೮೯ ||

ಅಂಬರಸತಿಯವನೀದೇವತೆಗೆಮೆ | ಸಂಬುಗುವಂತರ್ಜಿಸಿದ ||
 ಅಂಬುಜವೆನೆಬೀಳ್ತು ದುತದ್ವೀರಾವ | ಲಂಬಿಯಲಲಿತೋತ್ತಮಾಂಗ ||೯೦||
 ಆಸಮಯದೊಳಾಗಸದೊಳೀಕ್ಷಿಸುವಸು | ರಾಸುರರಾಕಮಾರಕನ ||
 ಆಸಾಪಗಂಡುಮರುಗಲಪರಾಂಧೋ | ರಾತಿಗಾದಿತ್ಯನೈದಿದನು ||೯೧||
 ಅತ್ತಲುಮಸುಪಾಲನೆಂಬವನಾಭೂ | ಪೋತ್ತಂಸಡಕ್ರಿಯಬಲಕೆ ||
 ಎತ್ತರಮಾದಾವಜ್ರಕಾಂಡನನೀ | ಗೊತ್ತಂಬದಿಂದಿಕ್ಕಿದನು ||೯೨||
 ಬಳಿಕಿತ್ತಲಾಸಂಸವ್ಯಕರನುಕಲಿ | ಗಳಕುಲತಿಲಕನರ್ಜುನನು ||
 ಮುಳಿಸಿಂದೆಚ್ಚುಮಿಳ್ಳುವಿನನಿವಾಸಕ್ಕೆ | ಕಳುಹಿಬೀಡಿಗೆಮಗುಳ್ವಾಗ ||೯೩||
 ಪಾಳೆಯದೊಳಗಭಿಮನ್ಯುವಳಿದುದಕ್ಕೆ | ಗೋಳಿಡುವಾಸುದ್ದಿಗೇಳಿ ||
 ಹೇಳಲೇನುಸಿಡಿಲಾಕಿವಿಪ್ರೊಕ್ಕಮ | ರಾಕನಂದದಿಡಿದರಿದನು ||೯೪||
 ಅನಿತರೊಳಾನಿಜಜನಿಸುಭದ್ರಾ | ವನಿತೆಯಂತಃಪುರಸಹಿತ ||
 ಇನಿಯನಕಾಲಬಾಯೊಳುಬಿಳ್ವಾಕ್ರಂ | ದನಗೈವೃತ್ತಿಂತುರುಳಿದಳು ||೯೫||

ಶೋಕವರಾಳಿ—ರಗಳೆ

ಹಾಹಾಸೋಮಾನ್ವಯವಣಿದೀಪಾ | ಹಾಹಾಮನಸಿಜಸನ್ನಿಭರೂಪಾ ||೧||
 ಹಾಹಾಸುರಭೂಜೋಪಮದಾನೀ | ಹಾಹಾನಿರ್ಮಲಮನದಭಿಮಾನೀ ||೨||
 ಹಾಹಾಸನ್ನತವಿಕ್ರಮಕಾಲೀ | ಹಾಹಾಯೆನ್ನಮೊಗದಕಣ್ಣಾಲೀ ||೩||
 ಹಾಹಾ ಅಭಿವರೂಪಜಯಂತಾ | ಹಾಹಾಭೂವಿಶ್ರುತಗುಣವಂತಾ ||೪||
 ಹಾಹಾವನನಿಧಿನಿಭಗಾಂಭೀರ್ಯಾ | ಹಾಹಾಮಂದರಶೈಲಸ್ಥೈರ್ಯಾ ||೫||
 ಹಾಹಾಕುರುಕುಲವಿಸಿನಕುಲಾರಾ | ಹಾಹಾಸದ್ಗುಣಮಣಿಗುಣಹಾರಾ ||೬||
 ಹಾಹಾಸುರಭಸಮಾನೌದಾರ್ಯಾ | ಹಾಹಾರಾಜಕುಲಾಂಬರಸೂರ್ಯಾ ||೭||
 ಹಾಹಾಮುಕ್ತಗುಗಳಮಾಣಿಕವೆ | ಹಾಹಾಹೆಣ್ಣಳೆದೆಯಮೌಕ್ತಿಕವೇ ||೮||
 ಹಾಹಾಕಂಸಾರಿಯಜಾಮಾತೃ | ಹಾಹಾಸುರಕುಜಸನ್ನಿಭದಾತೃ ||೯||
 ಎಕ್ಕತೂಳದಭಟತತಿಯಿದೃತ | ಠಕ್ಕಿನವೀರಾವಳಿಯಿದೃತ ||೧೦||
 ಜಕ್ರವ್ಯೂಹಮನದಿರದೆಹೊಗುತ | ವಿಕ್ರಮದಿರಿವುಗಳಹತಿಯಿಸುತ ||೧೧||
 ದುತನಖಾವಳಿಮುರಿದಹುಲಿಯವೊಲು | ತಾಂತೀರಿದಕ್ಕೈದಲಿನಿಂದಿರಲು ||೧೨||

ಆಯುಧಮಿಲ್ಲದೆನಿಂದಿದರ್ಶನನು | ಸಾಯಲೆಸೆವುದನುಚಿತವೆಂಬುದನು ||೧೩||
 ಭಾವಿಸದಾಪಾತಕಿಬಂದೆಸಲು | ದೇವವಿತತಿಕೊಂಡಾಡುತಮಿರಲು ||೧೪||
 ರವಿಯೊಡಲನುಜರ್ಜರಿತವಮಾಡಿ | ದಿವಿಜಮಹಿಗಿಹರಿದಾಳಿಯಮಾಡಿ ||೧೫||
 ಎರಸ್ವರ್ಗದವಿಧುಮುಖಿಯರಲ್ಲರನು | ಆರೈಯದೆವೊಡಗೂಡಲುನೀನು ||೧೬||
 ನಾನಿದನೇನಂದದಿಸೈರಿಪೆನು | ಭೂಸುತವೀರಕಿರೀಟಿಯಸೊನು ||೧೭||
 ನಿನ್ನನಗಲಿಬಾಳುವುಪೆನಗಿನ್ನೇ | ಕೆನ್ನಕೊರಲದೇವರಹೊಸಹೊನ್ನೇ ||೧೮||
 ನೋಡುವಹೊಸರನ್ನದಕನ್ನಡಿಯೇ | ಅಡುವಬೀದಿಯಸಿಂಗದಮರಿಯೇ ||೧೯||
 ಅಂಗಣದೊಳಗಾಡುವಮದಕರಿಯೆ | ಮುಂಗೈಯೊಳಗೋದಿಸುವರಗಿಳಿಯೇ ||೨೦||
 ಹತ್ತಂದೆಸೆಯೊಳುನಿನ್ನಯಕೀರ್ತಿ | ಹತ್ತಿತಲಾ ಅಭಿನವಸಮವರ್ತೀ ||೨೧||
 ಇನ್ನನಗಾವುದುವಿಧಿತತಮನ್ಯು | ಸನ್ನಿಭಸಂಪನ್ನನೆಯಭಿಮನ್ಯು ||೨೨||
 ಆವಂದದಿಜೀವಮೆವೆನುನಾಸು | ಸಾವಲ್ಲದೆಗತಿಯಿಲ್ಲನಗಿನ್ನು ||೨೩||
 ಒವರಮುಖದೊಳೊಂದೇದಿನದೊಳಗೆ | ಸವಿದುತ್ತಾದೆಯಲಾಮಿಕ್ಕುವಿಗೆ ||೨೪||
 ಎಂದುಸುಭದ್ರೆಹೊರಳಿನಸುಧಯೊಳು | ವೊಂದಿದದುಃಖದಿಹಂಬಲಿಸಿದಳು ||೨೫||
 ಅದನೀಕ್ಷಿಸಿಮಧ್ಯಮಪಾಂಡವನು | ಬೆದೆಬೆದೆಬೆದೊದವೆಯಳಲಿದನು ||೨೬||
 ದಿಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟಮೊಗದಂದದಿನವನು | ಕೆಟ್ಟನೆನುತನೆರೆಹಳವಳಿಸಿದನು ||೨೭||

|| ಪದ ||

ಇದಿವಂದವಃರ್ಧಸ್ವಿಬಾಯೊಳಬಾಯಿಟ್ಟು | ಹದದಂಬುಲವನೀಸಿಕೊಂಡು ||
 ಮುದದಿಂದೊಡನೆಮನೆಗೆಒರ್ಪಕಂದನೆ | ಲ್ಲಿದನೇಯೆಂದುಕೇಳಿದನು ||೨೮||
 ಅನಿತರೊಳಗೆಬಲಕೇಶವರಾಧರ್ಮ | ತನುಜವೃಕೋದರರೆಯ್ದಿ ||
 ತನಯನಳಿದುದಕ್ಕೆಪಿರಿದುದುಃಖಿಸುವಿಂದ್ರ | ತನುಜಾತನನುಪಚರಿಸಿ ||೨೯||
 ಮರುತನಂದನನಾದಿಯಾದವೀರರುನಾಣ್ಣಿ | ತಿರವಬಾಗಿರಲರ್ಜುನನು ||
 ಒರೆದನಿಂತೆಂದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹಕ್ಕಾ | ತರುಣನೆಯ್ದಿದತೆರನೇನು ||೩೦||
 ಎನೆಧರ್ಮಜಾತನಿಂತೆಂದನುಬಿಲ್ಲೋಜ | ನನುಗೆಯ್ಯಾಮೋಹರಕೆ ||
 ಅನುಮಾನಿಸದೆಹೊಗುವರುಂಟೆಯಿಂದೆ | ಬನಿತರೊಳಗೆತಾನೆಯ್ದಿ ||೩೧||

ಉಗ್ರಮೃಷ್ಟಿವ್ಯೂಹವನುಭೇದಿಪೆನ | ವ್ಯಗ್ರದಿನಂದೆಯ್ದುಂದು || *
 ಆಗ್ರಹದಿಂದೆಮ್ಮನಿರದೆಜೀಳ್ಕೊಂಡುವೀ | ರಾಗ್ರಜೆಯಿರದೆಯ್ದದನು ||೧೦೦||
 ಎನುತಕ್ಕತಂತನಂದನನಾ ಅಭಿಮನ್ಯು | ವಿನವೋದಂದಮನುಸುವ ||
 ಅನಿತರೊಳಗೆಕೆಲದೊಳಗಿದಾರ್ಬಂಧು | ಜನಗಳಂತೆಂದಾಡಿದರು ||೧೦೧||
 ಶಕ್ರನಂದನಕೇಳ್ವಿನ್ನನಂದನನಪ | ರಾಕ್ರಮಮಾರ್ಗಸಮಾನ ||
 ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮನಣ್ಣುತೋರ್ವನೆಹೊ | ಕತ್ಯಾಕ್ರಮಿಸಿಯೆಹತಿಸಿದನು ||೧೦೨||
 ಗರ್ವನಿದಿರಾದಗಂಡುಗಲಿಗಳನು | ದೋರ್ವಲದಿಂಹತಮಾಡಿ ||
 ಉರ್ವೀಪತಿಕೌರವನಕುಮಾರರ | ನೂರ್ವರತಲೆಗಳನರಿದು ||೧೦೩||
 ಕುರಿಯುಮರಿಯುಹಿಂಡನಾತೋಳಹೊಕ್ಕಂತೆ | ಯುರಿಕೆಯರಾತಿಸೈನಿಕದ ||
 ನೆರೆಗಲಿಗಳೆಲ್ಲರಕೊಂದಾನೆಲ | ನುರೆಹೇಸುವಂತೆಮಾಡಿದನು ||೧೦೪||
 ಅತನತ್ಯಂತಪರಾಕ್ರಮಮುಪಮಾ | ತೀತಮದ್ಭುತಮಾನೆಲಕೆ ||
 ಮಾತೇನೇಕಾಕ್ನೋಹಿಣಿಬಲವನು | ಭೂತಕೌತೂಹಮಾಡಿದನು ||೧೦೫||
 ಸಿಂಧುವಲ್ಲಭನಾರ್ಪನೆಯಾಸಮರಧು | ರಂಧರನನುಜೀವಗೊಳಲು ||
 ಬಂಧುರನಖದಂತಹೀನಕೇಸರಿಯನು | ಸಿಂಧುರಕೊಲುವಂದದೊಳು ||೧೦೬||
 ಶವಸಂತತಿಹೀನನಾಗಿನಿಂದಿದಾರ್ | ಧುರಧೀರನಕೊಂದಸೈನೆ ||
 ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆಯೆನಲಾನಾಡಿಯನುಕೇಳಿ | ಪಿರಿದುಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ ||೧೦೭||
 ಬಾಲಕನಾಕೈದುವಿಲ್ಲದವನಕೊಂದ | ಖೂಳನನಾಸೈಂಧವನ ||
 ನಾಳೆಕೊಲ್ಲದೊಡುರಿಗಿಂಡದೊಳಗೆಬಿಟ್ಟು | ಜಾಳಿಸುವೆನುದೇಹವನು ||೧೦೮||
 ತಂತುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಮಾಡಲುಬಲಕೈಟ | ಭಾಂತಕನಂತಕಸೊನು ||
 ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲಬಿಕ್ಕಸವಟ್ಟತಿ | ಚಿಂತೆಯೊಳರಲುಮತ್ತಿತ್ತು ||೧೦೯||
 ಆಗಾತ್ರಿಯೊಳಿರದಾ ಅಭಿಮನ್ಯುಕು | ಮಾರನೇಳ್ಗೆಯನಾಬಲದ ||
 ವೀರವಿತ್ತಿಕೊಂಡಾಡುತೊರಗುತಿರ | ಲಾರವಿಮೂಡಿಹುದಾಗ ||೧೧೦||
 ಆ ಭಾಸ್ವರನುದಯದೊಳುಕೌರವಧರ | ಣೀಭುಜನೆಂದಿನಂದದೊಳು ||
 ಶೋಭೆವಡೆದಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮನವ | ನೀಭಾರಮಾಗಿಯೊಡ್ಡಿಸಿದ ||೧೧೧||
 ತನುಜಾತನಕೊಂದಾಸೈಂಧವನನಿ | ದಿನದಿನದೊಳುಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ||
 ಅನಲಕುಂಡದೊಳಳಿಯದೆಬಿಡೆನೆಂದುಫ | ಉಗ್ರನನುನುಡಿದನುಡಿಗೇಳಿ ||೧೧೨||

ಕರಮೊಳ್ಳಿ ತೆನ್ನ ಯಕಾರ್ಯಮಾವಾವೆ | ಪರಿಯೊಳಗೀ ಸೈಂಧವನ ||
 ಪರರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡೀ ಪಗಲಳಿವನ್ನ | ಬರಮಿದೊಡೆತಾನುನುಡಿದ ||೧೧೩||
 ಭಾಸಗೆಸಲವಾಗಿಸಾಯದೆಬಿಡನು | ದ್ವೇಷಿಫಲಗ್ನನೆಂದೆನುತ ||
 ಮೋಪಾಕರಕುಲತಲಕನೊಡ್ಡನುಕಡು | ಭೀಷಣವಾಗಿಯೊಡ್ಡಿಸಿದ ||೧೧೪||
 ಸುತ್ತುವಲಯದೊಳುಕೋಟಿಭಟಕಳ | ಮೊತ್ತದೊಡ್ಡಣಮೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಬಿತ್ತರಮಾದಕೃತಾಂತನಕೋಂಟಿಯು | ಮೊತ್ತದತೆನೆಗಳೆಂಬಂತೆ ||೧೧೫||
 ಪಲವಣ್ಣದದಾವಣಿಯಚಾಮರದಬಿಲ್ಲ | ಬಲುವಾಹಿನಿಚಕ್ರವನು ||
 ಬಳಸಿದುದಮರಧನುವಿನಬಳಗನಾ | ಏಲಯಮೇಘವಸುತೃದಂತೆ ||೧೧೬||
 ಉರಿವಜೇಸಗೆಯಮಧ್ಯಾಹ್ನದುಷ್ಣಾಂಶುವ | ಕಿರಣಗಳಾವಲಯದೊಳು ||
 ಪರಿದಂತೆಪಲಸಬಳಗಳಾವ್ಯೂಹವ | ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರಂಜಿಸಿದುವು ||೧೧೭||
 ಅದರೊಳಮೈಯೊಳಗವನಿಯಬಳಸಿನಿ | ದುದಧಿಯತೆರಮಾಲೆಯಂತೆ ||
 ಅಥಟರನಿಪರಾಯರಾವುತರೇರಿದ | ಕುದುರೆಯಪೌಡೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೧೮||
 ಮೇರುಪರ್ವತವಬಳಸಿಬಹುರೂಪಾಂ | ತಾರವಿವುಂಡಲವಡದ ||
 ತೇರನಲಾಚಕ್ರವ್ಯೂಹವಸುತಿ | ದಾರಧದೊಡ್ಡಶೋಭಿಸಿತು ||೧೧೯||
 ಕಾಲಭೈರವನಖರ್ವಡದುರ್ಗದಂತಾ | ಭೀಳಾದ್ರಿಸಮಸಾನುಜದ ||
 ಜಾಲವೇಷ್ಟಿತಮಾದಾಪೌಜಿನೇಳ್ಗೆಯ | ನಾಲೋಕಿಪೊಡಕವಲ್ಲ ||೧೨೦||
 ಇಳೆಯೊಳಗುಳ್ಳದೇಹಿಗಳಸುವನುಬೆಲೆ | ಗೊಳುವೆನುತಮಿಳ್ಳುವಿನ ||
 ಪೊಳಲಜನಂಗಳೆಯ್ದಿದಸಂಧಿಯೆನಕ | ಣೊಳಿಸಿದುಮೋಹರವು ||೧೨೧||
 ಕಾಲರುದ್ರನಕಟಕವೊಹೆಮ್ಮಾರಿಯು | ಪಾಳಯಪೋಜವಪುರವೋ ||
 ಆಲೋಕಿಸೆನೆಂಬವರಕಣ್ಣಗೆಗಾ | ಭೀಳಮಾದಾಪತಾಕಿನಿಯು ||೧೨೨||
 ಅಪಕೀರ್ತಿಗವನಿಯುಭಾಜನವನುಮಾ | ಕೃಪಗತಸುಕೃತಿಕಾರವನು ||
 ಎಪರೀತಚರಿತನೆಸಗಿದಚಕ್ರವ್ಯೂಹ | ವುಪಮಿಸಲತಿಭೀಕರವು ||೧೨೩||
 ಹರನ ಹಣೆಯ ಅಗ್ಗಿಗಣ್ಣುಭೇದಿಸಬಾರ | ದಿರಿವಂತೆಸೆವವಾಹಿನಿಯು ||
 ಪಿರಿದಗುವಿಸುವಪಿಂಗಡೆಸೈಂಧವನತಂ | ದಿರಿಸಿದನತಿಜತನದೊಳು ||೧೨೪||
 ಉತ್ತಮಸತ್ಯನುಷ್ಣಾಂಶುತನಯಭಗ | ದತ್ತಬಾಹ್ಲಕಭೂರಿಶ್ರವರ ||
 ಮತ್ತಾತನಮುಂಗಡೆಕಾಪನಿಟ್ಟನು | ದತ್ತಾವಧಾನವೆಂದೆನುತ ||೧೨೫||

ಏಕಂಗಳೀರರೆನಿಪಮಾದ್ಭೂಮಿಪ | ನಾಕೃಪಕೃತವರ್ಮರುಗಳ ||
 ಆಪ್ಯಥಿವಿಸನಾತನಬಲಗಡೆಯೊಳು | ಕಾಪಿಟ್ಟನತಿಭೀತಿಯೊಳು ||೧೨೬||
 ನಾಸಿಗರೆಂದೆನಿಸುವ ಗುರುಭೀಷ್ಮದು | ಶ್ಯಾಸನರಾದಿಯಾದವರ ||
 ಅಸೈಂಧವನಡಗಡೆಕಾಪನಿರಿಸಿದ | ನೋಸರಮಾಡಬೇಡೆಂದು ||೨೨೭||
 ಬಳಿಕುಳಿಬೆಕ್ಕತೂಳಬಲವಂತರ | ಬಳಗವನಲ್ಲಲಿರಿಸಿ ||
 ಇಳಿಯಾಧಿಪತಿತನ್ನರಸರೆಪಹಮಾಗಿ | ಬಳಸಿನಿದಿರೆಬಳಿಕಿತ್ತ ||೧೨೮||
 ಅಕಲಂಕತೂರನರ್ಜುನನರಸಗೆಸೆ | ತ್ಯಕಭೀಮದ್ವಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ||
 ನಕುಲಭಾಟೋತ್ಕಚನಹದೇವರಾದಿಯು | ತ್ಸುಕವಿಕ್ರಮಗಳಕಾಪಿರಿಸಿ ||೧೨೯||
 ದ್ರುಪದವಿರಾಟಶಿಖಂಡಿಸೋಮಕಭೂ | ಮಿಪಗಾಂಧರ್ವರುವೆರಸಿ ||
 ಅಪರಿಮಿತವ್ಯೂಹಸಹಿತರ್ಜುನನತಿ | ಕುಪಿತಹೃದಯನತಿಭರದಿ ||೧೩೦||
 ಮಸಕದಿ ವಬ್ರವರೂಢವನಿರದೇರಿ | ಹಸಿದಭೈರವನಂದದೊಳು ||
 ನೊಸಲನಯನನಂತೆಮಿಳ್ಳುವಿನಂತೆಘೋ | ಣಿಸುವಮಾರಿಯಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ||
 ಕಡುಪಿಂದಾಕಾರ್ಮುಕವನುನೀವಿಜೇ ! ವಡೆಯೆಕಡೆಯಕಾಲದಿನದ ||
 ಜಡಧರದೆಡೆಯಸುರಾಸ್ತ್ರಾಸನದಿಂ | ಸಿಡಿನಸಿಡಿಲಕೆರನಾಯ್ತು ||೧೩೧||
 ಬಂದವನದೆ ಬಲವಂತಶಿಖಾಮಣಿ | ನಿಂದಿರಬೇಡಮಾರ್ಮಲೆತು ||
 ಸಂದಣಿಸಿದರಿಪುವಸುಧಾಧರವೃಂದ | ಂದೊದರಿದವುಕಾಳಿಗಳು ||೧೩೨||
 ಉರಿಯಿಸುವೆದವುತ್ರಿಕೆಬೇಸಗೆಯಕು | ಮ್ಮರಿಗಾಡಹೊಗುವಂದದೊಳು ||
 ಉರುತರಕೋಪೋದ್ರೇಕಮಾಸನನಾ | ಕುರುಬಲವನುಪೊಕ್ಕನಾಗ ||೧೩೩||
 ಅದೆಯದೆಬಂದನವೂರ್ವಪರಾಕ್ರಮಿ | ಯಥಟರದೇವನೆಂದೆಸುತ ||
 ಮದನದರಾತಿಮಂಡಳಿಕರಮಂಡಳಿ | ಗದಗಾಪಂಗೊಂಡುದಾಗ ||೧೩೪||
 ಇಂತುಬಂದಾರಥವನುನೂಂಕಿಕುರುಘೂ | ಕಾಂತನಬಲವನೆಲ್ಲವನು ||
 ಪಿಂತುಮುಂತುಮಾಡಿತಲೆಬಾಲಗೆಡಿಸು | ತ್ತಂತರಿಸದೆಬರುತಿರಲು ||೧೩೫||
 ಅದಿದರ್ಕ್ಕಲರಡಗಿದುಕೆಲಕಡು | ಬೆದರಿದರ್ಕ್ಕಲರುಬೈಗೊಂಡು ||
 ಎದೆಗಿಟ್ಟರ್ಕ್ಕಲರಾವೋಹರದೊಳು | ಕದನಕರ್ಕಶನುರವಣಿಗೆ ||೧೩೬||
 ಪಡಲಿಟ್ಟಂದವಿನಾವೀರಫಲ್ಲನ | ನಡಸಿಕೊಲುವಕೊಲೆಗಿಳ್ಳಿ ||
 ತಡೆಯದಿದವರುಮದ್ದಳೆಯು ಹೊಕ್ಕಿಲಿಯಂತೆ | ಹುಡಹಾವುತ್ಪಿದ್ವರಾಗ ||

ಅರಿಬರಾದಿತ್ಯಮಂಡಲವನೊಡೆದುವೋಗಿ | ಸುರಲೋಕದ ಸತಿಯರೊಳು ||
 ನೆರೆದುಸುಖಿಸಿಯರ್ಜುನದೇವನಹಾಡಿ | ಹರಸುತಿರ್ದರುಹರುಷದೊಳು ||೧೩೯||
 ನೆಲನೋಕರಿಪಂದದಿನಾನಾಗರ | ತಲೆಬೇನೆಹಿಂಗುವಂದದೊಳು ||
 ಅಲಸದರಾತಿಸೇನಾಚಕ್ರವನಾ | ಬಲಯುತನತಿಹತಿಸಿದನು ||೧೪೦||
 ಈಕ್ರಮದಿರಿವುಚಕ್ರಕ್ಷಯಕಾಲ | ಚಕ್ರಸುಧ್ಧತವಕ್ರಮನು ||
 ಶಕ್ರತನುಜನದಿರದೆವೊಕ್ಕಾಬಲ | ಚಕ್ರವೆಲ್ಲವಪತಿಸಿದನು ||೧೪೧||
 ಅದನುಕಂಠಾಶಲ್ಯನಮಿತವಾಹಿನಿಗೂಡಿ | ಯದಿವಂದುತಾಗೆಕೋಪದೊಳು ||
 ಅಧಟರದೇವನರ್ಜುನನಾಬಲವನೋ | ಮೊದಲೆಮುಣ್ಣುಳಿಗೊಳಿಸಿದನು ||೧೪೨||
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದವೊಲಾದಾಸೇನೆಯಕಂಡು | ಕೆಕ್ಕಳಗೆಳಲಿವಾದ್ರಪನು ||
 ಕಕ್ಕಪದಿಂದಕಣಿಗಳನಮೆವದಭ | ಸಕ್ಕೆ ಸುರರುನಡುಗಿದರು ||೧೪೩||
 ಬಾವನ್ನವೀರಮಾದ್ರಿಶ್ವರನೊಳಗರೆ | ಜಾವಮಿದಿರ್ಚುತೀಕ್ಷ್ಣಮತ ||
 ದೇವರ್ಕಳು ಮೆಚ್ಚುವವೊಲು ಸಾಯದ | ನೋವನವಗೆವುಟ್ಟಿಸಿದನು ||೧೪೪||
 ಆಸಮಯದೊಳುವಿಕ್ರಮಯುತಭಗದತ್ತ | ನಾಸುರಮುಪ್ಪಗಜವನು ||
 ಓಸರಿಸದೆಯೇರಿಕಡುಭರದಿಂದಮ | ತ್ತಾಸಾಸಿಗನನೆಯ್ದಿದನು ||೧೪೫||
 ಮುಗಿಲಮೇಗಡೆಮಿಳ್ಳಿರವಮಂಚಿನವೊಲು | ಧಗಧಗಿಪಂಕುಶದಿಂದ ||
 ಗಗನತಳವಚುಂಬುಸುವಕುಂಭಯಕುಂಭ | ಯುಗಲವತಿವಿದುಸೂಂಕಿದನು ||೧೪೬||
 ತಂದೆಕಡಿದರಟ್ಟಿಯಕೊಲೆಯನುನಿಜ | ನಂದನನಿಂಕೊಂಬೆನೆಂದು ||
 ಬಂದಕಜ್ಜಳಗಿರಿಯೆನಲಾಕರಿಯಿಂದ್ರ | ನಂದನನೆಡೆಗೈದಿದುದು ||೧೪೭||
 ಬೃಂಹಿತದಿಂಹಲಬರಕರಪದಹತಿ | ಯಿಂಹಲಬರದಿನಿಸರೊಳು ||
 ಸಂಹಾರವಮಾಡಲುರಿವುಸೇನಕ | ರಂಹೆದರುತ್ತಿದ್ದುದಾಗ ||೧೪೮||
 ಕಾಳಗೂಳಿಯನೇರಿಕಡುಗೋಪದಿನಿಜ | ಬಾಳಲೋಚನವನುತೆರೆದಾ ||
 ಕಾಲರುದ್ರನವೊಲಾನೆಯನೇರಿತದ್ರಿವು | ಜಾಲವಹತಿಸುತೈದಿದನು ||೧೪೯||
 ಅಂತದಕಂಡನಿಜನತಿಕೋಪದಿ | ನಂತಕಸುತನಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಅಂತಕನಂತಿದಿರಾಗಲ್ಬಗದತ್ತ | ನಂತರಿಸದೆಕೋಪದೊಳು ||೧೫೦||
 ಕಡುಭರದಿಂದೆಡೆವಿಡೆಕರೆವಕಣಿ | ಯಡಸುಸುರವಸೋನೆಯಾಗಿ ||
 ನಡೆತಪ್ಪಮದಕರಿನೋಳ್ಳಜನರಕ್ಕಣ್ಣಿ | ಕಡೆಯಕಾರ್ಮುಗಿಲಂತಾಯ್ತು ||೧೫೧||

ಕಾಲನೆತ್ತಿದದಂಡದಂತೆಸುಂಡಿಲನುತುಂ | ಡಾಲತಿರುಹಿತ್ತಿರೆನುತ ||
 ಮೇಲುವರಿದುಬರುತಿರೆಪಸುಗಂಡಶಾ | ದೂಲನಂದದಿಯೆನಿಲಜನು ||೧೫೨||
 ಭರವಿಂದಿರಾಗಿಬಂದುತನ್ನ ಯವಾಮ | ಕರದಿನದರಸುಂಡಿಲನು ||
 ಮುರಿದುಪಿಡಿದುಸಿಹ್ಮನಾದದಿನಾಘನ | ತರಮಪ್ಪಗದೆಯೆತ್ತಿಬಡಿಯೆ ||೧೫೩||
 ಅಂಜನಗಿರಿವಜ್ರದಂಡದಿನಾಬಲ | ಭಂಜನಹುಯ್ಯೆಬೀಳ್ವಂತೆ ||
 ಕುಂಜರಮಾಕುಂಭನಿಗುರುಳಿದುದುಪ್ರ | ಭಂಜನಸುತನಹುಯ್ಲಿಂದ ||೧೫೪||
 ಅಂದುಗಚಾಸುರನನುಮದಿಸಿದಾ | ಯಿಂದುಧರನಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ಮಂದೇತರಮದಗಜವಕೊಂಡಾವಾಯು | ನಂದನನತಿವೇಗದಿಂದ ||೧೫೫||
 ಮತ್ತಗಜದಮಂಡೆಯಿಂದುರುಳವ್ವಾಭಗ | ದತ್ತನಂಘ್ರಿಗಳನುಪಿಡಿದು ||
 ಎತ್ತಿಸೆಲದೊಳಪ್ಪಳಿಸಿಕಾಲಗೆಬೋನ | ಎತ್ತನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೧೫೬||
 ಈಪರಿಯಿಂಭಗದತ್ತಭಟನಕೊಂ | ದಾಪವನಜಗಿರಿದರಾಗಿ ||
 ಕೋಪದಿಂಭೂರಿಶ್ರವನುಬರಲುಸುಪ್ರ | ತಾಪಿಸತ್ಯಕನೆಯ್ಯುಂದು ||೧೫೭||
 ನೀನೇಕಿವಗೆಂದೆನುತಬಂದಿರಾಗ | ಲಾನದೆಯಾಸತ್ಯಕನ ||
 ಭೂನುತಭೂರಿಶ್ರವನತಿಕೋಪದಿ | ಮಾನಭಂಗವಮಾಡಿದನು ||೧೫೮||
 ಅಂತದನರಿಡತ್ಯಂತಕೋಪದಿಬಲ | ವಂತುಲಾರಿನಂದನನು ||
 ಅಂತರಿಸದೆಬಂದವನೆಚ್ಚಘನಶರ | ಸಂತತಿಯನುಖಂಡಿಸುತ ||೧೫೯||
 ಭುವನಾತಿಶಯಭುಜಬಲಯುತಭೂರಿ | ಶ್ರವನನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||
 ತನಕದಿಸೊಂದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದೆಚ್ಚಾ | ದಿವಜಲೋಕನನ್ನೆದಿಸಿದನು ||೧೬೦||
 ಭೂರಿವಿಕ್ರಮಿಭೂರಿಶ್ರವನನುಕೊಂ | ದಾರಥವನುನೂಂಕುತಿರ್ಪಾ ||
 ವೀರಕಿರೀಟಿಗಣ್ಮಣ್ಣೈನುತಾದ್ರೋಣ | ಸೇರಿಯಂಬಿನಮಳೆಗರೆಯೆ ||೧೬೧||
 ಅಮರರಾಗವದೊಳ್ಳಲರೆಸೆಚಾಪಾ | ಗಮಗುರುವಿನವಿಕ್ರಮಕೆ ||
 ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಪಾರ್ಥನೆರಡುಚಾ | ವಮನಶ್ರಮದಿಂಕಾದಿ ||೧೬೨||
 ಕೇಣವಕೇಳೊಂದಿನಿಸಸರಿಯದ | ಕ್ಷೂಣಪರಾಕ್ರಮಯುತನಾ ||
 ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನನಾದೋರ್ವಲದಿಂದ | ನಾಣುಗೆಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನಾಗ ||೧೬೩||
 ಗುರುವುರಾದಗುಡ್ಡನಾಗಿನಡೆದುಬಂ | ದರಿವಾಹಿನಿಚಕ್ರವನು ||
 ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆಕಣ್ಣೆಡಿಸಿಕೊಲುತಬ | ಪುರವಣೆಯನುಕಾಣತವೆ ||೧೬೪||

ಬಲ್ಲಿದರಾಘೇಷ್ವರುಬಂದುತಾಗಲು | ಬಿಲ್ಲುಬಿನ್ನಾಣದಿನವರ ||
 ಪೊಲ್ಲಮುನಿನಿಂದಾತೇರನಾಕ್ಯದ | ನಿಲ್ಲದೊಗ್ಗುಗುಟ್ಟಿದನು ||೧೬೫||
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆಕೌರವನೂರ್ವರನುಜಾತ | ರಂಕದಕಲಿಗಳಿಬಿರ್ಚೆ ||
 ಬಿಂಕದಬೀರದೇಳೈಯನಪರಭಟನು | ಕೊಂಕಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೈದಿದನು ||೧೬೬||
 ಕುಪಿತಕೃತಾಂತರೆಂದೆನಿಸುರಿಕೆಯಕ್ಕಪ | ಕೃಪವರ್ಮರಿದಿರಾಗಲವರ ||
 ವ್ಯಪಗತರಥಿಕರಮಾಡಿನಡೆದನಾ | ವುಪಮಾತೀತವಿಕ್ರಮನು ||೧೬೭||
 ರುದ್ರಾವತಾರನರಾತಿಬಲಾವಳಿ | ವಿದ್ರಾವಣನೆಂದೆನಿಸ ||
 ಆದ್ರೋಣತನುಜಾತನಲಜ್ವಾ | ಮುದ್ರಿತನಸುಮಾಡಿದನು ||೧೬೮||
 ಅಗಣಿತಮಪ್ಪವಾಹಿಸಿಗೂಡಿತಾಗಿದ | ಜಗದೇಕವೀರಕರ್ಣನನು ||
 ತೆಗೆಬಿಗಿಮಾಡಿನಾಲ್ಕೈದುಗಳಿಗೆಯೊಳು | ಮೊಗದಿರುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನಾಗ ||೧೬೯||
 ಏಕ್ರಮಶಾಲಿವಿರ್ಕರ್ಣನೇರಿದರಥ | ಚಕ್ರಮನರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||
 ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮದಿವಂಶಿತಕಡಿಮಪ | ರಾಕ್ರಮಪಂಚಾನನನು ||೧೭೦||
 ಸಂದಣಿಗೊಂಡಸಾಹಸಯುತರಲ್ಲರ | ಮುಂದುಗಿಡಿಸಿನಡೆತಂದು ||
 ಮುಂದಿದಾರ್ಢ್ಯಸೈಂಧವನುರುಸೇನಾ | ವೃಂದವಕಂಡತಿಭರದಿ ||೧೭೧||
 ತ್ರಿವುರವಕಂಡತ್ರಿಲೋಚನನಂದದಿ | ಕುಪಿತಹೃದಯನಾರಥವ ||
 ಕಪಿಕೇತುನೂಂಕಿಸರಲಸಂಘಾತದಿ | ರಿವುಬಲವನುಹುತಿಸಿದನು ||೧೭೨||
 ನೇಸರಳಿಯದಮುನ್ನೆನ್ನನುಕೊಲ್ಲದೊ | ಡಾಸುರದಗ್ನಿ ಕುಂಡಮೊಳು ||
 ಓಸರಿಸದೆತಾನಳಿವೆನೆಂದುದುಕಡು | ಲೇಸಾಯಿತೆಂದುಸೈಂಧವನು ||೧೭೩||
 ಉರುತರಮಪ್ಪವಾಹಿನಿಋಪಿಂಗಡೆನಿಂ | ದರವಿಂದಸಖನಸ್ತನುಮಿವ ||
 ಪರಿಯಂತರತಡೆವಿರ್ಪೆನೆಂದಿರಲಾ | ನರನವನಿರ್ಬೆಡೆಗೈದಿ ||೧೭೪||
 ತೇರನಡಹಿಯೆಲವೊದೊಳುಹಿಸಲುಕಿದೆ | ವಾರಿಧಿಯೆಡೆದಿಕ್ಸದನ ||
 ಮಾರುತಮಾರ್ಗದಮರೆವೊಗೆಬಿಡುವುದಿ | ಲ್ಲಾರಯ್ಯದೆನಗಿದಿರಾಗು ||೧೭೫||
 ಎಂದುರಥವನೂಂಕಲುಸೈಂಧವನಿಂ | ತೆಂದನುತನ್ನೊಳುತಾನೆ ||
 ಪಿಂಧಕೆತಿರುಗೆಬಿಡುವನಲ್ಲವಂತದ | ರಿಂದಮಿದಿರ್ಚುವೆನೆನುತ ||೧೭೬||
 ಹಿಂದುಮುಂದಣಮೈಗಾವಲಬಲಗೂಡಿ | ನಂದುವಹೊಂಗಿಡಿಯಂತೆ ||
 ಚಂದದಿನುರಿದುಗ್ರವಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯಿನೆ | ಯ್ದುಂದುಕರೆಯೆಕಣಿಗಳನು ||೧೭೭||

ಅಳುವಬೇಸಗೆಯಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳಗೆಜಲ | ಜಲಿಪಧನಂಜಯನಾಗಿ ||
ಮುಳಿಸುಗಿಚ್ಚಿಂಧಗಾಂಡೀವಕ್ಕೆಶರವಿಟ್ಟು | ತಳುಮಾಡದೆಸುವೇಳೆಯೊಳು ||೧೭೮||
ತಿರುವಾಯೊಳೊಂದುತೆಗೆವವೇಳೆಯೊಳೊಳು | ಪರಿವವೇಳೆಯೊಳುಹಸ್ಯ ||
ಅರಿಬಲವನುಖಂಡಿಸುವಲ್ಲಿಶತಸಾ | ಸಿರಮಾಗಿಸರಳೈದಿದುವು ||೧೭೯||
ಅಂತ್ಯದುವಕಣಿಗಳನುಕಡಿದುಸಿಂಧು | ಕಾಂತನುದ್ಧತಮಾರ್ಗಣದ ||
ಸಂತತಿಯನುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆಕರೆದನ | ತ್ಯಂತಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ||೧೮೦||
ಅವನಕೈಚಳಕವನಂಬರದೊಳುನೋಳ್ವ | ದಿವಿಜದನುಜಪನ್ನಗರ ||
ನಿವಹವೆಲ್ಲವುಕೊಂಡಾಡುತಿರಲನರ | ನವಿರಳಕುಹಿತಮಾನಸನು ||೧೮೧||
ಎಲವೊಕ್ಕೈದಿಲ್ಲದಹಸುಳೆಯಕೊಂದದೋ | ವರ್ಲದಿಂದೆಸಗಿರಾಗಿ ||
ನಿಲಲಿದನೆಂತುಸ್ಮರಿಪೆನೆಂದಾಕಡು | ಗಲಿಫುಗ್ಗನನುಮೂಡಲಿಸೆ ||೧೮೨||
ಹಸುಳೆಯಹತಿಸಿದರಿಂದೇನುಸಿದ್ಧಿಸಿ | ನ್ನುಮೆರಿಗುಬ್ಬಸವಮಾಡುವೆನು ||
ಹಸನಾಯ್ಕನೈಯಕಾಯುಗಮಿಸ್ತನುತಪ | ವಸವಿನಿಶಾಬಾಣವನು ||೧೮೩||
ಧುರಧರಣೀತಳಮದಿವಂದಿನಿಸ | ಲರವಿದಸಖನಸ್ತಮಿಸಿದ ||
ಪರಿಯೊಳುಕತ್ತಲೆಕವಿದುದುಕೌರವ | ಧರಣಿಪನಪಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ||೧೮೪||
ತರುಣನನಾತದವಾರಿತಿರಿದನನು | ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆಹತಿಯಿಸಿದ ||
ಉರುತರದೋಷವಡರಿತವನಿಯನೆನೆ | ಭರವಿಹುಟ್ಟಿದುದಾತಮನು ||೧೮೫||
ಇನನಸ್ತಂಗತನಾದನಿನ್ನೇತಕೆ | ತನಗಗ್ನಿ ಕುಂಡವೆಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಎನುತುಬಲವಾಲುತಿರೆಕಂಡಾಯಿಂದ್ರ | ತನಯಮುಗುಳ್ಳಗೆಸಗುತ ||೧೮೬||
ಜಂಡಾಂಶುಮಾರ್ಗಣವನುಬಿಡಲಾನಿಶೆ | ಖಂಡಿಸಲಾಸೂರ್ಯನನು ||
ಕಂಡುಪಾಂಡವನೇನೆಯೊಸಗೆಮರುಳ್ಳೊಂಡು | ಕೊಂಡಾಡಿದುದುಪಾರ್ಥನನು ||
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಶರವತಿರುವಿಟ್ಟುನೋಡೆಂದು | ತನ್ನದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿನವನು ||
ಪಿನ್ನೇಸರುಸಿಂಗಡಲೊಳಗಗುಳದ | ಮುನ್ನಮತ್ಯಂತಕೋಪದೊಳು ||೧೮೭||
ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದಸೇನೆಯದಿವಂದಿನವ | ಸುತ್ತಮಾಗವನಾಗಸವ ||
ಅಶ್ವಹಾರುವತೆರದಿಂದೆಚ್ಚನಾವಿಕ್ರ | ಮೋತ್ತಂಸನಾಶಕ್ರಮೊನು ||೧೮೮||
ಆರಣೋದಕವೆರಸಿದನೈಂಧವನತಿರ | ವುಳುಳ್ವವೇಳೆಯೊಳುದ್ದದಿದ ||
ಭರವಾಭಾನುಮಂಡಲವರುಣದಿಕ್ | ಶರನಿಧಿಯೊಳುಮುಳುಗಿದುದು ||೧೮೯||

ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮಾಕ್ರಂದಿಸಲಾಶಾ | ಚಕ್ರಮಸುಳಿಕುರುಪತಿಯ ||
 ಅಕ್ರಮಿಸ್ವಂಧವತಿರವ್ತರುಳ್ಳುದುಭೂ | ಚಕ್ರದೊಳನಬಿಂಬವೆರಸಿ ||೧೯೧||
 ವೀರರಸಾಂಬುಪೂರಿತಮಾದಾಧುರ | ಧಾರಣಿಯೆಂಬಬುಧಿಯೊಳು ||
 ಭೋರೇನೆಬೀಳ್ತಂದುದುಸ್ಯಂಧವನತಲೆ | ಯಾರವಿಬಿಂಬದಂದೊಳು ||೧೯೨||
 ಶಕ್ರನಂದಸನೆಸುಗೆಯೊಳಾಕುವಲಯ | ಚಕ್ರದೊಳಿಹಿಸ್ವಂಧವನ ||
 ಎಕ್ರಮಿಯುರುತಿರವಿರದಿಳೆಗುರುಳ್ಳುದು | ಚಕ್ರಬಾಂಧವಬಿಂಬದೊಡನೆ ||೧೯೩||
 ತ್ರಿಣಯನಭಾಳಲೋಚನದಿನೀಕ್ಷಿಸಬಾರ | ದಣಿಯರದೊಳುಪಟುಭಟರ ||
 ಗಣನಾತೀತವೆನಲುಕೊಂದಾಯಿಂದ್ರ | ನಣುಗನ್ನೆದಿದಪಾರ್ಥಯಕೆ ||೧೯೪||
 ಅರಿಕುಲಮದಮಾತಂಗಪಂಚಾನನ | ನುರುವಕ್ರಮಸಂಯುತನು ||
 ಸಂರಸರವೃಥನಂದನನೊಪ್ಪಿದನಾ | ಸದನಾಥಕುಲಶೇಖರನು ||೧೯೫||
 ಇದುದೆನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುವಸ್ವತ್ತೆಂಟಾಶ್ವಸೆ ||೧೯೬||

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ನಂದಿ ನಂಪೂರ್ಣಂ

೨೯. ಭೀಷ್ಮನಿರ್ವೇಗ ನಂಧಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಸತಿವಾಲಿಕೀಲಿತಪಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗಿ ||

ಕಾಮಮದೇಭಹರಿಗಿನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾನೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||

ಆಸಮಯದೊಳಾಪಡೆಗಳುತನ್ಮುನಿ | ವಾಸಕ್ಕೆಬಂದೊರಗಿವಲು ||

ಆಸೂಯೋದಯದೊಳುನೊದಲಂದದಿ | ನೋಸರಿಸದೆಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲಲು ||೨||

ಅತ್ತಜವಾಸಂಧನಾಕೌರವನೃಪ | ರಿತ್ತಕೇಶವನೃಪಸುತರು ||

ಮತ್ತಾಗಜದಮಸ್ತಕಗಳನಡವಿಕ | ರುತ್ತರನೆಲೆಯೊಳಗಿರಲು ||೩||

ಈರೀತಿಯೊಳುನಿಂದಾನ್ಯಪವರನನು | ಸೇರಿಕಾಶಾಳುಮೇಲಾಳು |

ಆರಥಿಕರಾಜೋದರರುಪಪ್ರಾಪ್ತನಿರ | ದಾರೈಯದಿಂದತಾಡಿದರು ||೪||

ಪಿಂತುಮುಂತಿನವೀಳೆಯಕಾಗಿಬಿರಿದನ | ಪಂಥಪಾಡಿಗೆಸಲವಾಗಿ ||

ಅಂತರಿಸದೆಯೊಳಕೆಯನುಹಿಡಿದಭಟ | ಸಂತತಿಭರದಿನೆಯ್ದು ||೫||

ತಡವುಮಾಡದೆತೊಳ್ಳಿಗಿಜಮ್ಮವಟ್ಟಿಗೆ | ವಿಡಿದಂತೊಡ್ಡಿ ದೊಡ್ಡಣದ ||

ಕಡುಗಲಿಗಳನುಕೈದೆತ್ತದಂದದಿಹುಯ್ಯ | ಮೊಡೆಪಂಥನೆಲ್ಲಿಯದೆಮಗೆ ||೬||

ಬೈದವರನುಜಾಯಹೊಡೆದಮಾಳ್ಳೆಯೊಳಾ | ಕೈದುಗೊಂಡೆನಗಿದಿರಾಗಿ ||

ಮೈದೋರಿನಿಂದಮಹಾಪಟುಭಟರನು | ಹೊಯ್ದಲ್ಲದೆಮಗುಳುವೆನೆ ||೭||

ಹುಯ್ಯಲಾಗುವುದಿಂದುನಾಳೆಯನಲುಬೇಡ | ಕೈಯಕಂಕಣಕೆಕನ್ನಡಿಯೆ ||

ಮೈಯಾಸದೆಹೋಗಿಹೊಯ್ಯದನಿನಿಸೆವೆ | ನೋಯ್ದದೆನೋಡುಜೆನ್ನಾಗಿ ||೮||

ಕೇಳುಕೇಳೆನ್ನ ಪಂಥವನಾಹವಹೊಕ್ಕು | ಕೋಳುಸಹಿತಮಗುಳುವೆನು ||

ಎಳುವವೀಳುವಬಲುಗಾಯಂಗಳ | ತಾಳಿಬಳಿಕತಿರುಗುವೆನು ||೯||

ಎಂದುಪಂಥವನಾಮುಂದಣಪೌಜಿನ | ದೊಂದುಲಗ್ಗೆಯನೊಡಹಾಯ್ದು ||

ಸಂದಣಿಸಿದನಾಸಿಗರಹೊಯ್ದಾ ಕೋಳ | ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರೆಕ್ಕಟಿಗರು ||೧೦||

ಅಬಿರಾದಿನರಾವುತರಟ್ಟ ಸಂಜೋಗ | ವೆರಸಿಯೇರಿದಕುದುರೆಯನು ||

ಭದದಿಂದಿಪೌಜಾಪೌಜುಮೆಚ್ಚುವ | ಪರಿಯೊಳುತುದೊಪ್ಪಿಸುವೆವು ||೧೧||

ಮೇಲಾಳಮೇಲಲ್ಲದೆಕಾಲಾಳ್ಗಳ | ಮೇಲೆಕ್ಕೈದೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ||
 ಲಾಲಿಸಿಸೋಡೆಂದೆನುತತ್ವವಾಹಕ | ಜಾಲವಾಡಿದುದುಪಂಥವನು ||೧೨||
 ಎನ್ನಾ ನೆಗೆಣೆಮಿಗಿಲೆನಿವಾನೆಯನ | ತ್ಯುನ್ನ ತವೆನಿಪಮಸ್ತಕದ ||
 ರನ್ನಗಳನುನಿನ್ನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೆದೆಯೊಳು | ಚೆನ್ನ ಸರವಕಟ್ಟುವೆವು ||೧೩||
 ಈಗಂಧಗಜಬೃಂಹಿತವನುನೆರೆಕೇ | ಇದ್ದ ಗಾಳಿಬಿರ್ರಂಬದನಿಗೆ ||
 ಮೇಗಣಮುಗಿಲಮೋಹರಬಿರಿತೋಡುವಂ | ತಾಗಬೇಕರಿಗಜದೊಡ್ಡ ||೧೪||
 ಎನುತುಬಿರಿದನೊದರಿಮದಗಜಗಳ | ಘನಕುಂಭಯುಗಕಂಕುಶವನು ||
 ಮೊಸೆಯಿಕ್ಕಿಮುಂದಕೆಯ್ದ ವಹಸ್ತಿವಾಹಕ | ಜಸದಜಂಗುಳಿಯೊಪ್ಪಿತಾಗ ||೧೫||
 ಪಡಲಿಟ್ಟಿಂದದಿನಾಪಟುಭಟತತಿ | ಯಡರಿದತೇರತಿಂತಿಣಿಯ ||
 ಕಡುಧರದಿಂದ ಸಾಳ್ವ ವೆಂದಾರಥಿಕರ | ಗಡಣವಾಡಿದುದುಪಂಥವನು ||೧೬||
 ಅತಿರಥರುಗಳಮೆವಿರವಿಯೊಡಲನು | ಶತಭಿದ್ರವನುಮಾಡುವೆವು ||
 ಅತಿಭರವಿಂಹೋರಕೇರಿಯನಮರಾ | ವತಿಯೊಳಿರದೆಕಟ್ಟಿ ಸುವೆವು ||೧೭||
 ಇಂತೆಂದಾರಥಿಕರುಬಿಡದಾಡುವ | ಪಂತದಪಲವುಮಾತುಗಳ ||
 ಅಂತರಸದೆಲಾಲಿಸಿಕೇಳುತಾಥೂ | ಕಾಂತರವರುನಿಂದಿರಲು ||೧೮||
 ಇಂದಿನಕಾಳಗವನುದೇವನನಗೀವು | ದೆಂದಾಧರ್ಮನಂದನಗೆ ||
 ವಂದಿಸಿಜೆಸಹಜೆದುಕೋಪದಿಂವಾಯು | ನಂದನನತಿಭರದಿಂದ ||೧೯||
 ಅಣಿಯಬಾಯೊಳಗಿದಿರಾದಸಾಹಸಗರ | ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆಹತಿಯಿಸುತ ||
 ರಣರಾಕ್ಷಸನಂದನನಾರಿತಾವಾಯು | ವಣುಗನೋವದೆನಡೆತರಲು ||೨೦||
 ಈರೀತಿಯಿಂವೀರಮಾರುತಿನಡೆತರ | ಲಾರಾಯನನುಜಾತರುಗಳು ||
 ಪೌರುಷವುರುಷರುನೂರ್ವರುಮುತ್ತಿದ | ರೈರಾವತವಮುತ್ತುವಂತೆ ||೨೧||
 ಓರೋರ್ವರುಸಾಸಿರಸಾಸಿರಬಲು | ತೇರಾನೆವಾಜಿಗಳ್ಳಿರಸಿ ||
 ಧಾರಿಣಿಯವಿರ್ವಂದದಿಬಂದುತಾಗಿದ | ರಾರಣರಂಗರಸಿಕನ ||೨೨||
 ಕುದುರೆಗಳೆಂಕುದುರೆಯನಾಳಿಂದಾಳ | ಮದಕರಿಯಿಂಮದಕರಿಯು ||
 ಅಥಲರೇದರಥದಿಂದರಥಗಳನಿಟ್ಟು | ಸದೆದನುಸಮಯಮಾತ್ರದೊಳು ||೨೩||
 ಡೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪಂಕದಕಣನೆಂಬಕಣದೊಳ | ಗೊಡ್ಡಿ ದೊಡ್ಡಣಮೆಂಬಜೆಳೆಯು ||
 ಒಡ್ಡ ಮುರಿವನೇರೆಕೋಲಾಯಿತಾಥೀಮ | ನಡ್ಡ ಹೊಯ್ದಾದಂಡರತ್ನ ||೨೪||

ಹತ್ತಿಯಹೊಸೆವತೆರದಿನಿದಿರಾಗಿಕ | ರುತ್ತುನಿಂದಾಕಗ್ಗಲಿಗಳ ||
 ಮೊತ್ತವಸ್ತೆವನಾಗದೆಯಿಂವಿಕ್ಯ | ಮೋತ್ತಂಸನರೆದುಹಾಕಿದನು ||೨೫||
 ಕಳೆವಿದಿರನುರಿವಂದದಿಮದಗಜ | ಗಳದಂತಗಳನುರೆಕಿಳ್ತು ||
 ಬಲವಂತರನದರಿಂದಬಡಿದನಾ | ಅಲಘುವಿಕ್ರಮಿಯನಿಲಜನು ||೨೬||
 ಅಡಿವರನಾಗಲಾಸೆಯಬೆನ್ನ ವರಮೇ | ಲಡರಿದರಮನುಕ್ಯಳನು ||
 ಬಡಿನಬಲ್ಲ ನೆಯಕೊಡತಿಯಾಗಲಾಭೀಮ | ಮಡಿವಳನಂತೊಪ್ಪಿದನು ||೨೭||
 ನೆತ್ತರುನೆರಸಿನಲಕೆಬೀಳವನೆಯ | ನೆತ್ತಿಯಮುತ್ತುನಿಲಜನು ||
 ಬಿತ್ತರದಿಂಗಯ್ಯಾಬೀರವಳ್ಳಿಯ | ಬಿತ್ತಬಿತ್ತುವತೆರನಾಯ್ತು ||೨೮||
 ಆರಡಿಕಾರಕೌರವನಬಲವಹೊಕ್ಕು | ಮಾರಿದವಿಕ್ರಾಂತದಿಂದ ||
 ಮಾರಾಂತಮಂಡಳಿಕರಕೊಂದನಾಹೇನು | ಕೂರೆಯನೊರಮೆಂದದೊಳು ||೨೯||
 ಆವುದಾಸೆಯುಪಣನಾವುದಶ್ವದಹಣ | ನಾವುದುರಧಿಕರಹಣನು ||
 ಆವುದಾಳ್ಗಳಹಣನೆಂಬುದನರಿಯದಂ | ತಾವಾಯುಸುತಹುತಿಸಿದನು ||೩೦||
 ಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲದಕೂರಾನೆಕುದುರೆತೇ | ರೆಕ್ಕತೂಳದಭಟತಿಯ ||
 ಚಿಕ್ಕಟುತಿಗುಣಿಯತಿಕ್ಕುವದಿನಲ | ಕಿಕ್ಕಿದನರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||೩೧||
 ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಕುರಘಟೆಗಳನಲಕಿಕ್ಕಿ | ಗಡಿಯಿಲ್ಲದಕುದುರೆಗಳ ||
 ಮಡಿಹಿಮಹೀತಳವಾನದಂತಿರ್ಪತೇ | ವಡೆಯನೆಲ್ಲವನೊರಸಿದನು ||೩೨||
 ಭೂತದಂದದಿಭೂವರಕೌರವನನು | ಚಾತರಮೈಗಾಪಿಸೆನವ ||
 ಚಾತುರ್ದಂತಸೇನೆಯನಿಕ್ಕಿದನುವಿ | ಖ್ಯಾತನಿನೋದವಿಕ್ರಮನು ||೩೩||
 ಊಣಿಯಮಾವಿದ್ಯೆಯೆನ್ನ ದೆಸೆಮರ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾಪಬುಭಟರ ||
 ಬಾಣಸಿಯಾಗಿಜವಗೆಭೀಮನೊಸೆದುವಿ | ನ್ನಾಣದಿನಡಿಗವಾಡಿದನು ||೩೪||
 ಗಡಿಯಂಕಭೀಮಭೀಮನಹೆಗ್ಗೊಲೆಯುಕಂಡು | ನಡುಗುಮಲವಮಿಂತಿಕ್ಕಿ ||
 ಅಡಸಿದಕೋಪದಿನಾನೂರ್ವರೈತುದು | ಕಡುಭರದಿಂಮುತ್ತಿದರು ||೩೫||
 ಇರಿಯಿರಿಬಡಿದಿನದೆಸೆದೆತರಿತರಿ | ಕಡಿಕಡಿಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲೆನುತ ||
 ತರಿಸಂದುಮುತ್ತಿಮೂವಳಸಿದರಾಸ್ಯವ | ನರಿಕೆಯನುಜರೆಲ್ಲರವನ ||೩೬||
 ಗಡಿಯಿಂದಕೆಲರಕೈಗುದ್ದಿಂಪಕೆಲಬರ | ನೊದೆದುಕೆಲರನಂಭ್ರಿಯಿಂದ ||
 ಮಿದಿದುಕೆಲರನಾಗಸಕಿಟ್ಟುಕೆಲಬರ | ಸದೆದನುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೩೭||

ಮುಳಿಸಿಂದಾಗದೆಗೊಂಡುಕೌರವಕುಲ | ವಿಲಯನಾಕೌರವಾನುಜರ ||
 ತಳುಮಳುಗುಟ್ಟಿ ಪಡಲಿಟ್ಟಂದದಿ | ನಿಳೆಯೊಳುನೆರಪಿದನಾಗ ||೩೮||
 ಅವನಿಪನನುಜಾತರನೆಲ್ಲರಸೊವ್ವು | ಸೊವಡಪ್ಪಂದದಿಕೊಂದು ||
 ಪವನನಂದನಭೂತತತಿಗುಣಲಿಕ್ಕಿದ | ನವಗೆಲೋಕದವೀರರೆಣೆಯೇ ||೨೯||
 ಹೆಚ್ಚಿ ದಕೌರವನೃಪರತಮ್ಮಂದಿರ | ನೊಚ್ಚ ತವುಳಿಯುದಂದದೊಳು ||
 ಅಚ್ಚಾಳುಪವನಜನಾಗದೆಯಿಂವೊಯ್ದು | ನುಚ್ಚು ನುರಿಯಮಾಡಿದನು ||೪೦||
 ಮಾರಣಮುಖದಮಹೀಶರಿಕ್ಕಿದತೋರ | ಹಾರದಮುತ್ತುಭೂಮಿಯಲಿ ||
 ಬೀರಸಿರಿಯಭೀಮನಮದುವೆಗೆಕರ್ಣ | ಪೂರಮನಿಟ್ಟಂತಾಯ್ತು ||೪೧||
 ಅವರರಗಿನಮನೆಯೊಳ್ದೂತಮುಖದೊ | ಳ್ಳವಗಿತ್ತಪರಿಭವವೆಂಬ ||
 ಅವರ ಪುಣವತೆತ್ತವರಸುದತಿಯರ | ಕಿವಿಯಪತ್ರವಸೀಳಿಸಿದನು ||೪೨||
 ಎಂದುದೇವರ್ಕಳುಮೆಲ್ಲನುಲಿವುತಿರ | ಲೊಂದೆಡೆಮಗಭಮಾಧವರ
 ಮುಂದಣರಸುಗಳಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲದೆಹೋರಿ | ಹೊಂದಿದರಾಹಗಲಿನೊಳು ||೪೩||
 ತೊಡಚಬೀಡಕುಮಂಶದಹೊದರನು | ಕಡಿವಕಶೋರವಿಕ್ರಮನ ||
 ಒಡನಳಿಗಲಿಗಳಿನುತಕಾಂತೇಯರ | ಕಡೆಯಕಾಳಿಗಳೊದರಿದುವು ||೪೪||
 ಅನಿಶರೊಳಿನಸಪ್ತಂಗತನಾಗಲು | ಘನವೇನೆಯಾಬೀಡಿಗೆಯ್ದೆ ||
 ಅನುಜರವಿಗಿಯಲಿಯಾಕೌರವ | ಜನಪತಿಕರೆದುಭೀಷ್ಮರನು ||೪೫||
 ಎನಯ್ಯಬಗದೇಕಸಾಹಸಿನೀನಿ | ದರ್ಪನೆನ್ನತನುಜಾನುಜರ ||
 ಆನದೆಕಾಂತೇಯರುಕೊಂದರಿಂದೆಂದು | ತಾನವರೊಳುನೊಂದುನುಡಿಯೆ ||೪೬||
 ಆನುಡಿಗೆಳಗದ್ಧದಕಂಠನಾಗಿಮ | ತ್ತಾನದಿಯಣುಗನಿಂತೆಂದ ||
 ಈನಾಳಿನದಿನವೆನ್ನಪೌರುಷವನು | ನೀನೋಡೆಂದುಪಚರಿಸಿ ||೪೭||
 ಬೀಡಿಗೆಬಂದುನಿದ್ರೆಯೊಳಿರೆಮುಂಗಡೆ | ಮೂಡೆಮುನ್ನೇಸರುಬಿಂಬ ||
 ಗಾಡಿಯಿಂದಾಯಿವರ್ಡೆಗಳುಬಗೆಯೊಳ | ಇತ್ಯಾದಬಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲಲು ||೪೮||
 ಆವೇಳೆಯೊಳಿತ್ತಾಗಂಗಾಸೂನು | ದೇವರದೇವಗೆನಮಿಸಿ ||
 ತೀವಿಸುರತ್ನ ಭೂಷಣವನಭೇದ್ಯನು | ಪ್ತಾವಜ್ರಕವಚವತೊಟ್ಟು ||೪೯||
 ಬತ್ತೀಕಾಯುಧಸಂಯುತರಥವನು | ಹತ್ತಲರಾತಿಕದಂಬ ||
 ಅತ್ತತ್ತತೊಲಗಯೆನುತಸನ್ನೆಗೆಯ್ವಂತೆ | ಯೆತ್ತಿದಕೇತುವೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೦||

ಏಕಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಬಲಪರಿವೃತಸುಮ | ತ್ವಾಕಡೆಗಾಲದೀಶ್ವರನ ||
 ಆಕಾರವಡೆದುಪಾಂಡವಸೇನೆಗಿರಾಗಿ | ನೂಕಿದನಾತನ್ನರಥವ ||೫೧||
 ವಿಧಿಬಂದೀಸುಭಟಾಕಾರದಿನಿರ | ವಧಿಯಾದಕೋಪದಿನಮ್ಮ ||
 ವಧಿಯೆಸಲೆಯ್ದುಡುನಮಗಿನ್ನೇವ | ವಿಧಿಯೆಂದಾರಿವುಸೇನೆ ||೫೨||
 ಗದಗಾಪಗೊಳುತಿರೆಕಾಲಭೈರವನೆನ | ಲಢಬಭೀಷ್ಮರುನಿಲಲಾಗ ||
 ವಿದಿತವಿದ್ಯಾಧರಸಮಿತಿಯರ್ಜುನಗಿರ | ದಿರಿರಾಗಿಬಂದುಮಾರ್ಮಸಗೆ ||೫೩||
 ತುತ್ತುರುಬಾದಮೋಹರವೆಕಾರೊಡ್ಡತ | ಆತ್ಮಳಿಸಸಿಗಳಹೊಳೆ ||
 ಹತ್ತಿಹರಿವಮಿಂಚಾರಧಿಕರಬಿ | ಲ್ಲೆತ್ತಿದಸುರಧನುವಾಗಿ ||೫೪||
 ಗುಡುಗುಗುಮ್ಮೆಂಬನಾನಾವಾದ್ಯಧ್ವನಿ | ಸಿಡಿಲುಹೊಡೆವನಿಸ್ವಾಳ ||
 ಕಡುಪಿಂಕರೆವಕಣ್ಣಾವಳಿಮಳೆಯೆಸ | ಕಡುಸೊಗಯಿಸಿತುಮೋಹರವು ||೫೫||
 ಅಂತದಂಲಯುಗಾಲದಮಳೆಗಾಲ | ದಂತತಿಭೀಕರಮಾಗಿ ||
 ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳುನಿಂದಾಪೋಚರಬಲ | ಸಂತತಿಯತಿಕೋಪದಿಂದ ||೫೬||
 ಇಳೆಯೊಳಾಗಸದೊಳುನಿಂದುವಿದ್ಯಾಶರ | ಗಳನೆಡೆಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆಬಲು ||
 ಮುಳಿಸಿಂದಾಪಾರ್ಥನಂತದನಲ್ಲವ | ನುಳಿಯದೆನೆರೆಖಂಡಿಸುತ ||೫೭||
 ಅವರೆಚ್ಚುಶಿಖಿಪಾಣಕೆಜಲಬಾಣವ | ನವರೆಚ್ಚುಭೂಧರಶರಕೆ ||
 ತವಕದಿವಬ್ರಬಾಣವನೆಚ್ಚುಕೆಡಿಸಿದ | ನವನಸಹಸಕೆಣೆಯಾರ ||೫೮||
 ಅವರೆಚ್ಚುರಗಶರಕೆಗರುಡಾಸ್ತ್ರವ | ನವರೆಚ್ಚು ವನಧಿಮಾರ್ಗಣಕೆ ||
 ಅನಿರವಮಾದವಡುತೋಮರಂಗಳ | ನಿವಹವನೆಚ್ಚುಖಂಡಿಸುತ ||೫೯||
 ಇವುನೊದಲಾದವರೆಚ್ಚುಪ್ರಬಾಳಶರ | ನಿವಹವಪ್ರತಿಶರದಿಂದ ||
 ಭುವನೈಕವಿಕ್ರಮಿಖಂಡಿಸುತಿರಲಿತ್ತ | ತವಕದಿಧರ್ಮನಂದನನು ||೬೦||
 ಪವನಜಮತ್ಸ್ಯನಕುಲಸಹದೇವಪಾಂ | ಡವಪಂಚಕರಾದಿಯಾದ ||
 ಅವನಿಪರನುಪಲಬರಕೂಡಿನದಿಯಾತ್ಮ | ಭವನಬವರಕೆದಿರಾಗಿ ||೬೧||
 ಜವನಜಕ್ಕುಲಿಸಿದವೊಲಕಾಲರುದ್ರನ | ನವಗಡಿಸಿದವೊಲುಕೆಣಕೆ ||
 ಅವನುಕೆರಳಿಭರದಿಂದತಿಳೀಮುಖ | ನಿವಹವನಿಡವಕರೆಯಲು ||೬೨||
 ಒಂದಕ್ಕೆಯಮಾಗಿಸುರಿವತಿಳೀಮುಖ | ದಿಂದಯುಧಿಪ್ರಿತಿಬಲದ ||
 ಗೊಂದಗಮೆಲ್ಲವುಪಡಲಿಟ್ಟವೊಲುಬೀ | ಕ್ಕಂಡುಮನಿಮಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೬೩||

ಕರಿಯಕುದುರೆಯಕಾಲಾಳ್ಗಳರಥಗಳ | ನರಿದರೂಣೋದಕವೆರಸಿ ||
 ಸರಿವಂಬುರಿವುಬಲವಿಸಿವನುರಿಯಿಸು | ವುರಿಯಬಾಣದವೊಲೊಸ್ಪಿದಾನು || ೬೪ ||
 ಅರಲೆಯೊಡ್ಡಿ ನಮ್ಮೇಲರೆಡುಕರೆವಬಲು | ಜಿರಿಗೆಂಡದಮಳೆಯಾಯ್ತು ||
 ಸುರಸಿಂಧುಜನಚ್ಚ ಶರದಸಂಗಡಮಾ | ಪರಸ್ಯಪಸೇನೆಯಮೇಲೆ || ೬೫ ||
 ಉರುಳ್ವಪದಾತಿಕೆಡೆವಕರಿಸೆಲದೊಳು | ನೆರೆದಶ್ವವುರಿವತೇರಿದ ||
 ಧುರಧರೆಯಾಕಾಲನಬಾಣವದಮಂ | ದಿರದಂತೆಭೀಕರಮಾಯ್ತು || ೬೬ ||
 ಹೇಳಲೇನವನಬೀರವನಸುಹೃದ್ಬಲ | ಚಾಲದಿನಾಧುರಧರಣಿ ||
 ಕಾಲಗೆಮಾರಿಮಾಡಿದನವಭೋಜನ | ಶಾಲೆಯೆತಾನಿರದಾಯ್ತು || ೬೭ ||
 ಇಂತುಯುಧಿಸ್ತಿರಬಲವನುಕೊಲ್ವಾ | ಸಂತಸುಸುತನದೊಲೆಯು ||
 ಎಂತುನೋಡುವೆನೆಂದುಕರುಣದಿನಪರದಿ | ಶಾಂತರಾಕೆವೋದಸಿನನು || ೬೮ ||
 ಅನಿತರೊಳಪಹಾರತೂರ್ವಪುಸೆಯಲಾ | ಘನತರಮವ್ವಾಸೇನೆ ||
 ಜನನಾಥರೊಡನೆಬೀಡಿಗೆಬರಲಾಧರ್ಮ | ತನುಜನನುಜರೊಡಗೂಡಿ || ೬೯ ||
 ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರಕೃಣಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂ | ದೊಡ್ಡಣದೊಳುಸಿಂಧುಸುತನು ||
 ಚಡ್ಡೆಮಾಡಿದುದಿಲ್ಲದೇನೆನಿದಕ್ಕೆಂದು | ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆಯಮಾಡಿದನು || ೭೦ ||
 ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನದೊಳುಸಂ | ಬಾತಮಾದಾಸಾಹಸಿಗಳ ||
 ರೀತಿಯಲ್ಲಿದುವಂಬರಗಂಗಾತನು | ಬಾತಗೆಬಯಲಕ್ಕಿಯೊಲವು || ೭೧ ||
 ಬೇಲಿಬೆಳೆಯಮೇವಂತೆಮಾತೆಯವೊಲೆ | ವಾಲೆಗರಳಮಾಡಂತೆ ||
 ಬಾಲತ್ವದಿಂದೆಮ್ಮಸಾಕಿದವನೆಬಿಲ್ಲು | ಕೋಲಹಿಡಿಯೆಕಾಪರಾರು || ೭೨ ||
 ಇಂತಿದಕಾವುದುಪಾಯವೆಂದವರೊಳು | ಮಂತಣವನುಮಾಡಲಾಗ ||
 ಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆಬೇಡೆಂದುಫಲ್ಲನಕಾರ್ಯ | ವಂತಿಕೆಯನುಪೇಳ್ವನಾಗ || ೭೩ ||
 ದೇವಜಿನ್ನಪಗಂಗಾತನುಜಾತವ | ಯೋವೃದ್ಧನತಿಗುಣಯುತನು ||
 ಕೋವಿದನವಗೆವೈರಾಗ್ಯವೆನುನದೊಳ | ಗಾವರಿಸಿಡುದದರಿದ || ೭೪ ||
 ಅತಿಚಾತುರ್ಯದಬುಧರನುಕಳುಹಿಸಂ | ಸೃತಿಯನಿರ್ವೇಗನೀತಿಯನು ||
 ನುತಿಯನೆವದಿನೋದಿಸಲುಮತ್ತವಗುತು | ಪತಿಯಾಗುವುದುವೈರಾಗ್ಯ || ೭೫ ||
 ಎದುಕಿರೀಟಿಸುಡಿಯೆಕೇಳಿಯಾಧರ್ಮ | ನಂದನನದನೆಕ್ಕಿಕೊಂಡು ||
 ಪಂದಿಗಳನುಕಳುಹಿದೊಡವರಿರದೈ | ತಂದುವಂದಿಸಿಂಧುಸುತಗೆ || ೭೬ ||

ವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣವಾದನೀತಿಯನವ | ಗಾರ್ವಿಯದೊರೆಯಲುಕೇಳಿ ||
 ಫೀರನದಕೆವೆಂಜ್ಞಿಯಸ್ಥಿರವಾಸಂ | ಸಾರವೆಂದವಲೊಳುನುಡಿದು ||೨೭||
 ಎನಯೊಕ್ಕಿಗಳಿಂದಬೀಳ್ಕೊಡಪಾಧರ್ಮ | ತನುಜನಿಗಿಬಂದವನಿಗೆ ||
 ಜನಿಸಿದನಿರ್ವೇಗಸ್ಥಿತಿಯನುಪೇಳ | ಅನುರಾಗವೈದಿರಲತ್ತ ||೨೮||
 ಅಮೆಚರಿತಭೀಷ್ಮರಮನದೊಳುತೀವಿ | ದಾಸೆಯವರನುಡಿಗೇಳಿ ||
 ಅಸನಿಯನುಮುಪುಕಿದಮುಗಿಲೆಲರಿಂ | ದೋಸರಿಸಿದತೆರನಾಯ್ತು ||೨೯||
 ತುಳಿಲಾಳಾಭೀಷ್ಮರಿಂತೆಣಿಸಿದನಾ | ಯೆಳವಿಯೊಳಿಳೆಯನುತೊರೆದು ||
 ಬಳಿಕವರೆಲ್ಲರಸಲಹಿವೃದ್ಧತ್ವವ | ತಳೆದುಮಕ್ಕಳೊಳುಕಾಡುವುದು ||೩೦||
 ನಿರುತಮಲ್ಲೆಂದುನಿರ್ವೇಗಸಂಯುತನಾ | ಯೆರಳಕಳೆದುವದಯದೊಳು ||
 ಕುರುಕುಂಭನಿಯೊಳೆಂದನಂತೊಡ್ಡಿ ದಾಡು | ಧೂರತರಬಲದಚಕ್ರದೊಳು ||೩೧||
 ಹಿಂಸಾಹಿದೋಷೋದ್ಯೋಗದಿನ್ನೆದಿದ | ಸಂಸಾರದಸೌಖ್ಯಮಿದು ||
 ಸಂಶಯಮೆಂತವ್ವದೆಂದಾಶಾಪ | ಧ್ವಂಸಿಯೊಣಿಸಿಹಿತ್ತದೊಳು ||೩೨||
 ಹೃದಯದೊಳುಪರಾಂತತಿಯಹಡೆದುಬಾಹ್ಯ | ಕೊದವಿದರೌದ್ರಭಾವದೊಳು ||
 ಪದುಕದಿನೇರರಥವಬಿಲ್ಕೊಲ್ಲುಡಿ | ದದಿರವೆಂಬದೊಟ್ಟಿನಿಂದು ||೩೩||
 ಮಾನಿತವಾದಮುಕ್ತರಮೂರ್ತಿಯನನು | ಮಾನದೊಳಿರದಳವಡಿಸಿ ||
 ಸಾಸುರಾಗದೊಳುದೀಕ್ಷೆಯನನುಕಂಸಿಯ | ನೂನಭಾವದಿನಿಂದಿರಲು ||೩೪||
 ತನುಬೇರೆಯಾತ್ಮನುಬೇರೆಂಬಬುದ್ಧಿಯ | ನನುನಯದಿಂದಳವಡಿಸಿ ||
 ಜನನುತಭೀಷ್ಮರಾಹವಧರೆಯೊಳುರವು | ಜನವಂಜುವಂತೊಡ್ಡಿ ಸಿಲಲು ||೩೫||
 ಆದೆಬಂದನದೆಂಬದನುತ್ತಮಸತ್ತ್ವನೆಂ | ದದುರಿಯುಂಭಿಷ್ಟಿರಸೇನೆ ||
 ಅಭಟರದೇವನರ್ಬುನನಬೆಂಬಳಿವೆಂದು | ಹುಡುಗಿನಿಂದಾಸವಯದೊಳು ||೩೬||
 ಹೃದಯದೊಳೆಸೆವಶಾಂತತೆಬಹಿರಂಗದೊ | ಕೊದವಿದರೌದ್ರತೆಯಿಂದ ||
 ಸದಮಲಗಿರದೊಪ್ಪಿತುಪಾಧರಸನೇರಿ | ಪುದಿದವೊಂಗೆದುನಿಂದದೊಳು ||೩೭||
 ನೋಡಿದವರಕ್ಕಣ್ಣಿನಿಜವೆಂಬಂದದಿ | ಗಾಡಿಯಿಂದಾಬಿಲ್ಲೆಯಂಬ ||
 ಹೂಡಿಮುಪ್ಪುರವನೆಸುವಮೃಡಮೂರ್ತಿಯ | ಮಾಡಿದಂದದಿನೊಪ್ಪಿದನು ||೩೮||
 ಮುಂದುವರಿದರಥವನುನೂಂಕಿಮಾರ್ಗಣ | ವೃಂದಮನಾಭಲ್ಗುನನು ||
 ತಂದಲಂದದಿ ಕರೆದನುಸಮತಾಗುಣ | ದಿಂದನಿಂದಭಟನವೇಲೆ ||೩೯||

ಅದನುಕಂಠಾಪಾಂಡವಸೇನನಲಿವರಿ | ದದಿರದೇಶರವರಾಪವನು ||
 ಸದಯಸಂಗದಮೇಲಿಕೆರೆಯೊರೊಮಾವಳಿ | ಹುದುಗಿದಂ ದದಿತಾಗಿದುವು ||೯೦||
 ಗರಿವರತಾಗಿಹುದುಗಿದಂಬುಗಳಹೊತ್ತ | ನೆರೆಗಲಿನದಿಯನಂದನನ ||
 ಮಿರುಪಂಗಲತೆರಂಜಿಸಿತುಫಲಪೂಗಳು | ತುರುಗಿದಮಂದಾರದಂತೆ ||೯೧||
 ಲಲಿತಾಂಗದೊಳುಮುಳುಗಿದಂಬಿನಗರಿ | ಗಳಿನಾಭೀಷ್ಠರೊಪ್ಪಿದರು ||
 ತಳುವದೊರಸಗ್ಗ ಕೆಪಾರಲೆಣಿಸುವ | ಗ್ಗಳದಮಾನಸವಕ್ಕಿಯಂತೆ ||೯೨||
 ಅರುಣಾಂಬುವೆರಸಿಬಡದೆಮರುಮೊಸಗೊಂಡ | ಶರಸಂಘಾತಮೊಪ್ಪಿದುದು ||
 ಧುರಧೀರಸಂಗಮೊಳಾಕೇಜೋವೃಕ್ಷ | ದುರುಪೀಬಾಂಕುರದಂತೆ ||೯೩||
 ಆಕಣಿಗಳಸುಟ್ಟ ಭಾರಕೆಜೋಲ್ದಪ | ತಾಕಾಸ್ತಂಭವನೊರಗೆ ||
 ಆಕಲಿಯಿರವನುಕಂಡುಪಾಂಡವರವ | ತಾಕಿನಿಯಾಲಿಬೊಬ್ಬಿಯೆ ||೯೪||
 ಆಗಲಂಬರಕವಿದಂದದಿಕೌರವ | ಗಾಗಲೆಣಿಕೆಯನಿತರೊಳು ||
 ರಾಗದಿನಪರಗಿಗ್ವಧುವಕೂಡುವೆನೆಂದು | ಬೇಗದೊಳಿನಸೈದಿದನು ||೯೫||
 ಪಡೆಗಳೆರಡುತಂತಮ್ಮ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ | ಲೊಡನಿತ್ತಲಾಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ||
 ಎಡೆವಿಡುವಿಲ್ಲದೆಸುಟ್ಟನಾರಾಚದ | ಕಡುಸೋವಿಗೆಣಿಸದೊಂದಿನಿಸು ||೯೬||
 ತನುವನಾತ್ಮನೊಳುಭಿನ್ನ ವಮಾಡಿನಿಜತತ್ತ್ವ | ವನಬಗಿಯೊಳುಭಾವಿಸುತ ||
 ಮನಮೊಸದುಭಯಪರಿಗ್ರಹವನುಬಿಟ್ಟು | ಘನತರಸೌಖ್ಯವನೀವ ||೯೭||
 ಸುರುಚಿರಪಂಚಪದಂಗಳನೊಸೆದು | ಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾಸತ್ಯವಿದನು ||
 ನಿರುತದಿನಾಯೆರಡುಂಸೇನೆಬಲಗೊಳು | ತಿರಲಾದೇಹವನುಳುಹಿ ||೯೮||
 ಮೊತ್ತಮೊದಲಸಗ್ಗ ದೊಳುಜನಿಯಿಸಿದೇ | ಪೋತ್ತಂಸನಾಗಿವುಟ್ಟಿದನು ||
 ಇತ್ತಲೆರಡುಸೇನೆನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲೆ | ಚ್ಚತ್ತು ಭಾಸ್ಕರನುದಯದೊಳು ||೯೯||
 ಪೂರ್ವದತ್ತೆರವಿಮೋಹರಪೂಡ್ಡಿ ನಿಲಿಕಾರ | ಪೋರ್ವಶನಿನಜನಮುಂದೆ ||
 ದೋರ್ವಲಶಾಲಿಗಂಗಾತನುಜನಕೊಂದ | ಗರ್ವಫಲ್ಗುನಗಾರುಪಾಟಿ ||೧೦೦||
 ನುಡಿದಭಾಷೆಗೆನಮ್ಮ ಸೇನಾಚಕ್ರಮ | ನೊಡೆದುಸೈಂಧವನತಿರವನು ||
 ಹೊಡೆಸುಡಾಡಿದವೀರಕಿರೀಟಿಗೆ | ಪಡಿಯಾರುಧೂತಳದೊಳಗೆ ||೧೦೧||
 ಎಣಿಕೆಮಾಡದೆರಣರಂಗವಹೊಕ್ಕ | ನ್ನಣುಗರನಾನಾರ್ವರನು ||
 ಕ್ಷಣದೊಳುಕೊಂದಭಿಮನ್ಯುಗೆಲೋಕದ | ಗಣಗಲಿಗಳುಪಾಸಟಿಯೆ ||೧೦೨||

ದುಗಳಿಗೆಯೊಳಗೆನ್ನ ಣುಗಿನತ | ಮೃಂದಿರನಾಸೂರ್ವರನು ||
 ೧೨೫||
 ೧೨೬||
 ೧೨೭||
 ೧೨೮||
 ೧೨೯||
 ೧೩೦||
 ೧೩೧||
 ೧೩೨||
 ೧೩೩||
 ೧೩೪||
 ೧೩೫||
 ೧೩೬||
 ೧೩೭||
 ೧೩೮||
 ೧೩೯||
 ೧೪೦||
 ೧೪೧||
 ೧೪೨||
 ೧೪೩||
 ೧೪೪||
 ೧೪೫||
 ೧೪೬||
 ೧೪೭||
 ೧೪೮||
 ೧೪೯||
 ೧೫೦||
 ೧೫೧||
 ೧೫೨||
 ೧೫೩||
 ೧೫೪||
 ೧೫೫||
 ೧೫೬||
 ೧೫೭||
 ೧೫೮||
 ೧೫೯||
 ೧೬೦||
 ೧೬೧||
 ೧೬೨||
 ೧೬೩||
 ೧೬೪||
 ೧೬೫||
 ೧೬೬||
 ೧೬೭||
 ೧೬೮||
 ೧೬೯||
 ೧೭೦||
 ೧೭೧||
 ೧೭೨||
 ೧೭೩||
 ೧೭೪||
 ೧೭೫||
 ೧೭೬||
 ೧೭೭||
 ೧೭೮||
 ೧೭೯||
 ೧೮೦||
 ೧೮೧||
 ೧೮೨||
 ೧೮೩||
 ೧೮೪||
 ೧೮೫||
 ೧೮೬||
 ೧೮೭||
 ೧೮೮||
 ೧೮೯||
 ೧೯೦||
 ೧೯೧||
 ೧೯೨||
 ೧೯೩||
 ೧೯೪||
 ೧೯೫||
 ೧೯೬||
 ೧೯೭||
 ೧೯೮||
 ೧೯೯||
 ೨೦೦||

ಇಂತುಘಟೋದ್ಗ ಜಬೀಳಲುಕಂಡುಕೃ | ತಾಂತಕುಪಿತಯುಧಿಷ್ಟಿರನು ||
 ಅಂತರಿಸದೇರಥವನುಸೂಂಕಿಘನಶರ | ಸಂತತಿಯನುಸೂಸಿದನು ||೧೧೬||
 ಅನಾರಾಚವೆಲ್ಲವನುಕಡಿದುಧರ್ಮ | ಸೂನುವವಿರಥನಮಾಡೆ ||
 ಭೂನುತವೀರರೆನಿಸುವಮುಳ್ಳುಳುಬಂ | ದಾಸದೇವೋನೆಯಿಕ್ಕಿದರು ||೧೧೭||
 ಇಂತುಬಂದಸರಚ್ಚ ನಿಸಿತಶಿಳಿಮುಖ | ಸಂತತಿಯನುಹರಿಗಡಿದು ||
 ಕೊಂತಿಯಜೊಚ್ಚಿಲಮಗನಮುಳ್ಳನಾಗ | ಆಂತೇವಿರಥರಮಾಡಿದನು ||೧೧೮||
 ಈತೆರದಿಂಭೇವ-ಭೇಮತನುಬಧರ್ಮ | ಜಾತಮಾದ್ರಾನಂದನರ ||
 ಆತರಣಿಬಗೆಲೆಮುಪೊಂದುಕಡೆವ | ಪಾಶ್ಯತುಕ್ರಮುಘ್ನುನನು ||೧೧೯||
 ಬೆಂಬೀಳದೆತನಗಿದಿರಾದನ್ಯವನಿಕು | ರುಂಬವತಾನಿರದೆಚ್ಚ ||
 ಅಂಬುಗಳಿಂದಕರುಳ್ಳುಳನೀಳಿನೀ | ರುಂಬುಳಾಡಿಸಿಕೊಂದನತ್ತ ||೧೨೦||
 ಬಲಭದ್ರನೊಡನೆಬರಾಸಂಘನಣುಗಕ | ಗ್ಗಲಿಕಾಲವಯನುರಮುಳಿದು ||
 ಬಲಯುತನಾಲಾಸಿರಮಕುಟಾಭೀಶ | ರಲಸದೆತನ್ನೊಡವರಲು ||೧೨೧||
 ಆರಭಟೆಯೊಳುರಥವನೂಂಕಿಕೋಪದಿ | ವಾರಿಮಸಗಿದಂದದೊಳು ||
 ಕೂರಂಬುಗನೇಚ್ಚುಕೊಂದಸ್ಥಿರನಾ | ಧಾರಿಣಿಮಿಗೇಹೇಸುಮಂತೆ ||೧೨೨||
 ಕುರುಹರಿಯುಬಾರದ-ರಥತತಿಸುಗ್ಗು | ನುರಿಯಾದುದುಭಟನಿಕರ ||
 ಪರಿವರಿಯಾಯ್ತುಹಯಾವಳಿಪಡಲಿಟ್ಟ | ತೆರನಾದುದುಗಜನಿವಹ ||೧೨೩||
 ಪಾರುಪತಲೆಪವನಾನಪಥಕೆಯದೆ | ಯೂರಿಸೆಲಕೆಬೀಳ್ತುಮುಂಡ ||
 ಚಾರೇಳುವರಕುತದವೊನಲಾಯಿರಿ | ಗಾರನರಣದೊಳೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೨೪||
 ಹಾರುವರುಂಡಹಿಡಿದಿಬಡ್ಗನೆಹವಾಗಿ | ಯಾರಯ್ಯದೇಳೆಂಟಡಿಯ ||
 ಧಾರಿಣಿಯೊಳುಸಡೆದುರುಳ್ಳಟ್ಟಿಗಳುನು | ತ್ತಾರಣಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೨೫||
 ಇಂತಾಮಕುಟವರ್ಧಸರನಾಲಾಸಿರ | ವಂತನ್ನಭುಜಬಲದಿಂದ ||
 ಅಂತರಿಸದೇಕೊಲನಿತರೊಳಪದಿ | ಕ್ವಾಂತೆಯೊಳಿನನುಕೂಡಿದನು ||೧೨೬||
 ಆರಾತ್ರಿಯೊಳಾಯೆರಡುಕಡೆಯಸೇನೆ | ಸೇರಿತಂತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯಕೆ ||
 ಸಾರಿಸಿದ್ರೆಯೊಳೊರಗಿರೆಮೂಡಿಕಾಣಿಸಿ | ತಾರವಿಮೂಡಗಡೆಯೊಳು ||೧೨೭||
 ಹಲವುಪರೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವುಮುನ್ನಿನಂತಾ | ಬಲಗಳೆರಡುಪಾಜನಿಕ್ಕಿ ||
 ನೆಲದಾಣ್ಮರು ಮದಗಜವೇರಿ ತಂತಮ್ಮ | ನೆಲೆಯೊಳಗಿಯ್ದಿದರಾಗ ||೧೨೮||

ಕೌರವನಾಕಾಡ್ಮಕಾಚಾರ್ಯನಕರೆ | ದೀರಣವನುಗೆಲ್ಲುವುದಕೆ ||
 ಧೀರನೀನಲ್ಲದನ್ಯಗಾರ್ಥಗದೆಂದಾ | ವೀರಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿದನು ||೧೨೯||
 ಆವೀರಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಬೆಸನನೀಯ | ಲಾವೈರಿಬಲಕಿಡಿರಾಗಿ ||
 ದೇನದಾನವರಾಗಸದೊಳೀಕ್ಕೆ ಸುತಿರ | ಲೋವದೆಬಿಲ್ವೊಲ್ಲಿದ್ದಿದು ||೧೩೦||
 ಅಂತಕನತಿಕ್ಕೋಸವನಾಸ್ಥದೊಳುತಾಳಿ | ದಂತೆಕಲೋರನುಕ್ರಮನು ||
 ಅಂತರಿಸದೆರಥಗನುಸೂಂಕದ್ರುಪದಭೂ | ಕಾಂತನಾತಂಗಿದಿರಾಗಿ ||೧೩೧||
 ಗಂತಿವಿರಾಗಿಯುತ್ಯಂತಕುಸಿತರಾ | ತಂತನ್ಮುಬಲವಕೈವೀಸೆ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಲಯಸಮಯದಘನಘನ | ವಂತಾಗುವಂತೆತಾಗಿದರು ||೧೩೨||
 ಆನದೆಬಿಲ್ವೋಜನೆಯ್ದಂದಿರದೆಸು | ವಾನಾರಾಚವಿತಾನ ||
 ಆನೆಬದೊಳುಕೆಲೆಯುಕಡೆಗಾಲದ | ಸೋನೆಕರೆವಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||೧೩೩||
 ಲಾಳಪಟ್ಟಿಯವಾಡಿದುವಾನೆಯೊಡಲನು | ಸೀಳಿದುವಶ್ವದೆದೆಯನು ||
 ಹೋಳುಮಾಡಿದುವುರಥನನರಿದುವುಕಾ | ಲಾಳಕೊರಲನಾಕಣೆಗಳು ||೧೩೪||
 ಅಂವಿಸಮೊನೆಯೇರಿಂಚೆಮ್ಮವಾರ | ಕ್ತಾಂಬುವೊಪ್ಪಿತುಧುರಧರಣಿ ||
 ಎಂಬನುದತಿಯಂಬರಲಕ್ಷ್ಮಿಗರ್ಭ್ಯಮ | ನಿಂಬಾಗಿಕ್ಕೊಡುವಂದದೊಳು ||೧೩೫||
 ಕನರವಯಸಂಚಯದೊಡಲಿಂದೊಕ್ಕ | ಕರುಳುಬಳ್ಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಧುರಧರೆಯೆಂಬಂಬುಧಿಯೊಳುಬೆಳೆದುಬಂ | ಧುರಮಾದನಿದ್ರುಮದಂತೆ ||೧೩೬||
 ಅದುಣೋದಕವೆರೆದಲಗುನೆಯೊಳುಮೂಡಿ | ಧರವೀರಭಟರಂಗದೊಳು ||
 ಕರಮೆಸೆದುವುತ್ತುವರಕೋಪಾಸಲ | ದುರಿಯನಾಲಗೆಯಂದಮೊಳು ||೧೩೭||
 ಗರಿವರಮುಳುಗಿದಂಬುಗಳೇರಿಂಹೊ | ಮ್ಮುರಿದುಹಾರುವಹಯವಿತತಿ ||
 ಅರಿಕೆಮಾಡಿದುವುತಮ್ಮಂವಿಸಶ್ತ್ರಗಳೀ | ತೆರವಿಹಾರುವುವೆಂಬುದನು ||೧೩೮||
 ಈವರಿಯಾಸೆಗೊಲೆಯಕೊಲಾತೆಯಿತಪ್ಪ | ಚಾಸಾಗಮಾಚಾರ್ಯನನು ||
 ಕೋಪದಿನಂದುತಾಗಿದನುಪಾಂಚಾಳಮ | ಹೀಪತಿಯತಿಥರದಿಂದ ||೧೩೯||
 ತಗರುತಗರುತಾಗುವತೆರದಿಂದಾ | ಬಗದೇಕವೀರಗುರುವನು ||
 ತೆಗೆಬಿಗಿಯಿಲ್ಲದೆಬಂದುತಾಗಿದನಾ | ವಿಗಡನಿಕ್ರಮಿಸಾಂಚಾಳ ||೧೪೦||
 ಊಣೆಯಮೊಂದಿನಿಸಿಲ್ಲದೆಬಂದಾ | ಬಾಣವ್ರಾತಮಕರೆವ ||
 ಕ್ಷೋಣೀಪತಿಪಾಂಚಾಳನಕಂಡಾ | ದ್ರೋಣನಿಂತಂದಾಡಿದನು ||೧೪೧||

ಬೇಡದ್ರು ಪದನನ್ನೊಳುಕಾದಿಯಸುವನೀ | ಡಾಡುವಪೊಲ್ಲಮೆಸಿನಗೆ ||
 ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲೆನ್ನ ಕೈಯಪರಿಯನೋಡು | ನೋಡೆಂಬನೊಳಿಂತುನುಡಿದ ||೧೪೨||
 ಹಾಳೆಬಾಳೆಲೆಯಹರಹಿರಾಚಾನ್ನದ | ಕೂಳಿಕ್ಕಿ ತೊಯೆತುಪ್ಪವೆರೆದು ||
 ತಾಳಿಲವಿಡೆನಿನ್ನಾ ಕೈಯಪರಿಯನು | ಹೇಳಬಹುದುಕೇಳಬಹುದು ||೧೪೩||
 ಪರಿಯಾಣತುಂಬುಪಲವುದೋಸೆಕಡುಬತಂ | ವಿರಿಸಿಬೆಲ್ಲದಹಾಲನೆರೆದು ||
 ಹೆರೆದುಪ್ಪವಿಕ್ಕಿನಿನ್ನಾ ಕೈಯಪರಿಯನು | ಪಿರಿದಾಗಿಕಾಣಲುಬಹುದು ||೧೪೪||
 ಎನೆಕೇಳಿಕೆಕ್ಕಳಗೆರಳಿಕುಂಭಜನುರೆ | ಮುನಿದೊಂದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ||
 ಇನಿಸುವೇಗದೊಳಿಕ್ಕುಡಿಮಾಡಿದ್ರು ಪದನ | ತನುವಕಡೆಯಲೆಷ್ಟೆನಾಗ ||೧೪೫||
 ಅರುತಿರಲುಕುರುಸೇನೆಯದನುಕಂಡು | ಕೂರಾಳುದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮ ||
 ವೀರಾವೇಪದಿಬಂದುತಾಗಿದನಂ | ದಾರೈಯದಾಬಿಲ್ಲುಗುವ ||೧೪೬||
 ತಂದೆಯಕೊಂದಪಗೆಯುಕೊಲ್ಲದೊಡೆಭಂಗ | ಮೊಂದುಬಗೆದುಭರದಿಂದ ||
 ಬಂದುಬಾಣದಬಳಗವನುರೆಕರೆದನು | ಮಂದೇತರಕ್ರೋಧವಿಂದ ||೧೪೭||
 ಈಪರಿಯೆಸೆವದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನಕಂಡು | ಚಾಪವಿದ್ಯಾಕೋವಿದನು ||
 ಕೋಪದಿನಸಲೊಂದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿನಂದಿ | ನಾಪಾಪದಫಲದಿಂದ ||೧೪೮||
 ತಾನೆಚ್ಚುಂಜಿನಬಲುಮೆಕಡಲುಚಿತ್ರ | ಮಾನಸನಾಗಿಕುಂಭಜನು ||
 ತಾನಿರಲೊಡನಾದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನ | ನೂನಕೋಪಾವೇಶನಾಗಿ ||೧೪೯||
 ಭರದಿಂದೊಂದುಬಾಣದಿನಸಲದುಬಂ | ದರಿದ್ರದವನಮಸ್ತಕವನು ||
 ಅವನಿಂದಭವನಳಿಕದೊಳಂದುಬರೆದಾ | ಬರಹವಮಾರುವರಾರು ||೧೫೦||
 ನಿಲ್ಲದೆರಡುಸೇನೆಗೆಹರುವನುಹೇಳ | ಬಲ್ಲಬಿಲ್ಲಾಳಿನಿರೋಳು ||
 ಹುಲ್ಲಾಳಿನಿಸಾವನುಹಡೆವಂತಾಯಿ | ತಲ್ಲಾ ವಿಧಿವಶದಿಂದ ||೧೫೧||
 ಎಂದಾಕುರುಸೇನೆಮರುಗುತಿಲಲುಮುದ | ದಿಂದಾರಿಪಾಂಡವಸೇನೆ ||
 ಮಂದರಮೇಲೆಕವಿದವೊಲುಛತ್ರಾಷ್ಟ್ರ | ನಂದನನತಿಚಿಂತಿಸಿದನು ||೧೫೨||
 ಆಸಮಯದೊಳತ್ತಮಕುಟವರ್ಧನರಿ | ಚಾಪಾಸಿರವನುಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಓಸರಿಸದೆಶಂಕುಕರ್ಣಿಯೆಂಬವನುಜ | ರಾಸಂಧಚಕ್ರಿಯನುಜನು ||೧೫೩||
 ವಂದೈಸಿದರೋಪಾವೇಶದಿಂದಮು | ಕಂದನೊಡ್ಡಿದಮೋಹರದ ||
 ನಂದನೆಂಬನರೇಂದ್ರನೊಳಗೆಸೆಮ | ಸಂದಸಾಹಸದಿನಿರಿದಿರ್ಚೆ ||೧೫೪||

ಪ್ರಕುಪಿತದಿಂದಾಶಂಕುಕರ್ಣಿಯನಾ | ಸಕಲಸೇನೆಯನ್ನೊಡವಂದ ||
 ಮಕುಟವರ್ಧನರನ್ನೆಲ್ಲರನಾನಂದನನು | ತ್ಸುಕಪಕ್ರಮಿಕೊಂದನಾಗ ||೧೫೫||
 ಆಸಮಯದೊಳಂಬರಮಣಿಯಪರದಿ | ಶಾಸಾಗರದೊಳುಹೊಗಳಲು ||
 ಆಸೇನೆಗಳುಬೀಡಿಗೆಬಂದೊರಗಲಂ | ದೋಸರಿಸಿದುದಾಶಾತ್ರಿ ||೧೫೬||
 ಕುರುಪತಿಯಾದ್ರೋಣಂಗಾದಮರಣಕ್ಕೆ | ಪಿರಿದುಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ||
 ಇರೆಕಂಡುಕರ್ಣನಿಂತೆಂದನೆಲೇಫೂ | ವರಕೇಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನ ಪವ ||೧೫೭||
 ಧುರನೊಳಗಿವಿರಾದಾಪಾಂಡುಸುತರನು | ಪಿರಿದುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ||
 ಸೆರಲವೊಸಗಿನ್ನಲ್ಲದಂತುಟುವಾಪ್ಪರಿ | ಬಿರುದಿನವರುನಿನ್ನೊಳುಂಟು ||೧೫೮||
 ಏಕಾಂಗವೀರರೇಳಿಗೆಯಸಾಹಸಿಗರು | ಲೋಕವಿಶ್ವಾತವಿಕ್ರಮರು ||
 ಆಕಾಲಗಿಣೆಯೆನಿಸುವಕೋಪಪ್ರದಯರ | ನೇಕರುಂಟುನಿನ್ನೊಳಗೆ ||೧೫೯||
 ಸೂರ್ಯನಮುಂದೆಸೊಡರೆನಿನ್ನೊಳೆರ್ದತಿ | ವೀರ್ಯರುಗಳಮುಂದೆನ್ನ ||
 ಶೌರ್ಯಮನುಸುವ್ರದುದುಮತವೇಯವಗತ | ವೈರ್ಯವನೀಶಕದಂಬ ||೧೬೦||
 ಎನ್ನ ವೋಹರಕಿರಾದೊಡನೀವೊದ | ಲುನ್ನಿಸಿದಾವೈರಿಗಳ ||
 ಬನ್ನ ಬಡಿಸಿಹಿಡಿತಂದುಬಿಡಿಸುವೆನು | ನಿನ್ನ ವೊದಲದೂಃಖವನು ||೧೬೧||
 ಎರಡುಕಡೆಗೆಸರಿಯಾದಮರುಕವುಳ್ಳ | ಗುರುಗಂಗಾತನುಜರನು ||
 ಮರಣವಡೆದರೆಂದೇಕೆಮರುಗುವೈ | ಮರುಳುತನದಿಮಹೀಪಾಲಾ ||೧೬೨||
 ಬವರದವೊನೆಗಿರಿದಾದಾಬಲಯುತ | ರವರಿವರೆನೆನಬೇಡ ||
 ಜವನಾಗಲಿಬವರದೊಳ್ಳೊಂದುಮರುಳ್ಳ | ನಿವಹಕೌತಣವನಾಡುವೆನು ||೧೬೩||
 ಕೌಂತ್ಲೆಯರುಗಿವುಂತ್ಲೆಯರುನನ್ನ ಸ್ತ | ಸಂತತಿಗಿರಿದಾಗಲುದೇ ||
 ಮಂತಣವನುಬಿಟ್ಟುಬರೆಯಿಸೆನ್ನೀಬಲು | ಪಂತದನುಡಿಯನೆಂದೆನಲು ||೧೬೪||
 ಪರಮಾರ್ಥಮಿದುತಪ್ಪದೆಂದುಕೌರವಸ್ಯಸ | ವರನುಕರ್ಣಗಿಯಾದಿನದ ||
 ಉರುತರವೀರಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿದನಾ | ದರಮಿಗಲತಿವಿಧವದೊಳು ||೧೬೫||
 ಈತೆರದಿಂಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಬಳಿಕಾ | ಭೂತಳೇಶನುತಲ್ಯನನು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವೆಕರೆಯಿಸಿಸನ್ಮಾನಿಸಿ | ಮಾತನಿಂತೆಂದಾಡಿದನು ||೧೬೬||
 ಹಿಂದೆಕರ್ಣನುನೀನುಕೈದೆಗಿದುರ್ದದ | ರಿಂದೆನ್ನ ತನುಜಾನುಜತು ||
 ಹೊಂದಿಕಲಕ್ಷಯವಾಗಿನನ್ನೀನೆಳ | ಲೊಂದುತಾನೆಂತುದೀಗ ||೧೬೭||

ಅಂತದರಿಂದೇ ಎಸುವುದು ಕಡುಕಷ್ಟ | ಮುಂತೀತನು ಎನೀಗುವುದು ||
 ಸಂತತಸುಖವೆಂದು ದುಃಖಿಸುತಾಭೂ | ಕಾಂತಮತ್ತಿಂತೆಂದು ನುಡಿದ ||೧೬೮||
 ಎನಗೀನೀವೇರ್ಪರಡುತೋಳಿರಡು ದಿಟ್ಟ | ಯನಿತರಿಂದೀ ಪರಾಭವವು ||
 ಜನಜನಿತಮುಮಾಗಿ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ನನ | ಗಿನಿಸಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯಮಾಗಿ ||೧೬೯||
 ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಡೆಗುದಕವನಾಂತುಕೂರುಗು | ರಂದು ನುಡಿದವು ಕುಪತಿಯು ||
 ಅಂದವಕಂಡೆತಿಕಾರುಣ್ಯ ಹೃದಯನಿ | ತೆಂದು ನುಡಿದನು ಮಾದ್ರಿಪನು ||೧೭೦||
 ಸತ್ತವರಿಗಿದುಃಖಿಸಲವರೇಳ್ವರೆ | ಯುತ್ತಮವೆತ್ತವರಿಂದಿನು ||
 ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ದುಚಿತವೇ ಭೂಪಾ | ಲೋತ್ತಂಸಕೇಳುವನ್ನ ಪವ ||೧೭೧||
 ಮೊನೆಯೊಳಗೆ ನಗಿದಿರಾದೊಡೆನ್ನ ಪನ್ನಿ | ತನುಬಾ ಪಜರನೆಪ್ಪಿಂಗೆ ||
 ಅನುಮಾನವೇಕೆ ಪಾಂಡವರನೆಪ್ಪನು ನಿನ್ನ | ಮನಮೆಚ್ಚು ವೊಲ ಕೊಂಬೆನೆನಲು ||೧೭೨||
 ಅನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಪೂರ್ಣೋತ್ಕರ್ಷನು | ದಾಸ್ಯಪನಿಂತು ಮರಿದನು ||
 ನೀನೆನಗುಳ್ಳವನಾದೊಡೆನಾನುಡಿ | ದಿನುಡಿಯನು ಪಲಿಸುವುದು ||೧೭೩||
 ಎಂದಾ ಮಾದ್ರೇಶನ ಕೈಯಿಂತಪ್ಪೆ | ನಂದೊಡಬಡಿಕೆಯ ಕೊಂಡು ||
 ಮುಂದಣಕಾರ್ಯವನಿಂತಾನ್ಯಪಕುಲ | ವೃಂದಾರಕನಾಡಿದನು ||೧೭೪||
 ಇಂದಾಕದನಕರ್ಕಶಿಕರ್ಣನಾಪಾಂಡು | ನಂದನನು ಕೊಲ್ಲುದಕೆ ||
 ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದರಿಂದಾತಗೆಮನ | ಸಂದು ಸಾರಥಿಯಾಗಬೇಕು ||೧೭೫||
 ಆತಗೊಲಿದು ನೀನು ಸಾರಥಿಯಾಗಲ | ರಾತಿಗಳೆಂಬಡವೆಯನು ||
 ಮಾತೇನು ಮಿಗೆಮಡುವನ್ನಿ ಗನಿಲಕೂಡಿ | ದಾತೆರನಹುದು ನಿಶ್ಚಯವಿ ||೧೭೬||
 ಎಂದು ಶಲ್ಯನನೊಡಬಡಿಕರ್ಣಗೆಮನ | ಸಂದು ಸಾರಥಿಮಾಡಲಿತ್ತ ||
 ಮಂದೇತರವಿಕ್ರಮಿದೇವೇಂದ್ರನ | ನಂದನನಾಸುದ್ದಿಗಳಿ ||೧೭೭||
 ಮಾತಾಳಿಗಳಪ್ಪ ಮಾಗಧರನುಕರೆ | ದಾತುರದಿಂದೈದಿವಲು ||
 ಆತರಣಿಜನೆಡೆಗೈದಿಯವನವಿ | ಖ್ಯಾತಿಯನಿರದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ||೧೭೮||
 ಬಳಿಕಿಂತೆಂದರೆಲೇವಿಕ್ರಮಕುಲ | ತಿಲಕಕಿರೀಟಿತನ್ನೊಳಗೆ ||
 ಬಲಯುತನಾಗಿ ನಾಳಿನದಿದೊಳಗಿನಿ | ಸಳುಕದೆಕಾಡಬೇಕೆನಲು ||೧೭೯||
 ಬಲಯುತನಾಮಾತಿಗೆನಮನಗೆನಕ್ಕು | ಬಳಿಕೆಂದನಾನವರೋಗಿ ||
 ಎಳಸಿದುದನುವೈದ್ಯನಿತ್ತಂತಾದುದು | ತಳುವದೆಬರಹೇಳೆಂದು ||೧೮೦||

ಪಲರನ್ನ ದೊಡವುಪಲವುದಿವ್ಯಾಂಬರ | ಪಲವುನಾಣೆಯಧಜಾಳಿಗೆಯ ||
 ತಲೆಹೊರೆಯಾಗುವಂದದಿನಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು | ಕಲಿಕರ್ಣನಿಂತೆಣಿಸಿದನು ||೧೮೧||
 ಅಧಟರವರುಪಾಂಡವರನಗನುಜಾತ | ರದರಿಂದಿವರನಾನಿರದೆ ||
 ಕದನದೊಳಗೆಕೊಂದೊಡೆಪಾಪಸಂಭವಿ | ಪುದಕಸಂಶಯವಿನ್ನಿಸಿಲ್ಲ ||೧೮೨||
 ಆದೊಡೇನೋಕುರುಪತಿಯೆನ್ನ ಸುರನಂಬಿ | ಯಾದರದಿಂದರಾಜ್ಯವನು ||
 ಆದಾಯಾದ್ಯದಿಗಿತ್ತುದಿಲ್ಲದರಿಂದ | ಕಾದಬೇಕೆಂದಿನಸುತನು ||೧೮೩||
 ಎರಡಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಕರುವಿನಂದನತಾನು | ಧರಿಸಿಮತ್ತಿಂತೆಣಿಸಿದನು ||
 ಅರಸಿತ್ತ ಜೋಳದಪಾಳಿಗೆನ್ನ ಸುವನು | ಪರಿಕರಿಸಿಯೆಕೀರ್ತಿವಡೆವೆ ||೧೮೪||
 ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲಾ ಅರ | ವಿಂದಬಾಂಧವನುದಯಿಸಲು ||
 ಮಂದರಧೀರವಾಗಧಮಂಡಳೇಶ್ವರ | ಮಂದ್ರೈಸಿದಕೋಪದಿಂದ ||೧೮೫||
 ವೀರಜಯದ್ರಧನೆಂಬವನುಕರೆ | ದೀರಣಕಧಿಕನೀನಾಗಿ ||
 ಆರೈಯದೆಕಾದುವುದೆನುತುಸ್ಮದ | ವಾರಣಮಸ್ತಕವೇರಿ ||೧೮೬||
 ಧುರಧರೈಯ್ಯರಲವಗೆಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ | ಮುರವೈರಪದ್ಮನೆಂಬವನ ||
 ಇರಿಸಿತನ್ನಾ ಮೋಹರದೊಳುತಾನತಿ | ಭರದಿಂದಿರಲಿನಸುತನು ||೧೮೭||
 ನಿರ್ವರ್ತಿತಪಿಸ್ತೂಜಾಪರಿಕರ | ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತನು ||
 ಗರ್ವಿತನಾನಜ್ರಕವಚವಕೊಟ್ಟುಮ | ಗುರ್ವಪಮಣಿರಧವೇರಿ ||೧೮೮||
 ನಿಲೆಕರ್ಣನಿನ್ನ ಚಾಗಕೆನ್ನಿನ್ನ ಸೆಲೆವೆತ್ತ | ಕಲಿತನಕಾರಣೆಯೆಂದು ||
 ಉಲಿವಭಟ್ಟರಬಳಗಗಳಿಂದಬವರದ | ಸೆಲಕೆಬರಲುಬಳಕಿತ್ತ ||೧೮೯||
 ಗಂಡರಗಂಡನುದ್ದಂಡನರ್ಜುನವಜ್ರ | ದಂಡೋಪಮಗಾಂಡಿವನ ||
 ಕೊಂಡುರಥವನೇರಿನಡಿತಂದನುರಣ | ಮಂಡಲವದಿರುವಂದದೊಳು ||೧೯೦||
 ಅರಿನ್ಯ ಪವಿನದಾವಾನಲವೈರಿಭೂ | ವರವಂಶವಂಶಕುಠಾರ ||
 ಪರಭೂಪಾನ್ವಯಕರಿಹರಿಯೆಯಿದ್ದ | ಸುಮವಿಕ್ರಮಯರ್ಜುನನು ||೧೯೧||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜ ಮದಮಧುಕರ | ಜದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುವಿಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತಾಶ್ವನ ||೧೯೨||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ

೩೦. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಕಾಳಗ ನಂದಿ

ಶ್ರೀಮದಮರಸತಿಮಾಲಿಕೀಲಿತವಾದ | ತಾಮರಸದ್ವಯನಜಗೆ ||
 ಕಾಮಮದೀಭಹರಿಗೆನೇಮಿಜಿನಪತಿ | ಗಾಮೋದವೆತ್ತಿರಗುವೆನು ||೧||
 ಚಂಡಸಾಹಸಕರ್ಣನಮೂರುಲೋಕದ | ಗಂಡನರ್ಜುನನಬಿನ್ನಣದ ||
 ಬಂಡಣವನುನೋಳ್ವೆವೆಂದುಮರುತ್ಪಥ | ಮಂಡಳಕಮರೆಯ್ದಿದರು ||೨||
 ಸಮರಸಮಯಸಮವರ್ತಿಕಿರೀಟಿಯು | ತ್ವಮಸತ್ತ್ವನಿನಂದನ ||
 ರಮಣೀಯಮಪ್ಪರಣವನೋಳ್ವೆವೆಂದುಸಂ | ಭ್ರಮದಿಸುರಗರೆಯ್ದಿದರು ||೩||
 ಎಕ್ಕತೂಳದಬಂಟನಾಫಲ್ಗುನನರಣ | ರಕ್ಕಸನಾರವಿಸುತನ ||
 ಎಕ್ಕಟಿಗಾಳಿಗವನುನೋಳ್ವೆವೆಂದುನ | ಭಕ್ತಜೋಯಿಸರೆಯ್ದಿದರು ||೪||
 ಈತರದಿಂದವರೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲತ್ತ | ಲಾತುಂಗವಿಕ್ರಮಾನ್ವಿತರು ||
 ಚಾತುರ್ಧಂತನಾಹನಿಗೂಡಿಯಾಹವ | ಭೂತಳಕಿರದೈಯ್ದಿದರು ||೫||
 ಅಂತಕನಿಭಕೋಪಯುತರವರೀವರು | ತಂತಮ್ಮನಿಜಪತಾಕಿನಿಯ ||
 ತಿಂತಿನಿಗಿರದೆಕೈವೀಸೂಡಂದಿನಿ | ಸಂತರಿಸದೆತಾಗಿದುದು ||೬||
 ದಿಟಗಲಿತನದಿಂದಾದಸುಭಟಶತ | ಭಟಲಕ್ಷಭಟಕೋಟಿಭಟರು ||
 ಪಟುಗಳವರುತಂತಮ್ಮೊಳುಖಟಿಪಟಿ | ಛಟಿಲೆಂದುಮಿಗಿತಾಗಿದರು ||೭||
 ಪ್ರಳಯದಪಗಲಪಣಿಯಲೋಚನಸುತ | ಪ್ವಳಿಗುಟ್ಟಿದಂದದಿತಾಗಿ ||
 ಮುಳಿಸಿಂಮುಂದಲೆಮುಂದಲೆವಿದಿದ | ಗ್ಗಳದಭಟರುಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ||೮||
 ಅಂಬರಕಾರುತೇಳುವರುಂಡಗಳನಿಕು | ರುಂಬಮುಗ್ಗಿರಿವಮುಂಡಗಳು ||
 ತುಂಬದವನತ್ತರತೊರಸೀಳ್ಳುಸೀ | ರುಂಬುಳಾಡುವುಕರುಳುಗಳು ||೯||
 ಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನಣಿಗರೆಚ್ಚಾರುಂಡಗಳಿಡ | ವಿಲ್ಲದಿನೆಗೆದುಬೀಳ್ವಾಗ ||
 ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಧುರಧರಣೀಸತಿತಿರಿ | ಕಲ್ಲಾಡುವತೆರನಾಯ್ತು ||೧೦||
 ಮರಣವಹಡೆದಮಹಾಭಟರೊರಗಿದ | ಹರಿಗೆಗಳತಿರಂಜಿಸಿದುವು ||
 ಹರಿಸದಿಂನುಳ್ಳುಕಾಲಂಗಡೆಮಾಡಿದ | ಪರಿಯಾಣಗಳಪಜ್ಞೆಯಂತೆ ||೧೧||

ಕಿಳ್ತಕಣಿಯುಗಾಯದಿಮ್ಮೆಯುಕೆಂಪಿನ | ನೀರ್ತಡೆಯದೆಚ್ಚಿಮ್ಮಿದುದು ||
 ಅಳ್ತಿಯನರುಣಾಂಬುವಿಂದೋಕುಳಿಯನಾ | ಮಿಳ್ತುವಾಡುವತೆರನಾಗಿ ||೧೨||
 ಕರುಳುಬಳಗಬಳ್ಳಿವರಿಯಲುಮಿದುಳ್ಳ | ತೊರಳೆಕೆಡೆಯೆಡೆವಿಡದೆ ||
 ಭರದಿಂದಾಯಕ್ಕತುಳದಭಟಾನೀಕ | ವುರುಳ್ಳುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||೧೩||
 ಅಸಮಯದೊಳುಶಕುನಿತನ್ನಯಗುವಿಸು | ವಾಸಾಮಜಸೇನೆವೆರಸು ||
 ಮಾಸಂಕದಿಂದವಾಂಡವಸೇನೆಗಿಡಿರಾಗಿ | ಸಾಸಿಗನಾಭೀಮಸೇನ ||೧೪||
 ಭಾಂಡದಬೋನದಬಳಗಕ್ಕೆಬಲ್ಲಡಿ | ಗೊಂಡಂದದಿಘನಗದೆಯ ||
 ಕೊಂಡುಲೆಕ್ಕಕೆಬಾರದಗಜಘಟೆಗಳ | ಮಂಡೆಯೆಲ್ಲವಹುದುನಾಗ ||೧೫||
 ನೆತ್ತಕ್ಕೆಪ್ರತಿನೆತ್ತವಾಡಲುಬನ್ನಿಮೆ | ನುತ್ತಕೌರವನಮೂದಲಿಸಿ ||
 ಎತ್ತಿಹಾಕುವಡಾಳವೆನಲಾನೆಯಕೊಂಬ | ನೊಕ್ಕಿಕಿಳ್ತಾಭೀಮನಿಟ್ಟು ||೧೬||
 ಕೆಲವಾನೆಯುಬರಿಕೈವಿಡಿದವರಿ | ಕೆಲವಾನೆಯನಸ್ವಳಿಸಿ ||
 ಕೆಲವಾನೆಯಕೊಂಬಕಿಳ್ತಾಗಸಕಿಟ್ಟು | ಕೆಲವಾನೆಯನುಗುಗುಟ್ಟು ||೧೭||
 ಭೀಮಗದಾಪಾತದಿನದೀಲಾಗಿ | ಯಾಮಹಿಯೊಳುಬಿಟ್ಟಿದೆ ||
 ಸಾಮಜಕುಂಭವಂತಕಗೆಯಡುಗೆವಾಡು | ವಾಮಡಕೆಯನಾಳ್ಗಳಂತೆ ||೧೮||
 ಸಂಬಾರವಿಟ್ಟಂತಕಗಡುವಡಗಿನ | ಕುಂಭಗಳೆನೆಭೀಮಹೊಯ್ದ ||
 ಕುಂಭಿಯಕುಂಭಗಳಡಿಮೇಲ್ವಡೆದುರಣ | ಕುಂಭನಿಯೊಳುಬಿಟ್ಟವಾಗ ||೧೯||
 ಮದಗಜಮಸ್ತಕವಡಿಯಾಗಲಾಮೇಗ | ಇಥಲರುಗಳಸದೆಬಿಡವ ||
 ಗದೆಯೆಕೊಡತಿಯಾಗಲುಭೀಮಸೇನನೊ | ಪ್ಪಿದನಾಕಮ್ಮಾರನಂತೆ ||೨೦||
 ಇಂತುಕೊಲಲುಕಂಡುಶಕುನಿಯನಿಬಜನ | ನಂತರಿಸದೆಬಂದುತಾಗಿ ||
 ಮುಂತುವರಿದುಸಾಳುವನುಶಕುನಿಯಮರಿ | ವಂತಿಮುರಿದುಕೊಂದನಾಗ ||೨೧||
 ಬಳಿಕಭೀಮನಪಿಂತಿಕ್ಕಿಗಾಂಡೀವನ | ತಳೆದುಮುನಿದುಫಲುಗುನನು ||
 ಪ್ರಳಯದುದ್ರನವೊಲಿದಾರ್ಕಕರ್ಣಗಿದಿರಾಗಿ | ಹಳಚಿದನತಿವೇಗದೊಳು ||೨೨||
 ಸಿಡಿಲುಸಿಡಿಲರವದೊಳಗೊಡವೆರೆವಂತೆ | ಕಡುಗಲಿಕರ್ಣಾರ್ಜುನರು ||
 ಪಿಡಿದುಕೊಡದಂತಿರುಪಿಟ್ಟುನೀವಿಜೇ | ವಡೆಯೆಬಲ್ಲನಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೩||
 ಆನದೆಯಾವಿಧದಿಂದಿದುಶರಸಂ | ಧಾನವಮಾಡಿಕೊಡವದೊಳು ||
 ಭಾನುತರಸಲುನಭೋವಾರ್ಗದೊಳುಬಲು | ಸೋನೆಸುರಿವತೆರನಾಯ್ತು ||೨೪||

ಎಡಗಡೆಯೊಳಗವರೆಚ್ಚ ಬಾಣದಮೊನೆ | ಯಡಸಿತಾಗಲಂಜನಿಯಿಸಿದ ||
 ಕಿಡಿಯುರಿಹೊಗೆಯೆಸೆದುದುತ್ರಿ ಪುರವನಾ | ಮೃಡಸುಡುವುರಿಹೊಗೆಯಂತೆ || ೨೫ ||
 ಇಂತುಕೆಲವುಹೊತ್ತು ಸಾಧಾರಣಶರ | ಸಂತತಿಯಿಂದೆಚ್ಚಾಡಿ ||
 ತಂತಮ್ಮೊಳೋರೋವಂ ರುಭೇದಿಸಬಾರ | ದಂತಕನಿಭಕೋಪದಿಂದ || ೨೬ ||
 ಕರಿಕರಾನುಕಾರಿಯಪ್ಪ ಕೈಯಿಂದಿವ್ಯ | ಶರವತೆಗೆದುತೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ||
 ವರಮಂತ್ರವೂರ್ವಕದಿಂಕರ್ಣನೆಸೆದದ | ಳ್ಳುರಿಯಬಳಗದಂತೆಬರಲು || ೨೭ ||
 ಸರಸದನಂಬುಧಿಶರದಿಂಮುನಿದೆಸೆ | ಸಿರಿದುಕೋಪದಿನಿಸುತನು ||
 ಗಿರಿಯಬಾಣದಿನೆಸಲಂತದನಾವಜ್ರ | ಶರದಿನದನುಖಂಡಿಸಲು || ೨೮ ||
 ಕಡುಮುನಿದುರಗಾಸ್ತ್ರವನುತಿರುವಿನೊಳ | ಗಿಡಲುಮತ್ತಾವದನಮೊಳು ||
 ಅಡಸಿದವಿಷದದಳ್ಳುರಿನೋಡುವಮೇ | ಗಡೆಯಮರರನಕರಿಸಿತು || ೨೯ ||
 ಕುರುಬಲಕುಬುಬೆಂದುಕೂಗಲುಕೌಂತೇಯ | ರುರುಬಲತಜ್ಜಿಬ್ಬಿಗೊಳಲು ||
 ತರಣಿತನುಜನಾಘನಿಯಬಾಣವನಾ | ಸರಸಮೇಲಿರದೆಚ್ಚ ನಾಗ || ೩೦ ||
 ಕಡೆಯಕಾಲದೊಳುಕಪರ್ಧಿಕನಲಿತನ್ನ | ತೊಡವಿನಕಾಳಸರ್ಪನನು ||
 ಬಿಡಲದುಬರ್ಪಂದದಿನೆಸಲಾಕಣೆ | ಘುಡುಘುಡಿಮತನಡೆತವಲು || ೩೧ ||
 ಈವರಿವರಿವಹಿಶರವನುಕೋಪಾ | ಟೋಪದಿಂಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ||
 ಆಪಟುಭಟವಾರ್ಧನೆಸೆಪಾಂಡವರಪಕ್ಕ | ದಾಪಡೆಯಿರದಾರಿದುದು || ೩೨ ||
 ಇಂತಿನಸುತನೆಚ್ಚ ದಿವ್ಯಶಿಳೀಮುಖ | ಸಂತತಿಯನುಕಡುಸಿಂದ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಪ್ರತಿವಿದ್ಯಾಶರದಿವಿ | ಕ್ರಾಂತವಿನೋದಿಗೆಲಿದನು || ೩೩ ||
 ಅದನುಕಂಡತಿಕೋಪದಿಂದನರೂಢವ | ನೊಡವಿನೂಂಕಿರವಿಸುತನು ||
 ಮದವತ್ತಮುನಿಸಿಂದವತೆಗೆದಿಡಲವ | ನೆದೆಗೆಯಮೋಘಶಕ್ತಿಯನು || ೩೪ ||
 ಕಡುಸಿಂದಾವಾರ್ಧನಾಶಕ್ತಿಯನೆಡ | ಗಡೆಯೊಳುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ||
 ಕಡಿಖಂಡಮಾಡಲದಕೆಮನದೊಳುಮುನಿ | ಸಡಸಿಮತ್ತಾಕಲಿಕರ್ಣ || ೩೫ ||
 ನೆಲನುಮನಾದೆಸೆಯುಮನಾಗಸೆಯುಮ | ನಲಸದೆದಂದಹ್ಯಮಾಳ್ವ ||
 ನೆಲೆಯಾದಗುರ್ವಣೆಯನುತೋರುತಿರ್ಪ | ಗ್ಗಲಿಕೆಯಕಾಲಾಗ್ನಿಶರವ || ೩೬ ||
 ಕನಲಿಯೆಸುವೆನೆಂದುತಿಗೆದುಬಳಿಕನಿಜ | ಜನನಿಗಿರಣರಂಗದೊಳಗೆ ||
 ಅನುಜರಮೇಲಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವತೊಡುವುದಿ | ಲ್ಲೆನುತಘಾಪೆಯಮಾಡಿದನು || ೩೭ ||

ವನನಿಧಿವೇರೆದಪ್ಪಿದೊಡೆನ್ನ ನುಡಿಯನೊಂ | ದಿನಿಸುವಾರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ||
 ಘನಮಹಿಮನುಸುಮ್ಮನಿರೆಕಂಡುವಾಸವ | ತನುಜನಿತೆಂತಾಡಿದನು ||೩೮||
 ವಿನಿಸತುತನ್ನ ಸೆರೆಮೆಚ್ಚ ಕಾರವ | ಭೂನಾಥನಿರೂದನರದು ||
 ಹೀನರಂದದಿಸುವೃತ್ತಿಯೇಕೆಯಿದರ್ಪ | ನೀನೆನಿಸುವನಗನಗುತ ||೩೯||
 ಇನ್ನನ್ನೈಯಪರಿಯನೋಡುನೋಡೆಂ | ಬನ್ನಗವಾಸೂತಶಲ್ಯ ||
 ತನ್ನವಿದ್ಯೆಯೊಳುರಥವಜೋಡಿಸಿದನು | ಭನ್ನವಿಲ್ಲಿಳೆಯೆಂಬಂತೆ ||೪೦||
 ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲಿಕ್ಕರ್ಣನರಥವೇ | ನಿಲ್ಲದೆವೂರಿಸಿದಂತೆ ||
 ಬಲ್ಲಿತಾಗಿಯೆಮುಸುಕಲುಕಂಡುಭಾರತ | ಮಲ್ಲಸೆಯ್ದದನುವಿಸ್ಮಯವ ||೪೧||
 ಎಣಿಕೆಯೇತಕೆಶಲ್ಯನೆಸಗಿದಬಹುರೂ | ಪಿಣಿಯೆಂಬವಿದ್ಯೆಯಿಂದವನ ||
 ರಣದೊಳುವೊಡಲುಕೊಂದೊಡೆಕರ್ಣನನೀ | ಕ್ಷಣದೊಳುಸೋಲಿಸಬಹುದು||೪೨||
 ಎಂದುಸಾರ ಧಿಕ್ಕೃಷ್ಣನಾಗನಿವೇದಿಸಿ | ದಂದವಕೇಳಿಕಿರೀಟಿ ||
 ನಿಂದುಕೋಪದೊಳನೃವಿದ್ಯಾಪತಾರಿಯೆಂ | ಬೊಂದುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಿಸಲು ||೪೩||
 ಆರವಿಸುತನೇರಿಬಹುರೂಪುವಡೆದಾ | ತೇರಾಗಬಯಲಾಯ್ತರದೆ ||
 ವೀರಕಿರೀಟಮುಂದಕೆರಥವನುಸಾರ್ಥ | ಯಾರಿಕುಬುಬುಕುಬುಜೆಂದು ||೪೪||
 ಮತ್ತೊಂದುಹೆರೆಯಬಾಣವನಿಸಲಾವಿಕ್ರ | ಮೋತ್ತಂಸಶಲ್ಯನಕೊರಲು ||
 ಕತ್ತರಿಯೊಳಗರಿವಂದದಿನರಿದುಮ | ಯತ್ತಕಕಾಗಿಪಾರಿದುದು ||೪೫||
 ಆಶಲ್ಯನಸಾವಕಂಡತೀರೋಪಾ | ವೇಶನಾಗಲಯದಿನದ ||
 ಈಶನಂದದಿಶುದೊಟ್ಟಂಗದೇಶಾ | ಭೀಶನೆಸುವಸಮಯದೊಳು ||೪೬||
 ಅಥಟರದೇವನರ್ಜುನನೊಂದವಿದ್ಯಾ | ಸ್ತದಿನಿಸಲಾರವಿಸುತನ ||
 ಸದಮಲಮಣಿಮಯಮಕುಟಪರಿದುನೇಲ | ಕುರುಳಿತುನಿಜಬಲಬೆದರೆ ||೪೭||
 ಪುಂಡರಿಸುವಪಶ್ಚಿಮಗಿರಿಶಿಖರದಿ | ನುರುಳ್ವಚಿನ್ನೇಸರಂದದೊಳು ||
 ನರನಶರದಿನಿನಂದನನಿಕ್ಕಿದ | ತಿರದಮಕುಟಬಿದ್ದು ದಾಗ ||೪೮||
 ಕುರುಭೂಪನಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಟಪ | ಎರಚಿತನವಮಣಿಕಳಶ ||
 ಉರುಳ್ವಂತಾನರಶರವಾತದಿನಿಳಿ | ಗುರುಳ್ವದವನಮಣಿಮೌಳಿ ||೪೯||
 ಕುರುಕುಂಭನೀತನಕೃತವುಣ್ಯವುಂಜದ | ಭರಣಿಯಮುಚ್ಚುಳುರುಳ್ವ ||
 ಪರಿಯೆನಲಾಕರ್ಣನಮಸ್ತಕದಿಂ | ದಿಡದುರುಳಿತುಮಣಿಮಕುಟ ||೫೦||

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸುತನಧ್ಯರ್ಯದಸಂಘಟಿಸಿದುದ್ರ | ಸುತನಪ್ತಮೆಂಬಸೆಳೆಯೊಳು ||
 ಕ್ಷಿ ತಿಯೊಳಗೊಡ್ಡಿ ತೋರಿದವೊಲುನಿಂದಿಸ | ಸುತನಕಿರೀಟವೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೧||
 ಸುತನಪರಾಭವನುಕಂಡುಕುಸಿಯಲು | ಸ್ನ ತಿಕೆಯಿಂದಿರಲಾಗದೆಂದು ||
 ಅತಿವೇಗದಿಂದವೋದಂತೆಪಿಂಗಡಲೊಳು | ಶತಪತ್ರಸಖನಸ್ತಮಿಸಿದ ||೫೨||
 ಅಪದದೊಳಗಪಹಾರತೂರಿಯಮುಣ್ಮ | ಅಪಡೆಗಳುತಂತಮ್ಮ ||
 ಅಪಾಳಯಕ್ಕೊಲಾಕರ್ಣನಪಗತ | ಕೋಪಪೃಥಯುನಂತೆನಿಸಿದ ||೫೩||
 ಅಣಿಯರರೊಳಗಿಲ್ಲರುಕಾಣ್ಪಂತೆನ್ನ | ಮಣಿಮಕುಟಕಂಠಗಮಾಯು ||
 ರಣರಸಿಕ್ಕಿದ್ದುಸಾವಲ್ಲವೆಯು | ದೆಸೆಸಿನ್ನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತನಾಗಿ ||೫೪||
 ಎನಗಿನ್ನುಭಯಪರಿಗ್ರಹಬಂಧನ | ವನುಚಿತವೆಂದುಭಾವಿಸುತ ||
 ಜನನುತಮಪ್ಪಸುಧರ್ತನವೆಂಬೊಂದು | ವನಕಾರಾತ್ರಿಯೊಳೆಯ್ದಿ ||೫೫||
 ಎನಮಿಸಿದಮವರರೆಂಬಮುನೀಶರ್ಗ | ಎನಯದಿಬೀಡಿದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಜನಪತಿನನಗೊಂದೇತಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯ | ವೆನುತಕೊಟ್ಟರುಕರುಣದಲಿ ||೫೬||
 ಅದೀಕ್ಷೆ ವಡೆದುಸನ್ಯಸನವಕ್ಕೈಕೊಂ | ಡಾದಿನಪರಯಂತರಿದು ||
 ಅದೇಹವನುಬಿಸುಟ್ಟುರ್ಗದೊಳುದೇವ | ನಾದನವನಿವೊಗಳ್ವಂತೆ ||೫೭||
 ಕರ್ಣಸುತ್ತಮಸಂಯಮದೊಳಗಾಯುಸಂ | ಪೂರ್ಣಮಪ್ಪನ್ನೆಗಮಿರಲು ||
 ಕರ್ಣಸ್ಥಲಿಯೆಂದೆಂಬಹೆಸರಿನಘ | ವರ್ಣಸಂಗಾಯ್ತಾವನವು ||೫೮||

ಗದಾಯುದ್ಧ

ಬಳಿಕತ್ತಲಾಕುರುವತಿಯಾನಿಶಿಯೊಳು | ಜಲಧಿವೇಗಡೆಕವಿದಂತೆ ||
 ಬಲಯುತಕರ್ಣನಗಲ್ಲೆಯೊಳಗೆಬೆ | ಬೃಳವೋಗಿಮೈಮರೆದಿದು ||೫೯||
 ಬೆಳಗುಜಾವದೊಳುಕೃಪಾಚಾರ್ಯನುಕೂಡಿ | ಛಲದಂಕನಾತನ್ನ ಕಡೆಯ ||
 ಬಲವರಿಯದವೊಲುಬಹುರೂಪಿಣಿಯಂ | ಬೆಳೆಗೆವೆಗಳ್ಳದವಿದ್ಯೆಯನು ||೬೦||
 ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದವೋಗಿಸಾಧಿಸಲೆಂದಾ | ವೈಶಂಪಾಯನಮೆಂಬ ||
 ಕಾಸಾರಕಪಿಂತುಮುಂತಾಗಿನಡೆತಂ | ದೋಸರಿಸದೆತಡೆಗಿಯ್ದೆ ||೬೧||
 ಎನ್ನ ಕುಲದರಾಯನಸಹಾಯನಾದನಾ | ನಿನ್ನ ಗರ್ಭೀಕರಿಸುವೆನು ||
 ತನ್ನ ನೆಂದೆನುತಾಗಸದಿನಿಳಿಗೆದಿಂದು | ವಂಸನೆಯಿಸಿತಾಸರಸಿ ||೬೨||

ಪರಿಹರವನುಮಾಡುಫಲವನುನಿನ್ನ ಸೋ | ದದರೊಳೆನುತಬೇಡಿಕೊಂಬಾ ||
 ಪರಿಯೆನೆಪರಸಿಯಕೆರೆತಡಿಗೆಯ್ಯಂ | ದರಸನಕಾಲ್ಗೆ ರಗಿದುದು ||೬೩||
 ಒಸೆದುಕೊಳನಹೊಗುವೆದೆಯೊಳುನೀವೂವಿ | ನೆಸಳೆಂದೇಳ್ವಳಿವಿತತಿ ||
 ವಸುಧೀಶನಪಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿಯುಫಲಮಾ | ಗಸಕೆಹಾರುವತೆರನಾಯ್ತು ||೬೪||
 ದ್ರೋಹಿಯವನುಹೊಕ್ಕ ಕೊಳದೊಳಗಿರೆನಮ | ಗಾಹೆಸರೇಬಪ್ಪದೆಂದು ||
 ಊಹಿಸಿತೋರುವಂದದಿಹಾರಿದುವಂ | ದಾಹಂವತತಿಯಾಗಸಕೆ ||೬೫||
 ಕುಲವನೆಲ್ಲವನೀತೆರದಿಂದನೀರೊಳು | ನೆಲೆಯಾಗಿನೆರವಿದೆನೆನ್ನ ||
 ಫಲದಿನೆನುತ್ತದನಭಿಸ್ತುಮೆವಂತೆನೀ | ನೆಲೆಗೈದಿದನಾಸ್ಯಪತಿ ||೬೬||
 ಮೈಯಹತ್ತಿದನುಹದೈತ್ತರ್ಯಮನಾ | ರಯ್ಯದೆತಜ್ಜಲದೊಳಗೆ ||
 ಕೈಯಾರೆತೊಳವಂದದಿಹೊಕ್ಕ ನಾಬಲು | ಗೈಯಕೌರವಭೂವರನು ||೬೭||
 ಕೊಳುಗುಳದೊಳುಸತ್ತತನುಜಾನುಜಬಂಧು | ಗಳಿಗೆಲ್ಲೊಂದೇಬಾರಿ ||
 ತಳುವದೆನೀರಿಳಿವಂದದಿನಾಕೊಳ | ದೊಳಹೊಕ್ಕ ನಾಸ್ಯಪವರನು ||೬೮||
 ಕಾಲಾವಧಿಬರ್ಪನ್ನ ಗಮಾವಾ | ತಾಳದೊಳೊಗೆದುಕುಳ್ಳಿದಾರ್ ||
 ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನಂತಾನೀರಮಡುವಿನೊ | ಕಾಳಿತನ್ನ ಪನಿರ್ದನಾಗ ||೬೯||
 ಪದೆದುಜಲಸ್ತಂಭಮಂತ್ರದುಚ್ಚ ರಣೆಯ | ನದರಮಡುವಿನೊಳಹೊಕ್ಕು ||
 ಆದನುರಗೇಂದ್ರಪತಾಕನಾಧಿಸುತಿರ | ಲುದಯವಾದುದುರವಿಬಿಂಬ ||೭೦||
 ಇತ್ತಲಮಗಧಮಹೀಪತಿಯಾಪುರು | ಪೋತ್ತಮರಾನಿಜಬಲದ ||
 ಮೊತ್ತದರಸುಗವೋಹರಗೂಡಿಸು | ಪತ್ತಿಯಿಂದೊಡ್ಡ ನೊಡ್ಡಿ ದರು ||೭೧||
 ಕುರುಪತಿಯಾಮೋಹರದೊಳಿಲ್ಲದನು | ಧುರಧೀರರಾವಾಂಡವರು ||
 ನಿರುತಮರಿದುಕಡುಜದುರರೆನಿಸುವನು | ಚರರನಲ್ಲಿಗೆಯಟ್ಟಿದರು ||೭೨||
 ಅನಿತರೊಳೋರ್ವಸುವೈಶಂಪಾಯನ | ವನಜಾಕರಕೆಕೌರವನು ||
 ಇನಸುದಯಕೆಮುಂಚೆವುಗುವುದಕಂಡಾ | ಮನುಜೇಶರೊಳುಸುರಿದನು ||೭೩||
 ಕೊಳದೊಳುನಿಜರಿವುವಿರ್ದುದನರಿದಾ | ಗಳೆಭೀಮನತಿಭೀಮನಾಗಿ ||
 ಬಳಿವಳೆಯೊಳಗಗ್ರಜಾನುಜರೆಯ್ಯರೆ | ಏಲಯುಧೈರವನಂದದೊಳು ||೭೪||
 ಕೆಳಲಿಬಂದಾಕೊಳನನುಮುತ್ತಿಸಿಡಿಲಜಂ | ಗುಳಿಯಂದದಿಪರೆಗಳನು ||
 ಮೊಳಗಿಸಿಯಾನೀರಹೊಕ್ಕು ಕೊಲುನೆನೆಂದು | ಮುಳಿಸಿದಾತಡಿಗೆಯ್ದ ||೭೫||

ನಿಂದುಗರ್ಜೆ ಸುವಸಮಯದೊಳಗಾಧರ್ಮ | ಸಂದಸನಂತಾಡಿದನು ||
 ಸಂದಸಾಹಸಯುತರಿಗಿನೀರ್ವೊಕ್ಕರ | ಕೊಂಡೊಡೆಕೊರತೆಯಾಗುವುದು || ೭೬ ||
 ಇಂತುನುಡಿಯಲನುಜಾತರುಳ್ಳೆಮುಗಿ | ದೆಂತಾನುತೆರದಿಬಲ್ವಗೆಯ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಕೊಲು ವುದುನಯಮೆನಲುಳ್ಳ | ತಾಂತರಂಗನುಧರ್ಮ ಸೊನು || ೭೭ ||
 ಇನ್ನೇಕನುಜರಿರಾಧರೆಯರಿವಂತೆ | ಮುನ್ನಲೆನ್ನಾನನ್ನಿಯನು ||
 ಚೆನ್ನಾಗಿಪಾಲಿಸಿದಿರಿಬಳಿಕೀಕ್ಕತ್ಯ | ಮುನೆಸುವುದುನೀತಿಯಲ್ಲ || ೭೮ ||
 ಎನುತಮಾತಾಡಿದಗ್ಗಜನಮಾತನುನಿರಾ | ದನಿಲಜನದಸೆಕ್ಕೆಕೊಂಡು ||
 ಮುಳಿಸಿಂದಕೊಳದತಡಿಗಿಬಂದುಭೀಕರ | ನಿನದದಿನಂತಾಡಿದನು || ೭೯ ||
 ಭಲದಿಂದನುಜತನುಜಗುಹಿರಿಯರು | ಬಲಯುತಬಂಧುಜನವನು ||
 ನೆಲಕಿಕ್ಕಿನೀನೋರ್ವನೆಬದುಕುವೆನೆಂದು | ಬಲವಹೊಕ್ಕೆಯಲಾಸ್ಯಪತಿ || ೮೦ ||
 ಕಳ್ಳತನದಿಬಂದೀಕೊಳನನುಹೊಕ್ಕು | ಗುಳ್ಳೆವಿಡಿದರಂದದೊಳು ||
 ಬಳ್ಳಿತೊಳ್ಳಿತುಬೇಗಲದಿರದೆಪೊರಮಡು | ತಳ್ಳಂಕದಬುದ್ಧಿಬೇಡ || ೮೧ ||
 ಗಾಡಿಯೊಳ್ಳಿರ ಮುಂದೆ ಮಿಸಾಯ ತಿದ್ದು | ತಾಡುವುದಾಮಾತೀಗ ||
 ಓಡುವುದೀಚೋರಗಂಡಿಯೆಂದಣಕವ | ನಾಡರೆನಾಡವರೆಲ್ಲ || ೮೨ ||
 ಭೂನುತಭುಜಬಲರಿದ್ದುಗೆಲಲುಜಾರ | ದೀನಳ್ಳಿಗುಳ್ಳೆಮಾನುಗಳ ||
 ಸೇನೆವಿಡಿದುಗೆಲ್ವೆನೆಂದುಹೊಕ್ಕೆಯಲಾ | ಈನೀರನಡುಮಡುಪಿನೊಳು || ೮೩ ||
 ಪಲವನುಡಿಯನಿಂತುಪವನಜನುಮರೆನಿ | ಶ್ವಲನಾಗಿಕೌರವನಿರಲು ||
 ಭಲಿಯವನೇತೆರದಿಂಪೊರಮಡನೆಂದು | ನಿಲಯವೇಳೆಯುಸಿಡಿಲಂಕೆ || ೮೪ ||
 ಕುರುಪತಿವಂತಕ್ಕತಾಂತನೆಣ್ಣೆಸೆಯನೆ | ಪಿರಿದುಬೆದರುವಂದಮೊಳು ||
 ಭರದಿಂದಸಿಹ್ಮನಾಡವಮಾಡಲಾಕೊಳ | ನಿರದಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲಮಾಯ್ತು || ೮೫ ||
 ಅರವವನುಕೇಳಿಬಡಬಾಗಿ ಯಂದದಿ | ನೀರೊಳಗಿದರ್ಕೌರವನು ||
 ಭೋರನುಲಿಯೆಮಂತ್ರಪ್ಪಲನಮದಾಗ | ಲಾರಯ್ಯದಲ್ಲಂದೆಳ್ಳು || ೮೬ ||
 ಮುನ್ನೀರನಡುಮಡುವಿಂಪೊರಮಡುವಾ | ಚೆನ್ನೇಸರಂತೆಯ್ದನು ||
 ಉನ್ನತವೀರರನಾನ್ವಿತನಾರಂಗು | ರನ್ನದೊಡವುಜಲಜಲಿಸೆ || ೮೭ ||
 ಅನಿಲಜನೆಲ್ಲಿದನೆೊಯೆಲ್ಲಿದನೆೊ | ಯೆನುತಗಜರಿಗರ್ಜೆಸುತ ||
 ಘನತಡಮಪ್ಪಗದೆಯಪೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು | ವನಜಾಕರವಪೊರಮಟ್ಟು || ೮೮ ||

ಇಂತುಭರವಿದಂಡವಿಡಿದೆಯ್ಯಂದಕ್ಕ | ತಾಂತನಂದವಿಘ್ನಮೆಸೇನ ||
 ಅಂತರಿಸದೆರುಧಿರೋದ್ಗರಯಂತೂಗು | ತಿಂತೆಂದುಮಾತನಾಡಿದನು ||೮೯||
 ಎಲೆಕುರುಪತಿಸಿನ್ನ ನಜ್ಜ ನಬಲವನು | ಕೊಲಿಸಿದೆಯ್ಯಂದನರಿಯದೆ ||
 ಛಲಬೇಡಧರ್ಮಜನೊಳುಪುದುವಾಳ್ವುದು | ಸಲೆಸುಖವೆನಿಸನನಗುತ ||೯೦||
 ಬಲಮೆಲ್ಲತವದೊಡಮೇನೊಸನ್ನೀದೋ | ವಲತವಿಪುವೆನಿಸಗಳ್ಳಿ ||
 ನೆಲನನಿಸಿನನಗಿತ್ತ ಪೆನೇಯೆಂಬ | ಬಲಮೆಮಾತುಗಳಕೇಳುತವೆ ||೯೧||
 ಕರಯುಗಲವಮುಗಿದಿಂತೆಂದನತ್ತಾ | ದರದಿಂದಾಧರ್ಮಸೊನು ||
 ಸಿರಿಸುರಧನುವಾರಿಗೆನೆಲೆಯನ್ನಿನ | ಪಯೋಳಗೆಮ್ಮಪಾಲಿಪುದು ||೯೨||
 ಎಲೆಕುರುಕುಲತಿಲಕಾಯೆಂಬನುಡಿಗೇಳಿ | ಬಲಯುತತನುಜಾನುಜದ ||
 ನೆಲದೊಳುನೆರಪಿನಿನ್ನೊಳುಕೂಡಬಲ್ಲೆನೆ | ಕಲಹವಮಾಡಿನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ||೯೩||
 ಭುಜಬಲದಿನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲರಗೆಲಿದಾ | ನಿಜರಾಜ್ಯಮನಾಳುವುದು ||
 ಭುಜಗಕೇತುವಮತವೆನಕೇಳಿಯುಳಿದಪಾಂ | ಡುಜರೆಲ್ಲರಾಯತಮಾಗೆ ||೯೪||
 ಕುರುಪತಿಯಿಂತೆಂದನಿಮ್ಮಯ್ಯರೆಲ್ಲರು | ಧುರದೊಳಗೆನಗಿದಿರಾಗೆ ||
 ಭರಂನೆಲದೊಳುನೆರಪುವೆನನಲಿ | ತೊರೆದನುಧರ್ಮನಂದನನು ||೯೫||
 ಗರ್ವತನೀನುಡಿದಂತಾವೆಸಗಿದೊ | ಡುರ್ವಪಳಿವುದದರಿಂದ ||
 ಓರ್ವರೋರ್ವರೊಳುಕಾಡುವುದೆನಕೇಳ್ದಾ | ದೋರ್ವಲಶಾಲಿವಾಯುಜನು ||೯೬||
 ಮುನ್ನ ತಾನವನೊಳಿರದೆಕಾಡುವೆನೆಂದು | ಸನ್ನದ್ಧನಾಡುದರಿಂದ ||
 ಎನ್ನೊಳುಪೂರ್ವಗಿಗೊಳ್ಳುವೆನುತವಿಕ್ರ | ಮೋನ್ನತನಿಧಿವಂದುನಿಲಲು ||೯೭||
 ಅರಸಿಕೊಲುವೆನೆಂಬಬೇಟೆಗಾರನಮುಂದ | ಕುರುವಬೆಳ್ಳಿಗವೆಯ್ಯಪ್ಪ ||
 ತೆರನಾಗಿನನಗೆಸಿಕ್ಕಿದೆಯಾನೀನೆಂದು | ನೆರೆಗಲಿಯಾಯತಮಾಗೆ ||೯೮||
 ಒಂದುಮರದಮರೆಗೆಡೆಯೊಳಗಿರವೆ | ಯ್ಯಂದಕ್ಕಪಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ||
 ಸಂದಸುಭಟಕುರುಭೂಪಾಲನುತನ್ನ | ದೊಂದುದೋರ್ವಲದಪರಿಯನು ||೯೯||
 ನೋಡುನೋಡೆಂದುಭುಜವನಾಸ್ಥಾಳಿಸಿ | ಕೂಡೆಬೊಬ್ಬರಿದಾಲಿನಿಲಲು ||
 ಪಾಡರಿದಾವಾಮಚರಣವಮುಂದಕ್ಕೆ | ನೀಡಿಯನಿಲಸುತನಿಲಲು ||೧೦೦||
 ಹೊಕ್ಕದಿರದೆಹಿಡಿದಿಯೆಂದುಬೇಗದಿಂದ | ಡುಕ್ಕಿನೊಳಾಗವೆಯಿಂದ ||
 ಎಕ್ಕಟಗಲಿಕುರುಪತಿಹುಯ್ಯಲದತಪ್ಪಿ | ಚೆಕ್ಕನೆಹೊಯ್ಯೆವಾಯುಜನು ||೧೦೧||

ಕುರುಪತಿಯಾಹೋಯ್ಯಲಿಗೆಹೊಳೆದುತಪ್ಪಿ | ಯುಸವಣೆಯಿಂಮತ್ತಿಹೊಯ್ಯ ||
 ಮರುತನಂದನಸುಹಿಡಿದುಗದೆಯಿಂಕಡು | ಭರವಸದಿಂಪೊಯ್ದನಾಗ ||೧೦೨||
 ಉಕ್ಕುಕ್ಕು ಹಳಚುವಂದದಿವಜ್ರವಜ್ರದೊ | ಕೆಕ್ಕಕ್ಕೆಯಿಂಹೊರುವಂತೆ ||
 ಎಕ್ಕತೂಳದಭಟರವರೀವರುಕಡು | ಕಕ್ಕಸದಿಂದಕಾದಿದರು ||೧೦೩||
 ಭರದಿನವರುಗಡೆಗಳಬೀಸೆತಿಹುರಿಯ | ಪರಿಯೆನೆಧರೆತಿರುಗಿದುದು ||
 ಉರವಣೆಯಿಂಬೊಬ್ಬರಿಯೆಮೇಗಡೆನೋಳ್ಳ | ಸುರಸಂತತಿಬೆದರಿದುದು ||೧೦೪||
 ಸಿಡಿಲುಸಿಡಿಲನದಿರದೆಹೊಡೆವಂದದಿ | ಸಿಡಿಸಿಡಿಪಾಕಗ್ಗಲಿಗಳು ||
 ಅಡಸಿಹೊಂಗಿಡಿಯೇಳುವಂತೆಹೊಯ್ದಾಡಿದ | ರೊಡನತಿಭುಜಬಲದಿಂದ ||೧೦೫||
 ತನುಜರಕೊಲೆಗೊಂದುಗೊಳ್ಳನುಜಾತರ | ಮುನಿಸಿಂಗೆರಡುಗೊಳ್ಳನುತ ||
 ಅನಿಲಸುತನತೊಡೆಮುಡುಹುಗಾಣಿಸಿಹೊಯ್ದ | ನನುವಾಗಿಯಾಕೌರವನು ||೧೦೬||
 ಅರಗಿನಮನೆಯುರಿಗಿದುಕ್ಯತಕದಚೂದಿ | ನಿರವಿಗಿದೆನುತತಿಭರ ||
 ಮರುತನಂದನನಾಕುರುಗೂಪನವೇ | ರುರವೆಗಲೆಡೆಹೊಯ್ದನಾಗ ||೧೦೭||
 ಅಡಿಕಿರಿದೊಡೆತೊಡೆಯುಡೆನಡುವೆದೆಕ್ಕೆ | ಮುಡುಹುಕೊರಲ್ಪಣೆಕೆನ್ನೆ ||
 ವೆಡತಲೆಮಂಡೆಯೆಡೆಯನಾಯಗಾಣಿಸಿ | ಹೊಡೆದಾಡಿದರಾಕಲಿಗಳು ||೧೦೮||
 ಒಮ್ಮೆಹೊಳೆದುಮತ್ತೊಮ್ಮೆಲಾಘಸಿಬಳಿ | ಕೊಮ್ಮೆಒಲ್ಲದೆಯಿಂಹಿಡಿದು ||
 ಒಮ್ಮೆಹುದುಗಿತಪ್ಪಿಹೊಡೆದಾಡಿದರಂ | ದೊಮ್ಮೆಹೊಯ್ಯಾಹೊಯ್ಯುಗಳನು ||
 ಹರಿನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯದಮೂರ್ತಿಗರುಣಾ | ಭರಣವನಿಟ್ಟಂದದೊಳು ||
 ಕುರುಪತಿಯುಸಿತಾಂಗದೊಳಿರದುಣ್ಣುವ | ವರರಕ್ತಪಿಂದುವೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೦೯||
 ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಗಡೆತಾಗಲುಹೊಂಗಿಡಿ | ಯಿಬ್ಬರನಡುವೆಸೂಸಿದುದು ||
 ಕೊಬ್ಬಿಗಳವರಕೋಪಾಲನವೊರಮಟ್ಟು | ಹುಬ್ಬಿತ್ತವೊಳ್ಳುಕಾಡುವಂತೆ ||೧೧೦||
 ಓವದೆಕುರುಪತಿಹೊಯ್ಯಲುಕುಸುಕಿರಿ | ದಾಪಾಯುಜನಕಾಣುತವೆ ||
 ಏವೆವಂದಗ್ರಜಾನುಜರುಬೆದರಿದರು | ಹಾವಡವಿದಹಂದೆಯಂತೆ ||೧೧೧||
 ಇಂತುಕುಕ್ಕುರಿಸಿದಭೀಮನನಾಕುಸಿ | ತಾಂತಕನಾಗನೆಯೆತ್ತಿ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಮಸ್ತಕಕೆಹೊಯ್ಯಲುತಾ | ನಾಂತುಮತ್ತಾಗದೆಯಿಂದ ||೧೧೨||
 ಸಿಡಿದೆರಗುವಸಿಡಿಲುರವಣೆಯನುವಜ್ರ | ತಡೆಪಂತಾಹೊಯ್ಯುಗಳನು ||
 ತಡೆದುಮತ್ತಾನಾರುತಿನೀಡುದೊಳೆತ್ತಿ | ಯಡಸಿಹೊಯ್ದನುಕಡುಪಿಂದ ||೧೧೩||

ಮದಮಾತಂಗವೆರಡುಬರಿಕೈಯೆತ್ತಿ | ಸದೆದುಹೊಯ್ದಾಡುವಂದದೊಳು ||
 ಅಭಟರವರುಗದೆಯೆತ್ತಿಹೊಯ್ದಾಡಿದ | ರವಿರದೆನೆಲನದಿವರ್ಂತೆ ||೧೧೫||
 ಖಟಖಟಿಭಟಿಭಟಿತಟಿತಟಿನಟಿನಟಿ | ಪಟಿಪಟಿತೊಪ್ಪುತೊಪ್ಪೆನುತ ||
 ಪಟುಗಳವರುಹೊಯ್ದಾಡುವಗದೆಯದು | ಘಟಮಪ್ಪದನಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೧೬||
 ಈತೆರದಿಂಕೆಲವೊತ್ತುಹೊಯ್ದಾಡಿದು | ತತ್ತಾತುಳಿಲಾಳುಕೌರವನು ||
 ಏತರಕಲಿಯುವನೆಂದುಬಗೆದುನಿ | ಭೀತಿಯಿಂತಿರುಸಿಗದೆಯನು ||೧೧೭||
 ಕಟ್ಟುಗ್ಗರದಿಕೇಸರಿಲಂಘಿಸುವಂತೆ | ತೊಟ್ಟನೆನೆಗಿದ್ದುಮಸ್ತಕವ ||
 ಮುಟ್ಟಿಹೊಯ್ದೆನೆಂಬಾವೇಳೆಯೊಳು ಭೀಮ | ನಿಟ್ಟುಸುನಿಜಗದೆಯಿಂದ ||೧೧೮||
 ಘುಡುಘುಡಿಸೆತವೇಲವ್ವಾಯ್ವಸಿಹ್ಮವಕಾಲ | ಹೊಡೆವಸಿಡಿಲಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||
 ಕಡುಸಿಂವೇಲವ್ವಾಯ್ವವೊಡವನೃಪನತೋರ | ತೊಡೆಯತದ್ಗದೆತಾಗಿದ್ದುದು ||
 ಕಡುಸೊಕ್ಕೇರಿದಕರಬರಿಕೈಯೆತ್ತಿ | ಹೊಡೆಯೆಜವಳಿವಾಳೆಗಳು ||
 ಕೆಡೆನಂತೆಭೀಮಗದಾಪಾತದಿಶೋಡೆ | ಯುಡಿದುವುಕೌರವೇಶ್ವರನ ||೧೧೯||
 ನಿಡುದೋಳಬಿಟ್ಟುಪೋಪಾಪೊಡವಿಯಬಾಚಿ | ಹಿಡೆವಂತಾಶೋಡೆಮುರಿದು ||
 ಕಡುಗಲಿಯಾಕೌರವನಂದುಕಾಚಿಕ್ಕಿ | ಕೆಡೆದನುಧುರಧರಣಿಯೊಳು ||೧೨೦||
 ಒಡಲುವಿಡಿದಮುನ್ನಿನವೇರರಸವೆಕೆ | ಗ್ಗಡೆಗಿಸೋರುವಸಮನಾಯ್ತು ||
 ತೊಡೆಯಗಾಯದಿನೊಗುವರುಣೋದಕಮಾ | ಕಡುಗಲಿಕೌರವೇಶ್ವರನ ||೧೨೧||
 ಧುರಮಿಲ್ಲಿದನುಮಾತುತಿಭಂಡಾರಿಸು | ಭರದಿನೆನುತಜಯಜಾಯೆ ||
 ಅರಗಿನಮುದ್ರೆಯಿಟ್ಟಂತಾಗದೆಯೊಳು | ಪೊರೆದರಕ್ತಾಂಬುಪೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೨೨||
 ಆಪದದೊಳುಹೆರನಾರಿಯನಿಲಸೂನು | ಭಾಪುರೆಭೂಪನಿನ್ನಂತು ||
 ಈಪೃಥ್ವಿಯೊಳುಛಲಿಗಳಾರುಪೇಳೆಂದು | ಕೋಪವಡಗಿವೊಗಳೆದನು ||೧೨೩||
 ಆವೇಳೆಯೊಳತಿಹರ್ಷದಿಬಂಟರ | ದೇವಸವನಸೂನುವೆನುತ ||
 ದೇವಸಮಿತಿಯಾಗಸದೊಳುಕೊಂಡಾಡಿ | ವೂವಿಸಸರಿಯಸೂಸಿದುದು ||೧೨೪||
 ಬೀರವರೆಗಳುಣ್ಮಲುಪಾಂಡವರುಬಿ | ಡಾರಕೆವೋಗಲಂತದನು ||
 ಆರೈದುಕೇಳಿಕೇಶವನುಮೋಗನುಮ | ಯೂರಕೇಳ್ವಂತೆನಲಿದನು ||೧೨೫||
 ಆಚಕ್ರಿಯಾಕುರುಪತಿಯವಾರತೆಗುಷ್ಟ | ರೋಚೆಯಪಾದಗಳುಡುಗೆ ||
 ಆಚಕ್ರವಾಕವಿಹಗಮಳಲ್ವಂತೆಮ | ಕೋಚವಡೆದಸಮಯದೊಳು ||೧೨೬||

ಪಡುಗಡಲನುಪಗಲಾಣ್ಮನುವುಗಲಾ | ಪಡೆಗಳೆರಡುಬೀಡವೊಗಲು ||
 ಕಡುಗಲಿಪಾಂಡವರನುತಮ್ಮ ಪಾಳಯ | ಕೊಡಗೊಂಡುಬಂದುಕೇಶವನು ||೧೨೮||
 ಕುರುಪತಿಪತ್ತಕಥನವನೆಲ್ಲವಕ್ಕೇಳು | ತಿರಲತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮ ||
 ಉರುತರಕೋಪದಿನಾಪಾಂಡುಭೂಮಾ | ಶ್ವರರಪಾಳಯವನುಪೊಕ್ಕು ||೧೨೯||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಬಲವನುಕೊಲುತಿರಲಾ | ಎಕ್ಕತೂದಸಾಸಿಗನು ||
 ಕಕ್ಕನದಿಂದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿದಿರಾಗ | ಲಿಕ್ಕದನವನನಂತಕಗೆ ||೧೩೦||
 ತಂದೆಯುಕೊಂದಪಗೆಯುಕೊಂದದಿರದೆ | ಮುಂದಕೆಯ್ಕುವಗುರುಸುತನ ||
 ಮಂದೈಸಿದಮುನಿಸಿಂಪಂಚಪಾಂಡವ | ರಂತಿದಿರೆಯ್ತುರಲೊಡನೆ ||೧೩೧||
 ಪಾಂಡುನಂದನರವರೆಂದವರಾತಲೆ | ಗೊಂಡುಬಂದಾಕುರುಪತಿಯ ||
 ಕಂಡುಕೌಂತೇಯರತಲೆಯನೋಡೆಂದುಪ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿತೋರಲಾಗ ||೧೩೨||
 ಅನನಿಪನವನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕಂಡಾ | ಯಿವುಪಾಂಡವರತಲೆಯಲ್ಲ ||
 ಕುವರರುಪಂಚಪಾಂಡವರತಲೆಗಳೆಂದು | ಸುವಿವೇಕತನದಿನಂತೆಂದ ||೧೩೩||
 ಚರಮಾಂಗರವರುತ್ತಮರೊಳುಭಲವನು | ಪಿರಿದುಮಾಡಿದೆನಿಂದುವರ ||
 ಗುರುಸುತನನಗಿನ್ನೀಕೆಕಪಾಯವ | ಜ್ವರರಸುಖವನೇಳುವೆನು ||೧೩೪||
 ಎನುತತ್ಯತ್ಥಾಮನನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಾ | ಜನಪತಿದುರನೆಂಬೋರ್ವ ||
 ಮುನಿಯಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗುತ್ತಮದೀಕ್ಷೆಯ | ನನುಕರಿಸಿದನಿಳಿವೊಗಳೆ ||೧೩೫||
 ಇಂತುದೀಕ್ಷೆಯನುಸಕಲಭೂಪರೊಡಗೂಡಿ | ತಾಂತಳಿದಾಮರುವಗಲು ||
 ಸಂತತಸುಖವಿವಸಗ್ಗದೊಳೊಗೆದುನಿ | ಶ್ರುಂತಮಿದ್ನನುಬಳಿಕಿತ್ತ ||೧೩೬||
 ಜನಸುತಜಯಜಾಯಾವಲ್ಲಭರುಸ | ಜ್ವನಗುಣಮಣಿಭೂಷಿತರು ||
 ಮನುನಿಭಚರಿತಪಾಂಡವರೊಪ್ಪಿದರಾ | ವಿನಯವನಧಿಚಂದ್ರಮರು ||೧೩೭||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರ ಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಸೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗೊದವಿದಾಶ್ವಾಸಮೂವತ್ತು ||೧೩೮||

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿನೆಂಪೂರ್ಣಂ

೨೧. ಕೃಷ್ಣ ಜರಾಸಂಧ ಕಾಳಗಸೆಂಧಿ.

ಉರ್ವಕೋರ್ವದಸರ್ವಕರ್ಮಭಟರಗರ್ವ | ಪರ್ವತಕಶನಿಯೆನಿಸಿದ ||
 ಸರ್ವಗೀರ್ವಾಣವಂದಿತನೇಮಿಜಿನಸಗೆ | ಸೆರ್ವಾಂಗವನಮಿತನಕೆನು ||೧||
 ಆಸಮಯದೊಳುಜರಾಸಂಧಚಕ್ರೇಶ | ನಾಸುರಮಪ್ಪಸೈನಿಕಕೆ ||
 ಕೇಸುರಿಗೆಳೆನೂಕುವಮಿಳ್ಳುವಿನಂ | ತಾಸೂರ್ಯಬಿಂಬಮೂಡಿದುದು ||೨||
 ಎರಡುಪಡೆಗಳುಮುನ್ನಿನತೆರದಿಂಧುರ | ಧರಣೀಮಂಡಲದೊಳಗೆ ||
 ಮುರರಿಪುಮಾಗಧರುಗಳನುಮತದಿಂ | ದುರವಣಿಯಿಂದೊಡ್ಡಿನಿಲಲು ||೩||
 ಬಲಯುತನಾಮಾಗಧತನ್ನಬಲನಸು | ಬಲವಾಗಿರೆಕಂಡುತನ್ನ ||
 ಬಲದೊಳಲಘುಬಲರವ್ವವಿದ್ಯಾಧರ | ಬಲವನುಕೈವೇಸಲಾಗ ||೪||
 ವಿದ್ಯುಚ್ಚರನಂಗಾರದೇವನುಮಾ | ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನೀಲಕಂಠ ||
 ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗನಳೆನಕೇತುವೆಂಬಾ | ವಿದ್ಯಾಧರೆಯ್ದಿದರು ||೫||
 ನೆಲದೊಳಾಗಸದೊಳಗೆಡೆವೆರಪಿಲ್ಲದ | ಗ್ಗಳೆಕೆಯಿಂದಿದಿರಾಗಲೊಡನೆ ||
 ಬಲಗೋವಿಂದರುತಮ್ಮವಿದ್ಯಾಧರ | ಬಲಕೆಕೈವೇಸಿದರಾಗ ||೬||
 ಮರುತವೇಗನಿಹ್ಮದಾಡನಕಂಪನ | ಹರಿಕೇತುವಾವಜ್ರಬಾಹು||
 ಅರುಣಚಂದ್ರದಧಿಮುಖಮಾನಸವೇಗ | ಧುರಧೀರಧ್ರುವಕುಮಾರಕರು ||೭||
 ಆಕಾಶಾಬ್ಧಿಯವೇಳೆಯಂತೊಪ್ಪುವ | ನೇಕವಿದ್ಯಾಸೈನಿಕಸ ||
 ಜೋಕೆಯಿಂದಲೆಕೂಡಿಯಾರಿಪುಬಲಕಾಗಿ | ಸೂಕಿದರತಿಭರದಿಂದ ||೮||
 ಸಿಡಿಲುಸಿಡಿಲತಾಗುವಂದವಿಬಿಚರರ | ಪಡೆಗಳೆರಡುಗಗನದೊಳು ||
 ಕಡುಭರದಿಂತಾಗಲೊಡನೆಯರುಣವಾರಿ | ಸಿಡಿದುದುಮರುತಮಾರ್ಗದೊಳು ||೯||
 ಜಡಿನುಡ್ಗವುಮಿಂಚುಮೊರೆವದುಂದುಭಿಗಳು | ಗುಡುಗುಕೂಂಠಾಳಹೊಯ್ಲುಗಳೆ||
 ಸಿಡಿಲುಸೂಸುವರಕುತವೆಮಳೆಯೆನಲಾ | ಪಡೆಯಾಗಸದೊಳಾಡಿದುದು ||೧೦||
 ಇಂತು ವಿದ್ಯಾಧರಚತುರಂಗವಾಹಿನಿ | ಯಂತರಿಕ್ಷದೊಳೆಡೆನಿಡದೆ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಯನಿಮಿಷರಜ್ಜರಿವಡು | ವಂತೆಕಾಡುತ್ತಿರಲಿತ್ತು ||೧೧||

నేలదొంగనానెలజేసువందదినా | నేలేవట్టిగరుబొబ్బరిదు ||
 తలేముండకరుకునత్తురుజొలచియేళ్ళం | తలవదేకాదిమడిదరు ||౧౨||
 బిర్రాళ్ళకుబిర్రాళ్ళొకటేరొండు | తేరకుదురేకుదురియొకట ||
 కూరరానెగళుకూరరానెగళొకటగుణ్ణి | జొరబడిగొండురుళిదువు ||౧౩||
 బలవాసుడేవరబలమగధననిజ | బలవనొత్తి నొకలాగ ||
 అలేవగాళిగేముగిలొడవతరదిం | తలేబాలగిట్టొడవతిరలు ||౧౪||
 అంతదకండువృషభసేననంబవ | నంతకనందదిమునిదు ||
 పింతుముంతనెహారదేతన్న రథవము | రాంతకబలకేనొకిదను ||౧౫||
 చిసిసేరజొక్కచిళ్ళిలివిండుబిడవం | తనమవిక్రమియాభటస ||
 ఎసకవడేదకొలెయనుకండుతడయదు | బృహగొండుదాహరిసేనే ||౧౬||
 మేలాలకమేలికాలాళువరూఢద | మేలేమేలాలాళానెగ ||
 మేలేవరూఢబిర్రాళుకండాబల | బాలవపరగడేనొంకి ||౧౭||
 కేసుంగిళిబిర్రాళుకండాబల | దాసిత్వపాపినియేరి ||
 ఓసరిసదే ఒండుకాడానెఱింగి | కేసరిజొగవంతేజొక్క ||౧౮||
 జేళబారదవిక్రమదిందమగధభా | పాలనబలవల్లవన ||
 లాళవట్టియమాడిపడలిట్టందది | కాలగౌతనవనుమాడి ||౧౯||
 కృయకూసనునేలకిక్కువందదినా | ర్చేయదేవృషభసేననను ||
 మృయనిక్కుడిమాడినేలకిక్కుయాబలు | గృయనుముందక్కేనడయే ||౨౦||
 ఇరుపేయపిండుకేందవకండందది | నరుగులిరామనమేలే ||
 నేరేగలిగళుమృయిక్కులగ్నాదెకడు | జేరసానిందిరత ||౨౧||
 మసేకదివారియందదిరథవనునొంకి | వసుపాలనుకొలుతిరలు ||
 అనమవిక్రమికాలవయనవగిదిరాగి | ముసుకలుకండుకొలెపడొక ||౨౨||
 దారణపూరణదృఢవిజయంతకు | మారణరక్తమారకరు ||
 ఆర్యయదాకాలవయననునొంకిసం | హారమాడిదరాబలవ ||౨౩||
 అత్తలంబరతళదొళుకాదువపురు | జొత్తమబలదబ్బిరరు ||
 ఒత్తంబదినిదిరాదసేనేయజొక్క | తత్తరదరివృతమిరలు ||౨౪||

ಆಚಕ್ರತನ್ನ ವೋ ಹರದೊಳುಕೊಂಕುವ | ಭೂಚರನುಮೇಗಡೆಯ ||
 ಖೇಚರನುಕಂಡುತನ್ನ ವೋಹರದಸೇ | ನಾಚಕ್ರಕೆಕ್ಕೈವೇಸೆ ||೨೫||
 ಪಿಂಗಡೆತನ್ನ ಸೇನೆಯನೆಲ್ಲವಮಿಕ್ಕು | ನುಂಗುವವೊಲುಬಹುದೂ ||
 ಸಂಗಳಿಸದವೊಲೆಯ್ದು ವರಿವುಬಲವನು | ತ್ತುಂಗವಿಕ್ರಮಿಹರಿಕಂಡು ||೨೬||
 ಭರದಿಂತನ್ನ ಬಲಕೆಕ್ಕೈವೇಸಿದೊ | ಡುರವಣೆಯಿಂಬುದುತಾಗೆ ||
 ಎರಡುಪಡೆಗಳೆಕ್ಕೈಯಿಂಕಾದಿದುವಾ | ಸುರರುಮೇಗಡೆವೊಗಟ್ಟಂತೆ ||೨೭||
 ಮುರರಿವುಎನಬಲಮಾಸೆಮವರ್ತಿಕು | ಮ್ಮರಿಗಡಿವಂತೆಮಾಗಧನ ||
 ಅರೆನೆಲೆಯೊಡ್ಡ ಣವನುತತ್ತರಿದರಿ | ದುರುಳಿಸಿದುದುನಿಮಿಷದೊಳು ||೨೮||
 ತುರಗದಪಣದೊಟ್ಟಿಲಾನೆವೊದಬಲು | ಮೊರಡಿರಥದಬಲುಬಣಬೆ ||
 ನರರಕರುಳುಬಳ್ಳಿವೆನಲೊಪ್ಪಿದುದಾ | ಧುರಧರಣೀತಳದೊಳಗೆ ||೨೯||
 ಇಂತುಬಿಳ್ಳಾತನ್ನ ಚತುರಂಗಬಲವಕ್ಕ | ತಾಂತೋಪಮನಾಗಧನು ||
 ಮುಂತೆಕಂಡಾದಿವ್ಯರಥವನಡರಿಸಿಡಿ | ಲಂತೆಗಜರಿಗರ್ಜೆಸುತ ||೩೦||
 ವರವಜ್ರಕವಚವತೊಟ್ಟುಕೋದಂಡವ | ಭರವಿಡಿಡಿದುನೂಂಕಲೊಡನೆ ||
 ಪರಿಯದಕುಡುಹದ್ದಿ ನವಾಹಿನಿಯಿಂ | ಬುರುಶಕಟವನೇರಿಬಂದು ||೩೧||
 ಓರೋರ್ವರುಪೂರ್ವಭವಬದ್ಧವೈರದಿ | ನೋರ್ವರೋರ್ವರನೀಕ್ಷಿಸಲು ||
 ಪರ್ವಿತುಕೋಪಾನಲನಾಜ್ಯವೆರೆಯಲ | ಗುರ್ವಪಹುತವಹನಂತೆ ||೩೨||
 ಎಲೆಕೃಷ್ಣನಿನ್ನ ಕೊಲ್ವುದನುಕಾಯ್ದೊಡನಿನ್ನ | ಕುಲದೇವತೆಕೃಷ್ಣಯಕ್ಷಿ ||
 ಬಲುಹುಳ್ಳೊಡಡ್ಡಬದಲಿಯೆಂದುಮಿಗೆಮೂ | ದಲಿಸಿಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾಗ ||೩೩||
 ಒಳ್ಳೆಯನಿರದೇರಿಬೆಸಕೋಲನೇರಿಸಿ | ಗುಳ್ಳೆಯಕರ್ಚಿವೂರೈಸಿ ||
 ಹೊಳ್ಳುಮೊರಡಿಯತ್ತಿದಬಲ್ಪತೋರುವು | ದೊಳ್ಳಿತೊಳ್ಳಿತುತುರುಗಾರಾ ||೩೪||
 ಎನಗಳ್ಳಿ ನಾಡುಬೀಡುಗಳೆಲ್ಲವಬಿಟ್ಟು | ವನನಿಧಿಮೊಳುಮನೆಗಟ್ಟಿ ||
 ಇನಿತುಕಾಲಜೀವಿಸಿದುದುಸಾಲದೆ | ನಿನಗೆಚಕ್ರಿಯೊಳೀಕೆಬವರ ||೩೫||
 ಎಂದುಮೂದಲಿಸೆಮುಕುಂದನೆಂದನುನಿನ್ನ | ಮಂದಿರದೊಳುಪುಣ್ಯವಶದಿ ||
 ಅಂದುಹುಟ್ಟಿದಚಕ್ರಬಲದಿಂದಚಕ್ರನೀ | ನೆಂವೆಂಬರುನಾಡುಗರು ||೩೬||
 ಏಕ್ರಮುಹೀನರಾದೊಡಮೇನೊಕೋವರ | ಚಕ್ರಮುಳ್ಳಾಕುಂಬರರ ||
 ಚಕ್ರಿಯೆಂಬರುಲೋಕದವರುನೀನವರಂತೆ | ಚಕ್ರಿಯಾದೈಲೋಕವರಿಯೆ ||೩೭||

ಸಂಗರದೊಳುಕಾಣಬಹುದುನವಿತ್ರಾರ್ವರ | ಮುಂಗೈಯದೊಂದುತಕ್ಕಿಯನು ||
 ಉಂಗುರವನುಸೋಡುವೊಡೆಕನ್ನಡಿಯನು | ನಂಗೊಂಡರಸಲದೇಕೆ ||೩೮||
 ಎಂದುನುಡಿದಮುರರಿವುನುನುಡಿಗೇಳಿ | ತಂದುಮುನಿಸನುವಾಗಧನು ||
 ಒಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನೀವಿಜೆವೊಡೆ | ದುದಮಂಜಿಸಿತುಲೋಕವನು ||೩೯||
 ಮುರರಿವುನಿತ್ತಶಾರ್ವಂಗತಿರುವೇರಿಸಿ | ಭರದಿಂದನೀವಿಜೆವೊಡೆಯೆ ||
 ಸರಿಯಾದುದುಕಟ್ಟಕಡೆಯಕಾಲದಸಿಡಿ | ಉರವಣೆಗದನೇಸಂಬೆ ||೪೦||
 ಉರುಸಮರಾರಂಭದಮೊದಲೊಳುದಿವ್ಯ | ಶರಸಂಧಾನವಮಾಡಿ ||
 ಧುರಧೀರರುಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿಸುತೋರ್ವರೋ | ವರವನುರೇಮುನಿವೆಚ್ಚರಾಗ ||೪೧||
 ಅರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುವುಂಖಾನುವುಂಖಿಯೊಳೆಚ್ಚ | ನಾರಾಚತತಿಗಗನದೊಳು ||
 ಸೇರಿಸಿಪಂದಲಿಟ್ಟಂದದಿಕ್ಕಿಸಿದು | ವಾರವಿಬಿಂಬದಕುರುಹ ||೪೨||
 ಓರೋರ್ವರೆಚ್ಚಂಬುಗಳನೆಡವಳಿಯೊಳ | ಗೋರೋರ್ವರುಖಂಡಿಸಲು ||
 ಮಾರಿಯಡುವುದಕ್ಕೆಪುಳಿಯಬಣಬೆಯ | ಸೇರಿಸಿದಂತೊಪ್ಪಿದುದು ||೪೩||
 ಅವನೆಚ್ಚದಿವ್ಯನಾರಾಚವಸಿದಿದುಮ | ತ್ತವನದರಿಂಪಿಡಿದೆಸೆಯೆ ||
 ಅದನವನಾಂತೆಸಲಾವಿನ್ನಾಣವ | ದಿವಿಚರಿರದೆನೋಡಿದರು ||೪೪||
 ಈಯಂದದಿಂದೋರೋರ್ವರುಗೇಲಲಾರ | ದಾಯುದ್ದದೊಳಗಾಭಟರು ||
 ಭಾಯಾಯುದ್ಧಂಗೈಯ್ದಂದದಿಕಾದಿ | ಯಾಯಸುಬಡಲುಮಾಗಧನು ||೪೫||
 ತೆಗೆಯೆಭುಗಿಲ್ಬುಗಿಭುಗಿಲೆನೆದಳ್ಳುರಿ | ಹೊಗೆಹೊಂಗಿಡಿತರಿಗೊಡ ||
 ಗಗನವನಾವರಿಸಿತುಹರನುರಿಗಣ್ಣ | ತೆಗೆದಂತಾವಜ್ಜಿಬಾಣ ||೪೬||
 ಅದನೆಸಲುವಣೆಯಿಂಬವುರ್ದನುಕಂಡು | ಕದನಕತೋರಕೇಶವನು ||
 ಉದಕಬಾಣದಿಸದನಂದಿಸೆಕೋವದಿ | ಕುದಿದುಮಾಗಧಧೂವರನು ||೪೭||
 ಮುನ್ನಕಾಳಿಗನಕೊಂದಾಬಲುಹಗೆಯನಾ | ನಿನ್ನಕೊಲಲುಬೇಕೆಂದು ||
 ವನ್ನಗಲೋಕವೈಯ್ದದವೊಲುತೆಗೆದೆಚ್ಚ | ನುನ್ನತಫಣಿಮಾರ್ಗಣವನು ||೪೮||
 ಅಸರ್ಪಶರವನುಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿನೆ | ಚ್ಚಾಕಾಸಿಗನಖಂಡಿಸಲು ||
 ಕೇಸುರಿಗೆದರಿಭೂಧರಬಾಣವನುಜ | ರಾಸಂಧನಾರುತೆಸೆಯಲು ||೪೯||
 ವರವಜ್ರಬಾಣದಿನಾವಾಸುದೇವನು | ಭರದಿಂದೆಚ್ಚುಖಂಡಿಸಲು ||
 ಶರನಿಧಿಬಾಣದಿನೆಸೆವಡಬಾಗ್ನಿಯ | ಶರದಿನದನಕೆಡಿಸಿದನು ||೫೦||

ಸೊಕ್ಕಾ ನೆಗಳಶರದಿಂವುಗಧೇಶ್ವರ | ನೆಕ್ಕೆಯಿಂದಿರದೆಲಾಗ ||
 ದಿಕ್ಕು ಕಿಗಳುಬಹುರೂಪವಡೆದುಬವು | ಲೆಕ್ಕದಿನೆಯುರಲಾದ ||೨೬೦||
 ಅಂಬುಜನಾಭನರಸು ಮಿಗಶರವನು | ತುಂಬಿತೆಗೆದುಜಿಡಲಾಗ ||
 ಮುಂಬರಿದವರಶಿವಂಗಗಳಿಸಿಳ್ಳು ಸೀ | ರುಂಬುಳಾಡುತುರುತಿರಲು ||೨೬೧||
 ಅದನುಕಂಡಾಚಕ್ರಿಯೆಚ್ಚ ಶರಭಶರ | ಕದುಬಿಕ್ಕೇಸರಿಬಾಣವನು ||
 ಸದೆದುಸೀಳಿಬವುರ್ವದಕಂಡುಕೋಪದಿ | ನಧಟರದೇವನಚ್ಚುತನು ||೨೬೨||
 ಉರುತರಮವುನಿಶಿತಗಂಡಘೇಮಗಡ | ಶರದಿನದನುಬುಂಡಿಸಲು ||
 ಇರುಳುಬಾಣದಿವಾಗಧನಸೆಹುಸೂರ್ಯ | ಶರದಿನಚ್ಚದನೋಡಿಸಿದನು ||೨೬೩||
 ಇವುಮೊದಲಾದವುತ್ಸಮವಿದ್ಯಾಬಾಣ | ನಿವಹವನಿರದೆತಾನೆಸಲು ||
 ಅವನೆಲ್ಲವಪ್ರತಿವಿದ್ಯಾಶರದಿಕ್ಕೇ | ಶವನೆಚ್ಚು ಕೆಡಿಸಲುಕಂಡು ||೨೬೪||
 ಕಡುಗರಳಾದ್ರವಾಗಧನಂತ್ಯಕಾಲನ | ಸ್ಪೃಹನುನಿಸಿಂದೆವೆವೆಗೆದ ||
 ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಕುಳಿಕನಸೊಂದುಷ್ಟು | ವಡೆದಂತೆಕಿಡಿ ಕಿಡಿವೋಗಿ ||೨೬೫||
 ರಕ್ಷಿತಯುಕ್ತ ಸಹಸ್ರರಿವುಕ್ತಯ | ದಕ್ಷಸುಪ್ರಭವೆಸರ್ವಡೆದ ||
 ಲಕ್ಷತರಣಿತೇಜೋಯುತಚಕ್ರಕಿ | ದಕ್ಷಿಣಕರವನೀಡಿದನು ||೨೬೬||
 ಕಡಲೇಳಿದಕುದಿಯಿತಳಹೊಳಗೊಳಿ | ಮೊಡವಿಯೆಣ್ಣೆಸೆನಡನಡುಗೆ ||
 ನಡುಬಾಸೊಳುರಿಹೊಗೆತೀವಲುಚಕ್ರವ | ಹಿಡಿದುತಿರುಹಶಾಚಕಿ ||೨೬೭||
 ಪಗಲೊಳೆತ್ತಿದಪಂಜಿನಪರಿಯಂತಾ | ಪಗಲಾಣ್ಣನಮಂಡಲವು ||
 ಮಗಧಾಧಿಪತಿತಿರುಹುವಚಕ್ರಧಗಧಗ | ಧಗಿಪಕಾಂತಿಯೊಳೊದಗಿದುದು ||೨೬೮||
 ಇಂತುತಿರ್ರನೆತಿರುಗುವಚಕ್ರವಕಂಡು | ಚಿಂತೆಯಿಂದಾಯಾದ್ವಾರು ||
 ಇಂತೆಂದರುಹರಿಗಿದು ಪರಿಹರಿಸುಸ್ರಾ | ಡೆಂತುಟುತನ್ನಳವಲ್ಲ ||೨೬೯||
 ಎನುತಮಂತಗಾಗೊಳುತಿರಲಕ್ಷಮಗಧನ | ಘನತರಬಲವತಿಮುದದಿ ||
 ವನವಾಲಿಗಿದುಕಡೆಯೆಂದುಬೊಟ್ಟುರಿದಾರು | ವನಿತರೊಳಾಕೇಶವನು ||೨೭೦||
 ತರಣಿಕಿರಣವಕಂಡಾಸೂರ್ಯೋಪಲ | ಪುರಿಮಂತಾಹಿವ್ಯಚಕ್ರ ||
 ತಿರುಗುವುದನುಕಂಡುಕೇಸರಿಗಿರಳಾದ್ರ | ತಿರುವಾಯಿಗುಂಬನುಹೂಡಿ ||೨೭೧||
 ನಿಲಲಿಡೆಡಲಮೊಳುಭುವನ್ಮುಕಗಕ್ರಮ | ಬಲರಾಮಧರ್ಮಜಭೀಮ ||
 ಕಲಿಸಾರ್ಥನಮುಳ್ಳುಬುದಾರಣಪೂತಣ | ಚಲದಂಕನಾನಮೆಪಾಲ ||೨೭೨||
 ಧಾರಧೀರನಭಿಷಂಧ್ರಮೊದಲಾದಭೂಭುಜ | ರೂರವಣೆಯಿಂಕೇಶವನು ||
 ಪರಿಶಂಕುಮುಟ್ಟದಮುನ್ನ ಕಡಿನೆಂದೊ | ಶರದೊಟ್ಟುನಿಂದಿರಲಾಗ ||೨೭೩||

ಎಲೆಕೃಷ್ಣ ಸಾಯದೆಬಂದಿರಗಲ್ಲದೊ | ಡಲಸದೆಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆಂದು ||
 ಚಲದೊಕನಾಸುಪ್ರಭಾತಚಕ್ರಮನಂ | ದಲಘುವೇಗದೊಳಿಡಲಾಗ ||೬೫||
 ಎಡೆಯೊಳುತತ್ತರಡರಿವೆನುತಬಿ | ಲ್ವಿಡಿದುಸಂಧಾನದಿನಿಂದ ||
 ಕಡುಗಲಿಗಳಕಣ್ಣು ವಂಚಿಸಿಯಾಚಕ್ರ | ಘಡುಘಡಿಮೆತಮುಟ್ಟಿಬಂದು ||೬೬||
 ಬಲಯುತಬಲನಸುಜನಮೂರುಮೊಳುಕ | ಣ್ಣೊಳಿಪಂದದಿಬಲವಂದು ||
 ತಳುವದೆಬಲದಬಾಹುವಿನಗ್ರಬೊಳುನಿಂದು | ದಿಳಿಗಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತೆ ||೬೭||
 ಇಂತಾದುದನುಕಂಡತಿಮುದದಿಂದಮು | ರಾಂತಕನಾಚಕ್ರವಿಡಿದು ||
 ಇಂತೆಂದನೆಲೆವಾಗಧಕ್ಕೇಳುತ್ತೀರಿತು | ಪಿಂತೆನೀನೆಸಗಿದವುಣ್ಯ ||೬೮||
 ಅದರಿಂದನೀನೆನ್ನ ಗೆಲುವುದಿಲ್ಲಂದತಿ | ಪದುಳದಿಂದೆಯ್ದೆನ್ನ ||
 ಪದಕಸಮಿಸುಬೇಗದಿನಿನ್ನ ಮನದೊಳು | ಹುದುಗಿದಮಾನನನುಳಿದು ||೬೯||
 ಎಂದುನುಡಿಯೆಕರಗಿದಲೋಹರಸದುಷ್ಟ | ನಂದುವಾಗಾನೀರೊಳಗೆ ||
 ಬಂದುನಿಮಿಸುಗಳುಗುಳಿಸಂತೆವಾಗಧ | ನೆಂದನಿಂತೆಂದುಘೋರ್ಣಮತ ||೭೦||
 ಗಾರುವಾತೇಕೆಲವೋಗೋವಳನಾನು | ಪಾರಿಸಲೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ||
 ಪಾರುಂಬಳಿವೋದೊಡೆನ್ನ ವಿಕ್ರಮದೇಳೆ | ಪಾರಿದುದೇಯೆಂದೆನುತ ||೭೧||
 ನೆಲದೊಳುನೆರೆವುದನುಕರಿಸಂತೆಭೂ | ತಳಕಾರಥವಿಂದುಮುಕಿ ||
 ಅಲಸದೆಝಳಿಸಿಮೆತುರುಚಂದ್ರಹಾಸಮ | ನಲಘುನಿಕ್ರಮಿಬರುತಿರಲು ||೭೨||
 ಮುನಿದುಮುರಾಂತಕನಾಚಕ್ರದಿಂದಿಡ | ಲನಿತರೊಳಾಮಾಗಧನ ||
 ಮಿಸುಗುವಮೆಕುಟರಂಜಿತರಿವರಿದುದಂ | ದನಿಮಿಷಸತಿವೊಗವ್ವಂತೆ ||೭೩||
 ಪರಿವೇಷದಮಧ್ಯದೊಳಗಣದೊಳಾ | ಕರಮಂಡಲವೊಯೆಂಬಂತೆ ||
 ಕರಮೊಪ್ಪಿತಾಮಗಧೇಶನಮಸ್ತಕ | ಮುರುತರಚಕ್ರದನಡುವೆ ||೭೪||
 ವೀರರಸಾಪ್ಧಿಯಾವರ್ತಮಧ್ಯದರಕ್ಮ | ವಾರಿಜನೆಂಬಂದಮೊಳು ||
 ಆರಾಯನಪಂದಲೆಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊ | ಳಾರೈಯದೆತಿರುಗಿದುದು ||೭೫||
 ರಾಹುಹಿಡಿಯಲೊಡನಸ್ತಂಗತಮು | ಪ್ಪಾಹಗಲಾಣ್ಮನಂತಾಯ್ತು ||
 ಅಹರಿಯಿಟ್ಟುರಾಚಕ್ರಸಹಿತವೀ | ಇವ್ವಾಹಗೆಯೆಸೆವುತ್ತವಾಗ ||೭೬||
 ಸುರರಾಜನಿಡೆರತ್ನ ಶೈಲಶಿಖರಿಯಿಳಿ | ಗುರುಳ್ವಂತಾಚಕ್ರದಿಂದ ||
 ಹರಿಯಿಡೆಮಗಧನಮಣಿಗಣಯುತತಿರ | ವುರುಳ್ಳುದುಧರಣೀತಳಕೆ ||೭೭||
 ಮರುತಮಾಗದೊಳುಗುಡಿಯುಕಟ್ಟಿವಸ್ತ್ರಮ | ನಿರದೆನಾರದನಟಿಸಿದನು ||
 ಅರಲಸರಿಯನುಸುರಿದುಸುರಸತಿಯರು | ಹರಸಿಸೇಸೆಯಸೊಸೆವರು ||೭೮||

ಅನಿತರೊಳುಣೈಯುಭಯಘೋಷಧ್ವನಿ | ಜನನುತರಾವುಕೇಶವರು ||
 ಅಸುರಾಗವಿಂವಾಂಡವರುಸಹಿತಬೀಡಿ | ಗನಿಮಿಷಪತಿವಿಭವದೊಳು ||೨೯||
 ಬರಲತ್ತವಿಜಯಾಧಾರಾಚಲಕಾಘನ | ತರವಿಕ್ರಮನುಸುದೇವ ||
 ಸ್ಮರಶಂಭುಮುಕುಮಾರರುಪೋಗಿತದ್ಧುರ | ಧರೆಯೊಳುಖಚರಭೂವರ ||೩೦||
 ಮೊತ್ತದೊಳರೆಬರನೋಡಿಸಿಯರೆಬರ | ನೊತ್ತಂಬದಿಂಕಾದಿಗಿಲಿದು ||
 ತತ್ತರದರಿದರೆಬರಬಳಿಕರೆಬರ | ಎತ್ತವಕೊಂಡೀತೆರದಿ ||೩೧||
 ಎಲ್ಲರಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಸುಮಿಂ | ನಿಲ್ಲದೆಕುರುಭೂಮಿಗಾಗಿ ||
 ಬಲ್ಲಿದರಾಬಲಕೇಶವರಡಗತಿ | ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂತಿರುಗಿದರು ||೩೨||
 ಬಳಿಕಮಾಗಧನನುಬರುತನುಜರುಬಂಧು | ಬಳಗವನೆಲ್ಲವಬರಿಸಿ ||
 ಅಲಘುವಿನಸುಪನುಸುರಿಯುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ಕಳುಹಿಯವರಪಟ್ಟಣಕೆ ||೩೩||
 ಅಮರದಿನಸಿಜಮತರವುನಿಗಿಯು | ದ್ವಾಮದುಃಖದೊಳುತಿಪ್ಪ ||
 ಅಸಾತ್ಯಸಿತ್ಯಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರಗಾಂಧಾರಿಯು | ನಾಡುಮರುಪಾಂಡವರು ||೩೪||
 ಪದಯುಗಕೆರಗಿಯವರಮನನಿಡಿವಂತೆ | ಸದುವಿನಯವನಾಡಿಬಳಿಕ ||
 ಎದುರನನುಪಚರಿಸುತುಂಧುಗಳದುಃಖ | ದೊಡವನೆಲ್ಲವಜಿಡಿಸಿದರು ||೩೫||
 ಬಳಿಕಚೋಡಿಲಮಗನಾರ್ಕಸಳಿದುಡ | ಕಳಲ್ವಜನಿಸಿಕೊಂತಿಯನು ||
 ಬಲಯುತಪಾಂಡವರೇಕಮ್ಮನಿನಗು | ಮ್ಮಳವೆಂದುಮಾಡೆಬಿನ್ನಪವ ||೩೬||
 ಆಕರ್ಣಸವೃತ್ತಾಂತಮಸ್ಲವ | ನಾಕೊಂತಿಸುತರಿಗರಿಪಲು ||
 ಈಕಾರ್ಯನುನವ ಗಮನಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು | ಭೂಕಾಂತರಳಿದರಾಗ ||೩೭||
 ಅನುಃಖದೊಳಿಪ್ಪಪಾಂಡವರಡೆಗೆದಾ | ಮೋದರನಿರದೆಯ್ದು ||
 ಅನರದಿಂದುಪಚರಿಸಿಬಳಿಕಬೀಡಿ | ಗಾದಿನದೊಳುಮಗುಳಿದನು ||೩೮||
 ಅನುಮದಮದಯದೊಳುರುಮುದದಿಂ | ರಾಮಕೇಶವರುಪಾಂಡವರ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಕೂಡಿಕೊಂಡಾಸಿಜಪುರಕೆಯು | ದ್ವಾಮವಿಭವದಿನೆಯ್ದರು ||೩೯||
 ವಗಧಸಕೊಂದುಮಕ್ಕಳುಬವ್ವದನುಕೇಳಿ | ಸುಗುಣಿಸಮುದ್ರವಿಜಯನು ||
 ನಗುಯೊಳಿಷ್ಟಶೋಭೆಯನುಮಾಡಿಯೊಗು | ಮಿಗೆಹರುಷದೊಳಿವರ್ವರು||೪೦||
 ಮೈದುಪದಲಿತಾರುಣಸರಸೀರುಹಕೆ | ಸದುವಿನಯದೊಳುಬಂದೆರಗೆ ||
 ಮುದದಿಂದಾಮಕ್ಕಳಜಗಿಯಪ್ಪಿಯು | ಗೃಧಮರುಕದಿಹರಸಿದನು ||೪೧||
 ಈಕ್ರಮದಿಂದಹರಕೆಯಾಂತುನಗರದಿ | ಕ್ಷಕ್ರಮನೆಲ್ಲಮನಿರದೆ ||
 ಚಕ್ರರತ್ನದದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯಾಕ್ರಮಿಸಿತಿ | ಎಕ್ರಮನಂದೆಯ್ದು ||೪೨||

ನಡೆನೋಡುವನಗರೀನಾರಿಯುರಕಣ್ಣ | ಕಡೆಯೊಳೊರೆತುಬೀದಿವರಿವ ||
 ಕಡುವೆಳಗಿನಕಾಳ್ವರದೊಳಗೆಮೊಕ್ಕು | ನಡೆತಂದರಾರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ||೯೩||
 ಸತಿಯರುಹರಸಿತಳೆವನವಶೇಪಾ | ಕ್ಷತೆಯಾರತುಗಜನುಸ್ತಕದಿ ||
 ಅತಿಮುದದಿಂದಿಳಿದವನುಗೆಯ್ವಯ | ಜ್ಯೋತನುವಂದಿಸಿನೇಮಿಜನಿಗೆ ||೯೪||
 ಮತ್ತಿತುಳಿಲೈಯ್ದಿಂತೆಂದನೆಲೆದೇ | ವೋತ್ತಮಸಿನ್ನ ಸೇವೆಯೊಳು ||
 ಉತ್ತಮಪದವಹುದೀಚಕ್ರಧರಸಂ | ಪತ್ತೊದಗುವುದೇನುಜೋಡ್ಯ ||೯೫||
 ಎಂದುವರ್ಗಿಸಿಕೆಲಹೊತ್ತಿದುರಳೊಂಡು | ಬಂದುಯಾದವಜೂವರರ್ಗ ||
 ಪಂದಸೆಯನುಮಾಡಿಹರಕೆವಡೆದನಿಜ | ಮಂದಿರಕೆಯ್ದಂದನಾಗ ||೯೬||
 ಓಲಗಶಾಲೆಯೊಳಗೆಸಿಹ್ನುಪೀಠದ | ಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿದುರಮುದದಿ ||
 ಓಲೈಸಿಬಂದರಾಚಾನೀಕವನುತ | ಮ್ಮಾಲಯಕೊಲಿದುಬೀಳ್ತೊಟ್ಟು ||೯೭||
 ಬಳಿಕನಿಜಾಲಯಕೆಯ್ವಿಕಿರಿದುರಗ | ಲಳಿಯಲುಧರ್ಮನಂದನನ ||
 ಅಲಭುವನಯದಿಂದಹಸ್ತಿನನಗರಿಗೆ | ಕಳುಹಿದನಾಕೇಶವನು ||೯೮||
 ಮೂರರಿವುವನುಬೀಳ್ತೊಂಡುಹಸ್ತಿನವುರ | ಕಿರಿದನುಬರುಗೂಡಿಬಂದು ||
 ಹರುಷದೊಳರವನುಯೊಕ್ಕುಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರನಾಥಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದನು ||೯೯||
 ತದನಂತರದೊಳಗಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ | ಎದುರಗೊಲಿದುಬೀರೆಬೇರೆ ||
 ಎದಿತಮಪ್ಪಾವಿಷಯಮನಿತ್ತುಸಲೆಸೆ | ಮ್ಮದದಿಂದಾನಗರಿಯೊಳು ||೧೦೦||
 ಅಣುಗಿನನುಜರನಿಸಿತಾನೆಸೆವದ | ಕ್ಷಿಣಮಧುರಾಪುರಕೆಯ್ವಿ ||
 ಕ್ಷಿಣವುಳಿಯದೆಧರ್ಮವತನದೊಳುಧರ್ಮ | ನಣುಗನುಸಲೆಸುಖರಿದ ||೧೦೧||
 ಇಂತಾಧರ್ಮತನುಜನುಜರುಗೂಡಿ | ಸಂತವದಿಂಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ||
 ಕಾಂತಾಮಣಿಯನುಹರವರಿಯಾದದಿ | ಗಂತದೊಳಾಡಿಸಲಿತ್ತು ||೧೦೨||
 ವರುಣನಂದದಿನಾಸುರೇವಧೂವರನಾ | ಶರಭಮಧ್ಯದಿಶೋಭಿಸುವ ||
 ಪುರವರದೊಳುಸಲೆಸುಖಮಿದಾರ್ವಮಾರ್ಗ | ಶಿರಶುದ್ಧದಶಮಿಯನುಗಲು ||೧೦೩||
 ಹರುಷದಿಂದಾದಿಜಯೋದ್ಯೋಗಮ | ನಿರದೆರಚನೆಗೈವುದೆಂದು ||
 ನಿರವಸಲೊಡನತಿಭರದಿಂದನೇನಾ | ವರರುಬೆಸೆಸಲನಿತರೊಳು ||೧೦೪||
 ಮಾರಾಂತಂಪುಕರಿಹರಿಯುರ್ಘನೆಯನು | ಮಾರುವದೇವಸಂಜನಿತ ||
 ಅರುಮಹಾಭೇರಿಯದನಿಗೆಯ್ವಿಯಾ | ರಾರುಶಂಖವಪೂರೈಸಿ ||೧೦೫||
 ಅನುರಾಗದಿಂತ್ರಿವತ್ಸಲಾಂಛನನಾ | ಜಿನಪತಿನೇಮಿಾಶ್ವರನ ||
 ಮನಗೊಂಡುಪೂಜಿಸುತ್ತಿಗಿಯುಮೈದುಪದ | ವನಜಕೆರಿಗಬೀಳ್ತೊಂಡು ||೧೦೬||

ವೂಪಿಸಿಚಕ್ರಾದಿಯಾದರತ್ನಂಗಳ | ರಾಜೇಶುಭಲಗ್ನದೊಳು ||
 ರಾಜಮಂದಿರವನುಪೊರಮಟ್ಟುಬಳಸಿದ | ರಾಜವಂಡಲಮಧ್ಯದೊಳು ||೧೦೭||
 ಹರುಷದಿಬಲಕೇಶವನುಸಿಕ್ತವಾಹಿನಿ | ಗರುಡವಾಹಿನಿಯೆಂಬರಥವ ||
 ಇರದೇರಿರಾಜಧಾನಿಯಪೊರಮಟ್ಟು | ಧರೆಯದಿವಂದದಿನಡೆದು ||೧೦೮||
 ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಬಹುಕಟಕದಪದಧೂಳಿ | ಯಡೆಕೊಳಿದುದುಬುರಾತಿ ||
 ವೃಡನನುಂಡೆವ ಗಂಗೆಯೆಲ್ಲವನ್ನಾಡುದು | ಪೊಡೆಯಲರನಡುಡುನಡೆಯಿ
 ಈಸರಿಯಿಂದನಡೆದುನಿಜಯಾರ್ಥವು | ಹಾಸವತನಮುಟ್ಟಬಂದು ||
 ಕೋಪಕೃತಾಂತನಂದಾರ್ಯಾಖಂಡದ | ಭೂಪರಸರಗಿಸಿಕೊಂಡು ||೧೦೯||
 ಮತ್ತಾಖಚರಗಿಯವಿದ್ಯಾಧರ | ರುತ್ನಮನಸ್ತುಸಂತತಿಯು ||
 ಮತ್ತಯಾವನೆಯವಪ್ಪಾಪಣ್ಯಕೃಳ | ನೊತ್ತಿಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಬಳಕ ||೧೧೦||
 ಹರುಷದಿಕ್ಯಲಾಸ ಗಂಗೆಯ್ವಿಧರತೇ | ಶ್ರವಣರಜಿತಪೈತ್ಯಗೃಹದ ||
 ವರಬಿಸರೈಸ್ವತ್ತೀರ್ವರಪದಯುಗ | ಸಂಸಿಚಕರಗಬಂದಾಗ ||೧೧೧||
 ಬಳಕಗಂಗೆಯಮೊಡಣವ್ವೇಚ್ಛಾಖಂಡದ | ಅಲಯುತಬಹುಭೂಭುಜರಿಂ ||
 ತುಳುಗಿಯಿಸಿಕೊಂಡುತರುಣೀರತ್ನಂ | ಗಳನುಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಬಂದು ||೧೧೨||
 ಸುರಗಂಗೆಯನಾರಾತಿಯನಡುನಣ | ಧರತೆರಪ್ಪಿದುದದೊಳು ||
 ಉರುಸೇನಾಸಮನ್ವಿತರಾದಿಕ್ಷಿಣ | ಶರಧಿಪಷಯದೊಳಗಿರ್ವ ||೧೧೩||
 ಮಾಗಧವರತಸ್ರಭಾಸಾಗರವೆ | ಬಾಗಂಡುಗಲಿಯಮರರನು ||
 ಬೇಗದಿನಾಭಿಸುತಾಭವಣವ | ನಾಗಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಬಳಕ ||೧೧೪||
 ಪಡುವಣಶರಧಿಯ ಸಿಂಧುನನಿಯನಟ್ಟ | ನಡುವಣವ್ವೇಚ್ಛದೇಶವನು ||
 ನಡುಗಿಸಿಯಾಕೃತಗಂಗೆಯೊಳಿಸಿಕೊಂಡು | ಪಡೆಮಪಲವುನಮ್ಮಗಳನು ||೧೧೫||
 ಇಂತುತ್ರಿಖಂಡವಂಡಲವನುಸಾಧಿಸಿ | ಸಂತಪವಿಂತಿರುಗಿದರು ||
 ಪಿಂತೆಮುಂತೆವನಾಗ ಸಾಸಿರನೃಪ | ಸಂತತಿಯೊಲೈಸಿಬರಲು ||೧೧೬||
 ಗಗನಮೊಳಿಸೆಸೆದಿರಪಿಲ್ಲದಂದದಿ | ಗಗನಗಾಮಿಗಳೆಯ್ದರಲು ||
 ಅಗಣಿತವಸ್ತುವಾಹಿನಿಗೂಡಿಯಾನಿಜ | ನಗರಿಗರದಿನಡೆತರಲು ||೧೧೭||
 ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯನೆತ್ತುವಸೇಸೆಯಿಕ್ಕುವ | ಬಿತ್ತರದಿಂದಕರಸುವ ||
 ವೃತ್ತಕುಡೆಯುರಗೊಂಡಣವಿನಿಜಗೃಹ | ಕುತ್ತಮರೆಯ್ದಂದರಾಗ ||೧೧೮||
 ಆಮರುದಿನದೊಳುವಿದ್ಯಾಧರಪನ್ನ | ಗಾಮರವಿಧಿವಿಜಯರು ||
 ಆಮಹಿವನುಧರ್ಮನಂದನನೊದರಾವ | ಭೂಮಿಪಲ್ಲೆರೆಯ್ದುಂಡು ||೧೧೯||

ಭಾಸುರಬಹುಮಣಿಪೀಠದೊಳಾಬಲ | ವಾಸುದೇವರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಸಾಸಿರದೆಂಬುಕೊಡದೀರ್ಥಾಂಬುವ | ಸೊಸಿರರಾಮಸ್ತಕದೊಳು ||೧೨೧||
 ಬಳಿಯೊಳುದಿವ್ಯಭೂಷಣದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂ | ಗಳಿನೊಪ್ಪುವಂತಲಂಕರಿಸಿ ||
 ಎಳೆಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯುಸಿರಿದಲೆಯೊಳು | ತಳಿದೊಲವಿಹರಸಿದರು ||೧೨೨||
 ಸಾಸಿರಯುಕ್ತ ರಕ್ಷಿ ತಚಕ್ರಗದಶಕ್ತಿ | ಯಾಶಂಖಶಾರ್ಙ್ಗಕೌಸ್ತುಭವು ||
 ಭಾಸುರನಂದಕವೆಂಬ ಮಹಾರತ್ನ | ಪೋಸರಿಸದೆಬೆಸಗೆಯ್ಯೆ ||೧೨೩||
 ಹರಿನೀಲವರ್ಣನನಂತವೀರ್ಯನುಡತ | ವರಕಾಮುಕ್ತೋತ್ಸೇಧಯುತನು ||
 ಎರಡೆಂಟುಸಾಸಿರಮಕುಟಾಧೀಶ್ವರ | ಗಂಧನುಮಧಂಜಕ್ರೇಶ ||೧೨೪||
 ಪದಿನಾರುಸಾಸಿರಪತಿಯರಿಗರಸನು | ವಿದಿತವಿಕ್ರಾಂತಸಂಯುತನು ||
 ಸದಮಲಮೂರ್ತಿಭುವನಭುಂಭುಕನೊ | ಸ್ವಿದನಾಪುರುಷೋತ್ತಮನು ||೧೨೫||
 ಸಾಸಿರದಿನ್ನೊ ರುವರ್ಷಾಯುಷ್ಯಮೆ | ಧಾಸೂತಿವರ್ಣಾಂಗನೆಂಟು ||
 ಸಾಸಿರಮದತೀಜನಪತಿಪತ್ನುಶ | ರಾಸನತನುವಿಸ್ತೀಧ ||೧೨೬||
 ಹಲಮುಷಲಗದಾಪರಿಘವೆಂಬಾನಾಲ್ಪ | ವಿಲಸಿತಮಪ್ಪರತ್ನಗಳು ||
 ಬಲರಾಮಗೆಸಾಸಿರಯುಕ್ತ ರಕ್ಷಿತ | ಗಳುಸಮನಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೨೭||
 ಇಂತ ಬಲಾಚ್ಯುತರವನಿಯೆಲ್ಲವನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿನಾಳುತಮಿಹರು ||
 ಸಂತಸದಿಂತಶಿಸೂರ್ಯರುಸೆಕಲದಿ | ಗಂತವನಾಳ ಮದದೊಳು ||೧೨೮||
 ಜಗದೇಕವೀರಜಯಾಂಗನೆಗಧಿಪತಿ | ಯಗಣಿತವಣಿಭೂಷಣನು ||
 ನಗಧರನರಸುಗೆಯ್ದ ಸುಸೃಪವರಕುಲ | ಗಗನವಾರಿಜಾಂಧದಸು ||೧೨೯||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುಮೂವತ್ತೊಂದಾಶ್ವಾಸ ||೧೩೦||

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ನಂದಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೩೨. ನೇಮಿಶ್ವರ ನಿರ್ವೇಗನಂಧಿ

ನಿರ್ವೇಗಲಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಾನಂದಗ್ಧ | ಕರ್ಮಕಾಂತಾರಸಂತಾಪ ||
 ಧರ್ಮಭಕ್ತನೇಮಿಯೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಜಿನ | ಧರ್ಮಪಾಲಕನವಂದಿಸುವೆ ||೧||
 ಈಪರೆಯಿಂದೆವೆವಾಬಲಕೇಶವ | ರಾವುಷ್ಟಚಾಪಾದಿಯಾದ ||
 ಭೂಪರೆಲ್ಲರುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೇಮಿಯು | ಶ್ರೀಪಾದಕೆಮುಗ್ಗುತ್ತಿರಲು ||೨||
 ಸುರಪತಿಯನುದಿನಕಳುಹಿದದಿವ್ಯಾಂ | ಬರದಿವ್ಯರತ್ನಭೂಷಣವ ||
 ವಿರಚನೆಗೆಯ್ದು ಮೂಲೋಕಾಧಿಪತಿನತ | ಚರಣನುನೇಮಿಶ್ವರನು ||೩||
 ಅಮರಸತಿಯರರುವತ್ತನಾಪ್ತರುದಿವ್ಯ | ಚಮರವನೊಲಿದಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲು ||
 ಸಮಂತೋದರಗತಾಮರಯಕ್ಷಕಿನ್ನರ | ಸಮಿತಿಯೋಲೈಸಿಕೊಂಡಿರಲು ||೪||
 ಒಂದಾನೊಂದನಿವಸಭೂಪಾಲಕ | ವೃಂದವೋಲಗಗೊಟ್ಟಿರಲು ||
 ಸಂದನಿಸಿದತಾರಾವಧ್ಯದಚಂದ್ರ | ಸಂದದಿನಭವನೊಪ್ಪಿದನು ||೫||
 ಅಕ್ಷಿಕೆಲಬರೆಳ್ಳು ಕೈಮುಗಿದಾದೇವ | ವಲ್ಲಭನಿನ್ನಬಾಹುವಿನ ||
 ಬಿಡುತ್ತನೀಕ್ಷಿಸಬೇಕನಲಾಕೈಯು | ಸುಲಾ ಸದಿಂದನೀಡಿದನು ||೬||
 ಮುರರಿಪುವೆಳ್ಳು ಸ್ವಾತ್ಯಂಜಯನಾಕಿರು | ಪೆರಲಬಗ್ಗಿಸೋಡಲಾಗ ||
 ವರಪತ್ರಮಣಿಯದಂಡವಹಂದಿನೀಲಜ | ಕರುಬಾಗಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ||೭||
 ವಕ್ರಾನುದನಮದಾಪಹರಣನಿರ | ದೆತ್ತಿತೋಲಾದಂಡದಿಂದ ||
 ಎತ್ತಿದಬೆಂಡಿಸಬೊಂಬೆಯಂದದಿವುರು | ಷೋತ್ತಮನಂದೊಪ್ಪಿದನು ||೮||
 ಹರಪದಿನಭವನೀಡಿದಹಸ್ತಮನಾ | ಹರಿಹರಿದಾಡುತೊಪ್ಪಿದನು ||
 ಹುಣ್ಣಿದನದಡ್ಡಗೊಂಬಿನಡಿಯೊಳಾ | ಹರಿದಾಡುವತುಂಬಿಯಂತೆ ||೯||
 ಆಸೆಯೊಳಂಬರಮಂಡಲದಿಂದ | ಪೂವಿನಮಳಿರತ್ನವೃಷ್ಟಿ ||
 ದೇವದುಂದುಭಿನೋಳಗಲುಹರಿಯಂಗಡೊ | ಕಾವರಿಸಿತುನಮೂಲಜ್ಜಿ ||೧೦||
 ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲವುದಿಂದಮೇಲೆಮಧುಮಾಸ | ಪೊತ್ತಂಬಿಸಿತುಂಬಿದಿರುವ ||
 ಎತ್ತಿಕರ್ಪಿನಬಿಲ್ಕೆಗಣೆಗಳನಿರ | ದಿತ್ತುಕೊಬ್ಬಿದನಂಗಜನು ||೧೧||
 ಸ್ಮರನೆನ್ನಹೂವಿನಮಾರ್ಗದಿಂದಹರಿ | ಹರವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲನೆಂದು ||
 ಉರುಗಬ್ಬದಿಂಬಿಬ್ಬನೆಬಿರಿವಂದದಿ | ಬರಿದೊಪ್ಪಿದುವುಮಲ್ಲಿಗೆಗಳು ||೧೨||

ಎಳೆಗೇಳಿಯೆಳಸಿಜೀಸಿತುಮಾಮರದೊಳು | ತಳಿರೆಳ್ಳು ವುಕ್ಕೋಗಿಲೆಗಳು ||
 ಗಳವಿದುವಾತಾಮರೆಗೊಳಗಲುನೆರೆ | ತಿಳಿದುವುಚೈತ್ರಮಾಸದೊಳು ||೧೩||
 ಇಂತುಬಂದಾಮಧಮಾಸದೊಳಾಶ್ರೀ | ಕಾಂತನುನೇಮಿಾಶನೆಡೆಗೆ ||
 ಸಂತಸದಿಂಬಂದುಕರಕಮಲವನುಗಿ | ದಿಂತೆಂದುವಿನ್ನವಿಸಿದನು ||೧೪||
 ದೇವವಿನ್ನವಮಾಮಧುಮಾಸದೊಳಗೊಪ್ಪು | ವಾವುದಾಸ್ಸನಕೆಬಂದು ||
 ಆವನಜಲಕೇಳಿಬೊಳಿರಬೇಕೆನ | ಅವಚನಕ್ಕೊಡಂಬಡಲು ||೧೫||
 ಆನೇಮಿಾಶಸಹಿತಕೇಶವತನ್ನ | ಮಾನಿನಿಯವಕೂಡಿಕೊಂಡು ||
 ಆನಂದನವನಕತಿವೈಭವದಿಂ | ದಾಸಂದದೊಳೆಯ್ದದನು ||೧೬||
 ಇಂತುಬನವಮೊಕ್ಕುನೇಮಿಾಶನಾಗುಣ | ವಂತುಲಾಂಬುಜೋದರರು ||
 ಸಂತಸದಿಂಬದೊಳುಹಿಹರಿಸತದ | ಸಂತರದೊಳುರುಜಿಸುವ ||೧೭||
 ಪಳಚನೊಪ್ಪುವಪಂಕಜಾಕರವನುಯೊಕ್ಕು | ಬಳಿಕಕ್ರೀಡಿಸಿಕೆಲಹೊತ್ತು ||
 ಕಳೆಯೆನೇಮಿಾಶನುಪೊವಮಟ್ಟುವಪ್ಪಂ | ಗಳನುಕಳೆವಸಮಯದೊಳು ||೧೮||
 ಪುಲ್ಲನಾಭನಸುಕೇತದೊಳಾಲೋಕ | ನಲ್ಲಭನೇಮಿಕ್ಕುಮಾರ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆತಾನು | ಟ್ವೊಲ್ಲಗಿಗಿಯಕೊಡುವಾಗ ||೧೯||
 ಭವತತ್ರಿಖಂಡಕತ್ರಾಫೀಶನಪಟ್ಟ | ದರಸಿಯು ಟ್ವಳಿದವಪ್ಪವನು ||
 ಹಿರದುಹೀಸರಮಾಳ್ವೆಯೊಳುಹಿಡಿನೆನೆಯೆ | ದುರುಗವದಿಂಮಾತನಾಡೆ ||೨೦||
 ಆನುಡಿಯನುಕೇಳಿಕೊಳಪದಿರುಗ್ಗಿಣಿ | ಯೇನಕ್ಕುಮರರುಗಳೆವನ ||
 ನನ್ನ ನೋದಕವನಂಗೋಪಾಂಗದೊಳಿ | ಟ್ವಾನತರಪ್ಪುದನರಿಯು ||೨೧||
 ಎನಲಿಂತೆಂದಳುಕಿರಿಯಂದಿನೊಳುನೆರೆ | ಮುನಿದುಬಂದಾರಕ್ಕನಿಯರ ||
 ಇನಿಸಳುಕದೆಕೊಂದಾಘನಗೋವ | ಧನಸರ್ವತಮನಿರದೆತ್ತಿ ||೨೨||
 ಉರಗತಯ್ಯೆಯನೇರಿಯೇರಿಸಿಶಾರ್ಙ್ಗಯ | ನಿರದೂದಿಪಾಂಚಜನ್ಯವನು ||
 ದುರಗಲಿಯಾಮಾಗಧನಕೊಂದಾತಗೆ | ಸುಯಾರವನಿಯೊಳೆನುತ ||೨೩||
 ತೊತ್ತುಗೊಲವನನಗೆಪೇಳ್ವರೆಯೆನ | ಲುತ್ತಮೆರುಗ್ಗಿಣಿದೇವಿ ||
 ಮತ್ತವಿಂತೆಂದಳುನೇಮಿಾಶ್ವರನು | ತ್ವತ್ತಿಯಾಗುವುದಕೆಮುನ್ನ ||೨೪||
 ನರರೂಪನುಕಂಡೊಡೆಹೇಸಿವುಟ್ಟಿದ | ಸುರರೆಲ್ಲವರ್ಗಾಣನಾದ ||
 ಸುರವತಿಯಾಪನ್ನಗಪತಿಯುಕ್ಷೇ | ಶ್ವರುನೆಲ್ಲರಕೂಡಿಕೊಂಡ ||೨೫||
 ಅರ ದಿಂಗಳುಪಂಚಯಂತರನ್ನದಮಳಿ | ಗರೆಯಿಸಿವಿದೇವಿಯನು ||
 ನೆವುಜಿಸಿ ಭಾಶೋಧನೆಯನುಮಾಡಿ | ಯರಿಕೆಯತನ್ನ ಸತಿಯರ ||೨೬||

ಆನಾರಿಗೆ ತೊಳ್ಳಿರಾಗೆಂದುನಿಯಮಿಸಿ | ಲಾನೇವಿಶ್ವರನುದಿಸಿ ||
 ಆನಂದದಿವೇರುಗಿರಿಗೆಯ್ದ ಪಾಲ್ಗಡ | ಲಾನೇರನಭಿಷೇಕಮಾಡಿ || ೨೬ ||
 ಬಳಿಕಮರನಾತಗೆಭೃತ್ಯರಮಾಡಿ | ಬಲಿವುನೆಸಗಿದತೆರನ ||
 ಇಳೆಯರಿಯದೆಯನುತಿಂತೆಂದಳಾನಿ | ಪೃಥಸದೂಳಿನಕಾಲನೀರ || ೨೭ ||
 ಮಮತೆಯಿಂದಮಜ್ಜನವಮಾಡುವಮರ | ಸಮಿತಿಯೆಡದಕಾಲ್ವೆರಲ ||
 ಅಮರಿದೇವಾದೊಡನೇನೇಲೋಕಕ್ಕೆ | ರಮಣಿಯನಲುಮಿಗೆನಾಣ್ಣಿ || ೨೮ ||
 ಸತ್ಯಭಾಮೆಪೋಗಲಿತ್ತರುಗ್ಗಿಣಿದೇವಿ | ಯತ್ನಂಕಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ||
 ನಿತ್ಯಸುಖವಸುಬಯಸಿಯಾವಸ್ತ್ರವ | ಭೃತ್ಯಭಾವದಿಧರಿಸಿದಳು || ೨೯ ||
 ಬಳಿಕಬಲಾಚ್ಛತರಾನೇಮಿನಾಥನ | ನಲಘಾತರಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ||
 ಲಲಿತಾಂಬದಭೂಷಣದಿಂದಪೂಜಿಸಿ | ಪೊಳಲನೆಯ್ದಿದರುಮತ್ತಿತ್ತ || ೩೦ ||
 ಆಸತ್ಯಭಾಮೆಯಗರ್ವದನುಡಿಗೇಳಿ | ಭಾಮರಬೋಧಸಂಯುತಗೆ ||
 ಹಸಂಸದೆಮುನಿಸೊಗಿದುದುನೀರೊಳು | ಕೇಸುರಿಹುಟ್ಟಿದಂದದೊಳು || ೩೧ ||
 ಆಮುನಿಸಿಂಬನನುಪೊರಮಟ್ಟುರ | ಗಾಮರಸಂತತಿತನ್ನ ||
 ಪ್ರೇಮದಿನೋಲೈಸಿಬಲರಾನೆಯನೇರಿ | ಯಾಮಹಿಮನುಪುರಕೆಯ್ದಿ || ೩೨ ||
 ಆಶಸ್ತ್ರವದನವಮೊಕ್ಕುಬಳಿಕೇರಿ | ಯಾಶಯ್ಯನಗುರ್ವಿಸುವ ||
 ಆಶಾರ್ಜುನನಡಗೈಯಿಂದೇರಿಸಿ | ಯಾಶಂಖವನಕೈಕೊಂಡು || ೩೩ ||
 ಎಡಕಡೆಯನಾಸಾಪುಟದುಸುರಂ | ಪೊಡವಿಸಡುಗುವಂದದೊಳು ||
 ಪಿಡಿದೊದಲಾಶಾಗಜವದರಿದುವುಮೇ | ಗಡೆಗಾಕಾಶಪಾರಿದುದು || ೩೪ ||
 ಆರವನನುಕೇಳಿಮುರಿದುಕಂಬವಮದ | ವಾರಣವಾವಾಜಿಗಳು ||
 ಆರಜಘಾನಿಯಕೇರಿಕೇರಿಗಳೊಳು | ಚಾರಿವರಿವೃತ್ತಿರಲಾಗ || ೩೫ ||
 ಎಲ್ಲಿಂದದೀಯದ್ಭುತಮೆಂದುಬಬದೇವ | ನಿಲ್ಲದೆಗಡೆಯಧರಿಸಿದ ||
 ಪುಲ್ಲಾಭನಸಿಯನುರುಳಿಪಿಸಿದನು | ಬಲ್ಲಿತವ್ಯಾಸರಗೇಳಿ || ೩೬ ||
 ಅನಿತರೊಳಾತ್ರಿಭುವನಗುರುವನಿಮಿಷ | ಜನಸಂತತಿಯೊಡಗೂಡಿ ||
 ಅನುರಾಗದಿಂದಾನೆಯನೇರಿತನ್ನರ | ಮನೆಗೆಪೋಗಲುಬಳಿಕಿತ್ತ || ೩೭ ||
 ಅದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳಕಾಯ್ದಿರ್ಪಮ | ಹಾದೇವತೆಗಳೆಯ್ದು ||
 ಆದಾಮೋದರನೊಳಗುಸುರಿದುವಂ | ದಾದಾವಾರ್ತೆಯೆಲ್ಲವನು || ೩೮ ||

ಇಂತೆಂಬನುಡಿಯನುಕೇಳಿಮತ್ತಾವೈ | ತ್ಯಾಂತಕನತಿಚಿಂತೆಯನು ||
 ಅಂತರಿಸದತಾಳಿಬಳಿಕತನ್ನೊಳುತಾ | ನಿಂತೆಂದೆಣಿಸಿದನಾಗ ||೪೦||
 ಸುರನರಫಣಿಶೋಕವನೆರಗಿಸಿಕೊಂಬ | ವರಭುಜಬಲಯುತನಿವನು ||
 ಇರದೆನ್ನರಸುತನಮನೆಳೆದೊಯ್ಯೊಡೆ | ಭರದಿಂಬಾರಪರುಂಟೇ ||೪೧||
 ಎಂದುಚಿಂತಿಸಿಬಲಭದ್ರನಬರಿಸಿಯಿಂ | ತೆಂದನುವನಜೋದರನು ||
 ಸಂದಸಾಹಸಿಯಾನೇಮಿಕ್ಕುಮಾರಕ | ನಿಂದೆಮ್ಮೊಡೆತನಮಿಲ್ಲ ||೪೨||
 ಇದಕಿನ್ನಾ ವುದುತೆರನೆನಲಿಂತೆಂದ | ನುದಿತಸದ್ಗುಣಿಬಲದೇವ ||
 ಚದುರರಿತಿದನುಪರಂಬರಿಸುವರೇ | ಸದಮಲಬೋಧಸಂಯುತರು ||೪೩||
 ಅಡಸಿದಮೋಹೋದ್ರೇಕದಗಾಬ್ಬದ | ತೊಡರೊಳುಸಿಲುಕುವರಲ್ಲ ||
 ಕಡೆಗಾಣಿಸದಪದಕಲ್ಲದೆಯೆಂಬಾ | ನುಡಿಗಿಮ್ಮುಕುಂದನಿಂತೆಂದ ||೪೪||
 ಹಿಂದಣತೀರ್ಥಾಧೀಶರಲ್ಲರುಮನ | ಸಂದುಚಕ್ರೇಶಸಂಪದಕೆ ||
 ಬಂದಬಳಿಕಬಹುಸುಖನೀವಪದಗಂಡ | ಲೆಂದುಸುರುವುದನರಿಯಿರೆ ||೪೫||
 ಎನಲೇಕಕುಂಡಲನಿಂತುನುಡಿದನಾ | ಅನಘಗುಪಾಯಾಂತರದಿ ||
 ಮನದೊಳುವೈರಾಗ್ಯಮಪ್ಪುದನೆಸಗುವ | ವೆನೆಹರಿಯದನೈಕೈಕೊಂಡು ||೪೬||
 ಬಳಿಕಕೆಲವುದಿನಕಳೆಯಲುನ್ಯಪಕುಲ | ತಿಲಕನಂಭೋಧಿವಿಜಯಗೆ ||
 ನಳಿನನಾಭನಿಂತೆಂದುನುಡಿದನಾ | ಕಲಿನವಿಜಯನೇಮಿಜಿನಗೆ ||೪೭||
 ನವಯಾವನೋದಯಮಾದುದಂತದರಿಂ | ಸುವಿಧಾನದಿಂದುದುವೆಯನು ||
 ತವಕದಿಮಾಡಬೇಕೆನಲಾವಿನ್ನಪ | ಕವನೀಶ್ವರನೊಡಂಬಡಲು ||೪೮||
 ಬಳಿಕತಾಮೆಲ್ಲರುಬಂದುನೇಮಿಾಶನ | ಕಳಿರಡಿದಳಕಿರದೆರಗಿ ||
 ಎಲಿಸಿತಮಪ್ಪಮಂಗಲಕಾರ್ಯಕೆಮನ | ವೆಳಸುನಂದದಿನೊಡಂಬಡಿಸಿ ||೪೯||
 ಉಗ್ರಕುಶಾಂಬರಭಾಸ್ಕರನವನೀ | ಶಾಗ್ರಣಿಯೆನಿಸಿರಂಜಿಸುವ ||
 ಉಗ್ರಸೇನನಸುತರಾಜೇವಮತಿಯೆಂ | ಬಗ್ರಸುಡತಿಮೊದಲಾದ ||೫೦||
 ಹೊಸಹಲಿಯದಸತ್ಕಲಾಪರಿಣತೆಯರ | ನಸಮಾನರೂಪವತಿಯರ ||
 ವಸುಧಾಧೀಶನಂದನೆಯರೈನೂರ್ವರ | ಬಿಸೆಜಾಕ್ಷನುತರಿಸಿದನು ||೫೧||
 ತದನಂತರದೊಳುಮನಸಿಜನ್ಮಪನಸಂ | ಮದದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪವೊ ||
 ಇದುತಾನೆಂಬಂದದಿರಚಿಸಿದರಾ | ಮದುವೆಯಮಣಿಮಂದಿರವನು ||೫೨||

ತಳಿಗುಡಿವಸುಳಿದಳಿರತೋರಣವೊಸೆ | ಚಳಿಯದನಲಮೇಲುಕಟ್ಟು ||
 ತೊಳಪಮುತ್ತಿನರಂಗವಲಿಜಾಗಗಳಜಂ | ಗುಳಿಯೊಪ್ಪಿತೆಭವನದೊಳು ||೫೩||
 ಇಂತುಮಂಟಪವರಚನೆಯಮಾಡಿಸಿತದ | ನಂತರದೊಳುಮುನ್ನತಂದ ||
 ಕಾಂತೆಯರನುಷೋಡಶಾಭರಣಗಳಿಂದ | ಸಂತಸದಿಂಶೃಂಗರಿಸಲು ||೫೪||
 ಮನಸಿಜಮಂಡಲೇಶ್ವರನಗ್ಗಲ್ಲಭೆ | ಯನುರಾಗದಿಂಬಹುರೂಪ ||
 ಅನುಕರಿಸಿದೋಯೆಂಬಂದದೊಳಾ | ವನಿತಾಮಣಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೫೫||
 ಮತ್ತಾನೇಮೊಶಗೆದೇವಸತಿಯರು | ಹೊತ್ತುತಂದಾತೀರ್ಥಜಲವ ||
 ಬಿತ್ತರದಿಂದಮಜ್ಜನವಮಾಡಿಸಿಬಳಿ | ಕುತ್ತಮಭೂಷಣವಿಡಲು ||೫೬||
 ಎನಿತನಿತುಂಟುಲೋಕದೊಳುಸುಲಕ್ಷಣ | ವೆನಿತನಿತುಂಟುಸೌಂದರ್ಯ ||
 ಅನಿತೆಲ್ಲವುಕೂಡಿಹುರಿಯಾದಂದದಿ | ಅನಘನಮೂರ್ತಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ||೫೭||
 ಬೆರಕೆವಣ್ಣದವೂವಿನಲತೆಕೃಷ್ಣಾ | ಗರುಭೂಜಮಸಡರ್ಧಂತೆ ||
 ಹರಿನೀಲವರ್ಣದನೇವಿತಾಗೆಸಲ | ಪರಲಭೂಷಣಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೮||
 ಈರೀತಿಯಿಂಕೈಗೆಯ್ದಾನೇಮಿಕು | ಮಾರನನರ್ಮಸಚಿವರು ||
 ವಾರಣಮಸ್ತಕವೇರಿಸಲಾದೇವ | ನಾರಿಯರಿಕ್ಕೆಚಾಮರವ ||೫೯||
 ಚೆನ್ನಮುತ್ತಿನಲಂಬಣದಿಂದೊಪ್ಪುವ | ರನ್ನದಸತ್ತಿಗೆವಿಡಿದು ||
 ಪನ್ನಗಸತಿಯರಿಕ್ಕಲದೊಳಾನಯನೇರಿ | ಯುನ್ನತಬೋಧಗೆತ್ತಿದರು ||೬೦||
 ಕಿನ್ನರಕಾಂತೆಯರೊಸಗೆವಾಡನುಪಾಡೆ | ರನ್ನಗನ್ನದಿಯರಂಜಿಸುವ ||
 ಹೊನ್ನಕಳಶಗಳಹಿಡಿದಾಯೆಣ್ಣೆನೆ | ಗನ್ನೆಯರೊಸೆಯ್ಯರಲು ||೬೧||
 ಈಸರಿಯಿಂಬರುತಿರೆಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ | ಗಾಪಶುವಾತ್ಯಷೆಯಿಂದ ||
 ಧೂಪಿಸಿಗೋಳಿಡುತಾತಳಿಯೊಳಗೆನಾ | ನಾಸರಿಮರುಗುತಮಿರಲು ||೬೨||
 ಅವನುಕಂಡಾಕರುಣಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನೇಮಿ | ಕುವರನಾನೆಯನಲ್ಲಿನಿಲಿಸಿ ||
 ಅವಿವೇಕದಿಂದೀಯೆಡೆಯೊಳಗೀಮೃಗ | ನಿವಹವನಿರಿಸಿದರಾರು ||೬೩||
 ಎಲಾಮೃಗಸಮುದಾಯವಕಾದಿದ | ವನಚರರಿಂತಾಡಿದರು ||
 ಜನಸುತನಿಮ್ಮಡಿಗಳಮದುವೆಗೆಬಂದ | ಜನದಭೋಜನಕೆಂದುನಾವು ||೬೪||
 ತಲವೆನುತಮೊತ್ತಮೊದಲುತಮಗೆಗೋ | ವಿದನುಕಲಿಸಿದಂದದೊಳು ||
 ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದೆವೇಳುಕಾಣೊಣ್ಣು | ದಿಂದಾನೇಮಿಕುಮಾರ ||೬೫||

ಇನಿತುಮ್ಯುಗವನೆಲ್ಲವನುಹತಿಸಿನಾ | ವನುನಯದಿಂಮದುವೆಯನು ..
 ಅನುಕರಿಸುವುದನುವಾಯ್ತಾಪ್ಯಥಮಚುಂ | ಬನದೊಳುಪಲ್ಮುರಿದಂತೆ || ೬೬ ||
 ಅನ್ಯಾಯದಿಂಪಸುಗಳಕೊಲ್ಲಿಸಿಮ | ತ್ತೆನ್ನಲ್ಪಸುಖಕಾಟಿಸುವ ||
 ಕನ್ನೆದುರೊಳುಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವಬಗೆ | ಚೆನ್ನಾಯ್ತೆಂದೆಣಿಸಿದನು || ೬೭ ||
 ಇಂತುಚಿಂತಿಸಿನಿರ್ವಾಣಾಂಗನೆಯೊಳು | ಸಂತಸದಿಂಮದುವೆಯನು ||
 ಅಂತರವಿಲ್ಲದಾಗುವೆನೆಂದುನಿರ್ವೇಗ | ವಂತಾಳಿನಿಂದಿರಲಾಗ || ೬೮ ||
 ಪೊಡೆಯಲರನುಬಂದೀಮ್ಯುಗವನುಪೊರ | ಮಡಿಸುವುದುತ್ತಮಲಗ್ನ ||
 ಅಡಸಿತುದೇವಜಯಗೆಯ್ದುದೆನಲಾ | ಸುಡಿಗೆನೇವಾಶನಿಂತೆಂದ || ೬೯ ||
 ಈಪರಿಣಯನಮನೇಕಪಾಪವಮಾಳ್ವು | ದಾಪೊಕ್ಕತಿಸುಖವಿವಾ ||
 ಆಪರಮಪ್ರೀಯೊಳುಪರಿಣಯನದ | ರೂಪನೆಧರಿಸುವೆನಿರದೆ || ೭೦ ||
 ಹಿಂಸಾನುರೂಪಕೆಕಾರಣಮಾದೀ | ಸಂಸಾರದಿಂಪೊರಮಡುವೆ ||
 ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆನುತಕಲ್ಮಷವ | ಧ್ವಂಸನಲ್ಲಿಂಸಿಂತಕಯ್ಯ || ೭೧ ||
 ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟಸಂಸಾರಶರಧಿಯೊಳು | ಹೊಕ್ಕುಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯಸುಖವ ||
 ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕುತ್ತಿದೇನನುತಚಿಂತಿಸಿಮನ | ಮಿಕ್ಕಮನೆಗೆನಡೆತರಲು || ೭೨ ||
 ಆವಾರತೆಗೇಳಿಯಂಬುಧಿವಿಜಯಮ | ಹೀವರವೆಕ್ಕಸುಖಲ ||
 ತೀವಿದಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಾಪೆಣ್ಮಣಿವ | ದೇವಿಯೊರಗೆಧೂತಳಕೆ || ೭೩ ||
 ನೇಮಿಕುಮಾರನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಾಪಿತ್ಯ | ವಾಮಾತ್ಯಗಳಜ್ಜರಿಸಿ ||
 ಪ್ರೇಮದಿತ್ತನ್ನಮುನ್ನಿನಭವಬದ್ಧದ | ದ್ವಾಮತೆಯನುಪೇಳಿದನು || ೭೪ ||
 ಮಂಜಿನಿಸಿರಿಮಹದೈತ್ಯರ್ಯವುಘನ | ರಂಜನೆಸೆಕಲಬಂಧುಗಳು ||
 ಸಂಜಿಯುಸೊಬಗುಜವ್ವನಮಿಂತಿವಕಿನಿ | ಸಂಜದೆಮುಗ್ಗುವನೆಗ್ಗ || ೭೫ ||
 ಎದುಪಲವುಪರಿಯಾದಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತಿ | ಯಿಂದಮವರನೊಡಂಬಡಿಸಿ ||
 ಸುದೆಗಮಿಲ್ಲಜಾತರೂಪವತಾಳ್ವೆ | ನಂದಿರ್ವಾಸಮಯದೊಳು || ೭೬ ||
 ಪರಮನಪರಮವೈರಾಗ್ಯಮನರಿದಾ | ಸುರರುಸುರಿದರಲರ್ವಳಿಯು ||
 ಹರುಷವಿಲಾಸಾಂತಿಕದೇವರೆಯ್ಯುಂದು | ಚರಣಕಮಲಕೆರೆಗದರು || ೭೭ ||
 ಈತರದಿಂವನಮಿತರಾಗಿಯೆಲೆದೇವ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂಧರ್ಮಾವೃತವ ||
 ಭೂತಳದೊಳುಕರೆವುದೊಳಗಮನೀ | ನಾತುರದಿಂದೆಸೆಗುವುದು || ೭೮ ||

ಎನುತಬಿನ್ನವಿಸುಪೋಗಲುಬ್ರಹ್ಮಯುಷಿಯರಂ | ದನಿತರೊಳಾಸಗ್ಗದರಸು ||
 ಅನುರಾಗದಿಂನಾಲ್ಕುತೆರದಮರರುಗೂಡಿ | ಯನಘನಸನ್ನಿಧಿಯಿಂ ||೨೯||
 ಚರಣಕೆರಗಿರತ್ನಪೀಠದಮೇಲಾ | ಪರಮನಿರದೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
 ಶರಧಿಯಹಾಲಸುಮಾರ್ಗಕುಂಭದೀಪಿ | ಹರುಷದಿನಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ||೩೦||
 ಪರಿರಂಜಿಪವಲವಣ್ಣದದಿವ್ಯಾಂ | ಬರದಿವ್ಯರತ್ನಭೂಷಣದಿ ||
 ಪಿರಿದಾಗಿವೂಜಿಸಿಹಸಮಾಡಿದನಾ | ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಸುಂಗಲನ ||೩೧||
 ತದನಂತರದೊಳಗಾತ್ರಿಜಗದ್ಗುರು | ವುದಧಿವಿಜಯಶಿವದೇವಿ ||
 ಮೊದಲಾದಪರಸುಖನಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ | ಪದುಳದಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||೩೨||
 ಸುರುಚಿವನಿರ್ವಾಣದುರ್ಗಸೋಪಾನಮ | ನಿರದೇರುವಮಾಳ್ಳಿಯೊಳು ||
 ಸುರಪತಿಕ್ಯೆಗುಡೆಸುರರುಘೇಘೇಯನೆ | ಪರಮನಿಶಿಬಿಕೆಯನೇರಿ ||೩೩||
 ಧರೆಯೊಳುಘೂಮಿಸರೇಳಡಿವಿದ್ರಾ | ಧರರೇಳಡಿಯಲ್ಲಿಂದ ||
 ಸುರರೇಳಡಿಪರಮಾಶಿಬಿಕೆಯವೊತ್ತು | ಪರಮೋತ್ತಮದಿನಡೆಯೆ ||೩೪||
 ಕಿನ್ನರಕಿಂವುರುಷರುಪಾಡಲಾದೇವ | ಕನ್ನೆಯರೊಸೆದುನರ್ತಿಸಲು ||
 ಪನ್ನಗರೊಲಿದುಮದ್ದಳಿಗುಟ್ಟಲಾಜಿನ | ಗುನ್ನತಿಕಿಯಹರುಷದೊಳು ||೩೫||
 ಈವಧಿದಿಂದನಡೆದುಬಂದಾದ್ರಾ | ರಾವತಿಯಾವೊರವೊಳಲ ||
 ಅವುದ್ರಾನದಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊ | ಕಾವಾನವಾರ್ಚಿತನಿಲಲು ||೩೬||
 ಕುಸುಮಾವಲಿಯಸೂಪಲುಶಚಿಯಮರಿಯ | ರೆಸೆವಮುತ್ತಿನರಂಗವಲಿಯ ||
 ಹಸೆಗೆಯ್ಯಲಾದೇವನಸಮರರುರನ್ನ | ವಸೆಯೊಳಗಿಳುಹಿದರಾಗ ||೩೭||
 ನೆರೆಸಮತೆಯಿ ನಾಹಸೆಯೊಳುಕುಳ್ಳಿದುರ್ | ತೊರೆದುಯುಗಲಪರಿಗ್ರಹನ ||
 ಮಿರುಗುವಾಭರಣವಕಳಿದನುಬಾಳಿಂ | ದೊರೆಯನುರ್ಚುವಮಾಳ್ಳಿಯೊಳು ||೩೮||
 ನಿರ್ಮಲನಾವೂರ್ವಮುಖಮಾಗಿಕುಳ್ಳಿದುರ್ | ಕರ್ಮವಲ್ಲರಿಯಬೇರುಗಳ ||
 ನಿರ್ಮೂಲನಮಾಡುವಂತಿಕುಂತಗಳ | ನೋರ್ವೊಡಲೊಳುಕಿಳ್ಳನಾಗ ||೩೯||
 ಆಕುಂತಳವರನ್ನದಪಡಲಿಗೆಯೊಳು | ನಾಕಾಧಿಪನಾಂತುಕೊಂಡು ||
 ಲೋಕೇತನಕರ್ಮವನುಬಿಡುವಂತೆರ | ತನ್ನಕರದೊಳುಬಿಟ್ಟನಾಗ ||೪೦||
 ಬಳಕಹಲವುತೆರದೊಳುತುತಿಗೆಯ್ದಾ | ಬಲವೈರಿಯಾಸಗ್ಗಿಗರ ||
 ಬಲಗೂಡಿಬಲಗೊಂಡೆದಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡಾ | ಗಳಿಸಗ್ಗಕೆಯ್ವಿದನಿತ್ತು ||೪೧||

ರಥನೇಮಿಮೊದಲಾದಾಸಾಸಿವರು | ಪೃಥ್ವೀರ್ಯಧಾದಿಸಂಯುತರು ||
 ಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕರುಭಯಪರಿಗ್ರಹವನು | ಪೃಥ್ವಕುಮಾರಾದೀಕ್ಷೆಗೊಳು ||೯೨||
 ಮೊದಲುಮದುವೆಗೊಂಬುಂದಧಾತ್ರೀಮತಿ | ಮೊದಲಾದನ್ಯಸಂದನೆಯರು ||
 ಚದುರೆಯರರುಸಾಸಿವಸಖಿಯರುಗೂಡಿ | ಪದೇದಾದೀಕ್ಷೆಯಧರಿಸಿದರು ||೯೩||
 ಶ್ರಾವಣಶುದ್ಧಚತುರ್ಥಿಯದಿನದೊಳು | ತೀವಿದಚಿತ್ರತಾರೆಯೊಳು ||
 ಆವುದಯದೊಳುದೀಕ್ಷೆಯಧರಿಸಿದನಾ | ದೇವರದೇವನೇವಾತ ||೯೪||
 ಸದಮಲತರಸಪ್ತರ್ಥಸಮೇತನು | ಉದಿತಮನಃಪರ್ಯಾಯ ||
 ವಿದಿತಬೋಧನುಷ್ಪದಿವಸೋಪವಾಸಮು | ಪದುಳದಿನಿದುಗಪಾರಣೆಗೆ ||೯೫||
 ನೇಮಿಮುನೀಶನುಗಿರಿನಗರಕೆಬರೆ | ಪ್ರೇಮದಿವರದತ್ತನಂಬ ||
 ಭೂವಾತ್ಸರನಿರ್ದಿಗೊಂಡುನಿಲಿಸಿದನು | ದತ್ತಮಮುಗಲವಿಧಿಯಿಂದ ||೯೬||
 ಭವನಕೆತಂದುಪ್ರತಿಗ್ರಹಮೊದಲಾದ | ಸವವಿಧವುಣ್ಯಸಮೇತ ||
 ಸುವಿದಿತಸಪ್ತಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನು | ದಸರಳಭಕ್ತಿಯೊಳೀಯೆ ||೯೭||
 ನಿರವದ್ಯಮಪ್ರಮೃತಾಹಾರಮನಾ | ದರದಿಂದಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯ ||
 ಇರದೆನಿರ್ವರ್ತಿಸಿಬಳಿಕಾನೇವಾ | ಶ್ವರನಕ್ಷಯದಾನಮನಲು ||೯೮||
 ಸುರಿದುದುಹೊಸಹೊನ್ನಮಳೆಹೂವನಸರಿ | ಸುರದುಂದುಭಿವೋಗಗಿದುದು ||
 ಸುರಭಿಸಮಾರನೆಸಗಿತಾಗಸದೊಳು | ಸುರಸಂತತಿವೊಗಳಿದುದು ||೯೯||
 ಬಳಿಕಲ್ಲೆಂಬಂದಾವೂರ್ಜಯಂತಾ | ಚಲದನಿರ್ಬಂತುಕಮಪ್ಪ ||
 ಸ್ಥಳದೊಳುತೊಳತೊಳಗುವಚಂದ್ರಕಾಂತೋ | ಪಲದಮೇಗಡೆಗೆಯ್ದುದು ||೧೦೦||
 ಈಯೆಡೆಯಿಂದಾಲ್ಪುಮಾಸಕ್ಕಲ್ಲದೆ | ವೈಯಾರದಿಂದೇಳೆಂದುದು ||
 ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದೊಳಗೆಕ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿನಿಂ | ದಾಯತಿರಾಯನೊಪ್ಪಿದನು ||೧೦೧||
 ಹರಿಕರಿಸರ್ವಪನ್ನಗಹೆಬ್ಬುಲಿಹುಲ್ಲೆ | ಶರಭೇಶ್ವರುಂಡಪಕ್ಷಿಗಳು ||
 ಪರಮನಪರಮೋಪಶಾಂತತೆಯನುನೋಡಿ | ನಿರುತದಿನಿದಿರುತಿಹವು ||೧೦೨||
 ಅಗಣಿತಮಹಿಮನಿಂದಿರಲತ್ತಲಾಗಿರಿ | ನಗರಾಧಿಪತಿವರದತ್ತ ||
 ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದವೈರಾಗ್ಯದಿಶೊರೆದಾ | ಯುಗಲಪರಿಗ್ರಹಗಳನು ||೧೦೩||
 ಅಂಗಜಮರ್ದನನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಮು | ನಂಗೊಳಿಪಾದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಅಂಗೀಕರಿಸಿತಪಂಗಿಯುತಿರ್ದನು | ಹಿಂಗದಮನದುಪತಮದಿ ||೧೦೪||

ಮತ್ತಾನೇಮಿಶಚ್ಛದ್ಧಸ್ಥಕಾಲಮೈ | ವತ್ತಾರುವಾಸರಕಳೆಯೆ ||
 ಒತ್ತಿನೊಳಿದೊಂದುಬಿದಿರಮೂಲದೊಳೇಕ | ಚಿತ್ತದಿಬಿಟ್ಟಿಯನಿಸಿ ||೧೦೫||
 ಸಾನುಭಾವದಿನಿದುತೀವ್ರಮಪ್ಪಘಮೆಂಬ | ಕಾನನಮೆಲ್ಲವನಿರದೆ ||
 ಧ್ಯಾನಪಾವಕನಿಂದಸುಡಲುಕಲವಲಬೋಧ | ವಾಸದೆಸಂಜನಿಯಿಸಿತು ||೧೦೬||
 ಅನಿತರೊಳಾಗದಿಂದಪೂವಿನಪನಿ | ಪನಿತುದುದೇವದುಂದಂಭಿಯ ||
 ಧ್ವನಿಯುಣ್ಣಿತುದೇವೇಂದ್ರನಸಿಹ್ಮಾ | ಸನಮೋವದೆಕಂಪಿಸಿದುದು ||೧೦೭||
 ಅದನುಕಂಡಾಸಗ್ಗದರಸುಚಿನೇಶಗೆ | ಸದಮಲಸಮವಸರಣವ ||
 ಪದಸಿನೆಮೆಯೆಂದುಮೈಶ್ರವಣನನುಸ | ಪೃಥದಿಂದಿಪ್ಪಿಳ್ಳೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ||೧೦೮||
 ದನುಜದಿವಜಯಕ್ಷಪನ್ನಗರೈರು | ಮನದೆಗೊಂಡುತಂತಮ್ಮ ||
 ಘನತರಮಪ್ಪನಾನಾವಿಧದಾವಾ | ಹನವೇರಿತನ್ನೊಡನೆಯೆ ||೧೦೯||
 ಧರಣೀತಳದಿಂದಂಬರಕೈಸಾ | ಸಿರಬಿಲ್ಲಂತರವೊಗೆದ ||
 ಆರುಹೆಗತ್ತನ್ನಬೆಸದಿಮುನ್ನವಿತ್ತೇ | ಶ್ವರವಿರಚಿಸೆರಂಜಿಸುವ ||೧೧೦||
 ಅನಘನನಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯವಾಂಗಲ್ಯ | ಕನುಗೆಯ್ದುಮಣಿಮಂಟಪವೊ ||
 ಎನೆಕಡುರಂಜಿಸುವನವಸರಣಕಾ | ಅನಿಮಿಷಪತಿಬಂದನಾಗ ||೧೧೧||
 ಇಂತುಬಂದದರಮಧ್ಯದಗಂಧಕುಟಿಯನು | ಸಂತಸದಿಂದೊಳಹೊಕ್ಕು ||
 ಅಂತರಸದೆಮೂರುಸೊಳ್ಳರಬಲವಂದು | ಕಂತುಮದಾಪಹರಣಗೆ ||೧೧೨||
 ಅಷ್ಟಮಹಾವ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಗನಂತಚ | ತುಷ್ಟಯವಿಸುತಾತ್ಮನಿಗೆ ||
 ದುಷ್ಟದುರಿತದೂರೀಕೃತನರ್ಹಗೆ | ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿನಮಿತನಾಗಿ ||೧೧೩||
 ಜಲಗಂಧಾಕ್ಷತೆವ್ಯಕುಸುಮಚರು | ಜಲಜಲಿಸುವದೀಪಧೂಪ ||
 ಫಲದಿಂದರ್ಚಿಸಿರತ್ತಪಾತ್ರೆಯೊಳುಕ | ಣ್ಣೊಳಿಪಂತಘೃತಮನೆತ್ತಿ ||೧೧೪||
 ಮತ್ತೆಪಲವುದಿವ್ಯಸೋತ್ರಮನೇಕ | ಚಿತ್ತದಿಂದಲಿತುತಿಗೆಯ್ದು ||
 ಉತ್ತಮಮವ್ಯುಚಿತಾಸನದೊಳುದೇ | ವೋತ್ತಂಸನುಕುಳ್ಳಿದಲು ||೧೧೫||
 ಗರುಡಗಂಧವರ್ಣರಾಕ್ಷಸಯಕ್ಷವಿದ್ಯಾ | ಧರಕಿನ್ನರಕಿಂಪುರುಷ ||
 ಉರಗಾಧೀಶರೋರುನಿಜಬಲಗೂಡಿ | ಯುರುಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲೈಸಿ ||೧೧೬||
 ಹರಿವಂಶದರಸಮಕ್ಕನಲ್ಲರಕೂಡಿ | ನೆರೆದಖೇಚರಭೂಚರರು ||
 ಬೆರಸಿಬಲಾಚ್ಯುತರಾಸಮವಸೃತಿ | ಗುರುಮುದದಿಂದೆಯ್ದು ||೧೧೭||

ಮಾನಿತಮಾದಮಾನಸ್ಮಂಭವಕಂಡು | ನಾನಾರಾಜಚಿಹ್ನ ವನು ||
 ಆನದಿರಿಸಿಮುಂದಕೆನಡೆದಪ್ರತಿ | ಮಾನಲಲಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||೧೧೪||
 ಭಾಸುರತರಸೋಪಾಸಮನೊಸೆದೇರಿ | ಯಾಸವನವಸ್ಯತಿಗಿಬ್ಬಿ ||
 ಓಸುಸದೆಗಂಧಕುಟಿಯೊಳಗಡೆಹೊಕ್ಕು | ಆಸವೇಶನಕಂಡು ||೧೧೫||
 ಮೂಮೆತಿರಿದು ಪಾಷ್ಠಾಂಗನಮಿತರಾಗಿ | ಯಾಸಾನವಕೋಷ್ಠದೊಳು ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಕೈಮುಗಿದುಕುಳ್ಳಿದುರ್ಮ | ತಾಮಹಿಮಾನರೂಪನು ||೧೧೬||
 ಬಳಿಕೆವೆಪ್ಪೊಯ್ಯದೆತೆರೆದತೆರವುಗಣ್ಣು | ಬಳಲುವುದದಿನೆರೆನೋಡಿ ||
 ಅಲಘುತರಪ್ರಿಯದಿಂದಕೆಲಪೊತ್ತಿರ್ದು | ಪೊಳಲನೆಯ್ವಿದರಾಮತ್ತಿತ್ತ ||೧೧೭||
 ವರದತ್ತಮುನಿಸುತಿಸಮವಸರಣಕೆಯ್ವಿ | ಯರುಹಗರಗಿದಾಕ್ಷಣದೊಳು ||
 ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಸುಜ್ಞಾನಮೊಗೆದುಗಣ | ಧರಸಂಪದವನೆಯ್ವಿದನು ||೧೧೮||
 ಬಳಿಕಬಲಾರಿಕ್ಕೈಮುಗಿದೆಂದನೆಲೆದೇವ | ಇಳಿಯೊಳುಧರ್ಮಾಮೃತದ ||
 ಮಳೆಗರೆಯಿಸಬೇಕೆನಲೊಡಬಟ್ಟಾ | ಗಳೆಯಲ್ಲಿಮುಂದಕೆಯ್ವಿ ||೧೧೯||
 ಕಡುರಂಜಿಪಧರ್ಮ ಚಕ್ರಸಮಸ್ತಿತ | ನಡೆದುನೆಲಕೆಸುಭಿಕ್ಷು ವನು ||
 ಹಡೆಯಿಸುತಾರ್ಯಾಖಂಡಜನಪದ | ಕಡರಿಸಿದನುಧರ್ಮವನು ||೧೨೦||
 ಭವ್ಯಜನಾಂಬುಜವನಭಾನುಬಲರವು | ಸೇವ್ಯಸಪಾರಮಹಿಮನು ||
 ದಿವ್ಯವಚನಸಮುಪೇತನೆಸೆದನಾ | ಆವ್ಯಯಸುಖದಾಯಕನು ||೧೨೧||
 ಇದುಜಿನಪದಸರಸಿಜಮದವಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ |
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಾಶ್ವಾಸ ||೧೨೨||

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ನಂಪೂರ್ಣಂ

ಬಳಿದುಕುಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನಿವದರಿದಾ | ಪೊಳಲೊಳುಳುನರಥನೆಂಬ ||
 ಇಳಿಯಾಧಿಪತಿವೊಡಲಾದಾಪುರಜನ | ಗಳನುತನಗೆವಶವಾಡಿ ||೧೨||
 ಅಲ್ಲದಜರಿತಮನೊಳ್ಳಿತೆದವರಿಗೆ | ನಿಲ್ಲದೆಯುಪದೇಶಗೆಯ್ದು ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯುಸಪ್ತವ್ಯಸನದಿನಡಿ | ದಲ್ಲಿಮುಣ್ಣುಳಿಗೊಡುಬಳಿಕ ||೧೩||
 ನರಕಾವನಿಯೇಕರೊಳಗುದುಸುಸಿಮುಕ್ತಿ | ತಿರಿಯಗ್ಗ ತಿಯುಬ್ಬಿಜನಿಸಿ ||
 ತಿರುಗಿಬಂದೊಂದಾರಣ್ಯದೊಳಗೆನಿ | ಪ್ಪುರನಪ್ಪವನಜರನಾಗಿ ||೧೪||
 ಕಾಲವೆಸರನಾಂತಿರುತೊಂದುದಿನದೊಳು | ಕಾಲಲಬ್ಧವಶದಿಂದ ||
 ಆಲೋಕನಗೆಯ್ದೋರ್ವಮುನೀಶನ | ಕಾಲಮೇಗಡೆಹಣೆಯಿಟ್ಟು ||೧೫||
 ಅವನತನಾಗಲೀತನುಭವ್ಯನೆಂಬುದ | ನವಧಿಬೋಧದಿನೆಯರಿದು ||
 ಸವಿನಯದಿಂಸುವ್ರತವಪಾಲಿಸಲವ | ನವಧಾರಿಸಿಯದರೊಳಗೆ ||೧೬||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿನಡೆದಳಿದುಂಜಯಗಿರಿ | ಯಾತೆಂಕಣಕಕಾಪುರದ ||
 ಭೂತಳಪತಿವಿದ್ಯಾಬಲನವಗೆಸ | ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಾಲೆಯೆಂಬವಳ್ಳಿ ||೧೭||
 ಹರಿಬಲನೆಂಬತನುಜನಾಗಿಭೂತಳ | ಕರನಾಗಿದೊಂದುದಿನವೆ ||
 ವರಮುನಿಗಳಕಂಡುಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿ | ಧರಿಸಿದನಮಲದೀಕ್ಷೆಯನು ||೧೮||
 ಅದರೊಳುನೆಗಳಿಯಳಿದುನೌಧರ್ಮದೊ | ಳುದಯಿಸಿಯಲ್ಲಿಂಬಂದು ||
 ಸುದತೀಮಣಿಸತ್ಯಭಾಮೇನೀನಾದ್ಯ | ಸದಮಲಸುವ್ರತಫಲದಿ ||೧೯||
 ಎನಲವಳತಿಹರುಷವತಾಳಿಕುಳ್ಳಿರ | ಲನಿತರೊಳಗೆಕೈಮುಗಿದು ||
 ಮುನಿಪನನಾರುಗ್ಮಣಿದೇವಿತನ್ನಮು | ನ್ನಿನಜನ್ಮವಕೇಳಿದಳು ||೨೦||
 ಮಗಧವೇಶದೊಳುಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಮೆಂಬುದು | ಸೊಗಯ್ಯಪುದರೊಳಗಿರ್ಪ ||
 ನಿಗಮಸಂಯುತಸೋಮಶರ್ಮನನಿಜಸತಿ | ಮುಗುಢಿರಂಜಿಸುತೊಂದುದಿನವೆ ||೨೧||
 ಭಾಸುರಮಣಿದೊಡವಿಟ್ಟುಕನ್ನಡಿನೋಡು | ಮಾಸಮಯದೊಳಾಯೆಡೆಗೆ ||
 ಆಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಮುನಿಪತಿಚರಿಗೆಗೆ | ಮಾಸೋಪವಾಸಾಂತದೊಳು ||೨೨||
 ಬರುತಿರೆಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರದಂತೆಸೆವಾ | ವರಮುನಿಯಂಗೆದನಳಲು ||
 ಇರದಾಕನ್ನಡಿಯೊಳುಬೀಳಲಾದ್ವಿಜ | ತರುಣಿಯಿದೇನೆಂದುನೋಡಿ ||೨೩||
 ಕಡುಬಿದರ್ದಾಬಾಯಿಗೆಬಂದಂದದಿ | ಕೆಡೆನುಡಿದಲ್ಲಿಂತಗುಳಿ ||
 ಸಡಗರದಿಂದಿರಲೊಡುಂಬರಕುಷ್ಟ | ವೊಡಲೊಳಗಂಕುರನಾಯು ||೨೪||

ಬಳಿಕಹುಳಿತುನಾತುಕೊಳತುಸತ್ತಾತನ್ನ | ನಿಳಯದೊಳಗೆಯಲಿಯಾಗಿ ||
 ಕೊಳೆವಾವುಪಂದಿವೊಗಿಲಿಬೆಕ್ಕು ಪೆಣ್ಣಾಯಿ | ಬೆಳುಗತ್ತಿಯಾಗಿವೆಂಬನಿ || ೨೫ ||
 ಘೋರದಾಃಖವನುಂಡುಸತ್ತುಕಾಳಿಂದೀ | ತೀರದಮಂದಿರವೆಂಬ ||
 ಊರೊಳುಮತ್ಸ್ಯನೆಂಬಾವಾಂಗುಲಿಗಂಗಿ | ನಾರಿಮಂಡೂಕಿಯೆಂಬವಳ್ಳಿ || ೨೬ ||
 ಪೂತಿಗುಂಧಿನಿಯೆಂಬಮಗಳಾಗಿಬಳೆಡುಮ | ತತ್ತಾದೆತಾಯ್ಗೆಳಸಾಯೆ ||
 ಆತನುಗಂಧಕೆಹೇಸಿಯಾವೂರವ | ರಾತುರದಿಂವೊರಮಡಿಸೆ || ೨೭ ||
 ಜಗುನೆಯತಡಿಗೈಯ್ದೊಂದಲ್ಲಿರ್ಪಂ | ಬಿಗರೊಡನಾಪರುಗೋಲ ||
 ತೆಗೆವುತ್ತುನಿರಲೊಂದದಿನವಪರಾಬ್ಧಿಗೆ | ಪಗಲೆರೆಯನುವುಗಲೊಡನೆ || ೨೮ ||
 ಹಿಂದೆಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯಾಗಿರನ್ನಡಿಸೋಡು | ಮದುತ್ತನ್ನಾಬಿಗಡೆಗೆ ||
 ಬಂದವನಾಧಿಗುಪ್ಪುರುಮತ್ತಾಕಾ | ಇಂದಿಯತಡಿಯೊಳುನಿಲಲು || ೨೯ ||
 ಆಪೂತಿಗಂಧಿನಿತನ್ನಮುನ್ನಿಸಕ | ಮೋಪತಮದಿನೆಯ್ದು ||
 ತಾಪಸಪತಿಯಕಟಂಕಟಿಯಾಗಿದ | ರೂಪುಗಂಡುಕರುಣದೊಳು || ೩೦ ||
 ಬಡವರೊಳಗೆಕಡುಬಡವನಿಂತಿವನುಡ | ಹಡೆಯನೆಸುತಸಾರಕೆಯ್ವಿ ||
 ಕಡುಸನ್ನಿವಿಡಿಧುಬೀಸುಧಬಿರುಗಾಳಿಯು | ಕಡೆಯೊಳುಹರಿಗೋಲನಿನಿಸಿ || ೩೧ ||
 ಶೀತವನಸ್ಸುಪಸರ್ಗವಪಿಂಗಿಸಿ | ಪೂತಿಗಂಧಿನಿಕಾದಿರಲು ||
 ಆತಪನೋದಯವಾಗಬುಕಣ್ಣೆರೆ | ದಾತಾಪಸುಕೈಯೆತ್ತಿ || ೩೨ ||
 ಅವಧಿಬೋಧದಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಯೆಂಬುದ | ಸ್ವರಕಮರಿದತಿನುಂದಿ ||
 ಅವಳೊಳಿಂತೆಂದರೆಲೇ ಪೂತಿಗುಂಧಿನಿ | ನವಯೌವನಮದದಿಂದ || ೩೩ ||
 ಅಂದುಭೂಷ್ಣಾರ್ಥವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿಕಡುಮುನಿ | ಸಂದೆಮ್ಮಬೈದುದರಿಂದ ||
 ಸಂದಣಿಸಿದದಾಃಖವನುಂಡೆಯನುತವ | ಛಂದಭವಮನಿರವೊಲೆಯೆ || ೩೪ ||
 ಅಂದುತನ್ನಾ ಮುನ್ನಿನಭವನುಮನ | ದೇಕದಿನಾಮುನಿಪತಿಗೆ ||
 ಎರಗಿದಪೂತಿಗಂಧಿಗೆಸುವ್ರತವಮುನಿ | ಯೆರೆಯನಿತ್ತುಪೋಗಲಿತ್ತು || ೩೫ ||
 ಒಂಧುರಮವ್ವಾಸುವ್ರತವನುಪೂತಿ | ಗಂಧಿಕಣ್ಣಳನರೆಹಡೆ ||
 ಅಂಧನಂದಿನಿವಾಲಿಸುವಕಾಲದೊಳುವ | ಸುಂಧರೆಯೆಂಬಕಂತಿಯರು || ೩೬ ||
 ಬರಲವರೊಡವೋಗಿಯಾರಾಜಗೃಹಪುರ | ವರದಸದ್ಧಿಶಿಲೆಯೆಂಬ ||
 ಗಿರಿಯಗುಹೆಯೊಳಾಕಂತಿಕೆಯರುಕೊ | ಟ್ಪುಡುನೋಂಪಿಯನೋನುತಿರಲು || ೩೭ ||

ಬಳಿಕಸಮಾಧಿಗುಪ್ತವೃತ್ತಿರಾಜರು | ತಳರಲ್ಲಿಗೆತತ್ಪರದ ||
 ಇಳಿಯಧಿಪನಮಗಳಾಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬ | ಲಲನಬಂದಾಮುನಿಗಿರಗಿ ||೩೮||
 ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಪಕ್ಷೇಳಿಯಾಪೂತಿಗಂಧಿನಿ | ಮುನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿತನಗೆ ||
 ಮನ್ನಣೆಯಾಳಿಯಾದುದರಿಂದನೇಹದಿ | ತನ್ನ ಮನೆಗೆಕೊಂಡುಬಂದು ||೩೯||
 ಜಿನಗುಣಸಂಪತ್ತಿವೊದಲಾದನೋಂಪಿಯ | ನನುನಯದಿಂದಕೊಡಿಸಲು ||
 ವಿನಯದಿನೋನುತಮಿರಲೊಂದಾನೊಂದು | ದಿನದೊಳಗಾಕಾಂತಿಯ ದು ||೪೦||
 ಸರಸಮಪ್ಪನ್ನ ಮನೀಯಲುತನಗಂದು | ನಿರತನಮಾದುದರಿಂದ ||
 ಧರಿಸದೆಬಿಡುಡಲಂತದಲ್ಲೆಯಿರುವೆಗೆ | ಇರದೆಪಲವುಸಂಬನಿಸಿ ||೪೧||
 ಮರಣವಡೆಯಲಾವಾಪಜೆನ್ನನೆಹತ್ತಿ | ಬರೆಕೆಲದಿವಸದಮೇಲೆ ||
 ಗುರುಪನ್ನಿಧಿಯೊಳುಸನ್ಯಸನದಿಸತ್ತು | ಸುರುಚಿರಸೌಖ್ಯಮನೀವ ||೪೨||
 ಪದಿನಾರನಯಸಗ್ಗದದೇವೇಂದ್ರಗೆ | ಸುದತಿಯಾಗಿಭೋಗವನು ||
 ಪದವಿಂಭೋಗಿಸಿಯಿಲ್ಲದಿಳಿದೀ | ಜದುರೆರುಗ್ಮಿಣಿಸೀನಾದೆ ||೪೩||
 ಅಂದುನೀನುಬಿಟ್ಟುಸರಸಾನ್ನದೊ | ಳೊಂದಿಜನಿಸಿದಿರುವೆಗಳು ||
 ಹೊಂದಿದವಾಪದಿಸನ್ನಜನಕನಿನ್ನ | ಮುಂದೆಯುಳಿವದುಃಖಮಾಯು ||೪೪||
 ಎನುತಾಗಣಧರರೊಸೆದುನಿರೂಪಿಸೆ | ಮನದೆಗೊಂಡಾಸತಿಯಿರಲು ||
 ಅನಿತರೊಳಾಜಂಭಾವತಿತನ್ನಮು | ನ್ನಿನಜನ್ಮವೆನೆಸೋಳು ||೪೫||
 ದೇವಗಿರಿಯುಸೀತಾಶ್ರೋತಸ್ವಿನಿ | ಯಾವಾಸವದಿಕ್ಕಿನೊಳು ||
 ತೀವಿದತೋಭೆಯಪುಷ್ಕಲಾವತಿಯೆಂಬ | ಪಾವಿಷಯದನಡುವೆನೆವ ||೪೬||
 ಎತತೋಕಪುರದೊಳುವೈಶ್ಯನೋರ್ವ | ಖ್ಯಾತನುದಮನಕನೆಂಬ ||
 ಆತನಸತಿದೇವಮತಿಯೆಂಬಕವರ್ಗ | ನೂತವಿಮಲೆಯೆಂದೆಂಬ ||೪೭||
 ತನುಜಿಸಂಧವಿಸಿಬೆಳೆಯಲಾಪುರದೊಳು | ವಿನುತನುಮಿತ್ರನೆಂಬವಗೆ ||
 ವಿನಯದಿಮದುವೆಯಮಾಡಲವನುಕೆಲ | ದಿನಮವಳೊಳುಸುಖಬುದ್ಧ ||೪೮||
 ಮರಣವಡೆಯಲಾವಿಮಲೆವಿಮಲಮಪ್ಪ | ಚರಿತದೊಳೆಸಗಿಸುವ್ರತವ ||
 ಧರಿಸಿಮರಣಮುಖದೊಳಗಿನಿಷಮೆಂಬ | ಪುರದವನದಮಧ್ಯದೊಳು ||೪೯||
 ವನದೇವತೆಯಾಗಿಚೌಸೀತಿಸಾಸಿರ | ದನಿತುವರುಷನೆರೆಬಾಳ್ತು ||
 ತನುವವಿಸರ್ವಿಸುಮುಂಪೇಳ್ವವಿಷಯದ | ಜನನುತವಿಜಯನಗಿರಿಯು ||೫೦||

ಪರದನುಮಧುನೇನಸಂಬವಗಾತನ | ಗರಣಿಬಂಧುಮತಿಯೆಂಬ ||
 ತರಳಲೋಚನೆಗೆಂಬಯಸೇನೆಯೆಂಬೋರ್ವ | ಪರಸುತೆಯಾಗಿಜವ್ವನವ ||೫೧||
 ತಳಿದುಶ್ರೀಪಂಚವಿಯುಪವಾಸಮೊ | ಆಳಿದುಕುಬೇರದಿಕ್ಷತಿಗೆ ||
 ಲಲನೆಯಾಗಿಪಂಚಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಲ | ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲದೆಂದು ||೫೨||
 ನಿರುಪಮನಿಸಿಮುಂಪೇಳ್ವಾ ವಿಷಯದ | ಸುರುಜಿರಪುಂಡರೀಕಿನಿಯ ||
 ವರಪ್ರಶಸ್ತನುಪಜ್ಞಸೇನನಾತನನಿಜ | ತರುಣಿಸುಭದ್ರೆಯಂತವರ್ಗ ||೫೩||
 ಸುತೆಯಾಗಿಸುಮತಿನೆಸರನಾಂತುಬೆಳದುಸು | ವ್ರತೆಯರೆಂಬಾಕಂತಿಯರಿಗೆ ||
 ಅತಿರುಜಿವಡೆದಮೃತಾನ್ನದಾನವನುಸ | ನ್ನುತಭಕ್ತಿಯೆಂಬಾಡಿಬಳಿಕ ||೫೪||
 ಲಲಿತತತ್ವಾ ಎಳೆಯೆಂಬನೋಂಪಿಯನೋಂ | ತಳಿದುಪೋಗಿಯೈದನೆಯ ||
 ಎಲಿಸಿತಮಪ್ಪಳಪ್ಪದೇವೇಂದ್ರಗೆ | ಲಲನೆಯಾಗಿಸುಖಮಿದು ||೫೫||
 ಪದಿಮೂರುಪಲ್ಲೋಪಮದಾಜೀವಿತಾಂ | ತೈದೊಳೀಧರಿಗೆಯ್ದು ||
 ಸುದತ್ತೀಮಣಜಂಭಾವತಿಯಾದೆಯೆಂ | ದುದಿತಪೋಧನುನಿರವೆಲು ||೫೬||
 ಅನಿತರೊಳಬಿಟ್ಟುಪಮಹಸ್ತವಮುಗಿ | ದನಿಮಿಷನೇತ್ರಸುಸೀಮೆ ||
 ಅನಘಕೇಳನ್ನಜನ್ಮವೆಬೆಸೆನಲತಿ | ವಿನಯದೊಳಿಂತುಸುರಿದನು ||೫೭||
 ವಂಧಾತಕಿಖಂಡದಮೂಡಣಮಂ | ದರದಸೀತೆಯಬಲಗಡೆಯ ||
 ಧಣಿಯಮಂಗಳಾವತಿಯೆಂಬವಿಷಯದೊ | ಕುರುತರತೋಭಯನಾಂತ ||೫೮||
 ವರರತ್ನ ಸಂಚಯಪುರಮಿರ್ಪದದನಾ | ಕ್ವರಸುವಿಶ್ವಸೇನನವನ ||
 ಪರಮಪುರುಷನಂಗದೊಳಗೆಯಮ | ಪುರಕೆಯ್ದುಸಲವನಬಲೆ ||೫೯||
 ಸುಂದರೆಯೆಂಬವಳಾವಲ್ಲಭನದುಖ | ದಿಂದತುಶುಕ್ಲಣಿವೊಕ್ಕ ||
 ಹೊಂದಬಳಿಕವಿಜಯಾರ್ಥಗಿರಿಯೊಳಿರ್ಪು | ದೊಂಸುವನದಮಧ್ಯದೊಳು ||೬೦||
 ವಾಸವ್ಯಂತರದೇವತೆಯಾಗಮ | ನೋನುರಾಗವಿಬದ್ಧುಬಳಿಕ ||
 ಆನದೇಸತ್ತಾಪಾಪದಫಲದಿಂ | ನಾನಾಭವದೊಳುಬಂದು ||೬೧||
 ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಭರತಾವನಿಯೊಳ | ಗಿಂಬಾದಶಾಲಿಗ್ರಾಮ ||
 ಎಂಬಲ್ಲಿಯಕ್ಕಾಂಕನಿಂಬಪರದನನಿ | ತಂದಿನಿಯಾದೇವಸೇನೆ ||೬೨||
 ಅವರೊಳೊಗೆದುಯುಕ್ತಿಯೆಂಬಪೆಸರನಾಂತು | ನನಯೌವನೆಯಾಗಿಬಳಿಕ ||
 ಸವಿನಯದಿಂಜನಮತವಧರಿಸಿಯೊಂದು | ದಿನದೊಳುಮುನಿಪನೋರ್ವಂಗೆ ||೬೩||

ನಿರವದ್ಯಾಹಾರವುನಿತ್ತು ಬಳಿಕಾ | ಪುರದವನಕೆವೋಗಲಲ್ಲಿ ||
 ಉರಗದಷ್ಟಮಾಗಿಸತ್ತಲ್ಲಿಂಬಂದು | ಸುರುಚಿರಮುಪ್ಪಿನೆಲವ || ೬೪ ||
 ಆವಾಸವಗಿರಿಯಾಸೀತೆಯದಕ್ಕಿ | ಣಾವನುಯಾನಾಡಿನೊಳಗೆ ||
 ಭೂವಿಕ್ರತವುಷ್ಟಲಾವತಿಪೆಸೆರ್ವಡಿ | ದಾನ್ವಿಷಯದವಧ್ಯದೊಳು || ೬೫ ||
 ಉರುಪುಂಡರೇಕಿನೆಯೊಳಗೆಯುಶೋಕನೆ | ಬರಸಿಗೆನೋಮುಕ್ತೀಗೆ ||
 ವರಸುತೆಯಾಗಲಿಕ್ಕಿ ಕಾಂತೆವೆಸಂತಾಂತು | ನಿರಿದುಚಿತ್ತಿ ಕೆಯನುಧರಿಸಿ || ೬೬ ||
 ಜನನುತಮಪ್ಪಜವ್ವನವೇರಿದೀಕ್ಷೆಯ | ನನುರಾಗದಿಕ್ಕೈಕೊಂಡು ||
 ತನುವನಿಳುಹುವಾಹೇಂದ್ರಕಬ್ಬದದೇವ | ಗನಿರುಳಾಗಿಸೆಂಬನಿಸಿ || ೬೭ ||
 ಪನ್ನೊಂದುಪಡ್ವೋಪಮಕಾಲಜೀವಿಸಿ | ಭಿನ್ನವನಾಡಿದೇಹವನು ||
 ಸನ್ನುತೂಪಸುಸೀವೇನೀನೂಮೈ | ಮುನ್ನೆಸಗಿದಪುಣ್ಯದಿಂದ || ೬೮ ||
 ಎನಲಾಗಳೆಲಕ್ಷ್ಮಣಕೈಮುಗಿದಲೆ | ಮುನಿಪತಿಯೆನ್ನಜನ್ಮವನು ||
 ಸೆನುಮಾನದಿಂದನಿರೂಪಿಸಿಯೆನಲತಿ | ಎನಭುದೊಳಿಂತೆವರನು || ೬೯ ||
 ವಸುಧಾತಳಮಿದುರೊಳುಸೀತೆಯಿಂದರು | ಜಿಸುವತೆಕಣತಡಿಯೊಳಗೆ ||
 ಎಸೆವಕಚ್ಚಕಾವತಿಯೆಂಬನಾಡೊಳು | ಮಿಸುಗುವುಷ್ಟಪಟ್ಟಣದ || ೭೦ ||
 ಅರಸುಸುಷೇಣನೆಂಬವನತೀರೋಗದಿ | ಮರಣವನೆಯ್ದೆಮತ್ತವನ ||
 ವರಮಾತೆವಸುಮತಿಯೆಂಬವನಮೇಲೆ | ಕರೆಕರೆಗೊಂಡಾರ್ತದಿಂದ || ೭೧ ||
 ತನುವನುಳಿದುವಿಂಥಾಟವಯೊಳಗೋರ್ವ | ವನಚರವಲ್ಲಭಿಯಾಗಿ ||
 ಜನಿಸಿಯಲ್ಲಿಗೆಬಂದಾಚಾರಣರಿಂ | ಎನುತಚರಿತ್ರಮನಂತು || ೭೨ ||
 ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಸತ್ತುಕಾಪಿಷ್ಟದಸುರಪಗೆ | ಯೊಪ್ಪುವನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ||
 ಇಪ್ಪತ್ತುಪಲೋಕ್ಷಮಾಯುಸ್ಸಿಕ್ಕಿತಿಯನು | ತಪ್ಪದೊಡ್ಡಲ್ಲಿಂಬಂದು || ೭೩ ||
 ಈಕ್ಷಿತಿಯೊಳುರಂಜಿಪರಜತಾದ್ರಿಯ | ಒಕ್ಕಿಣದೆಸೆಯಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ||
 ಲಕ್ಷ್ಮಣವಡಿದಸುಧಾಮನಗರವನು | ರಕ್ಕಿಪನಾಮಾಹೇಂದ್ರ || ೭೪ ||
 ಆಸ್ಯಪವರಗೆವಸುಂಧರೆಯೆಂಬೋರ್ವ | ಮಾನಿನಿಗುದಯಂಗೆಯ್ದು ||
 ಭೂನುತೆಯಾಗಿ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೆಂಬಭಿ | ಧಾನಮನಾಂತೊಪ್ಪುವಡೆದು || ೭೫ ||
 ಹರಿವಾಹನನೆಂಬರಸೆಗಿಯಾಸ್ವಯಂ | ವರದೊಳುವಲ್ಲಭಿಯಾಗಿ ||
 ಇಳುತಮುಕಾಂತವಳಿಯೆಂಬನೋಂಪಿಯನಾ | ದರದಿಂಹಿರಿದಾಗನೋರಿತು || ೭೬ ||

ಗತದೇವಿಯಾಗೆಮೂರನೆಯಸಗ್ಗದಸುರ | ಪತಿಗಿಪಟ್ಟದಸತಿಯಾಗಿ ||
 ಅತಿಮುದವಿನವವಲೋಪಮಾಯು | ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗಲ್ಲಿಂಬೆಂದು ||೨೭||
 ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬವೊಳಲಶಂಬರವೆಸ | ರಪ್ರಭಾವಿಗಿತ್ತೀಮತಿಗೆ ||
 ಸುಪ್ರೇಮದಸುಕುಮಾರಲಕ್ಷ್ಮಣೆಯು | ಬಪ್ರಮದಾಮಣಿಯಾದೆ ||೨೮||
 ಎನೆಗಾಧಾರತನ್ನಯಜನ್ಮವೆವೆಸ | ನೆನೆನಿರವಿಸಿದಂತೆಂದು ||
 ವನಜಾಕ್ಷ ನೀನೀಯಾರಾರ್ಪುಂಡವ | ವಿನುತಕಾಶಲಜನಪದದ ||೨೯||
 ಸಾಕೇತನಗರಿಯೊಳಗಿರುದ್ರನಂಬವು | ಹೀಕಾಂತನಾತನಸುದತಿ ||
 ಲೋಕೈಕರೂಪವನಶ್ರೀಯೆಂಬೋರ್ವ | ಳಾಕೆನಿತ್ಯೈತ್ಯಮಾಗಿ ||೩೦||
 ವರಮುನಿಗಳಿಗಾಹಾರದಾನವವಾಡಿ | ದುರುಸುಕೃತದಫಲವಿಂದ ||
 ಮರಣವಹಡೆದುತ್ತಮಸುಖವೀವು | ತ್ತರಕುರುಧರೆಯೊಳಗೊಗಿದು ||೩೧||
 ಮೂರುಪಲೋಪಮಾಯುಸ್ಯಸುಖಮನುಂಡು | ಜಾರಿಸಿತನುವನಲ್ಲಿಂದ ||
 ಪಾರಿಜೋಯಿಸರವಲ್ಲಭನಾಚಂದ್ರಗೆ | ನೀರೆರೋಹಣೆದೇವಿಯಾಗಿ ||೩೨||
 ಅಲ್ಲಿಂಬದೀಭರತದವಿಜಯಾರ್ಥ | ದಲ್ಲಿಯಂತೆಕಣತಟದ ||
 ಸ್ಥಲಿತಾಂಬುದವಲ್ಲಭನಗರಿಯು | ನುಲ್ಲಾಸದಿರಕ್ಕಿಸುವನು ||೩೩||
 ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭನೆಂಬಖೇಚರರಾಜಗೆ | ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಗೆಜನಿಸಿ ||
 ವಿದ್ಯಾಕಲೆಗಳನರಿದುರೂಪಿದಾ | ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸತಿಗೆಣೆಯನಿಸಿ ||೩೪||
 ಕರಮೇವವಾಸುರೂಪೆಯನಿತ್ಯಾಲೋಕ | ಪುರದಮಹೇಂದ್ರವಿಕ್ರಮಗೆ ||
 ಉರುಮುದದಿಂಕುಡೆಸಲೆಸುಖವಿದಾರ್ | ವರದಂ ಪತಿಗಳೊಂದುವಿವಸಿ ||೩೫||
 ದೇವಗಿರಿಗೆಪೋಗಿದೇವನವೂಜಿಸು | ವಾವೇಳಿಗೆಯ್ದೆಚಾರಣರು ||
 ಸಾವಧಾನದಿಧವಾರ್ಧಮುನವನುಪೇಳ | ಲಾವೈರಾಗ್ಯಸಂಭವಿಸಿ ||೩೬||
 ಓಪನೊಡನೆದೀಕ್ಷೆ ಯಕೊಂಡಳಿದುಸು | ರೂಪವೆಗ್ಗದೊಕುಸಂಜನಿಸಿ ||
 ಆಪಂಚಪರೋಪಮಕಾಲಜೀವಿಸಿ | ಯಾಪಂಚತ್ವಮನೆಯ್ದಿ ||೩೭||
 ಗಾಂಧಾರವಿಷಯದಭೋಗಾವತಿಯೆಂಬ | ಬಾಧುರಪುರದಿಂದ್ರರಥಗೆ ||
 ಬಂಧೂಕಾಧರೇಮೇರುಮತಿಗೆನೀನು | ಗಾಂಧಾರಿಯೆಂಬವಳಾದ್ಯ ||೩೮||
 ಎಂದುನಿರೂಪಿಸೆಗೌರಿಯೆಂಬವಳಿಂ | ತೆಂದಳುಜತಿರಾಯನನ್ನ ||
 ಹಿಂದಣದವವೇಳಿನಲವರೊಸೆದಿಂ | ತೆಂದರೆಲೇಕೋಮಲಾಂಗಿ ||೩೯||

ಈಮಹಿಯೋಗಗೊಪ್ಪವನಾಗಪುರದೊಳು | ಹೇಮಾಭನೆಂಬಭೂವರಗೆ ||
 ಸೋಮವದನೆಸರಸತಿಯೆಂಬಸತಿಮು | ಪ್ರೇಮದಿನಿದೊಂದುದಿವಸ || ೯೦||
 ಸುಗುಣಿಯತೋಧರರೆಂಬವಧಿಜ್ಞಾ | ನಿಗಳೊಳುಪೂರ್ವಜನ್ಮವನು ||
 ಬಗೆಸೆಂದುಕೇಳಿಜಾತಿಸ್ಮರೆಯಾಗಮೇ | ಲೋಗೆದಚಿಂತೆಯೊಳಿರಲಾಗ || ೯೧||
 ಹೇಮಾಭನೆಲಿಸತಿಜಿಂತೆಯೇಕೆಂದುಸು | ಪ್ರೇಮದಿಕೇಳಿಂತೆಂದು ||
 ಆಮಾನಿನಿಪೇಳ್ವಳುತನ್ನಮುನ್ನಿನು | ದ್ವಾಮವಪ್ಪಾಜನ್ಮದಿರವ || ೯೨||
 ವರಧಾತಕಿಖಂಡದಮೂಡಣಮುಂ | ದರದೊಪರವಿದೇಹದೊಳು ||
 ಸುರುಜಿರಕುಮುದಾವತಿವಿಷಯದಭೋಗ | ಪುರದವಿಜಯಸೇನನುಬ || ೯೩||
 ಪರದಗೆಜಯಸೇನೆಯೆಂಬವಲ್ಲಭಿಯಾಗಿ | ವರಮುನಿಗಳಿಗೆಭಿಕ್ಷೆಯನು ||
 ನಿರವಧಿಯಾಗಿಮಾಡಿಸಿಮರಣಂಗೆಯ್ದು | ಕುರುಭೂಮಿಯೊಳುಸುಜನಿಸಿ || ೯೪||
 ಪದಪಿಂಮೂರುಪಲ್ಲೋಪಮಕಾಪಸಂ | ಮದದಿಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ||
 ಒದವಿದಮರಣದಿನಾಧರಣೀಂದ್ರಗೆ | ಸುದತಿಯಾಗಿಸಂಜನಿಸಿ || ೯೫||
 ತ್ರಿತಯಪಳಿತಕಾಲಜೀವಿಸಿಯಂತಲ್ಲಿ | ಹತಮಾಗಭೂಪತಿನಿಗೆ ||
 ಸತಿಯಾದನೆನಲುಮೈರಾಗ್ಯವೊಡಂಬೋರ್ವ | ಯತಿನಾಥನಬಳಿಗೆಯ್ದು || ೯೬||
 ಹೇಮಾಭನ್ಮಪತಿಯುಣುವ್ರತವನುಕೊಳ | ಲಲನಾನಿನಿಸರಸತಿಯೊ ||
 ಪ್ರೇಮದಿನಾವ್ರತವನುಕೊಂಡುಬಳಿಕತ | ನ್ನಾಮೈಯಭಾರಮನಿಸುಪಿ || ೯೭||
 ಮೊದಲಸಗ್ಗದೊಳುನಿರ್ಜರೆಯಾಗಬಿಡು | ಸದಮಲಸುಖಮಂಡುಬಳಿಕ ||
 ಒದವಿದಮರಣದೊಳೇನೆಲದೊಳುಸಂ | ಪದವತ್ತವತ್ಸದೇಶದೊಳು || ೯೮||
 ಕರವೊಪ್ಪವಕೌಶಂಬೀನಗರಿಯ | ವರವೈಶ್ಯಸುಮತಿಯೆಂಬವಗೆ ||
 ಗರುವೆಸುಭದ್ರಗೆಧರ್ಮಿಯೆಂಬೋರ್ವ | ವರನಂದನೆಯಾಗಿಜನಿಸಿ || ೯೯||
 ಬೆಳೆದುಬಳಿಕಜಿನಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯೆಂ | ಬಲಘನೋಂಪಿಯನುರೆನೋಂತು ||
 ಇಳುಹಿದೇಹಮನಜ್ಞತಕಲ್ಪದಧಿಪಗೆ | ಲಲನಾಮಣಿಯಾಗಿಜನಿಸಿ || ೧೦೦||
 ಪದಮೂರುಪಲ್ಲೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮಲ್ಲಿ | ದೊಡವಿದಮರಣಮುಖದೊಳು ||
 ವಿದಿತಮೆನಿಸುವಾವಿನಿತಾಖಂಡದ | ಗ್ಗದವೀತತೋಕಪಟ್ಟಣದ || ೧೦೧||
 ಭೂತಳಪತಿಮೇರುಚಂದ್ರನಸತಿವ | ಖ್ಯಾತೆಡಂದ್ರಪ್ರಭೆಯವರ್ಗೆ ||
 ನೀತಿನಿಪುಣೆಗೌರಿಯೆಂಬವೆಸರತನು | ಜಾತಿನೀನಾದಿಯೆಂದೆನಲು || ೧೦೨||

ಅನುರಾಗಮನಾಂತಾಪಣ್ಣಿಣಿಯಿರ | ಲನಿತರೊಳಿಕ್ಕು ಕೈವುಗಿದು ||
 ಜನಸನ್ನ ತಪದ್ಯಾ ವತಿತನ್ನ ಮು | ನ್ನಿ ನಜನ್ಮ ವಕೇಳಿದಳು ||೧೦೩||
 ಮುನಿಪತಿಯಿಂತೆಂದನಿಲ್ಲಿಯಭರತಾ | ವನಿಯವಿನಿತಖಂಡದೊಳು ||
 ಮಿಸುಗುವವಂತಿವಿಷಯದುಜ್ಜಯಿನಿಯ | ಜನಪತಿವಿಜಯಸೇನಗೆ ||೧೦೪||
 ಅಸದೃಶರೂಪಾನ್ವಿತೆಯಪರಾಜಿತೆ | ಗೆಸೆವನಯಶ್ರೀಯೆಂಬ ||
 ಬಿನೆರುಹದಳಲೋಚನೆಬಿಂಬಾಧರೆ | ಯೆಸೆಳ್ವೆಂದುಗೆವಾಯ್ದೆರೆಯ ||೧೦೫||
 ವರಸಂದನೆಯಾಗಿಹಸ್ತಿಸೀರುಷಮೆಂಬ | ಪುರಪತಿಹರಿಷೇಣಸ್ಥಪಗೆ ||
 ಹರುಷದಿಕೊಡಲಲ್ಲಿಯತಿಮುಖವಿಂಬಾಳು | ತಿರಲೊಂದಾನೊಂದುಪಗಲು ||೧೦೬||
 ನಿರವದ್ಯಾಹಾರಮನೋವರ್ಯತಿಪತಿ | ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂಕೊಟ್ಟ ಫಲದಿ ||
 ಮರಣವಹಡೆದುಬಳಿಕಹೈಮವತಮೆಂಬ | ಕುರುಭೂಮಿಯೊಳುಸಂಜನಿಸಿ ||೧೦೭||
 ಅಲ್ಲಿಯಳಿದುಚಂದ್ರಮಗೆರೋಹಿಣಿಯೆಂಬ | ನಲ್ಲಳಾಗಿಬಹುದಿವನ ||
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂಸಲೆಸುಖಮುಂಡಳಿದುಬಂ | ದಿಲ್ಲಿಮಗಧದೇಶದೊಳು ||೧೦೮||
 ಕರಮೊಪ್ಪುವಶಾಲ್ಮಲಿಗ್ರಾಮದೊಳೋರ್ವ | ಪರದನುವಿಜಯನೆಂಬವಗೆ ||
 ವರಸತಿದೇಯಿಲೆಯೆಂಬವಳೆಗೆಸುರು | ಚಿರರೂಪಪದ್ಮೆಯೆಂಬೋರ್ವ ||೧೦೯||
 ಸುತೆಯಾಗಿಬಳಿದುಹೆಸರನರಿಯದತರು | ತತಿಯಫಲಮನೊಲೆ ನೆಂದು ||
 ಯತಿಪತಿವರಧರ್ಮರಿಂಪ್ರತವನುಕೊಂಡು | ಸತತಸಂತೋಷದೊಳಿರಲು ||೧೧೦||
 ಆಶಾಲ್ಮಲಿಗ್ರಾಮವನೋರ್ವಶಬರಾ | ಧೀಶನತ್ಯಾಗ್ರಹದಿಂದ ||
 ನಾಶವಮಾಡೆದರಿಯೊಂದುವಿನಸ್ರ | ದೇಶಮನಾವುರಜನವು ||೧೧೧||
 ಅಸವಸದಿಸಾರಿಹಸಿದೊಡಲಿಂದಾ | ಹೆಸರರಿಯದತರುಫಲವ ||
 ಎಸೆದುಮೆಲುತ್ತಿರಲಾಪದ್ಮಿತಾಧರಿ | ಯಿಸಿದಾವ್ರತವನುನೆಂದು ||೧೧೨||
 ಆಹೆಸರರಿಯದಮರದಹಣ್ಣಳಮೆಲ್ಲ | ದಾಹಮವನುಸೈರಿಸದೆ ||
 ದೇಹವನುಳಿದುಭೋಗಾವನಿಯೊಳುಪುಟ್ಟ | ಯುಹಿಸಬಾರದಸುಖವ ||೧೧೩||
 ಸಲೆಯುಂಡಳಿದುಬಂದಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭಮೆಂಬ | ನೆಲದಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾಮರಗೆ ||
 ಒಲವಿನಸುದತಿಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯಾಗಿನಿ | ಮೃಲತರಸೌಖ್ಯಮನುಂಡು ||೧೧೪||
 ಅಲ್ಲಿಂಬದೀಭರತಾರ್ಥಾಖಂಡ | ದಲ್ಲಿಜಯಂತೀಪುರದ ||
 ಬಲ್ಲಹನಾಶ್ರೀಧರಸಂಬವನನಿಜ | ವಲ್ಲಭಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೆ ||೧೧೫||

ವಿಮಲೆಯೆಂಬಸುತೆಯಾಗಿಭದ್ರಿಳಮೆಂಬ | ರಮಣೀಯಮಪ್ಪಪಟ್ಟಣದ ||
 ರಮಣನಂಬದನಾದಾವನಿಪಾಲಗೆ | ರಮಣಿಯಾಗಿಬಾಳುತಿರ್ದ ||೧೧೬||
 ಒಂದದಿವಸವರಧರ್ಮರಂಬಾಮುನಿ | ವೃಂದಾರಕನಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||
 ಬಂದುಧರ್ಮಧರ್ಮವನುಕೇಳಿನಿರ್ವೇಗ | ದಿಂದದೀಕ್ಷೆಯುಕ್ತೆಕೊಂಡು ||೧೧೭||
 ಬಳಿಕಾಚಾಮ್ಲವರ್ಧನನೋಂಪಿಯನೋಂ | ತಳಿದುಸಗ್ಗದವಾಸವಗೆ ||
 ಲಲನೆಯಾಗಿಪೌಖ್ಯಮನುಂಡಿಪ್ಪತ್ತು | ಪಳಿತೋಪಮಕಾಲಬದುಕಿ ||೧೧೮||
 ಮರಣಮುಖದಿನೀಯರಿಷ್ಟನಗರಿಯಭೂ | ವರನುಕನಕವರ್ಮನೃಪನ ||
 ವರವಧುವಾಶ್ರೀಮತಿಗೆಪದ್ಮಾವತಿ | ಯುರುರೂಪವತಿಯಾಗಿಜನಿಸಿ ||೧೧೯||
 ವನಜೋದರಗೆವಲ್ಲಭೆಯಾದವಳುನೀ | ನೆನಲತಿಹರುಷವತಾಳಿ ||
 ವನಜಾನನೆಯಾಗಣಧರವೃದ್ಧುಪದ | ವನಜಮೂಲಕೆಮುಗ್ಗಿದಳು ||೧೨೦||
 ವಿನಯದೊಳಿಂತುಬಿಸಜನಾಭನನಿಜ | ವನಿತೆಯರೇಣ್ಣರಭವ ||
 ಮನದೆಗೊಂಬವಾಳ್ಕೆಯೊಳುಪೇಳಿದನಾ | ಮುನಿಕುಲಗಗನಭಾಸ್ವರನು ||೧೨೧||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜಮದಮಧುಕರ | ಜದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುತ್ತಯಸ್ತ್ರಂತದಾಶ್ವಾಸ ||೧೨೨||

ಮೂವತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

೩೪. ಮದನನಿರ್ವೇಗ ದ್ವಾರಾವತೀದಹನ ನಂಧಿ

ಸುಮತಕುಮತಸಿತಾಸಿತವದ್ಯ ಕುಮುದ | ಕ್ಷೋರ್ಮೆವಿಕಾಸಮ್ಲಾನತೆಯ ||
 ಮಮತೆಯಿಂದಮಾಡುವ ನೇಮಿರವಿಯೆನ್ನ | ಸುಮನದತಮವಪಿಂಗಿಸುಗೆ ||೧||
 ಸುರನರಫಣಿಯುಕ್ತ ರಾಕ್ತ ಸವಿದ್ಯಾ | ಧರಕಿನ್ನ ರಕಿಂಪುರುಷ ||
 ಗರುಡಗಾಂಧರ್ವರೋಲೈಸುತಭೀತಿಯೊ | ಇರೆರಂಜಿಪಾಜಿನಪತಿಗೆ ||೨||
 ಬಳಿಕೇಕಕುಂಡಲನೆಳ್ಳು ಮುಗಿದುಕರ | ನಳಿನವನಳಿಕದೊಳಿಟ್ಟು ||
 ಕಲಿನವಿಜಯಬೆಸಸೀ ಜಲಭಂಡಾರ | ದೊಳಗಮರೇಂದ್ರನಿರ್ಮಿಸಿದ ||೩||
 ದ್ವಾರಾವತಿನಗರಿಗೆಯಿದರಕ್ಕಿ ಪ | ನಾರಾಯಣನರಪತಿಗೆ ||
 ಭೂರಿಭೂಭುಜರಿಂದೋಲೈಸುವೀಸಿರಿ | ಯಾರೀತಿಯಿಂಚಿರಮಿಹುದೇ ||೪||
 ಎನಲಾಕೇವಲಬೋಧನಿಂತೆಂದನು | ವನರಾತಿಯಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಅನಿಮಿಷಪುರಕೆಣೆಯೆನಿಪಾನಗರಿಯು | ವನಮಾಲೆಯುಕೇಡಿನಿರವ ||೫||
 ಕಳ್ಳಿಂದೀದೀಪಾಯನನಿಕ್ಕುವ | ದಳ್ಳುರಿಯಿಂದೆಲೆನೃಪತಿ ||
 ಫುಲ್ಲನಾಭನುನೀಮಾರ್ವರುಳಿಯಲಲ್ಲಿ | ಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ ||೬||
 ಈರಾರುವರುಷವೆಂಬದಿಗುರಿವುದಾ | ದ್ವಾರಾವತೀಪುರವರವು ||
 ವೀರಜರತ್ನಮಾರಕನಂಬಿನಿಂದಾ | ನಾರಾಯಣಗೆ ಸಾವಹುದು ||೭||
 ಎನಲುಯಾದವಭೂಪಾಲರಸಂತತಿ | ಯನುಕರಿವಲುವಿಸ್ಮಯವ ||
 ಮನುನಿಭಚರಿತರೋಹಿಣಿಯಗ್ರನಂದನ | ಎನಯದೊಳಿಂತೆಂದನಾಗ ||೮||
 ಭವರಹಿತನೆನಮ್ಮಾರ್ವರಮುಂದಣ | ಭವದವಸ್ಥೆಯುಪೇಳ್ವದೆನಲು ||
 ಅವರೆಂದರೀಕೃಷ್ಣನಳಿದುವಾಳುಕವೆಂಬ | ವಿವಿಧದುಃಖಮನಿರದೀವ ||೯||
 ಸರಕದೊಳೊಗೆದೇಳ್ವಾಗರೋಪಮದಾಯು | ಪರಿಪೂರ್ಣಮಪ್ಪನ್ನಮಿದು ||
 ಮರಣವಹಡೆದುತ್ಸರ್ಪಣಕಾಲದೊ | ಇರದೆತೀರ್ಥಂಕರನಹನು ||೧೦||
 ನೀನೀಕೃಷ್ಣನಸಾವಿನದುಃಖದಿ | ಜೈನದೀಕ್ಷೆಯನುರೆಧರಿಸಿ ||
 ಸಾನುಭಾವದೊಳಂಗವಬಿಟ್ಟಿದನ | ಯಾನಾಕದೊಳುಸಂಬನಿಸಿ ||೧೧||

ಅಲ್ಲಿಯಳಿದುಕೃಷ್ಣ ತೀರ್ಥಂಕರಂತರ | ದಲ್ಲಿನಲದೊಳುನೀನು ||
 ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವಕೆಡಿಸಿತೀರ್ಥಂಕರ | ವಲ್ಲಭನಾಗುವೆಯೆನಲು ||೧೨||
 ಇನ್ನು ಭವಾಂಬುಧಿಯಿಂದೆಯ್ವಲತಾಳ | ಸನ್ನ ಸರ್ವೇಶನವಚನ |
 ರನ್ನದದೀವಿಗೆಯೆಂದಾಕೃಷ್ಣನ | ತ್ಯುನ್ನ ತಹರುಷವತಾಳಿ ||೧೩||
 ಯಾದವರೆಲ್ಲರುಕೂಡಿಜಿನೇಶನ | ಪಾದಕೆರಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ಸಾದರದಿಂದವ್ವಾರಾವತಿಗಾದಾ | ಮೊದರನಿರದೆಯ್ವಿದನು ||೧೪||
 ಅಂದಾದೀಪಾಯನನೀವುರವೆ | ನಿಂದಕೆಡುವುದಕ್ಕೇನು ||
 ಎಂದುನಿರ್ವೇಗದಿಜಿನದೀಕ್ಷೆಯತರ | ಸಂದುಧರಿಸಿಪೋದನಿತ್ತ ||೧೫||
 ಎನ್ನ ಗೃಜನಕೊಲ್ಪಿಬಾಣವೇಕೆಂದು | ಮುನ್ನೀರೊಳಗದಹಾಕಿ ||
 ತನ್ನ ನೆಲೆಯಬಿಟ್ಟುಬೇಡವಳ್ಳಿಗೆಪೋದ | ನುನ್ನ ತನಾಜರತ್ನವರ ||೧೬||
 ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಪುರವರದೊಳಗುಳ್ಳ | ಸುರೆಯನೆಲ್ಲವ ನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ||
 ಭರದಿಂದೂರಮುಂದಣಕಲ್ಲುಡೊಣೆಯೊ | ಳ್ಸುರಿಯಿಸಿ ಸುಖಮಿರುತ್ತಿದ್ ||೧೭||
 ಶರಧಿಮಧ್ಯದೊಳುಪುರಂದರನಿರ್ಮಿತ | ಪುರಮಂತಿದಕೆಕೇಡಹುದು ||
 ನಿರುತಕಂಡಾಮನುಜರಬಾಳ್ವೆಯದುಸು | ಸ್ಥಿರಮಹುದೇಯೆಂದುಬಗೆದು ||೧೮||
 ಇನ್ನು ಸಂಸಾರದಪಂಬಲುಬೇಡೆಂದು | ಜೆನ್ನಿ ಗನಾಚಿತ್ತಭವನು ||
 ತನ್ನ ಜನನಿರುಗ್ಮಿಣಿದೇವಿಯಪದ | ಸನ್ನಿಧಿಗಿರದೈತರಲು ||೧೯||
 ಎನ್ನ ಪರಿಚಾರಕರೋರ್ವರಿಲ್ಲದೆ | ಹೀನರಂತೇಕಾಕಿಯಾಗಿ ||
 ನೀನೋರ್ವನೆಂಬದಬಗೆಲೇಸಾಯೆನ | ಲಾನುಡಿಗಿಂತೆಂದನಾಗ ||೨೦||
 ದೇವಿಜನ್ನ ಪಮಾಜೀವನನಾದಿಯಿಂ | ದೀವಿಧದಿಂದೋರ್ವನಾಗಿ ||
 ಓವದೆತಿಮಗುವನದುನಿಶ್ಚಯಮೆಂಬ | ಭಾವಮನರುಪಲೆಯ್ದಿದನು ||೨೧||
 ಎನಲಿವಚರಮಾಂಗನುಮೈರಾಗ್ಯದ | ಮನದಿಂದೆಯ್ವಿದನೆಂದು ||
 ವನಿತಾಮಣಿಹೃದಯದೊಳಳ್ಳಿಯಾನಿಜ | ತನುಜಗಿಂತೆಂದಾಡಿದಳು ||೨೨||
 ಧೀರಲಲಿತನವಗೇರುಂಜವ್ವನ | ತೀರದೆಂಬಾನುಡಿಗೇಳಿ ||
 ಘೋರಮುಪ್ಪೀಸಂಸಾರವಸಲೆದುಃಖ | ತೀರಿದೊಡದುತೀರುವುದು ||೨೩||
 ಎಂದುಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾನೇಮಿಾಶ್ವರ | ನಂದದಬೆವಸಾಯವನು ||
 ಮುಂದುವರಿದುಮಾಡುವೆನೆನ್ನ ಮೇಲಣ | ದೊಂದುಮಮತೆಬೇಡನಿಗೆ ||೨೪||

ಎಂದೊಡೆಲೇತನುಜಾತನಿನ್ನ ನುಬಿಡು | ವಂದಮೆನಗೆತೀರದೆನಲು ||
 ಮುಂದುವರೆದುಜವನೊಯ್ಯಾಗಬಿಡದಿ | ಪಂದನಿಮಗೆಸದುನಿವುದೇ ||೨೫||
 ಇಂತೆಂದಾನಿಜಸುತನನುಡಿಯಕೇಳಿ | ಚಿಂತೆಯಿಂದಾನಿಜಜನನಿ ||
 ಅಂತರಿಸದೆ ಮೂರ್ಛೆಗಿಸಲೆಕಂಡಾ | ಕಂತುತೀತಳದಿನೆಚ್ಚರಿಸಿ ||೨೬||
 ಎಲೆತಾಯೆನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದದುಃಖದ | ಬಲುಹನೇಮಿಾಶ್ವರನಿಂದ ||
 ಸಲೆಕೇಳಿಯಿಂತಪ್ಪದುರ್ವಿಚಾರಮನೀನು | ನೆಲೆಗೊಳಿವುದುಮತವಲ್ಲ ||೨೭||
 ಎಂದುಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತಿಯಿಂದಿಜಜನನಿಯ | ನಂದೊಡಂಬಡಿಮಲಕೇಳಿ ||
 ಇಂದುವದನೆಸಿದ್ಧರಸಸೋಂಕಿದಲೋಹ | ದಂದದಿನತಿಶುದ್ಧಿಯಾಗಿ ||೨೮||
 ಎಲೆನಿರ್ಮಲಾಂಗನೀನೆಸಗಿದುಜ್ಜುಗದ | ಗ್ಗೊಳೆಯೆನಗೆಕರ್ತವ್ಯ ||
 ನೆಲೆಯದನೀನೀಗಲರಿವೆಯೆನಲುಕೇಳಿ | ಗೆಲವಹಡೆದಚಿತ್ತದಿಂದ ||೨೯||
 ಮದನಕುಮಾರಮಾತೆಯಬೀಳ್ತೊಂಬಾ | ಸದದೊಳುರತಿವೈದರ್ಭಿ ||
 ಉದಧಿಕುಮಾರಿಯರತಿಭರದಿಂಬಂ | ದೊದವನುಡಿದರಿಂತೆಂದು ||೩೦||
 ಅಕಟಕಟಾ ಅಸುಗೀತನಮ್ಮೊಳಗಪ್ಪ | ಸಕಲಭೋಗನನೆಡೆವಿಡಿದೆ ||
 ಅಕಲಂಕನಾಗಿಭೋಗಿಸದೆಬೀಳ್ತೊಡವಾ | ತಕವುನಿನಗೆಸಂಭವಿಸದೆ ||೩೧||
 ಮಳೆಯಮುಗಿಲನೋಡಿಮನೆಯೊಳಿರ್ದುದಕವ | ತುಳುಕುವಕಡುಹೆಡ್ಡರಂತೆ ||
 ಕುಲಗೆಟ್ಟಸವಣರನುಡಿಗೇಳಿನಮ್ಮನಿಂ | ತಿಳಿಗೆಯ್ವೆನೆಂದೆನಿಸುವರೆ ||೩೨||
 ಕಡುನೇಹದಿಂದನಡೆನೋಳ್ವಕಾಮಿನಿಯರ | ಕಡೆಗಣ್ಣಳಕಾಂತಿಯೆಂಬ ||
 ತೊಡವಶೋಡೆದುಬಗೆಗೆಟ್ಟ ಬೋಳರದೊಂದು | ಸುಡಿಗೇಳಿಮರುಳಾದೆಯಲ್ಲ ||೩೩||
 ಸತ್ತಸಗ್ಗದಸತಿಯರನುಕೂಡುವೆನೆಂಬ | ಬತ್ತಲೆಗರಮಾತುಕೇಳಿ ||
 ಉತ್ತಮರೂಪವತಿಯರ ಭೋಗಂಗಳ | ಸೊತ್ತರಿಸುವೆನೆನಬಹುದೆ ||೩೪||
 ಕಂಡಮಾತ್ರದೊಳುಕೈವಲ್ಯಸುಖವನೀವ | ಪಂಡವಾಸವನುರೆತೊರೆದು ||
 ಮಂಡೆಹರಿಕರಮಾತನುಕೇಳ್ವುದಕಮನ | ಗೊಂಡೆಯಲಾಬೇವಿತೇಶ ||೩೫||
 ಹಸಿದುಹಸಿದುಮುಸುಕಿದಪಿತೋದ್ರೇಕದಿ | ಹುಸಿದುನುಡಿನಕ್ಕ ಪಣಕರ ||
 ಹಸಗೆಟ್ಟ ಸುಡಿಗೆಮೊಳುಪ್ಪೀನೌಖ್ಯಮ | ನಸಮಾಸ್ತ್ರಕೇಳ್ವಿಡಂಬಿಸರೆ ||೩೬||
 ಸೂತಕಮಿಲ್ಲದಸುದತಿಯರೊಳುಸುಖ | ಮೇತರದೆಂಬಬಲ್ಲವರ ||
 ಮಾತುಗೇಳದೆಪುಷ್ಪವತಿಯರಾಗದಸಗ್ಗ | ದಾತರುಣಿಯರ್ಗಿಗಳಸುವರೆ ||೩೭||

ಮಾರುಡೆಯಿಲ್ಲಮಜ್ಜನಮಿನಿಸಿಲ್ಲಕ | ಪೂರವೇಳೆಯಗೊಳಿಲ್ಲ ||
 ಆರೋಗಣೆಯಿಲ್ಲದಾಮಿತಿಮಿತಿವೆಗ್ಗ | ದಾತನ್ವಿಯರಿಗೆಕಸುವರೆ ||೩೮||
 ಕರಾಣಮಿಲ್ಲದೆಕಡುನಂಬಿದವರನಾ | ದರಿಸದೆನಿರ್ವೇಗವೊಡವಿ ||
 ಪರಿಹರಿಸುವುದುಚಿತವೆಪ್ರಾಣನಾಥಾ | ಪರಮದಯಾವೊಲನಿಧಿಯೆ ||೩೯||
 ಚಿಕ್ಕ ಹರೆಯದಚಿನ್ನದಬೊಂಬೆಯಂದದ | ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯಚಿಲ್ಪುವಡೆದ ||
 ಉಕ್ಕು ವಜ್ರವನೆಯರತೊರೆವುದಕೆತಂ | ದಿಕ್ಕಿದೆಯಾನಿನ್ನಮನವ ||೪೦||
 ಚೆಲುವರದೇವನಿನ್ನೊಲವೆಜೀವನಮಾಗಿ | ಸಲೆಬಾಳುವೊಲಮೆಗಾತಿಯರ ||
 ತೊಲಗಿದೆಯಾದೊಡೆನಿನ್ನಬೆಂಬಳಿಯೊಳು | ತೊಲಗುವುದಸುನಿನ್ನಾಣೆ ||೪೧||
 ಒಂದುಜೀವಕೆದೇಹವೆರಡಾಗಿವೆಬಾಳು | ವಂದದಮುಗ್ಧಂಗೆನೆಯರ ||
 ಇಂದುನೀಬಿಟ್ಟುತೊಲಗಲಿನ್ನುಜೀವಿಸು | ವಂದವಾವುದುತಿಳುಪೆಮಗೆ ||೪೨||
 ಭಾವಿಸೆಪಂಚಮಹಾಪಾತಕದೊಳು | ಸ್ತ್ರೀವಧೆಯೇವೆಗ್ಗಳವು ||
 ಭಾವಜ್ಞನೀನಗಲಿದಸಮಯಕ್ಕೆಮ್ಮ | ಸಾವುನಿಶ್ಚಯಮದರಿಂದ ||೪೩||
 ಪರರಜೀವಕೆಬಾಧೆವಡಿಸಲುಸಮ್ಮ | ಸರಕವೆಂಬಾಸಮಯವನು ||
 ನಿರುತದಿನಂಬಿಯಿಂತಿದನೆಣಿಸುವರೇ | ಸರಸಗುಣಾಲಂಕಾರ ||೪೪||
 ತರುಣನುನದೊಳುತವರೂರವಿಡಂಬಿಸಿ | ಪಿರಿದುನಚ್ಚಿದ್ಧರನೆಮ್ಮ ||
 ಪರಿಹರಿಸಿದೊಡೆಪಾತಕಸಂಭವಿಸದೆ | ವರಗುಣಮಣಿಭೂಷಣನೆ ||೪೫||
 ಹರಿಗೋಲನೇರಿಸಿನಡೆತಂದುತುಂಬಿದ | ತೊರೆಯನಡುವೆಸೆಟ್ಟುಗವ ||
 ಹರಿದುಹಾಕುವರಂದವನೆಣಿಸುವರೇ | ನೆರೆನಂಬಿದಮಾನಿನಿಯರ ||೪೬||
 ಪ್ರಾಯವೆಂಬುದುಪರಿಮಲವಲರೊಳಗಿ | ಪರ್ಯಾಯವಾದೊಡೆಹಿಗಳಿಗೆ ||
 ಕಾಯಜಕೇಳಿಂತಿದನುತೊರೆವುದ | ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಲ್ಲವರಿಗೆ ||೪೭||
 ನಂಬಿದಬಲೆಯರನೆಮ್ಮನುನೀನುವಿ | ಡಂಬಿಸಿಕೊಲುವುದುಚಿತವೆ ||
 ಎಂಬಸುದತಿಯರೊಳಿಂತುನುಡಿದನಾ | ಶಂಬರಮದಮರ್ದನನು ||೪೮||
 ಎಲೆಸತಿಯರಿರಾನೀವುನುಡಿದಮಾತು | ನೆಲೆನಿಮ್ಮಕಣ್ಣಳಮುಂದೆ ||
 ಬಲನಾರಾಯಣಾರೀರ್ವರುಳಿಯೆನಮ್ಮ | ಕುಲಜರನೀನಗರಿಯನು ||೪೯||
 ಈರಾರುವರುಷಕ್ಕೆವುರಿಹತ್ತಿಬಳಿಕೇ | ವಾರಿಧಿಕೊಂಬುದೆಂಬುದನು ||
 ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿನೇಮಿಜನಪತಿಸುಡಿದುದ | ನಾರೈದಿಂತಪ್ಪನುಡಿಯು ||೫೦||

ಸುಡಿಯಬಹುದೆಯೆಂದಿವುಮೊದಲಾದನು | ಣ್ನುಡಿಯಿಂದಾಮಡದಿಯರ ||
 ತಡೆಯದೆತಿಳುಹಿಬಲಾಚ್ಯುತರನುವೊಡಂ | ಬಡಿಸಿಬಳಿಕಬೀಳ್ಳೊಂಡು ||೫೧||
 ಪದುಳದಿಶಂಭುಕುಮಾರಕನಾರತಿ | ಯುದಧಿವಿಧರ್ಭಾದೇವಿ ||
 ಮೊದಲಾದಸುಡತಿಯರಸುಸಾರವೊಡ | ನದಿರದೆಬೆಂಬಡದೆಯ್ದೆ ||೫೨||
 ಸಮವಸರಣಕೆಯ್ನಿ ಯಾಜಿನಪನಪದ | ಕಮಲಕರಗಿದೀಕ್ಷೆಗೊಂಬ ||
 ಸಮಯಕ್ಕಾರುಗ್ನಿನಿಸತ್ಯಭಾಮಾ | ರಮಣೀಮಣಿಯಾದಿಯಾದ ||೫೩||
 ಕಮಲೋದರನಪಟ್ಟದಸತಿಯರುಗೂಡಿ | ಸಮವಸರಣಕೆಯ್ನುಂದು ||
 ಕ್ರಮದಿಂದೀಕ್ಷೆಗೊಂಬಾವೇಳೆಯೊಳು | ತ್ತಮಗುಣೀಶರಧಿವಿಜಯನು ||೫೪||
 ವಸುದೇವಪರಿಯಂತರತನ್ನನುಜರಾ | ವಸುದೇವನಹಲಧರನ ||
 ವಸುಧೀಶವಾಮುದೇವನಸುಕುಮಾರಕ | ರಸಮವೀರರುಮೊದಲಾದ ||೫೫||
 ಹರಿವಂಶದಸುಕುಮಾರರೆಲ್ಲರುಗೂಡಿ | ಉರುತರವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ||
 ಭರದಿಂದಸಮವಸರಣಕೆಯ್ನಿ ದೀಕ್ಷೆಯು | ಧರಿಸಿದರಿಳೆವೊಗ್ವಂತೆ ||೫೬||
 ತಿವದೇವಿಯಾಹರಿವಂಶದರಾಯನ | ಯುವತಿಯರೆಲ್ಲರಸಹಿತ ||
 ಸಪನಯದಿಂದಲ್ಲಿಗೆಯ್ನುಂದುದೀಕ್ಷೆಯು | ನವಧರಿಸಿದಳತಿಭರದಿ ||೫೭||
 ಇಂತಿವರೆಲ್ಲರುದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತುನಿ | ಶ್ವಿಂತದಿವಿಮಲಸಂಯಮವ ||
 ಅಂತರಿಸದೆಪಾಲಿಸಿಬಳಿಕಾಡೇವಿ | ತಾಂತ್ಯದೊಳೊಗೆದುತಂತಮ್ಮ ||೫೮||
 ಪರಿಣಾಮಾನುಸಾರಿಗಳಾದಾಸ್ವರ್ಗ | ವುರುನಿರ್ವಾಣಪದವನು ||
 ಇರದೆಪಡೆದರಿತ್ತಬಲದೇವನಾಮುರ | ಹರನಮೇಲಣಮಮತೆಯೊಳು ||೫೯||
 ಅಂದುತಪಕೆವೊದದೀಪಾಯನಮುನಿ | ಮುಂದಣಧಿಕಮಾಸವನು ||
 ನಿಂದುವಿಚಾರಿಸದೆಯ್ನುಂದನಾವಿಧಿ | ಯಂದವವಿಾರುವರಾರು ||೬೦||
 ಈಯಂದದಿಂಬಂದಾನಗರಿಯಮುಂದೆ | ಯೊಯ್ಯಾರದಿಂಕೈಯಿಕ್ಕಿ ||
 ಆಯತಿವುಂಗವನಾದಿತ್ಯಪ್ರತಿಮಾ | ಯೋಗದೊಳಗೆನಿಂದಿರಲು ||೬೧||
 ಆನಗರಿಯೊಳಿರ್ಪರಾಜಕುಮಾರಕ | ರಾನೆಬೇಂಟೆಗಿವೋಗಿಮಗುಳ್ಳು ||
 ಸಾನಂದದಿಬರುತಾಬಿಸಿಲಕುರಮ | ತ್ತಾನೀರಳ್ಳೆಯೊಳಾಕ ||೬೨||
 ಕಲ್ಲದೊಣೆಗಳೊಳುಮುನ್ನ ಹೊಯ್ದಾಕ | ಕೈಲ್ಲಮೊಣಗಿಮಳಿಯಿಂದ ||
 ಅಲ್ಲಿತೀವದನೀರಾಗರೆಯದಮನ | ದಲ್ಲಿನೀರೆಂದೇಬಗೆದು ||೬೩||

ಭರದಿಂದೊಡವಂದವರುಕುಡಿದುಸೊಕ್ಕಿ | ಬರುತಿನಿರೊಳುನಿಂದಿದರ್ ||
 ವರಮುನಿದೀಪಾಯನನರೂಪವಕಂಡು | ಪಿರಿದುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ || ೬೪ ||
 ಈಸವಣನಕಂಡಶಕುನದಿನಾಬೀಂಟಿ | ಯೋಸರಿಸಿತುನಮಗೆಂದು ||
 ಆಸಂಯಮಿಯಾಪಾದಮಸ್ತಕವರ | ಹೇಸದೆಬಲುಗುಂಡುಗಳ || ೬೫ ||
 ಹೊರಡಬಾರದತೆರದಿಂಹೂಳಿಯಾವುರ | ವರಕೆಯ್ದಲಾಮುನಿಪತಿಗೆ ||
 ಪಿರಿದಪ್ಪ ಕೋಪವಂಕುರಿಸಲದನುಕೇಳಿ | ಭರದಿಂದಬಲಕೇಶವರು || ೬೬ ||
 ಬರುತಾಹೂಣಿದಕಲ್ಲನಿವಾರಿಸಿ | ವರಸಂಯಮಿಯಕೋಪವನು ||
 ಪರಿಹರವನುಮಾಡಬೇಕೆಂದುಪದಯುಗ | ಕುರುಭೀತಿಯಿಂದಿಬೀಳಲಾಗ || ೬೭ ||
 ಅರಸುಗಳಿರನೀವಾರ್ವರುಳಿವರೆಂದು | ಬೆರಳನೆರಡನೆತ್ತಿ ತೋರಿ ||
 ಪಿರಿದಾಗಿಕಂಠಗತಮ್ರಾಣನಾಗಲು | ಪುರಕರಸುಗಳೆಯ್ದುತ್ತ || ೬೮ ||
 ಆಯತಿಯಿಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪಕಕಟ್ಟಿ | ದಾಯುಷ್ಯವೆಲ್ಲವುತೀರಿ ||
 ಆಯತಿಯುತಿಮುನಿಸಿಂದುಡುಭವನದೊ | ಇಾಯುಷ್ಯಾವಸಾನದೊಳು || ೬೯ ||
 ಭೋರೆನೆವರಿವುರಿವುಗ್ರನಂತಗ್ನಿಕು | ಮಾರನಾಗಿಪಂಜನಿಸಿ ||
 ದ್ವಾರಾವತಿವುಡವರದಿನಿತಾದೆನೆ | ದಾರೈಯದಲ್ಲಿಂದಿಳಿದು || ೭೦ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಬಂದಾಕೇರಿಕೇರಿಯನಿರ | ದೆಲ್ಲವನಿಶ್ರೇಷ್ಠಮಾಗಿ ||
 ಮೊಲ್ಲದಮುನಿಸಿಂದುರುಪಿದನಾದೇವ | ಗೆಲ್ಲಿಯದಯೆಮುನಿಸೊದವೆ || ೭೧ ||
 ಪದಿಸೆಂಟುಪರಿಯಪಾರಥಸದನಂಗಳು | ಹುಡುಗಿದಕೇರಿಯೆಲ್ಲವನು ||
 ಅದುವೊದಲಿದುಕಡೆಯೆನ್ನ ದೊಂದೇಸೊಳೊ | ಳೊದವಿಸುಟ್ಟನುಕೋಪದಿಂದ ||
 ಹೊತ್ತುತಹೊಗೆವುತಕತ್ತುತಕವರುತ | ಸುತ್ತುವರಿದುಪುರವರದ ||
 ಮೊತ್ತದಮನೆಯನೆಲ್ಲವನರೆಗಳಿಗೆಯೊ | ಳೊತ್ತಿಹಿಡಿದುದಾಕಿಚ್ಚು || ೭೨ ||
 ತೆಗೆತೆಗೆವುತ್ಸಮವಸ್ತುವಿತಾನವ | ತೆಗೆತೆಗೆಗಜವಾಜಿಗಳನು ||
 ತೆಗೆತೆಗೆಬಾಲವೃದ್ಧರನೆಂಬಕಳಕಳ | ಮೊಗೆಯಿತ್ತೆಲ್ಲನೋಡಿದರು || ೭೪ ||
 ಹಿರಿಹಿರಿಮನೆಯಮೇಲಣಹುಲ್ಲಹುಯಿಹುಯಿ | ಹರವಿಹರವಿಯೊಳುನೀರ ||
 ಉರಿವೆಡೆವಳಿಯಮನೆಯಮುರಿಮುರಿಯೆಂಬ | ಸರವುಣ್ಣಿ ತೆಲ್ಲನೋಡಿದರು || ೭೫ ||
 ಮಾಳಿಗೆಯೊಡುಬಿಲ್ಲೆ ಯಮನೆಕಲ್ಲದೇ | ವಾಲಯವಿಟ್ಟಿಗೆವೆಸದ ||
 ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲವುಲ್ಮನೆಗೆಮುಂಚುರಿದುವು | ಹೇಳಲೇನದರದ್ಭುತವನು || ೭೬ ||

ಮಸಕದಿಭೋರ್ಭೋರೆಂದುರಾದ್ರಸ್ವರ | ವೆಸಗಲಂಬುಧಿಘೋರ್ ಪಂತೆ ||
 ದೆಸೆದೆಸೆಗಾಸುಟ್ಟುರೆಗಾಳಿಬೀಸಲು | ಪಸರಿಸಿತನ್ನಿ ಯಾವುರವ || ೭೭ ||
 ಕಂಜನಾಭನಪುರವರವನುಸುಡುವಧ | ನಂಜಯಗತಿಬಲವಾಗಿ ||
 ಭಂಜಿಸಿದುದರಿಂದಾವಾಯುವಿಗಪ್ರ | ಭಂಜನವೆಸರಂದಾಯು || ೭೮ ||
 ತೊಟ್ಟನೆಮನೆಮನೆಯೊಳವರಿಯಲುಕಿಚ್ಚು | ಕೆಟ್ಟೆವಿನ್ನೆವೈವೆಂದೆನುತ ||
 ತೊಟ್ಟಲಶಿಶುಗಳಮೇಲೆಮುಸುಕಿಬಿಟ್ಟು | ಬಿಟ್ಟರಸುವಬಾಣತಿಯರು || ೭೯ ||
 ನಡೆಯಲಾರದಗರ್ಭಿಣಿಯರಬಸುರುಗ | ಳೊಡೆದುಹಾರುವಹಸುಳಿಗಳು ||
 ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆೊಂಡುಸಿಲ್ವಿದಬಳಿಯಿಂವೊರ | ಮಡದುದರವೃದ್ಧರುಗಳು || ೮೦ ||
 ಉರಿಯೊಳುಸಿಲುಕಿದೊಲವಿನೋಪರಕಂಡು | ಹರಿದಾಲಿಂಗನಗೆಯ್ದು ||
 ಕರಗಿದರಾಮನೆಯನುಹೊಕ್ಕುನೇಹದ | ತರಣಿಯರಾಕಿಚ್ಚಿನೊಳಗೆ || ೮೧ ||
 ಬಿನಗ್ರಹದೊಳುಜೀವನದಿಂಬೇರ್ಕೆಯ್ದು | ತನುವನುರಿವಕಿಚ್ಚಿನೊಳಗೆ ||
 ನೆನೆದುತಮ್ಮಿಂದತಮ್ಮಂಗವಬಿಸುಟ್ಟಲ್ಲಿ | ಮುನಿಗಳಿಲ್ಲಿದದ್ರಸದ್ಗತಿಯ || ೮೨ ||
 ಅಂಗಡಿಯಿಂಬೀದಿಗೆಬೀದಿಗಳಿಂ | ದಂಗಣಕಾ ಅಂಗಣದಿಂ ||
 ಹಿಂಗದೆಮನೆಗೆಯ್ದಲೀಸದೆನಗರಜ | ನಂಗಳನುರಿಯುರುಪಿದುದು || ೮೩ ||
 ಈವಿಧದಿಂಭುವನವನುಸುಡುವೆನೆಂ | ಬಾವಿವರವನುರೆತೋರ್ಪ ||
 ಅವುಗ್ರನಕಣ್ಣುರಿಯಂತಾಶಿಖಿ | ಯಾವರಿಸಿದುದಾವುರವ || ೮೪ ||
 ಆಯೆಡೆಯಾಯೆಡೆಯೆನ್ನದೆಪುರದೊಳ | ಗಾವರಿಸಿದಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ||
 ಬೇವವರನುತೆಗೆವವಿಲ್ಲಬೆಂದವ | ಗೋವದಯ್ಯೋಯೆಂಬರಿಲ್ಲ || ೮೫ ||
 ವರನವರತ್ನವಿರಾಚಿತಮಪ್ಪಗೋ | ಪುರಗಳನಡರಿದಕಿಚ್ಚು ||
 ಕರವೊಪ್ಪವರೋಹಣಾದ್ರಿಯನಾಕಾ | ಡುರಿಹಬ್ಬಿದತೆರನಾಯು || ೮೬ ||
 ಮರಕತಮಣಿಗಂಬದಮದನಿಕೆಗಿಟ್ಟ | ಹರಿಸಿಲಮಾಣಿಕ್ಯಗಳು ||
 ಸರಿವಳಿಯಿಂದುರಿವುಮುತ್ತುಗದೆಳೆ | ವರದವೊಗ್ಗಿಗಳೆಂಬಂತೆ || ೮೭ ||
 ಕರುಮಾಡದಿಂದ್ರನೀಲದಮಣಿಗುರಾಜೀರಿ | ಹರಿದುಹೊಳೆವಕೇಸರಿಗಳು ||
 ಪಿರಿದೆಸೆದುವುಕಾಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿ ನೊಳುಕೆಂಪು | ವೆರಿದವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯಂತೆ || ೮೮ ||
 ಪಳುಕಿನಪಜ್ಜಳಿಸುವಕುಲಿತದವು | ಚ್ಚುಳುವಲಗೆಯವೊಳಿಗಳು ||
 ಘಳಿಲನುರಿದುಕರಗಿದುವಾಕವುರ್ವರ | ವಳುಕುಗಳುರಿಗಂಡಂತೆ || ೮೯ ||

ಮರಕತರತ್ನ ಮಂಟಪದೊಳುಹೊಂಗಿಡಿ | ವೆರಸಿದುರಿಯನಾಲಗೆಗಳು ||
 ಪರಿಧುವತೋಕಲತಾಗ್ಯ ಹದೊಳುವುಷ್ಟ | ವೆರಸಿಯೊಪ್ಪುವತಳಿರಂತೆ ||೯೦||
 ಭಿತ್ತಿಯಮೇಲೆತಿತ್ತಿಸಿದಮಾಣಿಕ್ಯದ | ಪುತ್ತಳಿಗಳನುಸಪ್ತಾರ್ಚಿ ||
 ಹತ್ತಿತುತನ್ನಾ ಸ್ವಾಹಾಸುದತಿಯ | ನೊತ್ತಿತಳ್ಳೈಸುವಂದದೊಳು ||೯೧||
 ವರವಿದ್ಯಮರಂಜಿತಮಂದಿರದೊಳಾ | ವರದವಂದಿನಕೇಸುರಿಗಳು ||
 ಉರುಗಿಂಡದಮನೆಗಾವುರಿಬಿರ್ದುಣ | ಲುರುಮುದದಿಂಬಂದತೆರದಿ ||೯೨||
 ಹಿತ್ತಿಲವನದಮಧ್ಯದಸೆರಸಿಯನುರಿ | ಹತ್ತಿದುದಂತಕನೆಂಬ ||
 ಉತ್ತಮವಿಧಿಯದೀಕ್ಷಿತನಹೋಮದಕಿಚ್ಚು | ಹೊತ್ತಿಹೊಗೆವಮಾಳ್ಳೆಯೊಳು ||
 ಈರೀತಿಯಿಂದರಮನೆಯುರಿದದರೊಳು | ಪೂರಿಸಿದಬಲಾಜನವು ||
 ಈರೆಂಟುಸಾಸಿರಮೊಲ್ಲವಳಿದುದಾ | ಕ್ರೂರಕರ್ಮದಫಲವಿಂದ ||೯೪||
 ಮಗ್ನ ಮಾನಸನಾದಮಧುವಿದ್ವಂಸಗೆ | ಭಗ್ನ ಮಾದುದುಭಾಗ್ಯದೇಳ್ಗೆ ||
 ಅಗ್ನಿ ಪುರುಷಗುದ್ಧವಮಾದಾವುದ | ರಾಗ್ನಿಗೀಡಾಯ್ತಾನಗರಿ ||೯೫||
 ಸ್ತ್ರೀಜನದೊಳುತಿಶುಗಳೊಳುಪುರುಷರೊಳು | ವಾಜಿವಾರಣಪತುಪಕ್ಷಿ ||
 ರಾಜಿಯೊಳಿನಿಸುಳಿಯದೆಬಿಂದುದೀರಾರು | ಯೋಜನದಾವುರದೋಗೆ ||೯೬||
 ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವತೆರದಿಂ ಪುರ | ವೆಲ್ಲವನಾತಿಖಿಸುಡಲು ||
 ಪುಲ್ಲನಾಭನುತಾನಿದುದೇವತಾಕೃತ | ವಲ್ಲದೆಸೆರತಲ್ಲವೆಂದು ||೯೭||
 ವಿದಿತಮವ್ವಾಚಕ್ರರತ್ನ ಮನೆನೆಯಲಂ | ತದುವೊದಲಾದರತ್ನ ಗಳು ||
 ಪದುಳದಿನವರಕ ಅವಲದೇವತೆಗಳಾ | ಪದದೊಳದೃಶ್ಯತೆವಡೆಯೆ ||೯೮||
 ಇಂತಿದುನಮ್ಮ ಮುನ್ನಿ ನವಾಪಫಲವೆಂದು | ಚಿಂತಾತುರಚಿತ್ತನಾಗಿ ||
 ದಂತನಖಾವಳಿಮುರಿದವ್ಯಗಾಧಿಸ | ಸಂತೆಮುರಾಂತಕನಿರಲು ||೯೯||
 ಬಣ್ಣಿ ಸೆಬಳ್ಳಿದಬಲರಾಮನೆತ್ತುವ | ತಣ್ಣೀರಾವುರದುರಿಗೆ ||
 ಎಣ್ಣಿ ಯಾದುದುಮಿಾರುವರಾರಾವಿಧಿ | ಹಣ್ಣಿದತೇರುತೆಕ್ಕೆಯನು ||೧೦೦||
 ಭರದಿಂದಾಬಲಭದ್ರನಿಕ್ಕುವನೀ | ರಿರದುಕ್ಕುವತುಪ್ಪದೊಳಗೆ ||
 ಸುರಿವನೀರಂತಾದುದೇನೆಂಬಿನಾವಿಧಿ | ಯಿರದೆಮಾಡುವಮಾಟವನು ||೧೦೧||
 ಆರೇವತಿಪತಿಕಂಡಿಂತಿದುದುರ್ನಿ | ವಾರಣಮೆಂದುಕೇತವನ ||
 ಅರಕ್ತಗಂಜನೊಂದುಸಹಿತಮಾ | ಪೂರನಿರದೆಪೊರಮಡಿಸಿ ||೧೦೨||

ಶರಧಿಯತೀರದೊಳಗೆನಿಂದಾಪುರ | ವರಮುರಿವುದವಿಸ್ಮಯದಿ ||
 ಅರಸುಗಳೀರ್ವರುನಿಂದುನೋಡಿದರಂ | ದುರಿವುರಿವಾನಗರಿಯನು ||೧೦೩||
 ಕಡೆನಕಡಲೊಳುದಿಸಿದವಿಷದುರಿಹೊಗೆ | ವಿಡಿದಾಕಡೆಗೋಲಾಗೆ ||
 ಕಡುರಂಜಿಪಮೇರುಗಿರಿಯೆನಲಬುಧಿಯ | ನಡುವಣೂರಗ್ನಿಯೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೦೪||
 ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನಂಗದೊಳಿರ್ಪಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆರಸಾತಳದಿಂದ ||
 ಭೂಲೋಕಕುಚ್ಚಳಿಸಿದಮಾಳ್ವೆಯೊಳಾ | ಭೀಳಮಾಯಾಪುರದಗ್ನಿ ||೧೦೫||
 ಕಲ್ಪರಜಲವನಿರದುಂಡುಬಿಗುರ್ತಾ | ವಾರಿಧಿಯುಂಸುರನದಿಯು ||
 ನೀರುಣಲೇಳ್ವವಡಬಿಶಿಯೆನೆಕೃಷ್ಣ | ನೂರಗ್ನಿಯೆಳ್ಳುದಂಬರಕೆ ||೧೦೬||
 ಪರಿದುಪಾತಾಳಲೋಕವಸುಟ್ಟುಮೇಲಣ | ಮರುತಮಾರ್ಗವಚುಂಬಿಸುತ ||
 ಪುರವರವನುಸುಡುವಗ್ನಿಯೊಪ್ಪಿದುದದಿ | ನುರುಲಿಂಗವೆಂಬಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ||೧೦೭||
 ಇರುಪೆಯಗೂಡಗಿಕ್ಕಿದಕಿಚ್ಚಿನಂತಿಡಿ | ಕಿರಿದುತುಂಬಿದರಾಜಧಾನಿ ||
 ಅರಗುಲಿಯುಸುರನಿಕ್ಕಿದಬಲುಗಿಚ್ಚಿನಿ | ನೆರೆಬೆಂದುದವೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||೧೦೮||
 ನೀರಜನಾಭನಕೃತಕರ್ಮವಶದಿಂ | ದಾರಕ್ಕನಿಟ್ಟಕಿಚ್ಚು ||
 ದ್ವಾರಾವತಿಯಜನಂಗಳನಾಜವ | ನೂರೌತಣವಮಾಡಿದುದು ||೧೦೯||
 ಆರುದ್ರನಳಿಕಾಂಬಕದಗ್ನಿಯಾಮೂ | ರೂರನುಂಡಂದಿನೊಡಲು ||
 ಆರೈದುಪವಾಸಮಿರ್ದಾವಿಷ್ಟವಿ | ನೂರಸಾರಣೆಯಮಾಡಿದುದು ||೧೧೦||
 ಪಿಂಡೀಕೃತಮಾಡಿದಿಡಿದುಪುರಮನಾ | ದಂಡಧರನುಶಿಖಿಯುಖದಿ ||
 ಉಂಡಬಾಯಂತೊಳೆವಂದದಿನಾನೀರು | ಕೊಂಡುದುನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳು ||
 ಪಿರಿದುಪುರವಸುಟ್ಟಪಾತಕವನುಪರಿ | ಹರಿಸುವೆನಿಂತುಟಿದೆನುತ ||
 ಶರಧಿಸ್ನಾನಮಗೆಯ್ದಂತಾ ಅಗ್ನಿ | ಯಿರದಡಗಿದುದಬುಧಿಯೊಳು ||೧೧೧||
 ಅಂದುರಾಮಾವತಾರದಿನೆನ್ನಕಿರಿದಿಗೆ | ತಂದೆಯಲ್ಲಾಯೆಂದುಮುನಿದು ||
 ಬಂದುನುಂಗಿದುದೆನೆಜಲನಿಧಿಯತಿಭರ | ದಿಂದನುಂಗಿದುದಾಪುರವ ||೧೧೨||
 ಮಜ್ಜರದಿಂದಾಮಸಗಿಯುಸುರನಿಟ್ಟ | ಕಿಚ್ಚುಪೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||
 ಬಜ್ಜತವುಳಿಯದಂದದೊಳಾಪುರವನು | ಬಜ್ಜಬಯಲಮಾಡಿದುದು ||೧೧೩||
 ಈರೀತಿಯಿಂನಿಜಪುರಮಗ್ನಿಯೊಳುಬೆಂದ | ನೀರೊಳುನೆರೆದುದಕಂಡು ||
 ಆರಾಜನಿರ್ವರಲ್ಲಿಂತೆಂಕಕಡೆವೋದ | ದಾರಿವಿಡಿದುಬಂದರಾಗ ||೧೧೪||

ಬಲಯುತಭಟರಥಹರಿಕರಿವಿಧ್ಯಾ | ಬಲದೇವಬಲದಮಧ್ಯದೊಳು ||
 ಸಲೆವಿಧವದಿಬರ್ಪವರೇಕಾಂಗದಿ | ನೆಲದೊಳ್ಳಿದಿದರಘವತದಿ ||೧೧೬||
 ಓಸರಮಿಲ್ಲದೊಲೈ ಸಲುಪದಿನಾರು | ಸಾಸಿರಮಕುಟವರ್ಧನರು ||
 ಭಾಸಿಪವಿಧವದೊಳ್ಳಿತರ್ಪವರಿಂತು | ದೇಶಿಗತನದೊಳೆಯ್ದಿದರು ||೧೧೭||
 ಮುಸುಕಿದಮಂಡಳಿಕರಮಧ್ಯದೊಳುರು | ಜಿಮುವರನ್ನದಸತ್ತಿಗೈಯ ||
 ಮಿಸುಪತನ್ನೆಳಲೊಳಗೆಯ್ದವರೀಕಾಯ್ವ | ಬಿಸಿಲೊಳುಬರ್ಪಂತಾಯ್ವ ||೧೧೮||
 ಹರಲೊತ್ತೆಹದುಗುವಹಜ್ಜೆ ಮೇಲಣಬಿಸಿ | ಲುರಿಗೆಸೆಡೆವತನುಅತಿಕೆ ||
 ಸುರಿವಬೆನುರುಸೊಸುವನೇದೆಯಿಂದಾ | ನರನಾಥರೆಯ್ಯಂದರಾಗ ||೧೧೯||
 ಈರೀತಿಯಿಂಬಲಹರಿಗಳೈತಂದೊಂದು | ಭೀರುತೆಯನುಹುಟ್ಟಿಸುವ ||
 ಆರಣ್ಯವಹೊಕ್ಕೊಂದುಮಾಕಂದವು | ಹೀರುಹವನುಸಾರಿದರು ||೧೨೦||
 ಅಲ್ಲಿಹಸಿದಫುಲ್ಲನಾಭನಕಂಡುನೀ | ನಿಲ್ಲಿರುನಿನಗಶನವನು ||
 ನಿಲ್ಲದೆತಪ್ಪೆನೆನುತತಳರಿದನತಿ | ಬಲ್ಲಿದನಾಬಲದೇವ ||೧೨೧||
 ಲೋಕೈಕಬಾಹುಬಲಾನ್ವಿತನುರುಭ | ದ್ರಾಕಾರನಮಳಸ್ವರೂಪ ||
 ಆಕಾಂತಾರಮಧ್ಯದೊಳಿರದೆಯ್ದಿದ | ನೇಕಕುಂಡಲನತಿಭರದಿ ||೧೨೨||
 ಅತಿನೇಗದಿಂದೆಯ್ಯಂದಾಕುರುಭೂ | ಪತಿಯಮೊಮ್ಮಗಕುಯವರನು ||
 ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವಧನದಕುಶೈಯೆಂಬು | ನ್ನತಿಕೆಯಪುರಕೆಯ್ದಿದನು ||೧೨೩||
 ದ್ವಾರಾವತಿಯುರಿದುದಕಂಡಾಬಲ | ನಾರಾಯಣರೀವರದುಳಿಯೆ ||
 ಆಮೂರೊಳಗಿಲ್ಲರುಸತ್ತರೆಂದೆಂಬಾ | ವಾರತೆಯನುಕೇಳುತ್ತವೆ ||೧೨೪||
 ಆರಯ್ಯದೆಕಡುಹರ್ಷದಿಂದಾದುರ್ವ | ಚಾರಿಮಾಡಿಸಿದನೋಕುಳಿಯ ||
 ಆರವಿಯನುರಾಹುಗ್ರಹಿಸಿದೊಡೊಳ್ಳೆ | ನೀರೊಳುತಲೆಯೆತ್ತುವಂತೆ ||೧೨೫||
 ಅಂತದನೀಕ್ಷಿಸುತಾಬಲದೇವನ | ತ್ಯಂತದೂಃಖಾನ್ವಿತನಾಗಿ ||
 ಪಿಂತಣಪಿರಿದಪ್ಪದುಷ್ಕೃತಫಲವೆನು | ಗಿಂತಾಯ್ಂದೆಣಿಸುತವೆ ||೧೨೬||
 ನಾಗದತ್ತನೆಂಬಪರದನಂಗಡಿಗಾಗಿ | ಪೋಗಿತನ್ನೇಕಕುಂಡಲವ ||
 ರಾಗದಿನ್ನಿತ್ತುಕಲಸುಗೂಳನೀಸಿಕೊಂ | ಡಾಗರಿಮನುತಿರುಗಿದನು ||೧೨೭||
 ಭೂಲೋಕವನುಪಾಲಿಸುವಸರಾಕ್ರಮ | ಶಾಲಿಯಚ್ಚುತನಗ್ರಜನು ||
 ಶ್ವೇತಲೇನುಕಾಲವತದಿಕುಂಡಲವನು | ಕೂಳಿಗೆಮಾರುವಂತಾಯ್ವ ||೧೨೮||

ಆನ್ಯಪವರನಾಕಾರಕವಿಷ್ಣುಯ | ಮಾನಸನಾನಾಗದತ್ತ ||
 ಭೂನುತಮಪ್ಪೀರತ್ನ ಕುಂಡಲಮಿದ | ನಾನುಧರಿಸಲಳವಲ್ಲ ||೧೨೯||
 ಎಂದಾಕುಯವರಗಾಕುಂಡಲವನು | ತಂದುಕೊಡಲುಕುಂಡವನು ||
 ಮಂದೇತರವಿಷ್ಣುಯನಾಗುತಿಂತಿದ | ತಂದುಕೊಟ್ಟ ವನಾರನಲು ||೧೩೦||
 ಭುವನೈಕರೂಪನುತ್ತಮಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತ | ಪ್ರವಿಮಲತರಲಲಿತಾಂಗ ||
 ತವಕದಿನೋರ್ವಕಾರಣಪುರುಷನುಬಂದು | ನವರತ್ನ ಕುಂಡಲವಿತ್ತು ||೧೩೧||
 ಕಲಸುಗೂಳನುಕೊಂಡುಪೋದನೆಂಬುದಕೇಳಿ | ನೆಲೆಯಿದುಮತ್ತೋರ್ವನಲ್ಲ ||
 ಬಲರಾಮನೆಂದೇಯನುಮಾನದಿಂದರಿ | ದಲಘುತರಕ್ರೋಧದಿಂದ ||೧೩೨||
 ಅಂದುಪಾಂಡವರನೇಳಿಸಿನಮ್ಮವಂಶವೆಂ | ಜೊಂದುಮಹಾರಣ್ಯವನು ||
 ದಂದಹ್ಯಮಾನಮುಪ್ಪಂದದಿನರುಹಿಸಿ | ಕೊಂಡುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಂಗೆಯ್ದಾ ||೧೩೩||
 ಪಗೆಯೆನಗೊಳಗಾದನೆಂದುಬಗೆದುತ್ತ | ಸ್ವಗಣಿತಮಪ್ಪಸೈನ್ಯವನು ||
 ಮಿಗೆಮುನಿಸಿಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಬಂದಾಸಾ | ಸಿಗನೆಯ್ದು ವೆಡೆಗೆಯ್ದುರಲು ||೧೩೪||
 ತೀವಿದಬಲವನುಕಂಡುಹರಿಯಪುಣ್ಯ | ದೇವತೆಗಳಿರೀಕೂಳ ||
 ಓವದೆಯಾನಿಮೆಂದಾಕಾಶಕಿಡಲದು | ಭೂವಲಯಕಿಬೇಳಲಾಗ ||೧೩೫||
 ಎನ್ನ ಸುಕೃತದೇವತೆಗಳಿರಾನೀವೀ | ಯನ್ನ ಮನಾನಿಮೆಂದೆನಲು ||
 ಜೆನ್ನಾಗಿಯವುಬಂದಾತುರಕ್ಕಿ ಸುತಿ | ಪನ್ನ ಗವಾರಿಪುನೇನೆ ||೧೩೬||
 ಮುಸುಕಲುಕಂಡುಮುನಿದುಮಿಗವಿಂಡನು | ಹಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿಹೊಗುವಂತೆ ||
 ಅಸಮಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದುರ್ಬಲವನು | ಕುಸುರಿದರಿದುಕೊಂದನಾಗ ||೧೩೭||
 ಕರಿಯಿಂಕರಿಯನತ್ತಗಳಿಂದತ್ತಮ | ನುರುರಥದಿಂದರಥಗಳನು ||
 ನರರಿಂನರರನೋವದೆಬಡಿದಾನಿ | ಸ್ಮರವಿಕ್ರಮಿಕೊಂದನಾಗ ||೧೩೮||
 ಬಲ್ಲಾ ನೆಬಾಳೆಯವನವಜೊಕ್ಕಂದದಿ | ಬಲ್ಲಿದನಾರಿವುಬಲವ ||
 ಎಲ್ಲವಕೊಲಲಾಕುಯವರನತಿನೊಂ | ದಲ್ಲಿಂದೋಡಿದನಿತ್ತ ||೧೩೯||
 ಬಲಯುತನಾಕಲಸೋಗರವನುಕೊಂ | ಡಲಸದೆಬಂದುದೂರದೊಳು ||
 ನೆಲದೊಳಗೊರಗಿದಮುರರಿಪುವನುಕಂ | ಡಲಘುದುಃಖಾನ್ವಿತನಾಗಿ ||೧೪೦||
 ಎಲಿತಮ್ಮ ರತ್ನ ರಂಜಿತನವಶಯ್ಯಾ | ತಳದೊಳುಮಣಿದೀಪಗಳು ||
 ಜ್ವಲಿಯಿಸುತಿರೆಮಾಣಿಕಮಂಚದಮೇಲೆ | ಮಲಗುವಗೀವಧಿಯಾಯ್ತು ||೧೪೧||

ಧವಲಾತಪತ್ರದತಣ್ಣೀಳಲೊಳಗಾ | ಧವಳಾಕ್ಷಿಯರುಧಾಳಿಮುವ ||
 ಧವಳಚಾಮರಗಳನೆಸೆವೀಯದುಕುಲ | ದವಗಿಂದೀವಿಧಿಯಾಯ್ತೆ ||೧೪೨||
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಗುಳ್ಳರಸುಮಕ್ಕಳುನಿನ್ನ | ಪಾಡಮೂಲಕೆಮುಗ್ಗುತ್ತಿರಲು ||
 ಸಾಧರದಿಂದಿರ್ಪಮುರವೈರಿಯೇಕಾಕಿ | ಯಾದೆಯಲಾಕರ್ಮವಶದಿ ||೧೪೩||
 ಎಂದುರೆವಲುಬುತಕಣ್ಣ ಕಡೆಗೆನೀರ | ತಂದುತಮ್ಮನಬಳಿಗೆಯ್ತಿ ||
 ಒಂದಿದಮರುಕದಿಕ್ಕುಳ್ಳಿದುರ್ಕುಯನರ | ಸಂದಣಿಸಿದನೇನೆವೆರಸಿ ||೧೪೪||
 ಬಂದುತಾಗಲುತಾನಾಬಲವನುಬಡಿ | ದಂದಮನುಸುರಲುಕೇಳಿ ||
 ಇಂದೀವರನಾಭಸದ್ವೈರ್ಯವಾಯೆದೆ | ಯಿಂದಹವ್ವನೆಹಾರಿದುದು ||೧೪೫||
 ಇಲ್ಲಿನಾಂವುರ್ದೇಲೇಯಣ್ಣಕಾರಿಯ | ಮಲ್ಲೆಂಬನುಡಿಯನುಕೇಳಿ ||
 ಬಲ್ಲಾಳಂದೆಸಗಿದವಾಪವಶದಿಂ | ಹುಲ್ಲಾಳಾದನೆಂದೆನುತ ||೧೪೬||
 ಅಕಟಕಟಾಪಾಪಿವಿಧಿಯೆಭುವನಭುಂ | ಭುಕನಚಳಿತನಪ್ರತಿಮನು ||
 ಅಕಲಂಕವಿಕ್ರಮಾಸ್ವಿತನೀತೆರದಿಂ | ಚಕಿತಹೃದಯನಾದನಲ್ಲ ||೧೪೭||
 ಎಂದಾತನುಜಿಂತಿಸುತಾಹರಿಗೂಡಿ | ಮುಂದಕೆತೆರಳಿಯಲ್ಲಿಂದ ||
 ಗೊಂದಣಗೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿಗಗಳ್ಳೀವಿದ | ಮಂದೇತರೋಲ್ವಣಮಾದ ||೧೪೮||
 ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬಮಹಾವಿಸಿನದೊಳೊಂದು | ಕ್ರೋಶದೂರಮೆಯ್ಯಂದು ||
 ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದೊಂದುವಟಭೂಜಕಾರಾಮ | ಕೇಶವರಿರದೆಯ್ಯಂದು ||೧೪೯||
 ಪಿರಿದಾದುದುನೀರಳ್ಳೆಯೆನಲುಹಲ | ಧರನಾನೆಳಲೊಳೊರಗಿದ ||
 ಹರಿಗಾರಕ್ಕಕಂಬಳವಹೊದಿಸಿನೀರ | ತರಲೆನುತ್ಪಾದಿಸುತ್ತ ||೧೫೦||
 ಅಂದಾನೇಮಾಶನವಚನಕೆಭರ | ದಿಂದಜರತ್ನಮಾರಕನು ||
 ತಂದುಜಲಧಿಯೊಳುಹಾಕಿದಬಾಣವ | ನೊಂದುಮಾನುನುಂಗಲದನು ||೧೫೧||
 ಚಾಲಗಾರನೋರ್ವಹಿಡಿದದರೊಡಲನು | ಸೀಳಿಯಾಬಾಣವತೆಗೆದು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಕಾಣ್ಣೆಯನೀಯೆವಿಕ್ರಮ | ಶಾಲಿಜರತ್ನಮಾರಕನು ||೧೫೨||
 ಹರುಷದಿನಾಸರಲನುಕೊಂಡುವಿನಾಂ | ತರದೊಳುತೊಳಲುತಬಂದು ||
 ಮರದಡಿಯೊಳಗೊಂದುಕಾಲೊಳುಕಾಲಿಟ್ಟು | ಹರಿಯಾರಕ್ಕಗಂಬಳವ ||೧೫೩||
 ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಮಲಗಿರೆಪಲವಣ್ಣದಿಂದಂ | ಜಿಸುವಮೃಗಮಿದೆಂದುಬಗೆದು ||
 ಎಸಲಾಕಣಿಕೃಷ್ಣನಕಮಲಾಂಕಿತ | ಮಿಸುಪವೆಲ್ಲುಡಿಯತಾಗಿದುದು ||೧೫೪||

ಆಮೆಲ್ಲಡಿಯನುತಾಗಿಮೇಗಡೆಗಾಗಿ | ಯಾಮಾರ್ಗಣಮೂಡಲೊಡನೆ ||
 ದಾಮೋದರನೆಳ್ಳು ಕಿತ್ತು ಮತ್ತದನು | ದ್ವಾಮಕೋಪದೊಳಿರಲಾಗ ||೧೫೫||
 ಶರದಿಂದಾಮೃಗವಳಿಯಿತನುತಕಡು | ಭರದಿಂದಲ್ಲಿಗೆಯ್ಯುಂನು ||
 ಹರಿಯನುಕಂಡಕಟಾಕೆಟ್ಟಿನಣ್ಣಾ | ಪಿರಿದುಪಾತಕಿನಾನೆಂದು ||೧೫೬||
 ಧರೆಯೊಳಗುರುಳಿಶೋಕಂಗೆಯ್ವುತ್ತಿರಲಾ | ಮುರರಿಪುಷ್ಪಂತಿದೇನೆಂದು ||
 ಒರೆಯೆಜರತ್ತು ಮಾರಕನಳುತಂತೆಂದ | ನರಪನ್ನ ನುಮೃಗಮೆಂದು ||೧೫೭||
 ಊಹಿಸಿಪಾಪಕರ್ಮದಿಯೆಚ್ಚೆನೆಂದೀ | ದೋಹಿಯನಿಕ್ಕಾಜ್ಞೆಗೆಂದು ||
 ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಮಂಮಾಡುತ್ತಿರ | ಲಾಹರಿಯಂತೆಂದನಾಗ ||೧೫೮||
 ವನಧಿಯಜೀವನವನುಪಡಬಾನಲ | ವೆನಿತೆನಿತನುಹೀರಿದೊಡೆ ||
 ಮುನಿಯದವನಧಿಯಂ ದದಿವನಜೋದರ | ನಿನಿಮುಮುನಿಯದಿಂತುನುಡಿದ ||೧೫೯||
 ಏಕೆಯನುಜನೀಸವಿವೇಕಿಯಲ್ಲಾ | ಲೋಕೈಕಪತಿನೇಮಿನಾಥ ||
 ಅಕೇವಲಬೋಧನಾಡಿದುದುಳಿವುದೆ | ಸಾಕುಮಾಣಾಡುಬವನು ||೧೬೦||
 ನೀನಿಲ್ಲಿತಳುಮಾಡೆಬಲರಾಮನೆಯ್ಯಂ | ದೀನನ್ನ ಘಾಯವಕಂಡು ||
 ತಾನತಿಕ್ಕೋಪದಿಸನ್ನ ನುಕೊಲ್ಲದೆ | ಯಾಸುವನಲ್ಲದರಿಂದ ||೧೬೧||
 ಇಲ್ಲಿಂದವೋಗಿನಲಾತನುಪೋಗಲು | ಫುಲ್ಲಾಕ್ಷ ನಾಕಂಬಳವನು ||
 ನಿಲ್ಲದೆಹೊದೆದೆನ್ನ ನೆಚ್ಚ ವನನುಜಾತ | ನಲ್ಲದನ್ನಿ ಗನಾದೊಡವನ ||೧೬೨||
 ಕೊಲ್ಲದೆಮಾಣೆನೆಂಬಾರೌದ್ರಧ್ಯಾನ | ದಲ್ಲಿವಗತಜೀವನಾಗಿ ||
 ಮೊಲ್ಲಮಪ್ಪಮೂರನೆಯನರಕಬಲ | ದಕ್ಷಸಂಜನಿಸಿದನಿತ್ತು ||೧೬೩||
 ಹಲಧರನುಡಕವನರಸಿತೊಳಲೊಂದು | ಕೊಳನಕಂಡದೊಳುಹೊಕ್ಕು ||
 ಜಲರುಹಪತ್ರದಘಟಿಕೆಯೊಳಾನಿ | ಮೃಗಜಲವನುತೀವಿಕೊಂಡು ||೧೬೪||
 ಅನುಜನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುನಿಜನಿದ್ರೆಗೈದಪ | ನೆನುತತಿಕರುಣಹೃದಯನು ||
 ಇನಿಮುಮೊತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಲಚ್ಯುತನಪದ | ವನಜವನೊಣಮುತ್ತುತಿರಲಾ ||೧೬೫||
 ಎಲ್ಲಿಯದೀನೊಣಮೆಂದುಪಜ್ಜೆಯನೋಡ | ಲಲ್ಲಿಯಘಾಯವಕಂಡು ||
 ತಲ್ಲಣದಿಂದನುಜಾತನಮೊಗವನು | ಮೆಲ್ಲನೆತೆಗೆದುನೋಡಿದನು ||೧೬೬||
 ಗತಜೀವನಾಗೆಹಾಹಾಯೆಂದುಮೂರ್ಛಾ | ಗತನಾಗಿನೆಲದೊಳುಬಿಟ್ಟು ||
 ಅತಿಬಲನೆಂತಾನುವೆಚ್ಚ ಕ್ಕುನೋಡಿಯ | ಚ್ಯುತನಿಗೀವಿಧಿಯಾಯ್ತು ||೧೬೭||

ಹಾಕಟ್ಟೆ ಹಾಕಟ್ಟೆ ನಂದುದುಃಖಾಗ್ನಿಯೊ | ಆಕೋಪಾಗ್ನಿಯೊ ಕೂಡಿ ||
 ಲೋಕೈಕವಿಕ್ರಮಿನಿನ್ನ ನುನಿದ್ರಿಯೊ | ಕೀಕಾಲನೆಚ್ಚ ಪೋದವನ ||೧೬೮||
 ಕೊಲ್ಲದೆಬಿಡೆನೆನುತಾಭೀಮಾಟವ | ಯಲ್ಲಿದುರ್ದೊಂದುಹೆಮ್ಮರನ ||
 ನಿಲ್ಲದೆಕಿತ್ತು ಪೆಗಲೊಳಿಟ್ಟು ಭರದಿಂ | ದಲ್ಲಿಂಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ||೧೬೯||
 ಆಕಾಸನದೆಂಟು ದೆಸೆಯೊಳಗಾಕಡೆ | ಯಾಕಡೆಯೆನ್ನ ದೆತೊಳಲಿ ||
 ಆಕೋಪಾಂತಕನಾದ್ರೋಹಿಯಾಕಾಣ | ದಾಕೃಷ್ಣನೆಡೆಗೈದಿದನು ||೧೭೦||
 ಅಂತುಬಂದಾಹೆಣನನುತಳ್ಳು ಸಿಮು | ರಾಂತಕಮಗಧವಿಧ್ವಂಸಿ ||
 ಕಂತುಜನಕಕಂಪಕೋಳಾಹಳನಿನ | ಗಿಂತೀಸಾವೊದವದುದೇ ||೧೭೧||
 ಹಾಹಾಹರಿಕುಲಗಗನಭಾಸ್ವರನೇ | ಹಾಹಾಹರಿವಂಶತಿಲಕ ||
 ಹಾಹಾಹರಿವಂಶವನಧಿಶಶಾಂಕ | ಹಾಹಾಯೆನ್ನ ನುಜಾತ ||೧೭೨||
 ಹಾಹಾನ್ಯ ಪಕುಲಜೂಡಾಮಣಿಯೇ | ಹಾಹಾಮನುಜಮಂದಾರ ||
 ಹಾಹಾರಿಪುಸ್ಪ ಪವಿನಕುಠಾರ | ಹಾಹಾಯೆನ್ನ ನುಜಾತ ||೧೭೩||
 ಆತೊಟ್ಟಲಶಿಶುವಾಗಿನೊಲೆಗುಕಚ್ಚ | ಪೂತಿನಿಯನುವನುಹೀರಿ ||
 ಪ್ಯಾತಿಪಡೆದನಿನ್ನಾ ಪುಣ್ಯದಫಲ | ಬೀತುದಲ್ಲಾ ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ||೧೭೪||
 ಬೆಟ್ಟಕೆಗರಿಮೂಡಿದವೊಲುರೂಪಳ | ವೆಟ್ಟರಗಿದಕಾಕನನು ||
 ರಟ್ಟೆಮುರಿದವೊಲುಪೊಡೆದನಿನ್ನ ಇವಯ | ದಿಟ್ಟತನಮದೇನಾಯೋ ||೧೭೫||
 ನಾರಸೀಳುವತೆರದಿಂಸೀಳಿಬಿಡುಟುಕಿ | ಶೋರಾಸುರನಮದಿಸಿದ ||
 ಶೋರಹತೋಳಬಲುಮೆಯೇನಾದುದೋ | ವೀರನಾರಾಯಣನಿನ್ನ ||೧೭೬||
 ಬೆಂಡಿನಬಂಡಿಯನೊದೆವಂತಾವು | ದ್ವಂಡಶಕಟರಾಕ್ಷಸನ ||
 ದಿಂಡುಗೆಡಹಿಕೊಂದನಿನ್ನೆಳೆವರೆಯದ | ಗಂಡುತನಮದೇನಾಯೋ ||೧೭೭||
 ರಾಸಭರಾಕ್ಷಸನನುಪಮತಕ್ತಿಯ | ನೋಸರಿಸದೆನೆಗ್ಗಿ ಮುರಿದ ||
 ಸಾಸಿಗತನವೇನಾಯಿತೊಪವಿನಾರು | ಸಾಸಿರಗೋಪಿಯರರಸಾ ||೧೭೮||
 ಕತ್ತರಿಯಂತೆಯಿರುಂಕಿಕೊಲಲ್ಪಂದ | ಮತ್ತಿಯಹೆಮ್ಮರಗಳನು ||
 ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದನಿನ್ನ ಬಾಲಕಾಲದಬಲು | ಪೆತ್ತವೋಡುದೊಕಂಸಾರ ||೧೭೯||
 ತಾಳವೃಕ್ಷ ವಕಿತ್ತಾಕೃಟಭನಕೈಯ | ನಾಳೋಚಿಸದೆಮುರದಿಟ್ಟು ||
 ಕಾಳಿಗನಾಗನಹತಿಸಿದನಿನ್ನ ನಿ | ಶಾಲವಿಕ್ರಮವೇನಾಯೋ ||೧೮೦||

ಅಸುರರಹತಿಸಿಯದ್ರಿಯನೆತ್ತಿ ಫಣಿಪನ | ನೋಸೆದೇರಿಯೇರಿಸಿಧನುವ ||
 ಉಸುರೇರಿಸಿತಂಬವನುಮಲ್ಲರಕೊಂ | ದೆಸಕವೇನಾಯೊಮ್ಮುರಾರಿ ||೧೮೧||
 ಆರಡಿಕಾರನೆನಿಪಕಂಪನಕಟ್ಟು | ಕೂರಿನಮಧುಕೈಟಭರ ||
 ಗಾರುಮಾಡಿಕೊಂದನಿನ್ನ ಬಲುಮೆಯೆಲ್ಲ | ಸೂರೆಹೋದುದೊಸಿರಿಯರಸಾ ||೧೮೨||
 ಅಂದುಮಗಧನಿಟ್ಟು ಚಕ್ರಮಿಗಿಬಲ | ವಂದುದುಹರಿಕೇಳುನಿನ್ನ ||
 ಇಂದೀಹೀನಮಾನಸನೆಚ್ಚ ಕೊಳೆಯಂಬು | ಕೊಂದುದಲಾಕರ್ಮವತದಿ ||೧೮೩||
 ಚಕ್ರಸಹಿತಪರಚಕ್ರವೆಲ್ಲವನುಪ | ರಾಕ್ರಮದಿಸಾಧ್ಯಮಾಡಿ ||
 ಶಕ್ರಾನುಜನಾಗಿಪಂಪದವಡೆದೀ | ಚಕ್ರಿಗಿಂತೀವಿಧಿಯಾಯ್ತೀ ||೧೮೪||
 ನಾನಾದೇಶದನರನಾಥರನಿರ | ದಾನದೆಯೆರಗಿಸಿಕೊಂಬ ||
 ಶ್ರೀನಾರೀಪತಿನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳ | ನೀನೊಣಮುತ್ತುವಂತಾಯ್ತೀ ||೧೮೫||
 ಪಸುಳಿವೆಯದಿಂದಿಳಿಯುಚ್ಚುತನೆಂದು | ಪಸರಿಸಿದ್ವರ್ತನಾಮ ||
 ವುಸಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ಕೂರಕೃತಾಂತನ | ದೆಸೆಯಿನಿನಗೆಮುರಾರಿ ||೧೮೬||
 ಕೂರಕೃತಾಂತಗೆಭಸ್ಮ ಕವೆಂದೆಂಬ | ರೋಗಮುದಯಮಾಗದೊಡೆ ||
 ಈರಾರುಗಾವುದತುಂದಿದನಿನ್ನಾರ | ನಾರೋಗಣೆಯಮಾಡುವನೆ ||೧೮೭||
 ಸ್ಥಿರಮಲ್ಲಮಾತನುವೀಮನೆಯಾಯ್ತೀ | ಸಿರಿಯೆಂಬಾಶ್ರುತವಚನ ||
 ನಿರುತದಿವ್ಯವ್ಯಾಸುಭೂತವಿಂದೆನಗಾ | ಯ್ಯರವಿಂದನಾಭನಿನ್ನಿಂದ ||೧೮೮||
 ಸಣ್ಣದುಪ್ಪುಳವಂಜೆಯಹಾಸಿನಮೇಲೆ | ಬಣ್ಣದುಟಿಯಬಾಲೆಯರೊಳು ||
 ತಣ್ಣನೆತಣಿದೊರಗುವನೀರಗೆಹುಡಿ | ಮಣ್ಣೊಳುಮಲಗುವಂತಾಯ್ತೀ ||೧೮೯||
 ಎಂದಾಬಲಭದ್ರನುನಾನಾಪರಿ | ಯಿಂದಪಿರಿದುಶೋಕಗೆಯ್ದು ||
 ಒಂದಿದದುಃಖದಿಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮರುಳಾಗಿ | ಮುಂದುಗೊಂಡಾಮರುಕದೊಳು ||
 ಹರಿನೀಲಗಿರಿಯತಾರಾಜಲವೆತ್ತುವ | ದೊರೆಯೆನೆಕೃಷ್ಣನಂಗವನು ||
 ಸುರುಚಿರಮೂರ್ತಿಹಲಾಯುಧನೆತ್ತಿಕಂ | ಧರದೊಳುಧರಿಸಿತಿರುಗಿದ ||೧೯೦||
 ಕಡುಸೊಗಯಿಸುವಕಲಾಭ್ಯದ್ವಿಂಬದ | ನಡುವಣಕರೆಯೆಂಬಂತೆ ||
 ವೊಡೆಯಲರನತನುರುಚಿಬಲರಾಮನ | ವೆಡತಲೆಯೊಳಗೊಪ್ಪಿದುದು ||೧೯೧||
 ಧೂನಾಥರುಗಳೋಲಗಾಲೆಗೆಯ್ದುಂದು | ನಾನಾವಿಧದಿಶ್ಯಂಗರಿಸಿ ||
 ಅನತರಾಗಿಮೆಂದೆನುತಾಜ್ಞಾಪಿಸು | ತಾನಂದುಭ್ರಮಿಯಿಸುತಿಹನು ||೧೯೨||

ಅಡವಿಯುಮಿಗಗಳಿರಾಯೆನ್ನ ಪೆಗಲೇರಿ | ಕಡುಮುನಿದೆನ್ನ ನುಜಾತ ||
 ನುಡಿಯನೆನ್ನೊಳುನೀಮಾತನಮುನಿಸನು | ಬಿಡಿಸಿಯೆನುತಗಳವುನು ||೧೯೪||
 ಈತೆರದಿಂಬಲರಾಮನುತನ್ನ ನು | ಜಾತನಶಬವಷಣ್ಮಾಸ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಮರುಳಾಗಿಪೆಗಲೊಳಿಟ್ಟು | ಭೂತಳದೊಳುತಿರುಗುತಿರೆ ||೧೯೫||
 ಸುರಲೋಕದಿಸಿದಾಧ್ಯನಿಂದೆಂಬೋರ್ವ | ಸುರಗೂಡಿಸೈಗಮದೇವ ||
 ಧರಗಿಳಿದಂಬಲನೆಯ್ದವದಾರಿಯೊ | ಇರದೆವಿಗುರ್ವಣೆಯಿಂದ ||೧೯೬||
 ಅರೆಯೊಳಗಡೆಮೇಲಾಗಿಬಾಳೆಯಬಿತ್ತಿ | ದರೆಗುಂಬದಿನೀರತಂದು ||
 ಎರೆವುತಿರಲುಕಂಡುಬಲರಾಮನಂತೆಂದ | ಸೆರೆಹುಚ್ಚುಗಳಿರನೀವೇಕೆ ||೧೯೭||
 ಅಲ್ಲದಕೃತ್ಯಮನಿಸಗುವಿನೆಸಗ | ಲಲ್ಲಿಹೆಣನಹೊತ್ತಿಹುದು ||
 ಅಲ್ಲದಕೃತ್ಯಮಲ್ಲವೆಯೆನಲಾಬಲ | ಪೊಲ್ಲಮುನಿಸಿನಂತೆಂದ ||೧೯೮||
 ಎನ್ನ ನುಜಾತನಿಳಾಚಕ್ರೇಶ್ವರ | ನುನ್ನ ತವುರುಷೋತ್ತಮನು ||
 ಮುನ್ನೋಡದೆಪಣನೆಂದುಮಾತಾಡುವು | ದನ್ಯಾಯವಲ್ಲವಪೇಳಿ ||೧೯೯||
 ಎಂದುನಿರ್ಧಾರ್ಥಿಸಲವರಲ್ಲಿಂಪೋಗಿ | ಮುಂದೊಂದೆಡೆಗೆಯ್ದು ||
 ಒಂದು ಕುಡಿಕೆಯೊಳುನೀರಕಡೆವುತ | ಲ್ಲಿಂದಮಳಲಹಿಳಿಯುತಿರೆ ||೨೦೦||
 ಮುನ್ನಿ ನಂತೆಬಲನವರೊಳುನುಡಿಯಲು | ನಿನ್ನ ನೀನರಿಯದೆನಮ್ಮ ||
 ಜೆನ್ನಾಗಿನುಡಿದೆಹೆಣನಹೊತ್ತೆಯನಲುಸಂ | ಪನ್ನ ನದಕೆಬಗೆಗೊಂಡು ||೨೦೧||
 ಮೋಹಾಂಧಕಾರತೊಲಗೆಪೆಗಲೊಳಗಿ | ದಾರ್ಹರಿಪತ್ತನೆಂಬುದನು ||
 ಊಹಿಸಿಯರಿದುನಲಕ್ಕಿಳುಹಿದನಾ | ಸಾಹಸಿಯಾಬಲರಾಮ ||೨೦೨||
 ಈತನಗಲ್ಲೆಯೊಳೆಸಗೆವೀಕಮ | ತೀತಮಾಯ್ತಂತದರಿಂದ ||
 ಮಾತೇನಧಿಕಭವಾಂಬುಧಿಯನುಜೊ | ಕೈತಕಲ್ಲದೆಕೆಡುತಿರ್ದೆ ||೨೦೩||
 ಎಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರಲಾಸಗ್ಗಿಗರುತಮ್ಮ | ದೊಂದುರೂಪವತೋರುತವೆ ||
 ಅಂದುತಾಮೈದಿದಂದವಪೇಳಿಸುಗುಣಿನಿ | ನ್ನಂದಮನೀನೆನೋಡೆನುತ ||೨೦೪||
 ಇವುಮೊದಲಾದಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತಿಯನುಪೇಳಿ | ಯವನಿಪನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ||
 ದಿವಿಜರಮರಲೋಕಕೆಪೋಗಲಿತ್ತಕೇ | ಶವನಶಬವಸುಡಲೆಂದು ||೨೦೫||
 ತುಂಗಿಯೆಂಬಾಗಿರಿವರಕೆಯ್ದಲಾಗಗ | ನಾಂಗಣದೊಳಗಿಂದುಗೂಡಿ ||
 ಎಂಗದಮೋಹದೊಳೆಪ್ಪತ್ತುಬಾರಿಯು | ಘಂಗನನೀಸುಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ||೨೦೬||

ಎಂದಶರೀರವಚನಮಾಗಲುಬಿಸೆ | ವಂದವಡೆದುಬಲರಾಮ ||
 ಚಂದನದಿಂದನದಿಂದಮುಕುಂದನ | ನಂದುಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ||೨೦೭||
 ತದನಂತರದೊಳಗಾನಗಕೀರ್ವರು | ಸದೆಮಲಚಾರಣರುಗಳು ||
 ಮುದದಿಂದಬರಲವರ್ಗಿರದಭಿವಂದಿಸಿ | ಪಡುಳದಿದೀಕ್ಷೆ ಯಧರಿಸಿ ||೨೦೮||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪಾತಪದೊಳಗಾಸಂಯು | ಮೋತ್ತಂಸನಾರಾಮಯೋಗಿ ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳುನೆಗಳಿಸೆನ್ನಿಸನದಿ | ಮತ್ತಾದೇಹವನುಳುಹಿ ||೨೦೯||
 ಸುರುಚಿರತರಸುಖಮಾವೈದನೆಯಾ | ಸುರಲೋಕದೊಳುಸಂಜನಿಸಿ ||
 ನಿರುತಮಪ್ಪಾಸೌಖ್ಯವನುಣುತಾಹಲ | ಧರನಿರ್ದನತಿಹರುಷದೊಳು ||೨೧೦||
 ದಿವಿಜನತಿಯರಿಂದಿವ್ಯಸುಖಮನನು | ಭವಿಸುತ್ತುನ್ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ||
 ದಿವಿಜಲೋಕವಪರಿಪಾಲಿಸುತಿರ್ದನು | ದಿವಿಜೇಂದ್ರಕುಲಶೇಖರನು ||೨೧೧||
 ಇದುವಿನಪದಸರಸಿಜವದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||
 ಮದನಾರಿನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದಾಶ್ವಾಸ ||೨೧೨||

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

೨೫. ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಂಧಿ

ಸುರನರಘನಿಪತಿಮೌಲಿಕೀಲಿತರತ್ನ | ಕಿರಣರಂಜಿತಪಾದನಖನ ||
 ನಿರವಧಿಯಹಸಿರಿಯೆರಡಕೆರೆಯನೇಮಿ | ಚರಣಕಮಲಕೆರಗುವೆನು ||೧||
 ಬಲ್ಲಿದನೋಹಮಲ್ಲನಹಲ್ಲಮುರಿದತಿ | ಬಲ್ಲಿದನಾವುಪ್ಪಶರನ ||
 ಬಿಲ್ಲಮುರಿದುಪಂಚಶರವಶಳಿದನೇಮಿ | ವಲ್ಲಭನಡಿಗಿರಗುವೆನು ||೨||
 ದ್ವಾರಾವತಿಪುರವರಮೆಲ್ಲಮುರಿದಾ | ನೀರೊಳುನೆರೆದುಹೋದುದನು ||
 ನಾರಾಯಣನಳಿದುದುಮುಂತಾದಾ | ವಾರತೆಯೆಲ್ಲವಕೇಳಿ ||೩||
 ಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯಾಧೀಶಪಾಂಡವ | ರುರುತರಚಿಂತೆಯತಾಳಿ ||
 ವರಸುತನಭಿಮನ್ಯುಕುವರಂಗಾವು | ತ್ತರೆಗೆಪುಟ್ಟಿದನಂದನನು ||೪||
 ಸ್ಮರನಿಭರೂಪಪರೋಕ್ಷಿ ತನಂಬಗೆ | ಧರಣೀಭಾರವೆಲ್ಲವನು ||
 ಇರದಿತ್ತುನಿಜಸತಿಯರುಪಲಬರುಭೂ | ವರರುಬೆಂಬಳಿಯೊಳುಬರಲು ||೫||
 ಉತ್ತರದೇಸೆಯಪಲ್ಲವದೇಶದೊಳಿ | ದುಃಸ್ತಮನೇಮಿಾಶ್ವರನ ||
 ಹತ್ತಿರಕೆಯ್ವಿ ಸಮವಸರಣವಹೊಕ್ಕು | ಮತ್ತಾಜಿಸಪತಿಗೆರಗಿ ||೬||
 ತದನಂತರದೊಳುವರದತ್ತಗಣಧರ | ಪದಪದ್ಮಕಳಿತರುವಾಗಿ ||
 ಮುದದಿಂಧರ್ಮನಂದನನುತಮ್ಮಾಪೂ | ವದಭವನನುಬೆಸೆಗೊಳಲು ||೭||
 ಕೇಳವನೀಪತಿಯಿಾಭರತದೊಳುವಿ | ಶಾಲಮಾದಂಗೆದೇಶದೊಳು ||
 ಭೂಲಲನೆಯಮುಖದಂತೆರಂಜಿಸುವಶುಂ | ಡಾಲವೆಸರನಗರಿಯೊಳು ||೮||
 ಸೋಮಕುಲೋದ್ಭವಘನರಥನೃಪಗೆಮ | ಹಾಮಂತ್ರಿಸೋಮನೆಂಬವಗೆ ||
 ಸೋಮೆಗಿಜನಿಸಿದರಾಸೋಮದತ್ತನು | ಸೋಮಿಲನಾಸೋಮಭೂತಿ ||೯||
 ಬಳಿದುಜವ್ವನವೇರಲಾನಿಜಜನಕನು | ಬಳಿಕತನ್ನಾವೈದುವನನು ||
 ಲಲಿತಾಂಗನಗ್ನಿ ಭೂತಿಯಿಗ್ನಿ ಲೆಯೆಂಬ | ಲಲನೆಗೆಸಂಜನಿಯಿಸಿದ ||೧೦||
 ಭೂನುತೆಹೇಮಶ್ರೀಮಿತ್ರಶ್ರೀ | ಯಾನಾಗಶ್ರೀಯೆಂಬ ||
 ಮಾನಿನಿಯರನಾಮೂವರುತನುಜರ್ಗಿ | ಸಾಸುರಾಗದಿತಂದುಕೊಟ್ಟು ||೧೧||

ಉರುಮುದದಿಂದಿರಲಾವೂರಬನಕೋರ್ವ | ವರಮುನಿಬರೆಕೇಳುತ್ತವೆ ||
 ಧರಣಿಪಮೇಘರಥನುಸೋಮಮಂತ್ರೀಶ | ವೆರಸಿತಾನಾಬಳಿಗೆಯ್ದು ||೧೨||
 ಎಮಲಮಪ್ಪಾಧರ್ಮವಕೇಳಿಜಿಸುತ | ಎಮಲವಾಹನಗಪಟ್ಟವನು ||
 ಮಮತೆಯಿಂದವೆಕಟ್ಟಿಸೋಮಸಚಿವಗೂಡಿ | ಯಮಲದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತನಿತ್ತು ||೧೩||
 ಆಮಂಡಳಿಕವಿಮಲವಾಹನಗಾ | ಸೋಮದತ್ತನುಸೋಮಿಲನು ||
 ಸೋಮಭೂತಿಗಳುಮೂವರುತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ | ಭೂಮಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಿರಲು ||೧೪||
 ಅಸುರಾಗದಿಂದಎಮಲವಾಹನನೊಂದು | ದಿಸದವಸಂತಮಾಸದೊಳು ||
 ವನಕೆಪೋಗಲುಸೋಮದತ್ತಮಹಾಮಂತ್ರಿ | ತನಗೊಂದುಕಾರ್ಯಕಾರಣದಿ ||
 ಮನೆಯೊಳುಳಿದುಸೋಮಿಲಸೋಮಭೂತಿಯೆಂ | ಬನುಜರೀರ್ವರುಕೂಡಿತನ್ನ ||
 ವನಿತೆಧನಶ್ರೀಯಾಸೋಮಿಲನಂ | ಗನೆಮಿತ್ರಶ್ರೀಯರನು ||೧೬||
 ಕಳುಹಿದೊಡುತ್ತಕಿರಿಯಸೋಮಭೂತಿಯು | ಲಲನನಾಗಶ್ರೀತನ್ನ ||
 ವಿಲಸಿತಮಪ್ಪಶೃಂಗಾರಕೆಸಲವಾಗಿ | ತಳುಮಾಡಲಾಸಮಯದೊಳು ||೧೭||
 ಮಾಸೋಪವಾಸದಪಾರಣೆಗೆಂದೋರ್ವ | ನಾಸಂಯಮಿನಡೆತರಲು ||
 ಆಸೋಮದತ್ತನವರನುನಿಲಿಸಿನಿಜ | ವಾಸಕೆತಂದುಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ ||೧೮||
 ಆಗಲವನಿಪಾಲನಚರೆಯೊಂದು | ಬೇಗದಿಕರೆಯಲುಬೆದರಿ ||
 ನಾಗಶ್ರೀಯೆಂಬನಾದುನಿಗಿಂದನೀ | ನೀಗಳಿವರ್ಗಿಭಿಕ್ಷೆಯನು ||೧೯||
 ಹಸನಾಗಿಯನುನಯದಿಂದಮಾಡಿಸೆಸುತತಾ | ನಸವಸದಿಂದಪೋಗಲಿತ್ತು ||
 ಒಸೆದುನಾನುನಂದನಕೆಪೋಪುಡನುಮಾ | ಣಿಸೆಬಂದನೀವಾಪಿಯೆಂದು ||೨೦||
 ಮುನಿಸಿಂದುರಿದುಎಷನುಎಷಭಕ್ತ್ಯನು | ನನುಮಾಡಿಬಡ್ಡಿ ಸಲಾಗ ||
 ಮುನಿಪನವನುಮೆದ್ದು ಸೆತ್ತುಮುಕ್ತಿಯನೆರೆ | ಮನೆಯೊಳುಜನಿಸಿದನಿತ್ತು ||೨೧||
 ಸೋಮದತ್ತನುತನ್ನ ನಾದುನಿಯೆಸಗಿದು | ದತ್ತಾಮಪಾತಕಕಿರದಳ್ಳಿ ||
 ಸೋಮಿಲಸೋಮಭೂತಿಯಕೂಡಿಕೊಂಡುಸು | ಪ್ರೇಮದಿತಪವತಾಳಿದನು ||೨೨||
 ಪದೆದುಧನಶ್ರೀಮಿತ್ರಶ್ರೀಯೆಂಬ | ಸುದತಿಯರಾದೀಕ್ಷೆಯನು ||
 ಒದವಿಸಿಯವರೊಳುತಪಗಿಯೊಗಿದರು | ಪದಿನಾರನೆಯಸಗ್ಗದೊಳು ||೨೩||
 ಸೋಮದತ್ತಚರದಿವಿಜನುಮೊದಲಾದ | ತಾಮೈವರುಸಗ್ಗಿಗರು ||
 ಪ್ರೇಮದಿಕೂಡಿಸುಖದೊಳಿರಲಿತ್ತು | ಭೂಮಿಪವಿಮಲವಾಹನನು ||೨೪||

ಯತಿಯಸುಹೃತಿಸಿದಳೀಪಾತಕಿಯೆಂ | ದತಿಕೋಪದಿನಾಜ್ಞೆಗೆಯ್ಸೆ ||
ಕೃತಕಿನಾಗತ್ರೀಪತ್ಯೈದನೆಯು | ನ್ನ ತಿಕೆಯದುಃಖಮನೀವ ||೨೫||
ನರಕಭೂಮಿಯಲಿಸಂಜನಿಯಿಸಪದಿನೇಳು | ವರಸಾಗರೋಪಮಕಾಲ ||
ನಿರುತದಿಬದುಕಿಮತ್ತಲ್ಲಿಂದಳಿದೀ | ಯುರುತರತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳು ||೨೬||
ನಾನಾರೂಪಸಂತಾನದೊಳೊಗೆದುಮು | ತ್ತೇನಾನುಕರ್ಷೋಪಶಮದಿ ||
ಈನೆಲದಂಗದೇಶದನಡುವಣಚಂ | ಪಾನಗರೀವರದಲ್ಲಿ ||೨೭||
ಮಾತಂಗಿಯಾಗಿಜನಿಸಿಕರ್ಮವಶದಿಂ | ದಾತಂದೆತಾಯಿಗಳಳಿಯೆ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಕ್ಕಿ ಪರಿಲ್ಲದೆತಾ | ನೇತಿರಿದುಂಡುಜೀವಿಸುತ ||೨೮||
ಬಂದುದಿನಸದೊಳವಧಿಬೋಧಮುನಿಗಳು | ಬಂದಿರಲಾಪುರದರಸು ||
ವಂದಿಸಿಸುವ್ರತವನುಕೊಂಡುಪೋಗಲಾ | ಅಂದಮನರಿದುಮಾತಂಗಿ ||೨೯||
ತಾನಾಮುನಿಕುಲತಿಲಕನಲ್ಲಿಗೆಬಂ | ದಾನತೆಯಾಗಿಕ್ಕೈಮುಗಿದು ||
ಆಸೃಪತಿಗೆಕೊಟ್ಟಂತಪ್ಪವರವನೀ | ವಾಸದೇನನಗೀವುದೆನಲು ||೩೦||
ಮುನಿಪತಿಮಧುಮಾಂಸನಿನಗೆಬೇಡೆಂದತಿ | ವನಯದಿಕೊಡಲುಮಾತಂಗಿ ||
ಮನದೆಗೊಂಡುಧರಿಸಿಯದನಿಳಿವದೇ | ತನುಭಾರವಪರಿಹರಿಸಿ ||೩೧||
ಪರಿರಂಜಿಪಾಪುರದೊಳುಬಂಧುವೆಂಬೋರ್ವ | ಪರದಗೆಧನದೆಯೆಂಬೋರ್ವ ||
ತರುಣಿಗೆತಚ್ಛಾಂಡಾಲಿತನುಜೆಯಾಗಿ | ಧರಿಯಿಸಿಸುಕುಮಾರಿವೆನರ ||೩೨||
ಪಿರಿದಪ್ಪದುರ್ಗಂಧಯುತೆಯಾಗಿರಲಾ | ಪುರದೊಳುಧನದೇವನೆಂಬ ||
ಪರದಗಾತನನಿಜಮುದತಿಯಶೋದತ್ತೆ | ಗುರುತರರೂಪವನಾಂತ ||೩೩||
ಜಿನದೇವಜಿನದತ್ತರೆಂಬತನುಜರಾಗಿ | ಯಸುರಾಗದಿನಾಜನಕ ||
ಜಿನದೇವಗೆಯಾಸುಕುಮಾರಿಯತರ | ಲನುಗೆಯ್ಯಲವಳಂಗದೊಳು ||೩೪||
ಪಿರಿದಪ್ಪದುರ್ಗಂಧಕೆವೇಸಿಜಿನದೇವ | ನಿರದಾಂತುನಿರ್ವೇಗವನು ||
ಉರುತರಮವೃತ್ತಮದೀಕ್ಷೆಯನಾ | ದರದಿಂಕೈಕೊಂಡನಿತ್ತ ||೩೫||
ಜಿನದತ್ತಗಾಸುಕುಮಾರಿಯತರಲಾ | ವನಿತೆಯದುರ್ಗಂಧಕಿರದೆ ||
ಘನಮಾಗಿಹೇಸಿಮತ್ತವನಾಕೆಯಮೈಯ | ಕನಸಿನೊಳಗುಮುಟ್ಟದಿರಲು ||೩೬||
ಅತಿಲಜ್ಜಿತೆಯಾಗಿರಲೊಂದುದಿವಸಮು | ವ್ರತನೆಂಬಯತಿಪತಿಬರಲು ||
ನತಿಯಾಗಿಕರವಮುಗಿದುತನ್ನ ಭವಸಂ | ತತಿಯನುಬೆಸೆಗೊಂಡುತಿಳಿದು ||೩೭||

ನಾಗಶ್ರೀತಾನಾದಂದುನಿಜಪತಿ | ಯಾಗಿದರ್ಶಸೋಮಭೂತಿ ||
 ರಾಗದಿನಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳಿದುರ್ದ | ನಾಗಲರಿದುಯತಿಯಿಂದ ||೩೮||
 ಮನಮಿಟ್ಟ ವಗೆಮುದದಿಜೆನದೀಕ್ಷೆಯ | ನನುಮಾನಿಸದಕೊಂಡುಬಳಿಕ ||
 ತನುವನುಳಿದುಸೋಮಭೂತಿಚರಾಮರ | ಗಿನಿಯಳಾಗಿಪಂಜನಿಸಿ ||೩೯||
 ಪ್ರೇಮದಿನರೆಸೋಮದತ್ತಸೋಮಿಲನಾ | ಸೋಮಭೂತಿಚರಾಮರರು ||
 ಹೇಮಶ್ರೀಮಿತ್ರಶ್ರೀಚರನಿಸು | ತಾಮರರೈವರಲ್ಲಿಂದ ||೪೦||
 ತನುವವಡಂಬಿಸಿಯಾಪಾಂಡುರಾಚಗೆ | ತನುಜರಾದವರುನೀವೀಗ ||
 ಜನನುತೆಯಾಸುಕುಮಾರಿಚರಾಮರಿ | ಯನುರಾಗದಿಂಫುಲ್ಲನಗೆ ||೪೧||
 ನಲ್ಲಳುಪಾಂಚಾಳಿಯಾದಳೆಂದಾಮುನಿ | ವಲ್ಲಭನೊರೆಯಲುಕೇಳಿ ||
 ಬಲ್ಲಿದಪಾಂಡವರರಸುಮಕ್ಕಳುಗೂಡಿ | ನಿಲ್ಲದೆನಿರ್ವೇಗದಿಂದ ||೪೨||
 ಸದಮಲಸುಯಮವಡೆಯೆಜನನಿಕೊಂತಿ | ಚದುರೆಪಾಂಚಾಳಿಸುಭದ್ರೆ ||
 ಮೊದಲಾದಪಾಂಡವರಬಲಿಯರೆಲ್ಲರು | ಪದ್ಮಕದಿದೀಕ್ಷೆವಡೆದರು ||೪೩||
 ಇಂತುಪಾಂಡವರೈವರುದೀಕ್ಷೆವಡೆದ | ತ್ಯಂತಾಚಾರದಿನೆಗಳಿ ||
 ಅಂತರಂಗತುದ್ಧರಾಗಿಯವಧಿಬೋಧ | ಮಂತಾಳಿಬಳಿಕೊಂಡುಪಗಲು ||೪೪||
 ನೇತ್ರಕೃಷ್ಣಸಂದಮನಿರದೀವಾ | ಶತ್ರುಂಜಯವೆಸರಾಂತ ||
 ಧಾತ್ರೀಧರಮನಡರಿಯಾಲೋಕಪ | ಏತ್ತರುಕೈಯಿಕ್ಕಿಸಿಲು ||೪೫||
 ಅದನರಿದಾಕಾರವನಮೊಮ್ಮಗನಪ್ಪ | ಮದಯುತನಾಕುಯವರನು ||
 ಬೆದರದೆಘೋರದುರಿತವೀರಭಟನುರೆ | ಪದಪಿಂದಲ್ಲಿಗೆಯ್ದು ||೪೬||
 ಕಂಡುಮುನಿದುನಮ್ಮಪಿತರುಪಿತಾಮಹ | ಮಂಡಳಿಯೆಲ್ಲವನಿರದೆ ||
 ಚಂಡಕೋಪದಿನೆಲದೊಳಗೆನೆರಪಿಯು | ದ್ವಂಡತನದಿಭೂತಳಕೆ ||೪೭||
 ಅರಸುಗಳಾಗಿಬತ್ತಲೆಯಿವುರ್ದುಚಿತವೆ | ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪಭೂಷಣವ ||
 ಧರಿಯಿಸಿನೀಮೆಂದುಕರ್ಬೊನ್ನಿನಿಂದಾ | ಭರಣಗಳನುಹಸಗೆಯ್ನಿ ||೪೮||
 ಮತ್ತವನುರಿಗೆಂಡದಿಂಬಿಸಮಾಡಿಸಿ | ತತ್ತತ್ಸಾಧನಕೆತೊಡಿಸಿ ||
 ಉತ್ತಮರಿಗೆಸಿಹ್ನುಪೀಠಬೇಕೆಂದುಕ | ರುತ್ತುಲೋಹದಗದ್ದುಗೆಯನು ||೪೯||
 ಪಿರಿದಳುವರ್ಪಂದದಿಕಾಸಿಮತ್ತಲ್ಲಿಕು | ಳ್ಳಿರಿಸಿಕಾಸಿದಕಾಂಡನದ ||
 ಉರುತರಮಪ್ಪಪಟ್ಟವನೊಪಲೊಳುಕಟ್ಟಿ | ಕರಗದಲೋಹದರಸನ ||೫೦||

ಪರನಿರ್ವಾಣಾರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಮಾಳ್ವ | ಪರಿಯೆನೆಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಸಿ ||
 ಧರೆಯೆಲ್ಲಬೆದರುವಂದದಿಸುಪಸರ್ಗಮ | ದುರುಳನವನುಮಾಡುತಿರಲು ||೫೧||
 ಉರಿಯುಪಸರ್ಗನೊಳುಪಶಾಂತರಸವೂರ | ವರಮುನಿತನುಗಲೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಅರುಣಾಂಭೋಜಕುಸುಮತೀವಿದಸರ | ಸೀರುಹಾಕರದಂದದೊಳು ||೫೨||
 ಅತಿಶಾಂತತೆಯಿನಿಂತಿಪ್ಪಧರ್ಮಜವಾಯು | ಸುತಫಲುಗುನಮುನಿವರರ್ಗ ||
 ಅತಿಶಯಮಪ್ಪಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನನಿರದುತು | ಪತಿಯಾಯಿತಿವೇಗದೊಳು ||೫೩||
 ಅನಿತರೊಳಮರದುಂದುಭಿಮೊಳಗಲುಸಿಹ್ಮ | ನಿನದವಕೇಳ್ವಿಭದಂತೆ ||
 ಘನಮಾಗಬೆದರಿಕಾಲ್ದೆಗೆದೋಡಿದನುದು | ಜನಕುಯವರಬಳಿತು ||೫೪||
 ಅನಿಮಿಷಲೋಕವೆಲ್ಲವುಕೂಡಿಬಂದತಿ | ವಿನಯದಿಂದವರಕೊಂಡಾಡಿ ||
 ಘನತರಮಾಗಿಪೂಜಿಸಿಪಲತುತಿಗೆಯ್ದು | ವಿನತರಾಗಿವೋದರಿತು ||೫೫||
 ಓರ್ವೊದಲೊಳುಕಾಂತೇಯರುಮೂವರು | ಕರ್ಮಸಂತಾನಮೆಲ್ಲವನು ||
 ನಿರ್ಮೂಲನಮಾಡಿಯೊಡನೆಕೂಡಿದರಾ | ನಿರ್ಮಲಮಪ್ಪಮುಕ್ತಿಯನು ||೫೬||
 ಮತ್ತೆನಕುಲಸಹದೇವಮುನೀಂದ್ರರು | ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳಂಗವಳಿದು ||
 ಉತ್ತಮಮಪ್ಪಸರ್ವಾರ್ಥಸಿಂಧಿಯೊಳು | ತ್ವತ್ತಿಯಾದರುಧರೆವೊಗಳೆ ||೫೭||
 ಶ್ರೀಮದಮರಪತಿಮಕುಟರಂಜಿತರತ್ನ | ಧಾಮಾಂಘ್ರಿಯುಗಪಂಕಜಾತ ||
 ಸೋಮಾರ್ಕಕೋಟಿಕಿರಣಸಂಕಾತನು | ದ್ವಾಮನೇಮಿತಿರ್ಧಕರನು ||೫೮||
 ಎಲಸಿತಮಪ್ಪಮುಕ್ತೊಡೆಸಿಹ್ಮಪೀಠವೂ | ಮಳೆಭಾವಳಯವಶೋಕ ||
 ಮೊಳಗುವದೇವದುಂದುಭಿದಿವ್ಯಭಾಷೆಕಂ | ಗೊಳಿಪಚಾಮರಮೊಪ್ಪತಿರಲು||೫೯||
 ವರದತ್ತಗುಣಧರರುಗಳಾದಿಯಗಣ | ಧರರೇಕಾದತಮಸೆಯೆ ||
 ನಿರುಪಮರುಗಳುಚತುಶ್ಚತಮಾವೂರ್ವ | ಧರರುವಿರಾಜಿಸುತಿರಲು ||೬೦||
 ಭಾಸುರತರಮಪ್ಪತಿಕ್ಷಕರೆರಡರು | ಸಾಸಿರಮವಧಿಬೋಧಕರು ||
 ಸಾಸಿರದೈವತ್ತುಮತ್ತಾಲೆಕ್ಕದ | ಭಾಸುರನುತಕ್ಕೇವಲಿಗಳು ||೬೧||
 ಉರುವಿಕ್ರಿಯುಬುದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರುಸಾ | ಸಿರದನೂರ್ವರುರಂಜಿಸಲು ||
 ಸರಸಮನಃಪರ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಿಗ | ಳಿರಲೊಂಬೈನೂರ್ವರುಗಳು ||೬೨||
 ಮತ್ತೆಧಾತ್ರೀಮತಿಗಳುಮೊದಲಾದನಾ | ಲ್ವತ್ತುಸಾಸಿರಕಂತಿಕೆಯರು ||
 ಉತ್ತಮರೇಕಲಕ್ಷ ಶ್ರಾವಕರುಶ್ರಾವ | ಸಿತ್ತಿಯರಾಮೂರುಲಕ್ಷ ||೬೩||

ಇವೆನಾಲೃತೆರದವ.ರರುಲೆಕ್ಕಮಿಲ್ಲದ | ತಿಯಗ್ಗಾ ತಿನಿಕಾಯ ||
 ಬೆರಸುದ್ವಾದಶಗಣಕ್ಕೆ ಯಮೋಘವಾ | ಕ್ಷುರುಚಿರಸುಧೆಯಮಳೆಯನು || ೬೪ ||
 ಅತಿಶಯಮಪ್ಪಣವ್ಯಕ್ತೇತ್ರದೊಳು | ಸ್ವತಿಕೆಯಂಕರೆವೃತವಿದು ||
 ಶತಮಖಶತವಂದಿತ ಪೂಜ್ಯನಾಜಿನ | ಪತಿಕಂಗಳಾಯುಷ್ಯಮುರಲು || ೬೫ ||
 ವರ್ಜಿಸಿಯಾಸಮವಸೃತಿಯನುಘೂಮಿ | ಗೂರ್ಜಿತಮಾಗರಂಜಿಸುವ ||
 ಉರ್ಜಯಂತವರ್ತದಲ್ಲಿ ಸೊಗಯಿಸ | ನಿರ್ಜಂತುಕದ್ರದೇಶದೊಳು || ೬೬ ||
 ತನ್ನೊಡಸೈನೂರಮೂವಪಸಂಖ್ಯೆಯ | ಮನ್ನಣೆಯೋಗಿಗಳಿರಲು ||
 ಸನ್ನತನಾಪಾಠಶುದ್ಧಸಪ್ತಮಿಯಾ | ಮುನ್ನೇಸರಹೊತ್ತಿನೊಳು || ೬೭ ||
 ವಾಸವದಿಬ್ಬುವವಾಗುತಪಲ್ಯಂ | ಕಾಸನಸುದಿತಯೋಗಮೊಳು ||
 ಓಸೆರಿಸದೆಕುಳ್ಳಿದುರಮುಕುತಿಯೆಂ | ಬಾಸತಿಯೊಳುಮನವಿಟ್ಟು || ೬೮ ||
 ಪ್ರಣತೋದ್ಧಂಡಕವಾಟಭುವನವೂ | ರಣಪೆಂಬುದ್ದಿಧಿಯಿಂದ ||
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಘಾತಿಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನಾ | ಕ್ಷಣಮೊಳುನಿಮೂಲವಾಡಿ || ೬೯ ||
 ಸುರುಚಿರತರತನುವಾಮಂಜಿಸಂದವಿ | ಹರೆಯಲಮೃತವಲ್ಲಭಯ ||
 ನಿರುತಮನಂತಚತುಷ್ಟಯಾತ್ಮಕನೊಡ | ವೆರೆದುನೇಮಿಜಿನೇಶ || ೭೦ ||
 ಭೂರಿನಿರ್ಜರಲೋಕವರಮೊಡವರಲಾ | ಚಾರುನಿರ್ವಾಣವೂಜೆಯನು ||
 ಪೂರಿಸಿದನುಶಕ್ರನಾಜಿನಸುಮತ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು || ೭೧ ||
 ಶ್ರೀರಮಣೇಪತಿಭಕ್ತವಿಜಯಭೂ | ನಾರೀಧವನಗ್ರಸೊನು ||
 ಧೀರಮಂಗರಸನೊರೆದನಾಸುಮತ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು || ೭೨ ||
 ಧಾರಿನೆಯೊಳುಮೆರೆವಂತೇನೇವಾಶನ | ಚಾರುಚರಿತವಣಿಸ್ನಾಗಿ ||
 ಪೂರಿಸಿದನುಮಂಗರಸನುಜಿನಮತ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು || ೭೩ ||
 ಚಾರುಚರಿತ್ರನುಚಿಕ್ಕಪ್ರಭೇಂದ್ರನ | ಕಾರುಣ್ಯದತಿಷ್ಠನಾಗಿ || ✓
 ಧೀರಮಂಗರಸನೊರೆದನಿದಸುಮತ | ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಮನು || ೭೪ ||
 ಅಕ್ಷಯಚರಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿಕರ್ಮ | ದಕ್ಷೋಹಣಿಯನೆರೆಗೆಲಿದು ||
 ಅಕ್ಷಯಮೋಕ್ಷವತ್ತನವಸೂರಿಯಗೊಂಡ | ನಕ್ಷಯಾತ್ಮಕನೇಮಿಜಿನನು || ೭೫ ||
 ಉರ್ವಯಸರ್ವಭವ್ಯರಗಾಗಿರ್ವಾಣ | ಸರ್ವಭವ್ಯರಗತಿಮುದನಿಂ ||
 ಸರ್ವಸುಖಾತ್ಮಕವೆನಿಸುವಶ್ರೀಶುದ್ಧ | ನಿರ್ವಾಣಪದವಿಯನೀಗಿ || ೭೬ ||

ಇಂತಿದಸೋದುವಪೇಳ ವಕೇಳವ ಸುತಪುರೇವಜನಗಳು ||

ಮುತೆಪಡೆವರೂರೇಂದ್ರಪದವಮುಕ್ತಿ | ಕಾಂತೆಗೆವಲ್ಲಭರಹರು ||೨೭||

ಇದ ಜಿನಪದಸರಸಿಜವದಮಧುಕರ | ಚದುರಮಂಗರಸರಚಿಸಿದ ||

ಮದನಕುನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿಯೊಳ | ಗಿದುಮೂವತ್ತೈದಾಶ್ವಾಸ ||೨೮||

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಇಂತು ನೇಮಿಜಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯು
ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ

(ಕಥಾಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ)

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
5	15	ಹಣ್ಣು ಸುು	ಹಣ್ಣು ಸ್ತು
7	18	ಹೊಕ್ಕಿ	ಹೊಕ್ಕು
37	16	ಕೆಳಿ	ಕೇಳಿ
38	9	ಹೊಕ್ಕೆನು	ಹೊಗೆನು
71	26	ಶಾರ್ಙ್ಗ	ಶಾರ್ಙ
82	19	ಮನಫೋದಯ	ಮನ್ಮಫೋದಯ
83	27	ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ	ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟು
85	12	ಖಚಿತವಾಗಿರಲ	ಖಚಿತವಾಗಿರಲು
100	9	ತೆರದ	ತೆರದ
„	16	ಮೇಲಿಸಿ	ಮೇಲಿರಿಸಿ
116	26	ಇಚ್ಛಾಪುರವನ್ನು	ಇಚ್ಛಾಪುರವನ್ನು
144	28	ಬಿಲ್ಲುಗಳು	ಅಂಬುಗಳು
166	8	ಹೇಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ	ಹೇಸುತ್ತಿದ್ದ

(ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ)

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
6	56	ವತ್ಸಕಾವತಿವಿಷಯ	ವತ್ಸಕಾವತೀವಿಷಯ
9	86	ಲಾಶ್ವಾಶ	ಲಾಶ್ವಾಸ
14	49	ಬೆ ಬೆಳ್ಳಿರಲೆಗೆ	ಬೆ ಳ್ಳಿರಲೆಗೆ
18	98	ಕಾಯ್ಗಿಳನು	ಕಾಯ್ಗಿಳನು
19	108	ಹಸುವಿಂದ	ಹಸುವಿಂದ
22	15	ದಮಳು	ದಮಳ
„	21	ಅದರ	ಅದರ
28	96	ದೇವಿಯ ಮುಟ್ಟಿದ	ದೇವಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
49	16	ನಲವಿಂದತಿ	ನಲವಿಂರತಿ
58	67	ಉಡಲಿಲ್ಲುಣವಿಲ್ಲದ	ಉಡಲಿಲ್ಲುಣಲಿಲ್ಲದ
64	18	ಕೂರಸಿಗಳನೆದೆಗೆಡರು	ಕೂರಸಿಗಳನೆದೆಗೆಡರು
65	29	ಗೀಡಾದುದಿಲ್ಲ	ಗೀಡಾದುದಿಲ್ಲ
67	57	ಸ್ಥಿತಿಗಳಸುವನಲ್ಲ	ಸ್ಥಿತಿಗಳಸುವನಲ್ಲ
71	103	ನೆಲ್ಲರರಿಯು	ನೆಲ್ಲರರಿಯೆ
72	118	ಯೊಂದಿದುದತಿ	ಯೊಂದಿದನತಿ
73	137	ಮಂದಕೆ	ಮುಂದಕೆ
74	143	ಹರುಷದಿ	ಹರುಷದಿ
..	149	ಜಿತಶ್ರುಭೂವರ	ಜಿತಶ್ರುಭೂವರ
86	43	ಯುದಿಯದತೆರ	ಯುದಯಿಪತೆರ
97	182	ಹಡಗೊಡೆದಾ	ಹಡಗೊಡೆದಾ
114	55	ನಮುಗಿದೆಂದೆನುತ	ನಮಗಿದೆಂದೆನುತ
115	74	ತಲವುಮುಟ್ಟಿ	ತಲವಮುಟ್ಟಿ
124	81	ಬಿರಿತೋಡಿತು	ಬಿರಿತೋಡಿತು
126	109	ಪತ್ಯ	ಪಿತ್ಯ
128	4	ಸೆ ಲ್ಲಲಿತಾಂಗ	ಸೆ ಲ್ಲಲಿತಾಂಗ
131	44	ಅವನ	ಅವನ
133	70	ದೊಳಗಡೆಯಾಡುವರು	ದೊಳಗೆಡೆಯಾಡುವರು
135	90	ಸಂದನೆಗಡುವಲಿ	ಸಂದನೆಗುಡುವಲಿ
136	9	ಮದೋಪೇತ	ಮದೋಪೇತ
..	11	ವಿಸ್ತೃತ	ವಿಸ್ತೃತ
138	28	ಮುಕ್ತದೆಡೆಗೆಯ್ದಿ	ಮುಕ್ತರೆಡೆಗೆಯ್ದಿ
145	128	ವರದ	ವರದ
154	92	ಕೂಡದೊಳಗಣ	ಕೊಡದೊಳಗಣ
156	119	ಬಿಗಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ	ಬಿಗಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ
161	30	ದುರಳಿಸು	ದುರುಳಿಸು

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	ಅನುವಾದ	ಶುದ್ಧ
162	39	ಪೂತಜನಮಂದಿರ	ಪೂತಜನಮಂದಿರ
164	68	ಬಂದಾಕಂಸಗೆ	ಬಂದಾಕಂಸಗೆ
175	61	ದೊಳಿರುರಲು	ದೊಳಿರುತಿರಲು
186	66	ಬೋರೈಸುವ	ತೋರೈಸುವ
187	78	ಭಾವವೊಳು	ಭಾವದೊಳು
191	28	ದಿಂದೆಯ್ದಲಿತ್ತ	ದಿಂದೆಯ್ದಲಿತ್ತ
192	47	ಯೆನಳವಳಿಂತೆಂದ	ಯೆನಲವಳಿಂತೆಂದ
205	217	ನಾನೆನಲಾ	ನಿವನೆನಲಾ
214	97	ಪ್ರೇಮರಸುತ	ಪ್ರೇಮದಸುತ
216	127	ಮರಳಾಗಿ	ಮರುಳಾಗಿ
219	14	ಪೃಥ್ವಿ	ಪೃಥ್ವಿ
219	23	ಅನನಯದಿಂ	ಅನುನಯದಿಂ
220	37	ಸದಮುಲತರ	ಸದಮುಲತರ
228	5	ಶೌಂದರ್ಯ	ಶೌಂದರ್ಯ
231	48	ರತ್ನ ಕುಂಟದೊಳು	ರತ್ನ ಕೂಟದೊಳು
232	58	ರೊಪ್ಪಿದಳವಳ್ಳಿ	ರೊಪ್ಪಿದರವಳ್ಳಿ
234	78	ವಯೋಧರೆ	ಪಯೋಧರೆ
240	158	ಸುರನೋರಗೆ	ಸುರರೋರಗೆ
„	166	ನಿರುಪವಬೋಧ	ನಿರುಪಮಬೋಧ
241	5	ಅನುರಾದಿಂದೀ	ಅನುರಾಗದಿಂದೀ
„	11	ನೃಪ	ಶೃಪ
243	35	ಬಳಕ	ಬಳಕ
244	47	ವಿಕ್ರಮರಸ ಪುಕ್ಕೇವ	ವಿಕ್ರಮರಸ ದುಕ್ಕೇವ
247	88	ಟಿಟ್ಟುಜಡೆಯ	ಬಿಟ್ಟು ಜಡೆಯ
248	96	ಕೊಡುನೆಂದಿರೆ	ಕೊಡುನೆನೆಂದಿರೆ
253	165	ನಾ ದಿಟ್ಟಿದರೆದು	ನಾ ದಿಟ್ಟಿದರೆದು
254	169	ಪುಲಮಾನಿಸ	ಪುಲುಮಾನಿಸ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
256	206	ಅಸಿಯಳಂಗವ	ಅಸಿಯಳಂಗಕೆ
257	215	ಮು ಮುಕ್ಕುಗೆರೆಗು	ಮು ಮುಕ್ಕುಗೆರೆಗು
258	222	ಭೂನಾಥರನು	ಭೂನಾಥರನು
259	243	ಬಣ್ಣ ದುಟಿಯ	ಬಣ್ಣ ದುಟಿಯ
261	261	ಮಿನ್ನುಗುವೆಡೆಗಣ್ಣ	ಮಿನ್ನುಗುವೆಡೆಗಣ್ಣ
264	304	ಭೀಮಸರನಾಗ	ಭೀಮಸರರಾಗ
268	6	ಸಚಿ ವರನು	ಸಚಿ ವರನು
269	17	ಹೊಗಿಸುವವಿಡಕೆ	ಹೊಗಿಸುವೆವಿಡಕೆ
281	35	ನೆಯ್ದು ನಿತ್ತಲು	ನೆಯ್ದು ನಿತ್ತಲು
287	112	ನೆಲದಾಣ್ಣ	ನೆಲದಾಣ್ಣ
291	155	ಕರುಸೇನೆ	ಕುರುಸೇನೆ
294	1	ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ	ಕೃಷ್ಣನಮೇಲೆ
300	77	ಪಾಂಡರಾಹರಿ	ಪಾಂಡವರಾಹರಿ
307	12	ಧ್ವಜಸಿಂಧುಭೂ	ಧ್ವಜಸಿಂಧುಭೂ
310	54	ತುರುಗಗಳು	ತುರುಗಗಳು
318	61	ವಾದವನಿಂ	ವಾಡವನಿಂ
362	71	ಕೆಲವೋ	ಕೇಳೆಲವೋ
368	25	ಸುರರೆಲ್ಲವರ್ಗಾಣನಾದ	ಸುರರೆಲ್ಲವರ್ಗಾಣ್ಣನಾದ
369	27	ಗಿರಿಗೆಯ್ದು	ಗಿರಿಗೆಯ್ದು
379	36	ಅಂಧಂದದಿ	ಅಂಧಕಂದದಿ
385	104	ವವಂತಿವಿಷಯ	ವವಂತಿವಿಷಯ
393	79	ಕೆಟ್ಟಿವಿನ್ನೆವ್ವೆ	ಕೆಟ್ಟಿವಿನ್ನೇವೆ

